Monastisismo sa Rusya

Igor Kornilievich Smolich

Sulod:

Abstrak 3
Gikan sa Editor 3
Panimad-on 7
Pasiuna 7
1. Kinatibuk-ang mga Pahayag 7
2. Repaso sa Bibliograpiya 9
Kapitulo I. Mga Sinugdanan 11
1. Usa ka Mubo nga Balangkas sa Kasaysayan sa Ortodoksong Monastisismo sa Sidlakan 11
2. Ang paglitaw sa unang mga monasteryo sa Kievan Rus' 14
Kabanata II. Ang Unang Bulawanong Panahon sa Monastisismo sa Kievan Rus' 18
1. Ang Monasteryo sa Pechersk ug San Teodosio 18
2. Kinabuhi sa Monasteyo sa ika-12 ug ika-13 nga Siglo 21
3. Ang mga relihiyoso ug kultural nga kalihokan sa komunidad sa mga monghe 26
Kapitulo III. Santo Sergius sa Radonezh ug ang iyang eskwelahan 31
1. Kasaysayan nga Panag-iya sa Pag-uswag sa Kristohanong Asetisismo sa Amihanan-Sidlakang Rus' 31
2. Ang kinaiya sa asketismo sa ika-14 ug ika-15 nga mga siglo 33
3. San Sergius sa Radonezh ug ang iyang monasteryo 36
4. Ang asketiko nga 'eskwelahan' ni Sergius ug uban pang mga asketa sa ika-14 ug ika-15 nga mga siglo 41
Kapitulo IV. Si Jose sa Volotsk ug si Nil sa Sora. Ang Panaglalis sa Duha ka Eskwelahan sa Asetisismo 45
1. San Jose sa Volotsk ug ang iyang mga panan-aw sa eklesiastikal ug politikal 46
2. Ang Reverendo nga Kura Nil sa Sora ug ang iyang mga asetikong panan-aw 50
3. Ang panaglalis tali sa mga 'Josephites' ug sa mga 'Non-Acquirers' 55
Kabanata V. Ang Kalibutan sa mga Ideyang Eklesiastikal ug Politikal sa Moscow sa ika-16 nga Siglo 58
1. Ang Pagkonsolida sa mga Yutang Ruso ilawom sa Pulitikang Awtoridad sa mga Muscovite nga Hari ug sa Simbahang Ruso 58
2. Mga ideyang eklesiastikal ug politikal sa Moscow sa ikaduhang tunga sa ika-15 ug sayong bahin sa ika-16 nga siglo 59
3. Ang monghe nga si Philotheus ug ang iyang mga mesyanikong ideya 64
4. Metropolitan Macarius ug ang Rusyano nga hagiograpiya sa ika-16 nga siglo 69
5. Ang paghimaya sa mga balaang asketa sa Rusya 73
Kabanata VI. Ang Pangutana sa mga Yutang Panag-iya sa mga Monghe sa mga Polemikong Sinulat ug sa Lehislasyon sa ika-16–17 nga Siglo 75
1. 'Prinsipe-monghe' nga si Vassian ug ang iyang mga polemikal nga sinulat 75
2. Uban pang mga buhat nga supak sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monghe 81
3. Mga sinulat nga nagdepensa sa katungod sa mga monasteryo nga magpanag-iya og mga propyedad 88
4. Mga lakang sa gobyerno sa ika-16 nga siglo nga nagtumong sa pagpugong sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monghe 89
5. Mga lakang nga gihimo sa ika-17 nga siglo hangtod sa 1648 93
6. Ang Kodigo sa 1648 94
7. Ang Opisina sa Dakong Palasyo ug ang Opisina sa Monastiko 95
Kapitulo VII. Mga Pangunang Tinguha sa Monastikong Kolonisasyon sa ika-16 hangtod ika-17 nga Siglo 98

1. Kahimtang sa estado ug politika sa kolonisasyon 98
2. Unom ka nag-unang mga dapit sa monastikong kolonisasyon 99
3. Monastikong kolonisasyon sa sentro sa Moscow....101
4. Monastikong Kolonisasyon sa Amihanan....101
5. Kolonisasyon sa mga Monghe sa Kasadpan 102
6. Kolonisasyon sa mga Monghe sa Rehiyon sa Ubos nga Volga 103
7. Monastikong Kolonisasyon sa Siberia....107
8. Monastikong kolonisasyon sa Habagatan 108
9. Kinatibuk-ang mga Katangian sa Kolonisasyon 110
Kapitulo VIII. Ang mga Propyedad sa mga Monghe ug ang Ekonomiya sa Monastiko sa ika-16 hangtod ika-17 nga Siglo....111
1. Mga legal nga dokumento nga nagsilbing tinubdan sa kasaysayan sa mga monastikong panag-iya 111
2. Ang Oprichnina ug ang krisis sa agrikultura sa ika-16 nga siglo 115
3. Espesipikong mga pananglitan sa ekonomikanhong pagdumala sa monasteryo 116
4. Ang pagtubo sa mga panag-iya sa yuta sa mga monghe sa rehiyon sa Ponizovye sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo isip usa ka pananglitan sa mga kalihokan sa kolonisasyon sa mga monasteryo....121
5. Usa ka Pangkalahatang-ideya sa Ekonomiya sa Monasteryo 124
6. Ang Estado ug Ligal nga Balangkas sa Pagpanag-iya sa Yuta sa mga Monasteryo....125
7. Mga mag-uuma sa monasteryo....128
8. Ang mga monastikong panag-iya ug ang paglitaw sa pagka-serbido 131
9. 'Mga sulugoon sa monasteryo' ug 'mga tinun-an sa monasteryo' 133
10. Kalakalan sa mga monasteryo 135
11. Ang pagdumala sa mga propyedad sa monasteryo ug ang mga obligasyon sa mga monasteryo sa estado 138
12. Hurisdiksyon sa mga monastikong panag-iya 142
Kabanata IX. Ang Organisasyon sa Kinabuhi sa mga Monghe sa ika-16–17 nga Siglo 143
1. Gikan sa Kasaysayan sa mga Lagda sa Monastiko sa Karaan nga Rus' gikan sa gigikanan hangtod sa ika-16 nga siglo....143
2. Mga lagda sa monastiko sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo....148
3. Ang Panloob nga Estruktura sa Kinabuhi sa Monasteyo 150
4. Ang Ritwal sa Paggupit sa Bawot ug ang Espirituhanong Giya sa mga Novis 153
5. Ang Liturhikal nga Lagda sa Monastiko ug ang Adlaw-adlaw nga Kinabuhi sa mga Monghe ..156
6. Ang Kahimtang sa Kinabuhi sa Monasteyo....161
7. Hurisdiksyon sa mga monasteryo sa mga eklesiastikal nga butang 164
8. Ang Episkopado 165
9. Asetisismo sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo 170
10. Ang misyonaryong buhat sa mga monghe 173
11. Mga sosyal ug kawanggawa nga kalihokan sa mga monasteryo....176
Kabanata X. Monastisismo ug Literatura sa Simbahan sa ika-16–17 nga mga Siglo. 177
1. Apolohitikal ug Polemikong mga Sinulat. Hegumen Joseph sa Volotsk....177
2. Elder Artemy. Ang iyang mga asetik-mistikal ug apologetikong sinulat 183
3. Si Zinovy sa Otensk ug ang iyang mga sinulat....186
4. Metropolitan Daniel....189
5. Mga hagiograpiko ug historikal nga mga buhat....192
6. Ang mga Sinulat sa Monghe Ermola-Erasmus....195
7. Panitikang ika-17 nga Siglo 196
Kabanata XI. Mga Kanaang Panimpluwensya ug ang Teolohikal nga Panaglalis bahin sa Transubstantiation sa Balaang mga Gasa....200
1. Ang Paglusot sa mga Kanaang Pan-impluwensya sa ika-17 nga Siglo 200
2. Ang Monghe Euthymius ug ang Patriarka Joachim isip mga representante sa konserbatismo sa Moscow 204
3. Si Simeon sa Polotsk ug si Silvestr Medvedev isip mga nagdala sa mga impluwensya sa Kasadpan 206
4. Ang kontrobersiya bahin sa panahon sa konsagrasyon sa Balaang mga Dala 209
Kabanata XII. Ang Pagkabahin ug Monastisismo....215
1. Mga hinungdan sa relihiyon ug sikolohikal sa schism 215

2. Mga Rebisyon sa mga liturgical nga libro sa wala pa ni Patriarka Nikon 217
3. Patriarka Nikon 219
4. Ang Rebisyon sa mga Kasulatan ilawom ni Patriarka Nikon 221
5. Pagkontra sa komunidad sa mga monghe batok sa mga lakang ni Nikon 225
6. Ang pag-alsa sa Monasteryo sa Solovetsky 227
Kabanata XIII. Ang Panahon sa Sekularisasyon (1701–1764) 232
1. Si Pedro ang Dako ug ang iyang pagtan-aw sa monastisismo 232
2. Mga lakang sa gobyerno nga may kalabotan sa mga monasteryo, mga propyedad sa monastiko ug sa monastikong orden 237
3. Ang Sekularisasyon sa 1764 244
Kapitulo XIV. Ang monastisismo sa panahon gikan sa sekularisasyon sa 1764 hangtod sa sayong bahin sa ika-20 nga siglo. 253
1. Ang Eksternal nga Kasaysayan sa Monastisismo 253
2. Ang internal nga organisasyon sa kinabuhi sa mga monghe 259
3. Ang pagtaas sa gidaghanon sa mga monastiko sa ika-19 nga siglo 264
4. Mga monasteryo sa kababayen-an sa ika-19 nga siglo 264
5. Ang Episkopado ug ang 'Akademikong Orden sa mga Monghe' 276
Kabanata XV. Ang Opisina sa Tigulang ug Asetisismo sa ika-18–19 nga mga Siglo 292
1. Ang mga gigikanan sa sistema sa mga tigulang ug ang iyang kinauyokan 292
2. Ang mga Tigulang sa Karaan nga Rus' 296
3. Si Elder Paisius Velichkovsky ug ang iyang 'eskwelahan' 300
4. Ang buhat ni Metropolitan Gabriel Petrov nagtumong sa pagbanhaw sa monastisismo 308
5. Ang Sarov Hermitage ug ang Kagalang-galang nga Seraphim 310
6. Ang Optina Hermitage ug ang mga Elders niini 314
7. Uban pang mga sentro sa tradisyon sa mga tigulang 319
8. San Tikhon sa Zadonsk 323
9. Napiling mga pananglitan sa ascesis 326
Konklusyon 333

Abstrak

Ang 'Russian Monasticism' usa ka talagsaon ug komprehensibo nga buhat mahitungod sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya gikan sa gigikanan niini hangtod sa ika-19 nga siglo, nga gisulat sa bantugang historyador sa simbahan nga si I. K. Smolich. Gigugol ni Smolich ang 15 ka tuig sa pagtrabaho sa mga materyal bahin sa kasaysayan sa simbahan sa Rusya. Sa pagpadayon sa iyang trabaho, nakamatikod siya nga halos wala tagda ang hilisgutan sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya. Niresulta kini sa pagmantala sa iyang libro nga *Russian Monasticism*. Gipresentar ni Smolich ang kasaysayan sa monastisismo sa Rusya nga hugot kaayo nga nalambigit sa kasaysayan sa estado sa Rusya ug sa kinatibuk-ang kasaysayan sa Simbahan sa Rusya. Gitan-aw ni Smolich ang kadaugan sa mga Josephite batok sa mga Non-Possessor ingon usa ka hinungdanon nga higayon sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya; sa iyang panan-aw, kini misangpot sa sekularisasyon ug, pagkahuman, sa hingpit nga pagkaguba sa monastisismo sa Rusya. Nibangon lang kini pag-usab sa ika-19 nga siglo. Sa laing pagkasulti, gitan-aw ni Smolich ang kasaysayan sa Simbahang Ruso sa usa ka paagi nga layo kaayo sa stereotipo: ang ulahing mga siglo sa Karaan nga Rus' usa ka panahon sa pag-ubos sa Ortodoksiya, samtang ang Panahon sa Sinodal usa ka panahon sa pagbangon ug pag-uswag.

Gikan sa Editor

Kini nga libro usa ka dugang sa daghang-tomo nga *Kasaysayan sa Simbahan sa Rusya*, nga gipatik tali sa 1994 ug 1997. Gipatik sa Spaso-Preobrazhensky Valaam Stavropegial Monastery (sukad Nobyembre 1996 – ang Eklesiastikal ug Akademikong Sentro sa Rusyano nga Ortodoksong Simbahan (Patriarkado sa Moscow), 'Orthodox Encyclopaedia'). Naglakip kini og duha ka buhat sa bantugang Rusyano nga historyador sa simbahan, si Igor Kornilievich Smolich: 'Russian Monasticism: 988–1917' ug 'The Life and Teachings of the Elders', nga gipahinungod sa lain-laing aspeto sa usa ka nagkahiusang panghitabo sa kasaysayan sa simbahan – ang kinabuhi sa mga monghe sa Rusya. Human sa daghang dekada nga pagtuon sa kasaysayan sa simbahan sa Rusya, naningkamot si I. K. Smolich sa paghimo og usa ka monumental nga kompendyo nga

gipahinungod sa kasaysayan sa Simbahang Ortodokso sa Rusya gikan sa pagtukod niini hangtod sa katapusan sa Panahon sa Sinodal. Apan, tungod kay walay seryosong buhat mahitungod sa kasaysayan sa Simbahan sa ika-18–19 nga mga siglo, nagpasiya si I. K. Smolich nga 'iuna ang kasaysayan sa karaang panahon' pinaagi sa kasaysayan sa Simbahan atol sa Panahon sa Sinodal[1] , nga naglaum nga sa umaabot itutok niya ang iyang pagtagad sa panahon sa pagtukod sa Kristiyanismo sa Rus' ug sa panahon sa mga Metropolita ug Patriyarka sa Moscow. Usa ka espesyal nga pagtuon sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya gituyo usab aron matuman kini nga katuyoan – ang pag-andam sa usa ka dakong buhat mahitungod sa usa ka libong katuigan nga kasaysayan sa Ortodoksiya sa Rusya. Bisan pa, kining mga plano wala gayud matuman tungod sa kamatayon sa mananaliksik[2] .

Sa dihang gisugdan niya ang pagmantala sa iyang buhat bahin sa kasaysayan sa monastisismo niadtong 1952, Gipasiugda ni I. K. Smolich ang 'preparatoryong kinaiya' niini, ang pipila ka kakulangan sa mga detalye (nga mapansin usab sa usa ka mabinantayon nga magbabasa, labi na sa pagduol sa pagtuon sa katapusan sa yugto nga gihisgutan), ug ang pokus niini sa 'mga pangunang kinaiya sa monastisismo sa Rusya nga mitumaw atol sa paghulma niini'. Napulo'g lima ka tuig nga pagtrabaho sa usa ka halapad apan hingpit nga walay sistema nga hugpong sa historikal nga materyal[3] nagdala sa awtor sa konklusyon nga, samtang gitratar ang kasaysayan sa kinabuhi sa mga monghe sa Rus' isip usa ka laing hilisgutan sa pagtuon, kinahanglan nga subayon ang kalamboan niini sa suod nga koneksyon sa kinatibuk-ang kasaysayan sa Rusya ug sa kasaysayan sa Simbahang Ortodokso sa Rusya sa kinatibuk-an. Ang mga miyembro sa komunidad sa mga monghe adunay mabuhi ug hapit walay hunong nga pakigkontak sa mas lapad nga kalibutan. Bisan pa nga ang impluwensya sa kalibutan sa monastisismo nagpakita sa nagkalain-laing kusog sa lain-laing mga panahon, ang pipila ka negatibong panghitabo sa kinabuhi sa mga monghe kanunay nga nalangkit sa mga politikal nga panghitabo sa kasaysayan sa Rusya. Ang relasyon tali sa estado ug sa Simbahan sa Rus' kanunay nga adunay talagsaong kahinungdanon, ug kini nga mga relasyon kanunay, sa usa ka paagi o sa lain, nga napadayag sa kinabuhi sa monastisismo ug sa panan-aw niini." Bisan pa niana, sa iyang pagbahin sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya ngadto sa mga yugto, ang awtor wala mosunod sa tradisyonal nga pagbahin sa mga panahon—nga komon sa sekular ug eklesiastikal nga kasaysayan: Kievan Rus', Muscovite Rus' ug ang yugto sa St Petersburg—apan giila niya ang mga hinungdanong kausaban sa sulod nga pag-uswag sa monastisismo. Busa, sa buhat ni Smolich, ang tig-organisar sa monastisismo sa Muscovite Rus', ang 'Abo sa Yutang Ruso', ang Banal nga Sergius sa Radonezh, gipakita nga direktang espirituhanong manunod sa mga nagtukod sa Kiev-Pechersk Lavra, ang mga Banal nga Anthony ug Theodosius, nga nagtukod sa monastisismo sa Rus': 'Kini usa ka magkahiusa nga kapanahonan sa sulod ug sa gawas nga kasaysayan sa monastisismo, nga dili mabahin sa mga yugto; ang sinugdanan ug ang kasikatan niini nga kapanahonan nagsanong sa usa ka bug-os, nga among gitawag nga unang yugto sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya.'

Gitan-aw sa awtor nga ang hinungdanong kausaban sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya mao ang panaglalis tali sa Banal Joseph sa Volotsk ug sa mga 'Josephita' sa usa ka bahin, ug sa Banal Nil sa Sora ug sa iyang mga sumusunod, ang 'Mga Karaan sa Rehiyon sa Volga', sa pikas bahin. Ang kadaugan sa Konseho sa 1503 sa konsepto sa mga Josephite sa organisasyon sa monastiko—nga naglakip sa mga monasteryo nga nagpanag-iya og dagkong mga propyedad, nagpahigayon og aktibong kalihokan sa ekonomiya, ug nagpabilin nga dili mapabulag nga koneksyon sa sekular nga kalibutan—sumala sa awtor, nagpasiugda sa 'hinungdanong sekularisasyon' sa monastisismo sulod sa tulo ka siglo, nga adunay 'labing negatibong epekto sa kinabuhi sa mga monghe'. Bisan pa, angay hinumduman dinhi nga ang ingon nga hugot nga pagtuki sa impluwensya sa Banal nga Jose sa Volotsk sa organisasyon sa monastiko kadaghanan gipahinabo sa kaugalingong panan-aw sa awtor sa mga tumong ug katuyoan sa kinabuhi sa monghe: ang iyang pagtutok lamang sa mga asetikong ideyal misangpot sa tinuyo nga pagpasubo sa sosyal ug edukasyonal nga mga kalihokan sa mga monasteryo. Dinhi usab, kasagaran supakon sa awtor ang iyang kaugalingon, kay isip usa ka matinud-anong historyador, iyang gihatagan og daghang pahina sa iyang pagtuon ang kolonisasyon sa mga teritoryo sa pagano, diin ang mga monasteryo ang nag-una sa mga kalihokan sa misyonaryo. Klaro nga, kung walay dagkong yutang

[1] Tan-awa: Kasaysayan sa Simbahan sa Rusya. Moscow, 1997. Bol. 8. Mga Bahin 1–2.

[2] Alang sa mubo nga biograpiya ni I. K. Smolich, tan-awa: Kasaysayan sa Simbahan sa Rusya. Moscow, 1997. Bol. 8. Bahin 1. pp. 5–16.

[3] Alang sa usa ka mubo nga pagtan-aw sa kahimtang ug kinaiya sa mga tinubdan sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, tan-awa ang mga panid 15–18 niining edisyon.

gipanag-iya, dili unta makatuman ang mga monasteryo sa ilang katuyoan sa pagpasiga sa mga pagano, pagpreserbar sa kulturang Ortodokso sa Rus', ug uban pa.

Ang panan-aw sa historyador sa 'paningkamot sa pagpabuhi pag-usab sa kinabuhi sa mga monghe' atol sa Synodal nga yugto sa kasaysayan sa simbahan sa Rusya—usa ka yugto nga kasagarang gihulagway nga hapit na gayud usa ka historikal nga 'interregnum'—tingog nga dili kasagaran. Gikabit ni I. K. Smolich kini nga pagkabanhaw sa kalihukan sa mga tigulang, nga ang gigikanan gisubay sa awtor paingon sa karaang Rusyano nga sistema sa monastiko.

Usa ka laing buhat sa maong awtor – *Ang Kinabuhi ug mga Tudlo sa mga Karaan*, nga gisulat sa porma sa usa ka historikal nga sanaysay – gipahinungod sa tema sa Rusyano nga staretship. Ang awtor naghimo og detalyadong pag-analisar sa sulod nga kinaiya sa staretship, sa gigikanan niini ug sa historikal nga kapalaran niini pinaagi sa paghulagway sa labing hinungdanong mga personalidad sa maong lihok, lakip na ang mga iladong karaan sama sa Banal nga Paisius Velichkovsky, Seraphim sa Sarov o Ambrose sa Optina, apan usab ang mga tig-organisar ug mga patron sa katigulangan sa Rusya: mga Metropolita Gabriel (Petrov) ug Filaret (Amfiteatrov). Ang libro nga *Ang Kinabuhi ug mga Tudlo sa mga Anciano*, nga gisulat niadtong 1936, hingpit nga nagkomplemento sa ulahing buhat sa awtor bahin sa kasaysayan sa monastisismo.

Sa kasubo, ang duha niini nga mga pagtuon miabot lamang kanato sa Aleman nga hubad; busa napugos ang mga editor sa paghatag sa magbabasa og hubad pabalik, nga siyempre, dili makalikay sa pag-apekto sa mga estilistikong kinaiya sa teksto. Kinahanglan usab hinumduman nga ang libro gisulat atol ug pagkahuman dayon sa Ikaduhang Gubat sa Kalibutan, sa dihang, sumala sa giangkon sa awtor mismo, nawala kaniya ang daghang mga paunang nota ug mga bibliograpikal nga kuha, ug kanunay siyang napugos sa pagrekonstrak sa mga kamatuoran gikan sa memorya—usa ka memorya nga ang talagsaong kinaiya hangtod karon giisip nga sugilanon. Ang buhat nga *Russian Monasticism* gihubad ni Prot. Vladislav Tsypin base sa edisyon: *Russisches Mönchtum: Entstehung, Entwicklung und Wesen. 988–1917*. Würzburg, 1953. Ang mga panultihon gikan sa mga tinubdan sa Ruso gisusi sa maghuhubad ug, sa pipila ka bahin, sa pangkat sa editoryal.

Ang buhat *Ang Kinabuhi ug mga Tudlo sa mga Karaan* gipatik sa hubad ni Iyang Kahalangdon John (Wendland), Metropolitan sa Yaroslavl ug Rostov († 25 Marso 1989), nga sa iyang mga katuigan sa ministeryo isip obispo sa Berlin, usa ka higala ni I. K. Smolich[4] . Ang mga editor naghimo lang og mga koreksyon sa estilo sa teksto ug, kung mahimo, gisusi ang mga panultihon. Bisan pa, ang responsibilidad sa pagkasakto sa gihatag nga impormasyon hingpit nga naa sa awtor.

Gipatik nga mga buhat ni I. K. Smolich[5] :

• Ang Dakong Anciano Nil sa Sorsk // Put'. 1929. 19. pp. 57–69.

• Ang Unyon sa Simbahan sa 1596 // Bulletin sa Ruso nga Katilingban alang sa Pagtuon sa Kasaysayan. 1930. 5.

• Ivan Vasilyevich Kireevsky // Put'. 1932. 33.

• Banal nga Augustine // Bulletin sa Ruso nga Ortodoksong Simbahan sa Gawas sa Nasud. 1933. *1112.*

• Ang Asembleya sa 1906 sa wala pa ang Konseho // Put'. 1933. 38. pp. 65–75.

• Gikan sa Bag-ong Aleman nga Literatura bahin sa Ortodoksiya // Put'. 1938. 56.

• Sa Sentenaryo sa Pagpalingkawas sa mga Mag-uuma // Bulletin sa Ruso nga Sosyal-Kristohanong Demokratikong Partido. 1961. 60.

• Ang Balaang Bukid sa Athos (Sa ika-1,000 ka anibersaryo sa pag-apil niini sa kinabuhi sa Simbahang Orthodox) // Bulletin sa Ruso nga Katilingban alang sa Pagpanalipod sa Orthodox nga Pagtuo. 1963. *70–71.*

• Archimandrite Makarii Glukharev – Mananagdas sa Altai // Bulletin sa Ruso nga Katilingban alang sa Pagtuon sa Kasaysayan ug Kultura. 1967. 85.

• Ivan Vasilyevich Kireevsky: Kinabuhi ug Panlantaw sa Kalibutan. 1806–1856. Usa ka Kontribusyon sa Kasaysayan sa Rusong Slavophilismo // Yearbooks for the Culture and History of the Slavs. Bag-ong Serye. 1933. 9. pp. 390–427, 463–492 (bahin sa usa ka doctoral nga tesis, sa tibuok: Breslau, 1934).

• Ang mga Kanluranon ug Slavophiles sa Bag-ong Panukiduki // ZSP. 1933. 10. pp. 195–209; 1934. 11. pp. 439–449.

• Nag-ampo ang Simbahan sa Sidlakan // Put'. 1935. 49; *1936–1937. 52.*

[4] Ang teksto sa hubad buotan nga gihatag sa Moscow Patriarchate Publishing House.

[5] Sa pagkompila niining listaha, gigamit ang mga materyales nga gipatik sa *Jahrbücher für Geschichte Osteuropas*. 1971. Vol. 19, Blg. 4. pp. 629–630.

• Ang Kinabuhi ug mga Tudlo sa mga Anciano. Vienna, 1936. Ika-2 nga edisyon. Cologne; Olten, 1952; sa Pranses: *Moines de la Sainte Russie*. Tours; Paris, 1967; sa Ruso: *Ang Kinabuhi ug mga Tudlo sa mga Karaan* // *BT*. 31. Moscow, 1992; Ika-2 nga edisyon. Moscow, 1997 (sa pag-imprinta).

• Mga Pagtuon sa Monastisismo sa Rusya. 1: Ang Pag-uswag sa Tradisyon sa mga Tigulang sa Rusya // Kyrios. 1937. 2. pp. 95–112; 2: Mahitungod sa Problema sa Panag-iya sa mga Monghe sa ika-15 ug ika-16 nga Siglo // Kyrios. *1939–1940. 4. pp. 29–38.*

• Ang Pagbalhin sa 'Eglise catholique évangélique' ngadto sa Patriarkaato sa Rusya // Kyrios. 1937. 2. pp. 158–160.

• Ang Relihiyosong Panlantaw ni Catherine II ug ang Simbahang Ruso // JGO. 1938. 3. pp. 568–579.

• Ang Karaan nga Rusong Monastisismo (11–16 nga Siglo): Mga Tagtukod ug mga Tawo. Würzburg, 1940 (Eastern Christianity. 11).

• Mahitungod sa Pangutana sa Periodisasyon sa Kasaysayan sa Simbahang Ruso // Kyrios. *1940–1941. Bol. 5. pp. 66–81.*

• Ang Pagdayeg sa Inahan sa Dios sa Debosyon ug Popular nga Relihiyon sa Rusya // Kyrios. *1940–1941. Vol. 5. pp. 194–213.*

• Mahitungod sa Kasaysayan sa Palisiya sa Sidlakan sa Rusya sa ika-15 ug ika-16 nga Siglo // JGO. 1941. 6. pp. 55–84.

• Mahitungod sa Kasaysayan sa Buhat sa Pagkawanggawa sa Simbahan sa Sidlakan, nga may Labing Pagtagad sa Simbahang Ruso // Ang Diakonong Ministeryo sa Simbahan. Stuttgart, 1952 (ubos sa pseudonym nga Ivan Peresvetov).

• Ang Monastisismo sa Rusya: Sinugdanan, Kalamboan ug Kinauyokan. 988–1917. Würzburg, 1953 (Kristohanong Sidlakan. Bag-ong Serye, Blg. *1011); sa Ruso: Ang Monastisismo sa Rusya. Moscow, 1997 (sa pag-imprinta).*

• Katalogo sa literatura sa Aleman nga pinulongan 1939–1952 mahitungod sa kasaysayan sa Sidlakan ug Habagatang-Sidlakan sa Europa // Pagtuon sa Kasaysayan sa Sidlakang Europa. 1954. 1. pp. 251–316 (uban nila W. Philipp ug F. Valjavec).

• Ang Baruganan sa Imperador sa Rusya sa Simbahang Orthodox sa Rusya gikan sa ika-18 hangtod sa ika-20 nga Siglo // Mga Pagtuon sa Kasaysayan sa Silangang Europa. 1955. 2. pp. 139–164.

• Ang mga Pag-ampo sa Pagsalamat ni Feofan Prokopov alang sa Awtokrasya ni Emperatris Anna Ioannovna // ZSP. 1956. 25. pp. 212–224.

• Ang Kahulugan sa Philokalia alang sa Kinabuhi sa Relihiyon sa Rusya. Introduksyon sa: (Nikodemus [Hagiorita]) Ang Gamay nga Philokalia: Mga Tuntonan sa mga Amahan sa Monastiko sa Sidlakang Simbahan Mahitungod sa Pag-ampo. *Gipili ug gisalin ni Matthias Dietz. Einsiedeln; Zurich; Cologne, 1956.*

• Katalogo sa Sobyet-Ruso nga literatura 1939–1952 bahin sa kasaysayan sa Sidlakan ug Habagatan-Sidlakan nga Europa // Mga Pagtuon sa Kasaysayan sa Sidlakang Europa. 1956. Vol. 3. pp. 99–281 (uban ni M. Bernath).

• Mahitungod sa Kasaysayan sa mga Relasyon tali sa Simbahang Ruso ug sa Ortodoksong Sidlakan: Ang Ruso nga Misyon sa Simbahan sa Jerusalem (1847–1914) // Eastern Studies. 1956. 5. pp. 33–51, 89–136.

• Mahitungod sa Kasaysayan sa mga Relasyon tali sa Simbahan sa Rusya ug sa Ortodoks nga Sidlakan: Ang Simbahan ug Gobyerno sa Rusya sa Panahong ni Pedro sa ilang Relasyon sa Patriarka sa Constantinople (1700–1914) // Oriental Studies. 1958. 7. pp. 1–47.

• Ang Bukid Athos ug ang Rusya // Ang Milenyo sa Bukid Athos, 963–1963. Mga Pagtuon ug Lain-laing Sinulat. Chevetogne, 1963. Bol. 1. pp. 279–318.

• Kasaysayan sa Simbahan sa Rusya 1700–1917. Leiden, 1964. Bol. 1 (Pagtuon sa Kasaysayan sa Silangang Europa. Bol. 9). Wiesbaden, 1991. Bol. 2 (Pagtuki sa Kasaysayan sa Silangang Europa. Bol. 45); sa Ruso: Kasaysayan sa Simbahan sa Rusya. 1700–1917. Moscow, 1996–1997. 2 ka bolyum.

• Ang Komite sa Pag-andam sa Konseho sa 1906: Mahitungod sa Kasaysayan sa Likod sa Panlalawigan nga Konseho sa Moscow sa *1917–1918 // Kirche im Osten. 1964. 7. pp. 53–93; sa Ruso: Smolich, I. K. Kasaysayan sa Simbahan sa Rusya. 1700–1917. Moscow, 1997. 2. Mga Apéndis.*

• Ang Canon Law sa Rusong Orthodox nga Simbahan // Ang Rusong Orthodox nga Simbahan sa Doktrina ug Kinabuhi. 2nd ed. Witten-Ruhr, 1966. pp. 139–166.

• Ang Simbahan nga Ruso atol sa Rebolusyon gikan Marso hangtod Oktubre 1917 ug ang Kansilyeriya sa Estado gikan 1917 hangtod 1918 (Mahitungod sa Kasaysayan sa Relasyon tali sa Estado ug Simbahan sa

Rusya) // Orthodox Studies. 1965. Vol. 14. pp. 3–34; sa Ruso: Smolich, I. K. History of the Russian Church. 1700–1917. Moscow, 1997. Appendix 2.

• I. S. Aksakov ug ang Pangutana sa Kalihokan sa Pagpahayag ug Konsensya // Festschrift para kang Margarete Woltner sa iyang ika-70 nga Adlawng natawhan. Heidelberg, 1967. pp. 262–269.

• Si I. K. Smolich mao usab ang awtor sa mga indibidwal nga artikulo sa: *Die Religion in Geschichte und Gegenwart*. ika-3 nga edisyon. Tübingen, 1957–1965 (mga artikulo: Kiev, Laura, Monasteryo sa Solovki, Stauropegion, Lavra ni Trinity-Sergius, Monasteryo sa Valaam, Pagpanalangin sa Tubig); Lexikon für Theologie und Kirche. 2nd ed. Freiburg im Breisgau, 1957–1965 (mga artikulo: Alexander Nevsky, Alexander I sa Rusya, Starez).

• I. K. Smolich usab nagmantala og mga rebyu sa: Kyrios, ZSP.

Panimad-on

Kini nga buhat, nga resulta sa 15 ka tuig nga panukiduki sa kasaysayan sa Simbahan sa Rusya sa kinatibuk-an ug sa kasaysayan sa mga monasteryo sa Rusya labi na, gituyo isip preparatoryong materyal alang sa pagsulat sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, gikan sa gigikanan niini hangtod sa 1917. Gitan-aw namo kini ingon usa ka paningkamot lamang sa pagpresentar sa labing hinungdanong mga hitabo niining kasaysayan ug sa paghulagway sa nag-unang kinaiya sa monastisismo sa Rusya nga mitumaw atol sa kalamboan niini. Tungod kay ang among pagtuon nagsalig hapit lamang sa mga tinubdan nga nauna nang gipatik, wala namo giangkon nga matawag kini nga 'Kasaysayan sa Monastisismo sa Rusya', bisan pa sa pipila ka mga kapitulo—labi na kadtong may kalabotan sa panahon sa wala pa ang ika-18 nga siglo—gigamit ang usa ka dako kaayong bahin sa materyal nga historikal. Ang mga tinubdan nga may kalabotan sa pinakabag-ong yugto sa kasaysayan sa monastisismo—ang ika-18 ug ika-19 nga siglo—labi na kadtong naghisgot sa kasaysayan sa tagsa-tagsa ka monasteryo, kadaghanan wala pa maila nga gipatik, samtang daghan lagmit nawala na . Busa, dili tanang aspeto dinhi natuki sa patas nga detalye; ang kaalam sa among paghulagway sa nagkalain-laing hugna sa pag-uswag sa monastisismo gitino sa kadaghan sa materyal nga among magamit. Bisan pa niana, naglaum kami nga malampuson kami sa pag-ila sa labing hinungdanon ug tipikal nga mga aspeto niining kasaysayan ug sa pagpasidlak sa labing kinaiyahan nga mga historikal nga personalidad.

Ang unang upat ka kapitulo usa ka reproduksyon sa akong libro nga *Old Russian Monasticism*, uban sa pipila ka gagmay nga pagpakunhod. Sa Mga Kapitulo VI, VII, VIII ug XIII, among gipagawas pag-usab, uban sa pipila ka pagpakunhod ug pag-usab, ang usa ka manuskrito nga gisulat para sa usa ka giplanong libro bahin sa mga monastikong panag-iya sukad pa niadtong 1941, sa panahon nga aduna kami'y mas daghang tinubdan ug literatura nga magamit. Ang nahibilin nga mga kapitulo gisulat niadtong 1947–1948 base sa materyal nga nauna nang nakolekta ug karon naa na sa among kamot. Sa kasubo, dili tanan nga tinubdan magamit kanamo, ug kanunay kami napugos sa pagsalig lamang sa historikal nga literatura alang sa pipila ka mga isyu; kini gisulat sa angay nga mga pa-nota sa ubos sa matag kaso.

Nagpasalamat ako sa pamunuan sa Slavic Institute ug sa kaniadto nga Seminar sa Kasaysayan ug Rehiyonal nga Pagtuon sa Silangang Europa (pareho sa Berlin) sa ilang buotan nga pagtugot kanako sa pag-access sa ilang dagkong koleksyon. Gusto usab nakong ipadayag ang akong pagpasalamat sa mga higala nga nagpahimulos sa mga libro gikan sa ilang personal nga librarya alang kanako.

Igor Smolich, Disyembre 1952

Pasiuna

1. Kinatibuk-ang mga Pahayag

Ang monastisismo misanong laganap sa Simbahang Ruso tungod kay, sukad pa sa sinugdanan, ang asketikong pagtulon-an sa Kristiyanismo nakapukaw og lawom nga pagbati sa kasingkasing sa mga bag-ong tinunaw nga Ruso. Ang monastisismo dali kaayo nakab-ot og espesyal nga kahulugan sa Rusya, dili lang tungod kay gidala niini ang edukasyon ug kultura ngadto sa katawhan, diin ang mga monasteryo nagsilbi nga mga sentro sa pagkat-on ug kultura. Gawas sa pagtuman sa ilang hingpit nga misyon sa simbahan, naapil ang mga monasteryo sa nasudnong, politikal, ug kultural nga kinabuhi. Ang mga miyembro sa komunidad sa mga monghe aktibo ug hapit walay hunong nga nakigkontak sa mas lapad nga kalibutan. Wala kini makapahiluna sa internal nga kalamboan sa kinabuhi sa mga monghe. Bisan pa nga ang impluwensya sa mas lapad nga kalibutan sa monastisismo nagpakita sa nagkalain-laing kusog sa lain-laing mga panahon, ang pipila ka

negatibong panghitabo sa kinabuhi sa mga monghe kanunay nga nalangkit sa mga politikal nga panghitabo sa kasaysayan sa Rusya. Ang relasyon tali sa estado ug sa Simbahan sa Rusya kanunay nga adunay talagsaong kahinungdanon, ug kini nga relasyon kanunay, sa usa ka paagi o sa lain, nakaapekto sa kinabuhi sa komunidad sa mga monghe ug sa ilang panan-aw, nga kasagaran nagdani sa espirituhanong kusog sa monastisismo ngadto sa mga kalihukan nga wala mouyon sa monastikong ideal.

Kinahanglan hunahunaon ang tanan niini kung gusto nato nga maghatag og balangkas sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, nga naglarawan sa mga internal nga kinaiya niini ug sa eksternal nga kalamboan, o aron bahinon kini nga kasaysayan sa lain-laing mga yugto.

Usa ka hinungdanon nga pagbalhin sa kasaysayan sa monastisismo nahitabo sa pagsugod sa ika-15 ug ika-16 nga mga siglo, sa dihang mitumaw ang usa ka nag-unang panginahanglan sulod mismo sa mga monastikong sirkulo aron tubagon ang mga pangutana bahin sa kahulugan, katuyoan, ug umaabot nga kalamboan sa monastisismo isip usa ka simbahan ug Kristohanong-asketikong institusyon, ug aron itukod ang mga basihanan alang sa dugang niini nga kalamboan. Ang paglungtad sa duha ka lain-laing panan-aw bahin niini nga isyu nagmugna og kusog nga kontrobersiya ug pakigbisog nga milungtad og daghang dekada, nga miresulta sa kadaugan sa mga 'Josephites', nga ginganlan ingon ana tungod sa ilang lider, San Jose sa Volotsk – nga adunay desisibo nga epekto sa padayon nga pag-uswag sa kinabuhi sa monghe ug sa pamaagi sa kinabuhi sa monghe sa Rus'. Mahimo pa gani natong tukion ang tukmang petsa niining kausaban isip ang Konseho sa 1503, bisan pa nga ang kontrobersiya ug pakigbisog tinuod nga mibuto pagkahuman niadtong Konseho.

Ang yugto hangtod sa 1503 naglangkob sa usa ka buo ug magkahiusa nga kapanahonan sa sulod ug gawas nga kasaysayan sa monastisismo, nga dili mabahin sa lain-laing hugna; ang sinugdanan ug ang kasikatan niining kapanahonan nagsanong sa usa ka buo, nga among gitawag nga unang yugto sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya.

Pagkahuman sa 1503, misulod ang monastisismo sa ikaduhang yugto, diin kini nakasinati og lawom nga proseso sa sekularisasyon. Nahitabo kini, sa usa ka bahin, tungod sa kadaugan sa mga Josephite, nga nagdani sa mga monasteryo sa mas lawom nga pag-apil sa politikal nga kinabuhi sa Rus' kaysa kaniadto; sa pikas bahin – – ingon nga resulta sa pagtigom sa bahandi sa mga monghe, nga misangpot sa pag-apil sa mga monasteryo sa ekonomikanhong sistema sa estado. Tungod kay wala magpahibalo og klarong baruganan ang mga awtoridad bahin sa mga propyedad sa mga monghe, ang pagpalapad niini adunay labi ka negatibong epekto sa kinabuhi sa mga monghe.

Ang hinungdanong kausaban sa ikatulo ug katapusang yugto mao ang sayong bahin sa ika-18 nga siglo, ang panahon sa mga reporma ni Pedro nga Dako; kining mga reporma wala magtinguha sa pag-usab o pag-ayo sa kinabuhi sa mga monghe, apan sa panahon sa Sinodo, gihatagan ang monastisismo og hingpit nga lain nga dapit sa kinabuhi sa Simbahan kaysa kaniadto, ug sa katapusan nawala ang kaniadto nga labing inila nga posisyon niini. Ang awtoridad sa simbahan, nga gipakita sa Balaang Sinodo, nawala ang suod nga koneksyon sa monastisismo nga naglungtad sa wala pa ang ika-18 nga siglo. Labaw pa, sa kinatibuk-an, wala magpakita og seryosong interes ang Sinodo sa mga butang nga may kalabotan sa kinabuhi sa mga monghe. Kung adunay bisan unsang paningkamot niining panahona aron pasig-ulihon ang kinabuhi sa mga monghe, kini naggikan sa himsog nga kusog sulod mismo sa kinabuhi sa mga monghe, labi na sa mga tigulang nga Ruso sa ika-18 ug ika-19 nga siglo. Ang impluwensya sa mga tigulang mao ang nagpakita nga labing hinungdanon nga butang sa pag-uswag sa kinabuhi sa mga monghe sulod sa miaging duha ka gatus ka tuig, nga nagdula og desisibo nga papel sa pagbangon sa tinuod nga kinabuhi sa mga monghe.

Niining sanaysay, tinuyo namong gilaktawan ang kasaysayan sa monastisismo sa habagatan sa Rusya, mao ang kasaysayan sa mga monasteryo sa Metropolis sa Kiev ug sa mga kasadpang rehiyon nga nahimong kabahin sa estado sa Rusya sa ulahi, sa ika-17 ug ika-18 nga mga siglo. Kini nga mga monasteryo ug ang ilang mga lumolupyo adunay kaugalingong talagsaong kasaysayan, nga nagkinahanglan og laing pagtuon. Gikan lamang sa katapusan sa ika-18 nga siglo, o mas tukma, sa pagsugod sa ika-19 nga siglo, nga nahimong pareho ang kinabuhi sa mga monghe sa tanang rehiyon sa Rusya.

Ang kasaysayan sa monastisismo sa Rusya sa Bukid Athos usab naglangkob sa usa ka talagsaong kapitulo sa kinatibuk-ang kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, tungod kay ang sulodnong ug gawasnong kalamboan niini nahitabo ubos sa lain nga kahimtang kumpara sa Rus'. Ang mga tinubdan bahin niini nga hilisgutan napamatud-an nga lisod kaayo ma-access, mao nga napugos kami sa pagbiya bisan sa labing kinatibuk-ang pagtan-aw sa Athos.

Naningkamot kami dinhi, nga kanunay nga nagsalig sa mga tinubdan, sa pagpresentar ug paghulagway sa labing hinungdanong mga panghitabo sa kasaysayan sa monastisismo, nga naghunahuna nga 'ang unang balaod sa kasaysayan mao ang dili pagdawat sa bisan unsang bakak sa bisan unsang paagi; sunod, ang dili pagkahadlok sa kamatuoran sa bisan unsang kahimtang; ug ang dili pagdawat sa bisan landong sa pagpabor o landong sa dautang tuyo' (Cicero. On the Orator. 2. p. 15).

2. Repaso sa Bibliograpiya

Sa pagtuon sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, duha ka kahimtang ang makita dayon: una, ang kakulang sa mga tinubdan, nga ang materyal gipang-apod-apod nga dili patas sa lain-laing mga yugto; ug ikaduha, ang pagkatibulaag sa mga dokumento sa nagkalain-laing koleksyon ug indibidwal nga publikasyon. Ang bisan kinsa nga magtuon sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya kinahanglan nga tagdon kining duha ka kahimtang. Halos wala kitay koleksyon sa mga materyales nga tinuyoang gipangolekta alang sa usa ka piho nga hilisgutan. Sa eklesiastikal-historial nga literatura, bisan pa sa medyo kadako sa bolyum niini, dili patas ang paghisgot sa lain-laing mga panahon ug proseso. Alang sa panahon hangtod sa sayong bahin sa ika-18 nga siglo, kinahanglan namo nga masaligan dili ang espesyalisadong eklesiastikal-historial nga literatura, kondili, pananglitan, ang mga buhat nga naghisgot sa kasaysayan sa estado, politika, ug ekonomiya o sa kasaysayan sa karaang Rusyano nga literatura.

Ilista namo ang labing importante sa mga tinubdan nga among gigamit. Una sa tanan mao ang *Kompletong Koleksyon sa mga Kronika sa Rusya* (PSRL), nga ang pagkompila kadaghanan gibuhat sa mga monghe. Ang labing importante nga mga balaod sa estado ug opisyal nga dokumento nga may kalabotan sa pinakataas nga administrasyong eklesiastikal, mga butang sa administrasyong diyosesis, ug kinabuhi sa mga monghe makita hapit eksklusibo sa mga koleksyon sa mga dokumento bahin sa politikal nga kasaysayan sa Rusya (AAE, AI, DAI, AMG, SGGD, SGKE, ug uban pa[]**). Kini nga mga kronika ug mga akto naghatag lamang og materyal hangtod sa katapusan sa ika-17 nga siglo; ang mga kronika nagsugod pa sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo, samtang ang mga akto ug dokumento nagsugod pa sa ika-14 nga siglo paingon sa unahan. Alang sa panahon sa Moscow, nagbarug ang nagkalain-laing materyales sa 'Russian Historical Library' (RIB), diin ang tagsa-tagsa ka bolyum naglangkob sa mga dokumento ug uban pang historikal nga materyal nga espesipiko sa kasaysayan sa simbahan sa Rusya; dili kaayo kasaligan ang koleksyon nga nailhan nga 'Ancient Russian Bibliography' (DRV) (1773–1775, ikaduhang giusab nga edisyon 1788–1791): dili tanan nga mga dokumento ug buhat nga giapil dinhi napamatud-an ug natandi, sama sa kasagarang buhaton sa mga akademikong edisyon sa mga dokumento; bisan pa niana, bililhon kaayo kini nga koleksyon, kay naglangkob kini og mga dokumento nga ang orihinal nga manuskrito nawala pagkahuman . Daghang hinungdanon nga mga dokumento ug pagtuon sa kasaysayan sa monastisismo ang gipatik sa journal *Readings of the Society for Russian History and Antiquities* (*Readings*), lakip na sa seksyon nga 'Miscellany'. Ang sayong buhat ni K. Bestuzhev-Ryumin nga *Sources and Literature on Russian History from Antiquity to 1825*, nga gipatik isip introduksyon sa iyang *History of Russia* (Mitava, 1877), mahimong magsilbi nga reperensiya. Ingon nga dugang nga materyal, girekomenda ang 'Introduksyon' sa *Lectures on Russian History* ni S. F. Platonov. Sa natad sa kasaysayan sa simbahan, bililhon kaayo ang buhat ni N. N. Glubokovsky nga *Russian Historical Science in Its Historical Development and Present State* (1928). Girekomenda usab kaayo ang libro ni Emilius Hermann, *De fontibus juris ecclesiastici Russorum. Commentarius historico-canonicus* (1936) [*Mahitungod sa mga Tinubdan sa Balaod sa Simbahan sa Rusya. Usa ka Komentaryong Historikal ug Kanonikal'], nga usa ka dili mapulihan nga kapanguhaan sa balaod sa simbahan sa Rusya ug sa kinatibuk-ang kasaysayan sa Simbahang Ruso. Ang awtor naghatag og listahan sa labing hinungdanong koleksyon sa mga tinubdan ug dokumento, ingon man sa may kalabutan nga akademikong literatura; dugang pa, nagtanyag siya og detalyadong pagpasabot bahin sa kasaysayan sa gigikanan sa nagkalain-laing dokumento, kodigo ug uban pang kanonikong materyal, ug naghatag og pagtasa niini. Ang pagtuon ni Hermann nagsilbi nga usa ka bililhon nga reperensiya ug usa ka mubo nga kurso sa kasaysayan sa kanonikong balaod sa Simbahang Ruso.**

Sa taliwala sa mga tinubdan nga may kalabotan sa ika-18 nga siglo, ang 'Kompletong Koleksyon sa mga Balaod sa Imperyo sa Rusya' (PSZ, 2nd PSZ ug 3rd PSZ) mao ang labing inila, nga naglangkob sa hapit tanan nga mga dekreto sa mga emperador sa Rusya nga may kalabotan sa Simbahan sa Rusya. Ang unang tulo ka bolyum naglangkob og materyal nga may kalabotan sa ika-17 nga siglo; pananglitan, ang Bolyum 1

nagbalik-imprinta sa 'Kodigo sa 1649'. Ang 'Espirituhanong Regulasyon' ni Pedro ang Dako makita sa Bolyum 6, Blg. 3718. Ang PSZ naglangkob sa panahon gikan sa 1649 hangtod sa 1825 (45 ka tomo), ang Ikaduhang Serye sa PSZ naglangkob sa panahon gikan sa 1825 hangtod 1881 (55 ka tomo), ug ang Ikatulong Serye sa PSZ naglangkob sa panahon gikan Marso 1881 hangtod 1913 (33 ka tomo). Bisan pagkahuman sa kodipikasyon sa balaod sa Rusya sa porma sa 'Kodigo sa mga Balaod sa Imperyo sa Rusya' (15 ka tomo, gipatik niadtong 1832, 1842 ug 1857; labi nga importante alang sa kasaysayan sa Simbahan ang tomo 1, bahin 1, §§ 40–43, ingon man ang mga tomo *11–13 ug 14) ug ang 'Code' sa 1906, nagpabilin ang lehislasyonal nga gahum sa mga imperyal nga dekreto. Angay usab hisgutan mao ang 'Kompletong Koleksyon sa mga Dekreto ug Orden sa Departamento sa Ortodoksong Pagtuo' (PSPiR) ug ang 'Deskripsyon sa mga Dokumento ug Kaso sa Labing Balaang Nagdumala nga Sinodo' (ODDS) (cf. Herman, p. 87). Ang duha ka koleksyon naglangkob og daghang materyal bahin sa kasaysayan sa monastisismo ug sa mga monasteryo. Ang ODDs kanunay naglakip og detalyadong mga sipi gikan sa mga dekreto ug mando sa Pinakabalaang Sinodo.*

Sukad pa sa ika-19 nga siglo, mahimo usab nga hisgutan ang laing dakong koleksyon, nga kadaghanan naglangkob og materyal bahin sa eksternal nga kasaysayan sa monastisismo (estadistikal nga datos, mga petsa sa pagtukod sa pipila ka mga monasteryo, mga mando sa Pinakabalaang Sinodo, ug uban pa) – 'Ang Pinakainubos nga mga Taho sa Punong Prokurador sa Pinakabalaang Sinodo' (Mga Taho) para sa mga tuig 1836–1914.

Daghang impormasyon ang makuha gikan sa *History of the Russian Hierarchy* (IRI) (6 ka bolyum sa 7 ka libro, Moskú, 1807–1815) , kadaghanan gikompila ni Metropolitan Eugene (Bolkhovitinov, † 1837), bisan pa man kasagaran kini giatribúto kang Obispo Ambrose (Ornatsky, † 1827), nga nagsulat lang sa usa ka bahin sa teksto. Ang mga Bolyum 2, 3–6 labi ka importante alang sa kasaysayan sa monastisismo. Bisan pa, kini nga buhat dili walay sayop, nga angay hinumduman sa paggamit sa mga materyal niini.

Kini mao ang labing hinungdanon nga mga koleksyon sa mga tinubdan sa kasaysayan sa Simbahang Ruso sa kinatibuk-an ug sa kasaysayan sa monastisismo. Ang mga reperensya sa ubang tinubdan ug sa may kalabutan nga literatura makita sa mga nota. Sa kasubo, wala pa'y detalyadong pagrepaso sa mga tinubdan; naglaum kami nga makahimo og ingon nga pagrepaso sa umaabot, kay dako kini og ikatabang sa mga magtutukib ug estudyante.

Ug pipila pa ka dugang nga pahimangno bahin sa literatura nga may kalabotan sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya. Bisan pa man nga daghan kini nga literatura, sa kinatibuk-an dili gihapon kini makatagbaw sa mga espesyalista. Kini gipang-apod-apod nga dili patas sa nagkalain-laing mga panahon ug nagkalainlain ang kalidad isip akademikong sinulat. Labi na kini nga tinuod sa gitawag nga 'kasaysayan' ug 'deskripsyon' sa mga monasteryo – nasayud kami sa hapit usa ka gatos ka buhat niining maong genre. Sa kadaghanan, kini nga mga paghulagway gisagol isip debosyonal nga pagbasa para sa mga tawo; ang mga petsa ug uban pang mga detalye nga anaa niini kinahanglan kanunay susihon pag-usab; kini magamit, pananglitan, sa mga paghulagway sa mga monasteryo sa Vologda (tan-awa: IRI. 3). Gidugang namo ang labing seryoso niini sa among bibliyograpiya. Ang mga buhat ni N. Nikolsky, A. Dobroklonsky, Archimandrite Dositheus (sa pipila ka bahin), A. V. Gorsky ug Serebryansky kay puro akademiko ang bili. Ang tulo ka bolyum nga buhat ni Zverinsky angay nga hatagan og espesyal nga pagtagad, kay kini hingpit nga gikinahanglan sa historyador sa monastikong kolonisasyon.

Mahitungod sa kasaysayan sa mga monastikong propyedad, mahimo nga konsultahon ang mga buhat nga gipahinungod sa sosyal ug ekonomikanhong kasaysayan sa Rusya, pananglitan ang mga sinulat nila Rozhkov, Gautier, Dyakonov ug uban pa, ingon man usab ang buhat ni V. Milyutin nga gipatik niadtong 1859 ug 1861, nga hangtod karon may kalabutan gihapon. Daghang materyal mahitungod sa kasaysayan sa mga monastikong propyedad ang gihatag sa 'piscovye' ug 'peresnye' nga mga rehistro.

Mahitungod sa kasaysayan sa kinabuhi sa mga monghe ug sa mga panan-aw nga kinaiya sa mga monghe sa usa ka piho nga panahon, mas daghan ang gisulat bahin niini nga hilisgutan dili sa mga historyador sa simbahan kondili sa mga historyador sa literatura – among gitumong ang mga buhat ni Porfiryev (mahitungod sa yugto sa Kyiv), Petukhov ug Speransky, nga gipahinungod sa kinatibuk-ang kasaysayan sa karaang literatura sa Rusya. Ang mga espesyalisadong monograpo gisang-at sa angay nga mga seksyon sa bibliyograpiya ug mga nota. Ang mga buhat ni Metropolitan Evgeny (Bolkhovitinov) ug ni Arsobispo Filaret (Gumilevsky), ingon man ang gihisgutan nga libro ni N. Glubokovsky, gigamit gihapon isip reperensiya, bisan pa man ang ikaduha giisip nga mas usa ka akademikong pagtuon kaysa usa ka buhat sa kritisismo sa tinubdan. Sa natad sa kartograpiya nga may kalabotan sa kolonisasyon sa mga monghe ug sa mga utlanan sa diyosesis,

halos wala pa gyud nahimo, masulti pa gani, bisan pa nga dako kaayo ang kahinungdanon niini; apan makit-an ang pipila ka impormasyon sa buhat ni Pokrovsky.

Ang historiograpiya mahitungod sa ika-19 nga siglo, labi na sa ikaduhang tunga niini, kay labi ka piraso-piraso.

Ang wala pa mahuman nga edisyon sa *Orthodox Encyclopaedia* (PBE) adunay pipila ka bili isip usa ka reperensiyang buhat (nga naglangkob og mga biograpikal nga entry ug mga tematikong artikulo), bisan pa man nga nagkalainlain ang kalidad sa iskolar sa mga artikulo niini. Kinahanglan usab hisgutan ang *Russian Biographical Dictionary* (RBS), nga, pananglitan, sa pagtuon sa ika-18 ug ika-19 nga mga siglo, bililhon kaayo alang sa daghang bibliograpiya ug sa sulod niini; wala kini gipatik sa alpabetikong han-ay, ug ang uban nga mga letra hingpit nga wala ('M' ug uban pa) o bahin ra ang gilakip. Sa pagsipi niining publikasyon, kinahanglan ipakita ang unang ngalan ug apelyido nga anaa sa bolyum, kauban ang katugbang nga numero sa pahina.

Ang tanan nga gisulti dinhi usa lamang ka mubo nga pagtan-aw sa kritisismo sa tinubdan ug bibliograpiya; kini gihatag, sa usa ka bahin, aron matabangan ang magbabasa, ug sa pikas bahin, aron ipakita kung unsa kalisod ang pagtipon og materyal bahin sa pipila ka mga hilisgutan. Ang listahan sa mga tinubdan ug akademikong literatura natural nga naglakip lamang sa labing hinungdanong mga publikasyon; dugang nga impormasyon, uban sa mga reperensya sa espesyalisadong literatura, makita sa mga nota.

Kapitulo I. Mga Sinugdanan

1. Usa ka Mubo nga Balangkas sa Kasaysayan sa Ortodoksong Monastisismo sa Sidlakan

Ang Kristiyanismo sa Karaan nga Rus' mao ang Griyegong Ortodoksong Kristiyanismo. Miabot kini sa Rus' gikan sa Bizansiyo; pinaagi sa pagdawat niini, nahimong kabahin ang Rus' sa relihiyoso ug kultural nga kalibutan sa Simbahang Sidlakan. Ang kinabuhi sa simbahan sa Rus' mitubo sa suod nga kalambigitan sa espirituhanong kultura sa Simbahang Sidlakan, labi na sa porma niini nga Bizantino.

Ang pagtukod sa estado sa mga Silangang Slav nahitabo sa ika-6 hangtod ika-9 nga siglo ug miabot sa kulminasyon sa pagtukod sa Kievan Rus'. Niining panahona, ang mga Slav nagpadayon sa mga ekonomikong relasyon sa amihanang rehiyon sa Itom nga Dagat, sa Crimea ug sa Constantinople. Ang tibuok rehiyon sa Itom nga Dagat nahimong sentro sa Kristohanong ebanghelismo sukad pa sa ika-1 nga siglo. Ang unang historikal nga rekord sa mga Griyegong obispo sa Crimea nagsugod pa sa ika-4 nga siglo. Malampuson kaayo nga mikaylap ang Kristohanong misyonaryong kalihokan didto; sa paglabay sa panahon, misaka ngadto sa lima ang gidaghanon sa mga obispado. Ang mga obispo sa Crimea nag-alagad dili lamang sa Griyego-Kristohanong populasyon sa Crimea, amihanang Taurida, ug sa amihanang ug habagatang-sidlakang baybayon sa Dagat Azov, apan usab sa mga nomadikong tribo sa halapad nga mga rehiyon sa stepe[6] .

Ang Kristohanong misyon sa Simbahang Byzantine nakaabot usab sa mga Silangang Slav. Napamatud-an na karon nga walay duhaduha nga ang Kristiyanismo nakasulod sa Kievan Rus' sa dugay na kaayo nga panahon sa wala pa ang pagbag-o ni Prinsipe Vladimir (988/89)[7] .

Ang lokal nga Simbahang Ruso, isip bag-ong natukod nga diyosesis, nakadawat sa iyang doktrina, mga kanon ug mga estatuto gikan sa Patriarka sa Constantinople – ang iyang Inahan nga Simbahan. Ang Church Slavonic nahimong liturhikal nga pinulongan niini – bunga sa dakong paningkamot sa mga Santo Cirilo ug Metodio, ang mga Apostoles sa mga Slav – usa ka pinulongan nga dugay nang gigamit sa Simbahang Byzantine sulod sa usa ka siglo sa ilang pagpangwali sa mga Slav.

---

[6] Alang sa kinatibuk-ang reperensya: Stählin, K. *Geschichte Russlands*. Vol. 1 (1923); Kljutschewskij, V. *Geschichte Russlands*. Vol. 1 (1925); Laehr, G. *Die Anfänge des russischen Reiches* (1930); Djakonov, M. *Sketches on the Social and Political Order of Ancient Russia* (1928); Philaret, Archbishop. *History of the Church of Russia*. 2 ka bolyum. (1872); Bonwetsch, N. *Church History of Russia* (1923); Harnack. Ang Misyon ug Paglapad sa Kristiyanismo sa Unang Tulo ka Siglo. Vol. 2 (1924). p. 797; Kulakovsky, Yu. Ang Kaniadto sa Taurida. Kyiv, 1914; Stratonov, I. 'Ang Krimea ug ang Kahulugan niini alang sa Kristiyanisasyon sa mga Silangang Slav', sa: Kyrios. Vol. 1. pp. 381–395.

[7] Laehr. Op. cit.; Heyduk, J. The Beginnings of the Christianisation of the Rus' Tribe. Vienna, 1888; Leib, Rome. Kyiv and Byzantium at the End of the 11th Century. Paris, 1924 (dili hingpit nga obhetibo); Parkhomenko. Ang Sinugdanan sa Kristiyanismo sa Rus'. Poltava, 1911; Tomashevsky, St. Usa ka Introduksyon sa Kasaysayan sa Simbahan sa Ukraine, sa: Analecta Ordinis S. Basilii Magni. 4 (Lviv, 1932).

Ang monastisismo adunay espesyal nga lugar sa kinabuhi sa Simbahang Sidlakan niadtong panahona. Sa pag-abot niini sa Rus', kini gisugat sa hingpit nga paborableng pagdawat sa mga tawo, mikaylap og paspas sa tibuok nasud, ug adunay dakong impluwensya sa mga buluhaton sa simbahan, ingon man sa daghang uban pang natad sa Karaan nga kinabuhi sa Rus', lakip na ang pagkamamamaw ug kultura. Ang mga hinungdan niini makita sa kasaysayan sa monastisismo sa Sidlakan, ug labi na sa kamatuoran nga, sama sa atong nahibaw-an karon, nakasulod na ang monastisismo sa Rus' sa wala pa ang opisyal nga pagdawat niini sa Kristiyanismo ug sa dugay nga panahon nagsilbi nga ehemplo sa tinuod nga Kristohanong pagkamapainubsanon.

Sa panahon sa Kristiyanisasyon sa Rus', sa pag-abot sa ika-10 nga siglo, ang monastisismo sa Simbahang Sidlakan nakab-ot na sa iyang hingpit nga porma. Igo na dinhi nga ihatag ang labing mubo ug labing iskematikong balangkas sa iyang kalamboan[8] .

Sa sayong mga adlaw, ang monastisismo gipakilala sa usa ka partikular nga ascesis. Ang dagkong grupo sa karaang mga anchorite sa Ehipto, diin nagdan-ag isip labing hayag nga mga bitoon si San Antonio († 356), San Macario († 390) ug San Pachomio († 348), nakakaplag sa ikaduha isip 'ulo sa Ehipsiyong monastikong han-ay'. Ang komunidad nga mitigum sa palibot ni Pachomius mao ang unang Kristohanong monasteryo; gitukod kini sa Tabenna, duol sa Thebes, niadtong 318 o 320. Ang lagda niini nahimong basihanan sa komunal nga aske-tismo. Si San Basilio ang Dako († 379) angay hatagan og espesyal nga pag-ila sa pagtukod ug pagpalambo sa komunal nga kinabuhi sa mga monghe, ug sa tukmang paghubit sa iyang kinaiya ug batakang mga kina-iya. Ang iyang mga sinulat nga asketiko, nga gisulat para sa mga komunidad sa mga monghe sa Kapadokya, naglangkob sa usa ka teolohikal ug pastoral nga pag-angkon sa cenobitisismo[9] .

Ang mga monasteryo sa Palestina, diin si Hilarion sa Gaza († 371) ug si Chariton ang Dako († 350) mao ang mga pionero sa cenobitikong paagi sa kinabuhi, naugmad ngadto sa usa ka matang sa komunal nga monasteryo, nga nailhan nga 'lavra'. Si Euthymius ang Dako († 473), si Theodosius ang Kinoviarch († 529) ug, labi na gayud, si San Savvas ang Abad († 532), si Theodosius nga Kinoviarch († 529) ug, labi na gayud, si San Savvas nga Abad Ang hagiograpikong salaysay ni Cirilo sa Scythopolis bahin niining mga asketiko – usa ka hiyas sa sayong Kristohanong literatura – naghatag kanato og pagsabot sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa pinakasayong mga komunidad sa monghe. Ang hagiograpikong salaysay ni Cyril sa Scythopolis bahin niining mga asketiko – usa ka hiyas sa sayong Kristohanong literatura – nagpakaila kanato sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa pinakaunang mga monastikong komunidad. Sa ika-5 nga siglo, ang monastisismo nag-uswag na sa Siria ug sa Peninsulang Sinai. Ang mga dagway sa bantugang Siryano nga sila Ephrem ug Isaac, Juan Climacus ug Simeon ang Stylite nagpamatuod sa katingalahang kahitas-an nga naabot sa monastikong pagbiya sa kalibutan didto[10] .

Sa ika-4 hangtod ika-6 nga siglo, ang monastisismo sa Sidlakan nakatampo og labing hinungdanong papel sa kinabuhi sa Simbahan; mas masabtan nato ang kahulugan niini sa eklesiastikal, sosyal, ug politikal kon atong tan-awon ang 'Codex' ni Emperador Justinian († 565), diin ang mga novellae nga may kalabotan sa mga monasteryo sa nag-okupar og dakong puwesto[11] . Sa ikawalong ug ikasiyam nga mga siglo, mitubo pa gayud ang kahinungdanon sa monastisismo. Nakakaplag kini og kusog aron atubangon ang pakigbisog batok sa hierarkiya ug imperyal nga awtoridad, o bisan aron supakon sila, aron mapalig-on ang pagtulon-an sa

---

[8] Gikan sa pinakabag-ong literatura sa karaang monastisismo, akong hisgutan lamang ang labing hinungdanong mga buhat: Koch, Hugo. *Sources on the History of Asceticism and Monasticism in the Early Church* (1933); Lot-Borodine, M. *The Doctrine of Deification in the Greek Church up to the 11th Century*, in: *Revue de l'histoire des religions*. 55–56 (1932), 57–58 (1933); Heussi, K. *Der Ursprung des Mönchtums* (1936); cf. the bibliography cited in Heiler, Fr. *Urkirche und Ostkirche* (1937), pp. 365 ff. Tan-awa usab: *Enchiridion Asceticum*. Ed. M. Roué de Journal. Freiburg, 1936. pp. 144–147, 360–367, 410–416, 635–637 (Pachomius), 645 ff. (Sava).

[9] Holl, K. *Enthusiasmus und BuЯgewalt*. pp. 156 ff.; cf.: Kranich. *Die Asketik in ihrer dogmatischen Grundlage bei Basilius d. Gr.* (1896).

[10] Mahitungod sa Palestina: Oltarzhevsky, F. 'Palestinian Monasticism from the 4th to the 6th Centuries', sa: PPS. 15. Bahin 2 (1896). 51. Mahitungod sa Lagda ni San Savvas, tan-awa: Kurtz, E., sa: BZ. 2 (1894); Welzer. *Kirchenlexikon*. Vol. 10, Bahin 1, pp. 434–37. Mahitungod sa Syria: Hugo Ball. *Byzantine Christianity. Three Lives of Saints*. Munich, 1932; Anatolius, Hieromonk. *A Historical Sketch of Syrian Monasticism up to the Mid-6th Century*, in: *TKDA* (1911); Smirnov, I. The Sinai Paterikon. Sergiev Posad, 1917.

[11] Tan-awa, pananglitan: Grani B. 'Ang Legal nga Kahimtang ug Organisasyon sa mga Griyegong Monasteryo ubos sa Balaod ni Justiniano', sa: BZ. 29 (*1929–30); Nießen W. 'Ang Regulasyon sa Monastisismo sa Imperyong Romano hangtod sa Katapusan sa ika-9 nga Siglo' (1897); cf.: Voigt, K. *State and Church from Constantine the Great to the End of the Carolingian Period* (1936). pp. 103 ff.; Marin, E. *The Monks of Constantinople from the Foundation of the City to the Death of Photius* (1897).*

Simbahan sa labing hinungdanong mga isyu sa Ortodoksong kinabuhi. Ilado nga sa pakigbisog alang sa pagdayeg sa mga balaang ikon—usa ka pakigbisog nga nahimong hinungdanon sa kasaysayan sa Simbahan—ang monastisismo, nga napuno sa dili matandog nga pagtuo ug pagkamapailubon, maoy nagpataas sa bandila sa Ortodoksiya ug nagsiguro sa kadaugan sa pagdayeg sa mga ikon. Kining kadaugan labi pang nagpataas ug nagpalig-on sa posisyon sa mga monasteryo sulod sa Simbahan. Niining himayaong pakigbisog, nakakaplag ang komunidad monghe sa ilang dakong lider, nga nagpabilin sa kinauyokan sa kasaysayan sa Silangang monastisismo hangtod sa karon. Mao kini si Teodoro nga taga-Studion († 826). Ang kahinungdanon sa dakong Studite dili lang kutob sa iyang papel sa pakigbisog alang sa pagdayeg sa mga ikon: siya usa sa mga nag-unang arkitekto sa mismong organisasyon sa monastiko. Siya ang awtor sa lagda sa monastiko nga nailhan nga 'Studite Rule', nga ang orihinal niini, sa kasubo, nawala na sa kasaysayan sa simbahan. Sama ni San Basil, ang abad sa bantog nga Studite Monasteryo usa ka masigasig nga sumusunod sa cenobitic nga paagi sa kinabuhi. Ang iyang lagda nagpakita sa kasinatian sa kinabuhi sa mga monghe nga nagdugay sulod sa daghang katuigan[12] .

Pagkahuman sa kapildihan sa iconoclasm (ang unang hugna niini nagdugay gikan sa 726 hangtod 780, ug ang ikaduha gikan sa 802 hangtod 842), misulod ang monastisismo sa labing himayaong yugto sa kasaysayan niini. Misaka ang gidaghanon sa mga monasteryo; ang impluwensya sa mga monghe nahimong kusgan kaayo nga gitawag sa mga kontemporaryo ang Bizansiyo nga 'ginharian sa mga monghe' ug kining panahona nga 'panahon sa himaya sa monastisismo'[13] .

Alang sa monastisismo sa Rusya, ug sa pagtukod niini og talagsaong puwesto sulod sa kinabuhi sa Simbahan, ang pag-uswag sa monastisismo sa Byzantium adunay labaw ka hinungdanong mga sangputanan. Ang mga pagbalik-balik sa iconoclasm ug ang papel nga gidula sa mga monghe sa pagdaog niini nagpabilin nga hayag nga handumanan sa panahon sa Pagbunyag sa Rus'. Ug samtang atong susihon ang kasaysayan sa debosyon sa mga Ruso, dili kita ikatingala sa dakong pagdayeg nga gihatag sa balaang mga ikono ug sa 'anghelikong ranggo' sa mga monghe sa relihiyosong hunahuna sa karaang mga Ruso. Sa kasaysayan sa pag-uswag sa karaang monastisismo sa Rusya, makita ang kalambigitan sa mga panghitabo sa panahon sa iconoclasm – usa ka kalambigitan nga dili lang gawasnon, kondili sulodnon ug espirituhanon.

Sa sayo pa nga pagsugod sa iconoclasm, daghang mga tigdepensa sa Ortodoksiya ang nilayas paingon sa Tauria ug Crimea. Si San Esteban nga Bag-o († 767), usa ka masigasig nga kampyon sa pagsimba sa mga ikon, gihulagway ang amihanang baybayon sa Itom nga Dagat, padulong sa diyosesis sa Zichia, ingon usa ka luwas nga dalangpanan para sa mga mongheng refugiado. Sa iyang hagiograpiya mabasa nato: 'Ang Byzantium nahabilin nga walay sulod, mura'g ang tibuok komunidad sa mga monghe nadakpan. Ang uban mitabok sa Dagat Euxine, ang uban paingon sa isla sa Cyprus, ug ang uban paingon sa karaang Roma'[14] . Ang mga langob, nga daghan kaayo sa kabukiran sa Crimea, tingali nagsilbi nga unang selda alang niining mga refugiado. Sa kinabuhi ni San Esteban, Arsobispo sa Sugdeya (Surozh, † c. 750), nga nagpaningkamot pag-ayo sa pagpadayag sa mga pagano sa Crimea, makit-an nato ang dugang ebidensya nga daghan ang mga tig-awhag sa pagsimba sa mga ikon dinhi niadtong panahona; Lagmit kaayo nga mao gyud ang mga monghe nga nilayas gikan sa Byzantium ang nagdala sa habagatan sa Rus' og mainitong pagdayeg sa mga ikon[15] . Pag-abot nila sa peninsula, dali kaayo nga nakapuyo ug mitubo ang komunidad sa mga monghe. Ang ebidensya niini makita sa usa ka sulat gikan kang San Teodoro ang Studita ngadto kang Obispo Filaret sa Crimea, diin iyang gidayeg ang mga paningkamot sa pagpangwali sa mga monghe nga miabot sa peninsula[16] .

Importante usab kanato nga ang mga langob nga gipuy-an sa mga tawo ug sama sa mga monasteryo nadiskubre dili lamang sa Crimea. Ang mga arkeolohikal nga nadiskobrehan gikan sa ika-8 ug ika-9 nga siglo sa taas nga bahin sa Don (duol sa Suba sa Tikhaya Sosna, usa ka sangang suba sa Don, hapit sa mga lungsod sa Korotoyak ug Ostrogozhsk) nagpamatuod sa Kristohanong nga mga katakomba – mga langob nga, sumala

---

[12] Ostrogorskij, G. *Pagtuon sa Kasaysayan sa Byzantine Iconoclastic Controversy* (1929); Max, Duke sa Saxony. *San Teodoro, Archimandrite sa Studion* (1929); Vasilev, A. *Kasaysayan sa Byzantine nga Imperyo*. Vol. 1 (1932). pp. 333 ff., 373 ff.

[13] Marin. Op. cit.; Sokolov, I. Ang Kahimtang sa Monastisismo sa Simbahan sa Byzantium gikan sa Tunga-tunga sa ika-9 hangtod sa Sayong ika-13 nga Siglo (1894).

[14] Vasilievsky. Mga Piniling Teksto sa Ruso-Byzantine. 6: Ang Kinabuhi ni Esteban nga Bag-o, sa: ZhMNP. 1877. Hunyo. pp. 299, 307, 308; Ang Kinabuhi ni Sta. Esteban nga Bag-o, sa: Migne. PG. 100. p. 1117.

[15] Ang Kinabuhi ni Esteban sa Surozh, sa: Vasilievsky. Mga Buhat. 3 (1915). p. 238, Introduksyon; cf.: Stratonov. Op. cit. pp. 387, 389.

[16] Ang Kinabuhi ni San Teodoro, sa: Migne. PG. 99. pp. 253, 1344, 1350; Kulakovsky. Op. cit. p. 74; Vasilievsky. Mga Buhat. Bol. 3. p. 159.

sa mga eskolar, wala'y lain kondili mga ruinas sa mga monasteryo[17] . Kung ang mga monghe nakapalapad sa ilang mga puloy-anan paingon sa amihanan-sidlakan, natural nga hunahunaon nga usa ka susamang pagpalapad nahitabo usab paingon sa amihanan-kasadpan, labi na kay ang mga monghe nga gikan sa Byzantium mga tig-awhag sa usa ka aktibo, militante nga porma sa Kristiyanismo, ug sa niining mga rehiyon labi ka paborable ang kahimtang sa pagpangwali sa Ebanghelyo, kay wala kini makasinati og babag gikan sa populasyon sa Silangang Slav. Sa paglapad paingon sa amihanan-kasadpan, nakaabot ang Kristohanong pagpangwali sa Kyiv. Sa sayong bahin sa ikaduhang tunga sa ika-10 nga siglo, sa panahon sa paghari ni Prinsipe Sviatoslav († 972), sa dihang ang nasud ug ang mga tawo niini nakab-ot na ang kinaiya sa usa ka estado ug politikal nga organisasyon, nakasulod na ang Kristiyanismo sa korte sa prinsipe: si Prinsesa Olga, inahan sa Prinsipe sa Kyiv, nabunyagan sa Constantinople (mga tuig 957)[18] .

Sa kasubo, wala kitay materyal nga makatampo sa paghulagway sa mga kalihokan sa monastikong emigrasyon sa Estado sa Kyiv. Ang atong kahibalo sa pinakasugdan sa Kristiyanismo niining yuta puno sa mga kakulangan. Ang nahibal-an lang mao nga ang mga Kristohanon nagpuyo na sa Kyiv bisan pa sa wala pa ang Pagbunyag sa Rus' ug nga aduna silay kaugalingong simbahan – ang Simbahan ni San Elias; kini makita sa kasabotan tali sa Kyiv ug Byzantium *nga gipetsahan sa 944–945. Sa taliwala niining mga Kristohanon, walay duhaduha nga aduna'y mga asketiko nga nagpuyo og matinud-anon ug hugot kaayo nga asketikong kinabuhi. Nahinumduman nato ang unang mga martir sa Kyiv, ang mga Varangian – mga tawo nga dili Slavic ang gigikanan – nga gipatay niadtong 983. Bisan pa, wala pa'y nadiskobrehan nga eksternal nga mga timaan nga nagpakita sa paglungtad sa mga monastikong bilding o bisan unsang susama*[19] .

Ang tanan nga nahisgutan hangtod karon may kalabotan sa prehistorya sa monastisismo sa Rusya, nga lisod iugnay pinaagi sa klarong mga hilo sa kasaysayan sa estrikto nga kahulugan.

2. Ang paglitaw sa unang mga monasteryo sa Kievan Rus'

Sa pinakamaagang mga tinubdan sa Rusya, ang unang paghisgot sa mga monghe ug monasteryo sa Rus' may kalabotan lamang sa yugto pagkahuman sa pagbunyag ni Prinsipe Vladimir; ang ilang paglitaw gipetsahan sa paghari ni Prinsipe Yaroslav (1019–1054). Ang iyang kaubanan sa panahon, si Hilarion, nga nahimong Metropolitan sa Kyiv niadtong 1051, sa iyang bantog nga eulogiya nga gihalad sa handumanan ni Prinsipe Vladimir – 'Ang Pulong sa Balaod ug Grasya', nga iyang gipahayag tali sa 1037 ug 1043 samtang nag-alagad isip pari sa korte[20] – nagpahayag nga sa panahon pa ni Vladimir sa Kyiv 'nagtindog na ang mga monasteryo sa mga bukid, ug mitungha ang mga monghe'[21] . Kini nga panagbangi mahimong ipasabut sa duha ka paagi: Lagmit kaayo nga ang mga monasteryo nga gihisgutan ni Hilarion dili tinuod nga monasteryo sa istriktong kahulugan, kondili mga Kristohanon nga nagpuyo sa tagsa-tagsa ka payag duol sa simbahan sa istriktong pagka-asketiko, nga nagtigum alang sa pagsimba, apan wala pa mosunod sa usa ka monastikong lagda, ni naghimo og monastikong panata, ni nakadawat sa husto nga tonsura[22] ; o, sa laing bahin, ang mga tigkompila sa kronika—nga naglakip sa 'Kompilasyon sa 1039', usa ka teksto nga kusgan kaayo ang pabor-Griyego nga panan-aw—nagpasiugda sa pagkunhod sa kahinungdan sa mga kalampusan sa paglapad sa Kristiyanismo sa Kievan Rus' sa wala pa ang pag-abot didto ni Metropolitan Theopemptus (1037), nga lagmit mao ang unang hierarkiya sa Kyiv nga giordinar sa ritong Griyego ug adunay gigikanang Griyego[23] .

Sa samang tuig, 1037, gisaysay sa karaang kronikista sa Rus ang mga pulong nga matinud-anon: 'Ug niini, ang Kristohanong pagtuo misugod sa pag-uswag ug paglapad, ug ang mga monghe misugod sa pagdaghan, ug ang mga monasteryo misugod sa pagtukod. Ug si Yaroslav, nga hilig sa mga eklesiastikal nga balaod, gihatagan og dakong dungog ang mga pari, samtang daghan ang mga monghe[24] . Nagpadayon ang kronikista sa pagreport nga nagtukod si Yaroslav og duha ka monasteryo: ang St. George's (Georgievsky) ug

---

[17] Stratonov. Op. cit., p. 392. Makapaikag nga hinumduman nga ang mga monasteryo nga misunod nga mitukod dinhi (Svyatogorsk ug Divnogorsk) gigamit ang mga langob isip mga selda ug simbahan. Ikompara: Zverinsky. Materyal para sa Kasaysayan sa mga Ortodoksong Monasteryo, vol. 1, pp. 169, 421.

[18] Laehr. Op. cit.; Parkhomenko. Op. cit.

[19] Golubinsky. Kasaysayan sa Simbahan sa Rusya. Bol. 1, Bahin 1 (2nd ed.). pp. 63–104.

[20] Priselkov. Mga Sanaysay. p. 98.

[21] Hilarion. 'Usa ka Diskurso sa Balaod ug Grasya', sa: Ponomarev. Bol. 1. pp. 71 ug mosunod.

[22] Golubinsky. Vol. 1, Bahin 1. pp. 553–557; cf. ang buhat ni Jacob the Monk, 'In Memory and Praise of Vladimir', sa: Golubinsky. Vol. 1, Bahin 1 (2nd ed.). pp. 238 ff.

[23] Priselkov. Essays. pp. 84–87; cf. usab: Shakhmatoff. Studies.

[24] Ang Kronika ni Lavrentian para sa tuig 1037 (3rd ed.). p. 148.

ang St. Irene's (Irininsky Convent) – ang unang tinuod nga mga monasteryo sa Kyiv. Apan kini gitawag nga 'ktitor's' monasteries, o mas tukma, mga prinsipeng monasteryo, kay ang prinsipe mao ang ilang ktitor. Para sa Byzantium, ang ingon nga mga monasteryo nga gitukod sa donor ( ) usa ka kasagarang panghitabo, bisan dili kini ang dominante[25] . Gikan sa ulahing kasaysayan niining mga monasteryo, klaro nga gigamit sa mga prinsipe sa Karaan nga Ruso ang ilang katungod isip mga nagtukod sa mga monasteryo; labi na kini nga makita sa pagtudlo sa bag-ong mga abbot, nga nagpasabot nga masulti nga eksaktong napadoble ang relasyon, nga kinaiya sa Byzantium, tali sa nagtukod ug sa monasteryo nga iyang gitukod. Kasagaran, ang ingon nga mga monasteryo ginganlan human sa patron santo sa nagtukod (ang Kristohanong ngalan ni Yaroslav mao si George, samtang si Irina mao ang ngalan sa patron santo sa iyang asawa); Kining mga monasteryo nahimong mga monasteryo sa pamilya; nakadawat sila og kuwarta ug uban pang mga gasa gikan sa mga nagtukod ug nagsilbi nga lubnganan sa pamilya. Hapìt tanan sa mga monasteryo nga natukod sa panahon sa wala pa ang mga Mongol—mao kana, sa wala pa ang tunga-tunga sa ika-13 nga siglo—tinuod nga mga prinsipesko, o gisponsoran sa nagtukod, nga mga monasteryo.

Ang bantog nga Kiev cave monastery – ang Pechersk Lavra – adunay lahi kaayo nga gigikanan. Nagtumaw kini gikan sa hingpit nga ascetic nga tinguha sa mga indibidwal gikan sa kasagarang katawhan ug nahimong ilado dili tungod sa pagkabanaog sa mga tigpasiugda niini o sa kayamanan niini, kondili tungod sa gugma nga nakuha niini gikan sa mga kaubanan niini sa panahon pinaagi sa mga ascetic nga buhat sa mga pumoluyo niini, nga ang tibuok kinabuhi, sumala sa gisulat sa kronikista, gigahin 'sa pagpugong sa kaugalingon, sa dakong pagpaubos, ug sa pag-ampo nga puno sa luha'.

Bisan pa nga ang Monasteryo sa Pechersk dali ra kaayo nakab-ot ang nasudnong kahulugan ug napadayon kini nga kahulugan ug ang impluwensya niini sa espirituhanon ug relihiyosong kinabuhi sa mga tawo sa ulahi nga mga panahon, daghan gihapon ang wala mailhi bahin sa kasaysayan sa pagtukod niini. Pinaagi sa lain-laing akademikong pagtuon, kini nga kasaysayan mahimong ipresentar ingon niini:[26] .

Gisaysay sa kronikista ang pagtukod sa monasteryo sa langob ubos sa tuig 1051, nga may kalabotan sa pag-asdang sa usa ka pari gikan sa simbahan sa Berestovo (usa ka baryo sa habagatang-kasadpan sa Kyiv, nga sakop sa gahum ni Yaroslav) ngadto sa katungdanan sa metropolitano. Ang iyang ngalan mao si Hilarion, ug, sumala sa kronika, siya usa ka 'tawo nga may pagkamaayo, maalamon ug deboto'. Ang kinabuhi sa Berestovo, diin kasagaran gigugol sa prinsipe ang kadaghanan sa iyang oras, dili malinaw ug saba, kay ang mga kauban sa prinsipe nagpuyo usab didto; busa, ang pari, nga naningkamot alang sa espirituhanong mga buhat, napugos sa pagpangita og hilit nga lugar diin siya makapangamuyo layo sa kagubot ug kasamok. Sa usa ka bungtod nga daghan og kahoy sa tuo nga pampang sa Dnieper, sa habagatan sa Kyiv, naghukay siya og gamay nga langob para sa iyang kaugalingon, nga nahimong lugar sa iyang mga asetikong pagbantay. Gipili ni Yaroslav kining matinud-anong presbiter para sa panahong bakante nga katungdanan sa metropolitan ug gisugo ang mga obispo nga konsagrahon siya. Siya ang unang metropolitano nga taga-Rusya[27] . Ang bag-ong mga katungdanan ni Hilarion nagkuha sa tanan niyang oras, ug karon bisita na lang siya usahay sa iyang langob. Apan sa dili madugay, nakadawat si Hilarion og usa ka sumusunod.

Siya usa ka eremita nga, ubos sa ngalan nga Anthony, nailhan nga nagtukod sa Kiev-Pechersk Lavra. Daghan pa bahin sa iyang kinabuhi ang nagpabilin nga dili klaro kanato; ang mga impormasyon bahin kaniya kay piraso-piraso. Ang iyang hagiograpiya, nga gisulat sa 70s o 80s sa ika-11 nga siglo (apan sa wala pa ang 1088), nga, sumala sa pagtino ni A. A. Shakhmatov, nailhan na kaayo sukad pa sa ika-13 nga siglo, nawala tulo ka siglo pagkahuman[28] . Kining si Anthony, nga lumad sa lungsod sa Lyubech, duol sa Chernihiv, adunay kusgan nga hilig sa ascesis; miadto siya sa Kyiv, nagpuyo didto sa mubo nga panahon sa langob ni Hilarion, ug unya mibiyahe paingon sa habagatan. Kung naa ba siya sa Bukid Athos, sumala sa gisulti sa iyang hagiograpiya, o sa Bulgaria, sumala sa giangkon ni M. Priselkov (ang ikaduha mas lagmit para kanamo), dili hingpit nga klaro. Apan kining pangutana ikaduhang kahinungdanon ra sa kasaysayan sa Monasteryo sa Mga Kuweba sa Kiev, kay dili si Anthony kondili ang abad sa monasteryo, si San Teodosio, ang nag-una isip espirituhanon ug relihiyosong nagtukod sa monasteryo ug ascetic nga magtutudlo sa kapatiran. Si Anthony

---

[25] Golubinsky. 1. 2 (2nd ed.). p. 698; Troitsky, S. 'Ang Katungod sa Paghatag sa Kabtangan sa Byzantium ug sa Neman Serbia', sa: Glas Srbske Kraljeve Akademije. Blg. 84 (168) (1935); Zhischman, J. v. *Das Stiftrecht in der Morgenländischen Kirche* (1888).

[26] Tan-awa ang mga buhat ni D. Abramovich, L. K. Getz, M. Priselkov ug A. Shakhmatov.

[27] Lavr. Annals para sa tuig 1051; Priselkov. Mga Sanaysay. pp. 88 ug mosunod; Goetz. Staat und Kirche in AltruЯland (1908). p. 82; Golubinsky. Bol. 1, Blg. 1 (ikaduhang edisyon). pp. 297, 300; Makariy. Bol. 2 (ikaduhang edisyon). pp. 5–13.

[28] Shakhmatoff. Studies. pp. 434, 271, 257; cf.: Priselkov. Essays. p. 166.

sakop sa kategorya sa mga asketiko nga naghatag og hayag nga ehemplo pinaagi sa ilang kaugalingong kinabuhi, apan wala'y tawag sa paggiya o pagtudlo. Makita sa Kinabuhi ni San Teodosio ug sa Paterikon sa mga Kuweba sa Kiev nga mas gusto ni Anthony nga magpabilin sa luyo ug gisalig ang pagdumala sa bag-ong monasteryo sa ubang mga igsoon. Ang kinabuhi lamang ni Anthony, nga gisagol sa labing komplikado nga mga panghitabo sa simbahan ug politika sa Kyiv, nagasulti kanato sa panalangin sa Banal nga Bukid alang sa pagtukod sa monasteryo – tingali uban sa tuyo nga ipasa sa Monasteryo sa Mga Kuweba, nga mitubo gikan sa mga aspirasyon sa pagka-asketiko sa komunidad sa Rus', ang tatak sa 'Byzantine' nga Kristiyanismo, nga nagkonektar niini sa Balaang Bukid sa Athos ug nagpresentar sa pagtukod niini ingon usa ka inisyatibo sa Byzantine. Pagbalik niya, si Anthony, sumala sa iyang hagiograpiya, tungod kay dili siya kontento sa pamaagi sa kinabuhi sa monasteryo sa Kiev (kini mahimo nga ang Monasteryo ni San Jorge ra), mibulag pag-usab sa katilingban – ngadto sa langob ni Hilarion[29] . Ang pagkamatinud-anon ni Anthony nakahatag kaniya og dakong pagrespeto sa mga matinud-anon, nga si Prinsipe Izyaslav mismo, anak ug manunod ni Yaroslav, miadto kaniya aron mangayo og panalangin.

Wala magdugay nagpabilin si Anthony sa iyang pag-inusara. Tali sa 1054 ug 1058, miabot kaniya ang usa ka pari nga nailhan sa Kiev Paterikon sa Mga Kuweba isip si Nikon nga Dako (o si Nikon ang Dako). Ang pangutana kung kinsa kining si Nikon kay makapaikag ug importante. Personal, uyon ko sa panan-aw ni M. Priselkov nga si Nikon nga Dako mao ra diay si Metropolitan Hilarion, nga niadtong 1054 o 1055, sa sugo sa Constantinople, gikuha gikan sa iyang katungdanan ug gipulihan sa Griyegong si Ephrem. Sa samang higayon, siyempre, gipadayon ni Hilarion ang iyang ordinasyon isip pari; mibalik siya isip usa ka pari nga nakadawat sa dakong eskemang monastiko; pagkahuman niya madawat ang eskema, sumala sa kostumbre, giusab niya ang iyang ngalan gikan kang Hilarion ngadto kang Nikon. Karon, sa nagkadako nga monasteryo, ang iyang mga kalihokan nakab-ot ang usa ka espesyal nga gilapdon. Ingon usa ka pari, sa hangyo ni Anthony, iyang gitonsura ang mga bag-ong miyembro; sama sa atong makita unya, iyang gipakita ang ideya sa serbisyo sa iyang monasteryo alang sa tibuok nasud; unya mibiya siya sa Monasteryo sa Pechersk ug, pagkahuman sa mubo nga pagbiya, mibalik pag-usab, nahimong abá ug namatay, human sa taas ug puno sa daghang panghitabo nga kinabuhi. Si Nikon naa sa sentro gayud sa mga nasudnong ug kultural nga mga panghitabo sa ika-11 nga siglo, kay tanan niini, sa usa ka paagi o sa lain, nalambigit sa Monasteryo sa Mga Kuweba sa Kiev. Girepresentar niya kana nga Karaan nga Ruso, nasudnong panghunahuna nga monastikong komunidad nga misupak sa parehong hurarkiya sa mga Griyego ug sa pakialam sa mga prinsipe sa Kiev sa kinabuhi sa Simbahan[30] .

Samtang ang ngalan ni Nikon nga Dako nalambigit sa nasudnong ug kultural nga pag-uswag sa Monasteryo sa mga Kuweba sa Kiev, sa persona ni San Teodosio makita nato ang usa ka tinuod nga espirituhanong magtutudlo ug ang amahan sa monastisismo sa Rusya. Ang papel ni Teodosio dili matandi sa historikal nga papel ni Antonio. Ang iyang hagyograpiya, nga gisulat ni Nestor, usa ka monghe sa Monasteryo sa Mga Kuweba sa Kiev, sa 80an sa ika-11 nga siglo—sa panahon nga aktibo didto si Nikon ang Dako—naglarawan kang Teodosio isip usa ka asketa nga nagpamalandong sa ideal sa Kristohanong pagkamapaambag. Pamilyar si Nestor sa daghang mga buhat nga hagyograpiya sa Simbahang Sidlakan, ug kini tingali nakaimpluwensya sa iyang paghulagway kang Teodosio; apan ang hulagway ni Teodosio mitungha gikan sa mga pahina sa hagiograpiya nga hingpit ug buhi, yano ug natural, nga ang naratibo ni Nestor dili na lang matan-aw nga usa ka paminaw sa mga modelo sa hagiograpiya. Miabot si Teodosio kang Anthony niadtong 1058 o medyo sayo pa. Tungod sa kalig-on sa iyang espirituhanong pagka-asketa, nakab-ot ni Teodosio ang usa ka bantugang puwesto sa komunidad sa mga monghe. Dili katingad-an nga, upat ka tuig pagkahuman, napili siya nga abbot (1062). Niining panahona, mitubo kaayo ang gidaghanon sa mga monghe, mao nga nagdesisyon sila Anthony ug Barlaam (ang unang abbot sa monasteryo) nga palapdan ang mga langob. Samtang nagpadayon sa pagtubo ang gidaghanon sa mga monghe, nangayo si Anthony og tabang kang Prinsipe Izyaslav sa Kyiv, nga ihatag sa monasteryo ang usa ka luna sa yuta ibabaw sa mga langob alang sa pagtukod og simbahan. Nakadawat ang mga monghe sa ilang gipangayo, nagtukod og kahoy nga simbahan ug mga selda, ug gipalibotan ang mga bilding og bakod nga kahoy. Sa hagiograpiya ni Teodosio, kining mga

---

[29] Ikumpara: Shakhmatoff. Op. cit. Kabanata 12; Priselkov. Essays. pp. 253, 264–274; Goetz. Das Kiever Höhlenkloster. 17; Golubinsky. 1. 2 (2nd ed.). p. 647.

[30] Golubinsky. Vol. 1, No. 1 (2nd ed.). p. 286; bahin kang Hilarion-Nikon, tan-awa: Priselkov. Mga Sanaysay. pp. 172–189; ibid. Nestor ang Kronikero (1924); ibid. Metropolitan Hilarion, nga nailhan nga Nikon sa eskema, isip manalipod sa independyenteng Simbahang Ruso, sa: Koleksyon alang sa dungog ni S. F. Platonov (1911). pp. 188–201.

panghitabo gipetsahan sa 1062, ug si Nestor, ang awtor sa hagiograpiya, gilakip ang pagtukod sa mga bilding sa ibabaw sa yuta sa monasteryo sa pagsugod sa pagka-abado ni Teodosio. Mas husto nga hunahunaon nga ang pagtukod niini nahuman ra sa panahon sa pagka-abá ni Teodosio[31] . Ang labing hinungdanon nga buhat ni Teodosio sa unang yugto sa iyang pagka-abá mao ang pagpatuman sa komunal nga lagda sa Monasteryo sa Studion. Gikan sa hagiograpiya ni Teodosio, nahibal-an nato nga naningkamot siya sa labing hugot nga pagtuman sa mga panata sa monastiko sa mga kaigsuonan. Ang mga buhat ni Teodosio nagtukod sa espirituhanong pundasyon sa Kiev-Pechersk Monasteryo ug naghimo niini nga usa ka ehemplaryong karaang Rusyano nga monasteryo sulod sa duha ka siglo[32] .

Sa samang panahon nga nag-uswag ang Kyiv-Pechersk Lavra, nagsugod na og pagtungha ang mga bag-ong monasteryo sa Kyiv ug sa ubang mga siyudad. Gikan sa salaysay sa Paterikon bahin sa panaglalis tali sa mga espirituhanong magtutudlo sa komunidad monastiko sa Pechersk, sila Anthony ug Nikon, ug si Prinsipe Izyaslav (mahitungod sa tonsura ni Varlaam ug Ephrem, mga miyembro sa retinue sa prinsipe), nahibal-an nato nga ang Monasteryo ni San Mina naglungtad na sa Kyiv niadtong panahona. Walay tukmang impormasyon kung giunsa o kanus-a natukod kini nga monasteryo. Posible nga wala gyud'y ingon nga monasteryo sa Kyiv, apan usa ka Bulgaryanong monghe gikan sa Byzantine o Bulgaryanong Monasteryo ni San Mina ang nagpuyo lang didto, nga mibiya sa Kyiv kauban si Nikon[33] . Mibiya si Nikon sa siyudad aron makalikay sa kasuko sa prinsipe ug mibyahe paingon sa habagatang-sidlakan. Nakaabot siya sa baybayon sa Dagat Azov ug nagpuyo sa lungsod sa Tmutarakan, diin nagdumala si Prinsipe Gleb Rostislavich, apo ni Prinsipe Yaroslav (hangtod 1064). Sa Tmutarakan, nga nailhan sa mga Byzantino nga Tamatarha, sa taliwala sa 1061 ug 1067, nagtukod si Nikon og usa ka monasteryo alang sa dungog sa Inahan sa Dios ug nagpabilin didto hangtod 1068, sa dihang mibalik siya sa Kyiv, sa Pechersk Monasteryo, diin gikan sa 1077/78 hangtod 1088 nagsilbi siya isip abbot[34] .

Ang Monasteryo sa Dimitrievsky gitukod sa Kyiv niadtong 1061/62 ni Prinsipe Izyaslav. Aron kini mapadagan, giimbitar ni Izyaslav ang abadi sa Monasteryo sa Pechersk. Ang karibal ni Izyaslav sa pakigbisog alang sa Kyiv, si Prinsipe Vsevolod, mitukod usab og usa ka monasteryo – ang Monasteryo ni San Miguel sa Vydubychi – ug niadtong 1070 nagmando sa pagtukod og simbahan nga bato didto. Duha ka tuig pagkahuman, duha pa ka monasteryo ang natukod sa Kyiv. Ang Spassky-Berestovsky Monastery lagmit gitukod ni Herman, nga sa ulahi nahimong Obispo sa Novgorod (1078–1096); sa mga historikal nga tinubdan, kini nga monasteryo kasagaran gitawag nga 'Germanich'. Ang usa pa, ang Klovsk-Vlacherna Monasteryo, nga nailhan usab nga 'Stefanich', gitukod ni Stefan, abá sa Pechersk Monasteryo (1074–1077/78) ug Obispo sa Volodymyr-Volynskyi (1090–1094); kini nagpadayon hangtod sa pagkaguba sa Kyiv sa mga Tatars[35] .

Busa, kining mga dekada usa ka panahon sa kusog nga pagtukod sa mga monasteryo. Gikan sa ika-11 hangtod sa tunga-tunga sa ika-13 nga siglo, daghan pang ubang mga monasteryo ang natukod. Si Golubinsky nag-ihap og hangtod sa 17 ka monasteryo sa Kyiv ra[36] .

Sa ika-11 nga siglo, gitukod usab ang mga monasteryo sa gawas sa Kyiv. Nahisgutan na nato ang monasteryo sa Tmutarakan. Nitukod usab og mga monasteryo sa Pereyaslavl (1072–1074), Chernihiv (1074), Suzdal (1096)[37] . Labi ka daghan nga mga monasteryo ang natukod sa Novgorod, diin miabot sa 17 ka monasteryo sa ika-12 hangtod ika-13 nga mga siglo. Ang labing hinungdanon niini mao ang Antoniev Monasteryo (1117) ug ang Khutyn Monasteryo (1192), nga gitukod ni San Varlaam sa Khutyn. Kasagaran, kini mga prinsipeng monasteryo, o gitukod sa mga patron. Ang matag prinsipe nangahimong adunay monasteryo sa iyang kapital nga siyudad, mao nga ang mga monasteryo – alang sa mga lalaki ug babaye –

---

[31] Ang Kinabuhi ni San Teodosio gipatik unom ka beses: 1. ni Bodiansky, sa: Readings. 1858. 3; 2. ni Yakovlev, sa: Monuments of Russian Literature of the 12th and 13th Centuries (1873); 3. ni A. Popov, sa: Readings. 1889. 1; 4. ni Shakhmatov, sa: *Readings*. 1899. 2; 5. ni Abramovich, sa: *Monuments of Slavic-Russian Literature*. 2: *The Kiev-Pechersk Paterikon* (1911); 6. ni Abramovich, sa: *The Kiev-Pechersk Paterikon* (1930). Alang sa dugang pagbasa, tan-awa: Goetz. *Das Kiever Höhlenkloster*. p. 15, nota. Ikumpara: Lavra Chronicle, tuig 155; Paterikon, Kapitulo 1.

[32] Golubinsky. 1. 2 (2nd ed.). pp. 607–627, 494–507, 776–790; Migne. PG. 99. p. 1704; Lavra Chronicle, entry for 1051; Priselkov. Mga Sanaysay. p. 202; Paterikon. Kapitulo 'Mahitungod sa Pagpundar sa Monasteryo sa Mga Kuweba sa Kiev'.

[33] Paterikon. Kapitulo sa pagpanaw sa Dakong Nikon; Golubinsky. 1. 2 (2nd ed.). pp. 588, 746.

[34] Annals sa Monasteryo, tuig 1064; Priselkov. Mga Sanaysay. pp. 206, 235; Golubinsky. Bol. 1, Blg. 1 (2nd ed.). p. 682; Bol. 1, Blg. 2. p. 776; Shakhmatoff. Panukiduki. p. 435.

[35] Golubinsky. Vol. 1, No. 2 (2nd ed.). pp. 585–587, 746; Goetz. *Das Kiever Höhlenkloster*. p. 57; Lavr. Annals, ubos sa mga tuig 1091 ug 1094; Zverinsky. No. 1580.

[36] Golubinsky. 1. 2 (2nd ed.). p. 746; si Makarii (1. p. 200; 2. p. 95) naglista og 18 ka monasteryo.

[37] Golubinsky. 1. 2 (2nd ed.). pp. 748, 760.

gitukod sa mga kapital sa tanang prinsipalidad. Ang mga obispo mao ang nagtukod sa uban niini. Sa kinatibuk-an, sa tunga-tunga sa ika-13 nga siglo, adunay hangtod sa 70 ka monasteryo sa Rus', nga nahimutang sa mga lungsod o sa palibot niini[38] .

Geograpikal, ang mga monasteryo nahimutang sa mga labing importante nga ruta sa kalakalan ug tubig sa Karaan nga Rus', sa mga lungsod sa daplin sa Dnieper, sa sulod ug palibot sa Kyiv, ug sa Novgorod ug Smolensk. Sukad sa tunga-tunga sa ika-12 nga siglo, nagsugod ang pagtukod sa mga monasteryo sa rehiyon sa Rostov-Suzdal – sa Vladimir-on-Klyazma ug Suzdal. Ang unang mga lakang sa monastikong kolonisasyon sa rehiyon sa Trans-Volga mahimong itala sa ikaduhang tunga sa maong siglo, diin kasagaran gagmay nga skete ug hermitage ang gitukod. Kini nga kolonisasyon gihimo sa mga nanimuyo gikan sa rehiyon sa Rostov-Suzdal, nga hinay-hinay misulong paingon sa Vologda. Ang lungsod sa Vologda mismo mitumaw isip usa ka panimalay duol sa monasteryo nga gitukod ni San Gerasim († 1178) alang sa pagpasidungog sa Balaang Trinidad. Ang kolonisasyon sa mga monghe dayon mipalapad paingon sa amihanan-sidlakan, padulong sa panagtagbo sa Suba sa Yug ug sa Sukhona[39] .

Ang unang mga lakang sa monastikong kolonisasyon sa amihanan sa Volga, sa gitawag nga 'Trans-Volga Region', sa ulahi, sa ikaduhang tunga sa ika-13 ug sa tibuok ika-14 nga mga siglo, mitubo ngadto sa usa ka dakong kalihukan nga nagpunuan sa daghang mga hermitahan ug disyertong monasteryo sa usa ka halapad nga rehiyon gikan sa Volga paingon sa White Sea (Pomorye) ug hangtod sa Kabukiran sa Ural.

Kabanata II. Ang Unang Bulawanong Panahon sa Monastisismo sa Kievan Rus'

1. Ang Monasteryo sa Pechersk ug San Teodosio

Si San Teodosio nakadawat sa pagrespeto ug paghigugma sa iyang mga kaubanan, kay siya gayud ang 'tigtukod sa kinabuhi sa monastiko sa Rus''. Ang iyang hagyograpiya ug ang Paterikon sa Monasteryo sa Mga Kuweba sa Kiev mao ang nag-unang tinubdan nga nagpahibalo kanato sa mga kalihokan niining talagsaong personalidad ug sa iyang impluwensya sa iyang mga disipulo. Bililhon ang Paterikon tungod kay kini makatabang sa paghulma og komprehensibo nga hulagway sa monastisismo sa Karaan nga Rusiya sa ika-11 hangtod ika-12 nga mga siglo, ug labi na sa sulodnong kinabuhi sa mga monasteryo niadtong panahona.

Sa aspeto sa sulod niini, ang Paterikon sa mga Kuweba usa ka hagiograpikong salaysay sa Monasteryo sa mga Kuweba ug sa mga buhat sa mga nanimuyo niini sukad sa pagtukod sa monasteryo hangtod sa katapusan sa ika-12 o sa sinugdanan sa ika-13 nga siglo. Mas importante pa ang Kinabuhi ni San Teodosio. Gikumpila kini sa usa ka layko nga igsoon sa Monasteryo sa mga Kuweba nga ginganlan og Nestor; gisulat niya ang hagiograpiya sa ulahing bahin sa dekada 80 sa ika-11 nga siglo, sa dihang ang abad sa monasteryo mao si Dakong Nikon – mao nga, mga 15 ka tuig human sa kamatayon sa balaang abad, busa daghan sa mga igsoon nga nakaila kaniya sa iyang kinabuhi buhi pa. Tungod gayud niini nga hinungdan, walay legendang bahin ang hagiograpiya. Bisan pa man nga ang buhat ni Nestor nagpadayag sa impluwensya sa pipila ka mga ehemplo sa Byzantine nga hagiograpiya, kini gihapon gisulat sa usa ka labi ka realistiko nga estilo ug nagbitbit sa timailhan sa personalidad sa awtor. Ang hulagway ni Theodosius buhi kaayo pa niadto—hapit na kontemporaryo sa manunulat—busa, bisan pa sa paggamit ni Nestor sa mga Byzantine nga hagiograpiya, tingali una sa tanan ang hagiograpiya ni San Hegumen Savva, kini nga hulagway kulang sa mga stereotipikong kinaiya sa hagiograpiya sa mga santo sa Byzantine; sa baylo, kini gipanalanginan sa espesipikong mga kinaiya sa usa ka Rusong asketa, nga dili hingpit nga motakdo sa sayong Kristohanong ideal sa usa ka monghe. Ang makapatingala kanato kang Teodosio dili lang ang iyang masigasigong tinguha nga hingpiton ang iyang kalag ug, pagbiya sa tanang butang sa kalibutan, nga usbon ang kinabuhi dinhi sa yuta ngadto sa usa ka puy-anan sa langit, kondili usab ang iyang tinguha nga impluwensyahan ang kalibutan. Kining klarong nasudnong kinaiya makita usab sa mga hagiograpiya ni San Barlaam sa Khutyn († 1192) ug ni San Abraham sa Smolensk († 1220).

Ang mga relihiyoso, sosyal, ug kultural nga koneksyon tali sa mga monasteryo ug sa gawas nga kalibutan nagtugot kang L. K. Götz aron ilarawan ang Monasteryo sa Pechersk ingon nga 'sentro sa kultura sa pre-Mongol Rus' ug naghatag kaniya og rason nga hisgutan ang pagliko sa monasteryo gikan sa 'orihinal nga

[38] Golubinsky. Vol. 1, Bahin 2 (2nd ed.). pp. 746–776; PSRL. Vol. 2. pp. 78, 111, 114, 192.

[39] Konoplev. Mga Santo sa Rehiyon sa Vologda (1894). p. 14; Zverinsky. 2. p. 623; Golubinsky. 1. 2 (2nd ed.). p. 775; Makariy. 3. p. 78.

ideal sa monastisismo, nga nag-ila lamang sa relihiyosong kinabuhi nga layo sa kalibutan, lamang sa ascesis, ug ang pangunang kabalaka mao ang kaluwasan sa kaugalingong kalag sa monghe'[40] . Kini nga pag-angkon, bisan pa, dili mapalapdan sa tanang monastisismo niadtong panahona. Ang Pechersk Paterikon naghiusa sa duha ka lain-laing asetikong ideal: kauban ni St. Theodosius o ni St. Nicholas nga Balaan, makit-an nato ang mga personalidad sa mga asetik nga nagdedikar sa ilang kaugalingon sa labing pino nga asetikismo ug hingpit nga pagbiya sa mga kabalaka sa kalibutan; Nagpahinumdom kini sa mga personahe gikan sa 'Sayings' ug sa 'Limonar' ni John Moschus († 620).

Ang paglungtad niining duha ka matang sa asetikismo nagpakita nga ang monastisismo anaa pa sa yugto sa paghulma niadtong panahona. Bisan pa, ang mga asketiko nga wala magbuhat sa sopistikadong mga praktis sa asetikismo—nga, base sa mga salaysay sa *Paterikon*, kanunay masandad sa dalan sa pagkamatinud-anon ug mahulog sa ilusyon— Si San Teodosio, labi na gayud, mao ang nahimong lider ug magtutudlo sa tradisyon sa pagka-asketa sa Rusya; ug sa ulahi nga mga panahon, makita ang mga kinaiya sa iyang pagkamapaambag sa personahe sa Karaan nga monghe sa Rusya.

Si Teodosio batan-on pa kaayo sa dihang miabot siya sa langob ni Antonio, apan kinahanglan na niyang pag-antos sa taas nga pakigbisog aron makuha ang panalangin sa iyang inahan sa pagkuha sa mga monastikong panata, kay wala siya mouyon sa iyang hilig ngadto sa kinabuhi sa monghe. Gidawat ni Anthony ang tumatakas gikan sa kalibutan (mga tuig 1058), ug ang batan-ong bag-ong misulod, pinaagi sa iyang k nga pagpaubos ug pagkamapailubon, ug sa iyang espirituhanong kinaiya, dali ra nakadaug sa paghigugma niining tigulang nga eremita, nga nagsugo kang Great Nikon nga ipa-tonsura siya. Dali ra usab nakadaug sa paghigugma sa komunidad sa mga monghe ang batan-ong monghe; Pagkahuman sa pagbalhin, sa sugo sa Dakong Prinsipe, ni Abbot Varlaam isip abbot ngadto sa bag-ong natukod nga Monasteryo ni San Demetrio, si Teodosio, sa iyang ikalimang tuig sa monasteryo, napili nga abbot ug, uban sa panalangin ni Antonio, gidawat niya kining bug-at nga katungdanan.

Dili klaro kung unsang lagda ang nagdumala sa Monasteryo sa Pechersk sa wala pa ang pagka-abado ni Teodosio. Daghang mga timailhan nga ang Monasteryo sa Pechersk, sama sa ubang mga monasteryo sa Kiev nga natukod sa wala pa kini, nag-organisar sa ilang kinabuhi sa unang mga tuig sa ilang paglungtad base sa 'Statute of the Great Church', nga mao ang basehan sa mga liturhikal nga regulasyon sa Simbahan ni Santa Sofia ug sa ubang mga simbahan sa Constantinople[41] . Apan, kining Typikon gamay ra ang ikatabang sa pag-organisar sa kinabuhi sa mga monghe, kay naglangkob lamang kini og mga liturhikal nga lagda. Posible nga nahibalo ang bag-ong abbot sa paglungtad sa lagda sa monastiko ni San Teodoreto sa Studion. Nakadawat si Teodosio sa iyang unang, tingali dili kompleto ug dili hingpit nga makatagbaw, nga impormasyon bahin niining lagda gikan sa usa ka Griyegong monghe nga ginganlan og Michael, nga kabahin sa entourage ni Metropolitan George sa Kyiv. Gikan kaniya tingali nahibal-an ni Teodosio nga usa ka kompleto nga kopya sa lagda gitipigan sa usa sa mga monasteryo sa Constantinople. Sumala sa iyang hagiograpiya, nagpadala si San Teodosio og usa ka monghe paingon sa Constantinople aron makigkita kang monghe Ephrem (nga kaniadto gitonsura sa Monasteryo sa Pechersk apan karon nagpanalipod sa usa sa mga Griyegong monasteryo), aron makuha gikan kaniya ang usa ka kopya sa Lagda sa Studite. Apan, nadawat ni Teodosio ang Lagda dili sa bersyon nga gisulat mismo sa kamot ni San Teodoro—ug diin nagpuyo ang mga monghe sa iyang monasteryo—kundi sa ulahi nga edisyon nga gikompila ni Alexius, Patriyarka sa Constantinople (1025–1043). Nahibal-an nga walay tukma ug kompleto nga kopya sa Lagda sa mga Studite nga nakaluwas. Aduna kita'y mubo nga buod niini, nga gihimo sa monasteryo sa mga Studite sa dili madugay pagkahuman sa kamatayon sa bantugang Studite. Kini nga Lagda mao ang basihanan sa edisyon ni Patriarka Alexius, apan ang iyang bersyon dili usa ka detalyadong lagda sa monastiko nga naglangkob sa matag aspeto sa kinabuhi sa mga monghe; naglangkob lamang kini sa pipila ka mga liturhikal nga instruksyon nga gipagawas mismo ni Alexius, ug sa labing kinatibuk-ang mga lagda mahitungod sa pagpuasa ug sa kinabuhi sa monastiko sa kinatibuk-an[42] .

---

[40] Goetz. Ang Monasteryo sa Kuweba sa Kiev. Bol. 3; cf.: Nikolsky, N. 'Mahitungod sa Karaan nga Kristiyanismo sa Rusya', sa: Russkiy Mir, 1913, Blg. 6; Fedotov. p. 248.

[41] Dmitrievsky. Deskripsyon sa mga Liturgikal nga Manuskrito. Bol. 1. Kyiv, 1895. Introduksyon. pp. XCV–XCVI, 1–152; Lisitsyn. pp. 13–160; cf.: Diehl, sa: BZ. 1. p. 521; Krasnoseltsev. Ang Tipikon sa Simbahan ni Santa Sofia sa Constantinople. Odessa, 1892.

[42] Ang Statuto ni San Teodoreto, sa: Migne. 99. pp. 1704 ff., 1813 ff.; ug usab sa: Dmitrievsky. 1. pp. 224–238. Introduksyon. pp. CVII ff.; cf.: Lisitsyn. pp. 161 ug mosunod. Ang Statuto ni Alexius sa: Golubinsky. 1. 2 (ikaduhang edisyon). pp. 494–507. Ang Kiev-Pechersk Paterikon (1911). pp. 24–26, 28, 14.

Apan ang labing importante kang Teodosio mao ang pagpadayon sa pundasyon sa lagda – ang prinsipyo sa hugot nga komunal nga pagpuyo, nga iyang gipraktis sa tibuok niyang pagdumala isip abbot. Siya mismo nagpaningkamot nga walay hunong – 'in manibus opus, in ore psalmus' (buhat sa kamot, pag-ampo sa ngabil) – ug gipangayo usab niya kini sa mga igsoon nga iyang gipanag-iya. Ang yano apan sa iyang pagkasimple, katingalahan ug hayag nga salaysay ni Nestor nagpadayag kanato sa daghang aspeto sa pastoral nga gasa ni Teodosio ug sa iyang masigasig nga pagpanumpa sa hugot nga pagsunod sa prinsipyo sa komunal nga pagpuyo. Wala niya gidasig ang sopistikado o sobra ka istrikto nga pagpanamastamas nga kinaiya sa mga Amahan sa Siria, kay nasabtan niya nga ang ingon nga pagpanamastamas dili mahimong komon nga basihanan sa kinabuhi sa komunidad sa mga monghe; labi na gayud nga imposible niadtong panahona nga nagsugod pa ang monastisismo sa Rus' ug aduna pa kini taas ug lisod nga dalan nga binyahehon sa dili pa kini mahimong tinuod nga ehemplo sa Kristohanong pagkamapaambag ug usa ka ideal para sa kalibutan. Dili kini nagpasabot, siyempre, nga gisalikway ni San Teodosio ang labing hataas nga lebel sa asetasismo. Nasayud siya pag-ayo nga kini ra ang nagahatag og espirituhanong kasinatian ug kapasidad alang sa espirituhanong paggiya, ug alang sa usa ka abbot, kini ra ang bugtong tinubdan sa kusog nga gikinahanglan aron impluwensyahan ang kapatiran. Siya mismo nagpraktis sa ascesis uban sa dakong kadasig, apan sa iyang pagkapaubos, wala niya gusto nga masayran sa kapatiran—o sa tinuod, sa iyang mga kaubanan sa panahon—ang iyang mga buhat sa ascesis. Sa iyang pagkabatan-on pa lamang siya nagsul-ob og mga kadena. Ang pag-ampo, pagpaubos, ug pag-ayuno napuno sa iyang kinabuhi; gidala niya ang iyang katungdanan isip abá sa labing dakong pagpaubos; ang iyang yano nga sinina nagpakita sa mga igsoon ug sa mga bantugan ning kalibutan nga ang pagka-imol nagpalami sa usa ka Kristohanon; kanunay siyang nag-ayuno: uga nga pan, halos walay gulay nga walay lana – mao kana ang tanan niyang pagkaon, apan ang iyang nawong kanunay malipayon; Gibuhat niya ang iyang mga pagka-ascetic sa gabii; iyang gihatag ang tibuok adlaw sa pagtrabaho; iyang giatiman ang mga igsoon, apan giya sila nga walay sobra nga kaligutgot; ginatudloan niya sila pinaagi sa iyang ehemplo kaysa sa mga pulong, ug ginatudloan sila pinaagi sa mga parabula; iyang ginapahimangnoan ang mga nakasala uban sa gugma ug malumo nga pagka-igpit. Ang mga milagro ni San Teodosio – ang iyang gasa sa pagpanagna – gipakita sa iyang hagyograpiya ingon nga bunga sa iyang mga asetikong hiyas. Kadaghanan niini nga mga milagro naghisgot sa pakig-uban sa mga monghe sa g kalibutan gawas sa pader sa monasteryo, kay sa usa ka bahin, gipasiugda nila ang kahinungdanon sa limos gikan sa mga layko alang sa kinabuhi sa monghe, samtang sa pikas bahin, gipalig-on nila ang pagrespeto sa mga layko sa Kristohanong mga birtud sa kinabuhi sa monghe.

Ang hagiograpiya naghatag kanato og daghang mga pananglitan sa pag-alagad ni San Teodosio sa iyang mga silingan, aron siya ikonsiderar nga usa ka tig-una sa sosyo-Kristohanong pag-alagad sa kalibutan. Ang monghe nga si Nestor nagtawag kaniya nga manalipod sa mga balo, mga ulila, ug mga kabus. Ang iyang mga buhat nagpahinumdom kanato sa monastisismo sa Palestina. Sa dili madugay, ang impluwensya ni Teodosio nakaabot sa prinsipeng korte sa Kyiv, diin siya gipasidunggan tungod sa iyang maalamon nga tambag; kini klaro kaayo sa iyang panaglalis kang Prinsipe Sviatoslav, diin siya ang nidaug: napugos ang mapangahas nga prinsipe sa pag-uyon sa espirituhanong awtoridad sa umaabot nga santo.

Nagwali usab si Teodosio sa komunidad sa mga monghe; ang iyang mga pagtulon-an mitumaw sa batakang mga prinsipyo sa kinabuhi sa monghe, apan wala siya maghatag og mga panudlo kung giunsa pagbuhat sa piho nga mga praktis sa pag-ascetismo[43] .

Ang mga panan-aw ni Teodosio sa nagkalain-laing aspeto sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa mga monghe gipakita sa lima ka sermon para sa mga monghe nga iyang gibyaan, nga walay duhaduha giila nga gisulat sa santo nga si[44] . Gibase ni Teodosio ang iyang sistema sa pastoral nga edukasyon sa masigasig nga paningkamot alang sa pagkahingpit. Gitan-aw niya nga ang pangunang katuyoan sa kinabuhi sa monghe sa iyang panahon mao ang pagpaubos ug pagkamapailubon, ang pag-ampo ug gugma alang sa kaigsuonan. Bisan pa, wala siya magpangayo og sobra ka lisod nga eksternal nga mga paghago sa pag-ascetismo gikan sa mga monghe. Klaro sa balaan nga abbot nga dili dayon mapangayo ang sobra ka daghan sa unang henerasyon sa mga monghe. Kining mga pagtulon-an nagpamatuod kung giunsa hinay-hinay ug hinay-hinay nga mitumaw ang Kristohanong asetikong panan-aw sa kalibutan, ug sa kamatuoran nga ang bisan unsang paghugot sa mga

[43] Paterikon (1911). pp. 14–56; cf. ang mga buhat ni Chagovets ug Fedotov.

[44] Ang mga Tudlo ni Teodosio sa: Ponomarev. 1; bahin sa pagkapareho sa mga tudlo, tan-awa: Shakhmatoff, sa: IORAS, 1893. pp. 827–33; Nikolsky. Mga Materyal alang sa usa ka Kronolohikal nga Lista sa mga Rusong Manunulat ug sa ilang mga Buhat sa ika-10 ug ika-11 nga Siglo. St Petersburg, 1906. pp. 157–166.

kinahanglanon makadaot lamang sa kinabuhi sa mga monghe. Labing importante kaayo sa pag-uswag sa karaang Rusyano nga monastisismo nga sa panahon ni Teodosio, ang mga panginahanglan sa pagka-asketa misabay sa praktikal nga mga katungdanan sa pastoral, kay pinaagi lamang niini makapadayon ang komunidad sa mga monghe sa usa ka piho nga pamantayan.

Sa panahon ni Teodosio, ang usa ka monghe sa Monasteryo sa Kiev Caves gigugol ang iyang adlaw sa pag-ampo ug pisikal nga trabaho. Gikan sa hagiograpiya ni Teodosio, nahibal-an nato nga ang Matins, ang mga Oras ug ang Banal nga Liturhiya gisaulog adlaw-adlaw sa monasteryo. Gigahin sa mga monghe ang mga kal-ang tali sa mga seremonya alang sa manwal nga trabaho; naghabi sila og bast nga sapatos ug sombrero, nga ilang gibaligya sa lungsod, ug gigamit ang kita aron mopalit og humay para sa monasteryo. Gindugmok sa mga monghe mismo ang humay ug giluto nila ang ilang kaugalingong pan gikan niini. Sa tingpamulak ug ting-init, nagtrabaho ang mga kaigsuonan sa tanaman sa gulay sa monasteryo. Yano ug gamay ra ang pagkaon: sa mga adlaw sa semana, ang pagkaon kasagaran pan ug tubig ra; sa Sabado ug Domingo lang, kung tugotan sa lagda ang paghunong sa pag-ayuno, magluto sila og lug-log o sabaw sa oats para sa mga igsoon. Apan kasagaran ang mga monghe wala gani'y porridge o bisan pan. Nagkaon sila nga magkuyog sa refectory, ug hugot kaayo nga gidili ni Teodosio nga magdala sila og pagkaon pabalik sa ilang mga selda, gawas lang sa uga nga pan. Labi ka istrikto ang ilang pagpuasa sa panahon sa Kwaresma ug sa Semana Santa[45] .

Ang espiritu sa komunidad monghe ni Theodosius labing maayo nga gipadayag sa sugilanon ni Nikola Svyatosha, nga giapil sa Paterikon sa Mga Kuweba sa Kiev. Si Nikola Svyatosha mao si Prinsipe Svyatoslav Davydovich sa Chernigov, apo sa tuhod ni Dakong Prinsipe Yaroslav. Niadtong 1106, miapil siya sa kapatiran sa Monasteryo sa Mga Kuweba sa Kiev. Ang Paterikon nagasaysay sa iyang asetikong kinabuhi sa labi ka solemne nga mga pulong. Puno sa pagpaubos, si Nikola Svyatosha wala maglikay sa mga buluhaton sa monastiryo nga gihimo sa usa ka ordinaryong bag-ohan: sa sinugdan nagtrabaho siya sa kusina sulod sa tulo ka tuig, mobiya lang aron motambong sa banal nga serbisyo sa simbahan; unya nagsilbi siya isip bantay sa ganghaan sa monastiryo sulod sa lain pang tulo ka tuig; ug pagkahuman misilbi siya sa ubang monghe sa kan-anan. Pagkahuman sa daghang katuigan sa pagpaningkamot uban sa pagsunod, sa panalangin sa abá, nagtukod siya og gamay nga selda para sa iyang kaugalingon. Gisaysay sa mga kaubanan niadtong panahona nga si Svyatosha wala gayud mag-usik-usik sa iyang panahon didto: kanunay siyang adunay ginabuhat; iyang gihabi ang iyang kaugalingong monastikong bado gikan sa labi ka magaspang nga sinulid. Ang Pag-ampo kang Jesus ('Ginoong Jesu-Cristo, Anak sa Dios, kalooy-a ako nga makasasala') wala gayud mihawa sa iyang mga ngabil – sa Rusyano nga hagiograpiya, si Nikola Svyatosha narekord nga mao ang unang nagpraktis sa walay hunong nga Pag-ampo kang Jesus. Nipuyo siya og kinabuhi sa pagka-asketa sa monasteryo sulod sa 36 ka tuig ug namatay *niadtong , 114243. Ang iyang igsuon, si Prinsipe Izyaslav Davydovich, naayo gikan sa grabeng sakit pinaagi sa pagsul-ob sa kamiseta ni Nikola Svyatosha. Sa pagsulod ni Nikola sa Monasteryo sa Pechersk, iyang gipangbahin ang tanan niyang bahandi sa mga kabus*[46] .

Ang Kinabuhi ni San Teodosio naghatag kanato og daghang mga pananglitan sa dakong pagrespeto nga gihatag kaniya, sa monasteryo ug sa Kyiv. Sa iyang paningkamot nga buhion ang Kristohanong ideal, wala siya magbuhat og kalainan tali sa dagko ug gamay, tali sa dato ug pobre. Ang espiritu sa sosyal nga hustisya ug panag-uyon sa sulod sa mga tawo sa maong kahimtang nakatampo sa Kristiyanisasyon sa katilingban. Ang Kristohanong pagkamapailubon sa abá, nga klaro atol sa mapait ug dugay nga panaglalis kang Sviatoslav—nga supak sa hustisya gipahawa ang iyang maguwang, si Dakong Prinsipe Izyaslav, gikan sa Kyiv—dili ikalikay nga adunay labi ka kusgan nga epekto sa katilingban. Ang Monasteryo sa Pechersk ug ang mga kaigsuonan niini nawala sa pabor sa wayward nga prinsipe; mibiya si Dakong Nikon sa monasteryo sa ikaduhang higayon ug miadto sa Tmutarakan sulod sa pipila ka tuig, sa monasteryo nga iyang gitukod kaniadto. Si Teodosio ra ang wala mahadlok ug nakumbinsi ang prinsipe nga sayop siya.

2. Kinabuhi sa Monasteyo sa ika-12 ug ika-13 nga Siglo

Niadtong 1058, o medyo sayo pa, miabot si Teodosio sa Monasteryo sa Pechersk; niadtong 1062 napili siya nga abá, ug namatay siya 12 ka tuig pagkahuman – niadtong 3 Mayo 1074. Niining panahona, ang gamay nga grupo sa mga asketiko nga nangitag dalangpan sa langob ni Anthony mitubo ngadto sa usa ka daghang komunidad sa mga monghe; gitukod ang mga selda ug ang Dakong Simbahan sulod sa monasteryo. Ang

[45] Paterik (1911). pp. 26, 27, 29, 39, 41, 43. Lavr. mga sulat nga may petsang 6559, 6582, 6583, 6599, 6604; Goetz. Das Kiever Höhlenkloster.
[46] Paterik (1911). pp. 83–86; Priselkov. Essays. pp. 246, 367; Goetz. p. 207.

materyal ug relihiyoso-espiritwal nga pagtubo sa monasteryo utang gayud sa paningkamot sa balaan nga abad. Ang dakong espirituhanong kahulugan sa Monasteryo sa Pechersk niadtong panahona labing masabtan gikan sa usa ka sulat nga gisulat sa katapusan sa ika-12 nga siglo ni Obispo Simon (kaniadto usa ka monghe sa monasteryo ug kauban nga nagsulat sa Pechersk Paterikon) ngadto sa mongheng Polycarp: 'Kinsa bay wala makaila kanako, ang makasasala nga Obispo Simon, ug kining katedral nga simbahan, ang kahimayaan sa Vladimir, ug ang ubang mga simbahan sa Sudal, nga ako mismo ang nagtukod? Pila kaha ka daghan ang mga lungsod ug baryo! Ug ang ikapulo ginatigom sa tibuok nga yuta. Ug kini tanan ginadumala sa atong pagkadautan. Biyaan unta nako kini tanan, apan hunahunaa kung unsa ka dako nga espirituhanong butang ang pagsuporta kanako karon, ug nag-ampo ako sa Ginoo nga Ihatag Niya kanako ang paborableng panahon sa pagdumala. Ug ang Ginoo nakahibalo niini nga tinago; tinuod, ingon ko kaninyo, nga sa dili madugay akong ituring kining tanang himaya ug dungog nga sama sa hugaw, kon ako magbarog sama sa usa ka tungkod sa ganghaan o matapakan sa tiil sa mga tawo sa Monasteryo sa Pechersk, o mahimong usa sa mga kabus sa atubangan sa dungog nga ganghaan niadtong Lavra ug mahimong usa ka nangayo og tabang – mas dako nga dungog kana para kanako kaysa niining mga panalagsaong dungog. Ang usa ka adlaw sa balay sa Inahan sa Dios mas bililhon pa kaysa usa ka libong tuig, ug mas gusto nakong puyo didto kaysa mabuhi sa makasasalaang mga baryo." Ang balaan nga abbot sa Monasteryo sa Kiev Caves nahimong modelo sa pagtuo dili lamang alang sa iyang mga ka-mona ug mga kaubang kapanahonan, kondili usab alang sa tibuok komunidad sa mga monghe sa Karaan nga Rus. Sa iyang pagkatawo, nakakaplag ang nasudnong pagpadayag sa Karaan nga Rus sa askétikong debosyon ug sa hingpit nga sukdanan sa askétismo. Paglabay sa pipila ka panahon, sa dihang nakasinati ang karaang Rusyano nga monastisismo sa labing dakong pag-uswag, nagpabilin ang sulodnong koneksyon niini kang San Teodosio sa pagsabot sa kahulugan sa ascesis. Ang espiritu sa unang mga dekada sa Monasteryo sa Kiev Caves nagpadayon sa daghang mga asketiko sa Amihanan nga Rus'.

Pagkahuman sa kamatayon ni Teodosio, nga naningkamot sa pagpadayon sa pagka-igsuonan sa lebel sa istriktong cenobitic nga disiplina nga ilang naangkon, ang iyang sistema sa paggiya sa monastiko misugod sa pag-agi og mga kausaban. Ang Monasteryo sa Mga Kuweba sa Kiev, sama sa ubang mga monastiryong urban, sobra ka duol nga nalambigit sa sekular nga kalibutan. Sa usa ka bahin, kining mga relasyon misangpot sa hinay-hinay nga sekularisasyon sa kinabuhi sa mga monghe; sa pikas bahin, ang komunidad sa mga monghe, isip supak niini nga sekularisasyon, nagpakita og daghang mga ehemplo sa mas hugot nga asetikismo; sa pipila ka mga kaso, kining paghugot sa mga asetikong praktis misangpot sa pagkahulog sa ilusyon. Ang relasyon sa nagdumala nga Prinsipe sa Kyiv dako kaayo'g kahinungdanon para sa Monasteryo sa Pechersk; ang monasteryo, sama sa ubang komunidad sa mga monghe, kinahanglan mag-atubang sa pabor ug dili pabor sa prinsipe. Si Teodosio mismo, uban sa iyang dakong awtoridad, nakasukol sa pagka-arbitraryo sa prinsipe, apan pagkahuman niya, dili tanan nga mga abbot nakapadayon sa ingon nga hataas nga pamantayan. Ang tanan niining mga kahimtang nakaapekto sa kinabuhi sa mga monghe, ug sa ulahi nga mga panahon ang mga igsoon sa Monasteryo sa Pechersk nagpakita sa lain nga kahayag kumpara sa panahon ni Teodosio. Usa ka han-ay sa mga dagway ang naglabay sa atong hunahuna: mga eremita ug istriktong asketiko, mga martir ug mga magtutudlo, mga manan-aw ug mga tigbuhat sa milagro. Sa samang higayon, ang *Paterikon* nagpakita kanato og mga pananglitan sa sobra nga pagka-asketiko, mga pananglitan sa pamatasan nga wala makatagbo sa sukaranang mga kinahanglanon sa Kristohanong kinabuhi. Ang kaniadto nga panaghiusa, nga mao ang batakang bato sa komunidad monghe ni Teodosio, karon nagkagubot na.

Ug ang mata sa historyador nakabantay pa sa laing hinungdanon nga kahimtang: sa diha nga mausab ang internal nga estruktura sa kinabuhi sa monghe, kini dayon mosugod sa pag-inom gikan sa lain nga espirituhanong tinubdan kaysa kaniadto. Ang espiritu sa Theodosius Kinovia ikatandi sa Palestino nga asketismo. Dili kini usa ka koinsidensya nga si Teodosio, sa iyang mga pagtulon-an ngadto sa mga igsoon, mitumaw sa mga ngalan nila Euthymius ug Savvas; ang paagi sa kinabuhi niining mga amahan ug sa ilang sirkulo gikan sa Lavra ni St. Savvas o sa kinonia ni Teodosio nga Dako nakatampo sa pagpasulod sa komunal nga kinabuhi, labi na sa komunal nga pagkaon ug pag-ampo. Para kang Teodosio, kini nga monastikong ideal nalangkit usab sa Lagda sa mga Studita, nga pareho usab nangayo og hugot nga pagsunod sa mga lagda sa komunal nga kinabuhi; ang duha ka lagda, ang Studita ug ang sa San Savvas, nakaugat sa mga pagtulon-an sa dakong Cappadocian[47] . Apan, ang sobra nga pagka-ascetic nga praktis nga kinaiya sa mga monghe sa

[47] Ikompara: nota 4; Abramovich. pp. 133 ug mosunod; Schneider. Theodor v. Studion und sein Zeitalter (1892). p. 40.

monasteryo sa ika-11 ug ika-12 nga siglo ug gihulagway sa Paterikon, nagpahinumdom sa mga Siryanong asketa o sa pipila ka mga Ehipsiyong monghe, ingon man sa mga monghe sa Bukid Athos sa ika-11 nga siglo, nga misupak sa cenobitikong lagda nga gipaila ni San Atanasius sa Athos ug, sa ilang tinguha nga maluwas ang ilang kaugalingon sumala sa ilang kaugalingong pagsabot, usahay nahulog sa limbong. Kadtong mga asketa nga gihisgutan sa Paterikon nga nagbuhat og sobra ka hugot nga mga praktis sa pag-asceta gipangulohan usab sa ilang kaugalingong pagsabot. Alang lamang sa mga pinili nahimong masipit nga dalan padulong sa kaluwasan kini nga agianan; alang sa mga walay kasinatian, labi na sa kadtong wala makasinati sa pagbansay sa kinabuhi sa komunidad, kini usa ka dalan sa pagkawalay paglaum, pagduha-duha, ug tukso[48] .

Ang kinabuhi ni Abraham sa Smolensk, nga usa sa labing talagsaong mga personalidad sa pre-Mongol Rus', nagpamatuod sa sulodnong krisis sa monastisismo niadtong panahona. Sa ika-12 nga siglo, nakasinati ang Smolensk og mubo nga pagbangon sa kultura ug nakigkompetensya sa Kyiv. Si Abraham, nga natawo sa Smolensk pagkahuman sa 1146 sa usa ka adunahan nga pamilya, nakadawat og maayong edukasyon alang sa iyang panahon; posible usab nga nakahibalo siya og Griyego. Gipahigot siya sa usa ka monasteryo duol sa Smolensk, diin ang iyang mga hilig sa asetikismo napalig-on pa gayud sa iyang pagtuon sa mga buhat ni Juan Crisostomo, Basilio ang Dako, Efrem ang Siryano, ug sa kinabuhi ni San Teodosio sa mga Kuweba, nga tanan gitipigan didto. Nagpuyo si Abraham didto sulod sa 20 o 30 ka tuig, nagkinabuhi sa hugot nga pagpugong sa kaugalingon ug gipahinungod ang iyang panahon sa pag-ampo ug, tingali, sa mistikal nga pagpamalandong. Ang monghe nga si Ephrem, usa ka disipulo ni Abraham ug ang nagkompila sa iyang hagiograpiya, nagreport nga ang mga bantugang Palestino nga asketa, sama nila Hilarion, ang abbot Savva, ug Euthymius, nagsilbi nga iyang mga modelo. Kini nga salaysay, kauban ang ubang detalye sa kinabuhi ni Abraham, nagpakita nga siya usa ka sumusunod sa tradisyon sa Palestina, diin siya ikatandi kang San Teodosio. Si Ignacio, nga niadtong panahona Obispo sa Smolensk, dili gyud mapakyas sa pagtagad sa asketiko – ug gi-ordinar siya isip hieromonko. Nahitabo kini pagkahuman sa 1197. Gipadayon ni Ephrem ang pagsulat nga si Abraham nagselebrar sa Banal nga Misa matag-adlaw, ug pagkahuman niini kanunay siyang naghatag og sermon. Ang gahum ug kahusayan sa iyang mga pulong nakadani og daghang katawhan ngadto kaniya. Ang kasikat ni Avraam nakapukaw sa pagpanamastamas ug dautang buot sa abbot sa monasteryo ug sa mga monghe, nga miresulta sa pag-antos ni Avraam sa pagpanlupig. Dayon siya mibalhin sa Monasteryo sa Balaang Krus sa Smolensk ug nagpadayon sa iyang pagpangwali ug pastoral nga ministeryo didto. Sa iyang mga sermon, si Abraham kasagaran naghisgot sa Katapusang Paghukom, diin gipahinungod usab ang duha sa mga ikon nga iyang gipintalan. Tingali ang iyang 'Sermon sa Langitnong Gahum' – usa ka makapaikag nga pananglitan sa karaang literaturang eskolar sa Rusyano – gikan niining panahona. Uban sa dakong pagdani ug maayong elokwensya, iyang gihisgutan dinhi ang kaluwasan sa mga matinud-anon, paghinulsol, ug ang nagkadool nga katapusan sa kalibutan. Pinaagi niini, gipadayag ni Avraamy nga siya usa ka masigasigong tigpanalipod sa mga eskato-lohikal nga pagtulon-an sa Karaan nga Ruso. Sa dili madugay, bisan pa sa iyang bag-ong puwesto, nakakuha si Avraamy og mga maselosa nga kaatbang ug mga malaot nga nagpasaka kaniya og kaso sa atubangan sa obispo sa erehiya ug sa pagbasa og mga heretikal nga libro (ang 'Dove's Book', o 'Deep Book'). Ang paglitis, diin miapil usab ang usa ka representante sa Prinsipe sa Smolensk, nakaplagan nga panlupig ang akusasyon; apan, aron mapahunong ang kagubot nga gipahinabo sa mga manlalapig, gipadala sa obispo si Avraamy sa monasteryo diin niya gisugdan kaniadto ang iyang kinabuhi nga monghe, ug gidili siya sa pagsaulog sa Banal nga Liturgiya o sa pagdawat ug pagtudlo sa mga bisita. Ang hagiograpiya nag-ingon nga, ingon nga resulta niining kawalay-katarungan, ang silot sa Dios mibagsak sa Smolensk sa porma sa grabeng kainit ug uga. Pagkahuman nga gikuha sa obispo ang pagdili nga gipahamtang ni , sa walay sala nga tawo, mibuhos ang ulan ingon tubag sa mga pag-ampo ni Abraham – ug ang yuta sa Smolensk naluwas gikan sa katalagman. Ang obispo, nga nagtukod og usa ka monasteryo didto aron pasidunggan ang Inahan sa Dios, dayon gitudlo si Avraamy isip abbot niini. Kining monasteryo usab dali nga nahimong dapit sa pagpanaw sa mga matinud-anon – daghang mga tawo ang nagdagsang didto. Gidumala ni Avraamy ang iyang monasteryo, diin siya nagpuyo sulod lamang sa napulo'g pito ka bulan, sa dalan sa hugot nga pagka-asketiko. Sumala sa gisaysay sa monghe nga si Ephrem, iyang gipahinungod ang iyang kaugalingon hingpit sa pagpangandam sa

[48] Ang asetikong tradisyon ni San Teodosio gipakita sa mga asetik: Nikola Svyatosha, Prochorus, Gregory, Spyridon ug Alipius; cf.: Paterikon. Mga Kapitulo 20, 27, 28, 31.

kalag ug sa pagpamalandong sa Katapusang Paghukom. Nalumong sa mga asetik ug mistikal nga praktis, namatay si Abraham niadtong 1219 o 1220.[49]

Ang Kinabuhi ni Abraham, nga gikompila sa dili madugay pagkahuman sa iyang kamatayon (c. 1237) sa iyang disipulo, ang monghe Ephrem, naglangkob sa usa ka bililhon nga tinubdan alang sa ika-12 nga siglo, sama sa Kinabuhi ni Santo Theodosius alang sa ika-11 nga siglo. Ang espirituhanong palibot nga naglibot kang Abraham adunay pipila ka pagkapareho sa atong pamilyar gikan sa Kiev Paterikon sa Mga Kuweba. Mahimo, siyempre, hunahunaon nga ang karaang Rusyano nga monastisismo, sa wala pa ang paglusob sa mga Mongol, misulod na sa usa ka panahon sa pag-ubos niadtong panahona. Bisan pa, dili nato kalimtan nga ang hinungdan niini wala sa monastisismo mismo—nga bag-o pa kaayo nga panghitabo sa Rus' niadtong panahona—kundi sa kahimtang sa estado, politikal, ug eklesiastikal nga naglungtad niadtong panahona. Ang sulod nga pagkahamtong ug kusog sa monastisismo nagsalig sa daghang katuigan sa walay hunong nga espirituhanong paningkamot, ug ang karaang Rusyano nga monghe wala pa makabaton og panahon aron makasinati og ingon nga pagbansay. Ang panahon ni Teodosio mubo kaayo, ug ang iyang impluwensya nagpadayon lamang sulod sa usa o duha ka henerasyon sa monastikong kapatiran; Ang monastisismo sa Rusiya wala pa makasuyop sa tibuok asetikong kasinatian sa kinabuhi sa monghe, ni makahibalo sa mga batakang prinsipyo sa komunal nga pagpuyo. Ang mga asetikong sinulat sa mga Balaang Amahan nagpamatuod kung unsa ka hinay ang pagpadayon niini nga proseso, unsang kadaut ang mahimo sa paghunong sa espirituhanong praktis, ug kung unsa kadali mahimong biktima sa kalibutanon ang mga monasteryo. Aron mapadayon ang kahitas-an nga naabot niini, ang monastisismo nagkinahanglan dili lamang og lig-on nga tradisyon sa askétiko, kondili usab og buhing magdala niining tradisyon nga magtudlo sa bag-ong henerasyon sa mga monghe sumala sa espiritu niining tradisyon—sama sa gibuhat sa mga Ortodoksong tigulang nga gamay ra kaayo ang nailhan sa Kasadpan—ug kinsa mag-amuma sa bag-ong espirituhanong mga magtutudlo aron mopuli kanila. Apan kini klarong wala, kay bisan pa sa iyang personal nga espiritwalidad ug pagkamatinud-anon, wala magtukod si San Teodosio og usa ka 'eskuylahan' sa asketikong panan-aw sa kalibutan – dili para sa tibuok komunidad sa mga monghe sa wala pa ang mga Mongol sa kinatibuk-an, ni para sa Monasteryo sa Kiev Caves sa partikular. Busa, sa kinabuhi sa mga monghe niadtong panahona, wala nato makita ang 'bulawanong tunga-tunga' – istriktong komunal nga pagpuyo, ang cenobitic nga kinabuhi, ang unang ug labing importante nga eskuylahan sa monghe: sa baylo, adunay sobra kaayo nga mga buhat sa pag-ascetismo o ang sekularisasyon sa kinabuhi sa monghe.

Si San Teodosio, sa tibuok niyang kinabuhi, nagpamatuod sa pagka-ilado sa han-ay sa mga monghe ug sa pagka-kinahanglanon niini alang sa Kristohanong katilingban, ug siya mismo usa ka ehemplo sa asetikong hiyas alang sa mga bag-ong nabunyagan nga katawhan; sa samang higayon, siya mas usa ka hulagway sa bag-ong Kristiyanismo sa Rusya sa kinatibuk-an kaysa sa monastisismo sa Rusya.

Ang internal nga dibisyon sulod sa monastisismo sa ika-12 nga siglo gipamatud-an usab sa mga buhat sa usa ka obispo nga tingali usa sa labing maayong representante, apan sa kasubo, dili ang nagtukod, sa Karaan nga Rusyano nga ascesis. Ang akong gipasabot mao si Cirilo, Obispo sa Turov, ang 'Krizostomo sa Rusya', nga ginganlan tungod sa iyang mga sermon nga puno sa hataas nga poetikong kadasig. Natawo siya niadtong 1130 ug namatay dili madugay pagkahuman sa 1182. Sa sinugdanan sa iyang monastikong karera, isip usa ka monghe sa Monasteryo ni Boris ug Gleb sa Turov, miila siya tungod sa kalig-on sa iyang kinabuhi ug sa iyang mga praktis sa askeetismo, nga naglakip pa gani sa pagpuyo sa sulod sa usa ka haligi; alang sa iyang panahon, usa siya ka monghe nga maayo kaayo og edukasyon. Sa ulahi (1162), napili si Cirilo nga Obispo sa Turov. Lakip sa iyang ubang mga buhat, tulo ka sulat ang nakaluwas diin iyang gipamalandong ang kinabuhi sa monghe. Bisan pa man nga kini nga mga sulat, nga gipadala sa piho nga mga indibidwal, adunay lain-laing kinaiya kumpara sa nahisgotan nga mga pagtulon-an ni Teodosio (sa teolohiya, mas taas ang kalidad niini ug naglangkob sa usa ka prinsipyadong diskusyon sa hilisgutan), naghatag gihapon kini og kasayuran sa kahimtang sa monastisismo niadtong panahona. Ang sulat kang Basil, ang abá sa Kiev Caves Monastery

[49] Mahitungod sa kultural nga pag-uswag sa Smolensk, tan-awa si Nikolsky. Mahitungod sa mga Literaryong Buhat ni Metropolitan Clement Smolyatich (1892). p. 138; Lavrovsky. Mahitungod sa mga Karaan nga Eskwelahan sa Rusya (1854). p. 49; Klyuchevsky. Mga Karaan nga Hagiograpiya sa Rusya (1871). p. 54. Mahitungod kang Avraamiya: Redkov. Op. cit.; Fedotov. Op. cit., sa: Prav. m. 2 (1930); Makariy. 3. pp. 64–67, 205–210. 'Traktado sa Langitnong Gahum' sa: Proceedings of the Academy of Sciences. 9 (*1860–61). p. 188 ug mosunod; ikumpara usab: Vilinsky. Ang Kinabuhi ni San Basilio nga Bag-o. 1 (1913). p. 311; Veselovsky, A. N. Mga Pagtuon sa Larangan sa Rusyang Eklesiastikal nga Panitikan (1889). p. 121; dugang pa: Shevyrev. Kasaysayan sa Rusyang Panitikan. 3 (1858). p. 15; Buslaev. Mga Makasaysayanong Sanaysay sa Rusyang Panitikang-Bayan ug Sining. 2. p. 119.*

(1182), naghatag og klarong kahayag sa pipila ka aspeto sa kinabuhi sa mga monghe. Pananglitan, nahibal-an nato gikan niini nga ang mga ideya bahin sa kahulugan sa dakong eskema wala pa hingpit nga klaro niadtong panahona.

Bisan sa hagiograpiya ni Abraham, makit-an nato ang mga bakas sa katungdanan sa espirituhanong amahan, nga klaro kaayo sa tanang buhat sa santo, una sa tanan sa iyang relasyon sa mongheng nagsul-ob og itom nga si Ephrem, apan usab sa ubang mga magtutuo nga nangayo sa iyang espirituhanong giya – kini usa ka pananglitan sa katungdanan sa espirituhanong amahan gawas sa bungbong sa monasteryo, nga nagpahinumdom sa mga espirituhanong amahan sa ika-18 nga siglo. Ang buhat ni Cyril nga *Ang Sugilanon sa Orden nga Nagsul-ob og Itom* klaro nga nagpakita nga siya usab nakasabot sa katungdanan sa tigulang isip usa ka asetik ug monastikong institusyon[50] .

Sa kasubo, gamay ra ang materyal nga naghulagway sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa usa ka monasteryo sa ika-11 hangtod ika-12 nga siglo. Ang Kinabuhi ni Theodosius naghatag og pipila ka basihanan aron mahunahuna ang kinabuhi sa mga monghe sa iyang panahon, apan kasagaran, kung dili man eksklusibo, sulod ra sa Pechersk Monasteryo mismo. Ang atong impormasyon mahitungod sa ulahing mga panahon ug sa ubang mga monasteryo kay medyo piraso-piraso. Ang Kinabuhi ni Abraham dili usab kaayo makahatag og kasayuran bahin niini, kay ang awtor nagpunting lang sa pagsaysay sa mga panghitabo sa kinabuhi mismo ni Abraham.

Mahitungod sa administrasyon sa monasteryo, aduna kitay medyo kasaligan nga materyal bahin niini. Kasagaran, ang abad gipili sa komunidad sa mga monghe mismo. Sa ulahi, ang bag-ong napiling abad gikumpirma sa iyang katungdanan sa usa ka obispo o metropolitan. Lahi ang kahimtang sa mga monasteryo nga gitukod sa mga prinsipe – ang mga 'ktitor' nga monasteryo, nga kadaghanan nagsalig sa prinsipe. Niini, ang pagtudlo ug pagwagtang sa abbot hingpit nga naa sa kamot sa ktitor – ang prinsipe. Pareho usab kini sa mga monasteryo nga gitukod sa mga obispo. Sa praktis, ang prinsipe mosugyot sa iyang kaugalingong kandidato sa obispo alang sa pagtudlo. Talagsa ra kaayo nga balibaran sa obispo ang ingon nga sugyot. Bisan pa sa Monasteryo sa Pechersk ang eleksyon sa abbot nagpabilin, sa prinsipyo, nga pribilehiyo sa komunidad sa mga monghe mismo, ang Paterikon adunay ebidensya nga kining mga eleksyon kasagaran nahitabo uban sa impluwensya gikan sa gawas. Dugang pa, nagpamatuod ang *Paterikon* nga ang mga monghe dili kanunay kontento sa abbot ug kasagaran nangita sa iyang pagtangtang. Sa dihang si Teodosio, sa iyang higayon sa kamatayon, nagsugyot sa komunidad sa mga monghe nga pilion nila si monghe Jaime isip bag-ong abbot, wala maminaw ang mga monghe sa iyang tambag tungod kay si Jaime gikan sa lain nga monasteryo miabot sa Pechersk Monasteryo. Gitudlo dayon ni Teodosio ang lain nga kandidato aron mopuli kaniya – si Esteban. Misugot ang mga igsoon nga pilion siya nga abá. Apan, si Esteban (nga nag-alagad isip abá gikan sa 1074 hangtod 1078) dali ra usab gipahawa tungod sa kakulang sa kasiyahan sa mga igsoon ug napugos nga mobiya sa monasteryo. Gisundan siya ni Nikon ang Dako (1078–1088), nga gipili sa komunidad sa mga monghe. Ang kamatuoran nga ang mga eleksyon usahay dili walay panagbangi makita sa sugilanon sa eleksyon ni Pari Basil isip abbot niadtong 1182. Usa pa ka pananglitan sa pagtudlo sa mga pari sa parokya isip mga abbot mao ang eleksyon ni Prokhor niadtong 1112. Siyempre, sa duha ka kaso, ang mga pari sa parokya mipasa sa mga monastikong panata sa wala pa sila gitahasan isip mga abbot[51] .

Ang administrasyon sa monasteryo nakatutok sa kamot sa abad; bisan pa, kung ang monasteryo gitukod sa usa ka patron, kinahanglan hunahunaon sa abad ang gusto sa patron sa iyang mga desisyon. Kung ang abá usa ka istriktong asketa ug masigasig nga tigpanalipod sa usa ka lig-on nang monastikong han-ay, labi ka lisod ang iyang buluhaton, kay kinahanglan niyang balansehon ang istriktong pagsunod sa monastikong lagda ug ang kabubut-on sa prinsipe. Ang awtoridad sa prinsipe sa monasteryo nakatampo sa sekularisasyon niini, nga makita usab sa materyal nga pagsalig sa monasteryo niining maong awtoridad. Ang mga gihatag sa prinsipe mao ang pangunang tinubdan sa panginabuhi sa mga monasteryo. Gidugang pa niini ang mga halad

[50] Kalaydovich. Mga Monumento sa Literatura sa Rusya sa ika-12 nga Siglo (1821). pp. 102–131 (duha ka epistola); ang tanan tulo ka epistola anaa sa: Ang Mga Buhat sa Atong Balaang Amahan Cyril, Obispo sa Turov (1880). pp. 90–127; bahin kang Cirilo mismo, tan-awa: Introduksyon, sa: Mga Buhat; Golubinsky. Bol. 1, Bahin 1 (2nd ed.). p. 797; Ponomarev. Bol. 1. p. 98 ug mosunod; Paterikon (1911). p. 28.

[51] Golubinsky. 1. 1 (ikaduhang edisyon). p. 743; Shakhmatoff. Mga Pagtuon. pp. 437–438; Priselkov. Mga Sanaysay. p. 215 ug mosunod; Paterik (1911). pp. 27, 53, 57; Makariy. 3. p. 101. Mahitungod sa katungod sa ktitor: tan-awa si Troitsky, I. 'The Right of Ktitor in Byzantium and in Serbia under Nemanja', sa: Glas Srpske Akademije Nauk (1935). 168 (sa Serbo-Kroato).

gikan sa mga pribadong indibidwal, sa mga obispo, sa mga manggaranon nga negosyante ug sa ubang mga manunabang…[52]

Bisan pa niana, ang materyal nga bahandi sa mga monasteryo nakatabang kanila sa pagtuman sa ilang sosyal nga misyon. Sa "Kinabuhi ni San Teodosio ug sa Paterikon sa Mga Kuweba sa Kiev", makit-an nato ang daghang mga pananglitan sa kalooy, nga namulak sa Monasteryo sa Mga Kuweba sa Kiev. Ingon nga labing dato nga monasteryo, ang Monasteryo sa Kiev Caves nakahimo sa pagbuhat og buhat sa kalooy sa mas dako nga sukod kaysa sa ubang mga monasteryo sa ika-11 hangtod ika-12 nga siglo. Ang monasteryo usab dako kaayo og kahulugan alang sa internal nga misyon. Tingali daw supak sa lohika, apan ang trabaho sa monghe sa gawas sa bungbong sa monasteryo dili gyud makatabang kondili makababag pa gani sa kinabuhi sa monghe. Sa Karaan nga Rus', ang mga monghe ra ang awtorisado sa pagpaminaw sa kumpisal sa mga matinud-anon. Ang espirituhanong amahan dili lang nagsilbi nga giya sa espirituhanong kinabuhi, apan usab nga magtatambag sa adlaw-adlaw nga mga buluhaton. Kini nagsiguro nga ang komunidad sa mga monghe adunay dakong impluwensya sa sosyal nga mga relasyon, apan sa samang higayon nadani ang monastisismo niini nga mga relasyon ug usahay adunay dili gustong mga sangputanan. Sa karaang Rus', ang testamento kasagarang gihimo human sa konsultasyon sa espirituhanong amahan ug sa iyang presensya; usahay, ang usa ka konfesor nga marunong mosulat personal nga mopasulat sa katapusang tinguha sa iyang espirituhanong anak ug busa makaapekto sa testamento sa nagbilin niini. Klaro kung unsa ka importante kini alang sa usa ka monasteryo kung ang iyang abad o laing inpluwensyal nga monghe nagsilbi nga espirituhanong amahan sa mga prinsipe o adunahan nga mga indibidwal ug magamit niya ang iyang posisyon alang sa kaayohan sa monasteryo. Bisan pa, kini nga 'itom nga bahin' nalangkit usab sa lawom ug mapuslanong impluwensya sa klero sa katilingban niadtong panahona. Ang pananglitan sa giingon nga si Avraam sa Smolensk nagpakita kung unsa kadako ang impluwensya sa usa ka espirituhanong maalamon nga kumpesor sa mga matinud-anon; daghang uban pang tinubdan usab ang nagpamatuod niini[53] .

3. Ang mga relihiyoso ug kultural nga kalihokan sa komunidad sa mga monghe

Usa pa ka hinungdan nga misangpot sa internal nga dibisyon sulod sa komunidad sa mga monghe mao ang kamatuoran nga gidawat niini ang dakong buluhaton sa nasudnong ug kultural nga pagpahibalo.

Ang karaang literatura sa Rus, nga sa dakong bahin o gamayng bahin relihiyoso ug moral ang kinaiya, nagagikan sa monastikong palibot. Dili tanan nga mga buhat hingpit nga orihinal, apan ang mga manunulat nga monastiko sa karaang Rus kasagaran walay dakong tinguha sa paghimo og hingpit nga bag-o. Ang hinungdan niini anaa sa kakulang sa edukasyon sa mga simbahanong sirkulo, ug sa dakong pagrespeto sa mga libro sa kinatibuk-an ug labi na sa mga relihiyosong sinulat, kay naglangkob kini sa langitnong kamatuoran, ug walay kamot sa tawo ang mangahas nga magdugang og bisan unsa nga iya sa mga kini. Bisan pa niana, ang mga monghe sa Karaan nga Ruso nakahimo og daghang mga buhat nga nagpakita sa pagkamamugnaon.

Dili nato masusi dinhi ang tibuok nga literatura sa Daang Ruso. Igo na lang nga ipasiugda ang espesyal nga papel sa monghe sa Daang Ruso sa paghimo niining literatura ug hisgutan sa mas detalyado ang duha sa mga genre niini: ang sermon sa Daang Ruso ug ang kronika.

Ang una nagpamatuod sa relihiyoso ug moral nga serbisyo sa orden monghe, samtang ang ikaduha sa nasudnong ug kultural nga serbisyo niini.

Posible nga ang mga sermon sa ika-11 hangtod ika-13 nga siglo, kon tan-awon gikan sa historikal ug literario nga panan-aw, dili hingpit nga orihinal. Ang mas importante niadtong panahona mao ang ilang sulod ug ang epekto sa mga tawo nga dala sa Kristohanong panan-aw sa kalibutan nga gipadayag niini. Gikan sa Kristohanong panan-aw, ang mga sermon naghisgot sa kahuyang sa kinaiyahan sa tawo, nagasaway sa mga pamahiin ug mga sala, ug nagtudlo sa dalan padulong sa kaluwasan. Ang eskatolohiya usa ka kanunayng tema sa relihiyosong panan-aw sa katawhang Ruso sukad pa sa pinakaunang mga adlaw sa Kristiyanismo sa Rus'. Si Teodosio sa mga Kuweba ug si Abraham sa Smolensk nahisgutan na isip mga magwawali. Ang 'Traktado sa Langitnong Gahum' ni San Abraham adunay klarong eskatolohikal nga timpla. Sama ni Teodosio, nga nagwali sa komunidad sa mga monghe mahitungod sa batakang prinsipyo sa monastisismo, si Lucas Zhidyata,

---

[52] Paterikon (1911). pp. 24–26; Goetz. pp. 128–134; Lavr. kronika, sa ilawom sa mga tuig 1051, 1074, 1086, 1096, 1108 ug uban pa; Paterikon (1911). pp. 39, 41, ug uban pa; Krònika ni Ipatius, sa mga tuig 1154, 1158, 1187, 1113, ug uban pa; Goetz, p. 165. Tan-awa usab ang mga gipiling bahin gikan sa testamento ni San Barlaam sa Khutyn (1112), nga anaa sa iladong buhat ni S. Herberstein nga *Rerum Moscoviticarum Commentarii*. Antverpiae, 1557. pp. 29–30.

[53] Smirnov. Ang Daang Rusyano nga Testamento (1914). Kapitulo 1.

Obispo sa Novgorod († 1059), nagmando nga ang iyang mga parokyano magpabilin nga matinud-anon sa Kristohanong basihanan sa kinabuhi. Si Cirilo, Obispo sa Turov, nga siyam ka sermon ang nakaluwas, nagwali sa lain nga paagi. Nagtindog siya sa mas taas nga lebel sa kultura ug edukasyon kaysa sa iyang mga kaubanan. Ang mga sermon nga iyang gipangwali sa mga pista sa liturhikal nga tuig – nga ang labing maayo niini gipangwali sa Pista sa Pag-alsa – lawom kaayo sa teolohiya ug, bisan pa tingali dili hingpit nga masabtan sa iyang mga parokyano, nagpamatuod kini sa iyang lawom nga kahibalo sa Balaang Kasulatan ug sa mga Balaang Amahan, ug sa tinuod gayud sa iyang dakong kaalam, nga katingalahan para sa iyang panahon. Kini taas ang kalidad sa literatura, naglangkob og mga alegoriya ug parabula, ug naglarawan kang Cyril isip usa ka tawo sa kultura sa simbahan sa Byzantine[54] .

Usa pa ka representante niining kultura mao si Clemente, Metropolitan sa Kyiv (1147–1154, † 1164). Natawo siya sa Smolensk sa panahon nga ang siyudad nag-agi sa usa ka kultural nga renasensya. Siya usa ka Ruso, ug gipili siya nga Metropolitan sa Kyiv sa Dakong Prinsipe; apan wala siya magpabilin dugay sa maong katungdanan, kay ang Patriarkaato sa Constantinople kanunay naningkamot nga usa ka Griyego ang makapuno sa katungdanan sa metropolitan. Si Clement usa ka maalamon nga tawo, nga adunay kahibalo dili lang sa teolohiya kondili usab sa klasikal nga pilosopiya – siya ra ang daang Rusyano nga obispo nga gihatagan sa epiteto nga 'ang Pilosopo' sa usa ka kronikero[55] . Nailhan siya pangunahin isip awtor sa Epistola ngadto kang Presbyter Thomas.

Si Kirill sa Turov ug si Clement pareho nga miyembro sa monastikong orden sa ika-12 nga siglo, usa ka panahon nga ang Byzantine nga eskolarismo dugay nang nakaapekto sa mga eklesiastikal nga sirkulo sa Rusya sulod sa duha ka siglo, ug dili gyud kini mapakyas sa pagbunga. Apan aduna pa sila'y lain nga nanguna kanila: usa ka maalamon nga magtutudlo sa bag-ong mga tinubig, nga naghiusa sa lawom nga pagtuo, gasa sa pamulong, ug kusganong pagbati sa nasudnong pagkatawo. Mao kini si Metropolitan Hilarion sa Kyiv.

Usa ka karaang kronikista, nga nagsulti kanato nga si Hilarion sa sinugdan usa ka pari sa simbahan sa palasyo sa Berestovo (tingali samtang nag-alagad isip hieromonk), naghulagway kaniya, sama sa nahisgutan na, nga 'usa ka maayong tawo, usa ka tawo nga maalamon ug usa ka deboto sa pagpuasa', apan wala maghisgot sa iyang gigikanan. Lagmit kaayo, tungod sa iyang kanunay nga pakig-uban sa mga dili-Ruso nga grupo – mga Bulgarians ug mga Griyego – nakadawat si Hilarion og Kristohanong teolohikal nga edukasyon. Apan sa atong hunahuna, si Hilarion dili lang usa ka maalamon nga Kristohanon. Siya usa ka Kristohanon nga adunay kusgan nga hilig sa asetikismo; sa tinuod, posible nga siya ang unang Rusong monghe. Ang kakulang sa impormasyon bahin sa kinabuhi ni Hilarion nalangkit sa mga kakulangan sa mga rekord mahitungod sa gigikanan sa monastisismo sa Rusya sa kinatibuk-an. Wala kita kahibalo kung asa niya gisugdan ang agianan sa asketismo. Nihukay siya og gamay nga langob sa baybayon sa Dnieper aron adunay hilom nga lugar para sa pag-ampo ug espirituhanong pagpamalandong; posible nga siya giordinahan tali sa 1037 ug 1039, ug sa ulahi, niadtong 1051, pinaagi sa kabubut-on ni Dakong Prinsipe Yaroslav ug sa pagtugot sa katawhan, siya gitudlo nga Metropolitan sa Kyiv. Samtang nag-alagad pa siya isip presbiter, mga tuig 1039, siya mitug-an og sermon tungod sa mga rason nga dili hingpit nga klaro. Kini nga sermon, nga nailhan nga 'Sermon sa Balaod ug Grasya', usa ka tinuod nga obra maestra sa oratoryo, usa ka kamatuoran nga giila bisan ni E. E. Golubinsky, nga maampingon sa iyang mga pagtuki ug usa ka dakong skeptiko bahin sa kasaysayan sa simbahan sa Rusya.

Kini nga 'Sermon' lagmit dili usa ka sermon sa simbahan, tungod kay ang sulod niini taas kaayo ang lebel aron masabtan sa kadaghanan sa mga magtutuo niadtong panahona. Posible nga gipahayag kini ni Hilarion atubangan ni Dakong Prinsipe Yaroslav, ang Metropolita, ug sa korte sa okasyon sa pista sa simbahan sa Pagbag-o sa Ginoo ([56]).

Sa sinugdanan sa 'Sermon', gikumpara ni Hilarion ang Daang Tugon ('ang Balaod') sa Bag-ong Tugon ('grasya'); ang Daang Tugon usa lamang ka preparasyon para sa Bag-ong Tugon; sa ikaduhang bahin sa 'Sermon', iyang gihisgutan si Prinsipe Vladimir, gidayeg siya tungod kay gipahayag niya sa iyang katawhan ang kahayag sa Kristohanong pagtuo; ang ikatulong bahin sa 'Sermon' usa ka pag-ampo ngadto sa Dios, nga

[54] Tan-awa ang nota 50.

[55] Nikolsky, N. Mahitungod sa mga Literaryong Buhat ni Metropolitan Clement Smolyatich, usa ka manunulat sa ika-12 nga siglo (1892). Mahimo usab nga hisgutan ang lain pang Rusong magtutudlo – si Serapion, Obispo sa Vladimir († 1275), nga sa pipila ka panahon nagsilbi isip abbot sa Kiev-Pechersk Lavra; ang iyang mga sermon (lima tanan) lawom ug taas kaayo ang kalidad sa literatura.

[56] Nikolsky. Materials (1906). pp. 75–76; Priselkov. Mga Sanaysay; Ponomarev. 1. pp. 48–58; Golubinsky. 1. 1 (2nd ed.). p. 844; 'Sermon sa Balaod ug Grasya' sa: Ponomarev. 1. pp. 59–79.

gipahayag alang sa tibuok bag-ong nabunyagan nga yutang Ruso. Sa iyang buhat, gipasiugda ni Hilarion ang historikal-pilosopikal nga ideya nga sa kasaysayan sa kalibutan nga ginagiyahan sa Banal nga Pag-atiman, adunay sunod-sunod nga mga katawhan nga naa sa sentro sa proseso sa kasaysayan. Ang Israel, nga gipili sa Dios, ug ang kasaysayan niini nagrepresentar sa usa ka panahon sa pag-andam, ang kapanahonan sa Balaod; kini gisundan sa kapanahonan sa grasya, ang kapanahonan sa Kristiyanismo, ang kapanahonan sa kamatuoran ug sa kaluwasan sa katawhan. Busa, ang Prinsipe Vladimir angay pasidunggan tungod kay pinaagi sa iyang buhat, gidala niya ang katawhang Ruso sa 'Ginharian sa Grasya'. Gipasiugda gayud ni Hilarion ang kahinungdanon sa espirituhanong disposisyon ni Vladimir, nga maoy nagdala kaniya sa pagbag-o sa pagtuo.

Ang ikaduhang bahin sa 'Sermon' importante kanato tungod kay kini nagpadayag sa nasudnong ug makabayanong kahibalo ni Hilarion. Nituo si Vladimir kang Kristo dili tungod sa pagpangwali sa mga misyonaryong Griyego, sama sa giangkon sa pro-Griyegong sugilanon sa Korsun [57] , kondili tungod sa sulodnong panginahanglan sa kalag ug pagtuo sa kamatuoran sa bag-ong pagtuo.

Ang nasyonal ug makabayanong panan-aw ni Hilarion, ug ang iyang nasyonal-eklesiastikal nga pagsupak sa pro-Griyegong alamat bahin sa pagbag-o ni Vladimir, mao gayud ang ideya nga nagpadayag sa nasyonal ug kultural nga panan-aw sa tibuok karaang Rusyano nga komunidad sa mga monghe, labi na sa mga igsoon sa Mga Kuweba, ug masigasig kini gipahayag sa Rusyano nga orden sa mga monghe. Ang ingon nga mga panan-aw nakatampo sa pagpalig-on sa ideya sa pag-Rusipikar sa Simbahan sa Rusya, nga miresulta sa usa ka serye sa mga historikal nga panghitabo nga nagpakita sa paglungtad sulod sa Simbahan sa Rusya sa pagsupak sa mga palisiya sa Patriarka sa Constantinople. Ang nasyonalistikong pagbati ni Hilarion, tingali, usa sa mga hinungdan nganong niadtong 1051—sa dihang ang iyang relasyon sa Byzantium nahimong labi ka tensiyonado—gisugo ni Yaroslav ang Konseho sa mga obispo sa Rus nga konsagrahon si Hilarion ug itas siya sa Katungdanan sa mga Metropolitano sa Kyiv, nga bakante sukad sa kamatayon ni Theopemptus. Sukad niadto, wala nay rekord bahin kang Metropolitan Hilarion; wala siya magdugay sa katungdanan: sa dihang nangayo pag-usab si Yaroslav og pakig-uli sa Constantinople, napugos si Hilarion sa pagbiya sa katungdanan (*1054–55).*

Ang sumusunod nga kinabuhi ni Hilarion nalangkit sa kasaysayan sa Monasteryo sa Pechersk ug sa komunidad sa mga monghe niadtong panahona, labi na sa mga nasudnong ug kultural nga kalihokan sa maong monasteryo, nga nahimong espirituhanong sentro sa Karaan nga Rus'. Gikabit nato ang sunod nga kapalaran ni Hilarion sa Kiev Caves Monastery, tungod kay uyon kami sa hipotesis ni Priselkov nga si Dakong Nikon (o Nikon ang Dako) gikan sa Kinabuhi ni Theodosius ug si Metropolitan Hilarion usa ra ka tawo[58] .

Dili ikalayo sa kasaysayan sa karaang monastisismo sa Rus ang usa ka talagsaong personalidad sama ni Hilarion-Nikon; siya angay nga sentro sa pagtagad sa pagsusi sa pangutana sa nasudnong identidad sa Karaan nga Rus'. Ang nasudnong ug kultural nga pagkamamugnaon misuhop sa dakong bahin sa espirituhanong kusog sa komunidad sa mga monghe, ug sa usa ka paagi, kini nakahatag og negatibong sangputanan alang sa hingpit nga asetikong praktis, labi na sa mga igsoon sa Monasteryo sa Kweba sa Kiev. Apan wala pa masayri kung unsa ang mas importante para sa Kievan Rus' niadtong panahona: ang pagtukod sa usa ka nasudnong identidad sa Rusya o ang pagpadako sa duha o tulo ka henerasyon sa mga monghe, nga ang ilang pag-uswag naapektohan tungod sa sekular nga impluwensya sa estado ug sosyal nga kahimtang. Ang ulahing kasaysayan lagmit nga mas mosuporta sa una.

Pagkahuman sa iyang pagtangtang gikan sa katungdanan isip metropolitan – nga nahitabo pagkahuman sa 1051 ug dili madugay sa wala pa ang 1055, sa dihang gitawag na sa kronikista si Ephrem nga Griyego isip metropolitan – miadto si Hilarion kang Anthony, nga nagpuyo sa Kuweba sa karaang Hilarion; ug sukad niadto, nailhan si Hilarion nga si Nikon ang Dako sa Kinabuhi ni San Teodosio ug sa mga Kuweba sa Kiev Paterikon[59] . Ang pag-ilis sa ngalan nalangkit sa iyang pagdawat sa dakong eskema. Si Nikon dayon misugod sa pagdula og espesyal nga papel sa kinabuhi sa Monasteryo sa mga Kuweba sa Kiev. Tungod kay si Anthony wala maggunit sa pagkasaserdote, si Nikon ang midawat ug nagtonsura sa mga bag-ong miyembro. Tungod

[57] Shakhmatoff. Ang Korsun nga Sugilanon sa Pagbunyag ni Vladimir (1906); ibid. Panukiduki; Parkhomenko. Ang Sinugdanan sa Kristiyanismo sa Rus' (1911); Priselkov. Nestor ang Kronikero (1924). pp. 52, 74–77; cf.: Baumgarten, N. de. Santo Vladimir ug ang Pagbag-o sa Rusya (1932), sa: *Orientalia Christiana*. 79.

[58] Priselkov. 'Metropolitan Hilarion, nga nailhan sa monastikong kinabuhi nga Nikon, isip kampyon sa independyenteng Simbahang Ruso', sa: Koleksyon sa Dungog ni S. F. Platonov (1911). pp. 188–201; ibid. Mga ensayo; ibid. Nestor ang Kronikista (1924); cf.: Shakhmatoff. Mga Pagtuon.

[59] Tan-awa ang nota 25.

kay gitonsura niya ang duha ka alagad sa Dakong Prinsipe, nasuko ang prinsipe kang Nikon ug napugos siyang mobiya sa monasteryo sa pipila ka panahon. Mibyahe siya paingon sa lungsod sa Tmutarakan (Griyego: Tamatarcha), sa baybayon sa Dagat Azov, diin nagtukod siya og usa ka monasteryo sa dungog sa Inahan sa Dios (tali sa 1061 ug 1067); wala siya magpabilin didto og dugay, ug sa 1068 nakabalik na siya sa Monasteryo sa mga Kuweba sa Kiev. Tali sa 1068 ug 1074, si Nikon nagsilbi isip pangunang katabang ni Teodosio sa espirituhanong pag-atiman sa komunidad sa mga monghe. Pagkahuman sa usa ka mubo nga panahon ilawom sa pagka-abad ni Stephen—nga misunod kang Teodosio apan napugos sa pagbiya sa monasteryo tungod sa kakulang sa panag-uyon sa taliwala sa mga *kaigsuonan—napili si* Nikon *nga abad niadtong 1077–78 ug nagdumala sa monasteryo hangtod sa iyang kamatayon niadtong 1088. Ang iyang napulo ka tuig nga pagka-abado nahimong usa sa labing hinungdanon nga mga yugto sa kasaysayan sa pag-uswag sa monasteryo. Sa ilawom sa iyang pagpangulo, nagpadayon ang pagtukod sa simbahan nga bato; kini gipalamuti sa mga pintura, ukit, ug mosaiko nga gihimo sa mga inimbitar nga Griegong artista*[60] .

Apan ang labing hinungdanon nga nakab-ot mao ang paghimo sa Karaan nga Kronikang Ruso – usa ka buhat nga puno sa tinuod nga Kristohanong ug nasudnong espiritung Ruso. Sukad niadto, ang Karaan nga monasteryo sa Ruso nahimong sentro sa pagsulat sa kronika, ug ang hulagway sa kronikero sa Ruso nahimong dili mapabulag gikan sa hulagway sa monghe. Busa, ang panan-aw sa kalibutan nga gipakita sa mga kronika Kristiyano ug asketiko sa kinaiya[61] . Sa iyang trahedya nga *Boris Godunov*, gipakita ni A. Pushkin ang kronikista sa Karaan nga Rusya sa karakter sa monghe nga si Pimen sa matahum nga artistiko ug historikal nga husto nga paagi: Pimen (nagsulat sa kahayag sa lampara):

Usa pa, ang katapusang sugilanon –
Natapos na ang akong kronika,
Ang katungdanan nga gisalig kanako sa Diyos
kanako, usa ka makasasala. Dili katingad-an nga sulod sa daghang katuigan
Gihimo ko sa Ginoo nga usa ka saksi
Ug gitun-an ko Niya ang arte sa pagsulat;
Usa ka adlaw, usa ka masinabtanon nga monghe
Makakaplag sa akong masinabtanon, walay ngalan nga paningkamot,
Siya mosiga sa iyang sulo, sama sa akong gibuhat –
Ug, pagkahuman niyang hikapon ang abog sa mga kapanahonan gikan sa mga pergamino,
Iya'ng isulat pag-usab ang tinuod nga mga sugilanon,
Aron maila sa mga kaliwatan sa Orthodox
Sa nangagi nga kapalaran sa ilang yutang natawhan,
Ug pasidunggan nila ang ilang mga bantugang tsar
Tungod sa ilang paningkamot, sa ilang himaya, sa ilang pagkamaayo –
Ug alang sa ilang mga sala ug ngitngit nga binuhatan,
Mapainubsanon nilang gihangyo ang Manluluwas[62] .

Sa panahon ni Nikon, gisugdan ang pagkompila sa usa ka kronika. Ang gitawag nga 'Kronika sa 1039', nga gikompila sa mga sirkulo nga nagsulti og Griyego sa Metropoliya sa Kyiv, giusab ug gipalapdan[63] . Nagtungha kini sa 'Kronika sa 1073', nga kadaghanan gisulat ni Nikon. Ang pagpadayon niining Krónika mao ang 'Krónika sa 1095', diin ang monghe nga si Nestor, nga nailhan nga Krónikero, maoy nanguna sa pagtigom niini; kini nga 'Krónika sa 1095' mao ang 'Orihinal nga Krónika sa Rusya', o 'Orihinal nga Krónika sa Kyiv',

---

[60] Paterikon (1911). pp. 21, 24, 33; Priselkov. Mga Sanaysay. pp. 206, 235; Golubinsky. Bol. 1, Blg. 1. p. 687; Bol. 1, Blg. 2. p. 776 (2nd nga ed.); Shakhmatoff. Mga Pagtuon. p. 435.

[61] Georgievsky. Kristiyanismo Sumala sa Pagsabot sa Katawhang Ruso sa Panahong Pre-Mongol (1893); Sumtsov. Mahitungod sa Nasyonal nga Pagkahibalo sa Kaugalingon sa Rus sa Panahong Pre-Mongol (1905); Shakhmatoff, A. Mga Pagtuon (1908); Shakhmatoff, M. Mga Sanaysay sa Kasaysayan sa Daang Ruso nga mga Ideyang Politikal. Bol. 1. Prague, 1927. Usa ka kinatibuk-ang pagtan-aw sa mga kronika sa Karaan nga Rusya makita sa: Speransky. History of Ancient Russian Literature. Vol. 1 (1914). pp. 301–318; Vol. 1 (1920). pp. 325 ff.

[62] Pushkin, A. S. Boris Godunov.

[63] Mahitungod sa kasaysayan sa paglitaw sa mga kronika sa Karaan nga Ruso, tan-awa: Shakhmatoff, A. *Research* (1908). pp. 420–460; mao gihapon nga awtor. *The Tale of Bygone Years* (1916); Speransky. Op. cit.; Boguslavsky. Mahitungod sa kinaiya ug gilapdon sa pampanitikan nga kalihokan ni Nestor, sa: IORAS (1914). Bol. 1, p. 131; Bol. 3, pp. 153–191; Istrin. Mga Puna sa Sinugdanan sa Pagkronikahan sa Rusya, sa: IORAS (1921). pp. 45–102; (1922). pp. 207–251; Nikolsky, N. Ang Sugilanon sa Miaging mga Tuig. 1 (1930). Alang sa literatura mahitungod sa kronika, tan-awa: Nikolsky. Materials (1906). Aleman nga hubad: *Die Nestor-Chronik*. Gipatali sa K. Trautmann. Leipzig, 1931, sa: *Slav. – Baltische Quellen und Forschungen*. 6.

nga mao ang basihanan sa karaang krónika sa Rusya sa 1116. Ug ang krónika sa 1116 ('Ang Sugilanon sa Miaging mga Tuig'. – Nota sa maghubad) mao ang basihan sa bantog nga mga kronika sa Lavrentian (1377) ug Ipatiev (ika-15 nga siglo), ingon man sa tanang ubang kronika sa Rusya.

Ang pananglitan ni Nestor nagpakita pag-ayo sa resulta sa buhat ni Nikon sa paghulma sa nasudnong panan-aw sa Rusya. Ideolohikal, si Nestor usa ka matinud-anong disipulo ni Nikon. Misulod siya sa Monasteryo sa mga Kuweba sa Kiev samtang si Abad Stephen pa ang nagdumala, sa taliwala sa 1074 ug 1077, apan ang kadaghanan sa iyang mga sinulat gikan sa 80an ug 90an sa ika-11 nga siglo. Nagsulat usab si Nestor og duha ka hagiograpikong buhat: ang Kinabuhi ni San Teodosio – kabahin sa Pechersk Paterikon – ug ang Kinabuhi sa mga Balaang Prinsipe nga magsoon nga sila Boris ug Gleb. Ang Kinabuhi ni Boris ug Gleb mao ang unang hagiograpikong buhat ni Nestor; kini gipatik sa sayong bahin sa dekada 80 sa ika-11 nga siglo, nga mao, sa panahon pa ni Nikon. Ang relihiyoso ug politikal nga panan-aw sa manunulat nagpakita og klarong nasudnong kinaiya; busa, dili ikalimod ang impluwensya ni Nikon dinhi. Ang hagiograpiya nagasaysay sa pagpatay sa duha ka magsoon, sila nga mga Prinsipe Boris ug Gleb, ang mga manghud nga anak ni Prinsipe Vladimir, nga gihimo subay sa sugo sa ilang maguwang nga si Svyatopolk, ang Prinsipe sa Kiev. Kini nga kalautan nga gihimo ni Svyatopolk nakahatag og lawom nga impresyon sa iyang mga kaubanan sa panahon, ug ang bag-ong natukod nga Simbahang Ruso misugod sa pagdayeg sa mga napatay isip mga martir. Ang Kinabuhi ni Boris ug Gleb usa ka paborito kaayo nga pagbasa sa mga tawo. Gisulat kini ni Nestor aron dayegon ang Kristohanong mga hiyas sa mga prinsipe nga napatay, ug aron ipadayag usab ang iyang nasudnong-Ruso nga doktrina. Sa kinauyokan niini anaa ang ideya sa pagkahiusa sa Rus' ug sa katungod sa primogenituro sulod sa linya sa mga prinsipe. Kini nga ideya klaro nga gipadayag ni Nestor sa Kinabuhi ni Teodosio (sa salaysay sa panaglalis sa santo kang Prinsipe Svyatopolk). Si Nestor usa ka masigasig nga sumusunod niining ideya, nga sa ulahi nakabaton og ingon ana ka talagsaong kinaiya sa mga kalihokan sa mga Metropolitan sa Moscow[64] .

Ang kamatuoran nga kini nga ideya nakadawat og suporta dili lamang gikan sa mga igsoon sa Kiev-Pechersk Lavra kondili usab adunay lig-on nga pag-uyon sa mga sirkulo sa mga monghe sa kinatibuk-an napamatud-an sa hagiograpikong buhat nga nailhan nga 'Memory and Praise of the Rus' Prince Volodymyr'. Ang pagka-awtor sa 'Memory and Praise' gikwestiyon; ang bugtong masiguro mao ang petsa sa pagkomponer niini, nga nahitabo sa unang tunga sa ika-12 nga siglo. Ang walay ngalan nga manunulat misalikway sa pro-Griyegong konsepto sa 'Korsun Legend'; ang iyang panan-aw sa simbahan ug politika klarong nasyonal-Ruso ang kinaiya[65] .

Ang mga literari-historial ug hagiograpikong buhat sa mga mongheng iskolar sa Monasteryo sa Kweba sa Kiev dako kaayo ang natampo sa paghulma sa nasudnong identidad sa Karaan nga Rus'. Ang ubang mga literariong monumento sa ika-12 nga siglo, sama sa 'Ang Pagpanaw ngadto sa Balaang Yuta ni Hegumen Daniel' ug 'Ang Sugilanon sa Kampanya ni Igor', nagpakita nga ang nasudnong identidad lawom kaayo ang gamot sa kasingkasing sa mga tawo. Dili kini pasobrahan kung moingon nga ang buluhaton sa paghulma sa nasudnong identidad sa nag-usbong nga estado sa Rusya unang ug labaw sa tanan nahuman sa karaang Rusyano nga komunidad sa mga monghe. Gikan sa panan-aw sa estado ug nasudnong-politikal, kini siyempre usa ka dakong kalampusan sa monastisismo; apan gikan sa purong eklesiastikal ug Kristohanong-asketiko nga panan-aw, kini nakadaot sa espirituhanong pagtubo sa unang mga henerasyon sa mga monghe, nga unta magpahinungod lamang sa espirituhanong mga paningkamot sulod sa balangkas sa hugot nga gisunod nga komunal nga kinabuhi sa mga monghe.

Ang Simbahan ug ang monastisismo naningkamot nga malikayan ang katalagman sa sekularisasyon nga motumaw gikan sa kalainlain sa ilang mga kalihokan. Ug sama sa atong makita unya, malampuson sila niini, dili tungod sa mga lakang nga gihimo sa mga awtoridad sa simbahan, kondili tungod kay ang mismong monastisismo, nga nagkuha sa asetikong espiritu sa katawhang Ruso, nagpasiugda sa bag-ong mga asetiko aron atubangon kini nga hagit ug nakakaplag og bag-ong kusog sa sulod niini.

---

[64] Priselkov. Nestor the Chronicler (1924); Petukhov. Russian Literature. The Ancient Period (1916). pp. 16–18; cf. the literature cited in note 56.

[65] Golubinsky. 1. 1 (2nd ed.). p. 743; 'Memory'. Ibid. pp. 238–247. Shakhmatoff. Studies. pp. 34–40, 437 ff.; Nikolsky. Materials (1906). pp. 225, 228, 230–233; Serebryansky. Lives of Old Russian Princes (1915). pp. 48–51.

Kapitulo III. Santo Sergius sa Radonezh ug ang iyang eskwelahan

1. Kasaysayan nga Panag-iya sa Pag-uswag sa Kristohanong Asetisismo sa Amihanan-Sidlakang Rus'

Ang kahinungdanon sa monastisismo sa kinabuhi sa karaang Rus' naila na sa mga kauban sa panahon. Sa panan-aw sa katawhang Ruso niadtong panahona, ang monastikong ideal nag-okupar sa usa sa labing unang mga puwesto. Samtang kini nga pahayag dili hingpit nga walay kondisyon para sa ika-11 ug ika-12 nga mga siglo, walay duhaduha sa pagka-balido niini bahin sa ika-14 o ika-15 nga mga siglo. Kini nga ideal naka-impluwensya sa panan-aw sa kalibutan sa mga Ruso, naghatag niini og asetikong kinaiya, ug nagtino sa ilang pagtan-aw sa monasteryo. Ang monasteryo usa ka 'balaang dapit', usa ka 'panimalay sa mga anghel'; ang mga monghe nagkonektar sa kalibutan sa yuta ug sa kalibutan sa mga anghel, ug sama sa pagdan-ag sa mga anghel sa atubangan sa mga monghe, ingon usab ang pagdan-ag sa mga monghe sa atubangan sa mga layko. Ang monasteryo ug ang 'monastikong han-ay nga katumbas sa sa mga anghel' mao ang mga tunga-tungang lakang sa hagdanan nga nagdala gikan sa makasasalaon, makalilipong nga yuta paingon sa Langit. Ang ideya sa kaluwasan sa kalag, nga kinahanglan magsugod dinhi mismo, sa buhat sa pagdaog batok sa mortal nga unod, mao ang kasingkasing sa relihiyosidad niadtong panahona. Gitan-aw sa mga magtutuo ang kinabuhi sa tawo ingon usa ka arena sa demonyong mga tukso ug hugot nilang gituohan nga ang malampusong pakigbisog batok niini mahimo lamang sulod sa mga bungbong sa monasteryo.

Sa unang duha ka siglo sa Kristiyanismo sa Rus', ang mga panan-aw ug pagbati hinay-hinay ug hinay-hinay nga mitubo sa hunahuna sa kadaghanan, apan sa ika-14 nga siglo hingpit na kini nga nakagamot; busa, kining panahona mahimong tawgon nga panahon sa ascesis sa Karaan nga Rus'. Alang sa kasaysayan sa monastisismo, ang ika-13 nga siglo usa ka panahon sa pagbalhin. Ang mga porma sa kinabuhi sa monghe wala pa makab-ot og klarong kinaiya nga angay sa kahimtang sa Rusya. Wala pa makapili ang monastisismo tali sa cenobitism (pagpuyo sa komunidad) ug idiorhythm (pagpuyo nga nag-inusara); ang 'desyerto', ang kinabuhi sa usa ka skete, ug ang hermitage – kini nga konstelasyon wala pa mosidlak sa amihanan nga langit sa Rusyano nga Thebaid. Ang mga monasteryo sa mga lungsod o sa ilang palibot nagpadayon nga nagsilbi nga dalangpanan alang sa mga nangita og kaluwasan; usahay ra mosulod ang mga asketiko sa ngitngit ug siksik nga lasang. Kini usa ka panahon sa asketikong pagpamalandong ug, tingali, sulodnong pagduha-duha, apan dili gayud kini pagsalikway sa asketikong ideal.

Niining panahona, duha ka hitabo ang nahitabo sa politikal nga kinabuhi sa Rus' nga, sa usa ka paagi, adunay dakong epekto sa kasaysayan sa monastisismo ug nagkuha niini gikan sa kahimtang sa kawalay kasiguruhan.

Ang una kay may kalabotan sa politika sa sulod sa nasod. Ang dakong ug nagkahiusang gingharian ni Yaroslav sa Kyiv nakasinati og politikal nga pagkabuak-buak sa ika-12 nga siglo tungod sa panagbangi tali sa mga kaliwat sa iyang mga sons[66] . Nabahin kini sa mga prinsipalidad nga appanage, nga wala na magpadayon sa pan-Russian nga mga interes kondili nagpunting lamang sa ilang kaugalingong lokal ug makitid nga mga ganansya. Ang politikal nga prestihiyo sa Kyiv nahulog pag-ayo human ang maisugon ug masigasig nga Prinsipe Andrei Bogolyubsky († 1174), apo ni Yaroslav[], nagtukod sa mga pundasyon sa usa ka bag-ong politikal nga entidad sa dili masudlan nga amihanang kalasangan sa rehiyon sa Suzdal. Ang maong rehiyon nahimong sentro sa pagtigom sa bag-ong pwersa sa estado ug katilingban, nga sa katapusan misangpot sa pagtukod sa Muscovite Tsardom. Ang pagkabuak sa Kievan Rus' ngadto sa mga prinsipalidad sa appanage nakatampo sa pagtaas sa gidaghanon sa mga kapital nga lungsod sa mga prinsipe, nga miresulta sa pagtukod sa mga bag-ong diyosesis ug pagtukod sa mga bag-ong urbanong monasteryo, kay ang matag prinsipe ug matag obispo naningkamot sa pagdayanday sa ilang puy-anan. Geograpikal, kini nga proseso kasagaran nahitabo sa direksyon paingon sa amihanan-sidlakan, sa rehiyon sa Oka ug sa Upper Volga; sa samang higayon, adunay kusog nga migrasyon sa populasyon sa Rusya gikan sa habagatan ug sidlakan-habagatan (gikan sa rehiyon sa Ryazan) paingon sa amihanan-sidlakan (labi na sa ika-14 nga siglo)[67] .

---

[66] Alang sa dugang pagbasa, girekomenda ang mosunod nga mga buhat: Stöhlin, Karl. *Geschichte Russlands*. Vol. 1 (1923). pp. 66–134; Goetz, L. *Staat und Kirche in AltruЯland, 988–1240* (1908); usab: Kljutschewskij. *Geschichte Russlands* (1925). 2. Kapitulo 14.

[67] Lyubavsky, M. Ang Pagporma sa Punong Teritoryo sa Estado sa Dakong Rusyano nga Nasud. Pagpuyo ug Paghiusa sa Sentro (1929); Presnyakov, A. Ang Pagporma sa Dakong Rusyano nga Estado (1918); Lyubavsky, M. Ang Pag-asdang sa Moscow, sa: Moscow sa Kaniadto ug Karon. 1 (1912).

Ang maong proseso gipadagan sa bahin sa mga panghitabo sa langyaw nga palisiya, nga mao ang ikaduhang labing hinungdanon nga butang sa kasaysayan sa misyonaryong kalihokan sa Rusya. Ang politikal nga pagkabungkag sa Kievan Rus' usa usab ka sangputanan sa nagkadaghan nga pagsulong sa mga nomadikong tribo gikan sa habagatang-sidlakan ngadto sa mga kapatagan sa habagatang Rusya. Sa ika-10 ug ika-11 nga mga siglo, kini mao ang mga Pecheneg, nga ang kapildihan nagpahinabo sa daghang pagkawala sa mga tawo ug dugo alang sa mga prinsipe sa Kyiv ug sa nasud. Sa tunga-tunga sa ika-11 nga siglo, ang mga nomad nga Turko nga nailhan nga mga Cumans mitungha sa amihanang baybayon sa Itom nga Dagat; gitawag sila sa mga Ruso nga mga Polovtsian. Ang 'Tale of Igor's Campaign' poetikong naglarawan sa gatusan ka tuig nga pakigbisog batok niining mabangis ug barbarikong katawhan, nga nagsunog ug naglaglag sa mga lungsod ug baryo. Sa tinuud, kini nga pakigbisog, nga milungtad og daghang dekada, nakaapekto sa paghulma sa karaang panan-aw sa kalibutan sa mga Ruso, kay ang mga kaubanan niadtong panahona, subay sa Kristohanong pagtuo, nakakita niini nga politikal ug ekonomikanhong kalamidad ingon silot sa Diyos 'tungod sa atong mga sala'[68] .

Ang kahadlok nga gipahamtang niining mga tawo sa kapatagan mao lamang ang pahibalo sa umaabot nga paglusob sa mga Mongol, o, sa ilang gitawag kaniadto, ang mga Tatar. Miabot sila sa yutang Ruso isip 'silot sa Diyos' – mao kana ang paghukom sa mga tawo niadtong panahona. 'Niadtong samang ting-init,' sumulat sa kronikista ubos sa tuig 1224, 'tungod sa atong mga sala, usa ka katawhan ang mitungha, nga walay nakahibalo gayud kinsa sila, asa sila gikan, unsang pinulongan ang ilang gisulti, sa unsang tribo sila sakop, o unsa ang ilang pagtuo'[69] . Ang karaang Rus' gitakda nga mahimong, ug nahimong, usa ka taming nga nagpanalipod sa Europa, apan alang niini gibayran niini ang presyo sa gapus-ot sa Tatar, nga milungtad kapin sa 200 ka tuig. Pinaagi sa pagsukol sa kaaway ug sa pagkamartir sa mga , ang tibuok Rus', gikan sa mapainubsanon nga mag-uuma hangtod sa prinsipe, nagpamatuod sa ilang tinguha alang sa politikal nga kagawasan.

Ang pagsakop ni Batu sa Rus' nagsugod niadtong 1237. Sulod sa duha o tulo ka tuig, ang kalamidad ug kahadlok misakop sa tibuok yuta sa Rus'. Niadtong Disyembre 6, 1240, nahulog ang Kyiv sa pag-atake sa mga hukbo ni Batu; ang dato nga siyudad, nga ang katahum ug kadak-on nakapukaw na sa pagdayeg ni Thitmar sa Merseburg, nahugno ug nasunog hangtod sa abo. Ug daghan pang uban nga mga siyudad ang nakasinati sa parehas nga kapalaran.

Alang sa ilang mga kaubanan sa panahon, kini nga panghitabo nagpasabot og labaw pa kay sa usa ka politikal ug ekonomikanhong katalagman. Kini usa ka makalilisang nga hampak sa mental nga kalinaw sa mga tawo ug sa ilang panan-aw sa kalibutan. Ang kinabuhi sa yuta nawala ang kasiguruhan ug seguridad; ang kahimtang sa katilingban nahimong lisod ug mapugos. Ang mga unang nanimuyo sa rehiyon sa Suzdal ug Amihanan nga Rus' napugos sa pakigbisog nga walay hunong batok sa kinaiyahan aron makuha ang usa ka luna sa yuta gikan sa kalasangan alang sa ilang mga uma, ug karon ang ilang panginabuhi nga ilang natukod uban sa dakong paningkamot nagkaguba tungod sa bag-ong mga pag-igo.

Apan sa diha nga nalampasan na nila ang mga kalamidad sa unang makalilisang nga mga dekada sa pagsakop sa mga Tatar, ug sa diha nga ang Hilagang-Sidlakang Rus' ug ang mga prinsipe niini nakahimo sa pagtukod og usa ka antas sa kalig-on sa ilang relasyon sa Golden Horde, ang proseso sa politikal ug ekonomikanhong konsolidasyon nagsugod pag-usab sa nasud.

Kini usa ka panahon sa bag-ong pag-organisar sa populasyon, samtang nangita ang mga tawo og luwas nga lugar aron magpuyo; usa ka panahon sa politikal nga paghiusa para sa nasud nga Ruso, nga gipili ang ibabaw nga dagan sa mga suba sa Volga ug Oka isip bag-ong sentro sa ilang pagkamamando ug nagsugod sa pagpalambo sa aktibong kalihokan sa ekonomiya didto[70] .

Aron mapildi ang mga kalisdanan sa politika ug ekonomiya, kinahanglan nga gamiton sa estado ang tanang kapanguhaan sa katawhan.

Sa sinugdanan sa ika-14 nga siglo, ang kinabuhi sa Rusya gipangulohan sa kabalaka sa adlaw-adlaw nga panginabuhi; ang mga tawo nagpuyo sa kanunay nga kahadlok sa pag-atake sa mga horda sa Tatar, dako man o gamay. Kinahanglan nilang mangita og luwas nga puloy-anan para sa ilang mga kabtangan; ang mga mag-uuma, nga nangita og proteksyon, mibalhin-balhin gikan sa usa ka lugar ngadto sa lain. Ang mga lungsod

---

[68] Tan-awa ang bag-ong mga buhat ni D. Razovsky: 1. Ang mga Pecheneg, Turko ug Berendei sa Rus' ug Hungary, sa: *Seminarium Kondakovianum*. 7 (1935); 2. Ang mga Polovtsian. Ibid. 7–10 (1935–1938).

[69] Unang Krónika sa Novgorod, talaan para sa tuig 6732 (1224).

[70] Tan-awa ang mga buhat ni Lyubavsky ug Presnyakov nga gihisgutan sa ibabaw.

nahimong sobra ka magubot, ug ang mga monasteryo sa siyudad—daghan niini ang gipaguba sa mga Tatar—dili na kasaligan nga mga dalangpanan, kay kasagaran, kung dili man kanunay, naapil usab kini sa mga kabalaka ug kalisud sa adlaw-adlaw nga kinabuhi. Ang usa ka tawo nga adunay aspirasyon sa pagka-asketiko wala makakaplag og kalinaw sa hunahuna niini. Ang mga monghe nangita og bag-ong, malinawong mga lugar para sa ilang pagpaninguha sa pagka-asketiko, ug busa nagsugod ang proseso nga nailhan nga 'monastikong kolonisasyon'; kini nga proseso misangpot sa pagtukod sa daghang 'desyerto'[71] .

2. Ang kinaiya sa asketismo sa ika-14 ug ika-15 nga mga siglo

Ang ika-14 ug ika-15 nga mga siglo nagrepresentar sa usa ka yugto sa kasaysayan sa Rusyano nga asketismo diin ang monastisismo nakab-ot og pipila ka talagsaong kinaiya nga tipikal sa Rusya. Daghang mga hagiograpiya sa mga asketiko gikan niining panahona nagpakita nga ang mga tawo gikan sa lain-laing gigikanan nagbahin sa parehas nga komon nga mga kinaiya, base sa nga posible nga makahimo og tipikal nga hulagway sa nagtukod sa usa ka karaang Rusyano nga monasteryo niadtong panahona.

Kasagaran siya gikan sa usa ka manggaranon nga pamilya, kasagaran gikan sa klase sa serbisyo (boyars) o mga negosyante, ug dili kaayo kasagaran gikan sa mga mag-uuma[72] . Naghatag kini sa umaabot nga asketiko og kahigayunan nga makat-on sa pagbasa ug pagsulat samtang bata pa siya. Sa iyang pagkabatan-on, iyang gilikayan ang mga dula sa mga bata, sama sa gisaysay sa halos tanang hagiograpiya, ug gikan gayud niini mitumaw ang iladong tradisyon sa Ortodoksong hagiograpikong literatura. Ang pagbasa sa mga teolohikal nga libro ug sa kinabuhi sa mga santo, ang pag-adto sa simbahan – dinhi nagsugod ang iyang espirituhanong edukasyon, nga nagpukaw kaniya og dili mapugngan nga pangandoy alang sa pag-inusara ug kinabuhi sa monghe. Dili kanunay mouyon ang mga ginikanan sa hilig sa ilang anak nga mahimong monghe, labi na kon siya lang ang ilang anak, kay isip umaabot nga tag-iya sa panulondon, kinahanglan siya mosulod sa serbisyo sibil aron mapreserbar ang panulondon para sa pamilya, o kon gikan siya sa pamilya nga negosyante, siya ang mopuli sa negosyo sa iyang amahan. Human sa mubo o taas nga panloob ug panlabay nga pakigbisog, mibiya gihapon siya sa balay sa iyang ginikanan ug tinago nga mibiyahe paingon sa usa ka monasteryo nga dili kaayo layo, nga iyang nahibaw-an gikan sa mga sugilanon nga naglarawan sa lisod nga kinabuhi didto. Sa monasteryo, nagsugod ang iyang kinabuhi sa pagka-asketiko; uban sa pagkamapailubon ug pagka-mapainubsanon, iyang gihimo ang pinakalisod ug pinakabati nga mga buluhaton, nga bisan pa niana, wala makababag kaniya sa pag-abot sa simbahan sa wala pa ang ubang mga monghe ug pagpabilin hangtod sa katapusan sa mga serbisyo sa gabii ug sa tibuok gabii. Ang iyang pagka-novisyo milungtad og pipila ka tuig. Unya, pagkahuman madawat ang panalangin sa abá, mibiya siya sa monasteryo aron mangita og bag-ong hilit nga dapit diin siya makapadayon sa iyang mga paningkamot sa pagka-asketiko. Niadtong panahona, ang Amihanang-Sidlakang Rus' natabonan sa daghang siksik ug dili masudlan nga kalasangan, usa ka 'lasang nga kamingawan' nga nagpanalipod sa eremita gikan sa walay pulos ug saba nga kalibutan ug nitabang kaniya sa labing maayong paagi aron magpabilin sa kamingawan ug espirituhanong kalinaw.

Daghang karaang Rusong asketiko ang nagsugod sa ilang lisod nga kinabuhi sa pag-inusara nga wala pa mag-alagad isip mga nobis sa usa ka monasteryo (pananglitan, si Sergius sa Radonezh ug ang iyang igsoon

---

[71] 'Sa kapin sa 100 ka monasteryo nga narekord sa katapusan sa ika-13 nga siglo,' sumulat ni V. Klyuchevsky, 'dili nato bisan ihap ang usa ka dosena nga ingon ana nga mga hermitage, ug sa mga niini, ang kadaghanan tukma gayud nga gikan sa ika-13 nga siglo. Apan, sukad sa ika-14 nga siglo, ang kalihukan padulong sa mga hermitahan sa lasang misaka og paspas ug kusgan sa komunidad sa mga monghe sa amihanang Rusya: ang gidaghanon sa mga monasteryo-hermitahan nga natukod niadtong siglo kay susama sa gidaghanon sa mga bag-ong monasteryo sa siyudad (42 ug 42); sa ika-15 nga siglo, ilang gipadoble kapin pa ang gidaghanon sa mga monasteryo sa siyudad (57 ug 27), ug sa ika-16 nga siglo, kini 1.5 ka beses nga mas daghan (51 ug 35). Busa, sa niining tulo ka siglo, kutob sa nahibal-an, 150 ka hermitage nga monasteryo ug 104 ka urban ug suburban nga monasteryo ang natukod sulod sa utlanan sa Muscovy' (Kljutschewskij. Geschichte RuЯlands. Vol. 2, p. 259).

[72] Ang mga gikan sa boyar o ulipon nga gigikanan naglakip nila Sergius sa Radonezh († 1392); Cyril sa Belozero († 1427); Ferapont sa Belozero († 1426); Paul sa Obnorsk († 1429); Gregory sa Pelshem († 1441); Iakov sa Zheleznoborsk († 1442); Euphrosynus sa Pskov († 1481); Pafnutius sa Borovsk († 1478) – gikan sa usa ka pamilyang Tatar nga nang-convert; Macarius sa Kalyazin († 1483); Nil sa Sorsk († 1508); Josefo sa Volotsk o Volokolamsk (namatay 1515); Inosente sa Okhlebin (c. 1481), nailhan usab nga Komelsky; Cirilo sa Novoezersk (namatay 1532); Kornelio sa Komel (namatay 1537); Arsenio sa Komel (namatay 1550); Daniel sa Pereyaslav (namatay 1540); Stephen sa Komel (namatay 1542); Savva sa Vishersk (namatay 1460); Ferapont sa Mozhaisk (namatay 1426); gikan sa pamilya sa prinsipe: Ignatius sa Vologda (namatay 1523). Gikan sa mga pamilyang negosyante o nanimuyo sa lungsod: Dimitri Prilutsky († 1392); Dionysius Glushitsky († 1437); Alexander Svirsky († 1533); Arsenius Konevsky († 1447); Gerasim Boldinsky († 1551); Eleazar Anzersky (namatay 1656). Gikan sa mga adunahan nga pamilya sa mag-uuma: Alexander Oshevensky (namatay 1479); Anthony Siysky (namatay 1556). Gikan sa pamilya sa pari: Euthymius sa Novgorod (namatay 1458).

nga si Stephen, ug tingali usab si Savva sa Vishersky). Ang asketiko nagpuyo sa usa ka payag (pananglitan, sila Sergius ug Stephen, Gerasim sa Boldino, Cyril sa Novoezero ug uban pa) o sa lungag sa kahoy (pananglitan, si Paul sa Obnorsk), natulog sa uga nga mga dahon o lumot; Ang mga bunga sa lasang ug mga gamot nga iyang gipangolekta, o uga nga pan nga usahay ibutang sa mga naglabay-labay sa usa ka basket nga iyang gihabi ug gisabit sa sanga (sama sa nahitabo kang Gerasim sa Boldino, Theodore sa Rostov ug Sergius sa Radonezh), mao ang iyang tibuok pagkaon. Adlaw ug gabii, iyang gihatag ang kadaghanan sa iyang oras sa pag-ampo ug pagkanta sa mga salmo. Ang iyang gisi-gising nga sinina wala'y makahatag nga proteksyon batok sa katugnaw sa taas nga tingtugnaw sa Amihanan nga Rusya, ug samtang nagbarog siya og dugay sa pag-ampo, nagkurog siya tungod sa katugnaw; sa ting-init, siya gipang-antos sa kainit ug sa makapahugno nga hangin, samtang daghang insekto ang nagasamok sa kamot ug nawong sa tawo nga nag-ampo. Ang kinabuhi sa pag-ayuno ug pag-ampo, sa pag-antos sa katugnaw ug kainit, nakapoy kaniya, nga nagpaluya sa iyang lawas ug nawong. Busa ang ikon sa usa ka karaang Rusyano nga santo, sama ni Cirilo sa Belozero o ni Alexander sa Svir, dili usa ka estilizado nga representasyon kondili usa ka matinud-anong paglarawan sa tinuod nga dagway sa asketiko.

Apan ang eremita dili magpabilin sa iyang pag-inusara sa dugay – ang usa ka siyudad nga gibutang sa bungtod dili matago (Matt. 5:14). Usahay duha ka eremita, pananglitan, Si Pablo sa Obnorsk ug si Sergius sa Nurom, magkahiusa ug magdesisyon nga magpabilin nga magkauban, aron magtinabangay sa lisod nga kinabuhi sa usa ka eremita; o ang balita bahin sa usa ka istrikto nga eremita moabot sa kasikbit nga mga lungsod ug baryo, ug sa usa ka adlaw usa ka bag-ong mahigugma sa Diyos ang moanha kaniya, nga nangita usab og kaisahan ug kaluwasan gikan sa mga tukso sa kalibutan. Ang bag-ong monghe nagtukod og kahoy nga payag para sa iyang kaugalingon, ug karon silang duha nagahin sa pagpuasa ug pag-ampo. Sa paglabay sa panahon, ang hermitahan motubo ug mahimong usa ka monasteryo. Ang mga igsoon magtukod og kahoy nga simbahan, ug ang nagtukod sa komunidad monghe—nga giisip sa tanan nga abbot sa bag-ong kapatiran—moadto sa lokal nga obispo, o usahay diretso sa Moscow ngadto sa metropolitan, ug mangayo og panalangin para sa bag-ong natukod nga monasteryo ug para sa konsagrasyon sa simbahan. Kung ang nagtukod sa monasteryo literado kaayo, gi-ordinar siya sa obispo isip presbiteryo ug gitonsuran siya (kung wala pa siya natonsuran); siya na karon ang nag-awit sa Banal nga Liturhiya ug nagdumala sa mga sakramento sa iyang kaugalingon; apan kasagaran, tungod sa pagpaubos, ang asketiko mosalikway sa ordinasyon ug magpabilin nga abbot lang sa iyang monasteryo, nga walay ranggo nga klerigo; sa ingon ana nga kaso, ang obispo mopadala og hieromonk nga iyang gipili sa bag-ong monasteryo, maghatag kaniya sa gikinahanglan nga mga liturgical nga basahon ug usa ka antimension, ug ihatag kaniya ang mga ikon sa Manluluwas ug sa Inahan sa Dios isip iyang panalangin sa komunidad sa mga monghe.

Mao kini ang paagi nga matukod kining mga bag-ong monasteryo, kasagaran sa hait nga baybayon sa daghang mga suba ug lanaw, diin nagpadayag sa atubangan sa mata ang makapahingangha ug malumo nga katahum sa Amihanan nga Rus… Ang pilak nga kalapad sa tubig gisagulan sa daghang kakahoyan sa fir ug pino, nga ang pagka-estrikto napalumo sa kaputi sa mga puno sa birch. Mahimo ka motindog dinhi sulod sa daghang oras, nagmumuni-muni sa kining katingalahang mga talan-awon, sa sayong bahin sa tingdagdag, nga nababad sa sinag sa nagalubog nga adlaw, ang puti nga mga puno ug bulawanong mga dahon sa mga birch misidlak batok sa mapula-pula nga backdrop sa mga konifera, nga nagbarog nga hilom ug walay lihok sa ilang ngitngit-berde nga bisti, mura'g nalumos sa hunahuna… Nagngitngit ang mga kolor, apan ang hangin nagpabilin nga limpyo ug presko. Ang pag-igo sa mga kampana dili kalit nga mudungog, kondili hinay-hinay nga mudagay gikan sa gilay-on ug unya mawala pag-usab sa kahiladman. Ang komunidad sa mga monghe nagtigom para sa vesper…

Ang ingon nga monasteryo naglangkob sa daghang kahoy nga selda nga gipahimutang palibot sa usa ka kahoy nga simbahan; tupad sa simbahan nagtindog ang usa ka medyo mas dako nga bilding: mao kini ang refektoryo sa monasteryo. Ang tibuok kompleks gilibotan sa usa ka kahoy nga bakod. Sa taliwala sa mga selda adunay mga tanoman sa gulay, nga naghatag sa mga magmamonasko sa labing gikinahanglan nga pagkaon. Kasagaran, ang lugar diin gitukod ang monasteryo gilimpyo sa dili masudlan nga kalasangan sa mga magmamonasko mismo.

Sa sinugdan, ang mga bag-ong monasteryo naglihok subay sa lagda sa indibidwal nga pagpuyo; ang matag monghe nagtukod sa iyang kaugalingong selda, nag-atiman sa iyang kaugalingong utanan, nag-andam sa iyang kaugalingong sinina ug pagkaon, naghabi og basket o nagbuhat og ubang mga pangkamot, ug unya ilisan ang iyang mga produkto alang sa pan gikan sa mga mag-uuma. Nagpabilin siya nga nag-inusara sa iyang

selda, nag-ampo ug nag-awit og mga salmo didto sumala sa iyang gusto. Ang mga igsoon magtigom lamang alang sa mga banal nga serbisyo. Kasagaran, ang ilang labaw mao ang nagtukod sa monasteryo. Sa usa ka paagi, ang sistema sa monastiko sa Amihanan nga Rusya sa indibidwal nga pagpuyo susama sa pamaagi sa kinabuhi sa Lavra ni San Savvas sa Palestina.

Hinay-hinay, bisan pa, daghang mga monasteryo ang nagbalhin sa cenobitic nga paagi sa kinabuhi. Ilalom sa komunal nga lagda, walay bisan usa sa mga igsoon ang nagpanag-iya og personal nga kabtangan[73] ; nagtrabaho sila para sa monasteryo, ug ang monasteryo ang naghatag kanila og pagkaon ug sinina. Ang tanan nga maproduce sa tanaman o sa gamay nga uma idugang sa silong sa monasteryo. Dili tugotan ang mga monghe nga mokaon sa ilang selda o magtipig og pagkaon didto. Ang mga magsoon magtapok sa refectory, diin, human sa komunal nga pag-ampo ug panalangin sa abbot, tanan nga monghe makadawat sa parehas nga pagkaon. Ang mga katungdanan sa monasteryo gihatag sa abad; kung walay iyang pagtugot o panalangin, walay monghe ang mosugod o mubuhat og bisan unsa. Ang mga bag-ong monghe gibutang ilawom sa giya sa mga tigulang nga monghe ug motuman sa ilang gusto sa tanang butang. Kasagaran, ang relasyon tali sa tigulang ug bag-ong monghe mahimong sama sa pagka-mentor. Ang mga tigulang nga monghe, nga usahay adunay piho nga posisyon sulod sa monasteryo, nagporma sa konseho sa mga monghe, o konseho sa mga tigulang, nga kauban sa abad, nagdumala sa monasteryo.

Ang personal nga espirituhanong mga gasa sa abá dako kaayo ang papel sa kinabuhi sa mga monghe sa Karaan nga Rusya. Kini gayud ang sukaranan nga kalainan tali sa monastisismo sa Daang Ruso ug sa monastisismo sa Gitnang Panahon sa Kasadpan. Didto, ang pag-uswag sa monastisismo nagsalig sa kusog sa organisasyon, nga sukad pa sa sinugdanan nagtino sa detalye sa asetikong kinabuhi sa mga igsoon sa orden, nga nagiya niini sa usa ka piho nga dalan. Sa karaang Rus, sa pikas bahin, ang estruktura sa kinabuhi sa monasteryo gitino sa personalidad sa nagtukod sa monasteryo ug sa abad. Labi nga hinungdanon ang mga monasteryo nga gitukod sa labing maayong representante sa karaang Rus nga asetikismo, nga ang mga lagda gisunod pa dugay pagkahuman sa kamatayon sa mga nagtukod. Ang mga disipulo kanunay naningkamot sa pagpreserbar sa espirituhanong etos sa ilang mga magtutudlo, ug kung sila unya nahimong mga magtukod sa bag-ong mga monasteryo, ilang gi-organisar kini subay sa espiritu sa asetikong tradisyon sa ilang relihiyosong alma mater. Kinahanglan nga ipasiugda dinhi nga, alang sa karaang monghe sa Rus, ang labing importante nga hinungdan dili ang espirituhanong sulod niining tradisyon, ni ang mga kaayohan niini o ang eklesiastikal nga pag-ila niini, kondili ang personalidad ug espirituhanong kinaiya sa nagtukod sa monasteryo. Kasagaran, ang obhetibong sulod sa asetikismo nahibilin sa likod sa personalidad sa mismong asetik ug sa iyang mga binuhatan. Ang labing kinaiyahan nga kinaiya sa pagka-relihiyoso sa karaang Ruso mao nga dili ang sistema mismo, kondili ang espirituhanong ehemplo nga gipakita sa mga nagpasiugda niining sistema ang nagdala sa pangunang papel; ang Daang Ruso, sa iyang Kristohanong kalibutan, nagpuyo kanunay nga napalibotan niining mga ehemplo ug mga hulagway – mga ikon ug mga santo – nga naghatag kinabuhi sa relihiyosong sistema (mga dogma ug pagtuo) ug nagdala kaniya ngadto sa tinuod nga relihiyosong kinabuhi; kining mga hulagway nagsulti kaniya nga ang dalan paingon sa ingon nga kinabuhi bukas para sa matag tawo, pinaagi sa pagsunod sa ehemplo sa mga gihimaya nga balaang asketa.

Kinahanglan hunahunaon kini tanan kon atong tan-awon ang karaang Rusyano nga monastisismo, kay ang kasaysayan nagpakita nga ang hulagway sa asketiko mas dako kaayo og kahulugan kaysa sa asketisismo mismo. Labi na kini nga klaro sa kasaysayan sa mga karaang Rusyano nga monastikong komunidad. Bisan pa sa panahon sa Kyiv, sama sa gihisgutan, ang paglungtad sa komunidad sa mga monghe mas nagsalig sa impluwensya ni San Teodosio kaysa sa opisyal nga pag-ila sa cenobitikong sistema isip labing hingpit nga asetikong sistema sa kinabuhi sa monghe. Samtang nangalipong ang handumanan sa nagtukod sa monasteryo sa paglabay sa panahon, ang sistema sa kinabuhi sa mga monghe nga iyang gitukod naapektohan ug nakasinati og mga pagbaliko. Sa baylo, ang pagkabanhaw sa komunal nga kinabuhi wala nalangkit sa bisan unsang dekreto o reporma sa mga eklesiastikal nga awtoridad sa ika-14 nga siglo, kondili sa impluwensya sa mga indibidwal nga talagsaong asketiko, nga mao ang mga arkitekto niining pagkabanhaw. Ang transisyon nahitabo hinay-hinay ug dili pareho sa tanan. Dili usab kini usa ka reporma gikan sa ubos, nga mitumaw gikan sa komunidad sa mga monghe mismo, nga dayon mikaylap ug, pinaagi sa pagpalig-on sa mga pagbati sa askétismo taliwala sa katawhan, mibilin ug marka kanila. Niining pagkabanhaw sa cenobitism, wala kini nahitabo ingon nga resulta sa bisan unsang batakang pag-ila sa inisyatiba sa nagpabuhi niini; kini usa lang ka

[73] Tan-awa ang akong artikulo bahin niini nga hilisgutan: Smolitsch. Studien zum Klosterwesen RuЯlands. 2, sa: Kyrios. 3 (1938). Isyu 4.

hugna sa iyang kaugalingong espirituhanong pagtubo. Dili hingpit nga klaro kung ang nagpabuhi sa komunal nga kinabuhi nakahibalo ba sa panginahanglan nga ipaila ang cenobitism alang lamang sa iyang kaugalingong monasteryo o alang sa tanang komunal nga komunidad. Ang papel sa usa ka repormador, nga nagtudlo sa iyang kaugalingon og dakong tumong ug masigasig nga naningkamot aron makab-ot kini, dili angay sa usa ka mapainubsanon nga karaang Rusong asketiko. Bisan pa, ang iyang pagka-mapainubsanon wala supaki sa paglaum nga ang iyang mga kaubang monghe ug mga disipulo magpadayon sa iyang pamaagi sa kinabuhi sa monastiko.

Busa dili pasagad nga isulti nga ang pagbangon sa asetik ug monastikong kinabuhi resulta sa mga buhat sa usa ka yano nga daang Rusong monghe. Ang among gipasabot mao ang nagtukod sa bantog nga Rusong monasteryo, ang Trinity-Sergius Lavra, si San Sergius sa Radonezh.

3. San Sergius sa Radonezh ug ang iyang monasteryo

Sa pagbanhaw sa komunal nga pagpuyo, si San Sergius nagbuhat sa halos parehas nga paagi kang San Theodosius. Ang kalainan lang mao nga si San Theodosius miabot sa usa ka monasteryo nga gitukod na daan ni San Anthony, ug nagbilin didto sa iyang kaugalingong espirituhanong marka. Si San Sergius, sa laing bahin, mao mismo ang nagtukod sa monasteryo, nga sa sinugdan usa ka komunidad sa tagsa-tagsa ka selula. Ang pagbalhin ngadto sa komunal nga pagpuyo nahitabo hinay-hinay: ang gamay nga ermitanyo mitubo ngadto sa usa ka dakong monasteryo, samtang sa samang higayon nagkakusog ang espirituhanong impluwensya sa nagtukod sa mga igsoon. Ang Kinabuhi ni San Sergius sa Radonezh gisulat sa iyang kaubang kapanahonan nga si Epiphanius, nga, isip usa ka monghe sa iyang monasteryo, nagpabilin sa espirituhanong pakig-uban sa santo sulod sa mga 15 ka tuig[74] . Kini nga kinabuhi bililhon kaayo, labi na sa pinaikling bersyon niini, nga apil sa karaang kronika sa Rusya ubos sa tuig 1392, kay kini gipasiugdahan sa usa ka obhetibo ug matinud-anon nga paghulagway sa mga panghitabo, bisan pa sa medyo pinalamuti nga estilo sa awtor, ug dili kini bug-at sa moralistikong retorika nga tipikal sa ulahing adaptasyon sa hagiograpiya sa hagiograpo nga si Pachomius. Para kang Epiphanius, labing importante ang hingpit nga asketiko nga mga kinaiya sa personalidad ni San Sergius; ang mga kalihokan ni Sergius nga nalambigit sa politikal nga mga panghitabo sa maong panahon nahibilin sa luyo sa iyang salaysay, samtang si Pachomius nagpasiugda gayud niining mga aspeto labaw sa tanan. Gisaysay ni Epiphanius ang kinabuhi sa usa ka tawo nga, pinaagi sa iyang Kristohanong pagkamatinud-anon, misaka ngadto sa pagkabalaan, samtang si Pachomius nagmugna og usa ka kanonikal nga hulagway sa usa ka santo nga gituyo nga magsilbi nga modelo sa pagkabalaan sa kinatibuk-an; mao nga iyang gidugangan ang hagiograpiya sa mga salaysay sa mga milagro pagkahuman sa iyang kamatayon ug naningkamot sa tibuok teksto nga ipakita ang kinabuhi ni Sergius sa Radonezh ingon usa ka modelo sa Kristohanong asetikismo.

Ang santo naggikan sa usa ka adunahan nga pamilya, kabahin sa nobilitya sa serbisyo sa Prinsipalidad sa Rostov; siya natawo niadtong 3 Mayo 1314 sa panimalay sa iyang amahan, dili layo sa Rostov, ug gitawag siyang Bartholomew sa iyang pagbunyag. Ang hagiograpiya nagasaysay kung giunsa sa iyang inahan, samtang nagpaabot og anak, ang pag-adto sa simbahan sa Domingo alang sa Banal nga Liturgiya. Sa wala pa ang pagbasa sa Ebanghelyo, kalit nga misinggit ang bata sa sabakan sa iyang inahan; ang singgit nabalik sa panahon sa pagkanta sa Himno sa mga Kerubin ug sa wala pa ang pag-awit sa pari nga 'Balaan alang sa Balaan'. Ang iyang nabalaka nga inahan nagpasiya nga, sa diha nga matawo ang bata, iyang ihalad siya sa Diyos. Ug pagkahuman sa iyang pagkahimugso, ang bata nagpakita og katingalahang pamatasan: sa mga adlaw sa pagpuasa, ug usab matag mokaon og karne ang iyang inahan, dili niya maminhon ang gatas sa iyang inahan. Pito ka tuig si Bartolomeo sa dihang gipadala siya sa iyang mga ginikanan sa eskwelahan sa simbahan. Ang iyang maguwang nga si Esteban dali ra nakakat-on mobasa ug mosulat, apan si gamay nga Bartolomeo naglisod niini, busa gipahamtang siya sa iyang mga magtutudlo ug gipangatawa siya sa ubang mga estudyante.

---

[74] Ang Kinabuhi ni Santo Sergius, nga gisulat sa iyang disipulo nga si Epiphanius ang Maalamon († 1420), naabot kanato sa usa ka bersyon nga gi-edit sa hagiograpo nga si Pachomius († pagkahuman sa 1484). Ang orihinal, bisan pa gipamubo, nga bersyon sa kinabuhi nakaluwas lamang sa Nikon Chronicle (PSRL. 11. pp. 127–147). Ang adaptasyon ni Pachomius makita sa: 1. OLDP. 58. Moscow, 1885; 2. VMCh. Septyembre. Bahin 3 (25 Septyembre). St Petersburg, 1883; 3. Giedit ni Simon Azaryin. Moscow, 1646; 4. Gi-edit sa Trinity-Sergius Lavra. 1853. Bibliograpiya: Klyuchevsky, V. Old Russian Hagiographies as a Historical Source. Moscow, 1872; Golubinsky, E. The Venerable Sergius of Radonezh and the Trinity Lavra Founded by Him. Moscow, 1892; 2nd ed. 1909. Mahitungod kang Epiphanius, tan-awa: Kadlubovsky, A. Essays on the History of Old Russian Hagiographic Literature. Warsaw, 1902. pp. 171–178. Mahitungod sa estilo sa mga hagiograpikong buhat ni Pachomius, tan-awa: Nekrasov, N. Pachomius the Serb, a 15th-century writer. Odessa, 1871; Yablonsky, V. Pachomius the Serb and his hagiographic writings. St Petersburg, 1908; ug usab: Kadlubovsky, pp. 179–188.

Usa ka adlaw, gipadala si Bartolomeo sa parang aron kuhaon ang kabayo. Didto nakasugat siya og usa ka tigulang monghe nga, sa dihang nakita niya ang masulob-on nga dagway sa batang lalaki, nangutana kaniya nganong siya ingon ana ka-masulob-on. Samtang naghilak, gisultihan sa batang lalaki ang tigulang bahin sa iyang kakulang sa pagbasa ug nangayo og tabang kaniya. Miuban ang tigulang kang Bartholomew paingon sa balay sa iyang mga ginikanan ug gisugo ang batang lalaki nga mobasa sa mga Salmo sa ilang atubangan. Sa katingala sa tanan, hapsay ug maayo ang pagbasa ni Bartholomew. Sukad niadtong adlawa, nahimong maalamon kaayo si Bartholomew sa iyang pagtuon sa eskwelahan. Kini nga katingalahang sugilanon gikan sa pagkabatan-on sa umaabot nga suga sa pagkamatinud-anon naghatag sa manunulat sa mga sugilanon sa balaan og kahigayunan nga ipasiugda ang yawe nga mga kinaiya sa kina-iya ni Sergius: pagkamakatawo, pagkamapailubon, ug pagka-mapainubuson – mga kinaiya nga magpabilin nga sentro sa kinabuhi sa balaan. Ang iyang pagkabata susama ra sa kadaghanan, nga adunay mga kabalaka sa pagkabata, mga pag-antos, ug mga kalipay. Apan ang mga pundasyon sa iyang asetikong dalan natukod na sulod niining mga kabalaka sa pagkabata.

Usa ka yano, ordinaryo nga Kristohanong kinabuhi, imbis nga usa ka sobra nga pagka-matuod – mao kini ang yuta diin ginatamnan ug nagmalungtaron ang nasudnong pagka-matuod sa Rusya. Hinumdumi nato ang mga asketiko sa atong panahon – si San Seraphim sa Sarov († 1833) o ang Kuma Leonid sa Optina († 1841) – ug makita dayon nato kini nga pundasyon, nga kanunay tinuod, basta, siyempre, tangtangon nato sa mga hulagway sa mga Rusong asketa ang ilang moralistiko ug retorikal nga mga palamuti sa sugilanon, bisan pa man nga ang ulahi kanunay naglangkob og daghang Kristohanong kamatuoran. Kay sa kinabuhi sa usa ka Kristohanong asketiko, ang labing importante mao nga kini usa ka tinuod nga tawhanong kinabuhi; dili ang dagkong mga sala ang makaguba sa kalag, kondili ang adlaw-adlaw nga mga tukso nga, sa dili mabantayan apan sa matag tikod, naghatag og katalagman sa kalag sa asketiko, sama sa bisan kinsa nga Kristohanon. Makita dayon nato kini nga kinaiya sa karaang Rusyano nga asketismo; makita na kini sa kinabuhi ni San Teodosio sa mga Kuweba, bisan pa nga ang matag asketa adunay kaugalingong talagsaong pagkatawo.

Sa dihang ang gamay nga Prinsipalidad sa Rostov gibalik sa nag-uswag nga Dakong Dukado sa Moscow pagkahuman sa 1328, ang amahan ni Bartholomew mibalhin sa Radonezh – usa ka baryo sa rehiyon sa Moscow, diin gihatagan siya og usa ka panimalay. Dinhi gigugol ni Bartolomeo ang iyang pagkabatan-on. Gibahin niya ang iyang oras tali sa pagtrabaho sa panimalay ug sa pagpamalandong ug kabalaka sa umaabot. Ang iyang duha ka igsoon, sila Stephen nga ang kamagulangan ug si Peter nga ang kamanghayan, minyo na, ug miabot na ang panahon nga mosulod na silang tulo sa serbisyo sa soberano, kay niadtong mga panahona ang panag-iya gihatag sa Dakong Prinsipe sa Moscow isip baylo sa serbisyo; sa ato pa, obligado ang tag-iya niini nga magserbisyo. Apan dugay na siyang nabisi sa lain nga hunahuna: daghang higayon nga nangayo siya sa iyang amahan nga tugutan siya mosulod sa usa ka monasteryo. Wala'y pagdumili ang iyang mga ginikanan; gusto lang nila nga ang ilang anak nga wala pa magminyo magpabilin uban kanila hangtod sa ilang kamatayon. Apan pagkahuman sa pipila ka panahon, nabag-o ang kahimtang sa pamilya. Namatay ang asawa sa iyang maguwang nga lalaki, ug si Stephen miadto sa duol nga monasteryo. Ang iyang mga ginikanan naa na sa ilang tigulang nga katuigan, ug subay sa relihiyosong pagtuo sa Karaan nga Rus', ilang gihukman nga igahin ang nahibilin nilang kinabuhi sa monastikong pag-inusara. Karon, si Bartolomeo gawasnon na aron masugdan ang iyang gipangandoy nga dalan sa kinabuhi. Gihatag niya ang iyang kabtangan sa iyang manghud (sa ulahing bersyon sa hagiograpiya, nga gisulat ni Pachomius alang sa moral nga pagtulun-an, giingon nga ang kabtangan gibahin sa mga kabus) ug miadto siya aron mouban sa iyang maguwang sa monasteryo; sa dili madugay, napangumbinsi niya kini nga mobiya sa monasteryo ug magsugod sa lisod nga kinabuhi isip eremita sa daghang kakahoyan.

Sa gawas dayon sa bungbong sa monasteryo, adunay usa ka siksik nga kakahoyan sa pino, sama sa usa ka ngitngit nga bungbong, ug wala na kinahanglang molakaw pa og layo ang magsoon. Pagkahuman nila molakaw og gamay kapin sa 10 ka kilometro paingon sa kahiladman sa lasang, sa usa ka gamay nga bungtod duol sa pampang sa sapa, nakakaplag sila og usa ka matahum nga patag sa lasang. Sa sinugdan nagpuyo sila sa usa ka payag; unya nagtukod sila og kahoy nga selda ug gamay nga simbahan nga gihalad sa Balaang Trinidad. Aron mangayo og panalangin ug pagtugot alang sa konsagrasyon sa simbahan, mibyahe sila paingon sa Moscow aron makita ang Metropolitan, ug pagkahuman nakuha nila ang tanan nga gikinahanglan alang sa pagsimba didto, mibalik sila. Pagkahuman sa konsagrasyon sa simbahan, mibiya ang pari sa mga magsoon; apan karon makapanimba na sila sa ilang bag-ong simbahan, nga baho sa dagta, apan tungod kay wala sila maggunit sa katungdanan sa pagkapari, dili nila maselebrar ang Liturgiya. Ang ilang asetikong kinabuhi dili

sayon, gigugol sa pagpuasa ug pag-ampo, layo sa kalibutan, sa lasang, diin sayo pa pagkahuman sa udto mosulod na ang gabii ug daw walay katapusan ang tingtugnaw. Ang panganay nga igsoon, si Stephen, wala makasukol sa ingon ka lisod nga asetikong kinabuhi sa dugay nga panahon ug mibalhin sa usa sa mga monasteryo sa Moscow.

Nagpabilin si Bartolomeo nga nag-inusara, sa hingpit nga kamingawan; kini ang labing lisod nga yugto sa iyang asetikong pagpanaw.

Sa layo ra nagpuyo ang usa ka tigulang nga hieromonk nga si Mitrofan, nga kanunay moanha sa imbitasyon sa eremita aron sa pagsaulog sa Liturgiya ug paghatag kaniya sa Balaang mga Gasa. Usa ka adlaw, nangayo si Bartolomew sa hieromonk nga siya'y gupitan isip usa ka monghe. Sa iyang paggupit, gihatagan siya og ngalan nga Sergius. Uban sa panalangin ni Mitrofan, nagpabilin ang bag-ong gupit nga monghe sa hingpit nga pag-inusara, aron sa kahilom sa daghang lasang siya makapamuyo sumala sa ehemplo sa karaang mga asketiko – nga nakigbisog batok sa mga tukso ug napildi kini. Kining unang mga desisibong tuig sa kinabuhi sa eremita, sa dihang ang asketiko nakadaog batok sa mga pagsulay o napildi niini, mao ang labing lisod ug, sa samang higayon, labing espirituhanong nakapauswag nga panahon para sa umaabot nga bantugan sa monastisismo sa Rusya. Dili lang ang praktis sa pagka-asketa ang lisod – apil na ang pagduha-duha sa napili nga dalan, sa kaugalingong kusog, ang mga tukso ni Satanas ug sa kaugalingong pagkatawo, ang kauhaw ug kagutom, ug ang kakulang sa kasinatian sa arte sa pagpundok sa kalag ug sa padayon nga pag-ampo. Lisod usab ang pag-inusara sa lasang. Sa ting-init, mas sayon siyempre ang kahimtang sa pagpuyo, apan sa tingtugnaw – usa ka lig-on nga bungbong sa lasang pino ug usa ka monotonous nga habol sa niyebe sa yuta, usa ka makamatay nga kahilom sa adlaw ug ang pag-ungol sa bagyong niyebe sa taas sa taas nga mga gabii, – ang tanan niini nakababag sa pagbasa sa Salmo, nakapugong kaniya sa pagtigom sa iyang hunahuna sa pag-ampo, ug nakapukaw sa kahadlok, pagbati sa pagbayaan ug pagbulag, pagbati sa iyang kaugalingong kahuyang ug kalibog. 'Paglabay sa mubo nga panahon,' sumulat sa monghe nga si Epiphanius, ang awtor sa hagiograpiya ni Sergius, 'sa ato pa, pagkahuman niya sa usa ka yugto sa kamingawan—bisan usa o duha ka ting-init, o labaw pa, o kulang pa—ang Dios ra ang nakahibalo.' Ug ang Dios ra ang nakahibalo kung unsa ka dako gayud ang paningkamot sa eremita; Siya ra ang motabang sa mga walay kasinatian ug nagahimo kanila nga eksperyensyado…

Apan ang dili masudlan nga mga sagbot sa kalasangan dili makatago sa tinuod nga mandirigma sa Dios gikan sa mga tawo. Ang iyang dungog misabwag sa tibuok kalibutan, ug ang iyang ehemplo nagdani ug nagtawag sa mga tawo nga nawad-an na ug paglaum sa kalibutanong kinabuhi. Usa ka adlaw, miabot ang mga nangita kang Sergius ug nangayo sa iyang pagtugot nga makig-alagad sila uban kaniya alang sa Ginoo ug alang sa ilang kaugalingong kaluwasan. Sa sinugdan, uban sa dakong pagduha-duha, apan sa ulahi nga misumite sa kabubut-on sa Dios, gidawat ni Sergius ang mga bag-ohan nga gustong mahimong iyang mga tinun-an sa espirituhanong kinabuhi. Busa, hinay-hinay, mitigom ang usa ka komunidad sa iyang palibot, nga nahimong tigbantay sa iyang mga monastikong ideyal ug nagdala sa dungog sa iyang mga buhat ngadto sa pinakalayong mga dapit sa Rus'. Para kang Sergius mismo, ang pag-abot sa komunidad nagtimaan sa pagsugod sa usa ka bag-ong espirituhanong paningkamot, samtang para sa iyang gamay ug hilit nga hermitahan, ang pagbag-o sa pakig-uban sa kalibutan adunay historikal nga kahulugan; kay pinaagi niini natukod ang pundasyon alang sa usa ka kusgan nga impluwensya sa relihiyosong kinabuhi sa mga Ruso, nga nagbag-o sa iyang kahoy nga payag ug gamay nga simbahan ngadto sa labing dako nga monasteryo sa Rus' – ang Trinity-Sergius Lavra, nga ang bulawanong kupula niini, nga nagtindog ibabaw sa kalasangan, nagdani sa mga tawo dinhi, sa Lavra, nga nahimong usa ka lugar sa pagpanaw sa debosyon.

Kung paningkamotan nato nga hulagwayon ang orihinal nga hitsura sa bag-ong monasteryo, makakuha usab kita og pagsabot kung giunsa kasagaran pagsugod sa mga monasteryo. Ang gamay nga kahoy nga simbahan ni Sergius nagtindog sa usa ka bakante nga dapit sa lasang, nga gilimpyo sa mga bag-ong abot nga monghe. Naglibot niini ang ilang mga selda – gagmay nga kahoy nga payag. Ug ang tanan niini gilibotan sa bakod – dili lang aron protektahan sila gikan sa mga buangis nga hayop, apan aron usab pahimangnoan ang mga magsoon nga ang ngitngit nga lasang karon usa na ka kalibutan nga ilang kinahanglan biyaan. Ang luna sa yuta taliwala sa mga payag, nga gikuha sa kalasangan uban sa dakong kalisod, nagsilbi nga tanaman sa gulay aron masuportahan ang mga magtutudlo. Ang unang mga tuig sa pagtukod sa monasteryo lisod ug puno sa kakulangan. Si Sergius, nga sa panahona usa pa ka yano nga monghe, ang nangulo niining gamay nga komunidad nga dili molapas sa 12 ka mga asketiko. Sa pagbuhat sa mga katungdanan sa monastiko ug sa pag-ampo, siya usa ka ehemplo; sa iyang pakig-uban sa mga kaigsuonan, siya kanunay mapainubuson,

mapinanggaon ug malumo. Milabay ang mga katuigan, ug nasabtan ni Sergius nga, alang sa kaayohan sa tanan, ang monasteryo nanginahanglan og usa ka husto nga abadi. Apan tungod sa pagka-mapainubuson, dili niya gustong dawaton kini nga katungdanan. Pagkahuman sa padayon nga hangyo sa iyang mga igsoon, mihukom si Sergius nga matuman ang ilang tinguha. Human sa iyang ordinasyon isip hieromonk ug pagtudlo isip abbot – mga tuig 1344 – nakab-ot ni Sergius dili lang ang moral nga awtoridad sa panan-aw sa iyang mga ka-mona apan usab ang kanonikal nga awtoridad.

Usa ka dakô ug hinungdanon nga buluhaton ang nag-atubang sa batan-ong abbot (30 anyos na si Sergius niadto) – ang pagpaila sa hugot nga komunal nga pagpuyo – apan hinay-hinay niya kini gisugdan aron makab-ot ang maong tumong. Sa iyang bag-ong, mas taas nga ranggo, wala mausab ang iyang pagtratar sa mga igsoon; sa tanang butang ug sa tanang panahon, siya ang nagpakita kanila sa ehemplo sa pagkama-monasteyro. Samtang nagkadako ang dungog sa monasteryo. Usa ka arkhimandrita gikan sa Smolensk nga ginganlan og Simon, pagkahibalo sa mga buhat sa batan-ong abá, mibiya sa iyang kaugalingong monasteryo ug miadto kang Sergius a aron mangayo og dalangpanan sa iyang monasteryo. Ang kuwarta nga iyang gidala nagtugot sa pagsugod sa pagtukod sa usa ka dakong simbahan nga gihalad sa Balaang Trinidad. Nagkadaghan ang mga monghe, apan ang mga bag-ong miyembro kinahanglan moagi sa medyo taas nga panahon sa pagsulay sa wala pa sila giisip nga angay sa istriktong abad nga gupitan ang ilang buhok isip mga monghe.

Ang monasteryo nagpadayon sa paglihok subay sa lagda sa bulag nga pagpuyo: ang mga magsoon wala mag-ambit og komunal nga pagkaon, ug ang prinsipyo sa komunal nga kinabuhi gipadayag lamang sa liturhikal nga paagi, mao, pinaagi sa komunal nga pag-ampo. Dugang pa, si Sergius nagsilbi isip espirituhanong amahan sa mga monghe sa monasteryo, nga siyempre dako kaayo og papel sa espirituhanong pagtubo sa mga igsoon. Sa kini nga bahin, ang ministeryo ni Sergius susama sa ministeryo ni San Teodosio sa mga Kuweba. Gikan sa Kinabuhi ni Sergius, nahibal-an nato nga ang mga igsoon naa sa kanunay nga pag-atiman sa abbot, adlaw ug gabii. Apan lisod kaayo alang kang Sergius nga masiguro nga matuman ang iyang mga kinahanglanon sa asetikong kinabuhi, tungod sa kakabus ug kakulang sa monasteryo; kay ang abbot sa usa ka higayon gipugngan na gayud ang mga monghe sa pagdawat og limos gawas sa bungbong sa monasteryo. Ang Kinabuhi nag-ingon nga ang unang milagro sa kasaysayan sa Monasteryo ni San Sergius nahitabo sa panahon sa dakong kakulangan: usa ka kariton nga puno sa bag-ong luto nga pan ug isda kalit nga mihunong sa ganghaan sa monasteryo; sumala sa karitonero, kini gibuhat sa sugo sa usa ka dili mailhi nga manalagad. Si San Jose sa Volokolamsk († 1515) misulat nga sa mga panahon sa kakabus sa Monasteryo ni Sergiev, ang mga liturhikal nga libro gisulat sa panit sa birch – ang uban niini nagpadayon hangtod karon. Pagkahuman lang sa 10 o 11 ka tuig isip abbot – mao kana, mga tuig 1354 – nga gipaila ni Sergius ang usa ka komunal nga lagda, nga bisan pa niana, nasugat og pagsukol gikan sa pipila ka monghe, nga dali ra mibiya sa monasteryo. Kini nga kahimtang maoy labing maayong pagpakita kung unsa ka layo ang konsepto sa cenobitism – ang mismong basihanan sa kinabuhi sa monghe – sa komunidad sa mga monghe niadtong panahona. Apan ang labing lisod nga mga katuigan sa kalisud nahabilin na kanila, ug si Sergius nakahimo sa pagtukod sa mga bilding nga gikinahanglan alang sa komunal nga kinabuhi. Gitukod ang refektoryo, ang kusina sa monasteryo, ug uban pang mga bilding sa serbisyo. Gipili ang mga monghe gikan sa kapatiran aron magbuhat sa permanente nga mga katungdanan. Misaka ang gidaghanon sa mga monghe, ug ang mga halad gikan sa mga debotong tawo, lakip na ang mga prinsipe ug dagkong prinsipe, misulod sa Monasteryo ni San Sergius, nga matag tuig, nakakuha og labi pang bantugang puwesto sa relihiyosong kinabuhi sa mga Ruso.

Kining bahandi, bisan pa man, naghatag og hulga sa espirituhanong kinabuhi sa komunidad sa mga monghe. Ang mga kalihokan ni Sergius nagkadako ang gilapdon, ug ang iyang hagiograpiya naghatag kanato og daghang mga pananglitan sa pastoral nga gasa ug, sa samang higayon, sa asetikong pagkapinugos nga iyang gigamit sa pagdumala sa iyang monasteryo. Ang monasteryo dili na napalibotan sa siksik nga kalasangan; miturok ang mga panimalay sa mag-uuma duol sa mga pader sa monasteryo, ug naapil ang monasteryo sa mga butang sa kalibutan: nakabaton kini og mga butang nga mapalihok ug dili mapalihok, nga nagpugos sa daghang monghe sa pagbuhat og nagkalain-laing katungdanan gawas sa mga pader sa monasteryo; nahimo na kini dili lang usa ka dapit sa espirituhanong ascesis, kondili usab usa ka institusyong ekonomiko nga dako kaayo'g kahinungdanon sa mga yutang naglibot niini.

Ang kasaysayan sa Trinity-Sergius Monasteryo usa ka katingalahang pananglitan sa karaang Rusyano nga monastikong kolonisasyon. Sulod sa duha o tulo ka dekada, nahimong porma ang usa ka natukod ug gipuy-an nga lugar sa dapit sa usa ka hermitage sa lasang. Ang parehas nga proseso nahitabo usab sa ubang mga monasteryo sa ika-14 ug ika-15 nga siglo: ang nagtukod sa usa ka monasteryo, o usa ka monghe nga

nangita og kaisahan, mibulag ngadto sa siksik nga kalasangan ug pinaagi niini gilunsad ang dalan para sa mosunod nga kolonisasyon. Ang bag-ong natukod nga mga ermitahan sa mga rehiyon sa Vologda ug Belozersk, ug paingon pa sa White Sea, mga hinungdanong hugna sa dalan sa Kolonisasyon sa Karaan nga Rusya.

'Kini nga kalihukan,' ingon ni V. Klyuchevsky, 'dako kaayo ang kahinungdanon sa karaang kolonisasyon sa Rusya. Una, ang eremiteryo sa lasang mismo, sulod sa kompakto nga bakod nga kahoy o bato, naglangkob sa usa ka agrikultural nga panimalay, bisan pa man lahi kaayo kini sa mga sekular nga baryo sa mag-uuma; gilimpyo sa mga monghe ang lasang, nagtanum og mga utanon, nag-arado ug nag-anihaw, sama sa gibuhat sa mga mag-uuma. Apan ang impluwensya sa monasteryo misakop usab sa populasyon nga nagpuyo sa gawas sa mga bungbong niini. Makita nato sa dili madugay kung giunsa pagtumaw sa mga sekular nga baryo sa mag-uuma palibot sa hermitage, nga kauban sa komunidad sa mga monghe, naglangkob sa usa ka parokya nga naglibot sa simbahan sa monasteryo… Sa ulahi, nawala ang monasteryo, apan nagpabilin ang parokya sa mga mag-uuma uban sa simbahan sa monasteryo… Busa, ang pag-uswag sa mga eremiteryo mao ang pag-uswag sa umaabot nga mga parokya sa kabaryohan, diin kadaghanan niini mao ang una sa ilang klase sa ilang distrito. Ikaduha, bisan asa moadto ang mga monghe, mosunod ang mga mag-uuma; sa atubangan nila usa ra ka dalan – paingon sa mga walay sulod nga kalasangan sa amihanan ug amihanan-sidlakan, diin ang mag-uuma makahimo sa gawasnon nga pag-uma sa iyang yuta, paglimpyo sa kalasangan alang sa mga umahan, ug ang monghe makapraktis sa iyang kahilom[75] .

Ang pagbag-o sa usa ka gamay, mapainubsanon nga hermitage ngadto sa usa ka dakong monasteryo, nga usab nakigkontak sa kalibutan, mao ang kapalaran sa daghang mga komunidad sa monastiko sa Rusya. Klaro nga ang ingon nga kausaban dili lamang nagdala og positibo nga mga sangputanan (ang kahigayunan alang sa mas lapad nga sosyal ug Kristohanong serbisyo) kondili usab og negatibo (ang sekularisasyon sa kinabuhi sa mga monghe). Pagkahuman sa kamatayon ni Sergius, kini nga mga sangputanan mitumaw usab sa iyang monasteryo; apan sa iyang panahon isip abá, hugot niyang gipanalipdan ang komunidad monastiko isip pundasyon sa kinabuhi monastiko. Nakahimo siya niini tungod sa pag-ila sa mga monghe sa iyang talagsaong espirituhanong mga gasa, sa kalig-on sa iyang pagtuo, ug sa gahum sa iyang kinaiya. Alang sa mga naa sa iyang palibot, dili siya kaayo usa ka abá nga gipili sa komunidad monastiko kondili usa ka tawo nga nagbarug sa ganghaan sa pagkabalaan. Ang monghe nga si Epiphanius, ang awtor sa iyang hagiograpiya, nagsulti kanato – ug ang iyang salaysay naghatag ug pagsalig pinaagi sa pagka-hinay-hinay ug yano nga pagkasimple – – nga si Sergius, bisan pa sa kadaghan sa mga buluhaton nga iyang gihimo sa pagdumala sa monasteryo, kanunay niyang gipauswag ang iyang espirituhanong kinabuhi; nga sa iyang sulodnong pagbiyahe misaka siya gikan sa hugna sa paghinlo sa kalag ngadto sa espirituhanong kahayag; nga bisan niadto usa na siya ka mistiko ug naabot na niya ang labing hataas nga hugna sa espirituhanong kinabuhi – ang pagpamalandong sa Dios ug panaghiusa Niya. Busa, sa yano, ug usahay hapit na murag pagkabata nga salaysay ni Epiphanius, mitungha si Sergius sa atubangan nato isip unang mistiko nga Ruso, usa ka kinaiya nga dili nato makaplagan bisan asa pa sa mga hagiograpiya sa Karaan nga Rusya.

Sa usa ka higayon, duha ka igsoon, sila Isaac ug Macarius, nakakita og maningning nga mga anghel nga nagbarog tupad sa santo ug nag-awit sa Balaang Misa uban kaniya. Sa dihang gipangutana siya sa iyang mga igsoon nga nahadlok bahin sa panan-awon, si Sergius, pagkahuman sa pipila ka pagduha-duha, miingon nga dili kini ang unang higayon nga gihatagan siya og ingon nga grasya nga dili kalibutanon, apan gisugo sila nga dili kini isulti hangtod pagkahuman sa iyang kamatayon. Sa lain nga higayon, ang iyang tig-atiman sa selda, ang monghe nga si Michael, nakakita sa usa ka milagrosong pagpakita sa Inahan sa Dios kauban ang mga Balaang Apostoles nga sila Pedro ug Juan. Si Sergius mismo ang nagasaysay niining panan-awon sa iyang mga igsoon nga sila Macarius ug Isaac. Ang ikatulong milagro gisaksihan sa monghe nga si Simon. Sa wala pa siya madawat sa Balaang mga Handumanan sa Liturhiya, napuno og kahayag ang tibuok halaran, ug usa ka nagdan-ag nga sinag ang nahulog gikan sa ibabaw ngadto sa kalis nga naglangkob sa Lawas ug Dugo ni Kristo; pagkahuman niini, nadawat ni San Sergius ang Balaang mga Handumanan. Sa dihang gipangutana siya sa nabigla nga si Simon, mitubag ang abad nga kini mao ang grasya sa Espiritu Santo…

Ang usa ka asketiko nga nakaabot sa ingon nga espirituhanong kahitas-an dili gyud mapakyas sa paghatag og epekto sa mga tawo sa iyang palibot. Ang iyang hagyograpiya nagsulti kanato bahin sa mga milagro, mga propesiya, ang pagtambal sa mga masakiton, ug ang clairvoyance sa santo. Gihatagan sa balaan

[75] Kljutschewskij. Geschichte RuЯlands. Vol. 2 (1925). p. 263.

nga abbot og panalangin si Dakong Prinsipe Dimitri alang sa pakig-away batok sa mga Tatar (1380) ug gitagna ang iyang kadaugan sa Gubat sa Kulikovo (sa ibabaw nga bahin sa Don). Aduna'y usa ka katingalahang sugilanon kung giunsa ni Sergius ug Stephen, Obispo sa Perm—ang labing bantugan nga misyonaryo sa Karaan nga Rus'—ang pag-abi-abi sa usag usa pinaagi sa pagyuko bisan pa nga daghang kilometro ang gilay-on nila. Kasagaran nahitabo kini nga mga panghitabo sa katapusang mga tuig sa yutang kinabuhi sa santo.

Namatay siya niadtong 25 sa Septyembre 1392, sa edad nga 78, human sa 58 ka tuig nga asetikong kinabuhi sa monasteryo. Ang iyang kinabuhi napuno sa pagpaubos ug pagkamapainubsanon, pagpaningkamot ug gugma. Si Metropolitan Alexius sa Moscow († 1378), usa ka dakong higala ug tagahanga sa Banal nga Sergius, nangayo sa balaang abá nga siya ang mahimong manunod kaniya sa katungdanan, apan si Sergius wala gustong ilisan ang baslak sa eremita sa mahalon nga bisti sa usa ka obispo. Ang Banal nga si Sergius sa Radonezh gihatagan og espesyal nga pagrespeto ug gugma sa mga Rusong asketiko ug mga santo tungod sa iyang pagpaubos ug pagkasimple. Apan ang kasaysayan nakaila usab kaniya isip pangunang arkitekto sa karaang Rusyano nga monastikong paagi sa kinabuhi, ug isip nagtukod sa usa ka eskwela sa ascesis nga nakatampo sa pag-uswag sa Rusyanong ascesis; kay sulod niining eskwelaha, o ubos sa impluwensya niini, daghang Kristohanong asketiko ang miabot sa pagkahamtong.

4. Ang asketiko nga 'eskwelahan' ni Sergius ug uban pang mga asketa sa ika-14 ug ika-15 nga mga siglo

Si San Sergius sa Radonezh mao ang tinuod nga nagtukod sa monastisismo sa Rusya. Ang iyang impluwensya dili lang nakapahimo og pagbangon sa cenobitic nga kinabuhi sa mga monasteryo sa Rusya; nahimo usab kini nga pundasyon ug gamot sa dakong kahoy sa monastisismo sa ika-14 ug ika-15 nga mga siglo: hapit tanan nga mga sanga niining kahoy nagakuha sa ilang nutrisyon gikan sa espiritu sa monasteryo ni San Sergius.

Usa pa ka walo ka mga monasteryo nga adunay komunal nga lagda ang utang sa iyang pagtukod[76] . Ang walo ka mga magtutukod niining mga monasteryo, nga sila mismo mga dakong magtutukod sa monastisismo sa ika-14 ug ika-15 nga mga siglo, mga disipulo ni San Sergius.

Tulo kanila – San Pablo († 1429), San Sergius († 1412) ug San Sylvester († 1379) – nagtrabaho sa rehiyon sa Trans-Volga, sa volost sa Obnorsk sa rehiyon sa Vologda; nagtukod sila didto og tulo ka monasteryo. Si San Pablo sa Obnora nailhan tungod sa iyang labi ka mapinanggaon nga estilo sa kinabuhi; bisan pa sa wala pa niya pagtukod sa monasteryo, nagpuyo siya sa lungag sa kahoy sulod sa tulo ka tuig. Namatay siya sa edad nga 112. Aduna'y ebidensya nga ang tradisyon sa 'elder' misidlak sa iyang monasteryo[77] . Ang ika-upat nga disipulo, si San Abraham sa Galich († pagkahuman sa 1375), nagtukod og upat ka monasteryo sa palibot sa Galich (Kostroma Governorate)[78] . Usa pa ka monasteryo[79] sa rehiyon sa Kostroma gitukod ni Nikita, nga usab usa ka disipulo ni Sergius. Si Jacob (sa Zheleznoborsk, † 1442), usa usab ka disipulo ni Sergius, mao ang nagtukod sa usa ka monasteryo[80] . Sa rehiyon sa Moscow, duha ka monasteryo ang gitukod sa mga disipulo ni Sergius: ang usa ni Methodius († 1392), ang usa pa ni Savva sa Storozhevsk[81] .

Ang lain nga grupo naglangkob sa mga asketiko nga wala sakop sa kapatiran sa Monasteryo sa Trinity-Sergius apan naa sa suod nga espirituhanong pakig-uban kang Banal nga Sergius—ang iyang 'ka-istorya', mao kadtong kanunay siyang mibisita ug misunod sa iyang tambag.

Sa taliwala nila, angay hisgutan si Stephen sa Makhrishch († 1406), usa ka monghe sa Monasteryo sa Kiev-Pechersk, nga miabot kang Sergius mga tuig 1355. Nagtukod siya og duha ka monasteryo. Si San Demetrio sa Pereyaslavl († 1392), nga nailhan usab nga Prilutsky, nagtukod og duha ka komunal nga monasteryo sa amihanan sa Volga. Si Dionysius, Arsobispo sa Suzdal (namatay niadtong 1385), nagtukod og

---

[76] Kini mao ang: 1. Ang monasteryo sa Kirzhach; 2. Ang Andronikov Monasteryo sa Moscow (1360); 3. Ang Monasteryo ni Boris ug Gleb duol sa Rostov (1363); 4. Ang Simonov Monasteryo sa Moscow (1370); 5. Ang Golutvinsky Monasteryo duol sa Kolomna (1381); 6. Ang Dubensky Monasteryo duol sa Bogorodsk (1381); 7. Ang Dubensky-Ostrovsky Monasteryo (1380); 8. Ang Vysotsky Monasteryo sa Serpukhov, nga gitukod uban sa panalangin ni Sergius sa iyang disipulo nga si Athanasius (1374). Zverinsky. Op. cit. 2. Mga Num. 864, 675, 1990, 1212, 1313, 753; 1. Num. 72. Golubinsky. Op. cit. pp. 75–79.

[77] Tan-awa ang akong libro: Smolitsch. *Leben und Lehre der Starzen*. pp. 65–70.

[78] Zverinsky. Op. cit. Vol. 2, Nos. 598, 597; Vol. 3, Nos. 1915, 2031. Klyuchevsky. Mga Kinabuhi sa mga Balaan sa Karaan nga Rusya. pp. 196, 276. Makarii. Vol. 4. pp. 196, 195. Golubinsky. Ang Banal nga Sergius. p. 81.

[79] Zverinsky. 2. Blg. 754.

[80] Zverinsky. 2. Blg. 796. Golubinsky. Op. cit. p. 82.

[81] Zverinsky. Vol. 1, No. 404; Golubinsky. p. 79; Zverinsky. Vol. 2, No. 1140; Golubinsky. p. 80.

usa ka monasteryo sa Nizhny Novgorod ug nagtukod og koneksyon tali sa maong siyudad ug sa eskwelahan ni Sergius. Si San Esteban, Obispo sa Perm († 1396), ang labing bantog nga misyonaryong Ruso, nga mibuhat sa dakong Kristohanong buhat sa pagpasiga sa mga pagano nga tribo sa Finland, nagtukod og upat ka monasteryo sa bag-ong nabunyagan nga lands[82] .

Apan ang labing hayag nga bitoon sa kini nga konstelasyon sa mga nagtukod og monasteryo mao si San Cirilo sa Belozero († 1427), ang nagtukod sa iladong Monasteryo ni San Cirilo sa baybayon sa Danaw Beloye. Si San Cirilo nahimong espirituhanong amahan sa usa ka grupo sa mga labi ka istrikto nga asketiko, gikan kanila, sa ulahi, sa katapusan sa ika-15 ug unang tunga sa ika-16 nga mga siglo, mitumaw ang usa ka talagsaong lihok sulod sa monastisismo niadtong panahona – ang lihok sa Zavolzhskoe Starets, nga, pinaagi kang San Nilus sa Sora, nalangkit sa mistisismo sa Bukid Athos ug sa mga Hesychast.

Sa kasaysayan sa monastisismo sa Rus', si San Cirilo nag-okupar, pagkahuman ni San Sergio sa Radonezh, tingali sa labing hinungdanong puwesto, tungod kay ang iyang masigasig nga pagpanalipod sa komunal nga pagpuyo nailhan kaayo, ug ang lagda sa iyang monasteryo sa ika-15 nga siglo giisip sa iyang mga kaubanan nga labing istrikto. Gikan siya sa usa ka boyar nga pamilya (natawo niadtong 1337) ug nawad-an siya sa iyang mga ginikanan sa sayo pa niyang pagkabatan-on. Sulod sa dugay nga panahon, nag-alagad siya kang boyar Velyaminov, nga sakop sa sulodnong sirkulo sa Dakong Prinsipe. Sa ulahi na kaayo sa iyang kinabuhi, sa edad nga mga 43 anyos, nga si Cyril, ubos sa impluwensya ni Stephen sa Makhrishch, naghukom sa pagkuha sa mga panata sa monastiko ug nagpuyo sa Monasteryo sa Simonov. Nailhan siya tungod sa iyang hugot nga pagka-asketiko ug walay puas nga pagpaningkamot. Sa matag pagbisita ni San Sergius sa Monasteryo sa Simonov, una gyud niyang bisitahan si Cirilo. Bisan pa, ang iyang hugot nga estilo sa kinabuhi ug paghigugma sa pag-inusara dili angay sa usa ka adunahan nga metropolitano nga monasteryo; busa, pagkahuman siya nahimong arkhimandrita ug abá sa monasteryo, wala madugay makapadayon si Cirilo sa maong katungdanan. Mibiya siya niini ug sa sinugdan nagpuyo sa iyang selda nga hugot kaayo ang pag-inusara; pagkahuman, mibiya siya sa monasteryo ug miadto sa 'amihanang kalasangan', sa dili masudlan ug lat-ang nga kakahoyan sa Belozero. Didto, niadtong 1393, ang Banal nga si Cyril nagtukod sa iyang kaugalingong monasteryo, diin iyang gipaila ang usa ka labi ka hugot nga komunal nga pamaagi sa kinabuhi. Gipahinungod niya ang 30 ka tuig sa maong monasteryo, ug daghang monghe ang natudloan ubos sa iyang giya. Namatay siya niadtong Hunyo 9, 1427 sa[83] Bisan pa sa kinabuhi ni Cirilo, daghang gagmay nga hermitage ang mitumaw palibot sa iyang monasteryo, diin kini nagsilbi nga espirituhanong sentro. Kini nga mga hermitage mao ang nagtukod sa bantog nga monastikong rehiyon sa Volga, ang espirituhanong yutang natawhan ug kuta sa usa ka labi ka istrikto nga asetikong kalihukan, nga misugakod sa pakigbisog batok sa mga monastikong panag-iya sa yuta. Si San Nilus sa Sora, usa ka talagsaong personalidad sa kasaysayan sa Simbahang Ruso, nag-alagad usab sa rehiyon sa Trans-Volga; siya nakapukaw og dakong impluwensya dili lamang sa iyang mga kaubanan sa panahon kondili usab sa monastisismo sa ika-18 ug ika-19 nga mga siglo.[84]

Sama sa nahisgutan na, daghang mga nagtukod sa bag-ong mga monasteryo ang espirituhanong naporma sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky.

Una sa tanan, kinahanglan hisgutan ang monghe nga si Savvatiy († 1435), nga nagtukod sa Monasteryo sa Solovetsky sa usa ka isla sa White Sea[85] . Gawas kaniya, angay usab hisgutan sila Alexander sa Oshevsk († 1479) ug Martinian sa Belozero († 1483), usa ka disipulo ni San Cirilo ug abbot sa Trinity-Sergius Monastery gikan sa 1447 hangtod 1454.[86]

---

[82] Golubinsky. pp. 82–84, 86. Zverinsky. Vol. 2, No. 1959; Vol. 1, No. 524; Vol. 2, No. 1330. Makariy. Vol. 4. pp. 142, 147, 211. Klyuchevsky. Op. cit. p. 96. Readings. 1878. Vol. 3. p. 43.

[83] Golubinsky. Op. cit. p. 84; Klyuchevsky. Op. cit. p. 159; Kadlubovsky. Op. cit. pp. 182–187; Muravyov. Russian Thebaid. p. 147 ug mosunod; AI. 1. Mga Blg. 21, 22, 25, 26, 55, 56, 32; ang kinabuhi ni San Cirilo gipatik ni Kadlubovsky (1912) sa: Yablonsky. Pakhomius the Logothete (1908); mga gipiling bahin sa: Makarii. 4. Apéndis. pp. 356–360; usa ka pagbalik-istorya sa hagiograpiya sa: Filaret. Mga Balaan sa Rusya. Hunyo. pp. 206–222. Tan-awa usab: Barsukov. Sources. pp. 297–306 ug ang buhat ni Yablonsky nga gihisgutan sa ibabaw. Alang sa mga panan-aw ni San Jose sa Volotsk bahin kang Cirilo, tan-awa ang iyang 'Tale of the Holy Fathers' sa: LZAK. 2. p. 82. Zverinsky. 2. Blg. 867. Mahitungod sa lagda ni San Cirilo, tan-awa: Nikolsky. 'Kinabuhi sa Komunidad ug sa Selda sa Monasteryo ni Cirilo-Belozersk', sa: Christian Readings 1907. 224. pp. 163.

[84] Mahitungod kang San Nilus, tan-awa ang Kapitulo IV.

[85] Zverinsky. 2. Blg. 1151; Savich. Ang Solovetsky nga Panag-iya sa ika-15–17 nga mga Siglo (1927); kini nga buhat nagtanyag og bag-o ug hinungdanon nga pagtasa sa materyal.

[86] Zverinsky. 2. Blg. 606. Mahitungod kang San Martiniano, tan-awa: Brilliantov. Ang Monasteryo sa Ferapontov sa Belozero. p. 17. Gorsky. Usa ka Historikal nga Deskripsyon sa Banal nga Trinidad St Sergius Lavra (1890). p. 69. Si Martinian nagtukod og usa

Sa katapusan, si Cornelius sa Komel († 1537) gikan usab sa Monasteryo sa Kirillov; ang iyang mga disipulo, sa ulahing bahin sa ika-15 ug sayong bahin sa ika-16 nga siglo, nagtukod og daghang mga monastikong panimalay sa amihanan sa Rus' – kadaghanan niini mga skete nga duol ra sa usag usa, nga gitawag sa ilang mga kaubanan nga 'Lavra ni San Cornelius'. Si San Cornelio, sama ni San Cirilo, gikan sa usa ka boyar nga pamilya nga nag-alagad; sa edad nga 20, sa tunga-tunga sa ika-15 nga siglo, misulod siya sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky ug nagbuhat sa pinakalisod nga mga buluhaton, nga nag-alagad ubos sa usa ka tigulang nga ginganlan og Gennady. Nagpadayon kini nga paagi sa kinabuhi sulod sa 10–15 ka tuig. Nagpadayon si Cornelius sa paglibot sulod sa pipila ka tuig, nga mibalhin-balhin gikan sa usa ka monasteryo ngadto sa lain. Tungod kay dili siya kontento sa kinabuhi sa mga urban nga monasteryo ug sa pagpangita og hingpit nga pag-inusara, miadto si Cornelius sa rehiyon sa Vologda, sa gitawag nga mga kalasangan sa Komel—siksik, dili masudlan, ug lat-ang—nga wala pa masakpi sa tiil sa bisan kinsa nga nanimuyo. Dinhi, sa kahilom sa lasang, nagpuyo siya sulod sa pipila ka tuig. Apan ang iyang kinabuhi, sumala sa gisaysay sa iyang hagiograpiya, puno sa kakabus ug mga tukso, nga moabot sa matag sundalo sa Dios ug magdala og kalibutanong himaya sa mahigpit nga monghe. Mao kini ang nahitabo kang Banal nga Cornelius; kay samtang iyang gipahinungod ang iyang kaugalingon sa hugot nga pagka-asketiko sa kalawoman sa lasang sa pino, wala siya magpabilin nga natago sa kalibutan, ug hinay-hinay nga nagtigom sa iyang palibot ang mga bag-ong asketa nga nangita og kaluwasan. Pagkahuman sa baynte ka tuig nga pagpuyo sa lasang, si Cornelius, nga kapin na sa limampu ka tuig ang panuigon, naghukom sa pag-organisar sa komunidad monghe ngadto sa usa ka husto nga monasteryo. Bisan pa, tungod sa kabug-aton sa iyang mga gipangayo, mitumaw ang pipila ka kalisdanan, nga sa mubo nga panahon napugos siya sa pagbiya sa iyang monasteryo. Si San Cornelio ilado kaayo tungod kay siya mismo ang misulat sa usa ka lagda para sa kapatiran. Ang Lagda ni Cornelio dili usa ka orihinal nga buhat. Nagpakita kini sa impluwensya, sa usa ka bahin, sa 'Mga Panudlo sa Kinabuhi sa Skete' ni San Nilus sa Sora ug, sa pikas bahin, sa 'Giya sa Espiritu' ni San Jose sa Volotsk, nga naghulagway sa duha ka lain-laing sistema sa edukasyon sa monastiko. Kini nga medyo talagsaong kombinasyon mapatin-aw tungod sa kamatuoran nga kinahanglan ni Cornelius nga magdumala sa usa ka komunal nga monasteryo, samtang dili niya gustong pasagdan ang espirituhanong kasinatian nga iyang nakuha gikan sa iyang kaugalingong kinabuhi isip usa ka eremita. Dugang pa, dili ikalimod nga kaila mismo si Cornelius sa tigulang nga si Nilus, nga posible nga nagpuyo uban kaniya sa Monasteryo sa Kirillov. Gikan sa *Instruction* ni Nilus, gikuha ni Cornelius ang gikinahanglan alang sa espirituhanong pag-atiman sa tagsa ka monghe ('matalinong pag-ampo'). Gigamit niya ang *Spiritual* ni Joseph aron itukod ang mga basihanan sa komunal nga kinabuhi ug isip giya sa mga banal nga serbisyo. Ang Lagda ni Cornelius batok sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monghe, nga usab nagpakita sa impluwensya ni Nilus. Namatay si Cornelius sa Komel niadtong 19 Mayo 1537. Ang iyang hagiograpiya – usa ka hiyas sa karaang Rusyano nga hagiograpiya – gisulat sa monghe nga si Nathanael; niadtong 1600 Si Cornelius, , pagkahuman sa pagpamatood sa iyang mga milagro pagkahuman sa kamatayon, gikanonisa[87] . Daghang mga nagtukod sa bag-ong mga monasteryo ang nanggawas gikan sa monasteryo ni Cornelius sa Komel, nga nagkalat sa usa ka halapad nga teritoryo gikan sa Vologda paingon sa White Sea. Ang labing bantugan niini mao sila si Cirilo sa Novoozero (o Belyi, † 1532), nagtukod sa monasteryo sa Isla sa Krasny sa Danaw sa Novoozero; si Gennadius sa Kostroma († 1565); ug si Philip sa Irap († 1527)[88] .

Hangtud karon, atong gihisgutan ang mga asketiko nga sa lain-laing paagi nalambigit sa espirituhanong impluwensya ni San Sergius. Apan gawas kanila, mailhan nato ang lain pang grupo sa mga asketiko nga nagpaningkamot usab uban sa kugi ug nakab-ot og bantugang puwesto sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya.

Kini usa ka grupo sa mga monghe gikan sa Spaso-Kamenny Monasteryo, nga nahimutang sa usa ka batuhan nga isla sa Danaw sa Kubenskoye. Ang monasteryo gitukod sa tunga-tunga sa ika-13 nga siglo, apan nakab-ot lang niini ang dakong kahinungdanon sa ilawom ni Abad Dionysius. Siya gikan sa Griyego o Timog Slavic nga gigikanan, mibisita sa Bukid Athos, ug pagkahuman miadto sa Moscow. Sa ulahing bahin sa ika-

---

ka monasteryo sa baybayon sa Danaw sa Vozhskoye ug kasagarang gitawag nga Vozheezersky Monasteryo; cf.: Zverinsky. 2. No. 1188.

[87] Mahitungod kang San Cornelio, tan-awa: Konoplev. Mga Santo sa Rehiyon sa Vologda, sa: Readings. 1895. 4. pp. 86–101. Klyuchevsky. Op. cit. pp. 303, 308, 389, 393, 401. Muravyov. Op. cit. p. 64; alang sa iyang charter, tan-awa: IRI. 4. pp. 673–704; mga sipi sa: Konoplev. pp. 94–100, gisaysay pag-usab ni Muravyov. Makarii. 7. pp. 49, 69; AAE. 1. Mga Blg. 222, 380–397. Mahitungod sa pangutana sa mga propyedad nga gipanag-iya sa iyang monasteryo, cf.: AYU. 1. Blg. 76. Zverinsky. 2. Blg. 884.

[88] Zverinsky. 2. Nos. 868, 1157, 557. Tan-awa usab ang mga Tabla I ug II.

14 nga siglo (apan sa wala pa ang 1389), gitudlo si Dionysius nga abá sa Monasteryo sa Spaso-Kamenny, diin iyang gipaila ang istriktong lagda sa Athonite. Nagpabilin si Dionysius sa monasteryo hangtod sa 1418, sa dihang gitudlo siya nga Arsobispo sa karaang siyudad sa Rostov, diin siya namatay niadtong 1425. Ang Monasteryo sa Spaso-Kamenny nag-amuma sa daghang bantugang mga asketiko nga, sa baylo, nagtukod og bag-ong mga monasteryo sa palibot sa Danaw sa Kubenskoye ug nakab-ot ang usa ka dakong misyonaryong buhat pinaagi sa pagdala sa kahayag sa Kristiyanismo didto[89] .

Una sa tanan kanila mao si San Dionisio sa Glushitsa († 1437). Ang sugilanon sa iyang kinabuhi naglarawan sa usa ka asketiko nga puno sa kalumo ug kalooy, kainit ug pagpaubos – mga hiyas diin siya nakigkompetensya kang San Sergius. Gipahimutang niya sa simbahan sa iyang monasteryo, nga natukod sa baybayon sa Suba sa Glushitsa (sa rehiyon sa Vologda), ang mga ikono nga siya mismo ang nagpintal, kay gihatagan siya sa gasa sa ikonograpiya, nga talagsaon kaayo taliwala sa mga Balaang Santo sa Karaan nga Rusya; Ang iyang hagyograpiya nagasaysay usab nga maalamon niyang gihimo ang mga balaang sudlanan ug gamit para sa Balaang Liturhiya – mga disk, kalis, ug mga sudlanan nga porma-bituon. Sa iyang monasteryo, gipaila ni Dionysius ang Kinovian nga lagda; sa kinatibuk-an, nagtukod siya og tulo ka monasteryo nga duol-duol sa usag usa, lakip na ang usa ka kumbento. Usa ka talagsaong kinaiya sa iyang misyonaryong buhat mao ang pagtukod og mga parokyal nga simbahan sa mga panimalay sa mga mag-uuma[90] .

Aduna siyay disipulo nga ginganlan og Gregory, nailhan usab nga Pelšemsky († 1442)[91] . Sa iyang hagiograpiya, nga gisulat sa ulahing bahin sa ika-15 o sayong bahin sa ika-16 nga siglo, makita nato ang usa ka makapaikag nga salaysay sa panag-istoryahanay ni Dionysius sa Glushitsa ug ni Gregory—masulti pa gani, tali sa tigulang ug sa iyang disipulo; bisan pa man kon kini nga salaysay dili gayud pagbalik sa usa ka panag-istorya nga tinuod nga nahitabo, kini gihapon usa ka hinungdanon nga ebidensya sa pagsulod sa mga panan-aw sa Hesychast sa komunidad sa mga monghe sa kakahoyan sa Vologda. Si San Dionisio nagsulti sa pag-amuma sa kasingkasing ug espiritu, nga pinaagi sa paghinlo sa kalag gikan sa dautang ug makasasala nga mga hunahuna, magdala sa panaghiusa sa Diyos. Posible nga kini nga panag-istorya nagpakita sa pagbansay nga nadawat mismo ni Dionisio sa Monasteryo sa Spaso-Kamenny ubos sa giya sa usa ka abbot gikan sa Bukid Athos.

Si Philip sa Rabanka usa usab ka disipulo ni San Dionisio; nagtukod siya og usa ka ermitahan sa baybayon sa Suba sa Rabanka niadtong *1446–47. Paglabay sa pipila ka panahon, usa ka monghe nga ginganlan og Stephen († 1542), usa ka istrikto nga eremita, nagpuyo usab didto ug nagtukod sa ermitahan sa*[92] .

Usa ka kapanahonan ni San Dionisio, ang monghe nga si Alexander sa Kushch († 1439), nagtukod og usa ka ermitanyo sa panagtagbo sa Suba sa Kushch ug Danaw sa Kubenskoye, dili layo sa Monasteryo sa Spaso-Kamenny[93] .

Kini mao ang upat ka labing hinungdanong grupo sa mga asketiko, nga ang ilang mga kalihokan nalangkit sa kolonisasyon sa mga monghe sa ika-14 ug ika-15 nga siglo. Niini, tulo ka grupo, pinaagi kang San Cirilo sa Belozero ug San Kornelio sa Komel, ginasubay ang ilang kaliwatan paingon kang San Sergio sa Radonezh. Siyempre, dili kini makaputos sa tibuok gilapdon sa kolonisasyon sa mga monghe niadtong panahona. Aduna usab gagmay nga mga grupo sa mga asketiko ug tagsa-tagsa ka monghe nga miapil niini.

Lakip kanila, angay hisgutan ang usa ka gamay nga grupo sa mga asketiko gikan sa Nizhny Novgorod nga nalambigit kang Dionysius, Arsobispo sa Suzdal († 1385), nga nagtukod sa Monasteryo sa Pechersky sa Nizhny Novgorod; usa ka monghe gikan sa maong monasteryo nga ginganlan og Euthymius († 1404)

---

[89] Aduna kitay talaan sa kasaysayan sa Monasteryo sa Spaso-Kamenny – ang ' Sugilanon sa Monasteryo sa Spaso-Kamenny' ni elder Paissius Yaroslavov, usa ka bantugang personalidad sa ika-15–16 nga mga siglo; namatay siya pagkahuman sa 1503. Tan-awa ang ' Sugilanon' sa: Prav. sob. 1861. pp. 197–214. Zverinsky. 1. Blg. 446. Tan-awa ang Tabla III.

[90] Konoplev. Op. cit. pp. 43–53, nga naglangkob sa usa ka maayong pagbalik-istorya sa kinabuhi ni San Dionisio; Klyuchevsky. Op. cit. pp. 493, 415, 462; Zverinsky. 2. Nos. 766, 767; 3. No. 1150; Savich. Mga Yawe nga Aspeto sa Monastikong Kolonisasyon sa Hilagang Rusya sa ika-14 ug ika-15 nga Siglo, sa: Koleksyon sa Unibersidad sa Perm. 3 (1929). p. 25.

[91] Ang Kinabuhi ni San Gregorio sa Pelshem, sa: VMCh. Septyembre. Bahin 3 (30 Septyembre); usab: Konoplev. Op. cit. pp. 60 ug mosunod; Zverinsky. 2. Blg. 909; Klyuchevsky. Op. cit. p. 196.

[92] Zverinsky. Bol. 2, Blg. 1173, 1208; ang Monasteryo sa Semigorodsky gitukod usab sa mga disipulo ni Dionysius. Ibid. Bol. 2, Blg. 1144.

[93] Zverinsky. Vol. 2, Nos. 605, 1189; Klyuchevsky. Op. cit., pp. 300, 372.

nagtukod sa Spassky Monasteryo sa Suzdal, nga sa ulahi nagdula og hinungdanong papel sa eklesiastikal nga kinabuhi sa[94] . Si Arsobispo Dionysius, sama sa nahisgutan na, usa sa mga suod nga kauban ni San Sergius.

Angay usab hisgutan ang usa ka gamay nga grupo sa mga asketiko nga gipadako ubos sa impluwensya ni San Alexander sa Svir († 1533), nga dako kaayo og pagrespeto sa Muscovite Rus'. Ang pagtukod sa duha ka monasteryo nalangkit sa iyang ngalan. Ang iyang mga disipulo nagtukod pa og tulo ka hermitage, nga nahimutang duol sa usag usa, sa amihanan-sidlakan sa Danaw sa Ladoga. Kining grupo nagsugod pa sa ika-16 nga siglo.[95]

Ang mga asetik sa Pskov, nga gipangulohan ni San Euphrosynus sa Pskov († mga 1481)[96] , lahi, ingon man usab ang mga monghe sa Novgorod, nga nagtukod og daghang gagmay nga hermitage sa palibot sa Novgorod, nga nagpadayon og administratibo ug ekonomikanhong relasyon sa mga monasteryo sa siyudad[97] .

Ang Monasteryo sa Valaam, nga nahimong ilado sa ulahing mga panahon, nakatampo usab sa monastikong kolonisasyon sa ika-14 hangtod ika-15 nga mga siglo. Ang mga monghe gikan niini nga monasteryo mibyahe paingon sa amihanan-sidlakan, hangtod sa Danaw Onega ug bisan pa sa mas layo pa[98] .

Nailhan namo ang labing hinungdanong mga grupo sa mga asketiko ug ang nag-unang mga uso sa monastikong kolonisasyon sa Rus'. Ang historikal nga ebidensya nagpakita nga ang komunidad sa mga monghe, pinaagi sa pag-apil sa proseso sa kolonisasyon, dili lang nakab-ot ang dakong buhat sa Kristohanong ebanghelisasyon, apan nakahimo usab og hinungdanong buluhaton sa estado, politika, ug ekonomiya, nga tungod niini ang halapad nga teritoryo nga gi-Kristohan gikan sa Vologda paingon sa White Sea gilakip sa Muscovite nga estado. Busa, ang purong monastikong mga lihok ug mga uso nagdula og hinungdanong papel sa politikal nga kinabuhi sa Karaan nga Rus'; Ang monastisismo nakab-ot dili lamang ang relihiyosong impluwensya kondili usab ang dakong politikal nga impluwensya sulod sa estado, usa ka kamatuoran nga nahimong labi ka klaro sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo. Ang pakigbisog tali sa mga monastikong paksyon – ang mga Non-Possessors ug ang mga Josephites (nga hisgutan sa sunod nga kapitulo) – klarong nagpamatuod niini nga pahayag.

Ang mga ngalan sa mga nagtukod ug magtutudlo niini – San Sergio ug San Cirilo, St. Pablo ug St. Cornelio – kay kining mga tawo, sa usa ka bahin, nagtukod sa mga basihanan sa kinabuhi sa monastiko pinaagi sa ilang espirituhanong awtoridad, ug sa laing bahin, nahimong mga ehemplo sa mga asketa mismo, nga nagpakita sa labing maayong kinaiya sa Rusyano nga asketismo. Samtang nagpadayon ang espiritu sa ilang mga magtukod sa mga monasteryo, nagpadayon usab ang pag-uswag sa monastikong asetikismo, nga ang porma ug sulod gipasa gikan sa usa ka henerasyon sa mga monghe ngadto sa sunod. Apan sa diha nga nabungkag ang internal nga panaghiusa sa kinabuhi sa mga monghe, misulod ang mga monasteryo sa usa ka panahon sa krisis. Ang uban nga monghe nakamatikod sa nagkadool nga katalagman sukad pa sa katapusan sa ika-15 nga siglo. Nakita nila nga ang mismong pundasyon sa istriktong cenobitic nga monastisismo naa sa hulga, ug kon magpadayon ang kahimtang, hingpit nga madaut kini nga mga pundasyon. Ang katalagman nanggikan sa pagpalapad sa mga yutang gipanag-iya sa mga monghe, nga ang hinungdan niini nakaugat sa relihiyoso ug ekonomikanhong kinabuhi sa nasud. Ang kinabuhi sa mga monghe nanginahanglan og reporma, og bag-ong pagkabanhaw sa asetikismo. Apan kining panahona, ang gisugyot nga tambal dili ang pagpanumbalik sa istriktong komunal nga pagpuyo, kondili usa ka porma sa nag-inusarang pagpuyo, nga gibase sa istriktong pagtuman sa panata sa pagka-imol ug sa papel sa tigulang isip usa ka eskuylahan para sa asetik ug mistikal nga edukasyon sa mga monghe.

Kapitulo IV. Si Jose sa Volotsk ug si Nil sa Sora. Ang Panaglalis sa Duha ka Eskwelahan sa Asetisismo

[94] Zverinsky. Vol. 2, Nos. 1055, 1158.
[95] Zverinsky. Bol. 2, Blg. 607, 1215; Bol. 1, Blg. 344, 193.
[96] Serebryansky. Mga Sanaysay sa Kinabuhi sa Monastiko sa Rehiyon sa Pskov (1908).
[97] Grekov. Ang Balay ni Santa Sofia (1914).
[98] Ang Monasteryo sa Valaam ug ang Iyang mga Asketiko (1889).

1. San Jose sa Volotsk ug ang iyang mga panan-aw sa eklesiastikal ug politikal

Ang ika-15 nga siglo nagtimaan sa tumoy sa Rusyano nga asketismo. Kini nga pag-uswag, nga nagpasaka sa espirituhanong awtoridad sa monastisismo sa publikong kinabuhi, resulta sa mabunga nga espirituhanong paningkamot sa daghang mga asketa nga sa usa ka paagi o lain konektado sa eskuylahan ni San Sergius sa Radonezh. Ang mga panan-aw ni Sergius sa askeetismo, nga nagpasiugda sa dakong kahinungdanon sa istriktong komunal nga pagpuyo, nahimong basihanan sa kinabuhi sa mga monghe. Bisan pa, wala magtukod si Banal nga Sergius og komprehensibo nga sistema sa pagbansay sa askeetismo; imbis, nagsalig siya sa espirituhanong mga gasa sa iyang mga manunod. Busa, sa taliwala na gayud sa pipila sa iyang mga disipulo – sama ni San Pablo sa Obnora o ni San Cirilo sa Belozero – nagsugod na og pakita ang talagsaong kinaiya sa ilang espirituhanong pagkatawo. Ang mga sangputanan sa kini nga personalisado, indibidwal nga pamaagi sa ascesis wala madugay nga mipakita: sa bag-ong mga henerasyon sa mga asketiko, nadiskubre nato ang bag-ong mga kinaiya. Nahimong klaro kini sa sayong bahin sa katapusang kwarter sa ika-15 nga siglo; sulod sa monastisismo, mitumaw ang duha ka agos, nga ang matag-usa naghubad sa kinauyokan sa Kristohanong ascesis sa lainlaing paagi; Ingon nga resulta, nabahin ang monastisismo sa Rusya ngadto sa duha ka nagkasumpaki nga pwersa: ang usa nailhan nga 'Josephites' (nga ginganlan human sa nanguna nga personalidad niini, si Joseph sa Volotsk), ug ang usa pa nga gitawag nga 'Non-Acquirers' o 'Trans-Volga Elders'.

Si Jose, ang abá sa Monasteryo sa Volokolamsk nga nahimutang sa palibot sa Volok Lamsky, dili layo sa Moscow, konektado usab sa kaliwatan sa eskuylahan ni Sergius sa Radonezh. Ang disipulo ni San Sergius nga si Nikita, nga nagtukod og monasteryo sa Serpukhov, nagpuyo sa iyang katapusang mga katuigan sa Vysotsky Monasteryo sa Borovsk (Kaluga Governorate), diin siya adunay usa ka disipulo ilawom sa iyang espirituhanong paggiya. Kining disipulo, nga ginganlan og Pafnutius, nga gikan sa usa ka nabunyagan nga pamilyang Tatar, nagtukod og usa ka monasteryo sa usa ka siksik nga lasang duol sa Borovsk mga tuig 1445. Ang espirituhanong koneksyon ni Pafnutius kang Banal nga Sergius (pinaagi kang Nikita) naghatag kaniya og talagsaong awtoridad sa panan-aw sa iyang mga kaubanan ug sa katilingban sa Moscow sa ulahi nga mga panahon[99] . Gidumala ni Pafnutius ang monasteryo sa Borovsk sulod sa hapit 30 ka tuig. Napamatud-an siya nga usa ka maayo kaayo nga administrador ug istrikto nga abá, nga naghatag og dakong importansya sa panagway sa monastikong kinabuhi. Si Pafnutius naa sa maayong relasyon ug suod nga pakig-uyon sa pamilya sa Dakong Duka, ug dugay pagkahuman sa iyang kamatayon (namatay siya niadtong 1477) gihandom siya sa hariang pamilya; Duha sa iyang mga disipulo, si San Daniel sa Pereyaslav ug ang monghe Cassian nga Walay Sapatos, nga nahimong mga tigulang nga anciano, nahimong mga ninong sa bag-ong natawo nga si Ivan, nga sa ulahi nahimong Tsar Ivan IV ang Makalilisang (1533–1584)[100] .

Sa kahimtang sa maong monasteryo, uban sa maayong organisadong ekonomiya – nakadawat si Pafnutius og dakong kantidad sa kuwarta ug yuta isip gasa gikan sa Dakong Prinsipe – diin ang ascesis, sa usa ka paagi, giila nga usa ka panagway sa gawas, nakadawat ang batan-ong Jose sa iyang unang pagbansay isip monghe[101] . Natawo siya niadtong 1439/40 sa usa ka pamilya nga boyar. Sa edad nga 20, misulod siya sa Monasteryo sa Borovsk (mga tuig 1460) human sa mubo nga pagpuyo sa lain nga monasteryo, diin wala siya kontento sa kinabuhi sa monghe. Sa iyang asetikong kinabuhi, gisunod ni Jose ang mga pagtulon-an ni Pafnutius: bug-at nga trabaho sa nagkalain-laing ekonomikanhong kalihokan sa monasteryo ug taas nga mga banal nga serbisyo, nga gipahigayon sa mga monghe nga nagsunod kang Pafnutius uban sa labing istrikto, 'literal' nga pagsunod sa patakaran sa monastiko. Kini gayud nga pagbansay ang nagpamutang sa kaisipan ni Jose og labawng masigasig nga batasan sa gawasnong pamatasan sa usa ka monghe atol sa mga banal nga serbisyo, usa ka butang nga gihatagan og unang puwesto sa lagda sa monastiko nga iyang gisulat ('Ang Espirituhanong Karta').

Nakita sa tigulang nang si Pafnutius nga, tungod sa kinaiya ni Joseph, mas angay siya kaysa sa uban nga mahimong iyang manununod, ug gisugdan niya nga apilon siya sa mga buluhaton sa administrasyon sa

---

[99] Joseph Volotsky. Ang Sugilanon sa mga Balaang Amahan, sa: Readings. 1847. 7; cf.: Sulat gikan kang Leonid, Obispo sa Ryazan, ngadto kang Tsar Theodore Ioannovich (1584–1598), sa: Tikhonravov. Krònika sa Panitikang Ruso ug Antigong Panahon. 5. Bahín 3. p. 142; AI. 1. Blg. 410. Sumala sa mga talaan sa kronika (PSRL. 8. p. 183), gitukod ni Pafnutius ang monasteryo niadtong 1443.

[100] Klyuchevsky. Op. cit. pp. 294, 439–453; Kadlubovsky. Op. cit. pp. 209 ff.

[101] Ang Kinabuhi ni Jose sa: Great Martyrs. 9 Septyembre. pp. 455–498; ang iyang monastikong lagda ('Espirituhanong Karta'): Ibid. pp. 499–615. Mahitungod kang Jose, tan-awa: Khrushchev. Usa ka Pagtuon sa mga Sinulat ni Jose Sanin, ang Balaang Hegumen sa Volotsk (1868); dugang pa, mga buhat ni Bulgakov, Zhmakin, Kadlubovsky ug Fedotov.

monasteryo sa paglaum nga si Joseph, kon pilion siya sa mga monghe nga mahimong abbot, makapreserbar sa espiritu sa nagtukod sa monasteryo sulod sa mga bungbong niini. Kasagaran kauban ni Pafnutius si Jose sa iyang mga biyahe paingon sa Moscow, diin siya mainitong gidawat sa korte sa Dakong Duke. Sa tinuod, nahimong manunod ni Pafnutius si Jose. Dili klaro, bisan pa, kung giunsa niya pag-angkon sa katungdanan nga abbot – pinaagi ba sa pagpili sa komunidad sa mga monghe o pinaagi sa sugo sa Dakong Prinsipe: duha ka hagiograpiya, nga gisulat dayon pagkahuman sa kamatayon ni Joseph, nagkasupak sa ilang mga salaysay bahin niining panghitaboha. Sa bisan unsang kaso, ang maayong relasyon ni Joseph sa Dakong Duke dili gyud malaktawan sa atensyon sa komunidad sa mga monghe. Sukad pa sa sinugdanan sa iyang pagka-abá, nakasinati si Joseph og mga kabalaka ug kalisud nga kinaiya sa Monasteryo sa Pafnutievsky. Ang monasteryo gipadagan kadaghanan sa espiritu sa pormal nga kaestrikto, uban sa dakong pagtagad sa mga administratibong butang; sa dihang gisulayan ni Joseph nga pataason ang pamantayan sa komunal nga kinabuhi sa monasteryo—nga (tingali tungod sa kadako sa administratibong trabaho) nagkadako ang sekularisasyon—misulpot ang kakulang sa kasatisfaksyon ug mga reklamo sa komunidad sa mga monghe. Ang mga tigulang monghe, nga naanad na sa naestablisar nga estilo sa kinabuhi, misukol pag-ayo sa mga kabag-ohan, bisan pa sa prinsipyo ila usab giila ang panginahanglan sa pagpaayo sa kahimtang. Ang pagsupak gikan sa komunidad sa mga monghe sa Pafnutian kusgan kaayo nga napugos si Joseph sa pagbiya sa monasteryo. Kauban ang usa ka monghe, naglibot-libot siya gikan sa usa ka monasteryo ngadto sa lain sulod sa pipila ka panahon – mga usa ka tuig; sa niining mga pagbiyahe, mibisita usab siya sa Monasteryo sa Kirillov sa White Lake[102] .

Usa ka tuig pagkahuman, mibalik si Joseph sa Monasteryo sa Borovsk, apan wala siya magpabilin didto og dugay, kay nakahukom na siya nga magtukod sa iyang kaugalingong bag-ong monasteryo. Mibiya siya sa Monasteryo sa Borovsk uban sa pipila ka monghe, mibyahe paingon sa Volok Lamsky (Volokolamsk), ug nagtukod og usa ka monasteryo (1479), nga dali nga mitubo ug nagdula og hinungdanong papel sa mga buluhaton sa simbahan sa mosunod nga gatus ka tuig. Ang daghang gasa (mga baryo ug kuwarta) nga nadawat sa monasteryo ni Joseph gikan sa Prinsipe sa Volokolamsk nagpamatuod lang nga dali kaayo nakahimo si Joseph sa pagtukod og maayong relasyon kaniya. Ang pinansyal nga kasaganaan sa monasteryo nagtugot niini sa pagtukod og usa ka dakong simbahan nga bato sa sayong 1486 ug sa pagdekorar niini sa mga fresco sa bantugang iconographer sa ika-15–16 nga siglo Dionysius[103] ; sa ulahi, gitukod usab ang usa ka taas nga tore sa kampana ug daghang uban pang mga monastikong bilding, tanan hinimo sa bato, nga niadtong panahona sa lasang nga mga rehiyon sa Amihanan nga Rus' posible lamang pinaagi sa daghang pinansyal nga suporta[104] . Daghang mga gasa ang misulod gikan sa tanang dapit, labi na gikan sa mga tawo nga misulod sa monastikong panata sa monasteryo ug gihawa ang tanan nilang kabtangan ngadto niini. Dali ra nga gidawat ni Joseph kining mga halad, ug sa dili madugay ang iyang monasteryo, sa kadak-on sa yuta niini, nahimong susama sa kay Paphnutius: nagkalapad ang mga uma sa palibot, ang mga mag-uuma gikan sa mga baryo sa monasteryo nagtrabaho sa uma, ug ang mga kamalig, kamalig sa hayop, ug mga payag naa sa tanang dapit; Alang sa usa ka bag-ong monghe, ang monasteryo daw usa ka halapad nga panag-iya, ug daghang mga monghe nga gi-assign sa mga buluhaton sa sulod ang kinahanglan maghatag sa ilang tanang oras gawas sa mga banal nga serbisyo aron dumala sa mga kalihokan sa monasteryo. Tungod niini, ang abad nakapokus sa mga buhat sa kalooy ug, sa mga tuig nga gamay ang ani, makatabang sa mga lumolupyo sa kasikbit nga mga baryo[105] .

Sa iyang pagbiyahe sa mga monasteryo sa Amihanan sa Rusya, nakaplagan ni Joseph nga ang komunal nga pagpuyo dili istrikto nga ginasunod bisan asa. Busa, gikan pa sa sinugdanan, nagpasiya siya nga ipaila ang kinoviya sa iyang monasteryo ug sundon kini sa labing hugot nga paagi. Sa ulahi, nagsulat siya og usa ka

---

[102] Ang usa ka paghulagway sa pagpanaw ni Joseph makita sa Bahin 2 sa Kapitulo 10 sa iyang charter; kini gipatik usab nga bulag sa: LZAK. 2 (1862/63), ug sa gipamubo nga porma sa: Chteniya. 1847. 7.

[103] Mahitungod kang Dionysius, tan-awa: Georgievsky, V. Frescoes of the Ferapontov Monastery (1911); kining bolyum naglakip usab og detalyadong imbentaryo sa Monasteryo ni Joseph para sa tuig 1545. Mahitungod sa kasaysayan sa pag-asenso sa monasteryo, tan-awa ang mga sulat ni Joseph kang B. V. Kutuzov (sa: DRV. 14. p. 177) ug kang Prinsesa Maria Golenina (sa: Khrushchev, pp. 255–260); ug usab: Khrushchev, pp. 39 ug mosunod.; Zverinsky. 2. Blg. 845; Gerontius (Kureanovsky), Archimandrite. Ang Monasteryo sa Ikaduhang Klase ni San Jose sa Volokolamsk (1903).

[104] Sa Monasteryo ni San Sergius, gitukod ang unang bato nga simbahan 30 ka tuig pagkahuman sa iyang kamatayon. Gorsky, A. Historical Description of the Holy Trinity-Sergius Lavra. Vol. 1 (1890). p. 6.

[105] Apan, kinahanglan nakong ipunting nga ang mga konklusyon ni G. Florovsky (The Paths of Russian Theology. 1937. p. 18) bahin sa sosyal nga mga kalihokan ni Jose dili hingpit nga husto; tan-awa ang akong pagrepaso sa: Jahrbuch für neuere Geschichte Osteuropas. 3 (1938). p. 262.

monastikong charter nga nailhan nga 'Spiritual Letter'[106] . Kini nga charter labi ka importante kanato, kay naghatag kini og maayong kahigayunan aron susihon pag-ayo ang relihiyoso, moral, ug asetikong panan-aw ni Joseph[107] . Si Joseph nagpakita kanato isip usa ka representante sa eksternal, pormal nga nasabtan nga Kristohanong asetikismo. Si Joseph nagbase sa espirituhanong giya sa mga monghe dili sa pagkahingpit sa kalag ug sa kabubut-on, kondili sa walay kapintas nga pamatasan sa gawas sa monghe. Ang panagway sa pamatasan, 'pisikal nga disente', ingon sa giingon ni Joseph, mao ang pangunang kabalaka sa bisan kinsa nga gustong mahimong maayong monghe. Sa niini nga bahin, si Joseph usa ka tipikal nga representante sa karaang panan-aw sa Rusya diin ang istriktong pagtudlo ug literal nga pagsunod sa mga ritwal ang labing importante. Ang estriktong pagka-asketa ni Joseph nagtumong sa pagdumala ug pagreseta sa matag aspeto sa kinabuhi sa monghe, bisan pa sa labing gamay nga detalye, sa ilang panagway nga pamatasan. Nagsugod siya sa konsepto nga, sa tulo ka panata sa monghe, ang panata sa pagsunod ang labing prayoridad, ug nga ang tukmang regulasyon mao ang labing kasaligan nga paagi aron makab-ot ang pagsunod.

Angay hinumduman dinhi nga ang panan-aw ni Joseph sa espirituhanong paggiya sa mga monghe lahi kaayo sa panan-aw sa mga tigulang. Ang mga tigulang usab nagtan-aw sa pagsunod ingon usa ka maayong paagi sa pag-edukar sa usa ka bag-ong monghe, apan gigamit nila kini isip usa ka paagi lamang ug kanunay silang naningkamot, sa ilang espirituhanong paggiya, nga tagdon ang pagka-lain-lain sa personalidad sa disipulo, nga likayan ang pormularyo nga pamaagi sa espirituhanong pagkahingpit sa mga monghe.

Wala tagda ni Joseph ang espirituhanong pundasyon sa Kristohanong asceticism sa kinatibuk-an ug ang pundasyon sa pagdumala sa mga monghe sa partikular. Labi kini nga klaro sa iyang panan-aw sa relasyon tali sa abbot ug sa kapatiran. Ang mga gipangayo ni Joseph sa abbot kay panagsa ra ug walay kalalumon. Sa dihang gihisgutan niya kini sa iyang Lagda, gisuportahan niya ang iyang mga argumento sa daghang mga pananglitan gikan sa kasaysayan sa monastisismo sa Sidlakan ug nagmando nga ang abá magtratar sa kapatiran uban sa grabeng kaligutgot. Gitudloan niya ang monghe dili pinaagi sa pag-apelar sa iyang konsensya, ni sa pagpakita sa espirituhanong bili sa ascesis, kondili pinaagi sa pagpahadlok sa mga dili masunuron. Niining konteksto, ang monghe wala nagtan-aw sa abá isip usa ka espirituhanong giya nga iyang masaligan sa iyang sulod nga kabalaka ug diin siya makadawat og tambag ug tabang, kondili ingon usa ka monastikong awtoridad nga dili lang makahimo, kondili obligado pa gani, sa pagsilot kaniya sa bisan unsang kalapasan, bisan pa gamay.

Ang Lagda nagtudlo og espesipikong kodigo sa pamatasan alang sa mga monghe sa ilang mga selda, sa refektoryo, samtang nagtrabaho, ug sa panahon sa pagsimba sa simbahan. Sa simbahan, pananglitan, ang matag monghe kinahanglan adunay kaugalingong gitudlo nga lugar ug parehas nga pultahan diin siya mosulod ug mogawas. Nagsulat pa gani si Joseph kung giunsa pagbarog sa usa ka monghe, ug kung giunsa pagkupot sa iyang ulo ug mga kamot sa paghimo sa tanda sa krus. Ang Lagda kasagaran naghisgot sa komunal nga pag-ampo; nagkinahanglan kini nga sa panahon sa serbisyo, basahon ug kantahon ang tanan sa hingpit, nga walay bisan unsang pagpasagad. Tungod niini, nadugay ang serbisyo, ug wala nay nahibilin nga oras ang monghe para sa pribadong pag-ampo; dili kalimtan nga ang mga monghe sa iyang monasteryo naghatag og daghang oras sa sulod nga mga buluhaton – dili kaayo sa mga handicraft, apan mas daghan sa pagdumala sa mga negosyo sa monasteryo (gilingan, pag-uma, ug uban pa)[108] .

Sa pag-organisar sa kinabuhi sa mga monghe sa ingon niini nga paagi, si Joseph nagsunod sa piho kaayo nga mga tumong. Sa iyang panan-aw, ang monasteryo, isip usa ka institusyon sa simbahan, adunay kaugalingong partikular nga mga buluhaton. Apan kining mga buluhaton dili hingpit nga asketiko sa kinaiya. Kinahanglan nga ang monasteryo mahimong usa ka matang sa eskwelahan nga eklesiastikal ug pastoral, nga gituyo aron pag-andam sa mga umaabot nga hierark. Ang pagkahiusa sa mga pamaagi sa espirituhanong pag-umol sa mga monghe, ug ang konsistenteng pamatasan sa mga monghe atol sa mga banal nga serbisyo ug sa tanang uban pang kahimtang sa kinabuhi nga makita sa mga matinud-anon, gituyo, sa panan-aw ni Joseph, aron maghatag og espesyal nga awtoridad sa umaabot nga mga hierark sa mata sa kawan. Kasagaran, gamay ra ang pagtagad ni Joseph sa moral ug edukasyonal nga mga kalihokan sa mga obispo. Ang hirarkiya sa simbahan, sa iyang pagtuo, dili angay magtudlo, kondili maghari ug magdumala.

---

[106] Tan-awa: VMCH. Septyembre. pp. 499–615; cf.: Khrushchev. pp. 59–63, 75–80.

[107] Sa niini nga bahin, ang ikapitong pulong sa pangunang buhat ni Joseph – *Ang Magpasidaan* – labi ka importante, ingon man usab ang iyang pagtulon-an sa pagsunod sa monastikong lagda ('Pagtulon-an ni San Jose sa Volotsk ngadto sa Usa sa mga Igsoon mahitungod sa Kapakyasan sa Pagsunod sa Monastikong Lagda') sa: DAI. 1. Blg. 211.

[108] Tan-awa ang Kapitulo IX. Aduna didto detalyadong paghulagway sa monastikong lagda ni Jose.

Sa charter ug sa iyang ubang mga sinulat, gipalambo ni Joseph ang ideya sa suod nga kalambigitan tali sa mga buluhaton sa simbahan ug sa estado. Para kang Joseph, ang usa ka obispo sabay nga alagad sa Simbahan ug sa estado, samtang ang usa ka monasteryo mismo naglangkob sa usa ka matang sa institusyong eklesiastiko-estado. Gikan niining sentral nga ideya misunod, ingon nga natural nga sangputanan, ang pag-angkon sa mga monasteryo sa yutang gipuy-an sa mga mag-uuma. Aron matudloan ang umaabot nga eklesiastikal nga hirarkiya, kinahanglan nga ang usa ka monasteryo segurado ug lig-on sa ekonomikanhon ug pinansyal nga aspeto. 'Kung ang mga monasteryo walay baryo,' ingon ni Joseph sa usa ka talata, 'unsaon man sa usa ka dungog ug mahimayaong tawo (mao ang umaabot nga obispo) pagkuha sa mga panata sa pagka-monastiko?' Kining ideya nga maayong pagka-porma bahin sa mga katungdanan sa monasteryo gidawat nga may dakong pabor sa daghang bahin sa komunidad sa mga monghe ug sa mga obispo niadtong panahona. Nahimong basihan kini sa panan-aw sa kalibutan nga gipaambit sa daghang miyembro sa Rusyano nga hierarkiya sa simbahan sa ika-16 nga siglo. Kining mga obispo naglangkob sa usa ka labing impluwensyal nga grupo nga nailhan nga 'Josephites', nga misugod sa paghatag og lawom nga impluwensya sa kinabuhi sa Simbahang Rusyano ug sa dili madugay gikuptan nila sa ilang kaugalingong mga kamot ang pagdumala sa simbahan sulod sa taas nga panahon.

Ang impluwensya sa mga Josephite klaro nga napamatud-an sa kamatuoran nga sa ika-16 nga siglo ang mga obispo dili lang nagbahin sa mga ideya ni Joseph kondili kadaghanan kanila mga monghe gikan sa Monasteryo ni Joseph-Volokolamsk. Usa ka nanguna nga papel niini gipahigayon ni Metropolitan Daniel sa Moscow (1522–1539), usa ka matinud-anong disipulo ni Joseph ug iyang manununod sa pagdumala sa Monasteryo sa Volokolamsk (1515–1522), usa ka tipikal nga prinsipe sa Simbahan nga adunay panan-aw sa kalibutan nga Josephite, nga nagpalambo sa mga monghe gikan sa iyang kaugalingong monasteryo ngadto sa bishoprics[109] . Usa pa ka bantugang metropolitan sa ika-16 nga siglo mao si Makarii (1542–1563), nga, pagkahuman sa mubo nga pagdumala ni Metropolitan Ioasaf (1539–1542), nagpadayon sa eklesiastikal nga palisiya ni Daniel—sa kahulugan sa hugot nga pag-uban sa mga buluhaton sa Simbahan ug sa estado—ug usab usa sa mga tig-awhag sa Josephanismo[110] . Ang mga dekreto sa Konseho sa Stoglav, o Stoglav, nga gitigum sa Moscow niadtong 1551, nagpakita og klarong kinaiyahan nga Josephite; sa siyam ka obispo nga miapil sa prosedyur sa Konseho, lima kanila kaniadto mga monghe sa Monasteryo ni San Jose sa Volokolamsk[111] . Gisuportahan sa mga Metropolitan Daniel ug Macarius, ang mga Josephite kanunay nga nagsuporta sa monarkikal nga absolutismo sa Muscovy. Kining kalihukan naghiusa sa hugpong sa mga ideya nga nailhan nga doktrina sa 'Moscow – ang Ikatulong Roma', nga bisan pa niana, nakabase sa ubang tinubdan gawas sa mga panan-aw ni Joseph[112] .

Kini nga klarong pagtutok sa kahimtang sa orden monastiko ug sa mga eklesiastikal-politikal nga katungdanan, siyempre, nakadaot sa sulodnong kalamboan niini. Ang mga asetik ug eklesiastikal-politikal nga panan-aw ni Joseph nakakaplag dili lang og mga sumusunod ug taga-uyon, kondili usab daghang mga kaatbang nga naningkamot sa pagpanalipod sa monastisismo sa Rusya sa tunga-tunga sa ika-15 nga siglo gikan sa katalagman sa sekularisasyon ug sa pag-alagad lamang sa mga katuyoan sa estado, ug naningkamot sa pagbalik sa kinabuhi sa mga monghe ngadto sa dalan sa eksklusibong espirituhanong asetikismo. Ang mga kontra sa Josephite nga kalihukan mitumaw gikan sa han-ay sa komunidad sa mga monghe mismo, nga nagpaila sa usa ka talagsaong asketiko nga ang interbensyon nagtimaan sa pagsugod sa usa ka mabangis nga polemika uban ni Joseph sa Volotsk ug sa Josephite nga kalihukan. Kini mao si Elder Nil sa Sora, nga nahimutang sa sentro sa anti-Josephite nga paksyon.

Misidlak ang panagbangi samtang buhi pa si Joseph—namatay siya niadtong 1515—ug nagpadayon sulod sa kapin 50 ka tuig; kini nga panagbangi nitandog sa daghang hinungdanong isyu sa asetikismo ug mga problema sa kinabuhi sa simbahan sa Rus', ug niini gipadayag ang ginahigugma nga mga ideya sa duha ka paksyon.

---

[109] VMCh. Septyembre. p. 491; Zhmakin. Metropolitan Daniel. pp. 110 ug mosunod, 129, 138, 452–456; Pavlov. Usa ka historikal nga ensayo mahitungod sa sekularisasyon. p. 86; Kurbsky. Ang Sugilanon (ikaduhang edisyon). p. 42. Si Daniel napili nga Metropolitan sa Moscow sumala sa sugo sa Dakong Prinsipe Vasily III; PSRL. 6. p. 254; 8. p. 269.

[110] Golubinsky. 2. 1. p. 734; Dyakonov. Ang Gahum sa mga Harian sa Moscow (1880). p. 108; Zhmakin. Ang Pakigbisog sa mga Ideya sa Rusya sa Unang Katunga sa ika-16 nga Siglo, sa: ZhMNP. 1882. Abril. p. 160; Pavlov. Op. cit. p. 109; Si Makarii tingali usa ka baguhan sa Monasteryo sa Pafnutiev Borovsk. Golubinsky. 2. 1. p. 747; Zausitsky. Si Makarii, Metropolitan sa Tibuok Rusya, sa: ZhMNP. 1881. Oktubre.

[111] Stoglav. Ed. Kozhanchikov (1863). pp. 19–20; cf.: AI. 1. No. 216.

[112] Mahitungod sa ideya nga 'Moskwa – ang Ikatulong Roma', tan-awa ang Kapitulo V.

2. Ang Reverendo nga Kura Nil sa Sora ug ang iyang mga asetikong panan-aw

[113]Si Elder Nil sa Sora, nga natawo niadtong 1433, gikan sa pamilyang boyar sa Moscow nga Maikov[114] . Nagsugod si Nil sa iyang monastikong kinabuhi sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky. Tungod kay dili siya kontento sa kinabuhi sa monasteyo didto, nagpasiya si Nil nga molarga paingon sa Balaang Bukid sa Athos aron maila ang paagi sa kinabuhi sa mga monghe sa Athos , sa paglaum nga makakaplag didto og mga tubag sa nagkalain-laing mga pangutana nga nagpaguol kaniya. Ang batan-ong si Neil, sama sa ubang mga monghe nga Ruso, nakadungog og daghan bahin sa Balaang Bukid ug sa kinabuhi sa mga nanimuyo niini.

Si Nilus, sama sa ubang mga Rusyano nga monghe, nakadungog na og daghan mahitungod sa Banal nga Bukid ug sa kinabuhi sa mga nagpuyo niini. Ang unang koneksyon sa karaang Rus' sa Bukid Athos nagsugod pa sa ika-11 nga siglo. Sa ika-12 nga siglo, adunay na usa ka Rusyano nga monasteryo didto nga gitawag Xylourgou; niadtong 1169, gihatagan ang mga Rusyano nga monghe og laing monasteryo sa Bukid Athos – ang sa St. Panteleimon, nga nailhan nga Rusyano nga Monasteryo[115] . Sa ika-13 nga siglo, naputol ang relasyon sa niining mga monasteryo sulod sa taas nga panahon tungod sa paglusob sa mga Tatar ug sa kadaut sa Habagatang Rus'. Ang suod nga relasyon nabalik lamang sa ulahing bahin sa ika-14 ug sa ika-15 nga mga siglo, sa dihang daghang mga mongheng Ruso ang mibisita sa Bukid Athos. Sa Monasteryo sa Spaso-Kamenny, sama sa nahisgutan na, usa ka Griyego nga ginganlan og Dionysius ang nagsilbi isip abbot sa pipila ka panahon, nga nagpasulod sa Lagda sa Athonite sa monasteryo. Daghang mga libro ang gihubad sa Balaang Bukid (kasagaran sa mga Habagatang Slav), ug kini nga mga hubad nakaabot sa Rus'; lakip niini ang mga libro nga naglangkob og kinatibuk-ang impormasyon bahin sa Hesychasm[116] .

Si Nilus, kauban ang iyang higala nga si Innokenty Okhlebinin († 1521), mibisita sa Bukid Athos pagkahuman sa kadaugan sa mga Hesychast[117] . Ang iyang suod nga pag-ila sa kinabuhi sa mga monghe sa Bukid Athos, ang iyang mga panagtagbo sa mga tigulang ug mga asketa, ug ang iyang pagbasa sa mga asketiko ug mistikal nga mga buhat—nga nakat-unan na ni Nil sa Monasteryo Kirillov—tanan nakaporma sa direksyon sa iyang espirituhanong pagpangita. Ang iyang peregrinasyon sa Bukid Athos naghimo kang Nil nga usa ka deboto sa Hesychasm[118] .

---

[113] Mahitungod sa kahimtang sa Monasteryo Kirillo-Belozersky sa ikatulong kwarter sa ika-15 nga siglo, tan-awa ang Kapitulo 10 sa *Spiritual Epistle* ni Joseph, ingon man usab: Nikolsky. Kinabuhi sa komunidad ug monastiko sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky sa ika-15 ug ika-16 nga mga siglo ug sa sinugdanan sa ika-17 nga siglo, sa: *Christian Readings*, 1908, pp. 225 ug 227; mao gihapon nga awtor. *The Kirillo-Belozersky Monastery* (1897), bol. 1.

[114] Mahitungod kang San Nilus sa Sora, tan-awa ang akong libro: *Leben und Lehre der Starzen* (1936). pp. 71–76; kini naglangkob (pp. 77–89) sa labing hinungdanong mga sipi gikan sa iyang pangunang buhat, *Ang Tradisyon ngadto sa Iyang mga Disipulo*; Arkhangelsky. *Nilus of Sora and Vassian Patrikeev* (1881); Zhmakin, op. cit.; Pravdin, 'Ang Balaang Nil sa Sor ug ang Iyang Lagda sa Kinabuhi sa Hermit', sa: Christian Readings 1877, vol. 1, pp. 114–157; Grechev, 'Nil sa Sor ug ang mga Kura sa Rehiyon sa Volga', sa: BV. 1907. 7–8; 1908. 5, 9, 11; Smolich, I. 'Ang Dako nga Anciano Nil sa Sora', sa: Put'. 19 (1929); Fedotov. Mga Santo sa Karaan nga Rus' (1931). pp. 166–175.

[115] Gorsky, A. 'Mahitungod sa Relasyon sa Simbahan sa Rusya sa mga Monasteryo sa Bukid Athos' (1848); Solovyov, A. 'Kasaysayan sa Monastisismo sa Rusya sa Bukid Athos', sa: Mga Tala sa Russian National Institute sa Belgrade. 7 (1932). pp. 137–156.

[116] Sobolevsky. Literatura nga Gihubad sa Muscovy (1903). pp. 5–6; Ilyinsky. Ang Kahulugan sa Bukid Athos sa Kasaysayan sa Literatura sa Slavic, sa: ZhMNP. 1908. 11; Orlov, A. Ang Pag-ampo ni Hesus sa Rus' sa ika-16 nga Siglo, sa: PDP. 185 (1914).

[117] Mahitungod sa kontrobersiya sa Hesychast ug sa kinabuhi sa mga Athonite, tan-awa: Engelhardt, G. 'Die Arsenianer und Hesychasten', sa: Z. f. hist. Theologie (1838); Stein, F. Studien über die Hesychasten (1879); Porphyry (Uspensky), Obispo. The Christian East. Athos. Vol. 3. Bahín 2 (1892); Uspensky, F. Mga Sanaysay sa Kasaysayan sa Byzantine nga Kahanas (1891); Meyer, Ph. *Die Haupturkunden für die Geschichte der Athos-Klöster* (1894) ug ang iyang mga artikulo mahitungod sa bag-ong kasaysayan ug kasamtangang kahimtang sa mga monasteryo sa Athos, sa: *Z. f. Kirchengeschichte*. 2 (1907); Sokolov, I. 'Barlaam ug ang mga Barlaamita', sa: PBE. 3; Radchenko, K. 'Ang Relihiyoso ug Panitikang Kalihukan sa Bulgaria sa Panahon nga Miuna sa Pagdaug sa mga Turko' (1898); Hausherr, I. 'Ang Pamaagi sa Hesychast nga Pag-ampo', sa: OCA. 9. 2 (1927); Alexius, Obispo. Byzantine Ecclesiastical Mystics of the 14th Century (1906); Ostrogorsky, G. The Athonite Hesychasts and Their Opponents, in: Proceedings of the Royal Society of Belgrade. 5 (1931); akong libro. Op. cit., pp. 45–58; Wunderle, G. *From the Holy World of Athos* (1937), in: *Eastern Christianity*. 2; idem. *On the Psychology of Hesychastic Prayer* (ibid., New Series 2). 2nd ed. (1947). Usa ka hinungdanong Hesychast nga buhat mao ang 'Centurie' ('Ang Gatus') ni Callistus Xanthopoulos, bag-ohay lang gipatik sa Aleman ni A. M. Ammann: Ammann, A. M., *Die Gottesschau im palamitischen Hesychasmus* (1939), sa: *Das Östliche Christentum*. 6/7. Wassilij, Mönch. Die asketische und theologische Lehre des hl. Gregorius Palamas. 1296–1351 (1939) (ibid. 8).

[118] Alang sa pagsabot sa Hesychasm isip usa ka asketiko-mistikal ug teolohikal-mistikal nga kalihukan, tan-awa: Syrku. *The Life and Times of Euthymius, Patriarch of Tarnovo* (1898); Schmidt, B. *Das Geistige Gebet* (Halle, Theol. Diss. 1916); Baur, I.

Sa Bukid Athos, sumala sa iyang gisulat sa ulahi, si Nil nagpuyo 'sama sa putyukan, nga molupad gikan sa usa ka maayong bulak paingon sa mas maayo', aron pagtuon sa 'uma sa kamatuoran sa Kristohanong tinuohan' ug sa kinabuhi sa mga balaan, 'aron mabuhi pag-usab ang iyang nagmalig-on nga kalag ug andamon kini alang sa kaluwasan'. Human mapalig-on sa espirituhanong pagkaon ug makakaplag og kalinaw sa sulod, mibalik si Neil sa iyang yutang natawhan. Pagbalik sa Kirillov Monasteryo, karon tan-aw niya ang tanan sa lain nga panan-aw. Busa dili na katingalahan nga mibiya siya sa dakong monasteryo aron mangita og kaisahan ug kahilom, aron masinati niya sa iyang kaugalingon ang iyang nahibal-an sa Bukid Athos – ang katahum sa mistikal nga paglubong sa mental nga pag-ampo, 'pagbantay sa kasingkasing' ug 'pagkamapinulondon sa kalag', aron, pinaagi sa pagsaka niini nga 'hagdan paingon sa paraiso', makab-ot niya ang tumong sa Kristohanong kinabuhi ug hesychasm – nga mahimong kauban sa 'pagkadiyosnon'.

Kauban ang iyang higala ug disipulo nga si Innokenty, misulod si Nilus sa usa ka siksik ug lat-ang nga lasang sa baybayon sa gamay nga suba sa Sora, pipila ka gilay-on gikan sa Monasteryo sa Kirillov, ug nagpuyo didto, gipahinungod ang iyang kinabuhi sa asetikong praktis ug mistikal nga pagkontemplar. Hinay-hinay, usa ka gamay nga grupo sa mga asketa ang nagtigom sa palibot ni Nilus; sa pagpangita og dalangpan sa iyang skete ug ilawom sa iyang espirituhanong giya, naningkamot sila sa pagtukod og bag-ong porma sa asketismo ug bag-ong paagi sa monastikong kinabuhi sa Rusya. Sa kasubo, nawala na ang Kinabuhi ni Nilus sa Sorsk, apan gikan sa ubang sinulat sa iyang mga kaubang panahón nahibal-an nato nga giisip nila si Nilus nga 'panguna sa kinabuhi sa skete' sa Rusya; kini nagpasiugda sa kamatuoran nga nagpasulod siya og bag-ong butang ug, sa kana nga panahon, wala pa mailhi sa karaang monastisismo sa Rusya. Base sa iyang mga sinulat ug sa mga rekord sa iyang mga disipulo ug kaubanan sa panahon, mahimo natong sulayan nga hunahunaon kini nga talagsaong persona, nga ang iyang impluwensya nagbilin og marka sa daghang mga siglo sa espirituhanong kasaysayan sa Rusya. Ang iyang hingpit nga Kristohanong, tinuod nga asetikong panan-aw nakapukaw og kusgan nga pagsupak gikan sa mga Josephite. Ang ilang pagdumot tingali mao ang hinungdan sa pagkawala sa hagiograpiya ni Nil sa Sorsk – gusto sa iyang mga kaatbang nga tangtangon ang hulagway sa mapainubuson nga tigulang gikan sa hunahuna sa mga matinud-anon, labi na gayud sa hunahuna sa mga monghe, kay ang iyang hagiograpiya mahimong usa ka buhi nga pagsaway batok sa Josephianismo ug sa kinabuhi sa monghe sa ikaduhang katunga sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo. Apan ang buhat ni Nil, *Ang Tradisyon sa Kinabuhi sa Skete*, masigasig nga gikopya sa mga nakigbahin sa mga panan-aw sa dakong tigulang, bisan pa man kini gihimo panguna sa gagmay nga mga monasteryo ug hermitage sa rehiyon sa Trans-Volga.

Namatay si Elder Nilus niadtong Mayo 7, 1508. Tungod kay wala siya maghandum og dungog o himaya sa kalibutan, gisugo niya ang iyang mga tinun-an nga dad-on ang iyang makasasala nga mga labi sa lasang ug biyaan kini aron kan-on sa mga mabangis nga hayop, kay dako kaayo ang iyang pagkasala sa atubangan sa Dios ug dili siya angayng ilubong.

Walay impormasyon sa mga rekord sa simbahan kung kanus-a gikanonisado si Elder Nil. Mahimo nga gihunahuna nga ang iyang kanonisasyon nahitabo lamang sa ulahing bahin sa ika-18 o sayong bahin sa ika-19 nga siglo, bisan pa man nga ang matinud-anong katawhang Ruso ug mga debotong peregrino kanunay nang nakahibalo sa masipit nga agianan paingon sa lat-ang nga lasang padulong sa Nil-Sorsky Skete ug dugay na nilang gihalad ang pagdayeg sa tigulang isip usa ka balaan[119] .

Ang iyang pagpanaw ngadto sa Bukid Athos adunay dakong impluwensya sa relihiyosong panan-aw ni Nil – didto naporma ang iyang panan-aw sa sulod ug gawas nga aspeto sa kinabuhi sa usa ka Kristohanong asetik. Ang literariong panulondon ni Nilus medyo gamay ra (posible nga ang uban niyang mga sinulat gipapas sa mga ideolohikal nga kaatbang ug sa paglabay sa panahon), apan nakadawat kini og pag-ila ug dakong awtoridad sa iyang mga kaubanan ug mga disipulo. Ang kaanyag ug moral nga dungog sa iyang kinaiya, nga dako kaayo'g bili sa mga tawo sa iyang palibot, dako kaayo'g papel niini. Ang asetik-mistikal nga pamaagi ni Nil Sorsky mahimong nagsilbing basihanan sa pagkabanhaw sa mga ideyal sa karaang asetikismo sa Sidlakan sulod sa karaang Rusyano nga monastisismo.

'Investigations into the Doctrine of Deification in the Theology of the Greek Fathers', sa: *Theol. Quartalschrift*, 98–100 (1917/18); Jugie, M. *Theologia dogmatica christianorum orientalium*. 2 (1933). pp. 47 ug mosunod; Lot-Borodine, M. 'La doctrine de la déification dans l'Église grecque jusqu'au XIe siècle', in: Revue de l'Histoire des Religions, 55 (1932), pp. 1–35; 56 (1933), pp. 325–374; 57 (1933). pp. 8–55; tan-awa usab ang bibliyograpiya sa libro ni Monk Basil. Op. cit. p. 9.

[119] Ikompara: Rostislavov, A. 'Ang Skete sa Disyerto ni Nilo', sa: Starye Goda (1913), Abril.

Ang kinaiya ni Neil, usa ka tawo nga adunay asetikong disposisyon, lahi kaayo sa kinaiya ni Joseph. Gikontrast ni Nilus ang relihiyosong pormalismo ug panlabayong pagka-istrikto sa lider sa fraksiyon ni Joseph sa usa ka psikolohikal nga pino nga pamaagi sa relihiyosong kinabuhi sa kalag. Nagapadayag siya og espiritu sa sulod nga kagawasan, nga nakab-ot pinaagi sa proseso sa moral nga pagkahingpit; siya usa ka relihiyosong maghuna-huna nga nagtukod og mistikal nga basihanan alang sa Kristohanong debosyon. Mas hagit ug mas lawom ang mga buluhaton nga iyang gitudlo alang sa monghe kaysa sa mga gikinahanglan ni Joseph. Ang mga kalihokan sa monghe ug sa matag Kristohanong asketa sa kalibutan—nga gihatagan ni Joseph og dakong kahinungdanon—alang kang Nilus, layo kaayo sa pagka-unang buluhaton sa usa ka tawo nga misalikway sa kalibutan. Ang pangunang pokus sa iyang kaugalingong espirituhanong kinabuhi, ug ang nag-unang buluhaton nga gihatag sa mga Kristohanon sa iyang mga sinulat, mao ang pagkahingpit sa kalag, diin mahitabo ang espirituhanong pagtubo sa usa ka tawo ug makab-ot niya ang kaluwasan. Si Nilus hugot nga misunod sa tradisyon sa karaang mga asketiko sa Simbahang Sidlakan ug sa asketiko-mistikal nga mga panan-aw sa Hesychasm.

Ang mga buhat ni Nilus sa Sora nagtugot kanato sa paghatag og usa ka mubo nga pagtan-aw sa iyang mga panan-aw.

Ang tibuok kinabuhi sa usa ka Kristohanon nga naningkamot sa pagsunod sa espiritu sa Ebanghelyo kinahanglan usa ka dalan sa padayon nga pagkahingpit. Ang usa ka tawo, nga personal nga gihatagan og gawasnon ug matinud-anong kabubut-on, naglakaw niini nga dalan—ang dalan sa espirituhanong pakigbisog—alang sa kaluwasan sa iyang kalag. Ang sulodnong, moral ug espirituhanong pagtubo sa usa ka nangita og kaluwasan makab-ot lamang pinaagi sa 'mental nga pag-ampo' ug 'pagkamapamalandong sa kasingkasing'; kining mga paagi sa asetik ug mistikal nga praktis mao ra ang basihanan sa usa ka mabunga ug aktibo nga kinabuhi sa Kristohanon. 'Ang pisikal nga praktis,' sumulat ni Nilus, 'ang panawag sa gawas, dili labaw pa sa usa ka dahon; ang sulod nga praktis, mao ang maalamon nga pag-ampo, mao ang bunga'[120] . Kinahanglan kini praktison sa tanan: dili lang sa mga monghe, apan usab sa mga nagpabilin sa kalibutan. Si Nilus naghatag og partikular nga pagtagad sa kahimtang sa kalag sa usa ka Kristohanon nga naningkamot alang sa pagkahingpit, sa mga tukso nga nagpaabut kaniya, ug sa iyang mga pagbati ug mga limbong. Gihulagway niya ang 'panagbangi sa mga hunahuna', usa ka hulagway sa pakigbisog batok sa mga tukso – ang 'pakig-away sa hunahuna'. Sa pagpakig-away niini, ang asketiko makadaog batok sa 'tukso', 'asosasyon', 'kombinasyon', 'pagka-dakop', ug 'mga pagbati'. Kini mao ang mga hugna sa pagkasalawayon sa tawo. 'Ang tukso usa ka hunahuna lang, o ang imahinasyon sa usa ka butang, nga kalit nga misulod sa kasingkasing ug nagpakita sa hunahuna… Ang 'kombinasyon'… gihulagway isip usa ka diyalogo uban sa hunahuna nga mitumaw, sa ato pa, usa ka matang sa tinago nga pakighinabi sulod kanato uban sa hunahuna nga nagpakita, bisan pa kini gipalihok sa emosyon o walay emosyon; sa laing pagkasulti: ang pagdawat sa hunahuna nga gidala sa kaaway, ang pagtipig niini, ang pag-uyon niini, ug ang boluntaryong pagtugot nga magpabilin kini sulod kanato. Ang mga Balaang Amahan dili kanunay kini tan-awon nga walay sala… Pinaagi sa 'composition', ang gipasabot sa mga Balaang Amahan mao ang tibuok kasingkasing ug paborableng pagdawat sa usa ka hunahuna nga misulod sa huna-huna, o sa usa ka butang nga nagpakita niini. Mahitabo kini, pananglitan, kung ang usa ka tawo modawat sa hunahuna nga gihimo sa kaaway o sa butang nga iyang gipakita, makigdayalogo niini – pinaagi sa walay pulos nga paglibot-libot sa hunahuna – ug unya ipaling o ipahimutang ang iyang hunahuna aron molihok subay sa gisugyot sa hunahuna sa kaaway… Ang pagka-ulipon mao ang dili kusang pagdani sa atong kasingkasing ngadto sa usa ka hunahuna nga nakahupot, o ang kanunay nga pagpanago niini sa atong sulod… Kasagaran kini motumaw gikan sa pagkawalay pagtagad ug sa sobra, dili maayong pakig-istorya… Ang usa ka pagbati gihulagway ingon usa ka disposisyon ug lihok nga, human kini magpuyo sa kalag sa dugay nga panahon, pinaagi sa batasan nahimong, sama sa pagkasulti, kabahin sa kaugalingon niini nga kinaiya… Ang hinungdan niini mao… ang kapabayaan ug tinuyo nga pagkawalay pagtagad, usa ka dugay nga pagka-abala sa butang nga gihisgutan. Ang pagbati, sa tanang porma niini, kanunay nga nasakop o sa paghinulsol nga angay sa sala, o sa umaabot nga pag-antos. Busa angay nga maghinulsol ug mag-ampo alang sa kaluwasan gikan sa matag pagbati, kay ang matag pagbati mapasakop sa

[120] Gikuha nako ang pangunang buhat ni Nilus: 'Ang Tradisyon sa Atong Balaang Amahan Nilus sa Sora, nga gipasa sa iyang disipulo mahitungod sa kinabuhi sa skete' (1849). p. 22.

pag-antos dili tungod kay nakasinati og panagbangi gikan niini, kondili tungod sa kakulang sa paghinulsol'[121] .

Sa pakigbisog sa espirituhanong gubat, ang asketiko nakigbisog sa walo ka nag-unang pagbati, nga iyang kinahanglan mapildi sa iyang sulod aron, pinaagi sa malampusong pag-uswag sa dalan sa kasinatian ug sa gawasnong mga buhat, siya sa katapusan makaangkon og kahimtang sa mistikong pagkontemplar; ang korona sa tanan mao ang pagkadiyosnon. Aniay ang walo ka mga pagbati nga nagbabag sa agianan sa pag-alsa sa asketiko: pagkalaw, pakighilawas, paghigugma sa kuwarta, kasuko, kasubo, pagkawalay paglaum, garbo, ug pagpasigarbo[122] .

Sumala kang Nilus, ang makatinuod ug mahimayaong pakigbisog batok sa mga tukso naglangkob sa 'pagbantay sa kasingkasing', sa 'hilom' ug sa 'maalamon nga pag-ampo'. Kinahanglan maghatag ang usa ka monghe og daghang oras sa mistikal nga pagkontemplasyon, ug ang mga pulong sa Pag-ampo ni Hesus – 'Ginoong Hesukristo, Anak sa Dios, kalooy-a ako nga makasasala' – kinahanglan kanunay nga naa sa iyang mga ngabil. Gipasabot usab ni Nilus kon giunsa gayud pagpraktis ang Pag-ampo ni Hesus[123] .

Busa, makita nato nga lahi kaayo ang mga panan-aw ni Nilus sa asetikismo kumpara kang Joseph sa Volotsk. Ang kalainan sa pagsabot nila Nilus ug Joseph sa asetikismo makita usab sa ilang panan-aw sa pagpuasa. Samtang si Joseph, sa iyang lagda, naglatid sa daghang detalye sa oras sa pagkaon ug kadaghanon sa pagkaon, nga wala magtagad sa indibidwal nga kinaiya sa mga monghe, makita nato ang hingpit nga lain nga pamaagi sa pagpuasa sa pagtulon-anon ni Nilus. Gibase ni Nilus ang panlabay nga pagka-asketiko sa indibidwal nga espirituhanong kalidad sa asketiko, samtang giisip usab ang kalainan sa klima tali sa Northern Rus' ug Palestina. Dili posible nga maghimo og usa ka lagda alang sa konsumo sa pagkaon nga magamit sa tanan, kay, ingon ni Nilus, 'lainlain ang kusog ug sigla sa mga lawas, sama sa kobre, puthaw, ug waks'[124] .

Gitubag usab ni Nilus sa Sora ang pangutana sa mga propyedad sa mga monghe. Iyang hingpit nga gisalikway ang panan-aw ni Joseph sa Volotsk, nga nagtuo nga ang mga monasteryo makapanag-iya, o gani kinahanglan pa gani nga magpanag-iya, og mga baryo, yuta, ug uban pang kabtangan. Sumala kang Nil, ang mga monghe kinahanglan mabuhi pinaagi sa paningkamot sa ilang kaugalingong mga kamot, pagpamaligya o, labi pa gani, pagbaylo sa mga butang nga ilang gihimo alang sa mga panginahanglan sa kinabuhi. Dili angay nga ang mga monasteryo ug mga monghe modawat og limos gikan sa mga layko; sa kasukwahi, sila mismo ang kinahanglan magbahin sa mga kabus sa nga ilang nakuha pinaagi sa ilang kaugalingong paningkamot. Nagpahayag usab si Nilus og usa ka makapaikag kaayo—ug, alang sa Karaan nga Rus', usa ka talagsaon kaayo—nga panan-aw nga ang sobra nga karangyaan sa dekorasyon sa mga simbahan, mahal nga bulawanong kasulopan ug uban pa hingpit nga dili kinahanglan alang sa pagsimba sa Diyos. Una, ang ingon nga karangyaan kasagaran mahimong katuyoan sa kaugalingon, sa laing pagkasulti, kini mahimong usa ka kahiligon; ikaduha, ang labing importante mao ang sulod nga disposisyon sa mga nag-ampo, dili ang kadato sa mga bisti ug sudlanan. Niining panan-aw, gipadayag ni Neil ang pagkahiuyon niya kang San Sergius sa Radonezh, nga sulod sa daghang katuigan nagselebrar sa Liturgiya gamit ang yano nga sudlanan nga kahoy ug kanunay nagsul-ob og mapainubsanon nga sinina nga lino atol sa mga serbisyo[125] .

Sa tulo ka porma sa kinabuhi sa monghe, gipili ni Nilus ang 'tunga-tungang' dalan – ang 'bulawanong balanse' – nga iyang gitawag nga 'kinabuhi sa skete': ang kinabuhi sa mga monghe nga nagpuyo sa pares o tulo. Wala niya giisip nga ang istriktong hermitage o ang cenobitic nga kinabuhi mao ang labing maayong porma sa kinabuhi sa monghe.

Sa 'skete life', wala gyud magpasabot si Nilus og anchoritism. Ang usa ka skete naglangkob sa daghang mga selda, o payag, diin nagpuyo ang mga monghe nga nagpuyo sa selda (kelliotes). Kining mga selda kabtangan sa monasteryo. Ang mga kelliotes (mga nagpuyo sa skete) nagpuyo sa pares o, mas talagsaon, sa grupo nga tulo. Kasagaran kini nga han-ay naglakip sa usa ka tigulang nga monghe ug usa ka bag-uhan – usa

---

[121] Ang Tradisyon. pp. 27, 28, 29, 31, 32. Gipakita ni Nilus ang hulagway sa usa ka tawo nga nagbuhat og sala base sa karaang tradisyon sa askétiko. Tan-awa usab ang akong libro. Op. cit. pp. 24–59, 81–89; Ammann, A. M. Op. cit., 'Centurie' sa mga monghe nga sila Callistus ug Ignatius (pp. 43 ug mosunod).

[122] Tradisyon. pp. 67–68; 69–103. Kini nga eskema sa mga pagbati gipahimutang na sa libro ni Evagrius sa Pontus († 402), *Antirrytikon* (Migne, PG 40. pp. 1272A–1276A). Gidawat kini sa mga asetikong manunulat sa ulahi nga panahon, sama nila Nilus sa Sinai, Juan Climacus, Juan Cassian ug uban pa. Tan-awa, pananglitan: Nilus sa Sinai. *Tractatus de octo spiritibus malitiae* (Mahitungod sa Walo ka Makamatay nga Sala), sa: PG 79, pp. 1145, 1164.

[123] Tradisyon. pp. 36–40; tan-awa ang akong libro, op. cit., pp. 82, 48; usab: Schmidt, E. *Das Geistige Gebet* (1916).

[124] Tradisyon. p. 70; bahin sa pagpuasa, tan-awa si Nilus. Ibid. pp. 69–80.

[125] Tradisyon. pp. 18–20.

ka tigulang ug ang iyang bag-uhan, o usa ka tigulang uban sa duha ka bag-uhan nga iyang mga tinun-an. Kini nga pamaagi sa kinabuhi mao ang labing makatarunganon kon adunay sistema sa espirituhanong giya. Ang mga nagpuyo sa skete nagpabilin ilawom sa kinatibuk-ang awtoridad sa abbot sa monasteryo. Nakadawat sila og mga suplay gikan sa monasteryo, kasagaran igo sulod sa tibuok semana. Sa Sabado o sa gabii sa usa ka pista, magtapok ang tanan nga pumoluyo sa skete sa simbahan sa monasteryo aron moapil sa komunal nga banal nga serbisyo; mao kini ang kahimtang, pananglitan, sa Lavra ni San Savva, nga wala'y lain kondili usa ka dako nga monasteryo nga gibase sa mga selda. Ang adlaw-adlaw nga iskedyul sa pag-ampo sa mga pumoluyo sa skete kasagaran lahi sa tibuok monasteryo. Ang pagtudlo sa mga bag-ohan lahi usab ang porma. Pipila ka mga selda, kung nahimutang nga duol sa usag usa, pagagrupohon aron makahimo og skete; sa ingon ani nga mga kaso, kasagaran mosunod ang mga monghe sa parehas nga iskedyul sa pag-ampo ug mopili og usa ka abbot para sa skete. Mas istrikto ang asetikong disiplina sa usa ka skete kaysa sa usa ka kinovia. Ang kinovia (pagpuyo sa komunidad) mao ang dapit diin ang monasteryo nagsunod sa parehas nga mga kinahanglanon para sa tanan: usa ka parehas nga lagda, komunal nga pagkaon, ug parehas nga monastikong bisti. Ang mga monasteryo sa kinovia gipangulohan sa usa ka abbot base sa usa ka piho nga monastikong charter. Idiorrhythm (bulag nga pagpuyo) mao ang kasukwahi sa kinovian nga sistema. Ang matag monghe nangita og kaluwasan sumala sa iyang kaugalingong pagsabot, nagpuyo sa usa ka bulag nga selda o sa usa ka selda nga nahimutang sulod sa pangunang bilding sa monasteryo; siya ang nag-atiman sa iyang kaugalingong pagkaon ug bisti, ug gihimo usab niya ang iyang lagda sa pag-ampo sumala sa iyang kaugalingong pagbuot. Ang mga monasteryo nga nagsunod sa lagda sa bulag nga pagpuyo gipangulohan sa usa ka abbot, nga gipili sulod sa usa ka tuig ug manubag sa konseho sa mga tigulang nga monghe[126] .

Sumala sa panan-aw ni Nilus, ang usa ka skete nagtanyag sa asketiko sa labing maayong kahigayunan aron mamuhay sa espirituhanong pagkamapainubsanon ug pagka-mapugngan, sa pag-ampo ug kahilom. Kinahanglan niyang sugdan ang adlaw sa pag-ampo ug igahin ang tanan niyang oras sa mga buhat nga makapahimuot sa Dios: sa pag-ampo, pagkanta sa mga salmo ug uban pang mga himno sa simbahan, ug pagbasa sa Balaang Kasulatan. Sa taliwala sa mga libro sa Bibliya, mas pinalabi ni Nilus ang Bag-ong Tugon, labi na ang mga Sulat sa mga Apostoles. Importante usab nga ang asketa magbuhat og pisikal nga trabaho: una, aron magpabilin nga alerto kanunay, ug ikaduha, aron makakwarta og gamay nga panginabuhi pinaagi sa trabaho sa iyang kaugalingong mga kamot ug aron makigbatok sa mga kahuyang. Ang pagkaon sa monghe kinahanglan angay sa iyang kusog: dili molapas sa gikinahanglan, kay ang sobra sa pagkaon magdani sa usa paingon sa mga kahuyang. Kinahanglan mubo usab ang tulog, ug kini angay tan-awon nga usa ka pahibalo sa kamatayon. Ang hunahuna sa kamatayon kinahanglan kanunay kauban sa monghe, ug angay niyang istrukturahan ang iyang espirituhanong kinabuhi aron sa bisan unsang takna andam na siya nga motindog sa atubangan sa nawong sa Dios.

Pinaagi lamang sa pagsunod niining dalan sa pakigbisog batok sa mga pagbati, human masulayan ang iyang kaugalingon pinaagi sa kasinatian, makasaka ang usa ka monghe sa labing taas nga hagdanan sa espirituhanong hagdanan. Ang iyang espirituhanong paningkamot karon kinahanglan maglangkob sa pagkontemplar; samtang iyang ginapatay ang tanan nga makalupyo ug makarun, misaka ang iyang espiritu sa mistikal nga pagtan-aw sa Dios. Pinaagi sa Pag-ampo ni Jesus, pagbantay sa kasingkasing, hingpit nga kalinaw ug hingpit nga pagbulag sa kalibutan, kahilom, ug pagka-matinuoron sa kalag, ang asketa motubo sa espirituhanong paagi ug mosuod sa katapusang tumong sa iyang paningkamot (kasinatian † pagkontemplar) – pagkadiyosnon. Ug niining grasya-puno nga mistikal nga paglubong, sa panaghiusa sa Dios, nahimong kaambit siya sa kahimtang sa kalipay[127] .

---

[126] Meyer, Ph. *Die Haupturkunden für die Geschichte der Athos-Klöster* (1894) ug ang iyang mga artikulo bahin sa bag-ong kasaysayan ug kasamtangang kahimtang sa mga monasteryo sa Athos, sa: *Z. f. Kirchengeschichte*. 11 (1890); Sokolov, I. Ang Sulod nga Kahimtang sa Monastisismo sa Simbahang Byzantine gikan sa Tunga-tunga sa ika-9 hangtod sa Sayong ika-13 nga Siglo: 842–1204 (1894), sa: Prav. Sob. 1893. 3. Si Nil sa Sora kanunay nga nasabtan ang pulong nga 'hermitage' nga nagpasabot og skete. Sa Karaan nga Rus', ang usa ka skete kasagaran adunay pipila ka kinaiya sa usa ka nag-inusarang kinabuhi. Aron masabtan kini nga porma sa monastikong kinabuhi sa Karaan nga Rus', tan-awa: AI. 1. Nos. 26 ug 181; PSRL. 6. p. 284. Ang pipila ka mga historyador sa Rusya sayop nga nagtawag kang Nil nga usa ka anchorite (hermit); pananglitan: Nikitsky. An Essay on the Internal History of Novgorod. p. 86. Sa rehiyon sa Trans-Volga (sa dapit sa Vologda), wala pay mga cenobitic nga monasteryo hangtod sa 1371 (Makarii. 4. p. 214), apan sa amihanan pa, duol sa White Sea, adunay na mga komunal nga monasteryo sa tunga-tunga sa ika-15 nga siglo (Ayu. Blg. 110. 6. p. 145). Sa Novgorod ug sa palibot niini, kasagaran hermitage ra ang naa. PSRL. 6. p. 284.

[127] Tradisyon. pp. 6–65, 69 ff., 107 ff.

Ang mga panan-aw ni Nilus nakaugat sa asetik ug mistikal nga tradisyon sa Simbahang Sidlakan. Daghan sa mga buhat sa Balaang mga Amahan nailhan na sa Rus' sa dugay na panahon sa wala pa si Nilus. Apan gigamit kini ni Nilus sa lahi nga paagi kumpara sa iyang mga nauna ug kaubanan. Usa ka karaang Rusyano nga eskolar – pananglitan si Joseph sa Volotsk – gigamit lang ang mga sinulat sa Balaang mga Amahan aron mapamatud-an ang iyang kaugalingong punto ug aron supakon ang mga panan-aw sa iyang mga kaatbang. Si Nilus, sa laing bahin, naggamit sa Balaang Kasulatan o sa mga sinulat sa mga Balaang Amahan aron mas klaro ug mas makumbinse ang iyang mga argumento[128] . Ang iyang pangatarungan walay bisan gamay nga pormalismo; gihagit niya ang magbabasa sa pagpamalandong ug gihangyo ang ilang konsensya; dili lang siya maglalis, kundili mag-analisar. Niini, gipadayag ni Nilus nga siya usa ka maghuna-huna ug usa ka sikolohista. Nagkuha siya og daghang panultihon gikan sa mga Balaang Amahan ug sa mga asketiko-mistikal nga sinulat, apan dili molapas sa gikinahanglan aron ipatin-aw ang iyang kaugalingong mga hunahuna. Dili siya mosalig sa matang sa pagtigom-tigom sa mga panultihon nga makita sa buhat ni Joseph of Volotsk, nga sa iyang pangunang traktado, *The Enlightener*, makapoy sa magbabasa tungod sa kadaghan niini. Para kang Joseph, ang ascesis kanunay nga katuyoan sa iyang kaugalingon, samtang para kang Neil kini usa ra ka paagi, usa ra ka himan. Ang labing importante kaniya mao ang espirituhanong kahulugan sa ascesis, kay kini sa kaugalingon usa ra ka gawasnong pagpadayag sa sulod nga kinabuhi sa Kristohanon. Busa, dili niya kalimtan ang tagsa-tagsa nga kinaiya sa asketiko.

Sa pangunang buhat ni Nilus, *Ang Tradisyon*, naghisgot sa espirituhanong pakigbisog aron makab-ot ang asetikong ideal, apan dili sa ideal mismo; kini mapatin-aw sa kamatuoran nga si Nilus, isip usa ka batid nga sikolohista, nakasabot kon giunsa, tungod sa kahimtang sa monastisismo niadtong panahona, nga ang usa ka praktikal nga giya sa asetismo mas mapuslanon kaysa sa paghulagway sa usa ka ideal nga ang agianan padulong niini wala klaro nga gipakita.

3. Ang panaglalis tali sa mga 'Josephites' ug sa mga 'Non-Acquirers'

Ang kalainan tali sa panan-aw ni Jose ug ni Nilus sa kahulugan sa monastisismo ug sa kinaiya sa kinabuhi sa mga monghe, ingon man ang ilang nagkalain-laing asetikong panan-aw, labing klaro nga gipadayag atol sa mga diskusyon sa duha ka pilosopikal nga isyu nga labi ka nag-okupar sa katilingban sa Moscow sa sayong bahin sa ika-16 nga siglo.

Ang unang isyu nagtumong sa mga basihanan sa Kristohanong doktrina; ang ikaduha usa ka praktikal nga butang ug may kalabotan sa relasyon tali sa Simbahan ug estado sa Muscovite Rus'.

Ang mga erehiya ug mga erehiko nga naningkamot sa pagbaliko sa mga pagtulon-an sa Simbahang Ortodokso usa ka talagsaong panghitabo sa Karaan nga Rus'. Sa sulod nga misyon niini, ang Simbahan nakigbisog lamang batok sa mga pamahiin, mga nahibilin sa pagano ug mga grotesko nga porma sa panawag nga pagkamatinud-anon. Wala giluyag sa mga erehikal nga lihok ang mga pundasyon sa Karaan nga Kristiyanismo sa Rus'[129] .

Ang erehe nga Strigolnik, nga mitumaw sa Novgorod sa ika-14 nga siglo, nakadula gayud og piho nga papel sa kasaysayan. Pinaagi lamang sa mga polemikal nga sinulat batok niining erehe nga makahimo og kinatibuk-ang ideya bahin niining relihiyosong lihok. Sa ulahing bahin sa ika-15 nga siglo, usab sa Novgorod, mitumaw ang usa ka bag-ong heretikal nga lihok nga nailhan nga 'hereya sa mga Judaizer', tungod kay pipila ka mga Hudiyo ang nalambigit niini[130] .

Nakakuha kini nga lihok og medyo daghang sumusunod sa Novgorod ug Moscow. Dili na nato kini hisgutan sa detalye – mas importante para nato ang kalainan sa mga panan-aw ni Joseph ug ni Nil bahin sa erehiya. Sa iyang pangunang buhat, *The Enlightener*, si Joseph nagbarug og lig-on batok sa mga Judaisers,

---

[128] Gikutlo ni Nilus ang mosunod nga mga Amahan sa Simbahan ug mga manunulat sa asetikismo: Macarius, Basilio ang Dako, Juan Crisostomo, Nilo sa Sinai, Isaac ang Siryano, Efrem ang Siryano, Abba Doroteo, Hesychius sa Herusalem, Kasiyano, Juan Klimakus, Maksimo ang Konfesor, Pedro sa Damasco, Papa Gregorio ang Dialogista, Teodoro ang Studita, Philotheus, Simeon nga Bag-ong Teologo, uban sa partikular nga pagtagad kang Gregory sa Sinai, ug uban pa.

[129] Mapansin lamang ang medyo dili kaayo klaro nga mga paghisgot sa karaang kronika sa Rusiya bahin sa 'erehya' sa monghe nga si Adrian (sa Kronika ni Nikon, ubos sa tuig 1004) ug sa usa ka Dmitry (kaluha ka tuig pagkahuman), nga posibleng nalangkit sa Paulicianismo sa Bulgaria. Mahimo usab hisgutan ang usa ka presbiterio nga ginganlan og Martin, usa ka Armenyo, nga ang iyang kinabuhi ug mga pagtulon-an napabilin lamang sa labi ka malabo nga impormasyon; cf.: Golubinsky. 1. 2 (2nd ed.). p. 795. Ang mga kontrobersiya bahin sa pagpuasa matag Miyerkules ug Biyernes (ika-12 nga siglo) ug sa paggamit sa 'Alleluia' (ika-14 nga siglo) wala'y heretikal nga kinaiya.

[130] Alang sa dugang mahitungod niining kalihukan, tan-awa ang Kapitulo X.

nga nagkontra kanila ug sa ilang relihiyosong panan-aw; tungod niini, ang *The Enlightener* usa ka hinungdanon kaayo nga tinubdan bahin niini. Sa ubang mga sinulat, lakip na ang pipila ka mga sulat, si Joseph nagsugyot og praktikal nga mga lakang batok sa mga erehe[131] . Ingon usa ka tig-awhag sa hugot nga mga lakang, gitugotan pa gani ni Joseph ang silot sa kamatayon. Ang mga panan-aw ni Joseph nakasinati og kusgan kaayong pagsupak gikan sa mga non-possessors sa sirkulo ni Nil Sorsky. Sa iyang polemika batok sa mga Judaizers, samtang nagdepensa sa pagka-kinahanglanon sa hugot nga mga lakang, si Joseph nagasalig panguna sa Daang Tugon, samtang ang mga non-possessors, sa ilang pagsupak kaniya, nagsalig sa espiritu sa Bag-ong Tugon. Sila mitindog pag-ayo batok sa paggamit sa silot sa kamatayon sa mga Kristohanon; ang mga erehe mga makasasala nga, kon dili nila isalikway ang ilang mga sayop, angay silang i-exkommunikar gikan sa pakig-uban sa ubang mga Kristohanon ug ipahimutang sa mga monasteryo, aron didto, pinaagi sa pagtudlo, sila makaabot sa kahibalo sa kamatuoran[132] . Bisan pa nga epektibo nga nangibabaw ang panan-aw ni Joseph sa Konseho sa 1504 ug gisilotan sa Simbahan ang pipila ka mga erehe sa kamatayon[133] , nagpabilin gihapon kining kalainan sa panan-aw nga kinaiya sa duha ka monastikong lihok nga gihisgutan.

Usa pa ka isyu diin nahimong klaro ang kalainan sa relihiyosong panan-aw sa duha ka kalihukan mao ang pangutana sa mga propyedad sa mga monasteryo[134] .

Ang pagtubo sa kayamanan sa mga monasteryo sa Muscovite Rus' nagkakusog gayud. Ang mga monasteryo nga natukod sa ika-13 hangtod ika-14 nga siglo hinay-hinay nga nahimong mga kolonya sa ekonomiya sa sentral ug amihanang Rusya. Nag-apil sila sa agrikultura ug mga pang-kamot nga trabaho; ang mga mag-uuma nagpuyo sa yuta sa monasteryo, nagtrabaho alang sa monasteryo o nagbayad og abang. Nagkalain-laing pribilehiyo bahin sa pagpanag-iya sa yuta, nga gihatag sa mga prinsipe ug dagkong prinsipe ngadto sa mga monasteryo, nagpataas sa ilang kaugmaran. Ang mga monasteryo mismo mopalit og yuta nga naugad na ug nadawat og mga panag-iya isip gasa o panulondon gikan sa mga prinsipe, boyar, negosyante, ug uban pang mga indibidwal; dugang pa, mitubo ang panag-iya sa monasteryo pinaagi sa mga kontribusyon sa mga adunahan nga misulod sa monasteryo. Ang konsentrasyon sa dakong bahin sa yuta nga angay para sa agrikultura sa kamot sa Simbahan nagdala sa gobyerno sa paghunahuna sa pag-angkon pag-usab sa yuta nga nawala alang sa katuyoan sa estado[135] .

Sa sulod sa eklesiastikal nga hirarkiya ug sa komunidad sa mga monghe, mitumaw ang duha ka panan-aw bahin sa isyu sa mga propyedad sa monasteryo: ang usa mao ang panan-aw nga Josephite, ug ang usa pa mao ang panan-aw sa mga Non-Acquirers[136] . Ang mga Non-Acquirers, o ang 'Mga Karaan sa Volga' , nga nagdumili sa katungod sa Simbahan ug mga monasteryo sa pagpanag-iya og yuta, adunay pipila ka mga nauna sa han-ay sa mga obispo ug komunidad sa mga monghe sa Rusya[137] .

---

[131] Mga sulat kang Mitrofan ug kang Dakong Prinsipe Vasily Ivanovich, sa: Chteniya. 1847. 1; kang Obispo Nifont, sa: RIB. 6. p. 825 ug mosunod.

[132] Ang tubag sa mga Non-Acquirers – 'Epistola sa mga Karaan sa Vologda', sa: DRV. 14 (1792). pp. 424–428.

[133] PSRL. 6. p. 49; 8. p. 244.

[134] Ang literatura bahin niini nga hilisgutan lapad kaayo; akong hisgutan lamang ang labing hinungdanong mga buhat: Milyutin. 'Mahitungod sa Dili Malalin nga Kabtangan sa mga Klero', sa: Readings. 1859. 4; 1860. 3; 1861. 1, 2; Gorchakov. Mahitungod sa mga Yutang Panag-iya sa mga Metropolita, Patriyarka ug sa Balaang Sinodo sa Rusya (1871); sa maong awtor. Ang Opisina sa mga Monghe (1868); Pavlov. Op. cit.; Zhmakin. Op. cit. Usa ka mubo nga pagtan-aw ang gihatag sa libro: Gautier. Usa ka Sanaysay sa Kasaysayan sa Panag-iya sa Yuta sa Rusya (1915). Usa ka paningkamot alang sa komprehensibo nga pagtuon sa ekonomikanhong pagdumala sa mga monghe sa amihanang Rus' makita sa buhat ni: Savich, A. The Solovetsky Estate in the 15th–17th Centuries: A Study of the Economy and Social Relations in the Russian Far North. Perm, 1927. Tan-awa ang Mga Kapitulo VI ug VIII.

[135] Si Adam Clement, nga mibisita sa Moscow niadtong 1553, misulat mahitungod sa mga monasteryo: 'Plurima ibi exstruuntur Basilianorum coenopia (coenobia); ang ilang kita gikan sa yuta dako kaayo, kay ang mga monghe nagkupot sa ikatulo sa tanang yuta sa tibuok gingharian' (daghan didto ang mga Basilian nga coenobia, ug nagpanag-iya sila og daghang yuta; ang ikatulo sa yuta sa tibuok gingharian iya sa mga monghe), sa: Rerum Moscoviticarum scriptores varii. Frankfurt, 1600. p. 152.

[136] Ang Simbahan gibase ang iyang mga katungod sa mga kanon ug lagda sa mga Ekumenikal ug Lokal nga Konsilyo, nga bisan pa man, mosulti batok sa pagpanag-iya sa yuta: ang ika-38 nga Apostolikong Lagda, ang ika-12 nga Lagda sa Ikapitong Ekumenikal nga Konsilyo (Ang Lagda sa Balaang mga Apostoles, sa Balaang mga Konsilyo ug sa Balaang mga Amahan uban sa mga komentaryo. Moskowa, 1876. pp. 87, 668) ug, labi na, Lagda 6 sa Ikaduhang Konseho sa Constantinople niadtong 861 (Mga Akto sa Siyam ka Lokal nga Konseho. Kazan, 1877. p. 238). Gihangyo ni San Teodoro ang Studita ang labing hugot nga pagkabus-anan sa iyang mga igsoon ug gisalikway ang katungod sa mga monghe sa personal nga kabtangan. Dobroklonsky, A. Ang Banal nga Teodoro, Kumpesor ug Abad sa Studion. Odessa, 1915. p. 498.

[137] Usa ka sulat (1395/1405) gikan kang Cyprian, Metropolitan sa Moscow (1381–1382, 1390–1406), ngadto kang Abad Athanasius (AI. 1, Blg. 253), diin gitubag niya ang pangutana sa katungod sa mga monghe sa pribadong kabtangan ug gisalikway kini nga katungod ingon supak sa panan-aw sa mga Balaang Amahan. Iyang giila, bisan pa, ang lehitimong pagpanag-iya sa yuta alang sa komunal nga mga monasteryo, basta kini nga mga kabtangan pagadumalahan sa usa ka layko nga naghatag sa monasteryo sa tanang

Sa Konseho sa 1503, ang gobyerno sa Moscow misulay sa pagsalig sa partido sa mga Non-Acquirers aron maluwas ang isyu sa mga monastikong panag-iya sa malinawon nga paagi. Ang panan-aw sa mga kontra sa mga monastikong panag-iya gipakita sa Konseho ni Nil sa Sora ug ni Paisius sa Yaroslavl. Si Nilus sa Sora sa daghang higayon na sa iyang mga sinulat, mibangon nga supak sa mga propyedad sa monasteryo ug sa personal nga kabtangan sa mga monghe. Apan sa Konseho, gikinahanglan nga ang mga obispo ug uban pang mga klero maghimo og desisyon bahin niini nga isyu, ug gipahayag ni Nilus sa Sora ang iyang tinguha nga 'ang mga monasteryo dili unta magpanag-iya og mga baryo, apan ang mga monghe magpuyo sa kamingawan ug magpanginabuhi pinaagi sa manwal nga trabaho', bisan pa nga gisuportahan si Nil sa tigulang nga si Paisius Yaroslavov, wala kini nga sugyot nakadawat og pabor gikan sa kadaghanan sa mga nitambong sa Konseho, ug labi na gayud sa abbot sa Monasteryo sa Volokolamsk, si Joseph Volotsky[138] .

Samtang si Nil naggikan sa hingpit nga asetikong panan-aw, nga gibase usab sa kanonikal nga mga lagda sa Simbahang Sidlakan, si Joseph giya sa mas praktikal nga mga konsiderasyon sa simbahan. Ang pangunang buluhaton sa monasteryo mao ang pagsiguro sa pagbansay sa hirarkiya sa simbahan. Matuman lamang sa monasteryo kini nga buluhaton kon kini maghatag sa komunidad sa mga monghe (Nagpasabot si Joseph sa usa ka komunal nga monasteryo) nga mga kahimtang sa pagpuyo diin ang mga monghe maluwas gikan sa kabalaka bahin sa ilang adlaw-adlaw nga pan, ug makatutok hingpit sa pagpangandam alang sa umaabot nga ministeryo sulod sa han-ay sa eklesiastikal nga hirarkiya – ingon nga mga obispo, mga abadi, ug uban pa. 'Kung walay yuta ang mga monasteryo,' miingon si Joseph sa Konseho sa 1503, 'ngano pa kaha nga ang bisan kinsa nga dungog ug mahimayaong tawo mopasa sa mga panata sa monastiko?'[139] Nakadawat og suporta ang mga panan-aw ni Joseph gikan sa mga obispo sa Konseho ug kini ang nidaug: nagpabilin sa pagpanag-iya sa mga monasteryo ang yuta.

Ang kalainan sa opinyon bahin niini nga isyu tali sa nag-unang representante sa duha ka partido nagpakita kung unsa ka supak ang ilang mga panan-aw sa aske-tismo sa kinatibuk-an. Para kang Nil sa Sorsk, ang labing importante mao ang sulodnong pagkahingpit sa monghe sa usa ka palibot sa tinuod nga ascesis; ang mga henerasyon sa mga monghe nga gipadako niining espiritu, kon kinahanglan nilang buhaton ang ilang ministeryo sa sekular nga kalibutan, maningkamot alang sa hingpit nga Kristohanong mga tumong. Si Joseph sa Volotsk nagtan-aw sa asetikismo sa monastiko, una sa tanan, ingon usa ka paagi sa pag-andam sa mga monghe sa pagbuhat sa mga buluhaton sa simbahan ug administratibo. Nagsulti siya sa panginahanglan sa suod nga relasyon tali sa mga buluhaton sa simbahan ug estado; si Neil, sa pikas bahin, nangayo sa ilang pagbulag ug hingpit nga kagawasan gikan sa usag usa. Sa panan-aw ni Joseph, ang mga monasteryo kinahanglan nga ipailawom ang pagka-indibidwal sa monghe; busa kaniadto miingon siya nga ang personal nga opinyon mao ang inahan sa tanang pagbati, ug ang opinyon mao ang ikaduhang pagkahulog. Si Nil, sa laing bahin, mipanalipod sa pagka-indibidwal sa tawo ug gisuportahan ang sulodnong kagawasan sa asketiko sa iyang espirituhanong paningkamot.

Ang kadaugan ni Joseph dako kaayo ug kahulugan sa kasaysayan. Ang iyang mga sumusunod nakab-ot og kusog, labi na sa ikaduhang kwarter sa ika-16 nga siglo, – usa ka mubo nga interludyo nga nalambigit kang Metropolitan Joasaph (1539–1541), nga nakisimpatiya sa mga dili tag-iya apan gamay ra ang epekto sa kapalaran sa Simbahan – ug sa dili madugay ang mga Josephite nahimong labing impluwensyal, nagdumala nga paksyon sulod sa Simbahang Ruso.

---

gikinahanglan niini. Kini nga parehas nga panan-aw gipaambit usab nila San Sergius sa Radonezh ug San Cyril sa Belozersk, nga sa prinsipyo miila sa katungod sa komunal nga mga monasteryo sa pagpanag-iya og yuta, apan gisalikway ang katungod sa pribadong pagpanag-iya alang sa tagsa-tagsa ka monghe. Bisan pa nga ang duha ka santo naningkamot sa pagpaila ug pagpadayon sa labing istrikto nga porma sa cenobitic nga kinabuhi sa ilang mga monasteryo, dili nila mapugngan ang pagdawat sa mga gasa nga yuta nga gihatag sa mga monasteryo, labi na kon kini nga mga gasa gikan sa mga prinsipe. Pavlov. Op. cit. pp. 11, 66; Makarii. 8 (1874). p. 154; Nikolsky. The Kirillo-Belozersky Monastery. Vol. 1, No. 2 (1910). p. 11. Sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky, nabahin ang komunidad sa mga monghe sa duha ka paksyon, diin ang panaglalis tali nila nagpadayon sa tibuok ikaduhang tunga sa ika-15 nga siglo ug misangpot sa pagtukod sa usa ka grupo sa mga asetikong monghe nga hugot nga misupak sa mga panag-iya sa monasteryo. Nikolsky. Kinabuhi sa Komunidad ug sa Selyula sa Kirillo-Belozersky Monasteryo, sa: Christian Readings 1907. Agosto. pp. 155–173. I-kumpara: VMCh. Septiyembre. p. 550. Posible nga kini gayud nga mga panaglalis ang nag-awhag kang Nil sa Sorsk sa pagtukod sa iyang kaugalingong skete.

[138] Tradisyon. pp. 81, 14, 18; Mga Dugang. 10. p. 505.

[139] Mga Suplemento. Bol. 10. p. 508.

Kabanata V. Ang Kalibutan sa mga Ideyang Eklesiastikal ug Politikal sa Moscow sa ika-16 nga Siglo

1. Ang Pagkonsolida sa mga Yutang Ruso ilawom sa Pulitikang Awtoridad sa mga Muscovite nga Hari ug sa Simbahang Ruso

Ang panaglalis tali sa duha ka asetikong kalihukan mahimo untang nakapahimulos sa monastisismo kon ang duha ka panig nakakuha og husto nga konklusyon gikan niini ug nakaila nga ang mga butang nga may kalabotan sa espirituhanong giya sa mga monghe ug sa organisasyon sa kinabuhi sa mga monghe sa kinatibuk-an kay hingpit nga eklesiastikal nga mga buluhaton. Bisan pa nga nahimong klaro atol niining panaglalis nga ang mga asetikong panan-aw labing hugot nga nalangkit sa politikal ug estadong mga kalihokan sa nasud – nagtumong kami sa isyu sa mga monastikong panag-iya – – ang mga Josephite ug ang mga Non-Acquirers unta nakakaplag og tunga-tungang dalan ug busa nawala ang negatibong sangputanan sa panagbangi gikan sa kinabuhi sa mga monghe, kon gipakita nila ang pagkamatinahuron, nga mao gayud ang gipangayo sa pagkamapaubos sa pagkamonghe kanila. Apan, wala kini nahitabo – dili tungod sa sobra nga kadasig sa mga Josephite o sa pagkamatarong sa mga Non-Acquirers, kondili tungod kay ang duha ka kalihukan naipit sa kusgan nga pagbaha sa mga opinyon sa estado ug politika, mga ideolohiya ug mga ideya, nga literal nga nilunop ang Muscovite nga estado sa ika-16 nga siglo. Lagmit nga dili kini katingad-an nga ang panaglalis bahin sa mga basihanan sa pagpanamastamas misidlak sa panahon nga ang Muscovite Tsardom misulod sa usa ka makahukom nga yugto sa kasaysayan niini.

Ang tibuok kasaysayan sa monastisismo, sa Sidlakan ug Kasadpan, nagpakita kung unsa kalisod nga bulagon ang monasteryo gikan sa gawas nga kalibutan ug, kung ang mga monghe gikinahanglan nga buhaton ang ilang mga katungdanan sa sekular nga kalibutan, unsa kalisod nga panalipdan ang monastisismo gikan sa sekularisasyon. Ang dagkong eklesiastikal ug politikal nga mga panghitabo nagbungkag sa mga bungbong sa monasteryo ug nagdani sa monastisismo ngadto sa agos sa sekular nga kinabuhi. Ang ikonoklasmo sa Byzantium, ang kilusang Cluniac sa Kasadpan, ug ang mga Krusada nagsilbi nga klarong kumpirmasyon niining hulagway.

Ang mga panghitabo nga nahitabo sa Muscovite nga estado dako kaayo ug makapahingangha, alang sa ilang mga kauban sa panahon—ang mga Josephite ug ang mga Non-Acquirers—ug alang sa sunod nga henerasyon. Ang relihiyoso ug politikal nga panan-aw sa mga tawo niadtong panahona, labi na sa mga edukadong klase – usa ka grupo nga nakakuha sa espirituwal nga kusog eksklusibo gikan sa monastisismo – literal nga nabalisa tungod niining mga panghitabo. Ang mga historyador, labi na ang mga historyador sa simbahan, kasagaran nagpasimple sa sobra sa mga proseso sa panghunahuna ug mga lihok sa mga tawo sa nangagi; usahay ang mga sunod nga henerasyon dili gyud makasabot sa mga ideya nga nagiya sa kinabuhi sa mga tawo niadtong panahona, gawas kon ilang madala ang ilang hunahuna ngadto sa kahimtang niadtong panahona ug masabtan ang mga relihiyosong panan-aw sa nangagi. Ang panan-aw sa kalibutan sa mga Ruso niadtong panahona hingpit nga relihiyoso; tanang panghitabo sa simbahan ug sa politika sa estado gitan-aw, gibug-aton, ug gisusi gikan sa relihiyosong panan-aw. Ang ilang paagi sa paghunahuna ug ang kinaiya sa ilang pangatarungan lahi kaayo sa karon. Ang mga tawo niadtong panahona, kadaghanan sama sa mga debotong bata, apan adunay mga pagbati sa hamtong; sila mga Kristohanon nga nakaila sa mga pananglitan sa tinuod nga Kristohanong pagkahingpit, apan dili nila makita ang dalan paingon niini. Aron masabtan ang sikolohikal nga basihanan sa maong panahon, kinahanglan balikan paghinumdom ang kinaiya sa mga Ruso sa sinugdanan sa ika-16 nga siglo: 'Niadtong panahona, ang mga tawo wala maghunahuna base sa mga ideya, kondili base sa mga hulagway, simbolo, ritwal, ug mga sugilanon; sa ato pa, ang mga ideya wala motubo ngadto sa lohikal nga kombinasyon, kondili ngadto sa simbolikong lihok o gituohan nga mga kamatuoran, nga ilang gipangita og pagpatin-aw sa kasaysayan. Niliko sila sa nangagi dili aron ipasabot ang mga panghitabo sa karon, kondili aron ipangatarungan ang ilang kasamtangang interes, nga nangita og mga pananglitan aron suportahan ang ilang kaugalingong mga pag-angkon'[140] .

Ang dagkong mga panghitabo nga nasyonal ug kalibutanong politikal nga kahulugan nagakahitabo sa atubangan sa mga mata sa katawhang Ruso. Hangtod bag-ohay lang, ang Prinsipalidad sa Moscow wala'y lain kondili usa ka tipik sa yuta taliwala sa walay kinutuban nga kalasangan sa kapatagan sa Rusya. Apan kini nga luna sa yuta padayon nga nagpalapad sa gasto sa ubang mga prinsipalityo nga gihatagan og yuta; ang

[140] Kljutschevskij. Geschichte RuЯlands, vol. 2, p. 127.

Prinsipalityo sa Moscow mitubo sa teritoryo, politika, ug ekonomiya[141] . Ang konsolidasyon sa mga prinsipalityo sa Rusya ilawom sa pagdumala sa Prinsipe sa Moscow, ang 'nagtigum sa mga yuta sa Rusya', resulta sa maalamon nga politika, sa usa ka bahin , ug sa pagtubo sa nasudnong pagkahibalo sa kaugalingon, sa pikas bahin[142] . 'Ang pagtapos sa teritoryal nga paghiusa sa Amihanang-Sidlakang Rus' sa Moscow nagbag-o sa Prinsipalidad sa Moscow ngadto sa usa ka Dakong Rusyano nga nasudnong estado'[143] , ingon ni Klyuchevsky.

Ang pag-aneksar sa mga prinsipalidad nga appanage nagtugot sa Dakong Prinsipe sa Moscow nga ipundok ang pinagsanib nga gahum sa mga rehiyon sa iyang kaugalingong kamot[144] . Ang Prinsipe sa Moscow, si Ivan III (1462–1505), nahimong 'soberano ug autokrata'[145] , 'Dakong Prinsipe sa Tibuok Rus'. Sa una, pormalidad ra kini nga titulo; karon nakab-ot na kini og tinuod nga kahimtang ug politikal nga kahulugan: nagdumala si Ivan III de facto ug de jure[146] . Ang teritoryal nga paghiusa sa Rus' ubos sa awtoridad sa Dakong Prinsipe sa Moscow dako kaayo'g kahulugan dili lang para sa mga yutang Ruso: internasyonal ang kinaiya sa mga sangputanan niini. Ang Dakong Dukado sa Moscow karon nagbahin na og komon nga utlanan sa ubang mga estado. Sa wala pa, usa kini ka gamay nga prinsipalidad nga natago sa kakahoyan tali sa mga suba sa Oka ug Volga; sa sulod sa pipila ka dekada, naapil kini sa komplikado nga lambong sa politika sa kalibutan[147] . Kini usa ka hingpit nga bag-ong panghitabo dili lamang para sa gobyerno sa Moscow, apan usab para sa mga Muscovite nga naghunahuna. Usa ra ka kahimtang ang naghatag ug landong sa politikal nga kahimayaan sa karon nga mitubo nga estado – ang gapos sa mga Tatar, nga sa de facto, siyempre hapit dili mabati sa Moscow, apan sa de jure nagpabilin gihapon. Apan, niadtong 1480, nawala usab kining landong: gikuha sa Rus' ang gapus nga nagpabayat kaniya sulod sa duha ka gatus ug kalim-an ka tuig (1238–1480)[148] .

2. Mga ideyang eklesiastikal ug politikal sa Moscow sa ikaduhang tunga sa ika-15 ug sayong bahin sa ika-16 nga siglo

Kining mga panghitabo natural nga nagbilin og marka sa kinabuhi sa mga tawo niadtong panahona. Dili kalimtan nga ang eklesiastikal nga hirarkiya adunay dakong papel sa paghiusa sa mga yutang Ruso. Ang

---

[141] Ang mosunod nga mga buhat mahimong magsilbing introduksyon sa komplikado nga mga isyu nga may kalabotan sa pagtubo sa estado sa Muscovite sa ika-15–16 nga mga siglo: Kljutschevskij. Op. cit., vol. 2, Mga Kapitulo 1, 2 ug 5; Stdhlín, Karl. Geschichte Russlands, vol. 1 (1923), p. 197 ff.; Presnyakov, E. Ang Pagporma sa Dakong Estado sa Rusya (1918); Lyubavsky. Ang Pagporma sa Punong Teritoryo sa Estado sa Dakong Nasyon sa Rusya (1929); Platonov, S. Kasaysayan sa Rusya (1927).

[142] Ang Dakong Prinsipe sa Moscow gipailawom sa iyang kontrol ang mosunod: niadtong 1463 – ang prinsipalidad nga apanage sa Yaroslavl (ubos sa usa ka kasabotan sa kalinaw); niadtong 1472 – ang apanage ni Prinsipe Yuri (igsoon ni Ivan III): Dmitrov, Mozhaisk ug Serpukhov; niadtong 1472 – nakuha niya ang Perm; ang usa ka bahin niining teritoryo gisagop na ubos kang Ivan I Kalita; niadtong 1478 – nakuha niya ang Veliky Novgorod; niadtong 1481, gisagop ang apanage ni Andrei, igsoon ni Ivan: Vologda ug Tarusa; tali sa 1482 ug 1493 – ang gagmay nga prinsipalidad sa yutang Chernigov ug Novgorod-Seversky: Vyazma, Chernigov, Starodub ug Novgorod-Seversky; niadtong 1485, napildi ang Prinsipalidad sa Tver; niadtong 1485, ang prinsipalidad sa Vereya gilakip pinasikad sa usa ka testamento nga gipugos; niadtong 1489, napildi ang Vyatka; niadtong 1492, gilakip ang prinsipalidad sa Uglich, nga iya sa iyang igsoon nga si Andrei ang Dako; niadtong 1503, gilakip ang usa ka bahin sa prinsipalidad sa Ryazan pinasikad sa testamento ni Prinsipe Fyodor sa Ryazan. Tanan kini resulta sa maalamon nga polisiya ni Ivan (1462–1505). Sa ilawom sa iyang anak, si Dakong Prinsipe Vasily III (1505–1533), nagpadayon ang pagsaka sa Moscow: niadtong 1510, napailalom ang Pskov; niadtong 1513, ang gamay nga Prinsipalidad sa Volokolamsk; niadtong 1514, nabawi ang Prinsipalidad sa Smolensk gikan sa Lithuania; niadtong 1517, gi-aneksar ang Dakong Prinsipalidad sa Ryazan; ug niadtong 1523, ang Prinsipalidad sa Seversk. Alang sa dugang pagbasa, tan-awa ang miaging nota.

[143] Kljutschevskij. 2. p. 116.

[144] Rozhkov. Russian History. Vol. 3, p. 25; Presnyakov. Op. cit., pp. 458, 429.

[145] Platonov. Lectures on Russian History. ika-9 nga edisyon. (1915). p. 156. I-kumpara: ang mga panan-aw ni Ključevskij (2. p. 126) ug ni Dyakonov (The Power of the Moscow Sovereigns (1889). p. 54 ug mosunod) bahin sa kahulugan sa maong termino.

[146] Tan-awa: Dyakonov. Op. cit.; Rozhkov. The Origin of Autocracy in Russia (1906); Philipp W. Ivan Peresvetov (1935). Ch. 4; Vladimirsky-Budanov. Review; Sergeyevich. Russian Legal Antiquities.

[147] Tan-awa: Stdhlin. 1; Kljutschevskij. 2 (1925); Platonov. Geschichte Russlands (1927); Presnyakov. Education (1918); Ubersberger H. Austria and Russia since the End of the 15th Century (1906); Forstreuter, K. Prussia ug Rusya sa Gitnang Panahon. Ang Pag-uswag sa ilang mga Relasyon gikan sa ika-13 hangtod sa ika-17 nga Siglo (1938); Barbashov, A. Vytautas. Ang Katapusang Kaduha ka Tuig sa iyang Paghari (1891).

[148] Stählin, vol. 1, pp. 216 ff. Usab: Grekov, B. ug Yakubovsky, A. Ang Bulawanong Horde. Usa ka balangkas sa kasaysayan sa Jochi ulus atol sa pag-umol niini ug sa pinakataas nga kahimtang niini sa ika-13 ug ika-14 nga mga siglo (1937); Spuler, B. 'Ang Langyong Palisiya sa Bulawanong Horde', sa: Jahrbuch für Geschichte Osteuropas, 5 (1940); idem. Ang Bulawanong Horde (1941) (uban sa usa ka halapad nga bibliyograpiya); ang akong artikulo 'Mahitungod sa Kasaysayan sa Palisiya sa Sidlakan sa Rusya sa ika-15 ug ika-16 nga mga Siglo', sa: Jahrbuch für Geschichte Osteuropas, 6 (1941). pp. 55–84. Mahitungod sa batasan sa mga khan sa Tatar batok sa Simbahang Ruso: Priselkov, M. Ang mga Sertipiko sa Khan alang sa mga Metropolitan sa Ruso (1916).

mga metropolitano sa Rusya[149] — labi na sila Theognostus (1328–1353), Peter (1308–1325), Alexius (1354–1378) ug Gerontius (1473–1489) — kanunay nga masigasig nga nagsuporta sa mga palisiya sa 'mga naghiusa sa mga yutang Ruso'[150] . Ang nga palisiya sa hierarkiya sa simbahan naglangkob na sa mga paunang kondisyon alang sa pagtukod sa ingon nga relasyon tali sa estado ug sa Simbahan nga mitugma sa mga panan-aw ni Joseph sa Volotsk ug sa iyang mga sumusunod. Apil na ang mga monghe sa pagpatuman sa ingon nga palisiya bisan pa sa wala pa ni Joseph sa Volotsk. Isip usa ka istriktong asketiko, si San Sergius sa Radonezh naglihok sa parehas nga espiritu gawas sa mga bungbong sa monasteryo. Wala siya moapil sa Gubat sa Kulikovo (1380), nga natapos sa kadaugan batok sa mga Tatar, apan gipanalanginan niya ang Dakong Prinsipe alang niini nga gubat.

Ang Simbahan, bisan pa, dili lang misuporta ug nagpanalangin sa Dakong Prinsipe; kasagaran napugos kini sa pagpangayo og tabang gikan sa mga awtoridad sa estado. Labi na kini nga klaro niadtong 1439, sa dihang ang Simbahang Ruso ug ang relihiyosong konsyensya sa mga Ruso kinahanglan magtino sa ilang baruganan bahin sa Konseho sa Florence. Ang mga lihok sa Metropolita sa Rusya nga si Isidore (1437–1441), nga miapil sa Konseho ug miila sa unyon, nasugat og hugot nga pagsupak sa Moscow gikan kang Gran Prinsipe Vasily (1425–1462) ug sa mga klero sa Rusya[151] . Ang pagduda sa mga Griyego nga daan nang naglungtad sa Moscow milig-on pagkahuman sa Unyon sa Florence, samtang ang pagkamapisan nga gipakita sa Dakong Prinsipe sa pagpanalipod sa Ortodoksong doktrina dili lang giila ug giuyonan sa mga eklesiastikal nga sirkulo, apan gipakita usab kanila nga ang awtoridad sa estado andam ug makahimo sa pag-alagad sa Kristohanong mga katuyoan. Kini nga panghitabo usa ka labing hinungdanon nga pagpadayag sa relihiyosong konsyensya sa mga Ruso, nga napahalagahan usab sa mga sumusunod nga henerasyon. 'Ang kahinungdanon sa Unyon sa Florence alang sa kasaysayan sa Rusya dili gyud masukod. Gihulagway niini ang integrasyon sa Rus' ngadto sa pan-Eurong pulitika sa ikaduhang tunga sa ika-15 nga siglo. Sa samang higayon, ang Unyon ug ang pagtimbang-timbang sa kahinungdanon niini nahimong, alang sa relihiyosong pamamahayag, basihan sa mga diskusyon bahin sa nagkataas nga gahum sa Moscow'[152] . Ang Unyon sa Florence dako kaayo og kahinungdanon sa pagpalambo sa relihiyosong pamamahayag sa Rusya sa ika-15–16 nga mga siglo, ingon man usab sa paghubit sa relasyon sa Moscow sa Byzantium ug sa Simbahang Griyego. Sa dihang, duha ka dekada pagkahuman sa unyon, nahulog ang Constantinople – ang Ikaduhang Roma – sa pag-atake sa mga 'walay Diyos' nga Turko (1453), gitan-aw sa mga Kristohanon sa Moscow kini nga panghitabo ingon silot sa ilang alyansa sa mga 'heretikal nga Latino'. Sa panan-aw sa mga Ruso, ang relihiyosong awtoridad sa Griyegong Ortodoksiya hingpit nang nahugno[153] .

Aron masabtan kung unsa ka lawom ang impluwensya sa politikal nga kagubot sa relihiyosong hunahuna sa mga Ruso, kinahanglan nga dalhon sa hunahuna ang kaugalingon ngadto sa espirituhanong kahimtang niadtong panahona. Ang Kristohanong panan-aw sa mga Ruso nangita og paagi aron mabalik ang ilang balanse. Ang kuta sa Ortodoksiya, nga gihalad sa balaan sulod sa daghang katuigan, gipukan, ug kung wala ang hulagway niining kuta, dili sila makatuo o mabuhi. Para kanila, kini usa ka pahimangno sa nagkadool

---

[149] Tan-awa: Priselkov, M. Mga Sanaysay sa Simbahan ug Pulitikang Kasaysayan sa Kievan Rus' sa ika-10–12 nga mga siglo (1913); Presnyakov. Edukasyon; Sokolov, D. Ang Kasaysayan sa Pagbahin sa Metropoliya sa Rusya (1900); Sokolov, P. Ang Rusong Obispo gikan sa Byzantium ug ang Katungod sa Iyang Pagpili hangtod sa Sayong Bahin sa ika-15 nga Siglo (1913); Makariy. 5–6 (mga may kalabutan nga kapitulo).

[150] Sokolovsky. Participation (1902); Presnyakov. Education; Makarii. 6; Dyakonov. The Power of the Moscow Sovereigns (1889). Ang palisiya sa mga metropolitan, nga nagtumong sa pagsuporta sa awtoridad sa estado, makita usab sa mga kompilasyon sa kronika nga gihimo ubos sa katungdanan sa metropolitan; tan-awa: Priselkov, M. *Kasaysayan sa Pagkronikista sa Rusya sa ika-11 hangtod ika-15 nga mga Siglo* (1940), labi na sa mga panid 149–155, 162; Shakhmatoff, A. 'All-Russian Chronological Compilations of the 14th and 15th Centuries', sa: ZhMNP, 1900, nos. 9–10, 11; Presnyakov, A. 'Chronicle Compilation in the 14th–16th Centuries', sa: History of Russian Literature up to the 19th Century, ed. by A. Gruzinsky, vol. 1 (1916).

[151] Ziegler, A., *Die Union* (1938), nga naghatag og bibliyograpiya sa maong hilisgutan; cf. ang pagrepaso ni Philipp, W., sa: *Jahrbuch für Geschichte Osteuropas*, vol. 5 (1940), p. 213 ff.; tan-awa usab: Shpakov, A., *The State and the Church* (1904), usa ka buhat nga wala gihisgutan ni Ziegler.

[152] Philipp. Op. cit., p. 213.

[153] Tungod gayud niini, dili na katingalahan nga ang kronika naglangkob og ingon ka detalyadong paghulagway sa pagsakop sa Constantinople (Tsargrad): 'Ang Sugilanon sa Pagsakop sa Tsargrad' sa: PSRL. 12. pp. 83–97; Aleman nga edisyon: 'Bericht über die Eroberung Konstantinopels'. Gisalin (base sa Nikon Chronicle) ug gi-anotar ni M. Braun ug A. M. Schneider. Göttingen, 1940. Kini nga 'Tale', o 'Legenda sa Tsargrad', nga usa ka importante nga tinubdan sa karaang Rusyano nga pamahayag, nakapukaw sa daghang kritikal nga literatura: V. Yakovlev, The Legend of Tsargrad (1868); I. Sreznevsky, sa: Academic Proceedings of the Second Department of the Academy of Sciences (1854); Orlov, A., sa: IORAS. 12 (1908); Archimandrite Leonid. The Tale of Tsargrad by Nestor-Iskander, ika-15 nga siglo, sa: PDP. 62 (1886). Tan-awa usab: Petukhov, p. 101.

nga katapusan sa kalibutan. Ang tuig 1492 nagtimaan sa katapusan sa ikapitong milenyo sukad sa paglalang sa kalibutan (sumala sa kronolohiya sa panahona), samtang dugay nang nasuhop sa hunahuna sa mga Ruso ang Kristohanong eskatolohiya. Ang mga panghitabo sa miaging mga dekada – ang 'heretikal nga unyon' ug ang pagkahugno sa 'apostata nga Byzantium' – naghatag pa gyud ug mas ngitngit nga landong niining pagpaabot. Apan sa gabii sa Marso 24–25, 1492, wala miabot ang katapusan sa kalibutan: nagpadayon sa paglungtad ang Dakong Dukado sa Moscow ug, sumala sa pamantayan sa panahona, nag-uswag kini sa politika. Alang sa karaang Ruso, nahimong hilisgutan kini sa bag-ong pagpamalandong, nga nagpugos kaniya sa pag-usisa pag-usab sa iyang eskatolohiya ug nagdasig kaniya sa pagsusi sa mga hinungdan sa mga panghitabo sa simbahan ug politika sa estado[154] .

Samtang nagpadayon ang mga panghitabo sa Moscow nga angay kaayo sa maong kahimtang sa intelektwal nga pagburot ug sa pag-usbaw sa relihiyosong pagbati, kadasig, ug opinyon. Ang politikal nga pag-uswag sa estado sa Moscow ug sa —ang pagbag-o sa gagmay nga prinsipalidad ngadto sa usa ka tsardom nga adunay halapad nga teritoryo—sama sa nahisgutan na, nakahatag og dakong impresyon sa iyang mga kaubanan. Apan 'dili ang kadaghan sa bag-ong mga teritoryo ang importante,' matod ni Klyuchevsky. 'Sa Moscow, nabati sa mga tawo nga hapit na mahuman ang usa ka dakong, dugay nang paningkamot, nga lawom kaayo ang epekto sa internal nga estruktura sa kinabuhi sa nasud… Sa pagkaplag sa kaugalingon sa usa ka bag-ong posisyon, apan wala pa hingpit nga masabti ang bag-ong kahulugan niini, ang awtoridad sa estado sa Moscow nangita, sa sulod ug sa gawas sa nasud, og mga porma nga mohaom niining posisyon; ug, human nila madawat kining mga porma, nangita sila pinaagi niini aron ipatin-aw sa ilang kaugalingon ang bag-ong kahulugan niini. Gikan niining panan-aw, ang pipila ka diplomatikong pormalidad ug bag-ong seremonya sa korte nga mitumaw atol sa paghari ni Ivan III aduna'y dakong historikal nga interes[155] .

Sa niining konteksto, ang ikaduhang kaminyoon ni Ivan nagpalihok sa hunahuna sa iyang mga kaubanan sa usa ka piho nga direksyon. Niadtong 1472, nagminyo si Ivan III kang Sophia, ang ulila nga pag-umangkon ni Constantine Palaiologos, ang katapusang emperador sa Byzantine (1448–1453). Nibyahe siya paingon sa Moscow gikan sa Italya, diin siya nagpuyo hangtod niadto; Ang iyang pag-abot dili lang nagdala og mga kausaban sa seremonya sa korte, nga gi-reorganisar subay sa maluho nga modelo sa Byzantine, apan nagsilbi usab nga katalista sa paghulma sa usa ka piho nga relihiyoso ug pilosopikal nga konsepto nga nagtumong sa pagpalig-on, pag-angkon og katarungan, ug bisan sa pagpadayon sa papel sa estado ug sa eklesiastikal-politikal nga gahum sa autokrat sa Moscow.

Nagdala kini sa politikal ug pilosopikal nga konsepto nga, pinaagi sa iyang kaminyoon sa usa ka prinsesa sa imperyal nga panimalay sa Byzantium, ang Dakong Prinsipe sa Moscow nahimong manunod sa mga emperador sa Byzantium. Oo, ang dakong Kristohanong Ortodoksong gingharian sa Bosporus gipukan sa mga Muslim nga walay Diyos, apan kining pagsakop dili molungtad og dugay, labi na gayud nga dili kini magpabilin hangtod sa kahangturan. 'Apan masabtan nimo, kawawa ka,' mipahayag ang awtor sa *The Tale of the Capture of Tsargrad* uban sa pagbati, '…ang katawhang Rus, kauban ni Ismael, ang magbubuhat sa tanang butang, magdaug, ug kuhaon nila ang Sedmokholmago (i.e. Constantinople. – I. S.) ibalik sa mga matarong nga magmamando niini, ug maghari sila didto[156] . Kini nga pagtuo nga ang soberano sa Moscow nahimong manununod sa mga emperador sa Byzantine makita sa bag-ong seremonyal sa korte sa palasyo ni Ivan III sa Moscow Kremlin, nga sukad niadto nagsubay sa ritwal sa Byzantine, ug sa bag-ong sagisag sa estado nga nagpakita sa Byzantine nga agila nga adunay duha ka ulo[157] . Pagkahuman nga natangtang ang

---

[154] Zhmakin. Metropolitan Daniel. pp. 364, 362–367; cf.: AI. 1. No. 282. p. 513; Prav. Sob. 1860. 2. p. 337; Maximus the Greek. Works. 1. p. 132; Zinovy sa Otensk. Testimonya sa Kamatuoran. pp. 48–49; Elder Artemy. Mga Sulat. RIB. 4. 1221. Mahitungod sa mga eskatolohikal nga pagbati sa kinatibuk-an, tan-awa: Bonwetsch, N. Methodius sa Olympus. 1 (1891); Sakharov, I. Mga Eskatolohikal nga Sinulat ug mga Leyenda sa Karaan nga Literatura sa Rusya (1879); Malinin. Elder Philotheos. pp. 426, 429, 430; RIB. 6. pp. 800, 806, 810.

[155] Klyuchevsky. 2. pp. 115, 123. 'Sa dihang misaka si Ivan III sa trono sa gran duke,' ingon ni Kljuchevskij (ibid., p. 115), 'ang teritoryo sa Moscow hapit ra nakatabon sa kapin sa 15,000 ka milya kwadrado. Ang mga nakuha ni Ivan III ug sa iyang anak nagpadako niini nga teritoryo og labing menos 40,000 ka milya kwadrado.'

[156] PSRL, vol. 12, p. 97; *The Tale*, p. 33.

[157] Mahitungod sa hugpong sa mga ideya ug doktrina nga may kalabotan sa balaan nga kinaiya sa seremonya sa korte sa Byzantine, tan-awa: Treitinger, O. *Die oströmische Kaiser- und Reichsidee* (1938); usa ka buhat nga dato sa materyal: Dölger, F., *Rom in der Gedankenwelt*; dugang pa: Savva, V., *The Moscow Tsars and the Byzantine Basileus* (1902). Mahitungod sa kamatuoran nga ang mga balaan nga elemento sa imperyal nga ideal sa Byzantine adunay dugay na kaayo nga tradisyon sa hunahuna sa mga Byzantine, tan-awa: Baynes, N. H. 'Eusebius and the Christian Empire', sa: *Annuaire de l'Inst. de Philos. et Hist. d'Orient*, 2 (1934), p. 13 ff.

gapus sa mga Tatar (1480), ang Dakong Prinsipe sa Moscow nagsugod sa pagtan-aw sa iyang kaugalingon dili lang isip usa ka autokrata, apan usab isip 'soberano sa tibuok Rus' ug bisan pa isip 'tsar pinaagi sa grasya sa Dios'[158] . Ang mga Dakong Prinsipe usahay gitawag nga 'tsar' kaniadto, apan kini usa ra ka mabulokon nga pulong; karon, bisan pa, kini nga titulo, sa panan-aw sa mga Ruso, nagpakita sa tinuod nga kahimtang sa mga butang[159] . Sulod sa daghang dekada, ang politikal ug eklesiastikal nga pamamahayag sa Rusya misuhid niini nga tema, nga sa katapusan nakamugna og usa ka halapad nga ideolohikal nga balangkas[160] . Kining mga ideya wala magagikan sa politikal nga ambisyon, kondili sa panguna gikan sa relihiyosong pagpangita ug sa Kristohanong pagtuo; mitumaw kini isip tubag sa espirituhanong kagubot nga gipahinabo sa mga historikal nga panghitabo nga gihisgutan. Alang sa katilingban sa Rusya niadtong panahona, kini dili lang mga historikal nga kamatuoran kondili mga panghitabo nga historikal-relihiyoso; busa gidawat kini uban sa dakong kadasig ug nahimong hilisgutan sa mainit kaayong diskusyon gikan sa relihiyosong panan-aw.

Kinahanglan hatagan og partikular nga pagtagad ang kamatuoran nga ang mga mamamahayag nga sinulat nga may kolor sa relihiyon naghisgot sa mga katungod ug obligasyon sa Ortodoksong tsar. Kini nga talagsaong kinaiya sa awtoridad sa tsar gipasiugda sa mga representante sa hirarkiya sa simbahan ug sa orden sa mga monghe sa panahon nga nangayo sila og tabang sa Dakong Prinsipe aron makigbisog batok sa mga heretiko sa Novgorod – ang mga Judaizers[161] . Para sa mga Josephite, ang relihiyosong katungod ug responsibilidad sa Ortodoksong tsar nagagikan sa iyang pagka-diyosnon. 'Ang tsar, sa kinaiyahan, sama sa bisan kinsa nga tawo,' ingon ni Joseph sa Volotsk, 'apan sa awtoridad siya sama sa Dios nga Labaw sa Tanan'[162] .

Ang ideya sa relihiyosong katungdanan sa tsar, nga nahimong lawom ug malungtaron nga nakaugat sa panan-aw sa mga Josephite, gipadayag usab ni Arsobispo Theodosius sa Novgorod[163] . Siya ang awtor sa tulo ka epistola kang Ivan IV (1545–1547)[164] . Kining maong mga panan-aw gipaambit usab, siyempre, ni

---

[158] Kljutschevskij. 2. p. 126.

[159] Dyakonov. Ang Gahum sa mga Harian sa Moscow; Waldenberg. Mga Karaan nga Doktrina sa Rusya (1916). Mahitungod sa kasaysayan sa titulo nga 'autocrat', tan-awa: Ostrogorsky, G. Autocrator ug Autocrat. Mahitungod sa kasaysayan sa titulo sa autocrat sa Byzantium ug sa mga Timog Slav. Apendis: Ang Titulo nga 'Autocrat' sa Rusya, sa: Glas Srpske K. Akademije. 2. Blg. 84 (1935). pp. 95–181 (sa Serbian); ikumpara sa akong rebyu sa: Kyrios. 2 (1937). pp. 79–80. Usab: Vernadsky, sa: Byz. – Neugriech. Jb. 7; bersyon sa Ruso sa: Collection in Honour of N. V. Kondakov (1926).

[160] Usa ka makapaikag nga panan-aw sa kahulugan ug kahulagan sa maharlikang titulo makita sa mga sinulat sa pampublikong manunulat sa Rusya sa ika-16 nga siglo nga si Ivan Peresvetov; cf.: Philipp. Op. cit.

[161] Alang sa paghulagway sa mga panan-aw sa mga Josephite bahin sa mga katungdanan sa usa ka Kristohanong tsar ngadto sa Simbahan may kalabotan sa pakigbisog batok sa mga erehiya uban sa tabang sa awtoridad sa estado, tan-awa ang mosunod nga mga sulat: Arsobispo Gennadius sa Novgorod ngadto kang Obispo Niphon sa Suzdal, sa: Khrushchev. Op. cit. Apendis XXIII; ibid. Ngadto kang Arsobispo Joasaph sa Rostov, sa: Readings. 1847. 8; ibid. Ngadto kang Metropolitan Zosima, sa: RIB. 6. p. 775 (usab sa: AAE. 1. Blg. 380); ibid. 'Mahitungod sa Konseho sa 1490', sa: RIB. 6. pp. 779, 764; usa ka detalyadong paghulagway niining hilisgutan gihatag ni Joseph sa Volotsk sa Kapitulo 13 sa *The Enlightener*; ibid. 'Epistola ngadto sa Dakong Prinsipe', sa: DRV. 16. p. 424. Labing makapaikag ang panan-aw nga gipadayag ni Presbiterio George Skripitsa bahin sa katungdanan sa tsar sa pagsulbad sa panagbangi tali sa mga obispo; iyang gipresentar kining opinyon sukad pa niadtong 1503 (Readings, 1848, vol. 6, part 4). Ang mga Josephite, siyempre, dili mao ang unang misulti bahin sa ingon nga mga katungod sa sekular nga awtoridad. Sa sayong bahin pa sa ika-13 nga siglo, gipadayag na kini nga ideya sa traktado nga 'Usa ka Pulong Kon Giunsa Panggipuyo sa mga Kristohanon', sa: Koleksyon sa mga Balaod, 1859. p. 128 ff.; ang buhat nga *Akinidin's Letter, a Monk of the Lavra of the Holy Mother of God, to the Grand Prince* gikan pa sa ika-14 nga siglo, sa: RIB. 6. p. 155 ff.; kini nagtumong lamang sa pagdumala sa Grand Prince sa pakigbisog sa hirarkiya sa simbahan batok sa mga erehiya. Ikumpara: Waldenberg. Op. cit., p. 137, ug Golubinsky. 2. 1, p. 106. Si Beneshevich (The Old Slavonic Kormchaya, p. 739) nagkumpara sa mga panan-aw ni Akindin sa ika-6 nga novella ni Justinian. Ang sayong buhat ni A. Pavlov nga 'Duha ka Epistola ngadto kang Dakong Prinsipe Mikhail Yaroslavich sa Tver', sa: Prav. sob. 1867. Vol. 2, pp. 236–253, nagpabilin nga makapaikag bisan karon.

[162] Si Jose nga Magpadayag (1896). Kapitulo 16. p. 547. Usa ka komprehensibo nga paghulagway sa panan-aw sa kalibutan ni Joseph ang gihatag sa bag-ong buhat: Holzwarth, Irene. *Der Prosvetitel des Josif von Volokolamsk* (Berlin: Phil. Diss., 1944. Typescript); bahin sa paggamit ni Joseph sa lain-laing mga titulo sa pagtumong sa Dakong Prinsipe sa Moscow, tan-awa: ibid., pp. 250 ff.

[163] Si Teodosio usa ka monghe sa Monasteryo ni Joseph-Volokolamsk; niadtong 1531 siya nahimong abbot sa Monasteryo sa Khutyn sa Novgorod ug nagpabilin nga suod ang relasyon sa Arsobispo Macarius, nga sa ulahi nahimong Metropolitan sa Moscow, nga siya mismo usa ka masigasig nga sumusunod ni Joseph; Sa dihang nahimong Metropolitan sa Moscow si Makarii, si Teodosio, sa rekomendasyon ni Makarii, gitudlo sa Diyosesis sa Novgorod (1542).

[164] Usa ka sulat *nga gisulat niadtong 1545–46 may kalabotan sa kampanya sa Dakong Prinsipe batok sa mga Kazan Tatars; gikumpara ni Teodosio ang Dakong Prinsipe kang Emperador Constantine ug gipasiugda ang relihiyosong kahulugan niining kampanya batok sa 'mga kaaway ni Kristo' ug sa 'mga Tatars nga walay Diyos', sa: DAI. 1. Blg. 37; usa ka tuig pagkahuman (1547), misulat pag-usab si Teodosio sa batan-ong tsar, kining higayona mahitungod sa nagkalain-laing krimen nga gihimo sa Novgorod:*

Macarius, Metropolitan sa Moscow (1542–1563), 'usa sa labing bantugan nga mga personalidad sa kasaysayan sa Simbahan sa Rusya'[165] , 'ang labing iladong sa tanan natong mga metropolitan sa ika-16 nga siglo'[166] Ang iyang mga panan-aw naporma dili lang sa mga panghitabo sa maong panahon, kondili usab – labi na – subay sa iyang kaugalingong kasinatian sa kinabuhi ug sa mga ideya ni Joseph ug sa mga Josephite[167] . Ang mga Josephite nga panan-aw ni Makarii gipakita usab sa iyang arkipastoral nga ministeryo. Sa kalambigitan sa mga lakang aron i-reporma ang kinabuhi sa mga monghe sa Diyosesis sa Novgorod, niadtong 1526 nangayo siya dili sa eklesiastikal nga mga awtoridad – ang Metropolita sa Moscow – kondili diretso sa Dakong Prinsipe, diin siya nangayo og pagtugot aron usbon ang monastikong charter ug ipatuman ang komunal nga pagpuyo. Ang iyang sulat ngadto kang Dakong Prinsipe Vasily III hingpit nga sumala sa espiritu sa mga Josephite ug nagpakita sa ideya sa usa ka Ortodoksong tsar: 'Tungod sa Ginoo, Ginoo, ug alang sa kaayohan sa Labing Balaan nga Inahan sa Dios ug sa mga dagkong manlilikay, palihug pag-atiman ug pag-amuma sa mga banal nga simbahan ug dungog nga mga monasteryo; kay, Ginoo, pinaagi sa tuo nga kamot sa Dios sa kahitas-an, ikaw gitudlo nga autokrata ug soberano sa tibuok Rusya; ang Dios, Gipili sa Dios ang usa ka dapit alang sa Iyang kaugalingon dinhi sa yuta ug gipahimutang ka Niya sa Iyang trono, ug gisalig Niya kanimo ang kaluoy ug kinabuhi sa tibuok dakong Ortodoksong pagtuo[168] . Kini usa ka pagpadayag sa mga panan-aw sa mga representante sa eklesiastikal nga hirarkiya bahin sa relihiyosong katungdanan sa tsar, sa iyang relasyon sa Simbahan, ug bisan sa iyang lugar sulod sa Simbahan.

Ang mga politikal nga panghitabo nga gihisgutan sa ibabaw nakatampo sa pagpalambo ug sinulat nga pagpadayag niining mga panan-aw. Alang niadtong panahona, dili kini usa ka hinimo-himong ideolohiya, kondili usa ka lohikal nga konklusyon nga gikan sa eklesiastikal ug politikal nga kahimtang nga naugmad sa Muscovite nga estado. Ang dugay nang simbahanong panag-uban sa Byzantium mahimo ug angay untang mibunga, ug sa dihang ang Byzantium natandog sa usa ka makalilisang nga katalagman, usa ka bag-ong gahum ang gitakda nga mopuli sa iyang lugar sa sentro sa Ortodoksong world[169] . Apan alang sa mga autokrata sa Moscow, dili igo ang hingpit nga eklesiastikal ug relihiyosong pag-angkon; nangita usab sila og pag-angkon

---

'Nagsulat ako kanimo bahin niining mga butanga, O soberano nga gipamatud-an sa Dios, dili ingon sa usa ka magtutudlo o magsilot sa imong hait nga panghuna-huna ug mahimayaong kinaadman—kay dili angay nga kalimtan nato ang atong puwesto ug magpasagad sa ingon ani nga mga butang—apan ingon usa ka estudyante sa magtutudlo, ingon usa ka sulugoon sa soberano, akong pahinumduman ka ug karon maghangyo kanimo nga walay hunong: kay ang Langitnong Hari naghatag kanimo, O labaw nga panginoon, sumala sa hulagway sa langitnong awtoridad, sa sceptre sa yutang gingharian sa gahum, aron imong tudloan ang mga tawo sa pagbarug sa kamatuoran… Busa, angay kaayo kanimo, matinud-anon nga Tsar, nga buhaton ang tanan aron mapalig-on ang pagkamatinud-anon ug aron maluwas ang mga nasakupan nimo gikan sa espirituhanon ug pisikal nga kaguol', sa: DAI. 1. Blg. 41. p. 55. Sa wala pa niini, samtang nag-alagad isip abbot sa Khutyn Monasteryo, misulat si Theodosius kang boyar Ivan Shigona (1534) dayon pagkahuman sa kamatayon ni Dakong Prinsipe Vasily III: '…Usa ka lawom ug ngitngit nga gabii ang misakop kanato; nawad-an kita sa usa ka lig-on ug matinud-anon nga haligi, usa ka magbalantay ug magtutudlo, usa ka matarong nga tsar… nga nagiya ug nagpakaon sa tibuok niyang panon padulong sa espirituhanong kaluwasan' (AI. 1. No. 294. p. 537).

[165] Golubinsky. 2. 1. p. 744.

[166] Makarii. 2nd ed. 6. p. 211. Mahitungod kang Metropolitan Makarii, tan-awa: Lebedev, N. Makarii, Metropolitan sa Moscow (1880); Zaustsinsky, K. Makarii, Metropolitan sa Tibuok Rusya, sa: ZhMNP. 1881. Blg. 10–11; Andreev, N. 'Metropolitan Makarii as a Figure in Religious Art', sa: *Seminarium Kondakovianum*. 7 (1935); Makarii. 6–7; Golubinsky. 2. 1. pp. 744–875; dugang pa: Klyuchevsky. *Old Russian Lives of the Saints* (1871). pp. 221–297; Kadlubovsky, A. Op. cit., pp. 219–284; Golubinsky. History of Canonisation (1903); Vasilyev. History of Canonisation (1893).

[167] Zhmakin. Ang Gubat sa mga Ideya sa Rusya sa Unang Katunga sa ika-16 nga Siglo, sa: ZhMNP. 1882. 4. p. 160; Dyakonov. Op. cit. p. 108; Pavlov. Usa ka Historikal nga Sanaysay mahitungod sa Sekularisasyon sa mga Yutang Simbahan sa Rusya (1871). p. 109. Nagsugod si Makarii sa iyang ascetic nga pagbansay sa Pafnutiev Monasteryo, nga suod kaayo ang koneksyon sa Josephov Monasteryo; sa ulahi nagsilbi siya isip abbot sa Luzhetsky Monasteryo (duol sa Mozhaisk) ug, gikan sa 1526 hangtod 1542, isip Arsobispo sa Novgorod. Golubinsky. 2. 1. p. 745; Makarii. 6. p. 210; Zaustsinsky. p. 213.

[168] DAI. 1. Blg. 25. Mga sulat ni Makarii kang Tsar Ivan IV: ang una mahitungod sa iyang kaminyoon niadtong 1547 (AI. 1. Blg. 40) ug ang ikaduha mahitungod sa gubat batok sa mga Kazan Tatars (1552) (AI. 1. Blg. 160). Ang relihiyosong katungdanan sa usa ka Ortodoksong tsar gipahimutang usab sa 'Rito sa Koronasyon' (DAI. 1. No. 39; PSRL. 13. 1. p. 151), nga gisulat mismo ni Makarii alang sa koronasyon ni Ivan niadtong 16 Enero 1547. Ikumpara: Waldenberg. Op. cit., p. 277. Mahitungod sa mga balaan nga aspeto niining ritwal, tan-awa: Barsov, E. Old Russian Monuments of the Sacred Coronation Rite (1883); Loparev. On the Coronation Rite (1887); Popov. Ang Ritwal sa Balaang Koronasyon (1896); Prozorovsky. Mahitungod sa Kahulugan sa Titulo sa Tsar (1875); Savva. Op. cit.; Maltzew. Die heilige Krönung (1896); Kattenbusch. Vol. 1, pp. 374–393. Tan-awa usab ang makapaikag nga buhat: EnЯlin W. *Gottkaiser und Kaiser von Gottes Gnaden*, sa: *Sitzber. Bayer Ak. d. Wiss., Phil. – hist. Abt.* (1943), ingon man usab: Treitinger. Op. cit.

[169] Mahitungod sa eklesiastikal nga kahulugan sa Byzantium, tan-awa: Karl Holl. 'Die Kirchliche Bedeutung Konstantinopels im Mittelalter', sa: Collected Works, Vol. 2 (1928), p. 416 (kaniadto gipatik usab sa: *Zeitschrift für Theologie und Kirche*, Vol. 11 (1901), pp. 83–96).

sa ilang gahum sa politikal ug legal nga mga termino, aron kini masapugan sa tradisyon, sa 'daang mga pamaagi'[170] .

Kining mga panan-aw sa politika sa estado mitumaw kauban sa mga kalihokan sa 'Mga Unifier sa Moscow' ug sa politikal nga pag-uswag sa Moscow. Si Klyuchevsky[171] naghatag og mubo nga paghulagway niining ideolohikal nga konstruksyon ug sa sulod niini: Alang sa mga politiko sa Moscow sa sayong bahin sa ika-16 nga siglo, dili igo ang usa ka alyansa sa kaminyoon uban sa Byzantium (i.e. uban kang Prinsesa Sophia Palaiologina – I. S.); gusto usab nila nga magparyente sa dugo, ug labaw pa, sa mismong gamot o unibersal nga modelo sa labing taas nga gahum – sa Roma mismo. Sa mga kronika sa Moscow niadtong siglo, mitungha ang usa ka bag-ong henyalohiya sa mga prinsipe sa Rusya, nga nagasubay sa ilang kaliwatan diretso paingon sa Emperador nga Romano. Sumala sa tan-aw, sa pagsugod sa ika-16 nga siglo, mitumaw ang usa ka sugilanon nga nag-angkon nga si Augustus, Si Cesar sa Roma, maghuhari sa tibuok uniberso, sa dihang nagsugod na siyang kahuyang, gibahin niya ang uniberso sa iyang mga igsoon ug paryente ug gibutang ang iyang igsoon nga si Prus sa baybayon sa Suba sa Vistula, tupad sa suba nga gitawag og Neman, nga hangtod karon gitawag nga Yuta sa Prussia sumala sa iyang ngalan, 'ug gikan kang Prus mibutho ang ika-katorlang kaliwatan – ang bantugang soberano nga si Rurik'. Gipahimuslan sa mga diplomatiko sa Moscow kining maong sugilanon: niadtong 1563, ang mga boyar ni Tsar Ivan, samtang gipangatarungan ang iyang imperyal nga titulo sa pakig-negosasyon sa mga sugo sa Poland, gisubay kining maong henolohiya sa mga Rurikid sa Moscow sumala sa mga pulong sa kronika… Gitinguha nila nga hatagan og historikal nga gibug-aton ang ideya sa usa ka Bizantino nga panulondon. Si Vladimir Monomakh mao ang anak sa anak nga babaye sa Bizantino nga Emperador Constantine Monomakh, nga namatay kapin sa 50 ka tuig sa wala pa misaka sa trono sa Kyiv ang iyang apo[172] . Ang kronika sa Moscow, nga gisulat atol sa paghari ni Ivan the Terrible, nagasaysay nga si Vladimir Monomakh, pagkahuman nahimong prinsipe sa Kyiv, nagpadala sa iyang mga kumander sa Tsargrad aron makig-away batok niining maong Griyegong tsar, si Constantine Monomakh, kinsa, aron tapuson ang gubat, nagpadala sa Kyiv, kauban ang metropolitang Griyego, sa Krus gikan sa Kahoy nga Nagahatag Kinabuhi ug sa imperyal nga korona gikan sa iyang kaugalingong ulo—mao kana, ang kupya ni Monomakh—uban sa usa ka baso nga carnelian diin misawsaw si Augustus, ang Romanong emperador, ug usa ka bulawanong kadena… Gikoronahan si Vladimir niining korona ug nailhan siya nga Monomakh, ang Diyos-gikoronahan nga Tsar sa tibuok Rus' sa mga Kaskaste nga Dagat. 'Sukad niadto,' – mao kini ang katapusan sa sugilanon – 'ang tanang Dakong Prinsipe ni Vladimir gikoronahan sa maong maharlikang korona…'[173] …Ang pangunang ideya sa sugilanon mao nga ang kahulugan sa mga soberano sa Moscow isip mga eklesiastikal ug politikal nga manununod sa mga emperador sa Byzantine gibase sa magkahiusang pagdumala sa mga Griyego ug Ruso nga awtokratikong magmamando sa tibuok Ortodoksong kalibutan, nga gitukod ubos sa[174] ni Vladimir Monomakh.

3. Ang monghe nga si Philotheus ug ang iyang mga mesyanikong ideya

Kini nga estadopolitikal nga alamat (nga siyempre adunay usab relihiyosong kahulugan) ug ang panan-aw sa katilingban sa Moscow niadtong panahona, sama sa gihulagway sa ibabaw[175] , nakakaplag sa ilang

---

[170] Ikompara: Kljutschewskij. Bol. 2, p. 129. Mahitungod sa kahinungdanon sa tradisyon (antiquity) alang sa mga panan-aw sa estado-legal sa Moscow, tan-awa ang buhat: Philipp W. Ivan Peresvetov (1935). pp. 42–60; kini nga pagtuon, nga naghatag og komprehensibo nga paghulagway sa talagsaong personalidad ni Peresvetov, importante usab aron masabtan ang mga panan-aw sa Muscovite nga katilingban sa ika-16 nga siglo ug ang lohika sa eklesiastikal ug politikal nga panghunahuna sa maong panahon.

[171] Kljutschewskij. 2. p. 127.

[172] Si Dakong Prinsipe Vladimir (II) Vsevolodovich, nga nailhan nga Monomakh, naghari gikan sa 1113 hangtod 1125. Si Emperador Constantine IX Monomakh naghari gikan sa 1042 hangtod 1054.

[173] Kini nagtumong kang Vladimir sa Klyazma, nga mao ang kapital sa mga Dakong Prinsipe sa Rusya gikan sa 1157 hangtod 1328, uban sa pipila ka mga paghunong; busa ang maalamat nga kronika gitawag nga 'Ang Sugilanon sa mga Prinsipe sa Vladimir'. Sa unang tunga sa ika-16 nga siglo (sa wala pa ang 1533), kini nga sugilanon giusab ug nahimong nailhan usab nga 'Ang Sugilanon sa Korona ni Monomakh'. Tan-awa usab: Petukhov, pp. 103, 101 ff.

[174] Alang sa kompleto nga bibliyograpiya bahin niini nga hilisgutan, tan-awa: Waldenberg. Op. cit.; Dyakonov. Op. cit.; Sokolsky. Op. cit.; Zhdanov, I. 'Ang Sugilanon sa Babilonia' ug 'Ang Sugilanon sa mga Prinsipe sa Vladimir', sa: ZhMNP. 1891. 9. Schaeder, H. Moskau, das Dritte Rom (1929).

[175] Ang eklesiastikal ug politikal nga kahimtang sa ulahing bahin sa ika-15 nga siglo gipasiugdahan sa solemne nga koronasyon (1498) ni Prinsipe Dimitri – apo ni Ivan III ug anak sa iyang anak nga si Ivan, nga namatay pa sa pagkabatan-on († 1490); Gikoronahan si Dimitri nga tsar, imbis nga Dakong Prinsipe (!), samtang buhi pa si Ivan III († 1505) (SGGD. 2. Blg. 25); tan-awa usab ang pakigpulong ni Ivan III atol niining seremonyaha (Kljutschewskij. 2. p. 133). Si Herberstein, nga mibisita sa Moscow

hingpit nga pagpadayag sa Byzantine-Russian nga ideya sa Tsardom sa Moscow isip Ikatulong Roma[176] . Ang arkitekto niining mesyanikong ideya mao ang monghe nga si Philotheus sa Eleazarov Monasteryo duol sa Pskov. Importante nga ang mga sinulat bahin niini nga hilisgutan wala motungha sa Moscow, ni sa sentro sa simbahan ug kultura sa Karaan nga Rus', kondili sa mga probinsya; kini, siyempre, nagpamatuod sa dakong interes sa komunidad sa mga monghe sa Pskov dili lamang sa mga liturhikal nga butang kondili usab sa mga pangutana sa panan-aw sa kalibutan[177] .

Tungod sa iyang mga epistola, ang monghe Philotheus nahimong usa sa labing bantugan nga mga personalidad sa kasaysayan sa Rusya. Apan gamay ra kaayo ang atong nahibaloan bahin sa iyang kinabuhi. Natawo siya sa ikaduhang tunga sa ika-15 nga siglo sa bisan asa nga bahin sa rehiyon sa Pskov, ug sa ulahi nahimong monghe sa Eleazarov Monasteryo, nga gitukod niadtong 1450 ni San Euphrosynus sa Pskov sa daplin sa Pskov. Lagmit nga nahimong abbot siya sa Eleazarov Monasteryo sa ulahi. Ang iyang kalihokan sa literatura misakop sa paghari ni Dakong Prinsipe Vasily III (1505–1533) ug ni Tsar Ivan IV (1547–1584). Sa wala pa siya magkomposo sa iyang bantugang mga epistola, si Philotheus nagkompila og mga kronika ug miapil sa paghimo sa Chronograph sa 1512, nga siyempre nagpamatuod sa iyang kahibalo ug talento sa literatura[178] .

Sa maong Chronograph, gisulat na ni Philotheus kining katingalahang mga linya: 'Ang atong Rusyano nga yuta, pinaagi sa grasya sa Dios ug sa mga pag-ampo sa Labing Balaan nga Inahan sa Dios ug sa tanang mga santo nga nagbuhat og mga milagro, nagatubo, ug ang nagabatan-on, ug nagasaka (ug nagalapad)'[179] . Kini nga mga pulong naglangkob sa kinauyokan sa iyang eklesiastikal-politikal nga ideyolohiya, sa iyang pagtuo sa mesiyanikong kapalaran sa Muscovite nga Rusong 'ortodokso ug Ortodoksong gingharian'. Ang eklesiastiko-politikal nga konsepto ni Philotheus hugot nga nakaangay sa mga panan-aw ug opinyon nga atong nahisgutan na; kini organikong mohaom sa espirituhanong kahimtang sa kabalaka bahin sa kaugmaon sa Ortodoksiya isip nag-inusara ug walay katapusang relihiyosong komunidad, isip Siyudad sa Dios (Civitas Dei), nga gitukod ni Kristo ug pagkahuman gipakita sa Imperyong Byzantine, apan sa bag-ohay lang nga mga panahon, tungod sa apostasiya sa relihiyon ug mga buhat nga walay Diyos sa mga Byzantine – ang 'mapanikas nga mga Griyego' – nahimutang na kini sa daplin sa pagkaguba.

Ang Ortodoksiya sa mga Ruso ug sa Muscovite Tsardom wala gayud gipangutana sa bisan kinsa sa mga espirituhanong manunulat sa maong gingharian – ni Gennadius, Arsobispo sa Novgorod, ni Joseph sa Volotsk, ni Macarius, Metropolitan sa Moscow, ug sa ilang mga kaubanan; apan sa dihang ang diskusyon mibaling sa relihiyosong responsibilidad sa Moscow ug sa mga relihiyoso ug politikal nga mga buluhaton niini, ug sa panginahanglan nga kining politikal nga gamhanang tsardom adunay usab relihiyosong awtoridad

---

kaduha (niadtong 1517 ug 1526), naghatag og detalyadong paghulagway niining solemne nga seremonya sa usa ka laing kapitulo nga may ulohan nga 'Giunsa sa mga Dakong Prinsipe ang Pag-akyat sa Trono' sa iyang bantog nga buhat nga *Rerum Moscoviticarum Commentarii*. Naa ra sa akong magamit ang bag-ong Aleman nga edisyon: *Moskovia von Herrn Sigmund Freiherrn zu Herberstein, Neyperg und Guettenhag*. Gihubad sa Aleman ni V. F. Steinen. Gipatik ni H. Kanders. Erlangen, 1926. pp. 59–64. Ang unang edisyon gipatik sa Vienna niadtong 1549; ang ikaduha, nga giusab nga edisyon, sa Basel niadtong 1556; ang unang Aleman nga hubad, nga gihimo mismo ni Herberstein, gipatik sa Vienna niadtong 1557. Ang buhat ni Herberstein usa ka bililhon ug kasaligan nga tinubdan, sama sa napamatud-an sa pagtuon ni E. Zamyslovsky nga 'Herberstein and his historical and geographical accounts of Russia'. St Petersburg, 1884.

[176] Akong gisubay ang labing hinungdanong mga buhat nga gipahinungod niining doktrinang mesiyasiko: Malinin. The Elder Philotheus of the Eleazarov Monastery (1901); Dyakonov. Op. cit. (1889); Waldenberg. Op. cit. (1916); Kirillov (1914); Lukyanov (1913); Pavlov. A Course in Canon Law (1892; 2nd ed. 1905); Sokolsky. Op. cit. (1902); Pavlov. Mga Sulat gikan kang Igsoon Eleazar ang Monghe ngadto kang Dakong Duke Vasily Ivanovich, sa: Prav. sob. 1863. 1. pp. 337–348; Shpakov. Op. cit. 1 (1904); Zernov. Moscow – ang Ikatulong Roma (1936). Ang mga buhat sa Aleman nga gipahinungod niining hilisgutan naglakip sa: Schaeder, H., *Moskau, das Dritte Rom* (1929); cf. mga rebyu ni Woltner, M., sa: *Z. f. Sl. Philologie* (1931) ug Ostrogorskij, G., sa: *Hist. Z.* 146 (1932), pp. 368–371.

[177] Angay hinumduman dinhi nga ang Pskov nahimutang sa utlanan tali sa 'Ortodoks' nga Muscovite Tsardom ug sa 'heretikal' nga Kasadpan, nga nakapukaw og relihiyosong kawalay pagsalig o bisan kasuk-an sa mga Ruso. Daghang relihiyosong kalihukan ang dugay nang mitumaw sa Pskov: panaglalis bahin sa oras sa pagpuasa, bahin sa 'Alleluia', ug sa ulahi, sa 1770an, mitumaw ang kalihukan nga 'Strigolniki'. Tan-awa: Serebryansky, N. Essays on the History of Monastic Life in the Pskov Region, sa: Readings. 1908; ingon man usab ang may kalabutan nga mga bolyum ni Makarii ug Golubinsky; Klyuchevsky. The Pskov Disputes, sa: Collected Works. 1872. 12; idem. Geschichte Russlands. 2; Gehring, Joh. *Die Sekten der russischen Kirche* (1898); Arkhangelsky. *Nil Sorsky* (1882). pp. 256 ff. Ang lawom nga pagtuon ni Serebryansky nagpamatuod nga ang monastisismo sa rehiyon sa Pskov gipakita sa usa ka kusgan nga relihiyosong kinabuhi.

[178] Shakhmatoff, A. A. 'Ang Biyahe ni M. G. Misyur Munehin paingon sa Sidlakan ug ang Kronograpo sa Edisyon sa 1512', sa: IORAS. 1899. 1. p. 215.

[179] Ibid. p. 214.

ug relihiyosong primasiya sulod sa kalibutan sa Orthodox – kinahanglan kini mapamatud-an pinaagi sa tibuok serye sa mga historikal nga kamatuoran. Pinaagi sa Unyon sa Florence, ang mga Griyego dili lang nagbuhat og pagtraydor kang Kristo, apan naghatag usab og landong sa ilang kaugalingong Ortodoksiya, nga nagdala niini sa dautang dungog[180] . Kini nga sala mahimo usab nga nakahatag og makalaglag nga sangputanan alang sa mga Ruso – isip usa ka Ortodoksong katawhan. Kini nga mga panahon kritikal alang sa Kristohanong kalibutan, kay duha ka dekada pagkahuman miabot ang tuig 1492, nga, sumala sa pagkwenta sa mga tuig gikan sa paglalang sa kalibutan, mao ang ika-7,000 ka tuig; ug, sumala sa Byzantine nga kalendaryo, ang katapusan sa kalibutan gituohan nga moabot sa gabii sa Marso 24–25. Dili ba ang dugay nang nagpadayon nga gapos sa mga Tatar, ang Unyon, ang politikal nga pagkabungkag sa Imperyong Byzantine, ug ang mga erehiya sa Novgorod tanan mga makalilisang nga timaan gikan sa Diyos? Mao kini ang mga pangutana nga gipangutana sa mga tawo niadtong panahona sa ilang kaugalingon. Ang mga ideyang chiliastiko nakakaplag og mabungahong yuta sa Karaan nga Rus', diin ang espirituhanong kinabuhi kanunay nga gipahumotan sa mga eskatolohikal nga tema[181] . Ang kaniadto nga gihunahuna lang karon mahimong tinuod, usa ka nahitabo na nga kamatuoran.

Apan milabay na ang gikahadlokang tuig nga 1492, ug wala madaut ang Kristohanong kalibutan. Nahimong hilisgutan kini sa pagpamalandong ug paghunahuna. Sa dihang nagpamalandong ang mga Ruso sa nahitabo sa ilang yutang natawhan, ilang nadiskubre nga dinhi, sa Tsardom sa Moscow, nagpadayon ang mga kalamboan ubos sa bandila sa kauswagan sa estado.

Posible nga sa mismong panahon nga gisulat ni Philotheus ang iyang *Chronograph*, ang *Tale of the Princes of Vladimir* gihiusa usab. Walay duhaduha nga pamilyar si Philotheus sa tanang panan-aw ug ideya sa iyang panahon, kay siya, aron isulti, kabahin sa intelektwal ug kultural nga elite sa unang kwarter sa ika-16 nga siglo. Tanan niini naghatag kaniya og basihanan aron iapil ang nahisgotan nga paghulagway sa

---

[180] Ang maong panan-aw gipadayag sa tanang buhat nga may kalabotan sa Unyon sa Florence. Ikompara: Ziegler. Op. cit. ug Shpakov. Op. cit. Ang kusgan nga kritisismo batok sa 'mga Griyego' makita usab sa sulat ni Ivan III kang Iona, Arsobispo sa Novgorod (tali sa 1465–1470), RIB. 6. p. 710.

[181] Ikompara: nota 149. Ang Chiliasm—ang pagpaabot sa 'Milinyo' ug sa 'Katapusang Paghukom'—nagtugma sa relihiyosong kahibalo sa mga Ruso ug mikaylap. Miabot kini sa Rus' gikan sa Byzantium kauban ang Kristiyanismo; dako kaayong papel ang gihimo sa buhat ni Methodius sa Olympus († c. 311), nga sa Karaan nga Rus' kasagarang gitawag nga 'sa Patara', nga, ubos sa titulo nga 'Revelation', napakita sa Slavonic nga hubad sukad pa sa ika-11 nga siglo (Krònika, entry para sa 1096). Kini nga hubad sa buhat nga 'Ni Metodio, atong balaang amahan, Arsobispo sa Patara, mahitungod sa Katapusang Paghukom' gipatik ni N. S. Tikhonravov sa: Monuments of Forbidden Russian Literature. Vol. 2. pp. 268–281. Ikompara sa seryosong pagtuon ni V. Istrin, 'Ang Pagpadayag ni Metodiyo sa Patara ug ang Apokrifal nga Panan-aw ni Daniel sa Byzantine ug Karaan nga Rusong Panitikan' (1897); ikompara usab: Bonwetsch (Nota 149). Gipasabot lang nako dinhi ang ika-siyam nga pakigpulong sa iyang 'Symposium' sa: BdKV. 40. 2nd ed. p. 370: '…Sa dihang, sa ikapitong milenyo, mapukan kining kalibutan, sa dihang, human sa katapusan sa uniberso, magpuyo ang Dios uban kanato sa kalipay.' Tan-awa usab: Alzberger. Kasaysayan sa Kristohanong Eschatolohiya sulod sa Panahong Pre-Kristohanon (1896), p. 497, ug Kirsch, Joh. P., Ang Simbahan sa Karaan nga Greko-Romanhong Kalibutan sa Kultura (1930), pp. 234, 319. Ug usab: ang 'Didache' ('Ang Tukion sa Napulo'g Duha ka Apostoles'). Kabanata 16: '…Kay sa katapusang mga adlaw, mosobra ang mga bakak nga propeta ug mga managlaglag, ug ang mga karnero mahimong mga lobo, ug ang gugma mahimong kasina' (BdKV 35, 2nd ed., p. 16); ang 'Pahayag' ni Juan (kabanata 20); Ang Epistola ni Bernabás (kap. 15): 'Busa, akong mga anak, sa unom ka adlaw—mao kana, sa unom ka milenyo—mahuman na ang tanan. Ug sa ikapitong adlaw Siya (ang Dios) magapahulay' (BdKV 24, 2nd ed., p. 129). Daghang apokrifal nga mga sinulat, kadaghanan niini napuno sa mga temang eskatolohikal ug kilistiko, naghatag sa mga magtutuo og daghang pagkaon sa hunahuna. Sa sayong bahin pa sa ika-12 nga siglo sa Rus', usa ka monghe nga ginganlan og Abraham sa Smolensk misulat og usa ka traktado nga may eskatolohikal nga sulod (tan-awa Kapitulo II, 2 sa ibabaw); kini tingali ang unang Rusyano nga buhat diin ang katapusan sa kalibutan gilink sa tuig 7,000 (tan-awa: Philipp W. Ansdze. 1940. p. 46). Ang Daang Rusyano nga Paschalion, nga gikompila lamang hangtod sa tuig 1492, nagtapos sa mga propetikanhong pulong: 'Aniay kahadlok, aniay kasubo, sama sa paglansang kang Kristo; nahitabo na kining sikloha, natapos na kining tuiga, ug sa katapusan napakita na, diin nagpaabut kita sa Imong unibersal nga pag-abot' (Zhmakin. Metropolitan Daniel. pp. 364, 362–367). Ang pagpadayon sa Paschalion para sa panahon pagkahuman sa 1492 gisagol ni Gennadius, Arsobispo sa Novgorod, nga niadtong 1489 misulat og sulat kang Joasaph, Arsobispo sa Rostov, nga nangayo kaniya sa pagkonsulta sa mga tigulang nga sila Paisius Yaroslavov ug Nil Sorsky—nga sa kana nga panahon lagmit nga adunay dakong awtoridad sa teolohiya sa mga sirkulo sa simbahan (nagpuyo silang duha sa diyosesis ni Joasaph)—aron masuta ang ilang panan-aw bahin sa katapusan sa kalibutan ug ipahibalo kini kaniya, si Gennadius (Arkhangelskiy. Op. cit., pp. 16, 30; Malinin. Op. cit., p. 429). Niadtong 1492, gisugo sa Metropolita sa Moscow si Gennadius sa pag-kompila og paschal nga lamesa para sa umaabot nga milenyo (Makariy. 2nd ed., vol. 6, p. 103); sa kini nga buhat (ibid., Appendix III, pp. 376–383), gisupak ni Gennadius, nga nagsalig sa Daang Tugon ug Bag-ong Tugon, ang ideya nga nagkadool na ang katapusan sa kalibutan ug nakiglalis sa mga Judaising Novgorodian, nga nagbinuang sa mga Ortodokso tungod kay wala man nahitabo ang gipaabot nga katapusan sa kalibutan. Ang maong tema gihisgutan usab ni Joseph of Volotsk – panguna aron supakon ang mga heretikal nga panan-aw sa mga Judaizers – sa mga kapitulo 8 ug 9 sa iyang *Prosvetiтеля* (cf.: Holzwart, p. 119 ff.).

Rus' sa iyang *Chronograph*. Milabay pa ang usa ka dekada sa wala pa sa katapusan matuman ang iyang mga hunahuna ug pagtuo. Sa sayong bahin pa sa 1520s, gisulat niya ang iyang mga sulat, diin iyang gipasiugda ang bantog nga ideya nga ang Moscow mao ang Ikatulong Roma[182] .

Duha ka ideya ang nagbasehan sa relihiyoso-pilosopikal ug mesiyanikong konsepto ni Philotheus: ang unibersal-historial nga kahulugan sa gingharian sa Moscow isip Siyudad sa Dios (Civitas Dei) nga gipili sa Dios, ug ang teokratiko-monarkikal nga pagtasa niining gingharian.

Ang kalibutanong-kasaysayanong kalamboan nagakahitabo sulod sa balangkas sa Banal nga Pag-atiman. Ang Dios naggiya sa katawhan sa kinatibuk-an ug sa tagsa-tagsa ka indibidwal; ang mahigalaong kabubut-on sa Dios nagahari sa tibuok kalibutan; ang Dios nagtukod sa mga gingharian ug nagapukan kanila kon mahulog sila sa korapsyon; Ang Ginoo nagataas sa mga magmamando ngadto sa ilang trono ug nagasilot kanila kon mahulog sila sa sala; Giya-a niya ang mga magmamando ug ang tanang tawo paingon sa kamatuoran ug pagkamatarong. Ang Unang Roma nahulog tungod sa erehe ni Apollinaris ug, sumala sa kabubut-on sa Dios, nawala ang iyang puwesto sa Kristohanong Ortodoksong kalibutan. Sa iyang dapit, pinaagi sa grasya sa Dios, miabot ang Ikaduhang Roma – Constantinople, Tsargrad. Apan pinaagi sa iyang panaghiusa sa apostasiya nga Roma, gilapas niini ang Ortodoksiya – ug nawala. Ang balaan nga dambana niini, ang Hagia Sophia sa Constantinople, gilapas ug gipukan sa mga walay Dios nga mananakop isip silot niini. Apan nagpabilin ang paglaum para sa mga Ortodokso: ang Mosku misidlak tungod sa iyang pagkamatinud-anon ug kahadlok sa Dios; gipakusgan sa Mosku ang iyang pagka-Ortodokso pinaagi sa pagsalikway sa unyon ug busa nahimong ikatulo ug katapusang Roma sa kasaysayan sa kalibutan, samtang dili na maglungtad ang ika-upat nga Roma. Ang Tsar sa Rusya mao ra ang nag-iisang Ortodoksong soberano sa kalibutan, ug ang gingharian sa Rusya mao ang katapusang gingharian, nga pagkahuman niini wala nay lain pa gawas sa Gingharian sa Langit.

Gisumada ni Philotheus ang iyang tibuok pilosopiya sa iyang 'Epistula Batok sa mga Astrologo ug sa mga Latino': 'Kay ang tanang Kristohanong gingharian nahuman na ug natigom sa nag-inusarang gingharian sa atong soberano, sumala sa mga propetikanhong basahon, mao ang gingharian sa Rusya. Kay nahugno na ang duha ka Roma, ug nagtindog ang ikatulo, samtang ang ikaupat dili na maglungtad… mao kini ang nag-inusarang Kristohanong hari ug soberano ilawom sa langit, ang balaang trono sa Dios sa Balaang Ekumenikal Apostolikong Simbahan, nga mipuli sa Roma ug Constantinople, ug nga naa sa siyudad nga giluwas sa Dios, ang Moscow[183] .

Ug kang Dakong Prinsipe Vasily III, nagsulat si Philotheus sa iyang panan-aw para sa usa ka Rusong Ortodoksong gingharian: 'Kay ang Simbahan sa Daang Roma nahugno tungod sa erehe nga si Apollinaris, samtang ang Simbahan sa Ikaduhang Roma, Constantinople, gipangputol-putol ang mga pultahan niini gamit ang mga palakol ug martilyo sa mga kaliwat sa mga Agariano; apan kini, ang Balaang Katoliko ug Apostolikong Simbahan sa Ikatulong Roma, ang imong gingharian, nga nagdan-ag nga mas hayag pa sa adlaw sa tibuok kalibutan sa Ortodoksong Kristohanong pagtuo… Busa, ako nagaingon kanimo, pagmatngon, Tsar, ug usab pagsabot niini nga klaro ug lig-on sa imong hunahuna: kay ang tanang Kristohanong gingharian nagpahulay na sa sulod sa imong gingharian; kay ang duha ka Roma nahugno na, ang ikatulo nagbarug, ug dili na unya adunay ikaupat'[184] .

Busa, makita nato nga ang mesiyanikong panan-aw ni Philotheus mao ang katapusang hugpong sa usa ka kadena sa mga panan-aw nga unang mitumaw sa gingharian sa Muscovite ug nagpadayon sa paglitaw atol sa iyang panahon. Sa samang higayon , ang pagtulon-an ni Philotheus naglangkob sa usa ka lohikal nga sintegesis sa tanang niini nga mga panan-aw ug ideya. Mas klaro ug mas hayag kaysa bisan kinsa sa iyang mga kaubanan, ang monghe sa Pskov misulti sa tanan niyang kaubanan mahitungod sa dakong Kristohanong misyon sa iyang nasud ug sa iyang soberano, ang Ortodoksong tsar: sa langitnong gigikanan sa opisina sa tsar,

---

[182] Sa iyang mga buhat, ang mosunod adunay partikular nga kahinungdanon para kanato: 1. 'Usa ka Traktado Mahitungod sa mga Astrologo ug mga Latino', gipadala kang M. G. Misyur Munehin, usa ka diakono gikan sa Pskov, gisulat tali sa 1510 ug 1520 (Malinin, Collected Works, p. 159; ibid., Appendix, p. 45, ug sa: Collected Works, 1861, Vol. 2, p. 95); 2. 'Epistula kang Dakong Prinsipe Vasily Ivanovich' (sa wala pa ang 1533), (Malinin, op. cit., Appendix, pp. 49–55; Collected Works, 1863, Vol. 1, pp. 337–348); 3. 'Epistola kang Tsar Ivan (IV) Vasilievich' (Malinin. Op. cit. Appendix. p. 62 ff. ug DAI. 1. Blg. 23). Tan-awa usab ang literatura nga gisang-ath sa nota 171 ug Schaeder. Op. cit., pp. 55 ug mosunod. Ang doktrina sa 'Roma mobilis' (ang nagalibot nga Roma) nakakaplag usab og mga maghubad niini sa Kasadpan; cf.: Limnacus, Johannes. *Juris publici Imperii Romano-Germanici*. Argentorati, 1629. Vol. 1, Bahin 1, Kapitulo 4, Blg. 16.

[183] Malinin. Op. cit. Apendis. p. 45.

[184] Ibid. pp. 49, 55.

sa pagkabalaan niini, ug sa mga katungdanan ug katungod sa tsar, nga sa sekular ug eklesiastikal nga mga butang, manubag lamang sa Dios[185] .

Ang pilosopiya sa kasaysayan ni Philotheus nga relihiyoso ug ang mga panan-aw sa mga Josephite nagsanib sa usa ka eklesiastiko-politikal nga panan-aw sa kalibutan, nga nahimong basihanan sa dugang kalamboan sa relasyon tali sa estado ug sa Simbahan sa Rusya, sa Muscovite Tsardom[186] ug sa imperyo ni Peter the Great sa ika-18–19 nga mga siglo.[187] Ang ideolohikal nga pagtaas sa Moscow ngadto sa kahimtang sa Ikatulong Roma adunay kusgan kaayo nga eklesiastikal ug nasudnong timpla. Mitumaw kini gikan sa dugay nang pagtuo sa mga Ruso nga ang Kristiyanismo sa Rusya dili gayud ubos kaysa Kristiyanismo sa Gresya – usa ka pagtuo nga gipahayag na ni Metropolitan Hilarion sa Kyiv sukad pa sa ika-11 nga siglo.[188] Karon, bisan pa, miabot na ang panahon nga ang mga representante sa Rusyano nga hierarkiya sa simbahan ug sa komunidad sa mga monghe sa Rusya kinahanglan magpamatood niini nga pahayag pinaagi sa tinuod nga mga kamatuoran, mga pananglitan, ug mga modelo. Ang ideolohiya ug retorika, bisan pa unsa ka matahum ug lohikal kini, dili pa kini igo nga ebidensya para sa katawhang Rusyano. Ang kalag sa mga Ruso mituo sa kamatuoran sa Kristiyanismo, sa kamatuoran sa Orthodox nga pagtulon-an, dili tungod sa mga dogmatiko nga konstruksyon o sa makapahinganghang pagdani sa karaang mga sinulat sa Rusya, kondili tungod sa liturhikal nga kadato ug katahum niining pagtulon-an. Kay mao gayud ang liturhikal nga kinabuhi sa Simbahan ang naghatag kaniya og kahigayunan nga mabati ang iyang kaugalingon nga usa ka mapainubuson nga miyembro sa himayaong panon sa mga martir ug mga santo, mga tigbuhat og milagro ug mga nagpamatuod sa pagtuo, ug bisan pa sa mga anghel. Sa panahon sa mga banal nga serbisyo, ang Simbahan wala maghisgot lang sa umaabot nga bulahan ug walay katapusang kinabuhi sa mga matarong; ang mga awit ug pagbasa sa simbahan nagpamatuod nga ang matag tawo makatagamtam niining bulahan nga kinabuhi sa mga matarong kon sila mosunod sa mga ehemplo sa Kristohanong pagkamatinud-anon ug pagtukod sa ilang kinabuhi base niini nga mga ehemplo[189] . Mura'g paradoksal, apan sa relihiyosidad sa Rusya, gipahimutang sa liturhiya ang dogma sa ikaduhang puwesto; sa kini nga relihiyosidad, ang pangunang pokus dili sa sulod sa pagtuo, kondili sa kasinatian sa pagtuo. Mao kini ang labing kinaiyahan ug hinungdanong kinaiya sa relihiyosong kalag sa Rusya.

Ang Karaan nga Simbahan ug ang Simbahang Byzantine nagpamatuod sa kamatuoran sa ilang pagtulon-an ug sa ilang pagka-ortodokso pinaagi sa daghang mga ehemplo sa pagkabalaan. Dili ba usab makapamatuod ang Simbahang Ruso – ang Simbahan sa Ikatulong Roma – sa iyang pagka-ortodokso pinaagi sa susamang mga ehemplo? Dili ba usab kini makapadayag sa Gingharian ni Kristo ngadto sa mga matarong niini, ingon nga mga kaambit niining himaya, ug ipahayag—dili lamang sa katawhang Ruso kondili sa tibuok

---

[185] Gipresentar pag-usab ni Philotheus ang tibuok hugpong niining mga ideya sa iyang sulat ngadto sa batan-ong Tsar Ivan IV, nga mas lapad ug dili ingon ka mubo o ingon ka lawom sama sa iyang duha ka ubang sulat (Malinin. Op. cit. Appendix. p. 62). Ikompara ang mga pagbalik-balik sa mga panan-aw ni Philotheus sa unang sulat ni Ivan kang Prinsipe A. M. Kurbsky: 'Kay ang probidensya sa Pulong sa Dios natuman bisan asa, ug ang mga banal nga sulugoon sa Pulong sa Dios, nga misuroy sa tibuok uniberso sama sa mga agila nga naglupad, naghatag sa siga sa pagkamatinud-anon nga nakaabot bisan sa gingharian sa Rusya. Busa, ang awtokrasya sa Imperyo sa Rusya, nga tinuod nga Ortodokso, sumala sa kabubut-on sa Diyos, nagsugod kang Dakong Prinsipe Vladimir, nga naghayag sa yuta sa Rusya pinaagi sa balaang binunyag, ug kang Dakong Prinsipe Vladimir Monomakh, nga nakadawat sa labing hataas nga dungog gikan sa mga Griyego, ug ang maisugong Dakong Prinsipe Alexander Nevsky, nga nakadaog og dakong kadaogan batok sa mga walay Diyos nga Aleman, ug ang dayegon nga Dakong Prinsipe Dimitri, nga, sa baybayon sa Don, mipildi sa mga walay Diyos nga Agarians (i.e. mga Tatar. – I. S.), ug bisan pa sa manimalos sa mga kawalay-hustisya, ang among apohan, ang bantugang soberano Juan, ug ang tigpahiuli sa mga yuta sa among mga katigulangan, ang atong amahan nga panumduman panalanginan, ang bantugang soberano Vasily, ug nakaabot pa gani kanamo, ang mapainubuson nga nagbitbit sa sceptre sa gingharian sa Rusya' (Correspondence, p. 26). Ang 'Tale of the Princes of Vladimir' nga gihisgutan sa ibabaw, siyempre, nailhan usab sa batan-ong tsar. Tan-awa usab ang mga panan-aw ni Ivan sa mga katungdanan sa usa ka autokrata (ibid., p. 40).

[186] Ang doktrina ni Philotheus nga 'ang Moscow mao ang Ikatulong Roma' wala opisyal nga gipahayag ex cathedra sa Simbahan o sa estado, apan makita nato ang pagbalik niini sa usa ka opisyal nga dokumento, mao ang pagpatin-aw sa mga rason sa pagtukod sa patriyarkado (ang 'Ulozhennaya Gramota') niadtong 1589, sa: SGGD. 2. p. 97. Dali pagkahuman sa pagtukod sa Patriarka, sa sinugdanan sa ika-17 nga siglo, usa ka hagiograpikong buhat nga giulohan og 'Ang Basahon sa mga Santo sa Rusya' ang gikompila sa Moscow. Sa hulamang pulong, giingon sa awtor nga ang tinuod nga pagtuo nahugno sa Byzantium, samtang ang Muscovite Tsardom ug ang Simbahang Ruso, tungod sa ilang pagka-ortodokso ug kadaghan sa mga balaan, nakab-ot ang unang puwesto sa kalibutan sa Ortodokso. Kini nga hulagway sa katapusan unang gipatik ni I. Mansvetov sa 'Ulat sa ika-21 nga Paghatag sa Ganti ni Count Uvarov'; sa hingpit sa: *Chteniya*. 1887. 4.

[187] Ikompara ang akong buhat: 'Zur Frage der Periodisierung der Geschichte der russischen Kirche', sa: *Kyrios*. 5 (1940–1941). pp. 66–81.

[188] Tan-awa ang Kapitulo II sa ibabaw.

[189] Tan-awa ang tagsa-tagsa nga mga pananglitan sa akong libro *Leben und Lehre der Starzen* (1936).

kalibutan sa Ortodokso, diin ang Simbahang Ruso karon nahimong sentro sa ortodoksiya—ang ilang pagkamatinud-anon, pagkabalaan ug mga milagro? Ang hirarkiya sa Simbahang Ruso ug ang monastisismo sa Ruso naghatag og daghang mga pananglitan sa Kristohanong , ascesis, relihiyosong kadasig ug mga milagro. Ang Ikatulong Roma adunay kaugalingong Ruso nga Thebaid ug kaugalingong mga asketiko, ug ang pagpraktis sa ascesis dinhi dili mas sayon kaysa bisan asa sa Ehipto o Siria. Ang Simbahang Ruso adunay na daghang mga santo nga nakahimo og dagkong Kristohanong buhat. Ang kalendaryo sa mga santo sa Simbahang Ruso naglakip na sa kaugalingong nasudnong mga santo, nga nag-okupar og bantugang dapit taliwala sa kadaghanan sa unibersal nga mga matarong sa Orthodox. Apan daghan niining mga asketiko wala pa mailhi sa katawhan, o nailhan lang sa mga lokalidad diin sila nagpuyo ug nagpraktis sa ilang pagka-asketiko. Busa, alang sa mga nagtukod sa Ikatulong Roma, usa kini ka importante ug bug-at nga buluhaton—ang ilang Kristohanong katungdanan—nga masulbad ang isyu sa pagsulat sa mga buhat sa mga balaan ug sa ilang paghimaya, kay kini nakatampo sa pagtaas sa dungog sa Simbahang Ruso.

4. Metropolitan Macarius ug ang Rusyano nga hagiograpiya sa ika-16 nga siglo

Ang pangunang buluhaton mao ang pagtipon sa mga kinabuhi sa mga Rusong asketa. Ang komunidad sa mga monghe ang nagdala sa kadaghanan niini nga trabaho. Sa pagsugod sa ika-16 nga siglo, aduna na'y daghang mga kinabuhi sa mga Rusong asketiko ug mga santo, apan gamay ra gihapon kini[190] . Sa unang katunga sa maong siglo, mitubo pag-ayo ang Rusong hagiograpiya, ilabina tungod sa personal nga inisyatibo ug giya ni Metropolitan Makarii (1542–1563)[191] .

Sa iyang pagdumala isip ulo sa Diyosesis sa Novgorod (1526–1542), gisugdan na ni Arsobispo Makarii ang dakong buluhaton sa pagtigom sa *Great Menaion* nga adunay 12 ka bolyum, usa alang sa matag bulan; Nagsugod ang trabaho niadtong 1529–1530, ug niadtong 1541 gihatag ni Makarii ang Menologion sa Katedral ni Santa Sofia sa Novgorod isip kontribusyon alang sa kalinaw sa kalag sa iyang mga ginikanan. Sa dihang nahimong Metropolitan sa Moscow siya niadtong 1542, nahuman kini nga buhat, ug niadtong 1552 ang bag-ong manuskrito gipresentar sa Katedral sa Dormition sa Moscow[192] . 'Gihatagan sa buluhaton,' sumulat ni Klyuchevsky, 'nga gitukod isip pundasyon niining koleksyon—nga tigumon ug kopyahon ang "tanan nga balaang libro nga makita sa yutang Ruso"—ang Miney ni Macarius mao ang labing ambisyosong paningkamot sa karaang panitikang Ruso'[193] . Kining mga Menaia naglangkob sa kinabuhi sa tanang mga santo sa Simbahang Orthodox nga nailhan sa Rus' niadtong panahona, ingon man usab sa lain-laing mga asetikong, katekistikong, homiletikong ug pipila ka kanonikong mga buhat[194] .

---

[190] Mahitungod sa Rusyano nga hagiograpiya, tan-awa: Klyuchevsky. Karaan nga Rusyano nga Kinabuhi sa mga Santo (1871); Sergius, Archimandrite. Ang Kompleto nga Bulanan nga Kalendaryo sa Sidlakan. 2 ka tomo. (1875); Kadlubovsky. Mga Sanaysay (1902); Yakontov. Ang Kinabuhi sa mga Santo sa Rehiyon sa Pomerania isip usa ka Historikal nga Tinubdan (1881); Konoplev. Ang mga Santo sa Rehiyon sa Vologda (1895), usab sa: Readings. 1895. 4; Serebryansky. Karaan nga mga Kinabuhi sa mga Prinsipe, sa: Readings. 1915. 3; tan-awa usab ang mapuslanong buhat: Boguslavsky, S. 'Ang Tradisyon sa Panitikan sa Hilagang Ruso nga Hagiograpiya', sa: IORAS. 101 (1928). Literatura bahin sa kanonisasyon sa Simbahang Ruso: Vasilyev. 'Ang Kanonisasyon sa mga Balaan sa Rusya' (1893), usab sa: Readings. 1893; Golubinsky. A History of the Canonisation of Saints in the Russian Church (1903), usab sa: Readings. 1903; Peeters, P. 'La canonisation dans l'Église russe', in: Analecta Bollandiana, 33 (1914). Nekrasov. Ang Pag-usbong sa Nasyonal nga Literatura sa Dakong Rusyano nga Amihanan (1870) (lipas na); Veruzhsky. Mga Historikal nga Salaysay sa Kinabuhi sa mga Santo sa Rehiyon sa Vologda (1880); Fedotov, G. Ang mga Santo sa Karaan nga Rus'. Paris, 1929.

[191] Nakasulat na kita bahin sa mga santo sa ika-11 hangtod ika-15 nga siglo (Mga Kapitulo II ug III). Sa wala pa ang ika-16 nga siglo, ang mosunod nga mga Rusyano nga santo gipasidunggan sa lokal o sa tibuok Rusya: 1. Mga Santo Boris ug Gleb, ang mga Prinsipe nga Nag-antos († 1015); 2. Santo Prinsipe Vladimir († 1015); 3. Santa Prinsesa Olga († 969); 4. San Leontius, Obispo sa Rostov († 1072); 5. San Prinsipe Michael sa Chernigov ug ang iyang boyar nga si Theodore († 1245); 6. San Ignacio, Obispo sa Rostov († 1288); 7. San Pedro, Metropolitan sa Moscow († 1325); 8. San Alexius, Metropolitan sa Moscow († 1378); 9. San Sergius sa Radonezh († 1392); 10. San Isaias, Obispo sa Rostov († 1190); 11. San Barlaam sa Khutyn († 1192); 12. San Prinsipe Teodoro sa Smolensk ug Yaroslavl († 1299) ug ang iyang mga anak nga lalaki nga sila David ug Constantine; 13. San Antonio sa mga Kuweba († 1073); 14. San Teodosio sa mga Kuweba († 1074); 15. San Cirilo sa Belozero († 1427); 16. Balaan Dimitri sa Prilutsk († 1391); 17. Balaan Abraham sa Rostov († ika-11 nga siglo); 18. Balaan Nikita sa Pereyaslav († 1186). Ikompara sa: Sergius. Op. cit. 1. Appendix 15.

[192] Zauscinski. Op. cit., p. 229; Makarii (Bulgakov). Mga Nota sa Novgorod Makarii Chetii Minei, sa: Tikhonravov. Krònika sa Literatura ug Antigong Butang sa Rusya. Vol. 1 (1959). Seksyon 5, pp. 68 ug mosunod; Klyuchevsky. Mga Kinabuhi. pp. 228–231; Makarii. 2nd nga edisyon. Bol. 7. pp. 407 ug mosunod.

[193] Klyuchevsky. Op. cit. p. 228.

[194] Alang sa sulod sa tibuok koleksyon, tan-awa si Makarii. 2nd ed. Vol. 7. p. 409 ff. Ang kompleto nga talaan sa sulod para sa Dakong Menologion naa sa: Readings. 1877. Vol. 4. Part 4.

Gihunahuna ni Macarius nga gikinahanglan nga hatagan og prominente nga lugar sa Menaion ang mga kinabuhi sa mga santo nga Ruso. Gihipos niya ang mga katabang sa iyang palibot, ug sila ang nagtigom niining mga kinabuhi sumala sa iyang sugo. Klaro nga gipangita ni Makarii ang iyang mga katabang sa komunidad sa mga monghe sa tradisyon nga Josephite, diin dugay na siyang kauban sukad pa sa iyang pagka-novis sa Pafnutiev Borovsk Monasteryo. Busa, mapangatarungan nga niining mga katuigan naporma ang 'Josephite nga eskuylahan' sa Rusyano nga hagiograpiya, nga nagtinguha sa pagpresentar sa kinabuhi sa mga santo subay sa espiritu sa mga panan-aw sa Josephite ug sa paghulagway sa usa ka asetikong kinabuhi nga ang sulod niini nagtugma niining mga panan-aw o gipahumotan sa 'Josephite' nga mga tono. Kini nga Josephite nga eskwelahan sa hagiograpiya, nga ang mga buhat kasagarang gitawag sa kasaysayan sa literatura nga 'mga kinabuhi sa Makariyev nga edisyon'[195] , naghimo og tibuok serye sa mga kinabuhi nga nagkalainlain ang kalidad, sa literatura ug sa eklesiastikal-historial nga aspeto[196] ; una, tungod kay ang mga tigkompila sa mga hagiograpiya nagbaton og lain-laing lebel sa talento sa panitikan, ug ikaduha, tungod kay ilang giproseso ang materyal base sa usa ka piho nga konsepto sa eklesiastiko-politika.

Sa sayong bahin pa sa 1537 sa Novgorod, si Makarii, nga sa panahona usa pa ka arsobispo, nagmando kang Vasili Tuchkov, anak sa usa ka boyar, nga isulat ang hagiograpiya ni Mikhail Klopsky († 1456), usa ka balaang buang alang sa Ginoo ug usa ka asketa nga dako kaayo'g pagrespeto sa mga tawo sa Novgorod[197] .

Sa mga tuig 1545, gikompila ang hagiograpiya ni San Alexander sa Svir († 1533); kini usa sa mga hiyas sa karaang Rusyano nga hagiograpiya. Ang awtor, nga ginganlan og Hilarion, abá sa Monasteryo ni Alexander-Svirsky, usa ka kaubanan ug disipulo sa santo; nagsulat siya og naratibo nga historikal nga tukma kaayo, gipahayag sa yano ug ekspresibo nga sinultian. Ang hagiograpiya naghatag og partikular nga pagtagad sa mga milagro ni San Alexander, nga gihulagway kini sa yano ug kolokyal nga pinulongan, nga walay retorika o pantasya, nga nakahatag og lawom kaayong impresyon sa mga magbabasa ug mamiminaw[198] . Kini nga hagiograpiya gisulat pa gani sa wala pa ang gloripikasyon ni Alexander ug nagsilbi nga basihan sa iyang kanonisasyon.

Sa samang panahon, mga *tuig 1545–46, sa personal nga sugo ni Metropolitan Makarii Savva, ang Obispo sa Krutitsy, usa ka disipulo ni Joseph sa Volokolamsk, misulat sa hagiograpiya ni Joseph. Gisulod usab kini nga hagiograpiya sa Menaia, ug sa panan-aw sa literatura, kini usab usa sa labing maayong mga pananglitan sa karaang Rusyano nga hagiograpiya. Punô kini sa mga historikal nga kamatuoran ug nailhan sa maayong estilo. Ang paglarawan kang Jose buhi kaayo ug nagbilin og malungtaron nga impresyon. Apan sa samang higayon, ang hagiograpiya adunay klarong Josephite nga eklesiastikal ug politikal nga panan-aw. Ang awtor, si Obispo Savva, nga siya mismo miyembro niining eskuylahan sa panghunahuna, naghatag og espesyal nga pagtagad sa pakigbisog ni Joseph batok sa erehiya, gipasiugda ang panginahanglan sa hugot nga mga lakang batok sa mga erehiya, lakip na ang silot nga kamatayon, ug gisaysay uban sa dakong kalipay ang mga pagbitay nga nahitabo na. Ang nagkompila sa hagiograpiya nagsulti usab sa suod nga relasyon tali ni Joseph ug sa mga Dakong Prinsipe, ug kung giunsa sa abá mismo ug sa mga igsoon sa iyang monasteryo pagdayeg sa autokrat sa Moscow, nga gitawag ni Savva, bisan pa sa wala pa ang 1547—sa wala pa ang pagpasulod sa titulo nga 'tsar'—nga 'Ginoo nga pinili', 'tsar' ug 'Ortodoxong tsar', nga giangkon kining mga paglitok kang Jose mismo[199] .*

Hapit sa samang panahon, o pipila ka tuig ang milabay, tali sa 1540 ug 1546, gisulat ang hagiograpiya ni Jose; nahimong nailhan kini nga 'Hagiograpiya sa Usa ka Dili Nailhang Awtor', tungod kay wala pa mailhi ang ngalan sa awtor niini. Daghang mga eskolar ang nagtuo nga ang monghe nga si Zinovy sa Otensky Monasteryo mao ang awtor sa hagiograpiya. Kini nga pagtuo gibase sa pipila ka mga kahimtang sa kinabuhi ni Zinovy ug sa sulod sa hagiograpiya. Bisan pa nga si Zinovy nagbahin sa ideolohiya sa mga Josephite, nagpakita siya og pagka-moderado sa iyang pagpanamastamas sa erehya sa Novgorod, gidayeg si Jose sa iyang pakigbisog batok niini, apan nagpahayag siya og pag-amping bahin sa mga silot nga gihatag sa mga erehiya. Sa isyu sa mga monastikong panag-iya, ang awtor nagsunod sa mga panan-aw nga hingpit nga uyon

---

[195] Speransky. History of Old Russian Literature (1911). p. 161; Klyuchevsky. Op. cit. p. 222.

[196] Ibid. pp. 222–296.

[197] Sa 1537, duha ka bersyon sa Kinabuhi ni Michael Klopsky ang naglungtad na (ibid., p. 209); kini gipatik sa: Monuments of Ancient Russian Literature, vol. 1; ang bersyon ni Tuchkov – ibid., vol. 4.

[198] Ang hagiograpiya, nga gisugo ni Arsobispo Teodosio para sa Menaion, giapil sa Menaion ubos sa 30 Agosto. Makarii. 2nd ed. 7. p. 418.

[199] VChM. 9 Septyembre. pp. 455–498; Makarii. 2nd ed. 7. pp. 418–419; Klyuchevsky. Ibid. pp. 292, 293.

sa mga Josephite, apan mapugngan siya sa iyang pagkritiko sa mga panan-aw sa mga Non-Acquirers bahin sa mga monastikong baryo. Ang hagiograpiya nagpasiugda sa kahinungdanon sa eksternal nga asetikismo ug nagpunting niini nga aspeto sa asetikong praktis ni Jose ug ni Cassian nga Walay Sapatos, usa ka monghe sa Monasteryo ni San Jose[200] .

Ang ikatulong hagiograpiya ni Jose gisulat niadtong 1547. Ang awtor niini mao ang pag-umangkon ni Jose, ang monghe nga si Dosipheus Toporkov, ug kini nga hagiograpiya usa ka eulogiya sa santo. Sa aspeto sa sulod ug kinatibuk-ang espiritu, kini usa ka purong Josephite nga buhat[201] .

Ang kadagahan sa mga hagiograpiya mahitungod kang Jose nagpaila nga si Metropolitan Macarius nagtinguha nga kanonisa si Jose sa Volotsk sa Konseho sa 1547. Makita usab kini sa kamatuoran nga gisugo sa Metropolitan ang monghe nga si Photios sa Monasteryo ni Joseph sa paghimo og kanon kang Joseph ug gihatagan niya og panalangin nga kini kantahon sa pribado 'hangtod sa selebrasyon sa kathedral nga liturhiya'[202] .

Namatay si Jose sa Volotsk niadtong 15 Setyembre 1515, apan sa mga Konsilyo sa 1547 ug 1549 wala siya gihimong balaan; hangtod sa 20 Disyembre 1578 nga nahitabo ang lokal nga paghimaya, nga nagpasabot nga wala na gihimo ang mga serbisyo sa paghinumdom alang kaniya sa iyang monasteryo, ug sa panahon sa mga banal nga serbisyo gipang-ampo siya ingon usa ka balaan. Ang opisyal nga kanonisasyon ni Jose gihimo ni Patriarka Job niadtong 1591; iyang gihatagan og panalangin ang pagkomposo sa usa ka kanoon alang sa dungog ni Jose ug giapil ang iyang ngalan sa Menaion[203] .

Ang pagdayeg sa asetikismo sa mga Josephite makita usab sa hagyograpiya sa giingon nga monghe nga si Cassian nga Walay Sapatos († 1542), usa ka istrikto nga aseta nga nagdedikar sa iyang kaugalingon sa pag-antos sa grabeng katugnaw. Ang iyang hagyograpiya gisulat sa dili madugay pagkahuman sa kamatayon ni Cassian ni Archimandrite Vassian[204] .

Ang hagiograpiya sa mga Josephite gipahuman sa Volokolamsk Paterikon, nga gisulat *niadtong 1547–48 sa monghe nga si Dosiphei Toporkov, posible usab ubos sa giya sa metropolitan. Ang Paterikon naglangkob og 29 ka mga sugilanon ug usa ka pasiuna, nga mubo nga naglatid sa kasaysayan sa pagtukod sa Monasteryo sa Volokolamsk. Lima ka mga sugilanon ang gipahinungod kang Jose ug naglangkob sa iyang mga pahayag mahitungod sa monastisismo, kinabuhi sa monghe, ug sa mga basihanan sa Kristohanong ascesis, samtang gipasiugda ang mga bentaha sa cenobitikong pamaagi sa kinabuhi kumpara sa ubang porma sa monastikong pagpuyo; kining mga pahayag gilakip sa Paterikon isip kaugalingong mga panultihon ni Abad Jose. Ang ubang mga sugilanon gisulat gikan sa panan-aw ni Hegumen Pafnutius sa Borovsk o ni Jose mismo. Bisan pa man nga ang tanan niini nga mga sugilanon gituyo aron ilarawan ang kinabuhi sa monghe sa Monasteryo sa Volokolamsk, sa tinuud, dili kini orihinal sa sulod; nagpakita kini og klarong impluwensya sa sayong Kristohanong patristikong mga buhat, nga lapad ang paglapnag ug popular kaayo sa karaang Rus'. Ang panan-aw sa kalibutan sa mga Josephite nagdagan sama sa usa ka komon nga hilo sa tibuok koleksyon*[205] .

Ang intensibo nga hagiograpikong kalihokan sa mga Josephite, ingon man, tingali, ang mga hungihong bahin sa preparasyon para sa Konseho—nga magbuot sa kanonisasyon sa daghang mga asetikong Ruso— ug ang tibuok kahimtang sa maong panahon – ang walay hunong nga ideolohikal nga pakigbisog tali sa duha ka paksyon sulod sa karaang Rusyano nga monastisismo (ang mga Josephite ug ang mga Non-Acquirers) – nagdasig sa mga Non-Acquirers sa paghimo og mga hagiograpikong buhat sa literatura. Sa usa ka bahin, gusto

---

[200] Klyuchevsky. Op. cit. p. 293; Rzhiga. Essays on the History of 16th-Century Russian Journalism. Maximus the Greek as a Publicist, in: TODRL. 1 (1934). p. 8. Kini nga hagiograpiya kaniadto gipatik ni Nevostruev: CHOLDP. 1865.

[201] Nevostruev. Op. cit.

[202] Zauscinski. Op. cit., sa: ZhMNP. 118 (1881). p. 30.

[203] Gerontius. Deskripsyon sa Monasteryo ni San Jose-Volokolamsk (1894). p. 47; Klyuchevsky. Op. cit. pp. 296, 312; Makarii. 2nd ed. 8. pp. 47, 61.

[204] Klyuchevsky. Op. cit. p. 295. Kini nga monghe, si Cassian, anak sa binyag ni Tsar Ivan IV, nga nagpamatuod usab sa suod nga relasyon tali sa Monasteryo ni San Jose ug sa pamilya sa Gran Duque. Kadlubovsky. Op. cit., sa: Russkij Filolog, vol. 45 (1901). pp. 35 ug mosunod; Klyuchevsky. Op. cit. pp. 289, 294–295. Ang Kinabuhi ni Cassian nga Walay Sapatos apil usab sa kini nga 'Tale'. Mahitungod sa impluwensya sa sayong Kristohanong asetikong koleksyon nga nailhan nga Paterika (PaterikJ) (cf.: Krumbacher. 1897. p. 188), tan-awa: Kadlubovsky. Op. cit. pp. 51–70.

[205] Kadlubovsky. Op. cit., sa: Russkij Filolog, vol. 45 (1901). pp. 35 ff.; Klyuchevsky. Op. cit. pp. 289, 294–295. Ang Kinabuhi ni Cassian nga Walay Sapatos apil usab niining 'Tale'. Mahitungod sa impluwensya sa sayong Kristohanong asetikong koleksyon nga nailhan nga Paterika (PaterikJ) (cf.: Krumbacher. 1897. p. 188), tan-awa: Kadlubovsky. Op. cit. pp. 51–70.

nilang ipakita nga daghan ang angay ug himayaong mga asketiko taliwala kanila; sa pikas bahin, tingali naningkamot sila sa pagbatok sa paglapad sa mga panan-aw sa mga Josephite.

Usa ka monghe nga ginganlan og Mateo gikan sa Monasteryo sa Ferapontov sa Belozersk, nga suod kaayo sa mga Non-Acquirers ug nailhan tungod sa kalig-on sa iyang asetikong kinabuhi, misulat sa hagiograpiya ni Hegumen Ferapont († 1426), ang nagtukod sa monasteryo. Ang hagiograpiya labi nga makapaikag tungod kay ang awtor niini nagsuporta sa ideya sa komunal nga pagpuyo, nagpasiugda sa panginahanglan sa personal nga manwal nga trabaho sa mga monghe, ug nagdepensa sa dili pagpanag-iya. Ang monghe nga si Mateo misulat usab sa hagiograpiya ni Hegumen Martinian sa Belozersk († 1483). Ang hagiograpiya, nga naglarawan sa abá bilang sumusunod sa asetikong panan-aw ni San Cirilo sa Belozersk, nagpamatuod sa kagawasan sa iyang pamatasan sa sa iyang pakig-uban sa mga Dakong Prinsipe, labi na sa panahon nga siya pansamantalang nagsilbi isip abá sa Monasteryo sa Trinity-Sergius (1447–1455), gipasiugda ang iyang hilig sa dili pagpanag-iya, espirituhanong kalinaw ug pag-agwanta, ug nagpakita nga gihatagan ni Martinian og labing dakong bili ang sulodnong ascesis; sa mubo, makita sa tibuok sinulat ang mga kinaiya nga nagkonektar kaniya sa mga panan-aw ni Nilus sa Sora. Ang duha ka hagiograpiya gisulat tali sa 1547 ug 1549.[206]

Sa palibot sa 1547, usa ka hagiograpiya sa monghe Joasaph († 1483) sa Spaso-Kamenny Monastery mitumaw sa mga sirkulo sa komunidad sa mga monghe sa gawas sa Volga. Sumala niining hagiograpiya, si Joasaph, nga gikan sa usa ka prinsipeng pamilya, nagpakita sa arketipo sa usa ka istriktong asketa nga gihatag ang tibuok niyang kinabuhi sa pakigbisog batok sa mga tukso ug sa sulod nga espirituhanong buhat; giisip niya ang gugma nga labing hataas nga Kristohanong hiyas, samtang gisalikway ang gawasnong asketismo ug mga panag-iya sa monastiko. Ang hagiograpiya naglangkob og usa ka makapaikag kaayo nga salaysay sa mistikal nga panan-aw ni Joasaph: ang Manluluwas, nga nagpakita kaniya sa usa ka pagpadayag, miingon nga ang pagpaubos ug pagkamapainubsanon mao ang labing maayong paagi sa pagsukol sa mga tukso[207] .

Ang mga hagiograpikong buhat nga gisulat sa mga representante sa duha ka paksyon naglarawan sa mga kaisog sa karaang mga santo sa Rusya, ug kini hinungdanon sa sayong bahin sa ika-16 nga siglo. Klaro nga importante kaayo para kang Metropolitan Makarii nga tipuon ang mga materyal nga maghimaya sa Simbahan sa Rusya – ang Simbahan sa Ikatulong Roma – sukad pa sa sinugdanan niini. Sa maong panahon gayud, sa ulahing bahin sa 1440s ug sayong bahin sa 1450s, gisulat ang daghang mga hagiograpiya ni San Prinsipe Vladimir, diin sa iyang paghari nabunyagan ang Rus', ug ni Santa Prinsesa Olga[208] . Ang hagiograpiya ni Vladimir, nga naglangkob sa usa ka detalyadong paghulagway sa tibuok panahon sa iyang paghari (naglangkob kini og 72 ka kapitulo), nagpakita sa mga panan-aw sa simbahan ug politika nga kinaiya sa panahong kini gisulat. Naghisgot usab kini sa isyu sa henolohiya sa mga magmamando sa Muscovite ug nagpasiugda sa pagkamagsoon ni Prinsipe Vladimir sa Emperador sa Roma nga si Augustus. Ang hagiograpiya giapil sa *Stepennaia Kniga* – usa ka halapad nga koleksyon nga gikompila niining panahona, nga hisgutan pa sa ubos.

Sa sugo sa Metropolitan, gidugangan ug giusab sa monghe nga si Michael sa Monasteryo sa Pagkahimugso ni Hesus sa Vladimir ang naglungtad nga hagiograpiya ni Prinsipe Alexander Nevsky, ug gihulma kini nga usa ka matang sa eulogiya alang sa santo[209] . Ang paghimo og hagiograpiya sa porma sa usa ka eulohiya lagmit nga hingpit nga mitugma sa panan-aw sa mga tawo niadtong panahona, kay sa mga tuig 1547, sa sugo ni Makarii, ang mga hagiograpiya ni Metropolitan Jonah sa Moscow († 1461)[210] ug ni Nikon (†

---

[206] Klyuchevsky. Op. cit. pp. 272–273; IRI. 6. pp. 849–853, 853–855.

[207] Ang Sugilanon sa Monasteryo sa Spaso-Kamenny, sa: Prav. Sob. 1861. Bol. 1, pp. 197–214; Klyuchevsky, op. cit., p. 275. Mahitungod sa lokal nga pagdayeg kang Jose, tan-awa: Golubinsky, History of Canonisation, p. 149. Ang mga panan-aw sa mga dili tag-iya makita usab sa kinabuhi ni San Daniel sa Pereyaslav († 1540); sa hangyo sa tsar, kini gisulat pagkahuman sa mga Konsilyo sa 1547 ug 1549, mga tuig 1553, sa usa ka dili mailhi nga awtor. Kini nga kinabuhi usa sa mga hiyas sa karaang Rusyano nga hagiograpiya. Tan-awa si Klyuchevsky. Op. cit., p. 282; Makarii. 2nd ed., vol. 7, p. 433.

[208] Serebryansky. Old Russian Princely Lives. p. 43; ang pinakamauna, gipamubo nga bersyon sa kinabuhi ni Vladimir gisulat sa ulahing bahin sa ika-12 o sayong bahin sa ika-13 nga siglo (ibid., p. 44); Ang 'Hinumduman ug Dayeg kang Prinsipe Vladimir', nga gisulat sa monghe nga si Jacob, wala pa nigawas hangtod sa tunga-tunga sa ika-11 nga siglo sa pinakamaaga; kini nagrepresentar sa unang pananglitan sa usa ka komposisyon sa simbahan mahitungod kang San Vladimir (ibid., p. 50). I-kumpara: Makarii. 2nd ed., vol. 7, p. 436.

[209] Makarii. 2nd ed., vol. 7, p. 421; Klyuchevsky. Op. cit., p. 238; tan-awa: Boguslavsky. 'Mahitungod sa Pangutana sa Orihinal nga Teksto sa Kinabuhi ni Dakong Prinsipe Alexander Nevsky', sa: IORAS. 1914. Bol. 1, p. 261. Ang kinabuhi gipatik ni Mansikka, sa: PDP. 180 (1913).

[210] Makarii. 2nd ed. Vol. 7, p. 422; Klyuchevsky. Op. cit., pp. 238, 240; Kadlubovsky. Op. cit., p. 64.

1426), ang abá sa Monasteryo sa Trinity-Sergius[211] ; ang duha ka hagiograpiya gisulat sa mga dili mailhi nga awtor.

Duha ka hagiograpiya sa bantugang mga asketiko sa ika-15 nga siglo ang gikompila para sa *Menaion*. Usa niini mao ang hagiograpiya sa mahigpit nga asketiko nga si Pavel Obnorsky († 1429), nga atong nailhan na, nga gisulat pa kaniadtong 1536–1538 sa usa ka dili mailhi nga monghe, ug karon, niadtong 1547, gidugangan og usa ka salaysay sa iyang mga milagro[212] . Ang ikaduha mao ang hagiograpiya ni Macarius († 1483), abbot sa Trinity Monastery sa Kalyazin, duol sa lungsod sa Kashin sa Tver Governorate. Natawo sa usa ka adunahan nga pamilya sa boyar, si Macarius nailhan tungod sa iyang hugot nga asetikong kinabuhi – nga gipakita sa hingpit nga pagbiya sa kalibutan, pagpuasa, ug pagpaubos. Bisan pa sa iyang kinabuhi, gihatagan siya og dungog sa iyang mga kaubanan , ug gisaulog usab siya sa mga sunod nga henerasyon[213] . Nadiskubre ang iyang mga relikya niadtong 1521. Sa sugo sa metropolitano, usa ka dili mailhi nga monghe gikan sa Monasteryo sa Kalyazin ang nagkompila og usa ka maayo kaayo ug daghang sulod nga hagiograpiya ni Macarius. Kining maong monghe tingali mao ang awtor sa salaysay sa pagkadiskubre sa iyang mga relikya, kay si Macarius dugay nang giila sa lokal nga balaan, tungod sa daghang mga milagro pagkahuman sa iyang kamatayon[214] .

5. Ang paghimaya sa mga balaang asketa sa Rusya

Tanan niining mga hagiograpikong buhat mitungha sa pagpanghikayat ni Metropolitan Macarius, dili lang aron pun-an ang iyang Menaion, kondili labi na aron suportahan ang iyang tinguha nga magtigom og usa ka Konseho sa Moscow ug, niining maong Konseho, sa solemne nga paghimaya sa daghang lokal nga giila nga mga Rusyano nga asetikong matinud-anon pinaagi sa pag-ila kanila isip mga balaan. Ang paghimaya sa daghang mga Rusyano nga asketiko, balaang hierark, ug matarong nga mga prinsipe gituyo aron mosilbi sa pagpasidungog sa Simbahan ug sa estado, ug aron lig-onon ang dungog sa Moscow isip Ikatulong Roma[215] .

Niadtong 1547, ang maong Konseho gipahigayon sa Moscow – 'pinaagi sa sugo' ni Dakong Prinsipe Ivan IV, sumala sa mga dokumento sa panahona[216] . Human basahon ang mga hagiograpiya[217] ug mapamatud-an ang ilang pagka-otentiko, ang Konseho naghukom sa pagkanonisa sa 21 ka asketiko. Napulo'g duha kanila gipahimaya sa tibuok Rusya, samtang siyam gikanonisa isip mga santo nga ginahimaya sa lokal nga dapit[218] . Wala na mapreserbar hangtod karon ang mga basihanan sa kanonisasyon sa bag-ong mga santo. 'Lagmit, ang Konseho nagtukod og mga adlaw sa kapistahan alang niining partikular nga mga santo dili tungod kay ila lang sila giila nga angay pasidunggan ug himayaon, kondili tungod kay naa sila sa ilang kamot ang gikinahanglan nga impormasyon bahin kanila, nga maoy basihan sa pagpamatood sa ilang desisyon'[219] .

---

[211] Macarius. 2nd ed. Vol. 7. p. 421; Klyuchevsky. Op. cit. p. 247; ang unang, karaang bersyon sa hagiograpiya ni Nikon gikompila pa sa sayo pa sa iladong hagiograpo sa ika-15 nga siglo nga si Pachomius Logofet. Ibid. pp. 248, 152, 119.

[212] Makarii. 2nd ed. 7. p. 421; Klyuchevsky. Op. cit. p. 272; Konoplev. Op. cit. p. 68; Kadlubovsky. Op. cit. p. 47.

[213] Si Joseph sa Volotsk personal nga nakaila kang Makarii sa Kalyazin ug nagsulat mahitungod sa iyang asetikong kinabuhi uban sa dakong pagtahod; tan-awa ang 'Espirituhanong Sulat' ni Joseph sa: VMCH. Septyembre. Bahin 1. p. 558.

[214] Klyuchevsky. Op. cit. p. 289; Makarii. 2nd ed. Vol. 7. pp. 21–22, 423–424.

[215] Klyuchevsky. Op. cit. pp. 222–225, 228; Sergius. Op. cit. Vol. 1. pp. 194–196

[216] AAE. Vol. 1, No. 213; Golubinsky. History of Canonisation. p. 94; Herman. De fontibus. p. 50.

[217] Sa taliwala sa labing karaang mga kinabuhi, gipamabasa sa tingog ang kinabuhi ni Arsobispo Juan sa Novgorod († 1186) ug sa duha ka magtutukod sa Monasteryo sa Solovetsky, sila Savvatiy († 1435) ug Zosima († 1478). Makariy. 2nd ed. Vol. 7. p. 420; Klyuchevsky. Op. cit. pp. 198, 269.

[218] Duha ka balaang hierark, siyam ka dungogong amahan ug usa ka dakong prinsipe ang gikanonisa sa tibuok Rusya: 1. Juan, Arsobispo sa Novgorod († 1186); 2. Jonas, Metropolitan sa Moscow († 1461); 3. Nikon, abbot sa Trinity-Sergius Monasteryo († 1426); 4. Paul sa Obnorsk († 1429); 5. Savvatiy sa Solovki († 1435); 6. Dionysius sa Glushitsy († 1437); 7. Michael Klopsky († 1452); 8. Paphnutius sa Borovsk († 1478); 9. Zosima sa Solovki († 1478); 10. Macarius sa Kalyazin († 1483); 11. Dakong Prinsipe Alexander Yaroslavich († 1263), nailhan nga Nevsky, ug 12. Alexander sa Svir († 1533). Golubinsky. Kasaysayan sa Kanonisasyon. p. 100; Macarius. 2nd ed. 7. p. 219. Sa taliwala sa mga lokal nga giila nga mga santo, usa ka obispo, lima ka prinsipe ug tulo ka balaang buang alang sa tinguha ni Kristo (salo…) ang gikanonisa (wala sila magpanumpa sa monastikong panata): 1. Arsenius, Obispo sa Tver († 1409); 2, 3 ug 4. Konstantino, Prinsipe sa Murom († 1129), ug ang iyang mga anak nga sila Michael ug Theodore; 5 ug 6. Pedro, Prinsipe sa Murom, ug ang iyang asawa nga si Fevronia; 7. Procopius sa Ustyug († 1285), tingali Aleman ang gigikanan; 8. Juan sa Ustyug (namatay 1494); 9. Maksimus sa Moscow (namatay 1433) – ang katapusang tulo mao ang mga balaan nga buang alang kang Kristo. Golubinsky. Ibid. p. 100; Makarii. 2nd ed. 7. p. 219. Ang mga kinabuhi sa mga balaang buang alang sa Ginoo lagmit nga napadayag lamang pagkahuman sa ilang kanonisasyon. Klyuchevsky. Ibid. pp. 277, 278, 246. Mahitungod sa mga balaang buang sa Rusya, tan-awa: Fedotov. Saints of Ancient Rus' (1931). pp. 205–219.

[219] Makarii. 2nd ed. 7. p. 219.

Ang kamatuoran nga wala gayud kontento si Metropolitan Makarii, ang batan-ong Tsar Ivan, ug ang mga obispo sa nahimo ug nangita pa og paagi aron madugangan ang gidaghanon sa mga santo sa Rusya—nga ang pagdayeg kanila gituyo aron palig-onon ang awtoridad sa Simbahan sa Rusya—napamatud-an sa kamatuoran nga duha ka tuig pagkahuman, niadtong 1549, Usa ka bag-ong Konseho ang gitigum sa Moscow, nga gihatag pag-usab eksklusibo sa mga butang sa kanonisasyon[220] . Katingalahan, walay kasaligan nga mga dokumento nga nagpabilin hangtod karon bahin sa mga prosedyur sa maong ikaduhang Konseho. Base lamang sa usa ka interpolasyon sa hagiograpiya ni Metropolitan Jonah nga atong masuta ang mga ngalan sa mga gipahimaya nga mga santo, apan angay hinumduman nga kini nga interpolasyon dili hingpit nga kasaligan nga tinubdan. Mahunahunaon nga sa Konseho sa 1549, pito ka mga hierarkiya sa Simbahan, unom ka mga respetadong amahan, mga abbot ug mga magtukod sa bag-ong mga monasteryo, tulo ka mga martir ug usa ka prinsipe ang gipadayeg, nga naglangkob sa kinatibuk-ang 17 ka mga santo[221] . Busa, daw sa niining duha ka Konseho, 38 ka mga asketiko ang gikanonisa[222] .

Ang tumong sa duha ka Konsilyo mao ang pagtaas sa Simbahan sa Rusya ug sa Tsardom sa Moscow isip Ikatulong Roma; apan, si Metropolitan Makarii mipahigayon pa og usa ka hinungdanong buluhaton aron mapamatud-an, sa mata dili lang sa iyang mga kaubanan kondili usab sa umaabot nga mga henerasyon, ang sulodnong eklesiastikal ug politikal nga panaghiusa sa Ikatulong Roma. Sa ilawom sa iyang pagpangulo, usa ka halapad nga koleksyon sa kasaysayan sa simbahan ug estado ang gipundok – ang *Stepennaia Kniga* – nga naglangkob sa usa ka maayo nga pagplano nga salaysay, gikan sa panan-aw sa simbahan, sa kasaysayan sa Muscovite nga estado, 'Balaang Rus'. Kini nga koleksyon, nga may kinaiyahan nga hagiograpiko ug biyograpiko, naglangkob sa mga salaysay sa mga binuhatan sa mga hari sa dinastiyang Muscovite, gikan sa sinugdanan niini hangtod sa katapusan sa paghari ni Dakong Prinsipe Ivan III, ug nagtanyag og usa ka pagtimbang-timbang kanila gikan sa Kristohanong-eklesiastikal nga panan-aw. 'Kini nga buhat usa ka hingpit nga pagbag-o sa karaang mga kronika sa Rusya, mga kronograpo ug uban pang historikal nga tinubdan base sa bag-ong mga prinsipyo – gibase sa henolohiya sa nagdumala nga dinastiya imbis sa yano nga kronolohikal nga paglista matag tuig'[223] . Ang *Book of Degrees* usa ka koleksyon sa mga hagiograpiya sa mga 'Kristohanong autokrata' sa dinastiyang Muscovite, usa ka hagiograpikong paglista sa politikal nga kasaysayan sa Rus', nga giisip sa mga nagkompila niini nga hingpit nga tinuod ug husto, bisan pa man nga naglakip usab kini og mga sugilanon sa mga hinimo-himong panghitabo. 'Ang ideya sa estado, nga gipersonipikar sa soberano, nagsanib sa ideya sa kadako sa Simbahan sa Rusya, ug ingon usab sa estado sa Rusya; mao nga, kauban sa mga biyograpiya sa mga tsar ug prinsipe, giapil usab ang mga biyograpiya sa mga metropolitan, obispo ug ang kinabuhi sa mga santo'[224] .

Ang pagkompila niining monumental nga buhat nanginahanglan sa partisipasyon sa daghang mga awtor, diin ang pari sa Moscow nga si Andrei—ang tagpaminaw sa tsar ug sa ulahi nahimong Metropolitan sa Moscow—tingali mao ang adunay labing hinungdanong papel, isip editor. Sa mga tig-kompila niining koleksyon, daghan ang mga miyembro sa monastikong komunidad sa Moscow nga wala nato'y nahibaloan, kay sulod lang niining palibot makit-an ang mga tawo nga adunay abilidad sa literariong pagkamamugnaon. Bisan pa, ang nagpasiugda ug lider sa tibuok paningkamot mao si Metropolitan Makarii. Ang katapusang pag-edit sa *Stepennaia Kniga* nahitabo sa katapusang mga tuig sa kinabuhi ni Makarii († 1563). Ang 'Stepennaia

---

[220] Mapamatud-an kini sa usa ka interpolasyon sa hagiograpiya ni San Alexander Nevsky, nga gikompila pagkahuman sa Konseho sa 1547. Makarii. 2nd ed. 7. p. 227, nota, ingon man usab sa halapad nga pasiuna sa kinabuhi ni Metropolitan Jonah (ang gitawag nga 'ikatulong edisyon', sumala ni Klyuchevsky. Op. cit., p. 241); kini nga interpolasyon apil sa buhat ni Klyuchevsky (Op. cit., pp. 460–463).

[221] Base sa maong interpolasyon, ang mosunod nga listahan mahimong maporma: mga santo: 1. Esteban sa Perm († 1396); 2. Euthymius, Arsobispo sa Suzdal († 1405); 3. Euthymius, Arsobispo sa Novgorod († 1458); 4. Jonas, Arsobispo sa Novgorod († 1470); 5. Santiago sa Rostov († 1391); ug, tingali, 6. Nikita sa Novgorod († 1107) (Klyuchevsky. Op. cit., p. 460, nota); 7. Niphon sa Novgorod (namatay niadtong 1156); tulo ka martir nga gipatay sa mga paganong Lithuanian: Anthony, John ug Eustathius (namatay niadtong 1347); unom ka monghe: 1. Abraham sa Smolensk (namatay *niadtong 1219–20); 2. Savva sa Storozhev († 1407); 3. Gregorio sa Pelshem († 1441); 4. Euphrosyne sa Pskov († 1481); 5. Ephrem sa Perekom (namatay niadtong 1492) ug 6. Savva sa Vishersk (namatay niadtong 1460); usa ka prinsipe: Vsevolod-Gabriel sa Pskov (namatay niadtong 1138). Ibid. pp. 462–463; Sergius. Op. cit. 1. pp. 194–196; Golubinsky. History of Canonisation. pp. 103–105. Mahitungod sa Konseho sa 1549, tan-awa: Golubinsky. 2. 1. p. 772; Vasilyev. Op. cit. pp. 183–203.*

[222] Ikompara usab ang mga ngalan sa mga santo nga gihisgutan sa sulat ni Tsar Ivan IV. AI. 1. Blg. 213.

[223] Speransky. Op. cit. (1921). p. 172.

[224] Ibid. p. 173. Ang Basahon sa mga Degre gipatik sa: PSRL. 21 (1908). Vasenko, P. Ang Basahon sa Harihong Genealogiya ug ang Kahalagahan niini sa Karaan nga Rusong Pagsulat sa Kasaysayan. 1 (1904); ang bolyum 2 wala gipatik.

Kniga' nagpamatuod, labaw pa sa bisan unsang historikal nga dokumento, kung unsa ka lawom ang pag-ugat sa ideya nga 'Moscow – ang Ikatulong Roma' sa panan-aw ni Metropolitan[225] .

Busa, kini nga buhat nagtapos sa usa ka yugto nga hapit usa ka siglo sa ideolohikal nga pagkamamugnaon sa bahin sa mga arkitekto ug mga tig-awhag sa ideya nga 'Moskowa – ang Ikatulong Roma', usa ka yugto nga nakapabago sa kasaysayan sa espirituhanong kalihokan nga misakop sa duha o tulo ka henerasyon sa hirarkiya sa simbahan ug monastisismo. Sa mas dako o mas gamay nga paagi, kini nga panan-aw sa kalibutan nakaapekto sa mga tsar ug mga hierarkiya sa simbahan sa mga ulahing henerasyon, sa mga klero ug komunidad sa mga monghe, sa mga makata ug manunulat, sa mga estadista ug sa katilingban sa kinatibuk-an, ingon man sa mga biyahero ug mag-uuma nga Ruso. Kung husto man o sayop ang monghe nga si Philotheus ug ang iyang mga kaubanan, usa kini ka pangutana nga dili nato hisgutan dinhi; aron matubag kini, kinahanglan susihon ang tibuok kasaysayan sa sunod nga panahon sa Simbahang Ruso ug sa estado sa Rusya. Ang among bugtong tumong mao ang pagpakita kung unsa kadako ang paningkamot nga gibuhat sa monastisismo sa Rusya sa paghimo niining konseptong eklesiastiko-politikal.

Kabanata VI. Ang Pangutana sa mga Yutang Panag-iya sa mga Monghe sa mga Polemikong Sinulat ug sa Lehislasyon sa ika-16–17 nga Siglo

1. 'Prinsipe-monghe' nga si Vassian ug ang iyang mga polemikal nga sinulat

Ang mga dekreto sa Konseho sa 1503 – nga among gihisgutan sa Kapitulo IV – nagtimaan sa kadaugan sa mga panan-aw ni Josephite. Sukad niadto, ang mga Josephite nagsugod sa pagdula og nanguna nga papel sa eklesiastikal nga kinabuhi sa Moscow, apan ang ilang mga kaatbang, ang mga non-possessor, wala mawala ang ilang espiritu sa pakigbisog. Dali ra nila nabantayan nga ang kadaugan ni Joseph ug sa iyang mga sumusunod wala kaayo nakapahimuot sa gobyerno. Paglabay sa pipila ka dekada, ang gobyerno sa Moscow, nga gipangulohan sa mga interes politikal ug ekonomikanhon sa estado, napugos sa pag-usab sa isyu sa mga yutang pan-monasteyo ug, kung dili man aron bawi-on ang mga dekreto sa Konseho sa 1503, unya aron lang kini susihon pag-usab alang sa kaayohan sa estado. Ang merito nila Nil ug Paissius mao nga, pinaagi sa ilang mga pakigpulong sa Konseho sa 1503, ilang nadani ang pagtagad sa gobyerno sa mga propyedad sa mga monghe ug gibalhin kini nga isyu gikan sa larangan sa puro kinabuhi sa simbahan ngadto sa interes sa estado ug ekonomiya.

Kining isyu karon giatubang sa mga Non-Acquirers, sa mga Josephites, ug sa gobyerno. Ang una mipahimutang og agresibo nga baruganan, samtang ang gobyerno naningkamot sa pagsulbad sa isyu pinaagi sa paghimo og pipila ka mga lakang. Ang mga Josephite, bisan pa, mipahimutang og depensibo nga baruganan ug nakalampos, sa usa ka bahin, sa pagdaog batok sa mga Non-Acquirers, ug sa pikas bahin, sa pagsiguro nga ang mga lakang sa gobyerno batok sa pagpalapad sa mga monastikong propyedad napamatud-an nga dili tinuod.

Ang Konseho sa 1503 nagtimaan sa pagsugod sa pakigbisog sa mga Non-Acquirers aron ipakalat ang panan-aw nga ang mga monastikong panag-iya makadaot sa normal nga kinabuhi sa mga monasteryo. Wala'y usa sa duha ka tigulang, si Nil sa Sorsk o si Paisius sa Yaroslavl, nga miapil niining pakigbisog o sa kontrobersiya nga misunod. Namatay sila dili madugay pagkahuman sa Konseho, ang una niadtong 1508 ug ang ikaduha pagkahuman sa 1503. Para sa duha ka tigulang, ang isyu sa mga monastikong panag-iya usa ka prinsipyo ug hingpit nga asetikong kahulugan, usa ka kamatuoran nga giila bisan ni Joseph of Volotsk mismo[226] . Apan, ang mga representante sa paksyon sa mga dili-magtigom nga misupak sa mga monastikong propyedad pagkahuman sa kamatayon ni Nil adunay usab lain nga mga konsiderasyon.

---

[225] Ikumpara: Dyakonov. Op. cit. p. 108; Zauskinsky. Op. cit., sa: ZhMNP. 1881. 218. p. 32; Speransky. Op. cit. pp. 172–173; Makarii. 2nd ed. 7. p. 434. Sa tinuod, ang unang preparatoryong buhat, ang gitawag nga 'ancient version', nga siyempre nahibal-an ni Metropolitan Makarii, gihimo ni Pachomius Logothetes. Ikumpara: Klyuchevsky. Op. cit. p. 242; bahin sa hagiograpo nga si Pachomius, nga taga-Serbia o natawo sa Serbia, tan-awa: Yablonsky, V. Pachomius the Serb and his hagiographic writings (1908); Klyuchevsky. Op. cit., p. 119, ingon man usab sa usa ka sayong buhat: Nekrasov, I. 'Pachomius the Serb, a 15th-century writer' (1871).

[226] Tan-awa ang iyang traktado 'Mahitungod sa Dili Gipangga', sa: Supplements. 10. pp. 505, 509–510. I-kumpara: Pavlov. Historical Essay. p. 46.

Kung tan-awon nato ang sosyal nga gigikanan sa mga dili-tag-iya, klaro kaayo nga kini nga grupo sa mga monastiko hugot kaayo ang koneksyon sa mga boyar ug sa mga nobleng serbisyo sa estado sa Muscovite. Daghang mga Rusyano nga asketiko sa ika-15 hangtod ika-16 nga siglo ang naggikan sa mga pamilya sa boyar ug sa nobilitya sa serbisyo, sama sa among nahisgutan na sa Kapitulo III; sa katapusang kwarter sa ika-15 nga siglo, daghang miyembro niining klase ang mibaylo sa ilang bisti sa boyar alang sa bisti sa monghe ug mibalik sa mga monasteryo sa gawas sa Volga, labi na sa Kirillo-Belozersky Monasteryo[227] . Dili kalimtan nga ang ekonomikong aspeto sa ideolohiya sa mga Josephite supak sa interes sa mga boyar ug sa militar nga maharlika. Ang pagtubo sa kayamanan sa mga monghe sa gasto sa mga propyedad sa mga boyar ug mga maharlika dili kaayo gustong mahitabo alang niining grupo sa mga tawo, kay kini misangpot sa pagkunhod sa politikal ug ekonomikanhong kahulugan sa ilang klase. Busa dili na katingalahan nga daghan kaayong monghe ang naa sa mga dili makatigom nga naggikan niining sosyal nga klase.

Apan dili lang pinansyal nga mga konsiderasyon ang nagduso niining grupo sa mga monghe sa pag-uyon sa mga dili tag-iya; aduna usab politikal nga hinungdan sa ilang pagdumot batok sa mga Josephite, kay kini nga mga tawo masigasig nga nagpalambo sa pag-uswag sa gahum sa mga soberano sa Moscow ug sa pagpalig-on sa ilang autokratikong paghari. Alang sa mga karaang Ruso nga boyar, nga nagdula og hinungdanong papel sa pagdumala sa estado sa katapusang kwarter sa ika-15 nga siglo, kining mga bag-ong panan-aw kay langyaw ug dili madawat, kay gipakunhod niini ang kahinungdanon sa mga boyar ug grabeng nakapasakit sa ilang garbo sa klase[228] . Ang ideya nga 'Moscow – ang Ikatulong Roma', nga nakadawat og mainit kaayong suporta gikan sa mga Josephite, wala'y nakitang pagtagad sa mga boyar, nga dili makasimpatiya sa nagkadako nga impluwensya sa hierarkiya sa simbahan.

Klaro nga ang mga kontra sa mga Josephite—ang mga dili tag-iya—gipakita nga gamay ra ang ilang tinguha sa pagdawat sa eklesiastiko-politikal nga ideolohiya ni Philotheus; alang sa propesiya sa 'Ortodoxong Gingharian sa Moscow', dili sila andam isakripisyo ang ilang mga asetikong ideal ug ang ilang mga panan-aw bahin sa panginahanglan nga pagbulag sa langitnon gikan sa kalibutanon. Kining grupo sa mga Rusong monastiko nakakaplag og mga tigsuporta ug sumusunod sa taliwala sa mga boyar. Ang mga tigulang nga sila Paisius Yaroslavov, Nil Sorsky, Innokenty Okhlebinin—ang mga nagtukod ug lider sa asetik-mistikal nga kalihukan sa mga lasang nga rehiyon sa luyo sa Volga, nga atong nasugat na—strikto nga mga asetik ug Kristohanong idealista; ang ilang panan-aw independente sa panan-aw sa ilang mga kaubang kapanahonan sa mga butang sa kalibutan, ug wala gyud kini maapektohan sa mga konsiderasyong ekonomiko. Lahi ang kahimtang alang sa ilang mga sumusunod, ang mga asketiko sa unang tunga sa ika-16 nga siglo, sa dihang sa ilang pipila ka mga hermitahan, daghang miyembro sa klase sa boyar—nga nagkawala sa ilang politikal nga impluwensya—ang nagpasa sa mga panata sa monastiko. Ang bastos nga sinina sa monghe wala makapugong sa ilang garbo sa klase, sa ilang pagkamapahitas-on, o sa mga pagbati sa ilang maharlikang dugo. Nakig-away sila uban sa mga Josephite alang sa pipila ka mga ideya sa mga dili-tag-iya, apan kinahanglan hinumduman nga ang mga hinungdan sa ilang pag-apil sa kontrobersiya bahin sa mga propyedad sa monghe dili matimbang-timbang nga klaro[229] .

Ang nag-unang personalidad sa maong kontrobersiya—bisan dili siya ang nag-inusarang kontra sa pagpanag-iya sa mga monasteryo—mao ang 'prinsipe-monghe' nga si Vassian, nga nailhan sa sekular nga kinabuhi isip Prinsipe Vasily Ivanovich Patrikeev Kosoy. Pinaagi sa iyang pagkatawo ug ranggo, sakop siya sa usa sa labing bantugan nga mga pamilya sa boyar sa korte sa Dakong Prinsipe sa Moscow. Ang nagtukod sa prinsipeng pamilya Patrikeev, apo sa Dakong Dukes sa Lithuania nga si Gediminas (1315–1341), mibyahe

---

[227] Nikolsky. Op. cit., sa: Christian Readings 1908, vol. 8, pp. 178–188.

[228] Klyuchevsky. The Boyar Duma (1880); ibid. Course, vol. 2, chaps. 27–28; Dyakonov. Op. cit. (1889); Stdhlin. Vol. 1, p. 244 ff. Ang bantog nga 'Conversations' (1525) tali ni Boyar I. N. Berseny-Beklemishev ug sa monghe Maxim the Greek (AAE, Vol. 1, No. 172) hingpit nga nagpakita sa panan-aw sa mga boyar. Sulod sa hapit usa ka siglo, ang mga boyar sa Moscow nakigbisog alang sa ilang estado-politikal nga ideolohiya ug aron mapreserbar ang ilang papel sa mga kalihokan sa estado, ug nakasinati og katapusang kapildihan atol sa panahon sa 'Oprichnina' (mga dekada 1560 ug 1570). Mahitungod sa Oprichnina, tan-awa si Platonov. Mga Sanaysay sa Kasaysayan sa Panahon sa mga Kagubot sa Muscovite nga Estado (1899, 2nd ed. 1912); ibid. Ivan ang Makalilisang (1924); Stdhlin. p. 269 ff.; Heinrich von Staden. Aufzeichnungen über den Moskauer Staat. Ed. by F. Epstein, in: Hamb. Unibersidad – Mga Traktado sa Larangan sa Langyaw nga Pagtuon. Bol. 34, Serye 1, Blg. 5; Budovnik, I. 'Si Ivan ang Makalilisang sa Panitikang Kasaysayan sa Rusya', sa: Historical Notes 21 (1947). pp. 271–330 (uban sa usa ka halapad nga bibliyograpiya).

[229] Ang buhat nga labing maayo nga nagpakaila kanato sa sulod nga kahimtang sa panan-aw sa mga dili tag-iya mao ang: Nikolsky, N. 'Komunal ug Selyular nga Kinabuhi sa Kirillo-Belozersky Monasteryo sa ika-15–16 nga mga Siglo ug sa Sinugdanan sa ika-17 nga Siglo', sa: Christian Readings 1907–1908; ug usab: Grechev. Ang mga Karaan sa Rehiyon sa Volga, sa: BV (1907). 7–8.

paingon sa Moscow niadtong 1408 ug misulod sa serbisyo ni Dakong Dukes Vasily I. Ang iyang mga anak ug apo nailhan na nga mga Prinsipe Patrikeev ug dili lang sila nagkupot og dagkong posisyon sa korte sa Dakong Prinsipe kondili paryente usab sila niya. Nagminyo si Prinsipe Yuri Patrikeev sa anak nga babaye ni Dakong Prinsipe Vasily I; ang iyang anak nga si Ivan, amahan ni Vassian, mao ang pangunang boyar sa korte ni Dakong Prinsipe Vasily II ug Ivan III[230] . Kanunay gisaligan ni Ivan III ang batan-ong Prinsipe Vasily Ivanovich sa nagkalain-laing diplomatikong misyon[231] . Apan, sa sayong bahin sa 1499, nawala sa mga prinsipe sa Patrikeev ang ilang impluwensyal nga posisyon sa korte. Sa panagbangi sa pagpanunod sulod sa pamilya sa Dakong Dukado, tinuod sa mga tradisyon sa mga boyar sa Muscovite, nagbati sila og kasuko batok sa 'Grekong babaye', si Dakong Dukesa Sophia, ug gisuportahan nila ang apo sa Dakong Dukado, si Dimitri, isip manunod sa trono imbis sa iyang anak, Vasily, ug nalambigit sa mga intriga ug hayag nga panagbangi sa dinastiya[232] . Ang uban sa mga sumuporta ni Dimitri gipatay. Ang mga Patrikeev, amahan ug anak, nakalikay sa silot nga kamatayon tungod sa pag-ampo sa metropolitan, apan gisugo sa Dakong Duke nga pareho silang gupitan ang buhok isip mga monghe. Ang anak, nga karon nagbitbit sa monastikong ngalan nga Vassian, gipadala sa exilyo sa Kirillo-Belozersky Monasteryo[233] .

Didto, sa luyo sa mga bungbong sa monasteryo, nagsugod ang iyang bag-ong kinabuhi. Bisan pa, wala magdugay si Vassian sa monasteryo: lagmit nga dili kaayo angay sa iyang kinaiya ang mga lagda sa monastiko, busa nagtukod siya sa iyang kaugalingong ermitanyo[234] ug nakaila sa tigulang nga si Nil sa Sorsk, nga nangitag dalangpanan sa usa ka ermitanyo sa maong lugar. Pagkahuman niining panagtagbo (bisan pa man posible nga nadungog na niya ang mahitungod sa maalamon nga tigulang) , nahimong masigasig nga tigsuporta si Vassian sa mga dili tag-iya ug sa ilang asetikong panan-aw, nga bisan pa, wala niya hingpit nga gipaambit, labi na sa bahin sa iyang kaugalingong paagi sa kinabuhi. Lahi kaayo sila Nilus ug Vassian, ug lain-lain ang ilang mga agi sa kinabuhi. Gihisabtan ni Vassian ang iyang kaugalingon nga usa sa mga disipulo ni Nilus[235] , apan, daw, dili sa kahulugan sa asetikong pagbansay; kay si Nilus, nga malumo ang kasingkasing ug hilig sa espirituhanong praktis ug pamalandong, wala makausab sa hambog, masigla ug mainitong kinaiya sa Muscovite nga boyar, ni dili pud niya matudloan siya sa monastikong pagpaubos. Base sa iyang mga sinulat, daghan kaayo ang nahibal-an ni Vassian, apan ang iyang nakuha kang Nil ug, sa tinuod, gikan sa mga ascetic nga mga tigulang sa kinatibuk-an, mao lamang ang ilang batakang mga panan-aw ug prinsipyo – aron ipanalipod kini isip tinuod nga ideal para sa kinabuhi sa monastiko kaysa aron kini giya sa iyang kaugalingong kinabuhi[236] . Ang kinaiya niining mapangahas ug masigasig nga kaliwat sa usa ka boyar nga pamilya dili makasukol sa pag-inusara sa usa ka selula sa monasteryo; nanginahanglan siya og entablado diin iyang mapraktis ang mga panan-aw ni Nilus.

Sa pagtan-aw pagbalik sa kinabuhi ug buhat ni Prinsipe-monghe Vassian, makita nato nga siya usa sa labing makapahingangha nga mga personalidad sa kasaysayan sa Rusya sa ika-16 nga siglo. Siya usa ka tawo nga adunay talagsaong kinaiya, nga naghiusa sa iyang personalidad ug mga lihok sa labing magkalahi nga mga kinaiya: garbo ug kadasig; pagdedikar sa iyang hinungdan ug pagdumot kang Joseph sa Volotsk ug sa mga Josephite; kahibalo, nga limitado sa iyang kapanahonan, ug usa ka kritikal, polemikal nga espiritu;

---

[230] Mahitungod sa gigikanan sa pamilya Patrikeev, sa: PSRL. 7. p. 254.

[231] PSRL. 8. pp. 227–228, 256; 4. p. 164.

[232] Gitudlo na ni Ivan III ang iyang anak gikan sa unang kaminyoon, si Ivan, isip iyang kauban sa pagdumala ug manunod, apan kalit siyang namatay niadtong 1490, nga nagbilin og pito ka tuig nga anak nga lalaki, si Dimitri. Sa iyang ikaduhang kaminyoon sa Griyegong babaye nga si Sophia, nanganak si Ivan III og anak nga lalaki nga si Vasily; tungod sa pagduda nga gusto niya nga himuon nga manunod ang iyang kaugalingong anak, nawala ang pabor kang Sophia, gipriso si Vasily, ug gikoronaan si Dimitri nga tsar (!) niadtong 1498 (tan-awa ang nota 170). Apan, pagkahuman, tungod sa mga intriga sa mga boyar, gibalik-tan-aw ni Ivan III ang isyu sa manunod pag-usab—ug kining higayona, pinal na gayud—pabor kang Vasily, samtang si Dimitri, kauban ang iyang inahan nga si Elena, gipadala sa exilio; sa paghari ni Vasily (1505–1533) siya namatay (1509), lagmit nga naasfixya sa carbon monoxide. Ang duha ka Patrikeev, amahan ug anak, miyembro sa paksyon ni Dimitri.

[233] PSRL. 12. p. 248; Readings. 1847. 9. Section 4. p. 9.

[234] PSRL. 7. p. 236; Readings. 1847. 9. Bahin 4. p. 9.

[235] Mga Suplemento. 10. p. 505. Ang kamatuoran nga si Vassian usa ka masigasig nga sumusunod kang Nil labing maayo nga gipakita sa iyang buhat nga 'Ang Koleksyon sa Eremita nga Monghe Vassian gikan sa mga Balaang Amahan bahin kang Jose, Abad sa Volotsk', sa: Prav. sob. 1863. 3. pp. 204–210. Gitawag ni Vassian si Nilus nga iyang espirituhanong amahan ug gitawag ang iyang kaugalingon nga iyang disipulo. Ibid. p. 208.

[236] Zhmakin. Metropolitan Daniel. p. 65. Sa among panan-aw, ang labi ka negatibong paghulagway kang Vassian nga gihatag ni Zinovy Otensky (Ang Pamatud-an sa Kamatuoran, p. 900) dili hingpit nga obhetibo, kay si Zinovy, sa katapusan, nakisimpatiya sa mga Josephite, ug gisulat niya ang iyang salaysay pagkahuman sa pag-exile ni Vassian niadtong 1531.

pagdawat sa mga prinsipyo sa Kristohanong ascesis ug sa iyang kaugalingong dili-asetiko nga estilo sa kinabuhi; sa katapusan, ang pagsunod sa mga panan-aw sa mga monghe sa Trans-Volga bahin sa mga monastikong panag-iya ug sa mga butang sa estado ug politika – usa ka tawo nga nakigbisog nga matinud-anon ug mabangis alang sa iyang mga pagtuo ug alang sa iyang paksyon, bisan pa nga nasayud siya nga mas kusgan ang iyang mga kaatbang ug hapit wala siyay tsansa nga modaog. Labaw pa, sa dihang napirmahan na ang iyang kapalaran, matinud-anon sa iyang kinaiya nga boyar, gisugat niya ang iyang silot uban sa ironia ug sarkasmo.

Ang mga dekreto sa Konseho sa 1503, nga supak sa sugyot ni Nil, nagpamatuod sa katungod sa mga monasteryo sa pagpanag-iya sa yuta, naghatag kang Vassian og maayong rason aron ipasiugda ang dili pagpanag-iya sa mga monghe ug aron gamiton ang armas sa pamamahayag aron ipagtanggol ang mga asetikong panan-aw ni Nil[237] . Maayo kaayo ang pagsabot ni Vassian sa kahimtang niadtong panahona aron masabtan ang kawalay pulos sa pakigbisog batok sa mga Josephite kon ang pakigbisog ipahigayon gikan sa usa ka disyerto nga layo sa kalibutan. Ang Moscu ra ang angay nga lugar alang sa usa ka polemika batok sa nagdaug nga mga Josephite. Dili klaro kung mitambong ba si Vassian sa mga sesyon sa Konseho sa 1503, kay ang uban nagtuo nga[238] ; si Vassian mismo wala maghisgot pag-ayo bahin sa iyang pag-apil sa mga kalihokan sa Konseho. Lagmit nga miabot siya sa Moscow pagkahuman sa kamatayon ni Grand Prince Ivan (Oktubre 1505)[239] . Sa dili madugay, nakahimo si Vassian og maayong relasyon sa korte sa Dakong Prinsipe: dili lang niya nakuha ang pabor sa bag-ong Dakong Prinsipe, si Vasily, apan nakaimpluwensya usab siya kaniya sa mga butang sa pagdumala[240] . Sa niini nga konteksto , makatarunganon nga pangutan-on kung adunay papel si Vassian sa pagtudlo sa bag-ong Metropolitan Varlaam (1511–1521). Kini nga pagtudlo gihimo nga walay konseho sa mga obispo, pinaagi sa sugo sa Dakong Prinsipe, nga nagtudlo kang Varlaam alang sa metropolitanong katungdanan. Dili lang kini nga kahimtang ang makapaikag, apan usab ang kamatuoran nga si Varlaam misimpatiya sa mga dili-tag-iya ug siya ang abbot sa Monasteryo sa Simonov, diin nagpuyo si Vassian niadtong panahona ug kaila kaayo siya sa maong respetadong abbot. Posible nga gisugyot ni Vassian sa Dakong Prinsipe Vasily nga nominado si Varlaam alang sa metropolitanong katungdanan. Kung tinuod kini, dakong dungog kini kang Vassian, kay si Varlaam usa sa labing maayong representante sa eklesiastikal nga hirarkiya sa Muscovy[241] .

Ang literari ug polemikal nga kalihokan ni Vassian kasagaran nahulog sa panahon tali sa *1508–09 ug* 1515–17.[242] Ang mosunod nga mga buhat ni Vassian ang nakaluwas: 1) 'Panimad-on ni Nil ug Vassian, iyang

---

[237] Zhmakin. Op. cit., p. 65; sa buhat ni Zhmakin makita nato ang husto nga pagtuki sa mga panan-aw ug kalihokan ni Vassian ug, sa mas kinatibuk-an, sa mga Non-Possessors ug Josephites; ang opinyon ni Metropolitan Makarii Bulgakov sa iyang *History of the Russian Church* (2nd ed., vol. 6, pp. 195–204) dili kaayo obhetibo, kay siya, sama sa ubang representante sa Rusyano nga eklesiastikal nga hirarkiya (bisan pa sa ika-19 nga siglo), misimpatiya sa mga panan-aw ni Joseph sa Volotsk.

[238] Makarii. 2nd ed. 6. p. 127; Khrushchev. Op. cit., in: Ancient and Modern Russia. 1875. 3. p. 270.

[239] Tinipigang mga Buhat. 1863. Bol. 3. p. 207. Sumala kang Golubinsky, miabot si Vassian sa Moscow pagkahuman lang sa kamatayon sa malas nga Prinsipe Dimitri, nga namatay niadtong 14 Pebrero 1509. Golubinsky. Bol. 2, Bahin 1. p. 654.

[240] Ang monghe nga si Paisius sa Monasteryo sa Ferapontov naghisgot sa kanunay nga pagbisita ni Vassian sa korte ug sa iyang taas nga 'pag-istorya gikan sa kasingkasing' uban sa Dakong Prinsipe; tan-awa ang iyang traktado bahin sa ikaduhang kaminyoon ni Vasily (1525), sa: Readings. 1847. 8; cf. opinyon ni Makarii bahin niining buhata (2nd ed. 6. 175); ug usab: Pavlov. Historical Essay. p. 87; Golubinsky. 2. 1. pp. 732, 892. Usa pa ka kaubang panahong si Mikhail Medovartsev, nga personal usab nga kaila kang Vassian, gitawag siya nga pinalabi, usa ka 'dakong tawo sa iyang panahon' ubos ni Vasily, sa: Readings. 1847. 7. Seksyon 2. p. 11. Makita usab ang ebidensya sa pagsalig ni Vasily kang Vassian sa opisyal nga mga dokumento: niadtong 1523, samtang nagpahigayon og kampanya batok sa mga Kazan Tatars, gisalig ni Vasily ang iyang testamento kang Metropolitan Daniel sa presensya ni Vassian. SGGD. 1. Blg. 150. p. 416. Si Golubinsky (2. 1. p. 654) nagtuo nga pabor ni Vasily kang Vassian tungod sa espesipikong eklesiastikal ug politikal nga mga rason, aron gamiton siya batok sa hierarkiya sa simbahan sa kontrobersyal nga isyu sa mga monastikong propyedad.

[241] Mahitungod sa pagtudlo kang Barlaam: PSRL. 6. p. 252; Herberstein. Op. cit. (1926). p. 66. Mahitungod sa moral nga kinaiya ni Barlaam, miingon siya: 'Sa dihang gipadala ko didto (nagtumong sa iyang unang biyahe paingon sa Moscow niadtong 1517 – I. S.), ang metropolitano mao si Bartolomeo (i.e. Varlaam. – I. S.), nga giisip nga usa ka balaan nga tawo' (ibid., p. 66). Ang mosunod nga parapo sa maong buhat, nga gipahinungod sa sunod nga kapalaran ni Varlaam, dili hingpit nga motumaw sa kamatuoran. Ikompara: Golubinsky. 2. 1. pp. 637–645; bahin sa pagkahiuyon ni Varlaam sa mga panan-aw sa mga Non-Possessors: PSRL. 6. p. 252; 8. p. 252. Sa kasubo, kulang kaayo ang impormasyon bahin kang Metropolitan Varlaam.

[242] Sa usa sa iyang mga buhat, gihisgutan ni Vassian ang usa ka tubag gikan kang Joseph, nga namatay niadtong 9 sa Septyembre 1515. Wala mailhi kini nga tubag ni Joseph; mahimo nga gipugngan ang polemikal nga mga kalihokan ni Joseph tungod sa impluwensya nga gina-enjoy ni Vassian sa korte. Apan, usa ka sulat gikan kang Joseph ngadto sa boyar V. A. Chelyadnin ang nakaluwas, diin iyang gihangyo siya nga mang-interesdes sa Grand Duke alang sa pagtugot sa iyang 'mga sinulat', o, sumala sa among pagtuo, pagtugot sa pagpakalat sa usa ka tubag sa mga atake ni Vassian. Cf.: Khrushchev. Op. cit., p. 260. Sa 1517, nahuman

disipulo, kang Joseph, Abad sa Volotsk, nga nagtigom sa paagi sa pagsabot ug pagtagad sa Diyos ug sa pag-ampo'; 2) 'Usa ka tubag sa mga nagpasipala sa kamatuoran sa Ebanghelyo ug sa kinabuhi sa monghe ug sa organisasyon sa Simbahan'; 3) 'Usa ka Kompilasyon ni Vassian, usa ka disipulo ni Nilus sa Sora, mahitungod kang Joseph sa Volotsk, nga gikuha gikan sa Balaang Lagda ni Nikon[243] ug sa daghang mga sinulat'; 4) 'Sa mao gihapon nga monghe ug eremita nga si Vassian, mahitungod kang Joseph, ang abá sa Volotsk, usa ka kompilasyon nga gikuha gikan sa Balaang Lagda ug sa daghang mga libro, ug mahitungod sa iyang mga disipulo, ug lain-laing mga tubag gikan sa mga libro' (ang buhat nagporma og dayalogo tali ni Vassian ug Joseph ug nagsilbi nga usa ka matang sa hulagway sa ulahi sa mga buhat 2 ug 3)[244] . Usa ka espesyal nga 'trakta' nga gisulat ni Vassian isip usa ka hulagway sa iyang *Kormchaya* – usa ka mubo kaayo nga buhat 5) *'Usa ka Koleksyon sa usa ka Tigulang Mahitungod sa Paghinumdom sa Iyang Panata gikan sa Balaang Kasulatan Mahitungod sa Pagbiya sa Kalibutan'*[245] . Ug sa katapusan, 6) ang iyang 'Kormchaya', usa ka kritikal nga edisyon sa labing hinungdanong eklesiastikal nga legal nga teksto nga gigamit sa Simbahan sa Karaan nga Rus'[246] ; nagtuo si Vassian nga kini hingpit nga mopamatood sa mga panan-aw nga iyang gipahayag sa iyang ubang mga buhat ug magpamatuod sa dili matanggihan nga pagkamatarong sa mga dili tag-iya.

Ang mga buhat ni Vassian nga gilista sa ibabaw nagkalahi-lahi sa sulod. Ang 'Preface' (1) naghisgot sa mga butang nga kinatibuk-an. Dinhi, lakip sa uban, gipadayag sa awtor ang iyang panan-aw sa pag-ampo, nga hingpit nga nagtugma sa asketiko-mistikal nga mga panan-aw ni Nilus sa Sora, nga mao: alang sa tawo nga nag-ampo, ang pag-ampo usa ka armas sa espirituhanong pakigbisog ug usa ka paagi sa pagsulod sa iyang 'sulod nga selda'; ang kalawom ug gahum niini dili makita sa katahum sa liturhikal nga pag-awit. Para kang Vassian, kini nga pahayag dili lang usa ka pagpadayag sa iyang mga panan-aw sa pagka-asketa, apan usab usa ka kritika sa pormalismo sa Josephite nga eksternal nga debosyon sa . Ang 'Ang Pulong sa Tubag' (2) labi ka maayo nga nagpakita sa mga prinsipyo ug kinaiya sa mga polemika ni Vassian. Dinhi iyang gikritikar ang pormal nga interpretasyon sa mga panata sa monghe ug nagmando nga ang usa ka monghe mosunod sa mga sugo ni Kristo dili lang sa gawas kondili usab sa sulod sa iyang asetikong (monghe) kinabuhi. Kini nga mga sugo nagkinahanglan og pagdumili sa kaugalingon ug paghalad sa kaugalingon, usa ka pagbiya sa mga butang ug bili sa kalibutan. Sa tinuod, bisan pa, tungod kay ang mga monasteryo nagpanag-iya og yuta nga gipuy-an sa mga mag-uuma, ug tungod sa kauban nga mga responsibilidad sa ekonomiya, ang monastisismo, sa panan-aw ni Vassian, nagkinabuhi nga hingpit nga wala magtagad sa mga sugo ni Kristo[247] . Sa paghisgot sa panginahanglan sa pag-organisar sa monastikong kinabuhi subay sa Ebanghelyo, si Vassian adunay espesipikong tumong – nga ibalik ang monastisismo sa iyang Kristohanong asetikong gigikanan: 'Gusto namo nga mobalik sa orihinal nga espirituhanong katahum ug nutrisyon'[248] . Niining buhata, si Vassian mitungha atubangan nato isip representante sa usa ka partikular nga asetikong kalihukan, isip tighayag sa iyang kaugalingong personal nga espirituhanong kasinatian; ang iyang lain nga buhat, bisan pa – *A Collection of the Rules of the Saints* (3) – usa ka tipikal nga kritikal ug polemikal nga traktado, usa ka paningkamot sa pagsupak sa mga pahayag sa 'mga makahandom sa kadagahan', ug labi na gayud sa mga pahayag ni Joseph.

---

na ni Vassian ang iyang *Kormchaya*; kini usa ka lisod ug daghan kaayong buluhaton, nga nagkinahanglan og duha hangtod tulo ka tuig aron mahuman; busa mahimo natong hunahunaon nga ang iyang mga polemikal nga buhat gisulat sa wala pa ang 1515. Ang pagkomponer niining mga polemikal nga buhat nagpugos kang Vassian sa pagbalik sa usa ka koleksyon sa kanonikal nga mga lagda, nga gituyo aron hatagan og partikular nga gibug-aton ang iyang mga polemikal nga argumento.

[243] Gipasabot ni Vassian si Nikon nga taga-Montenegro (namatay mga 1092), usa ka monghe gikan sa Monasteryo sa Raif sa Antioquia. Ang mga buhat ni Nikon, ang *PandЉkthj* ug *TaktikTn*, gilapad nga gipakatag ug giila kaayo sa karaang Rus'. Golubinsky. 1. 1. pp. 910–912; Sreznevsky, I. 'Ang Pandects ni Nikon sa Montenegro', sa: *Proceedings of the Academy of Sciences*. 21. p. 194; Sokolov, I. 'Ang Moral ug Intelektwal nga Kahimtang sa Bisantinong Monastisismo gikan sa Tunga-tunga sa ika-9 hangtod sa Sayong Bahin sa ika-12 nga Siglo: 842–1204', sa: Legal Collection 1893. 2, 3. pp. 608–610.

[244] Tan-awa: Mga Polemikong Sinulat sa Monghe-Prinsipe Vassian Patrikeev, sa: Legal Collection 1863. 3. 1st – mga panid 102–104; 2nd – mga panid 104–112; 3rd – mga panid 180–206; 4th – mga panid 206–210. Ang unang traktado nagsilbi nga introduksyon sa ikaduha ug ikatulo.

[245] Tan-awa: Tikhonravov. Kronika sa Literatura ug Antigong Kasaysayan sa Rusya. 5 (1863). Seksyon 3. pp. 139–141.

[246] Mahitungod sa *Kormchaya Kniga* (o *Kormcha*) – usa ka koleksyon sa mga lagda sa Balaang mga Apostoles, sa Ekumenikal ug Lokal nga mga Konsilyo, ug sa Balaang mga Amahan – tan-awa: Herman. *De Fontibus juris ecclesiastici Russorum*. p. 23 ug mosunod (uban sa usa ka halapad nga bibliyograpiya); alang sa mga Rusyano nga edisyon, tan-awa: Makarii. 8. pp. 143 ug mosunod; Golubinsky. 1. 1. p. 659.

[247] Koleksyon sa mga Kanon, 1863. Bol. 3. pp. 104–112.

[248] Ibid. p. 183.

Gipangatarungan ni Joseph ang iyang mga pag-angkon bahin sa panginahanglan ug pagtugot sa mga monastikong panag-iya pinaagi sa mga pananglitan nga gikuha gikan sa kinabuhi sa karaang mga magtukod sa monasteryo ug mga asketiko sa Rusya. Gisukwahi ni Vassian kining mga argumento pinaagi sa paghisgot sa kinabuhi sa mga unang Kristohanong asketiko – sila Pachomius sa Ehipto, Euthymius, Savvas ug Theodosius sa Palestina[249] – ug nagsulat nga kining mga unang Kristohanong asketiko dili mananag-iya ug nagkinabuhi sa dakong kalisud ug pagbiya sa mga butang sa kalibutan. Dili gipanghimakak ni Vassian nga kining mga asketiko ug uban pa, samtang nag-alagad isip mga abbot sa mga monasteryo, wala gyud'y mga monastikong panag-iya nga ilang magamit; iyang gipahayag lang nga 'nagpanag-iya sila og mga baryo, apan wala silay pagkapilit niini'. Si Vassian wala magdumili sa katungod sa mga eklesiastikal nga institusyon sa pagpanag-iya og yuta; iyang giila ang ingon nga katungod alang sa mga obispo sa diyosesis ug sa mga simbahan sa parokya, ug nag-awhag lamang nga kining mga panag-iya ug ang paggamit niini dili mosupak sa mga kanon[250] . Apan ang kinabuhi sa monghe, sa iyang panan-aw, kinahanglan nga walay bisan unsang pag-angkon sa kabtangan; dinhi siya usa ka matinud-anong sumusunod kang Nilus[251] . Kay ang mga kabtangan sa monasteryo, sa opinyon ni Vassian, bisan pa man gamay ra kaayo, makapukaw sa mga monghe og kadasig alang sa bag-ong pag-angkon: Nagsugod sila sa pagpugos og mga regalo para sa monasteryo gikan sa mga dato pinaagi sa paghangyo o limbong, misalmot sa legal nga panagbangi sa mga silingan tungod sa gagmayng luna sa yuta, ug wala gani magduha-duha sa pagpanikas sa mga dokumento ug paglimbong sa mga awtoridad[252] .

Para kang Vassian, nga gikan sa han-ay sa mga adunahan ug gahum-gusto nga mga boyar, talagsaon kaayo nga sa iyang mga polemika gisgutan usab niya ang purong sosyal nga mga isyu, partikular ang kahimtang sa mga mag-uuma sa monasteryo. Busa, sa isyu sa mga mag-uuma, ang prinsipe-monghe nga si Vassian Patrikeev mitumaw isip unang liberal sa Rusya. Ginasaway niya ang han-ay sa mga monghe—una sa tanan ang mga abbot ug kadtong mga monghe nga nagdumala sa mga propyedad sa monasteryo—tungod sa pagpahimus sa paningkamot sa mga mag-uuma nga sakop sa monasteryo; Gikumpara niya ang manggaranon ug sayon nga kinabuhi sa mga monghe sa lisod nga kahimtang sa mga mag-uuma, naghisgot sa ilang bug-at nga adlaw-adlaw nga trabaho, sa ilang yano ug gamay nga pagkaon, sa ilang pobre nga puy-anan, ug sa ilang kakabus ug utang sa monasteryo, nga nagdala sa pagkaulipon sa mga mag-uuma[253] .

Sa pagbasa sa mga polemikal nga sinulat ni Vassian, makita nato ang kusog ug kadasig nga iyang gipahinungod sa paghisgot niining mga isyu. Ang hingpit nga prinsipyadong diskusyon sa hilisgutan ug ang walay pagbati sa mga mongheng nakasinati sa askétiko nga kinabuhi, sama ni Nil sa Sorsk, dili makatagbaw kang Vassian. Sa mga sinulat ni Vassian, mabati nato ang pagbukal sa iyang init nga dugo sa boyar, ang iyang kadasig, ang iyang pagka-dili makigkompromiso ug ang iyang kasuko batok sa iyang mga kaatbang—ang mga Josephite ( ); ang iyang sinultian hait, ang iyang mga paghukom matulis; dili siya muatras bisan pa gani kung biyaan siya nga nag-inusara, sa dihang makita niya nga ang iyang kahimtang (sama sa hisgutan sa ubos) hapit na walay paglaum. Tungod niini, nakahimo siya og daghang kaaway sa Moscow nga naghimo og hugot nga paghukom batok kaniya; dugang pa, nakasinati siya og matulis ug sa pipila ka bahin dili patas nga kritisismo gikan sa mga historyador sa Simbahan[254] .

---

[249] Gipakita ni Pavlov ang lig-on nga historikal nga basihanan sa mga pahayag ni Vassian. Op. cit., p. 69, nota. Angay hinumduman nga ang mga monastikong panag-iya sa ika-11 hangtod ika-13 nga siglo – gihisgutan usab ni Joseph si San Teodosio sa mga Kuweba – lahi kaayo ang kinaiya kumpara sa mga panag-iya sa katapusan sa ika-15 ug pagsugod sa ika-16 nga siglo. I-kumpara: Golubinsky. Vol. 1, Blg. 1 (1880). p. 435.

[250] 'Debate… uban kang Elder Vasyan', sa: *Readings*. 1847. 9, 6; *Collected Works*. 1863. 3. pp. 200–210, 192; *Additions*. 10. p. 505.

[251] San Nil sa Sora ug ang iyang Lagda sa monastikong kinabuhi (1864). pp. 7–9, 175.

[252] Tinipong mga Buhat 1863. 3. pp. 109, 110; cf. ang panan-aw ni Nil sa: Arkhangelsky. Nil of Sora and Vassian Patrikeev. p. 72; Maximus the Greek. Mga Buhat 2. pp. 37, 89, 41, 95, 110. Ang kamatuoran nga si Vassian naghimo sa iyang mga pag-angkon dili sa kainit sa polemika gipamatud-an sa opisyal nga resolusyon sa Konseho sa Stoglav, sa: AAE. 1. Blg. 227. p. 218.

[253] Gitipon nga mga Buhat 1863. Bol. 3. pp. 112, 187, 105, 184, 109, 190, 184. Nagtuo kami nga ang presensya sa daghang mga pahayag bahin sa kahimtang sa mga mag-uuma sa Muscovy sa mga buhat ni Maximus the Greek nalangkit sa impluwensya ni Vassian; cf.: Maximus ang Griyego. Mga Buhat, bol. 2. 'Ang Sugilanon' – pp. 94, 98–100; 'Sermon sa Paghinulsol' – pp. 130, 131, 132; 'Sermon nga Mapuslanon sa Kalag' – pp. 34, 38.

[254] Makarii. 2nd ed. 6. pp. 141, 205. Cf.: Zhmakin. Op. cit. p. 65.

2. Uban pang mga buhat nga supak sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monghe

Sa panahon sa pagsulat sa iyang mga buhat, tali sa 1503 ug 1517, hapit na unta nag-inusara si Vassian sa iyang pakigbisog alang sa iyang hinungdan kung wala makakuha ang iyang mga panan-aw og simpatiya gikan kang Metropolitan Barlaam ug hilom nga suporta gikan sa Dakong Prinsipe. Pagkahuman sa 1517, nakadawat si Vassian og bag-ong suporta – nakakaplag siya og kaalyado sa monghe gikan sa Bukid Athos, ang iladong si Maximus nga Griyego. Kining langyaw, usa ka monghe gikan sa Monasteryo sa Vatopedi sa Bukid Athos nga aksidenteng nakaabot sa Moscow, usa ka katingalahang indibidwal ug usa ka dagkong personalidad sa kasaysayan sa Simbahang Ruso. 'Ang Kagalang-galang Maximus,' sumulat ni Golubinsky, 'usa ka personalidad sa kasaysayan sa atong simbahan nga, sa usa ka bahin, hingpit nga aksidente, apan sa laing bahin, ingon siya ka bantog sulod niining kasaysayan sama sa iyang kahinungdanon sa pagtuon niini'[255] .

Ang impormasyon bahin sa kinabuhi ni Maxim sa wala pa siya moabot sa Moscow kay piraso-piraso ug dili kasaligan[256] . Natawo siya tali sa 1470 ug 1475 sa lungsod sa Arta sa Albania, sa usa ka Griyegong pamilya nga lagmit adunahan, kay nakasuporta ang iyang mga ginikanan sa ilang anak atol sa iyang taas nga pagtuon sa Italya. Mibisita si Maximus sa Venice, Ferrara, Padua, Florence ug uban pang mga siyudad, diin nakat-on siya ubos sa labing maalamon nga mga iskolar sa Italya; Nagtuon siya dili lamang sa mga Kristohanong sinulat kondili usab sa klasikal nga literatura (Hesiod, Homer, Thucydides, Plutarch), ingon man sa mga buhat sa Griyegong 'external philosophers' ('gikompila sa external sages'), sama sa makita sa iyang mga sinulat ug sa iyang sulat kang Grand Prince Basil[257] . Ang labing dakong hitabo sa kinabuhi ni Maxim niadtong panahona mao ang iyang pagkaila kang Savonarola[258] . Dili kaha naimagine sa batan-ong Griyego nga siya mismo mobalik sa trahedya nga kapalaran sa magtutudlo sa Florence, o nga makatupong siya kaniya sa pagkamapailubon ug moral nga kadako. Tingali, sa katapusang mga tuig sa iyang kinabuhi, gihunahuna ni Maxim ang ehemplo sa kapalaran ni Savonarola ug nakakaplag siya og kahupayan sa iyang mga handumanan niining 'asketiko, labing deboto ug gipuno sa banal nga kadasig'[259] . 'Sekular nga mga pilosopo' wala gyud makatagbaw kang Maxim; Nagamot sa Kristiyanismo ug sa mga pagtulon-an sa Simbahang Sidlakan, naningkamot siya sa hingpit nga pagtuon sa teolohiyang eklesiastikal ug doktrinang Ortodokso; nangita usab siya sa sulodnong Kristohanong pagkahingpit. Busa, sa mga tuig 1507, mibiyahe siya paingon sa Bukid Athos, kay sa kana nga panahon ang mga monghe sa Balaang Bukid naglangkob sa usa ka kuta sa Ortodoksiya.

Usa kini ka kalibutan nga lahi kaayo sa humanistiko nga kahimtang sa Italian Renaissance – usa ka kalibutan sa kalinaw ug sa talagsaong pamaagi sa kinabuhi nga makita sa mga monasteryo, skete, ug selula sa Bukid Athos, diin ang mga monghe nagpuyo hapit sa parehas nga paagi sukad pa sa ika-11, ika-16, ug ika-19 nga mga siglo, – ug ang ilang kinabuhi lahi kaayo sa makolorful nga kasibot sa mga siyudad sa Italya. Sa Monasteryo sa Vatopedi, nakakaplag si Maxim og dalangpanan para sa iyang teolohikal nga pagtuon; dinhi siya mipasa sa iyang mga panata sa pagka-monasto ug gitondur. Sa Bukid Athos, mitubo si Maxim isip usa ka tawo, isip usa ka iskolar ug isip usa ka teologo; nakakat-on siya og kahibalo sa larangan sa Ortodoksong eklesiastikal nga teolohiya—kahibalo nga halapad ug lawom, nga makita ang pagsabot niini sa iyang mga buhat. Apan ang kahimtang sa Balaang Bukid wala gayud nakapawala sa mga bunga sa iyang pagtuon sa Italya. Sa iyang pagka-eskolar, makita nato ang usa ka maanindot nga kombinasyon sa kahibalo sa klasikal nga pilosopiya ug Kristohanong teolohiya; bisan pa, alang kang Maxim, ang pagtulon-an sa Simbahan ug sa mga Balaang Amahan ang naggunit sa panguna ug walay duhaduha nga awtoridad[260] . Ang mga akademikanhong paningkamot ni Maximus sa Monasteryo sa Vatopedi [261] milungtad og napulo ka tuig; sa panan-aw sa komunidad sa Bukid Athos, nakab-ot niya ang dakong awtoridad sa teolohiya, kay dili kini gihatag kaniya nga walay maayong rason.

---

[255] Golubinsky. Vol. 2, Bahin 1. p. 665. Ang literatura bahin kang Maximus nga Griyego medyo daghan; ang mga yawe nga buhat naglakip sa: Ikonnikov (1915); ug usab: Klosterman, R. A., 'Maksim Grek in der Legende', sa: ZfKG. 53 (1943). pp. 177–228; Denissoff, E., *Maxime le Grec et l'Occident*. Paris-Bouven, 1943. pp. XIX–XXXIV.

[256] Tan-awa ang buhat ni E. Denissov nga gihisgutan sa ibabaw, diin iyang gisulayan, base sa lain-laing Italyano ug Griyegong tinubdan ug literatura, nga subayon ang kinabuhi ni Maxim gikan sa pagkabata hangtod sa iyang pag-abot sa Moscow. I-kumpara usab: Golubinsky. 2. 1. pp. 667 ff.

[257] Tan-awa ang sulat ni Maximus ngadto sa Dakong Prinsipe bahin sa hubad sa Salmo, sa: Supplements. 18. p. 184.

[258] Maximus ang Griyego. Mga Buhat, bol. 3, pp. 158, 194.

[259] Ibid. p. 158.

[260] Gudziy, N. 'Si Maxim nga Griyego ug ang iyang panan-aw sa Renaissance', sa: Unibersidad sa Kyiv, 1911, vol. 7.

[261] Maximus ang Griyego. Mga Buhat, vol. 2, p. 377.

Niadtong 1515, ang Dakong Prinsipe nagpadala og duha ka sugo sa Bukid Athos uban ang mga gasa para sa tanang monasteryo sa Balaang Bukid ug usa ka sulat nga gi-adreisar sa Arkhimandrita sa Balaang Bukid. Gipangayo sa Dakong Prinsipe nga tugutan ang usa ka monghe nga ginganlan og Savva, nga nakahibalo sa Slavonic, nga mobiyahe paingon sa Moscow sa pipila ka panahon: usa ka Griyegong Salmo nga adunay komentaryo nadiskubre sa librarya sa Dakong Prinsipe, ug gusto sa Dakong Prinsipe nga ipahubad kini. Tungod sa sakit ug katigulangon, ang monghe nga si Savva dili makahimo sa ingon ana ka taas ug lisod nga pagbiyahe. Busa gipili sa Arkhimandrita ang monghe nga si Maxim alang niini nga buluhaton, bisan pa man nga wala siya makasulti og Slavonic o Ruso. Apan, ang Arkhimandrita, nga nakahibalo sa iyang mga abilidad ug edukasyon sa pilolohiya, naglaum (ug gisulat kini sa iyang tubag ngadto sa Dakong Dukes) nga dali ra kaayo makat-on si Monghe Maxim sa Slavonic nga pinulongan ug makatuman sa tinguha sa Dakong Dukes. Busa, sa dili gilauman, napugos si Monghe Maxim nga mobiya sa Monasteryo sa Vatopedi – nga iyang gihunahuna nga alang lang sa mubo nga panahon – ug mibyahe paingon sa Moscow. Apan wala gyud niya damha nga biyaan na niya ang balaan nga Bukid Athos sa hingpit, o nga usa ka talagsaong kapalaran ang nagpaabot kaniya sa Moscow – usa ka kapalaran nga maghimo kaniya nga usa ka dakong personalidad sa espirituhanong kasaysayan sa Rus', samtang sa samang higayon kini misubay sa dili gilauman nga mga panghitabo ug natapos sa trahedya[262] .

Niadtong Marso 4, 1518, pagkahuman sa medyo taas nga biyahe, miabot si Maxim sa Moscow. Usa ka hingpit nga bag-ong yugto ang nagsugod sa iyang kinabuhi, nga sa usa ka bahin naghatag kaniya og halapad nga pagrespeto ug dili opisyal nga pagdayeg, ug sa pikas bahin, daghang kalisdanan ug dili angay nga pagpanlupig sa kamot sa mga hierarkiya nga pabor sa mga Josephite. Ang iyang kaugalingong panaw sa kinabuhi napamatud-an nga hugot kaayo nga nalambigit sa mga panghitabo sa ika-16 nga siglo sa kasaysayan sa simbahan sa Rusya, ug naghatag siya og katingalahang salaysay niining kasaysayan sa iyang mga sinulat, labi na sa iyang kritika sa kahimtang sa Simbahan sa Moscow – ang 'Ikatulong Roma'. Daghang mga sinulat niya ang naglangkob sa usa ka hinungdanon ug kasaligan nga tinubdan sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya niadtong panahona: kini gisulat sa usa ka Ortodoksong monghe nga adunay halapad nga kahibalo sa teolohiya, nakamatikod sa kinabuhi sa mga monasteryo sa Banal nga Bukid ug nakasinati mismo niini, ug busa nakahimo sa usa ka tukmang pagtasa. Ang iyang panagbangi sa hirarkiya sa Moscow naglarawan dili lamang niining maong hirarkiya, kondili usab sa tibuok monastisismo sa Rusya. Dili kalimtan nga niadtong panahona ang eklesiastikal nga hirarkiya sa Rusya, dili sama sa mga ulahing panahon, usa ka unod sa unod ug dugo sa dugo sa komunidad sa mga monghe; nagagikan kini sa mga monasteryo, nagbahin sa mga panan-aw sa mga monghe, sa kadaghanan adunay parehas nga kahibalo sa teolohiya, ug, sa kinatibuk-an, adunay tanang hiyas ug kakulian sa kinabuhi sa monghe. Ug kon ang usa ka myembro sa episkopado misuporta sa mga panan-aw sa mga Non-Acquirers o sa mga Josephites – kay hapit walay neutral nga mga obispo sa ika-16 nga siglo, labi na sa unang katunga niini – kini kanunay nga nalangkit sa espirituhanong kahimtang sa monasteryo diin gigugol sa usa ka partikular nga obispo ang iyang kinabuhi isip monghe.

Klaro nga sa diha nga nakahibalo si San Maxim sa Balaang Bukid sa kahimtang sa simbahan ug politika nga naugmad sa Moscow, siya – tungod sa iyang kahibalo sa Balaang Kasulatan ug sa mga sinulat sa mga Balaang Amahan, nga magamit sa duha ka panig – napugos, gusto man o dili, nga moapil niining makasaysayanong panaglalis. Dili kini usa ka koinpidensya nga ang iyang kahibalo, ang iyang kaugalingong asetikong kasinatian ug ang iyang personal nga pagtuo nagdala kaniya sa pag-uyon sa mga dili-tag-iya; ang iyang pagkahibalo ug kanunay nga pakighinabi kang prinsipe-monghe Vassian – sama sa isaysay pa sa ubos – dili mao ang punoang hinungdan sa maong pagpili, bisan pa man nagtuo kami nga gikan kang Vassian nadawat ni Maximus ang impormasyon mahitungod sa piho nga mga kamatuoran ug sa kinatibuk-ang kahimtang sa kinabuhi sa mga monghe; apan ang hinungdan sa iyang pagpili mao nga ang mga panan-aw sa mga Non-Possessors tinuod nga nakaugat sa tinuod nga tradisyon sa pagka-asketiko sa Simbahan.

Pag-abot niya sa Moscow, si Maxim, sumala sa kronika, gidawat uban sa 'dakong dungog' ug nagpuyo una sa Chudov Monastery ug unya sa Simonov Monastery. Tungod kay wala siyay nahibaloan nga mga Slavic nga pinulongan, duha ka Rusyano nga maghubad, nga maalam sa Latin sa panahon sa , ang gitahasan aron motabang kaniya sa trabaho sa paghubad. Usa ka sulat gikan sa maghubad nga si Dimitri Gerasimov ngadto sa diakono Misyur Munekhin naghatag og ideya sa kalisud nga ilang naatubang sa ilang trabaho sa paghubad:

[262] Makarii. 2nd ed. Vol. 6. pp. 159–160; PSRL. Vol. 6. p. 257; Vol. 8. p. 259; Denissoff. Op. cit. pp. 329–333. Epistola (sulat) gikan sa Dakong Prinsipe ug tubag gikan sa Arkhimandrita sa Monasteryo sa Vatopedi (dili kompleto) sa: Vremennik. 5. Bahin 3. p. 30; Epistola ngadto kang Metropolitan Barlaam sa: AI. 1. Blg. 122.

gihubad ni Maxim ang Griyegong teksto ngadto sa Latin, samtang gihubad kini ni Gerasimov gikan sa Latin ngadto sa Simbahang Slavonic[263] . Bisan pa niana, nahuman ang paghubad sa dagkong folio sulod sa 16 ka bulan. Kauban sa bag-ong Church Slavonic nga Psalterio, gipresentar ni Maxim sa Dakong Prinsipe ang usa ka taas nga prefatoryo, diin iyang gisaysay ang istorya sa iyang pag-abot sa Moscow ug, sa samang higayon, nangayo og pagtugot nga mobalik sa Monasteryo sa Vatopedi[264] . Ang hubad sa Church Slavonic gisusi ni Metropolitan Varlaam ug pipila ka mga obispo – siyempre, ang Slavonic nga teksto ra, kay wala'y usa kanila ang nakasabot og Griyego – ug kini giaprubahan ug gidayeg. Apan, wala gitugotan si Maxim nga mobalik sa Bukid Athos, bisan pa nga ang iyang mga kauban – pipila ka monghe gikan sa Vatopedi nga kauban niya sa pagbiyahe paingon sa Moscow – gitugotan nga mobalik sa ilang panimalay.

Namatikdan sa Parehong Grand Duke ug ni Metropolitan Varlaam nga, tungod sa grabeng kakulang sa edukadong mga tawo sa Moscow, dako kaayo ang ikatabang ni Maxim[265] . Gihatagan si Maxim og laing importante ug lisod nga buluhaton – ang pag-ayo sa mga liturhikal nga libro, diin daghang sayop ang nasulod, pinaagi sa pagtandi niini sa orihinal nga tekstong Griyego. Bisan pa nga wala nato masayri kinsa ang nanguna, mahimo natong hunahunaon nga ang Metropolitan naghatag niini nga buluhaton kang Maxim. Dili usab nato ikalimod nga kini nga ideya gisugyot sa Metropolitan sa prinsipe-monghe nga si Vassian, nga atong nahisgutan na, kay nagtuo siya nga ang tanang Slavonic nga hubad sa mga liturgical nga libro adunay mga sayop, dili tukma, ug malibog nga mga bahin. Dili usab nato kalimtan nga si Vassian adunay personal nga rason nganong gusto niyang ipabilin si Maxim sa Moscow kutob sa mahimo: nanginahanglan siya og eksperyensiyadong magtatambag samtang nagtrabaho sa *Kormchaya*, ug si Maxim mahimong dako kaayo og ikatabang kaniya. Busa, kinahanglan nga nagpabilin si Maxim sa Moscow sa walay klarong katapusan nga panahon ug buhaton kini nga bag-ong buluhaton[266] .

Samtang naa sa Moscow, human hinay-hinay niyang nakat-on sa pinulongang Ruso, Si Maxim nakahimo, pinaagi sa iyang kaugalingong mga obserbasyon ug pakig-uban sa lain-laing mga indibidwal—labina na sa monghe-prinsipe nga si Vassian—sa pag-angkon og lawom nga pagsabot sa kinabuhi sa simbahan sa Rusya, sa mga kostumbre sa monastiko, sa mga panan-aw sa mga obispo ug monghe, sa palisiya sa gobyerno, sa autokratikong pagdumala sa Dakong Duke, ug sa iyang pakialam sa mga kalihokan sa simbahan. Nasaksihan ni Maxim ang dili matarong nga pagtangtang kang Metropolitan Barlaam gikan sa iyang katungdanan, nga usa ka grabeng pananglitan sa pagsalig sa Simbahan sa autokrasya sa Dakong Prinsipe. Gidala niya sa masuko ug matulis nga kritisismo ang tanang aspeto sa kinabuhi sa Simbahan; kini nag-awhag kaniya sa pagsulat og serye sa mga polemikal ug kritikal nga traktado. Kini nga mga buhat mao ang labing hinungdanong mga dokumento para kanato, nga naghatag og lawom nga pagsabot sa relihiyosidad sa mga Ruso sa ika-16 nga siglo.[267] Kung ang usa ka Ruso, sama nila Joseph o Vassian, mosaway sa lain-laing aspeto sa kinabuhi sa mga Ruso, kinahanglan kanunay natong hinumduman nga dili kini hingpit nga obhetibo, nga kini naimpluwensyahan sa ilang partidaryong pagdumot, pananglitan sa isyu sa mga monastikong propyedad. Dili tingali nga adunay ingon ana nga pagkiling si Maxim; labaw pa, ang iyang mga kritikal nga sinulat gihimo sa hugot nga espirituhanong simbahan, kay maalamon siya sa balaod kanonikal ug sa kinabuhi sa simbahan sa Bukid Athos ug sa Sidlakang Simbahan sa kinatibuk-an.

Sa mga buhat ni Maxim[268] , upat ka traktado ang espesipikong gipahinungod sa pangutana sa mga monastikong panag-iya ug kinabuhi sa mga monghe, ug kini naghatag kanato og rason nga gamiton ang materyal gikan niining mga traktado sa atong sanaysay bahin sa panagbangi tali sa duha ka paksyon, bisan pa

---

[263] Sulat gikan kang Gerasimov sa: Mga Suplemento. 18. p. 190.

[264] Maximus nga Griyego. Mga Buhat. 2. p. 299 ug mosunod. Kini nga buhat nagdugang sa duha ka sulat nga gihisgutan sa ibabaw; nagpakita kini nga si Maximus gipadala aron buhaton lamang ang usa ka piho nga hubad.

[265] Nakab-ot ni Maximus ang pabor ug pagpasalamat sa metropolitano pinaagi sa iyang personal nga paghubad alang kaniya sa usa ka komentaryo nga walay ngalan mahitungod sa Mga Buhat sa mga Balaang Apostoles. Macarius. 2nd ed. 6. p. 166.

[266] Sa kasubo, walay impormasyon bahin niining buhat ni Maximus gawas sa pipila ka pahayag ni Maximus mismo. Mga Buhat 1. pp. 33, 37. Ikumpara: Golubinsky. 2. 1. p. 683. Ang salaysay ni Herberstein bahin kang Maximus (Op. cit., p. 91) dili motumaw sa kamatuoran. Posible nga si Herberstein, nga mibisita sa Moscow niadtong 1526, nagsalig sa nagkalain-laing mga hungihong nga naglutaw sa Moscow.

[267] Golubinsky. 2. 1. p. 665.

[268] Maximus ang Griyego. Mga Buhat. Gipatik sa Kazan Theological Academy. 3 ka tomo: 1 (1859, 2nd ed. 1894), 2 (1860), 3 (1862, 2nd ed. 1897). Ikaduhang edisyon: Sergiev Posad, 1910–1911. 3 ka tomo (Rusyano nga hubad gikan sa orihinal nga Church Slavonic). Mahitungod sa mga buhat ni Maxim, tan-awa: Golubinsky. 2. 2. pp. 232–263. Denissoff. Op. cit. pp. 35–40. Mahitungod sa mga sinulat ni Maxim isip mamamahayag: Rzhiga. Mga Sanaysay sa Kasaysayan sa Pamamahayag sa Rusya sa ika-16 nga Siglo. Si Maxim nga Griyego isip Mamamahayag, sa: TODRL. 1 (1934).

nga si Maxim dili Ruso ug wala mag-apil sa mga Josephites o sa mga Non-Acquirers. Angay hinumduman, bisan pa, nga ang iyang ubang mga buhat, sa dihang gihisgutan nila ang relihiyosidad sa mga Ruso, usab mitandog sa paagi sa kinabuhi sa monastisismo sa mga Ruso[269] .

Ang iyang pangunang buhat batok sa mga monastikong panag-iya mao ang 'Ang Sugilanon sa usa ka Iladong Kinabuhi sa Monasteyo'[270] , nga gisulat sa porma sa diyalogo. Si Philoctymon (ang gahakog) ug si Actymon (ang dili gahakog) naghisgot sa mga basihanan sa kinabuhi sa monasteyo. Ang una, nga nagrepresentar sa panan-aw ni Jose, naningkamot sa pagpamatuod nga ang pagpatuman sa istriktong coenobial nga kinabuhi (pagsinabtanay sa komunidad) makawagtang sa negatibong aspeto sa paggamit sa mga monastikong panulondon, tungod kay walay usa sa mga igsoon ang makabenepisyo niini sa personal; busa naningkamot siya sa pag-angkon sa komunal nga paggamit sa mga panulondon. Niini, mitubag si Aktimon: 'Makatawa hunahunaon nga lahi kini sa kahimtang diin, kung daghang lalaki ang dili matarong nga makig-uban sa usa ka puta ug tungod niini pagasilotan sila, ang matag-usa magdepensa sa iyang kaugalingon, nga moingon: "Walay bisan usa ka sala ang nahimo dinhi, kay kining komon nga nakuha pareho ra para sa tanan'; o kung ang usa ka tawo mosalmot uban sa daghang tulisan sa pagpangawat ug, pagkahuman makatigom og daghang gipangawat, unya, tungod sa pipila ka panghitabo, madakpan siya sa mga nangita sa mga tulisan, nga nagpahirap ug nagpangtorture kaniya pag-ayo, motubag siya, nga nag-ingon: 'Dili ko man silotan; gibyaan nako ang tanan uban kanila ug wala koy gikuha gikan didto'[271] .

Sa lain nga buhat ('Usa ka Pulong nga Mapuslanon sa Kalag'), ang Rason nakig-istorya sa iyang kalag bahin sa Kristohanong mga birtud ug nangutana kaniya: 'Unsaon man nimo pag-angkon sa kaugalingon og pagkamapainubsanon, mapainubsanon nga kinaadman, ug ang balaan nga kahilom sa kasingkasing, kon kanunay kaayo ka ug walay pagpugong madala sa kasuko ug panaglalis—bisan pa man sa yuta, o sa mga mag-uuma mismo, o sa imong mga silingan—bisan kanus-a nga daw nakapasakit sila kanimo sa bisan unsang paagi, naningkamot nga pasipalahan sila sama sa mga kaaway?'[272] . Sa lain nga buhat, gipadayag ni Maximus ang iyang batakang panan-aw sa pagtratar sa mga mongheng mag-uuma, nga nagpahinumdom sa mga tag-iya sa mga propyedad sa monasteryo: 'Ang Banal nga Paraiso dili modawat sa mga tawo nga, uban sa tanang matang sa kahakog ug kawalay-pagkatawo, nagtigom og bahandi nga bulawan ug pilak para sa ilang kaugalingon dinhi sa yuta, kondili ilabay sila'[273] , apan mao gayud ang mga monasteryo ang nagpahulam og kuwarta sa ilang mga mag-uuma sa taas kaayong interes. Sa panan-aw ni Maximus, ang dili pagka-gahaman ra ang naghatag sa tinuod nga Kristohanong asetikong balangkas para sa kinabuhi sa mga monghe: 'Ang ingon nga mga tawo, nga kanunay nagahatag sa ilang kaugalingon alang sa uban ug, sama sa mga amahan nga mapinanggaon, kanunay nag-atiman sa kaluwasan sa kadaghanan, dungganan ug pinalangga sa tanan'[274] . Ang iyang ubang mga buhat, nga naghisgot sa mga monastikong panag-iya ug batok niini, gisulat sa parehas nga espiritu; kini naglakip sa: a) 'Diskurso sa Paghinulsol', b) 'Diskurso sa Reporma sa Kinabuhi sa mga Monghe', c) 'Diskurso sa Paghinulsol ug sa Dili Matagbaw nga Tiyan'[275] .

Apan si Maximus dili kontento sa yano nga retorikal nga kritisismo sa mga dautang batasan sa kinabuhi sa monghe: nagtukod siya og usa ka ehemplo sa husto nga pag-organisar sa kinabuhi sa monghe. Gibuhat niya kini sa iyang buhat nga 'Usa ka Makalilisang ug Hinumdumanon nga Sugilanon sa Hingpit nga Kinabuhi sa Monghe', diin si Maximus, nga naghinumdom sa iyang nasaksihan sa Italya, naghulagway sa matinud-anong kinabuhi sa mga Carthusian nga monghe, sa lagda sa monastiko niining orden, ug sa ilang hingpit nga dili pagpanag-iya, nga gipakita sa kamatuoran nga ang mga monghe nagkinabuhi sa limos gikan sa mga matinud-

---

[269] Tan-awa: Preobrazhensky (1881); Ikonnikov (1915).

[270] Maximus ang Griyego. Mga Buhat, bol. 2, pp. 89–119. Ang tukmang titulo mao ang 'Ang Sugilanon sa usa ka Iladong Kinabuhi sa Monasteyo. Ang mga Nagtubang: Philoctymon ug Actymon, sa ato pa, ang Gahaman ug ang Dili Gahaman'. Sumala kang Rzhiga, ang Sugilanon gisulat tali sa 1531 ug 1537. Rzhiga. Op. cit. p. 105.

[271] Maximus nga Griyego. Mga Buhat, bol. 2, p. 114.

[272] Ibid. Vol. 2, pp. 5–52. 'Kini nga diskurso labing mapuslanon sa kalag alang sa mga nagpaminaw niini. Ang hunahuna nakig-istorya sa kaugalingon niyang kalag; niini usab, adunay diskusyon sa kahakog.' p. 42; gisulat usab tali sa 1531 ug 1537. Rzhiga. Op. cit., p. 105.

[273] Maximus ang Griyego. Mga Buhat, bol. 3, pp. 178–205 (2nd ed., pp. 145–167): 'Usa ka makalilisang ug hinumduman nga sugilanon mahitungod sa hingpit nga kinabuhi sa monghe'. p. 205 (2nd ed., p. 167).

[274] Maximus ang Griyego. Mga Buhat, vol. 2, p. 147.

[275] Ibid. 2: a) 'Sermon Mahitungod sa Tinuoray nga Paghinulsol ug sa Tinuod nga Kinabuhi sa Monghe'. pp. 119–144; b) 'Sermon Isip Paghinumdom sa Pagwasto sa Kinabuhi sa Monghe, Gipaabot sa Pipila ka Ginagalang nga Madre'. pp. 394–415; c) 'Sermon sa Paghinulsol ug sa Dili Matagbaw nga Tiyan ug sa Dili Mabilang nga Daotan sa Makasasala nga mga Monghe'. p. 148. Gihisgutan usab ni Maxim ang isyu sa mga kabtangan sa mga monghe sa iyang buhat nga 'Mga Makat-onang Kapitulo'. Ibid. pp. 157–184.

anon ug, ingon kabaylo, naghatag sa ilang mga laykong Kristohanong igsoon og espirituhanong pag-atiman ug, sa mas kinatibuk-an, nagpatuman sa usa ka sulodnong misyon. Ang konklusyon ni Maxim mao kini: ang limos gikan sa mga layko, nga gibayran sa mga monghe pinaagi sa Kristohanong pagtudlo ug kahayag sa hunahuna, mao ang basihanan sa kinabuhi sa monghe[276] .

Sa tanan niining mga buhat, sa dihang naghisgot sa organisasyon sa kinabuhi sa mga monghe, si Maxim nagsagop og hingpit nga ascetic nga panan-aw. Si Maxim mismo wala'y pampartidong pagkiling, usa ka butang nga masuspetsahan sa mga Josephite o Vassian. Nagsilbi siya lamang sa usa ka 'putli nga ideya'[277] , nagsulat gikan sa putli nga idealismo ug lig-on nga pagtuo sa pagkamatarong sa iyang mga gituohan. Dili usab nato kalimtan nga ang iyang mga polemikal nga kalihokan adunay risgo para kaniya, kay ang bag-ong Metropolitan Daniel (1522–1539) usa ka matinud-anong Josephite; mahimo unta niyang silotan si Maxim tungod sa iyang simpatiya sa mga dili-tag-iya ug sa tinuod gipanghimalos gyud niya kaniya.

Sa pagkritika niya sa monastisismo sa Rusya, wala mag-awhag si Maxim sa pwersado ug unibersal nga sekularisasyon sa mga monastikong propriyedad. Para kaniya, ang pangunang prayoridad dili ang reorganisasyon sa kinabuhi sa mga monghe pinaagi sa bisan unsang eksternal nga reporma; imbis, ang internal nga pagpaayo ug pagbuhi pag-usab sa monastikong estilo sa kinabuhi ang giuna. Ang interbensyon sa estado matarong lamang kon gidirekta niini ang kita gikan sa mga monastiko, parokya, ug diyosesis nga mga kabtangan ngadto sa mga buhat sa kalooy, pananglitan, sa charity[278] .

Si Prinsipe-monghe Vassian ug ang monghe Maxim sa Bukid Athos, ang duha ka lalaki nga lahi kaayo sa ilang nangagi nga kahimtang ug sa ilang sulod nga espirituhanong disposisyon nahimong, tungod sa ilang talagsaong kapalaran, magkuyog nga espiritu ug mga kampyon sa parehas nga hinungdan, bisan pa, sama sa atong nakita na, lahi ang ilang mga rason sa pagsupak sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monghe. Nagpamatuod kini kung unsa ka importante ang pangutana sa husto nga pag-organisar sa kinabuhi sa mga monghe sa Rusya. Ug bisan pa, kining duha ka polemista mao ra ang mga representante sa komunidad sa mga monghe sa unang katunga sa ika-16 nga siglo nga hayag nga nanawagan sa reorganisasyon sa kinabuhi sa mga monghe sa ilang mga sinulat. Makapasubo, kinahanglan nga ilhon nga ang ilang mga sinulat wala makadawat og pagtagad sa mga sirkulo sa simbahan, nga hugot nga nagkupot sa mga panan-aw sa mga Josephite; tingali nakapekto lang kini sa dili direkta nga paagi sa pipila ka mga lakang nga walay kadasig nga gihimo sa mga sekular nga awtoridad.

Sa kini nga konteksto, ang atensyon angay ipunting sa usa sa labing makapahinam-hinam nga mga personalidad sa ika-16 nga siglo – si Elder Artemy, nga dili pinaagi sa iyang mga sinulat kondili pinaagi sa iyang personal nga mga lihok, nitabang sa pagsiguro nga ang isyu sa mga monastikong panag-iya matungha sa Konseho sa Stoglav. Ang kinabuhi ug espirituhanong pag-uswag ni Igsoon Artemy[279] nagadala kanato pag-usab sa rehiyon sa Trans-Volga, ngadto sa kanlungan sa mga dili tag-iya, diin nagpadayon pa ang espiritu ni Nil Sorsky, ug diin nagpadayon siya sa pagdani og bag-ong mga sumusunod ug mga manunod. Si Nil ug si Artemy, ang nangunang mga representante niining lihok sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, gisulat nila ang ilang mga panan-aw, ug pinaagi sa ilang mga sinulat nato kini nga asetik-mistikal nga lihok masuta. Atong hisgutan sa ubos ang mga sinulat ni Artemy—nga nagrepresentar sa dugang kalamboan ug sa usa ka piho nga pagbag-o sa mga panan-aw ni Nil; karon, gusto lang namo nga maghisgot og pipila ka pulong bahin sa iyang kinabuhi ug ipasiugda ang iyang papel sa pagsulbad sa isyu sa mga monastikong panag-iya.

Walay impormasyon bahin sa iyang gigikanan o lugar nga iyang natawhan. Nagsugod siya sa iyang kinabuhi isip monghe ubos ni San Cornelius sa Komel († 1537). Niadtong 1536, mibiya si Artemy sa maong monasteryo ug nagpuyo dili layo sa Kirillo-Belozersky Monasteryo, sa usa ka hermitage nga lagmit gitukod sa elder Porphyry, kaniadto nga abbot sa Trinity-Sergius Monasteryo (1521–1524). Si Elder Porphyry mismo, usa ka monghe nga nagpuyo sa hugot nga pagka-asketiko ug, sa iyang panan-aw, dili tag-iya, napugos sa pag-resign isip abbot human masuko ang Dakong Prinsipe tungod sa pipila ka pulong sa pahimangno nga puno sa pagsaway: '[280] '. Ang iyang pakig-uban kang Porphyry ug sa ubang dili-tag-iya – ang mga tigulang nga sila Tikhon, Dorotheus ug Ioasaf Belobayev – nagdani kang Artemy sa kalibutan sa mga ideya sa dili-tag-iya ug

[276] Ibid. Vol. 3. pp. 178–205.
[277] Pavlov. Op. cit. p. 79.
[278] Maximus nga Griyego. Mga Buhat, bol. 2. p. 172.
[279] Alang sa impormasyon mahitungod sa tigulang nga si Artemios, tan-awa ang bibliyograpiya para sa Kapitulo X.
[280] Gorsky, A. Usa ka Historikal nga Deskripsyon sa Banal nga Trinidad St Sergius Lavra. Vol. 1 (1890). p. 78.

naghimo kaniya nga usa ka deboto niining mga ideya[281] . Nagpabilin si Artemy sa disyerto hangtod *sa 1550–51. Sa samang panahon, o tingali bisan sa wala pa ang 1536 – lisod tukion – mibiyahe siya paingon sa Pskov. Gikan sa Pskov, mibyahe si Artemy pa-langyaw – 'sa mga yutang Aleman' (mao ang Estonia) – aron personal niyang mailhan ang Kristiyanismo sa Kasadpan ug aron makigpulong ug makidebate sa mga lokal nga Lutheran ('aron hisgutan ang mga butang pinaagi sa mga libro')[282] . Ang iyang panahon sa disyerto ni Porphyry usa ka hinungdanon nga yugto sa kinabuhi ni Artemy: didto nahitabo ang iyang espirituhanong nga pagbansay; didto usab siya nakadawat sa pagrespeto sa iyang mga kaubang monghe pinaagi sa kalig-on sa iyang kinabuhi ug sa iyang teolohikal nga edukasyon, nga sa ulahi nakaabot ang balita bahin kaniya sa Moscow.*

Sa ulahing bahin sa 1550 o sayong bahin sa 1551, giimbitar si Artemy sa Moscow; wala nato mahibal-an kinsa ang nagrekomenda kaniya. Ang nahibal-an lang mao nga gisugo sa batan-ong Tsar Ivan nga hatagan siya og puy-anan sa Monasteryo sa Chudov ug gisugo ang iyang katekista, ang pari nga si Silvestr, nga susihon pag-ayo ang kahibalo ni Artemy ug timbang-timbangon ang iyang personal nga mga kalidad ('aron maila sa iya ang tanan nga husto ug makapahimulos sa espirituhanong paagi'). Pagkahuman sa pakig-istorya kang Artemy, gisumite ni Silvestr sa tsar nga ang personal nga mga kalidad ni Artemy ug ang iyang teolohikal nga edukasyon, nga nailhan sa kadaghanan, takus gayud sa pagdayeg[283] . Niadtong panahona, ang Monasteryo sa Trinity-Sergius walay abbot, ug ang tsar, sa hangyo ni Sylvester ug sa komunidad sa mga monghe, nagmando niadtong Mayo 17, 1551 nga si Artemy itudlo nga abbot sa maong monasteryo. Bisan pa, dili lang ang rekomendasyon ni Sylvester ang nakapukaw sa tsar sa paghimo niini nga pagpili. Gikan sa mga sinulat ni Artemy, nahibal-an nato nga niadtong panahona siya mismo nakigkontak sa batan-ong tsar, nga nangayo kaniya nga tudluan siya sa Balaang Kasulatan ug sa mga butang sa adlaw-adlaw nga kinabuhi. Usa ka kaubang panahona, si Prinsipe Andrei Kurbsky, misulat mahitungod kang Artemy nga 'gihigugma siya pag-ayo sa Tsar kaniadto ug nakig-istorya kaniya sa daghang higayon'[284] . Apan wala magdugay si Artemy isip abad; pagkahuman sa unom ka bulan, mibiya siya sa monasteryo ug mibalik sa hermitage. Mura'g tinuod ang giingon ni Prinsipe Kurbsky, nga gibyaan ni Artemy ang iyang katungdanan tungod sa panagbangi sa mga igsoon nga pabor sa mga Josephite; alang kang Artemy, uban sa iyang asetikong panan-aw, ang kahimtang sa monasteryo dili lang dili maayo kondili hingpit nga dili na mapailubon, ug, sumala sa makita sa mga ulahing salaysay sa mga pari nga sila Silvestr ug Simeon, iyang gipili ang 'matinuoron' nga kahilom sa disyerto kaysa sa magubot nga kinabuhi sa usa ka dako ug dato nga monasteryo[285] .

Ang importante para kanato mao ang kamatuoran nga, sa iyang mga pakighinabi sa batan-ong tsar, gihisgutan usab ni Artemy ang isyu sa mga propyedad sa monghe, ug mitindog sa niini nga nagdilaab nga isyu (sa mismong panahon nga nagpadayon ang Konseho sa Stoglav) sa espiritu sa mga dili-tag-iya, nga nagtuo nga ang mga monghe kinahanglan mabuhi dili sa ilang mga propyedad kondili sa paningkamot sa ilang kaugalingong mga kamot[286] . Kining mga pakighinabi wala malaktawan, kay ang mga panan-aw ni Artemy nakapahimuot sa tsar, ug tingali ang iladong dekreto sa 11 Mayo 1551 mahitungod sa mga propyedad sa mga monghe – nga atong hisgutan pag-ayo unya – hugot nga nalangkit niining mga pakighinabi[287] . Busa, ang personal nga pag-apil sa tigulang nga si Artemius nakahatag og mas praktikal nga mga resulta kaysa sa mga polemikal nga sinulat ni Vassian o ni Maximus.

Usa pa ka buhat ang gipahinungod sa problema sa makadaut nga impluwensya sa mga monastikong propyedad sa kinabuhi sa mga monghe: ang gitawag nga 'Panag-istorya sa Banal nga Sergius ug Herman, ang mga Magbubuhat sa Katingalahan sa Valaam', usa ka walay ngalan nga buhat gikan sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo. Ang mga historyador sa literatura naghatag og lain-laing tubag bahin sa kanus-a kini gisulat ug

---

[281] AAE. Vol. 1, Blg. 238.

[282] AAE. Bol. 1, Blg. 238, p. 251.

[283] Ibid. p. 246.

[284] AAE. 1. Blg. 72. Blg. 238; AI. 1. Blg. 132. Kurbsky. Legend (1842). p. 136. Artemy. Mga Sulat, sa: RIB. 4. pp. 1388, 1383, 1386, 1390, 1440.

[285] Kurbsky. Op. cit. p. 134; Gorsky. Op. cit. p. 84; AAE. 1. No. 238.

[286] Sulat ngadto kang Tsar Ivan, sa: RIB. 4. pp. 1440, 1432–1441. Kini nga buhat lagmit gisulat niadtong 1553; niini, gipahinumduman ni Artemy ang Tsar sa ilang miaging mga pakighinabi ug gibalik-balik ang iyang mga panan-aw bahin sa kinabuhi sa monghe. Ikumpara: Golubinsky. 2. 1. p. 836.

[287] Ikompara: Zhdanov, sa: ZhMNP. 1876. 7. p. 67; Golubinsky. 2. 1. p. 836.

kinsa ang awtor o mga awtor niini[288] . Sa among panan-aw, kini nga buhat misugod sa mga monastikong sirkulo nga wala hingpit nga sakop sa paksyon sa mga Non-Acquirers, apan nga nabati ang klarong pagdumot sa eklesiastiko-politikal nga mga kalihokan ug panan-aw sa mga Josephites. Nagtuo usab kami nga ang mga awtor sa 'Conversation' mao ang mga nga pamilyar kaayo sa mga buhat ni Vassian ug Maximus, ug nga kini nga mga buhat nagsilbi nga tinubdan para kanila, ingon man usab, siyempre, ang ilang personal nga kasinatian ug maayong kahibalo sa adlaw-adlaw nga eklesiastikal nga kinabuhi sa ilang panahon. Ang mga awtor dili kaayo edukado sama nila Vassian o Maximus, nga dayon makita sa estilo sa buhat: gisulat kini sa yano nga pinulongan, ang mga ideya gipahayag nga walay klarong han-ay, ug daghan kini og balik-balik.

Upat ka nag-unang ideya ang naghulagway sa panan-aw sa mga awtor sa simbahan ug politika: (1) ang pagdumili sa katungod sa mga monasteryo sa pagpanag-iya og yuta, (2) kritisismo sa suod nga relasyon tali sa pagdumala sa tsar ug sa hierarkiya sa simbahan, (3) simpatiya sa kalisod sa mga mongheng mag-uuma, ug (4) usa ka matang sa konserbatismo sa ilang pagtimbang-timbang sa kinabuhi sa Moscow niadtong panahona. Ang unang duha ka ideya hugot nga magkasinabot: *Ang Panag-istorya* nagasaway sa tsar tungod sa pagpalapad sa mga propyedad sa mga monghe, sa pag-asenso sa orden monghe ug sa sekularisasyon niini, kay gitugotan sa tsar ang pagtigom sa yuta sa kamot sa mga monghe ug kasagaran siya mismo ang nagahatag sa yuta nga gipuy-an sa mga mag-uuma ngadto sa mga monasteryo: 'Dili angay alang sa usa ka tsar nga ihatag ang mga baryo ug distrito nga gipuy-an sa mga Kristohanon ngadto sa mga monghe, ug dili usab katingalahan ang ingon nga buhat sa usa ka tsar.' Ang tsar mahimong motabang sa mga monasteryo, apan kuwarta ra, nga mahimong ituring nga limos. Kini nga panan-aw gipadayag sa daghang higayon sa *Conversation*, tingali dili lang aron sa pagbalik-balik, kondili aron ipasiugda kini nga punto. Sa lain nga bahin sa 'Diskurso', mas hugot pa ang panultihon: 'Mga buang nga hari, mga kaaway ni Kristo, nagahatag ug pabor sa mga monghe ug gihatagan sila sa ilang mga propyedad sa hari, mga lungsod, baryo ug distrito nga gipuy-an sa mga Kristohanon, ug gipahilayo sila sa buhis nga gibutang sa ilang kaugalingong mga Kristohanon, sama sa mga dili magtotoo', samtang ang mga mag-uuma napabilin nga walay yuta. Dili angay modawat ang mga monghe og ingon nga gasa gikan sa mga hari, 'nga mao, mga hinigugma nga igsoon, gikan sa yawa—usa ka bag-ong erehiya nga supak sa bag-ong grasya, nga ang mga monghe magpanag-iya og mga distrito nga gipuy-an sa mga Kristohanon'.

Sumusunod sa mga bakod ni Vassian ug Maximus, ang mga awtor sa *Conversation* naghisgot sa dautang pagtratar sa mga mag-uuma sa kamot sa mga awtoridad sa monasteryo ug sa ilang mga tagdumala. Busa, ang *Conversation* naglangkob og usa ka sosyal nga protesta batok sa pagpanglupig sa mga mag-uuma. Sa samang higayon, gipasiugda sa 'Panag-istorya' nga ang kinabuhi sa monghe nagkadaut tungod sa pagkamakakuwarta sa mga monasteryo, kay ang sukaranang mga prinsipyo sa pagpanamastamas gibalewala o hingpit nga gipangluya tungod sa pag-apil sa mga monasteryo sa mga butang sa kalibutan.

Ang politikal nga panan-aw sa mga tigkompila sa *The Discourse* gihulagway usab sa ilang pangatarungan kon giunsa sa mga tsar ang angay nga pagdumala. Ang *The Discourse* klarong gisalikway ang katungod sa mga hierarkiya sa simbahan nga moapil sa pagdumala o maglihok isip mga magtatambag sa tsar: 'Dili gikan sa mga monghe nga gisugo sa Ginoo ang tsar sa pagdumala sa gingharian, sa mga siyudad ug sa mga distrito, ug sa paghawid sa gahum – kondili gikan sa mga prinsipe, mga boyar ug uban pang mga layko, dili gikan sa mga monghe… Angay ra nga ang tsar mismo, uban sa iyang kaugalingong mga awtoridad,

[288] Ang unang tigmantala sa *The Conversation*, si O. Bodiansky (sa: *Readings*. 1859. 3), nagpahayag sa opinyon nga ang awtor sa *The Conversation* mao ang monghe-prinsipe nga si Vassian. Kining pag-angkon gisupak sa daghan. A. S. Pavlov (Historical Essay, p. 136, nota) nagtuo nga ang *The Conversation* wala maggikan sa mga monastikong sirkulo. E. E. Golubinsky (2. 1, p. 655) misupak usab sa panan-aw ni Bodiansky. Daghang depekto ang edisyon ni Bodiansky, ug gipreparar nila V. Druzhinin ug M. Dyakonov ang usa ka bag-ong edisyon (sa: LZAK, vol. 9); base sa usa ka hapsay nga pagtuon sa pinulongan ug estilo, nakahukom usab sila nga ang *Conversation* wala maggikan sa mga monastikong sirkulo; Usa ka susamang panan-aw ang gipahayag ni I. A. Stratonov (Mga Tala sa Kasaysayan sa Zemsky Sobors, sa: Akademikong Prosidyur sa Unibersidad sa Kazan 1906. 3). Ang panan-aw ni Bodiansky gisuportahan ni S. L. Avaliani (sa: BV. 1909, no. 1), nga nagtuo usab nga si Prinsipe-Monghe Vassian mao ang awtor sa *Beseda* ug gipetsahan ang pagkomponer niini sa 1531–1537 (ibid., p. 380). Gikontradiktahan siya sa ubang mga historyador sa literatura: N. Gudzii (sa: *Russian Philology*, vol. 1, 1913, 3) ug G. Belchenko (1914). Bag-ohay lang, gipasiugda ang panan-aw nga ang *Conversation* nagagikan sa mga mag-uuma sa Trans-Volga nga rehiyon, tungod kay ang paspas nga pagpalapad sa mga monastikong panag-iya sa maong rehiyon nakapahinabog sa dakong kasagmuyo sa mga mag-uuma. Ang kanunay nga pahimangno nga ang Tsar, sa pagpatuman sa iyang mga palisiya, kinahanglan makigkonsulta sa mga representante sa mga mag-uuma ('kalibutan') nagtugot kang I. Smirnov (sa: Istoricheskie Zapiski 15, 1946. p. 257) nga makapanagna nga ang *The Conversation* usa ka hurnalistiko nga buhat nga mitumaw gikan sa mga lingin sa mga mag-uuma.

ang magdumala sa gingharian sa tanang butang, ug dili uban sa mga monghe'[289] . Kini nga ideya sa panginahanglan nga ang mga boyar ug uban pang bahin sa populasyon moapil sa pagdumala sa nasud, sa usa ka bahin, nagpahinumdom sa mga panan-aw ni Vassian ug uban pang mga representante sa konserbatibong sirkulo sulod sa klase sa boyar; sa laing bahin, nagpahinumdom kini sa sosyal nga mga relasyon sa republikanong siyudad sa Veliky Novgorod[290] .

Ang konserbatismo sa *The Discourse* gipadayag dili lamang sa diskusyon sa mga isyu nga nahisgutan na, kondili usab sa ilang panan-aw sa langyaw nga impluwensya, nga, sumala sa opinyon sa mga awtor sa *The Discourse*, naglangkob sa 'kasakit, kasubo ug pagkaguba' alang sa mga Kristohanon—mao, alang sa mga Ruso—ug nagbutyag sa pagduha-duha sa pagkahinlo sa pagtuo. Gikritikar sa buhat ang 'dili matinud-anon' nga Kasadpan ug ang mga langyaw, nga nagpunting lamang sa kining kalibutanong kinabuhi, 'samtang naningkamot kita alang sa kinabuhi nga umaabot'[291] .

3. Mga sinulat nga nagdepensa sa katungod sa mga monasteryo nga magpanag-iya og mga propyedad

Ang 'The Conversation' nagtapos sa pampanitikan nga polemika batok sa mga propyedad sa monasteryo; ang tumong niini mao, kung dili man hingpit nga mapahunong, unta mapugngan ang pagtubo sa kadak-on sa yuta ug ang pag-asenso sa mga monasteryo. Bisan pa, ang mga kalihokan sa mga tigdepensa sa mga propyedad sa monasteryo ug ang posisyon sa gobyerno mas dako ang kahinungdanon sa tinuod nga kasaysayan.

Ang mga panan-aw ni Joseph sa Volokolamsk, nga atong nahisgutan na kaugnay sa Konseho sa 1503, nagpabilin nga usa ka dogma alang sa mga Josephite ug sa hierarkiya sa simbahan. Sa dili madugay pagkahuman niadtong Konseho (mga *tuig 1504–05), sa sugo ni Arsobispo Gennadius sa Novgorod, usa ka traktado ang gisulat nga usab mitubag sa pangutana sa katungod sa mga monasteryo sa pagpanag-iya og yuta ug naningkamot nga kanonikal nga ipangatarungan kini nga katungod. Usa kini ka medyo taas nga buhat nga, bisan pa sa kadako niini, gitawag nga *A Brief Treatise* ([292]). Ang awtor niini dili Ruso, kondili usa ka Dominikano nga monghe nga ginganlan og Benjamin, lagmit nga Slavic ang gigikanan, nga, pinaagi sa kabaliktaran sa kapalaran, napadpad sa Novgorod sa katapusan sa ika-15 nga siglo, diin, sumala sa sugo sa arsobispo, gisalin niya ang pipila ka mga libro sa Bibliya gikan sa Latin Vulgate ngadto sa Slavonic nga pinulongan; Wala nato masayri kung ang Dominikano nagpabilin nga Roman Katoliko o nibalhin sa Griyegong Ortodoksong Simbahan[293] . Ang nag-unang mga ideya sa 'Ang Pulong' mao ang mosunod: ang sekularisasyon ug bisan pa ang hilig niini dili lain kondili usa ka pagpadayag sa pagdumot batok sa kabubut-on sa Dios. Ang episkopado ug mga monasteryo kinahanglan kanunay nga hinumduman kini. Dili sila tugotan nga makasagol sa mga butang nga may kalabotan sa mga monastikong panag-iya, apan obligado silang supakon ang ingon nga mga paningkamot o lihok. Ang mga hari ug sekular nga awtoridad dili, bisan unsang kahimtang, makakumpiska, makapugong, o makawagtang sa panag-iya ug mga propriedad sa Simbahan ug sa mga institusyon niini. Ang basihanan sa katungod sa Simbahan nga magpanag-iya sa mabalhin ug dili mabalhin nga kabtangan makita sa mga pulong ni Kristo mismo; gipamatud-an kini nga katungod sa mga balaang apostoles; ang mga matinud-anong Kristohanong emperador, sugod kang Constantine (nga nagtumong dinhi sa 'Regalo ni Constantine'), 'Si Louis nga Una, Hari sa mga Romano, ug si Charles nga Dako', ug ang mga emperador nga sila Otto I ug Henry I, mga Cesar sa Roma, gitagad kaayo ang katungod sa Simbahan sa pagpanag-iya sa mga butang nga mapalihok ug dili mapalihok uban ang labing dakong pagtahod. Sa katapusan sa *Slov*, gipasiugda pa sa awtor nga ang espirituhanong awtoridad labaw sa*

---

[289] 'The Conversation' (1890). pp. 4, 5, 3, 10, 7, 8, 21, 17, 24, 13.

[290] Sa kasubo, ang panan-aw ni Smirnov dili mapamatud-an pinaagi sa tibuok konteksto sa *Beseda*. Bisan pa niana, angay hinumduman nga mao gayud ang gawasnong mag-uuma sa Amihanan ('ang mag-uuma sa itom nga yuta') nga nakigbisog og kusog kaayo ug kanunay batok sa mga nagtukod sa mga monasteryo (tan-awa ang Kapitulo VII sa ubos). Mahitungod sa mga mag-uuma sa Amihanan sa kinatibuk-an, tan-awa: Bogoslovsky, M. 'Zemstvo Self-Government in the Russian North in the 17th Century', vol. 1 (1909).

[291] 'Beseda' (1890). pp. 14, 22, 24. Angay nga hinumduman nga ang pipila sa mga panan-aw nga gipahayag sa mga awtor sa 'Beseda' hapit susama sa mga gipahayag sa 'Mga Sulat' ni Metropolitan Daniel. Kining 'Mga Sulat' pagahisgutan sa ubos.

[292] 'Usa ka Mubo nga Pulong sa Pagtanggol sa Kabtangan sa Monastiko'. Gipat. ni A. D. Grigoriev, sa: *Readings*. 1902. 2; ikumpara: Avaliani, sa: *BV*. 1908. 3. p. 374.

[293] Ibid. Paunang Pulong. pp. XXV–XXVII.

sekular nga awtoridad; bisan pa nga ang duha ka awtoridad gikan sa Diyos, ang sekular nga awtoridad kinahanglan mosumpo sa espirituhanong awtoridad[294] .

Ang 'Word' mao ra ang buhat nga gisulat sa unang katunga sa ika-16 nga siglo, pagkahuman sa Konseho sa 1503, aron ipanalipod ang mga panan-aw ni Joseph: ang iyang paksyon nabati nga kusgan na kaayo ug wala nay kinahanglan sa polemikal nga pamamahayag. Mao kana ang kapalaran sa mga dili maki-angkon: makig-away alang sa ilang hinungdan ug atakehon ang mga Josephite.

Usa pa ka makapaikag nga piraso gikan sa unang katunga sa ika-16 nga siglo, diin gipahimangnoan ang sekular nga mga awtoridad nga dili mosamok sa mga butang nga may kalabotan sa kabtangan sa simbahan. Sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo, ang Sede sa Metropolitan sa Moscow mipahigayon sa buluhaton sa pagtigom sa karaang mga dekreto sa mga khan sa Tatar, nga nagpamatood sa mga katungod sa mga simbahan, sa eklesiastikal nga hirarkiya, ug sa tanang klero. Dili ikalimod nga ang tumong niining paningkamot mao ang pagkuha og bag-ong ebidensya nga nagpamatood sa katungod sa mga monasteryo sa pagpanag-iya sa yuta. Ang koleksyon sa mga charter gisundan sa usa ka hulagway nga gisulat sa usa ka dili mailhi nga manunulat gikan sa sulod nga sirkulo sa Metropolitan. Niini, gipasiugda sa awtor ang maayong pamatasan sa mga 'paganong khan' ngadto sa Simbahang Ruso, nga ila gihuptan ang tanang pribilehiyo niini, lakip na ang pagka-exempt sa buhis. Gipakita niya ang mga khan isip ehemplo sa mga 'Ortodoxong prinsipe' ug giingnan sila: 'Kamo, O mga Ortodoxong prinsipe ug mga boyar, paningkamot nga magpakita og kaayo sa mga balaang simbahan, aron sa Adlaw sa Paghukom dili kamo mapahiya niining mga barbaro'[295] .

Ang pagtigom niining koleksyon sa mga charter misunod sa usa ka paningkamot niadtong 1550 sa batan-ong Tsar Ivan IV nga ibalhin ang bahin sa mga panag-iya sa Metropolitan sa Moscow ngadto sa kaban sa estado, aron kini nga mga yuta matugyan isip panag-iya sa mga nobleng nagserbisyo. Ang mga plano sa Tsar, ingon man ang negosasyon uban sa Metropolitan bahin sa pag-angkon sa yuta pinaagi sa pagpalit o pag-ilis, nasugat sa kusgan nga pagsupak gikan sa hierarkiya sa Moscow. Si Metropolitan Makarii misulat og usa ka espesyal nga traktado nga may titulo nga 'Mahitungod sa Dili Mabalhin nga Kabtangan, Gihatag sa Dios isip Panulondon sa mga Bendisyon sa Kalibutan'. Niini, iyang kusganong gisupak ang mga plano sa tsar ug gipangatarungan ang katungod sa Simbahan sa mga yutang panulondon ( ) pinaagi sa lain-laing mga panultihon gikan sa Balaang Kasulatan ug mga dekreto sa konsilyo; sama sa 'Mubo nga Diskurso', gihisgutan usab ni Makarii ang 'dowry ni Constantine'[296] .

Kini nga panaglalis tali sa sekular ug eklesiastikal nga awtoridad, nga natapos sa malinawon nga paagi, nagpakita nga ang estado dili hingpit nga pabor sa pagpalapad sa mga kabtangan sa simbahan, kay nanginahanglan kini og pagbahin-bahin sa yuta aron matuman ang kaugalingong katuyoan.

4. Mga lakang sa gobyerno sa ika-16 nga siglo nga nagtumong sa pagpugong sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monghe

Samtang nagpadayon ang pagtubo sa mga kabtangan sa simbahan sa Muscovite Tsardom. Ang mga monasteryo, nga gitukod isip mga hermitage para sa mga ascetic nga praktis, sa ulahi—pinaagi sa pagpalit, donasyon ug uban pang paagi sa pag-angkon og yuta—nahimong tinuod nga mga kolonya sa ekonomiya. Ang mga monasteryo adunay kaugalingong mga mag-uuma, nga nagtrabaho sa monasteryo, nagbayad og abang, o nagbuhat og corvée nga trabaho sa yuta sa monasteryo. Ang ekonomikanhong kauswagan ug pag-asenso sa mga monasteryo gipasiugda sa daghang pribilehiyo nga gihatag sa mga awtoridad sa estado. Si Adam Clement, nga mibisita sa Moscow niadtong 1553, misulat nga sa gingharian sa Muscovite 'plurima ibi exstruuntur Basilianorum coenopia; his magni sunt agrorum reditus, nam tertiam fundorum partem totius imperii tenent monachi' [daghan kaayong Basilianong monasteryo didto, ug nagpanag-iya sila og daghang yuta; ang ikatulo nga bahin sa yuta sa tibuok gingharian iya sa mga monghe][297] .

Apan, ang pagbag-o sa Prinsipalidad sa Moscow ngadto sa dakong Tsardom sa Moscow naghatag sa gobyerno og kinahanglanon nga maghatag og armadong depensa alang sa iyang mga utlanan. Ang buluhaton

---

[294] Ibid. pp. 12, 16, 24, 29–31, 48. Cf.: Golubinsky. 2. 2. p. 635, ug Maikov. IORAS. 1900. 2. p. 377.

[295] Priselkov. Ang mga Sertipiko sa mga Khan (1916). p. 61. Ang mga sertipiko nga gipagawas sa mga khan sa Golden Horde mao ang mga dokumento nga nagpamatuod sa mga katungod sa Simbahan sa Rusya ug nagpahilayo niini gikan sa pagbayad og buhis ngadto sa mga khan.

[296] Ang traktado ni Makarii sa: Tikhonravov. Kronika. Bol. 5, Bahin 3, p. 129; Golubinsky. Bol. 2, Bahin 1, p. 800. Ang dekreto sa tsar sa: Vremennik. Bol. 20, Bahin 3, p. 41.

[297] Clement Adam. Sa: *Rerum Moscoviticarum scriptores varii* (Frankfurt, 1600). p. 152.

sa pagmintinar sa hukbo—nga kadaghanan gilangkoban sa mga sundalo nga nakadawat og mga propyedad isip bayad sa ilang serbisyo militar—usa ka butang nga wala gyud hingpit nga masulbad sa gobyerno sa usa ka paagi nga makatagbaw. Sumala sa mga pagtuon sa kasaysayan, ang yuta mao ra ang kapital sa estado. Adunay kakulangan sa arable nga yuta nga magamit sa gobyerno aron ihatag isip mga panulondon; kini gipasabot, sama sa nahisgutan na, sa kamatuoran nga ang dakong bahin sa yuta gipanag-iya sa Simbahan ug mga monasteryo, ug ang tanang bag-ong paghatag sa yuta padayon nga nakalingkawas sa kamot sa gobyerno[298] .

Bisan pa sa wala pa ang Konseho sa 1503, ang Dakong Prinsipe sa Moscow naghimo na sa unang mga lakang batok sa mga monastiko ug eklesiastikal nga mga propyedad. Pagkahuman sa pagsakop sa Novgorod (1478), iyang gipangbahin ang dagkong luna sa yuta sa rehiyon sa Novgorod—nga kaniadto iya sa metropolitano ug sa pinakadato nga mga monasteryo—isip mga propyedad alang sa iyang mga sulugoon gikan sa Moscow; kini usa ka kinaiyahan nga bahin sa polisiya sa kolonisasyon sa Moscow[299] . Ang Arsobispo sa Novgorod, si Theophilus—ang katapusang prelate nga gipili mismo sa katawhan sa Novgorod—mibuto sa pagsupak batok niining mga lakang nga gihimo sa gobyerno sa Moscow, apan niadtong 1480 gikuha siya sa iyang katungdanan ug gipulihan ni Arsobispo Sergius (1483–1484), nga gitudlo sa Moscow. Niadtong 1490–1491, ang tanang mga kabtangan sa simbahan ug monasteryo gisusi pag-ayo sa mga klerigo nga gipadala gikan sa Moscow[300] . Kini nga imbentaryo misangpot sa dugang pagkonfiska sa mga yuta sa simbahan ug monasteryo alang sa estado *niadtong 1499–1500, usa ka lakang nga nakaapekto usab sa mga mas pobre nga monasteryo[301]* .

Klaro nga ang inisyatiba sa mga tigulang gikan sa tabok sa Volga, nga gipresentar sa Konseho sa 1503, mapuslanon kaayo para sa gobyerno; bisan pa, pagkahuman napakyas kini nga inisyatiba tungod sa hugot nga pagsupak ni Joseph sa Volokolamsk, ang Dakong Prinsipe—nga pribado nga misimpatiya niini—wala magbuhat og bisan unsang konkretong lakang aron mausab ang mga dekreto sa Konseho o bisan pa aron usbon ang konfiskasyon sa Novgorod sa mas dako nga sukod.

Ang mga sumunod kang Ivan III, bisan pa sa kusgan kaayong aktibidad sa literatura ni Prinsipe-Monghe Vassian nga batok sa mga monastikong panag-iya, wala usab maghimo og klarong lakang aron pugngan ang mga panag-iya sa yuta sa Simbahan. Usa ka hinungdanon nga butang niini mao ang kamatuoran nga si Metropolitan Daniel (1522–1539), nga tibuok kasingkasing nga misuporta sa mga panan-aw sa mga Josephite, maayo ang relasyon niya sa Dakong Prinsipe, labi na pagkahuman sa 1525, sa dihang gipanalanginan niya ang ikaduhang kaminyoon ni Vasily III. Tinuod, bisan pa, nga ang mga dekreto sa Konseho sa Stoglav nagpadayag nga, sa panahon sa paghari ni Vasily, ang gobyerno nagpagawas og usa ka dekreto nga nagdili sa mga alagad sa distrito sa Tver, Mikulin, Torzhok ug Belozero nga ibalhin ang ilang mga kabtangan ngadto sa mga monasteryo isip kontribusyon alang sa kalinaw sa ilang mga kalag; sa ulahi, kining pagdili gipalapdan pa ngadto sa mga distrito sa Yaroslavl, Suzdal ug Starodub nga mga distrito[302] . Pagkahuman sa kamatayon ni Vasily (1533), sa pagkabata ni Ivan IV ug sa rehensiya ni Gran Dukesa Elena—sa dihang ang gahum sa estado epektibo nga naa sa kamot sa iyang pinalabi nga mga boyar—ang gobyerno nakahimo sa bahín nga pagpugong sa pagpalapad sa mga propyedad sa mga monasteryo. Nalimpyo ang usa ka charter nga gikan pa sa 1535, diin gidili ang Glushitsky Monasteryo, nga walay pagtugot sa Dakong Prinsipe, sa pagpalit o pag-ilis og mga propyedad, o sa pagdawat niini isip baylo sa pag-ampo alang sa kalinaw sa kalag[303] . Usa ka tuig pagkahuman, gikuha sa gobyerno ang walay tanom nga yuta—mao ang dili pa natamnan nga yuta—gikan sa nagkalain-laing simbahan ug monasteryo sa Novgorod. Kini nga mga lakang

---

[298] Tan-awa ang bibliyograpiya para sa Mga Kapitulo VII ug VIII – mga pagtuon ni S. Rozhdestvensky (1897), N. Rozhkov (1899), Y. Gautier (1915), V. Milyutin (1859–1861), Gorchakov (1868); ug usab: Kljutschewskij. Geschichte RuЯlands. 2; Stдhlin. 1. pp. 296 ff.; Pavlov-Silvansky, N. The Tsar's Servants (1909).

[299] PSRL. 4. pp. 216–217. Nikitsky. Usa ka Sanaysay sa Sulod nga Kasaysayan sa Simbahan sa Veliky Novgorod (1879). p. 126.

[300] Pavlov. Historical Essay. p. 32; Grekov. The Novgorod House of St Sophia (1914). pp. 246–247.

[301] PSRL. 4. p. 271; ug sa rehiyon sa Belozersk, nga sakop sa Republika sa Novgorod, daghang panimalay sa mag-uuma ang gibalhin sa kontrol sa estado. S. A. Yu. No. 5. Alang sa dugang detalye, tan-awa: Gnevushev, A. Mga Sanaysay sa Ekonomikanhon ug Sosyal nga Kinabuhi sa Kabaryohan nga Populasyon sa Rehiyon sa Novgorod pagkahuman sa pag-aneksar niini sa Moscow. 1 (1915). pp. 3–8, 276–307, 347 ff., 355 ff. (gipamubo sa: BV. 1911. 2); Yanitsky, N. 'Ang Krisis sa Ekonomiya sa Rehiyon sa Novgorod sa ika-16 nga Siglo', sa: Univ. Kyiv. 1914. 7. pp. 12–14.

[302] AAE. 1. Blg. 227. p. 219; Pavlov. Historical Essay. p. 37.

[303] IRI. 3. p. 714. Gikan sa unang parapo sa charter, masabtan nga ang ingon nga pamaagi naglungtad dili lamang para sa Glushitsky Monasteryo; sa kasubo, walay nahibilin nga mga dokumento aron mapamatud-an nga unibersal kini nga pamaagi.

hingpit nga nagtugma sa panan-aw sa mga boyar, nga nasuko sa pagbalhin sa mga propriedad sa boyar ngadto sa Simbahan[304] .

Ang pagsugod sa paghari ni Ivan IV (1533–1584, sa tinuod 1546–1584) nagtimaan sa pagsugod sa usa ka bag-ong yugto sa pagdumala sa isyu sa mga monastikong propyedad. Ang unang paningkamot sa batan-ong tsar nga pugngan ang ilang pagpalapad, nga gihimo niadtong 1550, napakyas tungod sa kusgan nga pagsupak ni Metropolitan Makarii[305] . Ang panginahanglan sa pag-angkon og yuta aron ipangbahin isip mga panulondon sa klase sa mga nag-alagad, ug posible usab ang mga pakighinabi kang Artemy nga tigulang, napugos ang tsar, sa iyang mga pahayag ('mga pangutana sa tsar') sa Konseho sa Stoglav, nga hisgutan ang isyu sa mga panulondon sa mga monghe sa daghang higayon kauban sa mga kritisismo batok sa kinabuhi sa mga monghe. Ang Konseho sa Stoglav, samtang sa prinsipyo gikumpirma ang dili malapas nga katungod sa kabtangan sa mga monghe ug simbahan, nagpagawas, apan, usa ka 'dekreto' nga gipetsahan sa 11 Mayo 1551, diin ang mga obispo nga nakadawat og yuta gikan sa mga anak sa mga boyar, mga kawani sa serbisyo o mga mag-uuma isip bayad sa utang napugos sa pagbalik niining mga luna sa ilang kanhing tag-iya. Dugang pa, ang mga propyedad nga gihatag sa mga obispo o monasteryo nga walay pagtugot sa tsar kinahanglan usab ibalik. 'Ug kinsa man, nga walay kahibalo sa soberano,' ingon sa dekreto, 'mohatag sa ilang kabtangan sa usa ka monasteryo sa ilang kaugalingong kagustuhan, ug kana nga kabtangan gipadagan sa mga monasteryo nga walay bayad ngadto sa soberano.' Sukad niadto, ang mga monasteryo makapalit usab og yuta pinaagi lamang sa pagtugot sa tsar[306] . Bisan pa sa pormal nga ka-istrikto niini, kining dekreto, sama sa atong makita unya, halos wala gyud gipatuman sa praktis. Dili kalimtan nga, sa samang panahon, giila sa Konseho ang katungod sa Simbahan – nga gipangulohan sa metropolitano, sa mga obispo ug sa mga monasteryo – nga mapabilin ang pagpanag-iya sa yutang ilang nabaton na. Busa, ang paghukom sa Konseho sa Stoglav napamatud-an nga usa ra ka pansamantalang lakang. Makita nato unya nga ang lehislasyon bahin sa mga kabtangan sa mga monghe pormal nga magpadayon sa pagka-strikto; apan, sa laing bahin, ang mga epekto sa paghugot mapapas sa bag-ong mga royal charter nga gipagawas sa tsar.

Ang dekreto sa tsar niadtong 1557 naghatag sa mga paryente sa mga nagbilin og testamento sa katungod nga mobalik og palit gikan sa mga monasteryo sa mga kabilin nga yuta nga gipamana kanila, sa nakatakdang presyo[307] . Apan, pipila ka tuig pagkahuman, kining dekreto gikansela pinaagi sa resolusyon sa Konseho niadtong 1572. Sa samang panahon, naghukom ang Konseho nga ang mga pobre nga monasteryo nga gamay ra ang yuta ang makadawat og yuta isip gasa. Sa teorya, dako kaayo ang kahinungdanon sa maong paghukom niadtong Oktubre 9, 1572, kay gipugngan niini ang dugang pagtipon sa bahandi sa dagkong monasteryo: 'dili na hatagan og dugang nga mga propyedad ang dagkong monasteryo diin daghan na kaayong propyedad'. Ang mga propriedad kinahanglan ibalik k sa mga alagad, 'aron walay kawad-on sa serbisyo ug ang yuta dili mawala sa serbisyo'[308] .

Ang mosunod nga Konseho (1580) nagresolba sa isyu kadaghanan pabor sa estado: gidawat ang usa ka kinatibuk-ang lagda nga wala'y bisan ang metropolitano, ang mga obispo, o ang mga monasteryo makapalit og yuta gikan sa mga tag-iya sa yuta o gamiton kini isip kolateral[309] . Gipangatarungan sa Konseho kining paghukom sa basihanan nga ang Muscovite Tsardom napalibotan sa mga kaaway (gituohan nga nagtumong ang Konseho sa gubat sa kasadpan, sa Livonia, ug sa mga pag-atake sa Crimean Tatars), batok kanila nga gikinahanglan ang mga sundalong maayo og armas ug kompleto sa gamit. Apan ang mga sundalo nahugno sa grabeng kakabus ug wala silay yuta o kuwarta aron makapalit og armas ug kagamitan. Dugang pa, giila sa Konseho nga ang pag-asenso sa mga monasteryo misangpot sa pagkadaut sa kinabuhi sa mga monghe, nga nagpasiugda sa hilig sa sobra nga pagkaon ug pag-inom; posible nga gipakita dinhi ang mga panan-aw sa mga partisipante sa Konseho.

Ang dekreto sa Konseho sa 1580 – labi na ang unang bahin niini – mahimo untang nagsilbi isip bag-ong programa sa mga lakang sa gobyerno aron masulbad ang isyu sa mga propyedad sa simbahan, kon kini ipatuman. Duha ka tuig pagkahuman, niadtong 20 Hulyo 1584, sa panahon sa paghari ni Tsar Fyodor (1584–

---

[304] PSRL. 4. p. 299. Katalogo sa mga dokumento ug mga file nga anaa sa Arkibo sa Moskwahanon sa Ministeryo sa Hustisya. 1 (1869). p. 169 (No. 1736); Ang Kronika ni Alexander Nevsky, sa: RIB. 3. p. 248.

[305] Ikompara: Stoglav. Kapitulo 98 (edisyon sa Kazan, p. 412).

[306] AAE. 1. Blg. 227. p. 219.

[307] AI. 1. Blg. 154. IV.

[308] AI. 1. No. 154. XIX. Pavlov (Historical Essay, p. 142) ug Gorchakov (On Land Holdings, p. 62) sayop nga gipetsahan kining dekreto sa 1573.

[309] SGGD. 1. Blg. 200 (sayop ang bersyon sa: AAE. 1. Blg. 308, p. 372).

1598), gitigum ang usa ka bag-ong Konseho. Gikumpirma sa maong Konseho ang dekreto sa 1580 ug gidugangan kini og labing hinungdanong mga lakang, nga mao: kung dili man permanente, apan alang sa walay klarong katapusang panahon, gipawagtang ang mga 'tarkhans' – 'hangtod sa dekreto sa Tsar… nga ibalewala ang mga tarkhans, hangtod nga maestablisar pag-usab ang kahimtang sa yuta… ug ang tanang buhis sa tsar ug lokal nga koleksyon bayaran porma sa tarhans, sa matag tarhan… sa tanang katawhan[310] .

Kini nga bag-ong lakang sa gobyerno, nga gipasiugdahan sa labing dakong bahin sa grabe ka lisod nga kahimtang pinansyal sa estado, tinuod nga gitumong batok sa mga propyedad sa simbahan ug monasteryo, kay hapit tanan niini gi-exempt gikan sa buhis ug bayad nga bayran sa estado pinaagi sa espesyal nga sulat sa grant ug tarhans. Kung kini nga programa ipatuman sa gobyerno, sa usa ka bahin, mahimo untang isulti nga adunay kusog nga kausaban sa palisiya sa gobyerno bahin sa mga kabtangan sa simbahan ug monasteryo, ug sa pikas bahin, mahimo untang gilauman ang dakong pagtaas sa kita alang sa kaban sa estado. Bisan pa, kining dekreto sa Konseho dali ra kaayo – sama sa kasagaran mahitabo sa administratibong praktis sa Estado sa Muscovite – gilapas sa gobyerno mismo[311] . Makapaikag ug hinungdanon nga giisip sa mga awtoridad ang dekreto sa Konseho niadtong 20 Hulyo ingon usa ka tinuod nga pagwagtang sa mga tarhans ug naningkamot nga ipatuman kini sa labing dali nga panahon. Sa sayo pa sa pagsugod sa tingdagdag niadtong tuiga, nadawat ang mga petisyon gikan sa mga monasteryo, diin klaro nga ang lokal nga mga awtoridad nangayo og buhis gikan kanila[312] .

Nagpakita ang lain-laing mga dokumento nga, pagkahuman dayon sa pag-isyu sa dekreto niadtong 20 Hulyo 1584, ang mga awtoridad sa monasteryo mihimo og mga lakang aron malikayan kini. Sa sayo pa sa 11 Agosto—tulo ka semana pagkahuman—ang Monasteryo sa Solovetsky nakahimo sa pagpabilin sa ilang daang tarhans, bisan pa man sa pagbaylo niini sa usa ka pasalig sa pagbayad og tinuig nga abang[313] . Mahimo pang mosangpot sa ubang mga pananglitan sa dili tinuoray nga kinaiya sa palisiya sa gobyerno, nga nagpasabot nga kining bag-ong lehislasyon wala maghatag og bisan unsang partikular nga praktikal nga benepisyo sa estado.

Ang mga kalihokan sa ekonomiya sa Kirillo-Belozersky Monasteryo labi ka makapadayag; sa ika-16 nga siglo, nakatigom kini og dagkong yutang panag-iya. Ang mga dokumento gikan sa maong monasteryo nagpakita nga, pagkahuman sa paghukom sa Konseho sa Stoglav, wala gyud tinguha ang mga awtoridad sa monasteryo nga pagamub-on ang ilang pagpalit og yuta subay niining maong paghukom. Sa kasukwahi, sa sayong mga tuig pagkahuman sa Konseho – tali sa 1551 ug 1572 – ang mga awtoridad sa monasteryo nagpalit og bag-ong mga yuta, kadaghanan sa amihanan, ug labing importante, wala gani naningkamot ang monasteryo sa pagpangayo og pagtugot sa tsar alang niini. Pagkahuman sa dekreto sa 1572, nga nagdili sa pagdawat og mga donasyon sa yuta gikan sa mga sulugoon militar alang sa kalinaw sa ilang mga kalag, ang monasteryo nangita og paagi aron mapalambo ang kaugalingon pinaagi sa mga minahan sa asin ug mga pabrika sa asin nga gihatag kanila isip mga donasyon. Ug sumala sa dekreto sa 1580, malampuson ang mga awtoridad sa monasteryo sa pagpangumbinsi sa tsar nga ipabilin ang mga tarhans nga kaniadto gihatag[314] . Makita usab ang susamang mga pananglitan gikan sa ulahing bahin sa ika-16 ug sayong bahin sa ika-17 nga siglo sa mga kalihokan sa ekonomiya sa ubang mga monasteryo, pananglitan sa mga distrito sa Tver ug Uglich[315] . Kini nga mga pananglitan nagsilbi nga dugang ebidensya sa kadako sa kalainan tali sa pormal nga lehislasyon ug

---

[310] SGGD. 1. Blg. 202, pp. 594, 595.

[311] Kini nga kamatuoran natukod na ni S. F. Platonov (Essays on the History of the Time of Troubles (1899). p. 593); cf. usab ang iyang maanindot nga buhat 'Boris Godunov' (1924). p. 82. A. Shpakov (Ang Estado ug ang Simbahan sa Ilang Relasyon sulod sa Muscovite nga Estado. Ang Pagpundar sa Patriarkaato sa Rusya (1912). pp. 85, 39) nagtuo nga ang pagpanumbalik sa mga tarhans gihimo sa sugo sa matinud-anon nga Tsar Fyodor, nga dili makasalikway sa mga petisyon sa mga monasteryo.

[312] Tan-awa, pananglitan: Historical Acts of the Spassky Monastery in Yaroslavl. 1 (1896). Nos. 58, 59, 60; Shumakov, S. Katalogo sa mga Sulat sa Lupon sa Panalapi. 4 (1917). Blg. 1798; Kataev, I. ug Kabanov, A. Katalogo sa mga Akto sa Koleksyon ni Count Uvarov. Mga Historikal nga Akto (1905). Blg. 58 – nga may petsa nga sayo pa kaysa 11 Oktubre 1584; Petrov, V. Ang Kodigo sa Konsilyo sa 1584 sa Pagwagtang sa mga Tarkhan, sa: Koleksyon sa Pagpasidungog kang S. F. Platonov (1922). pp. 191–201.

[313] AAE. 1. Blg. 323.

[314] Nikolsky. Ang Monasteryo sa Kirillo-Belozersky. Bol. 1, Bol. 2. Mga Apéndis: XLII, LVI, LXXV, LXXVIII. Ang Tsar mismo wala magtagad sa mga dekreto sa mga Konsilyo; pananglitan, niadtong 1575 gihatagan niya og yuta ang Monasteryo sa Kirillov, nga usa na sa pinakadato (Ayu. Blg. 126); niadtong 1583 gihatagan niya pag-usab og tulo ka baryo kining monasteryo (Makarii. 8. pp. 255).

[315] Ang mga Akto sa Tver. Ed. S. Shumakov. Bol. 1 (1896). Blg. 19, 20, 75; Ang mga Akto sa Uglich. Bol. 1 (1898). Blg. 46, 48, 70–73, ug uban pa.

sa praktikal nga pagpatuman niini sa estado sa Muscovite; sa tibuok ika-16 nga siglo, ang isyu sa mga propyedad sa simbahan ug monasteryo wala gayud hingpit nga masulbad[316] .

5. Mga lakang nga gihimo sa ika-17 nga siglo hangtod sa 1648

Ang politikal, sosyal, ug ekonomikanhong kagubot sa Panahon sa mga Kasamok (1598–1613)[317] posibleng nakapahinungdan og pipila ka mga kausaban sa palisiya sa gobyerno bahin sa mga monastikong panag-iya. Apan, sa pag-analisar niining palisiya, wala kitay nakitang hinungdanong kausaban sa unang katunga sa ika-17 nga siglo, sa wala pa ang 1649 ug sa wala pa ang Kodigo ni Tsar Alexei (1645–1676).

Bisan pa sa lisud kaayo nga pinansyal ug ekonomikanhong kahimtang sa Muscovite Tsardom pagkahuman sa Panahon sa mga Kasamok, wala gayud nakahimo ang gobyerno sa pagpatuman og bisan unsang seryosong lakang aron kumpiskahon ang mga yutang panag-iya sa mga monghe[318] . Masulti nga ang ideya mismo sa sekularisasyon sa mga panag-iya sa simbahan dili mohaom sa eklesiastikal ug politikal nga panan-aw sa mga sekular nga awtoridad; Dugang pa, dili kalimtan nga sa panahon ni Tsar Mikhail (1613–1645), dako kaayo ang impluwensya ni Patriyarka Filaret (1619–1633), ang amahan sa tsar, ug ang patriyarka, siyempre, mitindog nga supak sa bisan unsang pagpugong sa katungod sa Simbahan sa pagpanag-iya og yuta[319] . Busa, nagpadayon ang gobyerno sa pagpatuman og dili tinud-anay nga pamaagi ug, sa iyang mga dekreto, giatubang lang sa dili direkta ang isyu sa mga kabtangan sa simbahan[320] .

Sa niini nga bahin, kinahanglan hinumduman ang duha ka dekreto. Ang una, nga gipagawas niadtong 28 Nobyembre 1620, nga gi-isyu sa panahon nga si Patriarka Filaret, samtang batan-on pa si Tsar Mikhail, dako kaayo ang papel sa administrasyon sa estado[321] , nagtugot sa mga opisyal militar nga gawasnon nga gamiton ang mga propyedad nga ilang nadawat alang sa ilang serbisyo sa panahon sa paghari ni Tsar Vasily Shuisky, lakip na ang pagdonar niini sa mga monasteryo alang sa kalinaw sa kalag o ang pagbaligya niini[322] . Duha ka tuig pagkahuman, niadtong 27 Agosto 1622, gipagawas ang lain nga dekreto, sumala niini ang mga propyedad nga nadawat sa mga monasteryo isip endowment para sa kalinaw sa kalag, isip mga gasa, o nakuha pinaagi sa nga pagpalit human sa 1613, mahimong mabawi gikan sa mga monasteryo sa mga paryente sa mga testator, mga donor, o sa mga nagbalhin niini; Bisan pa, ang mga propyedad nga nahimong kabtangan sa mga monasteryo sa wala pa ang 1613 mahimong mabawi lamang kon ang mga petisyon alang niini gisumite sa wala pa ang 1613 ug kon ang maong butang gipahibalo sa tsar; ang mga propyedad nga wala'y gisumiteng petisyon nagpabilin nga kabtangan sa mga monasteryo[323] .

Sa administratibong praktis, naandan nga magpagawas og pipila ka mga dekreto dili para sa tibuok estado, kondili para lamang sa piho nga mga rehiyon; kasagaran kini nga mga dekreto naglangkob usab sa

---

[316] Ang kamatuoran nga ang hirarkiya sa simbahan nagpadayon sa pagpangayo sa dili malapas nga katungod sa mga kabtangan sa simbahan makita usab sa usa ka sulat gikan sa bag-ong gitudlo nga Patriarka Job ngadto sa Metropolitan sa Georgia nga petsang 1589. Makarii. 10. p. 68; ang sulat naa sa: Christian Readings. 1869. 2. pp. 867–893. Sa unang mga tuig sa paghari ni Tsar Boris (1598–1605), sumala ni S. Platonov, ang dekreto sa 1584 nga nagwagtang sa tarhans nabawi ang bisa; apan sa panahon pa ni Fyodor, niadtong 1593–1594, napugos ang gobyerno—nga sa tinuud anaa sa kamot ni Boris Godunov—sa paghimo og pagrepaso sa mga titulo sa mga monasteryo, ug ang mga propyedad nga walay suportang dokumento gikumpiska ug gibalhin sa kaban sa estado. Platonov. Boris Godunov (1924). pp. 149–150. Sa kasubo, walay opisyal nga talaan o bisan unsang laing historikal nga materyal bahin niining 'rebyu'.

[317] Hangtod karon, ang buhat ni S. F. Platonov nga *Essays on the History of the Time of Troubles in the Muscovite State* (1899; ika-2 nga edisyon 1912) nagpabilin nga labing maayong pagtuon sa mga hinungdan ug mga panghitabo sa Panahon sa mga Kasamok.

[318] Ang pinansyal nga tabang nga gihatag sa Simbahan ug mga monasteryo atol sa Panahon sa mga Kasamok pagahisgutan sa ubos.

[319] Nakadawat si Patriarka Filaret og bag-ong dagkong gasa sa yuta gikan sa tsar; dugang pa, daghang mga propriedad ang nakuha pinaagi sa pagpalit o nadawat isip mga regalo – samtang hingpit nga wala tagda ang mga dekreto sa ika-16 nga siglo. Gorchakov. Mahitungod sa mga Pagpanag-iya sa Yuta (1871). pp. 329–336. Mahitungod sa dakong impluwensya ni Filaret sa mga butang sa pagdumala, tan-awa: Stasevsky. Essays on the History of the Reign of Tsar Mikhail Feodorovich (1913) ug Makariy. 11. pp. 1–75. Angay usab hisgutan dinhi ang iladong dekreto sa 1625, nga dako kaayo ang pagpalapad sa hudisyal nga gahum sa patriyarka (Gorchakov. The Monastic Office. p. 53) ug dako kaayo ang kahinungdanon niini alang sa mga monasteryo sa 'patriarchal domain'.

[320] Pananglitan, ang desisyon sa Zemsky Sobor niadtong 1619, sumala sa nga ang mga lungsuranon ug mga lumolupyo sa distrito nga mipuyo sa mga yuta sa simbahan ug monasteryo atol o pagkahuman sa Panahon sa mga Kasamok wala gi-exempt sa buhis ug uban pang mga katungdanan, nga kaniadto praktis base sa mga sulat sa gasa ug tarhans. AAE. 3. Blg. 105.

[321] PSRL. 5. p. 64; cf.: SGGD. 3. No. 4 ug Smirnov. Patriarch Filaret, sa: CHOLDP. 1873. Hunyo. p. 829.

[322] Libro sa Dekreto sa Lokal nga Opisina. Gipat. N. Storozhev. Blg. 6, sa: Katalogo sa mga Dokumento ug mga File sa Arkibo sa Ministeryo sa Hustisya. 6 (1896).

[323] Ibid. Blg. 96.

mga propyedad sa monasteryo. Busa, niadtong 1624, gipagawas ang usa ka espesyal nga dekreto para sa distrito sa Ustyug sa amihanan, nga nagdili sa pagbaligya ug paghimo og mga testamento 'alang sa kalinaw sa kalag' sa 'itom nga mga yuta' ug mga baryo—mao kana, mga baryo nga gipuy-an sa mga gawasnong mag-uuma nga nagbayad og buhis ug nagtuman sa ubang obligasyon sa estado. Ang mga awtoridad sa monasteryo, bisan pa niana, sama sa ika-16 nga siglo, nakakaplag og mga paagi aron malikayan usab kini nga dekreto sa 1624. Busa, niadtong 1651, gisugo sa gobyerno nga ang 'itom nga yuta' nga nakuha pagkahuman sa dekreto sa 1624 ibalik sa estado ug nga ang mga mag-uuma nga nagpuyo niining mga yuta ibalhin sa kaban sa estado[324] .

Ang dekreto sa 1641 adunay praktikal nga kahulugan; bisan tuod, sa estrikto nga pagkasulti, wala kini maghisgot sa mga monastikong panag-iya, apan kini labi na nakaapekto sa mga monastikong mag-uuma. Epektibo kini tungod kay ang pagpatuman niini nagsalig dili sa gobyerno kondili sa pribadong inisyatiba. Ang iladong 'mga petisyon sa 1641' nagsilbing hinungdan sa maong dekretoAng mga serbisyo gikan sa lain-laing lungsod ug distrito nagreklamo sa tsar bahin sa mga pribilehiyo nga gipanag-iya sa mga monasteryo, nga nagtugot kanila sa pagkuha og mas maayong kahimtang sa ekonomiya alang sa ilang kaugalingon ug sa pagdani sa mga mag-uuma gikan sa panulundon nga mga propriedad ug yuta sa mga serbisyo paingon sa ilang kaugalingong yuta, ingon man sa pagpuyo sa mga mag-uuma nga nilayas sa ilang mga propriedad. Nagreklamo usab ang mga serbisyo nga ang mga pribilehiyo nga may kalabotan sa 'fixed-term' o 'reserved' nga mga tuig nakapahinabo og dakong kalibog bahin sa hurisdiksyon, tungod kay nagkalainlain ang hudisyal nga katungod sa lain-laing mga monasteryo. Ang tanan niini adunay paborableng epekto sa pinansya sa mga monasteryo apan nakapahinabo og dakong kapildohan sa mga serbisyo. Ang mga petisyonaryo nangayo nga ipagawas ang usa ka dekreto nga nagtugot sa mga tag-iya sa yuta nga walay takdang panahon pangitaon ang pagbalik sa mga lumolupyo nga nilayas ug sa mga mibalhin sa yuta sa simbahan, nga obligado sa pagbayad og abang. (Ang mga mag-uuma mismo gawasnon, apan napugos sa yuta.) Gidawat ni Tsar Mikhail ang hangyo sa mga petisyonaryo pinaagi sa pag-isyu og katugbang nga dekreto, ug karon daghang mga serf ang nakahimo sa pagpasaka og legal nga kaso batok sa mga monasteryo sa ilang kaugalingong inisyatibo[325] .

Kini nga dekreto sa 1641 dili direkta nga nitandog sa batakang isyu sa mga propyedad sa mga monghe, apan kini usab nakapukaw sa pagtagad sa gobyerno sa maong butang. Sa tinuod, pipila ka tuig pagkahuman, uban sa Kodigo sa 1649, gisagaran sa mga sekular nga awtoridad ang mga pribilehiyo sa mga institusyong eklesiastikal, bisan dili pa kini sa labing hugot nga paagi; milabay pa ang laing tunga ka siglo sa mga walay gana nga lakang sa wala pa masugdan nga masulbad sa lain nga paagi ang isyu sa mga propyedad sa mga monghe.

6. Ang Kodigo sa 1648

Ang Conciliar Code ni Tsar Alexei Mikhailovich sa 1649 – nga resulta sa buhat sa Zemsky Sobor *sa 1648–49[326] – wala'y kapilian nga balewalaon ang isyu sa mga propyedad sa simbahan ug mga propyedad sa mga monghe sa , nga dako kaayo'g papel sa ekonomiya sa Muscovy. Dili usab angay kalimtan nga daghan sa*

---

[324] Dyakonov. Mga Sanaysay sa Kasaysayan sa Populasyon sa Kabaryohan sa Muscovite nga Estado sa ika-16–17 nga mga Siglo (1898). p. 180. Bogoslovsky. Op. cit., sa: Mga Pagbasa. 1909. Bol. 1. p. 59. Makita nga ang mga awtoridad sa monasteryo dali ra kaayo nakalikay niini nga mando. Pananglitan, ang Monasteryo sa Arkanghel, nga nahimutang sa lungsod sa Ustyug, nakahuman og dili moubos sa 50 ka transaksyon sa pagpalit ug pag-mortgage sa yuta tali sa 1624 ug 1648; ang ubang mga monasteryo sa amihanan nakahimo pa og dugang 42 ka susamang transaksyon niining panahona. Ibid. p. 86 ff.

[325] AI. 3. Blg. 92. p. 33. Mobalik kita sa pangutana sa mga paupang may takdang panahon sa kapitulo sa ekonomiya sa monastiryo.

[326] Ang Zemsky Sobor *sa 1648–49 dili angay ilibog sa Sobor sa 1649, nga gitugyan sa pipila ka mga butang sa pagsimba. Belokurov. Proceedings of the Moscow Ecclesiastical Sobor of 1649, in: Readings. 1894. 4.* Mahitungod sa *Zemsky Sobor* sa 1648–49 ug sa Kodigo sa 1649, tan-awa: Latkin, V. Zemsky Sobors of Ancient Rus' (1885); Platonov, S. Sources of Tsar Alexei Mikhailovich's Code, in: Yuridicheskiy Vestnik. 1889. 11 (usa ka bililhon kaayo nga pagtuon); Arkhangelsky. 'Mahitungod sa Conciliar Code ni Tsar Alexei Mikhailovich sa 1649 nga may Kalabotan sa Ortodoksong Simbahang Ruso', sa: Christian Readings. 1881. 2. pp. 42–134, 300–365; Stdhlin. 1. pp. 379 ug mosunod. Ang mga buhat ni P. Smirnov, nga gipahinungod sa mga panan-aw ug tinguha sa mga estates nga gipakita sa Konseho, bililhon kaayo alang sa kasaysayan ug pagkompila sa Kodigo: 1. Mahitungod sa Gigikanan sa Kodigo ug sa Zemsky Sobor *sa 1648–49, sa: ZhMNP. 1913. 9; 2. Daghang mga dokumento mahitungod sa kasaysayan sa Kodigo sa Konseho ug sa Zemsky Sobor* sa 1648–49, sa: Readings. 1913. 4 (Seksyon sa Miscellany); 3. Mga petisyon gikan sa mga maharlika ug mga anak sa boyar sa tanang lungsod sa unang tunga sa ika-17 nga siglo, sa: Readings. 1915. 3; 4. Usa ka bag-ong petisyon gikan sa mga negosyante sa Moscow bahin sa pagpahawa sa mga langyaw, sa: Readings of the Nestor the Chronicler Society. 22 (1912). Blg. 4. Ang mga buhat ni Smirnov usab nagpakita sa kadako sa pagkadismaya sa mga estate sa pagtubo sa mga estate sa simbahan ug monasteryo.

mga resolusyon niining labing iladong Zemsky Sobor ang gidawat isip tubag sa daghang petisyon gikan sa mga tawo sa lain-laing antas sa katilingban – kadtong mga antas nga supak sa legal ug pinansyal nga pribilehiyo nga gikaangkon sa mga institusyong simbahan. Nagpasabot kini ngano nga ang Kodigo, nga mitubag sa mga hangyo niining mga propriedad, gipamatud-an pag-usab ang naunang dekreto sa 1580 ug hingpit nga gidili ang Patriarka, mga obispo, ug mga monasteryo sa pag-angkon og bag-ong yuta pinaagi sa bisan unsang paagi (Kodigo, Kapitulo 17, §§ 30 ug 42). Dugang pa, ang tanang panuluyan ug libreng lungsod nga nahimutang sa yuta sa simbahan ug monasteryo ug gipahilayo sa corvée labour tungod sa lain-laing pribilehiyo gibalhin sa hurisdiksyon sa kaban sa estado, samtang gidili ang mga institusyon sa simbahan sa pag-angkon o pagtukod og susamang panuluyan (Code, Kapitulo 19, §§ 1, 5, 7–9, 13, 15, 16). Ang mga estate nga gipakita sa Zemsky Sobor nangayo pa gyud og labaw pa, mao ang pagsekuestra sa tanang yuta nga naabot sa kamot sa klero pagkahuman sa 1580, aron kini ipangbahin isip mga estate sa mga walay yutang serbisyo. Apan, kining mga hangyo sa mga estates nasugat sa kusganong pagsukol sa mga klero ug wala kini gitugotan – wala kini makita sa Kodigo. Ang Tsar nagsaad lang nga magmando og pagkuha og imbentaryo sa tanang yuta nga nakuha human sa dekreto sa 1580.[327]

Ang hangyo alang sa bahín nga sekularisasyon napakyas. Ang gobyerno mouyon lang sa pagpugong sa dugang pagpalapad sa mga propyedad sa simbahan. Napabilin sa Simbahan ang daan nga mga propyedad niini – kadtong nakuha niini sa wala pa ug pagkahuman sa dekreto sa 1580. Tungod kay ang Zemsky Sobor sa 1649 wala magpagawas og bisan unsang dekreto bahin sa mga propyedad nga nakuha sa wala pa ang 1580, ug ang hangyo sa Simbahan nga sekwestrado ang mga yuta nga nakuha pagkahuman sa dekreto sa 1580 gisalikway sa tsar, giisip sa Simbahan—sama sa sunod nga gipahayag sa daghang higayon—nga ang Kodigo naglakip sa pag-ila sa katungod sa Simbahan sa mga yutang naa sa iyang pagpanag-iya.

Ang Kodigo sa 1649 misulay de jure (Kapitulo 17, § 42) nga usbon pag-uyon sa hukom sa 1580 ug sa naunang hukom sa Konseho sa Stoglav, aron pugngan ang pagpalit og yuta sa mga monasteryo. Niadtong 1651, gisugo pa gani sa gobyerno nga ang mga baryo nga napalit o nadawat isip panalipod sa mga monasteryo, parokya, ug mga negosyante, ipasa sa soberano kon ang maong mga baryo nahimutang sa 'black tax-paying volosts' ([328]). Sa kasubo, walay ebidensya nga kini nga sugo gipatuman gayud. Sa kasukwahi, nahibal-an nga ang gobyerno – supak sa Kodigo sa 1649 ug sa dekreto sa 1651 – nagtugot sa pipila ka mga monasteryo, ingon tubag sa ilang mga petisyon, sa pag-angkon og mga yuta nga gipuy-an sa mga mag-uuma sa mga 'volost nga nagbayad og itom nga buhis'[329] . Ang mga tsar mismo ang nakalapas sa Kodigo sa 1649: ang mga dokumento gikan sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo nagpakita og daghang mga pananglitan sa mga monasteryo nga nakadawat, isip mga gasa gikan sa mga tsar, sa dili pa natamnan nga yuta ug sa yuta nga gipuy-an sa mga mag-uuma gikan sa mga propyedad sa soberano[330] . Busa, sa ika-17 nga siglo, gisunod sa gobyerno ang parehas nga agi sama sa ika-16 nga siglo, ug ang istriktong pagkasulti sa Kodigo sa 1649 sa tinuod nagbutang og gamay ra kaayo nga mga pagdili sa katungod sa mga monasteryo sa pagpanag-iya sa yuta.

7. Ang Opisina sa Dakong Palasyo ug ang Opisina sa Monastiko

Base sa 1649 nga Kodigo, natukod ang usa ka bag-ong institusyon, ang gitawag nga Opisina sa mga Monghe, nga sa tinuod wala magdula og labi ka hinungdanon nga papel sa pagsulbad sa isyu sa mga propyedad sa mga monghe, ug sa kinauyokan, wala kini'y tinuod nga kabag-ohan; bisan pa, ang pagtukod sa Opisina sa

---

[327] AAE. 4. Blg. 33. Alang sa ebidensya nga ang Kodigo sa 1649 tinuod nga gipatuman (ini magamit labi na sa pagbalhin sa mga panulondon ngadto sa kaban sa estado), tan-awa ang AAE. 4. Blg. 35, 36, 39; AI. 4. Blg. 32; PSZ. 1. Blg. 35; 2. Blg. 731.

[328] RIB. 12. pp. 261, 910, 932.

[329] Niadtong 1652, gihatag kini nga katungod sa mga monasteryo sa Ivanovsky ug Gledensky sa amihanan (RIB. 12. p. 261); niadtong 1663, ang duha ka monasteryo nakadawat og charter sa pabor, diin ang ilang mga yuta dili na ibalik sa ilang kanhing mga tag-iya o sa ilang mga manununod (ibid., p. 372), nga supak sa dekreto sa 27 Agosto 1622. Kini nga pribilehiyo lagmit nga lapad nga gigamit sa praktis, kay ang ubang mga monasteryo nakadawat usab og espesyal nga katungod base sa mga petisyon, nga miresulta nga sa ika-17 nga siglo, usa ka dakong bahin sa yuta sa nagkalain-laing rehiyon sa estado napasar sa pagpanag-iya sa mga monasteryo tungod sa mga utang nga nabuo sa militar nga maharlika. Ikumpara: Gautier. The Moscow Region (1937). pp. 232–233; Shumakov. The Bezhetsk Acts, sa: Readings. 1899. 1; A.Yu. No. 119. 3; ibid. The Uglich Acts. Ibid.

[330] Ang mosunod nakadawat og mga gasa: niadtong 1682, ang Savvo-Storozhevsky Monasteryo; niadtong *1682–83, Patriarka Joakim; niadtong 1683, Metropolitan Jonah sa Rostov; niadtong* 1685–86, ang Bag-ong Jerusalem nga Monasteryo; niadtong *1692–93 – ang Goritsky Monasteryo; niadtong 1689 – ang Rozhdestvensky Monasteryo sa Rostov. Gautier. Op. cit. pp. 224, 222. Niadtong 1672, usa ka dekreto ang nagtugot sa paghatag sa mga walay pulos ug dili ginapahimungang yuta sa nagkalain-laing distrito ngadto sa Patriarka, mga bishopriko ug mga monasteryo; usa ka tuig pagkahuman, gipagawas ang usa ka bag-ong dekreto nga nagpalapad sa gilapdon alang sa dugang nga pag-angkon. PSZ. 1. Nos. 521, 549, 552, 554.*

Monastiko misangpot sa mga kausaban sa hurisdiksyon sa klero, ingon man usab sa pipila ka mga pagbag-o sa palisiya sa gobyerno sa Moscow batok sa Simbahan[331] . Busa, ang pagtukod sa Departamento sa Monastiko nakapukaw og kusog kaayong pagkadismaya ug kritisismo, hayag man o tinago, gikan sa mga klero; kini tungod sa mga kausaban sa maong natad, imbis sa isyu sa mga propyedad sa simbahan ug monastiko[332] .

Bisan pa man, ang sekular nga mga awtoridad sa Muscovy tali sa 1503 ug 1649 wala makahimo sa pagpatuman og radikal nga mga reporma bahin sa mga propyedad sa simbahan—ug labi na gayud sa mga propyedad sa mga monghe—nga bahin tungod sa impluwensya sa mga obispo sa gobyerno ug bahin tungod sa relihiyosong panan-aw sa mga tawo niadtong panahona, bisan pa niana, giisip sa gobyerno nga gikinahanglan, sa labing gamay, nga masabtan ang kahimtang sa mga propyedad sa simbahan ug monastiko, nga magpahamtang og pipila ka kontrol niini, ug nga makaseguro og pipila ka benepisyo alang sa kaugalingon gikan sa mga panag-iya sa mga monghe. Ang pagtukod sa Opisina sa Monastiko, bisan pa man, usa ra ka gamay nga inobasyon sa palisiya sa gobyerno, kay sa dugay na nga panahon sa wala pa ang Opisina sa Monastiko ug ang Sinodo sa panahon ni Pedro, ang sekular nga mga awtoridad sa Moscow nagpahamtang na og permanente nga pagbantay sa mga institusyon sa simbahan, lakip na ang mga butang nga may kalabotan sa mga propyedad sa mga monghe. Kini nga kontrol gihimo sa Opisina sa Dakong Palasyo. Usa kini sa mga institusyon sa Muscovy nga ang mga kalihokan dili ikalimod kon hisgutan ang relasyon tali sa Simbahan ug estado.

Ang Opisina sa Dakong Palasyo unang nahisgutan niadtong 1547[333] , bisan pa man mahunahunaon nga naglungtad na kini kaniadto pa, sukad pa sa panahon ni Dakong Prinsipe Ivan III (1462–1505), bisan pa man nga ang mga kalihokan niini gamay ra niadtong panahona[334] . 'Ang tanang mga butang nga may kalabotan sa mga institusyon sa simbahan ug sa ilang mga kabtangan, ug nga direkta nga nasakop sa mga dekreto sa soberano, gisumite sa soberano gikan sa tunga-tunga sa ika-16 hangtod sa tunga-tunga sa ika-17 nga siglo (hangtod sa Sobornoye Ulozheniye sa 1649) pinaagi sa Opisina sa Dakong Palasyo. Didto kini gipangdumala; pinaagi niini nga opisina gipagawas ang mga dekreto sa tsar ngadto sa mga awtoridad sa simbahan, mga institusyon ug sa mga may kalabutan nga indibidwal[335] . Ang mga rekord naghisgot sa kapin sa usa ka higayon sa mga kaso diin ang mga butang sa monastiko giresolba gayud dinhi[336] . Kini nga institusyon, nga nagdumala sa lainlaing mga butang—sama sa naandan sa administrasyon sa Karaan nga Rus'—nagpahamtang, lakip sa uban, sa kontrol sa mga propyedad sa monastiko; Ang mga dokumento gikan sa paghari ni Tsar Mikhail (1613–1645) kanunay naghisgot sa usa ka departamento sulod niining opisina, nga sa panahona nailhan nga 'Opisina sa Monastiko ug Opisina alang sa mga Butang sa Monastiko ug Pagbalhin'[337] . Ang opisina gidumala sa usa ka boyar, nga nailhan nga steward, ug sa mga klerk. Nag-atiman kini sa tanang pinansyal nga mga butang nga may kalabotan sa mga monastikong panag-iya: ang kinatibuk-ang buhis sa arable nga yuta, ang buhis sa katungod sa pagpangisda—nga gi-abang sa estado ngadto sa mga monasteryo alang sa usa ka piho nga bayad—ug ang buhis sa mga pabrika sa asin ug uban pang mga ekonomikong negosyo[338] ; Sa ulahi, sa ika-17 nga siglo, kini usab ang responsable sa pagdumala sa ani ug sa pag-recruit sa mga sundalo para sa serbisyo militar[339] . Bisan pa, kini tanan nagamit lamang sa mga monasteryo sa nga adunay royal charter sa

---

[331] Mahitungod sa hurisdiksyon sa monastikong orden, tan-awa ang Kapitulo IX. Mahitungod sa Opisina sa Monastiko: Gorchakov, M. Ang Opisina sa Monastiko (1868) – usa ka pagtuon nga nagpabilin ang kahulugan sa akademiko hangtod karon; Importante usab nga hinumduman ang lain pang buhat: Shimko, I., *The Patriarchal State Office* (1894), ug usa pa ka buhat: Gorchakov, *On the Landholdings of the All-Russian Metropolitans, Patriarchs and the Holy Synod* (1871).

[332] Ang Patriarka Nikon mitutol nga kusgan kaayo batok sa pagtukod sa Opisina sa mga Monghe: 'Opinyon ni Patriarka Nikon mahitungod sa Kodigo', sa: Mga Tala sa ORSA. 2 (1861). pp. 456–497, labi na sa p. 451; bahin sa katungod sa Simbahan sa eklesiastikal nga kabtangan: pp. 453, 449. I-kumpara: Gorchakov. The Monastic Department. p. 19 ug Zhukov, A. Patriarch Nikon's Views Nikon sa mga Relasyon tali sa Sekular ug Eklesiastikal nga Awtoridad, sa: Legal Collection 1916. 3–4. Bisan pa, miprotesta si Nikon lamang batok sa mga kausaban sa hurisdiksyon sa klero. Makita usab ang dili pag-uyon sa Opisina sa Monastiko sa mga opinyon nga gipahayag sa Konseho sa 1667, sa: PSZ. 1. Blg. 412; AAE. 4. Blg. 167. Ang Konseho naningkamot sa pagwagtang sa hurisdiksyon sa Orden Monastiko ibabaw sa mga klero. Ikompara: Gorchakov. Op. cit. pp. 95–97.

[333] AI. 1. Blg. 149.

[334] Nevolin, K. A. 'Ang Pagporma sa Administrasyon gikan kang Juan III hangtod kang Pedro I', sa: Mga Tinipong Buhat, bol. 6.

[335] Gorchakov. The Monastery Office. p. 40; tan-awa usab ang mubo nga kasaysayan sa Grand Palace Office sa maong buhat.

[336] Pananglitan: AI. 1. Blg. 155; 2. Blg. 353; AAE. 1. Blg. 299.

[337] I. 3. Blg. 65; AAE. 2. Blg. 277; AI. 2. Blg. 355; SGGD. 2. Blg. 219.

[338] AI. 1. Blg. 192 ug uban pa.

[339] AAE. 4. Mga Blg. 16, 82; DAI. 2. Blg. 37; cf.: Gorchakov. Op. cit. p. 42.

gasa; ang mga monasteryo nga wala'y ingon nga charter – ug aduna'y pipila – manubag sa lokal nga mga awtoridad sa pagbayad sa buhis, abang, ug uban pang bayranan[340] .

Gisubay sa Opisina sa Dakong Palasyo ang tanang dekreto ug sulat-patente nga may kalabotan sa nagkalain-laing monasteryo; dinhi gisentro ang pagdumala sa imbentaryo ug pagbuwis sa mga yutang panag-iya ug uban pang kabtangan sa mga institusyong eklesiastikal, ug dinhi gi-submit ang mga report sa pagpalit ug paggasto niining mga institusyon. Apan kini wala gihimo base sa usa ka uniporme, unibersal nga balaod nga may bisa sa tanan, kondili base sa tagsa-tagsa nga mando ug dekreto nga gipagawas sa tsar, nga wala gi-aplikar sa pareho nga paagi sa lain-laing mga monasteryo kondili nagdepende sa personal nga gusto sa tsar, sa kahimtang sa panahon, ug sa kaisog sa mga awtoridad sa monasteryo sa pagpangita og paagi. Dinhi usab gi-isyu ang bag-ong mga sulat sa grant ug tarhans, gi-ratipikar ang mga daan nga sulat, giresolba ang mga kontrobersyal nga isyu, gitan-aw ang mga petisyon ug reklamo, ug narehistro ang mga donasyon sa mga monasteryo sa porma sa mga yuta, ingon man usab ang tinuig o usa ka beses nga pinansyal nga tabang (rugi)[341] . Sa mubo, kini ang sentro sa tanang pakig-uban tali sa mga ahensya sa gobyerno ug sa mga monasteryo ug sa ilang mga panag-iya. Ang mga monasteryo, dako man o gamay, nangita nga mapasakop sa hurisdiksyon sa Opisina sa Dakong Palasyo dili tungod sa legal nga rason kondili tungod sa praktikal nga mga hinungdan, kay kini nga pagsumpo nakaluwas kanila sa daghan ug kanunay nga panagbangi sa lokal nga mga awtoridad, nga maalam kaayo sa ingon ani nga mga butang sa Muscovite Rus'. Ang pagpanag-iya sa usa ka charter sa pribilehiyo sa usa ka monasteryo importante dili lamang gikan sa legal ug ekonomikanhong panan-aw, apan usab tungod kay kini nagpahilayo sa monasteryo gikan sa pagdumala sa lokal nga mga awtoridad. Busa, katingalahan nga ang usa ka piho nga lebel sa pagsalig sa Opisina sa Dakong Palasyo gitinguha sa mga monasteryo ug gihatagan nila og bili. Mura kini'g paradoksal, apan sumala sa panan-aw sa mga klero niadtong panahona bahin sa relasyon tali sa estado ug simbahan, kining pagsalig wala maglangkob og bisan unsang paglapas sa katungod sa Simbahan ug sa mga institusyon niini – dili sama sa isyu sa hurisdiksyon sa mga klero, nga labing hinungdanon kanila. Ang Opisina sa Dakong Palasyo dili makahimo, sa iyang kaugalingon, sa pagwagtang sa katungod sa Simbahan sa pagpanag-iya sa yuta; busa, alang sa kaayohan sa Simbahan, gipadayon ang suod nga relasyon sa Opisina, nga nagpasiugda sa pinansyal ug ekonomikanhong benepisyo alang sa gobyerno nga nagagikan sa kasamtangang kahimtang. Panagsa, samtang nagkagrabe ang pinansyal ug ekonomikanhong kahimtang sa estado, naningkamot ang gobyerno nga hisgutan ang isyu sa mga propyedad sa mga monghe; apan, sama sa nahisgutan sa ibabaw, napakyas ang gobyerno sa paghimo og bisan unsang hinungdanong kalamboan sa pagsulbad sa maong isyu sa bisan unsang Konseho nga nagtuki niini; Pormalmente, kasagaran igo kaayo ka hugot ang mga desisyon, apan sa praktis kini kanunay nagmugna og circulus vitiosus (usa ka dautang sirkulo – Nota sa Taghubad).

Ang pagtukod sa Departamento sa mga Monghe wala usab makahatag og bisan unsang hinungdanong kausaban. Ang labing kinaiyahan nga kinaiya sa lehislasyon sa Muscovite Rus' mao ang kanunay nga kakulang ug kalibog; mahimo bang kini nga may kalabotan sa historikal nga kahimtang nga ang Ancient Rus', dili sama sa Kasadpang Europa, wala mailhi ang balaod Romano, nga maayo kaayo sa klarong paghubit sa tanang legal nga butang? 'Busa, sa mga probisyon sa Kodigo, adunay mga kakulangan, kalibog ug kontradiksyon, ingon man usa ka piho nga dualidad sa mga prinsipyo'[342] , labi na sa hurisdiksyon sa mga klero; busa, wala'y klarong legal nga basihanan sa Kodigo alang sa bag-ong institusyon. Gikuha sa Opisina sa Monastiko gikan sa Opisina sa Dakong Palasyo ang tanang kaso nga may kalabotan sa mga propyedad sa mga monghe ug gitrato kini sa eksaktong parehas nga paagi sama sa gibuhat sa miuna niini. Sa dihang gipapas sa Konseho sa 1667 ang hurisdiksyon sa Departamento Monastiko sa mga klero[343] , nagpabilin gihapon sa Departamento ang responsibilidad sa mga butang nga may kalabotan sa corvée nga trabaho ug buhis nga gibutang sa yuta sa simbahan ug monastiko, nga kaniadto sakop sa Departamento sa Dakong Palasyo; ang mga kausaban gamay ra ug praktikal kaysa pundamental. Ang mga kalihokan sa Opisina sa Monasteryo, sumala kang Gorchakov, 'limitado kaayo, bisan pa sa sulod sa mga utlanan nga gihatag niini'[344] . Niadtong Disyembre 17, 1677, gipagawas ang usa ka dekreto sa tsar nga nagtapos sa paglungtad sa Opisina sa Monastiko: gisugo nga ibalhin

[340] AI. 1. Mga Blg. 155, 158; 2. Blg. 249; 3. Blg. 162; AAE. 4. Mga Blg. 56, 315.
[341] Gorchakov. Op. cit., p. 42; AI. 3. Blg. 162; AAE. 1. Blg. 227; 2. Blg. 56.
[342] Gorchakov. Op. cit. p. 68. I-kumpara sa lain nga panan-aw: Vladimirsky-Budanov, M. Review (1888). p. 210.
[343] Gorchakov. Op. cit. p. 95. PSZ. 1. No. 412.
[344] Gorchakov. Op. cit. p. 101. Ang pipila ka mga monasteryo naningkamot nga ipasa ang mga butang nga may kalabotan sa yutang panag-iya ngadto sa Opisina sa Dakong Palasyo (pananglitan: AI. 4. Blg. 166).

ang tanang mga butang ngadto sa Opisina sa Grand Palace[345] , aron ang mga panulondon sa mga monghe usab mapasakop sa hurisdiksyon niini sa tanang mga butang nga nahisgutan na.

Ang Konseho sa 1667, bisan pa, miadto pa sa mas layo nga lakang. Ang mga miyembro niining Konseho—ang mga hierarkiya ug ang mga klero—nakaila sa makadaut nga impluwensya sa bahandi sa kinabuhi sa mga monghe ug gipugngan ang mga monghe sa pagpanag-iya og personal nga dili malalin nga kabtangan, tungod kay kini supak sa ilang mga monastikong panata[346] , busa napahigayon ra nila ang katunga sa trabaho. Ang isyu sa mga propyedad sa mga monghe wala gani gihisgutan sa Konseho sa 1667, ug masulti nga ang Konseho, nga nakab-ot og dakong kalampusan sa isyu sa hurisdiksyon sa klero, hugot nga nagtuo nga ang mga institusyong eklesiastikal adunay hingpit nga katungod sa pagpanag-iya og yuta[347] .

Busa, sa pagsulbad sa isyu sa mga propyedad sa mga monasteryo sa katapusan sa ika-17 nga siglo, wala'y bag-ong nakab-ot sa sukaranan: nagpabilin ang mga propyedad sa kamot sa mga monasteryo, ug kini dili mapugngan nga nakaapekto sa kinabuhi sa mga monghe. Ang kahadlok ug mga prediksyon sa mga anti-akumulador sa unang katunga sa ika-16 nga siglo hingpit nga napamatud-an sa mga kalamboan sa kasaysayan. Sa paglabay sa duha ka siglo, ang sekularisasyon sa kinabuhi sa mga monghe hinay-hinay nga misamot ug mas milalom ang paglusot niini sa estruktura sa kinabuhi sa mga monghe. Ang monasteryo, uban sa kaugalingong yutang panulundon ug kanunay nga kabalaka sa materyal, nabag-o gikan sa usa ka dapit sa pagsalikway sa kalibutan ngadto sa usa ka matang sa komersyal nga negosyo. Ang ekonomikanhong kahimtang sa mga monasteryo nahimong basihanan sa ilang sulodnong kinabuhi sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo. Daghan sa mga negatibong kinaiya sa kinabuhi sa mga monghe, nga nagdala sa monastisismo padulong sa sekularisasyon ug krisis, mapatin-aw tungod kay ang mga panan-aw sa mga Non-Acquirers wala naipatuman. Ang sala niini, sa dakong bahin, naa sa ilang mga kaatbang – ang mga Josephites. Ang mga reporma ni Tsar Peter the Great, nga misabwag sa Muscovy sama sa usa ka bagyo, nakapahugno usab sa mga pundasyon sa karaang pamaagi sa kinabuhi sa mga monghe sa Rusya. Kung kini naipatuman sa husto nga panahon, mahimo unta nga napahinay bisan gamay ang proseso sa sekularisasyon sulod sa kinabuhi sa mga monghe. Bisan pa, ang reporma ni Pedro sa simbahan ug ang iyang mga panan-aw sa Kristohanong monastisismo gitukod sa usa ka depektibong pundasyon ug wala magagikan sa mga prinsipyo sa mga Non-Possessors. Busa, ang proseso sa sekularisasyon wala mihunong; nagpadayon kini, bisan pa sa medyo lain nga mga porma.

Kapitulo VII. Mga Pangunang Tinguha sa Monastikong Kolonisasyon sa ika-16 hangtod ika-17 nga Siglo

1. Kahimtang sa estado ug politika sa kolonisasyon

Ang isyu sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monasteryo, nga wala gyud hingpit nga masulbad bisan pa sa daghang polemikal nga mga traktado ug pipila ka mga lakang nga gihimo sa gobyerno sa Moscow, adunay dakong kahinungdanon alang sa pag-organisar sa kinabuhi sa mga monghe niining panahona. Ang pag-asenso sa mga monasteryo nakadani sa labing maayong elemento sa komunidad sa mga monghe sa Rusya, gawas sa pipila ka talagsaong eksepsyon, ngadto sa usa ka lihok nga supak sa monastikong ideal. Apan dili lamang ang ekonomikanhong pagtubo sa naglungtad nga mga monasteryo ang hinungdan niini nga kahimtang. Sa ika-16 hangtod ika-17 nga mga siglo, daghang bag-ong mga monasteryo ang natukod, nga nakadawat isip mga gasa o nakakuha sa ilang kaugalingon og dagkong mga panag-iya sa yuta, busa ang pagtubo sa mga panag-iya sa monasteryo nalangkit dili lamang sa pagkamakusog sa mga daan nga monasteryo, kondili usab sa paglitaw, sa nagkalain-laing bahin sa heograpikal nga napalapdan nga Muscovite Tsardom, sa mga bag-ong monasteryo nga sa dili madugay nahimong dagkong ekonomikong kolonya.

---

[345] PSZ. 2. Blg. 699. Gorchakov. Op. cit. p. 101. Ang pagpagawas niining dekreto gipasiugda dili lang tungod sa mga dekreto sa Konseho sa 1675: kini nagtinguha sa pagpanalipod sa mga klero gikan sa pakialam sa sekular nga mga awtoridad sa mga butang sa hurisdiksyon. AAE. 4. Nos. 204 ug 205.

[346] Gorchakov. Op. cit. p. 112; PSZ. 1. No. 412. Ang Konseho sa 1669 mipabor niini nga dekreto ug nagmando nga ang mga tindahan ug uban pang komersyal nga establisemento nga iya sa mga klero o monasteryo ug gipadagan sa ilang mga steward ibalhin ngadto sa Tsar, nga mao, ihatag sa estado. PSZ. 1. Blg. 442, § 12; AAE. 4. p. 161.

[347] Gorchakov. Op. cit. pp. 114–115.

Ang kolonisasyon sa mga monghe niining panahona – gikan sa unang kwarter sa ika-16 nga siglo hangtod sa katapusan sa ika-17 nga siglo – lahi ang kinaiya kaysa sa kolonisasyon sa mga monghe sa ika-14–15 nga mga siglo nga among nahisgutan na, diin ang nag-unang mga lugar sa kolonisasyon mao ang sentro sa Dakong Dukado sa Moscow ug ang amihanang Trans-Volga nga rehiyon. Sa rehiyon sa Trans-Volga sa ika-15 nga siglo, ang daang Rusong monghe, nga gipalihok sa hingpit nga ascetic nga mga motibo, mao ang pangunang ahente sa ekonomikanhong pagbangon niining halapad nga lasang nga rehiyon—ang Rusong 'Phivaida'—diin niadtong panahona adunay lamang nga gagmay nga 'panuluyan' sa kolonisasyon sa mga mag-uuma. Ang Muscovite nga estado, nga walay daghang paningkamot, gikuha ang bunga sa daghang katuigan sa monastikong kolonisasyon sa rehiyon sa Trans-Volga. Ang teritoryal nga pagpalapad sa Gran Dukado sa Moscow ug ang pagbag-o niini ngadto sa Tsardom sa Moscow, ang paghiusa sa mga prinsipalidad sa appanage, ug ang malampusong kampanya sa sidlakan, nga misangpot niadtong 1552 hangtod sa pagdaug sa Khanate sa Kazan niadtong 1552, ug ang hinay apan padayon nga kolonisasyon paingon sa habagatan ug habagatan-sidlakan, sa rehiyon sa stepe tali sa Dnieper ug Volga – kining tanan misangpot sa pagtukod sa daghang mga lungsod nga gibakod ug, sa ulahi, sa paghimo sa usa ka gibakod nga linya – ang 'depensibong linya' – nga nagpanalipod sa mga bag-ong panimuyoan. Sa sidlakan ug habagatan, ang estado mismo mao ang nag-unang pwersa ug regulator sa kolonisasyon, bisan pa man nga ang mga libreng nanimuyo kasagaran nakalabaw niini sa pagpalambo sa bag-ong mga yuta.

Ang kasaysayan sa kolonisasyon sa mga monasteryo pagkahuman sa unang kwarter sa ika-16 nga siglo naporma niining maong kahimtang. Ang mga monasteryo karon, kasagaran, gitukod na sa mga lungsod o duol niini; sa ato pa, kini mga urban nga monasteryo, nga lahi kaayo sa mga hermitage sa lasang sa Amihanan sa Rusya. Kadaghanan niini gitukod dili sa gawasnong inisyatibo sa tagsa-tagsa nga asetik, kondili pinaagi sa sugo sa estado ug sa mga awtoridad sa simbahan. Halos tanan nga monasteryo gitukod dayon pagkahuman sa pagtukod sa usa ka lungsod, ug ang ilang paglungtad, ingon man ang estruktura sa kinabuhi sa mga monghe sulod niini, hugot nga nalangkit sa politikal nga kahulugan sa mga lungsod diin kini natukod. Daghang mga monasteryo ang natukod pinaagi sa sugo sa sekular ug simbahanong mga awtoridad – kini nga hinungdanon nga kamatuoran angay hatagan og partikular nga pagtagad. Alang sa tsar o sa metropolitan, ang pagtukod sa mga monasteryo usa ka butang sa estado ug usa ka misyonaryong paningkamot; gitukod kini kasagaran sa etnograpikong lain-laing Sidlakan, nga adunay relatibong daghang pagano nga populasyon, samtang ang usa ka lungsod sa Rusya nga walay simbahan ug monasteryo dili gayud mahunahuna sa mga tawo niadtong panahona. Ang pagkristiyano sa bag-ong nakuha nga mga teritoryo usa ka debotong katungdanan sa gobyerno sa Moscow[348] , ug ang mga komunidad sa monghe sa mga bag-ong natukod nga monasteryo sa Sidlakan gisaligan sa buluhaton sa pagpatuman sa usa ka halapad nga Kristohanong misyon – sa ika-14 hangtod ika-15 nga siglo, ang mga kalihokan nga ingon niini medyo yano ra. Kini nga paningkamot, nga sa pipila ka bahin nakababag sa proseso sa sekularisasyon sa kinabuhi sa mga monghe, usa usab sa mga nag-unang kinaiya sa maong panahon. Sa pagtuon sa kasaysayan sa kolonisasyon, among nahibal-an nga sa lain-laing rehiyon sa nasud, ang lokal nga kahimtang adunay dakong papel sa paghulma sa kinabuhi sa mga monghe sulod sa usa ka partikular nga monasteryo.

2. Unom ka nag-unang mga dapit sa monastikong kolonisasyon

Ang ika-16 ug ika-17 nga mga siglo usa ka panahon sa paspas nga pagtukod sa mga monasteryo. Base sa hapit nga kalkulasyon ni V. O. Klyuchevsky[349] , mahimo'g buhaton ang usa ka tsart nga nagpakita sa ratio sa mga hermitage sa mga urban nga monasteryo:

Siglo	XIV	XV	XVI	XIV–XVI
Mga eremiteryo	42	57	51	150
Urbanong mga monasteryo	42	27	35	104
Kabuuan	84	84	86	254

[348] Gihisgutan ni Tsar Ivan IV ang mga misyonaryong buluhaton sa Simbahan sa iyang sulat kang Gury, ang unang Arsobispo sa Kazan (1555–1563). AAE. 1. Blg. 241. Makapaikag nga mapansin nga kini nga ideya klaro nga gipakita sa mga fresco sa Sviyazhsk Theological Monastery: Aynalov, D. 'Ang mga Fresko sa Simbahan sa Pagkatulog sa Inahan sa Dios sa Sviyazhsk nga Monasteryo sa Inahan sa Dios', sa: Antiquities. Proceedings of the Russian Archaeological Society 21. 1 (1906); Nekrasov, A. N. Daang Rusong Biswal nga Arte (1937). p. 292.

[349] Klyuchevsky. Course. 2 (1907). p. 263. Sa pagtuon sa pangutana sa pagtukod sa mga monasteryo sa rehiyon sa Ponizovye sa ika-16 nga siglo, nakaabot kami sa konklusyon nga ang datos ni Klyuchevsky nanginahanglan og pagpatin-aw: sa tinuud, mas daghan pa ang gidaghanon sa mga monasteryo nga natukod sa ika-16 nga siglo.

Sa ika-17 nga siglo, mga 220 ka monasteryo ang natukod[350] .

Busa, sa paglabay sa duha ka siglo, kapin sa 300 ka bag-ong monasteryo ang natukod; apan kini dili nagpasabot sa paglig-on sa mga ascetic nga pagbati sa mga Ruso niadtong panahona, kay gamay ra kaayo ang papel sa pribadong inisyatibo niini. Ang pagtukod sa bag-ong mga monasteryo niining panahona gipahimutang subay sa mga konsiderasyon sa politika sa estado ug simbahan ug nalangkit sa mga panginahanglan nga mitumaw sa usa ka piho nga lugar sa tukmang panahon. Mas mailhan kini kon tan-awon ang heograpikal nga pag-apod-apod sa mga bag-ong natukod nga monasteryo. Sa kini nga bahin, ang teritoryo sa Muscovite State mahimong mabahin sa unom ka rehiyon, diin ang mga utlanan niini dili base sa kinaiya sa organikong teritoryal nga pagtubo sa Muscovite State, kondili sa mga lakang sa kolonisasyon sa gobyerno sa Muscovite, nga nagkalainlain sa kadak-on ug kahinungdanon sa matag rehiyon nga among giila; sa duha ka rehiyon halos wala gyud kini gihimo, ug sa maong mga rehiyon usab halos walay bag-ong monasteryo nga natukod[351] .

Ang unang rehiyon naglangkob sa sentral nga mga distrito sa Muscovite nga Estado. Ang amihanang utlanan niini nagdagan sa Volga gikan sa panagtagbo sa Mologa hangtod sa bunganga sa Sura; ang silangang utlanan mosunod sa mga suba sa Oka ug Sura; sa kasadpan, ang sentro sa Muscovite gilibotan sa rehiyon sa Tver; ug sa habagatan sa Suba sa Oka ug sa sangang suba niini, ang Moksh.

Ang ikaduhang rehiyon naglangkob sa Hilagang Ruso – ang rehiyon sa Trans-Volga ug ang rehiyon sa Pomor, ang yuta nga naglapad gikan sa Volga paingon sa White Sea, ang Ruso nga 'Phivaida' nga pamilyar na kanato, usa ka entablado alang sa mga asetikong buhat sa mga monghe sa ika-14 hangtod ika-15 nga siglo.

Ang mga rehiyon sa habagatan sa Tula ug palibot sa Kaluga naglangkob sa amihanang utlanan sa walay kinutuban nga mga talamnan tali sa ibabaw nga dagan sa Don ug Oka; ang ilang habagatan nga utlanan dili matino, kay matag tuig ang teritoryo sa Estado sa Muscovite misapad paingon sa habagatan tungod sa kolonisasyon nga gipangulohan sa estado ug boluntaryo; gitukod ang mga bag-ong lungsod, samtang ang dili natamnan nga mga yuta sa stepe gihatag isip mga panag-iya sa mga maharlika nga nagserbisyo. Dinhi, adlaw ug gabii, usa ka mabangis nga pakigbisog ang gihimo batok sa mga nomad sa timog-sidlakan ug sa mga Crimean Tatar, nga misulong sa mga bag-ong lungsod, baryo, ug mga panag-iya sa mga kawani sa serbisyo, gipanglootan ug gisunog kini; busa, ang mga panimalay sa mga mag-uuma motumaw lang aron mawala pag-usab. Kini nga mga rehiyon mao ang ikatulong dapit sa kolonisasyon.

Ang kasadpang mga rehiyon, nga naglangkob gikan sa Novgorod ug Pskov paingon sa Smolensk, mao ang ika-upat nga rehiyon.

Sa sidlakan sa Sura ug sa habagatang-sidlakan sa Moksh, nahimutang ang Tunga-tungang Rehiyon sa Volga – kaniadto ang Tatar Khanate sa Kazan – diin, sukad sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo, nahitabo ang paspas nga kolonisasyon; Dinhi, ang Simbahang Ortodokso sa Rusya nakig-uban sa lain-laing populasyon nga dili Kristohanon, ug dinhi gayud adunay daghang oportunidad alang sa Kristohanong misyonaryong buhat. Mao kini ang ikalimang rehiyon – ang Rehiyon sa Ubos nga Volga.

Sa katapusan, ang ika-unom nga rehiyon naglangkob sa Ural ug Siberia, diin ang kolonisasyon sa mga Ruso nagpadayon og hinay apan segurado, uban ang pag-Rusipikar ug pag-Kristiyanisar nga nagsanong ngadto sa usa ka katuyoan sa estado, eklesiastikal ug politikal.

---

[350] Znamensky. A Guide to the History of the Russian Church (1896). p. 279. Sa sinugdanan sa ika-18 nga siglo, adunay 1,201 ka monasteryo sa Rusya. Verkhovsky. The Inhabited Estates of the Holy Synod… (1909); Appendix 8 naglista og kapin sa 500 ka monasteryo nga nagpanag-iya og mga panimalay nga gipuy-an. Apan, ang Rehistro sa 1762, nga gihimo sa Balaang Sinodo, naglista og 954 ka monasteryo; gikan niini nga ihap, kinahanglan ibawas ang mga 70 ka monasteryo sa Habagatang Rusya. Zavyalov. Ang Pangutana sa mga Propyedad sa Simbahan ilawom ni Emperatris Catherine II (1900). pp. 346–348. Ang uban sa mga monasteryo sa Diyosesis sa Chernigov sa ika-17 nga siglo naa sa administrasyon sa Patriarka sa Moscow. Sa kasubo, wala namo kini mapamatud-an, tungod kay ang buhat ni V. Zverinsky wala magamit kanamo sa katapusang pag-andam niining libro, ug nawala ang among unang mga kuha gikan niini. Busa, sa paghulagway sa kolonisasyon sa mga monghe, dili usab namo matanyag ang tukmang ihap sa gidaghanon sa bag-ong natukod nga mga monasteryo sa matag rehiyon (gawas sa rehiyon sa Ponizovye – gipreserbar nako ang datos alang niining rehiyon). Bisan pa, naglaum kami nga ang labing hinungdanon sa mga bag-ong natukod nga monasteryo natagad dinhi, mao kadtong sa ulahi nakatampo og papel sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya. Sa konklusyon, akong ipahibalo nga ang Balaang Sinodo mismo naghatag og labing magkasumpaki nga impormasyon bahin sa gidaghanon sa mga monasteryo sa ika-18 nga siglo, ug kini mahimong, sa pipila ka bahin, magsilbing pasangil para sa mga historyador.

[351] Alang sa impormasyon bahin sa lain-laing mga rehiyon sa Estado sa Muscovite ug sa ilang politikal ug ekonomikanhong kahulugan sa sayong bahin sa ika-17 nga siglo, tan-awa si Platonov. Mga Sanaysay sa Kasaysayan sa Panahon sa mga Kagubot (1899); Chechulin. Mga Lungsod sa Muscovite nga Estado (1889); Yakovlev, A. Ang Utlanan sa Muscovite nga Estado (1916); Smirnov, P. Mga Lungsod sa Muscovite nga Estado sa ika-17 nga Siglo (1918).

3. Monastikong kolonisasyon sa sentro sa Moscow

Sa bahin sa sentro sa Moscow, 54 ka bag-ong monasteryo ang natukod dinhi sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, diin 32 niini naa sa mga lungsod ug 22 sa mga kabaryohan, bisan pa man duol sa mga lungsod. Napulo'g unom ka urbanong monasteryo ang natukod sa ika-16 nga siglo ug pareho usab kadaghan sa ika-17 nga siglo, samtang sa mga rural nga monasteryo, siyam ra ang gikan sa ika-16 nga siglo ug napulo't tulo gikan sa ika-17.

Ang kapital, ang Moscow, siyempre ang nanguna. Sa mga bag-ong monasteryo nga natukod dinhi, ang mosunod ang angay hisgutan: ang Monasteryo sa Donskoy (1592), nga nahimong bantog kaayo sa ulahi nga mga panahon ug nagpadayon hangtod karon, ang Znamensky Monasteryo (1613), ang Passion Convent (1614), ang Zaikonospassky Monasteryo (1660), ug usab ang Resurrection New Jerusalem Monasteryo – paborito nga proyekto ni Patriarka Nikon[352] .

Sa taliwala sa mga monasteryo nga mitumaw sa rehiyon sa Vladimir, angay hisgutan ang Dormition Hermitage, 35 km gikan sa lungsod sa Suzdal, nga gitukod sa kaugalingong inisyatibo ni mong Iona (1624), ang Dormition Florishchev Hermitage (1654) ug ang Presentation Ostrovsky Hermitage (c. 1695); ang duha ka ulahi nahimong mga sentro sa pamuno sa monastiko sa Rusya sa katapusan sa , sa ika-18 ug sa sinugdanan sa ika-19 nga mga siglo. Niadtong 1594, usa ka monghe nga ginganlan og Lukian ang nagtukod sa Bogoroditskaya Hermitage, mga 25 ka kilometro gikan sa lungsod sa Pereslavl-Zalessky.

[353]Sa rehiyon sa Kostroma, unom ka monasteryo ang natukod, apan walay usa niini nga ilado kaayo sa kasaysayan. Sa rehiyon sa Yaroslavl, natukod ang Spassky Monasteryo niadtong 1529 sa istrikto nga asetikong si San Gennady († 1565), samtang niadtong 1543 natukod ni San Adrian († 1550) ang Uspensky Monasteryo, 6 ka kilometro gikan sa lungsod sa Poshekhonye.

Napulo ug usa ka bag-ong monastikong komunidad ang natukod sa rehiyon sa Tver. Lakip niini ang: ang Nilo-Stolobenskaya Hermitage sa usa ka isla sa Danaw sa Seliger, diin ang asketiko ug eremita nga si Nil († 1554) nagpuyo isip usa ka haligi-asketiko sulod sa 27 ka tuig; siya dako kaayo og pagrespeto sa lokal nga populasyon, ug sa ulahi sa tibuok Rus'; Kap-atan ka tuig human sa kamatayon ni Nil, nagtukod ang mongheng German og usa ka eremiteryo sa dapit sa iyang mga asetikong paningkamot. Daghang mga milagro ang nahimo pinaagi sa mga relikya ni Nil, ug niadtong 1667 gikanonisa siya sa Simbahang Ruso isip usa k[354] .

Sa mga komunidad sa monghe sa rehiyon sa Kaluga, atong hisgutan ang Vvedenskaya Optina Hermitage – sa tinuod, usa ka karaang monasteryo nga unang mitumaw pa sa tunga-tunga sa ika-15 nga siglo, apan nahunong sa paggamit ug nabanhaw pag-usab niadtong 1625. Sa ika-19 nga siglo, kini nga hermitage nahimong bantog tungod sa mga tigulang niini[355] .

4. Monastikong Kolonisasyon sa Amihanan

Sa Amihanan, sa rehiyon sa Trans-Volga ug Pomorye, diin namulak ang Rusong asetikismo sa ika-14–15 nga mga siglo, Ang kahilom ug pag-inusara sa mga lasang ug lat-ang nagpadayon sa pagdani sa mga nagtukod sa bag-ong mga monastikong panuluyan, ug sa paglabay sa sunod nga duha ka siglo, mitumaw dinhi ang 30 ka monasteryo ug hermitage, lakip na ang pito ra ka urban nga monasteryo. Bisan pa, ang mga hermitage nga gitukod niining panahona lahi ang kinaiya kumpara sa ilang mga nauna: sa diha-diha dayon pagkahuman sa ilang pagtukod, gihatagan sila og mga panag-iya sa yuta—kasagaran pinaagi sa mga petisyon sa ilang mga nagtukod—ug lain-laing pribilehiyo; misalmot sila sa kusganong kalihokan sa ekonomiya, nakigbisog sa legal nga panagbangi uban sa mga silingang mag-uuma bahin sa yuta, ug ang ilang mga pumoluyo wala gyud'y bisan gamayng pagkapareho sa mga istriktong asketiko sa ika-14 hangtod ika-15 nga siglo. Usa ka maayong pananglitan mao ang Monasteryo ni San Antonio sa Siy, nga gitukod niadtong 1520 sa Banal nga Antonio sa Siy († 1557), 100 ka kilometro gikan sa lungsod sa Kholmogory. Sa dihang gipasa ang balaod sa sekularisasyon (1764), ang Monasteryo ni San Antonio sa Siy usa na sa pinakadato sa Rusya[356]

---

[352] Makariy. 2nd ed. 7. pp. 2, 14; Bulgakov. Handbook. pp. 76–82.

[353] Makarii. 2nd ed. Vol. 7. pp. 20, 23, 15. Bulgakov. pp. 60, 73–74.

[354] Bulgakov. p. 103; Historical Dictionary of Saints (1862). p. 187; Uspensky, V. Description of the Nilo Desert (1886).

[355] Muravyov, A. Ang Balaang Bukid ug ang Optina Hermitage (1852); Chetverikov, S. Ang Optina Hermitage (1926).

[356] Sa iyang kinabuhi, nakadawat si San Antonio og gasa gikan sa tsar (1544) nga kapin sa 12 ka kilometro kwadrado nga yuta (SGKE. 1. 1. Blg. 97). Niadtong 1764, ang monasteryo nagpanag-iya og 3,333 ka panimalay sa mga mag-uuma. IRI. 3. pp. 103–104. Makarii, Obispo. 'Usa ka Historikal nga Salaysay sa Monasteryo ni San Antonio sa Siy', sa: Readings. 1878. 3; cf.: Runkevich. 'Deskripsyon sa Diyosesis sa Arkhangelsk', sa: PBE. 1. pp. 1113–1117. Mahitungod sa pinansya sa monasteryo: Ang mga Libro sa

. Ug ania pa'y lain nga pananglitan: niadtong 1604, ang balo nga pari nga si Miron nagtukod sa Krasnogorsk Monastery sa Inahan sa Dios, mga 200 km gikan sa Arkhangelsk, nga sa ulahi mitubo ngadto sa usa ka halapad ug mauswagon nga ekonomikanhong paningkamot[357] .

Sa kinatibuk-an, 19 ka monasteryo ang natukod sa Pomorye niining panahona: 11 niini sa ika-16 nga siglo, tanan gawas sa mga lungsod, ug 8 sa ika-17 nga siglo (2 ka urban nga monasteryo ug 6 ka hermitage).

Sa mga monasteryo nga natukod sa rehiyon sa Olonets, duha ang labi ka angay hisgutan: ang Hermitage ni San Nicolas Ondrusovo (1520), 30 km gikan sa lungsod sa Olonets, nga gitukod sa Banal nga Adrian († 1549), usa ka disipulo ni San Alexander sa Svir, ug ang Monasteryo sa Trinidad sa Isla sa Klimetsky sa Danaw sa Onega, nga gitukod sa Banal nga Jonah[358] .

Ang personal nga inisyatibo sa mga nagtukod sa monasteryo labi ka klaro sa rehiyon sa Vologda, diin 15 ka monasteryo ang natukod niining panahona[359] . Ang Banal nga Arsenius († 1550), gikan sa pamilya ni Boyar Sukhorusov, usa ka bag-ong monghe sa Trinity-Sergius Monastery, nagsilbi isip abbot didto gikan sa 1521 hangtod 1529, apan mas gipili niya ang pag-inusara ug, pagkahuman niyang biyaan ang iyang katungdanan isip abbot, mibalik sa mga lasang sa Vologda, diin niadtong 1530 nagtukod siya og usa ka eremiteryo[360] .

Usa pa ka hugot nga asetik, ang Kagalang-galang Teodosio sa Totma († 1568), nagtukod sa Monasteryo sa Spaso-Sumorin niadtong 1554 sa hangyo sa lokal nga populasyon; pagkahuman, kining monasteryo nahimong usa usab ka dagkong tag-iya sa yuta[361] .

Ang Vladimirskaya Hermitage usab utang ang iyang paglungtad sa personal nga inisyatibo sa nagtukod niini. Sumala sa debotong tradisyon, usa ka lumolupyo sa Vologda gihatagan og panan-aw sa Vladimir Icon sa Inahan sa Dios sa usa ka siksik nga lasang sa daplin sa lungsod. Natingala sa milagrosong pagpakita, siya mipasa sa mga panata sa pagka-monasto ubos sa ngalan nga Jose († 1612) ug, niadtong 1588, nagtukod og gamay nga hermitage sa dapit sa panan-awon. Ang mga kakahoyan nga naglibot sa hermitage usa ka tinuod nga salot para sa mga lumolupyo sa kasikbit nga mga baryo, kay usa ka grupo sa mga tulisan nga gipangulohan sa ilang pangulo, si Anika, ang naghari didto. Si Jose, ang unang abbot sa bag-ong hermitage, giingong nakumbinsi kang Anika nga biyaan ang iyang madugo nga panginabuhi, busa nabag-o si Saul nga nahimong si Pablo. Busa, ang eremiteryo nailhan sa lokal nga Za-Anikeevskaya Hermitage, tungod kay nahimutang kini sa luyo sa mga lasang diin kaniadto nangawat si Anika. Pagkahuman, ang asetikong si Jose sa Vologda giila isip usa ka lokal nga gipasidunggan nga santo[362] .

Sa ika-17 nga siglo, daghan pa nga mga monasteryo ang natukod sa rehiyon sa Vologda. Usa niini, nga gitukod usab sa personal nga inisyatibo sa nagtukod niini, angay hisgutan. Niadtong 1654, usa ka monghe nga ginganlan og Philip ang nagtukod sa Znamensk Hermitage (mga 35 km gikan sa lungsod sa Ustyug), nga sa ulahi nakadawat og dakong pagdayeg sa lokal nga populasyon. Sa kasubo, walay magamit nga impormasyon bahin sa kinabuhi sa asketiko nga nagtukod niini[363] .

Niadtong 1460, natukod ang Semigorodsky Monasteryo sa mga disipulo ni San Dionisio sa Glushitsa (tan-awa Kapitulo III). Sa ulahi, mibiya ang mga monghe niini, ug ang monasteryo nahimong dili na magamit. Sa sinugdanan sa ika-17 nga siglo, kini gibalik-tukod (niining higayona sa mga monghe gikan sa Pokrovsky Glushitsky Monasteryo, nga gitukod ni San Dionysius sa ika-15 nga siglo)[364] .

5. Kolonisasyon sa mga Monghe sa Kasadpan

Sa rehiyon nga nahimutang sa kasadpan sa sentro sa Moscow, 23 ka bag-ong monasteryo ang mitungha sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo: 15 sa mga lungsod ug 8 sa kabaryohan.

Akawnt sa Monasteryo ni San Antonio sa Siy. Gipatali ni A. F. Izyumov, sa: Readings. 1917. 2. Ikompara: Makarii. 2nd ed. 7. p. 42.

[357] Makarii, Obispo. Usa ka Historikal nga Salaysay sa Monasteryo sa Krasnogorsk, sa: Readings. 1880. 3. Ikumpara: Makarii. 2nd ed. 7. 41. Niadtong 1763, kini nga monasteryo pobre kaayo ug nakadawat og tinuig nga subsidyo (ruga) nga 25 ka rubles gikan sa Balaang Sinodo. Zavyalov. p. 385.

[358] IRI. 4. 530. Barsov. Ang Monasteryo sa Klimenetsky sa Olonets, sa: Readings. 1870. 4.

[359] Bulgakov. pp. 61–62.

[360] IRI. 2. p. 279.

[361] Ibid. 6. pp. 412–413.

[362] Ibid. 5. p. 134; Bulgakov. p. 184; Golubinsky. History of Canonisation. p. 136; Klyuchevsky. Lives. p. 324.

[363] IRI. 6. p. 593.

[364] Zverinsky. 2. Blg. 1144.

Sa unang puwesto mao ang rehiyon sa Novgorod, diin siyam ka monasteryo ang gitukod. Duha niini gitukod sa dagkong asketiko: ang Monasteryo Kirillo-Novoezersky ni San Cirilo sa Novoezero († 1532), ug ang Monasteryo Troitsky-Irapsky ni San Felipe († 1527); ang duha ka monasteryo natukod mga tuig 1517.[365] Lakip sa ubang mga monasteryo, angay hisgutan ang Monasteryo sa Inahan sa Dios sa lungsod sa Tikhvin. Gitukod kini pinaagi sa sugo sa tsar niadtong 1560 aron sa paghinumdom sa pagpakita sa milagrosong ikon sa Inahan sa Dios sa Tikhvin niadtong 1383, nga gipasidunggan kaayo sa katawhang Ruso[366] .

Sa rehiyon sa Pskov, kadaghanan sa mga monasteryo nga mitumaw mao ang mga urban nga monasteryo; pananglitan, sa Pskov mismo, upat ka kumbento sa mga madre ang natukod sa ika-16 nga siglo, dugang pa sa mga monasteryo[367] . Sa mga monasteryo nga nahimutang gawas sa Pskov, ang Pskov-Pechersk Monasteryo angay nga hatagan og espesyal nga pagtagad; gitukod kini sa ika-15 nga siglo, gipaguba sa mga Livonian German sa katapusan sa maong siglo, ug gibalik-tukod pag-usab mga tuig 1520.[368]

Daghang mga monasteryo ang gitukod sa rehiyon sa Smolensk. Ang Banal nga Gerasim sa Boldino († 1554) nagtukod og upat ka monasteryo. Ang labing ilado niini mao ang Holy Trinity Monastery sa Boldino (1528), nga nahimutang mga 18 km gikan sa lungsod sa Dorogobuzh; pipila ka tuig pagkahuman, gitukod ni San Gerasim ang Monasteryo ni San Juan nga Manunubig (c. 1535) sa mga lasang duol sa Vyazma; unya mibiyahe siya paingon sa habagatan ngadto sa dili masudlan nga lasang sa Bryn ug didto, sa Suba sa Zhizdra, gitukod ang Monasteryo sa Pagpresentar (sa taliwala sa 1535 ug 1545); ang katapusan sa mga monasteryo nga iyang gitukod mao ang Monasteryo sa Pagkahimugso, duol sa lungsod sa Dorogobuzh. Ang mga monasteryo nga gitukod ni San Gerasim nailhan sa kadaghan sa mga monghe. Pananglitan, sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo, ang Monasteryo sa Boldin puy-anan sa kapin sa 100 ka monghe, samtang ang mga hermitage sa kalasangan sa Bryn adunay hangtod sa 40 ka monghe. Gipaila ni San Gerasim ang istriktong patakaran sa monastiko[369] sa tanang monasteryo nga iyang gitukod. Ang Monasteryo sa Boldino hinay-hinay nga nakatigom og dagkong yutang panag-iya ug, sa ika-17 nga siglo, misugod sa kusganong kalihokan sa ekonomiya[370] .

Sa taliwala sa mga monasteryo nga natukod sa ika-17 nga siglo, mahimo natong hisgutan ang Monasteryo sa Pagbag-o sa dagway sa siyudad sa Bryansk, nga naglungtad lamang sulod sa 68 ka tuig. Gitukod kini ni Prinsipe D. A. Baryatinsky niadtong 1694 ug gisirado dayon pagkahuman sa pagpasa sa balaod sa sekularisasyon (1764). Kining monasteryo nailhan labi na kay kini naghatag og dalangpanan sa usa ka istrikto nga asketiko nga ginganlan og Polycarp († 1624), nga nagkinabuhi sa hugot nga pag-awop sa kaugalingon[371] .

6. Kolonisasyon sa mga Monghe sa Rehiyon sa Ubos nga Volga

Daghang mga monasteryo ang natukod sa halapad nga rehiyon nga naglangkob sa duha ka baybayon sa Middle Volga, hangtod sa Suba sa Sura sa kasadpan ug sa Kabukiran sa Ural sa sidlakan – usa ka rehiyon nga, sa opisyal nga pinulongan sa Moscow, nailhan nga Ponizovye ug naglangkob sa usa ka laing administratibong yunit[372] . Sama sa nahisgutan na, ang Ponizovye nagtanyag sa mga monasteryo ug komunidad sa mga monghe og daghang oportunidad alang sa Kristohanong misyonaryong buhat. Bisan pa

---

[365] Zverinsky. Bol. 2. Blg. 868 ug 557.

[366] Makarii. 2nd ed. 7. p. 34. cf. akong artikulo: 'Die Verehrung der Gottesmutter in der russischen Frömmigkeit und Volksreligiosität', in: Kyrios. 5 (*1940–41). p. 208.*

[367] Makarii. 2nd ed. 7. p. 38.

[368] Ang Unang-Klaseng Monasteryo sa Pskov-Pechersk (1893); Makarii. 2nd ed. 7. p. 39.

[369] IRI. 3. p. 413; Makarii. 2nd ed. 7. pp. 18–19.

[370] Ikumpara: Mga Libro sa Kita ug Gasto sa Monasteryo sa Boldino-Dorogobuzh, sa: RIB. 37 (1923).

[371] IRI. 5. p. 588.

[372] Ang kakulang sa klarong utlanan tali sa mga administratibong rehiyon, nga kinaiya sa Muscovite nga estado, nalangkit sa kakulang sa klaridad sa pagbahin sa mga gimbuhaton sa tagsa-tagsa ka Prikaz. Ang rehiyon sa Lower Volga kadaghanan gipangdumala sa 'Kazan Palace' – usa ka espesyal nga Prikaz nga adunay malabo kaayo nga gahum, nga sa ika-17 nga siglo, pagkahuman sa paglitaw sa bag-ong teritoryal nga administratibong mga lawas (Prikazs ug, labi na, 'cheti'), kanunay nga nagbag-o; Kini nga kahimtang adunay usab mga implikasyon sa hurisdiksyon sa mga monastikong panag-iya sa usa ka Prikaz o sa lain, labi na sa panahon nga ang Monastic Prikaz (1649–1677) gihatagan og daghang mga katungod bahin niini. Gitukod sa dili pa ang 1574, nagpabilin ang Palasyo sa Kazan hangtod sa administratibong reporma ni Pedro ang Dako (1708). Tan-awa: Peretyatkovich, G. The Volga Region in the 16th and 17th Centuries (1877); Platonov. Essays on the History of the Time of Troubles. Kapitulo 1, § 6 (1937 nga edisyon, mga pahina 78–86); Milyukov, P. Ang Ekonomiya sa Estado sa Unang Kapat sa ika-18 nga Siglo ug ang mga Reporma ni Peter ang Dako (1890), mga pahina 366–373; Nevolin, V., Mga Buhat, Tomo 6, pahina 179.

kon dili pinaagi sa ilang mga kalihokan, ang ilang presensya mismo sa usa ka rehiyon nga adunay lahi-laing populasyon nga dili Kristohanon makatabang sa katuyoan sa Kristiyanisasyon. Sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, sa kasubo, ang komunidad sa mga monghe wala magbuhat og bisan unsang labi ka aktibo nga misyonaryong buhat niining panahona; sa ika-18 nga siglo pa lamang makasulti kita og pipila ka kalampusan sa mga Kristohanong misyonaryo sa Ponizovye.

Dili sama sa ubang mga rehiyon sa Estado sa Muscovite, aduna kitay daghang materyal bahin sa rehiyon sa Ponizovye nga naghatag og kahayag dili lamang sa kasaysayan sa kolonisasyon sa mga monghe, apan usab sa padayon nga pagtubo sa mga yutang panag-iya sa mga monghe[373] . Sa 100-ka tuig nga pakigbisog batok sa Tatar Khanate sa Kazan, nga natapos sa pagsakop sa Kazan niadtong 2 Oktubre 1552[374] , Ang kolonisasyon sa Moscow sa rehiyon sa Middle Volga nagsugod pa lang: niadtong 1523 natukod ang lungsod sa Vasil-Sursk sa panagtagbo sa mga suba sa Sura ug Volga, ug niadtong 1551 natukod ang Sviyazhsk sa panagtagbo sa mga suba sa Sviyaga ug Volga. Sa Sviyazhsk, sumala sa sugo ni Tsar Ivan, dili lang mga simbahan kondili usab usa ka monasteryo ang gitukod. Kini nga Trinity Monastery sa Sviyazhsk, nga gitukod pinaagi sa dekreto sa mga awtoridad sa estado, nagtimaan sa pagsugod sa usa ka mabungahong kasaysayan sa kolonisasyon sa mga monghe sa rehiyon sa Lower Volga[375] . Pagkahuman sa pagsakop sa Kazan niadtong 1552, misulong pa gayud ang kolonisasyon sa mga monghe; kini kauban sa pagtukod sa mga bag-ong lungsod, nga mitumaw nga sistematiko subay sa sugo sa gobyerno sa Moscow, nga nagtinguha sa pagpadayon sa kontrol sa rehiyon sa Ponizovye ug sa tibuok Volga hangtod sa Astrakhan, nga sa katapusan nasakop sa Moscow niadtong 1557[376] Sa panahon sa mga kalisdanan lamang naputol ang mga kalihokan sa kolonisasyon sa Moscow sulod sa pipila ka tuig. Busa, ang kasaysayan sa pagtukod sa bag-ong mga lungsod mahimong mabahin sa duha ka yugto: 1) hangtod sa katapusan sa ika-16 nga siglo, ug 2) ang ika-17 nga siglo. Ang kasaysayan sa pagtukod sa bag-ong mga monasteryo mahimo usab mabahin niining duha ka yugto sa ; kadaghanan niini nga mga monasteryo mitumaw sa samang panahon sa mga lungsod o sa dili madugay pagkahuman sa pagtukod niini[377] .

Namatikdan namo ang 21 ka lungsod ug 31 ka monasteryo nga gitukod sa rehiyon sa Ponizovye niining panahona; niini kinahanglan idugang pa ang tulo ka monasteryo nga natukod sa wala pa ang 1551 (tan-awa ang Table 6A). Busa, sa sulod sa 50 ka tuig, natukod ang 30 ka monasteryo, ug sama sa makita sa Talahanayan 6A, kini nga mga monasteryo gipakilala sa mosunod nga mga kinaiya: 1) ang tanang monasteryo gitukod sa mga lungsod o duol niini – sa ato pa, urban nga mga monasteryo kini, nga klarong lahi sa mga hermitage sa Amihanang Rusya; ang monasteryo nga palibot niini mitubo ang lungsod sa Krasnoslobodsk, ug ang monasteryo sa distrito sa Nizhnelomovsky, gitukod medyo layo sa mga lungsod; 2) hapit tanan nga mga monasteryo gitukod dili madugay pagkahuman natukod ang mga lungsod, ang nag-inusarang eksepsyon mao ang Astrakhan, diin ang unang monasteryo mitungha 11 ka tuig pagkahuman sa pagsakop niini, ug ang Kurmysh, diin ang unang monasteryo gitukod 110 ka tuig pagkahuman sa pagtukod sa lungsod; 3) ang tanan niini nga mga monasteryo gitukod dili sa boluntaryong inisyatibo sa ilang mga nagtukod, kondili pinaagi sa sugo sa estado o sa mga awtoridad sa simbahan[378] .

---

[373] Gisusi namo kini nga isyu sa usa ka artikulo nga gituyo para sa journal *Kyrios*, apan napugngan sa gubat ang pagmantala niini. Gigamit dinhi ang materyal gikan niadtong pagtuon.

[374] Ikompara: akong buhat: 'Zur Geschichte der russischen Ostpolitik des 15. und 16. Jahrhunderts. 1. Die Eroberung des Kazaner Reiches', sa: JGO (1941).

[375] Zverinsky. Vol. 3, No. 1248; DRV. Vol. 17, p. 146.

[376] Mahitungod sa mga paningkamot sa Turkey niadtong 1569 aron kuhaon ang Astrakhan gikan sa kontrol sa Moscow, tan-awa: Sadikov, P. 'Ang Tatar ug Turko nga Kampanya batok sa Astrakhan niadtong 1569', sa: Ist. zap. 22 (1947). pp. 132–165.

[377] Mahitungod sa pagtukod sa mga lungsod, tan-awa: Nevolin. Op. cit., p. 70.

[378] Kinahanglan hatagan og partikular nga pagtagad kining katapusang punto. Para sa tsar ug sa metropolitan, ang pagtukod sa mga monasteryo usa ka buluhaton sa estado ug misyonaryo. Ang Diyosesis sa Kazan gitukod niadtong 1555; ang unang arsobispo niini, si Gury (1555–1563), kaniadto abá sa Trinity Selizharov Monastery ug nobis sa St. Joseph of Volokolamsk Monastery. Pagkahuman dayon sa pagdaug sa Kazan, gitukod ni Ivan IV ang Monasteryo sa Dormisyon, nga sa ulahi nailhan nga Monasteryo sa Zilantov, sa dihang gibalhin kini ni Arsobispo Gury ngadto sa Bukid sa Zilantov niadtong 1560. Zverinsky. Mga Blg. 1286 ug 196. Niadtong 1556, gihatagan ni Guriy og panalangin si Archimandrite Varsonofy alang sa pagtukod sa ikaduhang monasteryo – ang Monasteryo sa Pagbag-o (Karinsky. Mga Sanaysay sa Karaan nga Kazan (1879). p. 96). Ang sumunod kang Guriy, si Arsobispo German (1564–1568), nagtukod sa Monasteryo ni San Juan Bautista sa gawas sa siyudad (Zverinsky. Blg. 843). Niadtong 1579, natukod ang unang kombento – ang Monasteryo sa Inahan sa Dios – gamit ang pondo gikan sa tsar (ibid. Blg. 55). Sa panahon ni Arsobispo Vassian (1575), gitukod ang Monasteryo sa Trinidad sa Feodorovsky (ibid., Blg. 555). Busa, sulod sa 25 ka tuig, lima ka monasteryo ang natukod sa Kazan. Sa Sviyazhsk, nga mao ang administratibong sentro sa paganong rehiyon sa Cheremis, tulo ka monasteryo ang natukod (Zverinsky, nos. 657, 874, 2148). Kung tan-awon nato ang mapa, makita nato nga ang mga monasteryo gitukod kasagaran

Sa ika-17 nga siglo, lahi ang hulagway bahin sa pagtukod sa bag-ong mga lungsod ug mga monasteryo. Kini klaro kaayo nga makita sa Talaan 6B. Makita nato nga 44 ka bag-ong monasteryo ang natukod sa mga lungsod nga mitumaw sa ika-16 nga siglo, samtang 26 ang natukod sa mga lungsod nga mitumaw sa ika-17 nga siglo. Sa kinatibuk-an, adunay 70 ka bag-ong monasteryo, nga kauban sa mga natukod sa ika-16 nga siglo, miabot sa 101 ka monasteryo sa rehiyon sa Ponizovye lang. Topograpikal, ang lugar sa kolonisasyon sa mga monasteryo nahimutang kasagaran sa amihanan sa linya sa Samara–Penza. Napulo ra ka monasteryo ang natukod paingon sa habagatan[379] .

Ang mga monasteryo nga mitumaw sa ika-17 nga siglo mahimong mabahin sa tulo ka grupo. Ang unang grupo naglangkob sa mga monasteryo nga gitukod sa karaang mga lungsod; ang ikaduha naglangkob sa mga monasteryo sa bag-ong natukod nga mga lungsod nga nahimutang sa mga lugar diin nagpadayon ang kolonisasyon sa agrikultura; ug ang ikatulo naglangkob sa mga monasteryo sa mga gibakod nga lungsod sa Lower Volga, diin wala pa nagsugod ang kolonisasyon sa agrikultura niadtong panahona. Nagmugna kini sa mosunod nga lamesa:

Mga tuig sa pagtukod sa mga monasteryo Grupo 1 Grupo 2 Grupo 3 Kinatibuk-an
1600–1613 3 – 1 4
1614–1650 18 7 1 26
1651–1700 17 17 6 40
Kabu-an 38 24 8 70

Busa, sa ikaduhang katunga sa ika-17 nga siglo, mas daghan kaayo ang natukod nga mga monasteryo kaysa sa unang katunga sa maong siglo. Kini tungod sa hugot nga mga lakang nga gihimo sa gobyerno sa Moscow aron kolonihon ang mga yuta nga nahimutang sa habagatan-kasadpan sa Volga, sa mga rehiyon sa Simbirsk ug Penza.

Ang kolonisasyon sa rehiyon sa Ponizovye gipahigayon sa sistematikong paagi, alang sa politikal ug ekonomikanhong katuyoan. Ang pagbahin sa yuta ngadto sa mga institusyong eklesiastikal – ang siyudad nga sakop sa arsobispo sa Kazan ug ang mga monasteryo – dako kaayo ang papel nga gipatuman sa rehiyon sa Ponizovye, kay ang yuta gituyo dili lang aron suportahan kini nga mga institusyon kondili aron usab matabangan ang gobyerno sa Moscow sa pag-angkon sa iyang mga katuyoan sa politika. Ang mga panag-iya sa serbisyo nga maharlika[380] ug ang bahandi sa mga monasteryo niadtong panahona mao ang labing klaro nga ebidensya sa politikal nga gahum sa Moscow ug sa kalig-on sa iyang awtoridad sa bag-ong natukod nga rehiyon, samtang ang pagtukod sa mga lungsod sa Rusya ug ang paglitaw sa bag-ong mga panag-iya ug mga pamuy-anan mao ang labing epektibong paagi sa pagpalig-on niining awtoridad. Ang gidaghanon ug kadak-on sa mga yutang gihatag ug gipasa sa gobyerno ngadto sa mga monasteryo, sa tinuod, padayon nga nagkadako, bisan pa sa kamatuoran nga ang mga lakang nga gihimo sa mga awtoridad aron limitahan kini nga pagtubo, nga atong nahisgutan na, nagkakusog. Mas maayo ang kahimtang sa mga mag-uuma sa mga

---

sa mga lungsod tali sa Volga ug Sura; ang habagatan nga utlanan niining rehiyon gihulma sa Suba sa Alatyr hangtod sa lungsod sa Tetyushi. Duha ra ka monasteryo ang natukod sa habagatan niini nga linya: usa sa Astrakhan, sa mismong Dagat Caspian, ug ang usa sa palibot sa Nizhny Lomov, sa habagatang-sidlakan nga utlanan sa kanhing Prinsipalidad sa Ryazan. Ang rehiyon nga nahimutang tali sa Volga ug Sura, niadtong panahona, aktibo kaayo nga gipalambo sa gobyerno sa Muscovite. Tan-awa: Arzamas Local Records. Gipahapsay ni S. Veselovsky (1916), Blg. 390; A. Emaussky, 'Gikan sa Kasaysayan sa Pakigbisog alang sa Yuta ug mga Mag-uuma sa Distrito sa Arzamas sa ika-16–17 nga mga Siglo', sa: Proceedings of the Kirov Scientific Research Institute of Local History. 7. 3 (1934). pp. 7, 9; Heraklitov, A. 'Ang mga Mordvin sa Arzamas sumala sa mga rekord sa pagsukod sa yuta ug sensus sa ika-17 ug ika-18 nga mga siglo', sa: Akademikong Talaan sa Unibersidad sa Saratov. 8. p. 2. Niadtong 1568, gisugo ni Ivan IV si Abad Kirill sa pagtukod sa Monasteryo sa Trinidad-San Nicolas sa Astrakhan ug naghatag og pinansyal nga suporta niini; Russia. 6. p. 544; pipila ka tuig pagkahuman (1573, 1575 ug 1588), kini nga monasteryo nakadawat og mga sulat-patente nga naghatag niini og katungod sa pagpangisda ug paghimo og asin. AI. 1. Nos. 184, 193, 223.

[379] Kini mao ang mga monasteryo sa tulo ka pinalibing nga lungsod: lima sa Astrakhan, duha sa Tsaritsyn ug tulo sa Saratov. Kining mga monasteryo gamay ra kaayo ang nahimo sa misyonaryong buhat; nagtuo kami nga gitukod kini aron pagdayandayan sa mga lungsod sa utlanan ug aron mapataas ang prestihiyo sa Muscovite Tsardom taliwala sa mga nomad nga katawhan sa mga talam-onan sa Volga.

[380] Ang pagtukod sa mga lungsod ug ang pagbahin sa yuta ngadto sa mga opisyal militar nakatampo sa politikal nga pagpalig-on sa Muscovite nga estado. Ikumpara: Peretyatkovich. Op. cit., p. 107; Chechulin. Op. cit., pp. 202–206; Ang mga Kadastal nga Rehistro sa Kazan alang sa 1565–1568 ug 1646, sa: Mga Materyal sa Kasaysayan sa mga Katawhan sa USSR. 2 (1933). Talaan 1–3, 9–11; Korsakov, D. 'Sa unsang mga lungsod adunay mga sundalo nga tag-iya sa yuta ug mga may-ari sa propriedad sa rehiyon sa Kazan sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo?', sa: Proceedings of the Archaeological Congress. 1 (1884). p. 173. Daghang mga artesano ang gipadala usab sa rehiyon sa Ponizovye; Romanov, K. 'Pskov, Novgorod ug Moscow sa ilang kultural ug artistikong interaksyon', sa: Proceedings of the Academy of Material Culture. 4 (1925). p. 239.

propyedad sa monasteryo kaysa sa mga propyedad sa mga maharlika, ug ang mga awtoridad sa monasteryo kanunay naningkamot sa pagdani og daghan pang mag-uuma ngadto sa ilang mga yuta; busa, ang mga propyedad sa monasteryo adunay hinungdanong papel sa pagpuy-anan sa mga bag-ong rehiyon sa daplin sa Volga[381] .

Sa tibuok ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, unom ra ka monasteryo ang natukod sa rehiyon sa Ponizovye sa inisyatibo sa ilang mga nagtukod, nga siyempre, gamay kaayo kung hunahunaon nga sa kinatibuk-an 101 ka monasteryo ang natukod didto niadtong panahona.

Sa taliwala niining unom ka monasteryo, adunay duha ka hermitage: ang Sedmiezerskaya Hermitage sa Inahan sa Dios ug ang Raifskaya Hermitage sa Inahan sa Dios. Gitukod kini sa mga ordinaryong monghe, ug nahimutang kini sa gawas sa mga pader sa siyudad. Ang nagtukod sa unang hermitage mao si monghe Euthymius, nga lumad sa rehiyon sa Trans-Volga, gikan sa lungsod sa Ustyug. Duha ka pulo ka kilometro gikan sa Kazan, taliwala sa pito ka lanaw, sa usa ka hilom nga dapit nga nagpahinumdom sa rehiyon sa Trans-Volga, gitukod niya ang iyang hermitage (*1613–15). Wala pa nahimong monasteryo ang gamay nga skete ni Euthymius hangtod sa 1628. Apan bisan pa niadtong* 1645–46, sa dihang 29 ka monghe na ang nagpuyo sa monasteryo, nagpabilin kini nga pobre kaayo, ug ang mga monghe nagpanginabuhi pinaagi sa mga hinimo sa kamot ug ani gikan sa ilang mga tanaman sa gulay – usa ka kahimtang nga tipikal sa mga monasteryo sa ika-15 nga siglo sa rehiyon sa Trans-Volga, apan hapit talagsaon taliwala sa mga monasteryo sa rehiyon sa Ponizovye. Wala pa gyud nahitabo hangtod sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo nga nakakuha ang monasteryo ni Euthymius og yuta ug mga mag-uuma[382] . Ang kasaysayan sa Raifskaya Hermitage nagsunod sa susamang hulagway. Ang nagtukod niini mao ang usa ka monghe nga ginganlan og Filaret gikan sa Chudov Monasteryo sa Moscow. Sa palibot sa 1613, miabot siya sa Kazan, unang nagpuyo sa Spaso-Preobrazhensky Monasteryo, sa wala pa siya mibiya aron magpuyo sa daghang lasang sa amihanan-kasadpan sa Kazan, diin nagtukod siya og usa ka ermitanyo sa baybayon sa Danaw Raifskoye[383] .

Sa dili madugay sa wala pa ang 1614, usa ka dili mailhi nga monghe ang nagtukod sa Trinity Monastery sa baybayon sa Suba sa Kama, 47 ka versts sa amihanan-sidlakan sa lungsod sa Laishev. Sa ulahi, kini nga monasteryo gibutang ilawom sa awtoridad sa Novospassky Monasteryo sa Moscow, ug sa sayong bahin sa ika-18 nga siglo kini mihunong sa paglungtad[384] . Ang ika-upat sa mga monasteryo nga gitukod sa kaugalingong inisyatibo sa mga nagtukod mao ang Trinity Monasteryo sa lungsod sa Alatyr (tali sa 1600 ug 1614). Wala kini'y yutang panag-iya ug pobre kaayo; *Niadtong 1614–15 ang mga magkakuyog nangayo sa Trinity-Sergius Monastery og hangyo nga ila kining ikonsiderar nga kauban, nga gidawat niadtong panahona[385] . Pagkahuman sa Panahon sa mga Kasamok, mga tuig 1616, ubos kang Abad Ion, ang Trinity Monastery sa Elabuga nakab-ot og dungog[386] . Gikan sa usa ka sulat nga gipetsahan niadtong 1702 gikan kang Tikhon, Metropolitan sa Kazan, ngadto sa archimandrite sa Maloyunginsky Monastery duol sa lungsod sa Kozmodemyansk, klaro nga kining monasteryo naglungtad na sa wala pa ang 1627 ug gitukod sa usa ka dili mailhi nga monghe[387] . Sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo, nagtukod ang mga monghe og duha pa ka monasteryo: ang Monasteryo sa Pagbag-o (Transfiguration Monastery) duol sa lungsod sa Krasnoslobodsk – sa monghe nga si Dionysius (sa wala pa ang 1655)[388] – ug ang Konbento sa Dormition (Dormition Convent) sa lungsod sa Verkhniy Lomov – sa madre nga si Iraida niadtong 1688.[389]*

---

[381] Pokrovsky, I. Gikan sa Kasaysayan sa mga Monasteryo sa Kazan hangtod sa 1764 (1902). p. 6.

[382] Zverinsky. Blg. 1143; Pokrovsky. Op. cit. pp. 7, 21; sumala kang Znamensky (Deskripsyon sa Sedmiezerskaya Mother-of-God Hermitage, sa: Prav. sob. 1869. 2. pp. 214, 231, 232), ang eremiteryo nakadawat sa unang donasyon sa yuta pagkahuman sa 1645, ug ang ikaduha niadtong 1686; sumala sa audit sa 1744, adunay kini 513 ka mag-uuma. Milyutin. Mahitungod sa Dili Malipat nga Kabtangan, sa: Readings. 1860. Vol. 3. p. 145.

[383] Zverinsky. Vol. 2, No. 1110; Pokrovsky. Op. cit., p. 9. Sa 1744, ang hermitage adunay na 506 ka mag-uuma nga sakop niini. Milyutin. Op. cit., p. 145.

[384] Zverinsky. Bol. 3, Blg. 2154.

[385] Ibid. Blg. 1249. Gorsky. Deskripsyon. p. 204.

[386] Zverinsky. Bol. 3, Blg. 1267.

[387] Ryabinsky, K. 'Ang Monasteryo sa Maloyunginsky', sa: Izvestiya Kazan, bol. 13, p. 3.

[388] Zverinsky. Bol. 3, Blg. 1169.

[389] Ibid. Blg. 1324. Sa distrito sa Nizhny Novgorod, nga administratibo nga kabahin sa Ponizovye hangtod sa sayong bahin sa ika-17 nga siglo, duha ka monasteryo ang natukod sa ika-17 nga siglo pinaagi sa inisyatiba sa ilang mga nagtukod: ang monghe Ion nagtukod sa Spassky Monasteryo (1658), mga 85 ka versts sa habagatan sa lungsod (Zverinsky. 3. Blg. 1192), ug ang monghe Pafnutius nagtukod sa Pokrovsky Monastery sa baryo sa Balakhna (Zverinsky. 2. Blg. 1061).

Sa kasubo, gamay ra ang atong nahibaloan bahin sa kinabuhi niining mga monasteryo ug sa ilang mga nagtukod. Strikto ba silang mga asketa nga dili kontento sa monastikong estilo sa kinabuhi sa mga monasteryo sa siyudad? Pananglitan, si monghe Filaret sa Chudov Monasteryo sa Moscow ba usa ka ingon nga asketa? O aduna bay lain nga mga rason nga nagdala kaniya sa pagtukod sa iyang kaugalingong hermitage sa lasang? Tingali ang lisod nga mga katuigan sa Panahon sa mga Kasamok – ug ang unang tulo ka monasteryo gitukod pagkahuman sa maong panahon – nakahatag ug dakong impresyon sa komunidad sa mga monghe ug nabanhaw pag-usab ang mga pagbati sa pagka-asketiko sa panahon nga ang kinabuhi sa mga monghe sa mga monasteryo sa Moscow nagkalisod. Ang pagtubag niini nga mga pangutana makapaikag ug gikinahanglan alang sa usa ka historyador sa monastisismo sa Rusya.

Ang daghang mga monasteryo nga gitukod sa Ponizovye dako kaayo ang natampo sa kolonisasyon niining rehiyon. Ang mosunod nga kapitulo maghulagway sa mas detalyado nga paagi kung giunsa nila pagpalambo sa halapad nga mga kalihokan sa ekonomiya sa mga yuta nga gihatag kanila ug hinay-hinay nga giusab ang kaniadto walay puy-anan nga mga lasang ug stepa sa duha ka baybayon sa Volga ngadto sa usa ka agrikultural nga rehiyon. Ang mga monasteryo sa Ponizovye, tingali labaw pa kaysa sa ubang mga rehiyon sa Estado sa Muscovite, nagsilbi sa politikal ug ekonomikanhong mga plano sa gobyerno. Ang kabalaka alang sa kaayohan sa ekonomiya sa monasteryo dinhi hapit hingpit nga nakapuli sa mga asetikong tumong sa kinabuhi sa monghe. Kung atong tan-awon ang mga asketiko nga nailhan nato gikan sa ikaduhang tunga sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, makita nato nga sa mga monasteryo sa Ponizovye halos hingpit nang kalimtan ang mga asketikong lagda sa karaang mga amahan, kay wala'y bisan usa ka bantugang asketiko nga mitumaw gikan niining mga monasteryo.

Sa amihanan-sidlakan sa Ponizovye nahimutang ang mga rehiyon sa Vyatka ug Perm, usa ka yuta sa dagkong suba ug dili masudlan nga kalasangan. Sa sayong bahin pa sa ika-14 nga siglo, tungod sa misyonaryong paningkamot ni San Esteban sa Perm († 1396), misulod na ang kahayag sa Kristiyanismo niining rehiyon, apan hinay ra ang pagbag-o sa pagtuo sa lokal nga mga tribong Finno-Ugric[390] . Sa sayong bahin sa ika-16 nga siglo, si San Trifon sa Vyatka († 1612) nagbuhat og misyonaryong buhat dinhi taliwala sa mga pagano nga Ostyak nga pamuy-anan, human itukod ang Monasteryo sa Pagkatulog sa Inahan sa Dios (Monasteryo ni Trifon) niadtong 1580. Ang iyang mga paningkamot sa misyonaryo layo kaayo sa pagka sayon; ang mga pagano nga Ostyak misulay sa daghang higayon nga patyon kini nga istrikto nga asetik. Ang mga ngalan sa mga Santo Esteban ug Trifon nagpabilin nga magkauban hangtod sa kahangturan, dili lamang sa kasaysayan niining rehiyon, apan usab sa kasaysayan sa Kristohanong misyon sa tibuok Rusya[391] .

7. Monastikong Kolonisasyon sa Siberia

Wala mapugngan sa Kabukiran sa Ural ang pagpalapad sa estado sa Muscovite paingon sa sidlakan. Ang mga maisugong indibidwal ug mga negosyanteng puno sa kaisog mipadayon sa pag-adto sa mas lagyong mga agianan sa kabukiran, ug nakaabot sa dagkong walay kinutuban nga kapatagan ug kalasangan tali sa Ural ug sa mga suba nga Tobol ug Irtysh. Si Yermak Timofeyev († 1584), ataman sa usa ka grupo sa mga Cossack nga naghandum og delikadong mga panimpalad, ang 'konkistador sa yuta', ingon sa husto nga pagtawag kaniya ni K. Stelin, mao ang unang misulod sa kolonisasyon sa Siberia nga gipangulohan sa estado sa Moscow. Niadtong 1587, natukod ang lungsod sa Tobolsk, ug sa tibuok ika-17 nga siglo, ang kolonisasyon ug pagsakop sa mga yuta sa Siberia hinay-hinay nga m nag-uswag paingon sa sidlakan, hangtod sa baybayon sa Dagat Pasipiko[392] . Ang mga Ruso nagtukod og mga lungsod isip mga kuta aron ipanagang ang ilang kaugalingon batok sa lokal nga populasyon; Misulbong dayon ang mga panimalay, gipuy-an sa mga kolonista nga, tungod sa lain-laing mga rason, mibiya sa ilang kaugalingong kabubut-on o napugos sa pagbiya sa Estado sa Muscovite. Sama sa rehiyon sa Ponizovye, daghang mga monasteryo ang gitukod dinhi, ug pareho ang ilang kinaiya – kadaghanan niini mga urban nga monasteryo. Sa 20 ka monasteryo nga natukod sa ulahing bahin sa ika-16 ug sayong bahin sa ika-17 nga siglo, 12 niini ang urban. Ang mga monasteryo sa Siberia gituyo aron

---

[390] Alang sa sayong hugna sa kolonisasyon sa Rusya sa Vyatka, tan-awa si Platonov. Essays (1899). p. 171 ug mosunod. Si San Esteban nagtukod og upat ka monasteryo dinhi. Zverinsky. 2. Blg. 1959; 1. Blg. 524; 3. Blg. 1330. Ikumpara: Makarii. 4. pp. 142, 211. Sa ika-15 nga siglo, usa ra ka monasteryo ang natukod dinhi – ang Trinity Pechersky Monasteryo; ang nagtukod niini mao ang Obispo sa Perm. Makarii. 2nd ed. 7. p. 46.

[391] IRI. 6. p. 437.

[392] Stählin. 1. pp. 287, 285–287. Mahitungod sa kolonisasyon sa Siberia, tan-awa: Ogorodnikov, V. 2 ka tomo. (1920–1924); Bakhrushin, S. (1927) ug ang bag-ong buhat: Sunkov, V. (1946), nga wala magamit nako. Tan-awa usab: Wirth, A. *Geschichte Sibiriens und der Mandschurei* (1899). pp. 101–105, 112 ff.

magsilbi sa parehas nga katuyoan sama sa mga monasteryo sa Ponizovye: ang pag-Rusipikar ug pag-Kristiyanisar sa nasud. Ang kasaysayan sa misyonaryong Kristiyano sa Rusya sa ika-18 ug ika-19 nga mga siglo nagpakita nga, niining bahin, ang komunidad sa mga monghe sa Siberia nakab-ot og daghang kalampusan. Ang mga monghe nagpaningkamot sa misyonaryong dapit, panguna sa mga sugo sa mga awtoridad sa simbahan; apan sa samang higayon, makit-an ang daghang mga pananglitan sa tinuod nga Kristohanong asetikismo sa kini nga misyonaryong buhat, nga walay kalabotan sa mga katuyoan sa estado o politika sa simbahan; taliwala sa mga misyonaryo adunay mga personalidad nga adunay labing hataas nga Kristohanong virtue[393] .

8. Monastikong kolonisasyon sa Habagatan

Gikan sa katapusan sa ika-16 nga siglo, ang Moscow misugod sa pagkolonya sa mga yuta sa habagatan sa Oka, sa mga kapatagan taliwala sa taas nga dagat sa Don ug Oka, ug paingon pa sa Seim, sa duha ka baybayon sa Upper Donets. Sa tibuok ika-17 nga siglo, nagpadayon kining kalihukan nga walay hunong; gitukod dinhi ang mga linya sa kuta ug natukod ang mga bag-ong lungsod[394] . Sama sa rehiyon sa Ponizovye, ang kolonisasyon sa estado gisundan sa pagtukod sa mga bag-ong monasteryo. Apan dinhi, sa habagatan, talagsa ra kaayo nga ang mga monasteryo nahimong dagkong ekonomikanhong negosyo. Kauban sa pagtukod sa mga lungsod ug mga linya sa kuta, ang gobyerno nangita nga puy-an ang bag-ong yuta uban sa mga militar nga alagad, nga gihatagan sila og mga panag-iya isip pag-ila sa ilang serbisyo militar sa pagbantay sa utlanan. Bisan pa nga ang mga monasteryo nakadawat usab og mga panag-iya sa yuta ug uban pang mga gasa gikan sa estado, kini dili ingon ka daghan sama sa rehiyon sa Ponizovye. Dugang pa, dili kalimtan nga ang labi ka paspas nga kolonisasyon niining rehiyon nahitabo sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo, sa dihang, ubos sa Kodigo sa 1649, napugngan ang gobyerno sa abilidad nga maghatag og mga panag-iya sa yuta ngadto sa mga monasteryo ug kasagaran napugos sa pag-amping sa pagbahinbahin sa yuta[395] .

Base sa impormasyon bahin sa bag-ong natukod nga mga monasteryo, ang mosunod nga diagram mahimong buhaton[396] :

Siglo Mga monasteryo sa siyudad Mga monasteryo sa kabukiran
16 2 8
XVII 13 21
Kabuuan 15 29

Sa unang tan-aw, daw ang daghang bilang sa mga monasteryo nga natukod gawas sa pader sa siyudad (29 kumpara sa 15 ka urban nga monasteryo) supak sa atong miaging mga pahayag. Bisan pa, angay hinumduman nga halos tanan niini nga mga monasteryo nahimutang duol sa mga lungsod (tulo hangtod lima ka kilometro ang gilay-on) ug gamay ra kaayo ang pagkapareho sa tinuod nga mga hermitage sa Amihanan. Tungod sa intensibo nga kolonisasyon sa mga yuta sa habagatan sa Oka, kauban ang pagtukod sa daghang bag-ong mga lungsod ug panimalay para sa mga militar (ang gitawag nga 'slobods'), nga gipasiugdahan sa panginahanglan sa serbisyo militar aron bantayan ang habagatang utlanan, kini nga rehiyon dali nga napuy-an ; ang proseso sa pag-okupar niini kasagaran nahitabo sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo, sa dihang usa ka labi ka daghang bag-ong mga monasteryo ang mitungha[397] .

---

[393] Nawala ang akong mga nota bahin sa bag-ong natukod nga mga monasteryo. Ang materyal nakolekta sa: Zverinsky, mga tomo 2–3. Ang datos nga gisang-at ni Bulgakov (op. cit.) dili kompleto, sa akong hunahuna; ang mga paghulagway sa mga diyosesis sa PBE dili usab kompleto. Busa, ang impormasyon nga akong ihatag kinahanglan susihon pag-usab.

[394] Akong hisgutan lamang ang labing hinungdanong mga buhat: Platonov. Essays (1899); Bagaley, D. sa: Readings. 1886–1887; Dobroklonsky, A. sa: Readings. 1888; Yasinsky, A. (1900); A. Yakovlev (1916); ug usab: I. Miklashevsky, 'Mahitungod sa Kasaysayan sa Kinabuhi sa Ekonomiya sa Muscovite nga Estado. Bol. 1: Panimalay ug Agrikultura sa Habagatan sa Ukraine sa ika-17 nga Siglo' (1894).

[395] Rozhkov, N. (1898); Lappo-Danilevsky. Ang Organisasyon sa Direktang Pagbuwis sa Estado sa Muscovy (1890); usa ka mubo apan lig-on nga kinatibuk-an sa: Gnevushev, A. Pagpanag-iya sa Yuta ug Agrikultura sa Estado sa Muscovy sa ika-16–17 nga mga Siglo, sa: Kasaysayan sa Rusya sa mga Sanaysay ug Artikulo. Gipang-edit ni M. Dovnar-Zapolsky. Bol. 3 (1912). pp. 267–311.

[396] Kini nga talaan gihimo base sa lain-laing tinubdan; giisip namo nga dili kini kompleto, tungod kay ang buhat ni Zverinsky wala namo makuha sa panahon sa katapusang pag-edit sa libro; posible nga mas daghan pa ang kinatibuk-ang gidaghanon sa mga monasteryo – sa among pagtuo, kadaghanan niini tungod sa mga monasteryo sa kabukiran nga nawala sa ika-17 nga siglo, dili madugay pagkahuman sa ilang pagtukod.

[397] Sa dihang gitukod ang mga linya sa kuta, gipangayo sa gobyerno nga ipadala sa mga monasteryo ang ilang mga mag-uuma aron mohimo sa trabaho sa konstruksyon. Tan-awa, pananglitan: RIB. 10. pp. 268–269; cf. usab: Yakovlev. Op. cit., nga naglangkob og

Sa kadaghan sa mga monasteryo, ang rehiyon sa Oryol-Kursk ang nanguna; nahimutang kini sa duha ka daplin sa Suba sa Oka, misakop paingon sa kasadpan hangtod sa Suba sa Desna ug, sa habagatan-kasadpan, sa dapit sa Chernihiv, nga nag-utlanan sa Ukraine, nga sa panahona ilawom sa pagdumala sa Poland[398] . Siyam ka bag-ong monasteryo ang natukod dinhi (duha sa ika-16 nga siglo, pito sa ika-17). Sa rehiyon sa Kursk lang, pito ka monasteryo ang gitukod (upat sa ika-16 nga siglo, tulo sa ika-17). Sa sidlakan, ang rehiyon sa Oryol-Kursk nag-utlanan sa rehiyon sa Voronezh. Sa sayong bahin pa sa 1620s, gitukod dinhi ang usa ka linya sa utlanan, nga misangko paingon sa kasadpan ngadto sa siyudad sa Belgorod ug, sa direksyon sa amihanan-sidlakan, mitabok sa Don paingon sa ibabaw nga bahin sa Suba sa Khopra sa rehiyon sa Tambov[399] . Sa ika-17 nga siglo, pito ka monasteryo ang natukod dinhi, nga tulo niini naa sa siyudad sa Voronezh[400] .

Sa habagatan-sidlakan nga rehiyon, nga ang amihanang-sidlakan nga bahin administratibo nga sakop sa Ponizovye, natukod ang unang monasteryo kaniadtong 1573[401] , ug sa ika-17 nga siglo adunay walo ka monasteryo sa maong lugar. Duha ka hermitage ang angay nga hisgutan, kay sa ulahi, sa ika-18 ug ika-19 nga mga siglo, nagdula sila og dakong papel sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya: ang Bogoroditskaya Sanaksarskaya Hermitage (1659), dili layo sa lungsod sa Temnikov, ug ang Uspenskaya Sarovskaya Hermitage (1679, gibalik-tukod niadtong 1692), mga 40 km gikan sa maong lungsod, nga nahimong ilado sa tibuok katawhang Ruso tungod sa kinabuhi ug mga buhat ni San Seraphim sa Sarov[402] .

Sa pagbalik sa rehiyon sa Oryol, atong hisgutan ang pipila ka mga monasteryo nga sa ulahi nagdula og hinungdanong papel sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya. Sa katapusan sa ika-16 nga siglo, natukod ang Ploshchanskaya Hermitage sa Inahan sa Dios mga 60 km gikan sa lungsod sa Sevsk, apan kini gipaguba sa mga tropang Polonyo atol sa Panahon sa mga Kasakit. Niadtong 1620, si Prokopius, usa ka monghe sa Kiev-Pechersk Lavra, uban sa panalangin ni Patriarka Filaret, gibanhaw pag-usab ang guba nga ermitanyo. Sa ika-18 ug ika-19 nga mga siglo, kini nga hermitage usa sa mga sentro sa tradisyon sa mga tigulang[403] . Mga tuig 1661, gitukod ni Hieromonk Serapion ang Beloberezhskaya Hermitage ni San Juan nga Manunukso, mga 17 km gikan sa lungsod sa Bryansk, sa baybayon sa Suba sa Snezhet, ug dinhi nag-alagad ang mga tigulang nga Ruso sa ika-19 nga siglo[404] . Sa taliwala sa mga monastikong panuluyan sa rehiyon sa Kursk, angay natong hisgutan ang Hermitage sa Pagkahimugso sa Inahan sa Dios, nga nailhan sa Rusya isip 'Korennaia' Hermitage, nga ginganlan human sa milagrosong 'Korennaia' Icon sa Inahan sa Dios nga kaniadto gibutang didto. Kini nga hermitage, 30 km gikan sa Kursk, gitukod niadtong 1597.[405]

---

daghang impormasyon bahin niini nga hilisgutan. Alang sa susamang mga lakang sa gobyerno sa rehiyon sa Ponizovye, tan-awa: Historical and Legal Acts. Gikumpila ni S. Melnikov. Vol. 1 (1859). pp. 22, 23, 24.

[398] Sa administratibong terminolohiya, nailhan ang Ukraine nga Gamay nga Rusya sa ika-17 nga siglo. Ang ngalan nga 'Polish Ukraine' nagtumong kasagaran sa mga rehiyon sa Belgorod ug Kharkiv. Ang pulong nga 'Ukraine' nagpasabot og 'nagbarug sa daplin' sa 'uma', mao ang kapatagan.

[399] DAI. 9. pp. 270–288. Tan-awa usab: Bagaley. Op. cit. p. 197; Yakovlev. Op. cit. p. 284.

[400] Sa Voronezh (gitukod niadtong 1586): 1620 – ang Akatovsky Monasteryo, gitukod ni Hegumen Kirill (Zverinsky. 2. Blg. 609); 1623 – ang Pokrovsky Konbento (ibid. Blg. 1060). Sa wala pa ang 1620, natukod ang Monasteryo sa Inahan sa Dios sa lungsod sa Zadonsk (ibid., vol. 1, no. 59). Mga tuig 1640, gitukod ang Monasteryo sa Pagkatulog sa Divnogorsk 20 km gikan sa lungsod sa Ostrogozhsk (ibid., vol. 1, no. 169). Sa dili madugay sa wala pa ang 1646, usa ka istriktong asketiko nga ginganlan og Konstantin nagtukod sa Konbento sa Pagbag-o sa Hulagway (kasagarang nailhan nga Konbento sa Tolshen) sa baybayon sa Suba sa Usmani, 40 km gikan sa Voronezh (ibid., Vol. 2, No. 1222). Pinaagi sa sugo ni Tsar Mikhail, gitukod ang Monasteryo sa Dormisyon niadtong 1613, 3 ka kilometro gikan sa lungsod sa Valuiki (ibid., vol. 2, no. 1329). Ang ikapitong monasteryo, ang Monasteryo ni San Juan nga Manunubig, gitukod pinaagi sa sugo ni Pedro ang Dako niadtong 1697 sa nakuha nga kuta sa Azov; niadtong 1711, pagkahuman mapildi ang Rusya sa Azov tungod sa walay malampusong kampanya ni Pedro sa Prut, kini nga monasteryo gibalhin sa Voronezh. Tan-awa usab: Bulgakov. Op. cit., p. 63.

[401] Ang Nikolayevsky Cherneyevsky Monasteryo, 20 km gikan sa lungsod sa Shatsk (Zverinsky. Vol. 2, Blg. 569); ang Trinity Monasteryo sa baybayon sa Don duol sa lungsod sa Lebedyan lagmit natukod sa ika-16 nga siglo; ang unang kasaligan nga mga rekord niini nagsugod pa *niadtong 1620–21 (ibid., Vol. 1, Blg. 529).*

[402] Zverinsky. 2. Mga Blg. 644 ug 1141.

[403] Zverinsky. 2. Blg. 1057; Denisov. Op. cit. Blg. 630.

[404] Zverinsky. Vol. 1, Blg. 92; Denisov. Op. cit., Blg. 626. Gibyaan na sa mga monghe kining hermitage sa katapusan sa ika-17 nga siglo, ug nahugno kini; niadtong 1721 kini gibalik-tukod ni Archimandrite Pitirim (gikan sa Monasteryo ni San Pedro ug San Pablo sa Bryansk), gipahunong niadtong 1764, apan nagpadayon gihapon ang mga monghe sa pagpuyo didto, ug sa ulahi, niadtong 1817, opisyal kini nga gibalik-tukod pag-usab. Ang hermitage nailhan kaayo sa katapusan sa ika-18 nga siglo tungod sa mga tigulang nga nagpuyo didto. Tan-awa ang Kapitulo XV.

[405] Bulgakov. Op. cit., p. 74. Ihisgotan ko ang duha pa ka bag-ong natukod nga mga monasteryo: 1) ang Monasteryo sa Inahan sa Dios sa Glinsk, duol sa lungsod sa Putivl (1557), ug 2) ang Monasteryo sa Inahan sa Dios sa Molchansk (kasagaran gitawag nga Monasteryo ni Sofroniev), 25 km gikan sa Putivl, gitukod sa ika-15 nga siglo ug gibalik-tukod niadtong 1593. Zverinsky. Vol. 2,

Sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo, ang kolonisasyon sa mga monghe misulong paingon sa habagatan, sa rehiyon sa stepe tali sa mga suba sa Dnieper ug Donets, diin gitukod ang daghang mga monasteryo[406] .

9. Kinatibuk-ang mga Katangian sa Kolonisasyon

Mao kini ang kinatibuk-ang hulagway sa pagtukod sa mga bag-ong monasteryo sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo. Bisan pa, balik-balikon nato: ang datos nga among gihatag nanginahanglan pa og pagpamatood ug pagpaayo; sa diha nga makolekta na ang gikinahanglan nga historikal nga materyal ug mga tinubdan mahitungod sa tanang monasteryo, lahi na gamay ang hitsura sa estadistika. Ang panukiduki bahin niini nga isyu masul-ob tungod sa kamatuoran nga daghang mga monasteryo, nga gitukod subay sa mando sa simbahan o estado o sa inisyatibo sa mga nagtukod mismo, nahunong sa paggamit pagkahuman sa pipila ka dekada tungod sa lain-laing mga hinungdan; mibiya ang mga monghe niini ug ang mga monasteryo, sumala sa mga historikal nga dokumento, nagpabilin nga 'walay pag-awit'. Pipila ra sa mga gibyaan nga monasteryo ang nabanhaw pag-usab – kasagaran sa inisyatibo sa mga monghe mismo. Daghan kaayong mga monasteryo nga wala gyud'y bisan gamayng paghisgot sa opisyal nga mga dokumento ug nga, sa pagkasulti, nagpabilin nga natago sa kalibutan. Wala magpaningkamot ang mga awtoridad sa simbahan aron buhion pag-usab ang mga monasteryo nga wala na magamit. Kasagaran, nagpokus sila sa pagtukod og bag-ong mga monasteryo; kini alang sa ilang kaugalingong interes, kay kasagaran kini hugot nga nalangkit sa mga paningkamot sa kolonisasyon sa estado. Sa sinugdanan sa ika-18 nga siglo, mihunong usab ang pagtukod og bag-ong mga monasteryo, usa ka kalamboan nga tungod sa panglantaw ni Pedro ang Dako ug sa mga impluwensyal nga miyembro sa eklesiastikal nga hirarkiya bahin sa monastisismo ug sa mga monasteryo. Sa unang tunga sa ika-18 nga siglo, pipila ra kaayo ka bag-ong monasteryo ang natukod. Wala pa hangtod sa ika-19 nga siglo nga nagsugod ang bag-ong balud sa pagtukod og mga monasteryo, apan kini karon gipalihok sa hingpit nga lain nga mga rason ug konsiderasyon kaysa sa panahon sa Moscow. Kini nga bag-ong balud sa pagtukod og mga monasteryo angay hatagan og espesyal nga pagtagad, kay ang kasaysayan sa ilang pagtukod lahi kaayo ang kinaiya kaysa kaniadto.

Sa paghatag og kinatibuk-ang pagtan-aw sa monastikong kolonisasyon, kinahanglan tubagon pa ang usa ka pangutana, mao kini: unsaon man pag-react sa lokal nga populasyon sa pagtukod sa daghang mga monasteryo? Ug dinhi usa ka makapaikag nga kamatuoran ang mibutho. Dili tanang pagtukod sa bag-ong monasteryo nakadawat sa hingpit nga pag-uyon sa lokal nga populasyon; usahay, naningkamot pa gani sila, sa bisan unsang paagi, nga mapugngan ang pagtukod sa monasteryo, ug kasagaran mosangpot kini sa pagpangigo sa nagtukod sa monasteryo. Sa mga rehiyon diin ang kolonisasyon sa mga monghe hugot nga nalangkit sa kolonisasyon sa estado—mao kana, sa rehiyon sa Ponizovye ug sa habagatan—hapit dili gyud mahitabo ang ingon nga mga insidente. Apan sa amihanan ug, sa pipila ka bahin, sa sentral nga mga rehiyon, diin dugay nang nagpuyo ang mga Ruso ug diin grabe ang isyu sa libreng ug matamnan nga yuta, dili na katingad-an ang ingon nga mga insidente. Bisan ang kinabuhi sa pipila ka mga santo ug asetik, nga gipasidunggan kaayo, naghisgot nga ang pagtukod sa bag-ong mga monasteryo dili kanunay makapahimuot sa mga lumolupyo sa silingang mga baryo ug nayon. Sa ingon nga mga kaso, ang ekonomikanhon ug sosyal nga kahimtang misupak sa relihiyosong pagtuo ug debosyon sa mga tawo[407] . Ang yuta ug ang katungod sa

---

No. 933. Ang duha ka monasteryo nahimong bantog tungod sa ilang mga igsoon nga nakahigot sa kinabuhi sa pagka-mona. Tan-awa ang Kapitulo XV.

[406] Niadtong 1654, natukod ang Monasteryo sa Balaang Trinidad duol sa panuluyan sa Akhtyrka, nga nailhan tungod sa milagrosong ikon sa Inahan sa Dios sa Akhtyrka; niadtong 1663, natukod ang Monasteryo sa Pagbag-o, mga 10 km gikan sa Kharkiv, nga nahimong bantog tungod sa ikon sa Inahan sa Dios sa Ozeryanka. Bulgakov. Op. cit. p. 100. Ang pinakasadpang nga monasteryo mao ang St Nicholas Monastery (1680) duol sa baryo sa Novomoskovsk sa baybayon sa Suba Samara (sa amihanan sa siyudad sa Yekaterinoslav, karon Dnipropetrovsk). Bulgakov. Op. cit. p. 65.

[407] Atong hisgutan lamang ang labing makapaikag nga mga kaso. Gikan sa kinabuhi sa Banal nga Adrian sa Poshekhonsk (ulahi sa ika-16 nga siglo), klaro nga niadtong 1543 nagtukod siya og usa ka hermitage duol sa lungsod sa Poshekhonye; kini gipaguba sa mga mag-uuma (IRI. 3. p. 70). Si San Alexander sa Svir (1533), nga giila na nga balaan sa iyang kinabuhi, napugos sa pagbiya sa usa sa mga eremiteryo nga iyang gitukod (ibid., vol. 6, p. 115). Tan-awa usab ang iyang hagiograpiya sa: VChM, 7 Disyembre. Ang Balaan nga Leonid sa Luzhsk, o Ust-Nedum († 1654), nga nakahukom sa pagtukod og simbahan (1603), nakasinati usab og pagsukol gikan sa lokal nga populasyon (IRI, 1. p. 114). Ang Kagalang-galang Simon sa Volom († 1644) nagtukod og simbahan, apan ang mga lumolupyo sa lugar, nahadlok nga magtukod pa siya og monasteryo didto, gisunog kini (ibid., vol. 3, p. 608). Ang pagano nga populasyon usab mitan-aw sa misyonaryong buhat sa mga asketiko uban sa dakong pagduha-duha, sama sa makita sa kinabuhi ni San Trifon sa Pechenga († 1583) ug ni San Trifon sa Vyatka (IRI. 4. p. 582; 6, p. 437). Ang masamok nga batasan batok sa mga

paggamit niini usahay nahimong hilisgutan sa dugay nga panaglalis, kaso sa korte, ug bisan hinungdan sa kapintas kung ang mga lumolupyo dili makapugong sa pagtukod sa bag-ong monasteryo. Ang mga historikal nga dokumento nagpakita nga ang sala dili lang sa mga lokal nga mag-uuma, kondili usab sa mga monasteryo mismo ug sa ilang tinguha nga palapdan ang ilang mga yuta, samtang naningkamot sila nga buhaton kini sa gasto sa mga silingang mag-uuma. Tungod sa ilang ka-astig, bulawan, ug koneksyon sa mga awtoridad, nakalungtad ang mga institusyon sa monastiko sa mga ligal nga panaglalis sulod sa daghang katuigan, nga dili makaya sa mga komunidad sa mag-uuma.

Masulti nga dili walay basihanan ang kahadlok sa mga mag-uuma: bisan pa sa mga lakang sa gobyerno aron limitahan ang pagtubo sa mga propyedad sa monasteryo, ang mga bag-ong monasteryo nakahimo sa pagtukod sa ilang kaugalingon sa dali kaayo ug pagpalapad sa ekonomiya. Ang pagtukod sa mga monasteryo, bisan pa man og gamay o dako ang nadawat nilang grant sa yuta, misangpot sa pagtaas sa kabilugan nga yutang gipanag-iya sa mga monasteryo. Busa, ang pagdagsa sa gidaghanon sa mga monasteryo wala magpasubli sa asetikong espiritu sa monastisismo, kondili nagdala sa pag-asenso sa mga monasteryo, ug ingon niini nakahatag og mga sangputanan nga mas makadaot kaysa makapahimulos. Ang pagtan-aw sa kasaysayan sa mga monastikong panag-iya sa ika-16 hangtod ika-17 nga siglo naghatag og daghang ebidensya niini, ug karon gusto namo susihon kini nga dili maayong historikal nga kahimtang sa detalyado.

Kapitulo VIII. Ang mga Propyedad sa mga Monghe ug ang Ekonomiya sa Monastiko sa ika-16 hangtod ika-17 nga Siglo

1. Mga legal nga dokumento nga nagsilbing tinubdan sa kasaysayan sa mga monastikong panag-iya

Ang historikal nga hinungdan sa paglitaw ug pagtubo sa mga monastikong panag-iya sa yuta wala magbase sa kamatuoran nga kini gikinahanglan, sama sa St ang Kagalang-galang Jose sa Volotsk, alang sa pag-uswag sa kinabuhi sa mga monghe, apan labi na sa ilang kaugalingong lawom nga pagtuo nga ang mga propyedad sa mga monghe wala supaki sa mga basihanan sa asetikismo sa monastiko. Sa niini nga bakak nga premisa gitukod sa mga Josephite ang ilang mga panan-aw, ug ubos niini nga pasangil miapil sila sa mga polemika ug pakigbisog batok sa mga dili nakab-ot[408] . Bisan pa sa ilang lig-on nga pagtuo nga husto sila, ug nga ang ilang mga pag-angkon niini nga mga panag-iya gipanghimatuud sa relihiyon, naningkamot gihapon ang mga monasteryo nga mapamatud-an usab kining mga katungod pinaagi sa mga dekreto sa estado. Tungod kay ang estado, sa iyang bahin, interesado nga ligal nga ipahimutang ang katungod sa mga monasteryo sa

---

nagtukod sa mga monasteryo gisaysay usab sa mga kinabuhi sa Banal nga Demetrius sa Prilutsk, Stephen sa Makhrishch, Macarius sa Zheltovodsk, ug Macarius sa Kalyazin (tanan ika-14 nga siglo). Pavlov. Essay. p. 20. Si San Agapitus sa Markushevsk († 1584) sa tinuod gipatay sa mga silingang mag-uuma sa dihang nadawat niya ang usa ka charter gikan sa Moscow nga naghatag sa iyang ermitahan og pagpanag-iya sa yuta (IRI. 5. p. 51). Sa niining mga panagbangi, kasagaran ang mga monasteryo mismo ang may sala, tungod kay ilegal nilang gisakop ang yuta sa mga mag-uuma. Tan-awa ang susamang mga pananglitan sa kasaysayan sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky. Nikolsky. Op. cit. 1. pp. 2, 8–10.

[408] Sa iyang pagsusi sa isyu sa mga propyedad sa mga monghe, si V. O. Klyuchevsky nag-obserbar: 'Ang pagpanag-iya sa yuta sa mga monasteryo usa ka sakripisyo nga doble ang kadaut nga gihimo sa usa ka debotong katilingban tungod sa dili kaayo klaro nga pagsabot sa ideya sa monastisismo; kini nakababag sa moral nga pag-uswag sa mga monasteryo mismo ug, sa samang higayon, nakaguba sa balanse sa mga pwersang ekonomiko sa estado' (Geschichte Russlands. Vol. 2, p. 294). Ang mga monasteryo sa Rusya nagpanag-iya na og yuta sa panahon ni San Teodosio sa mga Kuweba. Tan-awa usab ang Kinabuhi ni Teodosio: 1. sa: Yakovlev, Op. cit. (1873, XII); 2. sa: Readings (1889), p. 1. p. 25. Ang komunidad sa mga monghe nagtuo nga ang ingon nga pagpanag-iya wala supaki sa espiritu sa mga panata sa pagkamonghe, ug gibase ang ilang panan-aw bahin niini sa paglungtad sa mga yutang panag-iya sa mga monghe sa Byzantium, diin kini gipangdumala subay sa 'Estatuto sa Simbahan ni Patriarka Alexius'. Tan-awa: Katalogo. 3. Blg. 330 (statuto). p. 231. Ikompara: Golubinsky. 1. 2. p. 597. Ang mga karaang kronikista sa Rus gitawag ang mga gasa sa yuta gikan sa mga prinsipe ngadto sa mga monasteryo nga 'mga buhat sa pagkamatinud-anon' (pananglitan: PSRL. 1. pp. 65, 85, 92, 129, 187; 2. pp. 11–113, 154, ug uban pa.). Bisan pa, dili kalimtan nga kining mga kronikero puro monghe. Sa sayong bahin pa sa ika-12 nga siglo, kasagaran na nga ang mga monasteryo maoy tag-iya sa yuta diin nila kuhaon ang ilang panginabuhi. Gorbunov. Mga pribilehiyo nga gihatag sa mga monasteryo ug simbahan, sa: Archive. Gipatik ni N. Kalachov. 5 (*1860–61). pp. 4–5. Apan angay hinumduman nga ang pipila ka mga myembro sa episkopado, sama ni Metropolitan Clement Smolyatich (1147–1154), supak sa mga panag-iya sa yuta sa mga monghe ug nagtumong sa korapsyon sa kinabuhi sa mga monghe nga resulta niini. Nikolsky, N. Mahitungod sa mga Literal nga Buhat ni Metropolitan Clement Smolyatich (1892). pp. 104, 220. Golubovsky. Kasaysayan sa Rehiyon sa Smolensk hangtod sa Sinugdanan sa ika-15 nga Siglo (1895). p. 238. Mahitungod sa mga pamaagi sa pag-angkon sa ika-12–15 nga mga siglo, tan-awa: Gorbunov. Op. cit. pp. 11–19; Milyutin. Op. cit. p. 42; Gorchakov. Mahitungod sa mga Panag-iya sa Yuta (1871). pp. 83–109; Meychik. Mga Karta sa ika-14–15 nga Siglo (1883). p. 3.*

pagpanag-iya sa yuta, samtang sa samang higayon naningkamot nga limitahan kini nga katungod kutob sa mahimo alang sa kaugalingong kaayohan, ang resulta mao nga ang estado ug ang Simbahan usahay magkaalyado ug usahay magkasumpaki. Masulti nga wala'y usa sa duha ka panig nga nakab-ot og hingpit nga kadaugan ni wala usab nakasinati og tinuod nga kapildihan. Ang kawalay kasiguroan ug ang wala pa masulbad nga kinaiya sa isyu bahin sa katungod sa yuta sa mga monasteryo nakapabor sa pagtubo ug sa pag-uswag pa gani sa ekonomiya sa mga monghe.

Ang pagpalapad sa mga yutang panag-iya sa mga monasteryo napadali sa nagkalain-laing pribilehiyo (imunidad) nga gihatag sa mga prinsipe ug dagkong prinsipe[409] . Dako kaayo'g kahulugan sa pagdagsa sa mga pribilehiyo mahitungod sa mga kabtangan sa simbahan ang mga dekreto sa mga khan sa Tatar, nga, sama sa nahisgutan na, giisip sa hierarkiya sa simbahan nga basihanan sa espesyal nga mga katungod sa Simbahan[410] . Klaro nga ang hierarkiya ug ang matag monasteryo nangayo sa ilang lokal nga (appanage) nga mga prinsipe, ug sa ulahi sa mga dagkong prinsipe, og mga sulat-patente nga nagpamatuod niini nga mga katungod, dili lang aron maprotektahan ang ilang mga panag-iya gikan sa mga pag-angkon sa sekular (prinsipong) institusyon, apan labi na gayud aron lig-onon kini nga mga panag-iya sa balaod alang sa umaabot[411] . Ang mga katungod ug pribilehiyo sa mga monasteryo gitukod ug giprotektahan pinaagi sa lain-laing mga dokumento[412] .

Ang labing importante nga dokumento mao ang charter of grant. Sa pagtukod sa usa ka bag-ong monasteryo, ang nagtukod niini maningkamot nga makakuha og charter of grant gikan sa Grand Duke o Tsar, nga tukma nga maghubit sa mga utlanan sa yuta; sa samang higayon – ug kini labi na gayud sa ika-16 nga siglo – ang monasteryo makadawat usab gikan sa Grand Duke o Tsar sa katungod sa pagdawat og mga nanimuyo gikan sa ubang lugar[413] . Kasagaran, kung dili man gani pirmi, kining mga pribilehiyo magamit usab sa mga hereditaryong propyedad sa boyar nga gihatag sa monasteryo (kasagaran sa panahon sa pagtukod niini), ingon man sa dugay nang nagpuyo nga mga mag-uuma nga nagpuyo sa yutang monastiko. Kasagaran, kung dili man gani kanunay, kini nga mga pribilehiyo nag-aplikar usab sa mga hereditaryong boyar nga panag-iya nga gihatag sa monasteryo (kasagaran sa panahon sa pagtukod niini), ingon man usab sa dugay nang nagpuyo nga mga mag-uuma nga nagpuyo na sa maong mga panag-iya bisan pa sa wala pa madawat sa monasteryo ang charter niini. Talagsa ra kaayo nga giisyu ang mga sulat sa pribilehiyo alang sa walay katapusang panahon[414] . Kauban sa sulat sa pribilehiyo, kasagaran usab nga giisyu ang usa ka sulat sa imyunidad, nga nagpahilayo sa monasteryo, sa mga mag-uuma ug mga trabahante niini gikan sa hurisdiksyon

---

[409] Alang sa kinatibuk-ang diskusyon sa paglitaw sa imyunidad sa Karaan nga Rus', tan-awa: Pavlov-Silvansky. Mga Buhat, 3 ka bolyum; Vladimirsky-Budanov. Review (1888). pp. 153, 195 ff., ug usab: Sergeevich, Zagoskin, Pavlov. Course in Ecclesiastical Law. p. 158; Suvorov, N. Course in Ecclesiastical Law; Makariy. Vol. 8. pp. 191, 267, 285.

[410] Ang mga dekreto sa khan naghubit sa mga katungod ug pribilehiyo sa mga klero bahin sa pagpanag-iya sa yuta nga may dakong katukma; cf., pananglitan, ang dekreto ni Mengu-Temir (c. 1267–1279), sa: SGGD. Vol. 2, No. 2. Mahitungod sa mga dekreto, tan-awa: Priselkov, M. The Khan's Decrees of the Russian Metropolitans (1916); ingon man usab ang sayong pagtuon: Grigoriev. On the Authenticity of the Khan's Decrees (1842) ug Hermann. Op. cit., pp. 69–71.

[411] Mahitungod sa pinakamaunang mga sulat sa grant (ika-13–15 nga mga siglo), tan-awa: Gorbunov, op. cit., ug Milyutin, op. cit.

[412] Mahitungod sa lain-laing matang sa mga dokumento: Gorbunov, op. cit., ug Shumakov, S., 'A Survey of the Letters of the Board of Finance', Bahin 4, sa: Readings, 1917, Blg. 2, mga panid 17 ug mosunod; Vladimirsky-Budanov. Review (1888). pp. 195 ff.; Hermann. Op. cit. pp. 69–71; importante usab ang buhat ni: Veselovsky, S. 'On the Question of the Origin of the Patrimonial System' (1926). pp. 26 ff., 84–89, 90.

[413] Ikompara: Gorchakov. Mahitungod sa mga Pagpanag-iya sa Yuta. p. 105. Sa labing karaang ug labi ka hinungdanong mga sulat sa gasa, pipila ra ang among hisgutan; pananglitan, ang sulat sa gasa gikan kang Prinsipe Ivan Kalita (ika-14 nga siglo) ngadto sa Monasteryo sa Yuryev: AAE. 1. Blg. 4 ug 5; ug kadtong gikan sa mga prinsipe sa Belozersky ngadto sa Monasteryo sa Ferapontov (1450): AAE. 1, Blg. 47; ikumpara usab sa: Blg. 20, 21, 51, 53; ang tanan niining mga charter nagsuporta sa mga paningkamot sa kolonisasyon sa mga monasteryo – ang pag-uma sa dili pa na-uma nga yuta, ang pagdani sa bag-ong mga nanimuyo ug ang pagtukod sa bag-ong mga baryo. Mahitungod sa katungod sa dugay nang nagpuyo nga mga residente, tan-awa: AAE. 1. Mga Blg. 34 ug 35. Labi ka detalyado ang charter nga gihatag ni Prinsipe Vasily sa Yaroslavl (1321–1345) ngadto sa Spassky Monasteryo (mga 1325) sa: Historical Acts of the Spassky Monastery in Yaroslavl. Gipatik ni Vakhrameev. 1. Blg. 1; kini gisumpay ug gikumpirma sa Dakong Prinsipe Ivan (c. 1464–1466): OAMYU. 4. Blg. 147. Ang mosunod nga mga sulat sa gasa tipikal sa ika-16 nga siglo: 1551 – ngadto sa Yuryev Monasteryo (DAI. 1. Blg. 46); 1560 – ngadto sa Mikhailovsky Konbento (DAI. 1. Blg. 113); 1556 – ngadto sa Trinity Pechenga Monasteryo (SGKE. 2. Blg. 136); 1554 – ngadto sa Konev Monasteryo (DAI. 1. Blg. 48); 1560 – ngadto sa Spaso-Kamenny Monasteryo (ibid. 1. Blg. 115).

[414] Tan-awa: Milyutin. Op. cit.; Dyakonov. Essays (1898); Grekov, V. 'Yuryev Day and the Sacred Years', sa: Proceedings of the Academy of Sciences of the USSR (1926). Nos. 1–2; mao gihapon nga awtor. Mga mag-uuma sa Rusya gikan sa Pinakamaagang Panahon hangtod sa ika-17 nga Siglo (1946). Ang mga pribilehiyadong charter, nga gisulat sa opisyal ug kolokyal nga mga pinulongan, nailhan usab nga 'obel' nga mga charter; ang 'obel' nagpasabot sa pagwagtang sa buhis nga obligado nga bayaran sa mga mag-uuma nga nagpuyo sa 'itom' nga yuta—mao ang yuta nga sakop sa buhis.

sa mga awtoridad sa estado ug naghatag og gahum sa hudisyal sa abad, gawas sa mga kaso sa kriminal – pagpangawat, pagpangawat sa armas ug pagpatay[415] . Kung ang tanan niini nga mga katungod ug pribilehiyo gilista sa usa ka charter ug , ang monasteryo nakadawat og hingpit nga eksepsyon sa buhis (bisan pa alang sa usa ka piho nga panahon) ug gikan sa hurisdiksyon sa mga awtoridad sa estado, nan ang ingon nga charter gitawag nga 'tarkhan' charter, o yano lang nga 'tarkhan'. Kining mga tarhans talagsa ra gi-isyu, ug niadtong 1584, pinaagi sa usa ka dekreto sa Konseho, hingpit nga gipahunong ang ilang pag-isyu[416] .

Ang mga dokumento nga gihisgutan sa ibabaw naglangkob sa mga tinubdan sa pampublikong balaod niadtong panahona nga may kalabotan sa mga kabtangan sa simbahan ug monasteryo. Mahimo kini nga pun-on sa lainlaing mga dokumento nga may kinaiya sa pribadong balaod.

Una sa tanan mao ang gitawag nga mga statutory charter sa mga Dakong Prinsipe ug mga Metropolitan, nga nagdumala sa legal nga relasyon tali sa Metropolitan ug sa mga monasteryo sa iyang diyosesis (gawas kon gi-exempt sila gikan sa hurisdiksyon sa Metropolitan pinaagi sa espesyal nga letters patent)[417] . Sa dihang, ingon nga resulta sa panaglalis bahin sa utlanan sa mga panag-iya, gihimo ang pipila ka mga dokumento pinaagi sa imperyal nga dekreto o hukom sa korte, gitawag kining mga dokumento nga legal nga charter[418] . Sa dihang gihatag ang mga panag-iya (ilabi na ang mga panag-iya nga panulondon), ang kanhing tag-iya sa panag-iya mopagawas og ingon nga charter[419] ngadto sa monasteryo, diin napasa ang tanang katungod ug pribilehiyo nga may kalabotan sa gihatag nga panag-iya; ang mga monasteryo, sa baylo, nangita sa pagkumpirma sa mga detalye niining mga charter pinaagi sa mga sulat nga patente. Kasagaran magbinayloay ang mga monasteryo sa mga bahin sa ilang mga propyedad tali nila o sa mga pribadong tag-iya sa yuta. Kining mga binayloay gipormalisa pinaagi sa mga kasulatan sa pagbinayloay[420] . Labi ka komon kini nga mga binayloay sa katapusan sa ika-16 nga siglo ug sa unang katunga sa ika-17 nga siglo, sa dihang, ubos sa mga dekreto sa mga Konseho, ang pagpalit og yuta gipugngan o hingpit nga gidili. Sa pagtukod sa gipanglalis nga mga utlanan tali sa magkasuod nga mga panag-iya, ang lokal nga mga awtoridad nagpagawas og 'visiting charters'. Kini nga mga charter labing importante sa mga monasteryo, kay daghan kanila ang nalambigit sa dugay nga legal nga panagbangi sa ilang mga silingan bahin sa utlanan sa ilang mga panag-iya (labi na sa amihanan – uban sa mga mag-uuma)[421] . Sa katapusan, angay usab hisgutan ang mga dokumento nga nailhan nga 'mortgage deeds' o 'kabala', nga nagtala sa mga katungod sa kuwarta o mga kabtangan nga gihatag isip kolateral[422] .

Kini mao ang mga dokumento sa estado ug pribadong balaod nga nagpamatood sa katungod sa mga monasteryo sa ilang mga panag-iya sa yuta.

---

[415] Tan-awa ang mga charter nga naghatag og eksepsyon gikan sa pagpasaka og kaso: ngadto sa Vazhsky Monasteryo (1548). DAI. 1. Blg. 44; ngadto sa Nikolaevsky Korelsky Monasteryo (1542). AI. 1. Blg. 141; ngadto sa Strokina Hermitage (1547). Ibid. Blg. 147; sa Trinity Monastery sa Astrakhan (1573). Ibid. No. 184; sa Konevsky Monastery (1578). DAI. 1. No. 122; sa Trinity-Sergius Monastery (1535 ug 1551), sa: Acts. Gipatik ni Fedotov-Chekhosky. 1. Mga Blg. 57 ug 75; ngadto sa Monasteryo sa Ferapontov (1534). Ibid. Blg. 42; sa Monasteryo sa Pag-ampo sa Suzdal (1528). AI. 1. Blg. 131; sa Monasteryo sa Chukhlom (1518). AI. 1. Blg. 125; sa Monasteryo ni San Antonio sa Siy (1545). SGKE. 1. Blg. 109; ngadto sa Monasteryo sa Volokolamsk sa panahon sa kinabuhi ni San Jose (1500). AAE. 1. Blg. 136. Gikan sa ika-15 nga siglo, atong hisgutan ang mosunod nga mga sulat sa immunidad: ngadto sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky. AAE. 1. Blg. 95; Alang sa Trinity-Sergius Monasteryo (1494). Ibid. 1. Blg. 131. Sumala sa mga mananaliksik, ang mga monastikong panag-iya, ingon man ang mga mana nga fief sa mga boyar, nakatagamtam na sa katungod sa imyunidad sa ika-14 ug ika-15 nga mga siglo: Presnyakov. Princely Law (1909). p. 296; Sergeevich. Op. cit. 1. p. 328 ug, labi na: Pavlov-Silvansky. Mga Buhat 3. pp. 281, 295; Pavlov. Usa ka Kurso sa Canon Law (1902). pp. 158–160.

[416] Petrov, V. 'Ang Kodigo sa Konsilyo sa 1584 bahin sa Pagwagtang sa mga Tarkhan', sa: Koleksyon alang sa Dungog ni S. F. Platonov (1922).

[417] Pananglitan, ang mga charter sa: AAE. Vol. 1, No. 9 – gihatag sa Dakong Prinsipe kang Metropolitan Cyprian (1392), ug No. 11.

[418] Pananglitan, sa: AJU. 1. Mga Blg. 8, 12, 16, 17, ug uban pa.

[419] Pananglitan, sa: AJu. 1. Blg. 32, 63; kasagaran ang testamento magsilbi isip ingon nga charter; ang pinakamauna nga pananglitan mao ang panulondon sa usa ka propriedad ngadto sa Monasteryo sa Vasilyevsky sa Suzdal (1253), sa: AJu. 1, no. 439; o sa Chukhchenemsky Monasteryo (ika-15 nga siglo), sa: SGKE. 1, nos. 24, 19, 26, 11, 27, ug uban pa. Tan-awa usab ang akong buhat: Studien zum Klosterwesen RuЯlands. 2. 'Mahitungod sa Problema sa Kabtangan sa Monasteryo sa ika-15 ug ika-16 nga Siglo', sa: *Kyrios*. 4 (1939). Ang *votchina* usa ka kabtangan nga mapamana, supak sa *pomestye*, nga gihatag isip kondisyonal nga kabtangan alang sa serbisyo; ang katumbas niini sa Kasadpang Europa mao ang *allod* ug *benefice*.

[420] Pananglitan, sa: AJU. 2. Blg. 156; SGKE. 1. Blg. 45, 49, 156.

[421] Pananglitan, sa: AJU. 2. Blg. 178, 179, 180, ug uban pa. Kining mga 'visiting charters' nagsilbi nga tinubdan alang sa mga sulat sa gasa ug kasagaran kini gilakip niini.

[422] Pananglitan, sa: AJU. 2. Blg. 126; SGKE. 1. Blg. 3, 6, 10 (ika-15 nga siglo). Labi na kini nga kinaiya sa ikaduhang tunga sa ika-16 nga siglo ug sa unang tunga sa ika-17 nga siglo.

Ang bag-ong mga panag-iya nakuha sa lain-laing paagi. Ang pangunang pamaagi mao ang gasa gikan sa Dakong Prinsipe o Tsar, nga sa praktis gihimo isip tubag sa petisyon sa nagtukod sa monasteryo sa samang higayon nga natukod ang monasteryo, ug gikumpirma pinaagi sa charter sa gasa. Sa pag-accession sa bag-ong tsar, ang mga abá sa mga monasteryo nagdali sa pagkuha gikan kaniya sa kumpirmasyon sa mga sulat-patente nga gi-isyu na; gihimo usab kini sa mga kaso diin, ingon nga resulta sa sunog o pagkaguba sa monasteryo, nawala ang sulat-patente, nga nahitabo sa daghang mga monasteryo, pananglitan, atol sa Panahon sa mga Gubot. Ang ikaduhang porma sa pag-angkon mao ang yuta o kuwarta nga gasa gikan sa pribadong indibidwal; kini nga mga gasa gikumpirma pinaagi sa ingon nga mga charter o pinaagi sa usa ka testamento – usa ka testamento nga gipahigayon sa tighatag nga gusto nga ang iyang kabtangan mapasa sa monasteryo pagkahuman sa iyang kamatayon. Ang dagkong monasteryo kadalasan nagpadako sa ilang bahandi pinaagi sa daghang pagpamalit og arable nga yuta, kalasangan, mga lugar pangisda, ug mga asinan, nga narekord sa mga kasulatan sa pagbaligya. Sukad pa niadtong 1551 , ang matag pagpalit og yuta kinahanglan irehistro sa Opisina sa Dakong Palasyo, 'uban sa usa ka report ngadto sa tsar', ug pagkahuman sa 1580, sama sa nahisgutan na, ang kasulatan sa pagbaligya mahimong legal nga balido lamang base sa usa ka espesyal nga charter nga gihatag sa tsar. Sa dihang opisyal nga gidili sa mga dekreto sa sinodo ang pagpalit og yuta, nakakaplag ang mga monasteryo og mga paagi aron malikayan kini nga mga pagdili pinaagi sa lain-laing matang sa pagbinayloay sa mga panag-iya sa yuta. Usa pa ka pamaagi sa pag-angkon mao ang pagdawat sa mga propriedad isip panalipod, nga kanunay buhaton sa mga monasteryo, supak sa balaod sa simbahan nga nagdili sa pagpanglupig sa kuwarta sa mga pari ug monghe. Sama sa nahisgutan na, kining mga transaksyon gipailawom sa mga kasulatan sa panalipod.

Ang mga rehistro sa yuta sa ika-16 hangtod ika-17 nga siglo ug ang mga talaan sa sensus sa ika-17 nga siglo adunay usab dakong kahinungdanon sa kasaysayan sa mga propyedad ug ekonomiya sa mga monasteryo. Kini nga mga tinubdan hinungdanon kaayo nga nagtugot kanato sa pagtuki sa mga kalihokan sa kolonisasyon sa mga monasteryo, sa padayon nga pagtubo sa ilang mga propyedad, ug sa pag-uswag sa ekonomiya sa mga monasteryo[423] .

---

[423] Ang mga rehistro sa yuta usa ka matang sa kadastral nga suksuk sa mga panag-iya sa yuta, nga naglangkob sa sensus sa populasyon (mga tag-iya sa panimalay) ug sa paghulagway sa ilang mga kabtangan. Ang paglitaw ug kinaiya sa mga rehistro sa yuta nalangkit sa pagbuwis. Ang unang kinatibuk-ang senso sa populasyon (o, mas tukma, sa mga panimalay) sa Karaan nga Rus' gihimo sa mga Tatar niadtong 1257 ug 1275. PSRL. 1. 2 (2nd ed.). p. 474; 10. p. 152. Ang unang senso sa mga panimalay sa Estado sa Muscovite gihimo niadtong 1538–1547 ug nailhan nga 'dakong senso'. Gihunahuna nga dili angay kini nga senso, ug tali sa 1551 ug 1580 gihimo ang usa ka bag-ong senso – ang 'bag-ong senso' – nga naglakip og kadastral nga paghulagway sa mga panag-iya sa yuta; niining higayona, ang mga klerk nagtigom og mga rehistro sa yuta. Ang uban niini nagpadayon hangtod karon ug naglangkob sa usa ka bililhon nga tinubdan sa kasaysayan sa relasyon sa yuta sa Muscovite nga Estado, labi na sa kasaysayan sa mga panag-iya sa yuta sa mga monghe ug simbahan. Sa ika-17 nga siglo, duha ka senso ang gihimo: usa sa 1620s, ug ang usa gikan sa 1646 hangtod 1678. (AAE. 4. Blg. 14). Ang unang senso gihimo subay sa karaang sistema: ang pangunang yunit sa paghulagway mao ang teritoryal nga yunit – ang 'soha' – nga adunay paghulagway sa yuta ug sa mga kalidad niini. Tali sa 1646 ug 1678, gikompila ang mga rehistro sa senso sa mga panimalay nga nagbayad og buhis, nga walay paghulagway sa yuta. Ang usa ka 'soha' sa mga propyedad sa opisyal sa korte naglangkob og 800 ka 'chvart', samtang sa mga propyedad sa simbahan ug monasteryo kini naglangkob og 600 ka 'chvart', nga nagpasabot nga kini gisailalim sa mas taas nga buhis. Ang 'chvart' o 'chet' mao ang termino nga gigamit niadtong panahona alang sa luna nga gitamnan og usa ka 'chvart' (150 ka litro) nga rye; ang usa ka 'chetvert' katumbas sa katunga sa usa ka 'desatina' (1 desatina = 1.9 ka ektarya); 400–1,000 ka 'chetverts', depende sa kalidad sa yuta, naglangkob sa usa ka 'soha'; adunay tulo ka matang sa yuta: 'maayo', 'katamtaman' ug 'huyang'. Ang 'soha' mao ang batakang yunit sa buhis – ang 'pososhnaia podati' – sa estado sa Muscovite hangtod sa ulahing bahin sa 1620s. Kining sistema mitumaw sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo, sa dihang giusab ang pamaagi sa pagbahin sa mga panulundon ngadto sa mga sundalo (ang Kodigo sa 1556). Ang mga tinubdan makita sa Kronika: PSRL. 13. pp. 268–269. I-kumpara: Borodin, A. 'Ang Kodigo sa 1556 sa Serbisyo Militar', sa: Koleksyon sa Pagpasidungog kang S. F. Platonov (1922). pp. 143–153. Usa ka komprehensibo nga pagtuon sa kadastral nga rehistro ('soshnoe pis'mo') makita sa buhat: Veselovsky, S. The Soshnoe Pismo. 2 ka tomo (1915–1916), tan-awa dinhi: 1. p. 97; 2. pp. 348, 363 ug mosunod. Ug usab: Nikitsky, A. 'Mahitungod sa Pangutana sa mga Sukod sa Karaan nga Rus', sa: ZhMNP. 1894. 4. pp. 414–415; Rozhkov. 'Ang Arado', sa: Granat's Encyclopaedic Dictionary. Vol. 40, Blg. 3 (1925). p. 275; Lappo-Danilevsky, A. 'Ang Organisasyon sa Direktang Panagkot sa Estado sa Muscovite' (1890). pp. 220, 229–233; Milyukov, P. Mga Kontrobersyal nga Isyu sa Pinansyal nga Kasaysayan sa Muscovite nga Estado (1892). pp. 35–76 (niining buhata, gikritika ang mga pahayag ni Lappo-Danilevsky). Mahitungod sa mga rehistro sa buhis isip historikal nga tinubdan, tan-awa si Rozhkov. Agrikultura sa Muscovite nga Rusya (1899). pp. 221–231; Kaufman, A. 'Mahitungod sa Pangutana sa Estadistikal nga Pamaagi sa Historikal-Ekonohikanhong Panukiduki. Mahitungod sa Paggamit sa mga Rehistro sa Buwis isip Historikal nga Materyal'. Vol. 1, No. 1 (1913). pp. 10–39; Gnevushev, A. 'Ang Metodolohiyang Estadistika sa Pagsusi sa mga Rehistro sa Buwis sa Estado sa Muscovite', sa: *New Historical Journal*. 2 (1914). Blg. 3. pp. 16 ug mosunod. Usa ka maayong mubo nga pagtan-aw sa mga nadiskobrehan sa panukiduki makita sa libro: Yakovlev, A. *Ang Utos alang sa Pagrekrut sa mga Sundalo* (1917). Kapitulo 1.

2. Ang Oprichnina ug ang krisis sa agrikultura sa ika-16 nga siglo

Sa dili pa kita mobalhin sa paghulagway sa monastikong agrikultura, hisgutan nato ang duha ka dugang nga mga kahimtang nga dako kaayo'g kahinungdanon sa isyu nga atong gihisgutan. Ang una mao ang gitawag nga Oprichnina ni Tsar Ivan IV, nga misangpot sa pagbalhin sa daghang mga propyedad sa boyar ngadto sa kamot sa mga monasteryo; ang ikaduha mao ang krisis sa agrikultura sa rehiyon sa Moscow sa ikaduhang tunga sa ika-16 nga siglo.

Ang Oprichnina, ang makalilisang ug madugo nga reporma ni Tsar Ivan, husto nga natun-an lamang sa sinugdanan sa ika-20 nga siglo, labi na sa mga buhat sa historyador S. F. Platonov ug sa iyang mga estudyante[424] . Sa usa ka bahin, politikal ang kinaiya niining reporma ug usa ra kini ka padayon sa dugay nang palisiya sa mga Dakong Prinsipe sa Moscow , nga nakatutok batok sa mga prinsipe sa appanage ug sa ilang mga kaliwatan ('knyazhat') ug gituyo aron palig-onon ang autokrasya sa tsar; sa laing bahin, usa kini ka reporma nga may kalabotan sa agrikultura. Daghang mga propyedad, nga gikuha gikan sa mga prinsipe ug mga boyar, gibahin sa gagmay nga luna ug gihatag sa mga alagad isip mga manor. Ang Oprichnina gikuhaan ang mga boyar sa ilang sosyal-politikal nga kahulugan ug nagdala sa ilang pagkaguba. Ang bag-ong mga lagda sa serbisyo militar (1570) lisod kaayo ug hapit dili na mapailubon para sa mga boyar ug daghang mga alagad. Tungod niini napugos ang mga pamilya sa boyar sa pagbaligya o pag-mortgage sa ilang panulundon nga mga propyedad. Ang nag-inusarang potensyal nga mamalit mao ang mga monasteryo: sila ra, sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo, ang naggunit sa kapital sa kuwarta; ang mga monasteryo ra ang wala gyud naapektohan sa Oprichnina[425] .

Ang krisis sa agrikultura sa ika-16 nga siglo, nga nakadani sa atensyon sa mga awtoridad ug, sumala sa gipamatud-an ni S. F. Platonov[426] , napugos sila sa paghimo og pipila ka mga lakang (sa palibot sa 1570), mao, sa kinauyokan, ang lohikal nga resulta sa kusgan nga politikal ug ekonomikanhong paningkamot sa Estado sa Muscovite atol sa unang katunga sa paghari ni Tsar Ivan IV. Ang pakigbisog batok sa mga Kazan Tatar, ang Gubat sa Livonia—nga sa sinugdan malampuson apan sa ulahi napakyas—ug ang pagpanalipod sa mga habagatang utlanan batok sa mga pag-atake sa mga Crimean Tatar ug Nogai—kini tanan naglangkob sa politikal nga aspeto sa krisis; ang Oprichnina, ang bag-ong sistema sa serbisyo militar ug ang kauban nga mga kausaban sa distribusyon sa mga panag-iya—ang pangunang tinubdan sa kapital sa gobyerno—ug ang halapad nga kolonisasyon sa mga nasakop nga yuta naglangkob sa ekonomikong aspeto sa krisis ug nakapadako pa niini. Ang kahimtang sa mga lumolupyo sa sentral nga mga rehiyon—kasagaran ang dapit tali sa mga suba sa Oka ug Volga—nangalisod pag-ayo sa matag paglabay sa tuig. Alang sa gagmay nga mga alagad militar, nga gamay ra ang kita sa ilang mga panag-iya (tungod sa primitibo nga pamaagi sa pag-uma), ingon man usab alang sa mga mag-uuma nga nagpuyo sa maong yuta ug grabe kaayo nga naapektohan sa kalisud sa ekonomiya, ang pagpangita og mas maayong kahimtang sa pagpuyo nahimong usa ka dinalian nga panginahanglan. Wala usab mausab ang kahimtang sa mga hereditaryong panag-iya o sa mga mag-uuma nga nagpuyo didto. Sa samang higayon, ang mga yuta sa duha ka kilid sa Tunga-tungang Volga, sa Rehiyon sa Ubos nga Volga ug sa mga kapatagan sa habagatan nagtanyag og walay kinutuban nga oportunidad alang sa mga nanimuyo. Dugang pa, nanginahanglan ang gobyerno og liboan ka mga tawo alang sa armado nga depensa ug agrikultural nga kalamboan niining mga rehiyon. Ang mga bag-ong kolonista gihatagan og dagkong luna sa yuta, samtang ang mga bag-ong monasteryo nagdapit sa mga mag-uuma ngadto sa ilang mga

---

[424] Tan-awa ang monograpo: Platonov, S. F. Ivan the Terrible (1923; Berlin edition 1924), diin si Platonov, sa introduksyon, naghatag og kritikal nga pagtan-aw sa historiograpiya mahitungod kang Ivan IV ug nagtanyag sa iyang kaugalingong paghulagway sa personalidad ni Ivan—nga nakapukaw og daghang debate sa mga historyador—base sa halapad nga panukiduki. Ang Kapitulo 4 naghatag og daghang aspeto nga pagsusi sa gigikanan sa Oprichnina. Tan-awa usab: Platonov, Essays (1899) ug sa mao gihapon nga awtor, History of Russia (1927), p. 157; ingon man usab Stöhl, K., vol. 1, pp. 270–278, nga kadaghanan nakabase kang Platonov. Angay hinumduman nga ang paghulagway ug pag-karakterisa ni Klyuchevsky sa Oprichnina sa iyang *History of Russia* (*Geschichte Russlands*, Vol. 2), sumala sa gipakita ni Platonov ug sa iyang mga estudyante, dili ikonsiderar nga makatagbaw. Tan-awa usab ang libro ni Vipper, V.: *Ivan the Terrible* (1922), bag-ohay lang gipatik sa Ingles. Mahimo usab hisgutan ang buhat ni I. Budovnik, nga naglakip sa halos tanang literatura bahin kang Ivan IV ug sa Oprichnina.

[425] Mahitungod niini nga hilisgutan, tan-awa: Lyubavsky, M. *Lectures on Ancient Russian History up to the End of the 16th Century*. ika-3 nga edisyon. (1918). pp. 255–270; Rozhdestvensky, S. *Servant Landownership in the Muscovite State* (1897).

[426] Platonov, Ivan the Terrible (1924). p. 116. Mahitungod sa kinatibuk-ang mga hinungdan ug dagan sa krisis, tan-awa: ibid. pp. 117–127; Grekov, Yuryev Day. p. 75, diin gipasiugda sa awtor ang kahinungdanon sa Gubat sa Livonia; Klyuchevsky, The Boyar Duma (5th ed.). p. 305 ug mosunod; alang sa husto nga pagsabot sa sosyal ug ekonomikanhong relasyon sa estado sa Muscovite sa ikaduhang katunga sa ika-16 nga siglo, among girekomenda ang pagsusi sa *Essays* ni Platonov; dugang pa: Rozhkov. *Agriculture* (1899), nga nagtuki sa halos tanang aspeto sa estruktura sa agrikultura ug sa mga hinungdan sa krisis.

propyedad ug nagtanyag kanila og mas maayong kahimtang sa pagpuyo kaysa sa anaa sa sentro sa Moscow. Nagsugod ang dakong pagbalhin sa mga tawo gikan sa sentro paingon sa mga bag-ong rehiyon – usa ka tinuod nga pagbalhin-puy-anan, o 'pagkatibulaag', sumala sa giingon sa mga tinubdan niadtong panahona – nga miresulta sa usa ka krisis sa ekonomiya ug nagbilin sa mga sentral nga rehiyon sa kahimtang sa pagkamapukan. Daghang mga monasteryo sa sentro sa nasud ang grabe usab nga naapektohan niining krisis, samtang ang krisis nakahatag og paborableng epekto sa ekonomikanhong kalamboan sa mga monasteryo sa rehiyon sa Ponizovye.

Usa ka kinatibuk-ang pagtuki niining duha ka kahimtang (nga, sa kasubo, kita) gikinahanglan aron ipakita nga ang isyu sa mga propyedad ug ekonomiya sa mga monasteryo naghatag ug kahayag sa nagkalain-laing aspeto sa politikal ug ekonomikanhong kinabuhi sa Estado sa Muscovite, ug nga ang mga monasteryo ug ang ilang mga lumolupyo, nga nilayas sa kalibutan ug sa mga kabalaka sa kalibutan, nabalik pag-usab sa mga kabalaka niining kalibutana.

3. Espesipikong mga pananglitan sa ekonomikanhong pagdumala sa monasteryo

Ang pag-uswag sa ekonomiya sa monasteryo naimpluwensyahan sa daghang mga hinungdan: ang relihiyoso ug historikal nga kahulugan sa monasteryo—nga ang ngalan sa nagtukod, kon kanonisado ba sa Simbahan o gipasidunggan sa katawhan, nagdula og dakong papel—ang lokal nga kahimtang, ug ang relasyon sa pamilya sa hari; Dili usab ubos ang kahinungdanon sa kaalam sa ekonomiya ug pagka-entrepreneur sa mga abbot ug uban pang mga tawo nga naa sa posisyon sa awtoridad sulod sa monasteryo, nga walay kakapoy nga nangita aron masiguro ang ekonomikanhong kaayohan sa monasteryo ug kanunay, uban sa pagkamapisan ug paglahutay nga lisod natong sabton, naningkamot alang sa padayon nga pag-uswag sa bahandi sa ilang monasteryo. Sayop nga tan-awon kini nga puro negatibo nga kinaiya sa karakter sa tagsa-tagsa ka abbot o monghe sa mga monasteryo sa . Dinhi atong masuta ang usa ka kinaiya sa relihiyosidad niadtong panahona: ang pagtuo nga ang karangyaan sa dekorasyon sa mga monasteryo ug simbahan makapahimuot sa Dios (kini, sa laing bahin, kusganong gikritika sa mga anti-materyalista); Kining kahimayaan gitan-aw nga usa ka serbisyo alang sa himaya sa nagtukod sa monasteryo ug sa tibuok Simbahang Ruso. Dugang pa, dili nato kalimtan nga daghang mga monasteryo ang nagbuhat og mga buhat sa kalooy ug, sa mga lisod nga panahon, nagtanyag og tabang sa estado ug sa katawhan.

Ang nag-unang mga kinaiya sa kalamboan sa ekonomiya sa mga monasteryo sa ika-16 hangtod ika-17 nga siglo mapakita pinaagi sa pananglitan sa tagsa-tagsa ka monasteryo. Kini nga mga kinaiya, uban sa gagmay nga kalainan, makita sa mga monasteryo nga nahimutang sa lain-laing rehiyon sa nasud.

Pamilyar na kita sa kasaysayan sa pagtukod sa bantog nga Trinity-Sergius Lavra. Ang nagtukod niini, si San Sergius († 1392), wala magtagad sa kalibutanong kaayohan sa iyang monasteryo; subay sa iyang asetikong panan-aw, ang mga monghe kinahanglan mabuhi sa paglikay ug kakabus ug magpanginabuhi pinaagi sa trabaho sa ilang kaugalingong mga kamot. Bisan pa niana, mahunahuna nga sa unang mga tuig sa iyang kinabuhi, nadawat sa monasteryo ang unang mga yuta isip usa ka gasa[427] . Gikan sa panahon sa ikaduhang abá, ang Banal nga Nikon (1392–1428), aduna kitay mga rekord sa daghang pagpalapad sa yuta sa monasteryo, nga ang uban nadawat isip mga gasa ug ang uban gipalit. Sa katapusan sa ika-15 nga siglo, ang monasteryo nagpanag-iya og yuta nga naglangkob sa mga baryo nga gipuy-an sa mga mag-uuma nga nangabang niini nga yuta[428] . Sa tibuok ika-16 nga siglo, nagpadayon ang pagdako sa mga panag-iya sa monasteryo. Sa katapusan sa siglo, sumala sa imbentaryo *sa 1593–94, ang monasteryo nagpanag-iya og kapin sa 2,500 ka baryo ug gagmay'ng baryo, kadaghanan niini (mga* 34) nadawat isip mga gasa, samtang *14* ra *ang napalit*[429] *. Usa ka talagsaong kinaiya sa ekonomiya sa monasteryo mao nga sa unang katunga sa ika-16 nga*

---

[427] Niadtong 1391, sa pag-abot sa kamatayon ni San Sergius, nadawat sa monasteryo ang gasa nga mga minahan sa asin sa Distrito sa Soligalichsky. AJU 1, Blg. 63. Sa tunga-tunga sa ika-15 nga siglo, ang monasteryo adunay tulo na ka pabrika sa asin didto. AAE 1, Blg. 52. Dugang pa, adunay usa ka dili mausab nga charter nga gihatag sa monasteryo ni Gran Prinsipe Dimitri (1363–1389), nga nagpamatuod nga ang monasteryo adunay na daan mga yutang panag-iya. Gorsky. Description. 1 (1890). p. 210.

[428] Sa panahon sa medyo taas nga pagdumala ni Nikon isip abbot, nakakuha ang monasteryo og 24 ka mga propyedad pinaagi sa mga gasa ug pagpamalit. Ibid. pp. 211–212. Rozhkov. Op. cit. p. 405. Ang pinakamaagang charter nga may kalabotan sa mga yutang panag-iya gikan *pa sa 1414–15. AAE. 1. Blg. 19.*

[429] Rozhkov. Op. cit. pp. 377, 402, 405, 410–415. Sumala sa imbentaryo sa 1592–1594, ang monasteryo nagpanag-iya og 142,999 ka chetverti sa ginahusan nga yuta: Gauthier. The Region Beyond Moscow (1937). p. 116; ingon man usab ang dili ginapamunuan nga yuta, mga lasang, mga dapit pangisda ug mga asinan. Dugang pa, kinahanglan usab hunahunaon ang mga yuta sa lima ka uyezds, nga nawala ang mga imbentaryo niini. Adunay 3,988 ka panimalay sa mag-uuma ug 502 ka panimalay sa umangon sa yuta sa

siglo, ang mga awtoridad sa monasteryo kasagarang nagpaabang og yuta sa mga mag-uuma, samtang sa katapusang kwarter sa maong siglo naningkamot sila nga palapdan ang luna sa yuta diin ang monasteryo mismo ang nag-uma; kini nga mga yuta gipang-uma sa daghang mga sulugoon ug mga nobisyo sa monasteryo, ingon man usab sa mga mag-uuma nga nagbuhat og corvée nga trabaho didto[430] *. Sa mga tuig sa krisis sa ika-16 nga siglo ug sa Panahon sa mga Kagubot sa ika-17 nga siglo, ang monasteryo, bisan pa sa pipila ka mga pagkawala tungod sa mga mag-uuma nga nilayas ug sa mosunod nga pagkunhod sa mga yutang gipang-uma, nakalahutay sa ekonomiya. Niadtong 1620, ang mga yuta sa monasteryo gipang-uma sa parehas nga sukod sama sa* niadtong 1593–94[431] Sumala sa mga rehistro sa yuta sa 1646, adunay 16,838 ka panimalay sa tanang mga propyedad sa monasteryo, nga gipuy-an sa mga mag-uuma, mga nobisyo sa monasteryo, mga trabahante sa umahan[432] ug mga artesano sa monasteryo[433] . Busa, sa paglabay sa tulo ka siglo, ang gamay nga monasteryo ni San Sergius nabag-o ngadto sa usa ka halapad nga institusyon sa ekonomiya sa Karaan nga Rus'. Ang mga langyaw, nga mibisita sa Moscow, nagsulat nga ang mga nakuha sa monasteryo sa ulahing bahin sa ika-16 nga siglo – sumala sa pagtantiya ni D. Fletcher – nagkantidad og kapin sa 100,000 ka rubles sa panahona (mga 5 ka milyon ka bulawanong rubles sa 1914)[434] . Ang lawom nga pagdayeg sa balaan nga nagtukod sa monasteryo mao ang hinungdan sa daghang mga gasa ug grant, ingon man mga sulat sa pribilehiyo ug imyunidad gikan sa Dakong Prinsipe ug Tsar – kining tanan nga mga pabor mao ang basihanan sa pag-asenso sa monasteryo, ug kini ang hinungdan nganong lahi kaayo ang kinabuhi sa monasteryo sa ika-14 nga siglo kumpara sa kinabuhi didto sa ika-17 nga siglo.[435]

Ang ekonomiya sa Monasteryo Kirillo-Belozersky, nga usa usab sa labing iladong monasteryo sa Muscovy, misulod sa lain-laing mga linya sa pagpalambo. Sa panahon sa nagtukod niini, si Banal nga Cyril sa Belozero († 1427), ang monasteryo nailhan tungod sa kaigpit sa kinabuhi sa komunidad, nga hinungdan nga kini giila kaayo; sa tinuud, nakadawat kini og pag-ila ug pagdayeg gikan kang Banal nga Joseph sa Volotsk[436] . Pagkahuman sa kamatayon ni Cirilo ug hangtod sa 1480an, ang iyang monasteryo nagpahimutang og ehemplo sa tinuod nga asetikong kinabuhi sa mga monghe ug hugot nga nalambigit sa ideal sa dili pagpanag-iya. Bisan pa, sa ika-16 nga siglo, ang kaniadto nga hataas nga pamantayan sa kinabuhi misugod sa pagkunhod, ug ang mga panahon sa dakong magtutukod sa monasteryo nahimong daw usa ka historikal nga sugilanon[437] . Sa sayong bahin pa sa ika-15 nga siglo, sa wala pa ang 1521, napalambo ang monasteryo pinaagi sa daghang mga gasa gikan sa Dakong Prinsipe ug mga donasyon sa mga pamilyang boyar; dugang pa, kini nakapalit – nga ang kapital niini natipon gikan sa mga gasa nga kuwarta – og daghang yuta, kasagaran gikan sa gagmay nga tag-iya sa yuta ug bisan sa mga mag-uuma[438] . Kining paningkamot sa pagpalapad sa yuta wala

---

monasteryo. Ibid. Niining mga panag-iya, 17.3 porsyento nakuha sa ika-15 nga siglo, 66.8 porsyento sa ika-16 nga siglo; ang petsa sa pag-angkon para sa 15.9 porsyento wala mailhi. Rozhkov. Op. cit., pp. 406, 410–413. Tunga sa 1432 ug 1633, ang monasteryo mibayad og 16,934 ka rublo aron makakuha og bag-ong mga panag-iya sa yuta. Gorsky. Op. cit., p. 217.

[430] Rozhkov. Op. cit. p. 132. Dyakonov. Essays (1898). p. 296; Gautier. Op. cit. p. 332.

[431] Ibid. p. 329. Sumala sa imbentaryo para sa 1614–1616, ang dili tanom nga yuta miabot sa 54,604 ka chetverti, samtang sa 1624–1640 kini miabot lang sa 34,980 ka chetverti, nga mas gamay kaysa sa 1592–1594 (nga miabot sa 40,062. Ibid., p. 116). Misaka usab ang gidaghanon sa mga panimalay sa mag-uuma: sa 1614–1616 (mao kana, sa dili madugay pagkahuman sa Panahon sa mga Kagubot) adunay 623 ka panimalay sa mag-uuma ug 426 ka panimalay sa 'bobyli', samtang sa 1624–1640 misaka kini ngadto sa 1,536 ug 1,199 matag-usa. Ibid.

[432] Sa sinugdanan, ang termino nga 'bobyl' nagtumong sa usa ka mag-uuma nga wala'y yuta, usa ka mag-uuma nga walay yuta; apan sa ika-17 nga siglo, kasagaran kini gigamit usab sa mga mag-uuma nga adunay yuta. Dyakonov. Essays (1889). p. 218 ug mosunod. Ang pangutana sa 'bobyli' isip usa ka lahi nga kategorya sa populasyon sa mga mag-uuma usa sa mga kontrobersyal nga isyu sa kasaysayan sa mga mag-uuma sa Rusya. Ikompara: Shumakov, S. 'Obscure Points in the History of Russian Law', sa: ZhMNP. 1904. 4. Labina sa p. 206; Veselovsky, S. 'Soshnoye Pismo'. Vol. 2. p. 517; Sergeevich. 'Antiquities'. Vol. 3 (1903). pp. 135–136, 467. Stashevsky, E. 'Essays on the History of the Reign of Tsar Mikhail Fedorovich'. Vol. 1 (1913). pp. 47–49; Grekov, B. Peasants in Russia (1946). p. 734. Cf. usab: Klyuchevsky. The Origin of Serfdom in Russia, in: Essays. Vol. 1. p. 252.

[433] Nikolsky. Ang Monasteryo sa Kirillo-Belozersky. Bol. 1, Blg. 1 (1897). Mga Apendis VIII–XXV.

[434] Rushchinsky. Op. cit. p. 139. Mahitungod sa kantidad sa rublo niadtong panahona, tan-awa: Klyuchevsky. 'Ang Rublo sa Rusya sa ika-16–18 nga Siglo sa Relasyon sa Karon', sa: Readings. 1884. I-compare: idem. Geschichte RuЯlands. Vol. 2. p. 337.

[435] Ang labing importante nga materyal sa kasaysayan sa ekonomiya sa Monasteryo ni Trinity-Sergius makita sa kaugalingon niini nga mga rekord sa ekonomiya ('superbisoryo', 'sumaryo' ug uban pa), sa: Mga Monumento sa Sosyo-Ekonohikong Kasaysayan sa Estado sa Muscovite sa ika-16–17 nga mga siglo. Gieditar ni S. Veselovsky ug A. Yakovlev. 1 (1929).

[436] Ang 'Talaan sa mga Balaang Amahan' ni Iosifovo, sa: LZAK. 2. p. 82.

[437] Ang mga detalye sa niini nga panahon sa pag-ubos sa monastisismo makita sa buhat ni N. Nikolsky (tan-awa ang bibliyograpiya para sa Mga Kapitulo III ug IV).

[438] Alang sa panahon 1397–1521, giila ni N. Nikolsky ang 60 ka grant ug 41 ka pagpalit sa mga panag-iya sa yuta. Nikolsky. 1. 2 (1910). pp. 6, 11. Kasulatan ni San Cirilo (1427). A.Yu. 1. Blg. 72; 1430. Ibid. Blg. 6; Nakab-ot ni Abad Cassian (1448–1468) ang

magkunhod bisan pagkahuman sa mga resolusyon sa Stoglav niadtong 1551. Human gayud niining Konseho, ang monasteryo nakahuman og daghang kasabotan sa pagpalit og yuta nga supak sa mga resolusyon sa Konseho. Sa taliwala lang sa 1551 ug 1555, nakuha sa monasteryo ang 19 ka bag-ong panag-iya sa yuta; sa taliwala sa 1564 ug 1572, nagpadayon ang mga awtoridad sa monasteryo sa pagpalapad sa ilang panag-iya sa yuta. Gipalit sa monasteryo ang mga hereditaryong panag-iya sa mga boyar, ang mga manor sa mga alagad, ug gagmay nga luna sa mga mag-uuma. Sa dihang gipugngan sa usa ka dekreto niadtong 1572 ang paghatag og yuta ngadto sa mga monasteryo, misugod ang monasteryo sa pag-angkon og mga minahan sa asin ug mga luna sa mga lungsod. Bisan pagkahuman sa Konseho sa 1580, nga sa kinatibuk-an nagdili sa mga monasteryo sa pag-angkon og yuta, ang abadi, nga nagpakita og dakong kaalam sa pagdumala, nakakuha gikan sa tsar og usa ka charter sa gasa ug imyunidad, diin gitugotan ang monasteryo sa pag-angkon og bag-ong mga panag-iya[439] . Sa sayong bahin pa sa 1473, ang monasteryo naghimo og detalyadong imbentaryo sa iyang mga propyedad[440] . Ang labing karaan nga nabilin nga mga rehistro sa yuta sa monasteryo (alang *sa 1543–44) naghisgot sa 399 ka mga baryo ug nayon sa rehiyon sa Belozersk lamang nga gipanag-iya sa monasteryo[441] . Ang yuta nga nakuha tali sa 1543 ug 1595 naglangkob sa dili moubos sa 284 ka baryo ug gamay nga baryo. Niadtong 1580s, ang mga yuta sa monasteryo gipakatag sa 13 ka uyezds sa Estado sa Muscovite; sa walo niini lang, adunay kapin sa 5,000 ka desyatinas nga ginapugas nga yuta[442] . Pagkahuman sa Panahon sa mga Kagubot, nagpadayon ang monasteryo sa pagpalapad sa iyang mga kabtangan. Sa sayong bahin pa sa 1615, nakadawat ang monasteryo og charter gikan sa batan-ong Tsar Mikhail nga naghatag niini og mga pasilidad sa pag-asinan duol sa lungsod sa Nenoksa, kauban ang mga luna sa yuta sa , sa mismong lungsod, lakip na ang mga lasang, mga uma sa hilamon, mga dapit sa pangisda ug uban pang mga kabtangan[443] . Sumala sa talaan sa senso sa 1646, adunay 3,854 ka panimalay sa mga mag-uuma sa mga propyedad sa monasteryo[444]* .

Ang among ikatulong pananglitan mao ang usa ka urbanong monasteryo – ang Spassky Monasteryo sa Yaroslavl[445] , usa sa labing karaan sa Rus'. Kini unang nahisgutan sa mga kronika niadtong 1216; gitukod kini ni Prinsipe Konstantin sa Yaroslavl, ug sa samang higayon gibutang ang pundasyon nga bato para sa bato nga simbahan sa monasteryo, nga nahuman ang pagtukod walo ka tuig pagkahuman[446] . Sa katapusan sa ika-15 nga siglo (1463), pagkahuman sa pagdiskubre sa mga relikya sa mga prinsipe nga nagbuhat og milagro—si Theodore († 1299), si David, ug si Constantine—nga gipahimutang didto, ang monasteryo nakab-ot og bantugang kahimtang taliwala sa mga santuwaryo nga girespeto sa katawhan[447] . Ang espesyal nga kahulugan sa monasteryo gipasiugda sa hierarkiya sa simbahan pinaagi sa pag-alsa sa abá sa ranggo nga arkhimandrita[448] .

---

katungod sa pagpangisda. Ibid. Blg. 73; Nakab-ot ni Abad Philotheus (1469) ang lain nga hugpong. Ibid. Blg. 74. 1519 – pag-angkon sa daghang mga baryo ug gagmay'ng puloy-anan uban sa yuta. Ibid. No. 77. 1539 – pagbaligya sa daghang mga baryo ngadto sa Monasteryo sa Savvo-Storozhevsky. Ibid. No. 80. Ang mga libro sa probisyon sa monasteryo nagpakita nga ang 'donasyon matag kalag' dako kaayo. Sa paghari ni Vasily III (1505–1533), gihatag ang 1,000 ka rublo; sa ilawom ni Ivan IV (1547–1584), 28,201 ka rublo; ug sa unang kwarter sa ika-17 nga siglo, 5,444 ka rublo. Nikolsky. Ibid. 1. 2. p. 170; dugang pa, daghang bulawan, pilak ug uban pang bililhon nga mga butang ang gihatag. Ang Provision Book, sa: Notes of the ORSA. 1 (1851). pp. 46–139.

[439] Nikolsky. Ibid. 1. 1. Mga Apendis XLII, LVI, LXXV, LXVII; 1. 2. XI–XIII. Grekov. Peasants in Russia (1946). p. 605; niadtong 1568, ang monasteryo mipalit og pabrika sa asin ug katungod sa pagpangisda sa distrito sa Dvina. AYU. 1. Blg. 85; niadtong 1577, napalit pa ang duha ka salin nga panlalat. Ibid. Blg. 88 ug 98; niadtong 1598, napalit ang yuta sa lungsod sa Kargopol. Ibid. Blg. 96.

[440] AAE. 1. No. 377.

[441] AI. 1. Blg. 163.

[442] Rozhkov. Op. cit. pp. 394, 391; AAE. 1. No. 285.

[443] Smirnov. Op. cit. 1 (1917). p. 111; AI. 3. No. 61.

[444] Nikolsky. Ibid. Bol. 1, Blg. 1. Mga Apendise VIII–XXV; alang sa tuig 1637, tan-awa: AAE. 3. Blg. 274 ug AI. 3. Blg. 198, diin, tingali sayop, 2,101 ka panimalay sa mag-uuma ra ang narekord; ang gidak-on sa gipang-ararong yuta gibanabana nga 25,490 ka chetverti.

[445] Pangunang tinubdan: Mga Historikal nga Akto sa Spassky Monasteryo sa Yaroslavl. Gieditar ni Vakhrameev. 3 ka tomo (1896). Gitan-aw namo ang ekonomiya niining monasteryo sa: Zur Geschichte der Wirtschaft des Spassky-Klosters in der Stadt Jaroslavl' im 16. – 17. Jahrhundert (manuskripto).

[446] PSRL. Bol. 1, pp. 186, 190; Bol. 10, p. 69.

[447] Preobrazhensky, G. Mga Monasteryo ug Simbahan sa Dakbayan sa Yaroslavl (1901). pp. 3, 7; Makarii. 7. p. 171; Klyuchevsky. Mga Kinabuhi. p. 74.

[448] Stroev. Listaan sa mga Hierark ug mga Abad sa mga Monasteryo sa Simbahang Ruso (1877). p. 377.

Ang mga kabtangan sa monasteryo naglangkob sa kadaghanan og ginapamulak nga yuta, lapad kaayo nga mga parang sa hilamon nga nabaha sa tingpamulak, ug batan-ong kakahoyan. Sa sayong tuig 1321–1345, nakadawat ang monasteryo og charter sa imyunidad gikan sa appanage nga prinsipe nga si Vasily sa Yaroslavl. Sa panahon sa pagdumala ni Archimandrite Christopher, sa taliwala sa 1464 ug 1466, gihatagan sa Dakong Prinsipe Ivan III ang monasteryo og charter sa imyunidad, diin makita nga ang Spassky Monasteryo adunay kaugalingong pabrika sa asin; niadtong 1478, nakakuha kini og laing pabrika sa asin; niadtong 1490, 1508 ug 1516, nagpalit pa og mga utlanan nga yuta, lakip na ang mga baryo ug estates[449] . Niadtong 1538, 1545, 1547 ug 1550, nakadawat ang monasteryo og dagkong donasyon alang sa kalinaw sa kalag gikan kang Prinsipe S. F. Kurbsky ug mga grant gikan sa tsar[450] . Pagkahuman sa Stoglav, niadtong 1555 ug 1556, ang monasteryo nagpahigayon og pagbinayloay 'uban sa tsar'; makapaikag nga hinumduman nga ang monasteryo nagtanyag sa gobyerno og mga propriedad nga naglakip sa mga baryo, samtang nangayo og walay puy-anan nga yuta para sa iyang kaugalingon[451] . Niadtong 1564, gihatagan sa Tsar Ivan ang monasteryo og yuta nga adunay mga baryo; niadtong 1562, nakadawat ang monasteryo og donasyon alang sa kalinaw sa kalag gikan kang Boyar Prince I. V. Penkov; ug niadtong 1564, usa ka gasa gikan kang Prince D. Zaseikin[452] . Busa, sa mga tuig 1550 ug 1560, dako kaayo ang pagdako sa mga kabtangan sa monasteryo; nagpakita kini kung unsa ka gamay ang bili sa dekreto sa 11 Mayo 1551. Dili kini usa ka koinsidensya nga ang kadaghanan nga mga Josephite sa Stoglav nagpaila og usa ka probisyon sa maong dekreto nga nag-ingon nga ang mga monasteryo mahimo gihapon makadawat og mga kabtangan isip donasyon alang sa kalinaw sa kalag. Wala pa gihimong ilegal ang pag-ilis sa mga propyedad, ug gipahimuslan sa Monasteryo sa Spassky kini nga kahigayunan: nagpahigayon kini og pag-ilis sa estado mismo – usa ka maayong pananglitan kung unsa kadali malikayan ang dekreto sa 11 Mayo 1551.[453]

Gikan sa mga rehistro sa yuta sa Monasteryo sa Spassky alang sa 1628–1631[454] , ang mosunod nga kinatibuk-ang pagtan-aw sa kadak-on sa mga propyedad sa monasteryo mahimong maporma:

gamiton nga yuta: 15,993 *58 chveteri (7,997 desyatinas)*
mga uma sa hilamon: 18,745 kopens (937.*14 desyatinas)*
kakahoyan: 994 *34 ka desyatinas*
mga panimalay sa mag-uuma: 1,947
mga panimalay sa mga kabus: 1,374
mga panimalay sa mga alagad sa monasteryo: 163
Kabu-an nga 3,484 ka panimalay sa 554 ka baryo

Ang mga rehistro sa yuta sa 1646 nagpakita nga niadtong panahona adunay 3,183 ka panimalay sa mga mag-uuma ug trabahante sa mga propyedad sa monasteryo, samtang ang mga rehistro sa yuta sa 1678 nagtala og 3,915 ka panimalay[455] . Sa laing pagkasulti, tali sa 1646 ug 1678, ang mga propyedad sa monasteryo nakasinati og pagtaas nga dili moubos sa 732 ka mag-uuma nga panimalay, ug nahitabo kini pagkahuman sa Kodigo sa 1649, sa dihang pormal nga gidili ang pagkuha og bag-ong mga panimalay[456] . Pagkahuman sa senso sa 1678, ang pagtaas sa gidaghanon sa mga panimalay halos dili mabantayan, kay sa 1696 ang Spassky Monasteryo adunay 4,049 niini[457] .

Ang kinaiya sa pag-uswag sa mga propyedad sa monasteryo sa ika-16 nga siglo masusubay usab pinaagi sa kasaysayan sa Monasteryo ni San Jose sa Volokolamsk. Kini nga monasteryo, nga nakab-ot og

---

[449] AI. 1. Mga Blg. 3, 4. OAMYU. 4. Mga Blg. 147, 149, 253; AYU. 2. Blg. 481.
[450] AI. 1. Blg. 10; 2. Blg. 13–15.
[451] Ibid. 2. Mga Blg. 19–21.
[452] Ibid. 2. Mga Blg. 32, 33, 30, 31, 35, 26, 27, 28.
[453] Ang mga dekreto sa 9 Oktubre 1573 ug 1 Oktubre 1584 (AAE. 1. No. 308; SGGD. 1. No. 208) nagdili sa pagdonar sa mga kabtangan ngadto sa mga monasteryo alang sa kalinaw sa kalag, samtang nag-awhag sa ingon ani nga mga pagbinayloay. Bisan pa niadtong 1674, ang monasteryo nagpahigayon og usa ka pagbaylo kang Prinsipe I. P. Pronsky nga dako kaayo ang kaayohan alang niini. Kholmogorov. Ang Rusyano nga Ika-sampu (1891). p. 64.
[454] Mga rehistro para sa 1627–1629 ug 1629–1631. AI. 3. Ang kalkulasyon gihimo namo. Kung ang matag desyatina naglangkob og mga 20 kopens (Klyuchevsky. Course. 2 (1908). p. 366), unya ang monasteryo adunay dili moubos sa 937.*14 ka desyatinas (!) nga mga uma sa dayami.*
[455] Ibid. 3. pp. 130–252, 253–255. Gihimo namo ang kalkulasyon.
[456] Tungod kay, tungod sa mga buhis, talagsaon kaayo ang pagbahin sa mga panulondon tali sa mga anak nga lalaki niadtong panahona, ang ingon nga mga pagbahin makahatag og labing taas nga 10–15 porsyento nga pagtaas sa gidaghanon sa mga panulondon; nagpasabot kini nga kapin sa 600 ka panulondon ang bag-ong nakuha.
[457] Sivkov. Sa Kasaysayan sa Pagpanag-iya sa Yuta. p. 222.

talagsaong eklesiastikal ug politikal nga kahulugan tungod sa iyang magtutukod, si San Jose, nagpanag-iya og mauswagon nga propyedad sa ika-16 nga siglo. Sa ika-17 nga siglo, hapit wala'y pagtubo ang ekonomiya sa monasteryo; tingali tungod kay ang kahinungdanon niini dili na ikatandi sa miaging siglo. Bisan pa man nga ang Monasteryo ni San Jose adunay dakong politikal nga impluwensya sa ika-16 nga siglo, wala kini naghimo niini nga usa ka lugar nga espirituhanong gipanalanginan sama sa, pananglitan, ang mga monasteryo sa Trinity-Sergius o ni San Cirilo. Ang popular nga debosyon naghatag ug lain nga pagtan-aw sa mga relihiyosong santuwaryo kumpara sa hierarkiya sa simbahan; kini nga kamatuoran kasagaran makapahingangha sa historyador sa Simbahang Ruso.

Gitukod niadtong 1479 duol sa lungsod sa Voloka-Lamska, nga sa ika-15 hangtod ika-16 nga mga siglo usa sa pinakabisi nga sentro sa kalakalan sa Muscovy, ang Monasteryo ni Josephov nakahimo, sulod sa unang gatus ka tuig sa iyang paglungtad, nga mahimong usa ka dagkong institusyon sa ekonomiya[458] . Nakadawat ang monasteryo sa unang yuta nga panag-iya isip gasa gikan kang Prinsipe Boris sa Volotsk tali sa 1488 ug 1495; sulod sa 100 ka tuig ra, hangtod sa 1591–1592, nakakuha ang monasteryo og dili moubos sa 153 ka bag-ong panag-iya sa yuta, ingon gasa o baylo sa mga pag-ampo alang sa kalinaw sa kalag; Ang mga donasyon alang sa kalinaw sa kalag dako kaayo niadtong panahona ug mitotal og 30,861 ka rubles (labaw sa 1.5 milyon ka bulawan nga rubles base sa exchange rate sa 1914)[459] . Ang mga rekord niining mga donasyon gisulod sa sinodikon sa monasteryo. Sa usa sa pinakamaagang sinodikon sa monasteryo, ang mosunod nga insulat gihimo sa kamot mismo ni San Jose: 'Pinaagi niining mga makaluwas ug makaluwas sa kalag nga mga libro, makab-ot nato ang tanang panalangin niining kinabuhi ug sa umaabot nga kinabuhi… Mahitungod sa pagkaon, ikapanginabuhi, sinina, ug sapatos, ang paghan-ay sa mga selda, ug kung aduna bay igo nga suplay sa tanang gikinahanglan nga mga butang sa mga selda, ingon man sa mga baryo, tanoman, suba, lanaw, pastulan, ug sa tanang matang sa mga hayop ug mga binuhat nga upat ka tiil'[460] .

Tungod niini, sa sayo pa lang sa 1543–1566, nakahimo ang mga awtoridad sa monasteryo sa pagpalibot sa monasteryo og bungbong nga bato – usa ka mahal kaayo nga proyekto niadtong panahona; gitukod usab ang ubang mga bilding sa monasteryo[461] . Ang mga kabtangan sa monasteryo, nga nahimutang kasagaran sa sentral nga mga lalawigan, naglangkob sa 26,170 ka dessiatine nga arable nga yuta, kakahoyan ug mga parang sa hay, lakip na ang 40 ka baryo ug gagmay'ng puloy-anan; kini gibahin sa lima ka seksyon ug gidumala sa mga monghe nga administratibo ug negosyante[462] . Ang mga dekreto sa Stoglav gamay ra kaayo ang epekto sa ekonomikanhong kauswagan sa monasteryo. Pagkahuman sa 1550, nakadawat kini og kapin sa 60 ka baryo uban sa ilang yuta isip mga gasa ug panulondon. Ang ekonomikanhon ug pinansyal nga kahimtang sa monasteryo lig-on kaayo nga, dili sama sa ubang mga monasteryo, wala kini mibenta o nagpahulam sa iyang mga yuta[463] . Ang maayong kahimtang pinansyal sa monasteryo mapatin-aw tungod kay ang mga sulat sa gasa ug eksempsyon nagpahilayo niini sa tanang buhis ug hulog, gawas sa 'post-station dues' ug 'streltsy grain

---

[458] Ang among paglata nakabase sa buhat ni K. Shchepetov, nga nagsalig sa daghang arkibong materyal sa Monasteryo ni Joseph: 'Agrikultura sa mga propyedad sa Monasteryo ni Joseph-Volokolamsk sa katapusan sa ika-16 nga siglo', sa: Ist. zap. 18 (1946). Ang monasteryo adunay hingpit nga charter sa immunidad gikan sa pagpasaka og kaso – usa ka 'tarkhan' – nga nakatampo sa pag-asenso sa kabtangan niini, tungod kay gipahilayo kini sa tanang buhis. Ibid. p. 96.

[459] Ibid. p. 95. Apil niini ang 10,031 ka roubles gikan sa mga dagkong prinsipe ug tsar; 4,389 ka roubles gikan sa mga prinsipe; 7,195 ka roubles gikan sa mga klero (mga metropolitano ug obispo); ug 9,345 ka roubles gikan sa mga boyar ug mga sulugoon. Si Tsar Ivan IV ra ang naghatag og 7,000 ka roubles; 4,300 ka roubles niini gikan sa mga donasyon alang sa kalinaw sa kalag sa mga voivodes, boyars, prinsipe, maharlika, mga anak sa boyars ug sa tanan nga namatay sa pagka-priso, nga gipatay atol sa Oprichnina. Ang anak ni Tsar Ivan, si Tsar Feodor, naghatag sa monasteryo og 1,035 ka rublo; si Tsar Boris – 800 ka rublo; si Tsarina Irina – 500 ka rublo, tanan alang sa kalinaw sa mga kalag. Makapaikag nga hinumduman nga sa ika-17 nga siglo, ang monasteryo wala makadawat ug ingon kadaghan nga donasyon sama sa kaniadto; sa among panan-aw, kini masabtan tungod kay wala na kini nagdula ug ingon ka hinungdanon nga 'nasyonal-eklesiastikal' nga papel sama sa nahitabo sa miaging siglo.

[460] Ibid. p. 94. Ang mga awtoridad sa monasteryo naggasto og kuwarta nga hinay-hinay: sa 153 ka bag-ong nakuha, 23 ra ka kabtangan ang napalit; 12 ang gipang-ilisan, ug 118 ang nadawat isip donasyon alang sa kalinaw sa kalag.

[461] Ibid. p. 96. Gerontius. Ang Monasteryo ni San Jose sa Volokolamsk. p. 46. Wala pa gani nahimo ang Monasteryo sa Trinidad-Sergius sa pagtukod og bungbong nga bato hangtod sa 1510, nga hapit na 200 ka tuig human sa pagtukod niini. Gorsky. Deskripsyon. p. 7. Niadtong 1592, ang Monasteryo ni Josephov adunay lapad kaayo nga umahan sa mga hayop: 292 ka baka, 62 ka bisiro, 117 ka toro, 153 ka karnero; adunay 385 ka kabayo sa mga istablo. Shchepetov. Op. cit. pp. 134, 137.

[462] Ibid. pp. 94, 115.

[463] Rozhkov. Op. cit. p. 418; sa kadaghanan, ang mga panag-iya nakuha gikan sa mga alagad, ingon nga mga donasyon o pinaagi sa pagpalit. Ang Tsar naghatag sa monasteryo og 19 ka baryo, samtang ang mga pribadong indibidwal naghatag og 53 ka baryo. Ibid. p. 421.

levies'[464] . Ang krisis sa agrikultura sa mga tuig 1560 ug 1570 sa ika-16 nga siglo, bisan pa sa mga reklamo sa mga awtoridad sa monasteryo nga katunga sa yuta nagpabilin nga walay tanom tungod kay ang mga mag-uuma nilayas, wala kini'y dakong epekto sa ekonomiya sa monasteryo[465] , tungod kay dinhi, mas sayo kaysa sa ubang mga monasteryo, ilang nasabtan nga mapuslanon ang pag-usab sa sistema sa pagdumala sa yuta. Hangtud niadto, ang monasteryo mismo ang nag-uma sa ilang kaugalingong yuta o, pagkahuman kini pagbahin sa gagmay nga parsela, ilang gi-abang sa mga kabus nga mag-uuma nga walay kaugalingong umahan, o ilang gipuy-an ang gitawag nga 'mga estudyante sa monasteryo' sa maong mga parsela. Nakadawat ang monasteryo og tinuig nga bayad gikan niining mga umangon – abang sa yuta (*obrok*)[466] . Pagkahuman sa krisis, gikan sa *mga tuig 1591–92, naningkamot ang mga awtoridad sa monasteryo nga palapdan ang luna sa yuta nga ila mismo gipang-uma, samtang gibalhin ang mga mag-uuma gikan sa abang sa yuta ngadto sa corvée labor – mas mapuslanon alang sa monasteryo nga adunay kaugalingong reserba sa humay ug mobaligya og them*[467] *. Sa Panahon sa mga Kagubot, ang Monasteryo sa Josephov nakasinati og kalisud sa ekonomiya, ug daghang mag-uuma ang nilayas gikan sa mga propyedad niini; niadtong 1619, nakadawat ang monasteryo og pagtugot gikan sa batan-ong Tsar Mikhail aron ibalik ang mga nilayas nga mag-uuma*[468] *. Ang ika-16 nga siglo usa ka panahon sa kalamboan alang sa monasteryo; sa ulahi, pagkahuman sa Panahon sa mga Kagubot, mikunhod ang mga panag-iya niini. Sumala sa senso sa 1646, nagpanag-iya kini og 1,104 ka panimalay sa mga mag-uuma ug nahimutang sa ika-19 sa 439 ka monasteryo sa maong aspeto; niadtong 1661, ang mga panag-iya niini naglangkob lamang sa 991 ka panimalay sa mga mag-uuma*[469] *.*

4. Ang pagtubo sa mga panag-iya sa yuta sa mga monghe sa rehiyon sa Ponizovye sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo isip usa ka pananglitan sa mga kalihokan sa kolonisasyon sa mga monasteryo

Aron makahatag og mas klaro nga hulagway sa ekonomiya sa mga monghe, atong tan-awon ang usa ka rehiyon sa nasud, ang Ponizovye; pinaagi sa paggamit sa daghang materyal nga anaa bahin niining rehiyon, makahatag kita og dakong kahayag sa atong hisgutanan[470] . Angay hinumduman nga, sa usa ka bahin, dako kaayo ang kahigayunan alang sa kolonisasyon sa mga monghe dinhi; sa laing bahin, ang kolonisasyon sa maong rehiyon dili nalangkit sa inisyatibo sa tagsa-tagsa ka mga asketiko, sama sa amihanan, kondili gisugdan kini sa estado ug sa hirarkiya sa simbahan. Sa miaging kapitulo, atong gihisgutan na kung unsa ka dako ang pagpalapad sa monastikong kolonisasyon sa rehiyon sa Ponizovye sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo; atong naila usab ang nag-unang direksyon niini nga kolonisasyon ug gipakita ang gidaghanon sa bag-ong natukod nga mga monasteryo, ingon man ang takna ug kinaiya sa ilang pagtukod. Sumala sa mga rehistro sa yuta sa 1565–1568—mao kana, ang mga gihimo 13–15 ka tuig human gisugdan sa gobyerno sa Moscow ang pagkolonya sa rehiyon sa Ponizovye—ang mga propyedad sa simbahan ug monasteryo didto gamay pa gihapon. Ang lamesa nagpakita sa gidak-on sa lain-laing mga propyedad sa rehiyon sa Ponizovye[471] :

Ang arable nga yuta sa 'chvart' (1 'chvart' = *12 'desyatinas')*
Mga Tag-iya Distrito sa Kazan Distrito sa Sviyazhsk
Mga propyedad sa mga opisyal militar 18,243 20,644
Gobyernong yuta 6,225 42,191.6
Arsobispo sa Kazan 2,087.5 Mga monasteryo 493 2,086.4

---

[464] Shchepetov. Op. cit. p. 96. Ang buhis sa karwahe ug ang buhis sa trigo sa streltsy gikinahanglan sa tanang monasteryo. Gitugotan ni Tarkhan ang Monasteryo ni San Jose nga mopalit ug mag-angkat sa lain-laing pagkaon ug uban pang mga butang ngadto sa monasteryo nga walay buhis: pan, asin (!), isda, mantikilya, lana sa utanon, dugos, lino, panit sa hayop ug uban pa. Ibid. p. 97.

[465] Ibid.

[466] Ibid. p. 99; Rozhkov. Op. cit. p. 146.

[467] Shchepetov. Op. cit. pp. 100–102. Kini nga kausaban sa sistema sa pagdumala sa ekonomiya makita usab sa ubang mga monasteryo. Rozhkov. Op. cit. p. 132; para sa ika-17 nga siglo, cf.: Gautier. Op. cit. (1937). pp. 329, 251. Nagkalain-laing mga libro sa uma ('pagtanum' nga libro, 'pag-uyog' nga libro, ug uban pa), nga gikinahanglan ipatigayon sa mga mongheng tagapangdumala (mga tigulang sa baryo) o sa mga laykong tagapangdumala, gipailhan sa dakong ka-eksakto; matag sukod sa liso ug matag hugpong sa dayami narekord niini; Ang mga buwis sa mag-uuma girekord usab sa parehas nga paagi; gipahinumduman ang mag-uuma sa matag kopeck nga iyang utang sa panahon sa pag-ani o sa dihang manghulam pa siya og dugang. Ang mga talaan sa uma sa ubang mga monasteryo, sama sa Koryazhemsky, Boldinsky ug Antoniev-Siy, pareho usab ang kinaiya.

[468] Ikompara: RIB. 35 (1917). Blg. 263; Dyakonov. Essays (1898). pp. 49, 52, 54, 59; Klyuchevsky. Course. Vol. 2. pp. 342 ff., 326.

[469] Nikolsky. Op. cit. 1. 1. Appendix VIII.

[470] Sa sayong mga buhat ni Peretyatkovich (1877 ug 1882), ang hilisgutan sa mga monastikong panag-iya wala gihisgutan sa lawom nga detalye. Ang mga tinubdan nga gipatik sa ulahi naghatag og mas kompleto nga hulagway sa monastikong ekonomiya.

[471] Rozhkov. Op. cit. p. 374.

Parokya 15 174

Chuvash ug Tatars ? 51,944

Mga residente sa mga lungsod sa merkado 700 ?

Bag-o pa lang nagsugod dinhi ang pagpanag-iya sa yuta sa mga monasteryo, apan ang mga propriedad sa tagsa-tagsa ka monasteryo nagkadako og paspas kaayo. Pananglitan, ang Trinity Monastery (gitukod niadtong 1551)[472] , nga gipadaghan ang iyang mga propriedad daghang beses sa mubo nga panahon:

Tuig Arable nga yuta Bakanteng yuta Kagubatan Mga baryo

1575 562.4 190 6.52 ?

1593 1,005 456 9.26 14

Ang magamit nga datos nagpakita nga ang pagtukod sa bag-ong mga monasteryo sa ika-16 nga siglo dako kaayo ang papel sa kolonisasyon sa rehiyon sa Lower Volga, tungod kay ang mga monasteryo dako kaayo ang natampo sa pagbangon sa ekonomiya sa maong dapit. Ang ilang pag-uswag sa ekonomiya nag-una tungod sa kamatuoran nga ang mga matabangon nga yuta sa maong rehiyon nakadani sa mga mag-uuma gikan sa ubang bahin sa estado. Kini nga pagbalhin paingon sa sidlakan nalangkit usab sa krisis sa agrikultura sa sentro atol sa mga tuig 1570 ug 1580. Alang sa mga bag-ong nanimuyo, nga nanginahanglan og pondo aron itukod ang ilang mga umahan, ang mga monasteryo mao ang ilang labing dakong tigtabang. Mibutho ang bag-ong mga panimalay sa mag-uuma sa yuta sa monasteryo o duol niini. Kung dili molihok og maayo ang pagtukod sa panimalay sa mag-uuma, napugos ang mag-uuma, tungod sa kakulang sa kuwarta o pagkaon, nga mangayo og tabang sa monasteryo. Busa, dali ra nga gihimo ang mga kasabotan—mga kasulatan sa garantiya uban sa usa ka monasteryo o sa lain[473] .

Hangtud sa katapusan sa ika-16 nga siglo, ang mga mag-uuma nga nagpuyo sa yuta sa ginoo o sa yuta sa monasteryo gawasnong nangabang; sa laing pagkasulti, ubos sa usa ka kontrata sa tag-iya sa yuta, ilang gihatag ang usa ka bahin sa ilang ani (gikan *sa 15 porsyento hangtod sa katunga); kasagaran sila gitawag nga 'polovniki'. Dugang pa, nagbayad sila sa tag-iya sa yuta og abang (sa kuwarta o sa produkto) ug nagbuhat og lain-laing klase sa trabaho para kaniya – sa mga monasteryo, kini gitawag nga 'monastic labour'. Ang mga kasabotan sa abang – 'porodnye' – kasagaran dili gisulat; sa lain-laing mga dokumento makita nato ang ingon nga ebidensya: 'Ug wala'y sinulat nga kasabotan tali kanamo; nagasalig kami kaniya sa kamatuoran sa Diyos'[474] . Sa ika-16 nga siglo, ang kantidad sa abang ug ang gilapdon sa corvée nga trabaho dili kanunay tukmang gihulagway; ang mga kasabotan sa abang sa ika-17 nga siglo, nga kasagarang gisulat na, usab wala kanunay hugot nga naghubit sa mga obligasyon sa mga nangabang[475] . Tungod kay ang kahimtang sa mga mag-uuma sa lain-laing rehiyon ug sa lain-laing yuta sa monasteryo dili pareho, ang mga mag-uuma sa Karaan nga Ruso, uban sa ilang likas nga kadasig sa pagbalhin[476] , kasagaran molarga aron mangita og mas maayong yuta ug mas manggaranon nga mga monasteryo. Ang mga yuta sa rehiyon sa Ponizovye nagtanyag kanila og mga oportunidad alang sa malampusong pagpanguma niining bahin, nga nakapadaghan sa pagdagsa sa mga mag-uuma ngadto sa mga yuta sa lokal nga mga monasteryo.*

Usa ka hinungdan nga dako kaayo og kahinungdanon alang sa ekonomikanhong kalamboan sa mga monasteryo sa rehiyon sa Ponizovye mao ang kamatuoran nga ang kagubot sa Panahon sa mga Kasamok nakaapekto sa Ponizovye sa mas gamay nga grabidad kaysa sa kasadpan ug sentral nga mga rehiyon sa

---

[472] Ibid. p. 25; Vasilyev, A. 'Mahitungod sa Kasaysayan sa Pagpanag-iya sa Yuta sa Distrito sa Sviyazhsk', sa: Izvestiya Kazan, vol. 12 (1894). pp. 605, 608. Ikumpara: Peretyatkovich. Op. cit. (1877). p. 21. Ang laing monasteryo sa Sviyazhsk, ang Monasteryo sa Assumption, nakakuha og dako nga kita gikan sa libre nga kalakalan sa asin. AAE. 1. p. 382. Ang Monasteryo sa Trinity-Sergius adunay usab mga propyedad sa Ponizovye; niadtong *1593–94, kini nagpanag-iya og 1,275 ka dessiatines sa arable nga yuta lamang, 3,125 ka dessiatines sa kakahoyan ug 41 ka dessiatines sa pastulan sa distrito sa Kazan. Rozhkov. Ibid. Ang Kazan Zilantov Monasteryo dako kaayo ang pagpalapad sa iyang mga panag-iya tali sa 1552 ug 1598. Makapaikag nga hinumduman nga ang mga panag-iya sa monasteryo mitubo tungod sa maalamon nga pagdumala sa mga biyak nga yuta, nga kaniadto gihatag isip mga panag-iya sa mga sundalong nagserbisyo sa Kazan. Mga Karta sa Monasteryo sa Zilantov. pp. 270, 278, 281–285; AI. 1. Blg. 191; Rybinsky. Usa ka Mubo nga Kasaysayan sa Dakbayan sa Kazan. 1 (1898). p. 48.*

[473] Tan-awa ang mga pananglitan sa ingon nga mga kontrata tali sa Pokrovsky Monasteryo sa Tetyushi ug sa mga mag-uuma, sa: Acts. Ed. S. Melnikov. 1 (1859). Nos. 27, 31–37.

[474] Pananglitan: RIB. 14. Blg. 275 o 302; itandi: Dyakonov. Mga Sanaysay sa Sosyal ug Politikal nga Estruktura sa Karaan nga Rus' (1912, ika-4 nga edisyon). p. 105.

[475] Mahitungod sa lain-laing matang sa mga rekord, pananglitan sa Amihanan, tan-awa: Bogoslovsky. Zemstvo Self-Government. Vol. 1; Dyakonov. Essays (1898). pp. 163–165. Tan-awa usab: Grekov. Mga Mag-uuma sa Rus'. p. 725. Ug usab: Mga Dokumento nga May Kalabotan sa Kasaysayan sa Populasyon nga Nagbayad og Buwis. Gipatigayon ni M. Dyakonov (1897). Bol. 1.

[476] Sumala kang Klyuchevsky. Kurso. Bol. 1 (1906). p. 24.

nasud[477] . Ang pipila ka mga propyedad sa mga monasteryo nakasinati og dakong kadaut tungod sa Panahon sa mga Kasamok, apan kini nga kadaut dili ikumpara sa kadaut nga nasinati sa mga monasteryo sa sentral nga mga rehiyon sa estado, diin daghang mga monasteryo hingpit nga gibyaan[478] . Mahitungod sa kadak-on sa mga yutang gipanag-iya sa mga monasteryo sa rehiyon sa Ponizovye, sa kasubo, wala kami'y tukmang impormasyon bahin niini. Walay bisan unsang datos kita bahin sa mga panag-iya sa pipila ka monasteryo; alang sa uban, dili kompleto ang atong mga tinubdan. Ang mga rehistro sa yuta sa dekada 1620 ug ang mga talaan sa senso gikan sa 1646 hangtod 1678 wala maluwas sa tibuok o nawala na gayud.

Gikan sa mga rehistro sa sensus sa 1646, makakuha lang kita og impormasyon bahin sa 13 ka monasteryo sa distrito sa Kazan, nga sa kinatibuk-an nagpanag-iya og yuta nga naglangkob sa 2,573 ka panimalay sa mag-uuma (households[479]). Sumala kang P. Smirnov, base sa mga talaan sa senso sa 1646, mapalagay nga ang tanang monasteryo sa distrito nagpanag-iya og yuta nga naglangkob sa 2,706 ka panimalay[480] ; ang kalainan nga 133 ka panimalay gipahinabo sa ubang mga monasteryo. Sa kasubo, walay masulti bahin sa pagtubo sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monasteryo. Gikan sa mga rekord sa sensus sa 1646, masabtan nga sa distrito sa Ponizovye, ang mga monasteryo nagpanag-iya og yuta nga naglangkob sa 4,567 ka panimalay sa mag-uuma[481] . Ang mga talaan sa senso sa 1678 naglangkob og mas detalyadong impormasyon bahin sa mga panag-iya sa yuta ug sa gidaghanon sa mga mag-uuma nga sakop sa 36 ka monasteryo[482] ug sa gidaghanon sa mga panimalay sa mag-uuma sa yuta sa 21 ka monasteryo[483] . Samtang ang 21 ka monasteryo nagpanag-iya og yuta nga naglakip sa 3,057 ka panimalay sa mga mag-uuma niadtong 1646, ang imbentaryo sa 1678 nakarekord lang og 2,425 ka panimalay sa yuta sa maong mga monasteryo. Ug pagkahuman sa 1678, ang pipila ka mga monasteryo nagpadayon sa pagkawala sa mga panimalay sa mag-uuma[484] . Sa unang tunga sa ika-18 nga siglo, gipatuman ang serye sa mga lakang nga nagtumong sa pagbutang sa mga propyedad sa monasteryo ilawom sa kontrol sa estado (atong hisgutan kini sa ubos), paggamit sa kita gikan niining mga propyedad alang sa katuyoan sa estado, ug pagkonfiska sa bahin sa mga propyedad. Sumala sa datos sa 1744, 14 ka monasteryo sa Diyosesis sa Kazan ang nagpanag-iya og yuta nga adunay populasyon sa mga mag-uuma nga 15,131 ka kalag[485] . Sa dihang, niadtong 1762 – mao kana, 18 ka tuig pagkahuman – gihimo ang bag-ong rehistro sa mga propyedad sa simbahan ug monasteryo para kang Peter III, narekord ang 38 ka monasteryo sa Diyosesis sa Kazan nga adunay 14,517 ka mag-uuma nga kalag[486] .

---

[477] Ang mga sangputanan sa Panahon sa mga Kasakit gibati sa labing grabe sa kasadpang mga distrito sa rehiyon sa Ponizovye – sa mga distrito sa Arzamas, Alatyr ug Sviyazhsk. Platonov. Mga Sanaysay. pp. 329, 513; ikumpara usab sa sulat gikan kang Metropolitan Hermogenes (nga gipetsahan og 24 Disyembre 1606) sa: AAE. 2. Blg. 61 ug kana ni Voivode G. G. Pushkin. Ibid. Blg. 160; ug usab: AAE. 2. Mga Blg. 104, 144, 149, 156; AI. 2. Mga Blg. 112, 113, 141, 145.

[478] Alang sa dugang detalye, tan-awa: Veselovsky, S. 'Pito ka koleksyon sa buhis ug ikapulo sa sayong mga tuig sa paghari ni Mikhail Feodorovich', sa: Readings (1909). Vol. 1, p. 150; Gautier. The Region Beyond Moscow (1906). pp. 213, 230; Nikolsky. Op. cit. Vol. 1, 2 (1910). pp. 261, 266. Sa Panahon sa mga Kasamok, lima ka bag-ong monasteryo ang natukod: Zverinsky. Vol. 3, Nos. 1449, 2154, 1249; Vol. 2, No. 1110; Pokrovsky. Sa Kasaysayan sa mga Monasteryo. p. 7. Tipikal nga ang mga yutang panag-iya sa Sede sa Kazan nagpadayon sa pagtubo. Ang imbentaryo sa 1623 nagpakita kung unsa kadako ang pagdaghan niining mga panag-iya tali sa 1603 ug 1623. Niadtong 1612, pananglitan, ang Metropolita sa Kazan, Ephrem (1606–1613), nakab-ot ang pag-angkon og bag-ong mga panag-iya 'pinaagi sa dekreto sa tibuok yuta sa Estado sa Kazan (!)'; tan-awa kini nga katingalahang dokumento sa: Readings. 1896. Vol. 3. Part 5. p. 9.

[479] Ang impormasyon gikuha namo; tan-awa ang 'Materials' sa: Pokrovsky. On the History of Kazan Monasteries up to 1764, sa: Izvestiya Kazan. 18 (1902). Mga Apendise I–XXV.

[480] Smirnov. The Towns of the Muscovite State. Vol. 1, No. 2 (1919). pp. 298, 290.

[481] Ang rehistro sa sensus sa 1646 (uban sa mga wala nalakip) sa: Nikolsky. Op. cit. 1. 1 (1897). Mga Apendise IV–XXV. Para sa distrito sa Kazan, datos anaa lamang alang sa 5 ka monasteryo.

[482] Ang impormasyon among gikuha; cf. 'Materials' sa: Pokrovsky. Op. cit. Mga Apendise X–XXV.

[483] Ibid. Mga Apendise I–XXV.

[484] Niadtong 1696, sa paghari ni Tsar Peter ang Dako, gipugos ang mga diyosesis ug mga monasteryo sa pagtukod og mga barko sa ilang kaugalingong gasto alang sa kampanya batok sa Azov. Elagin, S. History of the Russian Fleet: The Azov Period (1864). p. 51. Ang mga yuta sa klero gibahin sa 17 ka 'kompan'ts', nga ang matag-usa naglangkob og 8,000 ka panimalay sa mga mag-uuma; ang Metropolita sa Kazan nagtukod og usa ka laing 'kompan't' sa iyang kaugalingon, nga adunay 1,126 ka panimalay sa mga mag-uuma, ug nagbayad og 9,800 ka rublo. Ibid. pp. 54, 61. Alang niini nga katuyoan, gihimo ang usa ka sensus sa mga panimalay sa mag-uuma. Niining sensus sa rehiyon sa Ponizovye, apil ang upat ka monasteryo. Atong itandi ang gidaghanon sa mga panimalay niadtong 1696 sa mga numero para sa 1646 ug 1678.

[485] Milyutin. Op. cit., sa: Readings. 1860. Vol. 3. pp. 132, 142–143, 151.

[486] Zavyalov. Ang Pangutana sa mga Propyedad sa Simbahan ilawom ni Emperatris Catherine II (1900). pp. 246–347. Gigamit sa Kanselyarya sa Sinodo ang datos gikan sa 1744, sama sa makita sa pagtandi sa duha ka sensus.

Mao kini ang kinatibuk-ang hulagway sa kalamboan sa monastikong ekonomiya sa usa sa mga rehiyon sa Muscovite nga Estado sa ika-16 hangtod ika-17 nga mga siglo. Kini nga proseso wala mahitabo sa parehas nga paagi sa tanang rehiyon sa nasud; mahimo pa unta kita maghimo og pipila ka dugang nga paglibot aron ilarawan ang lokal nga kahimtang, apan sa among pagtan-aw husto na karon nga atong tan-awon ang mga monastikong panag-iya sa Muscovite State sa kinatibuk-an, sa dili pa kita mobalhin sa paghulagway sa internal nga relasyon sulod niining mga panag-iya ug sa papel sa komunidad sa mga monghe sa ekonomiya sa monasteryo.

5. Usa ka Pangkalahatang-ideya sa Ekonomiya sa Monasteryo

Dili posible nga tukmang matino ang kinatibuk-ang kadak-on sa yuta nga gipanag-iya sa mga monasteryo sa ika-16 hangtod ika-17 nga siglo. Ang mga rehistro sa yuta – ang labing hinungdanon nga tinubdan bahin niini nga hilisgutan – hingpit nga nawala para sa daghang mga lokalidad, samtang para sa uban, mga piraso ra ang nakaluwas. Ang mga imbentaryo sa daghang mga monasteryo kasagaran naghatag og sayop nga impormasyon bahin sa mga yutang gipanag-iya sa mga monghe; labaw pa, bisan pa nga ang mga awtoridad sa monasteryo nag-amping sa pagpreserba sa mga listahan nga gikan sa rehistro sa yuta, nawala gihapon kini sa daghang mga monasteryo. Pinaagi lamang sa pagsintesis sa impormasyon gikan sa lain-laing mga tinubdan—sama sa, pananglitan, Rozhkov, Y. Gautier ug uban pa, posible nga makahimo og usa ka hapsay nga hulagway sa pipila ka mga rehiyon sa nasud. Ang mga langyaw nga mibisita sa Moscow sa ika-16 o ika-17 nga siglo gibase ang ilang mga pagtasa sa mga pahayag sa lain-laing mga indibidwal kaysa sa kahibalo sa opisyal nga mga dokumento. Ug bisan pa niana, ang kini nga mga pagtasa dawaton nga walay daghang kritisismo, kay kini hapit motakdo sa kamatuoran. Ang mga pulong sa usa ka si Clement Adams, nga mibisita sa Moscow niadtong 1553, nga nag-ingon nga 'tertiam fundorum partem totius imperii tenent monachi' [ang ikatulo sa yuta sa tibuok gingharian iya sa mga monghe], napamatud-an sa mga obserbasyon sa ubang langyaw. Ang Ingles nga si Jerome Gorse, nga nagpuyo sa Moscow gikan sa 1572 hangtod 1590, nagtumong sa mga pulong ni Tsar Ivan IV, nga gisulti sa Konseho sa 1580, nga ang klero sa Rusya 'tag-iya sa ikatulo sa tibuok gingharian'. Ang susama giingon usab sa taga-Sweden nga si Peter Petrei, nga mibisita sa Moscow sa ulahing bahin sa ika-16 ug sayong bahin sa ika-17 nga siglo ug gipatik ang iyang mga talaan sa pagbiyahe mahitungod sa estado sa Muscovite niadtong 1615 sa *[487] *. Sa iyang maayong *Lectures on Russian History*, giisip ni S. F. Platonov nga hingpit nga posible nga, sa katapusan sa ika-16 nga siglo, hangtod sa 37 porsyento sa tanang arable nga yuta naa sa kamot sa mga klero, sa metropolitano, sa mga obispado ug sa mga monasteryo[488] , ingon man usab ang mga lasang ug mga pastulan sa hilamon.

Sa lima ka distrito sa sentro sa Moscow, ang mga monasteryo ra ang nagpanag-iya sa 230,721.8 chvartis (115,360.9 desyatinas) nga yuta[489] . Ug sa rehiyon sa Novgorod, ang mga panag-iya sa mga monasteryo sa ika-16 nga siglo kay lapad kaayo[490] . Ang mga monastikong panag-iya sa Pomorye (mga distrito sa Ustyug, Solvychegodsk, Dvina, Totma ug Arkhangelsk) ug sa rehiyon sa Vyatka sa ika-17 nga siglo dako kaayo[491] . Gihisgutan na nato ang rehiyon sa Ponizovye. Ang mga monastikong panag-iya gamay ra sa kasadpan (gawas sa mga monasteryo sa Novgorod) ug sa habagatan, sa utlanan sa stepe, diin ang gobyerno pig-ot kaayo sa paghatag og yuta nga gihatag isip panag-iya sa mga sundalo[492] .

Dako kaayo ang kahinungdanon sa ekonomiya sa daghang mga monasteryo ang mga lungsod ug mga panimalay nga nahimutang sa yuta sa monasteryo, nga nagbayad og dagkong kwarta nga abang ngadto sa mga monasteryo. Ang lungsod sa Ostashkov katunga iya sa Sede sa Patriarka ug katunga iya sa Monasteryo ni San Jose sa Volokolamsk; ang lungsod sa Tikhvin nahimutang sa yuta nga iya sa Monasteryo sa Tikhvin; ang

---

[487] Clemens Adam, sa: Op. cit. p. 152; Horsey, sa: Russia at the Close of the 16th Century. London (gipatik sa Harklit Society). Gikutlo sa: Makarii. 8. pp. 229; Petrejus. Regni Muschkowitici Sciographia. Stockholm, 1615 (German nga edisyon: *Historien und Bericht von dem Großfürstentum Muschkow durch Petrum Petrejum de Erlesunda*. Leipzig, 1620; sa Ruso: *History of the Grand Duchy of Moscow*, sa: *Readings*. 1867. Vol. 2. p. 418).

[488] Platonov. Lectures (1915, ika-9 nga edisyon). p. 165. Ang gagmay nga panag-iya sa yuta, kasagaran gagmay nga feudo, gibaligya o gipang-panaud sa mga monasteryo. Veselovsky. The Village and Hamlet in North-Eastern Rus' in the 14th–16th Centuries (1936). p. 56. Ikomparar sa daghang mga dokumento: Ang Tver Acts. Gieditar ni S. Shumakov. Bolyum 1 (1896) ug Ang Uglich Acts (1899); nagpadayon kini nga proseso hangtod sa ika-17 nga siglo.

[489] Rozhkov. Op. cit. pp. 399, 400. Alang sa ika-17 nga siglo, tan-awa: Gautier. Op. cit. (1937). pp. 251–255, 329, 351.

[490] Rozhkov. Op. cit. p. 385.

[491] Bogoslovsky. Op. cit. pp. 65–77.

[492] Gnevushev. Op. cit.; Bagaley. Op. cit.

panuluyan sa Nepokok iya sa Monasteryo ni Kirillov; ug ang panuluyan sa Borovsk iya sa Monasteryo ni Pafnutiev. Ug kining pipila lang ka mga pananglitan[493] . Hapìt tanan sa dagkong monasteryo adunay gitawag nga 'monastic settlements', nga nahimutang sa yuta sa monasteryo ug gipuy-an sa mga artesano nga nagtrabaho para sa monasteryo. Ang tanan niini nga mga lungsod, pamuy-anan ug baryo gi-exempt sa pagbayad og buhis sa estado pinaagi sa espesyal nga mga charter nga naghatag kanila og mga pribilehiyo ug imyunidad gikan sa pagprosekuto, ug nagbayad sila sa mga monasteryo og dako kaayong abang sa salapi ug sa natural nga mga produkto[494] .

Ang kadak-on sa mga monastikong panag-iya sa ika-17 nga siglo gipakita sa gidaghanon sa mga panimalay sa mag-uuma nga nahimutang sa yuta sa monasteryo – kini nga impormasyon gikan sa mga rekord sa sensus. Ang mga rekord sa sensus sa 1646 nagpakita nga dili moubos sa 109,267 ka panimalay sa mag-uuma ang naa sa yuta nga gipanag-iya sa mga eklesiastikal nga institusyon[495] :

sa mga propyedad sa Sede sa Patriarka: 6,481 ka panimalay

sa mga propyedad sa mga obispado: 10,857 ka panimalay

sa mga propyedad sa 439 ka monasteryo: 91,829 ka panimalay

Niadtong *1661–62, gihimo pag-usab ang usa ka senso sa mga panimalay sa mag-uuma nga nahimutang sa mga yutang monastiko; Apan, angay hinumduman nga ang senso sa Opisina sa Monastiko gibase sa impormasyon nga gihatag mismo sa mga awtoridad sa monasteryo; dili ikalimod nga posible nga mas daghan pa gayud ang tinuod nga gidaghanon sa mga panimalay sa mag-uuma, apan gitago sa mga monasteryo ang pipila niini. Sumala niining sensus, 476 ka monasteryo ang nagpanag-iya og yuta nga naglangkob sa 87,907 ka panimalay sa mag-uuma[496] , samtang niadtong 1696 adunay 102,476 ka panimalay sa yuta sa monasteryo[497] . Kung atong ipagpasabot nga ang matag panimalay adunay upat ka hamtong nga lalaki nga nagtrabaho – ang mga mag-uuma kanunay naglikay sa pagbahin sa ilang panimalay tungod sa buhis – mosangpot kini nga kapin sa tunga ka milyon nga lalaki ra ang nagtrabaho sa mga yutang monastiko, ug kauban ang mga babaye ug mga bata, labing menos laing tunga ka milyon nga mga tawo[498] . Kining mga numero nagpakita sa kadako sa ekonomikanhong kalihokan sa mga monasteryo ug sa kahinungdanon niini alang sa ekonomiya sa Muscovite nga estado sa kinatibuk-an. Nagpatin-aw kini ngano nga si Peter ang Dako, samtang nagpatuman sa iyang mga reporma – nga sa tinuod gituyo aron mapagaan ang pinansyal nga kalisud nga may kalabotan sa Dakong Gubat sa Amihanan – naghatag og partikular nga pagtagad sa mga kabtangan sa mga monasteryo. Ang mauswagon nga mga panag-iya sa mga monasteryo napamatud-an nga maayong tinubdan diin siya makakuha sa gikinahanglan nga pondo.*

6. Ang Estado ug Ligal nga Balangkas sa Pagpanag-iya sa Yuta sa mga Monasteryo

Nisulay kami sa paghatag og kinatibuk-ang pagtan-aw sa ekonomiya sa monasteryo ug sa kalamboan niini. Aron mas klaro pa kini nga hulagway, kinahanglan natong ilarawan ang internal nga ekonomikong relasyon sulod sa mga propyedad sa monasteryo ug ang pag-apil sa mga monghe sa pagdumala niini. Gikan niining paghulagway, makita nato kung giunsa daghang mga pumoluyo sa monasteryo ang nalambigit sa sekular nga mga buluhaton ug tungod niini napalayo sila sa tinuod nga kinabuhi sa pagkamonghe ug espirituhanong ascesis.

Sa paghisgot sa monastisismo sa ika-14 hangtod ika-15 nga siglo, among gisaysay ang tipikal nga mga pananglitan kung giunsa pagtukod sa bag-ong mga monasteryo niadtong panahona: hapit tanan nga nagtukod naningkamot nga maseguro, pinaagi sa legal nga mga dokumento, ang yuta diin natukod ang monasteryo – sa sinugdan, kini naglangkob lamang sa usa ka simbahan nga kahoy ug pipila ka selda nga kahoy. Tingali ang nagtukod wala kanunay magdamgo nga motubo ang usa ka mauswagon nga panimalay sa lugar sa iyang

---

493 Alang sa dugang detalye, tan-awa: Smirnov. Op. cit. 1 (1917). pp. 108–134.

494 Ibid. pp. 170–231.

495 Tan-awa kini nga listahan sa: Nikolsky. Op. cit. 1. 1 (1897). Mga Apendis VII–XXV.

496 Ang rehistro sa 1661 (rehistro 170) sa: Notes of the ORSA. 2 (1861). pp. 401–422; 348 ka monasteryo ang adunay mas gamay pa sa 100 ka panimalay matag-usa.

497 Sivkov. Op. cit. pp. 221–225.

498 Ang populasyon sa Estado sa Muscovite niadtong 1480 mga 2.1 milyon ka kalag; usa ka gatus ka tuig pagkahuman, sa katapusan sa ika-16 nga siglo, kini miabot sa 4.3 milyon, ug sa katapusan sa ika-17 nga siglo – mga 12.6 milyon. Pokrovsky. Populasyon, sa: Encyclopaedia Sovietica. Vol. 40. Gibanabana ni Milyukov ang populasyon nga 10–11.5 milyon sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo ug 17–18 milyon sa katapusan sa ika-17 nga siglo. Milyukov. Essays on the History of Russian Culture. Vol. 1 (ika-6 nga edisyon). p. 26.

gamay nga hermitage; Niadtong panahona, ang iyang pangunang kabalaka mao ang pagpanalipod sa monasteryo gikan sa mga silingan niini (hinumdumi nato pag-usab ang usahay kaaway nga batasan sa lokal nga populasyon batok sa mga bag-ong monasteryo), ug aron matugotan ang komunidad sa mga monghe sa pag-uma og tanaman sa gulay o pagtanom og trigo. Busa, nagsugod na og pakita ang unang mga charter nga naghatag sa yuta diin natukod ang mga monasteryo. Unya miabot ang mga sumunod: bag-ong mga abbot, bag-ong mga komunidad sa monghe; dili na sila ingon ka-inspirado sa mga asetikong ideal sama sa nagtukod sa monasteryo. Ang kinabuhi sa pipila ka istriktong asketiko ug ang kasaysayan sa mga monasteryo nga ilang gitukod nagpadayag og usa ka hulagway, tingali ang labing kinaiya sa Karaan nga Rusong monastisismo: ang kalibutanong dungog sa asketiko—nga kasagaran giila isip usa ka lokal nga balaan pagkahuman sa iyang kamatayon—nagresulta sa pag-asenso sa monasteryo nga iyang gitukod ug sa pagka-kalibutanon sa mga monghe. Ang mga halad—mga butang, kuwarta, ug yuta—misulod sa monasteryo sa padayon nga dagan gikan sa matinud-anong mga deboto sa santo. Mitubo ang teritoryo sa monasteryo matag tuig; karon nagpanag-iya na kini dili lang sa yuta nga duol niini , apan usahay usab sa mga propriedad nga nahimutang layo kaayo sa monasteryo, usahay pa gani sa lain nga rehiyon[499] . Nanginahanglan na nga dumalahan kining mga bag-ong panag-iya ug magpadayon ang kanunay nga pagbantay niini. Nagpuyo ang mga mag-uuma sa mga yutang gihatag, ug kinahanglan nga i-regulate ang ilang relasyon sa monasteryo ug sa estado.

Usa ka partikular nga kinaiya sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monasteryo ang angay ipatin-aw. Ingon nga mga tag-iya sa yuta, ang mga monasteryo adunay hingpit nga titulo sa yuta nga gihatag kanila, nga sa legal nga terminolohiya sa Muscovite nga estado kasagarang gitawag nga 'patronage rights'[500] . Ingon nga mga tag-iya sa yuta, obligado ang mga monasteryo sa pagbayad sa estado sa tanang buhis nga gibutang sa yuta nga ilang gipanag-iya; sa samang higayon, ang tanang abang nga gibayad sa mga mag-uuma nga nagpuyo sa yuta sa monasteryo miadto sa monasteryo. Ang kantidad sa buhis nga gibayad sa mga monasteryo ngadto sa kaban sa estado alang sa yuta, ug ang relasyon tali sa monasteryo ug sa mga mag-uuma, giregular sa mga charter sa gasa ug imyunidad, nga naghatag niini nga mga relasyon og legal nga pwersa[501] .

Depende sa tag-iya niini, ang yuta—binuksan man o dili—gitawag nga yuta sa soberano, o yuta sa palasyo, kung kini iya sa estado; patrimonial nga yuta kung kini iya sa mga kaliwat sa mga prinsipe nga gihatagan og yuta o sa mga boyar isip ilang panulondon, nga mao ang usa ka patrimonyo; 'yutang panulondon' – kung kini gihatag sa mga alagad isip bayad sa ilang serbisyo sa estado. Ang yuta nga iya sa mga metropolitano, obispado, monasteryo, ug parokya gitawag nga 'yutang simbahan', ug, depende sa tag-iya, gitawag nga 'metropolitano', 'episkopal', o 'monastiko'.

Ang populasyon sa estado sa Muscovite gibahin sa mga grupo sumala sa ilang mga obligasyon ngadto sa estado ug sa mga katungod nga may kalabotan niini. Ingon nga mga tag-iya sa yuta, ang mga miyembro niining mga grupo maoy nagtino sa legal nga kahimtang sa yutang ilang gipanag-iya; sa ulahi, sukad sa ikaduhang tunga sa ika-16 nga siglo, ang legal nga praktis nagtino niini nga relasyon sa baliktad nga han-ay, nga mao, ang paggamit sa usa ka partikular nga matang sa yuta maoy nagtino sa klasipikasyon sa tag-iya sulod sa usa ka piho nga kategorya sa populasyon may kalabotan sa kaban sa estado.

Sa kinatibuk-an, ang populasyon gibahin sa duha ka grupo: 1) mga tag-iya sa 'puti nga yuta' ug 2) mga tawo nga nagabayad og buhis. Ang unang grupo naglangkob sa mga klero ug sa mga nag-alagad (mga boyar ug mga tag-iya sa yuta), nga nagbuhat sa ilang mga katungdanan – bisan sa Simbahan o sa soberano – isip baylo sa ilang yuta; ang ikaduhang grupo naglangkob sa mga tawo nga obligado sa pagbayad og buhis – bisan salapi o sa porma sa produkto. Busa, ang yuta sa Muscovite nga estado gibahin sa duha ka kategorya: 'puti' ug

---

[499] Ang mga kinabuhi sa pipila ka mga santo nagasaysay kung giunsa sa mga sulodnong kabalaka pag-impluwensya sa tibuok estruktura sa monastikong kinabuhi; pananglitan, ang salaysay sa monghe nga si Innokenty mahitungod sa katapusang mga adlaw sa kalibutanong kinabuhi ni Pafnutius sa Borovsk: Nagsulat si Innokenty nga bisan pa sa iyang higdaanan sa kamatayon, nabisi si Pafnutius sa mga kabalaka sa adlaw-adlaw. Klyuchevsky. Mga Kinabuhi. p. 437.

[500] Gawas sa mga buhat nga nahisgutan na nila Sergeevich (3), Vladimirsky-Budanov ug Pavlov-Silvansky, tan-awa usab: Zagoskin, N. Kasaysayan sa Balaod sa Muscovite nga Estado (1877). Dyakonov, M. Mga Sanaysay sa Sosyal ug Pulitikal nga Estruktura sa Karaan nga Rus' (1908; 2nd ed. 1912); Belyaev, I. 'Mga Porma sa Pagpanag-iya sa Yuta sa Muscovite nga Estado', sa: Vremennik, vol. 11 (usa ka daan apan bililhon nga buhat); Blumenfeld. 'Mga Porma sa Pagpanag-iya sa Yuta sa Karaan nga Rus' (1884); Rozhdestvensky. 'Pagpanag-iya sa Yuta sa mga Sulugoon sa Muscovite nga Estado sa ika-16 nga Siglo' (1897); Veselovsky, S. 'Mahitungod sa Pangutana sa Gigikanan sa Patrimonial nga Sistema' (1926); sa maong awtor. 'Panag-iya sa Yuta sa mga Monghe sa Muscovite Rus' sa Ikaduhang Katunga sa ika-16 nga Siglo, sa: Ist. zap. 10 (1941) (sa kasubo, kining buhata dili magamit kanako).

[501] Tan-awa labi na: Veselovsky, 'On the Question' (1926).

'itom' nga yuta. Ang 'puti' nga yuta mao ang iya sa mga tawo nga wala'y buhis nga bayaran, samtang ang 'itom' nga yuta mao ang iya sa mga mag-uuma nga nagabayad og buhis[502] .

Ang yuta nga gipanag-iya sa usa ka monasteryo mahimong 'puti' o 'itom'. Hapìt na kini nga unibersal nga lagda nga ang yuta diin nagtindog ang monasteryo mismo—uban sa simbahan o mga simbahan niini, ang selda sa abad ug mga monghe, ang refektoryo ug ang mga kapilya—mao ang 'puti' nga yuta ug wala'y bayad nga trabaho sa corvée pinaagi sa espesyal nga mga sulat sa gasa. Kasagaran, kini nga yuta gilibotan sa bato nga pader o bakod nga kahoy. Ang tanoman sa gulay ug ang arable nga yuta sa monasteryo—nga gipang-uma mismo sa komunidad sa mga monghe o sa mga sulugoon sa monasteryo ug mga mag-uuma nga napugos sa kontrata sa monasteryo sa pagbuhat sa nagkalain-laing klase sa trabaho para niini—giisip usab nga 'puti nga yuta'. Kasagaran, bisan dili kanunay, ang espesyal nga sulat-patente nagtudlo usab isip 'puti nga yuta' sa usa ka bahin sa mga kabtangan sa monasteryo nga nahimutang tupad sa monasteryo o sa ubang mga lugar. Ang mga monasteryo nagkupot sa hingpit nga titulo niining 'puti nga yuta'.

Bisan pa, ang mga monasteryo mahimo usab nga tag-iya sa 'itom nga yuta', nga bisan pa gitawag nga yutang monastiko, nasakop sa lain nga legal ug pinansyal nga relasyon sa estado – sama sa bisan unsang ubang 'itom nga yuta'. Kasagaran, pinaagi sa pagpalit, pagbaylo o donasyon nga gihimo sa paghinumdom sa mga namatay, nakakuha ang mga monasteryo og mga yutang panag-iya nga naglangkob sa mga baryo ug panuluyan nga gi-klasipikar isip 'tyagla' o 'itom' nga yuta. Sa diha nga nahilakip na sa pagpanag-iya sa monasteryo, nagpabilin kini nga 'itom nga yuta', ug ang mga monasteryo ang mibayad sa estado, sa kuwarta ug sa natural nga produkto, sa tanang buhis nga kaniadto gibutang niini. Sa ika-17 nga siglo, labi na sa amihanan, mitungha ang gitawag nga 'itom nga mga monasteryo'; kini gitukod sukad sa sinugdanan sa 'itom' nga yuta, ug ang tanan nilang panag-iya kay 'tyagly'[503] . Ang kasaysayan sa matag monasteryo nagpakita nga ang mga awtoridad sa monasteryo kanunay naningkamot sa pagpalapad sa ilang 'puti' nga mga propyedad, sa pag-'puti' sa ilang 'itom' nga mga yuta pinaagi sa mga sulat-patente, ug pinaagi niini mapakunhod ang ilang pinansyal nga obligasyon sa estado. Sa ika-16 nga siglo, halos kanunay malampuson ang ingon ani nga mga petisyon, apan sa ika-17 nga siglo, tungod sa kalisud pinansyal nga nalambigit sa Panahon sa mga Kagubot, ang gobyerno misunod sa hingpit nga lain nga palisiya bahin niini ug halos kanunay gisalikway ang mga petisyon sa mga monasteryo aron usbon ang klasipikasyon sa ilang 'itom' nga mga yuta ngadto sa 'puti'[504] .

---

[502] Sa opisyal nga pinulongan, ang termino nga 'beliy' nagtumong sa usa ka tawo nga wala'y buhis; ang 'obelit' nagpasabot sa pagwagtang sa buhis; ang usa ka 'belopomestets' mao ang tag-iya sa yutang 'belaya', nga wala niya gibuwisan sa estado. Ang katungod sa pagpanag-iya sa maong yuta nalangkit sa obligasyon sa pag-alagad sa estado. Ang mga mag-uuma nga nagabayad og buhis nagpuyo sa 'puti' nga yuta o sa yuta sa soberano, ug nagbayad sila og buhis alang sa katungod sa paggamit sa duha ka matang sa yuta. Busa, ang katungod sa mga mag-uuma nga nagabayad og buhis bahin sa yuta mao lamang ang katungod sa paggamit sa yuta nga iya sa uban. Ang mga mag-uuma nga nagabayad og buhis nga nagpuyo sa yuta sa soberano ug nagporma og mga urban nga katilingban ug mga kabaryohan nailhan nga 'itom nga mga tawo'. Kasagaran kini mga mag-uuma sa estado ug mga lungsuranon. Angay usab hinumduman ang mosunod nga kahimtang: ang mga mag-uuma nga nagpuyo sa yuta sa klase sa serbisyo o sa yuta sa simbahan ug adunay piho nga obligasyon sa estado dili gitawag sa opisyal nga terminolohiya nga 'itom nga mga tawo', kondili, sumala sa kinaiya sa yuta diin sila nagpuyo ug nagtrabaho, nga 'mga tawo sa tag-iya sa yuta' o 'mga tawo sa monasteryo'. Alang niining kategorya sa mga mag-uuma, ang tag-iya sa yuta naglihok isip tunga-tunga tali nila ug sa estado bahin sa ilang mga obligasyon ug, base sa mga sulat sa immunidad, naggunit usab og mga katungod sa hudisyal. Ang 'itom nga mga tawo', sa laing bahin, gisugatan ang ilang mga obligasyon sa estado pinaagi sa mga komunidad nga ilang gikalakip. Alang sa dugang pagbasa bahin niini nga hilisgutan, tan-awa: Dyakonov, M. Essays (1908). Sa pinulongan sa mga Prikazy, ang 'itom nga yuta sa soberano' nagtumong sa yuta nga gigamit sa mga itom nga mag-uuma nga nagbayad og buhis, samtang ang paglitok nga 'yuta sa soberano' nagtumong sa yuta nga gihatag sa estado sa mga alagad isip mga panag-iya sa yuta sulod sa gidugayon sa ilang serbisyo ug sumala sa kinaiya niining serbisyo. Ikompara: Rozhdestvensky, op. cit. Bisan pa niana, ang tanang yuta kanunay nagpabilin nga yuta sa soberano – yuta sa tsar ug sa Dakong Prinsipe; ikompara, pananglitan, § 84 sa Kodigo sa 1550, AI. 1, Blg. 155. Sa legal nga kahibalo sa mga sakop sa soberano sa Moscow ug sa pinulongan sa mga legal nga dokumento, ang labing taas nga tag-iya sa tanang yuta mao ang estado o ang tsar: busa ang mga daang ekspresyon sa Ruso: 'ang yuta iya sa tsar, apan ako ang tag-iya niini', 'ang yuta iya sa Diyos, sa tsar ug sa Dako nga Prinsipe, apan ang mga uma ug ang ani atong kaugalingon'.

[503] Tan-awa bahin niini: Bogoslovsky. Op. cit. 1. p. 91 ff. Usa sa ingon nga 'itom' nga monasteryo mao, pananglitan, ang Chelmogorsk Hermitage. Sumala sa report sa abbot niadtong 1676, ang hermitage walay mga mag-uuma; ang yuta sa monasteryo gipa-abang sa pipila ka bahin ug gipang-uma sa pipila ka bahin sa komunidad sa mga monghe mismo ug sa mga trabahante nga gi-hire para sa pag-ani; ang tanang gamay nga gipanag-iya sa monasteryo kay 'itom nga yuta'. RIB. 14. p. 442.

[504] Bogoslovsky. Op. cit. pp. 93, 96. Sa habagatan, nga nailhan nga 'hilaw nga kapatagan', ang matag luna sa yuta pormal nga kabtangan sa tsar (yuta sa soberano); sa tinuod, bisan pa, ang tanang yuta didto gipangbahin-bahin sa mga alagad; ang mga bag-ong natukod nga monasteryo nakadawat og gamay ra kaayo nga yuta didto. Ikompara: Nekrasov, N. 'Mga Sanaysay sa Kasaysayan sa Rehiyon sa Ryazan sa ika-16 nga Siglo', sa: ZhMNP. 1914. 4; Belotserkovsky, G. 'Tula ug ang Distrito sa Tula sa ika-16 ug ika-17 nga mga Siglo', sa: Univ. Kyiv. 1914–1915. Bisan pa nga wala didtoy itom nga yuta, gibayran sa mga mag-uuma, mga monasteryo,

Ang pipila ka mga monasteryo gi-exempt gikan sa pipila ka obligasyon pinaagi sa espesyal nga sulat-patente, apan ang hingpit nga pag-exempt talagsa ra kaayo mahitabo. Ang bantog nga Trinity-Sergius Monasteryo nakatagamtam og hingpit nga eksepsyon gikan sa tanang obligasyon – usa ka 'tarkhan' nga gikumpirma niadtong 1551; bisan ang mga mag-uuma nga nagpuyo sa yuta sa monasteryo gipahilayo gikan sa tanang obligasyon ngadto sa estado. Dugang pa, base sa usa ka charter sa immunidad nga giisyu niadtong 1541, ang mga mag-uuma sakop lamang sa abá sa monasteryo. Alang sa mga klero nga nag-alagad sa mga propyedad sa monasteryo, nga nahimutang sa lain-laing distrito sa estado sa Muscovite, sila gi-exempt sa pagbayad og buhis ngadto sa metropolitan (ug sa ulahi ngadto sa patriyarka) ug sa mga obispo sa diyosesis. Niadtong 1625, sa panahon ni Tsar Mikhail, usa ka bag-ong tarhan ang nagpaila og pipila ka mga kausaban: sukad niadto, kining monasteryo, sama sa ubang mga monasteryo, napugos sa pagbayad og 'yamskaya' nga buhis ngadto sa Opisina sa Palasyo, sa paghatag og humay alang sa pagmentinar sa mga streltsy, ug sa pag-ambag og pondo alang sa pagtukod sa mga kuta – ang 'fortress project'[505] . Ang Monasteryo ni San Jose sa Volokolamsk gi-exempt usab gikan sa tanang katungdanan sa ika-16 nga siglo, gawas sa buhis nga 'yamskaya' ug sa suplay sa humay alang sa pagmentinar sa mga streltsy[506] .

Tanan nga mga monasteryo mituman sa mga obligasyon nga gihisgutan dinhi, ug wala kami'y nahibaloan nga bisan unsang petisyon nga nangayo sa ilang pagwagtang.

7. Mga mag-uuma sa monasteryo

Ang kahimtang sa mga monastikong mag-uuma mahimong hilisgutan sa usa ka laing pagtuon – among kini ilarawan sa kinatibuk-an lang, kay ang detalyadong pagsusi niini makadugang pag-ayo sa gilapdon sa among buhat. Ang presensya sa mga mag-uuma sa mga yutang monastiko nagdani sa mga monasteryo nga mas mosulod pa sa kalibog sa palisiya sa estado. Sa ilang mga polemika, ang mga dili-tag-iya misupak dili lamang sa kinaiya sa relasyon tali sa mga monasteryo ug sa ilang mga mag-uuma[507] , kondili una sa tanan batok sa mga gipuy-an nga propyedad ingon ana, kay tungod niini ang mga monasteryo dili na mapugngan nga masangkot sa tanang mga kausaban sa politikal ug ekonomikanhong kinabuhi sa nasud.

Ang presensya sa mga mag-uuma isip pwersa sa pagtrabaho sa yuta sa monasteryo usa ka hinungdanon nga kontribyutor sa malampusong pagpalambo sa agrikultura sa monasteryo ug sa pag-asenso sa mga monasteryo. Ang pagtagad kinahanglan ihatag sa relasyon tali sa monasteryo ug sa mga mag-uuma niini ug sa kahimtang sa mga mag-uuma, kay kini makatabang kanato sa pagdiskubre og bag-ong mga kinaiya sa kina-iya sa kinabuhi sa monasteryo niadtong panahona.

Hangtud sa ika-16 nga siglo, ang mga mag-uuma nagpuyo sa yuta sa tag-iya isip mga gawasnong nangabang nga, ubos sa usa ka kontrata – nga nailhan nga 'poradna' – nga kasagaran pasalita sa ika-16 nga siglo ug gisulat sa ika-17, naghatag og usa ka bahin sa ilang ani sa tag-iya. Gawas pa sa maong abang – nga nagkalain-lain gikan sa usa ka-kapat ngadto sa katunga sa ani – obligado ang mga mag-uuma sa pagbuhat sa pipila ka mga buluhaton sumala sa gisugo sa tag-iya sa yuta; kasagaran, sa mga termino niining mga kontrata, makita nato ang mga probisyon bahin sa pagbayad sa abang sa salapi o sa natural, ug sa pagbuhat sa corvée nga trabaho nga dili na kinahanglan ihatag ang usa ka bahin sa ani. Dugang pa, gikinahanglan sa mga mag-uuma nga mobayad sa buhis sa estado nga gibutang sa yuta. Alang sa mga nangabang, gitukod ang mga jubilee nga tuig diin sila dili magbayad sa abang ug buhat sa corvée, samtang ang tag-iya sa yuta ang nag-atiman sa pagbayad sa buhis sa estado niining mga tuiga. Ang termino sa abang dili kanunay nga gispecify sa mga kasabotan sa abang; sa ubang kaso, kini gitakda sa 10 ka tuig, nga sa katapusan niini ang mag-uuma, basta

---

ug sa pipila ka bahin bisan sa klase sa serbisyo militar ang buhis ngadto sa estado. Dobroklonsky, A. 'Ang Monasteryo sa Solotchinsky', sa: Readings. 1888. 1. pp. 48, 61, 62–68.

[505] Gorsky. Deskripsyon. Bol. 1. p. 324. Usa ka hinungdanon nga kausaban ang gihimo sa charter sa immunidad: ang abbot sa monasteryo, nga kaniadto nasakop sa hurisdiksyon sa tsar (sa dili-eklesiastikal nga mga butang), karon nasakop na sa hurisdiksyon sa patriyarka. Sa paghari ni Tsar Boris, ang mga mag-uuma nga nagpuyo sa mga propriedad sa monasteryo gihatagan og pipila ka bag-ong pribilehiyo. Ibid. p. 225.

[506] Smirnov. Op. cit. p. 96.

[507] Angay hinumduman nga ang kahimtang sa ekonomiya sa mga mag-uuma kasagaran kaayo paborable nga wala silay utang sa monasteryo. Mao kini ang kahimtang sa mga mag-uuma sa Monasteryo ni San Jose-Volokolamsk, labi na sa 1573–1581, sa dihang naglaganap ang krisis sa agrikultura sa palibot nga mga lugar, nga nakapahuyop sa sentro sa Moscow; Angay hinumduman nga ang mga awtoridad sa monasteryo naghatag og bayad sa pagbulag sa mga mag-uuma nga mibiya sa yuta sa monasteryo sa katapusan sa ilang nakatakdang termino sa serbisyo nga walay utang. Ang mga libro sa kita ug gasto sa Volokolamsk Monasteryo gikan sa ulahing bahin sa ika-16 nga siglo, sa: Ist. arkh. 2. pp. 72, 76, 83, ug uban pa.

nabayran na niya ang tanan niyang utang sa tag-iya sa yuta, makahawa na sa panag-iya. Sa ika-17 nga siglo, usa ka kausaban nga dili pabor sa mag-uuma ang gipaila sa mga kasabotan sa abang: nawala na sa mag-uuma ang katungod nga mobiya sa yuta, ug kung mobiya siya, ang tag-iya sa yuta adunay katungod nga ipabalik siya. Mao kini ang hinungdan sa pagkapugong sa mga mag-uuma sa yutang ilang gipang-uma, nga sa ulahi nahimong pagkapugong kanila sa tag-iya sa yuta ug nahimong basihan sa serfdom[508] .

Ang tanan niini, sa kinatibuk-an, magamit usab sa mga mag-uuma nga nagpuyo sa mga yuta sa monasteryo, apan dinhi mailhan ang pipila ka talagsaong kinaiya nga may kalabotan sa lain-laing kategorya sa mga mag-uuma. Kining mga kategorya mitumaw atol sa pag-uswag sa pagpanag-iya sa yuta sa monasteryo.

Sa pagtukod niini, ang usa ka monasteryo, base sa usa ka charter sa gasa, modawat og yuta diin nagpuyo na daan ang mga mag-uuma, busa nahimong mga mag-uuma sa monasteryo o 'mga tawo sa monasteryo'. Nagbuhat sila og pormal nga kasabotan sa abang uban sa monasteryo ug nagbayad og abang. Sa ika-16 nga siglo, kining mga mag-uuma gisulod sa rehistro sa buhis ubos sa tawag nga 'mga mag-uuma nga dugay nang nagpuyo'; pagkahuman, gitawag sila niining ngalan sa tanang rekord sa monasteryo. Hinay-hinay, sumala kang M. Dyakonov, mitumaw ang usa ka lagda diin ang mga mag-uuma sa maong kategorya, sa higayon nga narekord na sa rehistro sa yuta, nawala ang katungod nga mobiya sa mga lote nga ilang giarkila . Gihatagan ang mga awtoridad sa monasteryo og katungod sa pagpangita ug pagbalik sa mga nilagpot nga 'daang-mga-nanimuyo'[509] . Pinaagi sa mga gasa o pagpalit, nakakuha ang mga monasteryo og bag-ong mga yuta nga gipuy-an usab sa mga mag-uuma. Giklasipikar usab sa mga rekord sa monasteryo kining mga mag-uuma isip 'daang-mga-nanimuyo'. Sa kadaghanan, nagpabilin nga balido ang mga kasabotan sa abang nga ilang gipirmahan sa miaging mga tag-iya sa yuta; ang mga awtoridad sa monasteryo nagpamatood pag-usab niini nga mga kasabotan, samtang nagpaila og pipila ka mga pag-usab, kasagaran aron mapagaan ang obligasyon sa mga mag-uuma. Kini nga pagluwag kasagaran naglangkob sa pagbayad sa abang sa porma sa produkto ug sa corvée nga trabaho alang sa monasteryo[510] .

Ang ikaduhang kategorya sa mga mag-uuma sa monasteryo naglangkob sa gitawag nga 'bag-ong abot', o 'bag-ong nanimuyo'. Una, kini mao ang mga mag-uuma nga miduol sa mga awtoridad sa monasteryo aron mangayo og pagtugot nga mopuyo sa yuta sa monasteryo; ikaduha, sila mao ang mga mag-uuma nga giimbitar mismo sa mga monasteryo ngadto sa ilang mga yuta o gibalhin nila gikan sa usa ka propyedad ngadto sa lain. Ang buwis nga gibutang sa 'itom' nga yuta kasagaran nagpugos sa mga mag-uuma nga mobiya sa ilang mga baryo ug mobalhin sa 'puti' nga yuta sa mga monasteryo, diin sila makadawat og pinansyal nga tabang aron makapundar sa ilang panimalay ug dili na sila bayran og buhis[511] . Ang mga bag-ong abot hapit kanunay gipasagdan nga dili mobayad sa abang sa yuta sulod sa usa ka piho nga panahon – gikan sa 3 hangtod 5 ka tuig, o, sa dili kaayo kasagaran, hangtod sa 10 ka tuig – o kini nga abang gipakunhod pag-ayo; dugang pa, nakadawat sila og pinansyal nga 'tabang' gikan sa monasteryo aron makapundar sa ilang panimalay. Sa kontrata nga ilang gisulod uban sa monasteryo, ang termino sa abang ug ang mga kondisyon nga may kalabotan sa pinansyal nga tabang, obligasyon sa trabaho ngadto sa monasteryo, buhis nga bayran sa estado ug ang abang nga bayran sa monasteryo – sa salapi ug sa natural – gilatid sa detalyado kaayo, ingon man ang

---

[508] Tan-awa: Belyaev, I. Mga Mag-uuma sa Rusya (1860); Dyakonov, M. Mga Sanaysay (1898); Grekov, B. Mga Mag-uuma sa Rusya (1946). Mahitungod sa gigikanan sa pagka-serf: Grekov, op. cit.; Engelmann, I., *Die Leibeigenschaft in Russland* (1884); Klyuchevsky, V., 'Ang Gigikanan sa Pagka-serf sa Rusya', sa: *Russkiy Mir*, 1885, blg. 10, ug usab sa: *Experiments and Studies* (1918); idem, *Geschichte Russlands*, bol. 2, Kabanata 17; Debolsky, N. 'Mahitungod sa Pangutana sa Pagkaulipon sa mga Baryohanong Tag-iya sa Yuta', sa: ZhMNP. 1895. 11; Belyaev, P. 'Ang Karaan nga Pagka-Ginoo sa Rusya ug ang Pagkaulipon sa mga Baryohano', sa: ZhMNP. 1916. 8–9.

[509] Dyakonov. Mga Sanaysay (1898). pp. 16–39. Grekov. Op. cit. pp. 630, 641, diin iyang gidugangan ang pipila sa mga pahayag ni Dyakonov; ug usab: Smirnov, I. 'Mahitungod sa Pangutana sa mga Mag-uuma nga Dugay na nga Nipuyo', sa: Mga Pangutana sa Kasaysayan. 1946. 8–9 (kini nga buhat dili nako ma-access).

[510] Dyakonov. Ibid.; Nikolsky. Op. cit. 1, 2. pp. 37 ff.; Shchepetov. Op. cit. p. 97. Sa sayong bahin pa sa ika-15 nga siglo, ang mga sulat sa gasa naghisgot sa 'mga daang nanimuyo' nga supak sa mga mag-uuma nga sa ulahi nanimuyo sa mga yutang monastiko. Tan-awa, pananglitan: AAE. 1. Mga Blg. 20, 21, 51, 53; ug usab Mga Blg. 5, 34, 35. Ang sulat gikan kang Metropolitan Cyprian (1391) naghatag og klarong hulagway sa trabaho nga gipugos sa mga mag-uuma nga buhaton alang sa monasteryo. AAE. 1. Blg. 11.

[511] Aduna kitay daghang mga dokumento gikan sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo nga naghisgot sa pag-ikyas sa mga mag-uuma gikan sa 'itom nga mga baryo' ug gikan sa mga propyedad sa klase sa serbisyo. AAE. 1. Nos. 234 (1552), 258 (1561); AYU. Nos. 177, 178, 183 (16 ka siglo); 189, 194, 196 (17 ka siglo). Mahitungod sa Monasteryo sa Trinity-Sergius: Koleksyon sa mga Akawnt (1614), sa: Mga Monumento sa Sosyal ug Ekonomikanhong Kasaysayan. 1 (1929); mahitungod sa Monasteryo sa Iosifov: Mga Libro sa Kita ug Gasto, sa: Historical Archives 2. pp. 70, 74, 83, 84.

katungod sa mga awtoridad sa monasteryo sa pagpangayo sa pagtuman sa tanang obligasyon ug sa paghimo og legal nga aksyon batok sa mga mag-uuma nga napakyas sa pagtuman niini nga mga obligasyon. Kasagaran ang mga monasteryo nagmintinar og espesyal nga mga libro sa accounting, diin ang tanan nga obligasyon sa mga mag-uuma narekord nga tukma kaayo; kining mga libro naglangkob sa usa ka hinungdanon kaayo nga tinubdan alang sa kasaysayan sa tagsa-tagsa nga mga propyedad sa monasteryo ug alang sa paghulagway sa kahimtang sa mga mag-uuma nga sakop sa monasteryo; Naglangkob usab kini og detalyadong talaan sa tanang corvée nga trabaho sa mga mag-uuma; sa ika-17 nga siglo, nalakip niini ang kantidad sa maong trabaho sa kuwarta, kay niadtong panahona, kauban sa pag-uswag sa relasyong salapi sa estado sa Muscovite, naningkamot ang mga awtoridad sa monasteryo nga ilisan ang bayad sa natural nga produkto og bayad sa kuwarta. Ang mga dato ra nga monasteryo, nga adunay kapital nga gikan sa salapi nga abang, kita gikan sa pagbaligya sa asin ug kalakalan, ang nakahimo sa hingpit nga pagbalhin ngadto sa usa ka salapi nga sistema sa pagdumala; Ang gagmay nga mga monasteryo, nga nanginahanglan og lain-laing mga produkto sa agrikultura—sama sa beans, gulay ug mantikilya, keso, dugos, itlog, kabute, mga berry, ug uban pa—kasagaran nagkinahanglan nga ihatag sa ilang mga mag-uuma ang usa ka piho nga bahin sa ilang buhis ngadto sa monasteryo sa porma sa produkto[512] . Sa amihanan, sa Pomorye, ang mga bag-ong nanimuyo kasagarang mipuyo sa yuta sa monasteryo isip 'polovniki', nga nagbayad sa katunga sa ilang ani isip abang sa yuta nga ilang gipang-uma; nagpakita ang lain-laing mga dokumento nga kini nga kategorya sa mga umangon laganap na sa ika-15 nga siglo, pananglitan sa mga yuta sa Kirillo-Belozersky Monasteryo. Ang obligasyon sa 'polovniki' ngadto sa monasteryo kasagaran limitado sa paghatag sa katunga sa ani, ug kung kinahanglan pa sila mobayad og abang, gamay ra kini[513] .

Ang ikatulong kategorya sa mga mag-uuma sa monasteryo, ang gitawag nga 'bobyls' ([514]), dako usab ang papel nga ilang gipahigayon sa pagpanag-iya sa yuta sa monasteryo. Bihira kaayo ang mga Bobyls nga nangabang og mga luna sa yuta sa monasteryo; gihatagan sila og yuta alang lamang sa ilang puloy-anan – kasagaran ang puloy-anan sa usa ka namatay o nilayas nga mag-uuma; Wala sila mosulod sa bisan unsang kontraktwal nga kasabotan sa monasteryo ug wala magbayad og buhis; sa labing daghan, nagbayad lang sila og gamay nga abang kung naa silay kaugalingong tanaman sa gulay o gamay nga uma. Gipakabuhi nila ang ilang kaugalingon pinaagi sa trabaho nga gihimo para sa monasteryo: sila mga mangingisda, artesano, mananahi, mag-uuma og putyukan, ug uban pa. Nagkalainlain ang gidaghanon sa mga panimalay sa bobyli sa matag propriedad sa monasteryo, apan anaa kini sa tanang propriedad sa monasteryo; misaka pag-ayo ang ilang gidaghanon human sa Panahon sa mga Kasamok, sa dihang daghang panimalay sa mga mag-uuma ang hingpit nga nawasak; sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo pa lamang nasuta ang pagkunhod sa gidaghanon sa mga panimalay sa bobyli. Alang sa mga monasteryo, ang mga 'bobyls' naghatag og barato nga pwersa sa trabaho, angay para sa lain-laing mga buluhaton, sama sa hayag nga gipakita sa nagkalain-laing mga libro sa accounting[515] .

Ang pagdagsa sa mga propyedad ug ang pagpalapad sa ekonomiya sa mga monasteryo nanginahanglan og padayon nga pagtaas sa pwersa sa trabaho; ang tulo ka kategorya sa mga mag-uuma nga nahisgutan sa ibabaw dili igo. Napugos kini ang mga monasteryo sa pagbuhat og duha ka lakang: una, ang pagdugang sa gidaghanon sa mga mag-uuma; ug ikaduha, ang paghimo og duha ka dugang kategorya sa mga mag-uuma nga nagsalig sa mga monasteryo – mga alagad sa monasteryo, o 'sluzhki', ug mga 'anak' sa monasteryo.

---

[512] Mga pananglitan sa mga promisory note: AYu. Blg. 177, 178 (16 ka siglo, may kalabotan sa Vyazhitsky Monasteryo); RIB. 12. pp. 458, 1366, 1468 (may kalabotan sa Prilutsky Monasteryo); Acts. Gipatik ni Melnikov. 1. Mga Blg. 21, 23, 26, 27, ug uban pa. (gikan sa Pokrovsky Monasteryo sa Ponizovye). Sa mga propyedad sa tagsa-tagsa ka monasteryo sa lain-laing mga lugar, ang mga mag-uuma nagbuhat og lain-laing mga katungdanan; kini nagdepende sa lokal nga kahimtang; tan-awa, pananglitan: AAE. 1. Nos. 348 (Monasteryo sa Trinity-Sergius). Dobroklonsky. Op. cit., pp. 61, 69–85; Dyakonov. Essays (1898), pp. 131, 163. Mga libro sa akawnt: sa Monasteryo ni Joseph, sa: Ist. arkh. 2; sa Monasteryo sa Boldin, sa: RIB. 37; sa Monasteryo ni Korniliev-Komelsky, sa: LZAK. 5 (1871); Mga Akto sa Monasteryo sa Koryazhemsky, sa: LZAK. 23 (1910).

[513] RIB. 12. pp. 198 (1634), 201 (1637); AI. 3. No. 240 (1627). Dyakonov. Essays (1898). pp. 147 ff.; Grekov. Peasants in Rus'. p. 694.

[514] Gisalin namo ang karaang pulong nga Ruso nga 'bobyl' ngadto sa Aleman isip 'Unglückliche' ('malas'); sa mga dokumento, kasagaran gitawag kining mga mag-uuma nga 'nevzgodniki'. Tan-awa usab: Dyakonov. Mga Sanaysay (1898). pp. 206–240; Bogoslovsky. Op. cit. 1. p. 136.

[515] Tan-awa usab: Rozhdestvensky, S. 'Ang Populasyon sa Kabaryohan sa Muscovite State sa ika-16–17 nga mga Siglo', sa: Russian History in Essays. Giedit ni M. Dovnar-Zapolsky. Bol. 3 (1912). pp. 41–44.

8. Ang mga monastikong panag-iya ug ang paglitaw sa pagka-serbido

Ang paningkamot sa mga monasteryo sa pagdani og bag-ong mga mag-uuma ngadto sa ilang mga yuta nagpadayon sa tibuok ikaduhang tunga sa ika-16 nga siglo ug unang tunga sa ika-17 nga siglo. Tungod kay kini napansin—bisan pa sa kaso sa mga propyedad ug manoryo sa mga maharlika o sa mga propyedad nga pag-aari sa estado—napugos ang gobyerno panagsa nga ipagbawal o limitahan ang pagpangdakop sa mga mag-uuma sa mga monasteryo. Apan bisan pa niini nga isyu, dili konsistente ang palisiya sa estado, tungod kay ang padayon nga pagdagsa sa bag-ong mga sulat-patente naghatag og eksepsyon sa piho nga mga monasteryo o nagbukas og mga lungag para kanila sa mga regulasyon nga gipagawas na, nga siyempre, pabor sa mga monasteryo.

Tungod kay ang pagbalhin sa mga mag-uuma ngadto sa yutang monastiko nalangkit sa ilang pagbiya sa pribado o estado nga mga propyedad, ang mga lakang sa gobyerno nga gipatuman sa ika-16 ug ika-17 nga siglo nagtumong sa kinatibuk-ang pagpugong sa migrasyon sa mga mag-uuma; sa laing pagkasulti, sa hinay-hinay ug hinay-hinay nga pagpugong sa kagawasan sa mga mag-uuma, nga sa katapusan misangpot sa paglitaw sa pagkaulipon sa yuta. Nagpakita ang halapad nga historikal nga panukiduki nga ang pagkaulipon sa mga mag-uuma resulta sa komplikado nga interaksyon sa lain-laing mga kahimtang nga may kalabotan sa kahimtang sa agrikultura sa Muscovite Russia; sa kinauyokan, kini resulta sa panginahanglan sa ekonomiya kaysa produkto sa pagpangita og gahum sa piyudal, ug ang unang hugna sa pagkaulipon mao ang paghigot sa mag-uuma sa yuta nga iyang gitamnan ug gipuy-an, kaysa sa tag-iya niining yutaha. Ang halapad nga sukod sa pagpanguma sa mga monghe nagpakita sa hinungdanong papel nga gidula sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monghe niining proseso sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo; kini nga papel giila sa historikal nga panukiduki, apan dili sa hingpit nga sukod. Sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo, ang tanang tag-iya sa yuta nangita nga mapabilin ang mga mag-uuma nga nagtrabaho sa ilang yuta sa ilang mga propyedad, ug ang kusgan nga kalihokan sa ekonomiya sa mga dato nga monasteryo mao, niadtong panahona, ang nag-unang hinungdan nga nagduso sa mga mag-uuma nga mobiya sa ilang kanhing puy-anan ug modagsang sa mga yuta sa monasteryo[516] .

Sa sayong bahin pa sa ika-15 nga siglo – sama sa ipakita sa ubos – ang mga monasteryo naningkamot nga i-pilit sa ilang kaugalingon ang pwersa sa trabahante nga nag-alagad sa agrikultura ug aron malisod ang ilang pagbiya, ingon man aron masiguro ang legal nga pagkapit sa mga mag-uuma sa ilang yuta; sa pagbuhat niini, ilang gitukod ang pundasyon para sa umaabot nga lehislasyon nga magpahulip sa mga mag-uuma.

Dili among tuyo dinhi ang paghatag og detalyadong paghulagway sa tibuok han-ay sa mga isyu; magpokus kami lamang sa pipila ka mga panghitabo nga direkta nga nalangkit sa kasaysayan sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monasteryo.

Importante kaayo alang sa mga tag-iya sa yuta sa kinatibuk-an, ug labi na sa mga monastikong panag-iya, nga limitahan ang oras nga ginagugol sa mga mag-uuma layo sa ilang yuta ug magtakda og piho nga takda sa panahon alang niini. Busa, sa mga monastikong dokumento, makita nato nga gitukod ang ingon nga takdang oras: sa charter nga gihatag ni Prinsipe Mikhail sa Belozersk ngadto sa Kirillo-Belozersky Monasteryo niadtong 1450, Nobyembre 26 (sumala sa karaang estilo) – ang pista ni San Jorge, 'Yuryev Day' – gitakda isip petsa sa pagbiya sa mga mag-uuma[517] . Usa sa mga sulat sa grant ngadto sa Trinity-Sergius Monastery (1455–1462) nagtugot sa monasteryo nga dili gyud buhian ang mga mag-uuma gikan sa pipila ka mga panag-iya[518] . Ang Kodigo sa 1497 nagtakda sa 26 Nobyembre isip petsa sa pagbiya sa mga mag-uuma sa ilang mga yuta, nga epektibo sa tibuok nasod; gitugotan ang mga mag-uuma nga mobalhin sa bag-ong yuta sulod sa walo ka adlaw sa wala pa niining petsa ug sa walo ka adlaw pagkahuman niini. Ang Kodigo sa 1550 (Artikulo 88) nagpamatood niini nga probisyon[519] . Kini nga mga probisyon naghatag sa mga monasteryo og legal nga paagi aron madani ang mga mag-uuma sa ilang mga yuta, ug kini nga katungod gigamit kaayo sa halapad nga paagi. Gipasugtan usab sa Stoglav (1551) nga ang mga mag-uuma makabiya nga walay bayad sa Adlaw ni San Jorge;

---

[516] Tan-awa ang nota 503, ingon man usab ang mosunod nga mga buhat: Odinets, D. 'Ang Pagkawala sa Katungod sa Transit sa mga Mag-uuma nga Adunay Yuta sa Estado sa Muscovite', sa: Koleksyon Alang sa Dungog ni P. N. Milyukov. Paris, 1929; Mikhailov, P. 'Ang Institusyon sa Dugay nga Panag-iya ug Pagka-alipin', sa: ZhMNP. 1912. 1; ang samang awtor. 'Mahitungod sa Pangutana sa Gikanan sa Pagpanag-iya sa Yuta sa mga Dugayng Nananapuyo'. Ibid. 1910. 6.

[517] AAE. 1. Blg. 48; DAI. 1. Blg. 198. Mahitungod sa papel sa Adlaw ni San Jorge sa kalendaryo sa mag-uuma sa Rusya, tan-awa: Kalinsky, I. Ang Kalendaryong Simbahan-Popular sa Rusya, sa: Proceedings of the Geographical Society, Ethnography Section. 1 (1877). p. 325.

[518] AI. 1. Blg. 59; AAE. 1. Blg. 64, 83.

[519] Alang sa mga pananglitan sa paglikay niini sa praktis, tan-awa, pananglitan: AYu. Mga Blg. 186 ug 290.

sa samang higayon, gipaila ang usa ka probisyon diin gihatagan ang mga tag-iya sa yuta ug mga monasteryo og katungod, sa maong takdang petsa, nga ibalhin ang ilang mga mag-uuma—bisan pa man nag-uma o dili—sa bakanteng mga panimalay sa mga pamuy-anan[520] . Bisan pa nga ang Stoglav klaro kaayo nga nagtugot sa pagdawat sa ilang yuta lamang sa mga mag-uuma nga walay utang nga buhis, nakalikay ang mga monasteryo niini nga probisyon, ug ang gobyerno kasagaran napugos, ingon tubag sa daghang petisyon, sa paghimo og mga lakang batok sa ingon nga mga pag-abuso[521] . Ang krisis sa ekonomiya sa mga dekada 1570 ug 1580 nagpahinungdan sa dakong pagbalhin sa mga mag-uuma gikan sa usa ka dapit ngadto sa lain; kini nagpalapad sa kahigayunan sa pagdani sa mga mag-uuma ngadto sa mga yutang monastiko. Ang gobyerno usab kanunay nagtugot sa mga mag-uuma nga mobiya sa yuta sa usa ka tag-iya ug mobalhin sa lain, nga nagmugna og daghang mag-uuma nga dili kontento sa ilang kahimtang sa pagpuyo, ingon man bag-ong mga migrante nga naglibot-libot gikan sa usa ka lugar ngadto sa lain. Dugang pa, sa sayong bahin sa 1580s, tungod sa kinatibuk-ang pag-ubos sa ekonomiya, gikansela ang dekreto sa 1550—nga nagpugong sa pagbiya sa mga mag-uuma sa ilang yuta ngadto sa Adlaw ni San Jorge ra—; Sugod niadto, gitugotan ang mga mag-uuma nga mobiya sa ilang yuta sa ubang mga adlaw usab, samtang gipaila ang gitawag nga '[522] '.

Ang walay hunong nga pagbiya sa mga mag-uuma misangpot sa daghang petisyon nga gipasa sa gobyerno ug sa mga legal nga panaglalis tali sa mga sekular nga tag-iya sa yuta ug mga monasteryo, ingon man usab tali sa mga monasteryo mismo[523] . Pinaagi sa dekreto sa 1597[524] , gihatagan ang tanang tag-iya sa yuta, sekular ug eklesiastikal, og katungod nga pinaagi sa korte ipabalik ang mga mag-uuma nga nilayas dili molapas sa lima ka tuig ang milabay ug nagpuyo na sa ubang mga propyedad; ang mga mag-uuma nga nilayas kapin sa lima ka tuig ang milabay dili na obligado nga mobalik sa ilang daang lugar ug mahimo nang magpabilin uban sa ilang bag-ong mga tag-iya sa yuta. Nitugot kini sa gitawag nga 'probationary periods', nga nagdula og hinungdanong papel sa kasaysayan sa mga mag-uuma sa Muscovite State hangtod sa Code of 1649 ug nakaimpluwensya sa pag-uswag sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monghe. Pinaagi sa dekreto niadtong Marso 9, 1607, gipalapdan ang 'fixed terms' ngadto sa 15 ka tuig[525] . Pagkahuman dayon sa Panahon sa mga Kagubot, ang mga monasteryo misugod sa pagpetisyon sa gobyerno alang sa pagpalugway sa ilang 'fixed terms'[**]. Busa, niadtong 1614, gihatagan ang Monasteryo sa Trinity-Sergius og katungod nga mobalik ang mga mag-uuma nga nilayas gikan sa iyang mga panag-iya sulod sa miaging siyam ka tuig, ug niadtong 1615, gipalugway ang mga termino sa abang ngadto sa napulo ka tuig. Ang Monasteryo ni San Jose sa Volokolamsk nakadawat sa parehas nga pribilehiyo niadtong 1619[526] Kining mga pribilehiyo nakapukaw sa pagkadismaya sa mga sulugoon – labi na kay, pananglitan, gibalik sa Trinity-Sergius Monastery ang ilang mga lumolupyo nga nilayas bisan pa sa pag-agi sa napulo ka tuig nga termino – ug sila mipetisyon sa gobyerno aron bawi-on kini nga pribilehiyo. Apan, ang mga dekreto sa 1637 ug 1642 nagpamatood sa napulo ka tuig nga panahon sa pagkaulipon alang sa Trinity-Sergius**

---

[520] Ang Stoglav (edisyon sa Kazan, 1862). pp. 412–414; AI. 1. 165; AAE. 1. No. 257.

[521] AAE. Bol. 1, Blg. 234 (mahitungod sa mga distrito sa Vazhsky ug Shenkursky, 1552); AI. Bol. 1, Blg. 193 (mahitungod sa Monasteryo sa Trinidad sa Astrakhan, 1575); Dyakonov. Mga Sanaysay (1898). 6 (mahitungod sa Monasteryo sa Inahan sa Dios sa Sviyazhsk, 1576). Ang materyal bahin niini nga hilisgutan makita usab sa mga rehistro sa buhis sa ika-16 nga siglo. I-kumpara: Nevolin. Mahitungod sa Pyatinas ug Pogosts. p. 167.

[522] Debolsky. Op. cit., sa: ZhMNP. 1895. 1. p. 99; Grekov. Yuryev Day. p. 78; ibid. Mga Sanaysay sa Ekonomiya sa Balay ni Santa Sofia sa Novgorod, sa: LZAK. 34 (1927). p. 113; Odinets. Op. cit. p. 205.

[523] RIB. 14. p. 135. Alang sa ika-17 nga siglo, aduna kitay daghang mga dokumento mahitungod sa ingon nga mga panaglalis: AI. 3. Blg. 286 (1621). 160 (1629); AAE. 3. Blg. 141 (1623); RIB. 35. Blg. 263 (1616). Tan-awa usab: Dyakonov. Essays (1898). pp. 52–59.

[524] Kaniadto sayop nga giisip kini nga dekreto nga nagtimaan sa pagsugod sa permanente nga pagkapugos sa mga mag-uuma sa yuta ug sa pagka-serp. Wala na mabuhi ang dekreto ug kini gibalik-balik base sa mga ulahi nga dokumento. I-kumpara: Vladimirsky-Budanov. Op. cit. p. 139.

[525] Ibid. p. 139; Rozhdestvensky. Op. cit., sa: Russian History in Essays. Vol. 3. p. 63. Ang mga probisyon sa 1597 gikumpirma ug gidugangan sa mga sumusunod nga tuig pinaagi sa bag-ong mga dekreto: nga may petsang 28 Nobyembre 1601, 1 Pebrero 1606 ug 9 Marso 1607. Vladimirsky-Budanov. Ibid. p. 139 ff.; Kljutschewskij. Geschichte RuЯlands. Vol. 2. pp. 342–344; Dyakonov. Essays (1898). p. 49.

[526] Tan-awa ang mga rekord sa monasteryo bahin sa mga lumolupyo nga nilayas: Pinakunhod nga Rekord sa Monasteryo ni Trinity-Sergius, sa: Mga Monumento sa Sosyo-Ekonohikong Kasaysayan sa Muscovite nga Estado sa ika-16–17 nga mga Siglo, Bol. 1 (1929); AAE. Bol. 3, Blg. 66 (1615); AMG. 2. Blg. 143. Ikompara kang: Rozhdestvensky. 'Mahitungod sa Kasaysayan sa "Fixed Years" alang sa Pagpangita sa mga Nakatakas nga Mag-uuma sa Muscovite nga Estado sa ika-17 nga Siglo', sa: Koleksyon sa Dungog ni V. O. Klyuchevsky (1909). mga panid 152–154.

Monastery[527] . Dili ikalimod nga ang mga petisyon sa mga ulipon nakaapekto sa mga sumbanan sa balaod nga misunod. Niadtong 1646, pagkahuman sa pagpatuman sa mga rehistro sa sensus, ang mga instruksyon para sa mga tigkuha sa sensus nag-ingon nga ang mga mag-uuma ug ang ilang mga anak nga nalista niini 'dili na mabulag' sa yuta nga walay piho nga termino sa pagpuy-anan. Duha ka tuig pagkahuman, opisyal nga gipawagtang ang nakatakdang termino sa pagpanag-iya, ug ang Kodigo sa 1649 (Kapitulo 9, § 3; 15, § 3) hingpit nga nagtukod sa pagkabig sa mga mag-uuma sa yuta ug sa tag-iya sa yuta, ug sa tag-iya sa yuta sa mga mag-uuma. Tibuok gayud kini alang sa ekonomikanhong interes sa mga monasteryo nga ang mga rehistro sa senso sa 1646 nahimong basihan sa pagkapirmi sa mga mag-uuma sa yuta; busa, ang mga panimalay sa mag-uuma nga nahimutang sa yuta sa monasteryo nagpabilin sa pagpanag-iya sa mga monasteryo, usa ka kamatuoran nga opisyal nga gikumpirma sa Kodigo sa 1649.

9. 'Mga sulugoon sa monasteryo' ug 'mga tinun-an sa monasteryo'

Nagkalain-laing mga dekreto sa gobyerno, espesipiko man o kinatibuk-an ang kinaiya, ug ang mga desisyon sa mga Konseho wala makapugong—ug, sa among panan-aw, wala gani nagtinguha—sa pagtubo sa mga propyedad sa monasteryo; busa, ang mga dekreto sa tsar ug ang mga Kodigo sa 1497 ug 1550 wala kini maglangkob og tinuod nga babag sa padayon nga pagdagsa sa mga mag-uuma ngadto sa mga yutang monastiko. Ang labing klaro nga ebidensya niini mao ang datos nga among gisang-at sa ibabaw bahin sa gidaghanon sa mga panimalay sa mag-uuma sa maong yuta sa katapusang kwarter sa ika-17 nga siglo. Nasayud ang mga awtoridad sa monasteryo nga kini nga mga dekreto dali ra malikayan pinaagi sa pagkuha og espesyal nga sulat-patente; ug sa ubang mga kaso, tungod sa maalamon nga pakigmaniobra sa mga representante sa monasteryo sa Moscow, ilang napahimulos kini nga mga dekreto alang sa kaayohan sa mga monasteryo. Napansin usab nila nga ang gobyerno mismo kanunay nga misupak sa kaugalingon niyang mga legal nga probisyon ug nagpadayon sa pag-apod-apod og yuta. Bisan pa man nga wala mahadlok ang mga monasteryo sa pagkunhod sa pagdagsa sa mga mag-uuma ngadto sa ilang mga yuta, nangita gihapon sila og bag-ong tinubdan sa mga trabahante. Kini tungod sa kahimtang nga nahisgutan na – ang hinay-hinay nga pagbalhin sa mga monasteryo ngadto sa bag-ong sistema sa agrikultura ug ang pagpalapad sa ilang kaugalingong mga tanoman. Dugang pa, samtang mitubo ang mga propyedad sa monasteryo, mitumaw ang bag-ong mga sanga sa agrikultura o mipalapad ang mga daan sa matag monasteryo, ug mas kombinyente alang sa mga monasteryo nga mag-empleyo og pwersa sa trabaho niini nga mas suod nga nalangkit sa monasteryo kaysa sa mga mongheng mag-uuma. Nagpasabot kini sa medyo lapad nga presensya sa tulo ka grupo sa mga tawo sa monastiko sa masikip nga kahulugan sa pulong: 1) mga sulugoon sa monastiko, o 'sluzhki', 2) mga aprentis sa monastiko, ug 3) mga artesano[528] .

Ang mga alagad sa monasteryo dugay nang nagtrabaho sa mga monasteryo ug sa mga propyedad sa monasteryo[529] . Nagbuhat sila og lain-laing klase sa trabaho sulod sa monasteryo, nagsilbi isip mga tag-atiman sa kabayo, magbalantay sa karnero, bantay, mangingisda, mag-uuma og putyukan, mga artesano, ug uban pa. Samtang nagpalapad ang luna sa monasteryo, uban sa pagtukod sa bag-ong mga dugang, mga bilding, mga istablo, mga kamalig ug uban pa, misaka usab ang gidaghanon sa mga alagad sa monasteryo. Nakadawat sila og puy-anan, sinina, ug pagkaon gikan sa monasteryo, ingon man usab og pipila ka kuwarta nga bayad, kasagaran sa porma sa mga regalo sa Pasko, sa Pagkabanhaw, sa Domingo sa Trinidad, o sa pista sa mga Santo Pedro ug Pablo. Ang maong grupo sa mga tawo gilangkoban sa mga kabus nga mag-uuma nga dili na makahimo o dili na gustong mag-uma sa ilang yuta , mga nanimuyo, mga bali sa gubat, ug uban pa. Sa ika-17 nga siglo, ang mga sulugoon sa monasteryo kasagaran mosulod sa usa ka pasalitang kasabotan o sinulat nga kontrata uban sa monasteryo[530] .

---

[527] AMG. 2. Blg. 143.

[528] Kinahanglan nga lahi-on ang mga alagad sa monasteryo ug ang usa ka grupo sa mga tawo nga dili gyud mga alagad, bisan pa man nga sa mga dokumento gitawag usab sila nga 'mga tawo sa monasteryo' – sila gi-empleyo sa pagdumala sa kabtangan sa monasteryo ug kadaghanan kanila mga anak sa mga boyar ug mga miyembro sa kadungganan. Hisgutan sila sa ubos, sa paghulagway sa sistema sa pagdumala sa kabtangan.

[529] Daghan kaayong paghisgot sa mga alagad sa monasteryo sa sulat gikan kang Metropolitan Gerontius. AAE. 1. Blg. 113 (1478).

[530] Arseny, Arkhimandrita. Mga Ulat, sa: Readings. 1867. 3; Dobroklonsky. Op. cit. pp. 11–12; Historical Acts of the Spassky Monastery in Yaroslavl. 3. p. 77. Tikhomirov, M. 'The Monastery as Landowner in the 16th Century', in: Historical Notes. 3. pp. 149–152 (on the Josephov Monastery).

Ang 'Detenyši' usa sa labing katingalahang kategorya sa mga tawo nga nagpuyo sa mga yutang monastiko; bisan pa nga kanunay kini nga kategorya hisgutan sa mga dokumento sa monasteryo, wala kini klarong natino nga utlanan. Wala'y klarong paghulagway sa historikal nga literatura bahin niining grupo; wala pa masubay ang ilang gigikanan o ang kasaysayan sa ilang pag-uswag[531] . Kini nga kakulang sa klaridad nagagikan sa kamatuoran nga ang mga dokumento nagtumong sa 'detnyashi' sa lain-laing paagi: usahay gilista sila kauban sa mga sulugoon sa monasteryo, nga nagpasabot nga nagbuhat sila sa parehas nga trabaho para sa monasteryo sama sa mga sulugoon; sa ubang panahon, ang 'detnyashi' gihulagway nga mga mag-uuma nga nag-uma sa yuta; nagpuyo sila sulod sa pader sa monasteryo ug sa mga panuluyan sa monasteryo; usahay aduna pa gani sila kaugalingong bakuran sa mga baryo sa monasteryo; nagtrabaho usab sila isip mga artesano – sa tinuod, sa ikaduhang katunga sa ika-17 nga siglo, nalambigit sila sa halos tanang sanga sa ekonomiya sa monasteryo[532] . Ang mga tinubdan naghisgot sa 'mga bata sa monasteryo' sukad sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo[533] ; ang ilang paglitaw ug ang pagdako sa ilang gidaghanon mahimong iugnay sa pagpalapad sa kaugalingong yuta sa mga monasteryo[534] . Sa usa ka bahin, hamtong na kini—mga kabus nga mag-uuma ug gagmay'ng tag-iya sa yuta; ilang gitamnan ang mga uma sa monasteryo, nag-ani og dayami ug nangisda. Tungod sa pinansyal nga tabang gikan sa mga monasteryo, nakabaton sila sa ilang kaugalingong panimalay o gihatagan sila og mga bakanteng panimalay nga iya sa mga mag-uuma nga nilayas o naipit sa utang. Sama sa mga monghe, ang 'detenyši' wala'y buhis ug hulog nga bayran[535] ; gituman nila ang ilang obligasyon sa monasteryo pinaagi sa pagpaningkamot. Sa laing bahin, kadaghanan sa mga bata (labi na sa ika-17 nga siglo) mga ulila o mga anak sa mga mag-uuma ug serbisyo sa monasteryo. Busa, niadtong 1636, ang Monasteryo sa Solovetsky adunay tukmang ampunan, puy-anan sa mga 300 ka bata nga nagbuhat og gaan nga mga buluhaton sa monasteryo: sa tanaman sa gulay, sa kusina sa monasteryo, ug uban pa. – nga nagpahinungod og espesyal nga mensahe gikan sa tsar ngadto sa abbot sa monasteryo, diin iyang gipangayo ang hugot nga pagbantay sa mga ulila aron mapugngan ang dautang pamatasan, ingon man ang pagtukod og laing balay para niining mga bata gawas sa pader sa monasteryo[536] . Ang mga mag-uuma, labi na ang mga kabus nga mag-uuma, malipayon sa pagpadala sa ilang mga anak nga lalaki sa monasteryo. Sa sinugdan nagbuhat sila og gaan nga mga buluhaton, sama sa Monasteryo sa Solovetsky; sa ulahi nagminyo sila sa mga babayeng mag-uuma, nakabaton sa ilang kaugalingong panimalay ug nagtrabaho sa mga uma sa monasteryo, apan sa mga rekord sa monasteryo padayon silang gilista isip mga 'anak' sa monasteryo – tungod sa tradisyon ug sa pinansyal nga mga rason. Sa ika-17 nga siglo, makita nato ang mga kontrata (sa kini nga kaso, kasagaran kini gitawag nga dili 'poradnye' kondili 'zhiletskiye' nga mga entry) tali sa monasteryo ug sa mga hamtong nga 'detnyats' niini, nga naglista sa mga panag-ayong obligasyon sa mga partido[537] . Ang mga rehistro sa yuta sa ika-17 nga siglo naglangkob og daghang impormasyon bahin niining grupo sa mga indibidwal nga nagsalig sa mga monasteryo, ug bahin sa mga kabtangan sa 'deteni'[538] .

Ang mga monasteryo kanunay nanginahanglan og lain-laing klase sa mga hinimo sa kamot, nga tungod sa ekonomiya sa pagkinabuhi niadtong panahona, ila mismo kining gihimo. Mao kini ang hinungdan nganong daghang mga artesano ang nagpuyo ug nagtrabaho para sa monasteryo, sulod mismo sa mga monasteryo o sa duol nga mga panimalay sa monastiko. Apil niini ang mga karpentero, magmamason, mananahi sa kahoy, mananahi sa bariles, panday, mananahi sa sapatos, mananahi sa sinina, mananahi sa sadol ug uban pang mga artesano nga naghimo og mga galamiton, arado, haro ug pala para sa monasteryo, ug kasagaran usab para sa mga mag-uuma sa monasteryo; Ang mga mananahi ug magtutahi sa sapatos nagtahi og sinina ug sapatos para sa mga monghe, sa mga sulugoon sa monasteryo ug sa mga bata.

---

[531] Tan-awa labi na: Dyakonov. Essays (1898). pp. 295–321 (uban sa bibliograpiya). Grekov. Peasants in Russia. p. 695 ug mosunod.

[532] Ikumpara ang halapad nga listahan sa mga tinubdan bahin sa mga bata sa buhat ni Dyakonov. Op. cit., pp. 295, 298; Dobroklonsky. Op. cit., p. 33; Peretyatkovich. Ang Rehiyon sa Volga sa ika-17 ug ika-18 nga mga Siglo (1882). pp. 93, 117.

[533] Niadtong 1547, sumala sa Monasteryo ni Joseph: Grekov. Op. cit., p. 695; niadtong 1576, sumala sa Monasteryo ni Trinity-Sergius: The Survey Books of the Muscovite State. Vol. 1. Seksyon 1. pp. 68, 73, 82, 76, 611, 642, ug uban pa.

[534] Grekov. Op. cit. pp. 695, 710; Dyakonov. Essays (1898). p. 303 – hapit pareho.

[535] Grekov. Op. cit. p. 711.

[536] AAE. Vol. 3, No. 262. Ang pagsabina sa tsar matarong: sumala sa monastikong charter, ang mga lalaking bata dili tugotan nga magpuyo o magpabilin sa mga monasteryo. Ang Stoglav hugot nga nagdili niini nga praktis: Stoglav. Edisyon sa Kazan. pp. 229, 233, 236. Mahitungod sa mga ulila sa Monasteryo sa Trinity-Sergius, nga ang ihap miabot sa 600, tan-awa: Arseny. Op. cit. pp. 8, 56.

[537] Dyakonov. Essays (1898). p. 333.

[538] Ibid. pp. 298, 303, 306; Dobroklonsky. Op. cit. p. 33.

Sa Monasteryo ni San Jose adunay kapin sa 100 ka ingon nga mga artesano, 37 niini mga aprentis[539] . Niadtong 1628–1629, ang Spassky Monasteryo sa Yaroslavl nagpanag-iya og 27 ka panimalay, diin 27 ka mga artesano ang nagpuyo ug nagtrabaho para sa monasteryo. Sa panuluyan, adunay 194 ka panimalay, diin, usab, nagpuyo ang mga artesano sa monasteryo; 25 kanila mga aprentis, ug ilang gihimo hapit tanan nga gikinahanglan sa monasteryo ug sa mga panag-iya niini[540] . Ang Monasteryo sa Solotchinsky sa Distrito sa Ryazan naghimo sa halos tanan nga gikinahanglan niini pinaagi sa paningkamot sa kaugalingon nga mga artesano, ug ang uban niini nga mga produkto gibaligya pa gani[541] . Ang mga libro sa accounting sa Boldino Monasteryo sa Dorogobuzh, sa rehiyon sa Smolensk, naghatag og daghang materyal aron masusi ang kahinungdanon sa trabaho nga gihimo sa mga artesano sa monasteryo, ang pinansyal nga pagdumala sa monasteryo, ug ang bayad nga gihatag sa mga artesano. Dili lang sila nakadawat og kwarta nga suhol sa ilang trabaho kondili usab, isip insentibo, og mga regalo—kasagaran sa porma sa kwarta—sa Pasko ug sa Pasko sa Pagkabanhaw[542] .

Ang mga espesyalista nga mananahi naghimo sa mga kasul-oban sa pari, samtang ang mga panday-bulawan ug panday-pilak naghimo sa mga sudlanan para sa pagsimba; sa dagkong mga monasteryo, nga kanunay adunay kaugalingong apiaryo, gihimo ang mga kandila.

Ang suweldong trabahante adunay dakong papel, pananglitan, sa halapad nga panag-iya sa Monasteryo sa Solovetsky, diin, sumala sa mga dokumento sa monastiko, 700 ka suweldong trabahante ang giempleyo niadtong 1621, nga nakadawat og puy-anan, sinina, ug kuwarta gikan sa monasteryo. Gipahimutang sila sa lain-laing mga kalihokan sa ekonomiya: pagpangisda, sa mga pabrika sa asin ug sa transportasyon sa asin[543] .

10. Kalakalan sa mga monasteryo

Tungod sa padayon nga pagpalapad sa mga propyedad sa monasteryo ug sa pag-uswag sa agrikultura sa monasteryo, kasagaran nga makasinati ang mga monasteryo og sobra nga lain-laing mga produkto, nga ang kadaghan niini molabaw pa sa ilang kaugalingong panginahanglan, nga nagpugos kanila sa pagbaligya. Sa laing bahin, nanginahanglan ang mga monasteryo og lain-laing pagkaon ug mga produkto para sa ilang mga monghe. Ang unang ug labing importante nga komodidad nga gikalakal mao ang pan. Ang ubang monasteryo adunay sobra niini, samtang ang uban, sa pikas bahin, napugos sa pagpalit niini para sa ilang komunidad. Tungod kay ang mga monasteryo kasagaran adunay daghang kapital, nga naglangkob sa salapi nga donasyon—kasagaran alang sa kalinaw sa mga kalag—nagkaya sila sa paggamit niining kapital alang sa komersyal nga katuyoan.

Ang gagmay ug pobre nga mga monasteryo napugos sa pagbaligya sa pipila ka ani gikan sa ilang mga uma aron mapalit ang gikinahanglan nga suplay sa pagkaon. Ang mga monghe sa Pechenga Trinity Monastery sa Hilit nga Amihanan misulat sa usa ka petisyon kang Tsar Ivan IV nga, tungod sa grabe nga klima ug kamingaw sa yuta, dili sila makapamalaum, apan 'nagpanginabuhi sa maong monasteryo… bisan kanus-a nga makadakop sila og isda sa dagat ug iluto kini aron mahimong asin, ug dad-on nila kana nga asin aron ibaligya… Ug sa diha nga nabaligya na nila kana nga asin sa Vologda ug sa distrito sa Vologda, gamiton nila ang kuwarta nga ilang madawat gikan sa asin aron mopalit… sa tanang matang sa suplay para sa panginahanglan sa monasteryo: rye, harina, barley, oats, giling nga butil, groats, mantikilya, panapton, sapatos, ug tanang matang sa mga suplay sa monasteryo'[544] . Ang mga monasteryo sa mabungahong mga distrito sa habagatan misalig usab sa pagpalit og mga butang kung ang ilang kaugalingong mga uma dili makatagbo sa ilang tanang panginahanglan[545] . Aron makatrade, daghang mga monasteryo ang nagtukod sa ilang kaugalingong mga tindahan ug trading post sa Vologda—nga nahimong usa ka dagkong sentro sa kalakalan sa ika-17 nga siglo—diin ang espesyal nga gitudlo nga mga monghe o kasaligan nga mga ahente ang

---

[539] Tikhomirov. Op. cit. p. 151.

[540] Mga Historikal nga Akto sa Monasteryo sa Spassky, bol. 3, pp. 77–85; Nikolsky. Op. cit., bol. 1, bol. 2, Apendiks 'D'.

[541] Dobroklonsky. Op. cit. p. 74.

[542] Mga Libro sa Kita ug Gasto sa Monasteryo sa Boldino, sa: RIB. 37. pp. 20–22, 36–38, 43–46, 64–69, ug uban pa.

[543] Klyuchevsky. Ang Ekonomikanhong mga Kalihokan sa Monasteryo sa Solovetsky sa Rehiyon sa White Sea, sa: Moscow University Bulletin. *1866–67. Blg. 7. p. 574; ug usab sa: Research Studies (1913).*

[544] Savich. Mga Yawe nga Punto. p. 55.

[545] Pananglitan, ang Monasteryo sa Solotchinsky sa Distrito sa Ryazan: Dobroklonsky, op. cit., pp. 89–93; o ang Monasteryo sa Boldinsky sa Rehiyon sa Smolensk: RIB, vol. 37. pp. 188, 192, 219, 240 ug uban pa, ingon man usab ang Blagoveshchensky Monasteryo sa Nizhny Novgorod: RIB. 2. Blg. 51; cf.: Mga Akto sa Koryazhemsky Monasteryo, sa: LZAK. 23 (deskripsyon sa mga akto ra).

nagdumala sa pagpalit ug pagbaligya. Busa, niadtong 1626, adunay labing menos 36 ka mga tindahan ug bodega sa mga monghe sa Vologda[546] .

Ang asin mao ang labing hinungdanon nga komodidad alang sa mga monasteryo ug sa tibuok ekonomiya sa Muscovy; gigamit kini pangasin sa isda, nga mao ang pangunang pagkaon sa mga adlaw sa pag-ayuno, nga hugot nga gisunod niadto dili lang sa mga monasteryo kondili sa tanang katawhang Ruso. Sunod sa listahan sa mga butang nga gikalakal sa mga monasteryo mao ang isda, dugos, ug kandila. Ang dato nga Monasteryo sa Kirillo-Belozersky, nga wala makapamunga og igo nga humay sa kaugalingong mga uma, mipalit niini samtang nagbaligya usab og asin gikan sa kaugalingong pabrika sa asin, nga naghatag niini og dako nga kita; nagpalit usab kini og ubang pagkaon, mga hinimo sa kamot, mga produkto sa agrikultura, sinina ug sapatos para sa mga monghe ug mga sulugoon sa monasteryo[547] .

Sa rehiyon sa Trans-Volga ug sa rehiyon sa Pomor, labi ka aktibo ang mga monasteryo sa kalakalan. Nagpanag-iya sila og daghang minahan sa asin ug pabrika sa asin, mga lugar sa pangisda ug apiaryo, nga dali ra kaayo maubos ang ani niini sa mga merkado sa Moscow; sa baylo, nanginahanglan usab sila og suplay sa pagkaon ug mga hinimo sa kamot. Ang mga monasteryo sa rehiyon sa Ponizovye, nga nagpanag-iya og mga lugar sa pangisda sa mga suba sa Volga ug Kama, nakigbaligya og caviar ug puti nga isda—sama sa sterlet, beluga ug sturgeon—nga taas kaayo ang panginahanglan[548] .

Nakahisgot na kita sa mga kalihokan sa ekonomiya sa pipila ka manggaranon nga monasteryo; karon atong itutok ang atong pagtagad sa ekonomiya sa bantog nga Solovetsky Monasteryo sa White Sea, nga dali nga nahimong pinakadako nga trading post sa Hilagang-Amihanan ug, tungod sa kalakalan, mitumaw nga usa sa pinakama-garanon nga mga monasteryo sa Estado sa Muscovite.

Ang Monasteryo sa Solovetsky gitukod tali sa 1429 ug 1436 sa duha ka asketiko, ang Banal German ug si Savvatiy, nga nangita og pagbulag gikan sa kalibutan sa mga walay sulod nga isla sa amihanan; sa panahon sa pagka-abad ni Banal nga Zosima (1452–1478), ang monasteryo mitubo pag-ayo, samtang ang mga kalihokan sa ekonomiya niini namulak ubos kang Abad Philip (1548–1566), ang umaabot nga Metropolitan sa Moscow, nga usa ka tawo nga adunay talagsaong mga talento ug, sumala sa napamatud-an sa iyang panaglalis kang Tsar Ivan IV[549] , usa ka katingalahang representante sa hirarkiya sa prinsipyadong pagpanalipod sa mga interes sa Simbahan. Sa sayong bahin sa ikaduhang tunga sa ika-15 nga siglo, base sa mga sulat-patente ug sulat sa imyunidad nga gihatag sa Veliky Novgorod, ang monasteryo nagpanag-iya og dagkong luna sa yuta ug mga lugar sa pangisda sa White Sea; kining mga panag-iya pagkahuman gikumpirma nga iya sa monasteryo ug gipalapdan pinaagi sa mga sulat gikan sa mga Dakong Prinsipe. Niadtong 1555, sa distrito sa Sumy lamang, ang monasteryo nagpanag-iya og 33 ka minahan sa asin; nadugang pa ang uban nga mga minahan sa ulahi[550] . Tungod niini, nakatrade ang monasteryo og asin sa tibuok estado sa Muscovite. Sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo, nakabaligya ang Monasteryo sa Solovetsky og 6,000 ka pood sa asin; Usa ka siglo pagkahuman, ang mga pagawaan sa asin sa monasteryo nagmugna na og 130,000 ka pood sa asin, nga gidala sa kaugalingong mga sakayan sa monasteryo paingon sa mga suba sa Dvina ug Sukhona padulong sa Vologda ug didto gibaligya. Alang niini nga kalakalan, ang monasteryo mibayad og 658 ka rubles nga buhis sa estado matag tuig. Ang kinatibuk-ang kantidad sa tanang buhis nga gibayran sa monasteryo sa tunga-tunga sa ika-17 nga siglo miabot sa 4,000 ka rubles. Ang mga pagawaan sa asin, operasyon sa pangisda, ug serbisyo sa pagpadala sa monasteryo nag-empleyo og 700 ka trabahante, nga nakadawat og suweldo, sinina, ug pagkaon gikan sa monasteryo; Kini nga numero nagpakita sa kadak-on sa mga kalihokan sa ekonomiya sa

---

[546] Storozhev. Pagpanag-iya sa Yuta sa mga Monasteryo sa Vologda, sa: Koleksyon sa Dungog ni V. O. Klyuchevsky (1909). pp. 362, 366. Ang mga layo nga monasteryo usab nagpadagan sa ilang kaugalingong mga tindahan didto.

[547] Sa sayong bahin pa sa katapusan sa ika-15 nga siglo, ang Monasteryo sa Kirillov nagpalit dili moubos sa 2,400 ka pood nga humay matag tuig sa Vologda. AAE. 1. Blg. 126, tan-awa usab Blg. 283; Nikolsky. Op. cit. 1. 1. Seksyon 'D'. p. 248. Nagpadagan ang monasteryo og mga tindahan sa asin sa lain-laing mga lungsod. AAE. 1. Blg. 378; niadtong 1566, nakabaligya ang monasteryo og hangtod sa 10,000 ka pood sa asin sa usa ka tindahan ra sa lungsod sa Dmitrov. Ibid. Blg. 271; cf.: Makarii. 8. 2nd ed. 8. p. 267.

[548] Ang mga koleksyon sa mga dokumento (AI, AAE, SGGD) naglangkob og daghang materyal bahin niini nga hilisgutan; cf.: mga pahimangno ni Hensler bahin sa komersyal nga kalihokan sa mga monasteryo, sa: Readings. 1874. 4. p. 24. Mahitungod sa komersyo sa mga monghe sa Astrakhan: AI. 1. Blg. 193; ug usab: Kulisher. History of the Russian Economy. 2 (1925). p. 324. Ang Monasteryo sa Trinity-Sergius, pananglitan, nag-export sa Astrakhan og harina nga gi-giling sa iyang gilingan gikan sa kaugalingong liso. Gautier. Op. cit. p. 537.

[549] Makarii. 2nd ed. 7. p. 41.

[550] Klyuchevsky. 'Ang mga Ekonomikanhong Kalihokan sa Monasteryo sa Solovetsky', sa: Mga Eksperimento ug Panukiduki. p. 11; Savich. Ang Duta sa Solovetsky (1927). p. 148. Mahitungod sa mga yutang gipanag-iya sa monasteryo, tan-awa: Bogoslovsky. Op. cit. Vol. 1. pp. 73–75.

monasteryo[551] . Ang mga maalamon nga abbot sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo nagtukod pa gani og pabrika sa lubid para sa ilang flota sa mga negosyante sa White Sea ug sa amihanang mga suba[552] .

Ang mga monasteryo nagtukod usab og mga industriyal nga negosyo; usa ka pananglitan mao ang Svensky Monasteryo duol sa Bryansk, nga adunay kaugalingong pugon sa pag-smelt sa puthaw[553] .

Sama sa nahisgutan na, ang kapital nga gikan sa mga gasa ug donasyon alang sa kalinaw sa mga kalag dako kaayo'g kahinungdanon sa komersyal nga kalihokan sa mga monasteryo[554] . Dugang pa, sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo, atol sa Oprichnina ubos ni Tsar Ivan IV, daghang mga boyar ug mga alagad sa serbisyo, nga nahadlok sa pagpangawat o pagkonfiska, nagasalig sa ilang kuwarta, bulawan ug alahas sa monasteryo alang sa pagtipig[555] . Ang mga rehistro sa deposito naghisgot sa parehas nga madaladala nga kabtangan – kuwarta, bulawan, alahas, pagkaon, mga hayop, kabayo, ingon man mga ikon ug liturgical nga mga libro, sinina, ug uban pa[556] – ug dili madaladala nga kabtangan – yuta ug mga baryo. Kasagaran, ang kasulatan sa donasyon naglatid og kondisyon diin ang donor magpadayon sa paggamit sa iyang kabtangan – yuta o mga propriedad – hangtod sa katapusan sa iyang kinabuhi, nga, sumala ni Pavlov-Silvansky, susama sa medyibal nga praecaria oblata sa Kasadpang Europa[557] . Ang donor mibalhin sa tibuok pagpanag-iya sa iyang kabtangan ngadto sa monasteryo ug gibalik kini sa monasteryo aron gamiton, dili na kini kabtangan kondili usa ka gasa gikan sa monasteryo. Kasagaran makita sa mga rekord sa endowment ang mosunod nga mga pulong: 'Ug hangtud nga buhi pa ko nga gihatagan sa Diyos, hinaut nga malumo ang arkhimandrita nga dili ko papahawaon.' Sa 1590s, giila sa gobyerno ang legalidad sa tibuok-kinabuhi nga usufruct sa mga propriedad nga gihatag sa monasteryo. Sa kasubo, lisod tukion gikan sa mga rekord sa donasyon ug mga testamento kung giunsa sa monasteryo paggamit ang gihatag nga propriedad samtang buhi pa ang donor o testator, usa ka kahimtang nga mahimong molungtad og daghang dekada[558] . Tungod kay ang gipamana nga kabtangan dili kanunay nahimutang sa lugar nga kombinyente para sa monasteryo o mahimong dili mapuslanon sa ilang ekonomiya, kasagaran ibaligya o ilisan sa mga monasteryo ang ingon nga mga endowment alang sa mas angay nga mga propriedad, nga kanunay alang sa ilang kaugalingong kaayohan[559] .

Higpit nga nalambigit sa niining mga transaksyon ang praktis sa mga monasteryo sa pagdawat og mga yuta isip panalipod, tungod kay ang mga monasteryo kanunay adunay dagkong kantidad sa kuwarta nga magamit. Dili usab angay kalimtan nga, dili sama sa ubang mga tag-iya sa yuta, nga ang ilang mga panag-iya nakasinati og dakong kadaut tungod sa pag-alagad sa hari (nagasto sila og dagkong kantidad sa kagamitan sa militar, ug ang ilang mga fief ug panag-iya nag-antos tungod sa pagkawala sa tag-iya samtang siya naa sa mga kampanya sa militar, ug busa kasagaran kini naa sa kahimtang sa pagpasagad), Ang mga propyedad sa monasteryo kanunay nga anaa sa maampingong pagdumala. Ang panginahanglan napugos sa mga tawo sa serbisyo sa pagpanghulam og kuwarta – alang sa kagamitan sa militar o aron maibalik ang ilang mga propyedad. Busa daghan ang mga kaso nga ang mga propyedad gipang-piyansa sa mga monasteryo o nanghulam og kuwarta gikan sa mga monasteryo nga adunay interes. Ang ingon nga dautang pamatasan, supak sa mga kanon sa mga Ekumenikal nga Konseho, nahimong lawom nga bahin sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa mga klero sa Rusya; nagpadayon kini sa tibuok ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, bisan pa sa kamatuoran nga ang Konseho sa Stoglav ug ang Kodigo ni Tsar Alexei hugot nga nagdili sa mga klero sa pagpangayo og

---

[551] Klyuchevsky. Op. cit. sa: Experiments. p. 36 (sa: Moscow University Bulletin 7. p. 574). Ang mosunod nga mga numero nagpakita sa kadak-on sa kalakalan sa asin sa monasteryo: niadtong 1588, 81,201 ka poods ang gipadala ngadto sa Vologda; niadtong 1598, – 92,990 ka pood ang gipadala sa Vologda, ug sa 1608 – 123,137 ka pood. Savich. Op. cit., p. 148. Sa Vologda, ang monasteryo mipalit og lain-laing klase sa butil, nga dayon gibalik sa monasteryo sa parehas nga mga sakayan. Pananglitan, niadtong 1608 ang monasteryo mipalit og 15,000 ka chetverti sa rye alang sa kaugalingong konsumo; niadtong panahona nag-empleyo kini og 827 ka permanente ug 286 ka pana-panahong trabahante. Ibid. pp. 110, 142, 154, 213, 221.

[552] Ibid. p. 167.

[553] Hierotheos, Archimandrite. Ang Bryansk Svensky Dormition Monastery sa Oryol Governorate (1866). p. 47.

[554] Daghang materyal bahin niini nga hilisgutan makita sa mga libro sa monasteryo; tan-awa, pananglitan: Ang mga Libro sa Antoniev Siy Monasteryo. Gipatali ni A. Izyumov, sa: Readings. 1917. Vol. 1. Ang materyal bahin niini nga hilisgutan gihatag usab sa mga rehistro sa panimalay sa mga monasteryo.

[555] Rozhdestvensky. Pagpanag-iya sa Yuta sa mga Pari. p. 87; Pavlov. Usa ka Sanaysay sa Sekularisasyon. p. 150.

[556] Si Avraamy Palitsyn, nga sa ulahi nahimong bantugang tagdumala sa bodega sa Trinity-Sergius Monastery, sa dihang misulod siya sa monasteryo, naghatag sa iyang baryo, mga liturhikal nga libro ug bulawan. Shumakov. Sotnitsy, sa: Readings. 1902. 2. p. 226.

[557] Pavlov-Silvansky. Op. cit., p. 389; Rozhdestvensky. Op. cit., pp. 107, 105.

[558] Pavlov-Silvansky. Op. cit., p. 389; Rozhdestvensky. Op. cit., pp. 107, 105.

[559] Tan-awa ang panan-aw ni Klyuchevsky sa komersyo sa mga monghe, sa: The Boyar Duma (1884). p. 288.

interes[560] . Sa dihang magpahulam og kuwarta ang usa ka monasteryo, modawat kini og yuta o mga balay isip kolateral; pagahimoon ang usa ka kasulatan sa prenda, nga sa pag-expire sa termino sa utang, mapulihan sa kasulatan sa pagbaligya, diin, imbis nga interes, ang pipila ka kabtangan – madaladala o dili madaladala – mibalhin sa pagpanag-iya sa monasteryo[561] . Ang mga kabtangan nga nakuha pinaagi sa testamento, kasulatan sa gasa, ug kasulatan sa prenda kasagaran gibaligya o gipangilisan sa mga awtoridad sa monasteryo, nga kanunay alang sa kaayohan sa monasteryo; dili na katingad-an nga ang usa ka monasteryo makapangilisan og kabtangan sa kaban sa estado – bisan sa sugo sa soberano o human sa petisyon gikan sa monasteryo[562] .

Ang tanang transaksyon niini nga klase nagdala sa pag-asenso sa mga monasteryo, napugos ang mga monghe sa pag-apil sa lain-laing kalihokan gawas sa bungbong sa monasteryo ug, sa katapusan, nakadaot sa disiplina sa monasteryo.

11. Ang pagdumala sa mga propyedad sa monasteryo ug ang mga obligasyon sa mga monasteryo sa estado

Aron mapadaghan ang kita gikan sa daghan ug halapad nga mga propyedad sa monasteryo – usa ka kabalaka sa halos tanang abá – gikinahanglan ang dagkong administratibong kawani. Kini nga kawani adunay duha ka buluhaton: masiguro nga dili mawad-an og kuwarta ang monasteryo, ug labi pang hapsay nga masiguro nga dili mobayad ang monasteryo sa estado og sobra sa gikinahanglan, aron dili aksidenteng hatagan og rason ang mga awtoridad sa estado nga mangayo pa og dugang gikan sa monasteryo kaysa sa gilatid sa charter sa pribilehiyo.

Ang abá mao ang nagdumala sa espirituhanon ug administratibong pagdumala sa monasteryo. Sa pagsugod sa iyang katungdanan, gidumala sa abá ang kabtangan sa monasteryo sumala sa usa ka detalyadong imbentaryo, o 'lista sa dakong tesorero'. Apil niini ang kuwarta nga iya sa monasteryo, ang mga gamit sa simbahan uban sa detalyadong listahan sa mga sudlanan sa liturhiya, mga ikon, tanang matang sa mabalhin nga kabtangan, ug mga dokumento – diin apil ang listahan sa tanang kontrata sa monasteryo sa mga mag-uuma, mga titulo sa pagbaligya ug mga rekord sa prenda, ug uban pa.[563] Sa tanang butang nga may kalabotan sa pagdumala sa monasteryo, gitabangan ang abá sa tesorero, nga ang direkta nga responsibilidad mao ang pagdumala sa kabtangan sa monasteryo.

Ang mga propyedad sa monasteryo gidumala sa mga tigulang monghe o sa mga kasaligan nga miyembro sa komunidad monastiko. Kining mga monghe, nga kasagarang gipili sa kapatiran ug usahay gitudlo sa abad, gitawag sa mga dokumento monastiko nga 'mga tigulang sa konseho'[564] . Gipadala sila sa mga propyedad o baryo sa monasteryo isip 'mga tigulang sa baryo', diin ilang girepresenta ang awtoridad sa

---

[560] Ang Unang Ekumenikal nga Konseho, ika-17 nga kanon; ang Ika-unom nga Ekumenikal nga Konseho, ika-10 nga kanon; ug ang Konseho sa Laodicea, ika-4 nga kanon. Kining mga kanon makita usab sa Nomocanon ni Juan Scholasticus, nga nailhan sa Muscovite Rus'. Niadtong 1416, si Metropolitan Photius nagpadala og sulat ngadto sa mga klero sa Pskov diin iyang hugot nga gikondena kini nga pag-abuso. AI. 1. Blg. 22, ug usab: Stoglav. Edisyon sa Kazan. p. 345; Kodigo sa 1649. Kapitulo 10. Niadtong 1727, gitugotan ang mga klero, pagkahuman sa termino sa utang, nga maningil og 6 ka porsyento matag tuig. Milyutin. Op. cit., in: Readings. 1859. 4. p. 101. Kining pagtugot gipamatud-an sa usa ka dekreto niadtong 13 Mayo 1754. PSZ. Blg. 10235. Daghang mga dokumento gikan sa ika-15–ika-16 nga mga siglo nagpakita nga ang mga monasteryo ug mga monghe mismo ang nangolekta og interes. Ikompara: AYu. Blg. 15, 71, 232, 238, 241, 243, 245, 248, 255, 267, ug uban pa; DAI. 1, Nos. 51, 55. Alang sa dugang detalye bahin niini, tan-awa ang akong artikulo sa: Kyrios. 4 (1939). pp. 29–38.

[561] Pinili nga mga pananglitan: AYu. Blg. 234, 236, 237, 241 (tanan tulo mahitungod sa Monasteryo ni Kirillov), 254; AI. 1. Blg. 104, 106, 163; DAI. 1. Blg. 157; AI. 3. Blg. 138; 5. Blg. 32, ug uban pa.

[562] AAE. Bol. 2, Blg. 42 (1646); Bol. 4, Blg. 26 (1648); DAI. 1. Mga Blg. 21, 113, ug uban pa. AYu. Blg. 108. Sa Kodigo sa 1649 (Kapitulo 16, §§ 4–5), gisulayan nga ipagbawal ang ingon nga mga pagbinayloay, apan napakyas kini.

[563] RIB. 32. No. 229 (1567, mahitungod sa Monasteryo sa Koryazhemsky) o RIB. 35. No. 470 (1638, mahitungod sa Monasteryo sa Prilutsky).

[564] Kinahanglan klarohon ang nagkalain-laing kahulugan sa pulong nga 'starets' sa karaang Rusyano nga literatura sa simbahan. Una, ang termino nga 'starets' kasagaran gigamit aron lang motumong sa usa ka tigulang nga monghe nga walay balaang orden – dili usa ka hieromonk; sa niini nga kahulugan nga atong gihisgutan si Starets Philotheus, ang awtor sa mga buhat bahin sa Moscow – ang Ikatulong Roma; Ikaduha, ang termino nga 'starets' gigamit usab sa gitawag nga 'mga tigulang sa katedral' – kadtong mga monghe nga, kauban ang abá, nagdumala sa monasteryo ug nagbuhat sa piho nga mga katungdanan; ug sa katapusan, ang termino nga 'starets' gigamit usab aron itumong kadtong mga tigulang ug eksperyensiyadong monghe nga naghatag og espirituhanong giya sa mga bag-ohan ug uban pang mga monghe – mao kini ang 'starets' sa tinuod nga kahulugan sa pulong. Usa ka pananglitan sa pulong nga 'elder' nga gigamit sa lain-laing kahulugan makita sa usa ka sulat gikan kang Arsobispo Simeon sa Novgorod ngadto sa Monasteryo sa Snetogorsk, diin sa duha ka higayon ang pulong nga 'elder' nagtumong sa usa ka espirituhanong magtutudlo, samtang sa duha pa kini nagtumong sa usa ka tigulang sa konseho. RIB. 6. No. 45; cf. usab: Smirnov. Ang Daang Ruso nga Espirituhanong Amahan, sa: Readings. 1914. 2. p. 26.

monasteryo. Sulod mismo sa monasteryo, nagbuhat sila og lain-laing mga katungdanan: ang tigulang sa sabwag nagdumala sa mga sabwag ug sa mga tag-atiman sa kabayo, samtang ang tigulang sa kan-anan nagdumala sa refektoryo.

Hinay-hinay, labi na sa ika-17 nga siglo, napulihan sila sa mga layko nga sulugoon nga gitawag og 'beltsy'. Kini mga tawo nga nalambigit sa monasteryo. Kining mga tawo sa monasteryo, o bisan mga sulugoon sa monasteryo, dili angay ipagubot sa mga sulugoon sa monasteryo nga nahisgutan sa taas. Kining mga sulugoon, nga kasagaran nagtrabaho sa administrasyon, kadaghanan naggikan sa mga kabus nga pamilya sa boyar ug maharlika; sa mga dokumento kanunay sila gitawag nga 'mga anak sa boyar sa monasteryo'. Dili na katingad-an nga ang anak sa usa ka boyar iyang ihatag ang iyang utangon nga panulondon ngadto sa monasteryo isip usa ka gasa o alang sa kalinaw sa iyang kalag; unya siya mopuyo sa komunidad sa monasteryo ug magpanginabuhi pinaagi sa pag-alagad sa monasteryo isip tigdumala sa baryo o manedyer sa mga panulondon ug baryo sa monasteryo. Ang gidaghanon sa ingon nga 'mga tawo sa monasteryo', o mga alagad sa monasteryo, sa dagkong monasteryo dako kaayo. Sa mga panuluyan sa monasteryo, aduna silay kaugalingong permanente nga bakuran; dugang pa, usahay sila ipadala sulod sa tibuok tuig ngadto sa mga hilit nga baryo ug mga panag-iya aron buhaton ang nagkalain-laing administratibong katungdanan. Sukad pa sa 1420s, ang Trinity-Sergius Monastery adunay 'panuluyan sa serbisyo', nga hinay-hinay mitubo ngadto sa Sergiev Posad. Niadtong 1594, ang monasteryo adunay 159 ka ingon nga mga alagad sa monasteryo, diin 43 ang nagtrabaho sa administratibong buluhaton, samtang 116 ang naglangkob sa nakabayo nga rehimento sa monasteryo. Sa Panahon sa mga Kagubot, samtang ang monasteryo gisikop sa mga Polako, nakig-away sila nga malampuson sa mga pader sa monasteryo; Niadtong 1692, adunay na 160 ka panimalay sa nasudnanan, ug niadtong 1651 ang monasteryo adunay 371 ka nakasakay nga mandirigma; ang rehistro sa buhis sa 1646 naglista og 217 ka nakasakay nga mandirigma, diin 60 niini gikan sa boyar o maharlika nga kaliwatan; Ang mga rehistro sa buhis sa 1677 naghisgot og 242 ka panimalay sa mga sulugoon sa monasteryo. Niadtong 1651, gidala ni Tsar Alexei ang 230 ka nakasakay nga mandirigma gikan sa maong monasteryo alang sa usa ka militar nga kampanya. Apil sa mga sulugoon sa monasteryo ang mga anak sa pari ug mga negosyante; ang nag-inusarang grupo nga wala mao ang mga mag-uuma, nga gi-klasipikar nga sakop sa lain nga kategorya sa mga sulugoon sa monasteryo o ingon nga 'detnyashi' ([565]). Ang mga anak sa pari nag-alagad sa mga opisina sa monasteryo isip mga manunulat – diakon o klerk – ingon man usab mga kusinero sa monasteryo. Ang mga ulahi nagdula og hinungdanong papel sa tanang dagkong monasteryo. Sila ang awtorisadong representante sa mga monasteryo sa Moscow, diin nagpuyo sila sa mga monastikong propriedad ug, alang sa mga monasteryo, nakig-ugnay sa Opisina sa Palasyo, ug sa ulahi sa Opisina sa mga Monasteryo, sa nagkalain-laing mga butang. Kini nga mga indibidwal aktibo kaayo ug abtik, nga tungod sa ilang kahibalo sa lokal nga kahimtang ug pamilyaridad sa komplikadong dagan sa opisyal nga negosyo sa Moscow, halos dili na mapulihan sa mga monasteryo. Dako kaayo ang ilang impluwensya, ug kanunay gitagad sa mga abbot ang ilang mga gusto ug hangyo[566] .

Ang kalisod sa pagdumala sa mga propriedad sa dagkong monasteryo gipakita, pananglitan, sa kamatuoran nga sa Trinity-Sergius Monasteryo sa sayong bahin sa ika-18 nga siglo adunay 60 ka administratibong departamento; ang St Joseph-Volokolamsk Monasteryo gibahin ang iyang mga yuta sa lima ka administratibong departamento, nga ang matag-usa gipangulohan sa usa ka tigulang sa baryo[567] . Sa sulod sa mga propyedad ug mga baryo, adunay mga monastikong outpost diin nagpuyo ang mga tigulang sa baryo; kini mga administratibong sentro diin ang mga representante sa mga mag-uuma nagkasabot sa mga isyu uban sa mga awtoridad sa monasteryo, diin gibayran ang mga renta sa salapi ug sa natural, ug diin ang mga tigulang sa baryo, base sa mga sulat sa imyunidad, nagdumala sa hustisya sa mga mag-uuma[568] .

Ang mga charter, ug labi na ang mga 'immunity' charter, mao ang legal nga basihanan sa awtoridad sa monasteryo ug sa iyang abbot sa mga mag-uuma nga nagpuyo sa yutang monastiko. Ang Opisina sa Dakong Palasyo – ug, tali sa 1649 ug 1677, ang Opisina sa Monasteryo – mao ang lawas sa gobyerno nga responsable

---

[565] I. A. Ang Simbahan sa Pagkahimugso ni Kristo sa Sergiev Posad, sa: Readings. 1891. 3. pp. 4–8, 17, 28, 33. Alang sa listahan sa ingon nga mga monastikong personalidad, tan-awa: Arseny. Op. cit., sa: Readings. 1867. 3.

[566] Makita kini, pananglitan, sa mga dokumento sa Monasteryo sa Solotchinsky. Dobroklonsky. Op. cit. pp. 28–29. Mahitungod sa mga steward sa monasteryo, tan-awa: Vvedensky, A. 'Ang mga Kalihokan sa Paggawa sa mga Steward sa mga Monasteryo sa Amihanan nga Rusya sa ika-16–17 nga mga Siglo', sa: Sever (1923). pp. 36–64 (sa kasubo, dili kini magamit kanako).

[567] I. A. Ang Simbahan sa Pagkatawo ni Kristo. p. 8; Shchepetov. Op. cit. p. 115.

[568] Dobroklonsky. Op. cit. pp. 24 ff.; cf.: Makariy. 2nd ed. Vol. 8. pp. 260–262.

sa pinansyal ug hudisyal nga mga butang nga may kalabotan sa mga propriedad sa monasteryo[569] . Sama sa gihisgutan kaniadto sa Kapitulo VI, ang Opisina sa Dakong Palasyo gisaysay na; dinhi atong hisgutan kini lamang sa kalabotan sa internal nga administrasyon sa mga propriedad sa monasteryo.

Ang mga grant sa charter naghatag og katungod pinansyal sa mga monasteryo, apan wala kini magtino sa gilapdon o kadak-on sa obligasyon sa mga nagpuyo sa yuta sa monasteryo; kini usa ka butang nga ang mga awtoridad sa monasteryo mismo ang magbuot. Makita sa daghang kasabotan tali sa mga monasteryo ug sa mga lumolupyo sa ilang yuta nga nagkalainlain ang gilapdon sa maong mga obligasyon gikan sa usa ka monasteryo ngadto sa lain, ug bisan pa sa lain-laing mga propyedad nga iya sa parehas nga monasteryo. Pinaagi sa mga representante niini – mga tigulang sa baryo o mga tagdumala – gimonitor sa monasteryo ang pagpatuman sa corvée nga trabaho ug ang husto nga pagbayad sa buhis sa salapi ug sa natural nga mga produkto; ang lokal nga kahimtang o mga katalagman sa kinaiyahan – katugnaw, uga o pagbaha – mahimong basihan sa pagkunhod sa kantidad sa buhis, ug kini naa sa diskresyon sa monasteryo. Ang gobyerno ug ang monasteryo nagtinguha sa parehas nga tumong – aron mapugngan ang mga mag-uuma sa paglikay sa pagbayad sa buhis, 'aron kadtong obligado sa corvée labour dili makalikay sa ilang katungdanan'. Ang Opisina sa Dakong Palasyo nagmintinar sa mga rehistro sa buhis; sa ulahi, sa panahon sa Opisina sa Monasteryo, ang mga rehistro sa sensus nagpuli sa maong papel; alang sa gobyerno, kini nagsilbing legal nga basihan sa pagbahin sa karga sa buhis.

Ang buhis nga gibayad sa monasteryo sa estado gitino base sa gidaghanon sa 'sohas' (ang 'soha' usa ka sukod sa ginapang-uma nga yuta) nga nakatala sa mga rehistro sa buhis; sa mga propriedad sa monasteryo, gawas sa pipila ka talagsaong eksepsyon, ang usa ka 'soha' katumbas sa 600 ka 'chvart's'. Nagkalainlain ang kantidad sa buhis nga gibutang sa lain-laing mga monasteryo. Usa ka charter nga gihatag sa Pesnoshsky Monasteryo (duol sa Moscow) ni*adtong 1557–58 nagtakda og buhis nga 1 ka rublo matag soha. Sa laing bahin, ang Solotchinsky Monasteryo, pananglitan, mibayad og 3.27 ka rublo matag soha sa katapusang kwarter sa ika-17 nga siglo.[570] Sama sa nahisgutan na, niadtong 1679, base sa bag-ong talaan sa sensus gikan sa 1676–1678, ang buhis matag arado gipulihan sa buhis matag panag-iya. Samtang, alang sa mga panag-iya sa monasteryo, ang buhis matag panag-iya gipaila na kaniadtong 1623–1630. Sa katapusan, kini giregular sa usa ka dekreto niadtong 19 Mayo 1630. Makapaikag nga hinumduman nga kini nga lakang, nga mapuslanon sa estado apan bug-at sa mga monastikong panag-iya, gipatuman na sa panahon sa patriyarkato ni Filaret. Sumala sa dekreto niadtong 19 Mayo 1630 bahin sa gitawag nga 'living quarter', ang buhis gibase dili sa kadak-on sa yuta kondili sa gidaghanon sa mga panimalay nga nahimutang sulod sa mga monastikong propyedad; sa laing pagkasulti, ang mga panimalay sa mga tawo nga dili nag-uma—sama sa mga trabahante sa adlaw-adlaw o mga artesano—gikonsiderar usab. Klaro nga kini nga bag-ong pamaagi dako kaayo'g kadaut sa mga monasteryo[571] . Apan, sa ika-17 nga siglo, ang gobyerno nagpasiugda og mas hugot nga pamaagi sa pinansyal nga mga butang kaysa sa ika-16 nga siglo, sa dihang ang espesyal nga mga charter naghatag sa pipila ka mga monasteryo—sama sa Trinity-Sergius ug St Joseph's sa Volokolamsk—og eksempsyon gikan sa tanang buhis, samtang ang uban gipahiluna nga dili bayran ang pipila ka matang sa buhis sulod sa usa ka tinino nga panahon. Ang Kodigo sa 1649 hingpit nga gipawagtang kining mga pribilehiyo.*

Gawas sa buhis sa yuta, ang mga monasteryo napailalom sa ubang obligasyon ngadto sa estado. Mahitungod niini nga mga obligasyon, dugay nang klaro nga samtang naghatag ang estado og mga charter sa mga monasteryo, naningkamot kini nga ipataw kanila ang pipila ka katungdanan, labi na sa serbisyo militar ug sa pagdumala sa mga prisohan. Sa sayong bahin pa sa ika-15 nga siglo nga mga sulat-patente, gitakda ang mga kondisyon diin ang mga monasteryo, bisan pa nga wala'y buhis, gikinahanglan nga maghatag og pinansyal ug materyal nga tabang sa pagtukod sa mga kuta[572] . Sumala kang S. Rozhdestvensky, ang mga sulat-patente sa ika-16 nga siglo kanunay naglatid sa partisipasyon sa mga monasteryo sa mga kalihokan nga

---

[569] Gorchakov. Ang Opisina sa Monasteryo. pp. 40 ug mosunod.

[570] Mahitungod sa pagpataw og buhis gikan sa mga monastikong panag-iya, tan-awa: Rozhkov. Agrikultura. pp. 221–231; Veselovsky. Ang Sulat sa Pag-araro. Vol. 1, Blg. 1. p. 300; Vladimirsky-Budanov. Op. cit. p. 189; Dobroklonsky. Op. cit. p. 61.

[571] Dyakonov. Essays (1898). pp. 312–316. Ibid. 'Ang Puy-anan sa Kasaysayanong Literatura', sa: Russian Historical Journal. 5 (1918). pp. 154–176; Veselovsky. Op. cit. Vol. 1, Ch. 1; Vol. 2, p. 660. Lappo-Danilevsky. The Organisation of Direct Taxation. p. 530 (sa laing bahin, dako usab kaayo ang bili niining buhata sa mga historyador sa simbahan). Ang dekreto sa 1630 gipatik sa: Storozhev. The Decree Book of the Local Office. pp. 101–103.

[572] AAE. 1. Mga Blg. 28, 131; AYU. 1. Blg. 31. 4; AI. 1. Mga Blg. 71, 74; ikumpara sa: Rozhdestvensky. Servile Landownership. p. 138.

nasudnon ug militar. Sa dihang gipamatud-an ang karaang mga sulat sa pribilehiyo, kasagaran kanselahon ang pipila sa miaging mga pribilehiyo[573] . Ang pagwagtang sa mga tarhans pinaagi sa dekreto sa 1584 gipangatarungan tungod sa panginahanglan sa depensa. Gipugos sa gobyerno ang mga dato nga monasteryo sa pagmintinar og gagmay nga yunit militar o sa pag-apil sa pagtukod sa mga kuta. Pananglitan, gipangayo sa Monasteryo sa Solovetsky nga magmintinar og 100 ka mamana; dugang pa, nagtukod kini og mga pinasaligan nga outpost sa baybayon sa White Sea, nga tungod niini gipatawad kini sa buhis nga pososhny pagkahuman sa gubat batok sa Sweden. Ang Monasteryo sa Trinity-Sergius, sama sa nahisgutan na, gipangayo nga maghatag og usa ka detachment sa mga nakasakay nga mandirigma alang sa serbisyo militar. Ang Belopesotsky Monasteryo sa habagatan, duol sa lungsod sa Kashira, nagtukod og dagkong bungbong nga bato diin gibutangan og kanyon nga gipadagan sa mga nobisyo sa monasteryo[574] . Ang Trinity Monasteryo sa lungsod sa Tetyushi sa Ponizovye naghatag og sentry duty sa kahabaan sa usa ka giprotektahan nga linya – ang depensibong linya. Ang Monasteryo Ipatiev sa Kostroma , adunay usab dagkong bungbong nga bato ug usa ka militar nga detachment nga gikan sa komunidad sa mga monghe. 'Ang mga yutang monastiko,' sumulat ni S. Rozhdestvensky, 'gipasakaan og buhis sa ikaduhang tunga sa ika-16 nga siglo kumpara sa mga patrimonial ug manorial nga panag-iya', bisan pa man nga gihatagan sila og lain-laing pribilehiyo pinaagi sa mga sulat-patente[575] . Sa Panahon sa mga Kasamok (1605–1613), daghang mga monasteryo, tungod sa ilang gamhanang pader sa kuta, nakab-ot og dakong kahinungdanon sa depensa ug gigamit sa mga tropa sa Estado sa Muscovite aron makig-away batok sa mga detachment sa Polonya[576] ; busa, napamatud-an nga mapuslanon ang mga lakang nga gihimo sa ika-16 nga siglo. Ang pag-atake sa Trinity-Sergius Monasteryo ilado kaayo; ang mga tropang Polako nga naglibot sa monasteryo nakasinati og dagkong kadaut ug napildi sa mga tigdepensa sa monasteryo – mga sulugoon sa monasteryo, mga monghe, ug mga lumolupyo sa kasikbit nga mga baryo[577] . Sa Panahon sa mga Kasamok, gigamit usab sa estado ang pondo sa monasteryo ug mga reserba sa humay aron suportahan ang ilang mga tropa[578] . Sa ika-17 nga siglo, kanunay usab gigamit sa gobyerno ang pondo ug reserba sa bugas sa mga monasteryo alang sa katuyoan militar; wala usab gipahiluna ang mga monasteryo gikan sa usa ka beses nga buhis aron suportahan ang mga tropa[579] . Busa, ang kritikal nga mga pahimangno sa mga historyador o ang mga reklamo sa mga kauban niadtong panahona bahin sa mga lihok ni Peter the Great, nga naggamit sa pondo sa mga monasteryo alang sa katuyoan militar, walay basehan. Gipadayon lang ni Peter ang miaging palisiya sa gobyerno sa Moscow, ug sa dihang, niadtong 1696, gisugo niya nga isumite ang mga libro sa account sa monasteryo sa Opisina sa Dakong Palasyo, nga nagdili sa mga monasteryo sa paggasto bisan unsa nga walay iyang pagtugot, Walay bag-o niini nga lakang alang sa mga monasteryo, kay kaniadto pa gisusi sa Opisina sa mga Monasteryo ang mga akawnt sa mga monghe; apan ang tono nga gigamit sa estado niining higayona nahimong mas hugot[580] .

Ang gitawag nga buhis nga 'yamskaya' usab usa sa mga obligasyon sa tibuok estado; ang pagbayad niini gipataw sa tanang monasteryo pinaagi sa mga sulat-patente sa ika-15 hangtod ika-17 nga mga siglo[581] . Ang sama usab ang gihimo sa pagkolekta sa kuwarta alang sa pagbayad sa pantubos sa mga bihag: ang mga

---

[573] Ibid. p. 138; AAE. 1. No. 200; AI. 1. No. 143; Milyukov. Mga Kwestiyong Panglalis. p. 17.

[574] Rozhdestvensky. Op. cit. pp. 140–143; Smirnov. The Towns of the Muscovite State. Vol. 1 (1917). p. 108; Storozhev. On the History of Agricultural Life at the Kostroma Ipatiev and Bogoyavlensky Monasteries, in: Readings. 1894. p. 137.

[575] Rozhdestvensky. Op. cit. p. 144; Milyukov usab nagpahayag sa parehas nga panan-aw (Mga Kwestiyonableng Isyu. pp. 48, 79).

[576] AAE. 3. Blg. 34, 97–99; DAI. 2. Blg. 26, 33 (Monasteryo sa Kirillov); AAE. 3. Blg. 97 (Monasteryo sa Pskov-Pechersk); AAE. 2. Blg. 160 (Monasteryo sa Prilutsky).

[577] Avraamy Palitsyn. Leyenda, sa: RIB. 13.

[578] AAE. 2. Blg. 135. Labi ka dagkong kantidad ang gikuha gikan sa sakristiya sa Monasteryo sa Trinity-Sergius; si Tsar Boris nakakuha og 15,400 ka rublo, si Peke Dmitry – 30,000 ka rublo, si Tsar Vasily Shuisky – 20,000 ka rublo, nga sumala sa pamantayan sa panahona usa ka dakong bahandi. Makarii. 10. p. 223. Ang mga langyaw nga mibisita sa Moscow pagkahuman sa Panahon sa mga Kasamok misulat bahin sa pagpangolekta og kuwarta gikan sa mga monasteryo. Rushchinsky. Op. cit., sa: Readings. 1871. 3. p. 144.

[579] AI. 4. Blg. 3; Makarii. 11. p. 204; DAI. 10. Blg. 34; RIB. 12. pp. 1046–1065, 1188–1215; Milyutin. Op. cit., in: Readings. 1861. 2. pp. 465, 471–477. Busa, atol sa Gubat sa Polonya, gikuha ni Tsar Alexei ang 100,000 ka rublo gikan sa Monasteryo ni Trinity-Sergius ug 10,000 ka rublo gikan sa Monasteryo ni Kirillov, samtang ang Patriarchal nga Distrito (lakip na ang mga monasteryo) naghatag og 10,000 ka sundalo.

[580] AAE. Vol. 1, Blg. 298; Stoglav. Edisyon sa Kazan. pp. 235, 297; AI. Vol. 1, Blg. 154, 2; AAE. Vol. 4, Blg. 315; PSZ. Vol. 3, Blg. 1664; Gorchakov. Mga Orden sa Monasteryo. pp. 41–55.

[581] AI. 1. Blg. 115 (1505), 147 (1547); AAE. 1. Blg. 164 (1517), 179 (1534); AYU. 1. Blg. 30. 4 (1554) ug uban pa.

monasteryo ug ang tanang eklesiastikal nga institusyon sa kinatibuk-an napugos sa pagbayad sa 'kuwarta sa bihag'; gikumpirma usab sa Stoglav kini nga obligasyon[582] .

12. Hurisdiksyon sa mga monastikong panag-iya

[583]Karun atong tan-awon ang isyu sa hurisdiksyon sa mga tawo nga nagpuyo sa mga yutang monastiko. Legal nga, ang relasyon tali sa mga monasteryo ug mga monghe sa usa ka bahin, ug sa Simbahan ug estado sa pikas bahin, mao kini: ang mga monghe, isip mga klero, nasakop sa hurisdiksyon sa metropolitan ug diyosesis nga mga obispo sa mga eklesiastikal nga butang, samtang ang mga monasteryo, isip mga tag-iya sa yuta, nasakop sa estado—mao ang mga Dakong Prinsipe ug, sa ulahi, sa mga tsar. Kini nga kahimtang wala magmugna og bisan unsang pagsupak gikan sa hirarkiya sa simbahan; ni si Joseph sa Volotsk ni ang mga obispo sa Konsilyo sa Lyon wala mosupak niini nga hurisdiksyon. Sa praktis, bisan pa, ang legal nga relasyon tali sa mga monasteryo ug sa mga obispo sa diyosesis, sa usa ka bahin, ug tali sa mga monasteryo ug sa estado, sa pikas bahin, gitino sa mga sulat sa imyunidad nga gipagawas sa mga Dakong Prinsipe o Tsar. Nagkalainlain ang sulod niining mga sulat: ang uban hingpit nga nagpahilayo sa mga monasteryo gikan sa hurisdiksyon sa obispo sa diyosesis, samtang ang uban nagpahilayo kanila gikan sa hurisdiksyon sa tanang butang gawas lang sa mga butang nga hingpit nga eklesiastikal. Ang eklesiastikal nga hirarkiya, siyempre, supak sa unang matang sa mga sulat sa imyunidad, kay kini supak sa mga kanon eklesiastikal ug nagpasabot sa pakialam sa estado sa hurisdiksyon sa simbahan. Gidiktar sa Stoglav nga dili na ipagawas ang ingon nga mga sulat sa imyunidad. Bisan pa, dali ra kini nga kalimtan, ug nagpadayon si Tsar Ivan IV sa pagpagawas sa ingon nga mga sulat[584] .

Sa mga sulat sa immunidad, nga nagbalhin sa hudisyal nga awtoridad ibabaw sa mga lumolupyo sa monasteryo ug sa yuta sa monasteryo ngadto sa abad, tulo ka matang sa kaso ang gilain: 1) mga kasong kriminal – pagpatay, pagpangawat ug panakaw, nga nadakpan sa buhat, nasakop sa hurisdiksyon sa mga awtoridad sa estado base sa kinatibuk-ang kodigo sa estado; 2) ang ubang kriminal nga kaso ug panagbangi tali sa mga mag-uuma sa monasteryo gipaminaw sa abá o sa iyang representante; 3) kung ang mga partido sa panagbangi nasakop sa hurisdiksyon sa lain-laing awtoridad, gitukod ang 'halo-halong korte', nga gilangkoban sa representante sa abá o sa abá mismo ug usa ka opisyal sa estado. Kasagaran, ang abá dili mismo ang nagdumala sa hudisyal nga proseso, nga imposible alang kaniya tungod sa kadako sa mga kabtangan sa monasteryo. Gidele-gala niya ang iyang gahum sa mga tigulang sa baryo, nga nagdumala sa korte ug naghimo og mga paghukom sa atubangan sa pipila (tulo hangtod lima) ka representante sa mga mag-uuma. Ang mga mag-uuma adunay katungod sa pag-apela batok sa dili patas nga paghukom sa atubangan mismo sa abá[585] .

Ang mga panagbangi tali sa mga monasteryo, o tali sa mga monasteryo ug mga sekular nga tag-iya sa yuta, mahitungod sa nagkalain-laing kontrobersyal nga isyu—sama sa linya sa utlanan tali sa mga propriedad, mga mag-uuma nga nilayas ug uban pa—nasakop sa hurisdiksyon sa Opisina sa Dakong Palasyo, ug pagkahuman sa 1646, sa Opisina sa Monasteryo[586] . Ang hudisyal nga pagsupil sa mga propyedad sa mga monghe ngadto niining mga sekular nga institusyon dili gyud makapahimuot sa mga klero, tungod kay ang mga sekular nga awtoridad kanunay nga misangko sa mga butang nga, sa panan-aw sa hirarkiya sa simbahan, wala sa ilang hurisdiksyon; sa samang panahon, daghang mga monasteryo (labi na ang 'itom nga mga monasteryo' nga nahisgutan na) nangita gayud og ingon ana nga pagsumilot sa ilawom sa mga sekular nga departamento. Si Patriarka Nikon mitutol pag-ayo batok sa paglungtad sa Departamento sa Monastiko ug sa mga kalihokan niini[587] . Ang mga paghukom sa mga Konsilyo sa 1667 ug 1675 nagmarka og temporaryo nga kadaugan sa hierarkiya sa simbahan batok sa estado, kay kining mga paghukom, nga gipamatud-an ni Tsar

---

[582] AYu. 1. Blg. 30. 4; 209. 5; 211; Stoglav. Edisyon sa Kazan. Mga Kapitulo 5 ug 72.
[583] DRV. 14. p. 196; Stoglav. Kazan nga edisyon. pp. 235, 297.
[584] Ibid. Mga Kapitulo 5 ug 67; DAI. 1. Mga Blg. 46, 48, 114, 130. Mga pananglitan sa dili-hukmanang mga charter: 1471 – ngadto sa Monasteryo ni Kirillov. AAE. 1. Blg. 95; 1494 – ngadto sa Monasteryo sa Trinidad-Sergius. Ibid. Blg. 131; 1500 – ngadto sa Monasteryo ni Joseph. Ibid. Blg. 136; 1535 ug 1551 – ngadto sa Trinity-Sergius Monasteryo. AJU. 1. Nos. 97 ug 75; 1542 – ngadto sa Monasteryo ni San Nicolas sa Korel. AI. 1. No. 141; 1547 – ngadto sa Strokinskaya Hermitage. Ibid. No. 147; 1573 – ngadto sa Trinity Monastery sa Astrakhan. Ibid. No. 184 ug uban pa. Mga pananglitan sa pagbalhin sa hudisyal nga awtoridad sa mga eklesiastikal nga butang ngadto sa mga obispo: AAE. 1. No. 386; 2. No. 16, 62; 3. Blg. 67; AI. 2. Mga Blg. 58, 69, 77, 86; AI. 2. Blg. 65; DAI. 2. Blg. 37, ug uban pa. Apan, kasagaran kaayo, pinaagi sa usa ka charter sa immunidad, ang hudisyal nga awtoridad sa mga eklesiastikal nga butang gihatag personal sa obispo sa diyosesis, imbis sa iyang mga hudisyal nga opisyal (decani), pananglitan: DAI. 1. No. 44 (1548); cf.: Makarii. 2nd ed. 8. p. 223.
[585] Makarii. 2nd ed. Vol. 8. pp. 263–265.
[586] Ibid. p. 265; Gorchakov. The Monastic Office. pp. 43, 48, 54–57, 66 ff.
[587] Ibid. p. 91.

Alexei, nagtapos sa hudisyal nga awtoridad sa Opisina sa mga Monghe ibabaw sa mga klero, ug ang mga monasteryo napailawom sa hudisyal nga awtoridad sa mga obispo sa diyosesis sa tanang butang nga may kalabotan sa mga propyedad sa mga monghe[588] . Sukad niadto, ang Opisina sa Monasteryo nagpunting lamang sa pagkolekta sa buhis gikan sa mga yutang monastiko; nagpadayon kini, sama sa kaniadto, sa pagsusi sa mga libro sa kwenta sa mga monasteryo ug pagbantay sa pagtuman sa mga obligasyon sa tibuok estado, nagpabilin nga adunay imbentaryo sa mga kabtangan sa monasteryo alang sa katuyoan sa pagbuwis, ug uban pa. Niadtong 1677, gipahunong ang Opisina sa Monastiko, ug ang tanan niini nga mga butang gibalhin pag-usab sa Opisina sa Dakong Palasyo. Nagpabilin kini nga kahimtang hangtod sa katapusan sa ika-17 nga siglo, sa dihang, may kalabotan sa mga reporma ni Pedro ang Dako bahin sa hurisdiksyon sa klero, ingon man sa isyu sa mga monastikong panag-iya sa kinatibuk-an, nahitabo ang pipila ka mga kausaban[589] .

Kabanata IX. Ang Organisasyon sa Kinabuhi sa mga Monghe sa ika-16–17 nga Siglo

1. Gikan sa Kasaysayan sa mga Lagda sa Monastiko sa Karaan nga Rus' gikan sa gigikanan hangtod sa ika-16 nga siglo

Samtang ang makadaut nga impluwensya sa kalibutan misulod sa kinabuhi sa mga monghe gikan sa gawas, sulod sa mga bungbong sa monasteryo usahay ang mga basihanan sa ascesis nasabtan dili sa espiritu sa eklesiastikal nga tradisyon, kondili sumala sa kaugalingong pagsabot. Kining katalagman nailhan na sukad pa sa pinakaunang mga adlaw sa Kristohanong asetikismo, nga gipamatud-an sa labing karaang mga asetikong sinulat ug sa mga kalihokan sa mga nagtukod sa monastisismo. Sa ilang mga sinulat ug sa praktis, ang mga Balaang Amahan naghatag og partikular nga pagtagad sa peligro sa kaugalingong kabubut-on sa asetikong praktis, tungod kay ang tinguha nga makab-ot ang kaluwasan sumala sa kaugalingong pagsabot kasagaran mouna sa pagka-mundo sa kinabuhi sa monghe. Aron mapugngan kini, naghimo og lain-laing mga lagda alang sa kinabuhi sa monastiko, nga gipundok sa mga monastikong estatuto. Kining mga estatuto hinay-hinay nga nauswag sa espiritu sa mga unang Kristohanong tradisyon, nga naimpluwensyahan sa kahimtang sa panahon ug lugar, ug nagpakita sa tagsa-tagsa nga kinaiya sa asetikong panan-aw sa ilang mga awtor. Apan sa ilang kinauyokan, kini tanan nakaugat sa sayong Kristohanong tradisyon sa espiritu ni San Pachomius ang Dako, ang nagtukod sa mga monasteryo ug ang awtor sa unang lagda. Ang mga ulahing henerasyon sa mga asketiko nagpadayon sa buhat ni San Pachomius ug nagiya sa Silangang Kristohanong monastisismo paingon sa tinuod nga dalan sa tinuod nga Kristohanong aske-tismo[590] .

---

[588] AAE. Vol. 1, Nos. 155 (1667), 204 (1675); PSZ. Vol. 1, No. 412; Gorchakov. Ibid. pp. 96 ff.

[589] Ibid. pp. 99–102; PSZ. 2. No. 699 (1677). Makapaikag nga hinumduman nga bisan human sa mga dekreto sa 1667 ug 1675, ang pipila ka mga monasteryo nagpadayon sa pag-apela sa Opisina sa Dakong Palasyo sa nagkalain-laing mga butang; pananglitan, AI. 4. No. 166.

[590] Ikumpara sa Kapitulo I, 1. Ang mga lagda ni San Pachomius ug ni San Basil nga Dako mao ang basihanan sa kinabuhi sa mga monghe sa Simbahan. Usa ka bag-ong yugto ang nagsugod uban sa lagda ni San Savvas, nga gihimo ni San Savvas nga Balaan († 532) alang sa iyang monasteryo sa Palestina. Gipatik kini sa *Monumenta Ecclesiae Graecae* ni Cotelerii. Vol. 3, p. 222 ff.; cf. usab: Bardenhewer. Vol. 5, p. 127; Welzer. *Kirchenlexikon*. 2nd ed., Vol. 10, p. 1434; Fischer, W. 'On the Typikon of St Sabbas', in: BZ. 8 (1890), p. 306 ff.; Kurz, E. Op. cit. 3 (1894), pp. 167–170; ug usab: Oltarzhevsky. Palestinian Monasticism from the 4th to the 6th Centuries (1896) ug si Theodosius, Hieromonk. Palestinian Monasticism in the 4th Century, sa: TKDA (1899). Ang Lagda ni Sabbas naglangkob og pipila ka liturhikal nga mga instruksyon, tungod kay kini gituyo para sa mga monghe nga nagpuyo sa tagsa-tagsa ka selda. Ang liturhikal nga lagda ni San Savvas nahimong batakang bato sa Ortodoksong Pagbantay Tibuok Gabii. Mansvetov, I. Ang Lagda sa Simbahan (Typikon): Ang Porma ug Kapalaran niini sa mga Simbahang Griyego ug Ruso (1885). pp. 168 ff. Si San Teodoro nga Studita († 826) naghimo og espesyal nga lagda para sa iyang monasteryo, nga nailhan nga Studite Rule. Supak sa lagda ni Savvas, nga gituyo para sa mga monghe nga nagpuyo sa tagsa-tagsa ka selda, ang lagda ni Teodoro gihulagway nga usa ka komunal nga lagda (PG 99. P. 1704 ff.). Sa katapusang kwarter sa ika-10 nga siglo, mitungha ang gitawag nga 'Statute of the Holy Mountain', nga gikompila ni San Atanasius, ang nagtukod sa Lavra sa Bukid Athos (cf.: Meyer, Ph. *Die Haupturkunde für die Geschichte der Athosklöster* (1894). pp. 101 ff.). Ang Lagda sa Athos usa ka adaptasyon sa Lagda sa Studite: kini usab nagpasiugda sa pagkinahanglan sa komunal nga pagpuyo, apan, dugang pa, nagtakda og labi ka istrikto nga mga regulasyon bahin sa pagpuasa ug disiplina sa monastiko (Mansvetov. Op. cit., p. 222). Sa mga siglo nga misunod, ang mga komunal nga monasteryo sa Byzantine kasagaran nagpuyo subay sa Lagda sa Studite, bisan pa man nga ang ilang mga liturhikal nga praktis kadaghanan gipahimutang sa Lagda sa Jerusalem, nga kasagarang nailhan nga Lagda ni Savvas. Sokolov. Ang Sulodnong Kahimtang sa Monastisismo sa Simbahang Byzantine gikan sa Tunga-tunga sa ika-9 hangtod sa Sayong ika-13 nga Siglo, 842–1204, sa: Prav. sob. 1893. 3. p. 122; Leclercq, H. Cénobitisme, sa: Dictionnaire d'Archéologie chrétienne et de liturgie. 2. pp. 3049–3248 ug Monachisme. Ibid. 11. 2. pp. 1774–1974. Sergius. Op. cit. 1. pp. 33–46, 113 ff.; Golubinsky. 2. 2. p. 429.

Sa sayo pa (tan-awa Kapitulo II), samtang gihulagway ang unang mga hugna sa karaang Rusyano nga monastisismo, natuki na nato ang mga lagda sa unang mga monasteryo sa Kievan Rus'. Karun atong hisgutan ang mga monastikong estatuto sa ika-16 hangtod ika-17 nga siglo. Sa sinugdanan, kinahanglan natong ipunting nga ang kasaysayan sa mga monastikong estatuto sa Simbahan sa Rusya gikan sa ika-14 hangtod sa ika-17 nga siglo kay labi ka piraso-piraso ug medyo dili klaro.

Ang Lagda nga gipaila ni San Teodosio sa Kiev Caves Monastery mao ang Lagda ni San Teodoro ang Studite, nga giusab ni Patriarka Alexius; kini nagtugot sa komunal (kinovian) nga organisasyon sa monastikong kinabuhi[591] . Apan, ang kapalaran sa Studite nga Lagda, labi na sa seksyon sa disiplina nga nagkinahanglan og istriktong cenobitikong pagsunod, napamatud-an nga dili maayo: ang mga pundasyon sa komunal nga kinabuhi sa mga monghe dali ra kaayo nalimtan, ug halos sa tanang dapit gidawat sa monastisismo ang idiorhythmic nga estilo sa kinabuhi. Apan, bisan ang idiorhythm wala kanunay magsilbing basihanan sa kinabuhi sa mga monghe; ang ika-12 hangtod ika-15 nga mga siglo mahimong matawag nga usa ka panahon nga walay lagda sa monastiko, ug kini klaro kaayo nga gipakita sa katingalahang buhat ni Serebryansky bahin sa monastisismo sa rehiyon sa Pskov sa ika-13 hangtod ika-15 nga mga siglo[592] Apan, adunay usa ka traktado nga may titulo nga 'Ang Mga Lagda ni San Cirilo, Metropolitan sa Rus', bahin sa disiplina sa monastiko ug sa tanang butang sa pamatasan, nga lagmit tinuod nga gisulat ni Metropolitan Cirilo, usa ka Griyego sa gigikanan (ika-13 nga siglo); Nagpakita kini sa mga manuskrito gikan sa ika-16 ug bisan sa ika-17 nga siglo ug naglangkob og medyo detalyadong monastikong charter. Lagmit nga wala mailhi kini nga charter sa ika-14–15 nga mga siglo; sa tinuod, duha-duha kung kini gayud gipaila sa bisan unsang monasteryo[593] . Lagmit nga wala usab kabalo si San Sergius sa Radonezh niini sa dihang iyang gi-organisar ang kinabuhi sa mga monghe sa Muscovy. Sa sinugdan, sama sa nahisgutan, iyang gipaila ang lagda sa bulag nga pagpuyo sa iyang monasteryo ug sa ulahi pa lang, nga dili walay pagsukol gikan sa mga igsoon, gi-reorganisar ang kinabuhi sa mga monghe base sa komunal nga lagda. Gisunod sa iyang mga disipulo ang ehemplo sa halangdon ug, sa pagtukod og bag-ong mga monasteryo, ilang gipaila ang istriktong cenobitic nga mga lagda niini; bisan pa, wala kini nakagamot sa tanang dapit[594] . Ang pangutana sa mga basihanan sa kinabuhi sa monghe wala hingpit nga klaro sa mga monghe sa Rusya sa ika-14 hangtod ika-15 nga siglo, sama sa makita, pananglitan, sa kasaysayan sa Spaso-Kamenny Monasteryo, diin unang gipaila ni Abad Dionysius (sa dili madugay sa wala pa ang 1389 hangtod 1418) ang istriktong komunal nga lagda sa Athonite, apan pagkahuman, siya mismo ug pipila sa mga monghe misunod sa idiorhythm[595] . Sa Trinity-Sergius Monasteryo, ang komunal nga lagda wala magdugay. Sa dihang nagpuyo didto si San Jose sa Volotsk sa 1478, ang monasteryo nagsunod sa idiorhythmic nga lagda, sumala sa pipila ka mga dokumento[596] . Bisan pa nga nasayud kita nga sa ika-14 hangtod ika-15 nga mga siglo hinay-hinay nga napulihan sa idiorhythmic nga pamaagi sa kinabuhi ang cenobitic, hapit walay materyal nga makatabang sa pagtubag sa pangutana unsa gayud ang gilangkoban sa indibidwal nga kinabuhi sa monghe sa usa ka karaang Rusong monasteryo. Bisan pa, aduna kitay daghang ebidensya nga nagpakita nga ang komunal nga pagpuyo wala magmugna sa daghang mga monasteryo; ang sistema sa kinabuhi sa monghe nga naugmad niadtong panahona nasugat og kusgan kaayong kritisismo, nga nagpasabot nga, sa tinuod, ang kinabuhi sa monghe wala mosubay sa mga sumbanan sa tinuod nga idiorhythm o sa mga kinahanglanon sa cenobitic nga lagda[597] .

Sa samang panahon, sa literatura niadtong panahona makita nato dili lamang ang kritisismo sa kinabuhi sa mga monghe, kondili usab ang mapugos nga hangyo alang sa hugot nga pagsunod sa komunal nga lagda. Ang panginahanglan sa pagpatuman sa Kinovian Rule gipasiugda sa daghang mga miyembro sa eklesiastikal nga hirarkiya sa ika-14 hangtod ika-15 nga siglo: Arsobispo Dionysius sa Suzdal (1382), Arsobispo Simeon

---

[591] Golubinsky. Vol. 1, Bahin 2. pp. 320–371, 502–608; Vol. 2, Bahin 2. p. 428; Mansvetov. Ibid. pp. 113 ff., 121 ff.

[592] Serebryansky. Op. cit. p. 261.

[593] Gorchakov, M. 'Mahitungod sa Kasaysayan sa mga Penitensyal nga Nomokanono sa Simbahang Orthodox' (1874). pp. 104–110.

[594] Golubinsky. Ang Banal nga Sergius sa Radonezh ug ang Trinity-Sergius Lavra nga iyang gitukod, sa: Readings. 1909. Vol. 2. pp. 47, 75–86; Vol. 3. p. 103; RIB. Vol. 6. No. 21.

[595] Ang Sugilanon sa Monasteryo sa Spaso-Kamenny, sa: Prav. Sob. 1861. Bol. 1. pp. 203, 206.

[596] Ang 'Espirituhanong Epistola' ni Jose, sa: VChM. Septyembre. Bahin 1. p. 551; AI. 1. Blg. 274; AYu. 2. Blg. 126.

[597] Epistola (1382) gikan kang Dionysius, Arsobispo sa Suzdal, ngadto sa mga igsoon sa Monasteryo sa Snetogorsk, sa: RIB. 6. Blg. 24 (ug usab sa: AI. 1. Blg. 5); epistola gikan kang Simeon, Arsobispo sa Novgorod, ngadto sa maong monasteryo. Ibid. No. 45; usa ka sulat gikan kang Metropolitan Photius nga petsado sa 1488. Ibid. No. 46; usa ka sulat gikan kang Metropolitan Jonah ngadto sa Monasteryo sa Bogolyubsky sa Vladimir (mga 1455). Ibid. Blg. 75 (ana usab sa: AI. 1. Blg. 265); usa ka sulat gikan kang Metropolitan Theodosius ngadto sa Pesnoshsky Monasteryo (*1461–64). Ibid. Blg. 96 (ana usab sa: AI. 1. Blg. 276).*

sa Novgorod (1417–1421), mga Metropolitan Photius (1418), Iona (1455) ug Theodosius (1461–1464)[598] . Bisan pa man nga ang ilang mga sulat ngadto sa tagsa-tagsa ka monasteryo ug ang metropolitan charter (mga tuig 1500)[599] nagpaila nga ang Kinovian Rule giila nga basihanan sa kinabuhi sa mga monghe, wala gihapon'y bisan unsang lakang nga gihimo sa ika-15 nga siglo aron masiguro ang unibersal nga pagpatuman niini.

Ang hinungdan niini kay tungod sa kamatuoran nga praktikal nga imposible nga masubay ang kinabuhi sa daghang mga monasteryo nga nagkalat sa hilit nga mga rehiyon sa tunga ug amihanan, ug sa bahin tungod sa kamatuoran nga ang Karaan nga Rusyano nga monastisismo niining panahona naghatag og daghang mga pananglitan sa hugot nga pagka-asketiko ilabina sa agianan sa pag-ermitahe ug nag-inusarang pagpuyo, nga nagpasiugda niini nga porma sa kinabuhi sa monghe. Ang kusgan nga pagdumili sa sinulat nga mga monastikong balaod, nga kinaiya sa komunidad sa mga monghe niadtong panahona, nakadula usab og papel. Gihinumduman sa Banal nga Jose sa Volokolamsk nga ang iyang mga kaubanan, ang mga monghe sa amihanang mga monasteryo, nagpugos uban sa dakong determinasyon nga ang mga balaang amahan, nga nag-alagad sa yutang Ruso sukad pa sa karaang panahon, wala maghimo og sinulat nga mga lagda o estatuto, kondili nagtudlo sa mga monghe pinaagi sa buhing pulong; ug busa, ilang giingon, nga ang mga estatuto sa monastiko dili angay isulat bisan karon, kondili ang mga igsoon dapat tudloan pinaagi sa pulong[600] . Dili kini pasobrahan kung isulti nga ang ingon nga mga panan-aw tipikal dili lang sa mga kaubanan ni Jose, kondili sa tibuok ika-15 nga siglo. Uyon kini sa debosyon sa mga daang Rusong asketa, nga labaw sa tanan naghatag bili sa personal nga ehemplo sa abad o nagtukod sa monasteryo, sa iyang mga buhat, sa iyang mga pagtulon-an, ug sa iyang pagtratar sa mga kaigsuonan.

Bisan pa, ang panginahanglan sa pagpatuman sa usa ka monastikong lagda giila sa pipila ka mga asketiko, lakip na ang mga magtukod ug mga abá sa mga monasteryo. Una sa tanan, ang Balaang Euphrosynus sa Pskov († 1481) angay nga hisgutan dinhi. Ang iyang hagiograpiya dili lang usa ka biograpiya sa usa ka istriktong asketiko ug nagtukod sa usa ka monasteryo, kondili usa ka hinungdanon nga kapitulo sa kasaysayan sa simbahan sa Rusya, bisan pa man nga ang gilapdon sa among buhat dili nagtugot kanamo nga hisgutan kini nga hagiograpiya sa detalyado[601] . Si San Euphrosynus mao ang tigkompila sa labing karaan nga komunal nga lagda, nga iyang gipaila sa monasteryo nga iyang gitukod sa rehiyon sa Pskov[602] . Lisod masuta kung unsang mga tinubdan ang iyang gigamit sa pagkompila sa iyang lagda; gawas sa mga sipi gikan sa Daang Tugon ug Bag-ong Tugon, gihisgutan ni Euphrosynus ang mga buhat ni San Basil nga Dakung, San Juan Climacus ug San Isaac nga Siryano. Ang talagsaong kinaiya sa iyang lagda mao nga naglangkob kini lamang sa mga disiplina nga gikinahanglan ug wala gayud maghisgot sa banal nga pagsimba[603] . Ang lagda gibahin sa 28 ka seksyon, o parapo (partikular, usa ka introduksyon ug 27 ka lagda). Ang mga asetikong panan-aw sa awtor bahin sa organisasyon sa monastikong kinabuhi mahimong mailhan sa mosunod: 1) ang sukaranan nga kinahanglanon sa hugot nga pagsunod sa cenobitikong lagda (§§ 1–4, 8); 2) hingpit nga pagsunod sa kabubut-on ug mga instruksyon sa abbot (§§ 5, 7, 18); 3) kanunay nga manwal nga trabaho, nga gihimo sa mga igsoon uban sa gugma ug pagrespeto sa usag usa (§ 8, 9, 27); 4) mga asetikong lagda nga komon sa tanang monghe, mahitungod sa pag-ampo, pag-ayuno, pagkamakabubut-on ug pagkawalay-pagpanag-iya (§ 10–15, 4, 17, 26, 27); ug 5) tabang sa mga kabus ug nanginahanglan (§ 24 ug 25). Ang Lagda usab nagtumong sa abad sa monasteryo ug sa iyang mga katungdanan (§§ 5, 21, 23, 20). Bisan pa nga si San Euphrosynus naghimo niini nga Lagda para sa iyang kaugalingong monasteryo, ang ubang mga monasteryo mahimo usab nga mogamit niini, tungod kay kini adunay medyo kinatibuk-ang kinaiya ug nagpasiugda sa panginahanglan sa hugot nga pagsunod sa komunal nga kinabuhi. Bisan pa, wala kita kahibalo kung kini gipatuman ba sa ubang mga monasteryo, ug wala usab masayri kung pila ka dugay nagpadayon ang istriktong komunal nga lagda ni Euphrosynus sa iyang kaugalingong monasteryo. Ang monghe nga si Philotheus, nga nailhan nato pinaagi sa iyang mga sinulat, usa ka monghe, ug tingali bisan ang abad, sa Eleazarov Monastery sa sayong bahin sa ika-16 nga siglo, mao ang duha o tulo ka dekada human sa kamatayon ni Euphrosynus. Ang iyang mga sinulat,

---

598 Tan-awa ang miaging nota. Apan, kinaiyahan kaayo nga, pananglitan, si Metropolitan Philip wala mosupak sa katungod sa mga monghe nga magpanag-iya og kabtangan bisan pagkahuman sa ilang mga panata. RIB. 6. Blg. 104 (1472), ang kaso nga may kalabotan sa kabayo ni Monghe Pamva.

599 Kartang Metropolitano, sa: RIB. 6. Blg. 128 (ug usab sa: AAE. 1. Blg. 381).

600 VChM. Septiyembre. Bahin 1. pp. 548, 547.

601 Ang Kinabuhi ni Euphrosyne, sa: Mga Monumento sa Karaan nga Literatura sa Rusya. 4 (1862). pp. 67–119, 172–179. Mahitungod kang Euphrosyne, tan-awa: Serebryansky. Op. cit. I-kumpara: Makarii. 2nd ed. 8. pp. 129 ug mosunod.

602 Serebryansky. Op. cit. p. 508.

603 Ibid. pp. 275–278, 271.

nga eksklusibo nga nagtuki sa mga isyu sa simbahan ug politika, wala magtugot kanato sa paglino sa pangutana nga atong gitinguha. Wala nato mahibal-an kung ang organisasyon sa iyang monasteryo hingpit kaayo nga wala nay ikapangbasol, o kung siya nabisi kaayo sa mga isyu sa simbahan ug politika nga ang mga 'gagmay' nga butang sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa monghe wala na niya tagda. Sayang nga si Philotheos, usa sa labing makapaikag ug talentadong manunulat niadtong panahona, wala tagda kini nga isyu.

Sa paghisgot sa isyu sa lagda sa monastiko, kinahanglan usab natong hisgutan ang pipila ka pulong bahin sa Karaan Nilus sa Sor, kinsa ang iyang mga panan-aw sa askétismo gipatin-aw sa Kapitulo IV, 2. Kini nga masigasig nga tigdepensa ug kampyon sa tinuod nga kinabuhi sa monghe, kauban ni San Euphrosynus sa panahon, mas gipili ang lagda sa skete kaysa sa cenobitic, apan ang iyang mga panan-aw sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa usa ka monghe—sa pisikal nga trabaho, pag-ampo, ug dili pagpanag-iya—hapit pareho ra sa mga panan-aw ni Euphrosynus. Ang duha ka asketiko sa kinatibuk-an naningkamot alang sa parehas nga tumong: nga organisahon ang kinabuhi sa monastiko aron maprotektahan kini gikan sa pagka-mundo, apan naglatid sila og lain-laing agianan paingon niini nga tumong. Ang pinulongan sa Lagda ni Euphrosynus direkta ug medyo uga, samtang sa buhat ni Elder Nilus makita nato ang detalyadong paghulagway sa espirituhanong pakigbisog batok sa mga tukso nga masinati sa usa ka monghe sa iyang dalan padulong sa Kristohanong pagkahingpit, kauban ang mga instruksyon kung giunsa pagpakigbisog niini.

Dili lang si Elder Nilus ang nagpasiugda sa partikular nga bili sa kinabuhi sa skete. Aduna'y Lagda sa Skete nga gisulat sa usa ka dili mailhi nga awtor, tingali sa dili madugay sa wala pa ang kamatayon ni Elder Nilus, sa ikaduhang tunga sa ika-15 nga siglo[604] Posible nga kini nga Lagda gisulat gayud sa panahon nga ang komunal nga monastikong kinabuhi nahugno na sa Rus', ug ang walay ngalan nga awtor naningkamot, pinaagi sa iyang Lagda, sa pagbatok sa mga kalikuan sa idiorhythm. Ang Lagda sa Skete nakaplagan og praktikal nga aplikasyon sa gagmay nga ermitahan sa Hilagang Ruso, diin laganap ang nag-inusarang pagpuyo ug usahay nagpakita sa kinaiya sa kinabuhi sa skete, labi na sa ika-15 nga siglo ug unang kwarter sa ika-16 nga siglo, sa dihang milambo didto ang hugot nga aske-tismo; ang paglungtad sa daghang kopya sa Lagda sa Skete nagpakita nga kini laganap nga gigamit[605] .

Sa kabaliktaran, gipangayo sa Kagalang-galang Joseph sa Volokolamsk († 1515) ang hugot nga pagsunod sa komunal nga pagpuyo. Ang monastikong lagda nga iyang gikompila, nga nailhan nga 'Espirituhanong Sulat'[606] , among gihulagway sa kinatibuk-an (Kapitulo IV, 1). Ang Lagda ni Jose, sama sa Lagda ni Euphrosyne, usa ka komunal nga lagda; apan samtang ang Lagda ni Euphrosyne sobra ka mubo, ang Lagda ni Jose naglangkob sa usa ka matang sa koleksyon sa mga pagtulon-an mahitungod sa batakang mga lagda sa kinabuhi sa mga monghe. Kini nga talagsaong kinaiya sa lagda—ang pagkapareho niini sa usa ka koleksyon sa mga pagtulon-an o sermon nga magamit sa kapin sa usa ka henerasyon sa komunidad sa mga monghe—lagmit nga masabtan tungod sa kamatuoran nga, sumala sa obserbasyon ni Joseph mismo, ang mga monghe sa iyang panahon nagpaminaw lamang sa mga personal nga instruksiyon sa abbot ( ); tingali mao kini gayud ang hinungdan nganong gitawag ni Joseph ang iyang buhat nga 'espirituhanong testamento', usa ka panulondon, imbis nga 'monastikong lagda'.

Ang unang siyam ka kapitulo sa iyang lagda nagporma sa mga pagtulon-an, nga gisuportahan sa mga panultihon gikan sa Balaang Kasulatan ug sa mga asetikong sinulat sa mga Balaang Amahan. Ang Kapitulo 11 naglangkob og espesyal nga instruksiyon para sa abbot, nga naglatid sa iyang mga katungdanan ngadto sa monasteryo, ug usa ka pagtulon-an para sa mga igsoon. Ang praktikal nga panghunahuna ug relihiyosong pormalismo sa nagtukod sa Orden Josephite nagdala kaniya sa pagbalik-balik sa unang siyam ka pagtulon-an sa porma sa mubo nga mga lagda, nga gituyo aron pagdumala sa tibuok kinabuhi sa monasteryo gikan sa sayong buntag hangtod sa pagkahapon.

Gisundan kini sa duha pa ka kapitulo[607] ; ang una niini naglangkob og siyam ka 'tradisyon' – mga instruksiyon kung giunsa sa konseho sa mga tigulang pagsunod sa lagda, samtang ang ikaduha naglangkob og siyam ka 'pagbawala' nga magamit sa abbot ug sa konseho sa mga tigulang sa mga miyembro sa kapatiran nga

---

[604] Mansvetov. Op. cit. pp. 298–300. Kini nga charter nailhan lamang pinaagi sa detalyadong paghulagway niini. Deskripsyon. 2. 3. pp. 730–732; sayop ang sugyot ni Makarii (2nd ed., vol. 6, pp. 77–78) nga kini nga lagda tingali gisulat sa usa ka disipulo ni Nilus sa Sora, kay ang pinakamaagang mga kopya niini nagagikan pa sa tunga-tunga sa ika-15 nga siglo.

[605] Mansvetov. Op. cit. pp. 301–303, 299.

[606] VCHM. Septyembre. Bahin 1. pp. 499–615. Usa ka buod sa: Khrushchev. Iosif Volotsky. pp. 59–63, 75–80. Makarii. 2nd ed. 7. pp. 61–66.

[607] Sa pipila ka mga listahan sa 'Espirituhanong Epistola', ang taas nga mga ulohan sa duha ka kapitulo ra ang giapil, nga walay sulod nga teksto. Description. Vol. 2, Part 2. p. 520.

nakalapas sa lagda. Sa ulohan niining kapitula, gipasiugda ni Joseph nga ang mga lagda sa komunal nga kinabuhi sa mga monghe gihimo niya subay sa modelo sa mga lagda ug mga instruksiyon sa pag-ascetismo ni San Basil nga Dako ug sa monastikong lagda ni San Theodore nga Studite.

Sa katapusang kapitulo, aron ipasiugda ang panginahanglan sa hugot nga pagka-asketiko, gisaysay ni Joseph ang mga pananglitan sa mga katingalahang buhat sa mga monghe nga gihimo sa mga balaan nga misidlak sa tibuok yuta sa Rusya, nga ang ilang kinabuhi magsilbi nga 'lagda' ug 'hulad' alang sa monastisismo sa Rusya. Sumala kang Joseph, nahibal-an niya kining mga asetikismo atol sa iyang peregrinasyon sa mga monasteryo. Sa introduksyon, iyang gisulat nga ang balaang mga amahan nagtudlo sa mga monghe nga nagpuyo sa komunal nga mga kuwarto dili lang sa pulong kondili usab sa sinulat. Tungod kay, iyang giingon pa, ang pamaagi sa kinabuhi sa mga monghe dili angay sundon sa tanang monasteryo, ang kasamtangang mga abbot kinahanglan buhaton usab kini – maghatag og oral ug sinulat nga mga instruksyon sa kapatiran, nga pareho ka-pilit kanila sama sa mga pagtulon-an sa mga balaang amahan[608] .

Ang 'Espirituhanong Sulat' ni Joseph usa ka detalyadong lagda sa monastiko, nga nagdumala sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa mga monasteryo hangtod sa labing gamay nga detalye, samtang naghatag og partikular nga pagtagad sa gawasnong pamatasan sa monghe.

Lahi nga espiritu ang nag-agi sa 'Panudlo sa Iyang mga Disipulo Mahitungod sa Kinabuhi sa Skete' ni San Nilus sa Sora († 1508), nga, sa aspeto sa sulod, dili usa ka monastikong lagda, kay naghisgot lamang kini sa mga batakang prinsipyo sa kinabuhi sa monghe, labi na ang pakigbisog sa monghe batok sa mga tukso ug mga sala. Atong gihisgutan na pag-ayo ang sulod sa 'Mga Panudlo' sa ibabaw (Kapitulo IV, 2). Dinhi, atong hinumduman lang nga ang panan-aw ni Nilus sa kinabuhi sa monghe lahi kaayo sa kang Joseph, kay mas gusto niya ang kinabuhi sa skete kaysa sa cenobitic nga kinabuhi, sama sa gibuhat ni Joseph.

Makita nato ang usa ka paningkamot sa paghiusa sa duha ka porma sa kinabuhi monghe ug sa pagkuha sa mapuslanon para sa kapatiran gikan sa duha sa lagda sa monghe ni San Cornelius sa Komel († 1538). Ang iyang 'Konstitusyon, o Mga Lagda sa Paglihok' (alang sa mga monghe)[609] , nga among gigamit sa paghulagway sa kinabuhi niining bantugang asketiko sa Karaan nga Rus' (Kapitulo III, 4), gikuha ang istriktong komunal nga kinabuhi ni Joseph ug ang hingpit nga dili pagpanag-iya ni Nilus isip basihanan sa aske-tisis sa monastiko. Gipraktis ni Cornelius ang duha ka prinsipyo sa iyang monasteryo.

Usa pa ka komunal nga lagda gikan sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo. Ang sugilanon sa gigikanan niini mao kini: ang Banal nga Gerasimus sa Boldino († 1554), nga nagtukod og upat ka monasteryo sa rehiyon sa Smolensk, kaniadto nagtigom sa mga monghe sa iyang Balaang Trinidad nga Monasteryo sa Boldino ug sa mga abbot sa tulo pa ka ubang monasteryo, ug gisugo ang usa sa mga monghe nga isulat, samtang gidikta niya, ang iyang mga hinumduman sa iyang kaugalingong kinabuhi isip monghe. Gidugang niya niini ang usa ka 'Testamento', nga naghisgot sa panginahanglan sa pagpreserbar sa komunal nga kinabuhi sa mga monasteryo nga iyang natukod[610] . Kini nga Lagda dili nagpakita sa indibidwal nga mga kinaiya sa asetikong panan-aw ni Gerasim; naglangkob kini sa kinatibuk-ang mga prinsipyo sa komunal nga kinabuhi. Ang bahin nga naghisgot sa abad sa monasteryo labi ka makapaikag. Gipasabot ni Gerasim nga ang kapatiran kinahanglan mosunod sa kabubut-on sa abá sa tanang butang; apan kon ang abá mismo makalapas sa lagda, ang kapatiran sa monasteryo mahimong magpadala og delegasyon kaniya, nga gilangkoban sa labing respetadong monghe nga nailhan tungod sa kalig-on sa ilang kinabuhi, aron ipahinumdom kaniya, sa espiritu sa gugma ug pagpaubos, ang iyang mga sayop o paglapas. Dugang pa, gipangayo ni Gerasimus nga magpabilin ang mga monghe sa samang monasteryo sa tanang panahon, imbis nga molalin gikan sa usa ka monasteryo ngadto sa lain.

Ang tanan niining mga monastikong balaod nagagikan sa personal nga inisyatibo sa tagsa-tagsa ka mga asketiko. Sa kinauyokan, nahimo silang tanan tungod kay ang mga asketiko nangita, pinaagi niini, sa pag-organisar sa sulod nga kinabuhi sa monastiko sa mga monasteryo nga ilang gitukod sa paagi nga kini labing

---

608 Kini nga mga kapitulo (VChM, pp. 546–563), nga nailhan nga 'Usa ka Tubag sa mga Mausisaon', kasagarang gipatik nga bulag, pananglitan, sa: LZAK, vol. 2 (1862) o sa: Chteniya, 1847, no. 7 (sa gipamubo nga porma). Ang mga panan-aw ni Joseph sa kinabuhi sa monghe gipadayag usab sa ikapitong homilía sa iyang pangunang buhat – 'Ang Magpasidaan' – ug sa usa ka sulat ngadto sa usa ka dili mailhi nga monghe (DAI. 1. Blg. 211).

609 Ang Lagda, sa: IRI. 4. pp. 673–704; usa ka detalyadong paghulagway sa: Konoplev. Op. cit. 96–100 ug Makarii. 2nd ed. 7. p. 67; ug usab Muravyov. Russian Thebaid. p. 20.

610 Ang 'Testamento' ni Gerasim sa: Deskripsyon sa Diyosesis sa Smolensk (1864). pp. 291–295; IRI. 3. p. 413; Klyuchevsky. Mga Kinabuhi. p. 305; Kadlubovsky. Op. cit. pp. 290 ug mosunod. Klaro gikan sa Kinabuhi ni Anthony sa Siy nga usa ka komunal nga lagda gipaila usab sa iyang monasteryo. Kadlubovsky. Op. cit. p. 311.

mohaom sa ilang mga asketikong ideyal; gituyo usab kining mga lagda aron masiguro nga ang natukod nga han-ay mapreserbar kutob sa mahimo human sa kamatayon sa nagtukod sa monasteryo. Gihisgutan na nato sa ibabaw kung unsa kaimportante ang personal nga awtoridad sa nagtukod sa monasteryo, ug kung giunsa siya pagdayeg pagkahuman sa iyang kamatayon. Bisan pa nga kining tanan nga mga balaodnon—nga gisulat isip usa ka testamento para sa mga kaubanan sa tigkompila ug para sa umaabot nga mga henerasyon sa mga monghe—adunay klarong mga kinaiya sa hagiograpiya, kini gihapon hugot kaayo nga gisagulan sa lokal nga kolor. Busa, gipugngan ang posibilidad nga kini sundon o gamiton ang lagda sa usa ka monasteryo sa lain, labi na kay dili ganahan ang mga karaang Rusong monghe sa sinulat nga mga lagda nga nagdumala sa tanan sa pinakagamay nga detalye. Kini nagpasabot sa katingalahang kalainlain sa pag-organisar sa kinabuhi sa mga monghe sa lain-laing monasteryo, bisan pa man nga posible nga ang tanan niining mga monasteryo nagpuyo ubos sa usa ka komunal nga lagda, ingon man usab sa mga kalainan nga naobserbahan sa estruktura sa kinabuhi sa mga monghe sulod sa usa ka monasteryo sa nagkalain-laing kapanahonan, depende sa gidugayon sa panahon nga nilabay sukad sa kamatayon sa nagtukod sa monasteryo o sa usa ka partikular nga abbot nga adunay kusgan nga pagbuot ug dakong gasa sa espirituhanong paggiya. Kining tanan nga mga lagda mas suod nga nalangkit sa kasaysayan sa tagsa-tagsa ka monasteryo ug sa moral nga teolohiya sa karaang Rus' kaysa sa kinatibuk-ang kasaysayan sa karaang Rusyano nga monastisismo. Bisan pa nga nahimo silang tanan sulod sa kalahating siglo – ang 'Tradisyon' ni Nil sa katapusan sa ika-15 nga siglo, ug ang 'Testamento' ni Gerasim sa dili madugay sa wala pa ang 1554 – dili kaayo dako ang ilang impluwensya, ug wala sila magdala og bisan unsang reporma sa kinabuhi sa mga monghe. Ang ingon nga lagda nagpahimo sa espirituhanong hulagway sa awtor nga mas madani, apan epektibo ug mabunga kini sa mubo ra nga panahon. Ang nag-inusarang kinaiya nga pareho niining tanan nga mga lagda, gawas sa lagda ni Nil sa Sorsk, mao ang paghatag ug prayoridad sa cenobitikong paagi sa kinabuhi.

2. Mga lagda sa monastiko sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo

Ang unang paningkamot sa hirarkiya sa simbahan sa pag-usab sa kinabuhi sa mga monghe ug sa pagtaas sa espirituhanong pamantayan niini wala pa mahitabo hangtod sa katapusan sa unang kwarter sa ika-16 nga siglo. Ang inisyatibo gikan kang Makarii, Arsobispo sa Novgorod, ang umaabot nga Metropolitan sa Moscow. *Niadtong 1526–27, nagpadala siya og sulat kang Dakong Prinsipe Vasily III, diin iyang gihangyo ang pagtugot aron ipaila ang pipila ka mga kausaban ug pagpaayo sa organisasyon sa mga monasteryo sa iyang diyosesis*[611] *. Sa iyang sulat, gisulat ni Makarii nga upat ra ka monasteryo sa diyosesis sa Novgorod ang nagsunod sa Kinovian nga lagda, samtang ang tanan nga uban nagsunod sa Idiorhythmic nga lagda, ug nga, sa kinatibuk-an, daghan kaayong kagubot sa kinabuhi sa mga monghe. Gikan sa kronika*[612] *nasayran nato nga niadtong 1528 gitawag ni Macarius ang tanang abá sa diyosesis ngadto sa Novgorod ug, sa iyang arkipastoral nga pahayag, girekomenda niya nga maghimo sila og mga lakang aron usbon ang kinabuhi sa mga monghe ug ipatuman ang hugot nga komunal nga lagda sa mga monasteryo nga ilang gipangdumala. Napulo'g unom ka mga abá ang misaad sa pagbuhat niini, samtang duha ang misupak sa tambag sa obispo ug nagpugos sa pagpabilin sa idiorhythmic nga praktis sa ilang mga monasteryo. Sumala sa kronika, wala pugson sa arsobispo ang mga mapugos nga abá, apan gisulti lang niya nga sila manubag sa Diyos sa ilang mga lihok. Kauban niining reporma, gipadala ni Arsobispo Makarios sa mga monasteryo ang gitawag nga 'Charter of Rules', diin iyang gibalik-balik ang iyang mga instruksiyon bahin sa pagsunod sa komunal nga kinabuhi. Usa niini nga mga statutory charter, nga gipadala sa Monasteryo sa Balaang Espiritu, nagpabilin hangtod karon*[613] *. Kining mga instruksyon ni Macarius wala'y kalainan sa ubang Kinovian nga mga estatuto, sama sa estatuto ni San Jose; kini gipahimutang sa usa ka klaro kaayo nga paagi. Makapaikag nga mapansin nga sa buhat ni Macarius makita nato ang usa ka bahin nga sa ulahi mobalik sa lagda ni San Gerasimus sa Boldino, mao ang paghisgot sa katungod sa mga igsoon nga ipahibalo sa abá ang bisan unsang paglapas niya sa monastikong lagda.*

Kauban sa mga lakang batok sa bulag nga pagpuyo, gipapas ni Arsobispo Makarios ang gitawag nga 'doble nga monasteryo'. Walo ka monasteryo sa kababayen-an ang nabilin sa iyang diyosesis, apan karon kini gipangdumala na sa mga abbesses imbis sa mga abbots, sama sa kaniadto; Sukad niadto, ang mga banal nga

[611] DAI. 1. Blg. 22.
[612] PSRL. 6. p. 284.
[613] AI. 1. Blg. 292.

serbisyo sa mga monasteryo sa kababayen-an mahimo lamang ipahigayon sa mga pari sa parokya[614] . Ang mga dobleng monasteryo () naglungtad na sa Byzantium, ug nailhan usab sa Kasadpan atol sa Gitnang Panahon[615] . Ang mga sagol nga monasteryo sa Muscovy, sama sa Byzantium, gi-organisar base sa usa ka sistema sa bulag nga pagpuyo: ang mga monghe ug mga madre nagpuyo sa bulag nga mga selda, nga gipahimutang palibot sa simbahan ug sa kinatibuk-an naglangkob sa monasteryo, kasagaran gilibotan usab sa pader; ang monasteryo naa sa ilawom sa awtoridad sa usa ka abbot. Gikondena ni San Nil sa Sora kini nga pag-abuso[616] . Naglungtad ang ingon nga mga monasteryo, pananglitan, sa Pskov sa ulahing bahin sa ika-15 ug sayong bahin sa ika-16 nga siglo[617] . Gipapas sa Konseho sa 1503 ang mga sagol nga monasteryo; dugang pa, gidili niini nga ang mga monasteryo sa kababayen-an adunay mga abá o espirituhanong amahan gikan sa mga monghe; ang espirituhanong amahan mao ang pari sa parokya[618] . Apan, lagmit nga walay praktikal nga epekto kini nga pagdili, tungod kay niadtong 1528 napugos si Arsobispo Makarii sa pagpagawas pag-usab sa maong pagdili. Gihulagway usab sa Stoglav ang mga dual nga monasteryo ingon usa ka pag-abuso ug gipamatud-an pag-usab ang dekreto sa 1503.[619]

Ang mga lakang ni Macarius batok sa idiorhythm lokal ra ang kinaiya, kay kini naglangkob lamang sa iyang diyosesis. Klaro gikan sa mga dekreto sa Stoglav nga nagpadayon gihapon ang paglungtad sa komunal ug sa mga monasteryo nga nagpuyo nga bulag. Ang mga prosedyur sa Stoglav (Kabanata 52) nagpakita nga giila ang duha ka matang sa monasteryo; dugang pa, ang Stoglav (Kabanata 85) nag-ingon nga ang mga monghe kanunay mobiya sa mga cenobitic nga monasteryo tungod kay dili nila makaya o dili sila gustong mosunod sa mga lagda sa komunal nga charter. Gidili sa Stoglav ang pagtukod og bag-ong gagmay nga hermitage, diin kasagaran nagpuyo ang mga monghe subay sa lagda sa indibidwal nga pagpuyo; gisugo niini nga ang gagmay nga hermitage nga duol sa usag usa paghiusa ngadto sa usa ka monasteryo, apan wala maghisgot ang mga dekreto kung unsang lagda ang angay ipatuman sa ingon nga gihiusa nga mga monasteryo. Ang Kapitulo 49, nga gipahinungod gayud sa 'matinuoron nga mga monasteryo', naglangkob og kinatibuk-ang mga probisyon sa kinabuhi sa mga monghe; ang mga cenobitikong monasteryo sakop sa kinahanglanon sa komunal nga pagkaon ug sa pagdili sa pagdala og suplay sa pagkaon sa mga selda ug pagtipig niini didto.

Sa tibuok ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, ang mga monasteryo nagpadayon nga nabahin sa mga nagpraktis sa kinabuhi sa pag-inusara ug sa mga nagpraktis sa komunal nga pagpuyo. Nagpakita ang daghang bag-ong mga monastikong estatuto nga gihimo sa inisyatibo sa tagsa-tagsa ka mga asketiko. Usa ka iladong asketiko nga ginganlan og Eleazar († 1656) misulat og usa ka estatuto sa unang kwarter sa ika-17 nga siglo para sa iyang hermitage sa Isla sa Anzer sa White Sea, diin ang mga monghe nagpuyo sa tagsa-tagsa ka selda. Ang lagda naglangkob og istriktong mga kinahanglanon mahitungod sa monastikong paagi sa kinabuhi[620] . Ang abá sa Monasteryo sa Simonov sa Moscow, si Arkhimandrita Gabriel (Dometsky), naghimo og duha ka lagda: usa para sa indibidwal nga pagpuyo (1683) ug usa para sa komunal nga pagpuyo (1690); Kini mahimong nagpakita nga ang monasteryo nibalhin gikan sa idiorhythmic ngadto sa cenobitic nga paagi sa kinabuhi niadtong mga tuig, o nga ang duha ka balaod gipatuman sabay sulod sa monasteryo. Importante nga hinumduman nga kini nga monasteryo usa sa pinakadako sa Moscow ug duol sa pamilya sa hari, labi na sa paghari ni Tsar Alexei Mikhailovich († 1676). Ang abad sa lain nga monasteryo sa Moscow – ang Monasteryo sa Pagkabanhaw – nga ginganlan og Nikanor (1688–1698), naghimo og kinovian nga lagda para sa iyang mga igsoon[621] . Mahunahuna nga ang tinuod nga motibo sa paghimo niining mga lagda mao ang pagkunhod sa kinabuhi sa mga monghe niining dagkong ug dato nga mga monasteryo sa kapital (Ang Monasteryo ni Simonov adunay dagkong mga yutang panag-iya). Sa sayo pa sa pagtukod sa kini nga monasteryo ( ), gipaila ni Banal Teodoro sa Rostov ang usa ka istriktong komunal nga lagda didto, nga, sumala kang Banal Jose, gisunod pa sa ikaduhang tunga sa ika-15 nga siglo; ang monghe nga si Zinovy sa Otensk, sa iyang mga sinulat,

---

614 PSRL. 6. p. 285.
615 Sokolov. Ang Sulodnong Estado. p. 325.
616 'Ang Leyenda' ni Nilo (1849). pp. XXI–XXII.
617 PSRL. 4. p. 278.
618 Makarii. 2nd ed. Vol. 6. pp. 123–124.
619 Stoglav. Ch. 82. Ed. Kozhanchikov. p. 244.
620 Filaret. Russian Saints (1861). Enero. p. 77. Ang Basahon sa mga Balaan, sa: Readings. 1887. 4. Blg. 324; Yakontov. Mga Kinabuhi sa mga Asketiko sa Amihanan nga Rusya (1882). pp. 197–198.
621 Filaret. Review. Vol. 1. pp. 377, 363, 266; Popov, N. 'Deskripsyon sa mga manuskrito sa Monasteryo sa Simonov sa Moscow', sa: Readings. 1910. Vol. 3. p. 233.

naghisgot sa labi ka mapainubsanon ug yano nga kinabuhi sa mga monghe sa Monasteryo sa Simonov sa 1520s, sa dihang nagpuyo didto si Prinsipe-Monghe Vassian Patrikeev[622] .

Ang hirarkiya sa simbahan kanunay nga nagpagawas og kinatibuk-ang mga direktiba nga nagsugo sa mga abá nga masiguro ang pagsunod sa mga monastikong estatuto sa duha ka matang. Gihisgutan kini sa mga Konseho sa 1667, 1675 ug 1681, nga nagmando nga ang mga obispo sa diyosesis magbantay sa pagpatuman sa mga estatuto[623] . Sukad pa sa 1680s ug 1690s, daghang mga arkipastoral nga pahimangno ngadto sa lain-laing mga monasteryo ang nakaabot kanato, nga nag-awhag nga dili supakon ang mga monastikong estatuto[624] . Ang tanang mga dokumento nga nakalabang hangtod karon, bisan direkta o dili direkta nga may kalabotan sa isyu sa mga monastikong estatuto, nagpakita nga sa ika-16 hangtod ika-17 nga siglo, pareho nga gipraktis sa mga monasteryo sa Rusya ang komunal ug indibidwal nga porma sa pagpuyo; sa kasubo, dili matino ang numerikal nga ratio tali sa duha ka matang sa mga monasteryo. Makahunahuna ra kita nga, tungod kay mas kanunay nga gihisgutan sa mga tinubdan ang komunal nga lagda, kini nga lagda tingali mas laganap o mas kanunay nga gilapas, samtang ang lagda sa indibidwal nga pagpuyo, nga gipraktis kadaghanan sa amihanang mga disyerto, mas hugot nga gisunod.

3. Ang Panloob nga Estruktura sa Kinabuhi sa Monasteyo

Ang lagda sa monastiko klarong gituyo nga mahimong batakang bato sa internal nga organisasyon sa usa ka monasteryo, apan motumaw ang pangutana kung tinuod ba kini. Kinahanglan nga buhaton ang kalainan tali sa duha ka aspeto sa kinabuhi sa monastiko: ang organisasyon sa administrasyon ug ang pagtuman sa mga kinahanglanon sa lagda. Mahitungod sa una, masulti nga, kutob sa gitugotan kita sa paghukom sa mga materyal nga anaa kanato, sa kinatibuk-an gamay ra ang kalainan sa administratibong organisasyon sa mga monasteryo sa duha ka tipo sa praktis; hinungdanon kaayo ang kamatuoran nga halos tanang monasteryo sa duha ka tipo nagpanag-iya og yuta, nga ang pag-uma niini nagdala og pipila ka mga sangputanan. Ang disiplina sa monastiko naimpluwensyahan sa tulo ka mga hinungdan: una, ang mga panan-aw niadtong panahona sa monastikong asketismo, ang kahulugan ug katuyoan niini; ikaduha, ang kinatibuk-ang pagtan-aw sa cenobitik ug idiorrhythmik nga mga pamaagi sa kinabuhi; ug ikatulo, ang halapad nga sekularisasyon sa sulod nga kinabuhi sa monastiko ug ang pagkunhod sa disiplina nga resulta sa pagpanag-iya og yuta. Ang walay hunong nga sekularisasyon sa kinabuhi sa mga monghe nakahatag og kadaut sa organisasyon sa administrasyon, sa mga kalihokan sa mga awtoridad sa monasteryo, ug sa disiplina sa mga monghe. Dugang pa, ang kinaiya sa administrasyon sa monastiko naimpluwensyahan sa sekular nga mga awtoridad, nga kanunay kaayo misamok sa mga eklesiastikal nga buluhaton, sama sa klarong makita sa atong pagtuon sa relasyon tali sa simbahan ug estado, monastikong kolonisasyon, ug pagdumala sa ekonomiya sa monastiko.

Sumala sa charter, sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, sama sa nahitabo kaniadto sa ika-14 ug ika-15 nga mga siglo, ang abá sa usa ka monasteryo gipili sa komunidad sa mga monghe ug gikumpirma sa obispo sa diyosesis; sa gitawag nga stauropegial nga mga monasteryo, nga nasakop sa hurisdiksyon sa patriyarka, ang eleksyon sa abá kinahanglan pa makakuha og kumpirmasyon gikan sa patriyarka[625] . Ang proseso sa pagpili nag-ila dili lamang sa personal nga merito sa kandidato, sa kaigpit sa iyang kinabuhi ug sa iyang edukasyon, kondili usab sa ubang mga kahimtang: ang kaliwatan nga boyar ug ang abilidad sa pagdumala sa mga panag-iya[626] . Napabilin ang pipila ka makapaikag nga mga dokumento, diin klaro nga sa pagpili og bag-ong abá, ang komunidad sa mga monghe mosulod sa usa ka matang sa kontrata uban kaniya; o, mas tukma, ipresentar sa komunidad kaniya ang ilang 'dekreto', nga kinahanglan niyang pirmahan ug dayon tumanon[627] . Kasagaran, ang abá gikan sa lain nga monasteryo. Sa ikaduhang tunga sa ika-16 nga siglo ug sa tibuok ika-17 nga siglo, ang eleksyon sa usa ka abá sa komunidad sa mga monghe nahimong talagsaon; kini nga kostumbre nagpabilin lamang sa mga hilit o gagmay nga monasteryo. Sa dagkong ug manggaranon nga mga monasteryo, ingon man sa tanang monasteryo sa Moscow, ang mga abá gitahasan pinaagi sa dekrito ug sa sugo sa tsar o sa

---

[622] Ang 'Espirituhanong Sulat' ni Joseph sa: VChM. p. 552; Zinovy sa Otensk. Pamatud-an sa Kamatuoran (1863). p. 901.
[623] AAE. 4. Blg. 204; AI. 4. Blg. 253; 5. Blg. 75. PSZ. 1. Blg. 412.
[624] AAE. 4. Nos. 311, 312; charter ni Adrian, sa: Vremennik. 11. pp. 30–46.
[625] Pananglitan: RIB. 6. Mga Blg. 54, 61, 63, 129, 113; AI. 1. Blg. 37; AAE. 1. Mga Blg. 40, 108. Ang mga estatuto ni Jose ug Gerasim nagtumong usab sa eleksyon sa abbot sa komunidad sa mga monghe; tan-awa usab: Stoglav. Kabanata 86. Ed. Kozhanchikov. p. 250; AYu. 2. No. 274; Zhmakin. Metropolitan Daniel. p. 110. Mahitungod sa mga stauropegial nga monasteryo: Milaљ. Op. cit. pp. 672, 675.
[626] RIB. 6. p. 54. OLDP (1881). p. 89.
[627] Dosifei. Deskripsyon sa Monasteryo sa Solovetsky (1836). p. 67.

patriyarka. Kini nga matang sa pakialam sa mga sekular nga awtoridad sa sulod nga mga kalihokan sa mga monasteryo nahitabo na kaniadto, sa panahon sa paghari ni Dakong Prinsipe Vasily III (1505–1533), apan ang praktis labi nga napalig-on ubos sa mga Tsar nga sila Ivan IV (1547–1584) ug Alexei (1645–1676)[628] . Ang Stoglav (Kapitulo 86) nag-ingon sa mosunod: ang abádo gitahasan sa metropolitano o obispo-diyosesis sa hangyo sa komunidad monghe, uban sa pagtugot sa tsar. Daghang mga hagiograpiya ang nagpakita kung unsa ka kanunay nga ang mga nagtukod sa mga monasteryo gitahasan sa metropolitano, ug pagkahuman sa patriyarka[629] .

Bisan pa man nga ang mga estatuto nga gihisgutan sa ibabaw nagtudlo sa komunidad monghe sa pagkinahanglan nga mosunod sa kabubut-on sa abad, sa samang higayon nagpataw kini og pipila ka mga limitasyon sa awtoridad ug inisyatibo sa abad; kini nga awtoridad gipugngan sa konseho sa mga tigulang nga monghe – usa ka konseho nga naglangkob sa labing eksperyensiyadong mga tigulang nga monghe, kasagaran nag-12[630] . Ang lagda ni Euphrosyne wala gyud maghisgot bahin niining konseho; sa kasukwahi, sa lagda ni San Jose, gihatagan og hinungdanong papel ang konseho sa mga tigulang monghe sa pagdumala sa monasteryo (mga kapitulo 13 ug 14). Klaro gikan niining mga kapitulo nga ang institusyon sa konseho sa mga tigulang naglihok nga kauban sa kabubut-on ug awtoridad sa abad. Sa estrikto nga pagkasulti, wala pa gilimitahan sa konseho ang awtoridad sa abá, apan sa mga butang nga may kalabotan sa disiplina sa monastiryo, hapit pareho kini og katungod sa abá, kay gihatagan ni San Jose ang konseho og katungod sa pagpahamtang og silot sa mga igsoon tungod sa paglapas sa lagda ug, sa kinatibuk-an, sa pagbantay sa pagtuman niini. Kini nga 'konstitusyonal' nga kinaiya mas klaro pa nga gipadayag sa charter ni San Gerasim sa Boldino; sama sa nahisgutan na, ubos niini nga charter ang konseho sa mga tigulang makahimo sa paghimo og mga obserbasyon ug pagsaway sa abá. Ang katungod sa konseho sa mga tigulang sa pagtudlo sa mga sayop sa abá gipahinumduman usab sa charter ni Arsobispo Makarios, nga gihimo para sa Monasteryo sa Balaang Espiritu. Ang pagsunod sa monghe sa abá lahi kaayo sa walay kondisyon nga pagsunod sa monghe sa iyang espirituhanong amahan. Tingali mao kini ang hinungdan nganong sa ika-16 ug ika-17 nga siglo, ang sistema sa espirituhanong giya wala maglapnag (labi na sa mga cenobitic nga monasteryo)[631] .

Ang pagkapareho sa mga katungod sa abá sa mga katungod sa konseho sa mga tigulang nagdala sa sulod niini og mga binhi sa panagbangi. Nasayud kita sa daghang mga kaso diin ang usa ka abá, sa iyang paningkamot nga supakon ang paglapas sa mga asetikong gikinahanglan sa monastikong charter, napildi sa dihang nakasinati siya og pagsukol gikan sa komunidad sa mga monghe, nga dili mosunod sa mga sugo sa abá ug mobiya sa ilang mga batasan nga supak sa charter. Si Elder Paisius Yaroslavov, nga nagdumala sa Trinity-Sergius Monastery sulod sa pipila ka tuig (1479–1482), napugos nga mibiya sa iyang katungdanan isip abbot ug mibalik sa lasang sa Belozero. Si Elder Artemy nakapamuno niining monasteryo sulod lamang sa tunga ka tuig (1551), pagkahuman niini, tungod sa pagsuway sa mga monghe, mibiya siya sa katungdanan isip abbot[632] . Napugos usab si Banal nga Jose sa pakigbisog batok sa komunidad sa mga monghe. Si Metropolitan Daniel (1522–1539), atol sa iyang pagdumala isip abbot sa Monasteryo ni San Jose, pipila ka tuig human sa kamatayon ni Jose, nakasinati usab og kalisud sa iyang relasyon sa komunidad sa mga monghe ug bisan pa misulat og usa ka espesyal nga traktado diin iyang gipatin-aw ang mga batakang prinsipyo sa komunal nga kinabuhi ngadto sa mga igsoon ug gipangatarungan ang iyang mga mando[633] . Halos tanan nga mga traktado nga naghisgot sa negatibong mga panghitabo sa kinabuhi sa mga monghe sa ika-17 nga siglo naghisgot sa

---

[628] Golubinsky. 2. 1. p. 700. Si Jose sa Volotsk nangayo kang Basil III nga magtudlo og usa ka abbot ug nagpadala kaniya og listahan sa 10 ka kandidato. Apan, si Basil misugo nga ang monghe nga si Daniel (gikan sa maong monasteryo), nga wala sa listahan, ang itudlo nga abbot. Zhmakin. Op. cit. p. 110; PSRL. 6. pp. 288, 289; AAE. 1. No. 238; AYU. 1. No. 381; RIB. 6. p. 61. Gorsky. Description of the Trinity-Sergius Lavra. 1 (1890). pp. 77, 80, 84, 85, 88, 97, 130, 156. Mahitungod sa panahon ni Tsar Alexei: AAE. 3. Nos. 262, 307, 331; 4. Nos. 37, 225, 253, 275, 322.

[629] Ang Banal nga Sergius sa Radonezh, si Cyril sa Belozero, si Paphnutius sa Borovsk, si Joseph sa Volotsk, si Gerasimus sa Boldino, si Eleazar sa Anzer, si Macarius sa Kalyazin, si Anthony sa Siy, si Euphrosynus sa Pskov ug uban pa.

[630] Sa ika-17 nga siglo, sa dihang ang abá gitudlo na sa tsar, hinay-hinay nga nawala sa mga katibuk-an sa katedral ang ilang kaniadto nga papel sa pagdumala sa monasteryo. Sa Monasteryo sa Savvo-Storozhevsky, nga nakadawat sa espesyal nga pabor ni Tsar Alexei, adunay, pananglitan, tulo ra ka tigulang sa konseho niadtong 1688, samtang ang gidaghanon sa mga monghe milapas sa 150. Belokurov. Mga Materyal para sa Kasaysayan sa Rusya (1888). p. 161.

[631] Tan-awa ang Kapitulo XV.

[632] Gorsky. Op. cit. 1. p. 73; AAE. 1. No. 237. p. 247. Kurbsky. The Tale (1842). pp. 134, 132. Mahitungod sa pagsuway sa abbot, tan-awa: AI. 1. Nos. 265 ug 276 (pareho nga may kalabotan sa ika-15 nga siglo).

[633] Ang Kinabuhi ni Jose, sa usa ka dili mailhi nga awtor, sa: Readings. 1903. Vol. 3. p. 18; Zhmakin. Op. cit. p. 664. Ang buhat ni Daniel: ibid. Apendis. pp. 55–57. Ang ubang mga buhat ni Daniel usab nagpasiugda sa pagka-kinahanglanon sa pagsunod.

kawalay-sunod sa komunidad sa mga monghe[634] . Ang pag-ilis sa eleksyon sa abbot pinaagi sa iyang pagtudlo—nga nahimong kasagarang praktis sa ika-17 nga siglo—natural nga nagpalig-on sa iyang posisyon sulod sa monasteryo, nga sa pipila ka bahin gikuhaan ang gahum sa konseho sa mga tigulang.

Ang konseho sa mga tigulang monghe[635] , kasagaran naglangkob og 12 ka miyembro, naglakip dili lang sa labing tigulang nga mga monghe sa monasteryo kondili usab sa mga monghe nga naggunit og espesipikong mga opisina nga may kalabotan sa pagdumala sa monasteryo. Una sa tanan niini mao ang cellarer (). Ang iyang posisyon sulod sa monasteryo labi ka responsable ug prestihiyoso; siya ang nagdumala sa tanang butang nga may kalabotan sa internal nga administrasyon sa monasteryo, ug, kung ang monasteryo adunay yuta, siya usab ang nagpahigawas sa kinatibuk-ang pagdumala niini. May kalabotan niini nga pagdumala, ang cellarer (gikan sa katapusan sa ika-15 nga siglo paingon sa unahan) adunay gahum sa hudisyal batok sa komunidad sa mga monghe ug sa mga mag-uuma sa monasteryo, nga iyang gihimo personal o pinaagi sa iyang mga representante. Sa metropolitan charter (mga tuig 1500), ang cellarer gihisgutan dayon pagkahuman sa abbot. Ang mga dokumento gikan sa Trinity-Sergius Monastery nga nagagikan sa 1495–1505 nagpakita nga ang cellarer gisaligan sa pagdumala sa mga propriedad sa monasteryo; siya usab responsable sa pagkuha og bag-ong mga propriedad ug sa pag-ilis o pagbaligya sa mga daan. Sa ika-16 nga siglo, usa ka espesyal nga selyo sa cellarer gibutang pa gani sa mga dokumento sa Trinity-Sergius Monastery nga may kalabotan sa administrasyon o pinansyal nga mga butang. Sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo, ang cellarer sa Trinity-Sergius Monastery nagsilbi usab isip clerk sa Monastic Office[636] . Ang dagkong monasteryo kanunay adunay posisyon nga cellarer[637] . Sa charter sa St Joseph, ang selda sa cellarer gitakda isip lugar sa mga miting bahin sa labing importante nga mga butang[638] . Ang usa ka dekreto sa tsar nga gipadala sa Spaso-Euthymian Monasteryo sa Suzdal (1640) naglista sa detalyado nga paagi sa tanang katungdanan sa bursar: pagdumala sa internal nga ekonomiya ug sa mga kabtangan sa monasteryo, pagpanalipod sa tesorerya sa monasteryo, pagbayad ug pagdawat sa kuwarta, pagbantay sa tukmang pagbayad sa abang ug pagtuman sa tanang obligasyon sa mga mag-uuma sa monasteryo, pagdumala sa pagtipig sa mga talaan sa monasteryo, paggamit sa gahum sa hudikatura batok sa mga sulugoon ug mag-uuma sa monasteryo, pagrepresentar sa monasteryo sa mga opisina sa Tsar ug sa mga administratibong lawas, ug uban pa.[639]

Sa ikaduhang tunga sa ika-16 nga siglo, ug labi na sa ika-17 nga siglo, kasagarang praktis nga ang gagmay ug kabus nga mga monasteryo i-apil sa dagko ug manggaranon nga mga monasteryo – ang gitawag nga 'mga kauban nga monasteryo'; Gibuhat kini sa gagmay nga mga monasteryo aron mapaayo ang ilang pinansyal nga kahimtang ug aron mapailalom sa patronahiya sa usa ka impluwensyal nga monasteryo, nga nagtinguha sa pagpalapad sa iyang mga pribilehiyo ngadto sa mga monasteryo nga nakadugtong niini. Ang tagdumala sa bodega sa pangunang monasteryo mao ang tawo nga naggunit sa administratibo ug hudisyal nga awtoridad ibabaw sa mga kauban nga monasteryo; dugang pa, ang katungod sa eklesiastikal nga hurisdiksyon gihatag usab kaniya sa mga abá sa mga kauban nga monasteryo[640] .

Ang aktuwal nga pagdumala sa kabtangan sa monasteryo – ang silera, mga bodega, kusina, istableng ug bakuran sa mga hayop – gisalig sa tagdumala, o tesorero; siya mao ang labing duol nga katabang sa cellarer ug nagreport diretso kaniya. Siya usa ka tigulang, respetadong monghe nga gipili sa mga kaigsuonan sa monasteryo alang niini nga katungdanan sa usa ka piho nga termino; ug lagmit usa usab siya sa konseho sa mga tigulang. Sa baylo, ang mga monghe nga responsable sa lain-laing aspeto sa ekonomiya sa monasteryo ubos kaniya: ang katabang nga steward, nga nagdumala sa mga silo ug bodega; ang panadero; ang magdumala sa refectoryo; ang magdumala sa istableng; ang sakristan; ug kasagaran ang katabang nga sakristan, ug uban pa. Aron dumalahan ang mga kabtangan sa monasteryo, ang tesorero adunay usab tibuok kawani sa mga

---

[634] AI. 5. Blg. 75; AAE. 4. Blg. 311, 312; PSZ. 1. Blg. 412.

[635] Uspensky, N. 'Mahitungod sa mga Dakong Maninukod sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky', sa: Readings. 1897. Vol. 1. pp. 3, 4, 11–12, 17.

[636] Golubinsky. Bol. 1, Blg. 2, p. 692; AI. Bol. 1, Blg. 100, 192, 292; Bol. 3, Blg. 69; DAI. Bol. 3, Blg. 87; AAE. Bol. 1, Blg. 381; Bol. 3, Blg. 47, 104, 294, ug uban pa.; Kedrov. Avraamy Palitsyn, sa: Readings. 1880. Bol. 6. p. 18. Gorchakov. The Monastic Office. p. 78.

[637] VChM. Septyembre. p. 607; AAE. 1. Blg. 221; 3. Blg. 298; AI. 1. Blg. 212; Makarii, Obispo. Historical Description of the Krasnogorsk Monastery, sa: Readings. 1880. 3. p. 81; Bogoslovsky. Op. cit. 1. p. 72; Belokurov. Materials (1888). p. 164; Dobroklonsky. Op. cit. p. 11.

[638] VChM. Septyembre. p. 607.

[639] AAE. 3. No. 298.

[640] AI. Bol. 1, Blg. 25, p. 178; Bol. 5, Blg. 65, p. 195; AAE. Bol. 4, Blg. 144.

katabang: ang katabang nga tesorero, ang mga tigulang sa baryo, o mga tagdumala. Sa dagkong monasteryo, daghan kaayo ang gidaghanon sa mga monghe nga gitahasan sa espesipikong mga buluhaton. Pananglitan, sa ika-17 nga siglo, adunay labing menos 46 sa Monasteryo sa Solotchinsky (Distrito sa Ryazan) ug 51 sa Monasteryo sa Savvo-Storozhevsky; ang uban kanila nagbuhat og lain-laing mga katungdanan, lakip na ang mga may kalabotan sa banal nga pag-alagad[641] .

Sa espirituhanong pag-atiman sa komunidad sa mga monghe, ang labing duol nga katabang sa abá mao ang penitensyaryo sa monasteryo, ug sa pipila ka mga monasteryo aduna usab mga espirituhanong tigulang; ang mga espirituhanong tigulang nagsilbi isip mga mentor ug espirituhanong amahan sa mga nobis ug bag-ong gi-orden nga mga monghe. Ang mga banal nga serbisyo gisaulog sa mga monasteryo lamang sa mga hieromonk ug hierodeacon; ang mga pari sa parokya (puti nga mga pari, o 'beltsy') nag-alagad lamang sa mga monasteryo sa kababayen-an, sumala sa gipahimutang sa mga Konseho sa 1503 ug 1551. Ang ecclesiarch (ustavshchik) mao ang responsable sa pagsiguro nga ang mga serbisyo gihimo subay sa mga lagda; siya usa ka tigulang nga monghe nga maalamon sa Typikon (monastikong lagda); gitabangan siya sa canonarch (golovshchik) – sa dagkong mga monasteryo adunay duha o tulo ka canonarch sa bisan unsang panahon – ingon man usab sa psalm-reader ug sa paramonar (ponomar); naa usab usa ka monghe nga tigpukaw – usa ka monghe nga mopukaw sa mga kaigsuonan alang sa gabii nga mga serbisyo; usa ka tigbitbit ug kandila, o tigulang sa kandila – usa ka monghe nga nag-apod-apod ug kandila alang sa mga serbisyo (pananglitan, sa Semana Santa); usa ka tigbantay sa simbahan, o tigulang sa simbahan, nga nagsiguro nga ang mga magsoon maglihok sa husto atol sa mga serbisyo ug nga limpyo ang simbahan, usa ka tigbuhat og prosphora, ug usa ka mag-ring sa kampana[642] .

Klaro nga ang gidaghanon sa mga monghe nga nagbuhat sa espesipikong mga katungdanan nagkalainlain tali sa dagkong ug gagmay nga monasteryo; sa komunal nga mga monasteryo, labi na kadtong adunay dagkong mga propriedad, daghang mga monghe ang nagtrabaho sa nagkalain-laing sanga sa ekonomiya. Kung, labaw pa, gipadala sila isip mga manedyer o mga tigbantay sa mga layo nga baryo o sa mga negosyo (sama sa gilingan, asinan, lugar sa pangisda o lugar sa pagputol og kahoy), hingpit na silang nahimulag sa sulod nga kinabuhi sa monasteryo; bisan pa nga nagpabilin silang hugot nga nakadugtong sa monasteryo, ang maong panag-uban dili na espirituhanon o relihiyoso, kondili purong kalibutanon – ang pag-atiman ug pagdumala sa mga propriedad sa monasteryo. Sa gagmay nga monasteryo ug hermitahan, kasagaran mas taas ang espirituhanong pamantayan ug mas dili kasagaran malapas ang mga patakaran sa monastiko, bisan pa dili kini mahimong kinatibuk-an. Ang estruktura mismo sa kinabuhi sa mga monghe nagdala sa sulod niini sa mga binhi sa sekularisasyon, ug pipila ra ka mga asketiko ang nakalabaw sa kinatibuk-ang espirituhanong lebel.

4. Ang Ritwal sa Paggupit sa Bawot ug ang Espirituhanong Giya sa mga Novis

Ang pagsulod sa usa ka monasteryo ug ang mosunod nga paggupit sa buhok ngadto sa kinabuhi sa monghe kanunay usa ka labing hinungdanon nga lakang alang sa usa ka tawo nga nangita sa paghatag sa iyang kinabuhi og espesyal nga Kristohanong-asketa nga kahulugan ug katuyoan. Ang kahinungdanon niining lakang nalangkit sa relihiyosong responsibilidad nga kauban sa kinabuhi sa monghe. Ang sulod nga espirituhanong responsibilidad alang sa umaabot nga monghe labi pang gipataas tungod sa kamatuoran nga, sa Simbahang Sidlakan ug sa sulod sa Ortodoksong monastisismo, ang tonsura sa usa ka monghe dugay nang giisip nga usa ka sakramento. Si Dionysius the Areopagite (sa ulahing ika-5 o sayong ika-6 nga siglo), nga ang mga buhat gihatagan og dakong bili sa Ortodoksong monastisismo, nagtan-aw sa tonsura sa monghe isip ikalima sa unom ka sakramento; si San Theodore the Studite († 826) usab naghatag og sakramental nga kahulugan sa tonsura sa monghe: alang sa bag-ong gitonsura nga monghe, kini sama sa ikaduhang pagbunyag. Kini nga mga panan-aw makita sa ritwal sa tonsura sa Simbahang Sidlakan: sa pagpasabot sa relihiyoso ug sakramental nga kahulugan sa tonsura sa umaabot nga monghe, ang abbot motawag niini nga ritwal nga

---

[641] Serebryansky. Op. cit. p. 472; VChM. Septiyembre. pp. 600, 605, 588–590; ang Kinabuhi ni Varlaam sa Khutyn, sa: OLDP (1881). pp. 72, 78, 80, 93; AAE. 2. No. 298; IRI. 7. pp. 193, 194; Dobroklonsky. Op. cit. pp. 11, 14; Makarii, Bishop. Op. cit. p. 81; Bogoslovsky. Op. cit., p. 72; Belokurov. Materials, p. 164; AI. 1. No. 212; AAE. 1. Nos. 56, 75.

[642] Golubinsky. Vol. 1, Blg. 2, p. 689. Nagkalainlain ang gidaghanon sa mga hieromonko ug hierodeakono: pananglitan, sa Monasteryo ni Kirillov *niadtong 1582–83 adunay 7 ka hieromonko ug 3 ka hierodeakono; samtang sa Savvo-Storozhevsky Monasteryo niadtong 1688 adunay 20 ka hieromonk ug 15 ka hierodeacon. AI. 1. Blg. 212; Belokurov. Materyales. p. 164.*

'ikaduhang pagbunyag'. Apan sa doktrina, ang Simbahang Sidlakan nagtan-aw sa tonsura ingon usa ka liturhikal nga ritwal ra[643] .

Sa karaang Rus', ang tanang klase sa katilingban nagpakita og hilig sa Kristohanong asetikismo ug kinabuhi sa monastiko. Aduna'y daghang ebidensya niini sa kinabuhi sa karaang mga asetikong Ruso; sa taliwala sa mga monghe, sa karaang panahon ug sa ulahi, aduna'y mga maalamon ug yano nga mga tawo; ang mga monasteryo wala magbuhat og kalainan tali sa mga klase sa katilingban[644] .

Kini nga mga hagiograpiya nagpakita usab nga walay isyu sa espesipikong limitasyon sa edad sa pagsulod sa monasteryo; klaro lang nga ang monghe misulod sa monasteryo sa iyang pagkabatan-on o sa ulahing mga tuig sa iyang kinabuhi[645] . Sa Muscovite Rus', naandan nga igahin ang katapusang mga tuig sa kinabuhi sa usa ka monasteryo; naghatag og kontribusyon sa kaban sa monasteryo, sama sa nahisgutan na, ug nakigsabot sa abbot, diin ang naghatag gihatagan og katungod, isip baylo sa maong kontribusyon, nga magpuyo sa nahibilin niyang kinabuhi, 'hangtud buhion siya sa Diyos ', isip monghe sa monasteryo. Kini mao ang gitawag nga 'kontribusyon alang sa tonsura'[646] . Sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, kasagaran usab nga ang usa ka komunidad sa mga lungsuranon o mag-uuma ('mir') mopasa og petisyon sa tsar, nga nangayo og pagtugot sa pagtukod og usa ka monasteryo, nga gituyo sa mga miyembro niining komunidad 'alang sa ilang kaugalingon, sa ilang mga anak ug apo, alang sa monastikong ordinasyon ug alang sa ilang mga serbisyo sa lubong'[647] . Sa ingon nga mga monasteryo, ang tonsura sa mga monghe gihimo lamang sa katigulangon; dugang pa, ang mga beterano sa gubat ug uban pang mga tawo nga adunay kapansanan gitonsura didto. Kalihokan na, sa pagsulod sa usa ka monasteryo, ang paghatag og usa ka piho nga kontribusyon sa salapi o sa natural. Ang ubang mga monasteryo, kasagaran ang komunal, nangayo og dako kaayong kantidad; adunay nailhang mga kaso diin gihimo ang mga reklamo ngadto sa tsar bahin niini[648] .

Ang tonsura dili kanunay gihimo sumala sa tinguha sa tawo nga giputlan og buhok; usahay, ang gobyerno magpangusgan sa mga indibidwal nga giisip nga dili angay sa politika ngadto sa mga monasteryo ug siguraduhon ang ilang tonsura aron tangtangon sila sa bisan unsang partisipasyon sa sekular ug politikal nga kinabuhi sa estado. Si Prinsipe-monghe Vassian Patrikeev, nga atong nasugat na, usa siya sa ingon nga mga napahiya nga gipangusgan. Sa mga monasteryo sa amihanan, labi na sa Kirillo-Belozersky, daghang monghe ang naggikan sa mga pamilya sa boyar. Ang ingon nga pagtunuray nahitabo sa panahon sa paghari ni Dakong Prinsipe Ivan III (1462–1505) ug sa ilawom ni Tsar Ivan IV (1533–1584)[649] .

Sa pagsulod sa monasteryo, nagsugod ang usa ka panahon sa pagsulay – ang novisiyato. Gikan sa mga indibidwal nga kamatuoran nga nahisgutan na dinhi, klaro nga ang mga abbot kasagaran napugos sa paghimo sa ritwal sa tonsura sa mga indibidwal nga wala pa nakaagi sa panahon sa novisiyato sa monasteryo; busa, sa tinuod, kadtong misulod sa monasteryo sa ilang kaugalingong kagustuhan ug sa batan-ong edad ra ang gitonsura nga hingpit nga nagsunod sa tanang gikinahanglan sa charter sa monasteryo.

Sumala sa asetikong han-ay, ang tanang monghe sa Simbahang Ruso gibahin sa tulo ka grado: 1) riasophores, 2) monghe sa gamay nga eskema, ug 3) monghe sa dakong eskema; kini nga mga grado makab-ot lamang sunod-sunod. Tumong niini nga tulo ka grado, adunay tulo ka ritwal sa paggupit sa buhok.

Ang mosulod sa monasteryo gitawag nga nobis. Pagkahuman sa kanonikal nga panahon sa pagka-nobis, sila gipamutol ang buhok isip mga rasophoro nga monghe (), ug kini nga pamutol sa buhok gihimo nga walay monastikong panata. Bisan pa niana, obligado sila nga mosunod sa lagda sa monastiko uban sa parehas nga kaigpit sama sa mga monghe nga mas taas og grado; ug bisan tuod wala sila magpanumpa og mga panata sa monastiko, moral silang napugos niini. Human sa paghimo sa usa ka piho nga ritwal, ang mga monghe nga rasophore gitugotan sa katungod nga magsul-ob sa rasus () ug sa kamelaukion (). Ang bag-ong gipahiran nga mga monghe gihatagan og rosaryo () – nga nailhan nga 'lestovky' sa mga monasteryo sa Rusya – nga adunay

---

643 Tan-awa: Stiglmayr, J. 'Die Lehre von den Sakramenten und der Kirche nach Pseudo-Dionysios', sa: Zeitschrift für Katholische Theologie. 22 (1898). p. 246 ff.; Holl, K. *Enthusiasmus und BuЯgewalt* (1898). p. 205 ff.; Heiler. *Urkirche und Ostkirche*. 1 (1937). p. 375; Lebedev, P. *The Science of Divine Worship in the Orthodox Church*. 2 (1881). p. 169; Anthony (Khrapovitsky), Metropolitan. Usa ka Paningkamot sa Kristohanong Ortodoksong Katekismo (1924). p. 65.

644 Tan-awa ang nota 67.

645 Golubinsky. Vol. 1, Vol. 2. p. 668.

646 Rozhdestvensky. Op. cit. pp. 105–107; Bogoslovsky. Op. cit. pp. 82, 77.

647 AI. 1. Blg. 211; AAE. 2. Blg. 11; RIB. 12. p. 1218 ug uban pa; Zverinsky. 2. Blg. 1247, 122, 924.

648 Pananglitan, ang abad sa Khlynovskoye Dormition Monastery, nga usa usab ka 'sekular' nga monasteryo, nangayo og kontribusyon nga 10 ka rublo, nga dako kaayong kantidad niadtong panahona (1559). AAE. 2. No. 11.

649 Nikolsky. Kinabuhi sa Komunidad ug Selda, sa: Kristohanong Pagbasa 1907. 8. pp. 181, 184; AI. 1. Blg. 214.

103 ka buhol. Sa seremonya sa pag-tonsura, gipahiran sa abá ang ulo sa monghe sa porma nga krus ug dayon gisul-oban siya og mga kasuotan sa monghe. Ang mga bag-ong monghe nga gipahiran og ulo isip rasophoro gidili nga mobiya sa kinabuhi sa monghe sa ilang kaugalingong kabubut-on[650] .

Ang ikaduhang grado naglangkob sa mga monghe sa gamay nga eskema (parvi habitus,); kini nga pagtawag mitumaw aron maila sila gikan sa mga monghe sa dakong eskema. Ang eskema () nagpasabot sa gawasnong pagpaubos, nga nagsimbolo sa sulod nga espirituhanong paghinulsol. Sumala sa lebel sa paghinulsol, gibahin ang gamay nga eskema () ug ang dakong eskema (). Sa ritwal sa tonsura ngadto sa gamay nga eskema, ang monghe mopasa sa mga panata sa monastiko. Kinahanglan niya nga: a) isalikway ang tanan nga makatagbaw sa laman; b) mosunod sa tanan hangtod sa kamatayon; c) dili gayud mangita og kabtangan[651] . Sa ritwal sa tonsura ngadto sa gamay nga eskema, usa ka paraman () gibutang ibabaw sa habol sa buhok; sa karaang mga monasteryo sa Rusya gitawag kini nga 'svitok', ug sa ulahi nga 'vlasyitsa', nga nagsimbolo sa boluntaryong pagkabos; Sa ibabaw sa vlasyitsa ibutang ang paraman (), usa ka habol nga upat ka kanto nga adunay upat ka pisi sa matag kanto, nga gisul-ob sa dughan ug abaga; ang paraman gituyo aron pahinumduman ang monghe sa boluntaryong pag- , sa pagdawat niya sa bulahan nga yugo ni Cristo ug nga kini nga karga magaan; ang paraman gitali nga hugot, nga nagpasabot sa pagbugkos sa tanang makalupyo nga tinguha; Sa ibabaw niini gisul-ob ang mantel () ug, sa katapusan, usa ka espesyal nga panapton sa ulo nga adunay ikog nga nakadugtong sa kamelauka – (o, sa Ruso, klobuk). Ang mga monghe sa mas ubos nga eskema dili makabiya sa ilang mga monastikong saad, usa ka butang nga posible pa gihapon alang sa mga monghe sa ranggo sa ryasophore uban sa espesyal nga pagtugot ug alang sa labing makatarunganong mga rason; kanonikal ug moral, obligado sila nga tumanon ang mga saad nga ilang gihimo hangtod sa kamatayon.

Sa panahon sa tonsura ngadto sa Dakong Schema, usa ka panapton nga susama sa paraman apan mas dako ang gidak-on, nga gitawag og analav (), gibutang sa kandidato; imbis sa cowl, gisul-ob ang kukul ()— usa ka matang sa kapoyong nga nagtabon sa ulo ug abaga; Adunay lima ka krus sa kukul: sa agtang, sa dughan, sa abaga ug sa likod; sulod sa unang pito ka adlaw pagkahuman sa seremonya, dili kini tangtangon sa monghe. Ang monghe nga nakadawat sa Dakong Eskema (sa Ruso, usa ka 'skhimnik') nanumpa sa pagpuyo sa kinabuhi nga labi ka istrikto sa pagpuasa ug walay hunong nga pag-ampo; dili na siya magbuhat og bisan unsang katungdanan gawas sa iyang selda. Ang usa ka gikinahanglanon alang sa pagdawat sa Dakong Eskema para sa matag monghe mao ang hingpit nga asetikong kinabuhi; Pagkahuman sa 30 ka tuig nga kinabuhi sa monasteryo, kon siya adunay hataas nga monastikong hiyas, makadawat siya og pagtugot ug panalangin gikan sa abbot aron ipa-tonsura sa Dakong Eskema; ang tonsura ginabuhat sumala sa kaugalingong kagustuhan sa monghe. Ang mga monghe nga nagsul-ob og ryasofor mahimong mokuha sa Dakong Eskema dayon pagkahuman sa 30 ka tuig nga walay kapintas nga asetikong kinabuhi. Kung ang monghe gi-ordinar na isip hieromonk sa wala pa siya mokuha sa Dakong Eskema, mapabilin ang iyang katungod sa pagsaulog sa Liturgiya; apan ang obispo, sumala sa Nomokanon, dili na makapraktis sa iyang ministeryo isip obispo human siya mokuha sa Dakong Eskema[652] .

Sa wala pa maghimo sa mga panata sa monastiko, ang usa ka bag-ohan kinahanglan magpabilin ilawom sa espirituhanong giya sa usa ka takus ug batid nga tigulang nga monghe. Sa laing pagkasulti, gikinahanglan nga ang umaabot nga monghe, bisan hangtod sa iyang paggupit sa buhok, moagi sa espirituhanong pagbansay ilawom sa giya sa usa ka tigulang. Lisod masuta kung unsa ka dako ang natuman niini nga gikinahanglan sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo. Ang kinaiya ug paglapnag sa giya sa tigulang sa niining panahona pagahisgutan pa sa mas detalyado sa Kapitulo XV; dinhi, atong hinumduman lang nga duha ka buhat nga gipahinungod sa espirituhanong pag-umol sa mga bag-ong monghe ang gikan niining panahona.

Ang unang buhat giulohan og 'Ang Tambag sa Kamao alang sa mga Bag-ong Monghe: Unsaon Pagkinabuhi sa Pagmasunuron sa Kamao'[653] . Ang kinabuhi sa umaabot nga monghe kinahanglan maglangkob

---

[650] Golubinsky. 1. 2. pp. 668–670; Milaљ. Op. cit. p. 657. Mahitungod sa ritwal sa tonsura, sa: Maltzew. Begrбnis-Ritus (1898). pp. 202–203; Ang ritwal sa tonsura sa ika-17 nga siglo, sa: OLDP. 24 ug 63; Innokenty, Archimandrite. Tonsura ngadto sa Kinabuhi sa Monasteyo (1899); Palmov, I. Mga Ritwal sa Tonsura sa Simbahang Silangang Ortodokso (1914). Mahitungod sa relihiyosong simbolismo sa tagsa-tagsa ka bahin sa monastikong panapton: Oppenheimer, Ph. Symbolik und religiöse Wertung des Mönchskleides im christlichen Altertum (1932). Tan-awa usab: Golubinsky, Vol. 1, Bahin 2, pp. 675–686.

[651] Milaљ. Op. cit., p. 658.

[652] Ibid.; Maltzew. Op. cit. pp. 203–204, 280; Heiler. Op. cit. Vol. 1, pp. 382–384. Mahitungod sa ritwal sa tonsura sa modernong Simbahang Griyego, tan-awa si Spunda, F. *Griechische Mönche* (1928). pp. 27–44 (uban sa mga gipiling bahin gikan sa liturhikal nga han-ay). Raevsky. *Euchologion*. Vol. 3. pp. 199–217; Kattenbusch. Vol. 1. pp. 529–536.

[653] Sa: Serebryansky. Op. cit. pp. 265–267 (mga gipiling bahin).

sa pag-ampo, pagbasa sa Balaang Kasulatan (kung siya makabasa; kung dili makabasa, pag-ampo ra) ug pisikal nga trabaho; ug ang tanan niini kinahanglan buhaton sumala sa sugo sa tigulang. Ang bag-ong monghe, ingon sa 'Tradisyon', dili magbuhat bisan usa ka lakang paingon sa bisan unsang buluhaton nga walay panalangin sa tigulang; ang usa ka monghe dili angay adunay bakanteng oras; ang iyang kinabuhi kinahanglan kanunay mapuno sa mga buhat nga makapahimuot sa Dios, kay 'ang tinuod nga monghe wala'y adlaw sa pista dinhi sa yuta, ni Pasko; alang kaniya, ang Pasko mao ang panahon sa iyang pagbalhin gikan sa (kalibutanong) kawalay pulos ngadto sa walay katapusang pahulay'.

Ang lain nga traktado ginganlan og 'Ang Tukmang sa usa ka Tigulang ngadto sa Iyang Disipulo Mahitungod sa Kinabuhi sa Monasteyo ug sa Lagda sa Selda, Gikuha gikan sa Balaang Kasulatan'; kini gisulat sa ika-15 nga siglo sa Monasteryo ni San Pablo sa Obnorsk, diin milambo ang tradisyon sa tigulang niadtong panahona. Ang paglungtad sa mga manuskrito nga gikan pa sa ika-17 nga siglo nagpakita nga kini nga buhat gigamit sa praktis niadtong panahona[654] . Klaro gikan sa introduksyon nga ang pokus naa sa espirituhanong giya sa usa ka bag-ong gipahiran og ulo nga igsoon—usa ka monghe nga nagsul-ob og rasophora—kon itandi sa unang buhat, nga lagmit gituyo para sa mga nobis. Ang kalainan naa sa kamatuoran nga ang unang traktado nagtuki sa mas kinatibuk-ang mga isyu sa ascesis, nga mas nagpunting sa gawasnong aspeto sa pamatasan sa usa ka bag-ong monghe, samtang ang ikaduha nagtanyag og tambag sa usa ka monghe nga nakab-ot na og pipila ka espirituhanong kasinatian, nagpasiugda sa espesyal nga kahulugan sa Pag-ampo ni Hesus, ug nagtukod sa batakang mga lagda alang sa padayon nga komunikasyon tali sa monghe ug sa iyang espirituhanong amahan.

5. Ang Liturhikal nga Lagda sa Monastiko ug ang Adlaw-adlaw nga Kinabuhi sa mga Monghe

Gikan sa praktikal ug asketiko nga panan-aw, alang sa usa ka bag-ong sinulod o bag-ong inisyadong monghe, dili lang ang nag-umol nga lagda sa monasteryo o ang giya nga gihatag sa abbot ang labing importante, kondili pati na usab ang tibuok espirituhanong kahimtang sa monasteryo, ingon man ang estruktura sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa mga monghe. Sa kini nga bahin, ang basihan sa pagbahin sa adlaw tali sa nagkalain-laing katungdanan mao ang han-ay sa mga banal nga serbisyo, nga nagtino sa mga oras alang sa pag-ampo, pisikal nga trabaho, ug pahulay.

Ang sulod sa liturhiya sa tinuig nga siklo sa mga banal nga serbisyo nagmando sa liturhikal nga han-ay sa tibuok Simbahang Sidlakan, lakip na ang Simbahang Ruso. 'Samtang ang aktuwal nga sulod sa Banal nga Liturhiya mismo, dili sama sa atong Simbahan, nagpabilin nga hapit wala mausab, – nagasulat si P. Kilian Kirchhoff sa iyang mubo apan makahuluganon nga sanaysay bahin sa tinuig nga siklo sa pagsimba sa Simbahang Sidlakan – ang tibuok nga bahandi sa espiritwalidad sa Sidlakan, nga misulod sa ritmo sa pagsimba, gipadayag hapit eksklusibo sa mga serbisyo nga may kalabotan sa Banal nga Liturhiya. Ang tibuok gilapdon sa mga banal nga serbisyo sa Simbahan gilakip sa upat ka liturhikal nga siklo nga nagtugma ug nagsagol sa usag usa: duha ka-tuig-tuig, usa ka-semana-semana ug usa ka-adlaw-adlaw[655] . Ang dato ug lain-laing kinaiya sa mga liturhikal nga serbisyo sa Simbahang Ortodokso nagbilin og talagsaong marka sa kinabuhi sa mga monghe, diin ang tanang gitudlo nga mga serbisyo gikinahanglan nga buhaton, ug sa tinuod gayud mahimo nga buhaton. Tungod niini, wala'y monotoniya, nga makapabug-at labi na sa usa ka bag-ohan o dili pa batid nga monghe – ug sa samang higayon, ang kadagatan sa mga himno sa Diyos, nga puno sa dogmatiko nga pagtulon-an sa Simbahan ug naglangkob sa kinauyokan sa Ortodoksong pagsimba[656] ,

---

[654] Ibid. pp. 571 ug mosunod (sa Aleman: akong libro *Leben und Lehre der Starzen*, pp. 65–70).

[655] Kirchhoff, P. Kilian, O. F. M. 'Ang Balaang Tuig – ang Balaang Ministeryo', sa: *Der christliche Osten*. Gipat. ni G. Wunderle (1939). p. 75. Alang sa dugang mahitungod sa sulod ug kalamboan sa mga banal nga serbisyo: Heiler. Vol. 1, pp. 335–364; Kattenbusch. Vol. 1, pp. 447–456. Lebedev. Op. cit., Vol. 2, pp. 44–82.

[656] Tan-awa ang maayong mga hubad sa mga himno sa Orthodox ni P. K. Kirchhoff: 1. *Die Ostkirche betet*. 4 ka bolyum. (1934–1937); 2. *In paradisum*. Mga himno para sa mga patay (1939); 3. *Ehre sei Gott. Dreifaltigkeitshymnen* (1940). 4. *Uber Dich freut sich der Erdkreis. Marienhymnen* (1940); kini adunay usa ka substansyal nga prefatoryo. Tan-awa usab: Zankow. Op. cit. pp. 93–99. 'Walay bisan unsa,' ingon ni San Juan Crisostomo, 'nga makapataas ug makapadasig sa kalag, makabulag niini gikan sa yuta, makagawas niini gikan sa mga gapos sa lawas, ug mag-andam niini sa paghunahuna ug pagdumot sa tanang butang sa kalibutan, sama sa matin-awong pag-awit ug usa ka maayo nga pagkahan-ay nga banal nga himno. Ang atong kinaiyahan malingaw kaayo sa mga melodiya ug hilig kaayo niini nga bisan ang mga sanggol, kon sila maghilak ug dili malipay, mapahulay sa tulog pinaagi niini.' Homilyo sa Salmo 41; gisipi sa: Kayser, Joh. *Beiträge zur Geschichte und Erklärung der älteren Kirchenhymnen*. 2nd ed. 1881. p. 47. Mahitungod sa Griego (Ortodokso) nga himnoloji, tan-awa usab: Christ, W. 'On the Significance of Hirmoi, Troparia and Kanon in Medieval Greek Poetry', in: Proceedings of the Bavarian Academy of Sciences 1870. 2; Jacobi, L. 'Mahitungod sa

nagbukas usa ka oportunidad alang sa espirituhanong kahayag[657] . Duha ka tinuig nga siklo – ang siklo sa mga mobalhin nga pista nga nalangkit sa Pasko sa Pagkabanhaw, ug ang siklo sa mga pirming pista nga gipahinungod sa Manluluwas, sa Inahan sa Dios ug sa paghinumdom sa mga balaan – mao ang basihanan; kini gisapnan sa mga linggohanon ug adlaw-adlaw nga siklo, nga gipuno sa liturhikal nga sulod sa tinuig nga mga siklo, kay ang matag adlaw sa semana gipahinungod sa usa ka piho nga hitabo gikan sa Balaang Kasaysayan o sa paghinumdom sa mga santo, samtang ang estriktong gilatid nga mga oras sa pag-ampo ginabasa sa tibuok adlaw[658] . Ang mga pista sa tinuig nga siklo mao ang mga adlaw nga mahitabo kausa ra sa usa ka tuig, samtang ang mga serbisyo sa adlaw-adlaw ug semana-semana nga siklo naglangkob sa kanunay nga nagbalik-balik nga mga awit nga dako kaayo'g kahulugan alang sa monastikong praktis[659] , alang sa tibuok estruktura sa monastikong kinabuhi sa tibuok adlaw, nga, magsugod sa alas 6 sa gabii, gibahin sa pito ka bahin[660] . Ang lagda sa monastiko naghubit sa disiplinaryong aspeto sa kinabuhi sa mga monghe, samtang ang adlaw-adlaw nga rutina sa monasteryo gitino sa liturhikal nga lagda. Ang pundasyon niini mao ang Typikon (sa Ruso: 'ustav') sa Simbahang Ortodokso, nga naugmad sulod sa daghang mga siglo[661] .

Ang gihisgutan nga mga estatuto ni San Savva ug ni San Theodore ang Studite naglangkob sa duha ka aspeto—disiplinar ug liturhikal—ug, pag-abot nila sa Rus', nahimong basihan sa liturhikal nga estatuto sa Simbahang Ruso[662] . Ang liturhikal nga bahin sa lagda naugmad sa lahi nga paagi sa komunal ug solitarnong mga monasteryo. Lagmit nga sa ika-14 nga siglo, ang liturhikal nga bahin sa Lagda ni Studite hinay-hinay napulihan sa gitawag nga Lagda sa Jerusalem. Kini mao ang Lagda ni San Savvas (sa liturhikal nga bahin niini) uban sa pipila ka mga pag-usab ug dugang, nga gipaila-ila sa kadaghanan ni Patriarka Alexius (1025–1043) ug Philotheos (1354–1355, 1362–1376). Sa karaang Rus' sa ika-14 hangtod ika-15 nga mga siglo, nailhan ang tulo ka bersyon niining Statute nga nagkalahi lamang sa gagmay nga detalye[663] . Sumala niini nga Statute, gisaulog sa mga parokyal nga simbahan sa gabii sa dili pa magsugod ang Domingo ug ang dagkong mga pista ang Liturhiya, Vespers, Matins, ug ang All-Night Vigil. Sa mga monasteryo, gisaulog usab ang mga Oras—ang Unang ug Ikasiyam nga Oras, ang Vespers ug ang Opisina sa Tangtang sa Tunga sa Gabii;

Kasaysayan sa mga Himno sa Simbahan sa Gresya', sa: Z. f. KG (1882); Meyer, W. 'Ang Sinugdanan ug Gigikanan sa Ritmikong Panitikan sa Latin ug Griyego', sa: Proceedings of the Bavarian Academy of Sciences 17. 2 (1885). Krumbacher (1897). p. 655 ff.

[657] Tan-awa Wunderle, G., *Gikan sa Balaang Kalibutan sa Athos: Mga Pagtuon ug Mga Memoir* (1937. *Eastern Christianity*, vol. 2).

[658] Ikompara sa nota 651; ug usab: Büdumer, S. *History of the Breviary* (1895); Leclercq, H. *Bréviaire*, sa: *Dictionnaire d'Archéologie chrétienne et de liturgie*. 2. 1 (1925). pp. 1262–1316.

[659] Ang matag adlaw sa semana gipahinungod sa usa ka piho nga hitabo sa kasaysayan sa atong kaluwasan o sa mga santo: Lunes – sa mga balaang anghel; Martes – kang Juan nga Munaong Mambabunyag; Miyerkules – sa pagtraydor ni Hudas; Huwebes – sa mga balaang apostoles, mga manalagsa sa milagro ug balaang hierark; Biyernes – sa Pag-antos ni Kristo ug sa Balaang Krus; Sabado – sa mga balaang katekista, martir ug sa tanang mga santo; Domingo – sa Pagkabanhaw ni Kristo ug sa Balaang Trinidad. Ang tanang adlaw sa semana gipahinungod sa Labing Bulahan nga Inahan sa Dios, si Maria, apan labi na gayud ang Miyerkules, Biyernes ug Domingo. Tan-awa ang maayong mga pamalandong bahin niini nga hilisgutan: Cyprian, Hieromonk. 'Prayerful Lilies'. Belgrade, 1928. pp. 57–208.

[660] Sa Simbahang Ortodokso, ang mga adlaw sa semana gibilang dili gikan sa Domingo kondili gikan sa Lunes; ang adlaw giisip nga magsugod dili sa tungang gabii kondili sa alas 6 sa gabii; ang mga oras gibilang gikan sa alas 6 sa buntag. Sa tibuok adlaw, gikinahanglan sa mga monghe nga saulogon ang mosunod nga mga serbisyo: sa gabii (sa alas 6) ang Vespers, gisundan sa Compline; sa gabii (sa alas 12) ang Matins; sayo sa buntag (sa alas 3) ang Matins; sa buntag (sa alas 6) ang Unang Oras; sa alas 9 – ang Ikatulong Oras; sa udto – ang ika-unom ka oras; ug sa alas 3 sa hapon – ang ikasiyam ka oras. Ang Liturhiya gisaulog tali sa ikatulo ug ika-unom ka oras. Ang han-ay sa mga serbisyo sa adlaw lahi sa pipila ka aspeto kumpara sa mga serbisyo sa adlaw sa Romano Katoliko. Tan-awa: Bdumer. Op. cit. pp. 31–130.

[661] Ang han-ay sa adlaw-adlaw nga siklo sa mga serbisyo gitino sa Typikon. Mahitungod sa pag-uswag ug komposisyon sa Typikon, tan-awa: Mansvetov. Op. cit., pp. 269 ff. Mahitungod sa daghang kopya sa karaang mga Typikon, tan-awa ang batakang buhat: Dmitrievsky, A. Description of Liturgical Manuscripts Preserved in Eastern Libraries. 2 ka bolyum. (1894, 1916). Tan-awa usab: Kattenbusch, bolyum 1, mga panid 479 ug mosunod; Sergius, Archimandrite. Op. cit., 2 ka bolyum. (*1875–76); Nikolsky, K. A Guide to the Study of the Typikon (1884, 1908); Skaballanovich, M. An Explanatory Typikon. 2 ka bolyum. (*1911–13); Bdumer, p. 31 ff.; Heiler, vol. 1, pp. 297, 299 ff.

[662] Mansvetov. Op. cit., pp. 78, 127, 294–296, 298 ff.; Odintsov, N. Ang Han-ay sa Publiko ug Pribadong Balaang Serbisyo sa Karaan nga Rusya hangtod sa ika-16 nga Siglo (1881); Dmitrievsky, A. 'Divine Service in the Russian Church during the First Five Centuries', sa: Prav. Sob. 1882–1883; ang maong awtor. 'Divine Service in the Russian Church in the 16th Century' (1884). Leonid, Archimandrite. 'On Slavonic Translations of the Church Liturgical Order', sa: Chteniya. 1867. 2; Mansvetov, I. 'Metropolitan Cyprian in his Liturgical Activity' (1882); Lisitsyn, M. 'The Original Slavonic-Russian Typikon' (1911). Ang unang gipatik nga Typikon sa Simbahan sa Rusya gipatik sa Moscow niadtong 1610.

[663] Mansvetov. Ibid. pp. 269, 275, 284, 304; Golubinsky. Vol. 1, No. 1. pp. 320–329, 330–377, 507; Vol. 2, No. 2. p. 406; Makarii. 2nd ed. 8. p. 77.

kasagaran, ang duha ka ulahing serbisyo gihiusa sa usa, samtang ang Ikatulo ug Ika-unom nga Oras gihiusa sa Liturhiya: ang Ikatulo nga Oras gibasa sa wala pa ang Liturhiya, ug ang Ika-unom nga Oras pagkahuman niini. Kini nga han-ay sa mga banal nga serbisyo naglungtad panguna sa komunal nga mga monasteryo[664] . Ang ubang mga monasteryo adunay kaugalingong liturhikal nga mga estatuto, pananglitan, ang Trinity-Sergius Lavra o ang Kirillo-Belozersky Monasteryo[665] . Nagpakita ang nagkalain-laing mga dokumento gikan sa ika-15–16 nga mga siglo nga ang mga probisyon sa estatuto (typikon) dili kanunay gisunod sa mga monasteryo[666] . Ang Stoglav nagtino nga sa mga parokyal ug monastikong simbahan, ang mga banal nga serbisyo wala gihimo subay sa typikon (mga kapitulo 6, 8, 41, 5, 7, 16). Sa gagmay nga hermitahes sa Amihanan, diin kadaghanan gisunod ang Skete Typikon, adunay pipila ka talagsaong kinaiya sa pagdumala sa mga banal nga serbisyo. Kini gayud nga lagda ang naghatag og dakong importansya sa liturhikal nga aspeto kumpara sa disiplina; labi na kini tinuod sa mga Oras ug sa Tibuok Gabii nga Pagbantay sa gabii sa Domingo ug sa dagkong pista, samtang sa komunal nga mga monasteryo, sa Domingo ug sa dagkong pista, kasagaran Vesper ra ang gisaulog; Sa kini nga bahin, ang Lagda sa Skete mas duol sa orihinal nga Lagda ni San Savva[667] .

Ang gitawag nga 'monastic manuals' naghatag og daghang makapaikag nga materyal bahin sa han-ay sa mga banal nga serbisyo sa mga monasteryo, nga nagpadayag kanato og hulagway sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa mga monghe. Kining mga libro mitumaw kauban sa mga monastikong diptych, nga naglangkob sa tibuok liturhikal nga tuig ug naglangkob sa usa ka matang sa monastikong kalendaryo. Gibase kini sa tinuig nga siklo sa nagalihok ug dili mag-usab nga mga pista, nga gisumpay sa mga entry gikan sa bulanan nga kalendaryo. May kalabotan sa mga pista sa Ginoo, sa Inahan sa Dios, ug sa mga santo, ang 'obikhodniki' naglakip og mga nota nga nagtino kung unsang mga serbisyo ang pagasaulogon sa monasteryo sa gabii sa pista. Apil usab ang mga ngalan sa mga nangamatay ug buhing dagkong prinsipe ug tsar, labi na kon naghimo sila og mga kalooyong kontribusyon sa monasteryo, ingon man usab ang mga ngalan sa ubang mga mananambong gikan sa tanang sektor sa katilingban; kining mga ngalan gihinumduman atol sa mga banal nga serbisyo sa simbahan. Ang adlaw-adlaw nga iskedyul naghatag og usa ka maayong pagsabot sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa usa ka piho nga monasteryo. Nagpakita kini nga sa mga komunal nga monasteryo sa , sama sa Monasteryo ni San Jose, ang Trinity-Sergius Lavra o ang Novospassky Monasteryo, ang All-Night Vigil gisaulog lamang sa gabii sa Domingo o sa dagkong pista; samtang sa gagmay nga hermitage nga adunay lagda sa nag-inusarang pagpuyo, gisaulog usab kini sa Miyerkules, basta walay dakong pista nga mahulog niining adlawa sa semana[668] .

Kini nga adlaw-adlaw nga iskedyul naghatag usab og daghang bililhon nga materyal bahin sa kasaysayan sa monastikong ascesis, kay naglangkob kini og adlaw-adlaw nga mga instruksyon mahitungod sa pagkaon, nga hugot nga nagsunod sa mga kinahanglanon sa lagda bahin sa pag-obserba sa mga pag-ayuno nga obligasyon sa Simbahang Sidlakan. Bisan sa Simbahang Byzantine, ang isyu sa mga pag-ayuno ug ang pag-obserba niini nagdula og hinungdanong papel[669] . Ang mga monastikong disiplinaryong balaod naghatag og partikular nga pagtagad sa pagsunod niini isip usa sa labing hinungdanon nga katungdanan sa monghe. Ang mga tawo sa Karaan nga Rus', labi na ang mga monghe, naghatag tingali og sobra ka dako nga kahinungdanon sa pagpuasa kumpara sa ubang porma sa asetikong praktis.

Ang Simbahan sa Rusya nagbantay og upat ka taas nga panahon sa pagpuasa: ang Dakong Kwaresma sa wala pa ang Pasko sa Pagkabanhaw (ang Kwarenta ka Adlaw), nga magsugod sa Lunes pagkahuman sa Semana sa Keso; ang Pag-ayuno sa Pagkahimugso (sa wala pa Pasko), nga magsugod sa adlaw pagkahuman

---

664 Golubinsky. Vol. 2, Bahin 2. pp. 428–433; Odintsov. Op. cit. p. 40. Mansvetov. Op. cit. p. 271.

665 Makarii. 2nd ed. Vol. 8. p. 78.

666 Serebryansky. Op. cit. pp. 368–371; AI. 1. No. 478.

667 Mansvetov. Op. cit. p. 301; Makarii. 2nd ed. Vol. 8. p. 77.

668 Alang sa mga diptych, tan-awa si Leclercq, H., *Manuel d'archéologie chrétienne depuis les origines jusqu'au VIIIe siècle*. Vol. 2 (1917), p. 333 ff. Mga lamesa sa monasteryo: 1. Ang Monasteryo ni San Jose (*1589–90), sa: Archimandrite Leonid, *Monastic Refectory Menus*, sa: *Readings*. 1880. 3. pp. 5–22; 2. Ang Novospassky Monasteryo sa Moscow (ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo). Ibid. p. 24; 3. Ang Monasteryo sa Trinity-Sergius (1 – naglangkob sa mga tuig 1445–1533, 2 – naglangkob sa mga tuig 1533–1547), sa: Gorsky. Historical Description. 2 (1900). pp. 16–44. Mansvetov. Op. cit. p. 301.*

669 Mahitungod sa pagpuasa sa Simbahang Sidlakan: Mansvetov. 'On Fasting in the Orthodox Eastern Church', sa: Pribavleniya. 1885. 36. pp. 355–399; 37. pp. 630–698; Holl, K. 'Ang Gikanan sa Upat ka Dako nga Panahon sa Kwaresma sa Simbahang Griyego', sa: Mga Tinipong Sanaysay. 2 (1928) (usab sa: Proceedings of the Berlin Academy 1923; Phil-hist. Kl. No. 5); Büdumer. Op. cit. pp. 63–67; Golubinsky. Vol. 1, Part 2, pp. 399–462; Vol. 2, Part 2, p. 607.

sa paghinumdom kang Apostol Felipe (14 Nobyembre), mao nga nailhan kini sa katawhan nga Pag-ayuno ni Felipe; ang Pag-ayuno ni San Pedro, gikan sa Lunes sa ikaduhang semana human sa Pentekostes hangtod sa pista sa mga Santo Pedro ug Pablo (29 Hunyo); sa katapusan, ang Pag-ayuno sa Pagkatulog – molungtad og duha ka semana sa wala pa ang Pagkatulog sa Inahan sa Dios (15 Agosto). Ang mga pag-ayuno gisaulog usab matag Miyerkules (sa paghinumdom sa pagtraydor ni Hudas) ug matag Biyernes (sa paghinumdom sa Pagkrusipisyon ni Kristo); pag-ayuno sa Pista sa Pag-alsa sa Balaang Krus (14 sa Septyembre), sa handumanan sa Pagputol sa Ulo ni San Juan Bautista (29 sa Agosto), sa bisperas sa Pasko ug sa bisperas sa Epipanya (5 sa Enero). Sumala sa mga lagda sa Typikon bahin sa pagpuasa, ang mga monastikong liturhikal nga kalendaryo naglangkob og tukmang mga instruksyon mahitungod sa pagkaon sa mga monghe sa tibuok tuig.

Ang Typikon nagkalahi sa upat ka matang (o grado) sa pagpuasa, nga kinahanglan hugot nga sundon sa mga monghe, ug nagkinahanglan nga sila hingpit nga maglikay sa pagkaon og karne ([670]). Ang labing taas nga grado sa pagpuasa mao ang hingpit nga paglikay sa pagkaon, nga gisugo matag Lunes ug Martes sa unang semana sa Dakong Kwaresma ug sa Biyernes Santo. Sa ubang mga adlaw sa pagpuasa, gitugotan sa Typikon ang usa ka pagkaon matag adlaw, sa gabii human sa pagsalop sa adlaw. Ang ikaduhang grado sa pagpuasa mao ang uga nga pagpuasa, nga ginabuhat atol sa Dakong Kwaresma. Ang bugtong eksepsyon mao ang Sabado ug Domingo, diin pwede mokaon og ginabukal nga gulay nga walay lana. Ang pagkaon og gilagang gulay nga adunay lana (gikan sa gulay) mao ang ikatulong grado sa pagpuasa, samtang ang pagkaon og isda mao ang ikaupat ug katapusang grado; ang isda pwede kaonon sa Kapistahan sa Pagpahibalo (bisan pa kon dili kini mahulog sa Semana Santa) ug sa Kapistahan sa Pag-abot sa Ginoo sa Herusalem.

Ang Typikon nagtino sa mga adlaw nga gitugotan ang bino ug lana; niining mga adlaw, mahimo mag-inom og bino nga gisagol sa tubig ug mokaon og pagkaon nga giandam gamit ang lana sa utanon. Sa Simbahang Sidlakan, hugot nga gidili sa mga monghe ang pagkaon og karne; sa panahon sa pag-ayuno ug sa tanang adlaw sa semana, gikinahanglan usab ang paglikay sa mga produkto sa gatas ug itlog. Ang mga pagkaon nga gatas o gulay nga adunay mantikilya, lugaw nga gatas o mantikilya, puti nga pan o mga pie nga puno sa repolyo o isda makita lamang sa lamisa sa mga monghe sa mga Domingo ug sa mga pista. Sa mga pista sa Ginoo ug sa Inahan sa Dios, ang pagkaon sa mga monghe mas maayo ug mas daghan (nga naglangkob og tulo hangtod upat ka putahe) kaysa sa mga pista nga gihalad sa paghinumdom sa mga santo o sa adlaw sa ngalan sa Tsar. Ang mga manwal sa monastiko naglangkob sa lain pang kinaiya nga bahin sa debosyon niadtong panahona: usa ka labi nga 'maayo ug gaan' nga pagkaon ang gisugo para sa mga pista sa Inahan sa Dios; Gireseta usab ang mas daghang pagkaon sa mga pista nga gihalad sa mga labing giilaom nga ikon sa Inahan sa Dios – pananglitan, ang Vladimir ug Kazan nga ' '. Ang adlaw sa pagkatulog sa magtukod gi-obserbahan nga solemne, nga nahimong pista sa simbahan pagkahuman sa iyang kanonisasyon, ingon man usab ang adlaw sa iyang pista sa ngalan.

Pananglitan, ang Monasteryo ni San Jose nagselebrar sa komemorasyon sa pagpanaw ni San Jose niadtong Setyembre 9. Niining adlawa, ang mga monghe sa monasteryo giserbisyohan og mas maayong pagkaon kaysa sa miaging adlaw, Setyembre 8, ang Pagkahimugso sa Inahan sa Dios; sa adlaw sa komemorasyon ni San Jose, ang mga lamisa gitabonan sa labing maayong mantel. Sa ika-8 ug ika-9 sa Septiyembre, mikaon og puti nga pan ang mga monghe, apan sa ika-9 sa Septiyembre giserbisyohan sila og tulo ka putahe nga prito nga isda, samtang sa ika-8 sa Septiyembre giserbisyohan lang sila og duha ka putahe nga nilagang isda, uban sa duha ka kilid nga putahe, horseradish ug mustasa; Niadtong Setyembre 9, mikaon usab sila og pie nga gipunoan ug mga pastries nga adunay itlog ug dugos – aron pasidunggan ang nagtukod sa monasteryo – samtang niadtong Setyembre 8, kan-on ra nila ang sabaw sa repolyo ug lugaw nga gatas; sa paghinumdom kang San Jose, ang mga monghe miminom og mas lami nga kvass nga dugos kaysa sa Kapanganakan sa Inahan sa Dios. Kung ang ika-9 sa Septyembre mahulog sa Miyerkules o Biyernes – nga usa ka adlaw sa pagpuasa – ang mga igsoon gihatagan lang og sabaw sa gisantes nga adunay paminta[671] , usa ka kapat sa tinapay ug usa ka tasa sa kvass alang sa paniudto, samtang ang malungtaron nga pagkaon gihimo sa sunod adlaw, ika-10 sa Septyembre. Sa ika-9 sa Septyembre, ang tanang pulubi, ang mga kabus ug ang mga peregrino nakadawat og masustansyang pagkaon sa monasteryo, samtang ang mga tigulang monghe, pagkahuman sa Liturgiya, magahatag sa mga pulubi og gagmay nga sinsilyo gikan sa tesorerya sa monasteryo.

[670] Lebedev. Op. cit., pp. 84–91.

[671] Gihunahuna nga usa ka espesyal nga pagkaon ang lara sa ika-16 nga siglo. Sa iyang sulat ngadto sa Monasteryo sa Solovetsky, gipahayag ni Metropolitan Philip ang gasa nga usa ka libra nga lara alang sa mga kaigsuonan sa monasteryo; tan-awa kini nga sulat sa: Fedotov, G. Saint Philip, Metropolitan of Moscow (1928). p. 222.

Makapaikag, nga ang mga monghe mismo nakadawat usab og pinansyal nga gasa gikan sa monasteryo niining adlawa (usa ka kopeck matag usa).

Sa unang adlaw sa Pasko sa Pagkabanhaw, ang lamisa labi ka maluho ug 'magaan': Mga keyk sa Pasko sa Pagkabanhaw, puti nga pan, nga mokaon ang mga monghe nga walay limitasyon, 'hangtod mabusog', pinakulu ug gipintalan nga itlog, preskong isda (duha ka klase, giluto sa duha ka paagi – giprito ug gipakulu), lugaw nga gatas, kvass nga dugos para sa paniudto ug kvass nga puti nga pan para sa panihapon; Usa ka putahe nga isda ang giserbi pag-usab alang sa panihapon. Niadtong 15 sa Agosto, ang Fiesta sa Pagkatulog sa Inahan sa Dios, ang patronal nga pista sa simbahan sa monasteryo, ang tanang pagkaon gihatag sa gasto sa tsar (sama sa nahitabo sa ika-16 nga siglo); kini ang iyang espesyal nga gasa sa monasteryo. Alang sa Lunes ug Martes sa unang semana sa Dakong Kwaresma ug sa Semana Santa, ang lagda sa mga monghe nag-ingon: walay pagkaon, walay pan, walay tubig[672] .

Gikuha namo ang kagawasan sa pag-quote sa ingon ka dagkong mga talata gikan sa mga libro sa lagda sa mga monghe aron ipakita kung unsa ka superficial ang pagsabot sa kahulugan sa monastikong asceticism, ug kung unsa kini ka baliko. Oo, ang mga lagda sa Typikon bahin sa pagpuasa gisunod nga hugot ug tukma sa oras, apan sa ubang mga adlaw ang lamisa sa mga monghe wala motakdo sa kahulugan ug mga kinahanglanon sa monastikong asceticism. Gihisgutan na nato ang panan-aw ni Elder Nilus sa kahulugan ug porma sa pag-ayuno (Kapitulo IV, 2). Makita usab sa mga sinulat ni Elder Artemius nga, bisan pa sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo, wala mawala sa mga dili tag-iya ang ilang husto nga pagsabot sa relihiyoso ug asetikong kahulugan sa pag-ayuno[673] .

Labaw sa tanan, gihandom usab sa liturhikal nga paagi ang handumanan sa nagtukod sa monasteryo. Sa gabii sa pista, gisaulog ang Pagmata sa Tibuok Gabii, nga nagdugay hapit sa tibuok gabii. Ang mga pagbasa nga gitudlo sa Typikon para sa Matins gibahin sa tulo o upat ka bahin, ug ang katapusang pagbasa, pagkahuman sa ika-unom nga ode sa canon, naglangkob sa kinabuhi sa santo – ang gipasidunggan nga nagtukod sa monasteryo – nga gituyo pag-usab aron magsilbing pahinumdom ug pagtulun-an sa mga igsoon. Ang Pagbantay Tibuok Gabii kasagaran magpadayon hangtod sa kaagahon; unya, human sa mubo nga pahulay diin nagpabilin ang mga magsoon sa simbahan, nagsugod ang madasigon nga Liturgiya. Gisaulog kini sa abbot sa monasteryo kauban ang usa ka hieromonk. Nagpadayon ang Liturhiya hangtod sa udto ug nagtapos sa usa ka espesyal nga pag-ampo alang sa dungog sa santo, uban ang pag-ampo alang sa proteksyon sa monasteryo. Human sa serbisyo, ang mga magtutudlo, nga gipangulohan sa abá, mibiyahe paingon sa refektoryo – hinay-hinay ug solemne, samtang nag-awit sa salmo nga 'Dayegon ang Ginoo, O akong kalag' (Salmo 145). Sa refektoryo, sa atubangan sa kaban sa pakigsaad o sa atubangan sa ikonostaso (ang refektoryo kasagaran gitukod sama sa simbahan nga adunay altar ug ikonostaso), gikanta ang tropario sa adlaw. Gipanalanginan sa abbot ang pagkaon, nga nakahanda na sa mga lamisa, ug gipangbahin niya sa mga monghe ang prosphora nga gikuha gikan sa simbahan – kini ang ilang unang pagtilaw sa pagkaon human sa ka oras nga pagpuasa: ang katapusang pagkaon sa mga igsoon mao ang gabii sa wala pa ang Tibuok-Gabii nga Pagbantay. Misunod sa abá, ang mga monghe, samtang nagbuhat sa tanda sa krus, mipahimutang sa mga lamisa ug nagsugod sa pagkaon sa hilom. Ang kahilom nabungkag lamang sa mga lakang sa mga igsoon nga nag-alagad ug sa pagbasa sa kinabuhi sa santo o sa ubang teksto nga gitudlo sa abá. Ang pagkaon naglangkob sa mga putahe nga gisugo sa lagda sa kinabuhi sa monasteryo; natapos kini sa usa ka pag-ampo sa pagpasalamat ug sa balik-balik nga pagkanta sa troparion. Sa parehas nga han-ay, mobiya ang mga igsoon sa refektoryo paingon sa simbahan, nga nagkanta sa salmo 'Kaanyag sa Imong mga puloy-anan, Ginoo sa mga hukbo!' (Salmo 83) o 'Nalipay ako sa dihang miingon sila kanako: "Munta kita sa balay sa Ginoo"' (Salmo 121). Sa simbahan, usa sa mga hieromonko o ang abbot mismo ang mopahayag sa pagtapos sa serbisyo, ug ang mga magtutudlo makapaikyas na sa ilang mga selda aron magpahulay hangtod sa sunod nga banal nga serbisyo[674] .

---

[672] Ang Mga Regulasyon sa Panimalay sa Monasteryo ni Josephov. pp. 7, 8, 17, 22, 13, 16. Kung itandi nato kining Mga Regulasyon sa Panimalay sa mga Regulasyon sa Monasteryo ni Novospassky, makita nato kung unsa na kaayo kaayo ang pag-uswag sa sekularisasyon sa kinabuhi sa mga monghe didto. Didto, giserbisyohan ang mga monghe sa labing maayong klase sa isda sa Volga, labing lami nga atsaran nga kabute, mga pie nga keso, caviar, lugaw nga may dugos ug uban pa. Samtang sa Monasteryo ni San Jose sa ika-16 nga siglo ang komunidad sa mga monghe ug ang mga sulugoon sa monasteryo nagbahin sa parehas nga pagkaon (p. 9), sa Monasteryo sa Novospassky ang mga sulugoon sa monasteryo gitagaan og lain, mas yano nga pagkaon (p. 24).

[673] RIB. 4. pp. 1210, 1419. Ang kahinungdanon sa pagpuasa isip usa ka asetikong praktis labi nga gipasiugda sa 'Traktado sa Pagpuasa ni Felipe', nga gisulat sa ulahing bahin sa ika-15 o sayong bahin sa ika-16 nga siglo; Arkhangelsky. Nil Sorsky. pp. 215, 217.

[674] Deskripsyon. 2. 1. p. 239; Vinogradov. Mga Statutoryong Pagbasa, sa: BV. 1912. 4. p. 785.

6. Ang Kahimtang sa Kinabuhi sa Monasteyo

Ang nag-unang babag sa tinuod nga asetikong pag-organisar sa monastikong kinabuhi dili ang kakulang sa usa ka komon nga lagda para sa mga monasteryo nga mag-uban o magbulag, ni ang kamatuoran nga wala kini ipaila sa mga arkipastor sa Simbahan, ni ang kamatuoran nga ang mga lagda nga gigamit sa tagsa-tagsa ka monasteryo nagkalahi-lahi, apan imbis nga ang husto nga pagsabot sa sulod nga kahulugan sa Kristohanong asetikismo sa kinatibuk-an, ug sa monastikong asetikismo sa partikular, napreserbar lamang sa pipila ka mga monghe o grupo sa mga monghe. Ang kontrobersiya tali sa mga Josephite ug sa mga Non-Acquirers, nga gipakita sa mga sinulat ni Joseph ug Nilus, nakaapekto sa pag-organisar sa kinabuhi sa mga monghe sa ulahing mga panahon. Si San Jose, nga siya mismo usa ka istriktong asketa ug sa iyang Lagda nagtukod og hugot nga mga kinahanglanon alang sa organisasyon sa kinabuhi sa mga monghe, nakasabot sa asketismo sa gawasnong ug pormal nga kahulugan[675] . Ang iyang pagbalewala sa sulod nga pundasyon sa espirituhanong kinabuhi o sa liturhikal nga kinabuhi sa monasteryo makapahingangha gayud. Naghatag siya og tukmang mga instruksiyon kung giunsa sa usa ka monghe ang paglihok sa panahon sa banal nga mga serbisyo o sa pribadong pag-ampo, samtang wala niya tagda ang panginahanglan sa espirituhanong kalinaw sa monghe. Ang kadako sa paglapad sa relihiyosong pormalismo makita usab sa mga kritikal nga pahimangno bahin sa kinabuhi sa mga monghe nga gihimo tunga ka siglo pagkahuman ni Maximus ang Griyego ug sa Karaan nga si Artemius[676] .

Kini nga relihiyosong pormalismo naghatag ug landong dili lamang sa debosyon sa mga espirituhanong amahan sa mga Josephite; kini usab gipadayag sa kinaiya sa matinud-anong Tsar Fyodor Ivanovich (1584–1598)[677] o Tsar Alexei Mikhailovich (1645–1678), nga naghatag og dakong bili sa mga ritwal; ug kini nakaplagan ang hingpit nga pagpadayag sa schism sa ika-17 nga siglo, sa dihang kapin sa usa ka henerasyon sa mga tawo ang nagpamatuod sa ilang pagkamatinud-anon sa relihiyosong pormalismo pinaagi sa pagdala og dugo ug pagsunog sa kaugalingon.

Ang pagkunhod sa kinabuhi sa mga monghe klaro dili lang kanato, gikan sa historikal nga panan-aw; giila usab kini sa mga kauban sa panahon. Dili lang ang mga dili tag-iya, sama ni Prinsipe-monghe Vassian o sa tigulang Artemy, apan usab si Metropolitan Daniel, usa sa labing matinud-anong disipulo ni San Jose, ug si Tsar Ivan IV misulti pag-abli bahin niining pagkunhod. Ang mga dekreto sa Stoglav ug pipila ka ubang tinubdan gikan sa maong panahon nagkompleto sa kinatibuk-ang hulagway sa kinabuhi sa mga monghe sa ika-16 nga siglo; ingon nga resulta, ang kusgan nga kritisismo nga gipahamtang sa mga non-possessors o ni Maximus the Greek, nga misimpatiya kanila, nawala ang timplada sa partidaryong pagkiling.

Sa mga gihisgutan nga sinulat sa prinsipe-monghe (bisan tuod wala kami'y pagduha-duha nga ang pipila sa iyang mga pahayag gihimo tungod sa kasuko sa iyang kaugalingong kapalaran ug may kalabotan sa kinaiya sa manunulat), ang sekularisasyon sa monastisismo giatubang sa materyal nga pag-asenso sa mga monasteryo. Nagpabilin nga matinud-anon sa mga panan-aw ni Elder Nilus, wala gyud siya maghatag bili sa kalibutanong bahandi sa mga monghe o sa Simbahan sa kinatibuk-an: 'Ang mga palamuti sa Simbahan gisunog sa kalayo, ug gikawat sa mga barbaro ug kawatan. 'Apan kung mohatag ka sa mga kabus, bisan ang yawa dili kini makawat,' ingon niya[678] . Ang sala sa pagpanginabuhi sa kalibutan dili lang makita sa mga monasteryo kondili usab sa tagsa-tagsa ka monghe, matod ni Vassian, ug busa ang panata sa pagka-kabus—nga unta mao ang basihanan sa kinabuhi sa monghe—nalapas. Kini nga paglapas sa lagda sa monastiko mao ang labing laganap nga dautan. Gihisgutan kini ni Vassian ug Maximus the Greek, ingon man usab ni Metropolitan Daniel ug sa Stoglav[679] . Bisan sa mga monasteryo diin ang mga monghe nagpuyo sa tagsa-tagsa ka selda, nagpabilin sila nga adunay daghang kabtangan ug daghang kuwarta pagkahuman mosulod sa monasteryo[680] . Daghang mga dokumento sa ika-16 nga siglo ang naglarawan kung unsa ka grabeng paglapas sa mga lagda sa komunal

---

[675] VChM. Septiyembre. pp. 505–513; cf. usab ang iyang traktado 'On Penances' sa: Smirnov. Ang Daang Ruso nga Espirituhanong Amahan (1899). Apendis VI. Labi na sa mga panid 109, 110, 111. Makita usab kini sa lagda ni San Cornelius sa Komel, sa: IRI. 4. panid 669.

[676] Maximus ang Griyego. Mga Buhat 2. pp. 241, 243; Epistula ni Artemius 'Alang sa Dili Nailhan', sa: RIB. 4. p. 1399.

[677] Ikompara ang iyang biograpiya sa RBS.

[678] Tinipong mga Buhat 1863. Bol. 3. p. 209.

[679] Vassian, sa: Koleksyon sa mga Kanon 1863. Bol. 3. p. 109; Maximus ang Griyego. Mga Buhat. Bol. 2. pp. 37, 89, 41, 110, 131, 104, 262; Daniel, Metropolitan. Mahitungod sa Balaod sa Monastiko ug sa Lagda sa Kinabuhi sa Komunidad, sa: Zhmakin. Tinipong mga Buhat. Apéndis. pp. 644, 666 ff.; Stoglav. Kabanata 5.

[680] Zinovy Otensky. Ang Pamatud-an sa Kamatuoran (1863). p. 899.

nga charter ug sa panata sa pagka-imol[681] . Ang mga dautang batasan makita gihapon sa komunal nga mga monasteryo sa ika-17 nga siglo, busa napugos ang Konseho sa 1667 nga mangayo sa hingpit nga pagwagtang niini sa labing istriktong paagi, samtang ang Konseho sa 1681 usab mipunting pag-usab sa obligasyon sa pagtuman sa komunal nga mga lagda nga walay kapakyasan[682] . Napansin ang sobra nga pagkaon, ingon man ang kawala sa komunal nga panyapon para sa komunidad sa mga monghe sa daghang monasteryo. Kasagaran, ang mga abadi magmando sa pag-andam og espesyal nga mga putahe ug mag-andam og bulag nga panyapon para sa ilang kaugalingon, sa ilang mga bisita, paryente, ug mga dato nga mananamba. Ang pagdagsa sa maong dautang pamatasan nagpugos sa batan-ong Tsar Ivan, sa usa sa iyang mga pangutana nga gipahibalo sa Konseho sa Stoglav, nga ipahibalo sa Konseho ang maong iskandalo[683] . Sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky, nga kaniadto nailhan tungod sa kaigsinon sa mga praktis sa pag-asceta sa mga monghe niini, napansin usab ang pagkunhod sa ika-16 nga siglo, nga gipakita sa mga pasangil nga gipahayag sa tsar sa iyang bantog nga sulat niadtong 1573; susamang mga panghitabo nahitabo usab sa Monasteryo sa Trinity-Sergius[684] . Tali sa 1547 ug 1551, nga mao, sa dili madugay sa wala pa ang Stoglav, usa ka makapaikag nga buhat ang mitungha nga may ulohan nga 'Petisyon sa mga Monghe kang Tsar Ivan Vasilyevich', diin ang awtor o mga awtor misulat mahitungod sa paglapas sa lagda sa monastiko sa mga monasteryo duol sa Moscow ug nangayo nga buhaton ang mga lakang aron masiguro nga ang kinabuhi sa mga monasteryo mosunod sa lagda[685] . Tingali kini gayud nga 'Petisyon' ang nakahatag og kusgan nga impresyon sa batan-ong tsar nga sa Konseho, iyang gipangutana ang daghang mga isyu mahitungod sa kanunay nga paglapas sa mga batakang prinsipyo sa kinabuhi sa mga monghe.

Usa sa mga kasagarang dautang batasan mao ang pagkalasing. Ang mga estatuto sa monastiko nga nahisgutan na gani hugot kaayo nga nagasaway niini nga dautang batasan ug nagdili sa mga monghe sa pagtipig o pag-inom og bino sa ilang mga selda[686] . Ang Stoglav (Kapitulo 49) nagpamatuod nga ang pag-inom og bino laganap kaayo sa mga monasteryo. Lagmit nga ang mga pagdili nga anaa sa mga dekreto sa Stoglav wala epektibong gipatuman, kay duha ka dekada pagkahuman, sa iyang sulat (1573) ngadto sa Monasteryo sa Kirillov, misulat pag-usab ang tsar bahin sa pagkalasing sa mga monghe[687] . Ang mga dekreto sa mga Konsilyo sa 1667 ug 1682 nagpakita nga kining dautang batasan nagpabilin nga laganap sa ika-17 nga siglo.[688]

Si Metropolitan Daniel (1522–1539) naghatag og unom ka sulat sa negatibong aspeto sa kinabuhi sa mga monghe sa unang katunga sa ika-16 nga siglo, diin iyang gihisgutan ang paglapas sa mga lagda sa komunidad. Kining mga sulat gipadala ngadto sa piho nga mga indibidwal o monasteryo. Ang awtor dili lang naghisgot niining o kana nga bisyo, kondili naningkamot nga ipatin-aw sa iyang mga ginatubangan ang mga basihanan sa ascesis, ipakita ang kalainan tali sa cenobitik ug idiorrhythmik nga pamaagi sa kinabuhi, ug ipasiugda ang kahingpitan sa komunal nga pagpuyo. Gisuportahan niya ang iyang mga argumento pinaagi sa mga panultihon gikan sa Balaang Kasulatan ug mga sinulat nga asketiko. Kining mga buhat ni Daniel naghatag og daghang materyal dili lamang sa pagtimbang-timbang sa kinabuhi sa mga monghe, kondili usab sa paghulagway sa kaugalingong mga panan-aw sa asketismo sa awtor. Dinhi, nagpabilin si Daniel nga gipugngan sa mga panan-aw sa iyang magtutudlo, si Banal nga Jose; walay orihinal sa iyang mga sinulat, ni adunay bisan unsang indibidwal nga kinaiya nga makahimo sa pagbag-o niining dignitaryo sa simbahan nga gahum-gusto—nga maalamon sa pakig-uban sa mga awtoridad sa estado—ngadto sa usa ka independyenteng maghunahuna[689] .

---

[681] Tan-awa usab ang akong artikulo, sa: *Kyrios*. 4 (1939). pp. 29–38; Zhmakin. Op. cit. Apendis. pp. 39–44.

[682] PSZ. 1. Blg. 412. AAE. 4. Blg. 161; AI. 5. Blg. 112; ug usab AAE. 4. Blg. 311, 312.

[683] Stoglav. Ch. 5. pp. 49, 52; Zinovy Otensky. Op. cit. p. 899; usa ka paghulagway sa mga monghe sa mga monastikong komunidad nga nagpuyo sa lain-laing puy-anan ni Metropolitan Daniel sa iyang buhat nga 'Mahitungod sa mga Kalainan sa Kinabuhi sa Monasteyo', sa: Zhmakin. Op. cit. Apéndis. p. 660. Mahitungod sa mga Monasteryo sa Kirillov ug Trinity-Sergius (1590), sa: DAI. 1. Blg. 135.

[684] Nikolsky. Kinabuhi sa Komunidad ug Selda, sa: Kristohanong Pagbasa 1907. 224. pp. 157, 173 ug mosunod; AI. 1. Blg. 204. Mahitungod sa petsa niining sulata: Nikolsky. Kanus-a gisulat ang sulat sa pagsaway ni Tsar Ivan Vasilyevich IV ngadto sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky?, sa: Christian Readings 1907. 223. p. 852.

[685] Tan-awa ang 'Petisyon'. G. Kuntsevich (1912).

[686] Ang Lagda ni Euphrosyne, kabanata 11; ni Joseph, kabanata 2; ni Cornelius, kabanata 13; cf.: RIB. 6. pp. 209, 602; ug usab: 'Panag-istorya'. Ed. Druzhinin. pp. 13, 21.

[687] AI. 1. Blg. 204; Stoglav. Kapitulo 52.

[688] AAE. 4. Blg. 161. Tan-awa usab: Ibid. Blg. 311, 312; AI. 5. Blg. 7, 75.

[689] Zhmakin. Op. cit. pp. 650–690. Apil dinhi ang mga sulat ni Daniel.

Ang pormalistikong pamaagi sa pagsabot sa mga asetikong basihanan sa kinabuhi sa mga monghe, nga kinaiya ni Metropolitan Daniel ug sa mga obispo sa Stoglav, wala makatabang sa pagdaog sa mga dautang batasan ug kalapasan nga nasaksihan sa kinabuhi sa mga monghe. Wala usab'y epektibong lakang nga gihimo sa mosunod nga siglo aron mapahunong ang proseso sa sekularisasyon sa monastisismo; ug wala usab kami kahibalo sa bisan unsang sinulat gikan niadtong panahona nga naningkamot sa pagpatin-aw sa sulod nga kahulugan sa ascesis. Ang mahimayaong mga ehemplo sa tinuod nga asetikong debosyon gikan sa ika-14 ug ika-15 nga mga siglo nawala na sa hunahuna sa mas lapad nga komunidad sa mga monghe. Pipila ra ka mga indibidwal ang nagpabilin nga nagkupot sa karaang tradisyon sa asetikismo, apan wala'y bisan kinsa kanila nga adunay talento sa organisasyon o tinguha sa reporma. Ang hirarkiya sa simbahan usab wala magbuhat og bisan unsang lakang aron limpyohan ang kinabuhi sa mga monghe. Kini nga panahon – gikan sa Panahon sa mga Kagubot hangtod sa mga reporma ni Pedro ang Dako sa tanang aspeto sa kinabuhi sa Rusya – nagpunting sa atensyon, kusog, ug mga pagbati niini sa lain nga mga butang.

Sa paghulagway sa kinabuhi sa mga monghe sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, makatabang nga mahibal-an ang gidaghanon sa mga monghe sa Muscovy. Sa katapusan sa ika-17 nga siglo, adunay kapin sa 1,200 ka mga monasteryo[690] , apan walay opisyal nga datos sa kinatibuk-ang gidaghanon sa mga monghe. Pinaagi lamang sa pipila ka nagkalain-laing dokumento ug tinubdan posible nga matagna ang gidaghanon sa mga monghe sa pipila ka mga monasteryo.

Kasagaran, gamay ra ang komunidad sa mga monghe. Daghang mga monasteryo ang adunay tali sa 3 ug 10 ka monghe. Si Makarii, sa iyang *Kasaysayan sa Simbahang Ruso*, nagsulat nga sa ika-16 nga siglo, 10 ra ka monasteryo ang adunay tali sa 20 ug 50 ka monghe, samtang 8 o 10 ka monasteryo ang adunay kapin sa 50 ka monghe matag-usa[691] . *Niadtong 1582–83,* ang Monasteryo sa Kirillov *adunay 52 ka monghe: lakip niini ang abá, ang tig-atiman sa bodega, ang tigulang sa simbahan, duha ka sakristan, pito ka hieromonk, tulo ka hierodeacon ug 36 ka ordinaryong monghe[692] . Niadtong panahona, duha ra ka monasteryo ang adunay dagkong komunidad sa mga monghe: ang Monasteryo sa Solovetsky ug ang Monasteryo sa Trinity-Sergius. Ang Monasteryo sa Solovetsky adunay mga 270 ka monghe tali sa 1584 ug 1594, ug mga 350 niadtong 1649[693] . Ang mga langyaw nga mibisita sa Moscow nagsulat nga sa unang kwarter sa ika-16 nga siglo, mga 300 ka monghe ang nagpuyo sa Trinity-Sergius Monastery, nga misaka ngadto sa 700 sa katapusan sa siglo[694] . Sa ika-17 nga siglo, bisan pa sa pagtaas sa gidaghanon sa mga monasteryo, gamay ra gihapon ang gidaghanon sa mga monghe sa tanan niini. Kasagaran gamay ra ang mga pumoluyo sa mga monasteryo sa amihanan[695] . Ang mga komunidad sa mga monghe sa mga urbanong monasteryo sa Moscow medyo daghan. Sa Savvo-Storozhevsky Monasteryo duol sa Moscow, nga nakadawat og espesyal nga pabor gikan kang Tsar Alexei (1645–1676), adunay 165 ka monghe niadtong 1688, lakip ang 20 ka hieromonk ug 15 ka hierodeacon, samtang 54 ka monghe ang nagtrabaho sa nagkalain-laing administratibong papel[696] . Gidiktar sa Konseho sa Stoglav nga ang gagmay nga mga monasteryo nga duol sa usag usa paghiusaon ngadto sa usa ka monasteryo (Kabanata 5); bisan pa niana, sa ika-17 nga siglo, ang mga monasteryo nga adunay 3 hangtod 10 ka monghe nagpabilin nga kasagaran makita[697] . Base sa tanang datos, matagna nga ang kinatibuk-ang gidaghanon sa mga monastikong pumoluyo, mga monghe ug madre, kay mga 25,000[698] .*

---

690 Chudetsky, sa: TKDA. 1877. Bol. 4. p. 73.

691 Makarii. 2nd ed. Vol. 7. p. 54.

692 AI. 1. Blg. 212. Niadtong 1508, 12 ra ka monghe ang naa sa Nilo-Sorsk Hermitage. Makarii. 2nd ed. 7. p. 44.

693 Klyuchevsky. Essays (1913). p. 36; niadtong 1568, 200 ka monghe ang nangitagpang sa Monasteryo sa Solovetsky. Fedotov. Op. cit. p. 224.

694 Makarii. 2nd ed. Vol. 7. p. 55; Readings. 1884. Vol. 4. p. 23.

695 Bogoslovsky. Op. cit. Vol. 1. p. 72; sa Krasnogorsk Monasteryo (Distrito sa Kholmogory), nga gitukod niadtong 1606, adunay 9 ka monghe niadtong 1624 ug 12 niadtong 1677, bisan pa nga niadtong 1661, 17 ka monghe gikan sa Metropolis sa Kiev ang mibalhin didto. Makarii, Obispo. 'Historikal nga Deskripsyon sa Krasnogorsk Monasteryo', sa: Readings. 1880. Vol. 3. pp. 62, 81. Mahitungod sa migrasyon sa mga monghe gikan sa Habagatang Rus' paingon sa mga monasteryo sa Amihanan nga Rus', tan-awa usab: Kharlamovich, K. 'Ang Rtishchev nga Eskwelahan', sa: BV. 1913. Vol. 5. p. 8.

696 Belokurov. Materials. p. 164.

697 Ang Monasteryo sa Voznesensky gitukod sa Suba sa Svir; niadtong 1684 adunay lima ka monghe niini, samtang 3–4 ka kilometro ang gilay-on naa pa'y lain nga monasteryo, ang Nikolsky, diin tulo ra ka monghe ang nangitag dalangpan. Belokurov. Ibid. p. 445.

698 Niadtong 1724, narekord sa Sinodo ang 14,534 ka monghe sa mga monasteryo sa lalaki ug 10,673 ka madre sa mga monasteryo sa babaye. Chudetsky, sa: TKDA. 1877. 10. p. 46.

7. Hurisdiksyon sa mga monasteryo sa mga eklesiastikal nga butang

Ang pagkunhod sa kinabuhi ug disiplina sa mga monghe mahimong bahín nga mapatin-aw tungod sa kawalay kasiguroan sa hurisdiksyon sa komunidad sa mga monghe.

Ang mga paglapas sa disiplina sa mga monghe nasakop sa eklesiastikal nga hurisdiksyon sa mga obispo sa diyosesis. Bisan pa, adunay dakong dili pagkasinabtanay sa relasyon tali sa mga monasteryo ug mga obispo, labi na sa mga isyu sa pagsunod ug hurisdiksyon.

Ang gitawag nga mga stauropegial nga monasteryo[699] hingpit nga gikuha gikan sa hurisdiksyon sa obispo, ug nahulog ilawom sa hurisdiksyon sa metropolitan ug, human sa 1589, sa Patriarka sa Moscow. Ang nahibilin nga mga monasteryo nasakop sa hurisdiksyon sa angay nga mga obispo sa diyosesis sa tanang eklesiastikal nga mga butang ug obligado nga mobayad kanila og multa nga gitakda sa korte. Ang ingon nga eklesiastikal-legal nga mga relasyon gitukod sa mga kanon sa Simbahang Sidlakan; kini giila ug gikumpirma sa mga estatuto ug mga patent nga sulat sa mga soberano sa Rusya[700] . Apan kining maong mga soberano, samtang naghatag og mga patent nga sulat ug mga sulat sa imyunidad sa mga monasteryo, ilang gilapas ang ilang kaugalingong ubang mga estatuto ug mga patent nga sulat nga giisyu sa metropolitano.

Ang kahulugan sa mga patenteng sulat ug sulat sa imyunidad alang sa legal nga kahimtang sa mga monastikong panag-iya nahisgutan na. Bisan pa, giisyu usab ang pipila ka sulat sa imyunidad nga nagdala og mga kausaban bisan pa sa larangan sa eklesiastikal nga hurisdiksyon. Nagkalainlain ang sulod niining mga sulat sa immunidad: ang uban hingpit nga nagpahilayo sa mga monasteryo gikan sa hurisdiksyon sa obispo sa diyosesis; ang uban nagpabilin nga sakop sa hurisdiksyon sa obispo sa mga butang nga eklesiastikal; ug ang uban nagpahilayo sa mga monasteryo gikan sa hurisdiksyon sa mga opisyal sa obispo, apan dili gikan sa hurisdiksyon sa obispo mismo[701] .

Ang pangutana ni Tsar Ivan sa Konseho sa Stoglav (Kapitulo 5, Pangutana 14) bahin sa lehitimidad sa ingon nga dili malalis nga mga dekreto gipangusog dili walay impluwensya ni Metropolitan Makarii, kay kining mga dekreto dili gustong madawat sa mga obispo gikan sa praktikal imbis kanonikal nga panan-aw. Busa klaro nga ang mga obispo sa Konseho sa Stoglav misugilon og hugot batok niini, ug ang Konseho naghukom nga 'sukad karon dili na unta maglungtad ang ingon nga mga charter' (Kapitulo 67). Sa tinuod, kini nga resolusyon nagpabilin lang sa papel, kay si Tsar Ivan nagpadayon gihapon sa pag-isyu og mga sulat sa imyunidad bisan pa human sa Konseho[702] . Ang pagbalewala niini nga resolusyon nagpadayon hangtod sa ika-17 nga siglo[703] . Kini nga palisiya sa gobyerno naggikan sa kamatuoran nga, kon adunay panagbangi sa obispo sa diyosesis, ang mga abá sa mga monasteryo magpasa og petisyon dili sa metropolitan, kondili sa tsar. Kini nga kawalay kasiguroan ug ang nagkasumpaki nga kinaiya sa maong mga relasyon, nga supak sa kanonikal nga han-ay sa Simbahan ug nakaguba sa espirituhanong awtoridad sa mga obispo sa panan-aw sa komunidad sa mga monghe, dili gyud makalikay sa mga sangputanan; wala kini makatabang sa mga obispo sa ilang padayon ug hugot nga pagbantay sa pagsunod sa disiplina sa mga monghe[704] . Samtang ang iladong charter sa 1625, nga gipagawas sa batan-ong Tsar Mikhail alang kang Patriarka Filaret, sa usa ka paagi gibalik ang hudisyal nga katungod sa eklesiastikal nga hirarkiya[705] , ang Kodigo sa 1649 ug ang pagtukod sa Opisina sa Monastiko nagdala pa og dugang kalibog sa normal nga relasyon tali sa mga obispo sa diyosesis ug sa mga monasteryo. Ang mga protesta ni Patriarka Nikon ug ang iyang mga paningkamot nga hingpit nga ibalik ang kanonikal nga katungod sa hierarkiya wala malampuson[706] . Ang Konseho sa 1667, nga ang mga miyembro niini mitambong usab sa Konseho sa 1666 ug mipabor sa tsar sa panaglalis tali kaniya ug kang Patriarka Nikon, kining higayona, sa isyu sa eklesiastikal nga hurisdiksyon, misugot sa mga panan-aw sa gipahawa nga

---

[699] Milaљ. Op. cit. pp. 672, 675.

[700] Ikompara: Goetz, L. K. *Staat und Kirche in AltruЯland. Kiever Periode. 988–1240* (1908). pp. 151–154; (ang Statuto ni St Prinsipe Vladimir), ug usab: Makarii. 2nd ed. Vol. 8. pp. 143–168, 176, 202; Hermann. Op. cit. pp. 23 ff.

[701] Makarii. Bol. 8, p. 220; Bol. 10, pp. 207, 209; AI. Bol. 1, Blg. 224, 232, 234, 235, 240; Bol. 2, pp. 58, 86, 77; AAE. Vol. 1, No. 386; Vol. 2, Nos. 14, 62; Vol. 3, No. 67; RIB. Vol. 2, No. 190.

[702] AI. 1. Mga Blg. 46, 114, 130, ug uban pa.

[703] AI. 1. Blg. 46, 114; AAE. 2. Blg. 62. Sa samang higayon, gipagawas ang mga sulat sa pagtudlo alang sa bag-ong patriyarka ug pipila ka mga obispo: SGGD. 2. Blg. 73; AAE. 3. Blg. 109; AI. 1. Blg. 148.

[704] AAE. 2. Blg. 17; Dositheus. Deskripsyon sa Monasteryo sa Solovetsky. 3. p. 205. DAI. 1. Blg. 148; AAE. 2. Blg. 14; 3. Blg. 285.

[705] AAE. 2. Blg. 164 (usab SGGD. 3. Blg. 7). Ang charter naglakip og espesipikong probisyon bahin sa mga kaso sa kriminal, nga nagpabilin nga sakop sa sekular nga hurisdiksyon.

[706] Gorchakov. Mon. Order. p. 91. Ikomparar sa lain-laing mga dokumento sa: Notes of the ORSA. 2 (1861); AAE. 3. Mga Blg. 225, 262, 275.

patriarka ug nagpagawas og usa ka paghukom diin ang eklesiastikal nga hirarkiya nagpabilin ang tanan niini nga katungod sa hudisyal. Nahibal-an nga gipamatud-an ni Tsar Alexei kini nga paghukom[707] . Kini usa ka hingpit nga kadaugan alang sa Simbahan; ang komunidad sa mga monghe karon sumasailalim sa tanang aspeto sa ilang mga arkipastor, napalig-on ang mga katungod sa hudisyal sa mga obispo sa diyosesis, ug ang relasyon tali sa mga obispo ug sa mga monasteryo nahimong normal nga kanonikal nga kinaiya. Ang Konseho sa 1675 ug ang , ang mga sulat-patente nga giisyu sa mga obispo ni Tsar Ivan Alekseevich ug Peter atol sa ilang magkahiusang paghari, nagpamatuod sa lehitimidad sa hukom sa 1667; nagpabilin ang kahimtang hangtod sa katapusan sa ika-17 nga siglo[708] .

Ang kawad-on sa normal, han-ay, ug padayon nga relasyon tali sa mga obispo sa diyosesis ug sa mga monasteryo nga sakop sa ilang hurisdiksyon natural nga nakaapekto sa pagdumala sa mga legal nga proseso sa simbahan. Ang mga abá sa monasteryo, kasagaran napugos sa paghatag og sobra ka daghang pagtagad sa administratibong mga butang, wala'y igong oras ni gahum aron mapadayon ang hugot nga disiplina. Ang ilang mga katungod ug katugunan dili kaayo naggikan sa monastikong charter o sa mga sugo sa obispo sa diyosesis kondili sa mga pribilehiyo nga gihatag sa monasteryo, ug sa pipila ka bahin, gikan lang sa kostumbre. Gihisgutan na nato ang konseho sa mga tigulang, nga, pananglitan, gihatagan sa Kapitulo 14 sa charter ni Joseph sa Volokolamsk og katungod sa pagpahamtang og disiplinaryong mga lakang batok sa mga nakalapas sa charter. Kung ang abad ug ang konseho sa mga tigulang nagpabilin nga maayo ang ilang relasyon, hapsay ang dagan sa mga butang; apan kung adunay panagbangi ug panag-away tali kanila, mawala ang pagkahiusa ug mahimong mosangpot sa panagbangi sulod sa monasteryo. Tanan niini nga mga kahimtang nagpalisod sa pagmintinar sa hugot nga disiplina sa mga monasteryo. Ang kinatibuk-ang kahimtang sa mga monasteryo nanginahanglan, sa usa ka bahin, og pipila ka mga lakang gikan sa mga awtoridad sa simbahan ug, sa pikas bahin, sa pagpalambo sa mga kuwalipikadong indibidwal gikan sa sulod mismo sa komunidad sa mga monghe. Sa kasubo, bisan pa man, wala kini natuman.

8. Ang Episkopado

Sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, ang komunidad sa mga monghe nakapartisipar sa kinatibuk-ang kinabuhi sa simbahan sa nasud ug nakalihok sa gawas sa mga bungbong sa monasteryo. Kasagaran nga praktis alang sa mga abbot sa dagkong monasteryo ang pag-apil sa mga kalihokan sa mga konsilyong eklesiastikal. Bisan pa sa mga zemsky nga konseho—nga, labi na sa ika-17 nga siglo, gipahigayon panagsa sa gobyerno aron hisgutan ang nagkalain-laing mga isyu—anaa ang mga abbot sa mga monasteryo kauban ang mga obispo[709] . Gikan sa mga pirma sa ilawom sa mga dekreto sa konseho ug sa paghulagway sa arkibo sa Tsar alang sa mga tuig 1575–1584, klaro nga ang tanang monasteryo giklasipikar sumala sa ranggo. Kini nga klasipikasyon nagpakita kung unsang mga monasteryo ang nakadawat og espesyal nga pagtahod ug pagdayeg, unsa ang gipangulohan sa mga arkhimandrita, ug unsa ang sa mga igumen. Sukad pa niadtong 1561, sa dihang ang abá sa Trinity-Sergius Monastery gipataas sa ranggo nga archimandrite, nakatagamtam siya sa katungod sa pag-una sa tanang abá. Ikaduha sa ranggo mao ang arkhimandrite sa karaang Monasteryo sa Nativity sa Vladimir, gisundan sa mga abbot sa Monasteryo sa Novospassky sa Moscow, Monasteryo sa Yuryevsky sa Novgorod, ug sa mga Monasteryo sa Chudov ug Simonov sa Moscow. Ang arkhimandrite sa Kirillo-Belozersky Monasteryo naa sa ika-12 nga ranggo, samtang ang sa Iosifo-Volokolamsky Monasteryo naa sa ika-19 nga ranggo[710] . Tungod kay ang tanan niini nga mga dokumento naglangkob lamang sa katapusang

---

[707] PSZ. 1. 412.

[708] Gorchakov. Op. cit. p. 95. PSZ. 1. Blg. 442 (1669, hukom sa kriminal nga mga kaso), o AAE. 4. Blg. 204 (1675). Tali sa 1667 ug 1675, ingon nga resulta sa mga kalihokan sa Espirituhanong Opisina (usa ka departamento sa Monastikong Opisina), nga lagmit natukod pagkahuman sa 1667, nalapas ang paghukom sa 1667, nga nagkinahanglan og paghukom gikan sa Konseho sa 1675. Kapterev. Mga Sekular nga Episkopal nga Opisyal. p. 211. Misulbong ang bag-ong tensiyon atol sa paghari ni Pedro ang Dako, nga nagpugos kang Patriarka Adrian sa pagtigom og koleksyon sa mga dekreto bahin sa mga butang sa hurisdiksyon sa simbahan. Kalachov, N. 'Mahitungod sa Kahulugan sa Kormchaya sa Sistema sa Karaan nga Balaod sa Rusya', sa: Readings. 1847. 4. Apendis 4. pp. 11–80: 'Mga Artikulo sa Korte Patriarkal'. Kining 'Mga Artikulo sa Korte Patriarkal' gibase sa mga dekreto sa Stoglav, sa charter sa 1625 (gikumpirma niadtong 1657) ug sa mga dekreto ni Patriarka Joasaph sa 1668 ug 1671. Ibid. pp. 15, 16, 67, 69. Dugang pa, ang Patriarka usab nagtigom pag-usab og koleksyon sa mga dekreto sa mga khan sa Tatar mahitungod sa mga katungod sa Simbahan, nga, bisan pa, wala gisumite sa Tsar alang sa pag-apruba (ibid., p. 2).

[709] Makarii. 2nd ed. 7. pp. 84–86; ug usab sa: Chteniya. 1912. 2. 2. Miscellany. pp. 39–41.

[710] Makarii. 2nd ed. 7. p. 85.

mga dekreto, dili posible nga makahimo og klarong hulagway sa aktuwal nga papel nga gidula sa matag indibidwal base niini.

Sa Rus', sumala sa mga kanon sa Simbahang Sidlakan, mga monghe ra ang mahimong ordinahan nga obispo; busa, adunay suod nga kalambigitan tali sa hirarkiya sa simbahan ug sa mas lapad nga komunidad sa mga monghe. Sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, ug sa tinuod usab sa mas sayong mga panahon, ang usa ka obispo nga Ruso mogahin og pipila ka tuig sa usa ka monasteryo sa wala pa ang iyang konsagrasyon isip obispo. Ang titulo nga metropolitan o arsobispo, sa tinuod, usa lamang ka titulo nga dungog nga may kalabotan sa kadungganan sa katungdanan; sa eklesiastikal ug administratibong termino, ang mga metropolitan sa diyosesis, mga arsobispo ug mga obispo pareho ang katungod. Kasagaran nga praktis nga ang abá sa usa ka monasteryo dayon itas sa ranggo nga metropolitan, arsobispo o obispo. Pananglitan, niadtong 1491, si Zosima, ang arkhimandrita sa Monasteryo sa Simonov sa Moscow, ug niadtong 1495, si Simon , ang abá sa Monasteryo sa Trinity-Sergius, gikonsagrasyon dayon isip mga Metropolitan sa Moscow. Ang manunod ni Simon, si Metropolitan Varlaam, nga kaniadto archimandrite sa Simonov Monastery, nahimong Metropolitan[711] pinaagi sa sugo sa Grand Prince. Si Metropolitan Daniel kaniadto abbot sa St Joseph-Volokolamsk Monastery, ug si Metropolitan Joasaph kaniadto abbot sa Trinity-Sergius Monastery; Si Macarius, ang umaabot nga Metropolitan sa Moscow, mao ang archimandrite sa Luzhetsky Monasteryo sa Mozhaisk, ug sa ulahi nahimong Arsobispo sa Novgorod. Si Metropolitan Athanasius (1564–1566) usa ka monghe sa Chudov Monastery sa Moscow, ug sa wala pa kana siya usa ka archpriest ug espirituhanong amahan sa tsar; gitonsura siya nga monghe sa dili madugay sa wala pa ang iyang pag-alsa sa katungdanan[712] . Si San Felipe, Metropolitan sa Moscow (1566–1569), nagsilbi isip abbot sa Monasteryo sa Solovetsky (1548–1566) sulod sa 18 ka tuig sa wala pa ang iyang konsagrasyon. Sa ika-17 nga siglo, si Joseph, arkhimandrita sa Monasteryo sa Simonov, napili nga Patriarka sa Moscow ug sa Tibuok Rusya (1642–1652)[713] .

Ang mga katuigan nga gigugol sa monasteryo dili gyud mapugngan nga makaapekto sa panan-aw sa usa ka tawo, labi na niadtong panahona. Ang monasteryo usa ka eskwelahan para kaniya, diin wala lang siya nakakat-on sa kinatibuk-ang mga prinsipyo sa asetikong kinabuhi, apan nakaila usab siya sa mga panan-aw ug perspektibo bahin sa eklesiastikal ug politikal nga mga butang nga naglungtad didto, ug kini nga mga panan-aw nakaapekto kaniya. Sunod, sa matag aspeto sa kinabuhi gawas sa monasteryo, iyang gipreserbar ang espirituhanong kahimtang sa iyang monasteryo, naglihok subay sa espiritu niini, ug gisusi ang tanang aspeto sa eklesiastikal nga kinabuhi base sa tradisyon sa iyang monasteryo.

Ang ingon nga espirituhanong panghunahuna adunay dakong papel sa ika-16 nga siglo. Sa kini nga bahin, ang Monasteryo ni San Jose sa Volokolamsk nag-okupar og talagsaong lugar sa kasaysayan sa simbahan sa Rusya. Ang labing impluwensyal nga kalihukan sa kinabuhi sa simbahan sa ika-16 nga siglo nalambigit kang San Jose ug sa iyang monasteryo. Sa tibuok kasaysayan sa Simbahang Ruso, walay lain monasteryo nga nakadula og ingon ka dakong papel sa kinabuhi sa Simbahan, bisan sa mubo o taas nga panahon, sama niining monasteryo; labaw pa, ang Josephite nga lihok nagpadayon sa pag-impluwensya sa kinatibuk-ang dagan sa kinabuhi sa simbahan sa Rusya hangtod sa karon – usahay mas hinay, usahay mas kusgan. Sa tibuok ika-16 nga siglo – o, aron mas tukma, sugod pa niadtong 1522 – dili moubos sa 19 ka monghe ug abbot niining monasteryo ang mibiya sa pader niini aron modumala sa nagkalain-laing obispado ug aron hugot nga itanom ang mga panan-aw sa nagtukod sa monasteryo sa kinabuhi sa Simbahan. Pito sa niini nga mga obispo kaniadto mga abbot sa monasteryo; ang uban gikonsagra gikan sa mga ordinaryong monghe[714] . Gikan sa 1555 hangtod 1581, ang Arsobispado sa Kazan kanunay nga gipangulohan sa mga tawo gikan sa Monasteryo ni Josephov. Sa ika-17 nga siglo, ang Monasteryo sa Volokolamsk mihunong sa pagdula sa kaniadto nga papel niini sa pagpuno sa mga katungdanan sa obispo. Aduna ra'y usa ka nailhang kaso nga ang abbot sa monasteryo, si Alexander (1682–1688), napili nga Arsobispo sa Veliky Ustyug (1688–1699)[715] . Ang mga monghe gikan sa Josephite Monastery, sama ni Metropolitan Daniel, mga Obispo Vassian (Sanin), Vassian (Toporkov) ug Savva (Cherny), ingon man usab si Metropolitan Makarii, nga gikan sa Pafnutiev Monasteryo—nga adunay espiritu nga Josephite—nagpalapnag ug nagpamatuod sa mga panan-aw sa ilang eskuylahan pinaagi sa ilang mga lihok ug sinulat. Ang mga panan-aw nga nangibabaw sa Konseho sa Stoglav

[711] PSRL. Bol. 4, pp. 157–158, 165; Bol. 8, pp. 219, 230; Bol. 6, p. 252.
[712] AI. Vol. 1. Blg. 173.
[713] Makarii. 11. p. 96.
[714] Gerontius, Arkhimandrita. Ang Monasteryo ni San Jose sa Volokolamsk. pp. 44–45.
[715] Gerontius. Ibid. p. 45.

mao kadtong gipadayag sa mga representante niining kalihukan[716] . Ang espiritu sa monasteryo pagkahuman napreserbar sa mga kalihokan sa daghang han-ay sa mga hierark. Sa samang paagi, ang istriktong asetikong komunidad sa Monasteryo sa Trinity-Sergius sa panahon ni San Sergius nag-amuma sa daghang mga magtukod sa bag-ong mga monasteryo, nga gidala sa ilang kaugalingong mga monasteryo ang parehas nga han-ay sa monastikong kinabuhi nga gipraktis sa monasteryo ni San Sergius. Ang asetikong eskwelahan sa mga Non-Possessors dili masukod kung wala ang mga pagbati ug panan-aw nga naghari sa mga disyerto sa luyo sa Volga sa ikaduhang katunga sa ika-15 nga siglo. Sa diha nga nawala na kini nga espiritu – bisan pa kini mapuslanon o makadaot sa pag-uswag sa monastisismo – wala nay mitumaw nga bantugang personalidad nga adunay dakong impluwensya sa kinabuhi sa simbahan.

Sa ika-17 nga siglo, pipila ka mga obispo ang mitumaw gikan sa Monasteryo sa Solovetsky, apan dili sila ikatandi nga nakahatag og bisan unsang talagsaong epekto sa kinabuhi sa simbahan. Bisan pa, si San Felipe, Metropolitan sa Moscow (1566–1568), nga suod kaayo sa Solovetsky Monasteryo, nagpamatuod pinaagi sa iyang mga buhat ug kamatayon isip martir nga ang pagbati sa relihiyosong responsibilidad wala pa hingpit nga mawala sa mga sirkulo sa monastiko[717] .

Napulo'g tulo ka mga abá sa Monasteryo sa Trinity-Sergius ang nahimong mga obispo sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo[718] , apan duha ra kanila ang adunay hinungdanong papel sa kinabuhi sa Simbahan. Kini mao sila si Metropolitan Job sa Novgorod (1697–1716), nga ang iyang paningkamot sa pagtukod og bag-ong mga eskwelahan ug pagbansay sa sekular nga klero angay gayud pasidunggan, ug si Patriarka Joasaph II (1667–1672), nga sulod sa 11 ka tuig (1656–1667) nagsilbi isip abbot niining monasteryo; apan ang tigulang nga patriyarka dili kaayo aktibo nga personalidad. Ang iyang papel sa Konseho sa 1667, nga kusgan ug malampuson nga nagdepensa sa mga katungod sa Simbahan, dili kaayo hinungdanon.

Sa pagtan-aw sa proseso sa sekularisasyon sa monastikong kinabuhi, dili malikayan nga motumaw ang pangutana ngano nga ang episkopado wala maghimo og bisan unsang desisibo nga aksyon aron mapahunong kini nga proseso, ug ngano nga wala'y bisan unsang lakang nga gihimo aron mapaayo ang kahimtang sa mga monasteryo, bisan pa sa matag obispo sa iyang kaugalingong diyosesis. Apan kining mga obispo mismo nagpuyo sa mga monasteryo diin ang mga praktis sa askétismo gihatagan og espesipiko ug limitado nga dapit, ug diin ang relihiyosong pormalismo – usa ka hugot nga 'pagka-obsesibo sa ritwal' – nakagamot na. Sa ika-17 nga siglo, wala kitay makitang bantugang tigpasiugda sa han-ay sa simbahan alang sa paghinlo ug pagpaayo sa kinabuhi sa mga monghe. Si Metropolitan Hilarion sa Ryazan (1657–1673) usa sa pipila ka mga obispo sa diyosesis nga malampuson sa pagpataas sa pamantayan sa kinabuhi sa mga monghe sa mga monasteryo sa iyang diyosesis[719] . Usa pa ka Hilarion, ang Metropolitan sa Suzdal (1682–1705), nga sa tunga-tunga sa ika-17 nga siglo nagpuyo og usa ka mapainubsanon kaayo nga kinabuhi sa Florishcheva Hermitage (duol sa Vladimir), nagsulat niadtong 1694, sa usa ka sulat ngadto sa abad sa maong hermitage—diin nahimong kanunay ang paglapas sa mga lagda sa komunidad—mahitungod sa mga lakang nga iyang gihimo batok sa ingon nga mga paglapas atol sa iyang kaugalingong pagdumala isip abad. Sa ilawom sa iyang pagpangulo, ang maong hermitage nailhan tungod sa ka-istrikto sa mga lagda niini. Gihatagan og dakong pagpasidungog sa Tsar Fyodor Alekseyevich ang mapainubsanon nga abbot, ug wala kini nahitabo kung wala ang pag-uyon sa Tsar nga si Hilarion gipataas gikan sa ranggo nga abbot sa usa ka gamay nga hermitage ngadto sa katungdanan nga Metropolitan sa Suzdal[720] . Ang duha ka labing talagsaon ug tinuod nga maalamon nga mga hierark sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo – Job, Metropolitan sa Novgorod (1697–1716), ug si Athanasius, Arsobispo sa Kholmogory (1682–1702) – nagpunting sa ilang pagtagad sa pagpaayo sa kinabuhi sa parokya ug sa pagbansay sa mga klero[721] .

---

[716] Ikompara: Klyuchevsky. Mga Kinabuhi. p. 291. Dili katingad-an nga gitawag si Jose sa troparion nga 'bituon sa Rusya'. Gerontius. Ibid. p. 48. Sa sayong bahin pa sa ika-19 nga siglo, ang mga monghe naghimo na og mga kopya sa Lagda ni Jose. Popov, N. 'Tigum sa mga Manuskrito gikan sa Monasteryo sa Simonov', sa: *Readings*. 1910. 2. pp. 14, 15.

[717] Makarii, Obispo. Kristiyanismo sulod sa Arkidiyosesis sa Arkhangelsk, sa: Readings. 1878. Bol. 3. p. 52.

[718] Gorsky. Description. Vol. 2. pp. 122–123.

[719] Filaret. Rebyu. Bol. 1. p. 234.

[720] AAE. 4. Blg. 311; Barsukov. Mga Tinubdan sa Rusyano nga Hagiograpiya. p. 218. Ang Kinabuhi ni Hilarion sa: Proceedings of the Vladimir Academic Archival Commission. 10 (1908). Usa ka mubo nga buhat: Jerome. Ang Kinabuhi ni Hilarion, Metropolitan sa Suzdal (1867) – wala nako makuha.

[721] Chistovich, I. 'Metropolitan Job of Novgorod', sa: Stranik. 1861. 2; mga buhat: Postnikov. 'Athanasius, First Archbishop of Kholmogory' (1866); Veryuzhsky. Athanasius, Arsobispo sa Kholmogory (1914) – sa kasubo, dili usab kini magamit kanamo. I-kumpara usab: PBE. 1. p. 1087; 2. pp. 181, 182.

Ang kakulang sa pagtagad sa mga obispo sa diyosesis sa mga butang sa monastikong kinabuhi misangpot pa sa sekularisasyon sa monastikong kinabuhi. Pagkahuman sa pagwagtang sa Opisina sa Monastiko ug sa Konseho sa 1667, gihatagan ang mga obispo sa diyosesis og mas daghang kahigayunan aron epektibong buhaton ang ilang buluhaton sulod sa ilang mga diyosesis, apan ang kakulang sa angay nga mga indibidwal alang niini nga buluhaton nakababag sa ilang kalampusan.

Duha ka hierarkiya ang labi ka hayag nga mitindog gikan sa han-ay sa mga obispo sa Rusya: si San Felipe, Metropolitan sa Moscow (1566–1568), ug si Patriarka Nikon (1652–1666). Ang ilang kapalaran nag-ambit og usa ka komon nga hilo: panagbangi sa awtoridad sa estado. Ang eklesiastikal ug historikal nga kahimtang sa likod sa niining mga panagbangi lahi, masulti pa gani nga supak, ang kinaiya. Ug ang kinaiya mismo sa kini nga pakigbisog – mubo sa kaso ni San Felipe, apan dugay sa kaso ni Patriyarka Nikon – lahi usab. Dili masulti nga pareho silang duha ka arkipastor nga pareho ang gibug-aton sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya. Nagkalahi ang dagan sa ilang personal nga monastikong biyograpiya.

Para kang Nikon, ang marangyang panapton sa usa ka maharlikang prinsipe sa Simbahan hingpit nga natabonan ang mapainubsanon nga monastikong sinina; ang kinaiya sa iyang mga lihok usab wala motakdo sa monastikong espiritu. Ang iyang mga kabalaka ug tumong kasagaran nakatutok sa kinatibuk-ang kinabuhi sa simbahan; sa dako kaayong programa nga iyang gustong ipatuman, nga mapasigarbohong nagsalig sa iyang kaugalingong kusog, talento, ug dili matandog nga pagtuo sa pagkamatarong sa iyang hinungdan, wala'y lugar ang mga butang nga may kalabotan sa kinabuhi sa monghe. Si Nikon usa ka bantugang personalidad; gikan siya sa kinahubakon sa katawhang Ruso, ug ang paglitaw sa ingon nga usa ka personalidad nagpamatood k nga mga pwersa ang natulog sulod sa katawhan; samtang ang iyang mga kaatbang – igo na lang hinumduman ang dili usab kaubos nga bantog nga Punong Pari Avvakum ug uban pang mga lider sa pagkabahin – nagpakita sa kusog nga pagpakita niining mga pwersa. Sama sa kasagaran mahitabo sa dagkong mga historikal nga personalidad, ang natural nga talento ni Nikon gisagol sa espirituhanong pagkapilit; ang iyang kusog, nga kasagaran nahimong despotismo, gisagol sa pagkailad; ug ang iyang prinsipyadong baruganan gisagol sa kaugalingong interes. Kining personalidad gisaway ug gipasidunggan sa iyang mga kaatbang ug mga taga-dayeg, mga manunulat ug mga eskolar. Bisan pa sa kadaghan sa mga sinulat nga gipahinungod kang Nikon, dili masulti nga ang iyang personalidad ug mga buhat natun-an sa hingpit ug lawom nga pagtuon[722] .

Sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, si Nikon wala mag-okupar og usa ka talagsaong lugar; ang mga katuigan nga iyang gigugol sa monasteryo sa wala pa siya gipahimutang nga obispo wala'y kahulugan sa iyang kinabuhi, ug ang asetikong pagbansay (kung masulti pa gani nga adunay ingon nga eskuylahan alang kang Nikon) nga iyang nadawat sa Monasteryo sa Solovetsky ug sa skete ni Eleazar sa Anzer wala gyud'y bisan gamayng impluwensya sa iyang mainitong kinaiya. Ang yano nga monastikong kapa dili angay nga sinina para sa iyang kinaiya, nga mas angay sa maluho nga bulawanong regalia sa Patriarka sa Moscow, kay kini sa gawas nagpakita sa iyang relihiyosong panan-aw. Imposible nga ilarawan ang mga buhat ug kapalaran ni Nikon sa usa ka mubo nga sanaysay, kay kini dili masabtan base lang sa eklesiastikal-politikal o historikal nga kahimtang sa Rusya sa ika-17 nga siglo; – kini mao ang sangputanan, o mas tukma pa, ang kulminasyon, sa usa ka bahin, sa paningkamot sa eklesiastikal nga hirarkiya nga masulbad ang problema sa relasyon tali sa estado ug Simbahan sa usa ka Kristohanong estado; sa laing bahin, ang iyang mga reporma gipunting batok sa pipila ka mga panghitabo sulod sa kinabuhi sa simbahan nga sobra ka lawom ang gamot sa kasaysayan sa simbahan sa nasud.

Ang kinabuhi ni Metropolitan Philip nagpakita sa lain nga kahayag; ang iyang mga kalihokan mahimong ikonsiderar sa konteksto sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya. Kana nga monastisismo nga aktibong miapil sa paghulma sa ideya nga 'Moskowa – ang Ikatulong Roma' ug nga nagpahimutang kang San Felipe, ang arkipastor sa Simbahan, aron sulayan kini nga ideya sa praktis. Ang panagbangi tali ni San Philip ug Tsar Ivan nagpaila kung unsa ka lapad ang kalainan sa teorya ug praktis, ug kung unsa ka kanunay nga ang teorya nadistorsiyon sa praktis. Para kang San Philip, ang isyu naglangkob sa mga katungdanan sa usa ka primate may kalabotan sa sekular nga awtoridad, ug gisulbad niya kini sumala sa gipangayo sa iyang opisina, gikan sa usa ka asetikong panan-aw sa simbahan.

Si San Felipe naggikan sa pamilya nga boyar sa mga Kolychevs (natawo niadtong 1507); ang iyang sekular nga ngalan mao si Fyodor, ug gigugol niya ang iyang sayong mga katuigan sa Moscow atol sa paghari

[722] Alang sa pangunang literatura bahin kang Nikon, tan-awa ang Kapitulo XII.

ni Vasily III, sa kapanahonan nga atong nahisgutan na. Sa iyang biograpiya kang Metropolitan Philip, *[723] *, gipasiugda ni G. Fedotov ang kabug-at sa panagbangi sa politika nga nahitabo sa Moscow niadtong panahona; kini wala makaluwas sa batan-ong Kolychev, ug sa edad nga traynta, nagpasiya si Fyodor nga mobiya sa Moscow. Nibyahe siya paingon sa amihanan ug misulod sa Monasteryo sa Solovetsky isip usa ka bag-uhan (1537). Sumala sa iyang hagyograpiya, nailhan siya tungod sa iyang pagkaandam sa pagbuhat sa bisan unsang pisikal nga trabaho ug gihimo niya ang tanan niyang katungdanan uban sa pagpaubos. Sa ulahi, gitonsura siya isip monghe. Ang iyang espirituhanong magtutudlo mao si Elder Jonah. Si Monghe Philip nagpuyo sulod sa pipila ka tuig sa hingpit nga pag-inusara, sa usa ka siksik nga kalasangan gawas sa monasteryo. Human sa 11 ka tuig isip monghe, sa dihang 41 anyos na si Philip, ang mga kaigsuonan, sa sugyot sa nagretiro nga abbot, mipili kaniya isip bag-ong abbot sa monasteryo (1548). Niadtong panahona mitungha ang bag-ong mga kinaiya sa pagkatawo niining mapainubuson nga asetik: gisugdan niya ang pag-organisar sa mga kalihokan sa monasteryo uban sa dakong kadasig ug gipakita ang talagsaong talento alang niini nga buhat. Tingali niining kalihokan nakakaplag og agianan ang masigla nga kinaiya sa anak sa usa ka boyar sa ika-16 nga siglo, nga pansamantalang napugngan sa monghik nga panapton sa pagka-mona. Ang mga tuig ni Philip sa pagdumala usa ka panahon sa ekonomikanhong kalamboan ug pag-asenso sa monasteryo. Gipatukod pag-usab niya ang mga bilding sa monasteryo, nagtukod og bag-ong mas lapad nga bakuran sa mga baka, usa ka pabrika sa ladrilyo ug usa ka dako nga gilingan, nagtukod og workshop sa paghimo og sapatos ug bisan pa, sumala sa iyang hagiograpiya, nagdesinyo og usa ka medyo komplikado ug epektibo nga makina para sa pag-ani sa mga tanom. Apan, gisiguro usab sa abá nga ang komunidad sa mga monghe magkinabuhi sa hugot nga disiplina.

Gipadagan ni Philip ang monasteryo sulod sa 18 ka tuig. Niadtong 1566, nakadawat siya og mensahe gikan sa tsar nga nagtawag kaniya paingon sa Moscow. Wala mailhi kon unsa ang basihanan sa pagpili sa tsar kang Philip. Sa Moscow, ang politikal ug simbahanong kahimtang sa , sobra ka tensiyonado. Mao kini ang panahon sa iladong Oprichnina – usa ka yugto sa pagbitay sa mga boyar ug uban pa nga, tungod sa usa ka rason o lain pa, o sa tinuod walay bisan unsang basihanan, nakapukaw sa kasuko sa tsar ug nahulog sa iyang dili pabor. Ang kahimtang sa mga simbahanong kalihokan usab nabalud. Ang Metropolitan Athanasius (1565–1566), nga lagmit wala'y kusog o bisan higayon aron pugngan o hinay-hinayon ang mabangis nga pagbati ni Ivan, mibiya sa katungdanan sa metropolitan – 'tungod sa sakit', sumala sa usa sa mga dokumento niadtong panahona – ug misulod sa Monasteryo sa Chudov. Ang bag-ong kandidato para sa katungdanan sa metropolitan, si Arsobispo German sa Kazan, nakig-negosasyon sa tsar sa wala pa ang iyang konsagrasyon—kung masaligan gayud ang salaysay ni Prinsipe A. Kurbsky—ug ingon nga resulta, gisalikway ang iyang kandidatura. Bisan pa nga nakadawat si Abad Philip og imbitasyon paingon sa Moscow samtang naa pa sa katungdanan si Athanasius, lagmit gihapon nga tuyo ni Ivan si Philip, kung dili man para sa Katungdanan sa Moscow, unya para sa lain nga katungdanan. Ang opisyal nga dokumento nga nagrekord sa pag-ukom ni Philip isip Metropolitan sa Moscow nagpakita nga, bisan human sa sugyot ni Ivan nga i-appoint si Philip isip metropolitan, nagpabilin nga tensiyonado ang kahimtang, kay ang bag-ong kandidato misaway sa tsar bahin sa Oprichnina, ug miuyon nga dawaton ang katungdanan basta kini wagtangon. Bisan pa nga nasuko ang tsar sa maong sugyot, iyang gipamatud-an pag-usab ang iyang tinguha nga si Philip mahimong metropolitan. Gisalikway sa tsar ang hangyo nga wagtangon ang Oprichnina, gideklarar niya sa Konseho nga ang Oprichnina wala sa sakop sa katungdanan sa metropolitan, apan miuyon siya nga si Philip, isip metropolitan, kinahanglan ipadayon ang karaang katungod (ug katungdanan) sa pagminos, nga pormal ug epektibong gipawagtang atol sa Oprichnina. Kini nga konsesyon ni Ivan, ug tingali ang presyur gikan sa Konseho sa mga Obispo, napugos kang Philip nga bawi-on ang iyang hangyo ug mouyon sa iyang pagluklok. Ang buhat niadtong 20 Hulyo 1566 angay usab nga hinumduman tungod kay naglangkob kini og saad sa umaabot nga metropolitan nga dili mosamok sa mga kalihokan sa Oprichnina, nga gipamatud-an sa mga pirma ni Philip ug sa mga obispo. Kini nga katingalahang buhat talagsaon sa iyang matang sa relasyon tali sa Simbahan ug estado sa Muscovite nga Rusya. Kung nabuhi kita niadtong panahona, masabtan nato kung unsa ka dakong hampak kini sa grandiyosong ideolohikal nga pagtukod sa 'Moskowa – ang Ikatulong Roma'![724]

Sa sinugdanan pa lang, lisod na ang posisyon sa Metropolita, kay dili siya andam nga balewalaon ang mga krimen sa Tsar. Ang mga tuig 1566–1568 usa ka panahon sa labi ka kanunay nga pagbitay ug uban pang mga kalautan. Ang hagiograpiya sa Metropolita nag-ingon nga tungod niini tanan, napugos siya sa paggamit

[723] Fedotov, G. Santo Felipe, Metropolitan sa Moscow (1928). Labi na, mga panid 120–137, 206–220; Rozhdestvensky, S. Metropolitan Felipe, sa: RBS.
[724] Fedotov. Ibid. p. 104.

sa katungod sa paghinanakit nga gihatag kaniya. Sa dihang napamatud-an nga halos walay bunga kini, ang Metropolita nagpasiya nga mohimo og hayag nga aksyon. Usa ka adlaw niadtong Marso 1568, misulod ang Tsar sa simbahan diin ang Metropolita nagdumala sa serbisyo niadtong panahona, gilibutan sa mga Oprichniki ug siya mismo nagsul-ob sa itom nga bado sa usa ka Oprichnik. Wala mosugot ang Metropolitan nga panalanginan ang Tsar, ug sa dihang gipahinumduman siya sa mga boyar nga nagsilbi isip mga Oprichnik nga nagpaabot ang Tsar sa iyang panalangin, naghatag si Philip og hugot nga pahimangno sa kusog nga tingog. Ang sunod nga panagbangi tali sa Metropolitan ug sa Tsar, nga nahitabo usab atol sa usa ka serbisyo, nagpalala sa kasuko sa Tsar; apan niadtong panahona wala siya magdagan sa paglihok pag-abli batok kang Felipe, nga napalig-on sa iyang pagtuo nga gituman niya ang iyang katungdanan isip pangunang magbalantay. Ang hagiograpiya nagasaysay sa detalyado nga pakigbisog tali sa duha ka awtoridad, samtang ang ubang tinubdan nagdugang sa kini nga trahedyang hulagway pinaagi sa mga salaysay sa hambog ug masuko nga mga lihok sa tsar ug sa mapainubsanon ug matinindigong pagbarog sa metropolitano. Ang tsar, nga nabati nga napasipala, nakita nga ang iyang kasuko nahimong usa ka kauhaw sa pagpanimalos. Ang mga paryente sa metropolitan gipailawom sa pagpanlupig, pagkumpiska sa kabtangan ug pagbitay; Ang mga kaaway ni Felipe sa taliwala sa mga obispo, kauban ang mga bakak nga saksi gikan sa kapatiran sa Monasteryo sa Solovetsky, nagpasipala sa Metropolitan, nagpasaka batok kaniya, lakip sa uban, sa katingalahang akusasyon nga nagpraktis siya og salamangka; sa katapusan, usa ka eklesiastikal nga paglitis ang gihimo batok sa Metropolitan, nga nagsugod na sa dalan sa pagkamartir. Gisilotan siya sa korte nga tangtangon sa katungdanan ug ipriso sa Monasteryo sa Otroch sa Tver. Niadtong 23 Disyembre 1569, ang daotan nga si Malyuta Skuratov—ang pangunang katabang ni Tsar Ivan IV sa iyang mga kalautan ug direktang tagapatuman niini—miabot sa monasteryo ug gilumos ang martir.

Niadtong 1590, ang abad sa Monasteryo sa Solovetsky nangayo og pagtugot kang Tsar Fyodor, anak ni Ivan, aron ibalhin ang kabaong nga naglangkob sa mga nahabilin sa martir ngadto sa iyang monasteryo, nga gitugotan siya. Sa pag-abli sa lubnganan, nadiskobrehan nga dili madaut ang mga nahabilin sa martir. Adunay mga pag-ayo ug uban pang mga milagro nga nahitabo sa iyang lubnganan sa Monasteryo sa Solovetsky. Niadtong 1636, gikanonisa ang martir, ug niadtong 1646 ang iyang mga relikya gibalhin sa katedral sa monasteryo. Pipila ka tuig pagkahuman, niadtong 1652, nagpadala si Tsar Alexei og espesyal nga embahada sa Monasteryo sa Solovetsky, nga gipangulohan sa umaabot nga Patriarka nga si Nikon, nga niadtong panahona mao ang Metropolitan sa Novgorod . Gidala sa embahada ang mga relikya sa santo paingon sa Moscow. Sa banal nga serbisyo sa dungog ni San Felipe, gitawag siya sa Simbahan nga 'kampyon sa kamatuoran' ug pinaagi niini gipadayag ang paghukom sa Simbahan kang Tsar Ivan.

9. Asetisismo sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo

Bisan pa man nga ang ika-16 ug ika-17 nga mga siglo mahimong ilarawan lamang ingon usa ka panahon sa krisis ug sekularisasyon alang sa monastikismo sa Rusya, adunay mga panghitabo nga lahi ang klase nga nahitabo bisan pa niining panahona. Sama sa mga uling nga nag-asang sa ilawom sa abo, ang mga suga sa tinuod nga Kristohanong aske-tismo natago sa sulod sa mga pader sa monasteryo. Pinaagi sa baga nga tabon sa relihiyosong pormalismo ug pagkawalay pagtagad, mibuto ang espiritu sa tinuod nga aske-tismo, ug gikan sa kadaghanan sa mga monghe mitungha ang mga indibidwal nga nagpakita sa arketipo sa asketiko niining ngitngit nga kapanahonan. Kasagaran, kining mga asketiko nangita og dalangpanan layo sa dagkong ug iladong mga monasteryo, nga kaniadto, sa ika-14 hangtod ika-15 nga mga siglo, mao ang mga sentro sa asketismo sa mga monghe ug pagbiya sa kalibutan. Ang pagkamatinud-anon ug pagkabalaan sa mga Ruso hinay-hinay nga misalikway sa kalibutan, aron lang mubalik paglitaw sa ulahi nga mga panahon, sa ika-18 ug ika-19 nga mga siglo, mipakita nga maampingon ug, ingon pa gani, mahiyagon sa atubangan sa kalibutan, sama sa nagdilaab nga mga siga o sinag sa adlaw, makita lamang sa kana nga kalag nga mahigugmaon sa Dios nga padayon nga nangita kanila, o sa kana nga manukiduki nga naningkamot sa pagsusi pag-ayo sa kinabuhi sa mga monghe niadtong panahona.

Ang kalisud alang sa mananaliksik naggikan usab sa kamatuoran nga ang Rusyano nga hagiograpikong literatura niining panahona dili kaayo daghan kumpara sa sa ika-14 ug ika-15 nga mga siglo. Duha ka hinungdan ang angay hunahunaon dinhi. Ang mga kalihokan ni Metropolitan Makarii ug ang buhi pa nga tradisyon sa asketisismo nakatampo sa nagkadako nga interes sa ika-14 hangtod ika-15 nga mga siglo, ug sa mga panitikang salaysay sa mga buhat sa mga balaan niadtong panahona. Sa ulahi, bisan pa, tungod sa sekularisasyon sa kinabuhi sa mga monghe ug sa pagka-abalang sa kapatiran sa mga kabalaka sa ekonomiya,

wala na'y panahon ni kusog nga nabilin para sa mga kalihokan sa panitikan. Sa ika-17 nga siglo, ang komunidad sa mga monghe wala makapamugos og mga propagandista ug manunulat nga pareho sa kalibre sa atong nahibal-an gikan sa unang tunga sa miaging siglo. Apan, ang pipila ka mga porma sa espirituhanong kinabuhi sa maong siglo tingali nakapadayag sa literatura kon ang kagubot sa panahon ni Pedro wala gayud nakahugno sa kinabuhi sa Simbahan sa ingon ka grabe. Daghan ang nawala, samtang ang uban nakaluwas lamang sa mga piraso o sa mga sugilanon ug sa popular nga hinumduman; apan kini nga materyal misulod sa mga sugilanon sa katawhan tungod kay ang kasaligan nga mga salaysay sa mga kaubanan wala masulat sa papel sa masinabtanong kamot sa usa ka monghe. Ang komunidad sa mga monghe mismo wala na magtagad o naghatag bili sa daghang mga porma sa espiritwalidad sa ilang kaugalingong han-ay. Ang pagdayeg sa mga asetikong buhat ug ang pagsabot sa ilang kahulugan dili na, sama sa kaniadto, usa ka butang nga giisip nga kasiguruhan. Gikan niini tanan, klaro nga ang atong kahibalo sa pipila ka mga asetik sa ika-16 hangtod ika-17 nga siglo kulang kaayo.

Ang mga ngalan sa pipila ka mga asketa, nga sa espiritu kay sakop pa sa monastisismo sa ika-15 nga siglo, nahisgutan na (Kabanata IV). Nabuhi sila sa usa ka panahon sa transisyon sa dihang ang krisis sa monastisismo nagsugod na pagpakita. Apil sila sa duha ka kapanahonan, kay gipakita nila ang katapusang silak sa kahayag sa mga buhat sa pagka-asketa sa monastikong tradisyon sa Muscovy, ug ang kinabuhi niining mga asketa sa pagkamatinud-anon, nga nagtindog sa daplin sa usa ka bag-ong kapanahonan, napuno niining kahayag.

Sa kalendaryo sa Simbahan sa Rusya, pipila ra ka mga santo gikan sa ikaduhang tunga sa ika-16 ug ika-17 nga siglo ang giila sa tibuok Simbahan; mas daghan ang mga santo nga giila sa lokal nga lebel. Mahimong ipatin-aw kini sa kamatuoran nga, sa panahon sa patriyarkal ug sinodal, ang Simbahang Ruso usahay ra gayud mitagad sa isyu sa kanonisasyon, bisan pa nga ang popular nga debosyon nagpadayon sa pagdayeg sa daghang mga asketiko nga wala pa giila isip mga santo. Ang inisyatibo sa kanonisasyon nga gikan sa taas, sama sa nahitabo sa panahon ni Metropolitan Makarii, talagsaon kaayo nga panghitabo sa ika-17 hangtod ika-19 nga mga siglo. Busa, ang Simbahang Ruso nakaila sa daghang mga asketiko nga tinuod nga nakapahimuot sa Dios apan wala opisyal nga gipadayeg; apan kini kanila nagdan-ag ang espiritu sa Kristiyanismo, ug kini nga kahayag nagpalumo sa mga landong sa maong panahon[725] .

Ang espirituhanong pagka-asketiko—usa ka espiritu sa hugot nga pagsalikway sa kalibutan, nga nagsunod sa ehemplo sa mga asketiko sa ika-14–15 nga mga siglo—nagpadayon sa kinabuhi sa Banal nga Cirilo sa Novoezersk († 1532), Cornelius sa Komel († 1537) ug Alexander sa Svir († 1533)[726] . Sa sinugdanan sa ika-17 nga siglo, gisulat ang hagiograpiya ni San Cirilo, kauban ang mga talaan (hangtod 1648) sa 17 ka milagro pagkahuman sa iyang kamatayon nga nahitabo sa iyang lubnganan; niadtong 1648, siya gipadayeg ug nakadawat og unibersal nga pagdayeg sa simbahan[727] . Ang pan-Rusyano nga eklesiastikal nga paghimaya kang San Cornelius, nga pagkahuman sa iyang kamatayon nakasinati dayon og lokal nga pagdayeg, gihimo niadtong 1600 ni Patriarka Job[728] . Si San Alexander sa Svir gihimaya pa sukad sa Konseho sa 1547. Sa Layo nga Amihanan, si Anthony, nga nailhan nga 'sa Sii', mitindog tungod sa pagka-austero sa iyang kinabuhi; isip usa ka hieromonk, nagtukod siya og usa ka hermitage sa baybayon sa Suba Sii (Distrito sa Kholmogory), nga sa ulahi mitubo ngadto sa usa ka monasteryo nga adunay dagkong yutang panag-iya. Si Anthony nailhan usab nga usa ka pintor sa mga ikon, ug ang iyang ikon sa Balaang Trinidad, nga nakaluwas sa kalayo nga walay kadaut, usa sa labing bantugan nga balaang bahandi sa Hilagang Ruso. Niadtong 1579, gikanonisa si Anthony isip usa ka santo sa tibuok Rusya[729] .

Duha ka personalidad ang labi ka hinungdanon para sa sentro sa Moscow: si Nil sa Stolobensk († 1554) ug si Nicander sa Pskov († 1581). Pareho silang nagpuyo isip mga eremita: ang una nagpuyo sulod sa kapin 20 ka tuig sa hingpit nga pagbiya sa kalibutan sa usa ka langob sa usa ka isla sa Danaw sa Seliger, samtang ang ikaduha nagpraktis sa ascesis isip usa ka hilum nga eremita. Si Nilus wala magtukod og monasteryo o hermitage; pagkahuman lang sa iyang kamatayon mitukod ang usa ka hermitage sa dapit sa

---

[725] Mahitungod sa mga kanonisasyon sa ika-17 hangtod ika-19 nga siglo, tan-awa: Golubinsky. A History of Canonisation in the Russian Church (1903).

[726] Ikumpara sa Kapitulo III, 4.

[727] Klyuchevsky. Mga Kinabuhi. p. 319; Golubinsky. Kasaysayan sa Canonisasyon. p. 130.

[728] Ibid. p. 120; Konoplev. Op. cit., sa: Readings. 1895. 4. pp. 86–101.

[729] Golubinsky. Op. cit. p. 117; Makarii, Obispo. Historical Information on the Monastery of St Anthony of Siy, in: Readings. 1878. 3.

iyang mga paningkamot sa pagka-asketiko, nga sa ulahi nahimong usa ka mauswagon nga monasteryo ug nakadani og daghang mga peregrino; sa ika-19 nga siglo, kini usa sa labing girespetong balaang dapit sa sentral nga Rusya. Lagmit nga sukad pa sa katapusan sa ika-16 nga siglo, si Nilus giila isip usa ka lokal nga gipasidunggan nga santo[730] . Ang kinabuhi ni Nikandr dili ingon ka malinaw sama sa kang Nil; pirmi siya mibalhin-balhin gikan sa usa ka lugar ngadto sa lain aron matago sa mga bisita nga nangita kaniya. Ang Annunciation Hermitage natukod unya sa dapit sa iyang pahulayan, ug niadtong 1686 gipasidunggan si Nikandr tungod sa mga milagro nga nahitabo sa iyang lubnganan[731] .

Gawas sa mga asketiko nga nahisgutan na, ang kalendaryo sa mga santo sa Simbahang Ruso naglakip sa mga ngalan sa daghang mga santo nga miyembro sa orden monghe ug nga, tungod sa ilang mapainubuson nga kinabuhi, pagbiya sa kalibutan ug pagkamatinud-anon, girespeto sa lokal nga populasyon isip mga tawo nga nakapahimuot sa Dios, ug pagkahuman gipadayeg isip mga santo nga ginadayeg sa lokalidad[732] .

Sa pagbasa sa mga salaysay sa mga katingalahang buhat sa mga santo sa Rusya sa ika-17 nga siglo, atong makaplagan ang duha ka talagsaong kinaiya: una, usa ka medyo laganap nga hilig sa pag-ermitahe ug pag-inusara; ug ikaduha, usa ka tinguha sa pagdaot sa unod pinaagi sa pisikal nga pag-antos, sama sa pagsul-ob og bug-at nga kadena – kaniadto, kining mga praktis wala pa kaayo laganap sa mga Rusong asketiko.

Si Galaktion sa Vologda († 1612), nga lagmit wala gipahimutang nga monghe, nagpuyo isip usa ka eremita ug estilita sa iyang payag: gipusil niya ang iyang kaugalingon sa bungbong ug nadawat ang pagkaon, nga gilangkoban sa pan ug tubig, pinaagi sa usa ka gamay nga bintana; gitagna niya nga ang siyudad sa Vologda, diin siya nagpuyo, makuha sa mga Polako, nga tinood gayud nga nahitabo niadtong 1613, samtang si Galaktion mismo namatay nga martir sa kamot sa mga sundalong Polako[733] . Ang iyang kaubang kapanahonan, si Irinarkh († 1616) sa Monasteryo sa Borisoglebsky duol sa Rostov, napugos sa pagbiya sa iyang monasteryo, tungod kay ang mga kaigsuonan dili kontento sa partikular nga pagka-austero sa iyang pamaagi sa kinabuhi. Ang iyang hagiograpiya nagpamatuod sa pagkunhod sa kinabuhi sa mga monghe atol sa Panahon sa mga Kasamok. Mibalhin si Irinarkh sa lain nga monasteryo ug gisirad-an niya ang iyang kaugalingon sa selda, gibutangan og bug-at nga kadena ang iyang mga bitiis ug abaga. Tulo ka tuig pagkahuman, nakabalik siya sa Borisoglebsky Monasteryo ug usab gisirad-an niya ang iyang kaugalingon sa selda, gipangadena ang iyang kaugalingon sa usa ka bangko; nagpuyo siya sa ingon ani nga kahimtang sulod sa kapin 30 ka tuig[734] . Si Vassian († 1624), nga nailhan usab nga Totemsky o Tiksensky, naghimo og susamang mga buhat sa pagka-asketa sa Distrito sa Totemsky sa Rehiyon sa Vologda; usa siya ka mongkado nga nagpuyo sa iyang selda, gipusil sa bug-at nga kadena sa bungbong, nakadawat sa iyang pagkaon pinaagi sa gamay nga bintana, ug usahay ra moadto sa simbahan aron makadawat sa Balaang Komunyon. Si Diodorus († 1633), usa ka monghe sa Monasteryo sa Solovetsky, nagpuyo isip usa ka eremita . Tungod sa dili siya kontento sa kinabuhi sa monghe, mibalhin siya sa usa ka gamay nga isla sa White Sea, unya misulod sa masiksik nga kakahoyan sa daplin sa Suba sa Onega ug sa katapusan nagtukod og usa ka eremiteryo duol sa lungsod sa Olonets. Ang pagkadismaya sa estilo sa kinabuhi sa Monasteryo sa Chudov nagpugos sa laing monghe nga ginganlan og Nicodemus nga mobiya sa monasteryo; mibiyahe siya paingon sa amihanan ug mipili og usa ka dapit para sa iyang kaugalingon taliwala sa dagkong lat-ang sa distrito sa Kargopol. Ang balita sa kalisud sa iyang kinabuhi nakaabot sa Moscow. Si Nicodemus nagpuyo sulod sa kapin 30 ka tuig sa taliwala sa mga lat-ang ug namatay niadtong 1640.[735] Si Simon Volomsky († 1641) usa usab ka eremita; siya nangitag dalangpanan sa daghang kakahoyan sa Vologda ug gipatay sa mga mag-uuma gikan sa duol nga mga baryo, tungod kay ilang gihunahuna nga nagplano siya sa pagtukod og monasteryo ug nga ang ilang yuta

---

[730] Golubinsky. Op. cit. pp. 155, 314; 'Ang Hermitage sa Nile', sa: Readings. 1875. 3; Uspensky, V. 'Usa ka Historikal nga Deskripsyon sa Nile Stolobensk Hermitage' (1867; ika-3 nga edisyon 1886).

[731] Golubinsky. Op. cit. p. 132; Klyuchevsky. Op. cit. p. 392; Serebryansky. Op. cit. pp. 317–326, 538–545, 568 ff. (ang kinabuhi ni Nicander).

[732] Ihisgutan nato ang pipila lang ka iladong-iladong mga asketa: Gennadius sa Vologda († 1565), Herodion sa Iloezersk († 1564), Jose sa Zaonikievsk († 1612); Adrian sa Andrusovo († 1549), Adriano sa Poshekhonsk († 1550), Simon sa Soigino († 1561), Zosima sa Vorbozom († ikaduhang tunga sa ika-16 nga siglo), Leontius sa Lekhnovo († 1611), Arsenius sa Novgorod († 1570), Martir Zelenetsky († 1603), Agapitus Markushevsky († 1584), Ignatius Vologodsky († 1592), Sergius Shukhtovsky († 1609), Christopher Koryazhemsky († c. 1572), Teodosio sa Totma (namatay 1568), Ferapont sa Monzen (namatay 1591). I-kumpara sa: Historical Dictionary of Saints (1836; 2nd ed. 1862); Golubinsky, op. cit.; Barsukov, op. cit.

[733] IRI. 4. p. 64; ang salaysay sa iyang pagkatawo gikan sa pamilya Belsky mao ang alamat.

[734] Klyuchevsky. Op. cit. p. 323; Dictionary (1862). pp. 105–107; Golubinsky. Op. cit. p. 158; Platonov. Old Russian Tales of the Time of Troubles. p. 293.

[735] IRI. 6. p. 366; Klyuchevsky. Op. cit. p. 334; Dictionary (1862). p. 181.

mahulog sa monasteryo; Dugang pa, naa si Simeon sa Verkhoturye († 1642), usa ka istriktong asketa nga nagwali sa Kristiyanismo ngadto sa lumad nga mga Vogul, ug si Leonid sa Ust-Nedum († 1654), nga nagtukod og usa ka hermitage sa dili masudlan nga kalasangan sa Perm[736] .

Ang pamaagi sa kinabuhi sa Monasteryo sa Solovetsky napugos kang mong Eleazar, nga nagtinguha sa tinuod nga asetikong kinabuhi, sa pagbiya sa monasteryo. Nipuyo siya sa Isla sa Anzer (mga 25 ka kilometro gikan sa monasteryo); pipila ka tuig pagkahuman, sa dihang ang ubang monghe nga nagpili sa hugot nga asetikismo mitigum sa iyang palibot, nagpasiya si Eleazar nga magtukod og skete. Ang mga selda sa monghe nahimutang tagsa ka verst ang gilay-on sa usag usa. Sa Sabado sa gabii ra magkatigum ang mga nanimuyo sa eremiteryo alang sa komunal nga serbisyo sa gabii ug sa Linggo nga Liturhiya; pagkahuman, mobalik sila sa ilang tagsa-tagsa ka selda. Hugot kaayo ang disiplina sa eremiteryo, ug ang kinabuhi mismo ni Eleazar nagsilbi nga ehemplo sa kapatiran. Sama sa nahisgutan na, naghimo si Eleazar og lagda para sa iyang skete. Namatay siya niadtong 1656[737] Sa kinabuhi sa monghe sa skete nga si Eleazar, makita nato ang usa ka paningkamot, human sa taas nga paghunong, nga mobalik sa monastikong han-ay nga gibase sa karaang mga lagda sa skete, supak sa komunal nga mga monasteryo nga niadtong panahona nakasinati na og dakong sekularisasyon.

Sa pagsusi sa kinabuhi sa mga asketiko nga gihisgutan dinhi, makita nato nga dili tanan kontento sa kahimtang sa mga monasteryo niadtong panahona; kini nga kakulba nagpugos kanila sa pagbiya sa ilang mga monasteryo aron mangita og dalangpanan pinaagi sa hingpit nga pagbiya sa kalibutan. Ang pagpangita og hilit ug layo nga mga lugar—sa taliwala sa daghang kakahoyan ug lat-ang—diin ang usa ka tawo makapraktis sa pagka-asketa alang kang Kristo nga walay babag, nagpaila dili kaayo og bag-ong kalihukan sa pagka-asketa kondili sa pagkadismaya sa sekularisasyon sa kinabuhi sa mga monghe. Kining mga asketiko sa ika-17 nga siglo wala na makahimo og kinatibuk-ang pagbangon sa kinabuhi sa mga monghe. Nagpabilin silang mga bulag nga personalidad, ang matag-usa adunay kaugalingong kinaiya, apan sa walay duhaduha wala sila nagpakita og bisan unsang kausaban sa kinatibuk-ang pagbati ug panan-aw sa komunidad sa mga monghe sa ika-17 nga siglo.

10. Ang misyonaryong buhat sa mga monghe

Ang teritoryal nga pagpalapad sa Muscovite nga Estado ug ang pag-apil sa mga pagano nga katawhan ug tribo naghatag sa Simbahang Ruso og kahigayunan nga ipangwali ang Kristiyanismo taliwala niining mga katawhan. Ang komunidad sa mga monghe, siyempre, gilauman nga mokuha sa angay nga dapit niini sa maong paningkamot. Apan sa kasubo, naghimo kini og mas gamay nga paningkamot sa maong natad kaysa gikinahanglan. Gamay ra kaayo ang gibuhat sa hirarkiya sa simbahan aron idirekta ang espirituhanong kusog sa komunidad sa mga monghe padulong sa pagtuman niining misyon, bisan pa nga balik-balik nga gipasiugda sa gobyerno sa Moscow ang kahinungdanon sa mga buluhaton sa misyonaryo alang sa mga obispo ug mga monasteryo[738] . Niining natad usab, mas dako ang kahinungdanon sa mga independyenteng inisyatibo sa tagsa-tagsa ka monghe. Ang mga monumento nagpabilin ang mga ngalan sa dili tanan nga misyonaryo nga nagsul-ob og monghe; labi na gayud sa mga hilit nga rehiyon sama sa Siberia.

Si Kornilii, ang abá sa Pskov-Pechersk Monasteryo, nga atong naatubang na, usa siya sa mga misyonaryo nga ang pagpangwali nakab-ot og dakong kalampusan. Nagwali siya sa mga paganong Estoniano, samtang nakiglalis usab sa mga Kalvinista nga misulod niining mga dapita sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo[739] .

Sa amihanang ug amihanang-kasadpang mga yuta, sa mga dapit palibot sa Danaw Ladoga, ang mga monghe gikan sa Monasteryo sa Valaam nagwali sa Kristiyanismo ngadto sa mga paganong Karelian; si Arsenius sa Konev († 1447) angay nga hatagan og espesyal nga pagtagad. Sa taliwala sa mga pagano sa Amihanan, ang Banal nga Cyril sa Chelmogorsk († 1367) nagpatuman sa iyang misyonaryong buhat uban sa dakong kalampusan[740] .

---

[736] Klyuchevsky. Op. cit. p. 346; IRI. 3. p. 607; Golubinsky. Op. cit. pp. 129, 136.

[737] Yakhontov. Mga Kinabuhi sa mga Asketiko sa Amihanan nga Rusya. p. 197 ug mosunod; Ang Basahon sa mga Balaan, sa: Mga Pagbasa. 1887. 4. Blg. 324. Ang Kinabuhi ni Eleazar sa: Mga Tinipong Buhat. 1860. 1.

[738] Tan-awa, pananglitan, ang sulat gikan kang Ivan IV ngadto kang Guriy, Arsobispo sa Kazan, sa: AI. Vol. 1, Blg. 241; ug usab ang Kodigo sa 1649, Mga Kapitulo 20, 21, 26; DAI. Vol. 5, Mga Blg. 241–244; Makarii. 10. p. 72; AI. 5. Nos. 69, 75; usa ka sulat ngadto sa Arsobispo sa Siberia, sa: Ivanov. Description of the State Archive of Old Cases. 1 (1850). p. 263.

[739] Dobroklonsky. A Guide to the History of the Russian Church. *Vol. 12 (1889). pp. 131, 132.*

[740] Makarii. 2nd ed. 6. p. 357; Golubinskii. History of Canonisation. p. 148; Serebryanskii. Op. cit. pp. 342–344; Klyuchevskii. Lives. p. 236.

Sa mga rehiyon sa Perm ug Vyatka, diin si San Esteban nga Obispo († 1396) nag-alagad sa katuyoan sa Kristohanong pagpangwali uban sa dakong paghalad sa kaugalingon, ug ang Obispo Pitirim († 1455) malampuson nga gipadayon ang iyang buhat, si San Trifon sa Vyatka († 1613) nag-alagad sa katapusan sa ika-16 nga siglo; ang mga monghe sa Monasteryo sa Pyskor dako usab ang ilang nabuhat sa pagpakaylap sa Kristiyanismo. Sa Layo nga Amihanan, sa Pomorye, diin sa ika-15–16 nga mga siglo ang Monasteryo sa Solovetsky[741] nahimong kuta sa Kristohanong pagtuo, duha ka ngalan ang adunay espesyal nga dapit sa kasaysayan sa misyonaryong Kristohanon sa Rusya: si Teodoreto sa Kola ug si Trifon sa Pechenga.

Si Teodoreto, nga natawo mga tuig 1480, misulod sa Monasteryo sa Solovetsky sa edad nga 14, naghimo sa mga panata sa pagka-mona ug nagpabilin didto sulod sa 15 ka tuig ubos sa espirituhanong giya sa monghe nga si Zosima; mibalhin siya sa Monasteryo ni San Alexander sa Svir, ug gikan didto sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky; sa palibot sa 1529, mibalik siya sa Monasteryo sa Solovetsky ug, pagkahuman sa kamatayon ni Zosima, nagpasiya nga magkinabuhi isip usa ka eremita; Nakakaplag si Theodoret og hilit ug buang nga dapit sa pampang sa Suba sa Kola ug nagpuyo didto sulod sa hapit 12 ka tuig, kauban ang lain nga eremita nga ginganlan og Mitrofan, sa hingpit nga pagbiya sa kalibutan ug pag-inusara. Niadtong 1540, ang duha ka eremita mibyahe paingon sa Novgorod aron makita si Arsobispo Makarii, kinsa nag-ordinar kang Theodoret isip usa ka hieromonko ug nagtudlo kaniya isip iyang espirituhanong amahan. Niadtong 1542, sa dihang nahimong Metropolitan sa Moscow si Macarius, mibalik si Theodoret, kauban ang pipila ka mga monghe, sa Kola Peninsula ug nagtukod didto sa Trinity Monastery. Samtang naa pa sa Solovetsky Monastery, nakat-on si Theodoret sa pinulongang Lappish, ug karon gisugdan na niya ang pagpangwali sa ilang mga pagtulon-an ni Kristo; Ang iyang misyonaryong buhat napamatud-an nga malampuson kaayo, apan wala kini magdugay. Ang panaglalis sa komunidad sa mga monghe, nga dili kontento sa estriktong pagka-asketa sa ermitaño, nakababag sa iyang mga kalihokan, ug sa katapusan napugos si Teodoreto sa pagbiya sa monasteryo nga iyang gitukod ug paghunong sa iyang misyonaryong pagpangwali. Pagkahuman, nagpuyo siya og pipila ka tuig isip abbot sa usa ka gamay nga hermitage sa rehiyon sa Belozersk, diin nahimong suod siya sa mga non-possessors ug sa tigulang nga si Artemius. Niadtong 1551, sa dihang si Artemius mipangulo sa Monasteryo sa Trinity-Sergius sa mubo nga panahon, ang tsar, sa iyang rekomendasyon, mitudlo kang Theodoret isip archimandrite sa Monasteryo ni Euthymius sa Suzdal. Sa Konseho sa 1554, atol sa diskusyon sa kaso batok kang Bashkin ug Artemy, nahisgutan usab ang ngalan ni Theodoret; siya sayop nga gisilotan isip kauban ni Artemy ug gipahiluna sa Monasteryo sa Kirillov. Niadtong 1557, bisan pa man, sumala sa sugo sa tsar, mibyahe siya paingon sa Constantinople ug gidala ang usa ka sulat gikan sa patriyarka nga nagpamatuod sa koronasyon ni Ivan IV isip tsar. Pagbalik niya gikan sa Constantinople, nangita si Teodoreto og dalangpanan sa Prilutsky Monasteryo duol sa Vologda, ug gikan didto mibyahe pag-usab paingon sa Kola aron mangwali sa Kristiyanismo. Namatay si Teodoreto mga tuig 1577. Busa, ang kinabuhi niining hugot nga asketiko nasangkot sa kagubot sa mga panghitabo sa simbahan ug politika sa maong panahon, samtang nagpabilin nga usa ka talagsaong pananglitan sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya[742] .

Mas malinawon ang kinabuhi sa laing misyonaryo, ang Banal nga Trifon sa Pechenga, kaysa kang Theodoret. Ang iyang hagyograpiya miabot kanato. Sa iyang pagkabatan-on, mibiya siya sa balay sa iyang mga ginikanan ug nagpuyo isip usa ka eremita sa mga lasang sa Novgorod. Mibiyahe siya paingon sa amihanan sa rehiyon sa Kola, diin sa baybayon sa Suba Pechenga, nagwali siya sa lumad nga paganong mga Laplandian bisan sa wala pa magsugod ang misyonaryong buhat ni Theodoret. Sunod, mibiyahe si Trifon og taas paingon sa Novgorod aron makakuha og pagtugot sa pagtukod og simbahan ug panalangin sa pagwali sa Ebanghelyo. Nibalik siya uban sa pipila ka batid nga mga artesano, ug gitukod nila ang simbahan. Sa Kola, nga niadto nahimong usa ka pamuy-anan sa mga Ruso, nakakaplag si Trifon og usa ka hieromonk nga nagbalaan sa simbahan ug nagtuli kaniya isip usa ka monghe. Karon makabunyag na siya sa mga pagano, ug ang iyang simbahan nahimong sentro sa iyang misyonaryong buhat. Sa ulahi, nagtukod si Trifon og usa ka monasteryo nga kauban sa simbahan ug, niadtong 1556, nakadawat siya og charter gikan sa tsar nga naghatag kaniya sa kasikbit nga mga yuta ug mga dapit sa pangisda. Nagtukod siya og ikaduhang simbahan para sa mga lumad nga nga namatindog ug nagpadayon sa pagpangwali sa Kristiyanismo sulod sa hapit 30 ka tuig pa, hangtod sa iyang kamatayon niadtong 1583.[743]

---

[741] Ang Simbahang Ruso sa Amihanan nga Pomorye sa ika-15–17 nga mga siglo, sa: Prav. Sob. 1860. 2. pp. 3 ug mosunod.

[742] Shestakov, P. 'Archimandrite Theodoret, Enlightener of the Lopars, and Saint Trifon of Pechenga', sa: ZhMNP. 1868. 7. pp. 242 ff.; Makarii. 2nd ed. 6. pp. 330–332.

[743] Ang Kinabuhi ni Trifon sa: Prav. Sob. 1859. 2. pp. 89–120; IRI. 4. p. 582; Golubinsky. Op. cit. p. 156; Shestakov. Op. cit.

Ang gobyerno sa Moscow naghatag og partikular nga pagtagad sa Kristohanong misyon sa rehiyon sa Ponizovye, nga gipakita sa intensibong monastikong kolonisasyon niining maong dapita (tan-awa Kapitulo VII). Sa dihang si Obispo Gury (1555–1563) gitudlo nga unang Arsobispo sa Kazan niadtong 1555, gisugo siya nga hatagan og partikular nga pagtagad ang pagbag-o sa mga pagano ug Muslim ngadto sa Kristiyanismo[744] . Daghang maharlikang Tatar ang gipadala sa lain-laing mga monasteryo alang sa Kristohanong edukasyon ug pagbag-o; ang mga nabunyagan, ang bag-ong nabunyagan, nagpabilin ang ilang mga kabtangan[745] . Ang mga monasteryo ug bisan ang mga parokyal nga simbahan nakadawat og dagkong luna sa yuta; pananglitan, sa distrito sa Kazan sa sayong bahin sa katapusan sa ika-16 nga siglo, 65 porsyento sa gi-uma nga yuta gipanag-iya sa mga institusyong eklesiastikal. Sa wala pa (sa Mga Kapitulo VII ug VIII) among gisusi sa pipila ka detalye ang proseso kung giunsa pag-asenso sa mga monasteryo sa rehiyon sa Ponizovye ug among gipasabot ngano nga gisunod sa gobyerno ang ingon nga palisiya. Bisan pa, ang misyonaryong kalihokan, sama sa makita sa mga report sa Metropolitan sa Kazan, si Hermogenes (1589–1606), wala kaayo malampuson, kay hinay-hinay nga nabawi sa mga Muslim nga klero ang ilang impluwensya sa populasyon sa Tatar[746] . Wala usab'y labi ka aktibo nga misyonaryong buhat ang daghang mga monasteryo sa ika-17 nga siglo; labaw pa, ang bisan unsang pagtaas sa tensiyon sa politika—sama sa pag-alsa ni Razin (1667–1671), diin daghang mga Tatar ang miapil—nagresulta sa pagbiya sa pagtuo sa mga tawo nga nabunyagan na, ug napugos ang gobyerno sa paghimo og mga kontra-lakang[747] . Sa habagatan-kasadpang bahin sa rehiyon sa Ponizovye, nga sakop sa Diyosesis sa Ryazan, ang lumad nga populasyon gilangkoban sa mga paganong Mordvin ug mga Muslim nga Tatar. Dinhi, may kalabotan sa kolonisasyon nga misulong paingon sa habagatan sa tunga-tunga sa ika-17 nga siglo (mga distrito sa Shatsky, Tambov ug Kadomsky), ang Arsobispo sa Ryazan, si Misail (1651–1656), naglunsad og usa ka labi ka kusgan nga misyonaryong kampanya. Daghang mga monasteryo ang natukod sa maong rehiyon, apan ang Purdishchevsky Monasteryo[748] ra ang angay hatagan og espesyal nga pagtagad.

Sa Siberia, ang mga monasteryo ug mga lungsod gitukod sa samang higayon. 'Kung asa adunay lungsod,' sumulat ni Slovtsov, ang unang historyador sa Siberia, 'adunay administrasyon sa voivode, mga armas nga putok-putok ug usa ka monasteryo, gawas pa sa usa ka simbahan'[749] – apan ang proseso sa Kristiyanisasyon nagpadayon nga hinay kaayo dinhi; sa sayo pa nga 1620, sa dihang gitukod ang usa ka laing diyosesis sa Tobolsk, ang unang obispo niini, si Cyprian (1621–1624), nakadawat og mga instruksiyon gikan kang Patriarka Filaret nga hatagan og partikular nga pagtagad ang pagbag-o sa mga pagano ug Muslim, Gidala pa gani ni Cyprian ang pipila ka monghe uban kaniya paingon sa Tobolsk aron gayud magwali sa Ebanghelyo. Ang iyang manununod, si Obispo Macarius (1624–1635), nakadawat og espesyal nga mensahe ('Pamjat') gikan sa Moscow nga nagpahinumdom kaniya sa pagbag-o sa mga pagano[750] . Ang Dormition Monastery sa baybayon sa Iset angay nga hisgutan (gitukod kini niadtong 1644 sa monghe nga si Dalmat ug busa nailhan kini nga Monasteryo ni Dalmat); ang mga monghe nga nag-alagad didto dili na bag-o sa buhat nga misyonaryo. Wala pa gyud kini nahitabo hangtod sa katapusan sa siglo (1681) nga usa ka espesyal nga misyon ang gi-

---

[744] AAE. 1. Blg. 241; DRV. 5. p. 241; Pokrovsky, I. Ang Puy-anan sa Obispo sa Kazan (1902). p. 6. Ang Arsobispo (ug sa ulahi Metropolita) sa Kazan nagkupot sa ikatulong puwesto sa han-ay sa prayoridad taliwala sa mga obispo (1st – Moscow; 2 – Novgorod). DAI. 4. Blg. 102; SGGD. 2. p. 59.

[745] DAI. 1. Blg. 97; Hessen, G. 'Ang Kinabuhi sa mga Priso sa Estado sa Muscovite', sa: *Russian Past*. 2 (1923). p. 61. Mahitungod sa kasaysayan sa Kristohanong misyon sa rehiyon sa Ponizovye, tan-awa: Mozharovsky, A. 'Usa ka Laporan sa Pag-uswag sa Misyonaryong Buhat alang sa Pagpadayag sa mga dili-Ruso sa Kazan gikan sa 1552 hangtod 1867', sa: Readings. 1880. 1; Nikolsky, N. V. 'Kristiyanismo taliwala sa mga Chuvash sa Tunga-tungang Rehiyon sa Volga sa ika-16 hangtod ika-18 nga mga siglo', sa: Kazan Bulletin. 28. 1 (1912); Smirnov, I. N. 'Ang mga Cheremis', sa: Proceedings of the Kazan Academy of Sciences 6 (1889); ibid. 'Ang mga Votyaks', sa: Proceedings of the Kazan Academy of Sciences 8. 2 (1890); ibid., 'Ang mga Permyaks', sa: Proceedings of the Kazan Academy of Sciences 9. 2 (1891); ibid., Ang mga Mordvin, sa: Proceedings of the Kazan Society 10–12 (1892–1895); Peretyatkovich, G., op. cit. (1877 ug 1882); ingon man usab sa mga sayong buhat ni N. N. ug N. A. Firsov (1864 ug 1868). Mahitungod sa paghatag sa mga panag-iya sa bag-ong nabunyagan nga maharlika sa Tatar, tan-awa ang daghang mga dokumento sa: The Archive of Prince V. I. Bayushev. Historical and Legal Materials from the District of the Former Kazan Palace Office. 1 (1882).

[746] 1. Makariy. 10. p. 72; Mozharovsky. Op. cit. pp. 7, 23; AAE. 1. No. 358.

[747] Mozharovsky. Op. cit. pp. 23, 30, 32. PSZ. 2. No. 867; Ang Kodigo sa 1649. Kabanata 16. § 44; 20. § 70–71; 25. § 24. Mahitungod sa pagbag-o sa pagtuo sa pipila ka mga prinsipe nga Tatar, tan-awa: Velyaminov-Zernov. Usa ka Pagtuon sa mga Kasimov nga Tsar. 3 (1866). pp. 207–215.

[748] Vozdvizhensky, I. Kasaysayan sa Ryazan Hierarchy. p. 122.

[749] Slovtsov. Historical Survey of Siberia. 1 (1836). p. 58.

[750] Makita kining sulat sa: Ivanov. Description. 1 (1850). p. 263.

organisar para sa Sidlakang Siberia – gipadala si Hegumen Theodosius ug 12 ka monghe sa Selenginsk aron usbon ang tanang tawo nga lain ang pagtuo ngadto sa Ortodoksiya, samtang, sumala sa ilang gisugo, buhaton kini nga walay bisan unsang pagpugos. Makapaikag nga hinumduman nga si Tsar Fyodor , sa Konseho sa 1682, nagsugyot nga magtukod og bag-ong diyosesis sa Sidlakang Siberia alang sa pagbag-o sa pagtuo sa mga tawo nga lain ang pagtuo, apan gisalikway sa mga obispo kini nga sugyot; napagpasyahan na lang nga magpadala og mga monghe ug pari gikan sa Tobolsk paingon sa Sidlakang Siberia panagsa[751] .

Ang mga hinungdan sa limitado nga gilapdon sa misyonaryong kalihokan nagbarug panguna sa kakulang sa edukasyon sa mga monghe ug sa hapit hingpit nga kakulang sa inisyatiba ug kadasig sa han-ay sa simbahan sa pagpangwali sa Ebanghelyo. Wala pa gyud kini masugdan pag-usab hangtod sa sunod nga siglo, apan ang inisyatibo dinhi mas naa sa gobyerno, nga gipalihok sa mga konsiderasyong politikal.

11. Mga sosyal ug kawanggawa nga kalihokan sa mga monasteryo

Nagpakita ang lain-laing historikal nga mga dokumento nga ang mga monasteryo nagbuhat na og buhat sa kalooy bisan pa sa wala pa ang ika-16–17 nga mga siglo. Ang mga rehistro sa yuta sa ika-16 nga siglo, sa dihang naghulagway sa mga yuta ug propriedad sa mga monghe, kasagaran kaayo naghisgot sa espesyal nga mga silungan para sa mga kabus, nga gisuportahan sa limos o sa kalooy sa monasteryo[752] . Si San Euphrosynus nagtukod og usa ka laing kapitulo (24) alang sa kalooy sa iyang lagda sa monastiko; sumala sa iyang lagda, ang mga monasteryo kinahanglan magpakaon sa mga peregrino nga walay bayad sulod sa unang tulo ka adlaw sa ilang pagpuyo sa monasteryo[753] . Ang mga asketiko sama nila Nil sa Sora ug Artemius nagsulat sa ilang mga buhat nga kung ang usa ka monasteryo adunay kabtangan, kini angay gamiton aron matabangan ang mga kabus. Ang mga Josephite nga sila Pafnutius sa Borovsk ug Joseph sa Volotsk dili lang nagpakaon sa mga kabus sa ilang mga monasteryo, apan sa mga tuig nga gamay ang ani, mitabang usab sila sa mga silingang baryo og pan ug uban pang pagkaon. Ang Monasteryo sa Kirillov[754] nagbuhat usab sa susama. Nahisgutan na nato nga niadtong 15 sa Agosto, sa Kapistahan sa Pagkatulog sa Inahan sa Dios – ang patronal nga pista sa simbahan sa monasteryo – gipang-apod-apod ang kuwarta sa mga kabus sa Josephite nga Monasteryo. Ang Monasteryo sa Trinity-Sergius labi ka nailhan tungod sa iyang mga buhat sa kalooy. 'Didto,' sumulat ni Herberstein (sa ikaduhang kwarter sa ika-16 nga siglo), 'daghang-daghan nga mga tawo ang nagtigom matag tuig aron pagdayeg sa santuwaryo… Ug bisan pila pa ka daghan ang magtigom, kanunay nga igo ang pagkaon para sa tanan, ug kanunay nga nabilin ang igo aron mapakaon ang mga sulugoon sa monasteryo, aron dili gyud kini kulang o sobra.' Nagsulat usab ang mga langyaw bahin sa mga buhat sa kalooy sa ubang mga monasteryo[755] . Sumala sa Kodigo sa 1649, ang mga kabus nga nagpuyo sa palibot sa monasteryo ug ginapakaon sa monasteryo sakop sa hurisdiksyon sa simbahan[756] .

Pagkahuman sa pagsakop sa Kazan, gisugo sa Tsar nga ipadala ang mga bihag sa mga monasteryo alang sa Kristohanong pagtudlo, ug ang mga bag-ong nabunyagan nagpuyo sa gasto sa mga monasteryo[757] . Sa ika-17 nga siglo, gamit ang kita gikan sa mga propyedad sa monasteryo sa Distrito sa Patriarka, gitukod sa Moscow ang usa ka puloy-anan para sa mga kabus nga makasulod og 412 ka tawo, ug gipang-apod-apod ang mga limos sa mga simbahan sa mga dagkong pista. Matag tuig sa Pasko, sa Pasko sa Pagkabanhaw ug sa Domingo sa Pagpasaylo, ang Monasteryo sa Chudov nagpadala og pan, pritong isda, lugaw, kvass ug kuwarta nga mga regalo ngadto sa mga priso sa prisohan sa Moscow. Si Metropolitan Job sa Novgorod (sa ulahing bahin sa ika-17 nga siglo) nagpadala og dagkong pondo gikan sa tesorerya sa mga monasteryo sa diyosesis aron suportahan ang usa ka silungan para sa mga kabus, duha ka ospital ug duha ka silungan sa gabii sa Novgorod[758] . Sa Savvo-Storozhevsky Monasteryo duol sa Moscow, adunay duha ka selda sa ospital nga adunay 48 ka higdaanan para sa mga monghe ug mga layko. (Aron mailhan ang maong kapanahonan, ug aron ipakita kung unsa ka gamay nga butang ang pakialam sa mga sekular nga awtoridad ug sa tsar mismo sa adlaw-

---

[751] AI. 5. Mga Blg. 69, 75; Bystrov, F. Ang Mga Unang Kristohanon sa Rehiyon sa Siberia (1586–1631), sa: Pravda. 1866. 2. p. 377; Sumarokov. 'Ang Misyonaryong Buhat sa Siberia', sa: Christian Readings 1883. 9–10; 1884. 5–6.

[752] Mga Rehistro sa Sensus sa Estado sa Muscovite. Bol. 1, Blg. 1. pp. 76, 279, 611, ug uban pa.

[753] Serebryansky. Op. cit. p. 325.

[754] Makarii. 7. pp. 299; AI. 1. No. 204.

[755] Herberstein. Moskovia. Gieditar ni V. F. D. Steinen (1926); p. 92; Chteniya. 1884. 4. p. 24.

[756] Filaret. Kasaysayan sa Simbahang Ruso. Bol. 3, p. 211.

[757] DAI. 1. Blg. 149; Zverinsky. 3. Blg. 2231; Hessen. Op. cit. p. 61.

[758] Filaret. Op. cit. Vol. 4, p. 240; Readings. 1863. Vol. 4, Appendix, p. 22.

adlaw nga kinabuhi sa monasteryo, angay hinumduman nga niadtong 1688 gisugo sa tsar nga ibanan ang gidaghanon sa mga higdaanan ngadto sa 30[759] .)

[760]Pagkahuman sa Panahon sa mga Kasamok, nagsugod na ang paglitaw sa mga ampunan sa pipila ka mga monasteryo. Gidawat sa gobyerno ang pagtukod niini, ug sa tunga-tunga sa siglo (1651) daghang mga ulila ang gipadala sa Trinity-Sergius Monastery – mga anak sa mga sundalong namatay sa gubat; niadtong panahona adunay hangtod sa 600 ka ulila didto, nga dili lang nakadawat og puy-anan ug pagkaon, apan gitun-an usab sila sa pagbasa, pagsulat, ug pagpraktis sa mga pangkalakal. Daghang mga bata, sumala sa usa ka sulat nga gipetsahan niadtong 1636, gibutang sa usa ka balay nga espesyal nga gitukod alang kanila sa Monasteryo sa Solovetsky, diin sila gisuportahan sa gasto sa monasteryo, apan sa baylo gikinahanglan nga mubuhat og gaan nga mga buluhaton sa tanaman sa gulay sa monasteryo[761] . Ang ampunan sa Kirillo-Belozersky Monasteryo labi ka maayo nga organisado. Ang mga bata gibahin sa mga selda; nakadawat sila og pagkaon, sinina, ug mga regalo sa Pasko sa Pagkabanhaw gikan sa monasteryo. Ang ampunan gidumala sa usa ka espesyal nga monghe-magtutudlo – ang 'kamalasan sa mga ulila'. Ang mga bata nagbuhat og lain-laing mga buluhaton; ang mga mas tigulang nagtrabaho sa tanaman o isip mga aprentis sa kusina sa monasteryo. Sa edad nga 18–20, gitawag na sila nga 'mga batan-ong lalaki' (tan-awa Kapitulo VIII) ug gihatagan sila og mga luna sa yuta sa monasteryo, diin nagpadagan sila sa ilang kaugalingong panimalay samtang nagpadayon sa pagbuhat sa pipila ka mga buluhaton para sa monasteryo. Ang uban nahimong mga karwahe; kadtong nakakat-on og kalakalan nagpuyo sa panulondon sa monasteryo ug giisip nga mga artesano sa monasteryo. Kasagaran ang mga ulila naggikan sa mga baryo nga nahimutang sa palibot sa monasteryo.

Pipila ra ka indibidwal nga kaso ang gihisgutan dinhi, nga siyempre dili makahatag og hingpit nga hulagway sa tibuok kalooyong buhat sa monasteryo, apan bisan kini nagpakita nga daghang maayong nahimo niining bahin. Nakasulat na kita bahin sa dagkong kontribusyon nga gihimo gikan sa mga tesorerya sa lain-laing monasteryo atol sa Panahon sa mga Kasamok ug sa mga panahon sa gubat; kining mga kontribusyon miabot sa dagkong kantidad. Sa niini nga bahin, pareho ang estado ug ang katilingban nga nakapahimulos sa mga kabtangan sa mga monasteryo.

Kabanata X. Monastisismo ug Literatura sa Simbahan sa ika-16–17 nga mga Siglo.

1. Apolohitikal ug Polemikong mga Sinulat. Hegumen Joseph sa Volotsk

Ang mga kalihokan sa mga representante sa komunidad sa mga monghe sa larangan sa eklesiastikal ug politikal nga pamamahayag dako kaayo og kahinungdanon sa eklesiastikal ug politikal nga kinabuhi sa Muscovy sa unang tunga sa ika-16 nga siglo, bisan pa nga ang komunidad sa mga monghe aktibo usab sa ubang natad. Bisan pa sa proseso sa sekularisasyon, nagpadayon ang komunidad sa mga monghe sa paghimo og daghang talagsaong mga personalidad nga aktibong miapil sa eklesiastikal nga kinabuhi sa nasud o giisip nilang katungdanan nga isulat ang ilang mga panan-aw sa nagkalain-laing aspeto sa eklesiastikal nga kinabuhi. Kini nga pagbati sa relihiyosong responsibilidad labi ka hayag sa mga monghe nga napugos sa pagsulat og mga apolohetiko nga buhat sa katapusang kwarter sa ika-15 nga siglo ug unang tunga sa ika-16 nga siglo, sa dihang mitumaw ang delikadong kagubot sa relihiyon taliwala sa nagkalain-laing hugpong sa mga matinud-anon. Sa usa ka bahin, kini nga kagubot mitumaw tungod sa langyaw nga impluwensya; sa laing bahin, kini mahimong ipasabot pinaagi sa hingpit nga mga kondisyon sa kinabuhi sa simbahan sa Rusya. Tungod kay ang mga bag-ong lihok nga mitumaw niadtong panahona nagpakita og klarong pagliko gikan sa mga pagtulon-an sa Simbahang Ortodokso, ang mga representante sa eklesiastikal nga hirarkiya ug sa komunidad sa mga monghe dali dayon nga misugod sa kusganong pagbatok niining mga heretikal nga pagliko. Ingon nga resulta, mitungha ang mga apologetikal ug polemikal nga buhat, nga nagpamatuod sa teolohikal nga edukasyon sa ilang mga awtor ug, sa samang higayon, nagpakita sa kinaiya sa relihiyosidad sulod sa mga eklesiastikal nga sirkulo.

Ang heretikal nga lihok sa mga Hudyizer, nga nahisgutan na kaniadto (Kapitulo IV, 3), naghatag og peligro sa lapad nga pagkatap ug napugos ang Simbahan sa pagpakigbisog nga walay paglubad batok niini,

[759] Belokurov. Materials. pp. 163, 166.
[760] Petrov, V. 'Monastic Rags', sa: Deeds and Days. 1923. 3.
[761] Arseny. Op. cit. p. 3; Dosifey. Deskripsyon sa Monasteryo sa Solovetsky. Vol. 1 (1853). p. 267 ug mosunod.

labi na kay ang pipila ka myembro sa klero sa Novgorod nalambigit sa heresiya, ug bisan pa si Metropolitan Zosima (1490–1494) nagpakita og pipila ka pagkahilig ngadto sa mga panan-aw sa mga Hudyizer[762] .

Sa pakigbisog batok sa mga miyembro niining sekta ug sa ilang mga pagtulon-an, si Hegumen Joseph sa Volotsk nagdula og espesyal nga papel – isip usa ka polemista, apolohista ug ang labing aktibo nga kontra sa erehiya. Nagsulat siya og usa ka lapad kaayong traktado, nga sa ulahi nailhan nga *Ang Mananagna*. Kini nga libro, walay duhaduha, usa sa labing hinungdanong buhat sa karaang Rusyano nga eklesiastikal nga literatura, sama sa napamatud-an sa mga Rusyano nga historyador[763] ug sa hapsay nga panukiduki nga gihimo bag-ohay lang ni Holzwart[764] .

Ang 'Ang Manan-aw' naglangkob sa 16 ka kapitulo, o 'mga pulong', ug gibahin sa duha ka bahin. Ang unang 12 ka kapitulo naglangkob sa polemikal ug apologetikal nga bahin, samtang ang katapusang upat nagtuki sa mga lakang sa pagbatok sa mga erehe. Ang 'Ang Mananagna' mao ang pangunang tinubdan diin makabaton og ideya sa panan-aw sa mga Hudyizer[765] ; sa samang higayon, naghatag kini kanato og pagsabot sa teolohikal nga edukasyon ni Joseph ug sa teolohikal nga kahibalo sa iyang kapanahonan sa kinatibuk-an.

Sa unang sermon, gisupak ni Joseph ang mga heretiko nga nagdumili sa Balaang Trinidad ug gipahayag ang ortodoksong doktrina sa Balaang Trinidad, nga iyang gikuha hapit sa literal nga paagi gikan sa sinulat ni Nikon sa Montenegro (ika-11 nga siglo)[766] . Ang pagdumili sa Balaang Trinidad sa grupong nakatutok sa mga Hudiyo nalangkit usab sa ilang pagdumili sa Inkarnasyon sa Anak sa Dios: Alang kanila, si Kristo usa ra ka propeta sama ni Moises. Ang pagtulon-an sa Simbahan mahitungod sa Iyang Pagkabanhaw gisalikway usab sa mga Hudyizer. Gidala ni Jose ang iyang ikaduhang sermon niining sayopa, diin, aron mapildi ang mga heretiko gamit ang ilang kaugalingong mga argumento, iyang gigamit ang mga panultihon gikan sa mga propeta sa Daang Tugon. Sa ikatulong sermon, gisupak sa awtor ang mga pag-angkon nga kinahanglan mosunod lamang sa Balaod ni Moises, samtang sa ikaupat nga sermon iyang gihisgutan ang banal nga probidensya sa Dios ug ang Iyang omnipotensya, nga gisalikway sa mga Judaizer. Ang tulo ka mosunod nga traktado (ang ikalima, ika-unom, ug ikapito) nagpunting sa pagdayeg sa mga ikon, diin si Jose nagkuha og daghang mga panultihon gikan sa mga Amahan sa Simbahan (Juan Crisostomo, Juan sa Damascus, Andres sa Crete, Juan Climacus, ug uban pa). Ang ikapitong diskurso labi ka detalyado, diin si Jose naghatag og mga pagpatin-aw mahitungod sa mga ikon nga naglatid sa lain-laing mga hilisgutan ug gihisgutan ang kahulugan sa pagsimba sa ikon sa kinatibuk-an. Ang iyang mga pagpatin-aw dili hingpit nga orihinal (nagkuha siya dinhi sa iladong mga sinulat ni Damascene batok sa mga iconoclasta), apan kini nga diskurso nagbarug tungod sa pagkaputli ug kalinaw sa estilo niini, ingon man sa kusog sa pagtuo nga gipadayag niini. Ang ikasiyam ug ika-sampung kapitulo gipahinungod sa pagsupak sa mga argumento sa mga nitanggi sa mga sinulat sa mga

---

[762] Alang sa eksternal nga kasaysayan niining relihiyosong kalihukan, tan-awa: Gehring, Joh. *Die Sekten der russischen Kirche* (1898). pp. 11–16; Arndt, A., sa: *Z. f. Kath. Th.* 38 (1914). Kostomarov, N. *Russische Geschichte in Biographien*. Leipzig, 1886. pp. 292–322; Makarii. 6. pp. 81–118; Golubinsky. 2. 1. pp. 560–607; Panov. 'Ang Heresiya sa mga Judaizers', sa: ZhMNP. 1877. 2; Nikitsky. Usa ka Sanaysay sa Sulod nga Kasaysayan sa Simbahan sa Veliky Novgorod, sa: ibid. 1879. 7; Ilyinsky, F. 'Metropolitan Zosima ug Deakono Fyodor Kuritsyn', sa: BV. 1905. 10. pp. 212–235; Dolgov, S. 'Ang Konseho sa Moscow niadtong 1490 batok sa mga Judaizer', sa: Chteniya. 1902. 3. p. 113; Sedelnikov, A. 'Ang Konseho sa 1490 bahin sa Inkwisisyon', sa: Proceedings of the Commission on Old Russian Literature. 1 (1932). pp. 33–58: ug usab: *Religion in Geschichte und Gegenwart*. 4 (1930). pp. 2159–2165 (uban sa mga sayop); usa ka karaang buhat: Servitsky. *An Attempt at a Study of the Heresy of the Novgorod Heretics*, sa: *Prav. ob.* 1862. 6–8, – karon wala na'y pulos.

[763] Makarii. 2nd ed. pp. 7, 184; Golubinsky. Vol. 2, No. 1, p. 606; Vol. 2, No. 2, p. 219. Ikompara sa buhat ni P. Znamensky (gipatik nga walay ngalan), nga hangtod karon wala pa mawala ang bili niini, 'Ang Magpasiga, ang Banal nga Jose sa Volotsk', sa: Prav. sob. 1859. 3; Khrushchev. Op. cit. p. 133.

[764] Holzwart. Op. cit., p. 264.

[765] Dili masulti nga hingpit nang nahayag ang relihiyosong gigikanan niining kalihukan. V. Bochanovsky ('Russian Freethinkers of the 14th–16th Centuries', sa: *Novoe Slovo*, 1896, no. 12, p. 170) nag-uban sa mga panan-aw sa mga Judaizers uban sa mga panan-aw sa mga Hussites; si F. Ilyinsky, sa laing bahin, gisubay sila pabalik sa mga panan-aw sa mga Bogomil (Russian Bogomils of the 15th Century, in: BV. 1905. 6. p. 447). Sa kinatibuk-an, ang mga panan-aw sa maong sekta adunay klarong rasyonalistang kinaiya; ang ilang doktrina gibase sa Daang Tugon ug gisalikway ang mga pagtulon-an sa Bag-ong Tugon bahin sa Trinidad ug sa Pagkatawo ni Kristo, ingon man ang pagdayeg sa Krus ug sa mga ikono; dugang pa, supak sila sa hirarkiya sa simbahan ug sa monastisismo. Alang sa akademikong debate, tan-awa usab: Peretz, V. 'Bag-ong Pagtuon sa mga Hudyaiser sa ika-15 nga Siglo ug sa ilang Literatura', sa: Unibersidad sa Kyiv, 1908, blg. 10; Bederzhitsky. 'Mga Tala sa Literatura Mahitungod sa mga Hudyaiser', sa: Russian Philological Journal, 1911, blg. 3–4; ibid. 'Ang Literal nga Kalihokan sa mga Judaizer', sa: ZhMNP, 1912, no. 3; ingon man usab Speransky, op. cit., ug Petukhov, op. cit.

[766] Makariy. 2nd ed., vol. 7, p. 187.

Apostoles ug sa mga buhat sa mga Amahan sa Simbahan. Sa ika-katorse ug ika-kadalawang pamulong, gipasabot ni Jose ang relihiyosong kahulugan sa monastisismo.

Kining 12 ka diskurso, nga naglangkob sa teolohikal nga bahin sa *The Enlightener*[767] , nagpakita usab sa kahibalo ni Joseph. Kanunay siyang nagtumong sa Daang Tugon ug Bag-ong Tugon ug kanunay siyang nagkuha og mga pulong gikan sa Balaang Kasulatan. Ang daghang mga panultihon gikan sa Daang Tugon nagpamatuod sa kahanas ni Joseph sa polemika: iyang gisupak ang mga pag-angkon sa mga Hudyisador, nga misalikway sa Bag-ong Tugon, pinaagi sa paghisgot sa Daang Tugon, nga ila mismo nga giila. Sa iyang relihiyoso ug dogmatiko nga mga panan-aw, si Joseph nagsugod gikan sa pag-ila sa pagkawalay-sayop dili lamang sa Balaang Kasulatan, kondili usab sa tanang 'balaang sinulat', nga iyang giisip nga naglakip sa mga buhat sa mga Balaang Amahan, ang mga buhat sa mga martir, ang kinabuhi sa mga santo, ug bisan pa ang pipila ka apokrifa nga sinulat[768] . Sa niini nga bahin, si Joseph nagpakita kanato isip usa ka tipikal nga karaang Rusyano nga teologo, nga nagpahayag sa iyang pagtuo uban sa lig-on nga pagtuo, ingon usa ka tawo sa Karaan nga Rus nga alang kaniya ang Balaang Kasulatan ug tradisyon sa simbahan pareho og kahinungdanon ug pareho og awtoridad; Dili niya bulagon ang dogma, pagsimba, ug bisan ang liturhikal nga tradisyon; alang kaniya, kini hugot nga nagkahiusa ug, kung tan-awon nga magkahiusa, naglangkob sa kinauyokan sa relihiyosong pagtulon-an ug pagtuo. Katingalahan nga gitagana ni Joseph ang tulo ka tibuok kapitulo (ang ikalima, ika-unom, ug ikapito) alang sa hilisgutan sa pagdayeg sa mga ikono, nga nagpasiugda kung unsa kini kaimportante sa relihiyosong kinabuhi sa kalibutan sa Orthodox. Sa ulahi, atong makita kung giunsa sa laing tigpasiugda sa relihiyosidad sa Rusya sa ika-16 nga siglo, si elder Artemy—nga ang Kristohanong panan-aw lahi sa daghang aspeto kaysa kang Joseph—pagdepensa sa pagsimba sa mga ikono uban sa parehas nga kadasig, ug gihatagan kini og parehas nga dakong kahulugan sa relihiyon sama sa gibuhat ni San Jose.

Kini nga pagsagol sa dogma ug pagsimba ngadto sa usa ka tibuok butang usa ka kinaiya nga dagway sa relihiyosidad sa Muscovite nga Rusya. Sa panahon sa eskisma sa ika-17 nga siglo, ang ingon nga pag-ila moresulta sa makalilisang nga mga panghitabo, nga nagpugos sa mga tawo, nga dili matandog sa ilang pagtuo, ngadto sa pagkamartir. Sayop nga tawgon kini nga pormalismo ug i-angkon nga tungod kini sa kabakod sa kinabuhi sa relihiyon. Kini nga matang sa pagka-relihiyoso, diin makita ang langitnon sa kalibutanon ug ang Divino sa pagkatawo, nagkinahanglan pa gihapon og interpretasyon ug lawom nga pagtuon.

Ang katapusang upat ka pulong sa 'Ang Manan-aw' gipahinungod sa mga paagi sa pagbatok sa erehiya. Naghulagway kini sa personalidad ni Joseph sa usa ka piho nga paagi. Kini gayud nga mga panan-aw niya ang nakapukaw sa usa ka mainit kaayong debate bahin sa unsay mahimo ug angay buhaton sa Simbahan ug sa eklesiastikal nga hirarkiya, ingon man sa sekular nga mga awtoridad, aron wagtangon ang erehiya ug silotan ang mga nagpahimulos niini. Dugang pa, misulod ang pangutana kon aduna bay awtoridad ang sekular nga mga awtoridad sa paghimo og mga lakang batok sa eklesiastikal nga mga liberal sa hunahuna – mga erehiya. Gitubag ni Joseph nga oo ang duha ka pangutana. Ingon usa ka Kristohanong soberano nga nakakuha sa iyang awtoridad gikan sa Diyos, obligado ang Gran Duque nga panalipdan ang pagkabubut-an sa pagtuo gikan sa mga heretikal nga pagbaliko ug silotan ang mga heretiko. Kini nga panan-aw gipadayag sa labi ka kusgan nga paagi sa ika-katorse nga sermon, diin gipangayo ni Joseph nga ipailawom sa Gran Duque ang mga heretiko sa 'malupit nga silot ug kamatayon'[769] .

Si Joseph usab nagpugos sa pagsilot sa mga heretiko sa tulo ka piho nga sulat. Sa usa ka sulat ngadto kang Obispo Niphon (1493), gisulat ni Joseph nga ang mga heretiko angay silotan dili lang sa pagkabilanggo kondili usab sa pagbitay; ang bugtong eksepsyon mao ang mga obispo nga napamatud-an nga nakasala sa heresiya[770] . Aron dasigon si Dakong Prinsipe Ivan III sa paghimo og hugot nga lakang batok sa mga heretiko, misulat si Joseph og sulat niadtong 1504 ngadto sa iyang espirituhanong magtatambag, diin iyang gihisgutan

---

[767] Ang tigmantala sa *Prosvetitel* (ika-4 nga edisyon, Kazan, 1904) nagpahayag sa opinyon nga ang unang 11 ka pulong gisulat sa wala pa ang katapusang lima (12–16), sa dili madugay pagkahuman sa Konseho sa 1490 (p. 15).

[768] 'Gawas sa mga sinulat sa Daang ug Bag-ong Tugon, diin iyang gidugang ang apokrifa ug dili-kanonikal nga mga libro, gihatagan ni Joseph og dili-masayop nga kahimtang ang mga buhat sa mga Amahan, ang mga buhat sa mga martir ug ang kinabuhi sa mga santo… Ang pagkawalay-sayop sa banal nga Kasulatan ug sa eklesiastikal nga tradisyon, ug ang dili pagdawat sa bisan unsang kritisismo bahin niini, klaro kaayo kang Joseph,' matud ni Holzwart (Holzwart. Op. cit. pp. 266, 268); cf. ang listahan sa tagsa-tagsa nga mga seksyon sa mga pagtulon-an ni Joseph (Ibid. pp. 293, 311).

[769] 'Prosvitiatel' (1857). pp. 539, 597, 601, 604, 588.

[770] Epistola kang Niphon, sa: RIB. 6. p. 825.

pag-usab ang silot ug pagbitay sa mga heretiko[771] . Nagsulat siya bahin sa maong hilisgutan sa usa ka sulat ngadto kang Grand Prince Vasily (human sa 1505), nga nagpahayag nga ang mga makasasala ug mga heretiko mahimong laglagon ug silotan sa kamot sa tawo ug sa eklesiastikal nga ekskomunikasyon: kini usa ra ka butang[772] . Ang ingon nga mga panan-aw gipaambit usab sa ubang mga sumusunod ni Joseph. Pananglitan, si Metropolitan Daniel, sa iyang traktado nga 'Unsaon sa Pagmasunuron sa mga Awtoridad ug Paghatag Kanila og Dungog', nagsulat og taas bahin sa panginahanglan sa pakigbatok sa mga heretiko uban sa tabang sa sekular nga awtoridad[773] .

Ang mga panan-aw ni Joseph sa mga pamaagi sa pagbatok sa erehe sa mga Judaizer, labi na ang iyang padayon nga hangyo nga patyon ang mga erehe, nakapukaw og kusog nga pagdumili sa ubang monastikong sirkulo, ilabi na sa mga dili tag-iya gikan sa mga monasteryo sa gawas sa Volga. Gihunahuna nila nga katungdanan dili lang ang pagkritika sa mga argumento ni Joseph, apan usab ang pagpahayag sa ilang kaugalingong panan-aw bahin niini. Ang 'Traktado sa mga Tigulang sa mga Monasteryo sa Vologda batok kang Joseph' lagmit gisulat uban sa giya o tabang ni Prinsipe-Monghe Vassian[774] . Gikan sa introduksyon sa 'Traktado' ('ang mga tigulang sa tanang monasteryo sa Vologda nagtigom ug nagbuhat niini nga buluhaton'), klaro nga ang posisyon sa mga Non-Acquirers, sa katapusang porma niini, resulta sa paunang mga diskusyon. Una sa tanan, nagpabilin nga ang mga Dili-Magtigom nagtuo nga kinahanglan buhaton ang kalainan tali sa 'mga heretiko nga dili maghinulsol' ug 'mga naghinulsol ug nagpanumpa sa ilang kaugalingong heresiya'. Samtang ang una angay makadawat, sa labing taas, og pagkabilanggo, ang ikaduha 'gidawat sa Simbahan sa Dios uban sa gipahaba nga mga kamot', kay 'ang Anak sa Dios nahimong unod alang sa mga makasasala, nga miabot aron luwason kadtong nagalaglag', 'apan kanato, niining bag-ong grasya, gipadayag sa Ginoo ang usa ka Kristohanong panaghiusa nga mahigugmaon, aron dili nato hukman ang igsoon batok sa igsoon, kondili biyaan ang paghukom sa mga sala sa tawo sa Dios ra gayud'.

Samtang ang 'Kasulatan' sa mga tigulang gikan sa lumbong sa Volga, aron isulti, usa ka solemne nga deklarasyon, ang prinsipe-monghe nga si Vassian nangita og praktikal nga tabang alang sa mga gikondenang eretiko[775] ug sa pagpalapad sa mga panan-aw sa mga dili-tag-iya. Isip usa ka natural nga polemista, gisulat ni Vassian nga kinahanglan una nga paningkamotan nga madala ang mga naligaw ngadto sa tinuod nga dalan pinaagi sa gahum sa pulong—mao kana, sa hayag nga paagi, pinaagi sa pagpangwali ug debate. Sama sa mga tigulang sa rehiyon sa Volga sa ilang 'Sinulat', giila ni Vassian ang katungod ug katiman-on sa Simbahan nga ipailawom sa eklesiastikal nga ekskomunikasyon ang mga heretiko nga dili maghinulsol, samtang ang sekular nga mga awtoridad mahimong magbilanggo o magpatay kanila pinaagi sa ilang kaugalingong gahum; apan kung, ingon sa giangkon ni Vassian, ang mga erehe nga nangamatuod na gipatay na, dili na sila erehe kondili mga martir, ug ang sala alang niining mga pagpatay mahulog sa ilang mga mamamatay[776] .

Kini dayon nagmugna sa pangutana: ngano man, unya, adunay kini kontrobersiya, diin ang mga representante sa nagkasumpaki nga mga paksyon, si Joseph ug si Vassian—matinuoron sa ilang tagsa-tagsa ka kinaiya—nagpahayag sa ilang mga panan-aw nga ingon ka hugot, kung sa katapusan, giisip gihapon sa duha nga tugot ang pagbitay sa mga heretiko? Bisan pa, bisan pa man nga sa unang tan-aw pareho ang ilang mga posisyon, sa tinuod lahi kaayo ang ilang mga pagtan-aw sa mga erehe, nga supak gayud sa usag usa.

Para kang Joseph, usa ka Kristohanon nga naligaw sa dalan sa bakak nga doktrina, dili na mabalik nga gipahawa sa komunidad Kristohanon; tungod sa iyang pormalismo sa relihiyon, wala siyay sulod nga kusog aron mosulay pa og usa ka higayon sa paghatag og tabang sa kalag nga naligaw. Alang sa mga Non-Acquirers, apil na si Vassian, ang mga heretiko nagpabilin nga mga Kristohanon hangtod wala pa sila gi-excommunicate gikan sa Simbahan; katungdanan sa Simbahan ug sa tanang Kristohanon ang pagtabang niining mga kalag nga naligaw. Dinhi, sa praktis, ang gugma kinahanglan ipadayag – ang labing hataas, grasya-puno nga gahum sa pagtulon-an ni Kristo. Ang pagtan-aw ni Joseph sa mga erehe, bisan pa man, nagpadayag sa parehas nga kaligutgot ug pagka-dili mapahiuyon nga kinaiya nga naghulagway sa mga lagda sa iyang monastikong charter bahin sa silot sa mga salarin nga monghe – sa duha ka kaso, adunay pagduha-duha sa pagsabot sa kalag sa

[771] Mga Pagbasa. 1847. 1.
[772] DRV. 16 (1791). pp. 423–424.
[773] Zhmakin. Op. cit. pp. 406–424 (usa ka buhat ni Daniel).
[774] DRV. 16 (1791). pp. 424, 428; bahin sa pag-apil ni Vassian sa pagbalangkas sa sulat, tan-awa usab: Khrushchev. Op. cit. p. 188; Zhmakin. Op. cit. p. 69.
[775] Tan-awa: Zhmakin. Op. cit. p. 69; Mga Apendis. 10. p. 506.
[776] Tinipigong Balaod, 1863, Bol. 3, pp. 199, 201, 204.

naligaw ug sa pagtabang kaniya sa iyang kaguol. Ang ingon nga pormal nga pagka-istrikto sa relihiyon dili lang kinaiya ni Joseph. Kini nga kinaiya kanunay usab nga makita sa relihiyosidad sa mga Ruso sa ulahi nga mga panahon. Kini usab kinaiya ni Nikon – bisan pa nga siya naglantaw kang Joseph uban sa dakong pagdumot – ingon man usab ni Avvakum, Patriarka Joakim, ug halos tanan nga nangunang mga personalidad sa pagkabahin sa Simbahan sa Rusya.

Aduna pay lain isyu diin nahimong klaro ang kalainan tali ni Joseph ug sa mga Non-Acquirers. Sa pagpangita og paagi aron supakon ang erehiya, wala magbuhat og kalainan si Joseph tali sa Simbahan ug estado, kay gitan-aw niya kini nga pareho lang nga mga awtoridad nga adunay gahum sa pagdisiplina ug pagsilot. Kining kapakyasan sa pagbuhat og kalainan tali kanila mao ang sentro sa iyang panan-aw sa relasyon tali sa estado ug Simbahan, sa ilang panag-uyon nga suporta, ug sa serbisyo sa tsar ngadto sa Simbahan ug sa Simbahan ngadto sa tsar. Niini, among gituohan, nahimutang ang seryosong kalainan tali sa Josephismo ug sa ideya sa 'Moskowa – ang Ikatulong Roma', nga wala maggagana og hingpit nga paghiusa sa mga katungod ug katugunan sa sekular ug eklesiastikal nga awtoridad; kay ang ideyolohiya ni Philotheus naghatag og partikular nga importansya sa mga katungdanan, imbis sa mga katungod, sa Ortodoksong soberano. Dili usab nato kalimtan nga ang mga sinulat ni Philotheus, diin iyang gipadayag ang iyang mga ideya, gipatik sa panahon nga ang mga sinulat ni Joseph batok sa mga heretiko laganap kaayo ang paglapnag ug sa dihang ang mga handumanan sa mga panghitabo nga may kalabotan sa pag-alsa sa mga Judaizers bag-o pa kaayo sa Moscow, kay ang monghe nga si Philotheus hapit nga ka-panahon sa maong mga panghitabo. Tungod kay wala niya gi-emphasize ang iyang kaugalingong panan-aw bahin sa espesyal nga katungod ug responsibilidad sa usa ka Ortodoksong soberano sa pakigbisog batok sa erehiya—o sa tinuod gani gilaktawan gayud ang isyu—lagmit nga wala magkasinabot ang iyang mga panan-aw sa mga panan-aw ni Joseph. Aron isumada ang atong pagtandi sa mga panan-aw ni Joseph ug sa mga Non-Acquirers bahin niini nga butang, masulti nato nga giisip sa mga Non-Acquirers ang ekskomunikasyon isip labing taas nga silot sa simbahan alang sa mga heretiko ug nagpahilayo sila sa mga lakang nga mahimong ipatuman sa sekular nga mga awtoridad batok kanila.

Usa ka susamang pagtan-aw batok sa erehiya ug sa mga erehiya gipadayag sa iyang mga sinulat ni Elder Artemius[777] . Sa ulahi, sa dihang nagpuyo si Artemius sa Lithuania ug nagsulat og serye sa mga apologetiko ug polemikal nga traktado batok sa mga Lutheran didto, Kanunay niyang gipadayag ang pagtuo nga ang relihiyoso ug sikolohikal nga mga hinungdan sa erehiya naa sa mga pagpangita sa relihiyon, nga dili malikayan sa kinabuhi sa mga indibidwal ug sa tibuok komunidad sa simbahan, ug nga kini usa ka pagpadayag sa kagustuhan sa tawo, nga nagalibog tali sa maayo ug dautan. Sa panan-aw ni Artemy, ang pagka-makasasala mismo sa nahulog nga kinaiya sa tawo mao ang gikinahanglan nga kondisyon alang sa hilig sa tawo nga dali maliso ngadto sa dalan sa sayop[778] . Ang mga argumento ni Artemy, nga sa usa ka paagi nagtapos sa lihok sa mga dili tag-iya, naglangkob og usa ka talagsaon nga butang alang sa relihiyosidad niadtong panahona, sa dihang ang mga relihiyosong pangutana kasagarang masulbad sa sobra ka pormal nga paagi. Ang iyang hilig sa sikolohikal nga pagsusi sa proseso sa relihiyosong kinabuhi nagdala kang Artemius nga mas duol kang Elder Nilus sa Sorsk. Ang mga panan-aw ni Artemius ug Nilus nagpakita sa impluwensya sa mga Amahan sa Simbahan, ug sa daghang isyu makita ang usa ka espirituhanong pagkapareho tali kanila; makita usab ang impluwensya ni Nilus kang Artemius, apan ang mga sinulat ni Artemius nagpadayag usab og mga tema nga dili kaayo makita sa mga buhat ni Nilus. Hisgutan kini sa ubos; sa pagkakaron, aron mas hayagon pa ang hulagway ni Artemy, atong susihon sa mas lawom nga paagi ang iyang biograpiya, nga nasumpay sa gitawag nga erehiya ni Matvey Bashkin, nga nahimong katapusang kapitulo sa kasaysayan sa panaglalis tali sa mga Josephites ug sa mga Non-Acquirers.

Sa usa ka bahin, ang kaso ni Bashkin mao ang kasaysayan sa likod sa kaso ni Artemy; sa laing bahin, ang erehiya ni Bashkin nagpamatuod nga ang mga pangita sa relihiyon ug mga kalihukan nagpadayon usab sulod sa opisyal nga Ortodoksiya, ug nga ang mga Ruso sa ika-16 nga siglo nakasinati og usa ka espirituhanong kakulba nga nagpugos kanila sa pagpangita og tubag sa ilang mga pangutana gawas sa ilang Simbahan. Bisan pa man nga walay direkta nga kalambigitan tali sa mga Judaizers ug ni Matvey Bashkin, nagkahiusa sila sa ilang pagdumili sa eklesiastikal nga tradisyon.

Si Bashkin natawo sa usa ka adunahan nga pamilya ug, sa iyang panahon, usa siya ka tawo nga daghan og nabasahan. Samtang nagbasa sa Balaang Kasulatan, nabatyagan niya ang nagkalain-laing mga pangutana ug kalibog. Sa pagpangita og paagi aron makagawas niining kahimtang sa hunahuna, miduol siya sa usa ka

[777] AAE. Vol. 1, No. 239, p. 253.
[778] RIB. 4. pp. 1221, 1384, 1232.

pari sa Moscow ug gisugid niya kaniya sa iyang kumpisal ang iyang mga pagduhaduha bahin sa nagkalain-laing mga bersikulo sa Balaang Kasulatan. Ang padayon nga pagpangutana ni Bashkin nakapahingangha sa pari, nga tingali dili naandan sa pagpaminaw sa kumpisal sa ingon nga mga espirituhanong anak, ug iyang gihukman nga ireport si Bashkin kang Padre Silvestr, nga suod sa tsar. Ug mao nga nahibaloan ang tibuok panghitabo. Si Bashkin ug pipila sa iyang mga kauban nga pareho og pagtuo gipangutana, ug sa Konseho nga gitigum sa Moscow niadtong 1553, gipadayag ni Bashkin ang iyang 'heretikal nga doktrina'[779] . Pinaagi sa pagtandi sa mga pag-ako ni Bashkin sa mga testimonya sa mga kaubanan nga naa sa Konseho, ang iyang pagtulon-an mahimong ilarawan ingon niini: Gipanalipdan ni Bashkin ang panan-aw nga posible ug gikinahanglan nga hubiton ang Balaang Kasulatan – ang Ebanghelyo ug ang mga Epistola sa mga Apostoles – sumala sa kaugalingong pagsabot. Base niini, gisalikway ni Bashkin ang tradisyon sa Simbahan ug ang mga pagtulon-an sa mga Balaang Amahan; pinaagi sa pagsalikway sa dogmatiko nga doktrina, wala usab niya giila ang mga dekreto sa mga Konsilyo. Gidumili niya ang tibuok Kristolohikal nga doktrina: sumala kang Bashkin, ang Anak sa Dios dili patas sa Dios Amahan, ug busa ang mga Kristohanon kinahanglan nga mag-ampo lamang ngadto sa Amahan; Alang kaniya, wala usab naglungtad ang Inkarnasyon ug ang kaluwasan nga buhat ni Kristo. Ang Simbahan usa lamang ka gawasnong komunidad sa mga magtutuo; ang paghinulsol ug ang Eukaristiya dili mga sakramento, ug sa Eukaristiya gihatagan ang mga magtutuo og yano nga pan ug bino; Ang paghinulsol dili kinahanglan alang sa pagpasaylo sa mga sala – alang sa mga magtutuo, igo na ang pagsunod sa moral nga mga pamantayan sa kinabuhi, ug wala nay kinahanglan nga pagsimba. Gidumili usab ni Bashkin ang pagdayeg sa mga santo, sa Krus ug sa mga ikon.

Ang erehe ni Bashkin sa kinatibuk-an naglangkob sa parehas nga mga rasyonalistang ideya sama sa mga erehe nga Judaising. Wala ipatuman sa Konseho sa 1553 ang mga silot nga gihatag sa mga erehe nga Judaising: si Bashkin ug ang iyang mga kauban nga pareho og pagtuo gisentensyahan og habang nga pagkabilanggo. Sa panahon sa interogasyon kang Bashkin ug sa iyang mga sumusunod, nahibal-an nga nakigkontak siya sa pipila ka monghe gikan sa mga disyerto sa luyo sa Volga ug nakig-istorya kanila bahin sa nagkalain-laing mga butang. Tungod kay ang Calvinismo ug Socinianismo laganap sa Lithuania niadtong panahona, klaro nga ang malaya nga panghunahuna ni Bashkin naa sa ilawom sa impluwensya sa Kasadpan[780] .

Sa interogasyon kang Bashkin ug sa iyang mga sumusunod, nahibal-an nga nakigkontak siya sa pipila ka monghe gikan sa mga disyerto sa luyo sa Volga ug nakigpulong kanila bahin sa nagkalain-laing mga butang. Gihisgutan ang ngalan sa tigulang nga si Artemy. Igo na kini aron siya tawagon sa Konseho alang sa pagpangutana. Si Artemy, usa ka masigasig nga magtutudlo sa mga panan-aw sa mga dili-tag-iya, usa ka tunok sa kiliran sa hierarkiya nga pabor sa mga Josephite. Sa iyang panahon isip abbot sa Trinity-Sergius Monasteryo, diin naningkamot si Artemy sa pagpataas sa pamantayan sa kinabuhi sa mga monghe, nakahimo siya og daghang kaaway nga andam kaayo sa pag-abuso sa kahimtang nga mitumaw.

Sa ulahing bahin sa 1551 o sayong bahin sa 1552, mibitiw si Artemy sa iyang puwesto isip abá ug mibalik sa usa ka hermitage sa rehiyon sa Trans-Volga. Nagtuo si E. E. Golubinsky nga unang gitawag si Artemy sa Konseho batok kang Bashkin isip usa ka maalamon nga monghe[781] ; apan sa dihang gisilotan siya ni Bashkin ug sa uban pang giakusahan, nga nag-angkon nga siya mismo 'wala mosunod sa Kristohanong balaod', tinago siyang nilayas sa Moscow, apan nadakpan sa dalan ug gibalik sa Moscow, karon isip akusado. Sa Konseho, ang mga saksi—mga monghe gikan sa Trinity-Sergius ug Kirillov nga mga monasteryo—mitindog ug giakusahan si Artemy sa relihiyosong kagawasan sa paghunahuna: Giakusahan siya sa paghimo og kritikal nga mga pahayag bahin kang Joseph sa Volotsk ug sa iyang mga sinulat, sa dili pag-uyon sa

---

[779] Mahitungod sa mga panan-aw ni Bashkin: AAE. Vol. 1, Nos. 239, 238. Makarii. 2nd ed., Vol. 6, pp. 250–258; Golubinsky. Vol. 2, No. 1, pp. 821–825

[780] Sa sayong bahin pa sa 1530s, nagsugod na pagpakita sa Moscow ang unang mga report bahin kang Luther, nga gipamatud-an sa traktado nga 'On Luther and His Heresy', nga gisulat niadtong 1536. Popov, A. Review of Russian Chronographs. 2 (1869). p. 130. Si Maxim nga Griyego misulat og usa ka pagsupak kang Luther, nga nagpunting sa pagdayeg sa mga ikon (Works 1, pp. 485–494). Bisan pa sa wala pa ang Polish Sejm sa 1552, nga naghatag sa szlachta og kagawasan sa relihiyon, nakaabot na ang mga pagtulon-an ni Calvin sa Poland ug Lithuania, samtang ang Socinianismo dali usab nga mikaylap didto. Cf.: Völker, K. *Kirchengeschichte Polens* (1930); Grabowsky, Th. Gikan sa Kasaysayan sa Literatura sa Calvinismo sa Poland (1906); Lyubovich, N. Kasaysayan sa Reporma sa Poland. Calvinismo ug ang mga Antitrinitaryano (1883); Wotschke, Th. Kasaysayan sa Reporma sa Poland (1901); Sokolov. Ang Relasyon tali sa Protestantismo ug Rusya sa ika-16 ug ika-17 nga mga Siglo (1880).

[781] Tan-awa ang paningkamot ni Golubinsky sa pagrekonstrak sa biograpiya ni Artemius (vol. 2, no. 1, pp. 832–836); ug usab: Sadkovsky. Op. cit., pp. 60–85.

pagpanlupig sa mga erehe sa Novgorod (mao ang mga nagpraktis sa Hudaismo), ug sa uban pang 'mga pahayag nga blasphemous ug heretikal'. Kining tanan nga mga akusasyon walay basihanan, kasagaran walay pulos, ug giliko ang tinuod nga mga panan-aw ni Artemy. Wala gisalikway ni Artemy ang pipila sa mga pasangil, sama sa paglapas sa iyang pag-ayuno; iyang giangkon sa Konseho nga kaniadto siya nakakaon og karne sa usa ka resepsyon nga gi-host sa tsar. Wala usab gisalikway ni Artemy nga, samtang nagpuyo siya sa Monasteryo sa Pechersk duol sa Pskov, nakig-istorya siya bahin sa lain-laing mga butang sa relihiyon uban sa mga 'tawo nga Lithuanian'. Walay erehiya sa mga panan-aw ni Artemius, apan siya usa ka tawo nga wala magtinguha nga ipailawom ang iyang relihiyosong kinabuhi sa masipit nga utlanan sa Josephite nga pormalismo; mitumaw siya batok sa pagpanag-iya sa yuta sa mga monghe, ug ang iyang mga panan-aw sa mga basihanan sa kinabuhi sa monghe lahi sa mga panan-aw ni Metropolitan Makarii, sa mga obispo sa Konseho, ug sa mga mapanghimalos nga bakak nga mga saksi. Si Artemius napildi ug nahimong biktima sa nagdaog nga mga Josephite, kay ang iyang pagsilot nakahatag og doble nga hampak sa paksyon sa mga Non-Acquirers: aron wagtangon ang ilang labing kusgan nga representante ug aron ipasaka ang kaso sa erehiya batok sa tanang Non-Acquirers, nga siyempre, nagpahawa kanila sa eklesiastikal ug politikal nga kinabuhi ug nagsiguro sa walay kondisyon nga paghari sa mga Josephites niini.

Sa iyang *Kasaysayan sa Simbahan sa Rusya*, gisulat ni Makarii Bulgakov ang mga kalihokan sa mga Non-Possessors uban sa pagdumot ug bisan pagkiling, apan wala siya magdagan sa pagdeklara kang Artemius nga heretiko, tungod kay ang mga tinubdan wala maghatag og basihanan para niini, ug giisip siya nga usa ka tawo nga 'kasagaran ganahan maghimo og gawasnong spekulasyon sa balaan nga mga butang sa pagtuo', sama sa usa ka relihiyosong liberal – apan gipangatarungan ni Makarii ang desisyon sa Konseho[782] . Si E. E. Golubinsky, human sa hugot nga pagsusi sa tanang magamit nga materyal, wala makaplagan kung unsa ang sulod sa erehesiya ni Artemy, ug nagtuo nga siya usa ka biktima sa eklesiastikal ug politikal nga intriga[783] .

2. Elder Artemy. Ang iyang mga asetik-mistikal ug apologetikong sinulat

Kung itandi sa malumo nga silot nga gihatag sa kaso ni Bashkin—diin ang akusado tinuod nga gisalikway ang mismong mga basihanan sa doktrina sa Orthodox—si Elder Artemy gisilotan og grabe kaayo, nga mao ang pagtangtang sa iyang pagka-hieromonk ug pagkabilanggo sa Monasteryo sa Solovetsky. Wala magdugay si Artemy sa maong monasteryo, diin ang umaabot nga Metropolitan Philip mao ang abbot niadtong panahona. Sa mga kahimtang nga wala nato masayri, nakatakas siya ug miabot sa Lithuania. Didto siya misulat og daghang mga buhat nga apologetiko ug polemikal, nga nakatutok batok sa Calvinismo ug, sa pipila ka bahin, batok kang Teodosio nga Baliko[784] . Kining mga buhat makapaikag dili lang tungod sa ilang sulod, kondili labi na kay naghatag kini og pagsabot sa relihiyoso ug asetikong mga ideya ni Artemy.

Ang mga ideyang kini angay natong tagdon, kay kini naghulagway sa panan-aw ni Artemius sa asetikong kinabuhi, ug dinhi makita ang pipila ka paglihis gikan sa panan-aw sa Karaan Nilus. Gitan-aw ni Nilus ang 'intelektwal nga pag-ampo' () ingon sentro sa espirituhanong paningkamot sa dalan padulong sa kaluwasan ug pagkadiyosnon. Si Artemius, sa laing bahin, mas naghisgot sa 'espirituhanong gugma', nga iyang giisip nga pundasyon sa mga paningkamot sa pag-ascetismo ug sa kinabuhi sa monastiko, ug nga naglangkob sa pag-alagad sa isigkatawo[785] . Pinaagi niini, gipakita ni Artemius ang iyang konsepto sa kinabuhi sa monastiko. Sumala kang Artemius, aron makab-ot ang espirituhanong gugma, kinahanglan una nga mohawa sa uban ug magpuyo sa monastikong pag-inusara; didto na lang motungha ang tinuod nga panginahanglan sa gugma. Natural lang nga supak si Artemius ug gisalikway ang komunal nga pagpuyo, labi na kay ang mga basihanan sa cenobitic nga kinabuhi niadto halos sa tanan napukan tungod sa kapakyas sa pagsunod sa monastikong lagda. Dugang pa, ang komunal nga pagpuyo mosangpot sa 'carnal speculation', diin ang bahandi

---

[782] Makarii. 2nd ed. Vol. 6, p. 265.

[783] Golubinsky. Bol. 2, Bahin 1, p. 835.

[784] RIB. 4. Napulo'g upat ka buhat ni Artemy ang gipatik dinhi. Lima niini gikan sa panahon sa Moscow sa iyang kinabuhi (pp. 1359–1373, 1382–1390, 1390–1400, 1400–1420, 1432–1441); siyam gisulat sa Lithuania (human sa 1555): ang 1st: pp. 1201–1266; ang 2nd: pp. 1266–1273; ang 3rd: pp. 1273–1287; ang 4th: pp. 1287–1328; ang ika-5: pp. 1423–1432; ang ika-6: pp. 1420–1423; ang ika-7: pp. 1441–1448; ang ika-8: pp. 1328–1359; ang ika-9: pp. 1373–1381. Labing importante mao ang: 1. Alang sa mga magtutudlo sa mga Lyutoryano; 4. Alang sa eretiko nga si Simon Budny; 5. Alang sa mao gihapon. Tan-awa usab: Pliss, V. 'Simon Budny and the Reformation in Lithuania', sa: Christian Readings 1911, 2, 9, 10.

[785] RIB. 4. pp. 1228, 1259, 1261, 1249.

sa mga monghe naghatag og mabungahong yuta[786] . Ang pag-angkon sa espirituhanong gugma posible lamang alang sa usa ka tawo nga 'nagpuyo sa kailawom', alang sa usa ka monghe sa skete, diin, nagpuyo nga nag-inusara o, sa labing daghan, sa pares, sa pagbiya sa kalibutan, sa kahilom ug espirituhanong pamalandong, hinay-hinay nga makab-ot ang espirituhanong gugma. Ang pag-inusara, ang pagbasa sa Balaang Kasulatan ug sa mga sinulat nga asketiko, ang kahilom ug pag-ampo kinahanglan pun-on ang kinabuhi sa eremiteryo. Ang panlabas nga kakabus ug ang pagbati nga usa ka tawo usa ra ka biyahero niining kalibutanong kalibutan adunay partikular nga bili, kay kini nagbukas sa posibilidad nga makagawas sa kalibutanong kabalaka ug hingpit nga itugyan ang kaugalingon sa pagtigom sa kalag[787] .

Human maila ang mga eksternal nga gikinahanglan alang sa pagtipon sa kalag sa usa ka tawo nga nakahukom nga magkinabuhi nga asketiko, si Artemius misubay sa paghulagway sa espirituhanon ug moral nga kinaiya sa asketiko. Kini nga kinaiya tulo ka bahin: kini naglangkob sa sensorial, sikolohikal, ug espirituhanon. Sa dalan padulong sa espirituhanong pagkahingpit, ang kinaiyahan sa tawo moagi sa tulo ka hugna, nga gitawag ni Artemius, nga nagsandig sa mga asetikong sinulat sa mga Amahan—labi na kang Isaac nga taga-Syria—nga 'pagpakrusipikar sa kaugalingon'.

[788]Sa unang hugna, ang moral nga pagbati sa usa ka tawo mapukaw sa kahadlok sa Katapusang Paghukom, ug mapugos sila, kutob sa ilang makaya, sa pagbuhat og mga maayong buhat. Kini nga praktis, nga gitawag ni Artemius nga 'pagkrusipisyon sa unod', wala'y lain kondili ang pakigbisog batok sa mga senswal ug sikolohikal nga pagbati. Niining kahimtanga, kasagaran motungha ang tukso nga mawad-an og paglaum, apan kini mapildi pinaagi sa pagkamapailubon, kaisog, ug pag-ampo alang sa grasya sa Diyos. Labi ka gikinahanglan ang pag-ampo, kay ang Ginoo kanunay maminaw sa walay hunong nga pag-ampo ug motabang sa asketiko sa iyang espirituhanong pakigbisog. Hinay-hinay nga makakaplag ang asketiko nga Kristohanon og bag-ong basihanan sa pagbuhat og maayong buhat: dili na niya kini ginabuhat ingon ulipon – tungod sa kahadlok – kondili ingon sulugoon – alang sa ganti. Ug unya, ang asketiko hatagan og kahigayunan nga mosaka sa ikaduhang hugna[789] . Kung kini nga bag-ong kahimtang lig-on nga natukod sa iyaha, nan mosaka gyud siya niining ikaduhang hugna – ang hugna sa 'aktibong espirituhanong gugma'. Masabtan niya ang pagka-kinahanglan sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo, dili tungod sa kahadlok sa Katapusang Paghukom ni sa tinguha og ganti, kondili tungod sa gugma alang sa Dios. Ang gugma sa Diyos, sa diha nga mosulod sa kalag sa tawo, mopapas sa mga makalaut nga tinguha sa unod, pagabalaanon ang kalag ug mausab kini. Ang asketiko hinay-hinay nga mobalik sa kahimtang sa 'orihinal nga pagkabalaan'. Kung dili siya maliso sa iyang tinguha nga magpuyo sa gugma sa Dios, dili lang ang iyang kalag ang mausab, apan pati na ang iyang hunahuna, nga pinaagi niini makabaton sa kapasidad para sa espirituhanong pamalandong. Ang pag-ampo mao ang labing maayong paagi aron makab-ot kini nga kapasidad; uban sa nabag-ong hunahuna, masabtan sa usa ka tawo nga siya anak sa Dios. Kini nga pagbati sa pagka-anak nagpalig-on sa panag-uban tali sa Kristohanon ug sa Dios, usa ka panag-uban nga natukod sa pagbunyag apan nabungkag tungod sa sala. Ang pagbati sa pagka-anak sa Dios usa ka grasya nga gasa sa kasingkasing nga misulod sa tibuok espirituhanong pagkatawo sa usa ka tawo; Ang balaang kahayag nag-alsa sa tawo nga naglakaw sa dalan sa pagkrusipisyon sa kaugalingon ngadto sa utlanan sa ikatulong hugna sa espirituhanong pagkahingpit, nga gitawag ni Artemy nga 'ang himaya sa Krus'. Gitan-aw ni Elder Artemy kini nga utlanan tali sa ikaduhang ug ikatulong hugna sa pagkrusipisyon sa kaugalingon ingon usa ka utlanan nga ang usa ka Kristohanon makatabok lamang pagkahuman sa kamatayon. Didto, sa walay katapusang kinabuhi, ang Ginoo naghatag sa mga nakapreserbar sa ilang pagka-anak sa Dios sa pagtan-aw sa kahayag sa mga Misteryo sa Dios ( ), nga nagpuno sa nahanaw nga tawo sa dili masukod ug walay hunong nga kalipay. Sa kinabuhi dinhi sa yuta, pipila ra—ang hingpit, ang mga balaan—ang nakadawat sa gasa sa 'himaya sa Krus', ang grasya sa Dios, ug nagpuyo sa ikatulong hugna sa espirituhanong pagkahingpit.

Ang pagpakrusipikar sa kaugalingon mao ang tinubdan sa grasya-puno nga kahayag sa usa ka tawo; kini naghimo kanila nga makakita sa Banal nga kamatuoran nga anaa sa Balaang Kasulatan. Ang usa ra ka hayag nga tawo ang makamatngon sa kamatuoran ug husto nga makasabot sa Kasulatan. Busa, ang pagkrusipisyon sa kaugalingon mao ang batakang bato sa tinuod nga pagsabot sa mga sugo sa Ginoo ug sa Balaang Kasulatan sa kinatibuk-an. Ang mga Kristohanon nga wala makab-ot ang buhat sa pagkrusipisyon sa

[786] Ibid. pp. 1223, 1260, 1224, 1261, 1236, 1271.
[787] Ibid. p. 1261.
[788] Ibid. pp. 1278, 1343, 1298, 1299.
[789] Ibid. pp. 1232, 1275, 1342.

kaugalingon anaa sa peligro nga sayup ang paghubad sa Balaang Kasulatan ug bisan pa mahulog sa erehiya. Ang pagpakrusipisyon sa kaugalingon usa ka buhat sa pagpaubos ug paghinulsol. Ang hunahuna nga walay kahayag usa ka pug-anan sa garbo; kini usa ka makaral nga hunahuna, nga dili makahimo sa husto nga pagsabot sa mga sugo sa Ginoo; dili kini makasabot niini tungod kay dili kini mangita sa Balaang kamatuoran, kondili gisunod niini ang kaugalingon nga tinguha, ug busa nagpabilin kini sa gawas sa Balaang grasya. Ang usa ka tawo nga adunay makaral nga hunahuna mobasa sa Balaang Kasulatan, apan dili gyud niya kini masabtan o masayop siya sa pagsabot niini. Ang ingon nga baluktot nga panghunahuna magdala sa usa ka tawo ngadto sa mga bukton sa manulaw, si Satanas, ug maghimo kaniya nga usa ka erehe[790] .

Kini nga mga asketikong pamalandong ni Artemius, nga nagkawalat sa iyang mga apolohetiko ug polemikal nga sinulat, nagtugot kanato sa paghulagway sa iyang personal nga mga panan-aw, apan wala kini makatabang sa pagdepensa sa doktrina sa Simbahang Ortodokso sa iyang panahon sa Lithuania. Ang mga tawo nga iyang gisulat alang kanila mahitungod sa mga pagtulon-an sa Simbahan naa sa ilawom sa kusgan nga impluwensya sa mga Calvinista ug anti-Trinitario nga aktibo sa Lithuania, busa dili lang nila gidawat ang mga panan-aw ni Artemius, apan dili gayud nila masabtan ang iyang mga asetik ug mistikal nga panan-aw, nga gikuha gikan sa mga tinubdan sa patristikong asetikismo ug Ortodoksong mistisismo. Ang laing bahin sa iyang mga sinulat, diin gihisgutan ang nagkalain-laing isyu sa relihiyosong kinabuhi, napamatud-an nga praktikal ang kahinungdanon. Labing hinungdanon ang iyang mga sinulat nga gipahinungod kang Simon Budny, ang pastor nga Calvinista, ug sa ubang mga Lithuanian[791] .

Sa niining mga sinulat—o, mas tukma, mga sulat, nga ang uban niini mubo kaayo—gi-emphasize ni Artemius ang panginahanglan sa mga Kristohanon nga mailhan ang Balaang Kasulatan ug bisan pa sa pagtuon niini kanunay aron masabtan kini sa husto ug malikayan ang erehiya; apan kusgan siyang misupak sa sobra nga pagtutok sa Daang Tugon nga makadaut sa Ebanghelyo[792] . Ang Ebanghelyo labing importante tungod kay ang pagwali ni Kristo sa Bag-ong Tugon gipapas ang Daang Balaod[793] . Tungod kay si Simon Budny, sa iyang anti-Trinitaryanong mga pahayag, gisalikway ang doktrina sa Trinidad, napugos si Artemy sa pagsupak sa iyang mga argumento[794] . Siya kusganong supak sa doktrina sa Calvinismo ug nagpasiugda sa pagkinahanglan sa maayong buhat alang sa kaluwasan. Ang pagtuo nga walay maayong buhat dili tinuod nga Kristohanong pagtuo, kondili heretikal nga garbo ug pagtalikod sa Dios, bisan pa man nga si Artemy usab naghisgot sa dakong kahinungdanon sa moral nga pag-uswag, sa pakigbisog batok sa mga tinguha, ug sa kahinungdanon sa pagpakrusipikar sa kaugalingon, nga kung wala niini, walay kaluwasan nga posible[795] . Sa iyang mga sinulat, gipanalipdan ni Artemy ang Kristohanong liturhiya. Ang duha niyang kaatbang, sila Simon Budny ug Ivan Zaretsky, gisalikway ang Balaang Eukaristiya ug ang epekto niini nga puno sa grasya sa mga matinud-anon, ingon man usab ang tanang porma sa pagsimba sa kinatibuk-an. Sa pagsupak niini nga mga sayop, si Artemy misandig sa mga bersikulo gikan sa mga Epistola ni Apostol Pablo ug misukwahi ang mga panan-aw sa Protestante bahin sa mga sakramento ug sa liturhikal nga kinabuhi sa mga Kristohanon sa kinatibuk-an[796] . Sa duha ka sulat ngadto kang Budny, gisulat niya ang panginahanglan sa pagpreserbar sa tradisyon ug giingon sa kini nga konteksto nga ang tradisyon giila usab sa Daang Tugon [797] . Sa kalambigitan sa gikinahanglan sa moral nga pag-uswag, gipasiugda ni Artemius kung unsa ka importante ang pagsakripisyo sa kaugalingon ug ang pag-obserba sa pagkamatinahuron sa tanang butang alang sa mga Kristohanon, ug naghisgot sa edukasyonal nga kahulugan sa pag-ayuno; iyang gihinumduman ang iyang mga kontra nga si Kristo mismo misulod sa kamingawan ug nag-ayuno didto. Busa, ang monastikong kinabuhi usa ka buhat nga makapahimuot sa Dios; kini makatabang sa mga tawo sa dalan padulong sa kaluwasan, kay ang pundasyon

---

[790] Ibid. pp. 1341, 1335, 1406, 1303, 1324, 1275, 1301, 1444, 1384, 1407.

[791] Si Simon Budny tingali sa sinugdanan usa ka Griyegong Ortodoks; sa ulahi nahimong Kalvinista ug, sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo, nagsilbi isip pastor sa mga Kalvinista sa lungsod sa Kletsk (duol sa Minsk sa Lithuania), diin iyang masigasig nga gipangwali ang doktrina sa mga Kalvinista. Nagsulat siya og duha ka buhat: 1. Katekismo (1562, sa Belarusian) ug 2. Mahitungod sa Pagpangatarungan sa Tawo (sa Ruso). Sunod, miapil si Budny sa mga Anti-Trinitaryano; Malyshevsky, I. 'Usa ka Peke nga Sulat gikan sa Polovtsian Ivan Smera ngadto kang Dakong Prinsipe Vladimir', sa: TKDA. 1876. 2. pp. 507–513; Pliss, V. Op. cit.

[792] RIB. 4. pp. 1442 (No. 4: kang Simon Budny), 1231 (sa usa ka magtutudlo nga Lutheran), 1343 (No. 8: sa usa ka dili mailhi nga tawo); ug usab: RIB. 4. pp. 1265, 1309.

[793] Ibid. pp. 1205–1208, 1278, 1350.

[794] Ibid. p. 1314.

[795] Ibid. pp. 1203, 1265, 1326, 1342, 1443.

[796] Ibid. pp. 1251, 1277–1279.

[797] Ibid. pp. 1253, 1264, 1268, 1348.

niini mao ang pagkamoderado ug pagsakripisyo sa kaugalingon, ug ang pakigbisog batok sa mga tinguha ug garbo[798] . Sa katapusan, angay hinumduman nga gidepensa ni Artemius ang Kristohanong batasan sa paghimo sa tanda sa krus, ug ang pagdayeg sa mga santo ug mga ikon[799] .

Kitang-kita sa tanang apologetikal nga sinulat ni Artemius nga siya usa ka matinud-anong anak sa Simbahang Orthodox. Tingali adunay mga basihanan alang niini sa Konseho *sa 1553–54 tingali adunay basihanan niadtong panahona, apan pagkahuman hingpit nga gisalikway ni Artemy ang iyang relihiyosong kagawasan sa paghunahuna (kung tinuod man nga kini kaniadto iyang kinaiya) ug naghinulsol niini pinaagi sa iyang mga polemikal nga kalihokan batok sa Protestante nga propaganda sa Lithuania.*

3. Si Zinovy sa Otensk ug ang iyang mga sinulat

Samtang ang purong teolohiya adunay ikaduhang papel sa apologetika ni Artemy, kini nag-okupar sa pangunang lugar sa mga sinulat sa monghe nga si Zinovy sa Otensky Monasteryo (sa rehiyon sa Novgorod). Adunay mga kakulangan sa biograpiya ni Zinovy, ug ang proseso sa iyang espirituhanong pag-uswag hangtod karon wala pa igo nga masabtan. Namatay siya niadtong 1568 sa Oten Monasteryo, diin daw siya gipriso: sa 1520an, si Zinovy nalambigit sa monghe nga si Maxim ang Griyego ug, pagkahukom niini, lagmit siya gipahawa sa nasud o gipriso sa Oten Monasteryo. Ang mga hinungdan nganong mibiya si Zinovy sa Moscow (kung boluntaryo ba kini o sumala sa mando sa mga awtoridad) hangtod karon wala pa gihapon klaro. Ang kamatuoran nga si Zinovy, pagkahuman sa iyang kamatayon, gilubong sa katedral sa Otensky Monastery duol sa lubnganan ni San Jonah, nagpamatuod sa dakong pagrespeto nga gihatag kaniya sa komunidad sa mga monghe[800] . Mahunahuna nga lagmit dili gani kaisog ang mga awtoridad sa monasteryo sa paghatag og ingon nga dungog sa usa ka exilado. Bisan pa, sa laing bahin, kapin sa 40 ka tuig na ang nilabay sukad sa pag-abot ni Zinovy sa Oten Monasteryo, ug sa maong panahon ang iyang kahibalo nakahatag kaniya og pagtahod gikan sa komunidad sa mga monghe ug sa mga abá; dugang pa, kinahanglan usab hunahunaon ang lokal nga pagbati sa Novgorod, nga kasagaran nagpakita isip pagsupak sa mga awtoridad sa kapital[801] .

Wala miapil si Zinovy sa eklesiastikal ug politikal nga kinabuhi sa iyang panahon[802] ; ang iyang pagbulag sa iyang selda sa monasteryo napamatud-an nga usa ka dakong swerte para sa kasaysayan, kay tungod kaniya nahibal-an nato ang nag-inusarang teologo sa ika-16 nga siglo nga nagpakita og piho nga lebel sa kagawasan ug pagka-orihinal sa iyang mga sinulat[803] . Ang iyang mga sinulat, sama sa *The Enlightener* ni Joseph, gimugna alang sa mga polemikal nga katuyoan, apan lahi kaayo ang kinaiya sa mga polemika ni Zinovy. Dili kini punô sa daghang mga panultihon, sama sa kaso ni Joseph. Mas gusto ni Zinovy nga siya mismo ang magbuhat og independyenteng imbestigasyon sa mga isyu nga gihisgutan; sa iyang mga polemika, iyang gipadayag ang klarong konsepto, iyang giatake ang kaatbang gamit ang kaugalingong armas, naghimo og lohikal nga konklusyon ug, aron mapamatud-an ang iyang mga pahayag, dili niya pasagdan ang ebidensya nga gikan sa rason. Nagsulat si Zinovy og duha ka dagkong buhat: 'Usa ka Demonstrasyon sa Kamatuoran alang sa mga Nangutana mahitungod sa Bag-ong Doktrina' ug 'Usa ka Haba nga Sulat mahitungod sa Pagkasaway ni Kosoy'[804] . Ang unang buhat, nga lapad kaayo, adunay partikular nga kahulugan, kay sa usa ka bahin, gipatin-aw niini ang kinaiya sa heretikal nga mga panan-aw ni Kosoy, samtang sa pikas bahin, gipakita niini si Zinovy isip usa ka maalamon nga polemista ug teologo.

Ang maong Konseho sa Moscow *niadtong 1553–54, samtang nag-imbestiga sa bakak nga mga pagtulon-an ni Bashkin—nga tungod niini gipatawag isip mga saksi ang daghang monghe gikan sa mga*

---

[798] Ibid. pp. 1210, 1255, 1358–1359, 1265, 1422.

[799] Ibid. pp. 1211, 1250, 1295–1297, 1444–1445, 1243, 1247, 1270, 1284, 1446.

[800] Tan-awa: Andreev, N. 'Ang Monghe Zinovy sa Oten bahin sa Pagdayeg sa Ikon ug Pagpintal sa Ikon', sa: *Seminarium Kondakovianum*. 8 (1936). pp. 259–262; ang awtor naningkamot sa pagrekonstrak sa biyograpiya ni Zinovy. Ang pangunang buhat bahin kang Zinovy: Kalugin, F. Zinovy, ang Monghe sa Otensk, ug ang Iyang Teolohikal-Polemik ug Eklesiastikal-Moral nga mga Sinulat (1894) – sa kasubo, wala nako kini makuha. Tan-awa ang Russian nga pagrepaso niini nga buhat: Bochanovsky, V., sa: ZhMNP. 1894. 11; ug usab: Kalugin, F. 'Ang mga Homiletikong Buhat ni Monghe Zinovy sa Oten', sa: ZhMNP. 1893. 2 ug 5; Tarasiy, Hieromonk. 'Usa ka Hinungdanong Puntos sa Karaan nga Rusyano nga Teolohiya' (1927).

[801] Ikompara: Pomyalovsky, M. 'Mahitungod sa Pangutana sa Relasyon sa Moscow ug Novgorod sa ika-15–16 nga mga Siglo', sa: ZhMNP. 1898. 9.

[802] Rzhiga. Maxim the Greek as a Publicist. p. 8.

[803] Golubinsky. 2. 2. pp. 224–225, 227–228; ug usab: Tarasiy, Hieromonk. Op. cit.

[804] Zinovy sa Otensk: 1. 'Ang Pamatud-an sa Kamatuoran', sa: Prav. sob. 1863–1864 (Kazan, 1863) ug 2. 'Ang Haba nga Epistola', sa: Chteniya. 1880. 2; Golubinsky (2. 1. p. 827; 2. 2. p. 230) nagtuo nga si Zinovy mao ang awtor sa unang buhat lamang. I-kumpara: Gudziy. History of Old Russian Literature (1938). p. 282.

*monasteryo sa gawas sa Volga—nagpunting sa usa ka mangingwali sa laing 'walay Diyos nga erehiya', usa ka monghe nga ginganlan og Theodosius Kosoy, ug gisusi siya pag-ayo. Sa kasubo, nawala na ang mga minuto sa interogasyon, ug ang buhat ni Zinovy nga *The Testimony of Truth* nagpabilin nga among bugtong tinubdan sa impormasyon bahin kang Theodosius Kosoy ug sa iyang mga panan-aw sa relihiyon.*

Ang mga biograpikal nga detalye mahitungod kang Kos naglarawan kaniya sa dili kaayo paborableng paagi: siya usa ka sulugoon sa usa ka boyar sa Moscow, nangawat gikan sa iyang agalon ug nilayas paingon sa rehiyon sa Belarus. Sa ulahi, misulod si Kos sa usa ka monasteryo ug naghimo og mga panata sa pagka-mona. Pagkahuman siya nadala sa Moscow ug giimbestigahan, nilayas siya pag-usab ug miabot sa Lithuania, diin siya nagpuyo ug malampuson nga nagpalapnag sa iyang mga panan-aw.

Gisulat ni Zinovy nga nahibalo siya sa mga heretikal nga pagtulon-an ni Kosoy sa dihang nahitabo lang. Sa usa ka higayon – pagkahuman sa 1554 apan sa wala pa ang 1566, sa dihang nagsulat si Zinovy sa iyang traktado, – duha ka monghe gikan sa silingang monasteryo, kauban ang usa ka layko, miadto kaniya sa Otensky Monasteryo ug nangutana kaniya og lain-laing mga pangutana bahin sa doktrina sa Simbahan, kaluwasan, Balaang Kasulatan ug ang pagka-otentiko niini, ug kung ang Daang ug Bag-ong Tugon tinuod ba nga matan-aw nga 'Balaang Kasulatan'. Nagpadayon ang diskusyon, ug nahitabo ang kinatibuk-ang 12 ka pakighinabi. Sa niining mga pakighinabi, gihisgutan sa mga nangutana kang Zinovy ang ngalan sa monghe nga si Theodosius nga Baliko ug gipadayag nila sa detalyado ang iyang mga panan-aw bahin sa doktrina sa Simbahan. Bisan pa nga gitawag ni Zinovy si Kosoy nga disipulo ni Artemy (ang Elder Artemy nga kaila nato), dili mosugot sa panan-aw ni Zinovy, kay ang mga panan-aw ni Kosoy, nga gipahugawan sa hilaw nga rasionalismo, gamay ra kaayo ang pagkapareho sa mga panan-aw ni Artemy nga makita sa iyang mga sinulat. Daghan kaayo ang pagkapareho sa mga panan-aw ni Kosoy ug Bashkin, bisan pa imposible nga tukion eksakto kung asa ug kanus-a nagkita ang duha ka 'heresiarka', o kung nagkaila ba gyud sila[805] . Dili kini mapapas – ug hapit na kami sigurado niini – nga si Kosoy, bisan sa iyang kaugalingon o pinaagi sa pipila ka kaila sa Moscow, misugod sa pagkritiko sa doktrina sa simbahan ug naghimo sa iyang kaugalingong mga pagtulon-an. Ang erehya ni Kosoy nagpakita kanato, sa laing bahin, nga ang pipila ka relihiyosong panan-aw sa mga Judaizers wala pa hingpit nga nawala sa katilingban sa Moscow, kay ang mga pagtulon-an ni Kosoy nagbalik, uban sa pipila ka paglihis ug pagbag-o, sa maong mga panan-aw. Gikilala usab ni Kosoy ang mga sinulat sa Daang Tugon, 'ang Balaod ni Moises', ingon nga awtoritatibo ug tinuod, ug gisalikway ang mga sinulat sa Bag-ong Tugon. Gideklarar ni Kosoy nga walay bisa ug balido ang mga kanon sa Simbahan ug ang mga buhat sa mga Balaang Amahan, bisan pa man nga naningkamot siya sa pag-angkon sa katarongan sa pipila sa iyang mga panan-aw sa relihiyon pinaagi sa mga sipi gikan sa mga sinulat ni Basilio ang Dako o ni Juan Crisostomo. Si Kosoy hingpit nga nagdumili sa doktrina sa Trinidad, sa pagka-Diyos ni Kristo ug sa Iyang buhat sa kaluwasan, ug sa mga sakramento; iyang gisalikway ang pagdayeg sa Inahan sa Diyos ug sa mga santo; iyang gitawag ang pagsimba sa Simbahan ug ang tanang liturhikal nga ritwal nga idolatrya; ug dili usab niya ilhon ang hirarkiya sa Simbahan. Gikan sa mga pakighinabi ni Zinovy sa mga tawo nga naimpluwensyahan sa mga panan-aw ni Kosoy, mas klaro nga makita ang kritikal nga aspeto kaysa sa positibo sa iyang pagtudlo; ang ulahi naglangkob lamang sa mga malabo ug dili klaro nga pag-angkon nga ang tinuod nga relihiyon kinahanglan maglangkob sa pagsimba sa usa ka Dios 'sa espiritu'[806] .

Ang 'Demonstrasyon sa Kamatuoran' gisulat ni Zinovy sa porma sa usa ka diyalogo tali kaniya ug sa iyang mga nangutana. Bisan pa, ang maampingong pagsusi sa sulod sa libro nagpaila nga ang positibo nga bahin niini, nga naglangkob sa mga tubag ni Zinovy ug sa iyang mga pagsupak, dili espesipikong nakatutok batok sa erehya ni Kosoy, sama sa giangkon sa mga historyador sa Simbahang Ruso[807] , kondili gisulat kini ni Zinovy alang sa ubang mga rason. Sa usa ka bahin, kini makita sa internal nga lohika sa mga tubag, nga, aron isulti, nagmugna og usa ka magkakonektar nga teolohikal nga sistema sa ; sa laing bahin, mas lapad kaayo ang iyang mga tubag kaysa sa gikinahanglan aron lang supakon ang sayop nga mga panan-aw ni Kosoy.

---

[805] Ikumpara: Golubinsky. Bol. 2, Bahin 1, pp. 819, 820.

[806] Zinovy. Ang Pamatud-an sa Kamatuoran. Mga Kapitulo 4, 21, 22, 8, 29, 26, 30, 23, 27, 43, 44, 45. Ikumpara: Makariy. 2nd ed. 6. pp. 275–278; Emelyanov, I. 'Ang mga Tudlo ni Teodosio ang Baliko', sa: TKDA. 1862. 6; Golubinsky. 2. 1. pp. 820, 825–830; Sadkovsky. 'Elder Artemy', sa: Readings. 1891. 4. pp. 106–109; Malyshevsky. Op. cit. pp. 518–524; Sokolov, I. 'Ang Panan-aw sa Protestantisismo batok sa Rusya sa ika-16 ug ika-17 nga mga Siglo' (1880). pp. 266–267.

[807] Ikumpara: Makarii. 2nd ed. Vol. 6, p. 273; Vol. 8, p. 467; Golubinsky. Vol. 2, No. 1, p. 826; Vol. 2, No. 2, p. 225. Dili klaro kung nahitabo ba gayud kini nga buhat pinaagi sa tsamba, tungod lang kay miadto ang mga monghe kang Zinovy ug nagsugod sa pagsulti kaniya bahin sa mga panan-aw ni Kosoy. Ikompara: Zinovy. 'Usa ka Haba nga Sulat', sa: Readings. 1880. Vol. 2. Introduksyon ni N. Popov. p. 1.

Ang Otensky Monasteryo, diin nangitagpanan si Zinovy ug diin siya nakigkita sa mga sumusunod ni Kosoy, nahimutang sa rehiyon sa Novgorod. Dinhi, unom ka dekada na ang milabay, unang mitumaw ang sekta sa Judaismo, ug ang ilang bakak nga mga pagtulon-an, bisan pa sa mga lakang nga gihimo sa gobyerno ug sa mga awtoridad sa simbahan, wala pa hingpit nga nawala. Sa rehiyon sa Novgorod, mas mabaskog ug mas hayag ang pagbati sa koneksyon sa Kasadpan kaysa sa sentro sa Moscow; ang langyaw, Kasadpang relihiyosong mga panan-aw ug opinyon misulod sa Novgorod pinaagi sa nagkalain-laing paagi; ang populasyon didto naa sa mas taas nga kultural nga lebel kaysa sa Moscow; ang sosyal nga relasyon didto lahi usab kaayo kaysa sa mga naugmad sa ubang bahin sa Amihanang-Sidlakang Rus', ug nagmugna og hingpit nga lain-laing klase sa mga tawo; ug sa relihiyosong kinabuhi sa katilingban sa Novgorod makit-an nato ang pipila ka talagsaong kinaiya ug daghang pagka-orihinal: gawas sa mga Hudyaiser, mahimo natong hisgutan ang mga panan-aw sa mga kronikador sa Novgorod bahin sa mga eklesiastikal nga butang ug ang talagsaong kinaiya sa hagyograpiya sa Novgorod[808] . Sa pag-abot ni Zinovy sa Otensky Monasteryo, dili gyud malikayan nga napansin niya kining tanang kalainan sa lokal nga kahimtang. Klaro kaayo nga ang iyang pagtagad unang natutok sa mga relihiyoso ug eklesiastikal nga mga butang. Gibati niya nga obligado siya sa pag-alagad sa Simbahan subay sa iyang makaya ug kahibalo. Ang pag-abot sa mga sumusunod ni Kosoy sa iyang selda ug ang iyang pakighinabi kanila naghatag og kahigayunan sa pagkritiko sa bag-ong erehe ug busa naghatag sa iyang buhat og usa ka topical, kontemporaryong resonansya. Busa, ang iyang teolohikal ug apologetikal nga buhat mitubo ngadto sa usa ka dakong apologetikal ug polemikal nga traktado.

Makita ang usa ka lohika sa pagpresentar ni Zinovy sa iyang teolohikal nga sistema. Bisan pa nga si Teodosio nga Baliko ug ang iyang mga sumusunod wala'y pagduha-duha sa paglungtad sa Dios, gipili gihapon ni Zinovy nga sugdan ang paghisgot niini nga dogma. Sa pagbuhat niini, gipakita niya ang usa ka kinaiya nga wala makita sa ubang karaang Rusyano nga mga eklesiastikal nga manunulat, nga mao ang tinguha nga ipatin-aw ug suportahan ang iyang mga pag-angkon pinaagi sa ebidensya nga gikan sa rason, o ratio. Kining hilig sa pagpamatood sa iyang mga tesis pinaagi sa lohikal nga husto nga inferensiya makita sa mga sinulat ni Zinovy sa daghang higayon; makita usab kini sa iyang maampingon ug angay nga pagsipi sa Balaang Kasulatan, nga nagpasabot nga ang buhat gihimo human sa preparatoryong panukiduki sa usa ka gipili daan nga hilisgutan, imbis nga misulpot lang kalit atol sa mga panag-istoryahanay. Ang iyang abilidad sa husto nga paggamit sa 'siyentipikong aparato' usa ka katingalahang kinaiya sa iyang mga sinulat. Milabaw si Zinovy sa mga pamantayan sa pagkat-on sa iyang panahon; matuod siyang ikonsiderar nga unang representante sa siyentipikong teolohiya sa Karaan nga Rus'.

Gipamatud-an niya ang paglungtad sa Dios pinaagi sa pagsusi sa kalibutan. Ang kaugalingong paghimo sa mga buhing binuhat sa yuta dili masukod sa hunahuna; busa, adunay Dios nga nagmugna kanila. Tanan nga mga tawo ug tanang nasud nagtuo sa Diyos, tinuod man o bakak. Nagpasabot kini nga ang pagbati sa pagtuo anaa sa kinaiyahan sa tawo ug gipugas sa Diyos sa kalag sa tawo. Ang walay kinabuhi nga kinaiyahan, usab, dili walay hinungdan; dili kini mahimong motumaw sa kaugalingon gikan sa walay sulod – busa, adunay Diyos nga nagmugna sa uniberso. Ang pagpreserbar sa kalibutan, diin ang nagkalain-laing elemento kanunay nga nagkasumpaki apan nagpabilin sa lig-on nga panaghiusa, posible lamang pinaagi sa Pagdumala sa Magbubuhat – gisgutan usab kini ni Zinovy isip ebidensya sa paglungtad sa Diyos. Ang koneksyon tali sa binuhat ug sa Magbubuhat makita sa Pagdumala sa Magbubuhat[809] . Human ipresentar ang mga kosmolohikal ug telolohikal nga ebidensya sa paglungtad sa Diyos, ug base niini, gipatin-aw ni Zinovy ang Trinidad sa Diyos ug ang Banal nga Essensya. Ang Diyos, isip unang hinungdan sa tanang butang, buhi man o dili buhi, ug isip Magbubuhat ug Manalipod sa uniberso, mahimong usa lamang ka Buhi nga Essensya, usa ka Buhi nga Diyos. Kung, busa, buhi ang Dios, kinahanglan nga anaa Siya sa Iyang kaugalingon ang Pulong ug ang Espiritu. Kung ang Banal nga Essensya wala magpanag-iya sa Pulong ug sa Espiritu, dili Siya ang Buhing Dios. Tungod kay ang Dios mao ang unang hinungdan sa tanang butang, Siya walay katapusan, walay sinugdanan, walay kinutuban ug makagagahum sa tanan; ang Iyang Pulong ug ang Iyang Espiritu nagpanag-iya usab niining maong mga kinaiya. Gisuportahan ni Zinovy ang iyang mga argumento sa daghang mga panultihon gikan sa Basahon sa Genesis ug uban pang mga tinubdan. Gihatagan ni Zinovy og dakong pagtagad (mga kapitulo 23–27) ang pagtulon-an sa Simbahan mahitungod sa Inkarnasyon ni Kristo ug ang

---

[808] Ikumpara: Bestushev-Ryumin. *Geschichte RuЯlands*. 1 (1877), mga panid 230 ug mosunod, 265, 273 ug mosunod; Lyubavsky, M. *Ancient Russian History up to the End of the 16th Century* (1918); Nikitsky. Mga ensayo sa kinabuhi sa Veliky Novgorod, sa: ZhMNP. 1869. 10; Grekov, B. Ang Balay ni St. Sophia sa Novgorod (1914).

[809] Ang Testimonya sa Kamatuoran. Mga Kapitulo 5–12, 14–19, 20.

Iyang 'pagpatukod sa panimalay' ( ), nga gisalikway sa mga Judaizers, ni Bashkin ug ni Kosoy. Base sa mga saad sa Daang Tugon, gisulat ni Zinovy nga nahibalo ang Dios sukad pa sa sinugdanan sa umaabot nga pagkahulog sa tawo ug gipaabot ang Pagkatawo sa Iyang Anak, nga Iyang gipahayag sa Israel sa kanunay ug sa daghang paagi atol sa panahon sa Daang Tugon. Tungod kay ang tawo mao ang labing hataas ug hingpit nga binuhat sa Dios, ang kaluwasan sa katawhan makab-ot lamang pinaagi sa Anak sa Dios, si Cristo; kay ang hingpit maluwas lamang sa labing hingpit, ug ang bililhon maluwas lamang sa labing bililhon. Ang posibilidad sa kaluwasan, ang misteryo sa Inkarnasyon sa Dios—nga labaw pa sa pagsabot sa hunahuna sa tawo—ug ang posibilidad sa pagkahimugso sa Anak sa Dios gikan sa usa ka Birhen, anaa kining tanan sa sulod sa omnipotensya sa Dios. Ug sa Daang Tugon daghan ang mga saad bahin niini, sumulat ni Zinovy, aron kumbinsihon ang iyang mga kaatbang, nga nagasalig panguna sa Daang Tugon.

Ang teolohikal nga bahin sa mismong buhat nagtapos sa usa ka pagpatin-aw niining mga isyu. Sa mosunod nga mga kapitulo (28–42), gidepensa ni Zinovy ang pagdayeg sa mga ikon, sa mga relikya sa mga santo, sa Krus ug sa tradisyon sa simbahan, ingon man usab ang panginahanglan alang sa mga Kristohanon nga magpraktis sa paghinulsol, pag-ampo ug pag-ayuno; gisuportahan niya kini nga mga ulahi pinaagi sa mga reperensya sa mga sinulat nga asketiko ni San Basilio nga Dako. Gigamit usab ni Zinovy kining mga buhat aron ipangatarungan ang paglungtad sa episkopado, mga monasteryo ug monastisismo sa kinatibuk-an (mga kapitulo 43–46). Dinhi, napugos si Zinovy sa pag-atubang sa isyu—kontrobersyal niadtong panahona—mahitungod sa mga yutang panag-iya sa mga monghe, partikular ang katungod sa mga monasteryo nga magpanag-iya og yutang gipuy-an ug makakuha og kita gikan niini[810] .

Sa iyang ikaduhang buhat – ang 'Extensive Epistle', nga mas mubo kaysa sa una – gitubag ni Zinovy ang nagkalain-laing dili-dogmatiko nga mga isyu. Ang buhat usa ka matang sa koleksyon nga naglangkob sa walo ka tubag ni Zinovy sa mga sulat nga gipadala kaniya sa nagkalain-laing indibidwal gikan sa Lithuania nga nangayo sa iyang opinyon bahin sa erehiya ni Kosog. Kini mga pangutana bahin sa kon gikinahanglan ba ang mga simbahan alang sa komunal nga pag-ampo, ang pagdayeg sa mga ikon, ang pagkinahanglan sa pagbunyag ug sa Eukaristiya alang sa mga magtutuo, ang pagdayeg sa mga santo ug sa ilang mga relikya, ug ang pagkapari. Sa iyang katapusang tubag, misulat si Zinovy bahin sa katungod sa Simbahan sa pagbatok sa erehya ug sa mga erehiya. Kini nga buhat kulang sa sistematikong estruktura nga kinaiya sa *The Truth of Testimony*. Ang mga tubag lagmit gisulat ni Zinovy sa lain-laing panahon ug sa ulahi gipundok sa usa ka koleksyon, mao nga kanunay kini magbalik-balik.

4. Metropolitan Daniel

Usa ka bantugang personalidad sa mga sirkulo sa literatura sa Moscow mao si Metropolitan Daniel (1522–1539), nga nahisgutan na pipila ka beses niining buhata. Ang iyang mga kalihokan sa simbahan ug politika, ingon man ang iyang mga sinulat, gisgutan sa detalyado sa usa sa labing maayong monograpo sa kasaysayan sa Simbahang Ruso, nga gisulat ni V. Zhmakin. Ang maalamon nga politika ni Daniel sa Simbahan, nga kanunay nagpugos kaniya sa pagyuko sa atubangan sa awtoridad sa gran duke; ang iyang pakigbisog batok sa mga non-possessors, nga iyang gipaningkamotan uban sa kadasig ug kasuko; ang iyang garbo; ang iyang pagdayeg sa mga panan-aw sa mga Josephite ug ang iyang tinguha nga ipatuman kini sa kinabuhi sa Simbahang Ruso – tanan niini naghulagway kang Daniel isip usa ka tawo ug isip usa ka prinsipe sa Simbahan. Apan sa samang higayon, siya nagpakita sa mananaliksik isip usa ka modelo sa karaang edukasyon ug kahibalo sa Muscovite. Ang mga opinyon sa iyang mga kaubanan bahin kang Daniel labi ka supak: gikonsiderar siya sa boyar nga si Ivan Beklemishev-Bersen nga usa ka dili kompitenteng lider sa simbahan[811] ; mas obhetibo ang ideolohikal nga kaatbang ni Daniel ug biktima sa iyang pagdumot, ang monghe nga si Maxim ang Griyego, nga naghulagway kaniya isip usa ka tawo nga edukado sa teolohiya[812] . Si E. E. Golubinsky usab misugot sa panan-aw ni Maxim the Greek sa iyang *History of the Russian Church*; giisip sa mga historyador sa literatura si Daniel nga usa sa labing hinungdanon nga mga magsusulat sa Karaan

---

[810] Tan-awa usab: Makarii. 2nd ed. 7. pp. 467–492 ug Golubinsky. 2. 2. pp. 225–229. Alang sa komparatibong paghulagway ni Zinovius ug Joseph, tan-awa: Makarii. 2nd ed. 7. pp. 492–494; ug usab sa: Tarasius, Hieromonk. Op. cit. pp. 7–16, 32–40, 98–110, 137, 146. Si Hieromonk Tarasiy, nga nagsumite niining buhata *niadtong 1899–1900 isip tesis alang sa depensa sa Kazan Theological Academy, nagbahin sa mga Josephite nga panan-aw bahin sa monastisismo ug mga monastikong panag-iya (pp. 40–46). Kini usa ka klaro kaayo nga timailhan kung unsa ka lawom ang pag-ugat niining mga panan-aw sa monastisismo sa Rusya.*

[811] AAE. 1. Blg. 172. p. 142; Makarii. 2nd ed. 6. pp. 169, 170, 171, 172.

[812] Maximus the Greek. Works, vol. 1, p. 530.

nga Ruso, nga nagpunting sa kabuhi sa iyang sinultian ug sa iyang talento sa pampublikong pagsulat[813] . Gawas sa mga buhat nga gipahinungod sa kinabuhi sa monghe, nga among gihulagway na , nagsulat pa si Daniel og daghan pang mga traktado ug epistola[814] . Kini gipundok sa duha ka koleksyon, nga gitawag nga *Sobornik* ug *Sbornik*. Ang 'Sobornik' naglangkob sa 16 ka sermon, unom niini naghisgot sa mga butang sa monastikong kinabuhi; ang 'Sbornik' adunay 14 ka epistola. Kini nga mga buhat nagtuki sa mga isyu sa dogma ug etika[815] .

Upat ka homilía (ang ikalima–ikapitô ug ang ikalabing-usa) gipahinungod sa mga isyu sa dogma; kini adunay kinaiya nga apologetiko ug gisulat ni Daniel uban sa klarong pagtumong sa mga erehya sa mga Judaizer. Ang sulod niining mga homilía naglangkob sa usa ka eksposisyon sa mga dogma mahitungod sa Inkarnasyon ug sa panimalay ni Kristo. Ang ika-5 nga homilía gipahinungod sa paglatid sa pagtulon-an sa Simbahan mahitungod sa dogma sa Inkarnasyon; kini nagsilbi nga introduksyon sa uban pang tulo ka homilía. Pinaagi sa tabang sa maayo nga napili nga mga panultihon gikan sa mga sinulat sa mga Balaang Amahan (makapaikag nga hinumduman nga ang awtor, dili sama nila Joseph ug Zinovy, hapit eksklusibo nga nagtumong sa Bag-ong Tugon ug sa mga Balaang Amahan, ug usahay bisan sa mga liturhikal nga libro) Gipresentar ni Daniel ang dogmatiko nga pagtulon-an mahitungod sa Anak sa Dios isip hingpit nga Dios ug hingpit nga Tawo, ug iyang gi-obserbahan nga ang mga spekulasyon nga makita sa bakak nga pagtulon-an sa mga heretiko—nga mao, nga si Kristo nagpakita ra nga nag-angkon og kina-iya sa tawo—sayop ug heretikal. Si Kristo usa ka diyosnon-tawo nga Persona nga adunay duha ka kinaiyahan ug duha ka kabubut-on (ang unang tesis mas klaro ug mas maayo nga gipahayag ni Daniel), pareho nga substansya sa Amahan nga walay sinugdan ug sa tawo nga gimugna, gawas sa sala, Siya mismo dili dili-gipanganak ug dili gihimo, kondili 'gipanganak sa wala pa ang tanang kapanahonan' – mao kini ka klaro nga paghulma ni Daniel sa Kristolohikal nga dogma. Kinahanglan nga ilhon nga walay kalibog o kangitngit sa dogmatiko nga mga panan-aw ni Daniel nga kinaiya, pananglitan, sa mga panan-aw sa prinsipe-monghe nga si Vassian[816] . Ang ika-6 nga homilía hugot nga nalangkit sa ika-5. Niini, giingon ni Daniel nga ang Inkarnasyon ug ang Pagkalisangot ni Kristo usa ka pagpamatuod sa walay kinutuban nga gugma sa Manluluwas alang sa makasasala nga katawhan, ug busa ang mga pag-angkon sa mga nagsunod sa Hudaismo—nga ang pag-angkon sa pagka-tawo ug ang makapahiya nga Pag-antos sa Krus dili angay sa Dios—sa kinauyokan bakak; kini usa ka paningkamot sa pagpaubos sa mahigugmaong gugma sa Dios ug sa Iyang Anak kanato. Sa Inkarnasyon sa Anak, gipadayon ni Daniel ang iyang mga pamalandong sa ika-7 nga sermon, diin gipadayag ang walay kinutuban nga kinaadman sa Dios ug ang Iyang walay katapusang gugma; kay tungod sa Inkarnasyon ni Kristo, nahimo nga 'malabwan ang ka-astig sa dautan', 'napugngan si Satanas', 'naguba ang impyerno', ug ang katawhan natubos ug naluwas. Ang katapusang sermon gipahinungod sa Banal nga Pag-atiman, ang kahulugan niini ug ang mga pagpadayag niini sa kinabuhi sa tawo.

Ang nahibilin nga mga sermon sa unang koleksyon (*Sobornik*) nagtuki sa mga isyu sa moral nga teolohiya. Nagtudlo si Daniel nga ang usa ka tawo kinahanglan motuo ug molihok sa tanang butang subay sa Balaang Kasulatan (unang sermon). Labi na kini nga gikinahanglan alang sa mga pastor sa simbahan, nga obligado nga motindog nga dili matandog ug matinud-anon alang sa kamatuoran sa Simbahan (ikaduhang sermon). Gawas sa Balaang Kasulatan, ang usa ka tawo kinahanglan magpasidungog sa eklesiastikal nga tradisyon ug mosunod sa mga reseta, ritwal, lagda, balaod, ug kanon nga gipreserbar niini, kay pinaagi niini kita mahimong mga Kristohanon sa tinuod, ug dili lang sa panagway, sa atong kinabuhi (Ikatulong homilía). Ang ikawalong pahayag labi ka makapaikag, diin gisgutan ni Daniel ang pagtan-aw sa mga Kristohanon sa yutang awtoridad ug sa diyosnong pagtukod niini. Ang estado obligado sa pagpangayo sa pagsunod sa diyosnong mga balaod—mao ang mga balaod sa pagtuo—gikan sa mga nasakop niini, ug kon kini dili masunod o baluktoton sa bisan unsang heretiko o bakak nga magtutudlo, silotan ang mga nakasala. Ang pagpreserbar sa pagkabalaan sa pagtuo ug ang pagpanalipod niini batok sa mga hereteko mao ang katungdanan sa tanang magtutuo. Ang nahibilin nga mga pulong (ang ika-9, ika-10 ug ika-12 hangtod ika-16) gipahinungod sa mga relasyon tali sa mga tawo sa publikong kinabuhi; dinhi gihisgutan ang panginahanglan nga mapildi ang sulod nga mga tukso, nga kasagaran makita usab sa gawas: bakak, kasuko, garbo, pagkamapahitas-on,

[813] Golubinsky. Vol. 2, No. 1, p. 703; Vol. 2, No. 2, p. 221. Speransky, M. Kasaysayan sa Daang Panitikang Ruso. Ang Panahon sa Moscow (1921). p. 146; Gudzii. Op. cit. (1938). p. 279; Makarii. 2nd ed. Vol. 7. p. 295; Zhmakin. Op. cit. p. 259 ug uban pa.
[814] Mahitungod sa mga buhat ni Daniel, tan-awa: Zhmakin. Op. cit. pp. 263–270.
[815] Ibid. p. 263.
[816] Makarii. 2nd ed., vol. 6, p. 203.

panag-away, panamastamas ug intriga, kay kini makadaot sa relasyon sa mga tawo ug makaguba sa sosyal nga kinabuhi. Gipasiugda ni Daniel ang espesyal nga relihiyoso ug edukasyonal nga kahulugan sa pag-ampo alang sa mga magtutuo (ang ika-12 nga pulong).

Dili kini pasobrahan kung isulti nga ang ika-13 nga pulong, nga may ulohan nga 'Mahitungod sa Kalibutan ug sa mga Anaa sa Kalibutan', mao ang labing orihinal. Niini, gitubag sa awtor ang usa ka pangutana nga dako kaayo'g kabalaka sa mga tawo niadtong panahona: posible ba nga maluwas samtang nagpabilin sa kalibutan (sa ato pa, nga walay pagpanumpa sa monastikong kinabuhi)? Gipahayag ni Daniel nga kon ang usa ka Kristohanon magkinabuhi subay sa mga sugo sa Ginoo sa publiko ug sa panimalay, kanunay nga abli ang ganghaan sa Gingharian sa Langit para kaniya. Pinaagi sa maayong kahanas ug matahum, mabuhi nga sinultian , gipahimutang ni Daniel ang mga basihanan sa Kristohanong asetikismo alang sa mga nagpuyo sa kalibutan. Ang pagbiya sa tanang butang sa kalibutan dili nagpasabot nga kinahanglan hunongon sa usa ka tawo ang tanang kalihokan; sa kasukwahi, kinahanglan aktibo ang usa ka tawo, apan ang mga bili sa kalibutan dili angay magmugna og mainitong pagkapilit niini, ug dili gayud kalimtan ang walay katapusang kalipay sa Gingharian sa Langit. Ang pagpasagad sa mga butang sa kalibutan usa ka sala imbis nga usa ka hiyas alang sa usa ka Kristohanon. Masulti nga gipresentar ni Daniel sa maanyag kaayo nga paagi ang mga isyu sa sosyal nga etika ug busa nakatampo sa pagpalambo sa karaang Kristohanong sosyolohiya sa Rusya; sa ika-13 nga sermon, makit-an nato ang daghang kinaiyahan nga detalye ug mga pananglitan nga naglarawan sa moral nga klima ug sosyal nga kinabuhi sa ika-16 nga siglo, nga naghimo niini nga buhat nga usa ka bililhon nga tinubdan sa kasaysayan sa karaang kulturang Ruso[817] .

Ang ikaduhang koleksyon, nga yano lang gitawag nga 'Collection', naglangkob sa unom ka epistula nga nahisgutan na, nga naghisgot sa kinabuhi sa mga monghe; ang nahibilin nga mga epistola, nga gipadala ngadto sa lain-laing mga indibidwal, naghisgot sa mga isyu sa moralidad; kini medyo mubo (ang ika-13 nga epistola ra ang medyo taas) ug, sa aspeto sa kahinungdanon, mas ubos kaysa sa mga sinulat sa unang koleksyon, *[818] *. Sa pagbasa sa 'Collection' ni Metropolitan Daniel, hingpit nga mouyon ang usa sa pagtasa ni E. E. Golubinsky nga nahisgutan na dinhi, samtang sa samang higayon mapahingangha pag-usab sa lain-laing kinaiya sa mga Ruso sa ika-16 nga siglo ug sa lain-laing papel nila sa historikal nga kinabuhi sa maong panahon. Sa pagbasa niining mga buhat, malimtan nimo nga ang ilang awtor usa ka hambog, malimbungon, ug mapanghimalos nga prinsipe sa Simbahan ug usa ka politiko; ug bisan pa man kung hinumdoman nimo kini, makapahingangha ka kung giunsa paghiusa sa pinakagrabeng matang sa politikal nga limbong ug ingon ana kadako nga talento sa usa ka tawo. Si Daniel, usa ka matinud-anong disipulo ni Jose, sa pipila sa iyang mga sinulat milapas sa mga utlanan sa eskuylahan ni Jose ug napildi ang pormalismo sa relihiyon niini.

Apan kon atong balikan pag-usab ang iyang biograpiya, makita nato nga kining mga 'pagbiya sa eskuylahan', nga klaro sa iyang mga sinulat, nakaimpluwensya gayud sa iyang karera sa simbahan ug politika. Usa sa iyang mga epistola, nga wala apil sa *Collection*, gipunting batok sa panagbangi sulod sa fraksiyon sa mga boyar ug sa pagka-mapangahas sa mga boyar atol sa pagkabatan-on pa sa umaabot nga Tsar Ivan IV. Kini nga epistola, nga gisulat niadtong Enero 1539 ug gipakatag isip usa ka archpastoral nga sulat ngadto sa tanang diyosesis, nagtimaan sa kulminasyon sa iyang buhat sa literatura ug teolohiya; kini maoy hinungdan nga nawala ang iyang katungdanan isip metropolitan, nga napugos siyang biyaan usa ka bulan human ipakatag ang maong dokumento. Natapos ni Daniel ang iyang kinabuhi sa Monasteryo ni San Jose, diin kaniadto siya mipasa sa iyang mga panata sa pagka-mona[819] .

Si Abad Joseph, si Artemy nga tigulang, ang monghe Zinovy ug si Metropolitan Daniel mao ang labing bantugan nga mga manunulat sa simbahan sa ika-16 nga siglo. Bisan pa, sa kini nga listahan kinahanglan usab idugang ang ngalan sa monghe Philotheus, nga ang mga sinulat adunay kina-iya nga eklesiastikal ug politikal. Kining tanan mao ang mga talagsaong personalidad, bisan pa man nga nagkalainlain ang gilapdon sa ilang mga kalihokan ug ang ilang impluwensya sa kinabuhi sa simbahan. Apil sila sa usa ka kapanahonan diin masubay ang mga gamot sa tanang sunod nga kasaysayan sa simbahan ug espirituhanong kasaysayan sa Rusya. Ang kasidlak ug tensiyon sa mga panghitabo sa simbahan ug politika gipakita sa apologetics ug polemics, sa asceticism ug dogmatics sa tanang sinulat niadtong panahona. Kay sa maong panahon gayud, sa kinabuhi sa henerasyon nga nakamatikod nga sa Rus' lamang, sa Moscow lamang, ang Ikatulong Roma, kon

---

[817] Zhmakin. Op. cit. p. 263 ug mosunod.

[818] Ikumpara: Makariy. 2nd ed., vol. 7, pp. 345–367.

[819] Mga Monumento sa Karaan nga Panitikang Ruso. Bol. 4. pp. 194–199 ('Sa Mapainubuson nga si Daniel, Metropolitan sa Tibuok Rusya, mahitungod sa Pagka-mapainubuson ug Pagkahiusa'). Ikompara: Makarii. Bol. 6. pp. 206–207.

napreserbar ang pagkabalaan sa Ortodoksong pagtuo – mao kana mismo ang panahon nga mitungha ang mga tawo nga gipangutana ang pagkabalaan sa pagtuo, nga giatake ang mga pagtulon-an sa Simbahan, nagsugod sa pagpangwali og bag-ong mga erehiya ug, labing dautan sa tanan, nakakuha og daghang mga sumusunod. Ang tanang teolohikal nga mga buhat niadtong panahona hugot nga nalangkit niini nga panghitabo. Klaro nga ang mga tigpanalipod sa Simbahan naggikan sa komunidad sa mga monghe. Gikuha nila ang ilang espirituhanong kusog dili lamang gikan sa ilang pagtuo nga matarong ang ilang hinungdan; gikuha nila ang espirituhanong tinubdan gikan sa miaging panahon, ang ika-14 ug ika-15 nga siglo, sa dihang nakasinati ang monastisismo sa Rusya sa iyang kasikatan – usa ka panahon nga nakab-ot ang teoritikong kulminasyon sa mga asetikong sinulat ni San Nil sa Sora, ug nga sa kasaysayan natapos sa panaglalis tali sa mga Josephite ug sa mga Non-Acquirers. Sa mga teolohikal nga buhat niadtong panahona, makita ang mga gamot sa umaabot nga mga kalamboan. Nasabtan nato nga kadaghanan sa gisulat niadtong panahona dili orihinal ug dili motakdo sa atong karon nga pagsabot sa akademikong teolohiya. Apan kini dili makapakunhod sa kahinungdanon sa teolohikal nga pagtuon sa ika-16 nga siglo, kay ang mga nanguna dili angay husayon sumala sa pamantayan sa usa ka mas , hinog nga panahon. Sa iyang panahon, kini usa ka hayag nga siga nga, sa kasubo, nangawala sa mosunod nga siglo. Sa ikaduhang tunga sa ika-16 nga siglo ug sa tibuok ika-17 nga siglo, wala'y bisan usa ka hinungdanong eklesiastikal nga manunulat nga mitumaw gikan sa komunidad sa mga monghe sa Rusya: ang komunidad sa mga monghe, nga nabisi sa pagdumala sa mga kalihokan sa ilang mga monasteryo, nagpabilin nga hilom. Ang mga paningkamot sa reporma nga gihimo ni Patriarka Nikon ug ang teolohikal nga panaglalis bahin sa panahon sa transubstantiation sa Balaang mga Gasa, nga misidlak sa katapusang kwarter sa ika-17 nga siglo, maoy nakabuak niining kahilom. Apan una, kinahanglan natong hunahunaon ang pipila pa ka mga panghitabo nga may kalabotan sa eklesiastikal ug pampanitikan nga kalihokan sa monastikong komunidad sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo.

5. Mga hagiograpiko ug historikal nga mga buhat

Kung itandi nato ang kalihokan sa panitikan sa komunidad sa mga monghe sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, makita nato ang usa ka dakong pagkunhod sa ika-17 nga siglo. Gikan sa sayong bahin sa 1570 hangtod sa katapusan sa ika-17 nga siglo, wala kitay bisan usa ka manunulat nga ang edukasyon, talento, ug elokwensiya ikatandi sa mga nahisgutan sa miaging mga parapo. Sa usa ka bahin, ang mga bag-ong henerasyon kulang sa sulodnong koneksyon sa nangagi ug lawom kaayo silang nalambigit sa labing grabeng mga panghitabo sa ilang kaugalingong panahon; sa pikas bahin, ang proseso sa sekularisasyon sa kinabuhi sa mga monghe dili gyud makalikay nga adunay negatibong epekto sa espirituhanong kahimtang sa komunidad sa mga monghe. Bisan pa man nga ang detalyadong listahan sa tanang mga buhat nga gisulat niining siglo ug sa ilang mga awtor maglakip sa daghang mga ngalan nga miyembro sa komunidad sa mga monghe, kining mga manunulat dili kaayo hinungdanon para sa eklesiastikal nga literatura sa Rusya[820] . Atong hisgutan dinhi ang mga buhat nga, sa among panan-aw, mao ang labing hinungdanon ug orihinal.

Ang hagiograpikong literatura, nga misidlak sa panahon ni Metropolitan Makarii, nanghina pagkahuman sa iyang panahon. Gikan sa ika-11 nga siglo hangtod sa panahon ni Makarii—mao kana, hangtod sa 1528, sa dihang, samtang naa pa siya sa Novgorod, gidasig niya ang mga edukadong monghe ug uban pa sa pagsulat og hagiograpiya—tibuok 33 ka hagiograpiya ra ang nahimo sa Karaan nga Rus'; sa panahon ni Makarii, 49 ka hagiograpiya o ubang mga buhat nga may sulod nga hagiograpiko ang naisulat, diin 28 niini gisulat sa mga monghe[821] . Sa mga hagiograpiya nga naisulat sa ikaduhang tunga sa ika-16 nga siglo ug sa unang kwarter sa ika-17 nga siglo, ang mosunod ang angay hisgutan.

Si Monghe Misail sa Monasteryo sa Solovetsky nagsulat og hagiograpiya ni Basil nga Bulahan ug usa ka kanon para sa santo, nga pareho nahimong popular kaayo sa mga tawo. Sa Antoniev Monasteryo sa Novgorod, giusab ang hagiograpiya ni San Antonio nga Romano, ug sa mga tuig 1558, usa ka monghe gikan sa maong monasteryo nga ginganlan og Nikifor misulat og bag-ong, lapad kaayo nga hagiograpiya ni Antonio. Base sa mga nota sa monghe nga si Herman, usa ka kaubanan sa panahon sa Banal nga Nilus sa Stolobensk, gisulat ni Philotheus Pirogov, usa ka monghe sa Monasteryo sa Boldino, ang kinabuhi niining santo ug usa ka kanon sa ulahing bahin sa ika-16 nga siglo. Niadtong 1590, sa Monasteryo sa Solovetsky, may kalabotan sa pagbalhin sa mga relikya ni San Felipe nga Metropolita ngadto sa maong monasteryo, usa ka dili mailhang monghe ang nagsulat sa kinabuhi sa santo. Ang monghe nga si Sergius sa Danilov Monasteryo sa Pereyaslavl

[820] Alang sa labing maayong paghulagway niini, tan-awa: Filaret. Review. 1–2.
[821] Golubinsky. 2. 2. pp. 181–182, 184–187.

ug si Voivode S. R. Olferyev nagkahiusa sa pagkompila sa 'Tale of St Prince Roman of Uglich' ug usa ka kanon alang kang St Prince Daniel sa Moscow. Sa dili madugay sa wala pa ang 1600, gisulat sa monghe nga si Nathanael sa Korniliev Komelsky Monastery ang hagiograpiya sa nagtukod sa monasteryo, ang Banal nga Kornilius, ug usa ka kanon alang sa iyang dungog. Sa sugo ni Patriarka Job, gisulat pag-usab ni Archimandrite Ion Dumyn sa Vologda ang usa ka hagiograpiya (ang ikatulo sa serye) ni San Prinsipe Alexander Nevsky, nga sa kinatibuk-an usa ra ka pag-usab sa unang duha ka hagiograpiya[822] .

Sa taliwala sa 1627 ug 1632, gihimo ang trabaho sa pagtigom sa usa ka monumental nga koleksyon sa hagiograpiya. Si Hieromonk German Tulupov († 1637) mao ang editor niining halapad nga buhat. Gikuha niya ang Menaia ni Metropolitan Makarii isip iyang basihan, gisumpay niya kini sa mga kinabuhi nga wala apil sa Menaia ni Makarii; giapil niya ang pipila ka kinabuhi sa iyang koleksyon sa daghang lain-laing bersyon. Tungod kay gitranskribe ni German ang mga kinabuhi sa tibuok, nga walay pagpakunhod, ang iyang koleksyon adunay piho nga akademikong bili[823] .

Sa kalambigitan sa kanonisasyon ni Metropolitan Philip, ang monghe nga si Gerasim Firsov sa Monasteryo sa Solovetsky misulat og tulo ka buhat niadtong 1652: ang hagiograpiya sa santo, usa ka eulogiya alang sa iyang dungog, ug usa ka kanon[824] .

Ang hagiograpikong literatura sa ika-16 hangtod ika-17 nga mga siglo gipahuman sa Chetii-Minei ni San Demetrio sa Rostov († 1709), nga ang unang bolyum gipatik niadtong 1689. Kini nga mga Menaia, nga sukad pa sa sinugdanan gilapad ang pagpakaylap ug pinalangga sa katawhang Ruso, gisulat sa porma sa naratibo, nga nanginahanglan og daghang paunang akademikong panukiduki sa gigikanang materyal. Ang ilang kasikat sa katawhang Ruso walay sama, ug ang ngalan sa iladong tigkompila niining mga Menaia nailhan bisan sa pinakalayo nga mga dapit sa Rusya. Usa ka lumad sa Southern Rus' (natawo siya duol sa Kyiv niadtong 1651) ug usa ka estudyante sa Kyiv-Bratsk School[**], gipahinungod ni Dimitri Tuptalo ang tibuok niyang kinabuhi sa masigasig ug walay puas nga trabaho alang sa Kristohanong kahayag sa katawhang Ruso; usa siya ka maalamon nga magtutudlo sa pulong – ang iyang mga sermon wala gyud mawala ang bili hangtod karon – ug bisan asa siya nag-alagad sa Simbahan, ang iyang mga paningkamot nakahatag og maayong bunga. Ingon nga abbot sa usa ka monasteryo sa Southern Rus', unya isip Metropolitan sa Siberia (1701–1702) ug, sa katapusan, Metropolitan sa Rostov (1702–1709), siya nailhan tungod sa pagkabalaan sa iyang kalag ug hunahuna, ingon man sa iyang kahibalo, intelihensiya ug maanindot nga pamulong, nga puno sa lalom nga pagkamapaambag. Sa iyang mga diyosesis, gihatagan sa Metropolita og partikular nga pagtagad ang edukasyon sa mga pari sa parokya ug ang pag-organisar sa mga eskwelahan. Sa samang panahon, iyang gipahinungod ang kadaghanan sa iyang oras sa iyang daghang mga buhat sa literatura. Ang iyang profile dili tipikal sa komunidad sa mga monghe sa Muscovy; si San Demetrio sakop sa Timog-Ruso nga orden sa mga monghe sa Metropolis sa Kyiv, diin ang kinabuhi sa mga monghe, ang panan-aw sa kalibutan sa mga eklesiastikong sirkulo ug ang ilang edukasyon naporma sa lain nga mga kondisyon sa kasaysayan kumpara sa mga naugmad sa Moscow[825]**.

Angay usab hinumduman nga sa unang katunga sa ika-16 nga siglo, ang komunidad sa mga monghe nag-apil sa paghimo sa mga buhat nga historikal ang kinaiya. Labaw pa, sama sa nahisgutan na, ang mga monghe, nga maalam sa pagbasa ug pagsulat, mao ang mga tig-kompila ug tigkopya sa mga kronika sa Karaan nga Ruso. Sa ulahing bahin sa 1520s, ang gitawag nga 'Sophia Chronicle' – ang Novgorod Chronicle – gisulat sa Novgorod. Ang inisyatiba ug kinatibuk-ang pagdumala niining buhata kay kang Arsobispo Makarii. Gituki niining kronika ang kasaysayan sa Rusya hangtod sa 1538; kini nailhan tungod sa pagkahingpit sa sulod ug sa kasaysayanong katukma niini[826] . Ang 'Libro sa mga Ranggo', nga pamilyar na kanato – nga ang gigikanan ug pagkompila niini hugot usab nga nalangkit sa ngalan ni Metropolitan Makarii – mahimo usab nga ituring nga usa ka historikal nga buhat sa kaugalingong matang, diin daghang hagiograpikong materyal ang gigamit.

---

822 Makarii. 10. pp. 226–227.

823 Klyuchevsky. Lives. pp. 297, 298; bahin sa koleksyon sa Menologion ni I. Milyutin, tan-awa: Ibid. p. 298 ug Makarii. 11. p. 222.

824 PDP. 188 (1916). Sa ubang, dili kaayo hinungdanong hagiograpikong mga buhat: Filaret. Review. 1. pp. 303, 316, 319, 351, 354, 360, 367, 369; Makarii. 11. pp. 220–222.

825 Mahitungod kang San Demetrio sa Rostov, tan-awa ang monograpiya: Shlyapkin, I. A. San Demetrio sa Rostov ug ang Iyang Panahon. 1651–1709 (1891).

826 Golubinsky. Bol. 2, Bahin 2. p. 192; Ang Kronika ni Sofia, sa: PSRL. Bol. 6.

Sa natad sa historiograpiya sa Karaan nga Ruso, ang mga buhat sa laing Metropolitan sa Moscow – si Joasaph – angay hatagan og labing dakong pagrespeto. Si Joasaph Skripitsyn sa sinugdan usa ka yano nga monghe; unya, gikan sa 1529 hangtod sa 1539, nagsilbi siya isip abá sa Monasteryo sa Trinity-Sergius. Niadtong 1539, siya gipahimutang nga Metropolitan sa Moscow, apan gipahigayon lang niya kini nga hataas nga katungdanan hangtod sa 1542, sa dihang, tungod sa presyur sa usa ka grupo sa mga boyar atol sa pagkabata ni Ivan IV, siya gipahawa sa puwesto pinaagi sa pwersa ug gipahilayo sa Kirillov Monasteryo. Niadtong 1547, si Joasaph, uban sa panalipod ni Metropolitan Macarius, gitugotan nga mobalik sa Trinity-Sergius Monastery, diin siya namatay niadtong 1555 o 1556, sa 26 Hunyo[827] . Sa aspeto sa iyang mga panan-aw sa askeytiko ug eklesyastikal-politikal, duol kaayo siya sa mga Non-Acquirers ug nagpabilin nga suod ang relasyon sa bantugang Maximus the Greek, nga, tungod sa iyang pag-ampo, gipagawas gikan sa bilanggoan sa monasteryo. Ang anti-Josephite nga mga panan-aw ni Joasaph klaro kaayo nga makita sa hagiograpiya nga iyang gikumpila bahin kang Arsobispo Serapion sa Novgorod ug sa iyang kritikal nga mga pahayag sa Stoglav[828] . Ang iyang mga panan-aw sa simbahan ug ang iyang batasan batok sa ideolohiya nga 'Moscow – ang Ikatulong Roma' gipadayag sa talagsaong paagi sa iyang 'Confession', diin iyang gipasiugda ang iyang kaugalingong kanonikal nga koneksyon isip Metropolitan sa Moscow kang , ang Patriarka sa Constantinople[829] . Sa iyang panahon, si Joasaph usa ka labing edukadong obispo; aduna siyay kaugalingong librarya ug nalambigit sa pag-edit sa Typikon (ang liturhikal nga bahin niini), nga giusab sa Trinity-Sergius Lavra. Bag-ohay lang, nakahukom ang mga historyador sa literatura sa Rusya nga si Joasaph usa sa mga awtor, o bisan pa gani ang pangunang awtor, sa Kasadpan-Rusyano nga bersyon sa Chronograph ug sa Nikon Chronicle, nga gikompila sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo[830] .

Si Cornelius, abá sa Monasteryo sa Pskov-Pechersk (1529–1570), angay usab hatagan og espesyal nga pagtagad[831] . Ingon usa ka igumen, napamatud-an ni Cornelius nga siya usa ka talagsaong personalidad. Gidumala niya ang organisasyon sa kinabuhi sa mga monghe, gisuperbisa ang pagtukod sa bag-ong mga bilding sa monasteryo, malampuson nga miapil sa Kristohanong misyonaryong buhat taliwala sa paganong populasyon sa Estonia, ug naghatag og dakong pagtagad sa pagpalambo sa pagpintal og mga ikono sulod sa monasteryo. Ang bag-ong mga estruktura nga iyang gitukod – o, mas tukma, ang halangdon nga pader sa kuta nga naglibot sa monasteryo – nagdula og hinungdanon nga papel sa iyang kapalaran. Sa usa ka pagbisita sa monasteryo niadtong 1570, gisumbong sa Tsar Ivan IV—nga niadtong panahona nagpakig-away sa usa ka makapoy ug walay madaugong gubat batok sa Hari sa Poland nga si Stefan Batory—ang abad sa pagkanilad: giingon nga gitukod ni Cornelius kining bato nga pader batok sa iyang mga tropa aron suportahan si Stefan; Gipukpok sa Tsar ang tigulang, respetadong abá sa palakol ug gipanghiwa-hiwa hangtod siya namatay. Ang synodicon sa monasteryo naghisgot niining panghitabo ingon niini: 'Gikan sa kini nga mortal nga kinabuhi, gipadala siya sa yutang Tsar ngadto sa Langitnong Hari sa iyang walay katapusang puy-anan sa tuig 7078 (1570), sa ika-20 nga adlaw sa Pebrero'[832] . Ang mga nahibilin sa martir napreserba nga dili madaut, ug si Cornelius gipasidunggan sa monasteryo ug sa palibot niini isip usa ka santo[833] . Sa mas bag-ong panahon, napamatud-an nga si Abad Cornelius mao ang nag-unang tigkompila sa Pskov Chronicle, nga kabahin sa 1547 Compilation[834] . Nagsulat usab si Cornelius sa 'Chronicle of the Pechersk Monastery'. Angay nga hinumduman nga, samtang nagtuon sa kasaysayan sa pagtukod sa iyang monasteryo, gisusi ni Cornelius ang mga tinubdan—nga kasagaran puno sa mga maalamat nga materyal—sa hugot, masulti pa gani nga siyentipiko ug historikal nga kritisismo, ug gisulat niya ang iyang 'Krónika' base sa maampingong gipamatud-an nga materyal. Sa niini nga kahulugan, si Cornelius usa sa mga unang tawo sa Rus' nga nag-aplikar sa kritikal nga

---

827 Makarii. 2nd ed. 6. pp. 207–209; Nikolsky. Kirillo-Belozersky Monastery. 1. 1. p. LXVIII; Golubinsky. 2. 1. p. 740.

828 Rozanov, S. 'Ang "Nikonian" nga kompilasyon sa kronika ug si Joasaph isip usa sa mga nagkompila niini', sa: IORAS. 1930. 13. p. 277; Stoglav. Ch. 100; Shakhmatoff, A. 'Ang Krónika ni Ioasaf', sa: ZhMNP. 1904. 5.

829 Golubinsky. 2. 1. p. 740.

830 Ibid. p. 620. Rozanov. Ibid. pp. 268–270. Lavrov, N. 'Mga Nota sa Kronika ni Nikon', sa: LZAK. 34 (1927). 1. p. 55. Kini nga kronika nailhan nga Kronika ni Nikon tungod kay ang manuskrito niini iya kang Patriarka Nikon.

831 Serebryansky. Op. cit. pp. 21, 39–46, 339–341, 345, 370. Dako akong utang nga gibati alang sa kadaghanan sa impormasyon mahitungod kang Abad Cornelius sa historyador sa arte nga si N. E. Andreev (Prague), nga nagpahibalo kanako sa iyang panukiduki nga gihimo sa Pskov-Pechersk Monasteryo niadtong 1937–1938, ug sa iyang monograpo nga gibase sa mga nadiskobrehan sa maong panukiduki, nga, sa kasubo, gi-konfiskar nga walay bisan unsang rason sa mga Aleman nga awtoridad atol sa gubat sa 1939–1945 ug sukad niadto nawala na.

832 Ang Basahon sa mga Balaan, sa: Readings. 1887. 4. p. 55 (Blg. 157).

833 Golubinsky. A History of Canonisation. p. 332.

834 Nasonov, A. 'Gikan sa Kasaysayan sa Pskov Chronicling', sa: Historical Notes 18 (1945). p. 261.

pamaagi sa historiograpiya. 'Ang 'Krónika sa Monasteryo sa mga Kuweba sa Kiev', sa kasubo, dili magtugot kanato sa paghimo og konklusyon bahin sa mga panan-aw sa simbahan ug politika sa awtor niini – kung siya ba duol sa mga Josephite o sa mga Non-Acquirers – kay sa iyang mubo ug klaro nga naratibo, matinud-anon sa mga historikal nga kamatuoran, iyang gilikayan ang pagpahayag og opinyon sa mga isyu nga nagbahin niining duha ka paksyon. Si San Cornelio nga Hegumeno nagpakita kanato isip usa ka edukadong tawo sa iyang panahon, nga adunay kusgan ug praktikal nga kinaiya, ug isip usa ka istriktong abá nga ang pagdumala sa Monasteryo sa Mga Kuweba sa Kiev gipakita sa usa ka piho nga estriktong pagpanamastamas. Ang iyang kamatayon isip martir nagmugna og daghang mga sugilanon nga naglibot sa iyang persona, nga masigasig nga gipreserbar sa mga sumusunod nga henerasyon sa komunidad sa mga monghe ug nagpalig-on sa pagdayeg sa katawhan alang sa santo. Bisan pa, gihatagan og bili sa historyador si Hegumen Cornelius bisan pa walay niining mga sugilanon isip usa sa katapusang mga representante sa labing maayong mga sirkulo sa monastisismo sa Muscovy sa ika-16 nga siglo.

6. Ang mga Sinulat sa Monghe Ermola-Erasmus

Ang usa ka kinatibuk-ang pagtan-aw sa daghang aspeto nga mga kalihokan sa mga manunulat sa ika-16 nga siglo nga sakop sa monastikong orden dili kompleto kung dili hisgutan ang usa sa labing orihinal nga mga awtor taliwala nila. Kining personalidad bag-ohay lang nakadani sa atensyon sa mga historyador sa literatura: among gipasabot si Ermolaï ang Makasasala, o Ermolaï-Erasmus. Gamay ra kaayo ang nahibal-an bahin sa iyang kinabuhi, pipila ra ka nagkalain-laing detalye. Nasayran lang nato nga ang iyang karera misakop sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo; lagmit siya ang arkipriyesto sa Simbahan sa Manluluwas sa sa Moscow tali sa 1550 ug 1555, ug sa ulahi misulod sa monastikong panata; Si Yermolai kabahin sa sirkulo ni Metropolitan Makarii sa 1550an, sa dihang unang nagbilin og marka ang Rusyano nga 'intelligentsia' sa mga buhat sa literatura; tungod sa ilang edukasyon natuman ang dagkong paningkamot sa literatura sa Metropolitan. Sa sulod niining sirkulo, mitumaw si Ermolai-Erasmus isip usa ka talagsaong pampublikong manunulat, nga nagtanyag og orihinal nga mga tubag sa pipila ka mga pangutana nga may kalabotan sa sosyal nga relasyon sa iyang panahon[835] . Giila siya nga nagsulat og 16 ka lain-laing mga buhat, diin 11 niini walay duhaduha nga siya gayud ang nagsulat.

Una sa tanan, ang 'An Admonition to His Own Soul' angay nga hisgutan: usa ka lirikal nga pamalandong sa kahulugan sa paghinulsol sa kinatibuk-an, ug labi na alang sa mga gihatagan og awtoridad ug katungod sa paghukom, sa ilang relihiyosong responsibilidad, ug sa moral nga katalagman sa garbo sa mga klero, ang 'dignidad sa kalibutanong kadak-an'. Sa samang higayon, ang awtor nagpahinumdom kanato nga ang espirituhanong awtoridad nagdumala sa kalag, samtang ang sekular nga awtoridad nagdumala lamang sa lawas[836] . Ang iyang 'Libro sa Balaang Trinidad' katingalahan usab. Niini, gisulayan ni Hermolaus nga ipakita nga ang prinsipyo sa Trinidad mao ang basihanan sa 'tanan nga butang'. Sa unang bahin sa 'Libro', iyang gipresentar ang Ortodoksong doktrina sa Balaang Trinidad, nga gikuhaan og mga pinili nga panultihon gikan sa Balaang Kasulatan. Apan, sumala kang Hermolaus, ang prinsipyo sa Trinidad anaa sa tibuok uniberso – usa ka punto nga iyang gihisgutan sa ikaduhang bahin sa 'Libro'. Ang tawo, isip labing hataas nga binuhat, dili masukod kung walay pagkahiusa sulod sa Trinidad, kay ang iyang mga sangkap – espiritu, kalag, ug lawas – maglungtad lamang tungod sa maong pagkahiusa; sa pikas bahin, kung wala kining tulo ka bahin, ang tawo dili mahimong hingpit ug panag-uyon. Ang ikatulong bahin sa 'Libro' naglangkob sa mga pag-ampo nga gihatag sa Balaang Trinidad, nga gipresentar sa porma sa balak[837] . Ang mga pamalandong ni Ermolai, nga gisulat uban sa kalinaw ug internal nga lohika, gipakita sa kasimple sa ilang pinulongan ug mga pagpadayag; dili ikalimod ang kahibalo sa awtor ug ang iyang teolohikal nga edukasyon.

Nagpakita usab si Ermolai og interes sa mga isyu sa katilingban. Ang iyang moral ug teolohikal nga traktado nga may titulo nga 'A Discourse on Love and Truth and on the Victory over Enmity and Falsehood'[838] napreserbar; niini, gipadayag sa awtor ang iyang mga panan-aw bahin sa sosyal nga dili pagkakapantay-pantay

---

[835] Shlyapkin, I. 'Ermolai the Wise, a New Writer of the Time of Ivan the Terrible', in: Collection in Honour of S. F. Platonov (1911). pp. 550, 553. Nikolsky, N. 'Dugang nga mga Pahayag Bahin kang Erasmus nga Makasasala', sa: Bibliographic Chronicle 1 (1914); Rzhiga. 'Ang Literal nga Kalihokan ni Ermolaï-Erasmus', sa: LZAK 33 (1926). pp. 103–200; Yavorsky, A. 'Mahitungod sa Pangutana sa Literal nga Kalihokan ni Ermolay-Erasmus', sa: *Slavia*. 9 (*1930–31). pp. 59–80, 273–299.*

[836] Shlyapkin. Op. cit. pp. 555–562.

[837] Rzhiga. Op. cit. pp. 173–176.

[838] Ibid. p. 157.

sa katilingban sa Moscow sa dekada 1550. Giakusahan niya ang mga elite sa Moscow, ang 'mga maharlika', sa kakulang sa Kristohanong gugma; ang ilang bahandi nagkadaghan tungod sa kalisod sa uban, sa tinuod nga nagtrabaho nga sektor sa katawhan, labi na kadtong nagpaningkamot aron mabuhi sa ilang gamayng panginabuhi pinaagi sa bug-at nga adlaw-adlaw nga trabaho. Kini nga mga pahayag ni Yermolai-Erasmus nagpahinumdom kanato sa mga obserbasyon ni Prinsipe-Monghe Vassian bahin sa sosyal nga dili pagkakapantay-pantay sa katilingban sa Moscow ug sa mga pulong ni Metropolitan Joasaph mahitungod sa bug-at sa buhis nga nagpahugno sa mga mag-uuma sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo.[839] Mas kinaiyahan pa gayud ang iyang 'Epistola ngadto sa Tsar' Ivan, ingon man ang traktado sa ekonomikanhong kahulugan sa klase sa mag-uuma, nga iyang gipresentar sa Tsar. Dinhi iyang gipahimutang ang usa ka programa sa madali nga reporma sa yuta nga, pinaagi sa patas nga pagbahin sa yuta ug pagkunhod sa buhis (sa *15 porsyento sa ani!), makapaayo sa kahimtang sa mga mag-uuma ug sa ingon makapalig-on sa ilang kapasidad sa produksyon. Ingon nga resulta, nagtuo si Erasmus nga motubo ang kinatibuk-ang kaayohan sa gingharian ug matuman ang Kristohanong mga sugo sa hustisya ug gugma, alang sa mas dako nga himaya sa tsar. Sa samang higayon, ang awtor naghimo og pipila ka obserbasyon sa kahimtang sa kalakalan ug nagsugyot og lain-laing mga pagpaayo*[840] .

Ang mga sinulat niining talagsaong 'espesyalista' nga nagsul-ob ug monghe nga kapa mao ang kinaiya, tingali, dili kaayo sa mongheismo kondili sa kinatibuk-ang hulagway sa maong kapanahonan – usa ka kapanahonan nga dili moubos sa historikal nga tensiyon kumpara sa panahon sa mga reporma ni Pedro, ug dili moubos sa kahinungdanon alang sa kapalaran sa Rusya. Sa dihang ang usa ka historyador mosulay sa pag-ila sa mga reporma ni Peter isip hinungdan ug gamot sa nagkalain-laing panghitabo sa kasaysayan sa Rusya – politikal, sosyal, ekonomikanhon ug eklesiastikal-politikal – moabot siya sa konklusyon nga kini nga mga gamot mas lawom pa , nga nagsugod pa sa ika-16 nga siglo, labi na sa unang katunga niining maong siglo. Bisan pa man, sumala sa mga pamantayan ug panan-aw karon, kining tanan nga mga personalidad nga mitungha sa eksena sa eklesiastikal-politikal ug kultural daw gamay ra kaayo ang kahinungdanon, apan sa ilang kaugalingong panahon, ug sa kultural ug eklesiastikal-politikal nga kahimtang niini, sila mga dagkong ug talagsaong personalidad.

7. Panitikang ika-17 nga Siglo

Ang ika-17 nga siglo usa ka mas mapusyaw, mas impersonal ug dili kaayo malalangon nga panahon. Sa mga sirkulo sa mga monghe, makita nato ang pagkunhod sa espirituhanon ug kultural nga mga interes. Ang sosyal ug ekonomikanhong kabalaka ug kalisud niining siglo dili lamang mapatin-aw pinaagi sa mga sangputanan sa Panahon sa mga Kasamok[841] . Sa kinauyokan, ang mga hinungdan nahimutang sa mga kahimtang sa miaging siglo. Sa usa ka paagi, kini nagpamatood sa mga panan-aw ug pagtuki nga nahisgutan na dinhi, nga gipahayag sa mga pampublikong tigpahayag nga, samtang nagpunting sa nag-unang kahimtang, wala pa sila'y ikaangay nga kahibalo aron matagna ang umaabot nga mga kalamboan ug makahimo sa husto nga konklusyon. Ang komunidad sa mga monghe wala motubag niining mga kalisdanan, ug ang pipila ka mga sinulat nga pamahayag bahin niini dili na angay hisgutan. Sa kinabuhi sa simbahan ug politika, wala'y ingon ana ka grabe nga mga problema sama sa, pananglitan, ang isyu sa pagpanag-iya sa yuta sa simbahan, nga sobra kaayo nakapamabalaka sa mga tawo usa ka siglo ang milabay.

Sa taliwala sa mga monghe sa Monasteryo sa Trinity-Sergius—nga ang komunidad wala kaayo nakaplagan sa natad sa eklesiastikal nga literatura sa ika-16 nga siglo—bisan pa niana, aduna'y pipila ka mga manunulat nga angay hisgutan. Ang tagdumala sa bodega sa kini nga monasteryo, si Avraam Palitsyn († 1627), gisulat ang iyang bantog nga 'Account of the Siege of the Trinity-Sergius Monastery' atol sa Panahon sa mga Kagubot. Kini nga buhat, sa kinatibuk-an, usa ka maayong tinubdan sa kasaysayan sa Panahon sa mga Kagubot, ug dili ikalimod ang talento sa panitikan sa awtor niini[842] .

---

[839] Ikumpara sa Kapitulo VI; Stoglav. Kapitulo 100. (832) Rzhiga. Op. cit. pp. 173–176.

[840] Mahitungod niining buhata, tan-awa: Rzhiga. Op. cit. pp. 193–199; usab pp. 152, 158, 186; sa bahin sa: Zhmakin. Op. cit. pp. 69–71. Ikompara: Sobolevsky, A. 'Mga Materyal ug Talaan sa Karaan nga Literatura sa Rusya', sa: IORAS. 17 (1912). pp. 2, 94–96.

[841] Gipasabot namo ang buhat: Platonov, S. F. Mga Sanaysay sa Kasaysayan sa Panahon sa mga Kagubot sa Muscovite nga Estado (1899).

[842] Ang 'Tale' (una nga gipatik niadtong 1784) naglangkob og 86 ka kapitulo, diin ang mga kapitulo 1–6 gipahinungod sa panahon gikan sa 1584 hangtod 1611; ang mga kapitulo 7–58 naglangkob sa detalyadong salaysay sa pag-atake sa monasteryo; ang katapusang mga kapitulo, 59–86, naglarawan sa kahimtang sa tibuok Rus' atol sa Panahon sa mga Kagubot. Mahitungod kang

Usa pa ka tagdumala sa bodega sa kini nga monasteryo, si Simon Azarin (namatay niadtong 1665), nailhan pangunahan isip awtor sa buhat *On the Newly Revealed Miracles of the Venerable Sergius* (sa Radonezh), nga nagdugang sa naunang mga hagiograpiya niining santo[843] . Usa pa sa mga buhat ni Azaryin, *Ang Kinabuhi ug mga Buhat sa Atong Amahan, Arkhimandrita Dionysius*, popular usab kaayo; nagasaysay kini sa mga kalihokan niining talagsaong personalidad. Kini nga buhat nagkomplemento sa *Tale* ni Palitsyn, ug sa pagkahiusa naghatag sila og hulagway sa pag-apil sa monasteryo sa mga panghitabo nga may nasudnong kahinungdanon atol sa Panahon sa mga Kasamok, sa dihang si Arkhimandrita Dionysius (1610–1633) mao ang abbot sa monasteryo[844] . Dili kaayo mailhi ang ikatulong buhat ni Azaryin, *Ang Sugilanon sa Pagkaguba sa Muscovite nga Estado*, diin gisulat sa awtor ang mga hinungdan sa Gubat sa Ruso-Polonya niadtong 1654 – usa ka paningkamot sa pag-angkon sa pagka-kinahanglanon niining gubat sa mata sa katawhan, tingali gisugo sa gobyerno[845] . Si Azarin usab mao ang awtor sa usa ka halapad nga bulanan nga kalendaryo sa tinuig nga mga pista ug mga santo sa Rusya, nga nagpabilin lamang sa porma sa manuskrito. Ang 'Kanon sa Pag-ampo kang San Dionisio' nagtapos sa karera sa panitikan ni Azarin[846] .

Labing makapaikag ang mga nota sa biyahe sa usa ka peregrinasyon paingon sa Jerusalem (*1651–52), nga gisulat ni Hierodeacon Iona, nga gitawag og 'ang Gamay'*[847] *. Ang salaysay ni Iona naglangkob sa usa ka detalyadong paghulagway sa Jerusalem ug sa mga balaang dapit niini; kini gipasiugdahan sa pagkasimple ug pagka-otentiko ug walay mga hinimo-himong elemento nga tipikal sa ubang 'pagpanaw ngadto sa balaang mga dapit' sa mga daang Rusong manunulat.*

Usa ka lapad kaayo nga buhat ang gikompila sa monghe nga si Arseny Sukhanov, nga siya usab ang tig-atiman sa bodega sa Trinity-Sergius Monasteryo. Tungod sa giplanong pag-usab sa mga liturhikal nga libro, gisugo ni Patriarka Nikon si Arseny nga mobiyahe paingon sa Constantinople aron sa iyang kaugalingon makaila sa mga ritwal ug libro sa liturhiya sa . Gipresentar ni Arseny ang mga resulta sa maong panaw (1649–1653) sa usa ka libro nga iyang gitituloan og *Proskynitar*[848] . Ang *Proskynitarion* ni Arsenius gibahin sa tulo ka bahin; ang una naglangkob sa iyang diaryo sa biyahe (nibisita si Arsenius sa Iași sa Moldavia, Constantinople, daghang mga isla sa Griyegong kapuloan, Ehipto ug Jerusalem, ug mibalik sa Moscow pinaagi sa Caucasus ug Georgia); ang ikaduhang bahin hingpit nga gipahinungod sa paghulagway sa Jerusalem ug sa mga balaan nga dapit niini, samtang ang ikatulong bahin nagasaysay sa mga liturhikal nga ritwal sa Simbahang Griyego. Dugang pa, gidala pagbalik ni Arsenius ang daghang manuskrito (hangtod sa 700) nga may sulod nga liturhikal ug teolohikal, nga gituyo nga magsilbi nga basihan sa paningkamot ni Patriarka Nikon sa pag-usab sa mga liturhikal nga libro.

Sa partikular nga teolohikal nga literatura, walay mga buhat nga talagsaon ang orihinalidad nga nakaluwas gikan sa ika-17 nga siglo. Ang gidaghanon sa mga buhat nga gisulat niadtong panahona medyo daghan, apan dili kini hinungdanon sa ilang sulod[849] . Apan, ang labaw nga pagtagad angay ihatag sa mga buhat nga misulpot gikan sa panaglalis bahin sa husto nga oras sa pagkonsagrasyon sa Balaang mga Halad o gisulat may kalabotan sa pagrepaso sa mga liturhikal nga libro nga gihimo ni Nikon. Ang unang isyu gihisgutan panguna sa mga representante sa komunidad sa mga monghe, samtang sa talagsaong kadaghan sa literatura nga mitumaw tungod sa pagrepaso sa mga libro, ang komunidad sa mga monghe wala na magdala sa nangunang papel. Apan sa dili pa nato ngalanan ang labing katingalahang mga buhat, angay nga maghimo kita og kinatibuk-ang obserbasyon bahin sa literatura sa simbahan sa ika-17 nga siglo. Ang pinulongan niining literatura talagsaon. Ang mga manunulat niadtong panahona nailhan sa ilang partikular nga hilig sa pagka-verboso ug retorika, nga bisan pa, kulang sa tinuod nga elokwensya; ilang gisamdan ang pinulongan sa daghang mga pulong nga Ruso nga gipolonyo, Latin ug, sa pipila ka bahin, Griyego, nga usa ka negatibong

---

Avraamy, tan-awa: Kedrov. Op. cit. ug sa mao gihapon nga awtor, 'Si Avraamy Palitsyn isip Manunulat', sa: Russkiy Arkhiv, 1886, no. 8; 'Ang Sugilanon' sa: PDP, vol. 8 (1883).

[843] Klyuchevsky. Lives. pp. 350–351.

[844] Kini nga buhat, *Ang Kinabuhi ug mga Buhat sa Atong Amahan, Archimandrite Dionysius*, gipatik na daghang higayon (1st ed. 1809) ug popular kaayo.

[845] 'Ang Sugilanon sa Pagkaguba sa Estado sa Muscovy ug sa Tibuok Yuta sa Rusya', sa: Readings. 1881. 2 (1st nga ed.).

[846] Gorsky. Usa ka historikal nga paghulagway sa Lavra sa Balaang Trinidad-Sergius. Bol. 2 (1890). p. 15.

[847] Kini nga buhat, *Ang Sugilanon ug Leyenda sa Pagbiyahe paingon sa Herusalem ug Constantinople*, gipatik pag-usab sa daghang higayon: 1836; 1849; sa: *Readings*. 1871. 1; PDP (1882); ang labing maayong edisyon sa: PPS. 42. Gipatigayon ni S. Dolgov, nga adunay impormasyon bahin kang Ion sa introduksyon.

[848] Arseny Sukhanov. *Proskynitarion*, sa: *PPS* (1889). Mahitungod kang Sukhanov: S. Belokurov, *Arseny Sukhanov* (1891).

[849] Ikompara: Filaret. Obzor. 1–2, diin kini nga mga buhat gilista imbis nga gi-analisa.

sangputanan sa mga impluwensya sa Kasadpan ug habagatan-kasadpan. Kung tan-awon sa kinatibuk-an, makapoy kini sa magbabasa ug nagpalisod sa pagsabot; busa, mikunhod ang praktikal nga bili niining mga buhat bisan pa sa ilang mga kaubanan sa panahon. Tingali tungod niini nga kadaghanan kanila nagpabilin nga manuskrito ug nailhan lang nato kini kasagaran gikan sa mga katalogo o mubo nga paghulagway sa arkibo.

Ang 'Ang Pulong mahitungod sa Gingharian sa Langit' (1626), nga gisulat sa monghe nga si Anthony, nga nailhan nga si Podolsky, nga posibleng gikan sa Habagatang-Kasadpang Rus'[850] , dili walay pagka-orihinal. Sa unom ka kapitulo sa 'Word', una nga gihisgutan sa awtor ang kinaiya sa Balaang Trinidad ug ang Inkarnasyon ni Kristo – ang Tinubdan sa atong kaluwasan; unya gisulayan niya nga hulagon ang Gingharian sa Langit, aron ilarawan ang kalipay sa mga balaan, ang ilang pagkawalay kadaut ug ang ilang 'edad' (mga kapitulo 1–4); ang ikaduhang bahin (mga kapitulo 5 ug 6) naglangkob sa komparatibong analisis sa mga butang sa kalibutan ug kalipay sa langit. Bisan pa man nga ang *Word* ni Anthony dili walay internal nga lohika ug matinud-anong pagsimba, ang sobra nga retorika ug madanihong pinulongan nakapakunhod sa bili sa maong buhat[851] . Angay usab hisgutan ang exegetical nga buhat sa Basahon sa Genesis – *The Six Days* ni Athanasius, Arsobispo sa Kholmogory (1682–1702) – ug ang iyang *Confession of Faith* – usa ka eksposisyon sa Kredong Apostoliko[852] .

Si Ignatius Rimsky-Korsakov usa ka labing daghan og kahanas nga manunulat. Natawo sa nobilitya sa serbisyo, ug pagkahuman nga nagsilbi sulod sa pipila ka panahon isip chamberlain sa korte ni Tsar Alexei, misulod siya sa Monasteryo sa Solovetsky niadtong 1677; niadtong 1685 nahimo na siyang archimandrite sa Monasteryo sa Novospassky, ug atol sa kontrobersiya bahin sa pagbalhin sa Balaang mga Gasa, usa siya sa labing masigasig nga mga sumuporta ni Patriarka Joakim. Wala kaayo molambo ang iyang relasyon sa bag-ong Patriarch Adrian, ug ang iyang pagtudlo isip Metropolitan sa Siberia tingali usa ka matang sa dungganong pagbiya. Tragiko ang katapusan sa iyang kinabuhi: nawala sa iyang pagka-sinasuyong si Ignatius, gipahawa siya sa katungdanan niadtong 1700, ug namatay siya niadtong 1701. Sa mga tuig 1780 ug 1790, nagsulat siya og tulo ka hagiograpiya: 1) 'Ang Kinabuhi ni Santa Prinsesa Anna sa Kashin', 2) 'Ang Kinabuhi ni Santo Simeon sa Verkhoturye' ug 3) 'Ang Kinabuhi ug Testamento ni Patriarka Joachim'. Ang katapusang buhat, nga gisulat uban sa usa ka piho nga tumong – aron ipasiugda ang kanonisasyon ni Joachim, usa ka plano nga wala makuha sa pag-uyon ni Patriarka Adrian – hugot nga nalangkit sa posisyon sa 'Partido Ortodokso' sa panaglalis bahin sa pagbalhin sa mga Gasa; ang maong buhat dili kaayo obhetibo, nga porma sa usa ka panegiriko, apan nagpabilin kini nga usa ka hinungdanon nga tinubdan alang sa kasaysayan sa maong panahon. Dugang pa, si Ignatius mao ang awtor sa 'An Explanation of the Icon of Sophia, the Wisdom of God', duha ka polemikal nga buhat batok sa Protestante ug Katolisismo, tulo ka buhat batok sa skisma nga nakab-ot og lapad nga pagkabantog, ug, sa katapusan, 'News of the Russian Tsardom' ug 'A Word to the Army', nga gisulat kauban sa kampanya sa Crimea niadtong 1685. Ang duha ka ulahing buhat politikal ang kinaiya; gituyo kini aron suportahan ang gobyerno ni Prinsesa Sophia; Ang 'An Interpretation of the Image of Sophia' naglakip usab og mga paghisgot sa 'kaalam' ni Prinsesa Sophia[853] .

Usa ka pananglitan sa usa ka obispo nga nag-amping sa pagmintinar sa kahusay sa iyang diyosesis mao si Pavel, Metropolitan sa Ryazan (1681–1686). Siya ang nagsulat sa usa ka taas nga 'Circular Epistle' para sa mga klero sa iyang diyosesis. Niining epistola, ang Metropolitan, sa iyang pag-atubang sa mga pari sa parokya, nagsulat nga samtang naglibot sa diyosesis ug nagbisita sa mga simbahan, nakadiskubre siya og daghang mga irregularidad sa pagsaulog sa mga banal nga serbisyo; iyang gipundok ang iyang mga instruksiyon sa mga sipi gikan sa Balaang Kasulatan ug sa mga kanonikal nga libro, nga nagpamatuod sa iyang lig-on nga edukasyon. Si Pablo mapugos nga nagmando nga ang mga pari sa parokya ug mga abá sa mga monasteryo magdumala sa mga banal nga serbisyo subay sa mga liturhikal nga basahon nga giusab ubos

---

[850] Ikompara: Makarii. 11. pp. 223–227; gipatik sa: Prav. sob. 1864. 1. pp. 108–126, 227–246. Tan-awa usab Makarii. 10. p. 195.

[851] Si Anthony sa Podolsk nagsulat pa ug daghang mga buhat nga moral ug makapadasig; Makarii. 11. p. 224; dugang pa, ang polemikal nga traktado nga 'Mahitungod sa Paghinlo nga Kalayo' (Makarii. 10. p. 195), nga gisulat kauban sa pagrepaso sa mga libro sa unang kwarter sa ika-17 nga siglo.

[852] Filaret. Review. 1. Blg. 367.

[853] Shlyapkin. St Demetrius of Rostov. pp. 168–169; 'Ang Kinabuhi ug Testamento ni Patriarka Joakim', sa: OLDP (1879) ug PDP. 1880. Blg. 2. Mga polemikal nga buhat: Lebedev, A. 'Historical Research in the Archives of Southern Russia', in: Readings. 1884. 3; see: Tsvetaev. 'From the History of Foreign Confessions in Russia' (1866). pp. 215–236. Mga sinulat batok sa schism: Epistles (Kazan, 1855); ang nahibilin nga mga buhat nagpabilin lamang sa porma sa manuskrito. Ang buhat: Abramov, N. 'Metropolitan Ignatius Korsakov', sa: Stranik, 1862 – wala nako kini makuha. Mahitungod sa relasyon ni Ignatius ug ni Patriarka Adrian: Ustryalov. History of Peter the Great, vol. 3, Appendix 7, p. 536.

ni Patriarka Nikon ug sa mga misunod, nga, sumala sa tan-aw, wala buhata sa tanang dapit. Si Metropolitan Pablo usa sa pipila ka mga obispo niadtong panahona nga naghatag og pasalitang sermon[854] .

Nahibal-an nga gamay ra ang pagtagad sa mga sermon gikan sa ambo sa Muscovite Rus', ug kini gipasabot dili lang tungod sa kakulang sa edukasyon o kapabayaan sa mga klero, apan usab tungod sa partikular nga kinaiya sa karaang relihiyosidad sa Rusya[855] . Kung itandi sa ika-11 hangtod ika-13 nga mga siglo – igo nang hinumduman si Lucas nga Hudiyo, si San Teodosio sa mga Kuweba, si Metropolitan Hilarion, si Cirilo sa Turov ug si San Abraham – ang ulahing yugto layo kaayo ang kalangay niini. Sa ika-17 nga siglo, human sa 1654 ug labi na human sa 1686, sa dihang ang Metropolis sa Kyiv napailawom sa hurisdiksyon sa Patriarka sa Moscow[856] , ang mga impluwensiyang eklesiastikal ug relihiyoso gikan sa Kyiv misulod ug misulod sa kinabuhi sa Moscow sa mas lawom nga paagi. Ingon resulta, adunay pipila ka pagkabanhaw sa eklesiastikal nga pagpangwali. Si San Dimitri sa Rostov angay nga hatagan og espesyal nga pagtagad; bisan pa nga siya nag-okupar og ingon ka hinungdanon nga dapit sa kasaysayan sa edukasyong eklesiastikal sa katapusang kwarter sa siglo, dili siya usa ka tipikal nga personalidad sa komunidad sa mga monghe sa Moscow, tungod kay ang iyang espirituhanong pag-umol nahitabo sa Habagatang-Kasadpang Rus' uban sa talagsaong sistema sa espirituhanong edukasyon[857] . Ang monastisismo sa Moscow ug ang episkopado mismo gamay ra kaayo ang ilang nabuhat aron mapalambo pa ang pang-eklesiastikong pagpangwali. Makahisgot lang ta og pipila ka circular nga mga sulat nga gibasa sa katawhan gikan sa pulpito ug nagsilbi nga kapuli sa sermon. I-ngan nato ang tulo niini: duha gisulat ni Patriarka Nikon ug usa ni Metropolitan Ion sa Rostov (1652–1691). Kasagaran si Patriarka Nikon mismo ang naghatag sa iyang mga sermon, nga talagsaon kaayo niadtong panahona; sa kasubo, nawala na ang iyang mga sermon[858] , apan duha ka sirkular nga sulat (1656) ang nakaluwas. Usa niini gisulat sa okasyon sa pagtukod sa Monasteryo sa Krus. Nagsulat ang Patriarka mahitungod sa makaluwas nga kahulugan sa Kamatayon ni Kristo sa Krus ug nagtanyag og dogmatiko nga interpretasyon sa tulo ka tudlo nga tanda sa krus[859] . Ang ikaduhang sulat gisulat atol sa usa ka epidemya sa Muscovy (1656); kini gitumong sa katawhan ug nanawagan sa mga matinud-anon nga maghinulsol ug limpyohan ang ilang kaugalingon sa moral. Dinhi, gisupak ni Nikon ang laganap nga pamahiin nga pagtuo nga sala ang pagbuhat og bisan unsang lakang batok sa epidemya, nga giisip nga silot sa Diyos; gipangatarungan niya ang ingon nga mga lakang pinaagi sa mga sipi gikan sa Balaang Kasulatan[860] . Ang halapad nga arkipastoral nga sulat ni Metropolitan Jonah naglangkob og moral nga mga pagdasig nga gitumong sa mga klero sa parokya ug sa katawhan sa iyang diyosesis. Niini, gisulat ni Jonah ang mga katungdanan sa ministeryo ug husto nga paagi sa kinabuhi sa mga pari, gipahimutang ang mga basihanan sa Kristohanong moralidad para sa mga layko, ug kusganong gikondena ang laganap nga bisyo sa pagkalasing[861] .

Si Hieromonk Karyon Istomin (namatay niadtong 1717) sa Chudov Monasteryo sa Moscow usa ka talagsaong personalidad. Nagtindog siya sa daplin sa duha ka kapanahonan, sa dihang ang mga tradisyon ug panan-aw sa kalibutan sa Muscovy nabalisa sa mga reporma ni Pedro ang Dako ug nagsugod na ang paglitaw sa bag-ong mga kinaiya sa espirituhanong kinaiya sa katilingban. Si Karion usa ka masigasig nga tig-awhag ug praktisyoner sa Enlightenment. Usa siya sa mga unang estudyante sa eskwelahan nga gipadagan sa mga magsoon nga sila Ioannikios ug Sofronios Likhudov sa Zaikonospassky Monastery[862] , ug nagtuon siya sa pipila ka panahon sa Kiev Academy (niadtong 1681 ug 1687)[863] . Sa Moscow, nagserbisyo siya isip tagasusi sa Royal Printing House, miyembro sa pinakaduol nga sirkulo sa sobra ka konserbatibo nga Patriarka Joakim

---

[854] Makita kini nga sulat sa: Piksanov, A. Ancient Charters and Acts of the Ryazan Region (1854). Blg. 51 ug Vozdvizhensky, T. Historical Review of the Ryazan Hierarchy (1820). pp. 171–181. Ikompara: Filaret. Review. Vol. 1, Blg. 236; ug usab: Solovyov. History of Russia. Vol. 14. p. 90.

[855] Filaret. Obzor. Vol. 1, No. 367; Petukhov. Op. cit., p. 234.

[856] PSZ. Vol. 2, Nos. 1198 ug 1199.

[857] Ikompara sa nota 820 ug Popov, M. Saint Dimitri of Rostov and His Works (1910).

[858] Makarii. 12. p. 269 ug mosunod.

[859] IRI. 4. pp. 831–860; Makarii. 12. pp. 255–257.

[860] PSZ. 1. Blg. 188.

[861] AI. 4. Mga Blg. 172–177.

[862] Mirkovich. Mahitungod sa mga Eskwelahan ug Edukasyon sa Panahon sa Patriarka, sa: ZhMNP. 1878. 7. Smentsovsky, M. Ang mga Igsoon nga Likhuda. Usa ka Pagtuon sa Kasaysayan sa Edukasyon sa Simbahan ug Kinabuhi sa Simbahan sa Ulahing ika-17 ug Sayong ika-18 nga Siglo (1899); mahitungod sa mga igsoon nga Likhuda, tan-awa ang Kapitulo XI.

[863] Shlyapkin. Op. cit. Apendis. pp. 77–79. Mahitungod kang Karyon Istomin: Brailovsky, S. Karyon Istomin. Ang Iyang Kinabuhi ug mga Buhat, sa: CHOLDP. 1889. 4–6; ibid. Mahitungod sa Biograpiya ni Karyon Istomin, sa: ZhMNP. 1891. 8.

(1674–1690) – nga posibleng nagpakita sa 'diplomatikong' talento ni Karion – ug nagpatuman sa pipila sa iyang mga hinungdanong buluhaton. Gipaambit usab ni Carion ang hingpit nga pagsalig sa manununod ni Joachim, si Patriarka Adrian (1690–1700), ug misilbi kaniya sa katungdanan nga susama sa usa ka pribadong sekretaryo. Sa ulahi, siya ang nangulo sa Royal Printing House. Niadtong 1712, mibyahe si Karion paingon sa Novgorod aron magtudlo sa usa ka eskwelahan nga gitukod ni Metropolitan Job, apan wala siya magpabilin didto og dugay. Siya suod nga higala ni San Demetrio sa Rostov ug nitabang kaniya sa pagtigom og hagiograpikong materyal para sa iyang Menologion. Nagsulat si Karion Istomin og daghang sermon ug uban pang mga buhat, nga gipundok sa usa ka antolohiya sa manuskrito nga adunay katingalahang titulo nga 'Veseliti' (usa ka titulo nga kinaiya sa nadistortang pinulongan sa panahona), daghang mga balak, usa ka 'Primer' nga gituyo alang sa edukasyon dili lamang sa mga 'batan-ong lalaki' kondili usab sa mga 'batan-ong babaye' (!), ug bisan pa sa 'Civics of Good Manners' – usa ka manwal sa etiketa[864] . Si Karion nagrepresentar sa usa ka bag-ong matang sa Rusyano nga monghe sa ulahing bahin sa ika-17 nga siglo. Masugat nato ang susamang mga personalidad sa ulahi nga may kalabotan sa ubang mga tema sa atong libro. Niadtong panahona, adunay nag-unang uso sa pagsul-ob og monastikong kapa aron mapauswag ang karera. Bisan pa niana, tungod sa kahimtang sa maong panahon nga nanginahanglan og pagkabanhaw sa kinatibuk-ang ug simbahanong edukasyon, positibo gihapon ang kinaiya sa mga kalihokan sa ingon nga mga indibidwal.

Kabanata XI. Mga Kanaang Panimpluwensya ug ang Teolohikal nga Panaglalis bahin sa Transubstantiation sa Balaang mga Gasa

1. Ang Paglusot sa mga Kanaang Pan-impluwensya sa ika-17 nga Siglo

Sa katapusang kwarter sa ika-17 nga siglo, ang komunidad sa mga monghe usab aktibong nalambigit sa relihiyosong kinabuhi sa Moscow. Ang teolohikal nga panaglalis bahin sa oras sa konsagrasyon sa Balaang mga Gasa atol sa Balaang Liturgiya talagsaon tungod kay kini klarong nagpadayag sa duha ka lain-laing agos sulod sa komunidad sa mga monghe sa Moscow: ang 'Griyegong Ortodokso' ug ang 'Kasadpan', o 'Romanong Katoliko', nga mga agos. Ang pagsulod sa mga dogmatiko nga doktrina sa Romano Katoliko dili usa ka kalit o dili gilauman nga panghitabo; sa kasukwahi, kini resulta sa tibuok serye sa mga historikal nga kahimtang, nga nailhan sa literatura ubos sa kinatibuk-ang termino nga 'mga impluwensya sa Kasadpan'. Dili kini ang lugar para sa detalyadong pagsusi sa ilang hingpit nga kalainlain ug sa ilang epekto sa nagkalain-laing aspeto sa kinabuhi ug kultura sa mga Muscovite bisan pa sa wala pa ang mga reporma ni Peter the Great[865] . Mahimo lang natong tutukan ang mga impluwensya nga nagpakita sa larangan sa relihiyosong panan-aw sa kalibutan.

Sama sa makita sa atong paghisgot, duha ka pagtuo ang nakagamot pag-ayo sa hunahuna sa mga taga-Moscow sa ika-16 ug ika-17 nga siglo: una, ang pagtuo nga ang Kristiyanismo nagpabilin nga putli ug walay hugaw lamang sulod sa Griyegong Ortodoks nga pagtuo, o bisan sa porma niini nga 'Russian Orthodox'; ug ikaduha, nga ang kinabuhi sa katilingban sa tawo kinahanglan tukoron sa basihanan sa mga pagtulon-an ni Kristo ug motubo subay niini. Kining mga panan-aw dugay nang natukod sa mga Ruso, sukad pa sa sinugdanan sa Kristiyanisasyon – igo nang hinumduman ang *Slov* ni Metropolitan Hilarion (ika-11 nga siglo) (Kapitulo I) – ug nagpadayon lang kini sa pag-uswag ug pagmugna ug gamot sukad niadto. Ang mga sinulat sa monghe nga si Philotheus ug ang ideya sa Moscow isip 'Ikatulong Roma' nga gipadayag niini usa lamang ka seryosong proklamasyon niining mga panan-aw.

---

[864] Shlyapkin. Op. cit. pp. 256, 263, 283, 368, 370, 442; Appendix. p. 79.

[865] 'Ang impluwensya sa Griyego kay eklesiastikal,' sumulat ni V. O. Klyuchevsky, 'samtang ang impluwensya sa Kasadpan kay politikal. Ang impluwensya sa Griyego misulod sa tibuok katilingban apan wala misulod sa tibuok tawo; ang impluwensya sa Kasadpan misulod sa tibuok tawo apan wala misulod sa tibuok katilingban' (Geschichte Russlands. Vol. 3, p. 283). Alang sa giya, akong hisgutan lamang ang labing hinungdanong mga buhat nga makatabang sa pagpresentar og klarong hulagway sa mga impluwensya sa Kasadpan: S. Platonov, *Moscow and the West* (1925); N. Petrov, 'On the Influence of Western Russian Literature on Old Russian Literature', sa: *TKDA*. 1872. Mga Blg. 4, 5 ug 7 (kini nga karaang buhat hingpit gihapon nga may kalabutan); Klyuchevsky, V. 'Western Influence in Russia in the 17th Century: A Historical-Psychological Essay', in: Questions of Philosophy and Psychology. 36, 38 and 39 (1897); idem. *Geschichte Russlands*. 3. pp. 281–307; Milyukov, P. *Sketches of Russian Cultural History*. 2 ka bolyum (1898–1901); Brückner, A. Ang Europangisasyon sa Rusya (1888); Luther, A. Kasaysayan sa Panitikang Ruso (1925); Winkler, M. Kasaysayan sa Rusya Sukad sa Sinugdanan sa ika-17 nga Siglo, sa: Propylaea World History. 9 (1933). pp. 310–420.

Kauban sa pagtuo sa ka-ortodokso sa kaugalingong pagtuo ug, ingon nga sangputanan, sa kaugalingong pagka-espesyal, miturok usab ang usa ka matang sa garbo sa relihiyon. Ang pagsalig sa kamatuoran sa Ortodoksiya, sa kaugalingon niini, usa ka hingpit nga normal, dili makasasala nga pagpadayag sa pagkamarehiyoso; apan ang dili kinahanglan nga pagpasagad kanunay molapas sa utlanan sa tinuod nga debosyon sa simbahan. Gikombinar sa mga Ruso ang ilang pagtuo sa ilang kaugalingong ortodoksiya uban sa usa ka klarong pagdumot batok sa ubang Kristohanong denominasyon ug gitawag nilang erehiya ang bisan unsang porma sa Kristiyanismo nga dili Ruso-Ortodokso. Ang ingon ani nga relihiyosong kahibalo dili, sa kinauyokan, tipikal nga Ruso; sa obhetibong pagkasulti, kini kinaiya sa tanang relihiyosidad sa Gitnang Panahon, apan aduna usab negatibong kontribusyon ang mga Ruso sa kasaysayan sa dili malikayan nga 'Una Sancta' [Usa ka Balaang Simbahan]. Kining mga kinaiya sa relihiyosong kahibalo sa mga Ruso misangpot sa apologetics—nga sa kaugalingon matarong—nga nahimong sobra ka hugot ang kinaiya, mao nga ang pagpanalipod sa pulong ug buhat gihimo uban sa dili angay nga pagdumot, samtang sa samang higayon nagpadayag sa kakulang sa kahibalo bahin sa Kristiyanismo sa Kasadpan.

Ingon nga resulta sa pagsulod sa impluwensya sa Romano Katoliko, una sa kinabuhi sa simbahan sa Metropolis sa Kyiv ug pagkahuman, pinaagi sa Kyiv, sa Metropolis sa Moscow, nakakuha ang doktrina sa Romano Katoliko og mga sumusunod bisan pa sa komunidad sa mga monghe sa Rusya. Sa sayong bahin pa sa ika-14 nga siglo, ang bahin sa katawhang Ruso nga Griyego-Ortodokso ang pagtuo nagpabilin nga nagkahiusa sa Simbahang Ruso lamang sa aspeto sa pagtuo ug mga kanon, apan dili sa hierarkiya, tungod kay naputol sila gikan sa ilang Inahan nga Simbahan tungod sa pagtukod sa usa ka laing Metropoliya sa Kyiv (1448, gipinal sa 1458)[866] . Niadtong 1569, ang Lithuania ug ang Habagatan-Kasadpang Rus' naghiusa sa usa ka estado ingon resulta sa Unyon sa Lublin, ug ang mga diyosesis sa Griyegong Ortodokso sa Metropolis sa Kyiv gibutang ubos sa politikal nga awtoridad sa mga hari sa Poland. Ang Poland usa ka Roman Katolikong nasud; ang mga ekonomikong ug kultural nga relasyon tali sa Katoliko ug Ortodoksong populasyon nagbukas sa dalan para sa impluwensya sa Katoliko, labi na kay kini nga mga impluwensya nakadawat og lig-on nga suporta gikan sa gobyerno sa Poland.

Sa historikal nga panan-aw, usa ka makasaysayanong panghitabo nga gisukod sa Rus' ang Simbahang Romano Katoliko sumala sa pamantayan sa Katolisismo sa Poland, kay ang Katolisismo sa Poland nakapahimulag sa katawhang Ruso, ang Simbahang Ruso, sa usa ka bahin, ug ang Simbahang Romano Katoliko, sa pikas – napugngan ang magkasinabot ug obhetibong pagtimbang-timbang ug nahimong imposible pa gani kini. Ang mga Ruso nakahimo sa ilang impresyon sa Simbahang Katolika pinaagi sa ilang pakig-uban sa Katolisismo sa Poland. Ang palisiya sa gobyerno sa Poland sa pagkontrol sa mga purong Rusong yuta misangpot sa dili na mapabulag nga pagkahiusa sa politika ug simbahan, samtang ang mga pulong nga 'Pole' ug 'Katoliko' nahimong sinonimo alang sa mga Ruso. Ang interbensyon sa Poland sa Panahon sa mga Kasamok sa Rusya (usa ka dili maayong palisiya nga gisundan sa pagpakita ni Peke nga Dmitry) ug ang bati nga mga paningkamot sa mga klero sa Poland sa pagpalapnag sa Katolisismo sa Rusya adunay labi ka grabeng mga sangputanan. Sa mga siglo pagkahuman sa Panahon sa mga Kasakit, ang relasyon, panaglalis, ug mga gubat tali sa Rusya ug Polandya, bisan pa sa hitsura, nasyonal-politikal ra; sa tinuod, ang mga isyu nga gipang-away milapas pa sa utlanan sa estado ug sa ilang mga sakop sa impluwensya; kining mga panghitabo adunay mas lawom nga kahulugan sa kasaysayan sa simbahan, kay kini miresulta sa pagkawala sa bisan unsang posibilidad sa paghiusa sa mga Simbahan. Ang mga sayop sa duha ka gobyerno ug sa eklesiastikal nga hirarkiya, nga naghimo og paspas nga paghukom base sa mga panghitabo nga lokal ra ang kahulugan; ang

[866] Sukad niadtong 1037, ang lingkoranan sa ulo sa Simbahang Ruso, ang Metropolita sa Kyiv, mao ang Kyiv. Si Metropolita Cyril II (1240–1280) nagpuyo nga mag-ilis-ilis sa Kyiv ug Vladimir sa Klyazma; ang iyang manununod, si Metropolitan Maxim (1283–1305), mibalhin nga permanente sa Vladimir niadtong 1299. Si Metropolitan Peter (1308–1325) mibalhin sa iyang puy-anan gikan sa Vladimir paingon sa Moscow. Ang mga diyosesis sa habagatang-kasadpan sa Rusya nahimutang sa Lithuania niadtong panahona. Niadtong 1448, gitudlo si Jonah nga Metropolitan sa Moscow. Gikilala ni Casimir IV, Hari sa Poland ug Dakong Dukes sa Lithuania, ang kanonikal nga hurisdiksyon ni Jonah sa mga diyosesis sa Lithuania pinaagi sa usa ka espesyal nga charter (1451). Niadtong 1458, Si Gregorio Mamma, Patriarka sa Constantinople, mitudlo og espesyal nga 'Metropolitan sa Kyiv' – si Gregorio Bulgarin – aron dumalahan ang siyam ka diyosesis sa Lithuania (Bryansk, Smolensk, Przemyśl, Turov, Lutsk, Volodymyr-Volynskyi, Kholm ug Halych). Pagkahuman sa kamatayon ni Metropolitan Jonah (1461), gihatagan ang mga Metropolitan sa Moscow sa titulo nga 'sa Moscow ug sa Tibuok Rus'. Sukad niadto, ang Metropolis sa Kyiv misunod sa kaugalingong talagsaong historikal nga agi. Tan-awa bahin niini nga hilisgutan: Sokolov, D. *Ang Kasaysayan sa Pagbahin sa Rusong Metropoliya* (1900); Sokolov, P. *Ang Rusong Obispo gikan sa Byzantium ug ang Katungod sa Iyang Pagpili hangtod sa Sinugdanan sa ika-15 nga Siglo* (1913); ug usab: Makarii, mga bolyum 4–5, ug Golubinsky, bolyum 2, p. 1.

kapait sa mga lider sa lain-laing paksyon ug ang ilang dili angay nga mga buhat, nga naghatag og ngitngit nga landong sa tibuok kasaysayan sa Unyon sa Poland ug Kasadpang Rus' – kining tanan naghimo sa duha ka Kristohanong denominasyon nga magkaaway. Ang mga 'iskismatiko' ug 'heretiko' sukad niadto gipahimutang nga magkasumpaki, ug walay lain nga politikal nga lihok, walay lain nga panitikang kontrobersiya, ang nakaila sa ingon nga panag-away, mga pasangil ug pagpanamastamas. Kini duha ka magkaaway nga kampo nga, bisan pa niana, dili magmalampuson kung walay usag usa.

Ang mga impluwensya sa kulturang Kasadpan, ug labi na ang edukasyong Kasadpan, mas milalom pa ang gamot sa espirituhanong kinabuhi sa Habagatang-Kasadpang Rus'; kini labi nga napadayag sa ikaduhang tunga sa ika-16 nga siglo. Hinay-hinay, nakaabot kining mga bag-ong uso sa Muscovy, ug nagpadayon kini nga proseso hangtod sa mosunod nga siglo[867] . Kining mga impluwensya mitubo og lawom kaayo sa natad sa edukasyong eskuylahan; mitungha ang mga eskuylahan sa daghang mga lungsod, nga kadaghanan gitukod sa mga Ortodoksong brotherhood, diin ang ilang kurikulum ug pamaagi sa pagtudlo nagpakita sa impluwensya sa Kasadpan. Niadtong 1615, natukod ang Eskwelahan sa Kyiv Brotherhood; niadtong 1631, nagtukod si Metropolitan Petro Mohyla og kolehiyo, nga sa ulahi nahimong Kyiv Theological Academy. Nahibal-an gikan sa kasaysayan sa Kyiv College nga ang sistema sa akademik ug teolohikal nga edukasyon didto hapit pareho gayud sa mga kolehiyo sa Heswita, uban sa ilang eskwelastikong pamaagi sa pagtudlo. Hinay-hinay, ang pipila ka Katolikong teolohikal nga doktrina misulod sa teolohikal nga literatura sa Habagatang Rusya. Daghang mga miyembro sa klero, komunidad sa mga monghe ug mga obispo nga nakat-on didto o nagpalapad sa ilang kahibalo pinaagi sa pagbasa sa ingon nga literatura ang mihilig modawat niining mga doktrina ug busa nahimong mga tig-awhag sa Katolikong panan-aw sulod sa eklesiastikal nga kinabuhi sa Metropolis sa Kyiv[868] . Apan, samtang ang ubang monghe[869] ug mga obispo hugot nga misunod sa mga pagtulon-an sa Simbahang Ortodoksong Griyego, usa ka kusog kaayong kontrobersiya ang misulpot bisan pa didto, sulod sa Metropolis sa Kyiv, nga miresulta sa pagmantala sa daghang mga teolohikal nga traktado[870] .

Kining tanan gisubay pag-ayo sa Moscow, ug hapit tanan nga eklesiastikal nga sinulat nga gihimo sulod sa Metropolis sa Kyiv gisuspetsahan nga 'Latin nga erehiya'; gikuha usab ang mga lakang sa pagpanalipod. Atong hisgutan lamang ang labing bantugan niini. Busa, niadtong 1620, sa panahon ni Patriarka Filaret, usa ka Konseho ang gitigum sa Moscow, nga nagmando nga ang sakramento sa bunyag pagahatagon pag-usab sa mga Katoliko ug Uniate kon gusto nila nga mobalhin sa Simbahang Ruso; sa ilawom ni Patriarka Joasaph (1634–1641), kini nga dekreto gisagol pa gani sa Trebnik (1639), ug sa Konseho sa 1667 pa lang hingpit nga gidili ang pagbunyag pag-usab sa mga Katoliko[871] . Niadtong 1628, gisugo ni Tsar Mikhail ug sa

---

[867] Gikan sa daghang literatura bahin niini nga hilisgutan, atong mahisgutan ang: Sobolevsky, A. Western Influence on the Literature of Muscovy in the 15th–17th Centuries (1899); Shlyapkin, A. Op. cit.; Florovsky, A. The Conflict of Two Traditions in Intellectual Life in Eastern Europe in the 16th–17th Centuries. Prague, 1937; Chodnicki, K. The Orthodox Church and the Polish-Lithuanian Commonwealth. 1370–1632 (1934).

[868] Shlyapkin. Op. cit., pp. 108 ff.; Kharlamovich, K. Western Russian Orthodox Schools of the 16th and Early 17th Centuries (1905); Golubev. Metropolitan Peter (Mogila) of Kyiv and His Associates. Vol. 1 (1883); Makarii (Bulgakov). Kasaysayan sa Akademya sa Kyiv (1843); Titov, F. Mas Mataas nga Edukasyon sa Kyiv Ukraine (1924); Golubev. Kasaysayan sa Teolohikal nga Akademya sa Kyiv. Ang Panahon ni Mohyla (1886); Petrov, N. Ang Akademya sa Kyiv sa Ikaduhang Katunga sa ika-17 nga Siglo (1885).

[869] Usa ka makapaikag nga personalidad sa Griyegong Ortodoks nga partido mao ang monghe nga si Ioann Vishensky (namatay sa unang kwarter sa ika-17 nga siglo). Tan-awa: Zhitetsky, I. Ang Literal nga Kalihokan ni Ioann Vishensky (1890); Franko, I. Ivan Vyshenskyi ug ang Iyang mga Buhat (1895); ang uban sa iyang mga sinulat gipatik sa: AYUZR. 2 (1865). pp. 205–270; Arkh. YUZR. 1. 7 (1887). pp. 19 ug mosunod ug sa: Golubev, S. Metropolitan Peter (Mogila) of Kyiv. 1 (1883). Apéndis. pp. 67 ug mosunod. Ang mga sinulat ni Vishensky naghatag og daghang materyal bahin sa sosyal nga relasyon ug kinabuhi sa mga monghe sa Habagatang Rus' niadtong panahona.

[870] Lapad kaayo kini nga literatura. Among hisgutan ang mosunod lamang: 'Monumento sa Polemikong Literatura sa Kasadpang Rus' sa: RIB. 7 ug 19; Arkhangelsky, A. 'Ang Pakigbisog Batok sa Katolisismo ug Kasadpang Rus' nga Literatura sa Katapusan sa ika-16 ug Unang Katunga sa ika-17 nga Siglo', sa: Readings. 1888. 1; dugang pa: Makarii. 10; ug usab ang buhat ni A. Florovsky nga gihisgutan sa ibabaw. Mga espesyalisadong monograpo: Zavitevich, V. Ang Palinodia ni Zacharias sa Kopysten ug ang Iyang Dapit sa Kasaysayan sa Polemikang Kasadpang Ruso sa ika-16 ug ika-17 nga mga Siglo (1883); Sumtsov, N. Ioannikiy Galyatovsky (1884); ang maong awtor. Mahitungod sa Kasaysayan sa Panitikang Habagatang Ruso sa ika-17 nga Siglo. 1. Lazar Baranovich (1885); Sichevskaya, K. Pamva Berinda, sa: Mga Pagbasa sa Katilingban ni Nestor ang Kronikador. 23. 1 (1912); Otrokovsky, V. 'Taras Zemka, usa ka 17th-siglo nga personalidad sa Habagatang Rusya', sa: Koleksyon sa Departamento sa Pinulongang Ruso. 96. 2 (1921).

[871] Makarii. 11. pp. 25 ug mosunod; 12. pp. 171, 195–197; Grenkov, A. 'Ang Konseho nga gihimo sa Rusya ubos ni Patriarka Filaret niadtong 1620, ug ang mga dekreto niini', sa: Prav. sob. 1864. 1. pp. 153–180. Mahitungod sa mga lakang batok sa mga Katoliko nga gihimo atol sa paghari ni Tsar Alexei, tan-awa: Makarii. 11. p. 232.

Patriarka ang pagsunog sa mga buhat ni Archimandrite Cyril Tranquillion sa Chernihiv; sa samang panahon, gibabagan ang tanang libro sa Lithuanian press—mao ang mga gipatik sa Lithuania o Ukraine. Sa wala pa niini, kini lapad nga gipakatag sa Moscow, misulod sa mga monastikong librarya ug nakuha sa mga pari ug obispo[872] . Niadtong 1644, gipatik ang usa ka koleksyon nga nailhan nga 'Libro ni Cyril', nga gituyo aron pasanginlan ang 'mga Romano ug mga Latino, ingon man ang mga Lutero ug mga Calvinista', aron 'pahilomon ang mga heretikal nga dila'[873] . Apan, laing koleksyon ang nakakuha og mas lapad nga sirkulasyon – ang 'Libro sa Pagtuo', nga sa ulahi nahimong dako kaayo'g kahulugan para sa mga Daang Magtutuo (mga skismatiko). Gisulat kini ni Nafanail, igumen sa Monasteryo ni San Miguel sa Kyiv, mga tuig 1644, ug gipatik sa Moscow uban sa pipila ka mga kausaban niadtong 1648.[874]

Wala'y nakapugong sa paglapta sa impluwensya sa Habagatan sa Rusya, bisan ang gobyerno o ang mga awtoridad sa simbahan. Usa pa ka hinungdanon nga butang mao nga sukad pa sa 1330s ug 1340s, daghang monghe, tungod sa pagpanlupig sa mga Poles, ang nilayas tagsa-tagsa o sa mga grupo gikan sa Metropolis sa Kyiv paingon sa Muscovy ug nagkawalat sa nagkalain-laing mga monasteryo[875] . Gikinahanglan ni Patriarka Nikon ang mga edukadong tawo alang sa pag-usab sa mga liturhikal nga libro nga iyang gisugdan, ug makakaplag ra siya og ingon nga mga tawo sa Metropolis sa Kyiv. Nagpasabot kini nganong sa kana nga panahon, daghang monghe gikan sa mga monasteryo sa habagatan sa Rusya ang miabot sa Moscow, miapil sa pag-rebisa sa mga libro isip mga manunulat, tighapsay sa teksto, ug maghubad[876] . Si Tsar Alexei Mikhailovich, bisan pa sa iyang konserbatibong panan-aw sa simbahan, nakaila nga ang kinabuhi sa simbahan nag-antos tungod sa kakulang sa edukasyon ug kahibalo sa mga klero. Misulod pa gani ang impluwensya sa Kasadpan sa pamilya sa hari: si Prinsesa Sophia ug si Tsarevich Fyodor gipadako sa espiritu nga lahi kaayo sa kaniadto nga normal[877] . Niadtong 1649, gipadala ni Tsar Alexei ang usa ka espesyal nga mensahe ngadto sa Metropolitan sa Kyiv nga naghangyo nga ipadala sa Moscow ang 'mga magtutudlo aron hubaron ang Bibliya sa Griyego ngadto sa Slavonic nga pinulongan, aron mag-alagad kanamo, ang Dakong Soberano, sa pipila ka panahon'. Sama sa pagdapit sa Moscow kang Maxim aron buhaton ang parehas nga buluhaton sa sinugdanan sa ika-16 nga siglo, gikinahanglan usab karon ang angay nga mga tawo gikan sa gawas – ingon ana ka gamay ang nahimo sa edukasyon sa milabay nga usa ka siglo sukad niadto. Lakip sa uban, tulo ka monghe ang miabot sa Moscow niadtong panahona nga angay hatagan og espesyal nga pagtagad. Sila mao sila Arseny Satanovsky, Damaskin Ptitsky ug Epiphany Slavinsky[878] .

Ang monghe nga si Epiphanius Slavinetsky nagdula og labi ka hinungdanon nga papel sa pagrepaso sa mga liturhikal nga libro nga gihimo ubos ni Patriarka Nikon ug sa kontrobersiya nga mitumaw pagkahuman bahin sa pagbalhin sa Balaang mga Gasa. Siya usa ka tawo nga wala magpaila sa Moscow pinaagi sa bisan unsang kalihokan nga labi ka makapansin sa ordinaryong manan-aw; sa kasukwahi, siya usa ka mapainubsanon, talentado, ug matinud-anong tawo sa moralidad nga kanunay nagpabilin sa landong. Siya usa ka tipikal nga tawo sa pagkat-on, nagpabilin nga layo sa kasamok ug kagubot sa Moscow. Apan, tungod sa iyang kinaiya ug edukasyon, nakaimpluwensya siya sa uban ug nakatambag sa mga estudyante nga sa ulahi nagdula og aktibo nga papel sa publikong kinabuhi.

Si Epiphanius lagmit nga natawo sa lungsod sa Pinsk, sa Kasadpang Rus', sa usa ka adunahan nga pamilya. Nagtuon siya sa Kiev Brotherhood School sa wala pa ang 1631, sa ato pa, sa wala pa mareporma ang eskwelahan ni Metropolitan Peter (Mogila), sa dihang naghari pa didto ang tradisyon nga Greko-Slavonic. Niadtong panahona, nakadawat siya sa iyang edukasyon sa ug nakatigom og daghang kahibalo sa pilolohiya sa mga pinulongang Griyego ug Slavonic. Nipuyo si Epiphanius og 10 o 12 ka tuig sa nagkalain-laing eskwelahan sa kasadpang Poland, nga nagtugot kaniya sa hingpit nga pagtuon sa Polako ug Latin. Sa sayong bahin sa 1640s, gisugdan niya ang iyang mga panata sa pagka-monasto sa Kyiv-Pechersk Lavra, ug sa 1642 nahimo na siyang magtutudlo sa maong Brotherhood School diin siya mismo kaniadto nagtuon. Nagatudlo

---

[872] SGGD. 3. Blg. 77; Makarii. 11. pp. 48 ug mosunod; Shlyapkin. Op. cit. pp. 108, 100.

[873] Makarii. 11. p. 122.

[874] Ibid. 11. p. 124.

[875] Bagaley. Op. cit., sa: Readings. 1887. 2. p. 162; Makarii, Obispo. 'Historikal nga Deskripsyon sa Krasnogorsk Monasteryo', sa: Readings. 1880. 3. p. 81; Belokurov. Materials (1888). pp. 79, 162, 164.

[876] Kapterev, N. 'Si Patriarka Nikon isip usa ka Reformador sa Simbahan ug ang Iyang mga Kaatbang', sa: Prav. Sob. 1887. 1. p. 145.

[877] Ikompara ang paghulagway kang Alexei sa: Kljutschewskij, V. *Geschichte RuЯlands*. Vol. 3.

[878] AYUZR. Vol. 3. Blg. 259. pp. 323–324: Einhorn, V. 'Mahitungod sa mga Relasyon', sa: Readings. 1893. Vol. 2. pp. 38–39; Kljutschewskij. Vol. 3. p. 302.

siya didto hangtod sa 1649. Niining panahona, namahimong talagsaon si Epiphanius tungod sa kadasig nga iyang gipakita sa iyang pagpaningkamot sa pagtuon. Apan dili lang tungod niini siya nakakuha og pagtagad sa Moscow. Gikan sa usa ka buhat nga gisulat sa ulahi sa iyang estudyante, ang monghe Euthymius, 'Mahitungod sa Labing Maalamon nga Hieromonk Epiphanius sa Slavintsy', klaro nga si Epiphanius kabahin sa gamay nga grupo sa mga eskolar sa Kyiv nga nagpabilin nga layo sa impluwensya sa Polish-Katoliko, hugot nga nagpabilin nga Orthodox, ug matinud-anon sa mga pagtulon-an sa Simbahang Orthodox sa Gresya[879] . Tungod gayud niini, siya gisaligan ug gipasidunggan sa Moscow; dili katingad-an nga ang iyang panan-aw sa panginahanglan sa pag-ayo sa mga liturhikal nga libro nakapalig-on sa determinasyon ni Nikon nga ipatuman ang reporma, sama sa mabasa usab sa buhat ni Euthymius nga 'On the Most Wise Hieromonk Epiphanius'. Sulod sa hapit 30 ka tuig – namatay si Epiphanius niadtong 1675 – nagtrabaho siya sa Moscow sa pag-rebisa sa mga libro ug paghubad sa mga buhat sa mga Amahan sa Simbahan[880] .

2. Ang Monghe Euthymius ug ang Patriarka Joachim isip mga representante sa konserbatismo sa Moscow

Dili patas nga isulti nga mga ignorante ra ang nagpuyo sa Moscow niadtong panahona. Kauban sa iladong konserbatismo sa simbahan ug istrikto nga relihiyon, aduna usab dakong kauhaw sa edukasyon ug kahibalo. Samtang ang uban nagtutok sa Kasadpan, ang uban nangita og kahibalo gikan sa karaang tinubdan, ang Griyegong Orthodox nga kalibutan. Usa ka grupo sa mga tawo nga naengganyo sa kulturang Griyego ang nagtigom sa palibot ni Epiphanius, nga aktibo sa Monasteryo sa Chudov – lisod isulti kung kini ba usa ka tinuod nga eskwelahan[881] – ug, pinaagi sa kanunay nga pakig-uban kang Epiphanius, pagtabang kaniya sa pagkopya sa mga libro ug pagbasa sa lain-laing mga buhat, napalapdan nila ang ilang panan-aw.

Usa ka talagsaong personalidad sa sirkulo ni Epiphanius mao ang monghe nga si Euthymius, nga sa ulahi mitabang kang Patriarka Joakim sa iyang pakigbisog batok sa 'erehe sa pagsimba sa pan'. Si Euthymius († 1705) usa ka yano nga monghe sa Monasteryo sa Chudov, apan tingali labaw pa sa simpleng tsansa ang nagdala kaniya ug kang Epiphanius, nga nangitag dalangpanan ug nagtrabaho sa maong monasteryo. Si Euthymius usa ka tawo nga natural nga may gasa ug taas kaayo og kuryosidad; maayo kaayo siyang nakahibalo sa pinulongang Griyego ug nahimong pangunang katabang ni Epiphanius; pagkahuman gipino pa niya ang iyang teolohikal nga kahibalo ug nagpadayon sa pagtrabaho isip maghubad ug manunulat sa simbahan[882] . Ang iyang kontra sa teolohikal nga panaglalis ug usa ka suporter sa 'Latin Party', si Hieromonk Sylvester Medvedev, nagtumong kaniya sa iyang *Confession of Repentance* ingon nga 'usa ka masigasig nga kampyon sa kamatuoran, kampyon sa Simbahan, ug tigpanalipod sa pagtuo'[883] , ug bisan pa man nga kini gisulti uban sa pipila ka limbong ug kalkulasyon, Ang kinabuhi ug buhat ni Euthymius bisan pa niana nagpamatuod sa kamatuoran nga siya nailhan tungod sa iyang hugot nga pagtuo, usa ka talagsaong pagka-direkta sa pagpahayag sa iyang panan-aw, ug pagdumot sa tanang dili-Ortodoxong impluwensya nga hapit na mahimong pagdumot. Sa dihang, sa 1880an, misidlak ang usa ka mabangis nga panaglalis sa katilingban sa Moscow bahin sa pagbalhin sa Balaang mga Gasa, Si Euthymius nahimong usa sa mga nangunang partisipante niini ug ang labing masigasig nga katabang sa kulang sa edukasyon nga Patriarka Joakim; sa tinuod, posible nga siya gayud ang tinuod nga nagpahimulos sa hugot ug istriktong mga lakang ni Joakim batok sa 'erehe sa pagsimba sa pan'. Si Euthymius ug si Joachim mao ang katapusan sa mga Mohican sa konserbatismo sa Moscow, ang katapusang mga kampyon sa ideya nga 'ang Moscow mao ang Ikatulong Roma'.

Walay lain nga personalidad nga nagpamalandong sa nagkamatay nga konserbatismo sa Moscow uban sa ingon ka kusog ug kaisog sama sa Patriarka Joachim (1674–1690). Natawo siya niadtong 1620 sa pamilya

---

[879] Tan-awa ang traktado ni Euthymius bahin kang Epiphanius, sa: Evgeny. Dictionary of Clerical Writers. Vol. 1. pp. 178–183; ug sa: Osten (1865). p. 70; Shlyapkin. Op. cit., p. 149; Einhorn. Op. cit., p. 1113. Mahitungod kang Epiphanius, tan-awa: Pevnitsky, V. 'Epiphanius sa Slavintsy, usa sa mga nangunang personalidad sa Rusyano nga eklesiastikal nga literatura sa ika-17 nga siglo', sa: TKDA. 1861. 2–3; Rotar, I. 'Epiphanius sa Slavintsy, usa ka pigura sa literatura sa ika-17 nga siglo', sa: Kiev Articles 1900, pp. 10–12.

[880] Eingorn. Op. cit., sa: Readings. 1899. 2. pp. 1013–1026; Rotar. Op. cit. 11. p. 199 ug mosunod.

[881] Rotar. Op. cit., vol. 12, p. 383.

[882] Lain pa, gihubad ni Euthymius ang pipila ka mga buhat ni Dionysius sa Alexandria, pipila ka mga katechetical nga diskurso ni San Cyril sa Jerusalem, ug siya mismo misulat og pipila ka mga buhat nga moral ug makapahimoon. Filaret. Review. 2nd ed. Vol. 1. pp. 259–261; Brailovsky, S. 'Ang Sermon sa Kaluoy sa Monghe nga Chudov nga si Euthymius', sa: PDP. 100 (1894); Deskripsyon. 2. 3. Introduksyon. pp. 424, 447, 461, 501, ug uban pa.

[883] Deskripsyon. 2. 3. p. 501; Osten (1865). p. 93; Shlyapkin. Op. cit. p. 231.

Savelov, usa ka pamilya sa mga militar nga alagad nga dili dako ang kahimtang, ug sa sinugdan misilbi siya sa militar sa Habagatan sa Rus', dili layo sa Kyiv. Pagkahuman sa kamatayon sa iyang asawa ug mga anak, nagpasiya siya nga mohimo og mga panata sa pagka-monasto ug, niadtong 1655, misulod siya sa Monasteryo sa Mezhigorsk sa Kyiv. Wala mailhi kung giunsa niya pagkaila kang Patriarka Nikon—tingali samtang naa siya sa Moscow sa pipila ka buluhaton—apan nahibal-an nga niadtong 1657 gitudlo siya ni Nikon nga magtutukod sa Monasteryo sa Iversky, nga iyang gitukod. Usa ka kaubanan ug kaaway ni Joakim, si Diakono Theodore—sa sinugdan usa sa mga 'nagdayeg sa pan' ug sa ulahi usa ka masigasig nga tigasuporta sa pagkabahin—miangkon uban sa mapait nga pagpanag-ingon nga si Joakim kaniadto dili marunong mobasa ug mosulat ug bag-o pa lang siya nakat-on sa Iversky Monasteryo; sa wala pa kana, dili siya makabasa o makasulat, wala'y nahibaloan sa mga butang sa simbahan ug wala gyud masabti ang serbisyo (tingali ang pasabot ni Theodore mao nga si Joachim dili relihiyoso sa kinaiyahan. – I. S.), usa siya ka sundalo nga nagpuyo sa mga hilit nga baryo ug nangayam og kuneho (!), ug talagsa ra mosulod sa simbahan, sa mga dagkong pista lang[884] . Bisan pa kon nagpasobra si Theodore, kinahanglan gihapon nga ilhon nga, bisan sa iyang panahon, si Joachim usa ka walay edukasyon nga tawo; apan, aduna siyay praktikal nga panghunahuna ug komon nga sentido, nga sa paghiusa sa literariong talento ni Euthymius—nga nagsilbi isip usa ka personal nga sekretaryo kaniya—nagtugot kaniya sa pag-apil sa mga teolohikal nga debate. Tingali kini nga komon sensi – o, sa mga pulong ni Theodore, ka-astig – maoy hinungdan sa paspas nga pagsaka ni Joachim sa tumoy sa gahum sa simbahan.

Tungod sa suporta ni Boyar F. Rtishchev, nga siya mismo usa ka dakong tig-awhag sa edukasyong Kasadpan – nga nagpakita nga si Joachim nakahimo sa paghimo og mga higala ug pagpangita og mga patron bisan pa sa mga grupo nga wala mouyon sa iyang mga panan-aw – – gitahasan siya nga mag-abbot sa Monasteryo ni San Andres sa Moscow, unya bursar sa Monasteryo sa Novospassky, nga labi ka duol sa pamilya sa hari, ug sa 1664, si Joachim nahimong archimandrite sa Monasteryo sa Chudov sa Moscow. Nakab-ot niya ang espesyal nga pabor ni Tsar Alexei pinaagi sa iyang 'pagkamatinud-anon sa ritwal' ug sa iyang pagkamaabiabihon, ingon sa sarkastikong pagkomento sa maong Diakono Theodore. Niadtong 1673, sa dihang si Joachim—lagmit dili nga walay pakialam ang Tsar—gitahasan nga mahimong Metropolitan sa Novgorod, misaka na siya sa labing taas nga ranggo sa eklesiastikal nga hirarkiya. Didto, napamatud-an ni Joachim nga usa siya ka may awtoridad nga hierark, nga nagdumala sa iyang diyosesis uban sa kaestriktohan ug gipahinungod ang iyang pangunang pagtagad sa pagsunod sa mga pormalidad sa simbahan. Bisan pa niana, ang uban sa mga administratibong lakang ni Joachim napamatud-an nga mapuslanon; pananglitan, ang iyang mga dekreto mahitungod sa mga pari sa parokya ug ang bag-ong sistema sa pagpataw og buhis sa mga pari, nga iyang gipaila-ila sa ulahi (niadtong 1675 ug 1687) alang sa tibuok Simbahang Ruso. Gihimo niya ang tanan aron masiguro ang materyal nga kaayohan sa mga pari sa parokya, pinaagi sa pag-apod-apod og yuta sa mga parokya; sa ilawom sa iyang pagpangulo, gipawagtang ang Opisina sa Monasteryo (1677), ug sa isyu sa hurisdiksyon sa mga pari, malampuson si Joachim sa hingpit nga pagtangtang sa mga sekular nga awtoridad gikan sa paglimbong sa mga korte sa simbahan[885] .

Sa tinuod, si Joakim utang ang iyang karera kang Patriarka Nikon; apan ang iyang pagtratar sa kanhi patriarka samtang siya naa sa katapusang dapit sa iyang pagbiya, sa Monasteryo sa Kirillov (nga gihimo ni Joakim), naglarawan kaniya nga dili maayong tawo. Gibaliwala ni Joachim, nga mapugos ug makasarili, ang tanang paningkamot ug bisan pa ang mga hangyo ni Tsar Fyodor aron mapagaan ang kahimtang ni Nikon. Sa samang higayon, si Joachim usa ka masigasig nga tigasuporta sa mga reporma ni Nikon ug usa ka manlutos sa iyang mga kaatbang sa ideolohiya. Gipaka-antos niya ang mga skismatiko uban sa kalupigan, relihiyosong fanatismo, ug pagka-intransigente. Apan ang tanang aspeto sa kinabuhi sa Moscow diin klaro ang impluwensya sa Kasadpan nakasinati usab sa hugot nga pagsupak ug pagpanamastamas ni Joakim. Ang mga 'Langyaw' ug 'Latino' kanunay nga giisip niyang erehe; iyang gisalikway ang pagdawat sa mga langyaw nga embahador, ang paglingkod o pagkaon uban kanila sa lamisa sa tsar, ug wala niya gitugotan ang mga langyaw sa pag-apil sa mga banal nga serbisyo nga iyang gipangulohan. Sa pagbasa sa iyang testamento, makita nato sa atubangan ang hulagway sa usa ka relihiyosong fanatiko ug pormalista, ug kini sa usa ka panahon nga ang

---

[884] Mga Materyal para sa Kasaysayan sa Pagkabahin. Gih. N. Subbotin. 6 (1879). p. 227. Shlyapkin. Op. cit. pp. 140–141. Ikumpara sa walay basihanan nga mga pag-angkon bahin sa edukasyon ni Joachim sa: Lyubimov, S. 'The Struggle between Representatives', sa: ZhMNP. 1875. 180. p. 127; ug usab sa buhat: N. A. A. 'The Patriarchs of Moscow. Patriarch Joachim', sa: Readings. *1847–48. pp. 123–136.*

[885] AI. 4. Mga Blg. 175, 259, 228, 204, 253; 5. Mga Blg. 135, 167, 156, 183, 186; labi na 4. Blg. 204 ug 5. Blg. 75.

kultural ug relihiyosong pormalismo sa Moscow nagkaminos na. Bisan pa man nga ang mga karakter sama ni Ioakim dili tipikal sa sa katapusang kwarter sa ika-17 nga siglo, ang ilang paglungtad nagpamatuod nga ang relihiyosong konserbatismo ug pormalismo sa Moscow mipahimulos sa bag-ong mga tawo ug bag-ong mga panan-aw, bisan pa sa pakigbisog[886] .

3. Si Simeon sa Polotsk ug si Silvestr Medvedev isip mga nagdala sa mga impluwensya sa Kasadpan

Ang pagsulod sa impluwensya sa Kasadpan sa kinabuhi sa Moscow napadali dili lang tungod sa sulod niini, apan labi na gayud tungod sa mga kalihokan sa ilang mga sumuporta, nga labi ka malampuson. Si Hieromonk Silvestr Medvedev nagtindog sa sentro sa 'Kasadpan', o 'Latin', nga paksyon; ang iyang teolohikal nga edukasyon, sa tinuod ang tibuok proseso sa iyang espirituhanong pag-uswag, naporma sa kanunay nga personal nga pakig-uban sa ingon nga mga tawo, pinaagi kanila nakat-on siya sa Kasadpanong paagi sa paghunahuna ug nakab-ot ang Kasadpanong edukasyon, human siya nakumbinsi sa ilang mga bentaha.

Pananglitan, mao kini ang bantog nga Simeon sa Polotsk, nga adunay halapad nga impluwensya sa kultural nga kinabuhi sa Moscow, ug ang iyang mga kalihokan nagbalik kanato sa wala pa ang kasaysayan sa teolohikal nga panaglalis bahin sa transubstantiation sa Balaang mga Gasa. Si Simeon Petrovsky-Sitnianovich, nga natawo niadtong 1629 sa rehiyon sa Polotsk sa Belarus ug busa kasagarang gitawag sa kasaysayan sa literatura nga si Simeon sa Polotsk, mao ang nangunang manalipod sa Kasadpang kalihukan sa kahayag sa Moscow sukad sa iyang pagpuyo didto niadtong 1663. Kung itandi sa iyang kaubay sa panahon ug ideolohikal nga kaatbang, si Epiphanius Slavinetzky, lahi kaayo siya nga tawo; ang edukasyon nga iyang nadawat lahi usab kaayo sa edukasyon ni Epiphanius. Niadtong 1640an, nagtuon siya sa Kyiv Collegium, diin ang iladong taga-amuma ug eskolar sa Habagatang Rusya nga si Lazar Baranovich (1620–1693), nga sa ulahi, isip Arsobispo sa Chernihiv (1657–1692), nagdula og hinungdanong papel sa eklesiastikal nga kinabuhi sa Metropoliya sa Kyiv[887] . Ang iyang ngalan angay nga hisgutan dinhi tungod kay, sa iyang ulahing mga sulat kang Patriarka Joakim bahin sa transubstantiation sa Balaang mga Gasa, gisuportahan ni Lazar Baranovich ang doktrina sa Romano Katoliko, ug mahunahuna nga ang teolohikal nga mga panan-aw ni Simeon nabuo atol sa iyang pagtuon sa Kyiv College. Niadtong panahona, ang eskwelastikong sistema sa pagtudlo milambo sa kolehiyo; kini nakaimpluwensya sa espirituhanong kinaiya sa iyang personalidad ug napadayag sa iyang mga sinulat. Human siya makatapos sa kolehiyo, mibalik si Simeon gikan sa Kyiv paingon sa Polotsk, diin siya mipasa sa mga monastikong panata ug nahimong magtutudlo sa lokal nga eskwelahan. Sa pagbisita ni Tsar Alexei sa siyudad, gihatagan si Simeon sa Polotsk og dungog nga makig-istorya mismo sa Tsar ug ihatag kaniya ang usa ka balak sa pag-abi-abi nga gisulat espesyal alang sa maong okasyon, nga mao'y nakapukaw sa pagtagad sa Tsar kaniya. Busa, ang iyang umaabot nga karera nagsugod samtang naa pa siya sa Polotsk.

Niadtong 1660, nakabaton si Simeon sa Polotsk og kahigayunan nga mabisita sa Moscow, ug usab wala niya palampasa ang higayon nga ihatag sa Tsar ang usa ka panegiriko sa berso ug makuha ang iyang pagtagad. Human masakop ang Polotsk sa mga tropang Polako (1661), mibalhin si Simeon sa Moscow niadtong 1663. Tungod sa mga sulat sa rekomendasyon gikan kang Arsobispo Lazar Baranovich ngadto sa Metropolitan sa Gaz, si Paisius Ligaris—nga nagpuyo sa Moscow niadtong panahona ug pinalangga sa Tsar Alexei—nakahimo si Simeon sa paghimo og koneksyon sa korte sa tsar, nga maalamon niyang gigamit ang iyang talento sa panulaan sa maong proseso. Sa samang panahon, gisugdan niya ang iyang karera sa pagtudlo sa eskwelahan sa Monasteryo sa Zaikonospassky, diin usa sa iyang mga estudyante mao si Silvestr Medvedev, nga sa ulahi nahimong Hieromonk[888] . Dili nato susihon pag-ayo ang purong pampanitikan nga mga kalihokan ni Simeon, kondili magpokus lang kita sa mga aspeto sa iyang kinabuhi sa Moscow nga may kalabotan sa mga panghitabo sa simbahan sa maong panahon.

---

[886] Ang Kinabuhi ug Testamento ni Patriarka Joachim. Gih. ni N. Barsukov, sa: OLDP. 62 (1879). Shlyapkin. Op. cit., pp. 139–144; Belov. Op. cit., in: ZhMNP. 1887. 1; Smentsovsky. Ang Mga Igsoon nga Likhuda (1899).

[887] Ang mga impluwensya sa eskolastisismo klaro kaayo nga makita sa mga sermon ni Baranovich. Duha ka koleksyon sa mga sinulat ni Baranovich ang labi ka nailhan ug lapad ang paglapnag niadtong ika-17 nga siglo: *Ang Espirituhanong Espada* (Kyiv, 1666; ikaduhang edisyon kutob sa 1686) ug *Ang mga Trumpeta sa mga Pulong sa Sermon* (Kyiv, 1674; 2nd ed. 1686). Bisan pa nga misugot si Baranovich sa Romano Katolikong doktrina sa transubstantiation sa Balaang mga Gasa, siya, sama sa daghang mga teolohikal nga iskolar sa Habagatang Rusya, gisalikway ang Filioque sa iyang mga polemikal nga sinulat. Mahitungod kang Baranovich: tan-awa ang nota 865, ug usab: Einhorn. Op. cit. ug Makarii. 12. pp. 535–540, 553.

[888] Maikov. Essays (1889). pp. 8–17; Makarii. 12. p. 640; Mahitungod kang Simeon sa Polotsk: Popov, V. Simeon of Polotsk as a Preacher (1886); Tatarsky, I. Simeon of Polotsk: His Life and Work (1886); ug usab usa ka sayong buhat: Pevnitsky. Simeon of Polotsk, sa: Pravda Obraztsova 1860. Vol. 10, pp. 193–232; Vol. 11, pp. 327–356.

Niabot si Simeon sa Moscow sa panahon nga ang relasyon tali ni Tsar Alexei ug Patriarka Nikon nahimong labi ka tensiyonado[889] , ug sa samang higayon, misidlak ang usa ka polemika batok sa mga lider sa schisma. Gihatagan si Simeon og tahas nga husayon pag-ayo ang mga panan-aw sa mga magtutudlo sa schisma. Busa nahimo ang iyang unang dakong buhat – *Ang Sceptre sa Pagdumala* – nga sa sinugdan giisip nga opisyal nga dokumento sa Konseho batok sa skisma niadtong 1666. Gisulat ni Simeon kining buhata uban sa dakong kaalam sa eskolastika ug kahanas sa polemika, nga nagpakita sa iyang talagsaong kahibalo sa literatura sa simbahan; sa tinuod, gigamit pa gani niya ang mga panultihon gikan sa sinulat ni Maximus ang Griyego ug ni Zinovy sa Otena, ingon man gikan sa mga dekreto sa Konseho sa Stoglav, apan sa samang higayon, ang iyang buhat dili gawas sa pipila ka mga sayop, sa pagbaliko sa mga panan-aw ug pahayag sa mga representante sa pikas partido, sa hugot nga pagpanamastamas sa mga lider sa eskisma, ug bisan sa paggamit sa daghang mga abusadong pulong—usa ka praktis nga kinaiya usab sa medyibal nga polemikal nga sinulat[890] .

Milambo ang iyang karera; gitahasan siya nga magtutudlo sa mga anak sa tsar: ang panganay, Tsarevich Alexei, ug pagkahuman sa iyang kamatayon (1669), ang umaabot nga Tsar Fyodor ug Tsarevna Sophia. Ang hilig sa ulahi ngadto sa Kasadpang kultura ug ang ilang simpatiya sa mga porma niini matud pa tungod gayud sa impluwensya ni Simeon. Kini nagtimaan sa pagsugod sa labing maayong yugto sa iyang kinabuhi; nagpuyo siya sa kahayahay, ug ang korte sa tsar nahimong sentro sa iyang mga kalihokan, diin siya nagwali, nagsulat og mga balak sa pagdayeg, mga dula, ug uban pang mga buhat sa literatura. Masigasig niyang gisuportahan ang sugyot nga pagtukod og akademya sa Moscow, nga, sumala sa usa ka plano nga gihulagway mismo niya o sa iyang estudyante nga si Silvestr Medvedev, ginamodelo sa Kyiv Collegium. Hangtod sa iyang kamatayon niadtong 1680, si Simeon nagpabilin nga usa ka respetadong personalidad, usa ka nailhang iskolar ug usa ka bantugang tawo sa literatura.

Ang daghang kalihokan ni Simeon sa Polotsk sa korte sa tsar ug sa katilingban sa Moscow (nakaila siya sa daghang pamilya sa boyar ug mga miyembro sa klero), ingon man ang iyang nagkadako nga kasikat, nagpamatuod sa nagkadako nga impluwensya sa kulturang Kasadpan sa Moscow. Ang iyang monghe nga kapa, nga aksidenteng iyang gisul-ob, ang iyang mga sermon nga *[891] *, nga puno sa retorika ug patos, ug ang iyang diplomatikong kahanas sa pakig-atubang sa istriktong Patriarka Joakim—nga, sa kinaiyahan ug pagtuo, kaatbang ni Simeon—tanan niini nagpabilin kaniya nga walay duhaduha sa mata sa mga konserbatibong grupo sa Moscow. Nakapamatud-an niya ang iyang 'ortodoksiya' sa iyang buhat nga *The Crown of Faith* (1670). Ang *The Crown*, sa pagkasulti, usa ka paningkamot sa paglatid sa ortodoksong dogma. Gibase ni Simeon kining eksposisyon dili sa Kredong Nicene-Constantinopolitan, kondili sa 'Kredong Apostoles' (mga kapitulo 4–16), nga, katingalahan, wala dayon nakapukaw og pagduhaduha sa mga konserbatibo sa Moscow, bisan pa man sa Moscow kini unta giisip nga usa ka 'heretikal nga tendensya'—bisan pa, Gikritikar pag-ayo ni Simeon dinhi ang doktrina sa Romano Katoliko sa Filioque. Sa ulahing mga polemika lamang gisaway siya sa monghe nga si Euthymius tungod niining sayopa, ingon man sa iyang paggamit og ebidensya nga gikuha gikan sa mga buhat nila Anselm, Duns Scotus, Thomas Aquinas ug Bellarmine. Niadtong panahona, ang tanang 'Latin nga pagliko' nga anaa sa mga sermon ni Simeon gipundok ni Euthymius isip ebidensya nga nagpasangil[892] . Klaro nga ang tibuok panan-aw sa kalibutan ni Simeon dili pareho sa panan-aw sa Moscow, ug ang mga tawo nga nakig-uban kaniya o nagtuon sa ilawom niya hinay-hinay nahimong mga sumusunod sa Kasadpanong Pagpanghingagaw sa Kahibalo, ug sa pipila ka bahin sa iyang 'pagkahilig sa Latin', labi na kay dili lang si Simeon sa Polotsk ang nagpakaylap sa ingon nga mga panan-aw sa Moscow.

Usa sa mga tawo nga hugot nga misalikway sa kultural nga konserbatismo sa Moscow ug nakaila sa pagka-labaw sa kulturang Kasadpan mao, siyempre, ang hieromonk Simeon Medvedev, nga nailhan sa iyang sekular nga ngalan nga Silvestr, usa ka talagsaong personalidad dili lang tungod sa iyang trahedyang kapalaran kondili usab tungod sa iyang kinaiya. Ang kahinungdanon sa papel nga iyang gipakita sa mga teolohikal nga debate sa iyang panahon nag-awhag sa iyang malampusong kaatbang, ang monghe nga si Euthymius, sa

[889] Makarii. Bol. 12, pp. 443, 592.

[890] Maikov. Op. cit., pp. 27 ug mosunod; Makarii. Vol. 12, p. 681. Ang unang edisyon gipatik niadtong 1667.

[891] Ang mga koleksyon ni Polotsky nga *Obed Dushevny* ug *Vecherya Dushevnaya*, nga gipatik *niadtong 1682–83, naglangkob sa: ang una – mga sermon sa Domingo; ang ikaduha – mga sermon para sa mga pista sa Ginoo ug sa Inahan sa Dios; mora-on ug makapahimoong kinaiya, nga naglangkob sa kusgan nga pagpanaway sa mga dautang batasan, mga pamintahan ug sa mga panan-aw sa mga skismatiko, ug uban pa. Pevnitsky. Op. cit. 11. p. 327 ff.*

[892] Pevnitsky. Op. cit. 10. pp. 218 ff.; Osten (1865). pp. 130–137.

pagtipon og usa ka biograpiya sa espirituhanong pag-uswag ni Silvestr, nga sa ulahi gidugangan pa sa ubang mga pagtuon[893] . Niadtong 1665, si Silvestr Medvedev usa ka klerk sa Sekretong Konseho ubos ni Tsar Alexei[894] . Wala siya magdugay sa pag-alagad didto; sa 1672 nagpuyo na siya sa Molchanskaya Hermitage, ug sukad sa 1675 nailhan na siya nga usa ka monghe. Usa ka tuig pagkahuman, makita nato siya sa Monasteryo sa Zaikonospassky sa Moscow, diin nagpuyo niadtong panahona si Simeon sa Polotsk. Kanunay silang nagkontak, ug sukad niadto nahimong klaro ang impluwensya ni Simeon kang Sylvester. Ang mga pakighinabi kang Simeon sa Polotsk ug ang pagbasa sa mga libro gikan sa iyang personal nga librarya—nga naglangkob sa daghang mga buhat gikan sa Habagatang Rusya ug sa Kasadpan (ang iyang kaatbang nga si Euthymius gisaway gayud si Silvestr tungod sa pagtuon niini nga mga Latin nga libro)—nagpalambo sa edukasyon ni Silvestr ug nagpasiugda sa iyang kuryosidad. Nakatabang siya kang Simeon sa Polotsk sa nagkalain-laing mga proyekto sa panukiduki[895] . Pagkahuman sa kamatayon ni Simeon sa Polotsk (25 Agosto 1680), tingali sa iyang rekomendasyon, gitudlo si Sylvester nga pangunang magtutukod sa Zaikonospassky Monasteryo ug gidumala ang eskwelahan ni Simeon, diin gisaligan siya sa pagtudlo og Latin[896] .

Niadtong maong tuiga gihimo ni Silvestr ang iyang unang pampublikong pakigpulong bahin sa teolohiya. Ang sugilanon nag-ingon niini: sa dili pa kini, miabot sa Moscow si Jan Belobotsky; tungod sa plano ni Polotsky nga magtukod og mas taas nga eskwelahan sa Moscow, nangita siya og posisyon isip magtutudlo sa maong wala pa'y eskwelahan. Ang iyang kagahapon ug relihiyosong pagtuo medyo dili klaro; gikan siya sa Kasadpang Rus', apan dili siya Katoliko, ug sa iyang mga pulong daw wala siya'y giila nga partikular nga denominasyon, samtang sa samang higayon hugot niyang gisalikway ang sakramento sa Banal nga Komunyon sa Kristohanong Simbahan. Ang mga hungihong bahin sa 'Luteranong erehe' ni Belobotsky nakaabot sa Patriarka, ug gipangayo ni Joachim nga ipresentar niya ang iyang 'pag-angkon sa pagtuo'. Gihatagan si Medvedev og tahas sa pagsupak sa sinulat nga 'pag-angkon sa pagtuo' ni Belobotsky; kini nagpakita, sa usa ka bahin, nga si Medvedev walay bisan unsang pagduhaduha niadtong panahona, ug sa pikas bahin, nga ang iyang teolohikal nga edukasyon giila nga labing bililhon. Niadtong Hulyo 11, 1681, usa ka miting ang gihimo sa mga kuwarto sa Patriarka diin gisupak ni Medvedev ang mga panan-aw ni Belobotsky, nga Calvinista ang kinaiya, pinaagi sa paglatid sa pagtulon-an sa Simbahang Sidlakan mahitungod sa sakramento sa Banal nga Komunyon[897] . Lagmit nga kini nga kadaugan sa teolohikal nga debate nakapadasig kang Medvedev ug nag-awhag kaniya sa dugang panukiduki sa teolohiya. Nagsulat siya og usa ka traktado nga giulohan og 'Ang Buhing Pan', sa porma sa usa ka dayalogo tali sa magtutudlo ug sa iyang estudyante, diin iyang hayag nga gipadayag ang Katolikong pagtulon-an bahin sa higayon sa transubstansyasyon sa Balaang mga Gasa: 'Ang pangutana sa mga estudyante: Sa unsang punto sa Banal nga Liturhiya ang pan gi-transubstantiate ngadto sa Labing Balaan nga Lawas ug ang bino ngadto sa Labing Balaan nga Dugo ni Kristo?

---

[893] Kini mao ang iladong 'Osten', nga gikompila subay sa mga sugo ni Patriarka Joakim sa monghe nga si Euthymius gikan sa nagkalain-laing mga dokumento ug gidugangan sa mga paliwanag nga nota ug mga sinulat ni Euthymius mismo (1690). Ang unang edisyon gipatik sa Kazan niadtong 1865. Usa ka mubo nga biograpiya ni Silvestr Medvedev gihatag ni S. Belokurov sa pasiuna sa iyang buhat *Izvestie istinnoe* sa: *Chteniya*. 1885. 4; usa ka komprehensibo nga monograpiya: Prozorovsky, A. *Silvestr Medvedev*, sa: *Chteniya*. 1896. 2–4; ug usab: Kozlovsky, I. 'Silvestr Medvedev', sa: TKDA. 1895. 2, 3, 5.

[894] Ang Sekretong Orden mao lang ang kanselaryo sa Tsar; kini nga titulo wala magtago og bisan unsang partikular nga sekreto sa gobyerno, sama sa kaniadto nga gihunahuna. Tan-awa: Zaozersky, A. I., *Tsar Alexei Mikhailovich in His Household* (1917).

[895] Osten (1865). 74; Deskripsyon. 2. 2. Blg. 151.

[896] Prozorovsky. Op. cit., sa: Readings. 1896. 2. pp. 183–185. Lagmit tali sa 1681 ug 1684, misulat si Medvedev og duha ka buhat: 1. 'Listaan sa mga Sulod sa mga Libro ug Kinsa ang Nagkompila Niini', sa: Readings. 1846. 3. Bahín 4. pp. 1–90; 2. 'Usa ka Mubo nga Pagnamalandong sa mga Tuig 7190, 91 ug 92 (i.e. 1682–1684 – I. S.), ug Unsa ang Nahitabo sa Sibil nga mga Butang Niadtong Panahona', sa: Readings. 1894. 4. pp. 1–197. Gih. ni S. Belokurov. (Usa pa ka ulahing edisyon sa: University of Kyiv. 1895–1896. Gih. ni I. Kozlovsky.) Kini usa ka maayo kaayo, obhetibong paghulagway sa pag-alsa sa Streltsy niadtong 1682; cf.: Introduksyon. p. XXXVI. Ug usab: Shmurlo, E. 'Mahitungod sa mga Nota ni Silvestr Medvedev', sa: ZhMNP. 1889. 262. pp. 335–369. Gisulat ni Medvedev kini nga 'Pagmumuni-muni' sa hangyo ni Prinsesa Sophia. Usa ka labing hinungdanon nga tinubdan sa kasaysayan sa mga panghitabo sa 1682–1684. Ang mga karaang edisyon (sa: Tumansky. Mga Tala sa Kinabuhi ni Peter ang Dako. Tomo 1, Bahin 6; ug sa: Sakharov, A. Mga Tala sa Katawhang Ruso. Tomo 1, 1841) dili walay mga sayop.

[897] Prozorovsky. Op. cit. pp. 198, 203, 205, 208; Shlyapkin. Op. cit. p. 145. Ang 'Pag-angkon sa Pagtuo' ni Belobodsky ug ang 'Repaso' ni Medvedev sa: Mga Monumento sa Kasaysayan sa Protestantismo sa Rusya, sa: Mga Pagbasa. 1884. Vol. 3, Blg. 20. Tan-awa usab: Gavrilov, N. 'Mga Manggaganas sa Aleman nga Pagtuo sa Moscow ug ang Panan-aw ni Patriarka Joakim Kanila', sa: Stranik. 1873. Vol. 3, pp. 125–137.

Ang tubag sa magtutudlo: Ang Labing Balaan nga Lawas ug Dugo gi-transubstantiate pinaagi sa mga pulong ni Kristo, nga gisulti sa pari atol sa Banal nga Liturhiya ibabaw sa pan: 'Tumanggap'[898] .

4. Ang kontrobersiya bahin sa panahon sa konsagrasyon sa Balaang mga Dala

Ang doktrina sa Romano Katoliko nga gipakita ni Medvedev sa iyang buhat dugay nang misulod sa mga liturhikal ug eklesiastikal nga sinulat sa Habagatang Rusya. Klaro kini nga gipadayag sa Service Book ni Gedeon Balaban (1604) ug sa Vilnius nga edisyon sa Service Book (1610). Ang pinakalapad nga gipakatag nga Service Book ni Metropolitan Peter Mohyla (edisyon sa 1629) naglangkob gihapon sa pagtulon-an sa Greek Orthodox, apan ang mga reprint sa 1639 ug 1646 kay Romano Katoliko na. Dugang pa, kini nga doktrina gipahayag sa daghang lain-laing teolohikal nga mga buhat sa Habagatang Ruso nga lapad ang pagkatap sa Muscovy[899] . Lakip niini, angay hisgutan ang libro ni Theodosius Safanovich nga *Exposition on the Holy Church* (1667), nga nakaagi og upat ka edisyon sa Habagatang Rusya tali sa 1667 ug 1674; ang mga hubad niini sa Rusyano (gisulat kini sa diyalekto sa Gamay nga Rusya, o Ukrainiano) napreserbar sa mga manuskrito sa ika-17 nga siglo. Alang sa iyang mga interpretasyon sa mga liturhikal nga serbisyo sa Simbahan sa Sidlakan, ang awtor nanguna sa paggamit sa mga buhat ni Simeon sa Tessalonika († 1429)[900] ug uban pang mga manunulat; labaw pa, ang pagtulon-an bahin sa panahon sa konsagrasyon sa Balaang mga Gasa gipahimutang subay sa doktrina sa Romano Katoliko[901] . Sama sa nahisgutan na, si Simeon sa Polotsk nagtukod og susamang pagtulon-an hapit sa samang panahon sa iyang buhat *Ang Sceptre sa Pagdumala* (1666) ug sa usa ka pakighinabi kang Epiphanius Slavinsky, nga nahitabo niadtong 1673. Apan niadtong panahona, si Polotsky usa gihapon ka labing impluwensyal nga personalidad; dugang pa, pagkahuman sa pag-exile ni Nikon, wala'y lig-on nga eklesiastikal nga awtoridad sa Moscow[902] . Niadtong 1682, namatay si Tsar Fyodor; si Prinsesa Sophia, nga nagkupot sa mga pisi sa gobyerno sa iyang kaugalingong kamot, ug ang iyang pinalangga, si Prinsipe V. V. Golitsyn, mapasibo sa mga impluwensya sa Kasadpan[903] , busa sa pipila ka panahon walay lakang nga gihimo sa mga otoridad sa simbahan. Si Sylvester Medvedev nakapadayon sa iyang mga akademikanhong kalihokan nga walay samok, ug niining panahona gisulat niya ang traktado nga 'Ang Pan sa Kinabuhi', nga nahisgutan na dinhi.

Misidlak ang tinuod nga teolohikal nga panaglalis pipila ka tuig pagkahuman, sa dihang nakadawat og dakong suporta ang Orthodox nga paksyon gikan sa 'pinakamaalamon sa mga nagpanghimagas sa

---

[898] Shlyapkin. Op. cit., p. 146; Deskripsyon. Vol. 2, Blg. 3, p. 470. Kini nga tubag nagtimaan sa pagtalikod gikan sa pagtulon-an sa Simbahang Ortodokso sa Gresya, sumala sa pagtulon-an niini, nga atol sa Banal nga Eukaristiya, ang konsagrasyon mahitabo dili human mabasa ang mga pulong sa institusyon, kondili human sa epiklesis, mao ang pag-ampo sa Espiritu Santo alang sa pagbag-o sa pan ug bino ngadto sa Balaang mga Gasa. Tan-awa: Makarii (Bulgakov). Ortodoksong Dogmatiko nga Teolohiya. 2 (1868). p. 381. Ug usab: Hoppe, A. *Die Epiklesis der griechischen und orientalischen Liturgien und der römische Konsekrationskanon* (1864); Gass. *Symbolik der griechischen Kirche* (1872); Franz J. Th. *The Eucharistic Transubstantiation and Epiclesis in the Greek and Oriental Liturgies* (1879); Höller, J. *The Epiclesis in the Greek-Oriental Liturgies* (1912); Streitz. *The Doctrine of the Eucharist in the Greek Church*, in: *Jb. d. deutsch. Th.* 9–13 (1864); Spain, Th. *Doctrina Theologiae orientalis separati de S. Eucharistia*, sa: *OCA* 13. 3 (1928); 14. 1 (1929). Usa ka historikal-teolohikal nga pagtan-aw sa doktrina sa liturhiya sa mga Ortodokso makita sa: Heiler, Fr. *Urkirche und Ostkirche*. 1 (1937). pp. 250–262. Tan-awa usab: Casel, O. *Die ostkirchliche Opferfeier als Mysteriengeschehen*, sa: *Der Christliche Osten* (1939). pp. 59–74, labi na 68–71.

[899] Shlyapkin. Op. cit. pp. 115, 117–118; Golubev, S. Peter Mogila. 1 (1883). p. 373; S. P. Peter Mogila, in: Readings. 1877. 1. pp. 142, 124. Mahitungod kang Mogila, tan-awa usab ang monograpiya: Viller, M. *La Confession orthodoxe de Pierre Mogilas*; ug usab sa: Jugie, *Theologia dogmatica christianorum orientalium*. 3 (1930).

[900] Prozorovsky. Op. cit. pp. 221–222. Si Simeon, Arsobispo sa Tessalonica († 1429), tungod sa iyang mga sinulat (Migne. PG. 155), nga naglangkob sa 'mistikong teolohiya' sa Simbahang Ortodoksong Griyego, giila siya nga usa sa labing bantugan ug ginatahud nga mga teologo sa Simbahang Sidlakan. Si San Cirilo sa Herusalem († 386) nagtukod sa mga basihanan sa mistikong teolohiya pinaagi sa iyang 'Catechetical Orations'. Ang labing hinungdanong mga representante sa mistikal nga teolohiya mao sila Dionysius the Areopagite (ika-5 nga siglo), Maximus the Confessor († 662), Sophronius sa Jerusalem († 638), Germanus sa Constantinople († 738), Teodoro sa Andida (ika-11 nga siglo) ug Nicholas Cabasilas (namatay niadtong 1371). I-kumpara sa PRE. 13. p. 612 ug mosunod. Tan-awa usab ang makapaikag kaayo nga buhat: Engdahl, R. 'Beiträge zur Kenntnis der byzantinischen Liturgie', sa: Neue Studien zur Geschichte der Theologie und Kirche. 5 (1908).

[901] Shlyapkin. Op. cit. p. 134.

[902] Pagkahuman sa pagbawi sa katungdanan ug pag-exile kang Nikon, adunay kalibog sa Moscow; ang bag-ong Patriarka Joasaph II (1667–1672) tigulang kaayo; unya si Pitirim nagsilbi isip patriyarka sa mubo nga panahon (Oktubre 1672 – Abril 1673), gisundan sa usa ka 'interregnum' hangtod sa 26 Hulyo 1674, sa dihang gipahimutang si Joakim. Dugang pa, ang tibuok pagtagad sa gobyerno ug sa mga awtoridad sa simbahan gikuptan sa pakigbisog batok sa eskisma.

[903] Ang labing maayong kinatibuk-ang pagtan-aw sa mga katuigan 1680 ug sayong 1690 makita sa: Belov, E. A. 'The Moscow Turmoil at the End of the 17th Century', sa: ZhMNP. 1887. Vol. 9, pp. 99–146; Vol. 10, pp. 319–365.

kaugalingon', ang mga Griyego nga sila Ioannikios ug Sofronios Likhudov. Miabot sila sa Moscow niadtong 1685 uban ang sulat sa rekomendasyon gikan sa Patriarka sa Constantinople aron magtudlo sa akademya, nga nagpaabot pa sa pagbukas niini[904] . Sa sinugdanan pa lang, gitan-aw ni Silvestr Medvedev ang duha ka magsoon uban sa pagdumot, kay ang ilang pag-abot nakababag sa iyang mga plano. Ang kamatuoran mao nga si Polotsky, o si Silvestr, maoy naghimo sa charter sa akademya, nga gipresentar sa tsar. Apan, wala gi-aprobahan ang charter, ug gitugotan lang si Sylvester nga ipadayon ang pagdumala sa eskwelahan sa Zaikonospassky Monastery; duha ra ka tukmang-tukod nga bilding ang natukod para sa eskwelahan, nga daw nahitabo tungod sa interbensyon ni Joachim[905] , ug giisip kini ni Sylvester nga insulto. Samtang, giusab ang charter sa akademya ni (posible nga nalambigit usab ang monghe nga si Euthymius sa maong pag-usab), ug ingon nga resulta, napagpasyahan nga magtudlo og Griyego imbis sa Latin. Ang akademya nahimong tigbantay sa pagkaputli sa Griyegong pagtuo ug usa ka panalipod sa pakigbisog batok sa mga erehiya[906] . Gi-dili usab ang pag-imbitar sa mga tawo gikan sa yuta sa Lithuania ug Southern Rus' aron magtudlo, 'kay sa sinugdan murag matinud-anon kaayo sila, apan hinay-hinay mosangpot sa pagpanagtudlo og dautang mga pagtulon-an ug paglapas sa integridad sa pagtuo'[907] .

Ang personal nga relasyon tali ni Medvedev ug sa mga Likhud layo kaayo sa pagka-maayo. Alang sa mga Griyegong igsoon, nga ang ilang mga pag-angkon adunay pipila ka pagkapareho sa mga pag-angkon ni Simeon sa Polotsk, usa ka espesyal nga bato nga balay ang gitukod sa Monasteryo sa Zaikonospassky—diin si Sylvester Medvedev nagsilbi nga abbot—human sa pipila ka paningkamot gikan kanila. Nahitabo nga ang mga tawo nga sa dili madugay mahimong mga kaatbang sa mainit nga panaglalis nagpuyo ug nagsulat sa ilang mga polemikal nga buhat sa samang monasteryo. Bisan pa, mitumaw ang suod nga relasyon tali sa mga Likhudas ug ni Euthymius, kay nakakuha si Euthymius og teolohikal nga kahibalo gikan kanila ug napahimuslan ang ilang pagdumot kang Medvedev.

Apan, sa sinugdanan si Euthymius—nga lagmit nakaila dayon sa buhat ni Medvedev nga *The Animal Bread*—mao mismo ang misukol kang Medvedev ug misulat og tubag sa *The Bread*, nga giulohan og *From the Holy Fathers in Defence of the Eastern Church*[908] . Sa pagkontra sa mga pag-angkon ni Medvedev, si Euthymius misandig sa mga sipi gikan sa mga Amahan sa Simbahan ug sa iyang kaugalingong pakighinabi kang Epiphanius Slavinsky; nagtuo siya nga ang doktrina sa transubstantiation sa Balaang mga Gasa, sumala sa gipresentar ni Medvedev, gipahulam gikan sa 'Orthodox Confession' ni Peter Mohyla gikan sa 1645, nga, sa panan-aw ni Euthymius, 'Latin'. Lisod isulti kung unsa ka independente si Euthymius sa iyang pangatarungan[909] . Bisan pa, ang parapo diin gidayeg ni Euthymius ang 'husto nga pangatarungan' sa Griyegong teolohiya mahimong nagpakita sa tabang nga iyang nadawat gikan sa maalamon nga magsoon nga Likhud.

Si Medvedev, nga lagmit labing nasuko sa mapang-insulto nga mga pahayag ni Euthymius bahin sa 'Latin scholarship' – bisan pa man hingpit kini nga matarong, kay ang *The Bread of Life* gisulat sa usa ka propesyonal, iskolar nga estilo – karon nagsulat sa *The Book on the Manna of the Bread of Life* uban sa dakong kasuko ug polemikal nga kadasig. Sunod, sa panahon sa pagpangutana (sa tingdagdag sa 1689), gisulti ni Medvedev kang[910] nga gisulat niya ang *Manna* 'sumala sa sugo ni Prinsesa Sophia Alekseyevna'[911] . Sa

---

[904] Mahitungod sa mga igsoon nga Likhud, tan-awa ang maayong buhat: Smentsovsky, M. The Likhud Brothers (1899); ug usab: Smirnov. History of the Moscow Slavonic-Greek Academy (1855).

[905] Smentsovsky. Op. cit. pp. 37 ff.

[906] Ang giusab nga charter (ang burador ni Medvedev, nga sa kasubo nawala – posible nga gipapas sa iyang mga kaatbang) sa: DRV. 2nd ed. Vol. 6. pp. 397 ff., cf.: Smentsovsky. Op. cit. pp. 42–46.

[907] Shlyapkin. Op. cit. p. 147.

[908] Mga Pagbasa. 1885. 4. p. xvii.

[909] Shlyapkin. Op. cit. p. 148.

[910] Mga Imbestigatibong Kaso Mahitungod kang F. Shaklovit. 1 (1884). Blg. 15. p. 544.

[911] Sofya Alekseyevna (natawo niadtong 1657), anak nga babaye ni Tsar Alexei Mikhailovich, usa ka talentado, intelihente ug ambisyosong babaye; kanunay ug masigasig siyang motambong sa mga leksyon nga gihatag ni Simeon sa Polotsk sa iyang mga igsoon nga lalaki, ang mga Tsarevich Alexei ug Fyodor; Ang prinsesa mapasibo sa edukasyong Kasadpan ug daghan kaayo ug mainitong pagbasa. Niadtong 1682, pagkahuman sa kamatayon ni Tsar Fyodor, sa dihang gipahayag nga mga tsar ang magsoon nga sila Ivan ug Peter – angay hinumduman nga si Patriarka Joakim mismo ang personal nga nagpahapsay sa pag-asdang sa batan-ong Tsarevich Peter (Ustryalov. History of Peter the Great. Vol. 1, p. 16; Belov. Op. cit., in: ZhMNP. 1887. Vol. 1, p. 109 ff.) – Gihunahuna ni Sophia nga paborable ang higayon aron kuhaon ang gahum sa iyang kaugalingong kamot, mahimong regent sa estado ug personal nga magdumala sa nasud, tungod sa pagkabata pa sa duha ka tsar, nga iyang gihimo. Sa iyang paghari (1682–1689), gipakita ni Sophia ang klarong simpatiya sa mga impluwensya ug edukasyong Kasadpan. Gipahawa siya sa gahum ni Peter niadtong

Manna — nga nailhan lamang pinaagi sa mga kopya, kay gisunog kini sa mando sa Konseho niadtong 1690 — ang Romano Katolikong doktrina sa transubstantiation sa Balaang mga Gasa gipresentar pag-usab sa detalye, uban sa daghang mga panultihon gikan sa mga buhat sa mga Amahan sa Simbahan, gikan sa mga sinulat sa Habagatang Rusya ug bisan gikan sa *Service Book* ni Goar[912] .

Ang traktado nga *Ang Pan sa Kinabuhi* mao ang nakapukaw kang Euthymius nga dili lang mosalmot sa polemika, kondili apil usab ang mga igsoon nga Likhudov, uban sa ilang teolohikal nga kahibalo, isip iyang labing kusgan nga armas. Tungod kay dili makasulti og Ruso ang mga igsoon, si Euthymius tingali naghubad sa traktado ni Medvedev para kanila—nga dili man tingali—o gipaila-ila niya kanila ang mga pangunang prinsipyo sa 'heretiko'. Gisulat sa mga igsoon ang ilang tubag sa Griego, nga dayon gihubad ngadto sa Slavonic sa Royal Printing House ubos sa pagdumala ni Euthymius[913] . 'Akos, o Usa ka Tambal aron Kontraan ang Makahilo nga Kagat sa Bitin' – mao kini ang titulo nga gihatag sa mga awtor sa ilang traktado[914] , nga nagpasiugda nga kini gisulat subay sa sugo sa duha ka tsar, Prinsesa Sophia, ug uban sa panalangin sa patriyarka. Nagpakita kini nga niadtong Nobyembre 1688, ang ulo sa Simbahang Ruso misalmot usab sa teolohikal nga panaglalis.

Apan dili nag-inusara si Medvedev. Pananglitan, usa ka pari nga ginganlan og Savva Dolgii masigasig nga nag-apod-apod sa mga sipi gikan sa *Manna* ug mga kopya niini sa tibuok Moscow. Aduna usab usa ka diyakono nga si Athanasius, nga nag-andam niining mga kopya ug naghimo og mga sipi sa selda ni Medvedev; ug, aron mapadali ang pagpakaylap sa buhat, nangayo siya og tabang sa daghan pang mga kopista. Sa panahon sa pagpangutana, usa ka kantoro gikan sa Monasteryo sa Zaikonospassky mitestigo nga sa tingtugnaw *sa 1687–88 'daghang mga maharlika (tingali pipila ka mga boyar – I. S.) ug mga miyembro sa kompanya sa mga bisita ang miadto kaniya, Seliverstka, daghang mga maharlika (tingali pipila ka mga boyar – I. S.) ug ang 'gostinnaya sotnya' miabot aron mabisita… ug ang ilang mga panag-istorya, giingon, mahitungod sa mga pulong ni Kristo' (mao, bahin sa panahon sa Pagbag-o sa Porma)[915] .*

Gikan niining mga sirkulo, nga nagbahin sa mga panan-aw ni Medvedev o nagpakita og piho nga interes niini, mitumaw ang lain nga traktado nga may titulo nga 'An Indictment of the Newly Concealed Wolves', diin ang awtor kusganong misupak sa 'mga langyaw nga mangitngit ang hunahuna' (mao kana, ang mga Likhud), gamit ang mga mapintas nga pulong sama sa 'mga buang nga iro', 'mabaw nga paniki', 'bulag nga kuwago' ug 'mga lobo nga wala matunong sa kawan ni Kristo'. Human sa medyo taas nga introduksyon, gipresentar sa awtor ang doktrina sa Romano Katoliko, nga kadaghanan gikuha gikan sa mga sinulat sa Habagatang Rusya[916] . Bisan pa man giisip sa mga igsoon nga Likhuda nga si Medvedev mao ang awtor sa 'Exposure', dili kini tinuod. Ang pinulongan sa buhat, ang kadagahan sa mga panaway, ug ang mga sipi gikan sa mga manunulat sa Habagatang Rusya – tanan kini nagpamatuod batok sa pagka-awtor ni Medvedev; kini dili mohaom sa iyang kinaiya ni sa estilo sa iyang mga buhat. Bisan pa gani, gitawag sa monghe nga si Euthymius ang awtor niining buhata nga 'ang walay ngalan'.

Niadtong panahona, si Medvedev nabisi sa pagtrabaho sa iyang kaugalingong polemikal nga traktado, nga tuyoang supakon ang mga pag-angkon sa *Akos*, nga klaro kaayo ug hayag nga gipakita ang doktrina sa Orthodox bahin sa panahon sa Transubstantiation, nga daghan kaayong gigamit nga teolohikal nga literatura; kay dili ikalimod sa mga Griyegong magsoon ang ilang kahibalo sa teolohiya. Sa sayong bahin sa tingdagdag sa 1688, sa katapusan nahuman ni Medvedev ang iyang kritika sa *Akos*. Gitawag kini nga *A True Orthodox Account and a Secular Testimony Concerning the New Regulation of Ancient Books in the Muscovite Tsardom*. Kini usa ka halapad nga buhat[917] , nga naglangkob sa duha ka bahin. Ang unang bahin, nga

---

1689, gipriso siya sa Konbento sa Novodevichy sa Moscow ug gipahimo nga madre; namatay siya didto niadtong 1704. Mahitungod kang Sophia, tan-awa: Aristov, *The Moscow Turmoil during the Reign of Princess Sophia* (1871); Belov, E., op. cit.; Shmurlo, E., 'The Fall of Princess Sophia', sa: *ZhMNP*, 1896, no. 1; ug usab: Solovyov, *History of Russia*, mga bolyum 13–14.

912 Shlyapkin. Op. cit., p. 150. Ang teolohikal nga kahibalo ni Medvedev lapad kaayo; sa iyang buhat *The True Gospel* makita nato ang mga sipi gikan sa daghang mga Amahan sa Simbahan ug mga reperensya kanila. Pagkahuman sa iyang pagdakop, gihimo ang usa ka imbentaryo sa iyang personal nga librarya, nga naglangkob og 603 ka libro – sa Aleman, Latin ug Polako – ug sa taliwala niini, 18 ra ka libro ang sa Slavic nga pinulongan. *Readings*. 1885. 4. Preface. p. XXXV.

913 Deskripsyon. 2. 3. Blg. 299. p. 461; ang manuskrito gisulat sa kaugalingong kamot ni Euthymius.

914 'Akos, or Healing' nailhan lamang gikan sa mga manuskrito. Tan-awa ang detalyadong paghulagway sa: Catalogue. 2. 3. Mga Blg. 299, 300 ug 301.

915 Mga file sa imbestigasyon mahitungod kang F. Shaklovit. 1. Blg. 29.

916 Shlyapkin. Op. cit. p. 154 ug mosunod.

917 'Ang Tinuod nga Balita', sa: Mga Pagbasa. 1885. 4. pp. 1, 79.

naglangkob sa hapit usa ka-kapat sa tibuok buhat, gipahinungod sa kasaysayan sa pagrepaso sa mga liturgical nga libro sukad sa sayong bahin sa ika-17 nga siglo, labi na sa panahon ni Patriarka Nikon ug nagpadayon hangtod sa Konseho sa 1667, uban sa patas nga kritikal nga mga pahimangno sa awtor bahin niini nga paningkamot. Dili hingpit nga klaro nganong gisulat ni Medvedev kini nga introduksyon; tingali gusto niyang ipakita nga daghang sayop ang nisulod sa mga buhat nga gigamit sa iyang mga kaatbang. Gisundan kini, nga walay kalabotan, sa ikaduhang bahin, usa ka akademikong teolohikal nga pagtuon[918] , diin hugot nga gipanalipdan sa awtor ang iyang panan-aw. Tingali kini nga pagkapilit ni Medvedev maoy hinungdan nga nawala ang iyang puwesto isip tagasusi sa Royal Printing House niadtong tingdagdag sa 1688, diin siya ug si Euthymius mao ang labing maalamon ug abtik nga mga espesyalista[919] .

Ang 'Orthodox Party', bisan pa niana, nagpadayon sa polemika batok kang Medvedev. Usa ka buhat nga giulohan *Ang Pamatud-an sa Kamatuoran* ang mitungha, walay duhaduha nga gisulat ni Euthymius, bisan pa man ang awtor misulti niini sa ngalan ni Sophronius Likhud[920] . Niini, gisupak ni Euthymius ang *True News* ni Medvedev ug ang *Exposure* sa 'anonymous nga awtor', nga karon giangkon ni Euthymius nga gisulat ni Medvedev ug gihimo siyang responsable sa mga proposisyon nga anaa sa maong buhat. Labaw pa, misalmot sa debate ang usa ka representante sa hierarkiya sa simbahan – si Arsobispo Athanasius sa Kholmogory, nga pipila sa iyang mga teolohikal nga buhat nahisgutan na dinhi –. Duha sa iyang mga buhat, nga sa kasubo, nagpabilin lamang sa porma sa manuskrito ug nailhan lamang gikan sa dili kaayo kasaligan nga mga paghulagway, gipahinungod sa pangutana sa transubstantiation sa Balaang mga Gasa sumala sa pagtulon-an sa Griyegong Ortodoksong Simbahan[921] .

Bisan pa, kini nga isyu hinay-hinay nga milapas sa utlanan sa usa ka teolohikal nga panaglalis. Ang duha ka panan-aw laganap sa katawhan. Daghang lain-laing mga tawo ang mibisita kang Medvedev ug nakig-istorya kaniya; naa usab siyay mga kaalyado nga pareho og hunahuna sa mga klero sa Moscow: ang pari nga si Savva, ang mga diakono nga sila Athanasius ug Jacob, ug ang monghe nga si Anton Muromets. Bisan sa sulod sa garnisyon sa Moscow, sa mga rehimento sa streltsy, ang 'Latin Party' nakapukaw og interes ug nakakuha og mga sumusunod[922] . Usa ka kinaiyahan nga labi ka kinaiyahan sa relihiyosong klima niadtong panahona mao ang kahimtang—nga daw dili masabtan sa unang tan-aw—nga ang 'Latin Party' nakadawat og suporta sa mga grupo nga duol sa skisma. Sa pagpadayon sa mga reporma nga gihimo ni Nikon, ang awtoridad sa mga Griyego ug ang ilang teolohiya mikunhod sa panan-aw sa mga kaatbang ni Nikon ug bisan sa mga nagduha-duha. Si Medvedev, sa unang bahin sa *Izvestie Istinnoye*, usab gisulod kini nga awtoridad sa hugot nga kritisismo, nga nagpunting sa mga sayop sa mga koreksyon ni Nikon. Usa pa ka hinungdanon nga butang mao nga ang 'Griego', o 'Ortodokso', nga paksyon gipangulohan ni Patriarka Joachim, nga ang iyang hugot nga mga lakang ug pagpanlutos nakapukaw og kasuko ug pagdumot sa mga skismatiko ug sa mga tinago nga nagsimpatya kanila. Sa *Osten*, nga gi-edit ug sa bahin gisulat ni Euthymius, adunay paghisgot sa mainit nga mga debate tali sa mga tawo. Sa katapusan, aduna usab usa ka eksternal nga aspeto niining teolohikal nga panaglalis nga naghatag og hilisgutan alang sa ingon nga mga diskusyon, nga dako kaayo og kahinungdanon sa mga Muscovite. Sumala sa ritwal sa Banal nga Misa, sa diha nga mabasa ang mga pulong nga 'Kuhaa, kaon', ang pari nga nagdumala sa Misa mopanaog sa iyang ulo ug sa maong higayon motunog ang mga kampana. Aduna'y laganap nga batasan diin ang mga tawo nga wala motambong sa Liturhiya—bisan pa sa balay o sa kadalanan niadtong panahona—mohimo sa tanda sa krus. Niadtong panahona, gihatagan og 'liturhikal' nga kahulugan ang mga panlabas nga ritwal, ug ang panahon sa eskisma labi pang nagpalig-on niining ritwal nga pagtuo[923] .

Ang teolohikal nga panaglalis hinay-hinay nahimong isyu sa tibuok katilingban ug napamatud-an nga nalambigit sa politikal nga klima sa Moscow. Ang relasyon tali ni Prinsesa Sophia ug sa batan-ong Tsar Peter nagkagrabe ang tensiyon[924] . Si Medvedev miyembro sa paksyon ni Sophia: kanunay siyang nakig-uban sa

---

[918] Shlyapkin. Op. cit. p. 157.

[919] Belokurov, sa: Readings. 1885. 4. p. 19.

[920] Ikompara ang opinyon ni A. Gorsky sa: Description. Vol. 2, Blg. 3, Blg. 299. p. 469.

[921] Kini mao ang: 1) 'Usa ka Mubo nga Basahon sa Ortodoksong Pag-angkon… mahitungod sa Transubstantiation sa Lawas ug Dugo ni Kristo' ug 2) 'Ang Han-ay sa mga Serbisyo sa Maundy Thursday… mahitungod sa Konsagrasyon sa mga Misteryo ug sa Transubstantiation'; cf.: Shlyapkin. Op. cit. p. 164.

[922] Mga file sa imbestigasyon. Blg. 29, 30 ug 26.

[923] Sa *Service Book* ni Peter Mohyla (1639) ug sa ubang mga buhat sa Habagatang Rusya, labi nga gipasiugda kini nga lihok sa pari sa paghalad sa mga Dona. Shlyapkin. Op. cit., p. 115; Prozorovsky. Op. cit., p. 225.

[924] Platonov. Lectures (1915). pp. 474, 478; dugang nga mga detalye: Shmurlo, E. Op. cit., sa: ZhMNP. 1896. 1.

ulo sa Departamento sa Streltsy, ang okolnichy Fyodor Shaklovity, nga ang iyang karera utang sa prinsesa ug nag-awhag sa mga rehimento sa Streltsy pabor kaniya; dugang pa, Nakaangkon si Medvedev sa pabor sa gamhanang Prinsipe V. V. Golitsyn, ang paborito sa prinsesa[925] , ug sa prinsesa mismo. Kini ang mga basihanan sa pagpasaka og mga politikal nga kaso batok kang Medvedev. Ang Patriarka niadto naa sa kiliran ni Peter; ang pagka-pro-Kanluranon ni Peter wala pa kaayo makita sama sa pagka-pro-Kanluranon nila Sophia ug Golitsyn; labaw pa, batan-on pa si Peter, samtang ang paksyon sa iyang inahan, si Tsarina Natalia, kanunay nga pabor sa karaang pamaagi sa Moscow, nga gipakita sa Patriarka. Ang personal nga kasuko ni Ioakim batok kang Medvedev nakadugang usab; nakaabot sa Patriarka ang mga hungihong nga ginapasipala siya ni Medvedev, sumala sa gipamatuod sa pipila ka mga saksi sa ulahi atol sa pagpangutana. Dugang pa, misibya ang mga hungihong nga ang mga kauban ni Golitsyn nakahukom nga itudlo si Medvedev isip Patriyarka puli kang Ioakim , o, sa labing gamay, himoon siyang manunod kang Ioakim[926] . Makatingala unta kung pagkahuman niini wala nagdumot si Ioakim kang Medvedev.

Niadtong 8 Agosto 1689, napukan ang gobyerno ni Sofya, ug gigugol niya ang katapusang 15 ka tuig sa iyang kinabuhi isip madre sa Novodevichy Convent; namatay siya niadtong 1704. Niadtong 9 sa Septyembre, gipadala si Prinsipe Golitsyn sa exilio, samtang si Shaklovity ug uban pang mga taga-suporta ni Sophia gidakpan, gisailaw sa mapihig nga interogasyon ug gipahirapan. Niadtong 12 sa Septyembre, gipatay si Shaklovity. Napugos si Medvedev sa pag-ikyas, apan nakilala ug nadakpan sa dalan. Ingon usa ka traidor ug konspirador batok kang Tsar Peter, si Medvedev usab wala makalikay sa interogasyon ug pagpanakit; labaw pa, gihatagan ang iyang mga kaaway og bulawanong oportunidad aron mohatag og bakak nga testimonya batok kaniya, kay sa tinuod, sumala sa imbestigasyon sa kaso ni Shaklovity, wala gyud'y kalambigitan si Medvedev sa iyang konspirasyon. Bisan pa niini, gisilotan si Medvedev og kamatayon. Nahimong biktima siya sa politikal ug relihiyosong mga pagbati. 'Morag ang bugtong sala ni Medvedev,' sumulat ni E. Belov, nga hingpit nga nagtun-an sa 'mga file sa imbestigasyon', 'mao nga sila Princess Sophia ug V. V. Golitsyn, tungod sa pagrespeto sa iyang intelihensiya, naglaum nga siya ang itudlo nga Patriarka kon molampos ang ilang mga plano'[927] . 'Si Medvedev,' sumulat ni I. Shlyapkin, nga obhetibo ug hingpit nga nagtun-an sa tibuok kasaysayan sa panagbangi bahin sa pagbalhin sa Balaang mga Gasa, 'dili nahulog nga biktima sa iyang kaugalingong kinaiya o sa sayop, kondili sa mga historikal nga kahimtang nga misupak kaniya ug sa mga pakana sa mga Likhud'[928] .

Bisan pa, si Medvedev wala dayon gipatay; sa sinugdan, gihatag siya sa Patriarka aron atubangon ang usa ka paglitis sa simbahan. Niadtong Enero 1690, gihimo ang usa ka Konseho nga, 'sa estrikto nga pagkasulti, dili gyud Konseho', ingon sa husto nga obserbasyon ni I. Shlyapkin, kay upat ra ka obispo ug ang Patriarka ang miapil sa mga kalihokan niini. Giwagtang si Medvedev sa iyang katungdanan (hieromonk siya) ug gisilotan og habang kinabuhi; gisunog ang iyang buhat nga *Manna*[929] . Bisan pa niini nga silot, gihatag siya sa sekular nga mga awtoridad aron patyon; gipatay siya niadtong 11 Pebrero. Nagtuo si Shlyapkin, tingali husto gayud, nga kini wala mahitabo kung wala ang interbensyon ni Joachim[930] .

---

[925] Si Prinsipe Vasily Vasilyevich Golitsyn (1643–1714) usa ka maalamon nga tawo; dako ang iyang interes sa Kasadpang Europa, gidasig niya ang mga impluwensya sa kultura ug edukasyon sa Kasadpan, ug gihan-ay niya ang iyang pribadong kinabuhi sa pamaagi sa Kasadpan. Aduna si Golitsyn og mga plano alang sa lain-laing reporma. Gikan sa 1682 hangtod 1689, siya ang nagdumala sa langyaw nga mga buluhaton (ang Opisina sa mga Embahador) ug nakatagamtam sa walay kinutuban nga pagsalig ug personal nga pabor ni Sofia. Pagkahuman sa pagkahugno ni Sofia (8 Agosto 1689), gipahilayo si Golitsyn paingon sa amihanan, diin siya namatay niadtong 21 Abril 1714. Mahitungod kang Golitsyn, tan-awa: Brückner, A. *Beiträge zur Kulturgeschichte Russlands im 17. Jahrhundert* (1887); Petrovsky, 'Prince V. V. Golitsyn', sa: *Russkiye Staty*, 1875, no. 5; Gordon, General. Tagebuch; ug usab: De la Neuville (Pranses nga embahador sa Moscow). Relation curieuse et nouvelle de Moskovie. Paris, 1698 (gipamubo sa Ruso sa: Russkiye Statye 1891, blg. 9 ug 11); Solovyov. 12–14.

[926] Mga file sa imbestigasyon. 1. Mga blg. 26 ug 30; Belov. Op. cit., p. 365, nota. Sa iladong buhat ni Arsobispo Arsenius sa Kholmogory, *Ang Panalipod sa Pagtuo*, gisulti pa gani nga gipukaw ni Medvedev ang mga tawo sa pag-alsa ug sa pagpatay kang Patriarka Joakim ug uban pa, nga, sa among hunahuna, dili tinuod. Ikompara: Katalogo. 2. 3. Blg. 310. p. 503.

[927] Prozorovsky. Op. cit. pp. 324–377; Belov. Op. cit. p. 365; Si Shlyapkin usab nagbarug sa parehas nga panan-aw (Op. cit. pp. 208, 211, 234).

[928] Shlyapkin. Op. cit. p. 235.

[929] AI. 5. Mga Blg. 194, 339.

[930] Shlyapkin. Op. cit. p. 201; Solovyov. 14. p. 137.

Ang 'Osten' naglangkob og usa ka artikulo nga may titulo nga 'Sa Rostrig, ang kanhing monghe Silvestr Medvedev', diin gilakip ang iyang 'Pag-angkon sa Paghinulsol'[931] . Wala pa masayri kung tinuod nga gisulat kini nga 'Pag-angkon sa Paghinulsol' ni Medvedev mismo. Wala kini pirma, dili sama sa 'Pag-angkon sa Paghinulsol' ni Savva Dolgoy, nga, isip usa ka sumusunod kang Medvedev, mitungha usab sa atubangan sa simbahanong hukmanan; ang hugot nga pagpanamastamas sa iyang kaugalingong teolohikal nga mga panan-aw, ang pagdawat sa doktrina sa Orthodox bahin sa panahon sa transubstantiation, ug, sa katapusan, ang anatema batok sa iyang kaugalingong mga sinulat—nga gisulat uban sa dakong kadasig ug pagtuo—tanan niini nagmugna og pagduha-duha sa hunahuna sa magbabasa. Posible nga gibasa sa Medvedev ang 'Pag-ako' sa dihang miadto ang mga representante sa Patriarka sa iyang selda aron makuha ang iyang pag-urong sa pagtuo. Nasayud kaayo sila nga giihap na ang iyang mga adlaw, busa posible nga wala gipirmahan ang 'Pag-ako'. Para kang Ioakim ug kang Euthymius, kining 'Pag-ako' kay dili gyud mapulihan. Para kang Joakim – tungod kay nakahatag kini og dakong dagok sa mga sumuporta ni Medvedev, kay sa ilang panan-aw, ang iyang kamatayon isip martir nagpamatuod lang sa pagkamatarong sa iyang mga pagtuo, ug karon gipawalay-bisa sa 'Pag-angkon' ang tanan niyang teolohikal nga argumento. Para kang Euthymius, nagsilbi kini nga kumpirmasyon nga ang 'Partido Ortodokso' ang husto ug mahimong tan-awon nga usa ka matang sa ganti alang sa mga paningkamot nga iyang gihimo samtang nag-apil sa polemika.

Ang *Confession* ni Medvedev nakatabang sa pagpaluya sa posisyon sa 'Latin party', kay ang pipila ka mga obispo sa Metropolis sa Kiev hayag o tinago nga nag-uyon sa teolohikal nga mga panan-aw ni Medvedev[932] , ug sa tinuod, ang kahimtang sulod sa episkopado sa Moscow layo kaayo sa pagka-simple. Samtang si Arsobispo Athanasius sa Kholmogory klaro kaayo nga mipabor sa 'Partido Ortodokso'—sama sa gipamatud-an sa iyang nahisgotan nga mga sinulat—ang posisyon ni Metropolitan Adrian sa Kazan, ang umaabot nga Patriyarka, ingon man usab ni Job, ang arkhimandrita sa Vysokopetrovsky Monasteryo, nga sa ulahi nahimong Metropolitan sa Novgorod, dili hingpit nga klaro, kung, siyempre, masaligan ang mga obserbasyon ni Arkhimandrita Gabriel ug Hierodeacon Damascene (ang una miyembro sa 'Latin nga Partido', ug ang ikaduha sa 'Ortodoksong Partido')[933] . Ang 'Ortodoksong paksyon' kusganong gisuportahan ni Arkhimandrita Ignatius Rimsky-Korsakov (nga, tali sa 1692 ug 1700, siya mao ang Metropolitan sa Siberia), nga misulat sa *The Life and Testament of Patriarch Joakim*, diin gipadayeg ang patriyarka ingon usa ka santo—usa ka lakang nga lagmit gituyo sa awtor aron andamon ang dalan alang sa iyang kanonisasyon[934] . Usa ka tunga-tungang posisyon sa panaglalis tali sa duha ka paksyon gikuptan, pananglitan, ni Markell, Metropolitan sa Pskov (1681–1690) ug Kazan (1690–1698), usa ka maalamon nga tawo nga nakahibalo og Latin, Pranses ug Italiano, ug kinsa, pagkahuman sa kamatayon ni Joakim, usa sa mga kandidato para sa patriyarkal nga trono[935] . Si Metropolitan Pavel (Moravsky) sa Ryazan (1681–1686), base sa iyang circular nga sulat ngadto sa mga klero sa iyang diyosesis, nagbahin sa 'Latin' nga mga panan-aw[936] . Si Archimandrite Gavriil Dometsky sa Monasteryo sa Simonov usab miyembro sa 'Latin nga partido'. Sa sinugdan nagpabilin siya nga hilom, apan pagkahuman sa pagbitay kang Medvedev, gilipat siya sa Iversky Monasteryo. Niadtong 1704, si Dometsky mao ang abbot sa Yuryev Monasteryo sa Novgorod, sulod sa diyosesis ni Metropolitan Job, ug niadtong panahona gisulat niya ang traktado nga '105 ka Pangutana', diin iyang gidepensa ang doktrina sa Romano Katoliko sa transubstantiation. Ang traktado ni Hierodeacon Damaskin sa Chudov Monastery, '105 Ka Tubag kang Dometsky', nagtapos sa kontrobersiya bahin sa panahon sa transubstantiation[937] .

Ang panaglalis tali sa 'Griyego', o 'Ortodokso', ug 'Latino', o 'Kasadpan', nga mga paksyon mao ang kinaiya sa katapusang kwarter sa ika-17 nga siglo. Ang mga panan-aw ug sinulat ni Medvedev walay duhaduha nga nakaapekto sa kinabuhi sa simbahan. Unsa man ang hinungdan niining impluwensya? Mao ba kini ang pagsulod sa Katolisismo sa kinabuhi sa simbahan sa Muscovy? Nagbukas ba kini og bag-ong mga posibilidad alang sa panaghiusa sa mga Simbahan? Ang tubag sa ikaduhang pangutana mahimong masulti nga negatibo nga walay duhaduha. Bisan pa kon usa sa mga teolohikal nga doktrina sa Simbahang Romano

---

[931] Osten (1865). pp. 83–90; laing bersyon sa: Readings. 1870. Vol. 2. pp. 1–12. Ikomparar sa panan-aw ni Shlyapkin (Op. cit., p. 208).

[932] Shlyapkin. Op. cit. pp. 176–201.

[933] Ibid. pp. 165–166.

[934] Ibid. pp. 169, 212. Tan-awa usab ang anti-Katolikong ensayo ni Ignatius Korsakov, sa: Readings. 1884. Vol. 3.

[935] Shlyapkin. Op. cit. p. 167.

[936] Solovyov. 14. p. 90; Shlyapkin. Op. cit. p. 168; Filaret. 1. No. 236; Piskarev. Op. cit. No. 51.

[937] Shlyapkin. Op. cit. pp. 164–166; RBS. p. 54; bahin kang Damaskin: Yakontov, I. Hierodeacon Damaskin, usa ka polemista nga Ruso sa ika-17 nga siglo (1884) (dili magamit kanako); ikumpara sa pagrepaso ni N. Petrov sa: ZhMNP. 1884. 4.

Katoliko ang nadawat (atong hunahunaon nga mibuntog si Medvedev ug ang iyang mga sumusunod, ug ang ilang mga panan-aw gidawat sa tanan ug gisang-at gikan sa taas), daghan pang ubang isyu ang kinahanglan pa gihapon masulbad. Labaw pa, dili nato kalimtan nga si Pedro wala maghatag og taas kaayo nga pagtan-aw sa Simbahang Romano Katoliko, tungod kay klaro siyang naimpluwensyahan sa Protestante. Ingon nga resulta sa eskisma sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo, ang tanang relihiyosong butang nahimong labi ka grabe ug masakiton. Ang 'Partido Latino' usa ka sangputanan sa eklesiastikal nga impluwensya sa Habagatan sa Rusya, ug bisan pa daghan ang mga sumuporta sa Katolikong doktrina sa transubstansasyon sa Gamay nga Rusya, sobra ka dako ang pagdumot batok sa Simbahang Romano Katoliko. Pananglitan, si Lazar Baranovich misugot sa Katolikong doktrina, apan usa siya ka hugot nga kontra sa Simbahang Romano Katoliko. Gikan gayud sa Habagatang Rus' nga, kauban sa impluwensya sa Katoliko, nakaabot usab sa Moscow ang anti-Katolikong polemikal nga literatura. Samtang ang una mahimong ituring nga hinungdan nga pabor sa unyon, ang ikaduha, siyempre, usa ka paagi sa pagsupak niini.

Ang mga kalihokan ug panan-aw ni Medvedev ug sa iyang mga sumusunod angay hunahunaon sa hingpit nga lain nga kahayag. Kini dili ubos sa pagsulod sa hingpit nga bag-ong sistema sa panghunahuna sa intelektwal nga kalibutan sa Muscovy. Ang konserbatismo sa Muscovy, karon sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo, labi na pagkahuman sa kagubot sa panahon ni Nikon, dili na makapabilin nga nakatigil sa iyang kaugalingong kabakod. Ang mga impluwensya sa Kasadpan nagpalambo sa pag-uswag sa kritikal nga panghunahuna, sama sa nahitabo sa tunga-tunga sa ika-16 nga siglo diin ang mga impluwensya sa Protestante nagpasiugda sa kritikal nga panghunahuna ni Bashkin o ni Kosoy; ug ang pangutana sa preposisyon, labi na tungod sa nagkalain-laing panan-aw niini, naghatag sa bag-ong nag-uswag nga paagi sa paghunahuna nga nangita og kagawasan sa unang higayon alang sa praktikal nga aplikasyon. Sa dili tuyo, nahimong dogmatiko kini nga isyu. Dili kita masayop sa pag-ingon nga para kang Medvedev—bisan dili para sa iyang mga kaatbang—kini dili usa ka dogmatiko kondili usa ka siyentipikong isyu sa . Nabantayan ni Medvedev nga ang mga pagtulon-an sa Simbahang Orthodox dili kaayo sistematikong naorganisar kumpara sa mga pagtulon-an sa Romano Katoliko[938] . Tungod niini, ang buhat nga *The True News* labi ka kinaiya kaniya. Sa biograpiya ni Medvedev, sa usa ka bahin, kinahanglan pangitaon ang gigikanan sa akademikong teolohiya sa Rusya; sa pikas bahin, kini nagrepresentar sa usa ka kapitulo sa kasaysayan sa kritikal nga panghunahuna sa Rusya—usa ka kanunay nga kinaiya sa karakter ug panghunahuna sa mga Ruso, uban sa ilang pagpangita ug kawalay-kasatisfaksyon. Si Medvedev daw mas haom unta sa historikal nga entablado sa bag-ong Petrine nga Rusya; didto unta siya makakaplag og papel nga angay sa iyang edukasyon, intelihensiya, ug kuryosidad, ug tingali nahimong usa sa mga katabang ni Pedro sa iyang mga reporma. Si Ioakim, nga walay duhaduha ang responsable sa kamatayon ni Medvedev, gikuhaan si Peter sa usa sa iyang umaabot nga kauban – tingali tinuyo, tungod sa kasuko ug pagdumot sa tanan nga misulod sa Muscovy gikan sa Kasadpan.

Kabanata XII. Ang Pagkabahin ug Monastisismo

1. Mga hinungdan sa relihiyon ug sikolohikal sa schism

Ang ika-17 nga siglo usa ka 'lisod nga siglo' alang sa estado sa Rusya ug sa Simbahan sa Rusya. Nagsugod kini sa Panahon sa mga Kasamok ug natapos sa eskisma ug sa kusog nga dagan sa mga reporma ni Pedro. Ang Panahon sa mga Kasakit nagmugna og bag-ong nasudnong ug estadong identidad: ang kaniadto nga identidad nga nakabase sa klase gikurog hangtod sa iyang mga pundasyon, ug ang politikal ug sosyal nga kagubot misangpot sa pagkahimugso sa tinuod nga nasudnong identidad – sa katapusan, nailhan na ang nag-unang mga buluhaton sa estado ug sa katawhan. Ang mga sangputanan sa Panahon sa mga Kasakit nabati sa tibuok ika-17 nga siglo, nga sama sa usa ka bagyo-bagyong dagat: ang mga kalisdanan sa ekonomiya ug pinansyal sa gobyerno, ang kagubot sa katawhan, daghang zemsky sobors, ang mga paningkamot sa gobyerno sa pag-usab sa lain-laing aspeto sa kinabuhi sa publiko o, sa labing gamay, sa pagpaila og pipila ka mga kausaban, mga gubat sa mga silingan nga gituyo aron masulbad ang mga nasudnong isyu nga nagsugod pa sa ika-15 ug ika-16 nga mga siglo, ug sa katapusan, ang padayon nga pagsulod sa mga impluwensya sa Kasadpan sa kinabuhi sa nasud, nga nagpahuyang sa tradisyonal nga paagi sa kinabuhi sa karaang Moscow uban sa

[938] Ikompara: mga eksposisyon sa doktrina sa transubstantiation sa Simbahan sa Sidlakan: Heiler. Op. cit. Vol. 1, pp. 257 ug mosunod; o: Gass. Symbolik, pp. 225 ug mosunod.

dugay nang natukod nga mga kostumbre ug panan-aw, ingon man sa tibuok estruktura sa kulturang Muscovite – tingali sobra na kini alang sa usa ka yugto nga 100 ka tuig ra. Ang tanan niini nga mga panghitabo nagbitbit sa mga binhi sa umaabot nga reporma ni Pedro, ug bisan pa niana, ang Rusya ni Pedro natawo taliwala sa dakong pag-antos…[939]

Ang kinabuhi sa Simbahang Ruso atol niining 'lisod nga siglo' usab puno sa kagubot. Dili lang tungod kay kinahanglan mabuhi ang Simbahan ilawom niining mga kahimtang, apan tungod usab kay ang politikal ug sosyal nga kagubot wala magbilin nga walay samad sa internal nga han-ay sa Kristohanong Simbahan—ug sa mga klero. Ang panghunahuna sa mga klero ug ang ilang panan-aw sa kalibutan nagsugod sa pagkawala sa ilang kaniadto nga pagkabaskog ug kalinaw. Ang ika-16 nga siglo wala pa nakaila sa pagduha-duha: si Bashkin ug si Kosoy, ang mga nanguna sa ulahi nga mga pagpangita sa relihiyon sa Rusya, dili kasagaran sa ilang kapanahonan; ang kritisismo nga gipasiugda sa mga Non-Possessors wala magagikan sa pagbati sa pagduha-duha, kondili gikan sa usa ka himsog nga tinguha alang sa reporma; apan pagkahuman sa Panahon sa mga Kasamok, ang ideya nga 'Moskowa – ang Ikatulong Roma' nawala ang kaniadto nga kalinaw ug talagsaong kaanyag, ug mihunong nga mahimong nasudnong ug relihiyosong ideal, tungod kay ang politikal ug sosyal nga kagubot wala kini pasagdi nga walay pilas. Sa usa ka paagi, ang ika-17 nga siglo usa ka panahon sa pagsulay alang niining ideya, usa ka pagsulay kung hangtod asa kini mapalambo, kung kinahanglan ba gayud nga magpabilin nga wala mausab ang tanan niini, ug kung ang tanan niining ideya walay duhaduha nga tinuod. Sa samang higayon, nagkadako ang pagduha-duha kon ang tanan ba adunay parehas nga kahulugan sa relihiyon; kinahanglan nga maila kung unsa ang walay katapusan ug dili mausab, ug unsa ang pansamantala ug mahimong mausab. Kining mga pagduha-duha ug mga pangutana nakabalaka sa hirarkiya sa simbahan, sa ubang mga klero, ug bisan sa mga layko.

Ang hirarkiya nagduha-duha tali sa paghimo og mga lakang aron mapreserbar ang status quo ug sa pagtul-id sa mga sayop: sa usa ka bahin, nakigbatok kini batok sa langyaw nga impluwensya – sama sa unang kwarter, ubos ni Patriarka Filaret, ug sa ulahi, ubos ni Patriarka Joakim; sa laing bahin, napugos kini sa pagrekrut og mga eskolar gikan sa Southern Rus' nga klaro kaayo nga naa sa ilawom sa impluwensya sa Kasadpan, ug, labaw pa, sa paghimo og lainlaing mga kausaban ug koreksyon sa tibuok siglo. Busa, dili katingad-an nga ang hirarkiya sa simbahan wala kanunay mosunod sa tul-id nga dalan; daghan ang matinud-anong sumusunod sa ideya nga 'Moscow – ang Ikatulong Roma' sa ilang han-ay, apan pipila ra sa mga hierarko ang andam makigbisog nga mapisan alang niini nga ideya. Busa, sa mga hinungdanong higayon, dili ang hirarkiya sa simbahan kondili ang ubos nga mga klero ug ang kadaghanan sa mga layko nga nagtuo ang nakigbisog uban sa pagtuo ug pagkamapailubon, kung dili man para sa tibuok ideolohiya nga 'Moscow – ang Ikatulong Roma', nan bisan pa man lang para sa tagsa-tagsa niini nga mga elemento. Ug nahitabo kini dili lamang tungod kay ang mga may awtoridad naningkamot sa pag-usab o pag-ayo niining mga elemento sa pipila ka paagi, kondili tungod kay kini gayud nga mga elemento ang pinalangga sa relihiyosong pagbati sa katawhan.

Ang liturhikal nga kinabuhi mao ang sentro sa relihiyon niadtong panahona: kini mipuli sa kaalam ug kahibalo sa mga dogma; ang tibuok pagtuo sa katawhan gipakita niini; kini ang labing sensitibo nga bahin sa kasingkasing sa magtutuo. Bisan pa sa kakulang sa kahibalo sa dogma, ang usa ka Ortodoksong Kristohanon sa Moscow pamilyar kaayo sa sulod sa taas nga mga banal nga serbisyo, diin iyang naporma ang usa ka sulodnong panag-uban; nahibalo siya sa mga pulong sa mga pag-ampo ug sa mga liturhikal nga ritwal. Ang mga relihiyosong ritwal dali ra moturok sa kalag sa magtutuo; mas masabtan niya kini kaysa sa mga dogma, labi na kon ang Simbahan ug ang eklesiastikal nga hirarkiya mag-amping sa pagpanalipod niini. Apan sa dihang gisulayan sa eklesiastikal nga hirarkiya nga usbon ang mga ritwal nga pinalangga sa kasagarang debosyon, misulpot ang pangutana: wala ba ang hirarkiya, pinaagi sa ingon ani nga paglihok, misulod sa sayop ug makaguba nga dalan; dili ba mosangpot ang ilang mga lihok sa apostasiya, sa erehiya? Ang pag-alsa niining mga pangutana nakapahugno sa relihiyosong konsyensya sa daghang mga kaubanan. Busa, tungod sa kakulang sa kahibalo sa dogma ug sobra nga pagtamod sa kahulugan sa mga ritwal ug kostumbre sa simbahan, mitumaw ang hugot nga koneksyon tali sa duha ka hingpit nga lain nga butang. Ang reporma sa mga ritwal giisip nga usa ka pag-usab sa pagtuo ug gisaway ingon usa ka pagtraydor sa pagtuo. Niini nga relihiyoso ug

[939] Ikompara: Platonov. Mga Lektura (1915). pp. 315 ug mosunod, labi na sa 317–318; ug usab: Shmurlo, E. Kasaysayan sa Rusya. Munich, 1922. pp. 190–248, diin makit-an ang usa ka mubo nga paghulagway sa labing hinungdanong mga panghitabo sa ika-17 nga siglo. Tan-awa usab ang usa ka makapaikag nga paghulagway niining siglo sa: Florovsky, G. The Paths of Russian Theology. Paris, 1937. pp. 57 ff.

sikolohikal nga basihanan miturok ang kagubot sa simbahan sa ika-17 nga siglo—nga nailhan nga Eskisma—nga nahimong mapintas nga sangputanan para sa katawhang Ruso. Si Patriarka Nikon mismo nakigbisog nga walay paglubad alang sa pag-usab sa mga liturhikal nga libro (nga gihimo subay sa iyang sugo, bisan dili siya ang naghunahuna niini) tungod sa iyang kaugalingong garbo ug pagpasigarbo kaysa sa prinsipyadong pag-ila sa pagkinahanglan niini nga pag-usab.

2. Mga Rebisyon sa mga liturgical nga libro sa wala pa ni Patriarka Nikon

Ang mga lakang ni Nikon sa pag-rebisa sa mga liturgical nga libro ug pag-usab sa pipila ka liturgical nga ritwal, sa kinauyokan, wala maglakip og bisan unsang bag-o; kini mga katapusang eslab sa taas nga kadena sa susamang mga lakang, nga o gihimo na sa wala pa siya o ipatuman pa sa umaabot. Si Nikon naglihok nga sobra ka hugot ug walay kalooy; kini dili tungod sa bisan unsang mapugos nga panginahanglan, kondili tungod sa iyang kaugalingong kinaiya. Sa kasagaran, gamay ra ang iyang pagsabot sa espirituhanong pagtuo sa iyang mga sakop, mao nga ang iyang mga 'reporma' misangpot sa usa ka katalagman nga nagbilin og dili na maayong samad sa Simbahang Ruso ug hinungdan sa usa ka eskisma, nga nagbulag sa usa ka bahin sa mga miyembro niini[940] . Ang presensya sa nagbulag nga grupo ('Old Believers', ingon sa ilang pagtawag sa ilang kaugalingon, o 'schismatics', ingon sa opisyal nga Simbahan nga nagtawag kanila sulod sa taas kaayo nga panahon) ang paglungtad sa nabulag nga grupo ('Old Believers', ingon sa ilang pagtawag sa ilang kaugalingon, o 'schismatics', ingon sa opisyal nga pagtawag kanila sa Simbahan sulod sa taas kaayong panahon)

Pagkahuman sa pagbag-o sa Rus' ngadto sa Kristiyanismo, ang mga libro nga gikinahanglan alang sa pagsaulog sa mga banal nga serbisyo, ug ang mga ritwal sa liturhiya mismo, gipahulam gikan sa mga Griyego o sa mga Habagatang Slav. Tungod sa dugay nga paggamit, ang mga libro nangadaut; ang mga bag-ong kopya gihimo pinaagi sa pagkopya sa daan, nga tungod sa kakulang sa edukasyon sa mga manunulat—nga kadaghanan mga monghe—nagresulta sa daghang mga sayop ug kalainan. Ang mga koreksyon sa mga libro, nga gihimo sa inisyatibo sa tagsa-tagsa ka manunulat, nakadugang lang sa gidaghanon sa mga depekto. Mas grabe pa ang kahimtang sa mga liturhikal nga libro – ang Service Book, ang Typikon (Statute), ang Triodion, ang Book of Hours, ang Octoechos ug uban pa xml-ph-0001@. Mas grabe pa ang kahimtang sa mga liturhikal nga libro – ang Service Book, ang Typikon (Statute), ang Triodion, ang Book of Hours, ang Octoechos ug uban pa[941] – kay nakaplagan ang mga sayop ug kalainan sa mga ritwal mismo ug sa mga pagpasabot nga kauban niini. Usa pa ka hinungdanon nga butang mao nga dili kanunay gigamit ang parehas nga liturhikal nga kodigo; sa baylo, sama sa atong nahisgutan na (Kapitulo VIII), ang Studite Code, nga unang gigamit, gipulihan sa Jerusalem Code[942] . Wala usab uniporme sa liturhikal nga praktis sa mga Griyego ug mga Slav, nga mahimo untang giya.

Ang unang mga paningkamot sa pagtul-id sa mga sayop nga nisulod sa mga liturgical nga libro gihimo pa sa ika-14 nga siglo ubos sa mga Metropolitan Alexius (1354–1378) ug Cyprian (1390–1406). Apan, sa ika-15 nga siglo, duha ka hitabo ang nahitabo nga naghatag sa sunod nga kasaysayan sa pagtul-id sa mga libro og trahedya nga kinaiya: kini mao ang Unyon sa Florence (1439) ug ang pagkahugno sa Constantinople (1453). Ingon nga resulta niining mga panghitabo, mitumaw ang mga pagduhaduha sa Moscow bahin sa pagkaputli sa pagtuo sa mga Griyego. Ug bisan pa nga ang mga Griyegong libro pagkahuman gigamit isip basihan sa pagrepaso sa mga libro sa simbahan, aduna gihapon mga tingog sa mga wala nagtan-aw niini nga mga libro nga hingpit nga 'Ortodokso'. Sa dihang ang monghe nga si Maximus, usa ka Griyego, gisaligan sa buluhaton sa pagrepaso sa mga libro, nadiskubrehan niya, samtang gikumpara ang mga Rusong eklesiastikal nga libro

---

[940] Bisan pa, sayop nga ipasabot ang skisma sa Rusya ingon lamang usa ka protesta batok sa pag-usab sa mga kasulatan. Ang kasaysayan sa skisma nagpakita nga kini usa ka labi ka komplikado nga panghitabo sa relihiyosong kinabuhi sa Rusya, nga ang daghang aspeto niini, sa kasubo, dili hingpit ug hingpit nga matuki dinhi. Among irekomenda sa magbabasa ang mosunod nga mga buhat, nga mahimong tabang niini nga bahin: Melnikov, P. Mga Sulat mahitungod sa Schism (1862) (apil usab sa: *Severnaya Pchela*, 1862); Gilyarov-Platonov, N. Ang Lojika sa Schism. Mga Sulat kang Ivan Aksakov, sa: *Russkoe Obozrenie*, 1895, blg. 10; Gromoglasov, I. 'Ang Rusyano nga Pagkabahin ug Unibersal nga Ortodoksiya', sa: BV, 1898, mga blg. 4–5; Golubinsky, E. 'Mahitungod sa Atong Polemika uban sa mga Karaan nga Magtutuo' (1905); Rozanov, V. 'Ang Sikolohiya sa Rusyano nga Pagkabahin', sa: Relihiyon ug Kultura (1901); Borozdin, A. Russian Religious Dissent (1907); The Truth of the Old Faith (koleksyon) (1916); Kartashov, A. 'The Meaning of Old Belief', sa: Collection in Honour of P. B. Struve. Prague, 1925; Florovsky, G. The Paths of Russian Theology (1937).

[941] Alang sa mga liturhikal nga libro, tan-awa si Heiler. Op. cit. 1. pp. 297 ff.; Kattenbusch. 1. p. 498; ug usab: Lübeck, K. *Die christlichen Kirchen des Orients* (1911). pp. 120 ff.

[942] Kapterev. Patriarka Nikon ug Tsar Alexei Mikhailovich. Vol. 1 (1909). pp. 213–216; Makarii. Vol. 8. pp. 75 ff.

sa mga Griyego, daghang dagkong sayop nga, sa pipila ka mga kaso, sa iyang opinyon, hapit na heretikal ang timplada[943] . Alang sa mga tigpanalipod sa ideya nga 'Moscow – ang Ikatulong Roma', kining mga pag-angkon hingpit nga dili matuo, ug ang Griyegong iskolar mismo giakusahan sa erehe nga spekulasyon, ug labaw pa niini, anaa pa ang mga intriga ni Metropolitan Daniel, usa ka suporter ni Joseph, nga ang suod nga relasyon tali ni Maximus ug sa prinsipe-monghe nga si Vassian dugay nang nakapahasol kaniya. Ang mga Konsilyo sa 1525 ug 1531 misusi sa tanang mga kaso batok kang Maxim (kadaghanan niini walay basehan) ug gisilotan siya nga ipriso sa monasteryo sa[944] .

Napugos ang Konseho sa Stoglav nga ilhon nga ang pipila ka liturhikal nga ritwal gihimo sa lain-laing paagi sa nagkalain-laing mga lugar. Ang batan-ong Tsar Ivan mismo miingon sa Konseho: 'Sa pagkakaron nakita ug nadungog nato nga gawas sa Balaod sa Diyos, daghang ritwal sa simbahan ang dili buhaton sa hingpit, dili sumala sa balaang lagda ni sa maong balaod'[945] , ug misugot ang Konseho sa pahayag sa Tsar. Ang Stoglav nagpasiya sa pag-ayo sa mga basahon sa simbahan gamit ang maayong hubad, apan wala'y giingon kung asa o giunsa pagkuha niini nga mga maayong hubad – ug, labaw sa tanan, wala'y gibuhat aron makab-ot kini. Bisan pa nga gibuksan ang Imperyal nga Balay sa Pag-imprinta sa Moscow pagkahuman sa Konseho sa Stoglav, nga nagtanyag og kahigayunan nga malikayan ang mga sayop nga resulta sa manwal nga pagkopya sa mga basahon sa simbahan, sa praktis wala kini nakatabang sa pag-ayo sa mga teksto, kay ang unang mga giimprinta nga basahon gipatik gikan sa mga manuskrito nga daan nang adunay mga sayop; Sa usa ka paagi, ang pag-imprinta sa mga libro nakababag pa gani sa katuyoan, kay pagkahuman giisip nga mga sukdanan nga dili masayop ang unang mga naimprinta nga libro.

Ang unang sistematikong paningkamot sa pag-rebisa sa mga libro sa simbahan gihimo sa sinugdanan sa ika-17 nga siglo. Niadtong 1617, usa ka espesyal nga komisyon ang gitukod alang niini nga katuyoan: kini naglangkob kang Archimandrite Dionysius sa Trinity-Sergius Lavra, ang monghe Arsenius nga Bungol nga medyo maayo ang kahibalo sa Griego, ang monghe Anthony Krylov, ug ang pari Ivan Nasadka. Pagkahuman sa usa ka tuig ug tunga nga trabaho, gisulbad sa komisyon ang Service Book ug, sa samang higayon, nakahukom nga ang ubang liturhikal nga mga libro usab adunay mga sayop. Apan ang kapalaran ni Dionysius nahimong ingon ka trahedya sama sa nahitabo kang Maximus ang Griyego: Giakusahan siya ug ang iyang mga katabang nga nagpasulod sila og mga heretikal nga koreksyon, kay sa ritwal sa pagpanalangin sa tubig sa pista sa Epipanya (6 Enero), sa pag-ampo ngadto sa Espiritu Santo, ilang gipapas ang mga pulong nga 'ug pinaagi sa kalayo', nga ilang giisip nga ulahi ug walay pulos nga gidugang. Ang Konseho sa 1618, nga misusi niini nga butang, wala'y igong ebidensya aron matino kung husto ba o sayop ang pag-usab . Nidaug ang kadasig sa iyang mga kaatbang ug mga manlalapas. Si Dionysius ug si Arsenius, bisan hingpit nga inosente, wala makalikay sa pag-exile ngadto sa usa ka monasteryo[946] . Maayo na lang, ang Patriarka sa Herusalem, si Theophanes, miabot sa Moscow niadtong panahona ug nakumbinsi sa bag-ong Patriarka, si Filaret, sa pagkahusto sa koreksyon nga gihimo ni Dionysius. Gipasaylo sa Konseho sa 1619 ang maong walay sala nga tawo, apan nagpabilin ang pagdugang nga 'ug sa kalayo' sa Libro sa Serbisyo; niadtong 1626 pa lang, ang mga sulat gikan sa mga Patriyarka sa Herusalem ug Alexandria ngadto kang Patriyarka Filaret sa Moscow ang nakapukaw sa pagtangtang niini nga pagdugang gikan sa Libro sa Serbisyo[947] .

Bisan pa nga giila ni Filaret ang panginahanglan sa pag-ayo sa mga liturhikal nga libro, gisugatan niya kini nga butang uban sa labaw nga pag-amping ug paghinay-hinay. Ang Liturgical Statute, nga gimantala niadtong 1610 ug sa ulahi giila nga usa ka libro nga daghan og sayop, gikuha sa paggamit ug gisunog subay

---

[943] Maximus ang Griyego. Mga Buhat. Bol. 1, pp. 28, 30; Bol. 3, pp. 51–60, 62, 67, ug uban pa. Ikompara: Makarii. 2nd ed., Bol. 6, pp. 179 ff.

[944] Ang salaysay ni Macarius bahin niining mga panghitabo (2nd ed., vol. 6, pp. 177–195) dili mahimong tan-awon nga hingpit nga obhetibo. Si Golubinsky nagpanghimatuud (vol. 2, bahin 1, pp. 663, 712 ff.) nga si Maximus nahimong biktima sa mga intriga ug kakulang sa kahibalo sa pinulongang Ruso, ug nga ang mga pasangil sa erehiya batok kaniya walay basihanan. Uyon kami niini nga panan-aw.

[945] Ang Stoglav. Mga Kapitulo 5 ug 23 (ang pangutana sa tsar); mga kapitulo 16, 6, 9, 10, 12, 33, 34. Si Zinovy sa Otensk usab naghisgot sa maong mga panghitabo (Ang Tinuod nga Pamatud-an, mga panid 952, 955, 958–961). Tan-awa usab ang pipila ka mga akusasyon nga gipahamtang batok kang Arsobispo Gennadius sa Novgorod (PSRL, vol. 6, pp. 221, 232), nga nagpamatuod usab sa mga kalainan sa mga ritwal sa liturhiya; dugang pa, ang iladong panaglalis bahin sa 'Alleluia' sa Pskov ug ang pangutana sa tanda sa krus – kung gihimo ba kini gamit ang duha o tulo ka tudlo. Makarii. 8. pp. 129, 91 ff.

[946] Makarii. 11. pp. 173–199; Kazansky, P. 'Ang Rebisyon sa mga Liturgikal nga Basahon ilawom ni Patriarka Filaret', sa: Readings. 1848. 8; bahin kang Dionysius, tan-awa: Skvortsov, D. 'Si Dionysius sa Zobnikovo, Arkhimandrita sa Monasteryo sa Trinity-Sergius' (1890).

[947] Makarii. 11. pp. 10 ff.; RIB. 2. 902; 10. 189–190.

sa sugo ni Filaret. Sa panahon ni Filaret, daghang mga libro ang gikorehi – usa ka buluhaton nga gihimo, lakip sa uban, sama sa kaniadto, sa monghe Arseny Glukhoi ug sa pari Ivan Nasadka – ug ang mga gikorehing libro gipatik. Apan, ang mga karaang edisyon, nga daghan og sayop, wala gi-undang sa paggamit ug nagpabilin pa gihapon sa pipila ka lugar, labi na sa mga liblib nga dapit, nga siyempre misangpot sa mga kalainan sa pipila ka basahon sa pag-ampo ug mga ritwal sa liturhiya[948] . Bisan pa man nga hapit tanan nga liturhikal nga mga libro gimprinta atol sa mga patriyarkado ni Joasaph (1634–1641) ug Joseph (1642–1652), ang mga tig-rebisa wala makaya ang buluhaton, ug ang mga edisyon niadtong mga tuiga naglangkob og daghang sayop ug malabong mga hugna sa mga pagpasabot, labi na ang Statute sa 1633[949] Apan ang punoang punto mao nga, bisan pa nga ang hingpit nga panginahanglan sa pag-ayo sa mga libro naila na sa Moscow bisan pa sa wala pa ni Patriarka Nikon, kini nga buhat, sa kasubo, gihimo nga walay gana ug dako kaayong pagduha-duha, kay kulang ang Moscow sa mga edukadong tawo nga kwalipikado alang niini nga buluhaton, nga, una sa tanan, kinahanglan adunay maayong kahibalo sa pinulongang Griyego, ug, labaw pa, wala sila'y labing gikinahanglan nga mga materyales. Niadtong Mayo 1649, si Tsar Alexei mipahimo og usa ka dinalian nga hangyo kang Metropolitan sa Kyiv, si Silvestr (Kossov), nga magpadala sa Moscow og 'mga magtutudlo aron hubaron ang Bibliya sa Griyego ngadto sa Slavonic nga pinulongan'[950] .

Niadtong panahona miabot sa Moscow ang tulo ka monghe: sila Arsenius Satanovsky, Damascene Ptitsky ug Epiphanius Slavinsky, nga nagdula og hinungdanong papel sa pagrebisa sa mga libro[951] .

3. Patriarka Nikon

Niadtong 15 Abril 1652, namatay si Patriarka Joseph, ug sa ilawom sa iyang manununod, si Patriarka Nikon, misulod sa bag-ong hugna ang kasaysayan sa pag-usab sa mga basahon sa simbahan.

Si Nikon anak sa mag-uuma; natawo siya niadtong 1605 sa Nizhny Novgorod ug gi-bunyagan nga si Nikita. Namatay ang iyang inahan pagkahuman sa pagpanganak, ug gipadako si Nikita sa iyang madrasta nga daotan ang pagtratar sa bata, busa dili sayon ang iyang pagkabata. Lagmit nga bisan pa niadto, sa iyang pagkabata, nakahimo siya og lig-on nga pagbuot, nga usahay, daw, mapukan ug mausab ngadto sa kahuyang sa nerbiyos, usa ka kinaiya nga kanunay nga mipadayag sa iyang pamatasan. 'Si Nikon,' sumulat ni V. O. Klyuchevsky, 'usa siya sa mga tawo nga makasugakod sa grabeng kasakit nga walay pag-usab sa emosyon, apan mokagol ug malumos sa kawad-on sa paglaum bisan sa tusok sa dagom. Aduna siyay kahuyang nga kasagaran masinati sa mga lig-on apan dili mapailubon nga mga tawo: nabore siya sa kalinaw ug dili siya makahulat nga mapailubon; Kanunay siyang nanginahanglan og kahinam, bisan kini usa ka maisugong ideya o usa ka dakong paningkamot, o bisan usa lang ka panagbangi sa usa ka dili maayong tawo. Sama kini sa usa ka layag nga sa bagyo lang makita ang iyang kaugalingon, apan sa kalinaw molupad-lupad lang sa mastahan sama sa walay kusog nga basahan[952] . Si Nikita kusgan sa lawas ug marangal; usa siya ka talentadong tawo nga adunay dakong kuryosidad; nakakat-on siya sa pagbasa ug pagsulat sa sayo pa kaayo nga edad, nga makita sa iyang ulahi nga mga pulong, mga sermon, ug sa pipila ka mga sinulat nga nakaluwas hangtod karon. Ang pagbasa sa mga libro – nga halos tanan niini relihiyoso sa panahong kana – naghatag sa iyang espirituhanong pag-uswag og piho nga direksyon: misulod siya sa Monasteryo sa Zheltovodsk uban ang tuyo nga mohimo og mga monastikong panata. Apan, gipugngan siya sa iyang amahan sa maong plano, ug mibalik si Nikita sa balay. Sa edad nga 20, siya nagminyo ug nahimong pari: niadto, igo na siyang literado para niini. Sa sinugdan, nag-alagad siya sa usa ka parokya sa kabukiran; sa ulahi, pinaagi sa rekomendasyon, gitudlo siya sa usa ka parokya sa Moscow. Ang kakulang sa katagbawan sa iyang kinabuhi, ug pagkahuman ang kamatayon sa tanan niyang tulo ka anak, mibalik sa hunahuna ni Padre Nikita ang iyang kanhing tinguha nga mahimong monghe.

Gipangumbinsi niya ang iyang asawa nga mosulod sa kumbento, samtang siya mismo mibiyahe paingon sa amihanan, ug didto, sa skete sa istrikto nga asetikong si Eleazar (nga atong nahisgutan na), naghimo siya og mga panata sa pagka-monasto. Apan si Nikon dili klase sa tawo nga makahimo sa hingpit nga

---

[948] Mansvetov. Ang Statuto sa Simbahan. pp. 311 ff., 319 ff.; ibid. 'Giunsa Pagkompila ang mga Basahon sa Simbahan sa Atong Nasud', sa: Mga Suplemento. 1883. 4; Makarii. 9. pp. 43, 66, 89, 120.

[949] Mansvetov. Ang Statuto sa Simbahan. p. 319; Kapterev. Ang Patriarka Nikon ug ang Iyang mga Kaatbang sa Butang sa Pag-usab sa mga Libro ug Ritwal sa Simbahan. Vol. 1. Ang Paghari ni Patriarka Jose (1887; ikaduhang edisyon, gipalapdan ug giusab, 1913); ang unang edisyon gipatik usab isip usa ka artikulo: 'Si Patriarka Nikon isip usa ka Reformador sa Simbahan ug ang Iyang mga Kaatbang', sa: Prav. ob. 1887. 1–2, uban sa gagmay nga kalainan.

[950] AYUZR. 3. Blg. 259. p. 323.

[951] Rotary. Epiphanius of Slavintsy, sa: Kiev Articles 1900. 10–12. Ikomparar sa Kapitulo XI.

[952] Kljutschewskij. Geschichte RuЯlands. 3. p. 327.

pagdedikar sa iyang kaugalingon sa disiplina sa asetikismo. Si Eleazar, sa iyang bahin, nagdumala sa eremiteryo nga may hugot kaayo nga pagka-disiplinado ug nagmando nga ang iyang mga disipulo mosumite pag-ayo sa espirituhanong giya sa tigulang. Human sa panagbangi kang Tigulang Eleazar, mibiya si Nikon sa eremiteryo ug miapil sa Kozheezersk Hermitage. Nahitabo kini mga tuig 1639–1640. Tulo ka tuig pagkahuman, gipili siya sa kapatiran isip ilang abá.

Niadtong 1646, mibyahe si Nikon paingon sa Moscow alang sa mga buluhaton nga may kalabotan sa iyang hermitage; gipaila siya sa batan-on, dali maimpluwensyahan, ug lawom kaayo ang pagkamatinud-anon nga Tsar Alexei, nga nakig-istorya kaniya sa daghang higayon. Ang tibuok pamatasan ni Abad Nikon – ang iyang maharlikang paglihok, maimpleng dagway, pagkamaalamon sa pagpanulti, lig-on nga kabubut-on ug masigla nga dagway sa nawong – nakahatag og dakong impresyon kang Alexei. Binuotan ug hilumon sa kinaiyahan, ang tsar hilig nga palibutan ang iyang kaugalingon sa mga masigla nga tawo, ug gitudlo sila sa mga yawe nga posisyon sa estado ug sa Simbahan. Ang impresyon nga nahimo ni Nikon sa tsar lagmit nga kusgan kaayo nga sa ulahi, sa dihang misiklab ang panagbangi tali sa tsar nga hamtong na ug sa patriyarka, si Alexei wala makahimo sa iyang kaugalingon sulod sa dugay nga panahon nga mohimo og lig-on nga barug batok kang Nikon. Sa hangyo sa tsar, gitudlo si Nikon nga arkhimandrita sa Moscow Novospassky Monastery, nga duol sa pamilya sa hari. Ang debotong si Alexei kanunay mibisita niining monasteryo ug nalingaw sa pag-apil sa labi ka solemne nga mga serbisyo sa Diyos ni Nikon. Kini nga kasolimneng mao gayud ang ganahan sa tsar. Nagsugod si Nikon sa kanunay nga pakigkita kaniya, mibisita sa palasyo sa tsar matag semana, nagselebrar og Matins para sa tsar ug nakig-istorya og dugay kaniya. Kasagaran gigamit ni Nikon kining mga panagtagbo aron mangayo sa Tsar og kalooy alang sa nagkalain-laing mga tawo, kadaghanan mga ordinaryong lungsoranon, nga dili matarong nga gipaka-antos sa mga awtoridad; kining mga hangyo, nga gisubay sa klarong paghulagway sa kaso, dili lang kanunay nakakuha og pagsabot gikan sa batan-ong Tsar, apan nakapahikap usab pag-ayo sa sensitibo nga si Alexei. Ang pagsalig sa tsar kang Nikon ug ang iyang impluwensya sa korte nagkadako adlaw-adlaw, samtang sa samang higayon misaka usab ang kasikatan sa Arkhimandrita sa Novospassky sa mga Muscovite.

Niadtong 1649, nahimong bakante ang karaang Sede sa Novgorod, ug gitudlo si Nikon nga Metropolitan sa Novgorod. Gipangulohan niya ang iyang diyosesis nga puno sa kusog, awtoritatibo, ug independente. Gibaha siya sa mga dungog ug pribilehiyo, nga mas labaw pa kaysa sa Patriarka mismo, ug nagdumala si Nikon didto isip usa ka tinuod nga prinsipe sa Simbahan. Sa pagtukod sa Opisina sa mga Monghe (1649), gipirmahan ni Nikon, samtang archimandrite pa siya, ang may kalabutan nga dokumento – 'sa ilawom sa pagpugos', ingon sa iyang pagpasabot sa ulahi – bisan tuod wala siya mouyon sa paglungtad sa ingon nga opisina, kay, sumala sa iyang mga pulong, kini 'supak sa Balaang Ebanghelyo, sa mga lagda sa mga Balaang Amahan ug sa mga balaod sa mga Griyegong emperador sa tanang aspeto'. Gitawag pa gani niya ang Kodigo sa 1649 nga usa ka 'dili balaodnong libro', ug ang mga dekreto sa Orden Monastiko nga diaboliko[953] . Sa ilawom sa iyang pagpangulo, ang Metropolis sa Novgorod gi-eksepta gikan sa hurisdiksyon sa Orden Monastiko sa tanang butang, ug supak sa Kodigo, gihatagan sa tsar ang metropolitano og daghang mga propyedad[954] . Ang mga kalihokan ni Nikon sa Novgorod nagpakita nga bisan didto siya hilig sa mga reporma nga nagtumong sa pag-ayo sa nagkalain-laing kakulangan sa kinabuhi sa simbahan.

Nagpadayon ang iyang panaghigalaay sa tsar. Mibiyahe si Nikon paingon sa Moscow, nakigsulat sa tsar, ug hingpit nga misumite ang tsar sa espirituhanong awtoridad ni Nikon, tungod kay lig-on ang kinaiya ni Nikon. Sa pag-alsa sa Novgorod niadtong 1650, sa dihang nawala sa kaugalingon ang voivode Khilkov, si Nikon ang nagpakita sa kinaiya ug determinasyon. Samtang nagbiyahe si Nikon paingon sa Monasteryo sa Solovetsky, diin niya dad-on ang mga relikya ni San Felipe paingon sa Moscow, namatay si Patriarka Joseph, ug nahibalo ang tanan sa Moscow nga si Nikon, ang paborito sa tsar, maoy mahimong bag-ong patriarka[955] .

Sa iyang pagdumala – mubo apan puno sa kagubot – naningkamot si Nikon nga masulbad ang duha ka isyu. Ang una mao ang pag-usab sa mga liturhikal nga libro; ang ikaduhang problema mitumaw gikan sa komplikado nga personal nga relasyon tali sa tsar ug sa patriyarka—o, mas tukma, gikan sa prinsipyadong

---

[953] Gorchakov. The Monastic Order. p. 77; 'Patriarch Nikon's Opinion on the Code', sa: Notes of the ORSA. 2 (1861). pp. 423–497, labi na sa 449, 451, 453, 456.

[954] Makarii. Vol. 11. pp. 193–196; Gorchakov. Mahitungod sa mga Pagpanag-iya sa Yuta. pp. 330, 337. Mahitungod sa eklesiastikal nga palisiya ni Nikon, tan-awa: Kapterev. Patriarch Nikon and Tsar Alexei Mikhailovich. 2 ka bolyum. (1909–1912); ug usab ang mga buhat ni Zyzykin ug Zhukov.

[955] Alang sa biograpiya ni Nikon hangtod sa 1652, tan-awa si Makarii. 11. pp. 162–166; cf. usab: Bonwetsch. 'Nikon', sa: PRE.

panan-aw sa patriyarka ug sa tradisyonal nga panan-aw sa tsar bahin sa relasyon tali sa estado ug simbahan (tan-awa Kapitulo X). Dili namo kini hisgutan dinhi sa detalye tungod kay, una, wala kini sulod sa sakop sa among hisgutanan, ug ikaduha, ang panaglalis tali sa sekular ug eklesiastikal nga awtoridad adunay taas nga kasaysayan, ug ang paghisgot niini magkinahanglan og daghang luna. Bisan pa, gusto namo ihatag sa magbabasa ang usa ka mubo nga paghulagway kang Patriarka Nikon, sa iyang mga panan-aw ug sa iyang mga kalihokan, nga gisagol ni N. Kapterev base sa upat ka tuig nga panukiduki ug nga, sa iyang panahon, nakapukaw og kusog nga kontrobersiya[956] ; bisan pa sa tanan, husto kini nga paghulagway.

'Si Nikon, isip usa ka repormador sa simbahan,' matud ni N. Kapterev, 'usa siya ka binuhat ni Tsar Alexei Mikhailovich, nga ang programa gisunod lang niya sa iyang mga kalihokan sa reporma sa simbahan. Si Nikon mismo, bisan pa sa usa ka panahon nga lawom kaayo ang iyang pag-apil sa mga buluhaton sa reporma sa simbahan, wala gayud kini giisip nga pangunang buluhaton sa iyang pagka-patriarka; busa, sa dihang mibiya siya sa katungdanan sa patriyarka, nawala ang tanan niyang interes niini… Ang tinuod, sukaranan nga espiritu sa patriyarkado ni Nikon—nga diin iyang nakita ang pangunang buluhaton ug ang tinuod nga kahulugan sa iyang patriyarkado, nga kanunay ug padayon niyang gitinguha samtang naglingkod sa patriyarkal nga katungdanan, ug gipaningkamotan nga walay pagkapoy ug masigasig bisan pa pagkahuman niyang biyaan ang maong katungdanan— – mao ang iyang tinguha nga dili lang buhian ang awtoridad sa simbahan gikan sa awtoridad sa estado, tungod kay kini nga ulahi nagdominar niini, apan usab ang pagtukod sa posisyon nga iyang gidepensahan, nga mao nga ang pagkapari labaw pa sa gingharian[957] .

Ang iyang kadasig alang sa usa ka ideya nga sa iyang kaugalingon husto, wala maghatag og igong panahon kang Nikon aron husto nga hunahunaon ang mas pino nga mga detalye sa proyekto sa pag-rebisa sa libro. Sa kinatibuk-an, dili pa klaro kung unsa ka dako ang pag-ila ni Nikon sa panginahanglan ug angay nga pagkaangay sa mga rebisyon gikan sa hingpit nga eklesiastikal ug relihiyoso-moral nga panan-aw. Ang panukiduki ni N. Kapterev nagpakita nga, sa tinuod, dili si Nikon ang nagpasiugda sa mga pag-usab sa mga libro nga nahitabo sa iyang panahon. Napugos si Nikon sa pagpadayon sa trabaho sa pag-usab sa mga libro, apan kini nga pagpugos supak gayud sa iyang kinaiya ug wala makapukaw kaniya og tinuod nga interes sa maong butang.

Dili ikalimod nga sa gawas, gipakita ni Nikon ang iyang mga lakang sa pag-usab sa mga libro sa usa ka labing solemne nga paagi; tingali kini nga 'kasolimnidad' nakahatag kaniya og pipila ka kalipay, tungod kay kinahanglan niyang ihatag ang panahon niini, apan sa sulod, wala kini'y kalabotan kaniya. Nagpasabot kini sa pagdali sa pagpatuman sa mga 'reporma', sa hingpit nga pagbalewala sa opinyon sa mga misupak kaniya, sa kabangis sa pagpatuman sa mga lakang, ug sa hugot nga mga lakang nga gihimo batok sa iyang mga kaatbang. Niining pakigbisog, gipadayag ni Nikon ang tibuok kusog ug integridad sa iyang kinaiya: iyang giisip ang mga protesta batok sa mga reporma ingon personal nga pagdumot batok kaniya – angay hinumduman nga sa niini nga bahin, sa pipila ka paagi, husto si Nikon – ug kini nagmugna sa ilusyon (labina sa mga ulahing henerasyon kaysa sa iyang mga kaubanan) nga siya hingpit nga naghalad sa kaayohan sa maong mga reporma. Kini nga kinaiya naghatag sa tibuok kasaysayan sa pag-usab sa mga libro ubos ni Nikon og dramatikong tono ug misangpot sa trahedyang sangputanan[958] .

4. Ang Rebisyon sa mga Kasulatan ilawom ni Patriarka Nikon

Dili among buluhaton ang paghatag og detalyadong salaysay sa kasaysayan sa eskisma; para kanamo, importante lamang nga ipakita ang papel nga gidula sa komunidad sa mga monghe sa balod sa mga protesta ug sa pakigbisog batok sa mga reporma ni Nikon. Busa, kami nagtumong sa paghatag lamang sa magbabasa sa labing mubo nga balangkas sa kasaysayan sa eskisma ug sa partisipasyon sa komunidad sa mga monghe sa mga protesta batok sa mga reporma.

---

[956] Gipasabot namo ang kontrobersiya sa 1980s tali ni N. Kapterev ug N. Subbotin; tan-awa Kapterev, N. Patriarch Nikon and His Opponents (1913). pp. 185–203; ang 'pagpangatarungan' ni Subbotin sa mga kalihokan ni Nikon gipadayon pinaagi sa pag-idealisa kaniya sa buhat ni M. Zyzykin nga *Patriarch Nikon*. 3 ka tomo (1931–1937).

[957] Kapterev. 'Ang Relasyon tali sa Awtoridad sa Estado ug Simbahan sa Karaan nga Rus' sa wala pa ang Patriyarkado ni Nikon', sa: BV. 1910. 1, 20, 21. Tan-awa usab ang paghulagway ni Kapterev kang Nikon sa: Patriarch Nikon and Tsar A. M., vol. 1 (1909), pp. 60–62. Ang pipila ka obserbasyon ni G. Florovsky maayo kaayo (The Paths of Russian Theology, p. 63).

[958] Gihisgutan na nato ang labing hinungdanong literatura bahin kang Nikon ug sa iyang eklesiastikal nga palisiya. Gusto usab namo nga ipunting ang buhat ni Palmer, William. *The Patriarch and the Tsar*. London, 1871–1876. 6 ka tomo; kini nga buhat nagtigom ug naghubad sa hapit tanan nga pangunang tinubdan. Dugang pa, giapil ni Palmer sa iyang buhat ang daghang mga pagtuon bahin kang Nikon.

Niadtong Hulyo 25, 1652, gipahimutang si Nikon isip Patriarka sa Moscow uban sa dakong seremonya. Gipadayon ang pagrebisa sa mga liturhikal nga basahon, nga gisugdan pa sa panahon ni Patriarka Joseph: ang mga monghe nga sila Epiphanius Slavinetsky, Nagpadayon sa trabaho sa kolasyon sila Arsenius Satanovsky ug Damascene Ptitsky; ang monghe nga si Arsenius Sukhanov gipadala sa Sidlakan pa niadtong 1650 aron maila niya ang mga ritwal sa Simbahang Griyego ug madala ang gikinahanglan nga mga dokumento (mga Griyegong libro, manuskrito, ug uban pa) paingon sa Moscow. Ang *Kormchaya*[959] , nga gipadala sa pag-imprinta niadtong 1649 ug gipatik sa panahon ni Nikon, ug ang *Shestodnev*, nga giimprinta niadtong 1650, giusab pagkahuman sa pagtandi sa mga manuskritong Griyego. Sa ulahing bahin sa 1650, miabot sa Moscow si Metropolitan Gabriel sa Nazareth, nga nagdala og mga sulat gikan sa Patriarka sa Jerusalem para sa Tsar ug sa Patriarka sa Moscow; kanunay nga gihisgutan ni Gabriel ang 'kalainan' sa mga liturhikal nga ritwal sa Moscow; Ang Patriarka sa Jerusalem, si Paisius, nga mibisita sa Moscow, misulti usab sa Tsar ug sa Patriarka Joseph bahin sa 'kalainan sa Moscow' sa wala pa siya mobiya sa Russia (1650). Si Nikon, nga sa panahona Metropolita pa sa Novgorod, natural nga nahibalo sa maong mga panan-aw sa mga Griyego tungod sa iyang kanunay nga pakigkomunikar sa Tsar. Nakadungog usab si Nikon og susamang mga pasangil gikan sa kanhi Patriyarka sa Constantinople, si Athanasius (1633, 1633–1635, 1651), nga miabot sa Moscow niadtong Abril 1653 ug nagsugo sa transkripsyon[960] para kang Nikon sa 'Order of the Hierarchical Celebration of the Liturgy in the East'[961] , nga ang kaseremonya labi nga nakapahimuot kang Nikon.

Gihimo ni Nikon ang unang lakang sa pagpatuman sa iyang mga reporma sa tingpamulak sa 1653 – sa wala pa magsugod ang Dakong Kwaresma, nagpagawas siya og usa ka instruksyon ('pahinumdom') ngadto sa mga rektor sa tanang simbahan sa Moscow: sa pagbasa sa pag-ampo ni San Efren, nga adunay espesyal nga lugar sa serbisyo sa Kwaresma, nga magbuhat og mga prostrasyon estrikto 'sumala sa tradisyon sa Balaang mga Apostoles ug mga Amahan'; sa ato pa, dili tanan 17 ka prostrasyon ang kinahanglan hingpit nga prostrasyon, kondili upat ra ka hingpit nga prostrasyon ang buhaton, samtang ang uban mahimong mga prostrasyon sa hawak. Kini nga unang 'Griyegong inobasyon' nakapahinam sa dakong kabalaka sa pipila ka mga pari sa Moscow, labi na sa mga protopope nga sila Ivan Neronov, Avvakum Petrov ug Daniel sa Kostroma, nga ang ilang mga ngalan ug kalihokan nag-okupar og hinungdanong dapit sa kasaysayan sa eskisma. Gihulagway ni Protopop Avvakum[962] kining kalibog uban sa hayag kaayong pagkasaysay sa mga pulong nga gisulti na libo ka beses: 'Nagtigom kami ug nanghunahuna og lawom,' misulat si Avvakum sa iyang *Life*, 'nakita namo nga nagkadool na ang tingtugnaw, nangabugnaw ang among mga kasingkasing ug nangurog ang among mga bitiis.'

Kini nga sulodnong kagubot taliwala sa unang mga kontra sa Mosku sa mga inobasyon ni Nikon nagpadayon sulod sa taas nga panahon; gikan niini unang miturok ang pagbati sa pagkawalay paglaum, ug unya ang determinasyon nga makigbisog alang sa 'daang pagtuo' hangtod sa mapait nga katapusan. Nagpasiya si Neronov nga magsumite og petisyon sa tsar isip tigpanalipod sa Ortodoksong pagtuo; kini usa ka kinaiyahanon kaayo nga kinaiya sa mga skisma – ang pagpangayo og tabang, suporta, ug proteksyon gikan sa sekular nga mga awtoridad. Ang mga skimatiko matinud-anon nga gipadayon ang ilang pagkamatinud-anon sa ideya nga 'Moskowa – ang Ikatulong Roma'. Sa ulahi, nawala kanila kini nga lig-on nga pagtuo sa gingharian sa Orthodox ug giakusahan nila ang imperyo og erehiya. Mibiya sila sa maong lugar, nga dugay na nilang giisip nga balaan, ug misugod sa pagbiyahe gikan sa disyerto paingon sa disyerto, gikan sa baryo paingon sa baryo, aron pangitaon ang nawala nga 'Civitas Dei' [Siyudad sa Dios], nagpahayag bisan asa sa hapit na katapusan sa kalibutan. Sa katapusan, nawala sa eskisma ang iyang panaghiusa, nabahin sa lain-laing paksyon ug nagmugna og usa ka makalilisang nga pagdagsa sa mga sekta.

---

[959] Mahitungod sa *Kormchaya* ug sa kahinungdanon niini alang sa Simbahang Ruso, tan-awa: Hermann. Op. cit. p. 23 ff.; ang may kalabutan nga literatura gisang-at didto. Tan-awa usab: Makarii. 2nd ed. Vol. 8. pp. 143 ff.

[960] Makarii. Bol. 11, pp. 118 ug mosunod; Bol. 12, pp. 117, 125.

[961] Mahitungod niining mga relasyon, tan-awa: Kapterev, N. The Nature of Russia's Relations with the Orthodox East in the 16th and 17th Centuries (1885).

[962] Mahitungod kang Arkiprepet Avvakum, tan-awa: 'Das Leben des Protopopen Awwakum von ihm selbst'. Gihubad ug adunay pasiuna ni R. Yagodich (1930). Alang sa dugang nga literatura, tan-awa ang bibliyograpiya. Ang labing maayong paghulagway kang Avvakum gihatag nila Myakotin ug Melnikov. Alang sa tibuok han-ay sa mga isyu nga may kalabotan sa eskisma, tan-awa ang introduksyon ni I. Barskov ug P. Smirnov sa mga sinulat ni Avvakum, sa: RIB. 39 (1927), ingon man usab ang introduksyon ug mga komentaryo ni N. Gudzia sa: The Life of Protopope Avvakum (1934); cf. usab: Jagoditsch, sa: Kyrios 1 (1936). pp. 410–413.

Ang petisyon ni Neronov ug ang misunod nga panaglalis sa awtor niini, ingon man ang suporta nga gihatag kang Neronov sa mga klero sa Moscow[963] , nakapahimo kang Nikon nga mas maalamon nga ipatuman ang iyang mga inisyatibo dili lang sa iyang kaugalingong ngalan. Gipangayo niya sa Tsar nga magtigom og usa ka Konseho[964] aron hisgutan ang pagrepaso sa mga ritwal ug libro sa liturhiya. Sa tingpamulak sa 1654, lima ka metropolitano, upat ka arsobispo, usa ka obispo, daghang arkhimandrita ug abá, ug 13 ka protopope[965] ang nagtigom sa palasyo sa Tsar alang sa Konseho, gawas pa sa Tsar ug sa Patriarka. Gipasaka ni Nikon sa atubangan sa Konseho ang mga isyu mahitungod sa mga pagbaliko sa pipila ka liturhikal nga ritwal nga walay dakong kahulugan sa dogma, ug gipangatarungan ang iyang mga sugyot pinaagi sa paghisgot sa mga Griyegong Typikon. Ang Konseho naghukom sa pag-ayo sa tanang liturhikal nga ritwal aron kini ipahiuyon sa mga Griyegong Tipikon, ug sugod karon ipahigayon ang mga seremonya sa giusab nga porma; gihimo usab ang susamang desisyon bahin sa pag-ayo sa mga liturhikal nga libro, ug gihatagan si Patriarka Nikon og hingpit nga awtoridad aron ipatuman kining mga reporma. Usa ra ka miyembro sa Konseho, si Obispo Paul sa Kolomna, ang nagdugang og nota sa iyang pirma nga nag-ingon nga, bahin sa pagyuko sa panahon sa Dakong Kwaresma, dili siya mouyon sa mga resolusyon sa Konseho[966] .

Sukad pa sa sinugdanan, kusganong misupak si Obispo Pablo sa Kolomna sa gisugyot nga mga reporma – lisod isulti kung tungod ba kini sa personal nga panagbangi tali sa obispo ug sa patriyarka[967] , – ug nahimong unang biktima gikan sa konserbatibo nga komunidad sa mga monghe; pagkahuman, sa mga sinulat sa mga Karaan nga Matuod, gipadayeg siya ingon usa ka balaan ug giisip nga unang martir sa eskisma. Ang grabeng silot kang Pablo dili matarong, sama sa paningkamot ni Makarii Bulgakov sa iyang *Kasaysayan sa Eskisma sa Rusya* (1855)[968] . Giwagtang si Pablo sa pagkaepiskopo, gipahimakas sa amihanan ngadto sa Paleostrovsky Monasteryo ug bisan gani, sumala sa gisulat sa mga Karaan nga Mituo, gipalo sa utos ni Nikon.

Karon nahimong klaro kang Nikon nga sa dili madugay, sa diha nga maapod-apod na sa mga simbahan ang mga giusab ug bag-ong gipatik nga mga libro ug tangtangon na ang mga daan, motumaw ang mga bag-ong magkasupak sa mga reporma[969] . Bisan pa, ang desisyon ni Nikon nga ipadayon ang pag-usab sa mga libro napalig-on sa kamatuoran nga si Macarius, Patriarka sa Antioquia, ug si Gabriel, Patriarka sa Serbia, nga mibisita sa Moscow niadtong 1654 ug 1655, wala usab nagtago sa ilang mga panan-aw bahin sa mga 'pagkalahi' sa Moscow. Nagpasiya si Nikon nga magtawag og lain nga Konseho ug, pinaagi sa pagpaapil sa duha pa ka patriyarka uban kaniya, aron hatagan og mas dako nga awtoridad ang iyang mga dekreto. Kini nga Konseho, nga gitambongan sa mga patriyarka sa Sidlakan, gipahigayon gikan sa Marso 25 hangtod 31, 1655 ug nagpasiya nga ipadayon ang pagrepaso sa mga libro[970] .

---

[963] Makarii. 12. pp. 125–138; Vvedensky, S. 'Protopope Daniel of Kostroma', in: BV. 1913. 4.

[964] Ang organisasyon sa mga eklesiastikal nga Konseho sa Moscow sa ika-16 ug ika-17 nga siglo hingpit nga nagsalig sa kabubut-on sa tsar, nga, isip ulo sa sekular nga awtoridad, nagkupot sa tanang gamhanan sa iyang kamot. Ang tsar mao ang nagpasiugda sa mga Konseho, ug kung wala ang iyang kabubut-on, dili kini mahitabo. Siya ang nagtino sa oras ug lugar sa mga sesyon, ingon man sa komposisyon ug gidaghanon sa mga partisipante; siya ang nagbukas sa mga sesyon, nagpamatood sa mga desisyon sa konseho, nga naghatag niini og pwersa sa balaod, ug gisiguro ang ilang pagpatuman pinaagi sa iyang mga royal nga dekreto ug mando. Tan-awa: Kapterev. Patriarka Nikon ug Tsar Alexei Mikhailovich. Bol. 1 (1912, 2nd ed.). pp. 82, 62.

[965] Ang Mga Akto sa Konseho sa 1654 unang gipatik ni Nikon isip usa ka apendiks sa *The Tablets* (1656), ug sa ulahi gipagawas isip usa ka bulag nga bolyum: *The Acts of the Council of 1654 on the Correction of Church Books* (1873).

[966] Makarii. 12. pp. 139–145; Makarii. History of the Russian Schism. p. 160.

[967] Si Obispo Pablo gikan sa parehas nga rehiyon ni Nikon; nailhan na nila ang usag usa sukad pagkabatan-on; dugang pa, paryente ni Pablo si hieromonk Anthony; kini nga si Anthony, niadtong 1652, atol sa eleksyon sa bag-ong patriyarka, napili pinaagi sa suga gikan sa tulo ka kandidato ug busa nahimong bugtong kandidato para sa trono sa patriyarka; apan, tungod kay gusto ni Tsar Alexei nga si Nikon ang mahimong patriyarka, napugos si Anthony sa pagbiya sa opisina sa patriyarka. Makarii. Kasaysayan sa Pagkabahin sa Rusya. p. 178; Melnikov. Mga Sanaysay sa Pagkabalaan. p. 14; Pogodin, M. 'Mga Pahayag Bahin sa Yutang Gikanan ni Patriarka Nikon ug sa Iyang mga Kaatbang', sa: Moskvityanin. 1854. 19 (kini nga buhat dili magamit kanako).

[968] Makarii. Op. cit. p. 180.

[969] Sa panahon sa patriyarkato ni Nikon, ang mosunod nga giusab nga mga liturhikal nga libro gipatik ug gipang-apod-apod sa mga simbahan: 1. Ang Libro sa Serbisyo (1655). 2. Ang Tablet (1656) – usa ka libro nga naglangkob sa eksposisyon sa Liturhiya. 3. Ang Gamay nga Libro sa Pag-ampo (1656). 4. Ang Lenten Triodion (1656). 5. Ang Irmologion (1657). 6. Ang Ebanghelyo (1657). 7. Ang Salmo (1658) ug 8. Ang Basahon sa mga Serbisyo (1658). Makarii. Op. cit., p. 182.

[970] Ang report sa Konseho sa 1655, nga gipagawas sa sugo ni Nikon, giapil sa Service Book sa 1655 isip usa ka prefatoryo; pagkahuman, gipatik kini ni P. Stroev sa iyang *Description of the Tolstoy and Tsar's Library*. Labing bililhon ang talaan sa biyahe ni Arkidiakono Paul sa Aleppo, anak ni Patriyarka Macarius sa Antioquia, nga misunod sa patriyarka sa iyang mga biyahe paingon sa Moscow niadtong 1654–1655 ug 1666; tan-awa: *Travels of Macarius*. London, 1829–1836. 2 ka bolyum. (ang usa ka bahin sa diaryo gihubad sa Ruso: *Readings*. 1890. 4) ug sa ulahi sa: Palmer, W., bolyum 2. Mahitungod sa Konseho sa 1655: *Macarius*. 12. mga panid 172 ug mosunod.

Pagkahuman sa Konseho, sa sayong bahin sa Mayo 1655, miabot sa Moscow ang usa ka sugo gikan kang Patriarka sa Constantinople, si Paissios. Nagbitbit siya og mga sulat nga gipadala ngadto sa Tsar ug kang Nikon, ingon man usab sa mga prosedyur sa Konseho sa Constantinople, nga espesyal nga gitigum ni Paissius aron hisgutan ug aprobahan ang report nga gipadala kaniya ni Nikon mahitungod sa Konseho sa 1654 ug sa mga resolusyon niini. Makapaikag nga hinumduman nga kini nga Konseho mipabor sa pagwagtang sa katungdanan ni Obispo Paul. Sa iyang sulat kang Patriarka Paissius, gipangutana siya ni Nikon og 26 ka mga pangutana aron makab- ug lig-on nga basihanan para sa iyang mga lakang sa pag-usab sa mga libro ug ritwal. Gipadala ni Paissius kaniya ang mga tubag sa niining mga pangutana, ang teksto sa Kredo, mga pagpasabot mahitungod sa pagkanta sa 'Alleluia', ang tulo ka tudlo nga timaan sa krus, ug pipila ka liturhikal nga ritwal. Labing importante para kang Nikon nga makuha ang Kredong adunay mga pagpasabot sa Konseho bahin sa dili mausab nga kinaiya sa Nicene (ang husto mao: Nicene-Constantinopolitan. – Nota sa maghubad) Kredong, nga dili gayud madugangan ug dili gayud mabakwit bisan usa ka pulong[971] . Ilado nga ang pag-usab sa ikawalong artikulo sa Kredong, diin gikuha ang pulong nga 'tinuod', nakapukaw sa labing kusgan nga protesta gikan sa mga Karaan nga Mituo[972] ug nahimong usa ka matang sa dogmatiko nga pag-angkon alang sa eskisma. Pagkahuman sa Konseho sa 1655 ug sa epistula ni Paissius, gipatik ang giusab nga Service Book ug ang 'Skrizhal', nga adunay duha ka apendiks: usa mahitungod sa tulo ka tudlo nga paghimo sa krus ug usa mahitungod sa Kredohan[973] .

Niadtong Abril 1656, gitigom ni Nikon ang ikatulo ug katapusang Konseho nga gipahinungod sa mga rebisyon sa mga libro, ug ang 8 ka obispo nga nitambong niini, 22 ka arkhimandrita ug 9 ka abá, gihatag ang ilang katapusang paghukom sa duha-ka-turok ug tulo-ka-turok nga mga timaan sa krus: ang duha-ka-turok nga timaan gideklarar nga heretikal, ug ang mga naghimo sa timaan sa krus gamit ang duha ka turok gikondena, tungod kay wala sila mosunod sa pagtulon-an sa Simbahan. Ang mga Akta sa Konseho giapil sa 'Skrizhal' isip usa ka bulag nga kapitulo[974] .

Ang Konseho sa 1656 mao, aron isulti, ang katapusang opisyal nga buhat sa pag-usab sa mga liturhikal nga libro ug ritwal, nga nahitabo atol sa patriyarkaato ni Nikon. Busa, kining yugto wala molapas sa upat ka tuig, nga mahimong ituring nga paunang yugto sa Rusyano nga eskisma – niadtong panahona natino ang baruganan sa Simbahan sa Rusya bahin niini, ug niadtong panahona usab mitungha ang unang mga sumusunod sa eskisma. Kung atong tan-awon ang pinakaunang mga kontra sa mga reporma, makita nato nga halos tanan kanila naggikan sa han-ay sa 'puti' nga klero—mao ang klero sa parokya, dili ang klero sa monastiko—gawas lang kang Obispo Pavel sa Kolomna, nga sakop sa monastikong orden. Sa kinatibuk-an, masulti nga ang mga lakang ni Nikon usa ka isyu nga nakaapekto lamang sa usa ka gamay nga grupo, pangunahan sa mga klero sa Moscow. Ang kadaghanan sa katawhan, ang klero, ug ang komunidad sa mga monghe, sa pagkakaron, nagpahayag sa ilang pagdumili sa usa ka malabo kaayo nga paagi. Naa pa si Nikon sa tunga-tunga sa iyang gahum, apan sa dihang miabot ang usa ka hinungdanon nga kausaban sa iyang kapalaran, ang protesta batok sa mga reporma misugod sa paglapta, ug ang pagkabahin mitubo bisan pa sa pinakalayo nga mga dapit sa Estado sa Muscovite; kini tungod sa kamatuoran nga ang uban nga mga kontra sa mga reporma ni Nikon mibiya sa Moscow ug misugod sa paglapta og propaganda batok sa mga reporma sa tibuok nasud.

Niadtong Hulyo 10, 1658, boluntaryo ug walay klarong rason nga gisalikway ni Nikon ang trono sa patriyarka ug mibiya sa Moscow, nga nagdala sa iyang pagdumala sa Simbahang Ruso ngadto sa de facto nga katapusan. Kini nga buhat nagpakita sa hingpit nga pagkamapahimulos sa iyang kinaiya. Apan, ang lihok nga gituyo ni Nikon aron mapalig-on ang iyang gahum ug mapaayo ang relasyon kang Tsar Alexei nahimong

---

[971] Macarius. Kasaysayan sa Rusyano nga Pagkabahin. pp. 161–165; Macarius. 12. pp. 179 ff.; sulat ni Paissius sa: Kristohanong Pagbasa. 1881. 1 (orihinal ug hubad).

[972] Ang ikawalong artikulo sa Kredo sa mga Daang Magtutuo nag-ingon: 'Ug sa Balaang Espiritu, ang tinuod ug nagahatag-kinabuhi nga Ginoo, nga nagagikan sa Amahan, nga gisaulog ug gihimaya uban sa Amahan ug sa Anak, nga gisulti sa mga propeta, ug nga ang gingharian niya walay katapusan'. Kining mga dugang, nga gisulod tungod sa sayop nga hubad, wala makita sa Moscow hangtod sa ika-16 nga siglo. Makarii. Kasaysayan sa Rusyano nga Pagkabahin. pp. 23–25.

[973] Makarii. 12. p. 186.

[974] Ibid. 12. pp. 191–195; Makarii. History of the Russian Schism. pp. 170–175. Mahitungod sa paglitaw sa duha-ka-tudlo nga tanda sa krus sa Rusya: ibid. pp. 25–31; ug usab: Kapterev. Patriarch Nikon and His Opponents (1913). pp. 58–61, 78–96, 189–203; Golubinsky. Mahitungod sa Atong Kontrobersiya uban sa mga Karaan nga Mituo (1905, usab sa: Readings. 1905. 3). pp. 153–196; Ivanovsky (Guide. Vol. 2. pp. 126–135) nagdepensa sa tulo ka tudlo nga tanda sa krus isip nag-inusarang husto nga lihok; ang iyang buhat nagsilbi nga giya sa reperensya para sa mga misyonaryo sa Sinodo. Ang desisyon sa Konseho dali ra kaayo gihimo, tingali gidawat tungod sa pagpugos ni Nikon, ug ang mga rason niini dili makasukol sa kritisismo, kay ang duha ka tudlo nga tanda sa krus walay sulod nga erehya. Tan-awa usab ang pagdepensa sa mga lakang nga gihimo ni Nikon: Makarii. 12. pp. 221–223.

dagom batok kaniya. Kini nga lihok dili resulta sa pagbugnaw sa iyang relasyon sa Tsar sa miaging duha ka tuig; sa baylo, kini usa ka sangputanan o direkta nga pagpadayag sa panan-aw ni Nikon sa relasyon tali sa sekular ug eklesiastikal nga awtoridad[975] .

Pagkahuman niyang mibiya sa katungdanan isip patriyarka, mihawa si Nikon sa sunod nga kasaysayan sa pag-usab sa mga libro, apan wala siya mihawa sa kasaysayan sa pagkabahin sa Simbahan sa Rusya. Masulti pa gani nga ang landong ni Nikon ug sa iyang mga binuhatan nagpadayon sa pag-abala sa iyang mga kaatbang, nga gusto siya tan-awon nga Antikristo o tig-una sa Antikristo; daghang mga sinulat ang mitumaw, nga ang hilisgutan dili gani ang iyang mga kalihokan, kondili ang pagkatawo mismo ni Nikon[976] . Ang panagbangi sa tsar dako kaayo og nakapahinay sa positibong aspeto sa iyang mga reporma bahin sa pag-rebisa sa mga libro ug, sa usa ka paagi, nakatampo sa paglawom sa eskisma[977] .

5. Pagkontra sa komunidad sa mga monghe batok sa mga lakang ni Nikon

Ang pagsupak sa mga reporma, nga nahimong porma sa Moscow, nagkuyanap pa ug labi ka halapad. Nagpakita kini sa lain-laing paagi: 1) pinaagi sa pagsulat og mga polemikal nga sinulat, 2) pinaagi sa mapugos nga pagdumili sa 'mga libro ni Nikon' ug, sa katapusan, 3) pinaagi sa hayag nga pakigbisog batok sa eklesiastikal ug sekular nga awtoridad, nga labi ka klaro sa bantog nga pag-alsa sa mga igsoon sa Monasteryo sa Solovetsky. Ang episkopado ug ang komunidad sa mga monghe miapil sa pakigbisog alang sa 'daang pagtuo' batok sa bag-ong gipatik nga mga libro – ang una sa mas gamay nga sukod, ang ikaduha mas aktibo.

Si Obispo Paul mao ang unang hierarkiya sa Simbahang Ruso nga hayag nga nagpahayag sa iyang pagdumili sa mga reporma ni Nikon sukad pa sa sinugdanan. Si Obispo Alexander sa Vyatka (1657–1674) usab hayag nga miprotesta; bisan pa nga gipirmahan niya ang resolusyon sa Konseho sa 1656, pipila ka tuig pagkahuman (1663), sa panahon nga labi ka tensiyonado ang relasyon tali sa Tsar ug ni Nikon, nga mibiya na sa iyang obispado, nagpadala og taas nga sulat ngadto sa Tsar diin iyang gisaway si Nikon ug ang pag-usab sa mga libro nga iyang gisugdan; lakip sa uban, iyang gisupak ang pagtangtang sa pulong nga 'tinuod' gikan sa Kredong Kristiyano. Sa Konseho sa 1667, Gibawi ni Alexander ang iyang mga akusasyon, giila ang sayop sa iyang mga panan-aw ug gidawat ang mga dekreto sa Konseho. Bisan pa niana, angay hinumduman nga pinaagi sa iyang sinulat gipakita pag-usab niya ang konserbatibo ug supak nga pagbati sa mga obispo[978] . Napamatud-an ni Alexander nga mas maisug siya kaysa sa ubang mga obispo nga sa ilang kasingkasing supak usab sa mga reporma ni Nikon – sama sa, pananglitan, Macarius, Metropolitan sa Novgorod († 1663), o si Marcellus, Arsobispo sa Vologda († 1663) – apan imbis nga ipadayag ang hayag nga protesta, mas gipili nila nga ipalangan ang pagpatuman sa mga reporma o, aron gamiton ang usa ka modernong pagkasulti, sabotahehon kini[979] . Apil usab sa maong grupo sa mga obispo ang obispo nga walay ngalan nga nagpakalat sa iyang 'Exposé of Patriarch Nikon'[980] .

Tungod sa panglantaw sa mga obispo sa diyosesis bahin sa mga reporma, ang bag-ong giusab nga mga liturhikal nga libro nakaabot gayud sa mga layo nga lungsod ug monasteryo, apan dili kini nagpasabot nga gamiton kini sa mga klero ug komunidad sa mga monghe aron sa pagsaulog sa Banal nga Liturhiya. Napugos si Metropolitan Jonah sa Rostov, nga misuporta kang Nikon, sa pagpadala og daghang sulat-piklat ngadto sa mga parokyan sa iyang diyosesis, aron itul-id ang mga ritwal sa liturhiya – pananglitan, ang pagpanalangin sa tubig nga gihimo lamang sa gabii sa pagsaulog sa Epipanya (6 Enero). Ang abad ug ang komunidad sa mga monghe sa Monasteryo sa Kirillo-Belozersky, nga sa ulahi misulto og daotan ug nagpahiya kang Nikon pagkahuman siya gipahimutang sa ilang monasteryo, misalikway sa pagtuman niining mga sugo gikan sa ilang

---

[975] Gihisgutan namo ang batakang panan-aw ni Nikon sa pagka-kinahanglanon sa pagpasakop sa espirituhanong awtoridad sa sekular, ug sa primasiya sa 'pagkasaserdote' ibabaw sa 'ginhadian'. Ang opinyon ni Patriarka Nikon mahitungod sa Kodigo, sa: Notes of the ORSA. 2 (1861), labi na sa mga panid 456, 449, 451, 453; cf. usab: Pavlov, A. 'Ang Teorya sa Sidlakang Papismo', sa: Prav. ob. 1879. 12 ug Undolsky, V. 'Repaso ni Patriarka Nikon sa Kodigo ni Tsar A. M.', sa: Rus. arkh. 1886. 2. pp. 615–620.

[976] Peretz, V. 'Mga Tsismis ug Espekulasyon', sa: IORAS 5, 1909, no. 1, pp. 123 ug mosunod.

[977] Mahitungod sa kapalaran ni Nikon pagkahuman niyang biyaan ang Katungdanan, tan-awa: Makarii, vol. 12, pp. 326–524, 683–751; Nikolaevsky, P., The Life of Nikon in Exile (1882).

[978] Mga Proceso sa Konseho sa 1667, sa: DAI. 5. Blg. 102. p. 447 o sa: Materials. 1. p. 79; Kapterev. Patriarka Nikon ug Tsar A. M. 1 (1909). p. 494.

[979] Kapterev. Op. cit., p. 492; Melnikov. Mga Sanaysay sa Pagka-pari, sa: Kompletong mga Buhat, bol. 7 (1909), p. 14; Makarii. Kasaysayan sa Rusong Pagkabahin, p. 274.

[980] Kapterev. Op. cit. p. 500; 'Usa ka Akusasyon batok kang Patriarka Nikon', sa: Kronika sa Panitikang Ruso. 5 (1863). Bahin 2.

nagdumala nga obispo[981] . Sa tibuok ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo, kanunay nga misulbong ang kusgan nga pagsupak sa 'mga libro ni Nikon' sa daghang mga monasteryo, sama sa makita sa daghang mga sulat sa mga obispo sa diyosesis[982] . Si Elijah, ang arkhimandrita sa Monasteryo sa Solovetsky, personal nga mipirma sa dekreto sa Konseho niadtong 1654, apan mibalik siya sa iyang monasteryo nga dili gayud isip usa ka tigasuporta sa mga reporma ni Nikon ug, hangtod sa iyang kamatayon († 1659), nagpabilin nga hingpit nga uyon sa komunidad sa mga monghe, nga sa konseho sa monasteryo niadtong 8 Hulyo 1658, nagpasiya nga dili dawaton ang bag-ong mga libro ug sa pagdumala sa mga banal nga serbisyo sumala sa karaang mga libro. Walay lain nga monasteryo ang misalikway sa mga reporma ni Nikon uban sa ingon ka kusganong pagbuot sama sa Solovetsky.

Sa kinatibuk-an, ang mga panan-aw sa oposisyon nagkalainlain gikan sa kawad-on sa paglaum hangtod sa relihiyosong fanatismo; ang ulahi, bisan pa, nga usa ka sakit sa relihiyosong konsyensya niadtong panahona, kinaiyahan dili lamang ni Arkiprista Avvakum kondili usab ni Patriarka Nikon. Ang tigulang nga si Bogolep Lvov sa Monasteryo sa Kozheezersky, nga sukad pa sa sinugdanan misalikway sa 'heretikal' nga mga reporma ni Nikon, misalikway sulod sa napulo ka tuig sa pag-ikumpisal sa espirituhanong amahan sa monasteryo ug wala madawat ang Banal nga Komunyon sulod sa baynte ka tuig, aron dili madunggoan ang 'kaputli' sa iyang pagtuo – usa ka pamatasan nga labi ka kinaiya sa ingon nga fanatismo[983] . Dili gyud kini mga talagsaon nga kaso; mitubo ang ilang gidaghanon matag tuig, ug nahitabo pa kini bisan sa wala pa ang paghukom niadtong 1667. Aniay laing pananglitan: ang istriktong asetikong si Avraamy, usa ka hieromonk sa Monasteryo sa Inahan sa Dios sa daplin sa Nizhny Novgorod, nga suod kaayo kang Avvakum, mibiya sa iyang payag sa lasang, diin hangtod niadto nagpuyo siya sa usa ka kinabuhi nga puno sa pag-ampo ug hingpit nga pagbiya sa kalibutan, ug miadto sa Moscow aron ipresentar ang iyang petisyon sa tsar, diin iyang gisugdan ang usa ka mabangis nga pag-atake sa mga reporma ni Nikon. Siya usa sa mga skismatiko nga nagtawag kang Nikon nga 'Antikristo', sama sa makita sa iyang *Mga Pangutana ug Mga Tubag*, nga iyang gisulat isip tubag sa walay bunga nga mga pag-awhag sa duha ka metropolitano – si Pablo sa Krutitsy ug si Hilarion sa Ryazan; ang maong panan-aw kang Nikon gipadayag usab sa iyang ubang mga buhat: 'Sulat ngadto sa usa ka Dios-higugma' ug 'Traktado sa Panlimbong sa Antikristo'[984] . Gipahimutang sa Pustozersk, nagwali si Avraamy didto bahin sa Antikristo nga natawo na, ug niadtong 1681, pinaagi sa sugo ni Patriarka Joakim, gisunog siya sa poste kauban ang iyang mga kaubang nagtuo, ang mga fanatikong Karaan nga Nagtuo. Si Arkimandrita Spiridon Potemkin († 1663) usa usab sa labing hugot nga mga kaatbang ni Nikon; siya ang nagsulat sa usa ka halapad nga buhat – *Ang Basahon sa Tinuod nga Pagtuo*[985] .

Sa taliwala sa labing inila nga mga tigpahimulos sa panagbulag mao ang duha pa ka representante sa komunidad sa mga monghe nga, bisan pa sa ilang suod nga pakig-uban, lahi kaayo nga mga tawo. Si Dositheus, ang abá sa Monasteryo ni San Nicolas duol sa Tikhvin, usa sa mga unang mitudlo batok sa tanang kabag-ohan. Aron mapreserbar ang pagkabubus sa iyang pagtuo, mibiya siya sa monasteryo ug miadto sa usa ka gamay nga hermitage duol sa lungsod sa Poventsa (sa amihanan); gikan didto (sa palibot sa 1685) mibyahe siya paingon sa habagatan ngadto sa mga Don Cossacks, diin daghan ang misunod sa eskisma. Sa dihang gisugdan sa gobyerno ang pagpamatok sa eskisma sa Don, mibiya si Dosifei sa Don ug mibalik pagkahuman sa pipila ka panahon (human sa 1688) sa North Caucasus, diin siya namatay mga tuig 1691. Si Dosifei usa ka masigasig nga magtutudlo sa Karaan nga Pagtuo bisan asa siya moadto ug giila nga usa sa labing dagkong awtoridad taliwala sa mga unang Karaan nga Mituo; bisan pa, supak siya sa relihiyosong fanatismo ug gikondena kini, lakip na, sa uban pang mga butang, ang pagpasunog sa kaugalingon, nga nahimong laganap taliwala sa mga fanatikong skimatiko sa 1680s. Gisalikway niya ang pag-ila sa mga nagpahugno sa ilang kaugalingon sa kalayo isip mga martir sa pagtuo[986] .

[987]Usa ka lain nga personalidad mao ang laing lider sa skisma, ang monghe Cornelius, usa sa labing impluwensyal nga mga personalidad sa mga Karaan nga Mituo, nga gipasidunggan pa gani nila isip usa ka

---

[981] Epistola ni Iona, sa: Readings. 1884. 1. Miscellany. pp. 21–22.

[982] Tan-awa, pananglitan, mahitungod sa Diyosesis sa Ryazan, sa: Piksanov. Ancient Charters (1851). Blg. 51.

[983] Mga Buhat, sa: DAI. 5. Blg. 102. p. 458; Mga Materyal. 1. Blg. 11.

[984] Mga Materyal. 7 (1885). Blg. 3, 4 ug 5.

[985] Smirnov. Internal Issues in the Schism (1898). pp. 12, 137; Materials. 6. p. 230; cf. Makarii. 12. pp. 627 ff.

[986] Smirnov. Op. cit. pp. XXIV–XXVII; Makarii. History of the Russian Schism. p. 273; DAI. 12. Nos. 130, 134, 180.

[987] Anderson, V. Karaan nga Pagtuo ug Seksitarismo (1903). p. 131 ug mosunod; Druzhinin. 'Mahitungod sa Kinabuhi ni Cornelius, ang Eremita sa Vygovsk', sa: ZhMNP. 1884. 9; Ostrovsky, D. Ang Vygovsk Hermitage ug ang Kahulugan Niini (1914); Filippov, I. Kasaysayan sa Vygovsk Hermitage (1862) (dili magamit kanako).

balaan. Ang iyang hagyograpiya usa sa labing laganap nga gipakatag nga mga sinulat sa mga Karaan nga Mituo ug nagsilbi nga usa ka hinungdanon nga tinubdan sa sayong kasaysayan sa skisma. Sa edad nga 15, gikuha ni Cornelius ang iyang monastikong panata sa Korniliyevo-Komelsky Monasteryo ug nagpuyo didto sulod sa kapin sa 20 ka tuig; dayon misugod siya sa paglibot-libot gikan sa usa ka monasteryo ngadto sa lain, hangtod nakaabot siya sa Moscow ug misulod sa Chudov Monasteryo, diin siya nag-alagad isip panadero kang Patriarka Joseph, unya kang Metropolitan Affonii sa Novgorod, ug sa katapusan kang Nikon, nga maayo niyang nakaila personal. Sa Novgorod, nakaila siya sa giingon nga Hegumen Dositheus. Gikan sa Novgorod, mibalik pag-usab si Cornelius kang Patriarka Joseph ug gitahasan nga magbantay sa bilanggoan sa monasteryo, apan wala niya dugay gihuptan kini nga katungdanan ug sa dili madugay mibalhin siya sa Chudov Monastery isip usa ka ordinaryong monghe. Sukad pa sa sinugdanan sa pagrepaso sa mga liturgical nga libro, supak siya kang Nikon ug, kauban ni Dositheus, nilayas paingon sa Don. Paglabay sa tulo ka tuig, mibulag si Cornelius kang Dositheus ug miadto sa Monasteryo sa Kirillov, diin aduna usab kusog nga pagkadismaya sa mga reporma; apan sa dihang sa ulahi nagsugod na sila sa pagdumala sa mga seremonya gamit ang bag-ong liturhikal nga mga libro, mibalhin siya sa Nilov Hermitage, nga niadtong panahona nahimong usa sa mga kuta sa mga supak sa reporma, ug si Cornelius usa sa labing aktibo nga mga personalidad niining oposisyon. Napugos siyang mobiya sa Nilov Hermitage, ug nilayas siya sa lasang sa daplin sa Suba sa Vyg, diin sa kana nga panahon daghan na kaayong mga sumusunod sa Karaan nga Pagtuo ang nagtigum. Nahimong lider si Cornelius sa mga Karaan nga Nagtuo. Gihatag niya ang iyang panalangin alang sa pagtukod sa usa ka komunidad nga, sa kasaysayan sa eskisma, nailhan unya nga 'Komunidad sa Vyg'. Namatay si Cornelius niadtong 21 Marso 1695, sa edad nga 125, sumala sa iyang hagiograpiya. Ang Komunidad sa Vyg, nga nahimong sentro sa fanatikong relihiyosidad, gitukod ubos sa labing istriktong asetikong lagda sa pagpaningkamot ug pagsalikway sa kalibutan: mao kini ang gipangayo ni Cornelius sa iyang espirituhanong mga anak. Sa ika-18 nga siglo, ang komunidad sa Vygovskaya nagdula og hinungdanong papel sa eskisma taliwala sa mga 'bezpopovtsy'; hapit tanan nga mga lider sa eskisma sa kini nga lihok naggikan sa komunidad sa Vygovskaya.

6. Ang pag-alsa sa Monasteryo sa Solovetsky

Ang monastikong pagsupak sa 'Nikonian nga mga inobasyon' ug sa giusab nga mga liturhikal nga libro labi ka klaro sa pag-alsa sa mga igsoon sa Monasteryo sa Solovetsky[988] . Walay lain pang hitabo nga nakatampo og ingon kadako sa paglapad sa eskisma sama niining pag-alsa sa mga monghe – usa ka talagsaong kapitulo sa eklesiastikal nga kasaysayan sa katawhang Ruso. Ang monastisismo, nga sulod sa daghang siglo usa ka matinud-anong kaalyado sa Simbahan ug sa estado, nagdula og nanguna nga papel sa paghulma sa karaang kulturang Muscovite ug panan-aw sa kalibutan, ug kasagaran mao ang nag-unang pwersa sa kinabuhi sa simbahan – kining maong monastisismo kalit ug hayag nga misupak sa parehong hierarkiya sa simbahan ug sa mga awtoridad sa estado. Dili kalimtan nga ang monastikong panag-igsoon, bisan unsa pa ang kinaiya niini, kanunay nga nakatagamtam og dakong awtoridad sa relihiyon sa mata sa katawhan, ug ang karaang Rusyano nga monasteryo nagpabilin gihapon nga sentro sa relihiyosidad ug debosyon sa katawhan. Ang mga pagbati sa pagsupak, nga nagpakita sa nagkalain-laing lebel sa daghang mga monasteryo, sa katapusan nibuto uban sa dakong kusog sa pag-alsa sa komunidad sa mga monghe sa Solovetsky, nga nahimong hinungdanon alang sa umaabot nga kasaysayan sa mga monasteryo. Napamatud-an niining pag-alsa nga ang komunidad monastiko sa kinatibuk-an supak sa mga reporma ni Nikon, ug bisan pa nga gidawat sa mga monasteryo ug monghe sa ulahi ang 'mga inobasyon ni Nikon', dili kini usa ka pagpadayag sa sulodnong panrelihiyosong pag-uyon sa mga reporma ni Nikon o usa ka pagpadayon sa iyang buhat, kondili usa ka gawasnong pagsumpo; Ang pagdawat sa mga reporma nagpasabot sa pagsumpo sa gahum sa estado kaysa sa awtoridad sa Simbahan. Ang panagway nga pwersadong pagsumpo sa komunidad monastiko adunay dakong epekto sa umaabot nilang papel sa eklesiastikal nga kinabuhi sa Rusya. Sa among panan-aw, ang gamot niining bag-ong matang sa relasyon tali sa komunidad sa mga monghe ug sa estado, ug tali sa komunidad sa mga monghe ug sa Simbahan,

[988] Makarii. 12. p. 630; Makarii. History of the Russian Schism. p. 215; daghang mga dokumento sa: AAE. 4; DAI. 5; AI. 4; Readings. 1846. 3. Seksyon 1; Kazansky, P. 'Kinsa ang mga Nagsugod sa Pag-alsa sa Solovetsky?', sa: Readings. 1867. 4; Syrtsov, I. 'Ang Pag-alsa sa mga Monghe nga Daan nga Magtutuo sa Solovetsky', sa: Prav. sob. 1880. 1, 2, 4, 5–7, 10; 1881. 1, 2, 4, 5 (ug ingon usa ka bulag nga publikasyon: Kazan, 1881); Materials. 3. Usa ka importante, bisan dili hingpit nga obhetibo, nga tinubdan mao ang buhat ni S. Denisov, lider sa komunidad sa Vygovskaya Old Believer, *Ang Kasaysayan sa mga Amahan ug mga Martir sa Solovki* (1st ed. 1788; 2nd ed. 1788; 3rd ed. 1789).

makita dili lamang sa mga reporma ni Pedro nga Dako, nga nagpahiluna sa mga monasteryo sa luyo sa kinabuhi sa simbahan, apan usab sa sayong kasaysayan sa pagkabahin. Ang komunidad sa mga monghe, siyempre, nagpabilin sa sulod sa sabakan sa Simbahang Ruso sama sa kaniadto, apan ang kaniadto nga internal nga panag-uyon ug suod nga suporta sa usag usa nakasinati og grabeng samad, nga wala hingpit nga naayo sa ika-18 ug ika-19 nga mga siglo. Ang nahisgutan usab nagpatin-aw nganong ang kinabuhi sa mga monghe niining panahona daw naparalisa.

Ang mga panghitabo sa Monasteryo sa Solovetsky nagpadayon nga hinay-hinay, tungod kay ang sekular nga mga awtoridad nagduha-duha sa paghimo og hugot nga aksyon, samtang ang eklesiastikal nga mga awtoridad nagpabilin nga walay pagtagad. Ang paglangan sa paghimo og aksyon batok sa pag-alsa mahimo usab ipasabut tungod sa kalayo sa monasteryo gikan sa Moscow, ang kakulang sa kahibalo sa mga awtoridad sa Moscow bahin sa kahimtang sa monasteryo ug, labaw sa tanan, ang personal nga pagtan-aw sa Tsar niining mga panghitabo. Dili kalimtan nga ang mga tuig 1658–1666 gigahin sa pagsulbad sa labing komplikado nga sapot sa mga panagbangi tali sa Patriarka ug sa Tsar, nga walay duhaduha nakapahuyang sa posisyon sa Moscow ug nakapalig-on sa posisyon sa monasteryo. Mas paborable ang posisyon sa monasteryo, kay ang komunidad sa mga monghe mas nasayud sa mga nahitabo sa Moscow kaysa sa kahibalo sa Moscow sa mga panghitabo sulod sa monasteryo. Ingon usa ka stauropegial nga monasteryo, nga direkta nga nasakop sa Patriarka, Ang Monasteryo sa Solovetsky kanunay nga nagpabilin og kaugalingong mga representante sa Moscow, nga, siyempre, dali dayon nagpahibalo sa mga awtoridad sa monasteryo ug sa komunidad sa mga monghe bahin sa mga pangbati nga naghari sa Moscow, sa pagdumot batok sa 'mga inobasyon ni Nikon', ug sa kamatuoran nga ang mga kontra niining mga inobasyon makita bisan pa sa mga impluwensyal nga pamilya sa boyar ug sulod mismo sa panimalay sa tsar. Ang gobyerno sa Moscow, bisan pa man, napugos nga motagad sa opisyal nga mga taho gikan sa abbot sa monasteryo. Si Archimandrite Elijah, pagkahuman mibalik sa monasteryo human sa Konseho sa 1654—nga iyang gipirmahan ang mga dekreto—wala magbuhat bisan unsa aron ipatuman ang pagsimba sumala sa bag-ong liturhikal nga mga libro, ug nagpadayon ang monasteryo sa paggamit sa daan nga mga libro. Niadtong Hulyo 8, 1658, ang komunidad sa mga monghe naghukom nga dili gyud dawaton ang 'mga librong Nikonian'.

Ang pagbati sa pagsupak gipasiugda sa kamatuoran nga kapin sa 100 ka mga kontra sa mga reporma ni Nikon gipahimutang gikan sa Moscow paingon sa monasteryo; pag-abot nila, gipasiugda pa gyud nila ang kalayo. Lakip sa mga gipahawa mao si Prinsipe Lvov, usa ka masigasig nga sumusunod kang Arkipriyete Avvakum, ug ang monghe nga si Theoktist, nga misulat dinhi og mga traktado bahin sa gingharian sa Antikristo; dugang pa, daghan sa mga monghe nga misupak sa mga kabag-ohan ang mibiya sa ilang kaugalingong mga monasteryo ug nangadto sa Monasteryo sa Solovetsky. Pananglitan, ang abbot nga si Savvina sa Monasteryo sa Nikanor, nga sa ulahi nahimong usa sa mga nag-unang nag-awhag sa pag-alsa, nangitag usab kanhi og dalangpanan.

Apan siyempre, aduna usab mga kontra sa mga reporma bisan sa sulod sa monastikong kapatiran. Usa sa labing impluwensyal nga kaaway ni Nikon mao ang monghe nga si Gerasim Firsov. Usa siya ka tawo nga lig-on ang kinaiya, tipikal nga lider, labing abtik ug dili walay teolohikal nga edukasyon. Sa sayo pa sa 1658, gisulat ni Gerasim ang 'Sulat ngadto sa Usa ka Igsoon mahitungod sa Posisyon sa mga Tudlo', nga mao ang unang paningkamot sa pag-angkon sa husto sa duha ka tudlo nga timaan gamit ang eklesiastikal nga literatura; kining buhata sunod nakadawat og halapad nga sirkulasyon ug pag-ila sa mga Karaan nga Magtutuo. Bisan pa sa Konseho sa 1666, giusab ni Gerasim ang iyang mga pagtuo ug naghimo og pag-angkon sa paghinulsol—nga, daw, dili tinuod—nagpabilin gihapon ang awtoridad niining buhata sa taliwala sa mga Karaan nga Mituo. Gipahilayo si Gerasim sa Monasteryo ni San Jose, diin, sumala sa sugo sa Konseho, kinahanglan niyang isulat ang usa ka pagsupak sa iyang 'Epistola ngadto sa usa ka Igsoon'; apan naglangan siya, tingali tungod kay dili niya gusto buhaton kini, ug wala niya kini gisulat hangtod sa iyang kamatayon niadtong 1667.[989]

Sa taliwala sa 1658 ug 1666, nagpadayon ang sulat-sulat tali sa Moscow ug sa Monasteryo sa Solovetsky, ug tali sa Moscow ug ni Archimandrite Sergius, nga gipadala sa monasteryo aron partikular nga pahimangnoan ang mga igsoon. Ang mga igsoon nagpadala og lima ka 'petisyon mahitungod sa pagtuo' nga gi-address sa Tsar[990] . Labing angay timan-an mao ang katapusang petisyon, nga may petsang 23 Septyembre

[989] Mga Materyales. 3. p. 107; 2. p. 116; Nikolsky, N. 'Ang mga Sinulat sa Monghe Gerasim Firsov sa Solovetsky', sa: PDP. 188 (1916).
[990] Mga materyales. 2. Mga blg. 14, 30, 31, 43, 45.

1667, diin gipadayag ang mga relihiyosong panan-aw sa komunidad sa mga monghe[991] . Kini nga petisyon, aron isulti, usa ka detalyadong pagpasabot sa mga rason nganong ang komunidad sa mga monghe dili madawat ang bag-ong mga libro o ang mga dekreto bahin sa mga kausaban sa mga ritwal sa liturhiya. Sa bahin sa sulod niini, ang petisyon sa 23 sa Septiyembre dili usa ka akademikong teolohikal nga kritika, kondili usa ka pagpatin-aw sa usa ka ideolohiya nga adunay eskatolohikal nga kolor, nga bag-o pa lang nagsugod og porma taliwala sa mga kontra sa mga reporma ni Nikon, ug sa ulahi nahimong usa ka nag-unang kinaiya sa tibuok relihiyosong panan-aw sa eskisma.

Nagkadool na ang katapusan sa panahon, sa dihang motungha ang Antikristo, matud sa petisyon. Nagkagamay ang pagtuo sa tibuok kalibutan; mitungha na sa tanang dapit ang mga apostata ug mga traydor sa Kristohanong pagtuo; ang Rus' ra, hangtod bag-ohay lang, ang nakapreserba niini sa hingpit nga pagkab-ihas, apan niabot si Nikon uban sa iyang mga tinun-an. Karon naningkamot sila sa pagpahamtang og usa ka 'dili mailhi nga bag-ong pagtuo' sa mga Ortodoksong Kristohanon sa Muscovite Tsardom; ilang gilubot ang 'awtentiko' nga karaang mga libro pinaagi sa paghimo og mga koreksyon nga gikuha gikan sa mga Griyegong apostata, ug nagpasulod og makasasala nga mga kausaban sa banal nga serbisyo. Sa pagtan-aw niini tanan, mahinumdum ta sa mga pulong ni Kristo bahin sa pagkaluya sa pagtuo sa wala pa ang Iyang Ikaduhang Pag-abot: 'Nagaingon ako kaninyo, nga dali ra pagabuhian ang paghukum kanila. Apan sa pag-abot sa Anak sa Tawo, makakaplag pa ba siya ug pagtuo sa kalibutan?' (Lucas 18:8). Apan ang Rusya ug ang iyang mga Ortodoksong katawhan mahimong malikayan ang pagkaguba ug mobalik sa tinuod nga dalan, kon ang Tsar, nga mosunod sa ehemplo sa iyang mga nauna nga nakapahimuot sa Dios, wagtangon ang 'mga inobasyon ni Nikon' ug ibalik ang walay hugaw nga 'daang pagtuo'. Ang mga igsoon sa Monasteryo sa Solovetsky dili mosugot sa mga dekreto ug panumpa sa Konseho sa 1666–1667, kay kana nga Konseho dili kanonikal, tungod kay ang mga obispo nga miapil niini mga 'Nikonita' nga nahimulag gikan sa tinuod nga Karaan nga Pagtuo. Ang mga igsoon sa monasteryo magpabilin nga matinud-anon sa tinuod nga pagtuo hangtod sa pag-ula sa ilang dugo, ug, kung kinahanglan, andam silang isakripisyo ang ilang kinabuhi ug mamatay sa Karaan nga Pagtuo[992] .

Ang mga awtor niining sulat nakig-atubang sa tinuod nga posibilidad sa pagkahugno sa ideya nga 'Moscow – ang Ikatulong Roma', ug busa ang katapusan sa kalibutan. Para kanila, dili kini usa ka ilusyon, kondili usa ka lig-on, dili matandog nga pagtuo. Ang ideya nga ang Muscovite nga estado mao ang katapusang kuta sa putli nga Kristiyanismo hugot kaayo nga nakaugat sa hunahuna sa kadaghanan; ug alang sa mga kaatbang ni Nikon, kini mas makapukaw pa kaysa sa iyang tighimo, ang monghe nga si Philotheus, tungod kay sa milabay nga panahon sukad sa pagpahayag niining ideya, nakasulod na kini sa tanang aspeto sa kinabuhi, pribado man o kultural-politikal – ang kinabuhi sa Simbahan, sa estado ug sa katawhan. Si Tsar Alexei mismo, si Nikon, ug ang mga obispo sa Konseho sa 1666 hingpit nga mitugyan sa maong ideya sa tibuok nilang kasingkasing ug hunahuna. Ang mga monghe sa Monasteryo sa Solovetsky wala makatiman sa usa ka butang. Gitan-aw nila kini nga ideya nga hingpit nga relihiyoso o gikan lamang sa relihiyosong panan-aw, samtang ang Tsar ug si Nikon nakaila sa tibuok kalibog niining eklesiastikal-politikal nga estruktura, nga wala magtugot og pagbulag sa Byzantium. Ang pinakagamay nga kalainan sa paghubad niining ideya dili lang nagbarug sa filhelenismo sa tsar o ni Patriarka Nikon; kini nalangkit sa papel nga gihatag sa maong ideya sa matag-usa kanila. Ang matag-usa usa ka tigbantay, usa ka panalipod, ug usa ka tinubdan sa kinabuhi alang niining ideya – ang usa isip Ortodoksong tsar, ang usa isip Primate sa Simbahan. Ang panaglalis tali ni Tsar Alexei ug ni Nikon nagpakita, bisan pa, nga bisan sila wala maghubad niini nga ideya sa parehas nga paagi. Ang elemento sa politika sa estado niining ideya, siyempre, mas importante kang Alexei kaysa kang Nikon, nga, bisan wala niya ikalimod ang kahinungdanon niini, nangita og mas dakong papel sa pagtukod niining ideya kaysa sa papel nga gihatag kaniya sa tsar.

Busa, lainlain ang pagtan-aw sa maong ideya gikan sa tulo ka perspektibo. Napalig-on ug napamatud-an ang posisyon ni Alexei tungod kay ang mga patriyarka sa Sidlakan mipabor sa tsar, bisan pa mas tungod sa praktikal kaysa sa prinsipyo; kay, sa usa ka bahin, ang isyu sa relasyon tali sa estado ug sa Simbahan pagkahuman sa 1453 adunay hingpit nga lain nga kahulugan alang sa mga patriyarka sa Sidlakan kaysa sa Moscow; ug sa laing bahin, dili nila gustong supakon ang kabubut-on sa sekular nga mga awtoridad – mga awtoridad nga, sa materyal ug diplomatikong paagi, makatabang kanila sa pakigbisog batok sa mga Turko ug

[991] Ibid. pp. 213–262. Kini nga petisyon wala gipresentar sa Tsar. Syrtsov. Op. cit., in: Prav. sob. 1880. 1. p. 164; AI. 4. No. 248.
[992] Syrtsov. Op. cit. pp. 169–173.

tinuod nga nabuhat na kini sa kapin sa usa ka higayon[993] . Ang mga dekreto sa Konseho sa 1666–1667, nga ang Tsar, siyempre, giisip nga hingpit nga Ortodokso ug husto, nagpamatuod sa iyang pagkamatarong sa relihiyoso ug moral nga aspeto sa iyang panaglalis kang Nikon; sa samang higayon, nakumbinse kini kaniya sa panginahanglan nga suportahan ang mga reporma ni Nikon ug ipatuman kini sulod sa Simbahang Ruso uban sa tabang sa sekular nga mga awtoridad. Para kang Alexei, ang panahon sa pagduha-duha ug paglangan nga iyang nasinati sa unang mga tuig sa mga reporma—pananglitan, may kalabotan kang Avvakum—nahabilin na sa kagahapon. Sa iyang 20-ka-tuig nga paghari (gikan sa 1646 hangtod 1666), ang batan-on nga naa sa impluwensya ni Nikon mitubo ug nahimong usa ka autokratikong magmamando, nga ang iyang panan-aw sa estado, simbahan, ug politika nahimong labi ka klaro ug tukma. Dili pasagdan ang laing hinungdan, mao ang impluwensya sa Kasadpan sa tsar ug ang kauban nga pagkahibalo nga kulang ang estado sa mga edukadong tawo. Gitan-aw sa Tsar ang pagpatuman sa mga reporma ni Nikon ingon ebidensya sa pipila ka kalampusan sa larangan sa teolohikal nga edukasyon, nga dili lang wala supaki sa iyang mga hunahuna bahin sa 'Moskowa – ang Ikatulong Roma', apan naghatag usab sa maong ideya og usa ka likas nga kahingpitan. Mao kini ang tubag sa pangutana ngano nga ang Tsar ug ang mga lider sa pagkabahin nahimong magkasumpaki. Sa mubo, mahimo kini nga isumada ingon niini: pareho silang nagpahayag sa parehas nga ideya sa 'Moscow – ang Ikatulong Roma', apan samtang si Tsar Alexei nagtan-aw niini nga ideya ingon usa ka buhing organismo nga dili mahimong magpabilin nga nakatuyok sa panahon, sa kahimtang sa pagkatulog, ang pikas bahin—ang mga skismatiko—nag-awhag sa pagpanalipod niini nga ideya eksakto sama sa hitsura niini sa panahon sa pagproklamar niini, ug giisip ang bisan unsang paningkamot sa pagbuhi niini pag-usab ingon apostasiya. Napugos kini sa mga awtoridad sa estado nga sa katapusan mohimo og aksyon isip tubag sa pagsupak sa Monasteryo sa Solovetsky, nga milapas na kaayo.

Ang kahimtang labi pang naagrabya tungod kay ang hatol sa Konseho niadtong 13 Mayo 1667, nga gipagawas sa dili kinahanglan nga pagdali, naghatag og rason sa interbensyon sa gobyerno, samtang ang komunidad sa mga monghe karon nagtan-aw sa ilang pagsukol sa mga reporma ingon pagkamartir alang sa karaang pagtuo. Sa katapusang sesyon niadtong 13 Mayo 1667, nagpagawas ang Konseho og usa ka hatol nga nagdala og grabe kaayo nga mga sangputanan: ang mga inobasyon ni Nikon dili lang hingpit nga giuyonan, apan kadtong wala mosugot niini gipahawa sa Simbahan ug gi-anatemisa. Sumala sa kategorikal nga mando sa pagdawat sa mga liturhikal nga basahon, nga giusab ug gipatik tali sa 1654 ug 1666, ug sa pagdumala sa mga banal nga serbisyo eksklusibo subay niining mga basahon, human sa klaro nga nga paghulagway sa tanang koreksyon (gihimo kini aron malikayan ang mga sayup nga pagsabot ug mga sayop) ug sa pagpanamastamas sa ilang baluktot nga mga interpretasyon, ang hudyat sa Konseho nagpahayag: 'Pinaagi niini among ipahibalo kining dekreto ug testamento sa konseho ngadto sa tanang gihisgutan nga mga klero sa Ortodoksiya, ug among gisugo nga ang tanan kinahanglan nga dili mausab nga ipreserbar kini ug mosumite sa Balaang Simbahang Sidlakan. Apan kon adunay bisan kinsa nga mosupak sa among mga sugo ug dili mosumite sa Balaang Simbahang Sidlakan ug niining gipahinungod nga Konseho, o magsugod sa pagsulti batok kanamo ug mosupak kanamo, pinaagi sa awtoridad nga gihatag kanamo sa Labawng Balaan ug Magahatag-kinabuhi nga Espiritu, among palagson ang ingon nga kaatbang—kon siya usa ka sakop sa balaan nga han-ay—ug kuhaan siya sa tanang balaan nga katungdanan ug grasya, ug itugyan siya sa anatema; apan kon siya usa ka layko, among siya exkommunikahon, ug putlon siya gikan sa Amahan, sa Anak ug sa Espiritu Santo, ug itugyan siya sa panumpa ug anatema ingon usa ka heretiko ug mapanghimagsik, ug putlon siya gikan sa Ortodoksong komunyon ug panon ug gikan sa Simbahan sa Dios, ingon usa ka bulok ug walay pulos nga miyembro, hangtod nga siya mobalik sa hustong panghuna-huna ug mobalik sa kamatuoran pinaagi sa paghinulsol'[994] .

---

[993] Kapterev. Ang mga Relasyon sa Rusya sa Ortodoks nga Sidlakan (1885).

[994] DAI. 5. Blg. 102. p. 487. Ang dekreto sa Konseho naglangkob sa mosunod nga mga punto: 1) ang mga banal nga serbisyo pagahimoon lamang subay sa bag-ong, giusab nga mga basahon, tungod kay husto kini nga pag-usab; 2) sa ikawalong artikulo sa Kredo, giwagtang ang pulong nga 'tinuod'; 3) Ang 'Alleluia' sa mga doxolohiya paglitokon tulo ka beses, uban ang pagdugang sa 'Gloria kanimo, O Dios'; 4) gisugo ang tulo ka tudlo nga tanda sa krus; 5) ang Pag-ampo ni Jesus pag-ampo sa gisugo nga porma: 'Ginoong Jesu-Cristo, among Dios, kalooy-a kami nga mga makasasala'; 6) usa ka krus nga upat ka tumoy ang ipakita sa prosphora (ibid., pp. 485–487). Ang 'Panumpa' sa 1667, pinaagi niini ang mga sumusunod sa Daang Ritwal nag-excommunicate sa ilang kaugalingon gikan sa Simbahang Orthodox, nakab-ot og sukaranan nga kanonikal nga kahulugan sa pagbalik sa mga Daang Magtutuo sa sabakan sa Usa ka Simbahan. Kini nga 'Panata' nakapukaw og dakong kontrobersiya sa literatura; ang labing hinungdanong mga buhat naglakip sa: 'Mahitungod sa mga Panata sa Konseho sa Moscow niadtong 1667', sa: *Christian Readings*, 1872, blg. 5; Filippov, T., 'Mahitungod sa mga Panata sa Konseho niadtong 1667', sa: *The Citizen*, 1876. 17; Pavel, Hegumen.

Pinaagi niining silot, ang mga sumusunod sa Karaan nga Pagtuo—o, mas tukma, sa Karaan nga Ritwal—gi-excommunicate gikan sa Simbahang Orthodox; busa, ang 13 sa Mayo 1667 mahimong ituring nga sinugdanan sa pagkabahin sa Simbahan sa Rusya.

Bisan pa man nga pagkahuman niining paghukom, tingali giisip ni Tsar Alexei nga hingpit nga matarong ang iyang mga lakang batok sa mga igsoon sa Monasteryo sa Solovetsky—nga wala mopahibalo sa pagka-lehitimo sa paghukom—ang gobyerno bisan pa niana naglangan sa paghimo og aksyon batok sa monasteryo. Gipadayon ang negosasyon uban sa komunidad sa mga monghe. Ang bag-ong Archimandrite Joseph miabot sa monasteryo (*1668–69) kauban ang mga streltsy aron pugson ang komunidad sa pag-ila kaniya isip ilang abbot. Ang mga monghe, bisan pa, nga adunay daghang suplay sa pagkaon ug 90 ka kanyon nga gibutang sa mga bungbong ug tore sa kuta, nagbarikada sa sulod sa monasteryo ug nagpusil batok sa mga streltsy*[995] .

Niadtong 1672, usa pa ka detachment sa streltsy (775 ka lalaki) ang gipadala ubos sa mando ni Ievlev, nga gisugo nga una susihon ug palihokon ang komunidad sa mga monghe aron mosumite. Sa dihang napakyas kining mga paningkamot, gisugo ni Ievlev nga pabombahan ang monasteryo, apan ang monasteryo adunay mas daghang pulbora ug bala sa kanyon kaysa sa Streltsy; labaw pa, ang kampo sa Streltsy dili maayo ang pag-organisar, ug ang pag-atake sa monasteryo gihimo nga walay gana. Niadtong Mayo 12, 1673, nagpagawas si Tsar Alexei og usa ka dekreto diin iyang gisaad ang hingpit nga pasaylo sa mga rebelde nga monghe kon ablihan nila ang ganghaan sa monasteryo ug mosumite sa desisyon sa Konseho, apan nagbarug nga lig-on ang komunidad sa mga monghe. Ang pagsulbong sa scurvy sa mga streltsy sa katapusan napugos kang Ievlev nga kuhaon ang pag-atake ug mobalik sa Moscow.

Sa tingdagdag sa 1674, gipadala si Prinsipe Ivan Meshcheryakov, ang voivode, sa Solovki uban sa 1,700 ka streltsy ug mga kanyon, human siya makadawat og sugo nga pugngan dayon ang pag-alsa. Pag-usab, gipusil ang monasteryo; ang mga monghe, sa ilang bahin, mibalik usab og pusil sa detachment sa Moscow, ug kini malampuson. Niadtong 28 Disyembre 1674, sa usa ka konseho sa komunidad sa mga monghe, napagpasyahan nga dili hisgutan ang ngalan sa Tsar atol sa mga banal nga serbisyo; ang uban nga mga monghe, sama sa tesorero Gerontius, Hieromonk Paul ug uban pa, wala mouyon niini ug gilabay sa kalabera sa monasteryo. Nagpadayon ang pag-atake hangtod sa sayong bahin sa 1676; sa katapusan, niadtong Enero 22, si Meshcheryakov, tungod sa tabang sa usa ka monghe nga ginganlan og Theoktist nga nakatakas gikan sa monasteryo ug gipakita kaniya ang usa ka tinago nga agianan paingon sa monasteryo, nakalusot sa monasteryo sa gabii. Misunod ang usa ka bug-os nga gubat; daghang monghe ang napatay. Ang mga pangulo sa pag-alsa, sama ni Abad Nikanor, gisilotan og kamatayon; kadtong misalikway sa pagsumite sa desisyon sa Konseho niadtong 13 Mayo 1667 gipahawa ngadto sa ubang mga monasteryo, samtang pipila ka mga monghe, nga misumite sa Tsar ug sa Konseho, nagpabilin sa ilang monasteryo. Daghang miyembro sa komunidad sa mga monghe ang nakalingkawas.

Nagkawalat sa tibuok kalasangan sa Amihanan sa Rusya, naglibot-libot gikan sa usa ka disyerto ngadto sa lain, kining mga nagalibot-libot nga monghe nahimong nag-unang mga tigpasiugda sa pagkabahin ug mga kampeon sa Karaan nga Pagtuo; sa ilang mga salaysay ilang gisaway si Nikon, nga gitawag siya nga 'anak sa ilawom nga kalibutan', 'apostata', 'mga tig-una sa Antikristo', ug, nga epektibo kaayo, nanawagan sa katawhan nga magpabilin nga hugot sa karaang pagkamatinud-anon. Ang pag-atake ug pagkahugno sa Monasteryo sa Solovetsky nakahatag og lawom nga impresyon sa mga sumusunod sa Karaan nga Pagtuo ug sa ilang mga simpatiya; ang mga mongheng mandirigma nakab-ot ang aura ug himaya sa mga martir alang sa pagtuo, ug ang mga mongheng nagalibot nagdala niining himaya uban sa dakong kadasig ngadto sa pinakalayong mga kanto sa nasud. Sa bantog nga pag-alsa sa Streltsy niadtong 15 Mayo 1682, nga nibuto pagkahuman sa kamatayon ni Tsar Fyodor (1676–1682), sa dihang adunay kalibog sa pangulo ug nagsugod ang panagbangi

---

'Mahitungod sa mga Panumpa sa Konseho sa 1667', sa: Vyatka Diocesan Gazette. 1871. 4; Grenkov, A. 'Ang Dekreto sa Konseho sa Moscow sa 1666–1667', sa: Prav. Sob. 1863. 5, 9, 11 ug 12; Ivanovsky. Guide. 2. p. 150; Golubinsky, E. 'Mahitungod sa Atong Kontrobersiya uban sa mga Karaan nga Mituo', sa: Readings. 1905. 3.

[995] Dosifei. *Deskripsyon sa Monasteryo sa Solovetsky*. Vol. 1. p. 151; Syrtsov. Op. cit. pp. 281, 347; Ang Monasteryo sa Solovetsky, isip kuta sa Moscow sa White Sea—pangunahan batok sa mga Suweko—gisal-ut og bug-at kaayo nga depensa. P. Kazansky (*Readings*. 1867. 4. p. 6) nagtuo nga kini gayud ang 'militarisasyon' sa monasteryo—nga kanunay nagpuy-an og daghang guarnisyon sa streltsy—ug usab ang kalakalan sa monasteryo ang nakatampo sa sekularisasyon niini. Bisan pa, dili kini masabtan, kay ang relihiyosong fanatismo sa mga monghe dili mahimong sangputanan sa sekularisasyon. Ang presensya sa monasteryo sa daghang mga exilado—nga misimpatiya sa skisma ug busa miapil sa pagsukol—siguro adunay papel dinhi. I-compare: Syrtsov. Op. cit. p. 372 ff.

sa gahum, dako kaayo ang papel nga gidula sa eskisma, dili na hisgutan pa ang simpatiya nga gipakita sa lider sa pag-alsa, si Prinsipe I. A. Khovansky, ngadto sa mga Old Believers[996] .

Bisan pa, ang mga lakang nga gihimo sa Simbahan ubos ni Patriarka Joakim (1674–1690) dako kaayo og kahulugan sa paglapad sa eskisma ug sa internal nga pag-uswag niini, sa paghulma sa ideolohiya niini, ug labi na sa relasyon niini sa estado ug sa nag-uswag nga imperyo. Si Patriarka Joakim usa ka hugot nga kontra sa skisma, bisan pa nga ang iyang kaugalingong relihiyosong panan-aw wala kaayo kalainan sa mga Karaan nga Mituo, ug nagpahigayon siya og kampanya batok sa skisma gamit ang labing hugot nga mga lakang. Niadtong Abril 7, 1685, gipagawas ang usa ka dekreto[997] diin ang mga sumusunod sa skisma pagasilotan ug parusahan isip mga elemento nga supak sa estado; busa, ang estado misulod sa hingpit nga eklesiastikal nga mga butang. Ang dekreto naghulga sa mga skismatiko ug sa mga simpatiya sa skisma og lain-laing silot, lakip na ang pagsunog sa mga Daang Magtutuo isip mga rebelde ug traydor sa estado. Busa, kining duha ka petsa, Mayo 13, 1667 ug Abril 7, 1685, nahimong sinugdanan sa kasaysayan sa skisma. Ang unang petsa nagtimaan sa relihiyosong pagbulag sa mga Daang Magtutuo, samtang ang ikaduha nagtimaan sa sibil ug legal nga pagbulag sa mga skismatiko sulod sa taas kaayo nga panahon[998] .

Alang sa komunidad sa mga monghe, ang eskisma adunay lain-laing mga sangputanan, nga ang uban niini grabe kaayo. Ang pag-apil sa mga monghe sa skisma isip mga nag-awhag sa pagsupak sa mga reporma ni Nikon nakaputol sa mga panag-uban nga nagdugtong sa komunidad sa mga monghe sa hierarkiya sa simbahan ug, sa panahon sa paghari ni Pedro ang Dako, naghatag kanila og pagduhaduha nga supak sila sa estado—usa ka pagduhaduha nga, sa usa ka paagi, dili hingpit nga walay basihanan; sa katapusan, dili kalimtan nga ang bahin sa komunidad sa mga monghe nga labing dili maapektohan sa proseso sa sekularisasyon miapil sa eskisma. Talagsaon kaayo nga alang sa komunidad sa mga monghe nga nagpabilin sulod sa Simbahan, ang unang katunga sa ika-18 nga siglo usa ka panahon sa hingpit nga kawalay-panimanman sa literatura; daw nagpuyo kini sa kahimtang sa paralisis. Ang eskisma mao ang ugat sa hinungdan nganong, sa panahon sa imperyo, ang komunidad sa mga monghe nabati nga dili sila angay sa ilang palibot ug wala makakaplag og klarong katuyoan para sa ilang kaugalingon. Sulod sa medyo taas nga panahon, nagbarog kini nga lig-on sa usa ka sangang-dalan; ang uban nga monghe nakakaplag og agi paingon sa unahan, samtang ang uban – ang kadaghanan – nagpabilin niining kahimtanga hangtod sa 1917.

Kabanata XIII. Ang Panahon sa Sekularisasyon (1701–1764)

1. Si Pedro ang Dako ug ang iyang pagtan-aw sa monastisismo

Sa katapusang dekada sa ika-17 nga siglo, misulod ang monastisismo sa Rusya sa ikatulo ug katapusang yugto sa kasaysayan niini. Duha ka hitabo ang adunay dakong kahinungdanon alang sa sulodnong kalamboan ug gawasnong kapalaran niini: ang schisma ug ang mga lakang nga gihimo ni Peter the Great nga kasagarang gitawag nga 'reporma sa simbahan'. Bisan pa, kung ikumpara nato ang kinabuhi sa Simbahang Ruso sa wala pa ug pagkahuman sa reporma, makita nga kini nga termino angay gamiton uban sa usa ka nga pag-amping. Oo, ang kinabuhi sa simbahan sa Rusya sa katapusan sa ika-17 nga siglo layo kaayo sa hingpit; nanginahanglan gayud kini og daghang seryosong kausaban – apan kining mga kausaban wala mahitabo. Bisan pagkahuman sa reporma, nagpabilin gihapon ang parehas nga kakulangan sa kinabuhi sa simbahan, nga nagpakita sa usa ka kilid ug dili hingpit nga kinaiya sa mga reporma. Sa labing hinungdanon nga butang—ang edukasyon sa mga klero—wala gani gihimo ang labing gikinahanglan nga mga lakang.

Bisan pa, ang reporma nagdala og batakang mga kausaban sa pagtan-aw sa estado batok sa Simbahang Ruso. Kining mga kausaban labing hinungdanon – ang 'Spiritual Regulations' nagtukod og relasyon tali sa Simbahan ug estado sa hingpit nga bag-ong basihanan. Nawala sa Simbahan ang legal nga kagawasan ug

---

[996] Alang sa mga detalye sa pag-atake, tan-awa si Syrtsov o: Makarii. History of the Russian Schism. pp. 240–258.

[997] PSZ. 2. Blg. 1102.

[998] Pinaagi lamang sa usa ka dekreto niadtong 17 Abril 1905 nga gipawagtang ang opisyal nga pagtawag sa mga Karaan nga Magtutuo nga 'mga skimatiko'; nagmando kini nga sugod karon 'ang pagtawag nga "Old Believers" gamiton, imbis sa termino nga "schismatics" nga kasamtangang gigamit, sa tanang sumusunod sa nagkalain-laing interpretasyon ug komunidad nga midawat sa batakang mga dogma sa Simbahang Orthodox apan dili mosugot sa pipila ka ritwal nga gidawat niini ug nagdumala sa ilang mga banal nga serbisyo sumala sa karaang-imprentang mga libro'. (Gikuha gikan sa: Golubinsky, E. 'On Our Controversy with the Old Believers'. pp. 238–239.)

nahimong usa ka institusyon sa estado – ang Departamento sa Ortodoksong Pagtuo; kini nga ngalan nagpabilin sa mga opisyal nga dokumento hangtod sa ika-19 nga siglo. Ang 'Spiritual Regulations' nagtukod og bag-ong relasyon tali sa estado ug sa Simbahan, nga gipasiugdahan sa estado nga nagdala og pag-amuma sa Simbahan; ang pag-apil niini sa mga buluhaton sa simbahan nahimong legal nga norma, ug gipadayon niini kining prinsipyo nga walay pagduha-duha. Siyempre, sa Muscovy—mao pa gani, bisan pa sa wala pa ni Peter the Great—ang mga sekular nga awtoridad kanunay kaayo misamok sa mga eklesiastikal nga buluhaton, ug ang Simbahang Ruso kanunay nga naipit sa estado; apan ang ingon nga pagsamok wala giisip nga normal; Ang mga panan-aw sa relasyon tali sa estado ug Simbahan sa wala pa ug pagkahuman ni Pedro ang Dako dili lang lahi, kondili supak gayud. Karon ang Simbahang Ruso nagkawala sa kaniadto nga taas kaayo nga dungog niini sa Muscovite nga Rusya ug napagamay, pinaagi sa reporma ni Pedro sa simbahan, ngadto sa kahimtang nga usa ka institusyon lang sa estado. Kini nga papel hingpit nga mitugma sa tinguha ni Pedro, kay iyang gipangayo sa Simbahan dili lamang ang hingpit nga espirituhanong ministeryo kondili, labi na gayud, ang politikal-estado nga papel. Sa estado ni Pedro, sumala sa panan-aw sa nagtukod niini, ang tanan dapat mag-alagad sa estado ug maghatag og kaayohan niini – sa kahulugan nga iyang nasabtan ang maong kaayohan[999] .

Para sa hirarkiya sa simbahan, ingon man sa komunidad sa mga monghe, kining bag-ong kahimtang nga dala sa mga reporma ni Pedro dili gustong mahitabo, bisan pa tungod kay ang relasyon tali sa estado ug sa Simbahan karon gihatagan na og klaro ug lig-on nga legal nga kahulugan. Ang estado sa Muscovite wala'y klarong paghubit sa legal nga relasyon tali sa sekular ug eklesiastikal nga awtoridad. Kining mga relasyon gitukod ug gipadayon sa tradisyon, sa karaang mga pamaagi—masulti pa gani, sa pagbati sa kagahapon—ingon man usab sa tinuod nga gahum ug kusog sa autokratikong tsar nga si[1000] . Bisan ang Kodigo sa 1649, nga naghatag og daghang luna sa mga butang nga eklesiastikal, wala gihapon naghatag og detalyadong paghubit sa relasyon tali sa sekular ug eklesiastikal nga awtoridad, ug wala usab kini maghatag og klarong legal nga mga norma nga nagdumala niining mga relasyon. Alang sa mga sekular nga awtoridad, ang praktis sa pagdumala, ingon man ang ideolohiyang politikal sa estado ug eklesiastikal, nagpabilin nga pulihan sa usa ka legal nga kodigo. Pananglitan, sa gitawag nga Charter sa 1654, nga sa tinuud nagtukod og mga legal nga pamantayan para sa mga pinansyal nga butang sa Rusya, makit-an ang pipila ka paglihis gikan sa naandan nga balaod; apan bisan pa niini gipasiugda nga ang tsar nagdumala 'sumala sa makapahimuot sa Ginoong Dios ug kanamo, ang dakong soberano, sa matarong ug walay sala'[1001] . Kung ang Kodigo sa 1649 naghatag og detalyadong legal nga kahulugan sa relasyon tali sa estado ug sa Simbahan samtang nagtukod usab sa primasiya sa estado, ang Simbahan, masulti nga walay duhaduha, mopahibalo usab niini; ang paghukom sa Konseho sa 1667, nga klarong misuporta sa Tsar sa iyang panaglalis kang Patriarka Nikon, retroaktibong nagpamatood sa among asumsyon. Klaro gikan sa tanan nga nahisgutan dinhi nga ang mga lider sa simbahan, gawas kang Patriarka Nikon, wala kaayo magtagad sa legal nga kahulugan sa relasyon tali sa estado ug simbahan sa prinsipyo, apan naningkamot sila nga masiguro—dili sa prinsipyo, apan sa praktis—mahitungod sa ilang mga pribilehiyo, hurisdiksyon ug e o sa mga panag-iya sa yuta sa simbahan—aron mapreserbar para sa Simbahan ang kahimtang nga 'status in statu' [usa ka estado sulod sa estado], nga ilang gipaningkamotan nga makab-ot sa mga Konseho sa 1667 ug 1675 ug alang niini ilang nakab-ot ang pagwagtang sa Opisina sa Monasteryo (1677).

Kini gayud nga mga kahimtang ang dili madawat sa estado ug politikal nga mga plano ni Pedro, ug ang iyang reporma sa simbahan—o, mas tukma, ang unang mga lakang niini—gitumong panguna batok niining han-ay nga 'status in statu', aron sa ulahi ipatin-aw ug pormalon ang relasyon tali sa estado ug sa Simbahan sa hingpit. Alang sa komunidad sa mga monghe ug sa mga monasteryo, kining kasaysayan sa

---

[999] Mahitungod sa repormang eklesiastikal ni Pedro ang Dako, tan-awa si Verkhovskaya, P. The Establishment of the Spiritual Collegium and the Spiritual Regulations. 2 ka bolyum. (1916); isip usa ka introduksyon sa maong hilisgutan, girekomenda ang mosunod nga buhat: Stupperich, R. Staatsgedanke und Religionspolitik Peters d. Gr. (1936) (Osteuropäische Forsch. N. F. 22); Brückner, A., *Peter the Great* (1879). Ang bag-ong kahimtang sa Simbahan sa Rusya ug ang pagpailalom niini sa estado hingpit nga natukod pinaagi sa mga dekreto nga gipetsahan sa 19 Nobyembre 1817 ug 15 Marso 1824. (PSZ. 34, Blg. 27106 ug 39, Blg. 29919; cf. usab Blg. 30037 sa 26 Agosto 1824).

[1000] Ikompara: Philipp W., *Ivan Peresvetov and his Writings on the Renewal of the Moscow Empire* (1935). pp. 42 ug mosunod, nga naghatag og mubo nga pagtan-aw niining ideolohiyang politikal sa estado.

[1001] PSZ. 1. Blg. 122. Kini nga pagbiya sa tradisyon makita usab sa 'Bag-ong Karta sa Kalakalan' (PSZ. 1. Blg. 408) ug sa burador sa balaod sa kawanggawa niadtong 1682, nga bisan pa sa wala pa ni Pedro ang Dako nagtumong sa 'mga kostumbre sa Europa'. Ikumpara: Vladimirsky-Budanov. Review (1888). p. 211.

reporma sa simbahan adunay mas seryosong sangputanan kaysa sa pagwagtang sa Patriarka ug sa pagtukod sa Labing Balaang Nagdumala nga Sinodo niadtong 1721.

Ang mga panghitabo sa simbahan ug politika sa miaging siglo bag-o pa kaayo ug delikado para kang Pedro, nga iyang gikuptan ang mga pulyugo sa pagdumala sa estado sa iyang kaugalingong mga kamot. Sa ika-17 nga siglo, mitumaw ang mga kahimtang sa daghang higayon nga walay lugar sa mga konsepto sa estado ug politika nga iyang naugmad. Basig angay hinumduman pag-usab ang ingon nga mga panghitabo sama sa papel ni Patriarka Filaret sa pagdumala sa estado atol sa paghari ni Tsar Mikhail, ang eklesiastikal nga polisiya ni Nikon, ang mga dekreto sa mga Konseho sa 1667 ug 1675 mahitungod sa mga pribilehiyo sa Simbahan sa Rusya, ug ang masigasig nga mga kalihokan ni Patriarka Joakim, nga gipapas ang Opisina sa Monasteryo ug naningkamot sa tanang paagi aron mapalig-on ang kagawasan sa Simbahan gikan sa estado, ug nga siya, sa pagkasulti, usa ka 'gagmay nga Nikon' sa kasingkasing; ug, sa katapusan, ang personal nga panagbangi ni Pedro sa katapusang Patriarka, si Adrian, sa mga tuig 1690–1700. Ang kaniadto nga laganap nga panan-aw sa kawalay lihok o pagka-pasibo ni Adrian dili ikonsiderar nga lig-on ang basihanan; sama sa gipakita sa usa ka pagtuon nga gipahinungod gayud sa iyang eklesiastikal nga palisiya[1002] , si Adrian, bisan pa sa kinaiyahan nga kulang sa kusog ni Joakim ug sa makigbisog nga kinaiya ni Nikon, nagpakita gihapon og walay paglubad nga determinasyon sa pagpanalipod sa mga pribilehiyo sa Simbahan. Kini nga pasibo nga pagsukol ug ang konserbatismo sa iyang mga panan-aw nagpasabot nga ang reporma sa simbahan—ug sa tinuod, ang tanang reporma nga giplanong ipatuman ni Peter—makasinati unta og pagsukol gikan kaniya. Samtang buhi pa ang inahan ni Peter, si Tsarina Natalia († 1694), ug gisuportahan sa iyang konserbatibo nga mga kauban ang karaang pamaagi sa Moscow, paborable ang posisyon ni Adrian; labaw pa, nabisi gihapon si Peter sa iyang mga 'makalingaw' nga kalihokan. Apan pagkahuman sa 1694, misaka pag-ayo ang papel ni Peter sa pagdumala sa estado. Siyempre, nasayud siya sa pagdumot ni Adrian sa mga langyaw ug sa kasagaran nga impluwensya sa Kasadpan[1003] . Pagkahuman sa 1694, misugod si Peter sa pag-apil sa mga buluhaton sa simbahan. Walay bag-o niini, kay ang iyang amahan, Tsar Alexei, nagbuhat na usab sa susama nga paagi; apan dali ra kaayo nahimong klaro nga si Peter misugod na sa 'pag-atake'. Bisan pa, milabay pa ang 20 ka tuig sa wala pa natukod ni Peter ang bag-ong relasyon tali sa estado ug sa Simbahan pinaagi sa 'Spiritual Regulations'[1004] .

Pagkahuman sa kamatayon ni Patriarka Adrian (15 Oktubre 1700), nagtukod si Peter og temporaryo nga eklesiastikal nga awtoridad ug gitudlo ang medyo batan-on nga Arsobispo sa Ryazan, si Stefan Yavorsky, isip locum tenens sa patriarkal nga katungdanan[1005] . Ang Arsobispo Theophan Prokopovich, ang pangunang katabang ni Peter sa sa pagpatuman sa reporma sa simbahan, sa iyang bantog nga buhat *The Truth of the Monarch's Will* (1722)[1006] naningkamot sa pagpamatuod ug pag-angkon sa katungod sa monarko sa

---

[1002] Skvortsov. Patriarka Adrian. Ang Iyang Kinabuhi ug mga Buhat nga May Kalabotan sa Kahimtang sa Simbahang Ruso sa Katapusang Dekada sa ika-17 nga Siglo (1913) (apil usab sa: Prav. Sob. 1912–1913).

[1003] Sa pasiuna sa bag-ong edisyon sa *Orthodox Confession* ni Peter Mogila, gisulat ni Adrian nga ang mga langyaw, sama sa 'mga lobo nga nagsul-ob og panapton sa karnero', misulod sa Rusya. Sokolov. Ang Panan-aw sa Protestantisismo batok sa Rusya sa ika-17 nga Siglo. p. 139. Ang monghe nga si Euthymius (usa ka kontra ni Medvedev), nga atong nasugat na ug miyembro sa pinakaduol nga sirkulo ni Adrian, misulat kaniya nga ang mga Lutheran ug mga Calvinista nagpahigayon og propaganda batok sa Simbahang Orthodox. 'Daghang kaaway ang Simbahan, apan walay makita nga mga tigdepensa' – niining mga pulonga gipahuman ni Euthymius ang iyang sulat. Description. 3. 2. No. 310. p. 496.

[1004] Dili among tuyo nga maghatag og detalyadong paghulagway sa mga Espirituhanong Regulasyon. Gusto lang namo ipasiugda ang usa ka batakang punto. Sa dihang nahimong balaod ang mga Espirituhanong Regulasyon, ang Simbahang Ruso, isip usa ka lokal nga Simbahan, nahimong kabahin sa estado sa Rusya, ug ang Balaang Sinodo nahimong usa ka institusyon sa estado imbis nga usa ka institusyon sa simbahan. Sa doktrina ug sa pagsimba lamang nagpabilin ang Simbahang Ruso nga nagkahiusa sa mga Ekumenikal nga Simbahan sa Sidlakan. Ang importante alang sa Simbahang Ruso dili ang pag-ilis ni Pedro ang Dako sa patriyarkado pinaagi sa kolihiyal nga pagdumala, kondili ang paglitaw sa hingpit nga bag-ong sistema sa relasyon tali sa estado ug sa Simbahan: ang 'Iglesia Ruso' nahimong ang 'Iglesia Ortodokso sa Rusya', sa ato pa, gibutang kini ilawom sa kontrol sa estado ug gipailawom sa pagdumala base sa lehislasyon sa estado. I-compare: Temnikovsky, E. 'Usa sa mga Tinubdan sa Espirituhanong Regulasyon', sa: Koleksyon sa Kharkiv Historical and Philological Society 18 (1909). p. 5; ibid. 'Ang Posisyon sa Emperador sa Tibuok Rusya sa Rusong Simbahang Ortodokso Sumala sa Kinatibuk-ang Doktrina sa Awtoridad sa Simbahan' (1909). p. 15; ingon man usab ang buhat ni P. Verkhovsky nga gihisgutan sa ibabaw ug ang akong artikulo sa: *Kyrios*. 5 (*1940–41). p. 66 ff.*

[1005] Ikompara: Stupperich. Op. cit. Kapitulo 2.

[1006] Mahitungod niining buhat ni Theophanes, tan-awa: Gurvich, D. 'Ang Kamatuoran sa Kabubut-on sa Monarch' ni Theophanes Prokopovich ug ang mga Tinubdan niini sa Kasadpang Europa (1915). Mahitungod kang Theophanes, tan-awa usab: Samarin, Yu. 'Stefan Yavorsky and Theophanes Prokopovich', sa: Collected Works, vol. 5 (1880) (1st ed. 1844 – nga adunay mga wala gilakip, tungod kay ang mga censor wala nagtugot sa pagmantala sa pipila ka mga bahin niadtong panahona); Kartashov, A. 'On the Question of Theophan Prokopovich's Orthodoxy', sa: Collection in Honour of D. F. Kobeko (1913); Koch, H. *Die russische Orthodoxie im Petrinischen Zeitalter* (1929); Florovsky, G. *The Paths of Russian Theology* (1937). Tan-awa labi na ang mga panid 89 ug

pagpagawas og bag-ong mga balaod, nga naghatag og legal nga basihanan para sa *Spiritual Regulations*[1007] . 'Ang soberanong monarko makasugo sa katawhan sa balaodnong paagi,' sumulat ni Theophanes, 'dili lamang sa tanang butang nga gikinahanglan alang sa dakong kaayohan sa iyang yutang natawhan, kondili usab sa bisan unsa nga iyang gusto; basta kini dili makadaot sa katawhan ug dili supak sa kabubut-on sa Dios. Ang basihanan sa gahum sa monarko nahimutang sa nahisgotan nga kamatuoran nga ang katawhan misumite sa kabubut-on sa magmamando ug gihatag kaniya ang tanang awtoridad sa ilang kaugalingon. Ug kini naglakip sa tanang matang sa sibil ug eklesiastikal nga ritwal, mga kausaban sa kostumbre, ang pagsul-ob sa sinina, ang pagtukod sa mga balay, ug ang mga ritwal ug seremonya sa mga pista, kasal, lubong ug uban pa, ug uban pa'[1008] .

Gikutlo namo kining pahayag tungod kay kini makapaikag kaayo gikan sa sikolohikal nga panan-aw: dinhi makita nato ang usa ka matang sa pagbalik-balik sa mga reporma ni Nikon ug usa ka paningkamot sa pag-angkon sa mga posibleng kabag-ohan ni Pedro sa larangan sa ritwal sa simbahan, bisan pa man, siyempre, gihimo kini dinhi gikan sa lain nga panan-aw kaysa sa kaso ni Nikon. Ang 'Spiritual Regulations' mismo nagbitbit sa parehas nga kinaiya sa pag-angkon og rason ug katin-awan; sama sa maayong obserbasyon ni G. Florovsky, kini mas usa ka 'diskurso' kaysa usa ka 'kodigo'[1009] , kay si Theophanes, ang awtor sa 'Regulations', gituohan nga kinahanglan ipangatarungan ug ipamatud-an ang tanang probisyon sa balaod: Ang hulga sa pagsupak mitindog atubangan nila Theophanes ug Pedro! Sa tinuod, wala'y ingon ana nga katalagman: ang sulod nga kusog sa Simbahan sobra kaayo nga napaluya tungod sa eskisma; labaw pa, ang mga reporma kadaghanan nakaapekto sa mga klero ug mga monghe sa aspeto sa ilang interes sa klase – ang doktrina sa Simbahan wala mausab, ug ang kadaghanan sa katawhan wala'y rason nga tan-awon ang mga kabag-ohan ni Pedro sa parehas nga panan-aw sama sa ilang pagtan-aw sa mga kabag-ohan ni Nikon. Ang gamot sa oposisyon nga may kolor nga relihiyoso batok sa mga reporma ni Peter makita sa mga pagbati nga gipukaw sa eskisma, imbis sa protestanteng espiritu sa iyang repormang eklesiastikal.

Alang sa kaugmaon sa Simbahan sa Rusya, ug labi na sa monastisismo, labi ka hinungdanon nga pinaagi sa iyang mga reporma, gihimo ni Pedro ang Muscovy nga usa ka estado nga pulis: sukad niadto, ang tanang aspeto sa kinabuhi sa publiko giregular sa estado, apil na gani ang pribadong kinabuhi[1010] . Kini nga kamatuoran – ang pagbag-o sa estado sa mga Muscovite nga tsar ngadto sa usa ka estado sa pulis tungod sa mga reporma ni Pedro – wala magbilin nga walay pilas ang Simbahan ug ang mga institusyon niini. Ang paghilabot sa mga eklesiastikal nga buluhaton o ang pagdumala niini sa sekular nga mga awtoridad karon, sa kadaghanan, dili na nalangkit sa tinguha nga maghimo og bisan unsang kausaban, kondili nagagikan sa kabalaka alang sa kaayohan sa estado o sa ekonomiya; ang kabalaka alang sa kinatibuk-ang kaayohan hapit kanunay mao ang nag-unang pwersa sa likod sa mga reporma ni Pedro. Daghang mga dekreto ug mando nga may kalabotan sa monastisismo ug mga monasteryo gipasiugdahan gayud sa kinaiya sa estado nga pulisya ug sa mga konsiderasyon sa kapuslanan. Kining mga dekreto dili mga bulag nga hugna sa usa ka maayo pagka-plano ug nasudnong reporma sa kinabuhi sa mga monghe, kondili kasagaran gipagawas kini isip tubag sa kalit nga panginahanglan ug mga rekisitos sa estado. Aduna'y usa ra ka batakang prinsipyo nga nagpaluyo sa tanang dekreto mahitungod sa monastisismo, mga monasteryo, ug kinabuhi sa mga monghe: ang tinguha nga mahimong mapuslanon ang mga monasteryo alang sa estado. Bisan pa, siyempre, nabati usab ang talagsaong panan-aw ni Pedro sa monastisismo isip usa ka Kristohanong ug eklesiastikal nga institusyon.

Si Pedro ang Dako dili usa ka ateyista. Sa kasukwahi, relihiyoso siya, apan ang iyang pagka-relihiyoso dili sa klase nga mosimba sa simbahan. Gidako sa usa ka palibot sa debosyon sa Daang Tugon sa Moscow, gipabilin ni Peter sa tibuok niyang kinabuhi ang relihiyosong pagtuo nga ang Dios mao ang Magbubuhat sa

---

mosunod. Usa ka karaang buhat nagpabilin ang bili hangtod karon: Pekarsky, P., Science and Literature in Russia under Peter the Great (1862); mahitungod sa biyograpiya ni Theophan: Chistovich, I., Theophan Prokopovich and His Time (1868) ug Titlinov, B., Theophan Prokopovich, in: RBS.

[1007] Mahitungod sa mga Espirituhanong Regulasyon, tan-awa ang pangunang buhat ni P. Verkhovsky, nga naghatag og detalyadong pagrepaso sa literatura bahin sa relasyon tali sa estado ug sa Simbahan sa Muscovite nga Rusya ug pagkahuman sa mga reporma ni Pedro. Ang buhat ni N. Kedrov nga 'Ang mga Regulasyon sa Simbahan nga May Kalabotan sa mga Reporma ni Pedro ang Dako' (1886) (ana usab sa: Prav. ob. 1885) kay hinuyang kaayo ug usa ra ka bahin ang gitan-aw.

[1008] Ang Kamatuoran sa Kabubut-on sa Monarko, sa: PSZ. 7. Blg. 4870. p. 628.

[1009] Florovsky. Op. cit. p. 84 ff. Cf.: Verkhovskaya. 1. p. 156.

[1010] Labing kinaiyahan mao ang 'Mga Regulasyon para sa Punong Magistrado', nga nagtino sa mga buluhaton ug katungdanan sa pulis. PSZ, Blg. 3708. Usa ka mubo ug klaro nga paghulagway sa mga reporma ni Peter makita sa: Shmurlo, E. History of Russia (1922), pp. 270–342.

kalibutan ug ang Maninabangon niini, ug ang pagbati sa iyang responsibilidad isip usa ka monarko atubangan sa Dios kanunay nga kinaiya ni Peter. Gitawag niya ang iyang kaugalingon nga 'Kristohanong soberano', dili lamang sa 'Spiritual Regulations' kondili bisan sa Military Regulations (1716), ug giisip niya ang autokratikong gahum ingon usa ka banal nga institusyon. Gitawag ni Theophanes Prokopovich si Peter nga 'Kristohanong soberano, tigpanalipod sa ortodoksiya ug sa tanang balaang han-ay sulod sa Simbahan'[1011] ; kini usab mao ang hugot nga pagtuo ni Peter mismo. Gipahimuslan karon ni Theophan kini nga pagtuo—nga dugay nang kinaiya sa iyang mga hari nga ninuno ug sa tibuok nasud—aron ipangatarungan ang pagpatukod sa usa ka simbahan sa estado sa Rusya. Ang ideya sa usa ka simbahan sa estado hingpit nga uyon sa panan-aw ni Peter sa papel ug mga katungdanan sa Simbahan sulod sa estado[1012] . Kining mga panan-aw naporma dili nga walay impluwensya sa mga langyaw nga Protestante gikan sa German Quarter sa Moscow. Para kang Pedro, ang Simbahan panguna usa ka moral ug edukasyonal nga pwersa nga dapat moserbisyo sa interes sa estado. Wala niya gisalikway ang liturhikal nga kinabuhi sa Simbahan; siya mismo kanunay motambong sa mga banal nga serbisyo, ug human sa mga kadaugan sa militar, kanunay siyang nagmando nga ipahigayon ang mga serbisyo sa pagpasalamat; Pagkahuman sa pagdaug sa Azov (1697), nagtukod siya og usa ka monasteryo didto; sa ulahi, sa St Petersburg, gitukod niya ang Monasteryo ni Alexander Nevsky ug gibalhin ang mga relikya ni San Alexander Nevsky, ang Matarong nga Prinsipe, ngadto sa maong dapit – kini mga iladong kamatuoran sa iyang kinabuhi. Dili usab siya ignorante sa doktrina sa Simbahan, sama sa nahibal-an sa iyang mga kaubanan pinaagi sa ilang mga pakighinabi sa Tsar[1013] .

Bisan pa nga si Pedro dako kaayo og tinguha sa pag-usab ug pagpaayo sa tanan, wala siya'y gisulayan—bisan sa iyang kaugalingong inisyatibo o sa ngalan sa hierarkiya sa simbahan—sa pagpasulod sa mga inobasyon nga gipaila na sa ika-17 nga siglo. Tingali, tungod sa iyang maayong panghuna-huna ug dakong intelihensiya, nakamatikod siya sa kakulian sa pamaagi ni Nikon: nga sa wala pa ipaila ang iyang mga kabag-ohan, unta giuna ni Nikon ang pagpaayo sa espirituhanong edukasyon, ug pagkahuman niini unya siya mopadayon sa reporma. Mas labaw pa kaysa bisan kinsa sa iyang mga kaubanan, nasabtan ni Pedro nga importante kaayo nga pataason ang lebel sa edukasyon sa mga pari ug sa tibuok populasyon; kung dili, ang giplanong pagbag-o sa Rusya dili matuman. Tingali ang hinungdan usab mao nga lahi kaayo ang iyang panan-aw sa kinaiya ug papel sa Simbahan sulod sa estado kumpara sa gituohan sa mga klero ug katawhang Ruso. Mao gyud ang mga klero—labi na ang mga obispo ug ang mga monghe—ang wala siya saligi. Nakita niya ang pagdumot nga gipakita kaniya ug sa iyang mga reporma[1014] sa mga obispo ug sa mga monghe, dili lang gikan sa relihiyoso ug kultural nga panan-aw, apan usab gikan sa politikal nga panan-aw. Dili ba nalambigit ang mga obispo, ang mga pari, ug ang mga monghe sa pag-alsa sa Streltsy, nga nakahatag kaniya og lawom ug makalilisang nga impresyon? Wala ba niya nabati nga bisan ang pansamantalang nag-okupar sa trono sa patriyarka, si Stefan Yavorsky, wala sa sulod mouyon sa mga reporma nga iyang gipangandoy? Miabot si Peter sa konklusyon nga, aron masuportahan sa Simbahan sa Rusya ang iyang mga plano alang sa pag-Europahan sa Rusya, kinahanglan kini nga radikal nga usbon ug i-reporma. Pagkahuman lang niini, sa dihang na-reforma na ang hierarkiya ug ang mga klero, ug sa dihang nahimo na silang matinumanon nga instrumento sa iyang kamot pinaagi sa edukasyon, mahimo na nga mosulay og mas lawom nga reporma sa kinabuhi sa simbahan. Apan gamay na lang ang nahibilin nga panahon ni Pedro alang sa reporma sa simbahan, busa nakab-ot ra niya ang iyang giisip nga labing importante niini – ang paghimo og hingpit nga bag-ong relasyon tali sa estado ug sa Simbahan ug ang pagbag-o sa labing hataas nga awtoridad sa simbahan.

Dili patas nga ipahimutang ang tanang sala sa negatibong aspeto sa reporma sa simbahan kang Peter lang. Kung adunay bisan usa ka tawo sa han-ay sa simbahan sa Rusya niadtong panahona nga motabang kaniya ug makakuha sa iyang pagsalig, lahi kaayo unta ang dagan sa reporma sa simbahan niadtong 1721. Apan ang hirarkiya niadtong panahona gipangulohan sa mahadlokon ug dili matinud-anon nga si Stefan Yavorsky, usa ka tawo nga kulang sa panan-aw sa politika ug pagdumala sa estado, nga, labaw pa, wala'y klarong pagsabot sa tinuod nga mga panginahanglan sa Simbahan. Sa bahin ni Theophan Prokopovich, kining obispo gamay ra

---

[1011] Espirituhanong Regulasyon. Bahin 1. Introduksyon. PSZ. 6. Blg. 3718. Militar nga Regulasyon. PSZ. 5. Blg. 3006. Artikulo 20.
[1012] Mahitungod sa konsepto ni Pedro sa estado, tan-awa: Stupperich. Op. cit. p. 23.
[1013] Ibid., p. 32.
[1014] Solovyov. 17. p. 246. Dili tanan nga mga obispo ang negatibo sa mga reporma ni Pedro. Si Theophanes usa sa iyang labing inila nga mga katabang. Dugang pa, ang Obispo Mitrofan sa Voronezh angay usab hisgutan, nga, tinuod, namatay pa sa sayo nga tuig 1709; Metropolitan Job sa Novgorod († 1716); ug tingali si Arsobispo Athanasius sa Kholmogory, nga positibo ang pagtan-aw sa mga reporma ni Pedro sa dihang nagsugod kini, bisan pa nga namatay siya kaniadtong 1702. I-kumpara: Skvortsov. Patriarch Adrian. p. 112.

ang pagtagad sa kaayohan sa Simbahang Ruso – usa ka makasarili, ambisyoso ug mapanghimalos nga indibidwal; sa panahon ni Peter napugos gihapon siya sa pagpugong sa iyang kaugalingon sa pipila ka bahin, apan pagkahuman sa kamatayon sa emperador, mitungha ang tanang dautang kinaiya sa iyang pagkatawo.

Ang mga lakang ni Pedro bahin sa monastisismo ug mga kabtangan sa simbahan mapatin-aw panguna sa iyang negatibong pagtan-aw sa Kristohanong askétisismo ug sa iyang pagdumot sa tanang porma sa kawalay-himo ug katamaran sa kinabuhi sa tawo ug sa publiko, nga, sa iyang panan-aw, labing klaro nga gipadayag sa kinabuhi sa mga monghe. Kung gamay ra o walay yuta ang mga monasteryo, tingali dili unta kaayo misawsaw si Peter sa maong natad. Para kaniya, murag nawala na sa estado ang maong mga yuta; busa, samtang gipatuman ang reporma—usa ka proseso nga nagkasinabay sa Gubat sa Amihanan, nga nanginahanglan og padayon nga pagtaas sa mga kahinguhaan—gitutokan niya pag-ayo ang paggamit sa bahandi sa mga monghe sa labing radikal nga paagi alang sa katuyoan sa estado. Sa laing bahin, ang mga lakang nga sa usa ka paagi o lain misamok sa internal nga han-ay sa kinabuhi sa mga monghe gipahinungod sa iyang pagduhaduha nga ang orden monghe usa ka kaaway nga elemento sa estado ug politika. Nasayud kaayo si Pedro sa papel sa orden monastiko sa eskisma, nga iyang gitan-aw dili lang sa eklesiastikal kondili usab sa politikal nga aspeto sa estado; nasayud usab siya sa pagdumili sa orden monastiko sa kulturang Kasadpan. Sa mubo nga pagkasulti, wala'y duhaduha si Pedro nga ang orden monastiko sa iyang panahon makababag lang sa pagpatuman sa mga reporma[1015] . Tanan kini nagpasabot nganong padayon, sulod sa baynte singko ka tuig, literal nga gipanglutos ni Peter ang orden monastiko ug misamok bisan sa pinakagamay nga detalye sa kinabuhi sa mga monghe. Halos wala siyay gibuhat aron usbon kini o aron magdala og bisan unsang kausaban; dili, imbis, gibuhat ni Peter ang tanan sa iyang gahum aron pahuyangon ang awtoridad sa monastisismo ug himuon kini nga walay gahum.

2. Mga lakang sa gobyerno nga may kalabotan sa mga monasteryo, mga propyedad sa monastiko ug sa monastikong orden

Ang reporma sa simbahan ni Peter the Great nagtukod og simbahan sa estado sa Rusya, ug kini naglatid sa basihanan nga ang mga institusyon, gahum, ug kabtangan sa simbahan mag-alagad dili lang sa Simbahan kondili usab sa estado sukad niadto[1016] . Ang 25 Enero 1721 mahimong ituring nga pagkahimugso sa Kristiyanismo nga gisponsor sa estado sa Rusya, tungod kay niadtong adlawa ang 'Spiritual Regulations' nahimong batakang balaod nga nagtino sa puwesto sa Simbahan sa Rusya sulod sa imperyo, bisan pa nga ang tagsa-tagsa nga mga reporma mahitungod sa mga monasteryo nagpadayon na pag-ayo niadtong panahona. Kini nga mga lakang, nga ang una niini nagsugod pa niadtong 1696–1698[1017] , nagpasiugda sa usa ka taas nga yugto sa sekularisasyon, nga natapos sa ilawom ni Emperatris Catherine II niadtong 1764. Kining 70-ka tuig nga yugto dili lang usa ka paningkamot nga dili kaayo aron mapaayo ang kinabuhi sa mga monghe kondili aron ibutang ang monastisismo sa mga kahimtang nga hingpit nga nag-usab sa iyang posisyon sulod sa Simbahang Ruso ug sa kinabuhi sa mga tawo—usa ka paningkamot nga ibutang ang monastisismo sa luyo sa kinabuhi sa nasud. Kining mga lakang usahay, pananglitan sa paghari ni Emperatris Anna Ioannovna (1730–1740), nagpakita sa kinaiya sa pagpanlupig, nga hingpit nga nakagubot sa sulod nga kinabuhi sa mga monghe ug nagpadayon nga adunay malungtaron nga epekto, aron sa panahon sa Synodal ang monastisismo nagpabilin, ingon man lang, sa usa ka paralisa nga kahimtang. Sa sulod sa 200 ka tuig sa paglungtad niini, gihisgutan sa Balaang Sinodo ang isyu sa mga monasteryo sa seryosong paagi sa kapin sa usa ka higayon, apan wala kini magbuhat og bisan unsang aksyon aron mapaayo ang pamantayan sa kinabuhi sa mga monghe. Murag ang Balaang Sinodo—ug sa tinuod, ang tibuok hirarkiya sa simbahan sa Rusya sa panahon sa Sinodo—hingpit nga kontento sa kahimtang sa mga monasteryo. Dili kini pasobra kung isulti nga dili ang reporma sa simbahan ni Peter o ang iyang unang mga lakang ang hinungdan, kondili ang administrasyong sinodal ug ang episkopado sa Rusya sa ika-18 hangtod ika-19 nga siglo ang angay basulon sa kamatuoran nga nagpabilin ang monastisismo sa kahimtang sa pagkunhod.

[1015] Platonov. Lectures (1915). p. 485.

[1016] Ang mga Regulasyon sa Simbahan gihimo ni Theophan Prokopovich subay sa mga sugo ni Pedro. Niadtong 25 Enero 1721, gipatik ang usa ka manifesto nga nagpahibalo sa pagtukod sa Collegium sa mga Butang sa Simbahan (PSZ, Blg. 3718; cf. usab: PSPiR, Vol. 1, 2nd ed., No. 1), ug niadtong 14 Pebrero opisyal kini nga gipasiugdahan. Niadtong adlawa, ang ngalan nga 'Collegium of Ecclesiastical Affairs' gipulihan sa lain – 'Ang Labing Balaan nga Nagdumala nga Sinodo'. Alang sa dugang detalye, tan-awa si P. Verkhovsky.

[1017] PSZ. 3. Mga Blg. 1541 ug 1664.

Ang panan-aw ni Peter sa monastisismo isip usa ka institusyon sa simbahan na-formula sa ulahi nga panahon, sa dekreto sa 31 Enero 1724, nga gisulat sa magkahiusang paningkamot ni Peter ug ni Theophan Prokopovich[1018] . Bisan ang titulo niining dekreto kay labi ka kinaiyahan: 'Usa ka Deklarasyon kon kanus-a ug nganong misugod ang monastikong han-ay, unsa ang paagi sa kinabuhi sa karaang mga monghe, ug unsaon pag-usab ang paagi sa kinabuhi sa mga monghe karon, bisan pa sumala sa usa ka karaang modelo'. Kini wala'y lain kondili usa ka ulahi nga pagdepensa sa mga lakang nga gihimo na ug, sa samang higayon, paabut pa. 'Ang tinuod nga mga monghe mao kadtong dili lang wala magkinahanglan sa mga tawo,' matud sa 'Deklarasyon,' 'apan wala gani sila maghandum nga makita o madungog sa mga tawo… Ang nahitabo unya mao nga ang pipila ka mga bigot miduol sa mga Griyegong emperador, ug labi na gayud sa ilang mga asawa (tingali nagtumong sa unang asawa ni Pedro, si Emperatris Eudoxia, ug sa iyang konserbatibo nga entourage. – I. S.), ug ang mga monasteryo gisugdan pagtukod dili sa mga disyerto, kondili sa mga siyudad mismo ug sa mga duol nga lugar, ug nangayo sila og pinansyal nga suporta alang niining giingong santuwaryo; labi pa gani, wala sila gustong magpaningkamot sa ilang kaugalingon, kondili nangita nga mabuhi sa paningkamot sa uban, diin ang mga emperador… mao mismo… napamatud-an nga sila ganahan kaayo. …Nagsugod usab kini og laganap sa taliwala nato… Kay ang karon nga pamaagi sa kinabuhi sa mga monghe usa lamang ka pagpakaaron-ingnon ug pagdaot sa ubang balaod; ug daghan kaayong dautang butang ang motumaw niini, tungod kay kadaghanan kanila mga tapulan, ug tungod kay ang gamot sa tanang dautan mao ang katapulan; pila kaha ka mga pamahiin, mga pagkabahin-bahin, ug bisan mga manugkaguliyang ang nitumaw, nahibaloan sa tanan… Nagahin ba gayud sila sa pagtuon sa Balaang Kasulatan ug doktrina? Dili gayud. Ug bahin sa ilang pag-ampo, moingon sila nga nag-ampo sila, ug mao nga nag-ampo silang tanan… Apan unsa man ang kaayohan nga madala niini sa katilingban? Sa tinuod, kini usa ra ka karaang panultihon: 'dili alang sa Diyos ni alang sa tawo', kay ang kadaghanan molikay sa buhis ug sa kapig-atan aron makakaon sila og libreng pan. Apan aduna'y usa ka paagi sa kinabuhi alang niining mga tapulan nga tawo—dili usa ka kinabuhi sa kapig-atan, kondili usa ka kinabuhi nga makapahimuot sa Diyos ug dili ikauwaw—mao ang pag-alagad sa tinuod nga mga kabus, sa mga tigulang, ug sa mga bata.' Ang 'Proklamasyon' naglatid sa rason sa luyo sa mga panan-aw ni Pedro bahin sa monastisismo ug sa tanan niyang mga lakang aron mapakunhod ang gidaghanon sa mga monasteryo ug aron magamit ang mga propyedad sa mga monasteryo alang sa katuyoan sa estado.

Ang Orden Monastiko, sama sa nahisgutan na, gipapas niadtong 1677, ug karon, niadtong 1696, Si Pedro, sa usa ka espesyal nga dekreto, nagmando sa mga obispo sa diyosesis nga isumite sa Opisina sa Dakong Palasyo ang tukmang tinuig nga talaan sa kita ug gasto sa mga monasteryo ug sa mga katungdanan sa diyosesis; Duha ka tuig pagkahuman, niadtong 1698, kini nga dekreto gikumpirma ug gidugangan sa usa ka kinahanglanon alang sa usa ka labi ka detalyadong talaan sa mga suplay sa humay, ingon man usa ka mando nga walay pagtukod o pag-ayo ang buhaton sa mga monasteryo nga walay pagtugot sa Tsar[1019] . Niadtong 24 Enero 1701, ang Opisina sa Monasteryo gibalik-tukod[1020] . Ang dekreto sa 1701 ug uban pang mga dekreto nga misunod nagkinahanglan sa dayon-dayong paghimo og imbentaryo sa mga monasteryo ug mga propyedad sa monastiko ug sa tukmang pag-ila sa gidaghanon sa mga monghe; gitugotan ang mga monasteryo nga magpabilin lamang og kutob sa gikinahanglan nga mga monghe alang sa pagdumala sa mga banal nga serbisyo ug pagdumala sa mga kabtangan (ang gidaghanon sa mga monghe nga gitukod sa matag monasteryo gitawag nga 'staff'); ang mga residente sa monasteryo nga wala pa makapanumpa sa monastikong panata pagapahawaon; ang tonsura sa bag-ong mga monghe gitugotan lamang kon adunay bakante nga gipahayag sa gitakdang gidaghanon[1021] . Ang 'Addendum sa Espirituhanong Regulasyon Mahitungod sa mga Monghe' (1722)[1022] nagdili sa paggupit sa buhok sa mga lalaki nga ubos sa 30 anyos, samtang ang mga babaye

[1018] Chistovich. Op. cit. p. 139. Dekreto nga may ulohan nga 'Proklamasyon kon kanus-a ug sa unsang mga kahimtang nagsugod ang monastikong han-ay', sa: PSPiR. 4. Blg. 1197. Si Peter naghatag na daan og negatibong pagtasa sa monastisismo sa iyang panahon sa usa ka dekreto nga gipetsahan sa 31 Disyembre 1701. PSZ. 4. Blg. 1886.

[1019] AAE. 4. Blg. 315; PSZ. 3. Blg. 1664. Ang dekreto sa 31 Disyembre 1701 nagtukod og tinuig nga alawans para sa mga monghe nga 10 ka rublo ug 10 ka kwarter nga pan; Niadtong 1705, kini nga alawans gipakunhod sa katunga, usa ka pagkunhod nga pormal nga gisagop sa Table of 1710. Gorchakov. On Land Holdings. p. 473; Kedrov. Op. cit. p. 229. Gitakda sa maong Talaan ang tinuig nga alawans sa monghe sa 6 ka rublo ug 5 ka kwarter nga pan, uban ang gamay nga dugang para sa abad. PSPiR. 4. Apendis. pp. 333–335; bahin sa kamatuoran nga bisan kining alawans dili kanunay mabayri, tan-awa: ibid. 2. p. 998.

[1020] PSZ. 4. Blg. 1829; ikumpara usab sa Blg. 1834.

[1021] Ibid. Mga Blg. 1834, 1839, 1886, 1948.

[1022] Kini nga 'Addendum' makita sa: PSPiR. Vol. 2, No. 596; PSZ. Vol. 6, No. 4022; apil usab kini sa mga ulahing edisyon sa Regulasyon.

mahimong gupitan ang buhok lamang kung sila anaa sa edad nga 50 hangtod 60; gitugotan ang mga eksepsyon lamang pinaagi sa awtorisasyon sa Sinodo; alang sa mga militar ug mga kawani sa gobyerno, hingpit nga gidili ang paggupit sa buhok; Dili usab gitugotan ang pagsulod sa monasteryo alang sa mga nabug-atan sa utang, sa mga minyo, o sa mga adunay menor de edad nga mga anak; ang mga serbisyo makapakuha sa monastikong panata lamang uban sa pagtugot sa tag-iya sa yuta; ang mga analfabeto gitugotan nga mosulod sa monasteryo lamang uban sa kahibalo sa Tsar o sa Sinodo[1023] .

Ang Orden Monastiko sa 1701, sumala kang M. Gorchakov, mao ang labing hataas nga sentral nga institusyon sa tibuok Rusya, nga gipahinungod, sa kinatibuk-ang konteksto sa mga kalihokan niini, sa mga repormistang tumong ni Pedro[1024] . Gipahunong niadtong 1720, gibalik niadtong 1721 ug nagpadayon sa operasyon hangtod sa katapusan sa 1724. Niining panahona, ang Opisina sa Monastiko mao ang labing taas nga awtoridad sa halos tanang butang nga may kalabotan sa kinabuhi sa mga monghe. Ang gihisgutan nga 'Addendum sa Espirituhanong Regulasyon' nagdili sa pagtukod og bag-ong mga monasteryo nga walay pagtugot sa Sinodo; ang pagtukod sa mga ermitahan o skete hingpit nga gibabagan; ang gagmay nga monasteryo o hermitage nga adunay dili molapas sa 30 ka monghe kinahanglan isira o i-merge sa ubang monasteryo; kon masira ang usa ka monasteryo, ang simbahan niini mahimong parokya; dugang pa, ang Sinodo nakadawat og pagtugot gikan sa Tsar nga isira bisan ang dagkong monasteryo kon kinahanglan[1025] .

Ang 'Addendum' (§ 35) nagkinahanglan usab nga ang mga monghe nga dili makabasa ug makasulat makat-on sa pagbasa ug pagsulat; alang niini, kinahanglan nga magreserba og espesyal nga mga selda sa mga monasteryo alang sa mga leksyon; niadtong 1723 gipagawas ang usa ka bag-ong dekreto, sumala niini ang tanan monghe nga ubos sa 30 anyos ipadala sa Moscow sa Zaikonospassky Monasteryo alang sa pagtudlo. Ang kamatuoran nga, tali sa 1723 ug 1727, tulo ra ka monghe ang gipadala alang sa pagbansay—duha niini ang ulahi nga nilayas, samtang upat ang nagpakita sa ilang kaugalingon alang sa pagbansay sa ilang kaugalingong accord[1026] —nagpamatuod pag-ayo kung giunsa pagdawat sa mga obispo sa diyosesis kining dekreto. Ang 'Proklamasyon' sa 1724 naglakip og usa ka sugyot sa pagtukod og duha ka teolohikal nga seminaryo sa St Petersburg ug Moscow, diin ang mga gradwado niini unta mahimong magtutudlo sa maong mga seminaryo; sa pag-abot nila sa edad nga 30, mahimo sila, kon gusto nila, mopasa sa mga panata sa pagka-monastiko. Pagkahuman niini, gikinahanglan silang moagi og tulo ka tuig nga probasyonal nga panahon sa Monasteryo ni Alexander Nevsky ug pagkahuman niini gipahimutang sila sa mga akademikong buluhaton – pananglitan, paghimo og mga hubad o pagsulat og mga sermon; kini nga mga mongheng eskolar adunay katungod sa mas maayong pagkaon ug sinina kaysa sa kasagarang monghe; basta ila ipakita ang angay nga pag-amping ug ehemplaryong pamatasan, sila mahimong kandidato sa mga posisyon nga abbot sa mga monasteryo, rektor sa mga teolohikal nga seminaryo ug mga obispado sa diyosesis[1027] . Kini nga proyekto, nga sa pagkakaron naa pa lang sa papel, naglangkob sa mga binhi sa umaabot nga klase sa mga mongheng eskolar, nga, sama sa ipakita sa ubos sa detalye, dili usa ka positibo nga kalamboan sa kinabuhi sa Simbahang Ruso.

Makita usab dinhi ang tinguha ni Pedro nga mapaayo ang tanang sanga sa industriya, nga naghiusa sa praktikalidad ug sa mapanultihong idealismo. Ang *Pribavlenie*, pananglitan, nagrekomenda sa 'pagpasulod sa mga kahanas' sa mga monasteryo sa mga lalaki, diin sila kinahanglan magtuon sa karpinteriya ug uban pang mga propesyon; sa mga monasteryo sa kababayen-an, laganap kaayo ang pananahi, ug ang 'Proklamasyon' sa 1724 naglakip og sugyot nga magdala og 'mga batid' nga tighimo og puntas gikan sa Brabant—mao kana, gikan sa siyudad sa Lille—paingon sa Rusya ug ipadala sila isip mga magtutudlo sa mga monasteryo sa kababayen-an[1028] . Sa samang panahon, gigamit ang mga monasteryo ug mga gusali sa monastiko alang sa mga buhat nga kawanggawa: daghang monasteryo ang nagpuy-anan sa mga ulila, mga masakiton, mga dunay sakit sa pangisip, ug mga beterano sa gubat, nga ang uban nga mga monasteryo sobra na kaayo ang kadaghan

---

[1023] PSPiR. Bol. 2, Blg. 596, 671; Bol. 4, Blg. 1197.

[1024] Gorchakov. Orden Monastiko. p. 123; bahin sa hurisdiksyon sa Orden Monastiko, tan-awa: ibid. pp. 123–128.

[1025] PSPiR. Vol. 2, Blg. 596, §§ 44, 45, 48; Vol. 4, Blg. 1200, 1244, 1379; Vol. 3, Blg. 1091. Sumala sa usa ka report gikan sa 1724, ang gidaghanon sa mga monghe mao ang mosunod: sa mga monasteryo sa lalaki – 14,534, sa mga monasteryo sa babaye – 10,673, nga naglangkob og 25,207. Chudetsky. An Essay on Research, sa: TKDA. 1877. Vol. 4. p. 46.

[1026] PSPiR. 3. Nos. 1099, 1136; 5. No. 1929. Gikan sa tulo ka monasteryo (Andronikovsky, Perervinsky ug Nikolsky, nga tanan naa sa Diyosesis sa Moscow) gikuha ang komunidad monghe, ug ang mga pasilidad sa monasteryo gihatag alang sa paggamit isip mga eskwelahan. PSPiR. 4. Mga Blg. 1316, 1328, 1284.

[1027] PSPiR. 4. Blg. 1197. 2.

[1028] PSPiR. 2. Blg. 596. § 18; 4. Blg. 1197. 1. § 12.

sa sulod nga wala nay ikapakaon niining mga tawo; daghang monghe ang bastos ug walay seremonya nga gipahawa gikan sa mga monasteryo, ug ang mga propyedad sa monastiko gibyaan nga walay nagbantay. Sunod niini, napugos ang Departamento sa Monastiko nga pasudlon pag-usab sa mga monghe nga gipahawa sa mga monasteryo aron maibalik ang ekonomiya sa mga monasteryo nga na-undermine; ang mga bag-ong pumoluyo sa mga monasteryo, labi na ang mga war invalids, kasagaran magbuhat og kagubot, ug adunay mga panagsangka ug uban pang susamang insidente; usahay, ang mga monasteryo gibiktima sa pagpangawat[1029] .

Ang mga awtoridad sa estado, samtang wala pasagdi ang sulod nga kinabuhi sa mga monasteryo, nagpagawas og serye sa mga dekreto nga nagtumong sa pagpaayo niini. Ang 'Addendum sa Espirituhanong Regulasyon' nagpahayag nga ang mga abá dapat pilion sa komunidad sa mga monghe[1030] . Naglakip usab kini og kinahanglanon nga ang mga monasteryo magpuyo subay sa komunal nga mga lagda; gidili ang pagkuha og bayad alang sa pagpanumpa sa monastikong panata; sa pagkamatay sa usa ka monghe, ang tanan sa iyang selda mahulog sa pagpanag-iya sa monasteryo o sa Sinodo, ug gidili ang mga monghe sa paghimo og testamento; Ang pagbalhin gikan sa usa ka monasteryo ngadto sa lain—nga kaniadto kasagaran kaayo—karon hugot nga gidili; gitugotan ang usa ka monghe nga makahimo og ingon nga pagbalhin kausa ra sa iyang kinabuhi, ug kana lamang uban sa sinulat nga pagtugot sa abá. Obligado ang mga obispo sa diyosesis sa pagsiguro nga kini nga dekreto hugot nga masunod. Gikinahanglan sa mga abbot nga magtala sa rehistro sa komunidad sa mga monghe ug manubag sa bisan kinsang mongheng molayas; ang mga molayas nga monghe giputlan og posas sa dihang madakpan sila. Ang paggawas sa monasteryo gitugotan lamang kung adunay pagtugot sa abbot ug alang sa mubo nga panahon[1031] . Ang kinabuhi sa monasteryo dili angay masamok tungod sa pagbisita sa mga kaila o paryente sa mga monghe. Gitugotan ang mga monghe nga mabisita ang ilang mga paryente upat ka beses sa usa ka tuig, apan matag higayon kinahanglan adunay pagtugot sa abad; sa laing bahin, gidili kini sa mga madre, ug makabisita ra sila sa ilang mga paryente kung kauban ang mga tigulang ug kasaligan nga kaubang madre, ug kana lang kon adunay masakiton o namatay. Aron mapugngan ang mga monghe sa paghimo og petisyon o bisan unsang sinulat nga supak, istrikto silang gidili sa pagtipig og papel sa pagsulat, tinta, ug mga pluma sa ilang mga selda[1032] .

Niadtong 1720, gisugo ang mga awtoridad sa monasteryo nga ipadala dayon sa Opisina sa Monastiko ang tanang gihatag ug walay gisupak nga mga charter ug uban pang 'kuryosidad' niini nga klase nga naa sa mga monasteryo, ug sugod niadto dili na kini ipabilin sa mga monasteryo. Tungod niining lakang, nakadawat ang Opisina Monastiko og hinungdanong dokumentasyon mahitungod sa mga propyedad sa mga monghe: Sa wala pa niini, ang Opisina kanunay nga kulang sa mga dokumento ug wala makahimo og klarong hulagway sa mga kalihokan sa monasteryo, sama sa gipakita sa senso sa mga panimalay sa mag-uuma nga gihimo niadtong 1701, diin ang ubang diyosesis wala gyud magsumite og bisan unsang impormasyon[1033] .

Kini nga dekreto hugot nga nalangkit sa isyu sa hurisdiksyon sa mga monasteryo, mga propyedad sa monastiko ug sa mga tawo nga nagpuyo niini. Sa pag-usab pagtukod sa Departamento sa mga Monasteryo,

---

[1029] PSPiR. Vol. 2, No. 596, §§ 46 ug 47; No. 997; Vol. 3, No. 1153; 2. Mga Blg. 536, 595; niadtong 1723, usa ka katingalahang dekreto ang gipagawas nga nagtakda nga ang 'mga retiradong sundalo' ipahimutang sa 'bakanteng mga puwesto' sa mga kawani sa monasteryo, nga sunod nga gikansela. PSZ. Mga Blg. 4141, 4455, 4672. Sumala sa 'Addendum', ang pipila ka mga monasteryo, sama sa Chudov ug Voznesensky, gikinahanglan nga magtukod og mga ospital ug mga silungan sa gabii sa ilang mga lugar, samtang ang Kumbento sa Novodevichy kinahanglan magtukod og usa ka ampunan. PSPiR. 2. No. 1279. Ang 'Proklamasyon' sa 1724 naglangkob og plano nga usbon ang mga monasteryo ngadto sa mga ospital, aron ang pipila ka monghe mag-atiman sa mga masakiton, samtang ang uban, ang 'mga mongheng mag-uuma', mag-uma aron suportahan kining mga ospital. PSPiR. 2. No. 1197. 1. §§ 1–8. Pinaagi sa serye sa mga dekreto, gisulayan ni Peter nga ibalhin ang responsibilidad sa pagsuporta sa mga invalido sa gubat ngadto sa mga monasteryo ug sa ilang mga panag-iya sa yuta: PSZ. Vol. 4, No. 1856 (1701); Vol. 5, No. 3409 (1719); Vol. 7, No. 4183 (1723); No. 4450. Bahín 1. §§ 1 ug 3 (1724); cf. usab: 6. No. 3576, diin gideklarar nga dili balido ang dekreto sa 8 Abril 1720.

[1030] PSPiR. 2. Blg. 596. § 49. Ang abbot lamang sa bag-ong natukod nga Monasteryo ni Alexander Nevsky ang gitudlo sa gobyerno; kini nga probisyon gipamatud-an sa mga mosunod nga dekreto. PSZ. Blg. 2959; ang § 50 nagmando sa mga abá nga magdumala sa mga monasteryo subay sa monastikong charter ug nga adunay katabang nga, sa diha nga masakit o wala ang abá, makapuli sa pagdumala sa monasteryo. Espirituhanong Regulasyon. Kapitulo sa mga Obispo. § 7.

[1031] PSPiR. Vol. 2, Blg. 596, §§ 30, 51–53, 31–33; Blg. 426 ug 954; Vol. 4, Blg. 1456; Espirituhanong Regulasyon. Kapitulo sa mga Obispo. § 8; PSZ. Blg. 1834, 2985, 3172.

[1032] Addendum sa Espirituhanong Regulasyon. PSPiR. Bol. 2, Blg. 596; Bol. 2, Blg. 984; PSZ. Blg. 1834.

[1033] Znamensky. Mga Panulundon sa Simbahan sa ilawom ni Pedro ang Dako, sa: Koleksyon sa mga Balaod 1864. Bol. 1. p. 140; Gorchakov. The Monastic Office. p. 131. Niadtong 1701, ang Opisina sa Monastiko nakarekord lamang og 137,823 ka panimalay sa mag-uuma sa mga yutang monastiko, gawas sa mga diyosesis sa Astrakhan, Pskov ug Siberia, nga wala ilawom sa iyang hurisdiksyon.

ang mga dekreto sa Konseho sa 1667 wala opisyal nga gikansela, kay kini mapapas lamang pinaagi sa bag-ong dekreto sa konseho; imbis, kini mihunong na lang sa pagkabisa tungod sa mga dekreto sa gobyerno. Kini wala'y lain kondili ang pagpanumbalik, sa mga butang nga may kalabotan sa hurisdiksyon sa mga klero ug mga kabtangan sa simbahan, sa mga legal nga pamantayan nga gitukod sa Kodigo sa 1649. Bisan pa sa wala pa ang 1701, sa daghang mga politikal nga paglitis—ilabi na kadtong may kalabotan sa mga pag-alsa sa Streltsy niadtong 1682 ug 1698—ang mga klero ug monghe gipangutana ug gipahukman nga walay partisipasyon sa mga representante sa Simbahan sa proseso, nga supak sa dekreto sa 1667. Ang Opisina sa Monasteryo kanunay nga naghukom sa mga kaso sa balaod nga walay representante sa Simbahan, pinaagi sa kamot sa mga sekular nga huwes. Dugang pa, daghang mga paglitis ang gihimo dili gani sa Opisina sa Monasteryo, kondili sa Opisina sa Pagbag-o – usa ka matang sa personal nga kansilyerya sa tsar[1034] .

Niadtong Enero 28, 1725, namatay si Pedro ang Dako. Pagkahuman sa iyang kamatayon, ang bag-ong mga lakang sa gobyerno bahin sa han-ay sa mga monghe dili lang nagpadayon sa iyang mga palisiya apan mas grabe pa, labi na sa ilawom ni Emperatris Anne (1730–1740). Sa panahon ni Catherine I (1725–1727), una sa tanan gipamatud-an pag-usab ang daghang mga dekreto ni Peter. Pananglitan, gisugo nga ang mga monghe nga nilayas sa ilang mga monasteryo tangtangon sa ilang katungdanan isip monghe, dad-on sa sekular nga korte ug silotan sa publiko pinaagi sa latigo; Gi-utos usab nga ang mga masakiton, mga beterano sa gubat, ang mga dunay sakit sa pangisip ug bisan ang mga nakasuhan nga kriminal (mga priso) ipadala sa mga monasteryo; ang ordinasyon isip monghe gitugotan lamang alang sa mga pari nga biyudo, samtang ang uban kinahanglan mag-apila sa Sinodo aron makakuha og pagtugot sa pagpanumpa sa mga panata. Usa ka dekreto, nga kaniadto gamay ra kaayo ang nahimong kalampusan, gipagawas pag-usab mahitungod sa pagpadala sa mga batan-ong nobisyo ngadto sa eskwelahan nga kauban sa Monasteryo sa Zaikonospassky. Sa tinuod, kining dekreto karon walay pulos na, kay human sa tanang lakang nga gipahigayon kaniadto, wala na gyud batan-ong nobisyo nga nabilin sa mga monasteryo[1035] .

Tungod kay mikunhod pag-ayo ang gidaghanon sa mga monghe, labi na sa mga monasteryo nga gamay ra ang miyembro, sa paghari ni Peter II (1727–1730) gipagawas ang daghang mga dekreto nga nagpalumo sa miaging mga lakang batok sa mga monasteryo niining kategorya. Ang pipila ka gagmay nga monasteryo gibuksan pag-usab, ug mibalik ang komunidad monghe niini[1036] . Ang mubo nga panahon sa paghari ni Peter II, diin pansamantala nga nawala kang Theophan Prokopovich ang iyang kaniadto nga papel sa Synod ug sa administrasyon sa simbahan sa kinatibuk-an, usa ka panahon sa lainlaing konsesyon ngadto sa han-ay sa mga monghe ug pagbangon sa mga pagbati sa pagsupak. Sa pipila ka panahon, nabanhaw pag-usab ang ideya sa pagpanumbalik sa patriyarkado. Sa palibot sa menor de edad nga si Peter (sa 1727, 11 anyos pa lang siya), ang konserbatibo nga pamilya ni Prinsipe A. G. Dolgoruky ang nanguna; ang ilang bungsong anak nga babaye, si Ekaterina, gipangakohan sa pagminyo sa batan-ong emperador. Si Peter II mao ang anak sa malas nga Tsarevich Alexei, anak ni Peter the Great, diin gibutang usab sa mga oposisyon nga sirkulo sa simbahan ang ilang paglaum; ang mga Dolgorukys ug pipila ka mga miyembro sa hierarkiya sa simbahan nangandoy nga gamiton ang paghari sa batan-ong Peter II aron bawi-on ang mga sangputanan sa mga reporma sa simbahan ni Peter the Great. Apan ang kalit nga kamatayon ni Peter II tungod sa smallpox, nga nahitabo niadtong 18 Enero 1730, nakapugong niining mga plano[1037] .

Ang napulo ka tuig nga paghari ni Emperatris Anna Ioannovna (1730–1740) usa ka dakong pagsulay para sa Simbahang Ortodokso sa Rusya, ug labi na gayud alang sa komunidad sa mga monghe[1038] . Sa ulahi, sa paghari ni Emperatris Elizabeth, gihulagway sa maalamon nga magtutudlo nga si Arsobispo Dimitri Sechenov ang paghari ni Anna nga usa ka 'malungkot nga panahon': 'Ang mga Kristohanong dogma…

[1034] Ang usa ka dekreto niadtong 16 Disyembre 1700 nagtakda nga ang tanang panaglalis tali sa mga klero ug mga layko ipasa sa angay nga mga awtoridad. PSZ. Blg. 1818. Gorchakov. Op. cit. pp. 132–136, 195. Sa pagtukod sa Senado isip labing hataas nga nagdumala nga lawas sa tibuok imperyo, ang Opisina sa Monastiko gibutang ilawom sa iyang awtoridad. PSZ. 4. Nos. 1829, 1834; cf. usab Nos. 2321, 2349, 2571, ug uban pa. Cf.: Zavyalov. Op. cit. p. 64.

[1035] PSPiR. 5. Nos. 1678, 1778, 1492, 1787.

[1036] Ibid. Nos. 1716, 1767, 1772, 1786, 1907. Leonid, Archimandrite. 'Mahitungod sa mga gipahunong nga monasteryo nga nahimutang sa Diyosesis sa Kaluga', sa: Readings. 1862. Vol. 2. p. VI.

[1037] Verkhovskoy. Op. cit. 1. pp. XXVI–XXVII; Koleksyon. 63. pp. 696 ff., 793; Georgy Dashkov, sa: RBS. p. 135; Platonov. Mga Lektura. p. 546. Tan-awa usab: Bahnson. Stamm-und Regententafeln. Vol. 3. No. 81.

[1038] Mahitungod sa palisiya ni Anna sa simbahan, tan-awa: Titlinov, B. The Reign of Anna Ioannovna (1905); Chistovich, Feofan Prokopovich. pp. 316 ff.; Verkhovskoy. Op. cit. 1. p. XXXII ff. Tan-awa usab ang paghulagway sa paghari ni Anna sa Manifesto ni Emperatris Elizabeth. PSZ. 11. No. 8506.

gipaubos ngadto sa yano nga mga sugilanon ug wala'y bili; ang balaang mga santo sa Dios wala gihatagan og dungog; ang mga tradisyon sa mga Apostoles ug sa Balaang mga Amahan gisalikway. Ug labaw sa tanan, unsa kadako nga pagpanlupig batok sa mismong mga tigpanalipod sa pagkamatinud-anon, ang mga klero – ang mga obispo, pari ug monghe gipahirapan, gipatay ug gipahawa sa ilang mga katungdanan… Gidala ang mga monghe, pari, ug mga debotong tawo ngadto sa layo nga mga lungsod sa Siberia… Ug nahadlok kaayo sila niini nga bisan ang mga magbalantay, ang mga magtutudlo sa Pulong sa Dios, nanghilom ug wala gani kaisog sa pagbukas sa ilang mga baba bahin sa pagkamatinud-anon[1039] . Kini ang panahon sa 'pagdumala sa mga Aleman', 'alang kanila bag-o pa lang nagsugod ang bulawanong kapanahonan', sumulat ni K. Stelin sa iyang *Kasaysayan sa Rusya*. – 'Nahimong hingpit nga mga agalon sa dakong estado sila.' Si Biron 'gitan-aw uban sa pagdumot ang tanang butang nga Ruso', ug 'ang kamatuoran nga, sa paglabay sa panahon, labi niyang gitago ang iyang pagdumot naghimo sa kasuko sa mga Ruso batok sa langyaw nga pisi – nga hingpit nang matarong – nga mas masabtan pa gayud; kini nga pagdumot dako usab ang natabang sa pagpatin-aw sa paghukom sa historiograpiya sa Rusya bahin niining personalidad, nga klarong kulang sa daghan sa gikinahanglan aron mahimong hingpit nga estadista. Siya giisip nga maayong manikasay sa kabayo, apan wala siya gihatagan og kredito sa mga Ruso nga adunay susamang maayong pagsabot sa iyang kaugalingong katawhan, bisan pa nga gibutang siya sa usa ka labing hataas nga posisyon, ikaduha lang sa Emperatris mismo[1040] . Ang paghari sa mga Aleman nakapukaw og kasuko ug kahadlok sa tanang sektor sa populasyon. Ang hambog nga paborito nga si Biron; ang walay kasingkasing nga si Osterman, nga naghiusa sa maayong diplomatikong kahanas ug limbong; ang Empress mismo, nga limitado ang pangisip ug adunay grabe kaayo ug malupit nga pamatasan[1041] ; ug sa katapusan, ang Sekretong Kansilyeriya, diin ang mga ahente ni Biron maoy nagbuot – mao kini ang mga tawo nga nagdumala sa Rusya, ug ang mga instrumento sa ilang gahum mao ang pagpahilayo ug ang patibong[1042] .

Niining panahona, ang pangunang arkitekto sa eklesiastikal nga palisiya ni Peter mao si Theophanes Prokopovich, nga nakadaog sa pagsalig ni Anna ug Biron[1043] . Hangtod sa iyang kamatayon (1736), si Theophanes usa ka gamhanang dignitaryo sa Synod ug karon nakabawi sa tanan niyang kanhing mga kaaway. Pag-abot sa 1731, ang Sinodo hingpit nang nasakop sa Gabinete sa mga Ministro, nga gipangulohan ni Osterman[1044] . Ang mga miaging dekreto gipamatud-an pag-usab ug gipahugtan pa sa mga bag-ong dekreto; ang mga obispo sa diyosesis gihimo nga hingpit nga responsable bisan sa labing gamay nga kalapasan nga gihimo sa mga naa sa ilang gahum, nga gipatawan og multa nga 100 ka rublo; Sunod, niadtong 1734, ang multa alang sa pagpanumpa sa monastikong panata pinaagi sa paglikay sa balaod – kay mga biyudong pari ug mga retiradong sundalo ra ang gitugotan sa pagbuhat niini – gipataas ngadto sa 500 ka roubles, samtang ang abad sa monasteryo gisilotan og pang-kinabuhi nga pagpahiluna sa layo, ug ang bag-ong tonsuradong monghe gikuhaan sa iyang ranggo sa monastiko ug gipailawom sa pisikal nga silot[1045] . Gi-dili ang mga obispo sa diyosesis sa pagpadala og mga monghe isip ilang representante sa sekular nga mga institusyon, o sa pagdumala og negosasyon didto pinaagi sa ilang medasyon[1046] . Ang mga abad obligado dili lamang sa pagmintinar sa kahusay sulod sa ilang mga monasteryo, apan usab sa pagreport diretso sa Sinodo sa tanang kalapasan nga gihimo sa mga monghe; kadtong mapamatud-an nga nakasala gipahimutang sa kasundalohan o gipahawa ngadto sa mga minahan sa Siberia. Ang Sinodo hingpit nga gipahawa sa mga kaso sa hudisyal; gikinahanglan

---

[1039] Sermon nga gipahayag niadtong 25 Marso 1742, sa: Popov, N. Mga Manggagasa sa Korte atol sa Paghari ni Emperatris Elizabeth, sa: Tikhonravov. Krónika. 2. p. 12. Gihisgutan ni Archimandrite Kirill Florinsky si Biron ug ang iyang mga ahente ingon nga 'mga sugo sa yawa'. Solovyov. 21. p. 182.

[1040] Stdhlin. 2. pp. 222, 223.

[1041] Ikompara ang paghulagway kang Anna sa: Shcherbatov, M. M. 'Mahitungod sa Pagkadaut sa Moralidad sa Rusya', sa: Russian Articles 1870. Bol. 7, p. 50. Mahitungod sa papel ni A. I. Osterman sa pagpatuman sa palisiya sa simbahan ni Anna, tan-awa: Monuments of Russian History. Ed. Kashpirov (1873). Vol. 3, p. 260; PSZ. Vol. 11, No. 8506.

[1042] Platonov. Lectures. p. 552; Korsakov, D. 'Anna Ioannovna', sa: RBS; bahin kang Biron: Stroev, V. 'The Biron Era and the Cabinet of Ministers' (1909). Ang mga memoir usa ka hinungdanon kaayo nga tinubdan alang sa panahon ni Anna: Manstein, General. Mga historikal, politikal ug militar nga memoir bahin sa Rusya, gikan sa 1727 hangtod 1744. Uban sa biograpiya sa awtor, gikompila ni Hubert (Leipzig, 1771; sa Aleman: ibid., 1771; sa Ruso sa: Russkiye Izvestiya, 1875).

[1043] Chistovich. Op. cit. pp. 257, 295, 316; Titlinov. Op. cit. pp. 146, 162.

[1044] PSPiR. 7. Mga Blg. 2505 ug 2531 (pareho nga petsa 1731). Ang Gabinete sa mga Ministro gitukod niadtong 1 Nobyembre 1731 'alang sa kaayohan sa estado ug sa among matinud-anong mga sakop', sumala sa gisulti sa dekreto. PSZ. 8. No. 5871; ang Sinodo napugos sa paghatag sa Gabinete og bulanan nga mga ulat ('mga ulat').

[1045] PSZ Blg. 6177, 6189, 6574, 6561, 6585.

[1046] PSZ No. 7993.

lang kini nga tangtangon ang mga nakasala sa ilang katungdanan isip monghe, apan bisan kini gibuhat lamang kini sumala sa mga instruksyon sa gobyerno[1047] . Usa ka maayong pananglitan sa kinabuhi sa mga monghe niadtong panahona mao ang sitwasyon diin ang Moscow Ascension Convent gipadagan sulod sa kapin usa ka tuig sa usa ka kapitan sa Semenovsky Regiment imbis sa abbess, nga gi-interrogate niadtong panahona sa St Petersburg[1048] .

Ang gitawag nga 'imbestigasyon sa mga monghe' labi ka makaguba sa kinabuhi ug komunidad sa mga monghe. Sa panahon niining mga imbestigasyon, daghang monghe ang gipahawa gikan sa ilang mga monasteryo, kasagaran tungod sa politikal nga mga kaso – ang mga batan-on gipugos nga mosulod sa kasundalohan, samtang ang mga tigulang gikuhaan sa ilang monastikong kahimtang ug gipadala aron magbuhat og pugsadong trabaho sa Ural o Siberia. Kining mga pagpanglimpyo gihimo sa maong Sekretong Kansilyeriya, ug ingon nga resulta, mikunhod pag-ayo ang gidaghanon sa mga monghe ug madre. Samtang niadtong 1724, sumala sa report, adunay 25,207 ka monghe ug madre sa mga monasteryo, apan sa katapusan sa paghari ni Anna nahibilin na lang ang 14,282 (7,829 ka monghe ug 6,453 ka madre). Pagkahuman sa kamatayon sa Emperatris, nga ang paghari nakahatag og daghang kalisud sa Simbahang Ruso, ang Sinodo naghimo og usa ka taho para sa gobyerno, nga naglarawan sa makapahadlok nga hulagway sa pagkunhod sa kinabuhi sa mga monghe: ang uban nga mga monasteryo hingpit nga walay sulod, samtang sa uban pipila ra ka monghe ang nabilin, ug sobra na ka daot ang ilang kahimtang, nga walay bisan kinsa nga magdumala sa mga banal nga serbisyo; sa panahon sa mga imbestigasyon, daghan kaayo nga mga abbot sa monasteryo ang gipahawa ug gidakpan , ug ang administrasyon sa mga monasteryo naa sa labing makalumos nga kahimtang; wala gani'y bisan gamay nga timailhan sa kinabuhi sa mga monghe sa adlaw-adlaw nga kinabuhi; ang mga teolohikal nga seminaryo kulang sa mga magtutudlo, ug wala'y bisan kinsa nga maimbitar aron pulihan sila. Ang taho sa Sinodo nagkonklud nga ang monastisismo sa Rusya hapit na hingpit nga mapukan; busa, ang Sinodo nangayo nga tugotan pag-usab ang ordinasyon sa mga monghe, dili na tulo ka tuig kondili unom ka bulan nga novisiyato. Ang gobyerno ni Regent Anna midawat niini nga petisyon nga paborable ug gitugotan kini[1049] .

Klaro nga, tungod sa ingon nga palisiya sa simbahan—nga walay basihanan o bisan makatarunganong hinungdan ang gobyerno—ang kinabuhi sa simbahan nagpakita og makapaguol nga hulagway. Apan pareho usab kini sa ubang aspeto sa kinabuhi sa Rusya niadtong panahona, nga may kalabotan sa kinatibuk-ang palisiya sa gobyerno, tungod kay ang nasud ug ang mga tawo niini gihuptan sa hingpit nga pagdumot ug pagsalikway. 'Ang paghari sa mga Aleman milungtad ug napulo ka tuig,' sumulat ni S. Platonov, 'napulo ka tuig diin giinsulto ang mga Ruso sa ilang labing maayong simpatiya ug pagbati'[1050] .

Sa ilawom ni Emperatris Elizabeth (1741–1761), ang Simbahan ug ang monastikong han-ay sa katapusan nakahuyop sa gawasnong gininhawa. Sa labing gamay, ang debotong Emperatris wala maggamit sa mga lakang nga naandan sa wala pa ang iyang paghari, apan sa daghang isyu nagpabilin siyang matinud-anon sa linya nga gisunod sa iyang amahan, si Peter ang Dako. Ang iyang personal nga pagkamatinud-anon nagpugong kaniya sa dili kinahanglan nga pag-atake sa Simbahan, apan ang iyang palisiya sa simbahan gitino sa kinatibuk-ang mga prinsipyo sa administratibong palisiya[1051] . Nihunong ang pagpanglimpyo sa mga monghe, ug gitugotan sa Emperatris ang pagpanumbalik, sa gasto sa estado, sa duha ka labing giila nga monasteryo – ang Valaam ug Konevsky – nga pareho nang hingpit nga nangaguba tungod sa mga lakang nga gihimo sa ika-18 nga siglo. Nagmando usab siya nga ang Monasteryo sa Trinity-Sergius itudlo nga usa ka lavra (1744); daghang mga monasteryo ang nakadawat og pinansyal nga tabang[1052] . Bisan pa, ang pagkuha sa mga monastikong panata nagpabilin nga kontrolado sa gobyerno; sa mga diyosesis sa Habagatang Rusya

---

[1047] PSZ Blg. 7660 ug 7538, ingon man usab Blg. 8543.

[1048] Zavyalov. Op. cit. p. 72.

[1049] N. M. Russian Monasticism in the 18th Century, sa: Stranik. 1884. Vol. 1. pp. 212, 435 ff.; PSZ. Nos. 8303, 8309, 9382.

[1050] Platonov. Lectures. p. 556.

[1051] Mahitungod sa palisiya sa simbahan ni Elizabeth, tan-awa: Vedenyapin, P. 'Ang Lehislasyon ni Emperatris Elizabeth Petrovna Mahitungod sa Ortodoksong Klero', sa: Prav. ob. 1865. Mga Blg. 5, 7, 10; Znamensky, P. 'Ang Klero sa Parokya sa Rusya Sukad sa Panahon sa mga Reporma ni Pedro' (1873). pp. 242, 441–459; ibid. Mga Eskwelahan sa Teolohiya sa Rusya sa wala pa ang Reporma sa 1808 (1881). pp. 175 ff., 188. Aduna pay lain nga makapaikag nga biograpiya ni Elizabeth: Bain, N. Ang Anak nga Babaye ni Pedro ang Dako (Westminster, 1891).

[1052] IRI. Vol. 3, pp. 618, 486; Vol. 4, p. 662; PSZ. Blg. 8959; sa samang higayon, pinaagi sa usa ka dekreto niadtong Hulyo 8, 1744 (PSZ. 12. Blg. 8960), gikumpirma ni Elizabeth ang katungod sa Lavra nga panag-iyaon ang tanan niini nga mga panag-iya. Gorsky. Historical Description. 2. p. 129.

(ang mga monasteryo sa Gamay nga Rusya) lamang nga ang mga obispo ug ang abot sa Kiev-Pechersk Lavra adunay katungod sa paghimo sa ritwal sa tonsura sumala sa ilang kaugalingong pagbuot. Niadtong 1761, sa dili pa siya mamatay, nagpagawas ang Emperatris og dekreto nga nagtugot sa gawasnong ordinasyon sa mga monghe. Sa iyang paghari, nagpadayon ang mga monasteryo sa pag-alagad isip mga dalangpan para sa mga biktima sa gubat, mga tigulang nga sundalo, mga pasyente nga dunay sakit sa pangisip, ug mga menor de edad nga nakasala. Niadtong 1758, gisgutan ang usa ka plano diin kining mga residente kuhaon gikan sa mga monasteryo ug pagtukod og espesyal nga mga asilo para kanila, nga kining mga asilo pagamentinar gamit ang mga yutang gipanag-iya sa mga monasteryo; apan, ang plano nagpabilin lang sa papel[1053] . Sa ilawom ni Peter III (1761–1762), gibalik ang pagdili sa boluntaryong pagka-monasto, dili lamang sa mga diyosesis sa Dakong Rusya kondili usab sa mga diyosesis sa Habagatan sa Rusya[1054] .

Ingon nga resulta sa tanang mga palisiya nga mas nakaguba kaysa nakatukod sa kinabuhi sa mga monghe, ang monastisismo nahugno sa usa ka makaluluoy nga kahimtang. Sa 1762, nabilin na lang ang 7,659 ka monghe ug 4,733 ka madre, mas gamay pa kaysa sa 1740[1055] Gamay ra kaayo ang materyal gikan sa unang tunga sa ika-18 nga siglo aron makahimo og klarong hulagway sa sulod nga kinabuhi sa mga monasteryo. Ang daghang mga dekreto ug mando dili makahatag og tukmang hulagway: kinahanglan kanunay hinumduman nga kini gisulat uban sa pihig (labi na sa paghari ni Anna), aron mapamatud-an ang usa ka lakang o lain pa. Kining mga pagpanlupig gamay ra kaayo ang nahimo aron mabuhi pag-usab ang kinabuhi sa mga monghe. Niadtong panahona, kulang ang espirituhanong kusog ug ang mga masigla ug maalamon nga indibidwal nga makakaplag sa husto nga dalan aron mabuhi pag-usab ang kinabuhi sa mga monghe. Sa ulahi, sa ikaduhang tunga sa ika-18 nga siglo, adunay pipila ka paningkamot nga gihimo niining direksyon, apan k una, kinahanglan pa nga masinati sa komunidad sa mga monghe ang laing reporma nga gihimo sa mga awtoridad sa estado; nga ang panginahanglan niini, sa usa ka bahin, dugay nang nagkinahanglanon, apan sa laing bahin, ang pagpatuman niini puno sa daghang kakulangan. Bisan pa niana, kining reporma nagtangtang sa labing hinungdanong mga hinungdan nga nakatampo sa sekularisasyon sa kinabuhi sa mga monghe, aron sa katapusan mahimo nang hunahunaon ang usa ka hingpit nga reporma sa sulod nga kinabuhi sa mga monghe.

3. Ang Sekularisasyon sa 1764

Ang sekularisasyon sa 1764 nagtimaan sa kulminasyon sa usa ka serye sa mga lakang nga nagpugong lamang sa katungod sa mga monasteryo sa paggamit sa ilang mga yutang panag-iya ug nagpadaloy sa usa ka bahin sa kita gikan niini diretso sa kaban sa estado, samtang ang katungod sa pagpanag-iya nagpabilin sa mga monasteryo sama sa kaniadto. Ang mga hinungdan niini mao nga wala maghimo si Peter the Great og espesipikong plano, ug kontento na ang iyang mga manununod sa mga tunga-tungang lakang. Ang mga propyedad sa mga monghe nahimong tinubdan nga pwede kuhaan sa gobyerno og kapanguhaan kon kinahanglan nila og kuwarta. Tungod kay ang ekonomiya sa Rusya kanunay nga nakasinati og kalisud pinansyal—kasagaran tungod sa gasto sa mga reporma ni Pedro ang Dako, ug sa mosunod nga mga dekada tungod usab sa dili maayong pagdumala—ang gobyerno balik-balik nga nanghulam sa kita gikan sa mga propyedad sa monasteryo ug simbahan. Kini sama na gayud sa hayag nga pagpangawat. Ang mga awtoridad sa monasteryo nawalaan og tanang interes sa bisan unsang pagpaayo sa ekonomiya: tingali unta nila gihimo ang ingon nga mga lakang, apan ang gobyerno nabalaka lang sa dayon-dayon nga ganansya ug dili andam maghulat nga mamunga kining mga pagpaayo. Ang kita gikan sa mga propyedad sa monasteryo gigamit sa lain-laing katuyoan sa lain-laing institusyon, ug ang gobyerno mismo wala'y klarong ideya kung giunsa kini pagbahinbahin. Dugang pa, ang pagdumala ug administrasyon niining mga propyedad kanunay nga gi-reorganisar, nga wala gyud makatabang sa pagpaayo sa kahimtang.

Sa dihang, niadtong 24 Enero 1701, ang responsibilidad sa pagdumala sa mga propyedad sa monasteryo gibalhin sa Opisina sa Monastiko, nakuha usab niini ang katungod sa pagkontrol sa tanang eklesiastikal nga propyedad – kaniadto nga iya sa Patriarka, sa mga diyosesis ug sa mga monasteryo – sumala sa gipahayag sa dekreto. Apan, ang Opisina Monastiko wala makadawat og tukmang mga instruksyon bahin sa utlanan sa iyang awtoridad. Naglungtad kini sulod sa mga 20 ka tuig ug, sa maong panahon, wala kini nakahimo og klarong estruktura. Ang mga buluhaton niini naglangkob sa pagpatuman sa kontrol, pagkolekta

[1053] PSZ. Nos. 9591, 10665, 11332, 1079; cf. No. 8583, diin gipangayo sa mga opisyal nga dili na makalihok nga magmintinar sa kahusay atol sa mga banal nga serbisyo.
[1054] PSZ. Nos. 11441, 11481.
[1055] IRI. Vol. 2. p. 81.

sa kita—nga gamiton subay sa kaugalingong mga instruksyon ni Peter—ug, sa katapusan, paghimo og survey sa yuta[1056] . Kini nga survey milungtad og hapit 10 ka tuig, ug ang resulta niini nailhan nga 'Table of 1710'; pipila ra ka bahin niini ang nakaluwas. Makita sa dekreto sa 30 Disyembre 1701 ug sa pipila ka ulahi nga mga dekreto nga nagsuplemento niini[1057] nga si Peter, sa katapusan, adunay usa ka piho nga plano bahin sa paggamit sa kita gikan sa mga monastikong kabtangan: ang usa ka bahin gireserba para sa pagmentinar sa mga monasteryo, samtang ang lain nga bahin gituyo para sa nagkalain-laing katuyoan sa edukasyon ug kawanggawa.

Busa, ang Opisina sa mga Monghe misugod sa pagbulag sa duha ka kategorya sa kita: ang 'gitakdang' kita, nga gituyo alang sa pagmintinar sa mga institusyong eklesiastikal, lakip na ang orden sa mga monghe, ug ang 'dili gitakdang' kita, nga gituyo alang sa kaban sa estado alang sa mga katuyoan sa edukasyon ug kawanggawa nga gitudlo ni Peter[1058] . Ang mga monasteryo nga gamay ra ang yuta nga gipanag-iya gipahilayo sa buhis ug wala apil sa bisan asa niini nga mga kategorya. Ang gasto sa pagmintinar sa usa ka monghe niadtong 1701 gitakda sa 10 ka rublo ug 10 ka kwarter nga butil matag tuig; pagkahuman, ubos sa 'Table of 1710' gipaubos kini ug, sa katapusan, niadtong 1724 gipaubos ngadto sa 6 ka rublo ug 5 ka kwarter nga butil matag tuig, uban sa gamay nga alawans para sa mga abbot ug hieromonk[1059] . Bisan pa niana, dugang pa niini, kasagaran—labi na sa panahon sa Dakong Gubat sa Amihanan—mga dekreto sa tsar nga hingpit nga wala damha ang gipagawas, nga naglangkob, uban sa uban pa, sa ekonomiya sa monasteryo. Kung ang Tsar nanginahanglan og kabayo para sa kabalyeriya, obligado ang mga monasteryo sa kasadpang mga distrito sa paghatag niini; kung ang mga kabayo sa dragoon nanginahanglan og dayami, gikinahanglan nga dayon motuman ang mga monasteryo sa responsibilidad sa paghatag niini . kung ang mga espesyalista sa pagtatanom og tabako (mga maestro sa tabako) nga gipangdala gikan sa gawas sa nasud nanginahanglan og puy-anan ug pagkaon, obligado usab ang mga monasteryo sa paghatag niini[1060] . Ang orihinal nga plano ni Peter nga gamiton ang bahin sa kita gikan sa mga monastikong propyedad alang sa mga buhat nga kawanggawa napakyas tungod sa gasto sa pagpakiggubat, ug ang kuwarta ug kita sa lain-laing porma gigamit panguna alang sa mga panginahanglan sa militar ug uban pang wala damhang paggasto gikan sa kaban sa estado[1061] . Ang pipila ka mga monastikong panag-iya gibutang ilawom sa awtoridad sa piho nga mga departamento – ang Preobrazhensky o ang Postal Department – samtang ang uban gilakip sa mga pabrika nga gipadagan sa estado. Aron mapataas ang kita gikan niining mga panag-iya, giarkila kini sa Monastic Department ngadto sa mga pribadong indibidwal, basta mouyon ang mga nangabang sa pagsulod sa kontrata ubos sa kondisyon nga mobayad og dugang abang. Miabot kini sa punto nga bisan ang kanhing mga tag-iya niining mga yuta – mao ang mga eklesiastikal nga institusyon – makapangabang usab niini, basta andam silang mosulod sa angay nga mga kontrata.

Nahimong kini ang labing kasagarang pamaagi pagkahuman sa 1710, samtang sa samang higayon hinay-hinay nga mikunhod ang kahinungdanon sa Opisina sa Monasteryo ug ang gilapdon sa mga kalihokan niini. Niabot kini sa usa ka dekreto niadtong 17 Agosto 1720, diin gipapas ang Opisina sa Monasteryo. Pinaagi sa usa ka dekreto niadtong 16 Oktubre 1720, gibalik ang mga propyedad sa ilang kanhing mga tag-iya, ug ang pagdumala niini gibalik usab sa mga abá sa mga monasteryo. Nagpadayon ang mga monasteryo sa pagbayad lamang sa mga buhis nga kaniadto gitakda sa Opisina sa Monasteryo, samtang ang pagkolekta sa kita gikan sa mga propyedad sa mga monghe karon gipangulohan sa Chamber Collegium (ang awtoridad sa buhis)[1062] .

Para kang Peter, ang praktikal kaysa sa legal nga aspeto sa maong butang mao ang labing importante; sa ato pa, wala siya magtagad sa pangutana kung kinsa ang tag-iya, o kinsa ang angay ituring nga tag-iya sa mga propriedad – ang estado o ang Simbahan. Makita kini sa kamatuoran nga ang 'Espirituhanong Regulasyon' gamay ra ang pagtagad niini nga isyu. Ang maong butang gituki dinhi sa labing kinatibuk-ang paagi: 'Kinahanglan susihon sa Espirituhanong Kolihiyo kinsa ang tag-iya sa mga yuta sa simbahan ug unsaon, ug

---

[1056] Gorchakov. Monastic Order. pp. 102, 122 ff.; Zavyalov. Op. cit. p. 50. Mga Buhat: Zavyalov. Ang Pangutana sa mga Kabtangan sa Simbahan ubos kang Emperatris Catherine II (1900) ug Verkhovskaya, P. Ang mga Kabtangan sa Balaang Sinodo, mga Puy-anan sa mga Obispo ug mga Monasteryo (1909) – ang labing hinungdanong mga tinubdan sa kasaysayan sa tibuok panahon sa sekularisasyon, 1701–1764.

[1057] Gorchakov. Op. cit. p. 139; PSZ. No. 1886.

[1058] Ikumpara kang Milyukov. Ang Ekonomiya sa Estado (1890). p. 495.

[1059] PSZ. Blg. 1886; Gorchakov. Mahitungod sa mga Panag-iya sa Yuta. p. 473.

[1060] Gorchakov. The Monastic Order. p. 140. Mga Apendis Blg. 6, 10 ug 11.

[1061] Zavyalov. Op. cit. p. 60; PSZ No. 1926, 2462, 3659; Gorchakov. Imperial nga Sugo. p. 165 ug mosunod.

[1062] Gorchakov. Op. cit. p. 167; PSZ. No. 3659.

asa gigasto ang mga butil ug kita—kung kini anaa sa porma sa kuwarta. Ug kung adunay mangawat sa kabtangan sa simbahan, ang Espirituhanong Kolihiyo kinahanglan molihok batok niining maong tawo ug kuhaon pag-usab ang gipangawat' (Bahín 3, § 9). Klaro nga ang Sinodo kinahanglan maghatag og partikular nga pagtagad sa pangutana kung kinsa ang magdumala sa mga kabtangan sa simbahan, labi na pagkahuman sa dekreto niadtong 16 Oktubre 1720. Kini nga isyu gihisgutan na sa unang sesyon sa Sinodo niadtong 14 Pebrero 1721, ug usa ka hangyo bahin niini gihimo ngadto sa Tsar: Kinahanglan ba nga ibutang ang mga kabtangan… ilawom sa hurisdiksyon sa Eklesiastikal nga Kolehiyo lamang, tungod kay kini nahulog sa kadaut ug pagpasagad ilawom sa mga sibil nga administrador, ug tungod kay ang Eklesiastikal nga Kolehiyo nanumpa sa pagsuporta sa pagkamaunongon ug sa mga interes sa Iyang Kahalangon ang Tsar dili moubos kaysa sa ubang mga kolehiyo? Ug ang 'Espirituhanong Regulasyon' nagmando nga ang maong administrasyon mahulog sa Espirituhanong Kolihiyo.' Kini usa ka medyo liberal nga interpretasyon sa paragrapo nga gisipi sa ibabaw, apan ang Tsar miingon: 'Busa, buhata kini' – ug ang mga propyedad gibalik pag-usab sa administrasyon sa mga eklesiastikal nga institusyon[1063] .

Sa dihang hingpit nga nasusi sa Synod ang pinansyal nga kahimtang niining mga propyedad ug ang pag-organisar sa pagkolekta sa kita gikan niini, nagpasiya kini nga ibalik ang Opisina sa Monasteryo, apan karon isip usa ka administratibong lawas sa Synod mismo. Ingon tubag sa petisyon sa Synod niadtong 10 Marso 1721, gisugo ni Peter nga ibalik ang Opisina sa Monastiko, apan karon ilawom sa Synod. Gisugo ang Synod nga kolektahon ang kita pinaagi sa Opisina sa Monastiko ug ibalhin kini sa Chamber College[1064] . Ang Opisina sa Monasteryo sa Sinodo giusab ang ngalan niadtong 14 Disyembre 1724 ngadto sa Opisina sa Kamara sa Administrasyon sa Sinodo ug naglungtad ubos niini nga ngalan hangtod sa 29 Septyembre 1726, sa dihang giusab pag-usab ang ngalan niini, kining higayona ngadto sa Kolehiyo sa Pinansya sa Administrasyon sa Sinodo. Naglungtad kini nga Kolehiyo hangtod sa 15 Abril 1738, sa dihang, pinaagi sa dekreto ni Emperatris Anna, gikuha kini gikan sa hurisdiksyon sa Sinodo ug gibutang ilawom sa awtoridad sa Senado. Sukad niadto, ang tanang kabtangan sa simbahan napailawom sa kontrol sa mga lawas sa gobyerno[1065] .

Sa niining panahona, ang mga kalihokan sa Departamento sa Monasteryo sa Sinodo ug sa Opisina sa Kamara naglangkob lamang sa pagkolekta sa kita gikan sa mga propyedad ug pagbalhin niini ngadto sa kaban sa estado. Sama sa gipakita niining unang purong administratibong mga lakang, hinay-hinay nga miabot ang panglantaw sa gobyerno nga ang kabtangan sa simbahan, lakip na ang mga yutang panag-iya sa mga monghe, angay ituring nga kabtangan sa estado; bisan pa, milungtad pa og daghang dekada sa wala pa kini nga panglantaw naisulat sa balaod sa estado.

Bisan sa katapusang mga tuig sa paghari ni Pedro, ang kita gikan sa 'gitudlo' nga mga panulondon gigasto lamang sa mga panginahanglan sa estado[1066] . Usa ka hinungdanon nga lakang padulong sa pagkunhod sa paggasto sa pagmentinar sa mga monasteryo ug sa pagpagawas sa bahin sa kita gikan sa mga 'gitudlo' nga panulundon mao ang dekreto sa 1724, nga nagsugo sa paghimo sa listahan sa mga kawani sa monasteryo – ang bantog nga dekreto, nga among gisang-at daghang higayon, diin gipadayag pag-ayo ang pagtan-aw ni Peter sa monastisismo ug sa kinabuhi sa mga monghe. Bisan pa, kining dekreto adunay praktikal nga katuyoan kaysa ideolohikal, nga mao: gituyo kini aron mapakunhod ang gidaghanon sa mga monghe ug busa mapakunhod ang gasto sa Simbahan. Niadtong 22 Mayo 1724, ang Sinodo, nga naglihok subay sa espesipikong personal nga mga instruksyon gikan kang Peter, naghimo sa gitawag nga '1724 staffing tables', apan sulod sa pipila ka panahon kini wala ipatuman, tungod kay ang kamatayon sa Emperador nakapugong niini nga[1067] . Ang Lupon sa Panalapi sa Administrasyong Sinodal niadtong 1726, diin karon ang tanang butang gidesisyonan dili na sa mga klero kondili sa mga sekular nga opisyal—nga epektibo nga gikuha kini gikan sa awtoridad sa Sinodo ug, sa mga hinungdanong kaso, gipasa ang mga butang ngadto sa Senado—

[1063] PSPiR. Vol. 1, Blg. 3; PSZ. Vol. 6, Blg. 3734, § 5. Ang desisyon ni Peter nahibal-an lamang gikan sa dekreto sa 26 Hunyo 1741. PSZ. Blg. 8406.

[1064] PSPiR. Vol. 1, Nos. 30, 41, 79, 273, 729.

[1065] Zavyalov. Op. cit. pp. 66–70. PSZ. No. 4567. Mahitungod sa organisasyon sa Opisina sa Monasteryo sa Sinodo ug sa Opisina sa Kamara, tan-awa: Barsov, T. Synodal Institutions of the Past (1897). pp. 171–184. Ang reporma nga gihimo niadtong Septyembre 1726 nalangkit sa reorganisasyon sa kinatibuk-ang administrasyon sa Sinodal; niadtong 15 Hulyo 1726, ang Sinodo gibahin sa duha ka departamento, diin ang usa nagdumala sa adlaw-adlaw nga mga buluhaton, samtang ang usa pa nagdumala sa mga korte sa simbahan ug sa administrasyon sa mga kabtangan. PSZ. 7. Blg. 4559. Ikompara: Barsov. Ibid. pp. 187 ug mosunod.

[1066] PSPiR. 1. Blg. 313.

[1067] PSZ. 7. Blg. 4488; PSPiR. 4. Blg. 1237, 1266.

wala mopasar sa mga regulasyon sa kawani sa 1724 ug mipangayo kang Emperatris Catherine I (1725–1727) nga ayaw kini ipatuman, nga iyang gidawat[1068] . Ang sangputanan sa dili pag-apruba sa mga regulasyon sa kawani sa 1724 mao nga gihimo sa labing hataas nga mga awtoridad nga hisgutanan ang isyu sa mga propyedad sa mga monghe. Ang Supreme Privy Council ug ang Senado nagpasiya nga biyaan ang tanan sama sa kaniadto ug dili ipatuman ang mga balaod sa 1724, nga sa usa ka paagi mahimong ituring nga usa ka kadaugan para sa Sinodo, kay ang Board of Finance nagpadayon sa paglihok isip usa ka departamento sa Sinodo, ug kini, sa pipila ka bahin, nagpabilin ang impluwensya niini sa pagdumala sa mga kalihokan sulod sa board. Kini nga han-ay pagkahuman gikumpirma sa usa ka dekreto nga gipagawas niadtong 6 Pebrero 1727.[1069]

Bisan pa man opisyal nga nagpabilin ang Board of Finance nga usa ka lawas nga manubag sa Synod, ubos ni Empress Anne, pinaagi sa usa ka dekreto kaniadtong 17 Marso 1733, gipangayo nga isumite niini ang mga report dili sa Synod kondili sa Senado, diin makakuha ang Synod og impormasyon mahitungod niini nga mga report[1070] . Kini nga medyo komplikado nga sistemang burukratiko sa pagreport gipapas pinaagi sa usa ka dekreto niadtong 15 Abril 1738, sa dihang ang butang sa mga monastikong panag-iya hingpit nga gikuha gikan sa hurisdiksyon sa Sinodo[1071] .

Gikan sa Abril 1738 hangtod sa 15 Hulyo 1744, ang Board of Finance hingpit nga naa sa disposisyon sa Senado. Karon nakuha niini ang tanang gahum sa kaniadto nga Opisina sa Monastiko, nga gipang-angkon niini sa wala pa ang 1677 ug pagkahuman sa 1701[1072] . Alang sa mga kabtangan sa simbahan ug monastiko, kini ang labing lisod nga mga tuig. Apan ang Sinodo nakakaplag nga ang dekreto sa 2 Enero 1739 labi ka supak. Sa miaging panahon, sumala sa 'Addendum sa mga Regulasyon sa Simbahan', ang personal nga kabtangan ug kuwarta sa mga namatay nga obispo ug abá misulod sa pagpanag-iya sa Sinodo; karon, bisan pa, gipaila ang usa ka pamaagi diin ang tibuok kabtangan kinahanglan dayon ibalhin sa pagdumala sa Board of Finance ug dili kini buhian gikan didto kung walay dekreto gikan kang Iyang Kamahalay[1073] . Ginaguba ang mga propyedad tungod kay gibutangan sila og buhis nga milabaw sa ilang kita; , padayon nga gipataas kining mga buhis, pananglitan aron matabunan ang gasto sa mga establisemento sa kabayo nga gitukod ni Biron; daghang propyedad ang wala makabayad sa utang; ang kahimtang alang sa mga gitudlo ug dili gitudlo nga propyedad pareho nga dili na mapugngan. Ang Opisina sa Utang sa Buwis, nga gitukod ubos ni Emperatris Anne, nagpadala og mga detachment militar aron pwersahan nga kolektahon ang mga utang. Kung walay sulod ang kaban sa panalapi ug ang mga kamalig sa usa ka monastikong panulondon, ang mga monastikong mag-uuma gipahamtang sa tinud-anay nga pagpanguha[1074] .

Sa ilawom ni Emperatris Elizabeth, nagsugod ang bag-ong balud sa liberalismo ug reporma. Pagkahuman sa iyang pag-akyat sa trono (1741), ang Sinodo misumite kaniya og memorandum bahin sa kahimtang sa Simbahan, diin giakusahan nila ang Lupon sa Panalapi nga dili epektibo. Apan, tulo ka tuig pagkahuman, niadtong 15 Hulyo 1744, gisugo sa Emperatris nga wagtangon ang Kolehiyo sa Panalapi ug ibalik sa Sinodo ang pagdumala sa mga kabtangan sa simbahan ug monastiko. Alang niini, nagtukod ang Sinodo sa Chancellery sa Sinodal nga Administrasyong Ekonomiko[1075] . Aron dumalahan kini nga Opisina, ang Sinodo mitudlo og duha ka archimandrite ug usa ka abbot. Apan kining mga reporma sa administrasyon gamay ra kaayo ang nahimo aron mapaayo ang kahimtang sa ekonomiya sa mga monastikong panag-iya. Sama sa una, gibug-atan sila sa buhis nga milabaw sa ilang kita, ug ang mga mag-uuma sa niining mga panag-iya hingpit nga napukan atol sa paghari ni Anna. Ang bag-ong gitudlo nga mga administrador – usab mga

---

[1068] Tan-awa ang 'Journal of the Supreme Privy Council' sa 25 Septyembre 1726, § 4, sa: Collection. 56. p. 100.

[1069] PSZ. 7. Blg. 5005; PSPiR. 5. Blg. 1907.

[1070] PSZ, Blg. 6354.

[1071] Ang mga kanhing patriyarkal nga mga kabtangan, nga na-transfer sa Sinodo niadtong 1721 pagkahuman sa pagtukod niini, nagpabilin ilawom sa administrasyon sa Sinodo; ang Sinodo, tungod sa posibleng bag-ong mga dekreto gikan kang Peter, maampingong wala na-transfer kining mga kabtangan ngadto sa Opisina sa Monasteryo sa Sinodo, apan gipabilin kini ilawom sa direkta nga awtoridad niini. Karon, bisan pa, sumala sa dekreto sa 15 Mayo 1738, kining mga kabtangan gikuha usab gikan sa administrasyon sa Sinodo ug gibalhin ngadto sa Lupon sa Panalapi. Zavyalov. Op. cit. p. 74; PSZ. 10. Blg. 7679.

[1072] PSZ, Blg. 7639 (1738), 7850 (1739), 8074 (1740).

[1073] PSPiR. 2. Blg. 596. § 61. Zavyalov. Op. cit. p. 75. Angay hinumduman, bisan pa man, nga ang personal nga kabtangan sa mga hierarkiya sa simbahan mahimong dako kaayo: ang mga hierarkiya nagpanag-iya og bililhon nga kasuotan sa simbahan, balaang mga sudlanan, mga ikono, mga libro, ug uban pa.

[1074] 1. Znamensky. Op. cit.; Prav. sob. 1864. 1. p. 274; cf.: Zavyalov. Op. cit. p. 77 ff.

[1075] PSZ. 12. Blg. 8993; cf. Zavyalov. Op. cit. p. 77. Sa sayo pa, pinaagi sa usa ka dekreto niadtong 26 Hunyo 1741, ang Lupon sa Pinansya pansamantalang gibalhin ngadto sa Sinodo. PSZ. Blg. 8406.

tigulang sa baryo, sama sa karaang panahon – misugod sa ilang buluhaton uban sa dakong kaligutgot. Nidangat ang kahimtang sa kagubot taliwala sa mga mag-uuma nga monghe[1076] . Ang paglaum sa Sinodo nga karon, sa paghari sa debotong si Elizabeth, mausab ang panglantaw sa gobyerno batok sa mga propyedad sa simbahan wala matuman. Ang kita gikan niining mga propyedad dugay nang misulod sa kaban sa estado, ug karon dili na gyud kini ikalingkawas sa kaban. Bisan pa sa iyang lawom nga pagkamatinud-anon sa sulod, ug sa iyang pabor sa hierarkiya sa simbahan ug sa orden monastiko, si Elizabeth, tungod lang sa mga rason sa estado ug ekonomiya, dili makatugot sa mga hangyo sa Sinodo[1077] . Labaw pa, hugot siyang nagtuo sa pagkasakto sa panan-aw sa iyang amahan, si Peter the Great[1078] . Nahimong klaro sa gobyerno nga gikinahanglan ang hingpit nga sekularisasyon sa mga propyedad sa simbahan. Ang pundasyon niini gitukod pinaagi sa usa ka dekreto niadtong 30 Septyembre 1757, diin ang mga retiradong opisyal gitudlo nga mga administrador sa maong mga kabtangan; kini nga mga kabtangan gibuwisan sa parehas nga basehan sama sa mga kabtangan sa mga tag-iya sa yuta, apan ang mga buhis nga gikolekta alang sa pagmentinar sa mga monasteryo nagpabilin sa ilang kaniadto nga lebel[1079] .

Ang manunod kang Elizabeth, si Peter III, mihimo og desisibo nga lakang sa parehas nga direksyon. Ang iyang dekreto niadtong 21 Marso 1762 gikuha ang administrasyon niining mga kabtangan gikan sa Sinodo ug gibalik ang daang Board of Economy. Ingon usa ka awtoridad sa estado nga subordinado sa Senado, ang Kolehiyo nagdumala sa mga propyedad pinaagi sa mga retiradong opisyal, sama sa gisugo sa dekreto sa 30 Septyembre 1757[1080] . Ang dekreto sa 21 Marso 1762 usab nag-organisar pag-usab sa pinansyal nga aspeto sa maong butang sa hingpit nga bag-ong basihanan. Ang mga mag-uuma sa niining mga propyedad, gawas sa buhis nga per capita (gi-imposar sa matag lalaki) nga pareho alang sa tanan, nga miabot sa 70 kopecks, gikinahanglan nga mobayad pa og dugang nga 1 ka rublo. Bisan pa, ang yuta nga kaniadto nilang gipang-uma alang sa kaayohan sa mga tag-iya sa mga propyedad sa simbahan ug monasteryo karon nahimong personal nilang gamit. Sa ingon niini, nahimong mga mag-uuma sa estado sila, nga wala na'y bayad sa natural nga produkto ug sa corvée nga trabaho. Ang buwis nga rouble gibayad sa Board of Economy. Ang mga monasteryo ug ang mga obispo sa diyosesis nakadawat sa ilang stipend sumala sa talaan sa kawani kaniadtong 22 Mayo 1724, ug kini gipataas pa[1081] . Ang Parapo 6 niining dekreto labi ka makahuluganon: ang tanang legal nga panaglalis tali sa mga tag-iya sa yuta ug mga mag-uuma bahin sa utang ug mga pag-alsa sa mag-uuma, gawas sa mga kaso sa pagpatay nga giakusahan sa mga , gipahunong, ug ang mga dokumento sa korte unta gipapas. Kini usa ka tinuod nga amnestiya, nga nagtapos sa tanang proseso nga may kalabotan sa kagubot sa mga mag-uuma atol sa paghari ni Elizabeth[1082] . Ang Seksyon 7 usab makapaikag, sumala niini ang mga opisyal nga nagdumala sa mga propriedad nakadawat og 10 porsyento sa bisan unsang pagtaas sa kita isip bonus. Ang dekreto sa Senado niadtong 6 Abril 1762 nagmando sa pagtukod sa Board of Economy ug sa paghimo, sa labing dali nga panahon, sa mga talaan sa kawani alang sa pagmintinar sa mga monasteryo[1083] .

Nasayran nga kini nga dekreto nakahatag og dakong kaguol ug kakulang sa pagkasatisfied sa han-ay sa simbahan. Si Metropolitan Timofey sa Moscow misulat kang bantugang Metropolitan Arseny Maceevich sa Rostov: 'Nunc non Vestram Sanctitatem, sed omnes nos dolenda ista tetigit metamorfosis, quae vitam nostram ad gemitus et dolores ducit' [Dili lang ang Inyong Eminensya, kondili kami tanan naapektohan niining

---

[1076] PSZ. 13. Blg. 10168; Zavyalov. Op. cit. p. 100; Solovyov. 24 (1874). pp. 242, 360, 363.

[1077] Vedenyapin. Op. cit., in: Prav. ob. 1865. 3. p. 220; PSZ. 14. No. 10765.

[1078] Sa niini nga bahin, usa ka tipikal nga pananglitan mao ang dekreto ni Elizabeth nga nagmando nga ang mga inbalido sa gubat ipuy-anan sa mga monasteryo ug suportahan sa gasto sa mga monasteryo, ingon man ang iyang pagkadismaya nga ang Sinodo naghimo og gamay ra kaayo nga paningkamot niini. PSZ. 14. No. 10765.

[1079] PSZ. 14. No. 10765; Zavyalov. Op. cit. pp. 96–100. Mahunahuna nga ang kalit nga kamatayon ni Elizabeth (25 Disyembre 1761) ra ang nakapugong sa sekularisasyon sa mga kabtangan sa simbahan nga mahitabo.

[1080] PSZ. 15. Blg. 11481. Mahitungod kang Pedro III, tan-awa ang monograpo: Bain, N. *Peter III, Emperor of Russia. The story of a crisis and a crime* (Westminster, 1902).

[1081] Sa wala pa, ang mga arkhimandrita sa mga stauropegial nga monasteryo nakadawat og 100 ka rubles matag tuig; ubos sa dekreto niadtong 21 Marso 1762, nagsugod sila og nadawat og 500 ka rubles, ang mga abá sa ikaduhang-klaseng monasteryo og 200 ka rubles, ug ang mga abá sa ikatulong-klaseng monasteryo og 150 ka rubles.

[1082] Ang pag-isyu niining dekreto ni Peter III usa ka talagsaong panghitabo sa ika-18 nga siglo, sa dihang ang pagka-alipin sa Rusya nakaabot sa kinatumyan. Kining dekreto nakatampo sa mga sumusunod nga pag-alsa sa mga mag-uuma atol sa paghari ni Catherine II ug sa panahon ni Pugachev.

[1083] PSZ. 15. Blg. 11498.

masubo nga kausaban, nga nagdala sa among kinabuhi ngadto sa mga paghungihong ug kasakit][1084] . Apan sa tinuod, dili kini usa ka kausaban, sama sa gituohan sa Metropolitan sa Moscow, kondili usa ka lohikal nga padayon sa mga lakang ni Elizabeth, nga gipatuman uban sa pipila ka pagduha-duha. Miabot na ang labing angay nga higayon aron masulbad kini nga isyu, bisan pa tingali kinahanglan una pa unta nga buhaton ang pipila ka paunang lakang. Dugang pa, ang dekreto dili ingon ka 'dili patas' sama sa gituohan ni A. Zavyalov[1085] .

Samtang sa kinatibuk-an, ang palisiya sa simbahan ni Emperatris Catherine II (1762–1796) dili walay impluwensya sa iyang personal nga relihiyosong panan-aw[1086] , ang sekularisasyon sa 1764 mao, una sa tanan, usa ka padayon ug konklusyon sa tibuok serye sa mga lakang nga gipahigayon sa ika-18 nga siglo. Ganahan si Catherine nga ilarawan ang iyang kaugalingon isip manunod sa mga repormistang paningkamot ni Peter the Great, nga nagtino sa iyang batakang baruganan sa sekularisasyon; ang iyang personal nga relihiyosong panan-aw nakatampo aron ang reporma mahuman sa labing madali nga panahon. Ang kamatuoran nga kini nga reporma mitubag dili lamang sa isyu sa mga kabtangan sa simbahan kondili usab sa gidaghanon sa mga monasteryo ug mga monghe, nalangkit sa panan-aw ni Catherine sa monastisismo isip usa ka institusyon sa Kristohanong Simbahan.

Angay tingali nga hatagan og mubo nga balangkas ang iyang mga panan-aw. Namatikdan na nato sa lain nga buhat (cf. nota 1081) nga kining dakong emperatris sa ika-18 nga siglo, nga sakop sa duha ka denominasyon—ang Ebanghelikong pagtuo sa iyang yutang natawhan ug ang Griyegong Ortodoksong pagtuo sa Rusya—sa ngalan lang, kay wala siyay tinuoray nga pagkamapaambition; ug gihukman niya ang mga relihiyoso ug eklesiastikal nga butang base lang sa panan-aw sa politika sa estado. Kini dili lang nakapahingawa sa iyang amahan, apan nakapahibulong usab sa iyang mga Orthodox nga sakop, gawas kon sila mismo naa sa ilawom sa kusgan nga impluwensya sa mga deistikong ideya sa Enlightenment. Ang panan-aw ni Catherine II sa relihiyon wala molapas sa utlanan sa deismo. Tungod sa iyang dakong intelihensiya ug kasayud sa kasaysayan, wala niya ipugos ang iyang kaugalingong panan-aw sa relihiyon sa kadaghanan sa iyang katawhan. Bisan pa sa wala pa siya mosaka sa trono, gipakita na ni Catherine sa tanan kung unsa ka dako ang iyang pagtamod sa tanang aspeto sa ritwal sa simbahan; Pinaagi niini, ang Emperatris labi pang nakuha ang pabor sa hierarkiya sa simbahan ug sa katawhan, supak sa iyang bana, nga, isip manunod sa trono ug sa ulahi isip Emperador, wala magtagad sa mga ritwal ug busa nagpabilin nga usa ka langyaw, usa ka 'Alemán', sa panan-aw sa mga Ruso. Kining mga pagliko sa 'Ortodoxo' nga emperador gikan sa mga tradisyon sa Simbahang Ruso, ug ang iyang mga dekreto—nga, sumala sa 'maayong karaang mga adlaw' ni Emperatris Elizabeth, usab nagpakita sa bastos nga paghilabot sa estado sa mga kalihokan sa simbahan—mao gayud ang nakapaguol pag-ayo sa hirarkiya[1087] . Nasabtan kaayo ni Catherine ang sikolohikal nga kahimtang, ug sa manifesto niadtong Hunyo 28, , 1762, ang hinungdan sa pagbawi sa trono sa emperador gipatin-aw panguna sa relihiyosong aspeto: 'Nahimong klaro sa tanang tinuod nga anak sa yutang natawhan sa Rusya unsang katalagman ang nag-atubang sa tibuok estado sa Rusya tungod niining maong buhat, nga mao: ang atong Griyegong Simbahang Ortodokso mao ang unang nakamatikod sa kagubot ug pagkaguba sa mga eklesiastikal nga tradisyon niini, aron ang atong Griyegong Simbahan dali na kaayo maapektuhan sa katapusang katalagman sa pagbag-o ngadto sa karaang Ortodoksiya sa Rusya ug sa pagdawat sa balaod sa lain nga pagtuo'[1088] .

[1084] Russ. Art. 25 (1879). p. 586, ug usab sa: Solovyov. 25 (1875). p. 147. Tan-awa usab ang sulat gikan kang Arseny Matseevich ngadto kang Count A. P. Bestuzhev-Ryumin nga gisulat pagkahuman sa pag-akyat ni Catherine sa trono; ibid. p. 146.

[1085] Zavyalov. Op. cit. pp. 123, 125.

[1086] Mahitungod sa relihiyosong panan-aw ni Catherine, tan-awa ang akong artikulo sa: *Jahrbuch für Geschichte Osteuropas*. 3 (1938); ug usab: Titlinov, B. Gavriil Petrov, Metropolitan sa Novgorod ug St Petersburg (1916) – usa ka lawom nga pagtuon sa Simbahang Ruso ilawom ni Catherine II, diin gipakita ang mga panan-aw sa Emperatris sa lain-laing bahin. Tan-awa usab ang naunang buhat: Znamensky, P. *Lectures on the History of the Russian Church during the Reign of Catherine II*, sa: *Prav. sob.* 1875.

[1087] Ang akong tinipong mga buhat, mga panid 571, 574. Tan-awa usab ang mga nahisgotan sa ibabaw bahin sa mga dekreto nga may kalabotan sa mga kabtangan sa simbahan; dugang pa, adunay mga hungihong bahin sa mga plano ni Peter III nga ipaila ang pipila ka 'Protestant nga inobasyon'. Tan-awa ang sulat gikan kang Count Mersy-Argento ngadto kang Count Kaunitz (28 Mayo ug 18 Hunyo 1752), sa: Collection. 18, pp. 371 ug 391; ug usab: Bolotov. Notes. 2. p. 172; Mémoire de la princesse Dachkoff. 1. p. 41; Russian Archives. 1871. p. 2055; ug usab ang dekreto sa 26 Marso 1762, nga wala apil sa PSZ, sa: Russian Articles. 6 (1872). p. 567.

[1088] PSZ. 16. Blg. 11582; ang Manifesto nga gipagawas kauban sa koronasyon niadtong 7 Hulyo 1762 mibalik pag-usab sa pag-angkon sa mga panghitabo sa 28 Hunyo: gipahayag sa Emperatris nga kini gikinahanglan kaniya tungod sa 'iyang mismong

Ganahan si Catherine nga tawgon ang iyang kaugalingon nga 'Orthodox Empress'[1089] , ug sa kasaysayan sa iyang paghari, nga siya mismo ang nagsulat, gisulti: 'Gipasaka si Catherine sa trono; gibutang siya didto aron ipanagang ang Orthodox nga pagtuo' [Gipasaka si Catherine sa trono aron ipanagang ang Orthodox nga pagtuo]. Gitawag usab niya ang iyang kaugalingon nga 'chef de l'Église grecque' [ulo sa Griyegong Simbahan] o 'chef de son Église' [ulo sa iyang Simbahan][1090] . Nalipay siya sa pag-awhag nga giisip niya ang iyang mga kalihokan ingon usa ka relihiyosong katungdanan; sa iyang panan-aw, ang konsepto sa Lutheran sa usa ka relihiyosong panglantaw sa kaugalingong tawag – 'profession' – gisagol sa ideya sa Kristohanong katungdanan sa usa ka Orthodox nga tsar. Ang mga pulong ni Bossuet, nga iyang gipili isip motto para sa iyang 'Instruction', tingali nasabtan niya subay niining iyang mga pagtuo: 'Seigneur mon Dieu! Sois attentif à ma voix et donne-moi de l'intelligence pour juger Ton peuple selon Ta sainte loi et selon la justice' [Akong Ginoo, paminawa ako ug hatagi ako sa kinaadman aron paghukman ang Imong katawhan sumala sa Imong balaang balaod ug sa hustisya][1091] . Mao kini ang opisyal nga aspeto sa iyang pagka-relihiyoso. Bisan pa, kung tan-awon nato ang sulod nga relihiyosong kinabuhi ni Catherine, usa ka lahi kaayo nga kahimtang ang motumaw. Usa ka lain nga hulagway ang motumaw gikan sa iyang mga sulat ug pakighinabi sa iyang mga suod nga kauban. Dili siya usa ka tawo nga kanunay mosimba sa simbahan – ang mga balaod ug kostumbre sa simbahan para lang kaniya usa ka kinahanglanon; wala gyud siya magbalhin ngadto niini tungod sa bisan unsang sulodnong pagbati. Kini nagsilbing basihanan para kang Prinsipe M. M. Shcherbatov sa pagpangutana: 'Nagtuo ba siya sa balaod sa Dios? Kay kung tinuod kini, ang balaod sa Diyos mismo unta ang nakapahapsay sa iyang kasingkasing ug nakagiya sa iyang mga lakang sa dalan sa kamatuoran. Apan—dili! Hubog siya sa walay hunahuna nga pagbasa sa mga modernong manunulat. Wala gyud siyay pagtagad sa Kristohanong balaod (bisan pa man nga nagpakaaron-ingnon siya nga deboto kaayo)'[1092] . Ang palisiya ni Catherine sa simbahan labing maayo mailhan pinaagi sa iyang kaugalingong pahayag, nga gihimo pa gani sa wala pa siya mosaka sa trono: 'Respecter la religion, mais ne la faire entrer pour rien dans les affaires d'État' [Respecta ang relihiyon, apan ayaw tugoti nga makaapekto kini sa mga buluhaton sa estado sa bisan unsang paagi][1093] .

Sa diha-diha dayon pag-akyat ni Catherine sa trono, gisgutan ang isyu sa mga propyedad sa simbahan ug mga monasteryo. Niadtong 16 Hulyo 1762, duha ka semana human sa iyang pag-ukop sa trono, ang Senado, 'sa hangyo sa mga klero', mipasar og resolusyon nga ibalik ang mga propyedad sa mga institusyong eklesiastikal, ug magpataw og dugang 1 ka rouble gikan sa mga monastikong mag-uuma ibabaw sa 70 kopecks buwis kada ulo, usa ka dugang nga 1 ka rublo ang ipataw, nga pagabahinon sa duha ka bahin: 50 ka kopecks para sa kaban sa panalapi alang sa pag-atiman sa mga invalid ug 50 ka kopecks para sa mga institusyon sa simbahan diin ibalik ang mga monastikong mag-uuma; kini nga mga propyedad pagadumalahan dili sa mga administrador nga gitudlo sa mga institusyon sa simbahan, kondili sa mga tigulang sa baryo nga gipili sa mga mag-uuma. Duha ka adlaw human niining dekreto, niadtong 18 Hulyo, usa ka panagtigom sa Senado ug sa Sinodo ang nahitabo, Sa maong sesyon, nabahin ang opinyon sa mga miyembro sa Sinodo; si Arsobispo Dimitri Sechenov sa nagpahayag sa panan-aw nga ang usa ka espesyal nga komisyon nga gilangkoban sa mga representante sa klero ug gobyerno angay buhaton aron maghimo og mga talaan sa kawani para sa mga diyosesis ug mga monasteryo ug aron matino ang pamaagi sa pag-apod-apod sa kita gikan sa mga propyedad.

Si Catherine, nga nakadawat og report bahin niining miting, wala pa makahimo og klarong opinyon sa maong butang, ug ang iyang manifesto niadtong 12 Agosto 1762 lagmit gipagawas pagkahuman niyang

---

katungdanan sa atubangan sa Dios (!), sa Iyang Simbahan ug sa Balaang Pagtuo'. PSZ. 16. Blg. 11598; ang kamatayon ni Pedro III gipresentar isip usa ka pagpadayag sa kabubut-on sa Balaang Pag-atiman. PSZ. 16. Blg. 11599. Tan-awa ang akong gisang-at nga buhat, p. 574.

[1089] Collection. 7. p. 156.

[1090] Russian Archives 1865, p. 490; Collection 13, p. 378 (ngadto kang Voltaire, gipetsahan sa 27 Disyembre 1773). 33, p. 142 (ngadto kang Grimm, gipetsahan sa 23 Abril 1781).

[1091] 'Ang Mga Panudlo'. Gieditar ni Chechulin (1907). Bisan pa man gidayeg sa mga obispo (ang gitawag nga Komisyon ni Arsobispo Innokenty) ang mga buhat ni Catherine (Titlinov, Gavriil Petrov. pp. 131–134), ang Simbahang Ruso ug ang mga interes niini nagpabilin gihapon gawas sa sakop sa Komisyon sa Lehislatibo; ang mga klero wala'y kaugalingong mga delegado nga nagrepresentar kanila; ang Synodo ra ang nagpadala og usa ka representante ngadto sa Komisyon. Florovsky, A. Ang Komposisyon sa Komisyon sa Lehislatibo, 1767–1774 (1915). p. 57; Stöhlin. 2. p. 468. Tan-awa usab ang akong op. cit.

[1092] Shcherbatov. 'Mahitungod sa Pagkadaut sa Moralidad sa Rusya', sa: Russian Articles 1871. p. 686; ug usab: Dolgoruky, I. M. 'Usa ka Pagbiyahe paingon sa Kyiv niadtong 1777', sa: Readings 1870. Vol. 3. p. 8; akong op. cit. pp. 574–576.

[1093] Koleksyon. 7. p. 97.

gihisgutan ang isyu uban ni Count A. P. Bestuzhev[1094] . Kini nga sobra ka taas nga manifesto[1095] , nga nagtanyag og kritikal nga pagtuki sa mga dekreto ni Peter III nga nahisgutan na, nagpakita nga si Catherine dili walay kritisismo sa mga lihok sa iyang mga nauna, nga wala masabti ang disposisyon ni Peter bahin sa mga kabtangan sa simbahan ug wala mosugot sa pagpadayon sa buhat nga iyang gisugdan subay sa iyang espiritu. 'Wala kami'y tuyo ni tinguha,' matud sa manifesto, 'sa pag-angkon sa mga kabtangan sa simbahan para sa among kaugalingon, apan aduna kami'y awtoridad nga gihatag kanamo sa Dios sa paghimo og mga balaod mahitungod sa labing maayong paggamit niini alang sa himaya sa Dios ug kaayohan sa yutang natawhan. Ug alang niini, ilawom sa panalipod sa Diyos, among tuyo nga dalhon sa kahingpitan ang organisasyon sa tibuok klero, subay sa mga regulasyong eklesiastikal nga gisunod sa among pinalanggang apohan, ang Kahalangon nga Emperador Pedro ang Dako, pinaagi sa pagtukod alang niini og usa ka espesyal nga komisyon nga gilangkoban sa mga tawo eklesiastikal ug sekular, ilawom sa among kaugalingong pagdumala." Dugang pa, nga nagtumong sa resolusyon sa Senado (nga gipetsahan sa 16 sa Hulyo) ug sa petisyon sa Sinodo, ang manifesto nagsugo – hangtod sa panahon nga ang komisyon magsugod sa ilang trabaho ug makab-ot ang usa ka desisyon: 1) nga ang mga propriedad ibalik sa klero; 2) ang Lupon sa Ekonomiya tangtangon ug ang mga opisyal tangtangon sa administrasyon, 3) usa ka buhis nga 1 rouble matag ulo ipataw sa mga mongheng mag-uuma, o 'sumala sa lokal nga kahimtang ug panginahanglan'; ang mga mag-uuma ipadayon nga gamiton sa trabaho, apan 'nga dili mapul-an sa bisan unsang sobra nga buhis o dili kinahanglan nga trabaho'.

Niadtong 29 Nobyembre 1762, usa ka bag-ong imperyal nga dekreto nagtukod sa Komisyon sa mga Propyedad sa Simbahan, nga naglangkob sa tulo ka myembro nga nagrepresentar sa Simbahan ug lima ka myembro nga nagrepresentar sa gobyerno[1096] . Ang komisyon nakadawat og espesipikong mga instruksyon alang sa iyang buhat. 'Gusto namo,' konklud sa mga instruksyon, 'nga ang kabtangan sa simbahan gamiton sa labing maayong paagi alang sa pag-alagad sa Dios, nga mao, alang sa pagpalambo sa debosyon ug alang sa kaayohan sa katawhan.' Ang mga tumong sa manifesto angay dayegon, apan, sa kasubo, wala kini magdala og pagtaas sa debosyon ni magpabor sa katawhan. Kauban sa pagtukod niining komisyon, ang gobyerno nagpagawas pa og daghang mga dekreto.

Sa sayo pa sa Enero 8, 1763, usa pa ka manifesto ni Catherine ang gipagawas, diin klaro nga, una, ang mga dekreto ni Peter III ug ang manifesto sa Agosto 12 nakapahinabo og kalibog sa mga mag-uuma sa monasteryo ug pagduha-duha sa pagbayad sa dugang buhis sa ulo, ug ikaduha, ang mga klero lagmit nga nagsugod sa pagdumala sa mga propyedad nga gibalik sa ilang kontrol uban sa sobra nga kadasig, mao nga ang pinakabag-ong manifesto naglakip og rekomendasyon nga 'pabilin' ang mga mag-uuma 'sa maayong kahimtang'[1097] . Niadtong 12 Mayo 1763, gitukod ni Catherine ang Board of Economy for Ecclesiastical Estates[1098] . Ang Board of Economic Management gilangkuban sa mga sekular nga opisyal ug responsable sa Emperatris ug sa Senado; gikinahanglan lang nga i-refer ang mga butang nga hingpit nga eklesiastikal ngadto sa Sinodo. Sa katapusan, niadtong 26 Pebrero 1764, gipagawas ang bantog nga dekreto bahin sa mga kabtangan sa simbahan, nga nagtapos sa gatusan ka tuig nga panaglalis – nga nagsugod pa niadtong 1503 – tali sa Simbahan ug sa estado[1099] .

Ang labing importante nga mga probisyon niining lehislatibong buhat mao ang mosunod: 1. Ang tanang mga kabtangan nga iya sa Sinodo, mga diyosesis, mga monasteryo ug mga parokya hingpit nga gibalhin sa Board of Finance. Ang tanang eklesiastikal nga institusyon gikuha sa pagdumala niining mga kabtangan. Ang mga mag-uuma nga nagpuyo sa niining mga kabtangan, nga ang ihap niini sumala sa senso sa 1760 miabot sa 910,866 ka 'reviskiy duš' (kini nagpasabot sa mga lalaki ra; sa maong ihap kinahanglan idugang ang ilang mga miyembro sa pamilya), gibutang ilawom sa hurisdiksyon sa Board of Economy, ug sukad niadto gitawag nga 'mga mag-uuma sa ekonomiya'. 2. Sukad Enero 1, 1764, imbis sa corvée nga trabaho ug lain-laing buhis, napugos ang mga mag-uuma sa pagbayad og buhis nga 1.5 ka rublo matag ulo, nga gipasa sa kaban sa estado pinaagi sa ' ' sa Board of Economy. 3. Gikinahanglan sa Board of Economy nga maglaan og

[1094] Solovyov. 25 (1875). p. 148; cf. sulat ni Catherine kang Count A. P. Bestuzhev. Koleksyon. 7. p. 135.
[1095] PSZ. 16. Blg. 11643.
[1096] PSZ. 16. Blg. 11716; bahin sa mga kalihokan sa Komisyon: Zavyalov. Op. cit. pp. 127 ug mosunod.
[1097] PSZ. 16. Blg. 11730; dugang pa, ibid., Blg. 11745, 11747, 11789 ug 11791 (mahitungod sa pagdumala ug pag-account sa kita ug gasto).
[1098] PSZ. 16. Blg. 11814; espesyal nga mga instruksyon para sa Lupon sa Ekonomiya: ibid. Blg. 11844; nagsugod kini og trabaho niadtong 12 Hulyo. Ibid. Blg. 11864.
[1099] PSZ. 16. Blg. 12060.

piho nga kantidad alang sa pagmentinar sa mga institusyong eklesiastikal – mga diyosesis, mga monasteryo, ug mga simbahan sa parokya – nga kaniadto nagpanag-iya og yuta. 4. Ang mga diyosesis gibahin sa tulo ka klase, ug ang ilang pagmentinar gi-apod-apod sumala sa ilang klase. 5. Alang sa mga monasteryo – sa sinugdan lamang kadtong naa sa Great Russia, nga wala apil ang mga nasakop sa Metropolitan sa Kyiv – gihimo ang mga badyet sa monasteryo[1100] .

Kini nga mga listahan sa mga monasteryo importante kanato sa duha ka aspeto: una, gispecify niini ang gidaghanon sa mga monasteryo nga nakadawat og tinuig nga allowance subay niini nga mga listahan; ikaduha, ang mga monasteryo nga nakalista gibahin sa tulo ka klase.

Alang sa sunod nga kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, mas hinungdanon ang unang punto kaysa sa ikaduha. Grabe kaayo ang pagkunhod sa gidaghanon sa mga monasteryo; sa ato pa, daghan niini ang gisirado gayud o gisagol sa uban; bisan pa niana, gitugotan nga mapabilin ang pipila ka mga monasteryo nga wala apil sa mga rehistro – ang gitawag nga 'dili-rehistradong' mga monasteryo. Ang umaabot nga kapalaran sa kini nga duha ka kategorya sa mga monasteryo lahi dili lamang sa pinansyal nga aspeto kondili, labi na gayud, sa aspeto sa ilang internal nga espirituhanong kalamboan. Busa mitungha ang duha ka lain-laing tipo dili lamang sa mga monasteryo kondili usab sa mga monghe, duha ka lain-laing porma sa kinabuhi sa monghe, ug duha ka lain-laing agianan sa asetikong kinabuhi. Ang monastikong charter, isip pundasyon sa kinabuhi sa mga monghe, nawala ang kahinungdanon niini sulod sa dugay nga panahon.

Niadtong 1700–1701, adunay 1,201 ka monasteryo sa Rusya, diin 965 alang sa mga lalaki ug 236 alang sa mga babaye[1101] . Niadtong 21 Enero 1721, gisugo ni Peter ang Dako ang pagsira sa pipila ka mga monasteryo, samtang ang uban, nga gamay ra ang mga monghe, pagahiusaon sa mas dagkong monasteryo, ug pagakunhodan ang gidaghanon sa mga monghe. Ang 'Proklamasyon' (1724) naglakip usab og probisyon bahin sa pagkunhod sa gidaghanon sa mga monghe. Ang 'Espirituhanong Regulasyon' (§ 46, bahin sa mga monghe) nagrekomenda nga ang gidaghanon sa mga monghe sa bisan unsang monasteryo dili molapas sa 30. Sa ika-18 nga siglo, hangtod sa 1764, gipahigayon ang angay nga mga lakang, ug sa niining panahona, sa kinatibuk-an, 175 ka monasteryo (141 para sa mga lalaki ug 34 para sa mga babaye) ang gisirado o gipagamay tungod sa paghiusa; bisan pa, tali sa 1700 ug 1744, 33 ka bag-ong monasteryo para sa mga lalaki ug 4 para sa mga babaye ang natukod[1102] . Kini nga mga numero dili hingpit nga masaligan, kay ang Sinodo ug ang mga lawas niini nakadawat lang og impormasyon bahin sa gitawag nga 'designated' nga mga monasteryo nga gisuportahan sa mga propriedad; ang gagmay nga monasteryo nga wala magpanag-iya og propriedad ug gi-klasipikar nga 'undesignated' o 'small-brotherhood' kasagaran nawala na lang, ug ang Sinodo wala'y impormasyon bahin niini. Sa taliwala sa 1738 ug 1741, adunay 624 ka monasteryo nga nakadawat og suporta[1103] .

Sumala sa lehislatibong buhat niadtong 26 Pebrero 1764, ang mosunod giapil sa mga monastikong rehistro:

Klase 1 Klase 2 Klase 3 Kinatibuk-an

Lavras (Alexander Nevsky ug Trinity-Sergius) 2 – 2

Mga monasteryo sa lalaki 15 41 100 156

Konbento 4 18 45 67

Ang suporta nga ilang madawat gikan sa Board of Finance gitakda sa mosunod nga kantidad (sa roubles):

Klase 1 Klase 2 Klase 3 Kinatibuk-an

Lavras (Alexander Nevsky ug Trinity-Sergius)[1104] 2 10,070 – – 2

Mga monasteryo sa lalaki 15 2,017.5 41 1,311.9 100,806.3 156

Konbento 4 2009,[1105] 18,475.8 375.6 67 225 207,750.4

[1100] Ikompara: Zavyalov. Op. cit. pp. 155–190, 190–234, 283–321, 322–340 (mahitungod sa mga punto A, B, C ug D).

[1101] Chudetsky, P. 'Usa ka Paningkamot sa Historikal nga Panukiduki sa Gidaghanon sa mga Monasteryo sa Rusya nga Gisirado sa ika-18 ug ika-19 nga Siglo', sa: TKDA. 1877. 4. p. 73.

[1102] PSPiR. 4. Blg. 1200; Chudetsky. Op. cit. pp. 57, 58, 73, 74; IRI. 6. pp. 1144–1147.

[1103] Pokrovsky, I. Russian Dioceses in the 18th Century. Appendix 2; Zavyalov. Op. cit. p. 235.

[1104] Ang Lavra ni Alexander Nevsky sa St Petersburg nakadawat og pondo kauban sa diyosesis sa St Petersburg.

[1105] 1 monasteryo 2009.8; 1 monasteryo 2007.7 ug 1 monasteryo 1506.38 rublo.

Sumala sa usa ka report sa Synod[1106] nga gi-date sa 1 Enero 1762, adunay 954 ka monasteryo sa tanang diyosesis, nga adunay ug walay mga propriedad, nga nagpuy-an sa 11,153 ka monastiko[1107] . Human sa sekularisasyon sa 1764, ang Synod naghukom sa pagwagtang sa 418 ka monasteryo. Nabilin ang 536 ka monasteryo, diin 226 ang gisuportahan sa estado, samtang ang nahibilin nga 310 magpuyo sa boluntaryong donasyon sa katawhan[1108] . Busa, duha ka matang sa monasteryo ang mitumaw: gisuportahan sa estado ug dili gisuportahan sa estado. Niadtong Marso 31, 1764, gipagawas ang usa ka dugang nga dekreto nga naglatid nga ang mga monasteryo nga dili pinondohan sa estado pagabahin usab sa tulo ka klase: Klase 1 – 20 ka monasteryo, Klase 2 – 56, ug Klase 3 – 85, nga naglangkob sa 161 ka monasteryo uban sa 1,247 ka monghe; Kinahanglan kini mapadayon pinaagi sa boluntaryong donasyon gikan sa mga tawo o sa mga walay tawo nga yuta nga nahimutang duol sa mga monasteryo, nga gipang-uma mismo sa mga monghe. Ang nahibilin nga 149 ka monasteryo gisira usab. Busa, 226 ka monasteryo nga gipondohan sa estado ug 161 ka dili gipondohan sa estado ang nabilin, nga naglangkob sa kinatibuk-ang 387 ka monasteryo[1109] .

Ang reporma sa sekularisasyon niadtong 1764 nakaapekto lamang sa mga monasteryo sa Dakong Ruso; Paglabay sa 22 ka tuig, niadtong 1786, mitumaw ang susamang kahimtang sa mga probinsya sa Kiev, Chernigov ug Novgorod-Seversky, ug niadtong 1788 – sa mga probinsya sa Kharkiv, Yekaterinoslav, Kursk ug Voronezh[1110] .

Ang pondo nga gihatag sa mga monasteryo ubos sa regulasyon sa kawani, sa tinuod, kulang kaayo. Halos dili na kini igo aron masuportahan ang komunidad sa mga monghe; ang mga bilding sa monasteryo nangadaut ug nagkaguba matag tuig, apan wala kini gi-report sa mga abad ngadto sa Sinodo tungod sa kahadlok nga kanselahon ang monasteryo; aron mapaayo ang pinansyal nga kahimtang sa mga monasteryo, naningkamot ang mga abad nga pakunhodon ang gidaghanon sa mga monghe nga gitudlo sa regulasyon. Busa, sa tanang dapit gawas sa pinakadako nga mga monasteryo, dali ra nga nahulog ang gidaghanon sa mga monghe ubos sa mga numero nga gitudlo sa mga balaod. Sa sayo pa sa 1771, adunay 527 ka bakanteng puwesto sa mga monasteryo[1111] .

Mao kana ang eksternal nga kahimtang sa mga monasteryo ug sa kinabuhi sa mga monghe pagkahuman sa sekularisasyon niadtong 1764. Ang mga monasteryo ug ang monastisismo misulod sa usa ka bag-ong yugto sa ilang kasaysayan. Lisod ang kahimtang, apan ang hirarkiya sa simbahan ug ang mga monghe mismo kinahanglan mangita og paagi aron malampasan kini nga mga kalisdanan; ug karon nga napakunhod na ang kahimtang sa mga monasteryo, posible na nga mareporma ang kinabuhi sa mga monghe sa hingpit nga asetikong basehan.

Kapitulo XIV. Ang monastisismo sa panahon gikan sa sekularisasyon sa 1764 hangtod sa sayong bahin sa ika-20 nga siglo.

1. Ang Eksternal nga Kasaysayan sa Monastisismo

Ang sekularisasyon sa mga kabtangan sa simbahan niadtong 1764 nagmugna og hingpit nga bag-ong mga kahimtang alang sa kinabuhi sa mga monghe sulod sa Simbahang Ruso. Morag unta nga ang sekularisasyon makapahunong sa kalibutanong impluwensya sa ekonomiya sa kinabuhi sa mga monghe. Tungod niini, gikinahanglan gayud nga ang Sinodo ug ang mga obispo sa diyosesis maghimo og reporma sa kinabuhi sa mga monghe o, sa labing gamay, magpatuman og epektibong mga lakang aron mapaayo kini. Apan, wala gyud'y nahimo, ug wala gayud kini seryosong gihisgutan. Sa ulahi pa lang, 20–30 ka tuig human sa sekularisasyon, nakita ang mga paningkamot sa pipila ka obispo (nga ilang gihimo sa ilang kaugalingong inisyatibo) aron sa pagpaayo sa kinabuhi sa mga monghe sa bisan unsang paagi; apan nahitabo kini sa panahon

---

[1106] Milyutin. Op. cit., sa: Readings. 1861. 2. p. 565; Zavyalov. Op. cit., p. 266. Niadtong 1768, 1775 ug 1793, ang kinatibuk-ang paggasto sa mga monasteryo sumala sa ilang gitakdang gidaghanon misaka. PSZ. Nos. 13061, 14361 ug 17124.

[1107] Zavyalov. Op. cit. pp. 346–348, table.

[1108] Ibid. p. 274. Kini nga mga numero dili hingpit nga masaligan, tungod kay ang tagsa-tagsa ka mga monasteryo gibalhin gikan sa usa ka kategorya ngadto sa lain; ang uban niini gisirado pagkahuman, samtang ang uban gibuksan pag-usab. Chudetsky. Op. cit. pp. 73–75, 88–102, 104–107.

[1109] PSZ. 16. Blg. 12121; Milyutin. Op. cit., sa: Chteniya. 1861. 2. pp. 568–569; Chudetsky. Op. cit. p. 74; Zavyalov. Op. cit. pp. 270–271.

[1110] PSZ. 22. Mga Blg. 16375, 16649 ug 16650.

[1111] PSZ. Blg. 13721.

nga ang proseso sa sekularisasyon mas misulod pa gyud sa kinabuhi sa mga monghe. Sa usa ka bahin, kini mga hiwalay nga hitabo nga limitado ug lokal ang kinaiya; sa pikas bahin, wala'y pagbati nga adunay usa ka maayo nga giplanong programa sa reporma sa luyo niining mga paningkamot. Apan, sama sa atong makita, kining mga paningkamot wala molabay nga walay biyaan og marka sa kinabuhi sa tagsa-tagsa ka monasteryo, nga naghatag niini og mapuslanong impluwensya. Apan bisan sa dihang nahimong klaro na ang positibong sangputanan sa mga kausaban sa mga monasteryo, napakyas ang Sinodo sa pag-aprovechar niining paborableng kahigayunan. Sa bahin niini, o mga kulang-kulang nga lakang ang gihimo, o kung dili man gani hingpit nga supak-lakang, nan kahit man lang negatibong mga lakang ang gipahigayon, nga nakaguba sa epekto sa mga kausaban nga nahitabo na sa kinabuhi sa mga monghe.

Sa dihang gipatuman ang sekularisasyon niadtong 1764, duha ka lain-laing panan-aw ang mitumaw sulod sa mga eklesiastikal nga sirkulo bahin niini nga reporma. Ang usa ka panan-aw naglangkob sa sukaranan nga pagdumili sa katungod sa estado sa pagsekularisa sa kabtangan sa simbahan; ang ikaduha kay hingpit nga praktikal, nagpunting sa pagtimbang-timbang sa mga sangputanan sa sekularisasyon alang sa Simbahan ug sa mga institusyon niini, sa pagtimbang sa mga negatibo ug positibo niini nga aspeto, ug sa pag-organisar sa adlaw-adlaw nga kinabuhi niining mga institusyon aron kini mohaom sa bag-ong kahimtang. Klaro gikan sa among pagtuon nga wala pa gayud mailhi sa Simbahan kaniadto ang katungod sa estado sa ingon nga mga lihok, ug karon, pagkahuman sa sekularisasyon, giisip niini nga kini gipanguhaan sa estado, bisan pa nga ang estado, isip kapuli sa mga gikonfiskar nga panag-iya, naghatag niini og alawans gikan sa kaban sa estado nga, sa tinuod, wala kini makatupong sa kita gikan sa mga konfiskadong kabtangan, apan dako gihapon kini; kini, sa kinauyokan, dili gyud nagpahimutang sa Simbahan sa usa ka desperadong kahimtang; labaw pa, sama sa atong makita, kini nga alawans sunod nga gipataas. Ang sekularisasyon usa ka lohikal nga sangputanan sa pagpaila, sa panahon ni Peter the Great, sa usa ka simbahan nga kontrolado sa estado, nga sa katapusan natukod atol sa paghari ni Catherine. Tungod sa pagpalig-on sa absolutistang gahum imperyal ni Catherine, ang bisan unsang pakigbisog sa Simbahan batok sa kontrol sa estado sa simbahan nahimong walay pulos. Busa, gikinahanglan alang sa Simbahan, nga ikonsidera ang praktikal nga aspeto sa sekularisasyon, nga moangay sa iyang bag-ong posisyon. Labi nga importante alang sa komunidad sa mga monghe nga ikonsidera kini nga aspeto sa mga reporma ni Catherine, kay pinaagi sa pag-ila sa bag-ong kahimtang, mahimo unta nila nga buhaton ang usa ka hingpit nga reporma sa sulod nga kinabuhi sa mga monghe. Apan wala kini gibuhat sa komunidad sa mga monghe; mahimo kining matarung kon tinuod nga gitumong sa Simbahan ang tanan niyang paningkamot aron maibalik ang iyang mga katungod sa mga propyedad sa simbahan. Sa luyo sa siradong pultahan, giisip sa hirarkiya sa Simbahan ang sekularisasyon nga usa ka matang sa pagpangawat sa Simbahan, apan sa gawas, ang pagsupak nagpakita lamang sa iladong pakigpulong ni Metropolitan Arseny Matseevich sa Rostov, nga wala makakaplag og klarong suporta sa hirarkiya o sa komunidad sa mga monghe. Tingali kini mapatin-aw sa kamatuoran nga ang mga ekonomikong sangputanan sa sekularisasyon nakakuha sa tibuok pagtagad sa hierarkiya ug sa komunidad sa mga monghe. Ang komunidad sa mga monghe wala magpakita og klaro o epektibong pagsupak – pagkahuman sa tanang lakang sa gobyerno sa ika-18 nga siglo, kini nahabilin nga gikapoy kaayo ug nabungkag sa sulod aron makahimo niini; gamay ra kaayo ang impluwensya nga nahabilin niini sa kinabuhi sa simbahan aron mangahas sa pagsupak o paglitok og hayag batok sa sekularisasyon.

Si Arseny Matseevich kabahin sa grupo sa mga obispo sa ika-18 nga siglo nga naggikan sa Habagatang Rusya, sa Gamay nga Rusya, ug kinsa, atol sa paghari ni Pedro ang Dako, nakab-ot og nagkadako nga impluwensya sulod sa Simbahang Ruso; ang tsar, nga wala magsalig sa episkopado sa Dakong Ruso, pabor sa mga representante sa hierarkiya sa Habagatang Ruso ug dali ra niyang gitudlo sila sa mga obispado[1112] . Si Arsenius natawo niadtong 1697 sa pamilya sa usa ka paring parokyal sa lungsod sa Vladimir-Volynskyi (sa Volhynia); sa sinugdan nagtuon siya sa Poland, ug niadtong 1715 estudyante na siya sa Kyiv Theological Academy, nga iyang gibyaan pagkahuman sa usa ka tuig aron mosulod sa usa ka monasteryo; Nagpuyo si Arseny og duha ka tuig sa monasteryo sa wala pa siya mobalik sa Akademiya aron tapuson ang iyang edukasyon. Niadtong 1723, nahimong hieromonk ug magtutudlo sa simbahan sa akademya siya. Dayon, nagpuyo pa siya og dugang duha o tulo ka tuig (1728–1730) sa monasteryo, ug niadtong 1730 gipadala siya isip diosekanhong magtutudlo sa Tobolsk, sa Siberia. Wala siya magdugay didto ug, human sa mubo nga pagpuyo sa Monasteryo sa Solovetsky, mibyahe siya niadtong 1734 isip usa ka kumpesor uban sa usa ka

[1112] Tan-awa usab: Kharlamovich. The Little Russian Clergy (1898) ug Shlyapkin. Op. cit.

ekspedisyon paingon sa Kamchatka Peninsula. Tungod sa sakit, mibalik si Arseny sa Rusya ug nagpuyo sulod sa pipila ka panahon sa puloy-anan sa obispo sa Vologda; niadtong 1738, nagsilbi siya isip hieromonk ug magtutudlo sa balaod kanoniko sa St Petersburg. Kalit lang, niadtong Marso 26, 1741, siya gipahimutang isip Metropolitan sa Tobolsk, apan wala siya dugay nag-alagad didto; niadtong 1742, siya gipataas ngadto sa karaang Sede sa Rostov. Dinhi napamatud-an niya nga siya usa ka talagsaong magtutudlo sa pulong ug usa ka may awtoridad nga obispo sa diyosesis.

Si Arseny usa ka tawo nga lig-on kaayo ang kinaiya, mapugos ug dali ra masuko. Ang iyang mga panan-aw sa simbahan ug politika ingon ana nga makapukaw sa dakong pagduha-duha kang Peter the Great. Si Arseny usa ka hugot nga kontra sa bag-ong relasyon tali sa estado ug Simbahan sa ' ' nga Rusya; ang polisiya ni Peter the Great sa estado-simbahan nakapukaw kaniya og kusog nga negatibong panglantaw ug pagpanamastamas. Bisan pa sa panahon ni Peter III, sa dihang gipagawas niini ang iyang mga dekreto bahin sa mga propyedad sa simbahan, si Arseny ang nangulo sa hierarkiya, nga grabe kaayo ang pagkadismaya sa mga imperyal nga dekreto. Sa panahon ni Catherine, gisugo ang paghimo og imbentaryo sa mga kabtangan sa simbahan ug monasteryo sumala sa iyang mga manifesto niadtong 12 Agosto ug 29 Nobyembre 1762, ug si Arseny misupak pag-abli niini nga mga lakang. Nagpadala siya og duha ka 'report'[1113] ngadto sa Synod, diin iyang hugot kaayo nga gikondena ang dekreto sa 29 Nobyembre. Nagtuo siya nga ang kabtangan sa simbahan dili matandog, ug gihisgutan isip pananglitan ang mga paganong Tatar khan, nga wala gani misulay sa pagdakop sa mga kabtangan sa simbahan; Wala giila ni Arseny ang katungod sa estado nga manghilabot sa pinansyal nga mga kalihokan sa mga institusyon sa simbahan o gamiton ang kita gikan sa ilang mga propyedad alang sa katuyoan sa estado; hugot niyang gibalibaran ang mga regulasyon sa pag-staff para sa mga diyosesis ug mga monasteryo nga gipaila ni Peter the Great. Kung magpadayon ang mga butang sa ingon ani nga dalan, nagtuo si Arseny nga ang Imperyo sa Rusya mahimong Protestante o, labi pa gani, usa ka ateistang estado; ang episkopado ug monastisismo mahulog sa hingpit nga pagkalata, samtang ang Simbahan ug debosyon hapit na hingpit nga mapapas.

Nagpasiya ang Sinodo nga isumite ang mga 'ulat' sa Metropolitan sa Rostov ngadto sa Emperatris. Ang Emperatris, nasuko sa sulod ug sinultian niining mga sinulat, diin iyang nabati nga personal nga insulto, nagmando sa Sinodo, tungod sa pag-insulto kang Iyang Kamahal, sedisyosong pagbati ug mga panan-aw nga supak sa komon nga kaayohan, nga tangtangon si Arseny sa iyang ranggo isip obispo ug ipahiluna siya sa usa ka hilit nga monasteryo sa amihanan. Sa dihang nahibal-an niadtong 1767 nga wala mausab si Arseny sa iyang mga panan-aw ug giisip nga dili matarong ang iyang paghukom, samtang giila siya sa katawhan isip usa ka martir alang sa kamatuoran, ug labi pa, sumala sa gi-report sa Emperatris, nga sa usa ka pakighinabi nagtugot siya sa paghisgot sa pipila ka mga kahimtang nga naglibot sa iyang pag-angkon sa trono ug sa kalit nga kamatayon ni Peter III, – Gidumala ni Catherine nga ipasaka pag-usab ang kaso kang Arseny. Niining higayona, gikuhaan siya sa iyang katungdanan isip monghe ug gipriso sa Kuta sa Reval. Nagpabilin pa si Arseny sa prisohan sulod sa lima ka tuig, nga nakalista ubos sa ngalan nga 'kriminal Andrei Vral'; gipriso siya sa usa ka gamay kaayo nga selda, diin siya namatay niadtong 1772.[1114] Sa usa ka sulat ngadto sa komandante sa kuta, gitawag ni Catherine si Arseny nga usa ka 'bastos ug hipokrito'[1115] , nga siyempre, wala gayud magtugma sa kinaiya sa priso, kay siya mismo ang hipokrito, ug ang kapalaran ni Maceevich magpabilin nga landong hangtod sa kahangturan kang Catherine mismo ug sa iyang palisiya sa simbahan.

Ang trahedya nga kapalaran sa Metropolitan sa Rostov nakahatag og lawom ug makapahadlok nga impresyon sa eklesiastikal nga hirarkiya ug napugos kini sa hilom nga pagtan-aw sa proseso sa sekularisasyon. Si Metropolitan Pavel Konyuskevich sa Tobolsk (1758–1768) ra ang miprotesta batok sa pagsira sa mga monasteryo sa iyang diyosesis, apan wala kini'y kapuslanan[1116] . Wala usab kaisog ang komunidad sa mga monghe nga moprotesta sa hayag[1117] .

[1113] 'Mga Ulat' ni Arseny, sa: Readings. 1862. 2. p. 25.

[1114] Alang kang Arseny Matseevich, tan-awa ang mapuslanong pagtuon: Popov, M. Arseny Matseevich and His Case (1912); Titlinov. Gavriil Petrov (1916); Moroshkin, I. Arseny Matseevich and His Case, in: Stranik. 1885. 3. pp. 457–487, 655–672; Ikonnikov, V. 'Arseny Matseevich', sa: Russkiye Staty. 1879. 4, 5, 8–10; duha pa ka ubang arkhimandrita nga misimpatya kang Arseny Matseevich ang nakasuhan usab sa samang panahon kaniya.

[1115] Prav. Sob. 1875. 3. p. 248.

[1116] Titov, A. 'Pavel Konyuskevich', sa: Istoricheskie Vesti, 1888, bol. 1, pp. 180 ug mosunod; Tolstoy, M. 'Saint Pavel, Metropolitan sa Tobolsk', sa: Chteniya, 1870, bol. 2, pp. 158, 163, 168.

[1117] Ang mosunod nga insidente mahimong isipon nga usa ka pananglitan sa pagsupak sa mga monghe: sa dili madugay pagkahuman sa sekularisasyon sa mga propyedad sa mga monghe sa Metropolis sa Kiev (1786), mibisita si Catherine II sa Kiev ug gusto

Ang kahimtang nga gimugna sa sekularisasyon sa 1764 wala magpabilin nga static. Bisan pa nga de facto nawala na ang mga propriedad sa simbahan, de jure wala gi-revoke sa estado ang katungod sa mga institusyon sa simbahan sa pagpanag-iya og yuta, ug sa mosunod nga 100 ka tuig ang lehislasyon sa estado nagtukod og lain-laing pribilehiyo alang sa yutang gipanag-iya sa simbahan. Sa ika-19 nga siglo, ang mga yutang gipanag-iya sa tagsa-tagsa ka monasteryo dili na ingon ka halapad sama sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo; bisan pa niana, nagpadayon gihapon ang mga monasteryo sa malampusong pag-angkon og yuta. Ang uban nga mga monasteryo misaka usab ang bahandi sa ika-19 nga siglo. Dugang pa, ang pipila ka mga monasteryo nakab-ot og dakong bahandi tungod sa mga kuwarta nga gasa ug donasyon sa alahas. Sama sa mga e o sa ika-16 nga siglo, daghang mga monasteryo sa ika-19 nga siglo ang adunay dagkong kapital, nga maayo kaayo gigamit sa mga abbot aron mapalambo ang ka-uswagan sa monasteryo.

Ang sekularisasyon wala makapahunong sa pagtubo sa gidaghanon sa mga monasteryo. Tali sa 1764 ug 1917, daghang mga monasteryo ang gipahunong, apan sa samang panahon, bag-ong mga monasteryo ang gitukod. Gikan sa 1701 hangtod sa tunga-tunga sa ika-19 nga siglo, sa wala pa ug pagkahuman sa sekularisasyon sa 1764, adunay kinatibuk-ang 822 ka monasteryo ang gisirado[1118] .

Gisira (gawas sa Siberia) Lalaki Babaye Kinatibuk-an
Gikan sa sayong bahin sa ika-18 nga siglo hangtod 1764 141 34 175
Sa sekularisasyon sa 1764 471 118 589
Pagkahuman sa 1764 hangtod sa katapusan sa ika-18 nga siglo 35 8 43
Sa unang katunga sa ika-19 nga siglo 13 2 15
Kabuuan 660 162 822
Gipadayon (gawas ang Siberia) Lalaki Babaye Kinatibuk-an
Sa ika-18 nga siglo 18 4 22
Sa ika-19 nga siglo 15 2 17
Kabuuan 33 6 39 33 6 39

Pagkahuman sa sekularisasyon, nabilin ang 226 ka regular ug 161 ka irregular nga monasteryo, nga nag-total og 387 (sa Dakong Rusya). Sa sinugdanan sa ika-19 nga siglo, sa dihang gisirado ang 40 ka monasteryo sa Habagatang Rusya ug Belarus, 452 ra ka monasteryo ang nabilin sa tibuok imperyo; ang ika-19 nga siglo nagpakita sa mosunod nga hulagway sa pagtubo sa gidaghanon sa mga monasteryo:

Mga Tuig Mga Lalaki Mga Babaye Tibuok
1810 358 94 452
1825 377 99 476
1836 360 101 461
1855 415 129 544
1,887,469,202,671
1,893,507,235,742
1907 522 448 970
1914 550,475,1025

Angay hinumduman, bisan pa, nga ang gidaghanon sa mga monasteryo sa mga lalaki mitubo kadaghanan pinaagi sa pag-usab pagtukod sa karaang mga monasteryo nga gipahunong na; ang mga monasteryo sa mga babaye, sa laing bahin, bag-o lang gitukod o naporma pinaagi sa pagbalhin sa mga sisterhood ngadto sa mga monasteryo (tan-awa Kapitulo XIV, 4). Busa, sa ika-19 nga siglo, ang gidaghanon sa mga monasteryo milapas sa doble (samtang ang gidaghanon sa mga monasteryo sa kababayen-an misaka gikan sa 94 ngadto sa 475). Niadtong 1764, adunay mga 1,070 ka monasteryo sa tibuok imperyo, ug pag-abot sa 1914, adunay na gani more[1119] .

Ang pagtaas sa gidaghanon sa mga monasteryo napadali tungod kay, pagkahuman sa 1764, daghang bag-ong mga dekreto mahitungod sa mga monasteryo ang gipagawas, nga dako kaayo ang pagbag-o sa

---

motambong sa usa ka serbisyo sa Monasteryo sa Mezhigorsk sa daplin sa siyudad. Apan, pagkahibalo sa mga monghe sa tinguha sa Emperatris, gisunog nila—sumala sa mga hungihong—ang ilang kaugalingong monasteryo sayo sa buntag sa adlaw nga gikatakda alang sa pagbisita, ug busa wala natuman ang pagbisita ni Catherine. Rozhdestvensky, P. Samuel Mislavsky, Metropolitan sa Kyiv, sa: TKDA. 1877. 4. p. 17.

[1118] Chudetsky. Op. cit., in: TKDA. 1877. 4. p. 104 ff. Sa Belarus, ang mga monasteryo nagsugod sa pagsira sa unang higayon *niadtong 1796–97; ang katapusang pagsira sa mga monasteryo nahitabo niadtong 1855–1860; sa Caucasus, sa Georgia, pipila ka mga monasteryo gisirado usab niadtong 1811 ug 1819. Chudetsky. Op. cit. pp. 68, 73–76, 88–102.*

[1119] Tan-awa ang mga report sa Punong Piskal sa Balaang Sinodo para sa mga tuig 1882, 1889, 1894, 1910 ug 1916.

lehislasyon sa 1764. Sa panahon pa ni Catherine, gitugotan na ang pag-abli og bag-ong mga monasteryo ug pag-abli pag-usab sa mga daan uban sa kahibalo ug pagtugot sa labaw nga awtoridad[1120] . Ang anak ni Catherine, si Emperador Paul I (1796–1801), tungod sa iyang pabor sa monastisismo ug sa iyang pagdumili sa tanang dekreto sa iyang inahan, dako kaayo ang iyang pagluag sa lehislasyon sa 1764. Niadtong 1797, gitugotan ang mga monasteryo nga palapdan ang ilang nahibilin nga walay puy-anan nga yuta (hardin sa gulay, parang sa hay, ug sa pipila ka bahin, pastulan) hangtod sa 30 ka dessiatines; Gihatagan ang mga monasteryo og katungod sa pagtukod og gilingan ug palaisdaan sa layo nga distansya gikan sa mga bilding sa monasteryo (kaniadto, dili molapas sa 15 ka verst)[1121] . Sa samang panahon, giusab ang standard nga pondo sa alang sa mga monasteryo, ug gipataas ang mga bayad alang sa pagmintinar sa komunidad sa mga monghe; bisan ang mga monasteryo nga wala'y subsidyo nagsugod na og pagdawat og 300 ka rublo matag tuig gikan sa kaban sa estado[1122] . Pinaagi sa dekreto niadtong Hunyo 8, 1805, nga anaa na ubos ni Alexander I (1801–1825), gihatagan ang mga monasteryo og katungod sa pag-angkon og walay puy-anan nga mga luna sa yuta isip mga gasa o panulondon, basta kinahanglan nila kini nga yuta; bisan pa, ang pagpalit og yuta nanginahanglan og pagtugot gikan sa labing hataas nga awtoridad. Dako usab kaayo'g kahinungdanon sa mga monasteryo ang mga probisyon nga nag-exempt sa pipila ka kategorya sa yuta gikan sa buhis sa yuta, nga pagkahuman gikumpirma sa Kodigo sa mga Balaod sa 1857 ug nagpabilin nga epektibo, uban sa pipila ka mga pag-amyenda, hangtod sa 1917.[1123] Gipadayon ang maong palisiya atol sa paghari ni Nicholas I (1825–1855); ang dekreto sa 1797 dili lang gipamatud-an pag-usab (niadtong 1835), apan sa pipila ka mga kaso ang mga kondisyon sa pag-angkon og yuta nahimong labi pang paborable: Kasagaran, uban sa pagtugot sa labing hataas nga mga awtoridad, ang mga diyosesis ug mga monasteryo nakakuha og mga walay puy-anan nga luna nga moabot sa 300 ka dessiatines. Sa mga yutang gipuy-an ra gayud ang gobyerno hugot nga misunod sa mga probisyon sa lehislasyon sa 1764: niadtong 1841, ang ingon nga mga propriedad gikumpiska gikan sa mga monasteryo sa kasadpang mga probinsya, diin kini nagpabilin hangtod niadto, ug gihimo ang espesyal nga regulasyon alang niini nga mga monasteryo niadtong 1842.[1124]

Tali sa 1836 ug 1861, ang nagkalain-laing mga monasteryo nakakuha og 9,000 ka desyatina nga tanoman ug 16,000 ka desyatina nga kakahoyan gikan sa kakahoyan sa estado; ang ingon nga mga pagpalit dili usab talagsaon sa mga dekada 1870 ug 1880.[1125] Ang mga allowance sa pagmintinar sa mga monasteryo ubos sa bag-ong regulasyon sa 1861 gipataas og 168–200 rublo matag tuig[1126] . Ang mga monasteryo nga wala nalakip sa opisyal nga rehistro mao ra ang wala na makadawat og pinansyal nga subsidiya gikan sa estado niadtong 1867[1127] . Niadtong 1881, ang mga narehistrong monasteryo nakadawat og hangtod 425,000 rublo gikan sa kaban sa panalapi.[1128]

Ang pinansyal nga kahimtang sa mga monasteryo sa ika-19 nga siglo padayon nga miuswag. Nakadawat sila og dagkong donasyon gikan sa mga tawo sa lain-laing antas sa katilingban, labi na sa mga

---

[1120] PSZ. Blg. 15379. § 58 (dekreto sa Konseho sa Dekanato). Busa, pananglitan, tungod sa paningkamot ni Metropolitan Platon sa Moscow, nabalik ang Monasteryo sa Nikolo-Pesnoshsky niadtong 1766, ug ang Hermitage sa Berlyukovskaya niadtong 1780. Pimen. Mga Memoir, sa: Readings. 1877. 1. pp. 250, 253.

[1121] PSZ. 24. Mga Blg. 18273, 18590. Ang mga hangyo alang sa dugang pagdugang sa kadak-on sa mga luna sa yuta nga nakuha sa mga monasteryo gisalikway pinaagi sa usa ka dekreto niadtong 5 Abril 1800. Ibid. Blg. 19370.

[1122] Ibid. Blg. 18273; Mga Statuto. Bahin 2. Seksyon 3. pp. 63–67.

[1123] PSZ. 28. Blg. 21785; ikumpara sa Blg. 24246 (1810). Ang mga probisyon niining dekreto gipalapdan ngadto sa mga simbahan sa parokya niadtong 1819. PSZ. 36. Blg. 27622. Ang mga balay sa mga lungsod nga gipanag-iya sa mga monasteryo gi-exempt gikan sa buhis sa pagpuy-anan ug buhis sa yuta; pipila ka ubang buhis nga bayran sa mga awtoridad sa lungsod giwagtang usab. PSZ. Blg. 22894; 24627, 28611; 2 PSZ. Blg. 3326; ulahi nga gipamatud-an sa Kodigo sa mga Balaod sa 1857 (9. § 386, 391–392). Human sa 1819, tungod kay gusto nilang mapuslanon ang ilang kuwarta, kasagaran mopalit ang mga monasteryo og mga balay sa mga lungsod.

[1124] 2 PSZ. Mga Blg. 26313, 15152, 15189, 15907. Mga Taho sa Punong Prokurador. 1836. p. 80; 1846. p. 91; 1841. pp. 39, 80; 1842. pp. 6, 12; 1856. p. 90; 1859. p. 5; 2 PSZ. No. 26736 – usa ka susamang dekreto (1852) mahitungod sa mga monasteryo sa Georgia.

[1125] Pagkahuman sa 1838, gitugotan ang pag-angkon sa walay puy-anan nga yuta ug kalasangan sa mas dako pa nga sukod, hangtod sa 150 ka desyatina. 2 PSZ. Blg. 11518. Tan-awa usab: Kodigo sa mga Balaod. 8. Bahin 1 (Kartang Pangkalasangan). p. 536. Busa, ang Trinity-Sergius Lavra nakakuha og 1,249 ka dessiatine sa mga kakahoyan nga pag-aari sa estado. Pimen. Op. cit. p. 259. Rostislavov. Mga Kaplag sa Panukiduki. pp. 73–74 (daghang mga pananglitan sa pag-angkon sa lasang). Gibanabana ni Rostislavov (ibid., p. 86) nga sa sayong bahin sa 1870s, kapin sa 250,000 ka desyatinas sa yuta ang gipanag-iya sa 200 ka monasteryo.

[1126] 2 PSZ. Blg. 36967.

[1127] 2 PSZ. Blg. 45341; ang mga pondo nga gipagawas gituyo aron mapataas ang mga allowance sa mga kawani sa mga diyosesis.

[1128] Stranik. 1882. 8. p. 622; Mga Taho. 1884.

negosyante, nga sa ilawom ni Emperador Nicholas I, dali kaayo nakatigom og dagkong bahandi ug nakab-ot ang mga milyon-milyon nga kabtangan. Nakadawat ang mga monasteryo og donasyon nga kuwarta ug bililhon nga mga butang (mga icon, kampana, kasuotan sa simbahan, ug uban pa), samtang ang mga benefactor nagtukod sa mga simbahan sa monasteryo ug uban pang mga estruktura sa ilang kaugalingong gasto. Ang mga monasteryo mismo misugod sa dagkong proyekto sa konstruksyon, nga hinungdan nga dako kaayo ang kausaban sa ilang hitsura sa paglitaw sa dagkong simbahan ug mga bilding nga bato.

Kasagaran gitukod kining mga bilding kauban sa pagpatuman sa komunal nga mga lagda sa mga monasteryo nga gipondohan sa estado, sama sa makita, pananglitan, sa 'Mga Memoir' ni Archimandrite Pimen, abbot sa Nikolo-Ugreshsky Monasteryo (duol sa Moscow). Kini nga 'Mga Memoir' naglangkob og daghang detalye sa kinabuhi sa mga monghe sa Diyosesis sa Moscow gikan sa sayong bahin sa ika-19 nga siglo hangtod sa ulahing bahin sa 1870s. Ang mga monasteryo naningkamot sa pag-angkon og dagkong bato nga mga balay sa mga lungsod ug nakabenepisyo pag-ayo niini. Sa tunga-tunga sa siglo, ang uban nga mga monasteryo nakahimo sa pagtukod og mapuslanong mga umahan sa gatas o gulay. Dugang pa, nakadawat ang mga monasteryo og dagkong donasyon. Ang 'Mga Memoir' ni Archimandrite Pimen nagpamatuod sa kamatuoran nga ang pinansyal nga kahimtang sa daghang monasteryo sa ika-19 nga siglo dako kaayo ang pag-uswag; ang ebidensya sa ilang kakabus sa ikaduhang tunga sa ika-18 nga siglo karon makita na lamang sa mga kronika sa monastiko ug sa mga talaan sa dugay nang nag-alagad nga mga miyembro sa monasteryo[1129] .

Ang *Krónika sa Akong Kinabuhi* ni Arsobispo Savva Tikhomirov (1819–1896) naglangkob sa daghang makapaikag nga detalye bahin sa pag-asenso sa mga monasteryo sa ubang diyosesis. Sa iyang taas nga kinabuhi, gidumala niya ang tulo ka diyosesis: Polotsk (1866–1874), Kharkiv (1874–1879) ug Tver (1879–1896). Ang iyang 'Krónika', nga gisulat uban sa talagsaong detalye ug naglangkob sa daghang mga dokumento, mga sulat ug uban pa, nagasaysay sa daghang mga donasyon gikan sa mga tunga-tunga ug manggaranon nga klase sa mga negosyante, gikan sa mga maharlika ug mga tawo sa ubang mga klase sa katilingban, nga misulod sa mga monasteryo[1130] .

Ang tinuig nga mga taho sa Punong Piskal sa Balaang Sinodo nagpadayag sa daghang mga donasyon, sa porma sa bililhon nga mga butang ug kabtangan, nga nadawat sa mga monasteryo sa ika-19 ug ika-20 nga mga siglo gikan sa mga tawo sa lain-laing antas sa katilingban. Masabtan ang kadak-on sa maong mga donasyon pinaagi sa kamatuoran nga, pananglitan, si Kuntesa Orlova-Chesmenskaya, sa iyang testamento nga gihimo niadtong 1848, nagsugo nga dili moubos sa 1,700,000 ka rublo ang ihatag sa 340 ka monasteryo (5,000 ka rublo matag monasteryo); dugang pa, iyang gipamana ang bililhon nga mga butang sa mga monasteryo sa Solovetsky ug Yuryev ug sa Pochaiv Lavra (sa Volhynia)[1131] . Angay hinumduman, bisan pa, nga ang mga monasteryo wala makagamit sa tanang bahandi alang sa ekonomikong katuyoan. Una, daghan sa mga donasyon – ug kini kinaiya sa pagkamatinud-anon sa mga nagahatag – gigamit lamang aron sa maluho nga pagdekorar sa mga simbahan ug alang sa mga liturhikal nga serbisyo; nga mao ang daghang mga ikon nga adunay palamuti nga bulawan ug bililhon nga mga bato, mga liturhikal nga bisti nga gipalamuti sa bulawan ug bililhon nga mga bato, mga liturhikal nga sudlanan, ug mga ikonostase nga gipalamuti sa bulawan ug pilak. Ang hilig ug gugma sa maluho nga pagsimba mao ang kinaiya sa pagkamatinud-anon sa mga Ruso sa ika-16, ika-19, ug ika-20 nga mga siglo.[1132] Bisan pa, dili patas nga isugyot nga tanan nga donasyon ingon niini ang kinaiya. Gikan sa nahisgutan Sa *Memoirs* ni Archimandrite Pimen ug sa *Chronicle* ni Arsobispo Savva, nahibaloan nato ang daghang mga kaso diin dagkong kantidad sa kuwarta ang gihatag sa mga monasteryo alang sa espesipikong edukasyonal ug kawanggawa nga mga katuyoan, alang sa pagtukod sa mga ampunan,

---

[1129] Pimen, Arkhimandrita. Mga Memoir (1877) (apil usab sa: *Readings*. 1876. 3–4; 1877. 1). Kining Mga Memoir sa usa ka monghe nga hugot kaayo sa pagsunod usa ka hinungdanong tinubdan sa kasaysayan sa mga monasteryo sa ika-19 nga siglo; sa kasubo, gamay ra kaayo ang atong ubang tinubdan nga susama ang kasaligan.

[1130] Savva, Arsobispo. Kronika sa Akong Kinabuhi. Bol. 5, pp. 172, 178, 216; Bol. 6, p. 276; Bol. 7, pp. 59, 221, 385; Bol. 8, p. 739. Usa ka mubo nga biograpiya ni Arsobispo Savva sa: Ist. v. 1896. 66. p. 1106; 1910. 120. p. 316. Ang 'Krónika' ni Savva naglakip sa daghang awtentikong dokumento, mga sulat ug uban pa, ug busa usa ka bililhon kaayo nga buhat sa kasaysayan sa Simbahang Ruso sa ika-19 nga siglo. Tan-awa usab: Rostislavov. Usa ka Sanaysay sa Panukiduki. pp. 329, 331, 232, 212, 336. Ang buhat ni Rostislavov, nga naglangkob og daghang materyal mahitungod sa mga monasteryo, angay gamiton uban sa pag-amping, tungod kay ang sinulat ni Rostislavov may pagkiling.

[1131] Mga Taho. 1848. p. 86; cf. Mga Taho para sa ubang mga tuig. Pananglitan, niadtong 1869 ang Monasteryo sa Ivanovsky (sa Diyosesis sa Moscow) nakadawat og 300,000 ka rublo gikan sa balo nga si Makarova-Zubchaninova; Usa ka Derzhavina nagtukod sa Znamensky Convent (sa Diyosesis sa Novgorod) ug naghatag niini og 98,279 ka rublo ug 890 ka dessiatina nga arable nga yuta ug kakahoyan.

[1132] Tan-awa ang panan-aw ni I. M. Dolgoruky sa iyang 'Notes', sa: Chteniya. 1870. 2. pp. 54, 51.

ospital, ug eskwelahan, diin daghang mga bata ang gihatagan og iskolarship. Tungod sa ingon nga mga donasyon, ang mga monasteryo—ilabi na ang mga monasteryo sa kababayen-an—nakahimo, sa ikaduhang tunga sa ika-19 nga siglo ug sa pagsugod sa ika-20 nga siglo, sa pagpatuman sa daghang kalihokan sa edukasyon ug kawanggawa[1133] . Daghan ang nakasalig dinhi sa panan-aw sa abbess sa monasteryo. Pananglitan, ang Verkolsky Convent (sa amihanang Rusya), nga dili kaayo dato, nakahimo, salamat sa kusog sa iyang abá, si Archimandrite Theodosius Orekhov (1829–1882), sa paglunsad og daghang kalihokan sa edukasyon sa 1870s[1134] .

Siyempre, dili tanan monasteryo nga nagbuhat og mga buhat sa kalooy nga angay sa ilang kahimtang, nga kasagaran nakadani og kritisismo gikan sa publiko, labi na sa mga diyaryo ug magasin sa 1860s ug 1870s. Sa kinatibuk-an, masulti nga sa sinugdanan sa ika-20 nga siglo sa Rusya, walay monasteryo nga wala'y igong pondo aron masuportahan ang komunidad sa mga monghe ug ang monasteryo mismo (bisan pa man nga ang maong pondo gipangbahin-bahin sa dili patas nga paagi tali sa mga monasteryo); kung dili, dili sila makapadako sa ilang mga buhat sa kalooy.

2. Ang internal nga organisasyon sa kinabuhi sa mga monghe

Sa panahon sa Synodal, bisan pa nga hayag kaayo ug nailhan sa hierarkiya sa simbahan ang mga negatibong aspeto sa kinabuhi sa mga monghe, sa sinugdanan wala'y seryosong lakang nga gisugyot o gipatuman aron mapaayo ang kahimtang.

Ang 'Addendum sa Espirituhanong Regulasyon' (1722) partikular nga nagtuki sa tanang butang nga may kalabotan sa monastisismo, kinabuhi sa monghe ug sa administrasyon sa mga monasteryo. Nagahin kini og lima ka seksyon sa monastisismo: 1) 'Kinsa ug giunsa pagdawat isip mga monghe'; 2) 'Mahitungod sa kinabuhi sa mga monghe'; 3) 'Mahitungod sa mga madre'; 4) 'Mahitungod sa mga monasteryo'; 5) 'Mahitungod sa mga abbot ug abbess'. Sa aspeto sa sulod niini, dili kini usa ka tukmang pormuladong dekreto ni usa ka monastikong charter. Ang 'Addendum' gisulat sa sobra ka pangkalahatang estilo ug naghisgot mahitungod sa kinabuhi sa mga monghe imbis nga alang sa kinabuhi sa mga monghe. Bisan ang seksyon bahin sa mga abbot gisulat sa parehas nga estilo. Ug bisan pa, ang 'Addendum' mahimo untang nagsilbi nga basihan sa paghimo og usa ka komon nga charter para sa tanang monasteryo[1135] . Lagmit nga si Theophan Prokopovich, ang tigkompila sa 'Addendum', nagtinguha nga ipadayon ang trabaho niini nga direksyon.

Niadtong 1723, tingali sa hangyo ni Peter, nagsulat siya og charter para sa bag-ong natukod nga Monasteryo ni Alexander Nevsky sa St Petersburg – 'A Description of the Monastic Life of the Monks of the Alexander Nevsky Monastery'[1136] . Naglangkob kini og upat ka kapitulo: 1) 'A Description of Monastic Life'; 2) 'On Church Assemblies and Congregational Prayer'; 3) 'A Description of the Order of the Monks' Meal Assembly'; 4) 'The Duties of the Abbot'.

[1133] Pimen. Op. cit. pp. 103, 246, 280, 282, ug uban pa; cf. usab sa lain-laing mga bahin sa 'Krónika' ni Savva ug sa mga Reporte; pananglitan, niadtong 1887, 100 ka ospital ug 72 ka silungan sa gabii ang gisuportahan sa mga monasteryo. Mga Taho para sa 1887 (1889). p. 156; 1884. pp. 231 ug mosunod. Ug sa panahon sa gubat, pananglitan sa 1812, ang mga monasteryo naghatag og dagkong kantidad sa kuwarta ngadto sa mga ospital militar; ang Trinity-Sergius Lavra lang naghatag og 70,000 ka rublo. Znamensky. Usa ka Giya sa Kasaysayan sa Simbahan sa Rusya (1876). pp. 429–431; *niadtong 1877–78, gitukod ang mga ospital militar sa daghang mga monasteryo. Mga Ulat. 1877. pp. 5–29; 1878. pp. 145–146.*

[1134] Tan-awa ang makapaikag kaayo nga buhat ni A. Grekov bahin kaniya, 'Amahan Archimandrite Theodosius, Abad sa Verkolsky Monasteryo sa Arkhangelsk Governorate, Pinezhsky District' (1893). Si Theodosius Orekhov anak sa usa ka opisyal. Natapos niya ang iyang sekondaryang edukasyon sa usa ka gymnasium ug sa usa ka mas taas nga eskwelahan sa agrikultura; pagkahuman niini, sulod sa duha ka tuig (1854–1856), naglibot-libot siya gikan sa usa ka monasteryo ngadto sa lain; niadtong 1857, misulod siya sa Kozheezersky Monasteryo isip usa ka bag-ohan ug gipangako niya ang iyang mga monastikong panata niadtong 1860. Sa sayong bahin pa sa 1861, nahimong abá si Teodosio sa gamay nga Monasteryo sa Verkolsy; iyang gipaila didto ang komunal nga lagda, ug sa dili madugay ang hapit nang bungkag nga monasteryo nahimong tinuod nga dapit sa monastikong debosyon. Si Amahan Theodosius nagtukod og usa ka kanlungan sa monasteryo, ingon man duha ka eskwelahan nga adunay boarding facility para sa mga anak sa mag-uuma; nagtukod siya og usa ka eskwelahan sa pang-kamot nga kahanas ug nagpahigayon og malampusong edukasyonal nga buhat sa mga lumolupyo sa kasikbit nga mga baryo.

[1135] 'Addendum sa Espirituhanong Regulasyon', sa: PSZ, no. 4022 ug PSPiR, vol. 2, no. 596. Ang 'Addendum' giapil sa tanang sunod nga edisyon sa Espirituhanong Regulasyon.

[1136] Kini nga 'Paglarawan sa Kinabuhi sa Monasteyo' gipatik isip mga laing poster, tingali aron isabit sa mga bungbong sa mga selda. Una nga gipatik sa: Bogdanov. Deskripsyon sa St Petersburg (1779); pagkahuman, gilakip ni Metropolitan Evgeny Bolkhovitinov ang 'Depiction' sa *History of the Russian Hierarchy*, vol. 2; cf.: Titlinov, B. *Theophan Prokopovich*, sa: RBS, p. 433.

Usa ka tuig pagkahuman, gipatik ang dekreto sa 31 Enero 1724, nga pamilyar nato; naglangkob kini sa gitawag nga 'Proklamasyon sa Monastisismo' nga nahisgutan na dinhi[1137] . Ang 'Proklamasyon' usab mas susama sa usa ka traktado kaysa sa usa ka charter. Bisan pa nga gidayeg sa tanang mga traktado ni Theophanes ang kinabuhi sa komunidad, nagpabilin kini nga mga traktado ra, nga walay praktikal nga impluwensya sa kinabuhi sa mga monghe; wala'y espesyal nga mga lakang nga gihimo sa mga hierarkiya sa diyosesis aron reorganisar ang kinabuhi sa mga monghe subay sa mga prinsipyo sa cenobitism.

Sa samang higayon, ang mga dekreto bahin sa mga propyedad sa mga monghe ug ang mga imbestigasyon nga gihimo atol sa paghari ni Emperatris Anna wala malaktawan nga wala magbilin og marka sa komunidad sa mga monghe ug adunay mas daghang negatibo kaysa positibo nga mga sangputanan. Masulti nga ang internal nga kinabuhi sa mga monasteryo wala pa gayud nahulog sa ingon ana ka dakong pag-ubos sama sa nakita sa unang katunga sa ika-18 nga siglo. Bisan pa man opisyal nga ang pipila ka monasteryo nagsunod sa komunal nga lagda samtang ang uban nagsunod sa lagda sa pribadong pagpuyo, sa praktis ang kinabuhi sa mga monghe naa sa ingon ka kahimtang sa kagubot ug kaguliyang nga ang pipila ka mga panghitabo sa sulod niini mapatin-aw lamang pinaagi sa kulang nga pagsabot sa gipatik nga mga regulasyon ug dekreto. Ang Synod mismo, sa usa ka report kang Regent Anna Leopoldovna, nakahukom nga ang monastikong orden 'karon anaa sa kahimtang sa pagkahugno' ug nagpahayag sa kahadlok nga ang monastisismo sa Rusya hapit na hingpit nga mapukan[1138] .

Ang kasaysayan sa Sarov Hermitage, nga gitukod niadtong 1692, nagpakita kung unsa ka grabe ang mga sangputanan niining mga imbestigasyon. Tungod sa kusog ug asetikong dedikasyon sa mga abad John († 1737) ug Dorotheus (1731–1746), gipaila dinhi sukad pa sa sinugdanan ang hugot nga komunal nga lagda, ug ang kinabuhi sa mga monghe gipakita sa taas nga lebel sa espirituhanong debosyon. Apan, ang pagpanlupig sa monastisismo nga gihimo ubos ni Anna nagpahimong tanan magubot ug magkaguliyang sulod sa duha o tulo ka dekada, busa wala pa kini nabawi hangtod sa ikaduhang tunga sa ika-18 nga siglo diin sila Ephrem (1758–1777) ug Pachomius (1777–1794) nakahimo pag-usab sa pagbalik sa monastikong lagda ug paghimo sa hermitage nga usa ka tinuod nga dapit sa asetikong debosyon[1139] .

Labing hinungdanon, ang pagtukod sa bag-ong mga monasteryo ug ang pagbanhaw sa karaang mga monasteryo gisalig sa mga napamatud-an nga asketiko. Ang buhat ni Hegumen Filaret (1773–1841), pananglitan, labi ka malampuson; nakahimo siya sa literal nga pagbag-o sa kinabuhi sa Glinskaya Bogoroditskaya Hermitage (sa Diyosesis sa Kursk) pinaagi sa pagpaila sa istriktong monastikong lagda sa Bukid Athos, nga nagresulta nga sa unang katunga sa ika-19 nga siglo kini nga monasteryo adunay dakong papel sa pagbanhaw sa mga asetikong ideal. Nagsulat usab si Filaret sa 'Usa ka Halapad nga Panudlo para sa Bag-ong Gihukayan nga Monghe', nga sa kana nga panahon lapad nga gipakatag sa komunidad sa mga monghe[1140] . Si Metropolitan Gabriel Petrov sa St Petersburg ug Novgorod dako kaayo ang nabuhat aron mabuhi pag-usab ang komunal nga kinabuhi sa mga monghe; gidasig usab niya ang pagpatuman sa sistema sa mga espirituhanong amahan sa mga monasteryo, nga hisgutan pa sa ubos. Sa iyang mga diyosesis, sa 1760s ug pagkahuman sa 1780s ug 1790s, ang kinabuhi sa unom ka monasteryo gi-reorganisar base sa komunal nga charter; uban sa tabang sa tigulang nga si Theophan Sokolov, gikompila ni Gabriel ang 'Mga Lagda sa Kinabuhi sa Komunidad', nga gipadala sa mga abad sa mga monasteryo sa iyang diyosesis aron mapalambo ang disposisyon sa komunidad sa mga monghe ngadto niining porma sa kinabuhi sa monghe[1141] .

Ang mga regulasyon sa monastiko sa 1764, sama sa nahisgutan na, gibahin ang nahibilin nga mga monasteryo sa duha ka kategorya: gipondohan sa estado ug dili gipondohan sa estado. Ang mga monasteryo nga dili pinondohan sa estado makalahutay lamang pinaagi sa boluntaryong halad ug donasyon gikan sa mga matinud-anon. Ingon niini, daghan sa mga monasteryo nga dili pinondohan sa estado ang hingpit nga nawala; sa uban, padayon nga mikunhod ang gidaghanon sa mga monghe, ug daghan ang nilarga paingon sa mga monasteryo nga pinondohan sa estado diin aduna pa'y bakante, samtang ang uban mibyahe paingon sa

---

[1137] PSZ. 7. Blg. 4450; PSPiR. 4. Blg. 1197; Chistovich. Si Teofan Prokopovich ug ang Iyang Panahon. Apendis.

[1138] N. M. 'Russian Monasticism in the 18th Century', sa: *Stranik*. 1884. 1. pp. 212, 435.

[1139] Zverinsky. Vol. 2, Blg. 1141; Denisov. Blg. 889; Prav. Sob. 1863. Vol. 7, p. 154; Ang Kinabuhi ug mga Buhat ni Hieronoschemamonk Juan, Magtukod ug Unang Abad sa Sarov Hermitage (1892).

[1140] Kini nga 'Mga Panudlo' gipatik pipila ka tuig pagkahuman kini masulat (Moscow, 1824). Mahitungod sa Kuma Filaret ug sa iyang mga kalihokan, tan-awa Ang Kinabuhi sa Bulahan nga Kuma, Mipanumbalik sa Glinsk Hermitage, Hegumen Filaret (1860).

[1141] Makarii, Arkhimandrita. Usa ka Salaysay sa Kinabuhi ug mga Buhat sa Iyang Eminensiya Gabriel, Metropolitan sa Novgorod ug St Petersburg (1857). pp. 69–71, 172; Uspensky, V. Deskripsyon sa Nilov Hermitage (1886). pp. 45; cf. usab: Titlinov, B. Gabriel Petrov (1916); Ang Kapitulo 6 nagtuki niini sa detalyado.

Habagatan sa Rusya; Ang mga monghe nga adunay taas kaayo nga disposisyon sa pagka-asketa miadto sa Bukid Athos o sa Moldavia; ang uban kanila mibalik pagkahuman sa Rusya ug nagdula og hinungdanong papel sa pagbangon sa espirituhanong kinabuhi sa monastiko sa katapusang kwarter sa ika-18 nga siglo.

Mas maayo ang kahimtang sa mga monasteryo nga gisuportahan sa estado, nga nakadawat og gamay apan pirming alawans gikan sa estado. Naghatag kini og angay nga mga kondisyon alang sa pagpanumbalik ug pagpadayon sa lagda sa monastiko. Sa kasubo, wala'y hinungdanong lakang nga gihimo sa kini nga direksyon sa mga eklesiastikal nga awtoridad[1142] . Sumala sa makita gikan sa lain-laing tinubdan sa ika-19 nga siglo, ang mga monasteryo nga gisuportahan sa estado, gawas sa pipila ka talagsaong eksepsyon, nagpuyo dili subay sa komunal nga mga lagda kondili subay sa mga lagda sa indibidwal nga pagpuyo, ug bisan kini dili istrikto nga gisunod. Gihatagan ang mga monghe og selda ug pagkaon sa monasteryo—nga usahay gitipigan dili sa refektoryo kondili sa ilang mga selda—apan kinahanglan nilang kuhaon ang tanang uban pang gikinahanglan para sa ilang panginabuhi, sama sa sinina; alang niini nga katuyoan, nakadawat sila og piho nga kantidad sa kuwarta gikan sa mga monasteryo; Walay katungdanan nga gipahamtang kanila; kung mo-ako sila og katungdanan, bayran sila og dugang; ang ilang bugtong obligasyon mao ang pag-apil sa mga banal nga serbisyo; sa ubang panahon, gawasnon ang mga monghe nga mobiya sa monasteryo. Sa ingon nga kahimtang, dili gyud makahimo ang abá sa kanunay nga pagbantay sa komunidad. Klaro nga kining paagi sa kinabuhi sa mga monghe sa mga monasteryo nga gipondohan sa estado wala mouyon sa mga prinsipyo sa pagka-asketa sa monastisismo[1143] . Bisan pa sa nagkalain-laing mga lakang nga gihimo aron ibalik ang kahusay sa mga monasteryo nga gipondohan sa estado—nga, bisan pa, naglangkob lamang sa indibidwal nga mga monasteryo—ang sumbanan sa espirituhanong kinabuhi sa komunidad sa mga monghe nagpadayon sa pagkunhod sa tibuok ika-19 nga siglo. Sa dihang niadtong 1821 mibiyahe si Arsobispo Filaret Drozdov sa unang higayon sa iyang diyosesis, siya , dako kaayo ang iyang pagkadismaya sa estilo sa kinabuhi sa mga monghe, labi na sa mga monasteryo nga gipadagan sa estado[1144] . Kadaghanan kanila wala mosunod sa mga lagda sa komunidad; ang mga kaigsuonan naanad na kaayo sa usa ka komportableng estilo sa kinabuhi nga ilang gisukol pag-ayo ang bisan unsang paningkamot sa pagpaila sa komunal nga pagpuyo.

Nagsulat si Archimandrite Pimen sa iyang 'Memoirs' nga ang pagdumili sa komunal nga mga lagda laganap kaayo sa mga monasteryo nga ginadumala sa estado. Bisan ang labing maalamon ug masigla nga Metropolitan Filaret nagduha-duha sa pagpatuman sa komunal nga mga lagda sa iyang kaugalingong ngalan, ug mas gipili niya ang paikot nga pamaagi – pinaagi sa tagsa-tagsa ka abbot, nga hinay-hinay nga nagpatuman niini sa ilang kaugalingong mga monasteryo. Pananglitan, sa Monasteryo sa Ugresh, diin ang komunal nga lagda nagpabilin nga epektibo sukad sa pagtukod niini (1380) hangtod 1764, niadtong 1853 pa lamang—ug dili nga walay pagsukol gikan sa komunidad sa mga monghe—nga ang abad nakahimo sa pagpasibaylo pag-usab niini; ang uban sa mga monghe pagkahuman mibiya sa monasteryo. Niadtong 1860s ug 1870s, napulo ra ka regular nga monasteryo sa Diyosesis sa Moscow (gawas sa Moscow) ang midawat sa komunal nga lagda, usa ka kalamboan nga kadaghanan gituohan nga tungod sa paningkamot sa giingon nga si Pimen[1145] . Ang personal nga inisyatibo sa tagsa-tagsa ka abbot mao ang labing hinungdanon nga papel niini nga butang. Sa Nikandrov Hermitage (sa Pskov Governorate), gipaila sa abá ang komunal nga lagda niadtong 1800, ug wala pa kini hingpit nga gidawat sa komunidad sa mga monghe isip basihanan sa kinabuhi sa monghe hangtod niadtong 1817[1146] . Si Abad Hilarion nakasinati usab og daghang kalisdanan sa dihang siya ang abad sa Konevsky Monasteryo sa usa ka isla sa Danaw sa Ladoga (1805–1823), diin iyang gibalik ang labing istriktong komunal nga mga lagda (ang monasteryo niadto wala sa opisyal nga rehistro ug naa sa hingpit nga pagkalata); nag-atubang siya sa parehas nga mga kalisdanan samtang nagdumala sa Uspensky Monasteryo sa Tikhvin

[1142] Niadtong 1816, usa ka arkhimandrita nga ginganlan og Joasaph gikan sa Lebedino nagsumite og usa ka burador sa komunal nga charter ngadto sa Synod; mitubag ang Synod nga ang mga probisyon nga anaa sa Espirituhanong Regulasyon igo na kaayo aron husto nga mapahimutang ang kinabuhi sa mga monghe. Historical Description of the Chernigov Diocese. Vol. 3. p. 232; RBS. p. 290.

[1143] N. M. 'Russian Monasticism in the 18th Century', sa: Stranik. 1884. 1. p. 210. Tan-awa bahin niini ang 'Memoirs' ni Pimen ug ang iyang artikulo nga 'Monasticism and Contemporary Interpretations of It', sa: Chteniya. 1874. 2. p. 96 ff., ingon man usab ang artikulo nga 'Our Monasteries' sa: Beseda. 1872 (nga wala nako makuha).

[1144] Pimen. Op. cit. p. 121.

[1145] Ibid. pp. 90, 100, 127, 250, 256, 275, 282–286.

[1146] Serebryansky. Op. cit. p. 328.

(1823–1851)[1147] . Ang kahulugan kung unsa ka malampuson ang personal nga inisyatibo sa matag abbot gipakita sa buhat ni Hegumen Iona sa Diyosesis sa Vologda. Sa paglabay sa duha ka dekada sa unang kwarter sa ika-19 nga siglo, literal niyang gitukod pag-usab ug giusab ang kinabuhi sa mga monghe sa dili moubos sa unom ka monasteryo. Gikan siya sa pamilyang mag-uuma ug wala'y nadawat nga pormal nga edukasyon, apan siya usa ka istrikto, dili kalibutanong monghe ug usa ka abadi nga adunay maayong kahanas sa administrasyon; ang iyang husto nga pagsabot sa tinuod nga kinabuhi sa monghe nakuha niya labaw sa iyang kaugalingong asetikong kasinatian kaysa sa asetikong literatura; kahibalo kaayo siya unsaon pagtangtang sa nagkalain-laing dautang batasan sa kinabuhi sa monghe ug unsaon pagdani sa mga igsoon nga makalibutanon sa hunahuna sa mga natukod nga monasteryo nga mosunod sa komunal nga lagda[1148] .

Sa ika-18 nga siglo, nahimong klaro ang negatibong sangputanan sa laganap nga praktis sa pagkuha sa labing maayong monghe gikan sa mga monasteryo aron gamiton sila sa espirituhanong administrasyon sa diyosesis; nagpadayon kini sulod sa tibuok siglo, ug sa ingon niini, ang komunidad sa mga monghe nawad-an sa ilang labing maayong mga miyembro, nga unta sa mga monasteryo mahimong ehemplo sa tinuod nga asetikong paagi sa kinabuhi[1149] . Ang kinabuhi sa mga monghe naapektohan usab sa laganap kaayo nga praktis diin ang mga obispo sa diyosesis, isip silot sa dili maayong pamatasan, mobalhin sa mga monghe gikan sa mga monasteryo sa siyudad paingon sa mga monasteryo sa kabukiran, diin—labi na sa mga monasteryo nga gipadagan sa estado nga walay komunal nga lagda—nagpasiugda sila og labi ka madani ug makadaut nga impluwensya sa komunidad sa mga monghe. Nagpadayon kini nga praktis hangtod sa tunga-tunga sa ika-19 nga siglo.[1150]

Wala usab regulado ang pamaagi sa pagtudlo sa usa ka abbot. Sa usa ka bahin, ang karaang sistema—nga nagsugod pa sa ika-17 nga siglo ug gipreskribar sa 'Spiritual Regulations', nga mao ang eleksyon sa abbot sa komunidad sa mga monghe—wala pa gipawagtang; apan sa laing bahin, sa ika-18 nga siglo ang Synod mismo ang nagtudlo sa mga abbot. Kini nga praktis, nga sa kinauyokan nagsugod pa sa ika-17 nga siglo, gipangatarungan sa pag-usab pagtukod sa mga monasteryo nga gipahunong o nahugno na hingpit. Ang eleksyon sa bag-ong abá gikan sa dili organisadong komunidad monghe usa ka duha-duha nga butang, kay kasagaran ang ingon nga abá mapakyas sa pag-angkon sa pagrespeto sa komunidad, ug ang iyang mga paningkamot sa pagpatuman sa e , aron wagtangon ang kagubot ug dautang pamatasan sa kinabuhi sa mga monghe, napakyas sukad pa sa sinugdanan. Nagsulat si Archimandrite Pimen sa iyang *Memoirs* nga ang pagpili sa usa ka abbot dili gayud sayon nga buluhaton, ug dili tanang monghe nga nagkinabuhi sa maayo ug istrikto nga paagi ang angay nga mahimong abbot. Sa panahon ni Pimen, mao, sa 1840s–1870s, ang komunidad sa mga monghe sa mga monasteryo nga gisuportahan sa estado mismo supak sa pagpili og abá gikan sa ilang kaugalingong han-ay. Dugang pa, napamatud-an sa kasinatian nga, sa pagpatuman sa komunal nga charter sa mga monasteryo nga gisuportahan sa estado, ang mga bag-ong abá nga gitudlo gikan sa gawas nakalihok nga mas malampuson[1151] .

Bisan pa, usa ka lakang nga kanunay gigamit sa Sinodo, labi na sa ikaduhang tunga sa ika-19 nga siglo, napamatud-an nga dili praktikal: ang pagtudlo sa mga obispo sa diyosesis isip mga abá sa mga monasteryo, ingon usa ka porma sa silot o ingon tubag sa ilang hangyo sa pagretiro. Angay hinumduman, sama sa hisgutan pa sa ubos nga mas detalyado, nga sa panahon sa Sinodal kadaghanan sa mga obispo sa Rusya gikuha gikan sa han-ay sa mga maalamon nga monghe, apan kining mga maalamon nga monghe halos dili gayud nagpuyo sa mga monasteryo ug gamay ra kaayo ang ilang pagsabot sa mga kalihokan sa monastiko; ang ingon nga obispo lagmit nga nagtan-aw sa monasteryo nga gisalig kaniya ingon sa iyang kaugalingong gipanag-iya; ang 'dignidad episkopal', nga kasagaran niyang nasabtan sa medyo talagsaong paagi, nakababag kaniya sa pagtuman sa mga katungdanan sa usa ka abad sumala sa mga gikinahanglan sa monastikong charter. Labaw pa, alang sa monastikong kinabuhi sa liturhiya, ang pagdumala sa obispo—tungod sa mga partikularidad sa

[1147] Koleksyon. 113. 1 (1902). p. 21. Ang *Mga Statuto sa Konevsky Monasteryo* ni Hilarion (1824) usa ka talagsaon kaayo nga gamay nga pamplito nga akong naswertehan nga nadiskubre sa Berlin City Library (sa wala pa ang 1943). Alang sa dugang kasayuran bahin niining halangdong manalipod sa kinabuhi sa monghe, tan-awa ang lain nga pamplito: O. A. M. Usa ka Sanaysay sa Kinabuhi ni Archimandrite Hilarion, ang Tagtukod sa Konevsky Monasteryo (1861). Ang iyang charter gipaila ni Archimandrite Theodosius Orekhov nga nahisgutan na (cf. nota 1127) sa Verkolsy Monasteryo.

[1148] Pimen. Op. cit., pp. 112–114.

[1149] PSZ. Blg. 8988 (1744); 13163 (1768); 18273 (1797).

[1150] Pimen. Op. cit. pp. 246, 250, 254.

[1151] Ibid. pp. 101, 120, 243, 252, 255, ug uban pa.

pagsimba sa obispo sa Simbahang Sidlakan—kasagaran nagdala og mga kakulian imbis nga naghatag og bisan unsang bentaha[1152] .

Tungod kay daghang mga monasteryo, bisan kadtong adunay regular nga endowment ug kadtong walay, kulang sa klarong monastikong charter, naabtan usab sa kagubot ang liturhikal nga han-ay sa sulod niini. Sa ika-19 nga siglo, sa mga urban nga monasteryo, sa pagtagad sa kahimtang sa pagpuyo sa mga mananamba nga motambong, kasagaran gipamubo ang mga banal nga serbisyo, apan ang ingon nga pagkunhod dili usab talagsaon nga gihimo sa mga rural nga monasteryo. Nagsulat si Archimandrite Pimen nga lisod kaayo para kaniya ang pagpaila sa hingpit nga pagtuman sa tanang lagda ug kinahanglanon sa Typikon[1153] atol sa mga banal nga serbisyo sa iyang Ugresh Monastery.

Ang Siyodo wala magbuhat sa kaugalingon og bisan unsang desisibo nga lakang aron ipaila ang cenobitikong pamaagi sa kinabuhi sa mga monasteryo; niadtong 1869, nagpahayag lang kini sa tinguha nga ipaila ang komunal nga pagpuyo sa mga monasteryo isip usa ka hinungdanon nga basihanan sa monastikong aske-tismo, ug gibalik-balik ang rekomendasyon nga gihimo na niadtong 1862:[1154] Makita gayud kung unsa ka gamay ang pagtagad sa labing hataas nga eklesiastikal nga mga awtoridad sa monastisismo pinaagi sa kasaysayan sa gitawag nga 'Mga Panudlo alang sa mga Abad sa mga Monasteryo'. Niadtong Disyembre 1797, usa ka imperyal nga dekreto ang nagsugyot nga buhaton ug ipatuman ang ingon nga 'mga panudlo'. Apan hangtod pa sa 1828 nga nga gihimo ang 'Mga Instruksiyon' ug gipadala sa mga obispo sa diyosesis; nagpabilin kini nga walay kausaban hangtod sa sayong bahin sa ika-20 nga siglo, gawas sa pag-ilis sa script sa Church Slavonic ngadto sa sibil nga script sa bag-ong mga edisyon ug pipila ka mga parapo ang giusab ang han-ay. Ang 'Mga Instruksiyon' naghisgot lamang sa mga katungod ug katugunan sa mga abá[1155] . Wala pa kini nahitabo hangtod sa 1910, sa mga instruksiyon sa Sinodo, nga si Hieromonk Seraphim naghimo og bag-ong lagda sa monastiko, nga gituyo nga magsilbi nga basihanan sa kinabuhi sa mga monghe; sa kasubo, wala kitay nahibaloan kon kini nga lagda gipaila ba sa bisan unsang monasteryo. Tungod sa kadako niini, mas lagmit nga kini makapahadlok sa mga monghe ug sa mga abbot nga matinud-anon kaysa magsilbi sa praktikal nga katuyoan sa aske-tismo[1156] .

Nagpadayon kini nga kahimtang hangtod sa 1917: adunay duha ka matang sa mga monasteryo, apan ang pagpatuman ug pagsunod sa usa o sa lain nga lagda nagdepende sa kadasig ug espirituhanong disposisyon sa mga abbot[1157] . Sa , sa kinatibuk-an, ang kinabuhi sa mga monasteryo sa siyudad dili kaayo istrikto kumpara sa mga monasteryo sa kabukiran. Daghan kaayong kalainan sa mga monastikong praktis, ug dali ra kini mapansin sa bisan kinsang mananamba o peregrino. Makapahinumdom nga sa tibuok ika-19 nga siglo ug sa sayong bahin sa ika-20 nga siglo, wala gayud seryosong giatubang sa Sinodo ang isyu sa kinabuhi sa mga monghe, ug usahay ra kini gitagad sa gagmay nga detalye. Sa 1906, pagkahuman sa pag-amendar sa Pundamental nga Balaod sa Estado isip sangputanan sa rebolusyonaryong kalihukan sa 1904–1905, misugod ang usa ka klarong tinguha alang sa reporma taliwala sa mga obispo ug klero, ug ang Sinodo, kadaghanan tungod sa inisyatiba ni Metropolitan Anthony sa St Petersburg (Vadkovsky, 1898–1912), sa pakigkonsulta kang Emperador Nicholas II, niadtong 14 Enero 1906 nagtukod sa Pre-Council Assembly, nga gitahasan sa paghisgot sa posibilidad sa pagpatuman sa lain-laing reporma sa kinabuhi sa simbahan – ang monastisismo,

---

[1152] Pimen. Op. cit. p. 363. Usa ka pananglitan niini mao ang kaso ni Isaac (Pelovinsky), Obispo sa Astrakhan († 1894), o ni Isidore (Kolokolov), Katabang nga Obispo sa Diyosesis sa Ryazan († 1911); tan-awa: Lvov, N. N. Drevnik, sa: Krasny Arkhiv. 39. p. 148; Ang Pagkahugno sa Tsaristang Rehimen. Bol. 2, pp. 68, 88; Bol. 4, pp. 190, 199, 308, 479, 480. Si Obispo Lavrenty (Nekrasov) sa Tula gikuha sa iyang katungdanan niadtong 1908 tungod sa iyang 'liberalismo' ug gitudlo nga abbot sa Vysokopetrovsky Monasteryo sa Moscow. Ist. v. 122. p. 778; BV. 1908. 4. Mahitungod sa panahon ni Emperador Nicholas I, tan-awa: Mga Materyal, sa: Koleksyon. 113. Labi na ang Bahin 2.

[1153] Pimen. Op. cit. pp. 249, 265, 252, 275, 120. Kini, siyempre, magamit lamang sa Mga Oras, Matins ug Vespers, diin ang indibidwal nga mga pagbasa ug stichera gipapas o gipamubo; ang Liturgiya adunay pirming han-ay sa serbisyo ug dili gyud mapamubo.

[1154] Tan-awa: 'Internal Church Review', sa: Stranik. 1897. 8. p. 560. Sa unang tunga sa ika-19 nga siglo, ang Sinodo nagpagawas og lain-laing mga direktiba nga, bisan pa, gitumong lamang sa mga obispo sa diyosesis ug dili ikonsiderar nga usa ka paningkamot sa pag-usab sa kinabuhi sa mga monghe. Ikumpara: Mga Ulat. 1841, 1862 (teksto usab sa: BV. 1905. 9. p. 158), 1874, 1884, ug uban pa.

[1155] PSZ. Blg. 18273; Barsov, T. Mga Institusyon sa Sinodo. p. 162. Mga Apendise 43–48.

[1156] Seraphim, Hieromonk. Mga Lagda sa Monastiko alang sa Komunal nga Puy-anan sa mga Lalaki. 3 ka bolyum. (1910).

[1157] Alang sa koleksyon sa lain-laing mga instruksyon ug dekreto sa Sinodo bahin sa mga monasteryo ug monastisismo, tan-awa: Chizhevsky. Koleksyon sa mga Resolusyon sa mga Monasteryo (1896).

masulti pa, napasagdan pag-usab; sa bisan unsang kaso, wala'y espesyal nga sub-komite nga gitukod aron atubangon ang mga isyu sa monastisismo[1158] .

3. Ang pagtaas sa gidaghanon sa mga monastiko sa ika-19 nga siglo

Ang ika-19 nga siglo nakasinati og dakong pagtaas sa gidaghanon sa mga monastiko, ug misaka usab pag-ayo ang gidaghanon sa mga monasteryo. Kini nga panghitabo mapatin-aw sa duha ka hinungdan. Human sa pagkunhod sa debosyon sa ika-18 nga siglo, nibangon pag-usab ang relihiyosong debosyon sa nagkalain-laing sektor sa populasyon. Kini nga pagbangon kadaghanan tungod sa impluwensya sa pamunuan sa mga monghe sa Rusya, ingon man sa pagpaayo sa kahimtang sa mga monasteryo human sa ilang pagkunhod sa ika-18 nga siglo – ang mga monasteryo ug ang kinabuhi sa mga monghe karon usab mitugma sa konsepto sa katawhan sa debosyon. Dili angay pasagdan ang usa ka eksternal nga hinungdan, mao ang pagwagtang sa serfdom niadtong 1861, nga nagtugot sa mga mag-uuma sa pagdesisyon sa ilang kaugalingong kapalaran nga gawasnon. Kini adunay partikular nga epekto sa kahimtang sa mga monasteryo sa kababayen-an, diin ang gidaghanon sa mga nobisa misugod sa pagtubo matag tuig.

Ang mga pagdili sa pagpanumpa sa monastiko nga gipaila ni Pedro ang Dako nagpabilin hapit tibuok sa ika-18 nga siglo, apan sa ika-19 nga siglo kining mga dekreto sa estado wala na gipatuman uban sa parehas nga kabug-aton. Sumala sa kinatibuk-ang senso niadtong 1738, adunay 14,282 ka mga monastiko nga lumolupyo sa nasud, lakip ang 7,829 ka lalaki ug 6,453 ka babaye (apil niini ang mga monghe ug madre, mga nobis ug mga nobis nga madre)[1159] . Ang mga regulasyon sa monastiko sa 1764 nagtakda og kinatibuk-ang 5,105 ka monghe ug madre para sa 226 ka awtorisadong monasteryo; dugang pa, adunay 161 ka dili awtorisadong monasteryo diin ang gidaghanon sa mga monastiko wala'y limitasyon[1160] . Sa 1840, ang gidaghanon sa mga monghe ug madre misaka na sa 15,251 (apil ang mga novis), ug 50 ka tuig pagkahuman adunay na 12,712 ka monghe ug 27,574 ka madre sa Rusya (tibuok 40,286 ka tawo, apil ang mga novis); niadtong 1907, adunay na 24,144 ka monghe (lakip ang mga nobis) sa mga monasteryo sa lalaki, ug 65,989 ka madre (lakip ang mga nobis) sa mga monasteryo sa babaye; ang gidaghanon sa mga monasteryo miabot sa 970 (522 para sa lalaki ug 448 para sa babaye) (tan-awa ang Tables X ug XI)[1161] . Ang gidaghanon sa mga madre mitubo nga labi ka paspas, usa ka uso nga tungod sa pagsaka sa mga pagbati sa pagka-asketiko taliwala sa mga babayeng Ruso sa ika-19 nga siglo. Ang kasaysayan sa mga monasteryo sa mga babayeng Ruso angay hatagan og espesyal nga pagtagad sa mga historyador sa simbahan, nga sa umaabot, kon igong materyal na ang magamit, magsulat og lawom nga mga pagtuon bahin niini nga hilisgutan. Dinhi, bisan pa, base sa materyal nga anaa kanato, atong hisgutan lamang ang mga pangunang punto niining kasaysayan.

4. Mga monasteryo sa kababayen-an sa ika-19 nga siglo

Sa among panan-aw, ang dakong pagtaas sa gidaghanon sa mga monasteryo sa kababayen-an sa ika-19 nga siglo dili lang mapatin-aw sa pagsaka sa mga pagbati nga asketiko taliwala sa mga babayeng Ruso – dili kini basta usa ka pagpadayag sa pagpangita sa relihiyon. Ang relihiyosong pagbangon ug espirituhanong pagpangita tinuod nga kusgan kaayo, apan ang kamatuoran nga kini nga mga espirituhanong pagpangita wala milapas sa monastikong kinabuhi mahimong itugyan sa impluwensya sa monastikong hirarkiya. Ang purong historikal ug kultural nga mga kahimtang sa kinatibuk-ang espirituhanong kasaysayan sa Rusya sa ikaduhang tunga sa ika-19 nga siglo usab nagdula og hinungdanong papel.

Ang mga reporma ni Pedro ang Dako, nga gihimo aron i-Europesar ang Rusya, nagdala og mga kausaban sa kahimtang sa mga kababayen-an sulod sa pamilya ug sa publikong kinabuhi. Bisan pa nga hinay-hinay ug sa lain-laing paagi kini nga mga kausaban nagpakita sa nagkalain-laing hugna sa katilingban, ang

---

[1158] Mahitungod sa mga plano sa reporma, tan-awa: Suetov. Mahitungod sa Espesyal nga Komite nga giuyonan sa Iyang Imperyal nga Kamahal ug gitukod ilawom sa Balaang Sinodo aron pagpalambo sa mga isyu nga pagatun-an sa Tibuok-Rusyang Konseho (1912); Ognev. Ang Eklesiastikal nga Konseho (1905); Mga Jornal ug Minuto sa Komite sa Pan-andam sa Konseho. 4 ka bolyum (*1906–07); dugang nga bolyum: Mga buod sa opinyon sa mga obispo sa diyosesis bahin sa isyu sa reporma sa simbahan (1906); A. R. Historikal nga korespondensya bahin sa kapalaran sa Simbahang Orthodox (1912); akong artikulo: Ang Komite sa Panahon sa Pag-andam sa Konseho sa 1906, sa: Put' (1933). 38; cf. usab: Stupperich, R. *Staatsgedanke und Religionspolitik Peters d. Gr.* (1936). pp. 105–107. Golubinsky, E. E. 'On Reform in the Life of the Russian Church', in: *Readings*. 1913. 3. p. 126.*

[1159] Solovyov. 4 (ed. OP). pp. 1510, 1649.

[1160] PSZ. 16. Blg. 12060. Libro sa mga Estatuto.

[1161] Mga ulat alang sa 1890 ug 1907 (1893 ug 1910). Tan-awa usab: Preobrazhensky. Ang Simbahan sa Rusya Sumala sa Estadistika (1897), mga lamesa nga adunay estadistikal nga datos alang sa 1840–1891.

resulta niini bisan asa mao ang pagpalig-on sa tinguha sa mga kababayen-an alang sa kagawasan ug edukasyon. Ang kamatuoran nga kining mga tinguha makahatag og dakong epekto sa publikong kinabuhi napamatud-an sa papel nga gidula sa mga babayeng Ruso sa intelektwal nga kasaysayan sa Rusya sukad pa sa sinugdanan sa ikaduhang kwarter sa ika-19 nga siglo[1162] . Kung susihon pag-ayo ang kasaysayan sa Romantisismo sa Rusya, sa Westernisasyon sa Rusya ug sa Slavophilismo—nga ang ideolohikal nga kalibutan labing maayong makita sa daghang sulat-sulatan sa mga representante niining mga lihok—ug kung basahon ang daghang mga memoir niining panahona sa 'bagyo ug kaguol' sa kalag sa Rusya, – bisan asa atong masugat ang mga hulagway sa mga babaye nga may talento ug mausisaon nga nakahatag og mapuslanong impluwensya sa ilang mga kaubang lalaki o, pinaagi sa ilang kaugalingong espirituhanong pag-uswag, nakatampo sa intelektwal nga kinabuhi sa maong panahon. Dili gayud pasagdan ang mga isyu sa relihiyon. Bisan pa man nga ang mga diskusyon bahin niini nga mga isyu kasagaran wala pa'y kina-konfesyonal nga kinaiya o, sama sa nahitabo sa panahon sa mistikal nga pagpangita ilawom ni Alexander I, milapas sa mga pagtulon-an sa Simbahang Orthodox, mahimo gihapon isugyot nga ang mga pangutana sa relihiyon nag-okupar og hinungdanong dapit sa espirituhanong kinabuhi sa mga babayeng Ruso; sa samang higayon, gipaningkamotan sa mga babaye nga atubangon kini nga mga isyu dili sa abstraktong paagi, kondili sa indibidwal ug personal nga paagi[1163] . Kini gayud nga aspeto sa espirituhanong pagpangita sa mga babayeng Ruso—nga angay hatagan og espesyal nga pagtagad—maoy nagdala sa daghang nangita nga kalag sa pakigkita sa mga elder. Dili namo, siyempre, gustong ipasabot nga ang relihiyosong pagpangita natapos sa monastikong kinabuhi tungod lamang sa impluwensya sa usa ka elder; daghan ang nakaabot niini nga desisyon bisan walay espirituhanong giya.

Bag-ohay lang natong gihisgutan ang hinungdanong papel nga gihuptan sa korespondensya sa espirituhanong kasaysayan sa mga Ruso. Ang mga sulat, labaw pa kaysa sa mga gipatik nga buhat, nagpakita sa lain-laing aspeto sa espirituhanong kinabuhi sa manunulat ug nagtanyag sa tagasulat og paborableng kahigayunan nga ipadayag ang ilang kalag – usa ka kinaiya nga kina-iya sa mga Ruso dili lang sa mga dekada 1830 ug 1840 19 ka siglo, apan usab sa ulahing mga panahon – samtang ang pagtubag sa usa ka sulat nagtugot sa usa ka tawo sa pagpakita sa partikular nga pagsalig, pagdani ug pagkasensitibo. Daghang mga tigulang, labi na sa ilang pakigsulat sa mga kababayen-an, kanunay nga nagiya sa mga nagapangita nga kalag pinaagi sa ilang mga sulat; nagpakita kini nga ang ingon nga relihiyoso ug asetikong porma sa paggiya nakapukaw sa mga nakadawat, nga kung dili unta, dili untang mibati og kaisog sa paghimo sa ilang mga pag-ako.

Kini nag-aplikar labi na sa mga edukadong babaye; bisan pa, daghan kaayo ang mga madre nga gikan sa kabaryohan sa mga monasteryo sa kababayen-an. Ang pagwagtang sa serfdom niadtong 1861 adunay dakong epekto sa kahimtang sa kababayen-an sa mga pamilyang mag-uuma. Bisan pa nga nagpadayon gihapon ang mga konserbatibo ug patriyarkal nga mga kostumbre ug tradisyon, sa legal nga pagtan-aw, ang usa ka babayeng mag-uuma—ug labi na gayud ang usa ka balo—nakab-ot og relatibong kagawasan ug independensya pagkahuman sa reporma. Karon, mas kanunay na siyang makahimo og independyenteng mga desisyon, bisan pa batok sa kabubut-on sa mga mas tigulang nga miyembro sa pamilya. Ang kauhaw sa edukasyon, nga kusgan kaayo nga misakop sa tanang sektor sa katawhang Ruso sa ikaduhang tunga sa ika-19 nga siglo sa panahon sa , matubag usab sulod sa usa ka kumbento[1164] . Kini mismo ang mga kumbento sa

---

[1162] Mahitungod sa emansipasyon sa mga babayeng Ruso sa ika-19 nga siglo ug sa ilang pagpangita og edukasyon, tan-awa: Shokhol, K. P. 'On the Development of Higher Education for Women in Russia', sa: ZhMNP. 1912. 8; 1913. 3 ug 7.

[1163] Mahitungod sa kasaysayan sa kulturang Ruso sa unang katunga sa ika-19 nga siglo, girekomenda ang mosunod nga mga buhat: Zamotin, *Romantic Idealism in Russian Society in the 20s and 30s of the 19th Century* (1907); Gershenzon, M. Ang Panahon ni Nicholas I (1910); Barsukov, N. Ang Kinabuhi ug mga Buhat ni M. P. Pogodin. Bol. 1 ug mosunod (1888–1899); Koshelev, A. I. Mga Tala (1884); Filippov, M. M. 'Ang Kapalaran sa Pilosopiyang Ruso', sa: Russkoe Bogatstvo. 1894. Blg. 1, 3, 4, 8, 9; Smirnova, A. I. Mga Tala (1897); 'Mga Relihiyosong Kalihukan sa ilawom ni Alexander I'. Gipatik ni N. Piksanova (1916); Ang Arkibo sa mga Igsoon nga Turgenev. Gieditar sa Akademya sa Siyensya. 4 ka bolyum. (1911–1915); Dubrovin, N. F. 'Ang Atong mga Mistik ug Sektoraryano', sa: Mga Artikulong Ruso 1895–1896; Ang Koleksyon sa Utkinsky (1897); Gershenzon, M. Historical Notes (1910; 2nd ed., Berlin, 1923); Zavitevich, A. S. Khomyakov. 2 ka tomo. (1902); Kornilov, A. The Wandering Years of Mikhail Bakunin (1925); Stankiewicz, N. V. Mga Buhat (1890); Herzen. Ang Miagi ug mga Hunahuna (lain-laing mga edisyon, lakip na sa Aleman); Stepun, F. 'Romantisismo sa Aleman ug ang Pilosopiya sa Kasaysayan sa mga Slavophile', sa: Logos. 16 (1927); Kornilov, A. Ang Sayong Mga Tuig ni Mikhail Bakunin (1915) ug uban pa. Usa ka detalyadong bibliyograpiya (hangtod 1918) sa: Polievktov, M. Emperador Nicholas I: Usa ka Biograpiya ug Salaysay sa Iyang Paghari (1918).

[1164] Sa sinugdanan sa ika-19 nga siglo, sa pagdaghan sa gidaghanon sa mga pribadong imprenta, daghang mga asetikong buhat, mga kinabuhi sa mga santo ug uban pang mga makapabalaan nga libro nahimong laganap. Sukad 1821 paingon, ang journal *Christian Reading* (St Petersburg: Gipatik sa Teolohikal nga Akademya) nag-imprinta og daghang asetikong buhat sa Ruso; ang pipila ka

kababayen-an nga naglunsad og daghang kalihokan sa natad sa pampublikong edukasyon niining panahona, usa ka kamatuoran nga wala pa makadawat og angay nga pagtagad sa akademikong literatura. Malampuson usab sila sa sosyal ug kawanggawa nga mga buhat, nga kanunay duol sa kasingkasing sa mga babayeng Ruso. Sa iyang adlaw-adlaw nga kinabuhi isip mongha, nakakaplag ang usa ka babayeng mag-uuma sa Rusya og mga buluhaton nga pamilyar kaniya gikan sa panimalay sa iyang ginikanan: tanang matang sa buluhaton sa panimalay ug sa sulod sa balay. Masulti nga ang pagsulod sa kumbento nakatagbaw sa iyang espirituhanong pagpangita nga wala magkinahanglan og radikal nga kausaban sa iyang pamaagi sa kinabuhi; sa samang higayon, mipauswag ang iyang katilingbanong kahimtang, ug ang tibuok niyang kinabuhi nakabaton og lawom nga kahulugan. Busa, ang pagtaas sa gidaghanon sa mga babaye nga misul-ob sa habol sa mga kombento dili angay i-atribusyon sa bisan unsang labi ka kusgan nga mga hilig sa askeetismo. Ang kasaysayan sa mga monasteryo sa kababayen-an sa Rusya puno sa mga pananglitan sa labing hugot nga pagka-asketiko, apan sa kadaghanan sa mga monasteryo ang kinabuhi gipadayon sa usa ka kahimtang sa katamtamang pagka-asketiko, diin ang pangunang pagtagad gibutang sa pag-alagad sa kalibutan imbis sa hingpit nga pagbiya niini.

Ang sosyal ug kawanggawa nga buhat nagdula og sentral nga papel sa kinabuhi sa mga monasteryo sa kababayen-an ug mas lapad pa kaysa sa mga kawanggawa nga kalihokan sa mga monasteryo sa lalaki. Gipasabot kini dili lamang sa kalainan tali sa kinaiyahan sa lalaki ug babaye, apan usab sa kamatuoran nga daghang monasteryo sa kababayen-an ang milambo tungod gayud sa ilang sosyal ug kawanggawa nga misyon; niining bahin, nahimo silang mga ehemplo alang sa ubang mga monasteryo ug nakadawat sa pag-ila ug gugma sa mga tawo.

Ang Simbahang Ruso kanunay giakusahan nga gamay ra ang gibuhat niini sa natad sa kultura; ingon tubag, mahimo natong itudlo ang mga kalihokan sa mga monasteryo sa kababayen-an, ug kadaghanan niining mga akusasyon mawagtang ang kahulugan. Tinuod, bisan pa, nga nahunong kalit ang tanan niini sa dihang nakab-ot na sa mga kalihokan ang lig-on nga baruganan ug andam na molambo uban sa talagsaong kalampusan. Alang sa historyador, kini nga natad sa kalihokan nagpabilin nga usa ka wala pa masuhid nga dapit, kay kadaghanan sa may kalabutan nga materyal nawala na, ug dili klaro kung mahimo pa ba kini ipresentar sa komprehensibo ug hingpit nga paagi sa usa ka batakang pagtuon.

Sa kasikatan sa mga monasteryo sa kababayen-an, ang personal nga inisyatibo sa mga asetik ang nagdala sa nag-unang papel; kining mga kombento, masulti pa gani, mitubo sa ilang kaugalingon, gitukod sa katawhan nga walay tabang gikan sa mga awtoridad sa simbahan; ang dungog niini mao nga wala pugngan sa hirarkiya sa simbahan ang pag-abli sa bag-ong mga kombento.

Pagkahuman sa mga lakang sa sekularisasyon niadtong 1764, 1786 ug 1788, sa katapusan sa 1780s adunay 80 na lang ka kombento sa mga babaye sa tibuok Rusya (75 awtorisado ug 5 dili awtorisado). Sa 1810, bisan pa, adunay na 94 ka kumbento sa mga babaye sa Rusya, usa ka numero nga mahimong gamiton nga sinugdanan sa pagtasa sa paspas nga pagdako sa ilang gidaghanon sa ika-19 nga siglo. Upat ka dekada pagkahuman, niadtong 1855, adunay na 129 ka kombento (97 awtorisado ug 32 dili awtorisado) nga adunay 2,508 ka madre ug 6,606 ka nobisa (tan-awa ang Tables X ug XI).

Ang kahimtang sa mga monasteryo sa kababayen-an sa duha ka kategorya lahi kaayo sa kahimtang sa mga monasteryo sa lalaki, una sa materyal nga aspeto ug ikaduha sa ilang internal nga organisasyon. Ang mga monasteryo sa lalaki nga gipondohan sa estado mas maayo ang kahimtang pinansyal kaysa sa mga dili gipondohan sa estado. Sa mga monasteryo sa kababayen-an, bisan pa, dili kaayo kini mapansin; sa tinuod, ang mga monasteryo sa kababayen-an nga dili gipondohan sa estado kasagaran mas dato kaysa sa mga gipondohan sa estado. Hapít tanan bag-ong natukod nga monasteryo sa kababayen-an, nga gitukod sa personal nga inisyatibo sa ilang mga nagtukod nga babaye, sa sinugdan giisip nga dili gipondohan sa estado; ang nagtukod—o, kung dili kasagaran, ang lalaking nagtukod—sa ingon nga monasteryo magbilin og mabalhin ug dili mabalhin nga kabtangan niini. Dugang pa, sa mga monasteryo sa kababayen-an, pinasikad man sa pondo sa estado o dili, kanunay nga mas daghan ang mga madre kaysa sa mga monasteryo sa lalaki, busa bisan pa sa mga monasteryo nga gipondohan sa estado, mas daghan ang mga madre ug mga nobyis kaysa sa gilatid sa mga regulasyon sa kawani. Kung atong hunahunaon usab nga ang mga monasteryo sa lalaki nakadawat og mas daghang generoso nga suporta gikan sa estado kaysa sa mga monasteryo sa babaye, klaro nga ang madre superiora sa usa ka monasteryo sa babaye adunay mas gamay nga kantidad nga magamit matag

mga asetikong buhat gipatik sa Optina Hermitage. Tan-awa ang Kapitulo XV. Niadtong 1860s, ang mga teolohikal nga magasin nagsugod sa paghisgot dili lamang sa mga akademikong isyu kondili naghatag usab og dakong pagtagad sa mga kontemporaryong espirituhanong lihok ug popular kaayo sa mga probinsya.

residente kaysa sa prior sa usa ka monasteryo sa lalaki. Apan, tungod kay ang mga monasteryo sa kababayen-an malampuson kaayo sa pagpadagan sa ilang kaugalingong umahan (pagdala og mga baka sa gatas ug manok, ug pagtatanom og mga gulay), nakapadako sila pag-ayo sa ilang kita, busa nga napunô ang kalainan sa pinansyal nga kahimtang sa mga monasteryo sa lalaki ug babaye. Apan gamay ra kaayo ang pondo alang sa pag-atiman sa mga madre ug mga nobis sa mga monasteryo sa kababayen-an, kay gigasto nila ang kadaghanan sa ilang tinuig nga kita gikan sa uma alang sa sosyal ug kawanggawa nga mga katuyoan. Si Archimandrite Pimen, nga pamilyar na nato, naghatag sa iyang *Memoirs* og pipila ka makapaikag kaayo nga detalye bahin sa kinabuhi sa komunal nga mga kombento sa Diyosesis sa Moscow sa panahon nga siya nagsilbi isip dekano sa mga kombento. Kining mga memoir gikan sa ulahing bahin sa 1860s ug naglangkob og daghang impormasyon mahitungod sa pinansyal nga kahimtang sa mga kombento sa kababayen-an.

Ang Konbento sa Anosino-Borisoglebsky usa ka komunal nga konbento niadtong 1860s, nga adunay 180 ka madre ug nobisa nga nagpuyo didto; gitukod kini niadtong 1823, ug niadtong panahona mga 10 ra ka madre ang nagpuyo didto. Sa 1860s, ang tinuig nga kita sa kombento miabot sa 5,000–6,000 ka rubles; kini nga kantidad gikan sa mga donasyon sa mga matinud-anon ug kita gikan sa mga workshop sa paghimo og puntas, usa ka gatasanan, ug usa ka manukan; ang kombento adunay usab usa ka tanaman sa gulay, diin ang ani giserbi sa lamisa sa kombento. Gawas pa niini tanan, ang kombento nagpadagan og usa ka ospital ug usa ka panimalay para sa mga tigulang nga igsoon.

Ang Konbento sa Spaso-Borodinsky usa usab ka komunal nga komunidad, nga nagpuy-an sa 170 ka madre ug mga nobisa; gitukod kini niadtong 1830, ug sa sinugdan 12 ka madre ang nagpuyo didto; ang tinuig nga kita sa kombento miabot sa 5,000 ka rubles ug naglangkob, usab, sa mga donasyon gikan sa mga matinud-anon ug kita gikan sa mga umahan sa kombento; wala'y mga kawanggawa nga institusyon sulod sa kombento.

Ang Trinity-Odigitria Zosima Women's Hermitage, usa ka komunal nga kombento, gitukod niadtong 1826; niadtong panahona, mga 40 ka madre ang nagpuyo didto, samtang sa ulahing bahin sa 1860s adunay na 160 ka madre ug nobisa; ang tinuig nga kita sa kombento miabot sa 4,000 ka rubles, nga naglangkob sa mga donasyon ug kita gikan sa umahan sa kombento ug usa ka dako nga propriedad nga nagmugna og kita sa Moscow nga gihatag sa kombento. Kini nga kombento wala magbuhat og bisan unsang espesipikong sosyal o kawanggawa nga kalihokan.

Ang Konbento sa Spaso-Vlacherna, nga naglihok ubos sa usa ka komunal nga charter, gitukod niadtong 1854; sa ulahing bahin sa 1860s, adunay na kini 170 ka madre ug nobisa; ang tinuig nga kita sa kombento miabot sa hangtod 5,000 ka roubles ug naglangkob, usab, sa mga donasyon ug kita gikan sa umahan sa kombento ug sa kabtangan nga nagmugna og kita sa Moscow. Kini nga kombento, usab, wala magbuhat og bisan unsang partikular nga mga kalihokan sa kawanggawa.

Ang Orden sa mga Madre sa Banal nga Krus, nga gipangulohan sa usa ka komunal nga charter, natukod niadtong 1856 ug naglangkob sa 100 ka madre; ang tinuig nga kita sa kombento nagagikan sa mga donasyon ug miabot sa mga 2,000 ka rublo; ang orden nagpahigayon og usa ka libreng eskwelahan nga gisudlan sa 30 ka batang babaye.

Ang unang upat sa mga kumbento nga gihisgutan dinhi nagpadayon usab og mga monastikong panimalay sa bisita, nga wala magmugna og kita[1165] .

Kini nga mga pananglitan dili lang tipikal sa Diyosesis sa Moscow, apan usab sa daghang mga kombento sa kababayen-an sa tibuok Rusya sa tunga-tunga sa ika-19 nga siglo. Kini usa ka panahon nga ang mga kombento bag-o pa lang nagsugod sa ilang sosyal ug kawanggawa nga mga kalihokan. Apan, kung susihon nato ang mga taho sa Punong Prokurador sa Balaang Sinodo alang sa 1880s o ang mga paghulagway sa mga diyosesis nga may kalabotan niining panahona, mogawas ang usa ka hingpit nga lain nga hulagway[1166] . Niadtong 1887, pananglitan, ang mga monasteryo nagdumala sa 93 ka ospital ug 66 ka panimalay para sa mga tigulang, diin duha ka ikatulo niini gipadagan sa mga monasteryo sa kababayen-an, samtang adunay 469 ka monasteryo sa mga lalaki niadtong panahona ug 202 ra para sa kababayen-an (report para sa 1887). Sa mga dekada 1880 ug 1890, sa panahon sa paghari ni Alexander III (1881–1894), sa dihang gidasig sa gobyerno ang pagtukod sa mga eskwelahan sa parokya, gibuksan ang ingon nga mga eskwelahan sa halos tanang

[1165] Pimen. Op. cit., pp. 309–311.

[1166] Makita ang mubo nga paghulagway sa mga diyosesis, kauban ang estadistikal nga datos, sa PBE; kini gikompila base sa opisyal nga mga materyales. Ang laing importante nga tinubdan mao ang *Diocesan Reports*, nga gisugdan pagmantala sa halos tanang diyosesis sa ikaduhang tunga sa ika-19 nga siglo.

kumbento sa mga madre, kasagaran alang sa mga batang babaye, ug kanunay gipondohan sa maong mga kumbento mismo[1167] .

Usa ka maayong pananglitan sa hinay-hinay nga pag-uswag sa laganap nga buhat sa kalooy mao ang kasaysayan sa Konbento sa Balaang Birhen Lesninsky (hangtod 1914 sa Probinsya sa Sedlets sa Kasadpan sa , Rusya (karon Poland. – nota sa tighubad), duol sa lungsod sa Biała)[1168] . Niadtong 1683, duol sa baryo sa lasang sa Lesny (sa distrito sa Biała), duha ka mag-uuma nga magbalantay nakakaplag og ikon sa Inahan sa Dios sa lasang, diin misidlak ang katingalahang kahayag. Ang ikon gihulma gikan sa pula nga bato ug naglarawan sa Labing Balaang Birhen uban sa Bata nga Kristo sa iyang tuo nga bukton ug usa ka libro sa iyang wala; sa ibabaw sa libro adunay salampati, simbolo sa Espiritu Santo. Sa kinatibuk-an, usa ka talagsaong komposisyon. Gidala sa mga pari nga Griyegong Ortodoks ang ikon sa simbahan sa baryo sa Bukovychi, diin kini gidayeg kaayo sa mga lumolupyo sa kasikbit nga mga baryo. Pipila ka tuig pagkahuman, usa ka Romano Katolikong monasteryo nga gipahinungod kang San Pablo ang gitukod sa lugar diin nakaplagan ang ikon, ug gisugo sa mga awtoridad sa Poland (ang rehiyon kabahin sa Poland niadtong panahona) nga ibalhin ang ikon ngadto niini nga monasteryo. Sa paglabay sa panahon, ang lokal nga populasyon mibali sa Unyon. Niadtong 1863, pagkahuman sa Pag-alsa sa mga Polako, gisirado sa gobyernong Ruso ang Romano Katolikong monasteryo sa Lesno tungod sa suporta nga gihatag niini sa mga rebelde, apan ang simbahan sa monasteryo, kauban ang tanan nga mga ikon, nagpabilin sa kamot sa mga Uniate. Pagkahuman sa 1875, daghang parokya sa Uniate sa rehiyon – ang uban boluntaryo, ang uban ubos sa presyur sa gobyerno – mibalhin gikan sa Unyon ngadto sa Simbahang Ortodokso sa Rusya; niadtong 1881, ang simbahan sa parokya sa Lesno nahimong Griyego-Ortodokso usab. Tungod kay ang karaang mga bilding sa Monasteryo ni San Pablo nagbarug pa niadtong panahona, nagpasiya si Arsobispo Leontius nga magtukod og komunidad sa mga madre sa Lesno. Busa, niadtong 1884, natukod ang Komunidad sa Balaang Inahan sa Dios.

Lisod ang unang mga tuig sa paglungtad niini alang sa superyor ug sa lima ka mga madre, kay wala gyud'y kuwarta ang komunidad. Apan ang superyor, si Inahan Ekaterina, nga natawo nga Kondesa Efimovskaya (namatay niadtong 1925 sa Serbia), usa ka masigla ug maalamon nga babaye. Sa sinugdanan, napugngan ang kinabuhi sa komunidad tungod sa tensiyon sa ilang relasyon sa lokal nga populasyon, diin kadaghanan kanila miyembro sa Simbahang Uniate. Si Sister Ekaterina ug duha o tulo pa ka ubang mga madre adunay medikal nga pagbansay, ug ang ilang buhat sa kalooy naglangkob sa pag-atiman sa mga masakitong mag-uuma. Usa ka paningkamot ang gihimo aron magbukas og eskwelahan para sa mga bata, ug kini milampos. Sulod lang sa duha ka tuig, ang mga madre nagtudlo na sa 80 ka mga bata nga nagkalain-laing relihiyon.

Niadtong 1889, ang komunidad sa Lesninskaya nahimong usa ka panimalay nga monasteryo para sa mga babaye, ug ang iyang superyor nahimong abadesa. Ang monasteryo mitubo og paspas, ug sa 1914, kini nagpuy-an sa 20 ka madre ug 300 ka mga nobisa[1169] ug postulante; daghan ang nagpabilin nga mga nobis sa taas kaayo nga panahon, tungod kay ang abadesa, si Inahan Ekaterina, wala magdali sa pagtuli sa mga madre ug motugot ra kon hingpit na siyang napasiguro nga ang madre nga nangayo og pagtuli espirituhanong hamtong na alang niini. Sa paglabay sa 25 ka tuig (1889–1914), ang kaniadto gamay nga komunidad sa mga madre mitubo ngadto sa usa ka dako nga kombento, nga nagpadagan og usa ka ospital, usa ka panimalay para sa mga tigulang nga babaye, ug usa ka libreng klinika para sa outpatient nga naghatag og tambal – ang outpatient nga pag-atiman sa mga masakiton nahimong labi ka laganap – ug, dugang pa, ang kombento, gamit ang kaugalingong pondo, naghatag og medikal nga pagbansay sa mga madre ug mga nobisa nga nagtrabaho niining mga medikal nga institusyon. Gawas sa mga eskwelahan para sa mga bata, gibuksan usab ang usa ka sekondaryang eskwelahan nga nagtanyag og pagbansay sa nagkalain-laing mga pangnegosyo, ug ang mga magtutudlo niini nga eskwelahan gipahimulosan usab sa edukasyon sa gasto sa kombento. Ang mga madre ug mga nobisa nagtukod og usa ka workshop sa pag-bind sa libro, usa ka eskwelahan sa pagtudlo sa pagbordar, usa ka workshop sa paghimo og sapatos ug usa ka workshop sa paghimo og kasuotan sa simbahan, ingon man

[1167] Sa kasubo, ang 'Mga Taho sa Punong Piskal' dili karon magamit nako; kaniadto, sa wala pa ang 1943, nakahimo ko og lain-laing estadistikal nga kuha gikan niini, apan kini kulang kaayo, busa karon makasalig na lang ko sa pipila ka nagkalat nga nota sa akong mga papel ug sa akong kaugalingong panumduman.

[1168] Ang akong tinubdan mao ang 'A Brief History of the Holy Virgin Mary Monastery in Lesnino' (usa ka typewritten nga manuskrito nga gikompila niadtong 1925 sa Serbia sa Hopovo Monastery ni Abbess Nina, kaniadto nga abbess sa Lesnino Monastery).

[1169] Mahitungod sa mga monghe nga nagsul-ob sa ryas, tan-awa ang Kapitulo IX.

usa ka workshop sa pagpintal og mga ikon; ilang gipalambo ang usa ka maayong tanoman nga adunay greenhouse ug usa ka tanaman sa gulay, ug nagtukod og usa ka apiaryo, usa ka dairy farm ug usa ka manukan. Sa dili pa ang 1914, nagtukod ang kombento og upat pa ka gagmay nga komunidad sa duol, kompleto sa mga eskwelahan, parmasya, ug medikal nga sentro. Tanan niining mga buhat sa kalooy, siyempre, nanginahanglan og pondo. Gikilala sa gobyerno ang dakong kaayohan sa buhat sa mga madre sa kini nga kumbento alang sa misyon nga Orthodox taliwala sa populasyon sa Poland, ug sa 1914, gihatag na ang 1,200 ka dessiatines nga tanoman ug upat ka umahan alang sa paggamit sa kumbento. Niadtong 1914, ang pondo sa kombento misuporta sa duha ka pampublikong eskwelahan, duha ka kolehiyo sa pagbansay sa magtutudlo, usa ka sekondaryang eskwelahan, usa ka kolehiyo sa agrikultura, ug usa ka ampunan.

Sa pagsugod sa Gubat sa Kalibutan, gipugos sa mga awtoridad ang mga madre ug mga nobisa nga mobiya sa kumbento ug mobalhin sa ubang mga kumbento. Usa ka dagkong grupo sa mga madre gihatagan og kumbento sa Bessarabia, diin nagtukod sila og duha ka eskwelahan sa parokya ug usa ka kolehiyo sa agrikultura. Niadtong 1920, kining grupo sa mga madre, nga gipangulohan ni Inahan Nina, ang abadesa sa Lesninsky Convent, nakadawat og imbitasyon nga mobiyahe paingon sa Serbia ug magpuyo didto sa gibyaan nga Monasteryo sa Khopov. Samtang ang mga madre nag-atubang og lain-laing kalisdanan sa gobyerno sa Romania—nga nagduda sa mga kalihokan sa monasteryo, ug nagtan-aw niini ingon usa ka babag sa ilang palisiya sa pag-Romanianisa sa populasyon sa Bessarabia— Gidawat ni Abadesa Nina ug sa mga madre sa iyang kumbento ang imbitasyon ug mibalhin sila sa Monasteryo sa Hopov (duol sa lungsod sa Novi Sad). Tungod sa limitado nga kapanguhaan, ang Monasteryo sa Lesninsky Hopov nakapadayon lamang sa pagpadagan sa usa ka ampunan didto.

Ang kasaysayan sa Lesninsky Monasteryo tipikal sa daghang kombento sa ika-19 nga siglo. Klaro nga ang ilang sosyal ug kawanggawa nga buhat labi nga gipasidunggan sa gobyerno, tungod kay kini gitan-aw niini ingon usa sa mga paagi sa pagtuman sa politikal nga misyon sa Simbahan ug busa naghatag kini og pinansyal nga suporta sa mga kombento. Apan bisan pa sa purong eklesiastikal nga panan-aw, kini nga kombento nagtudlo sa husto nga direksyon sa iyang mga paningkamot, ug ang tanan niyang mga kalihokan nag-alagad sa kaayohan sa katawhan.

Ingon pa nga dugang pananglitan, atong tan-awon ang kasaysayan sa Novo-Tikhvin Convent sa Urals, duol sa Yekaterinburg. Niadtong 1799, natukod didto ang usa ka gamay nga komunidad sa mga madre, nga nahimong usa ka komunal nga kumbento niadtong 1809. Pag-abot sa 1900, nahimong usa na kini ka dako nga monasteryo nga adunay unom ka simbahan ug daghang mga bilding nga bato, nga naghatag og puy-anan alang sa 450 ka madre ug mga nobisa. Tungod kay ang kombento nagpanag-iya og duha ka umahan, nakapadayon kini sa pagpadagan sa usa ka parokyal nga eskwelahan, usa ka ampunan, usa ka ospital, ug usa ka panimalay para sa mga tigulang. Ang buhat sa kalooy sa kombento gisuportahan sa mga matinud-anong sumusunod pinaagi sa ilang daghang donasyon[1170] .

Aniay duha ka dugang nga mga pananglitan nga nagpakita sa mga inisyatibo sa mga madre nga gikan sa kabaryohan.

Sa lasang duol sa Zadonsk, diin kanunay nag-ampo si San Tikhon sa Zadonsk sa hilom nga pag-inusara, gitukod ang usa ka kapilya niadtong 1813. Pipila ka mga babaye, kadaghanan gikan sa duol nga baryo sa Tyumino, nagpuyo sa gagmay nga payag duol niini; pag-abot sa 1827, misaka na ang ilang gidaghanon ngadto sa 50. Gigugol nila ang ilang panahon sa pag-ampo ug paghabi – paghabi og lino – ug mipili sila og usa ka superyora gikan sa ilang kaugalingon. Niadtong 1860, tungod sa inisyatiba sa mag-uuma nga babaye nga si E. P. Bogareva, gihatagan kining kolonya og kahimtang isip usa ka kapatiran sa mga madre, ug pito ka tuig pagkahuman kini nahimong usa ka komunal nga kombento.

Sa maong Diyosesis sa Voronezh, sa baryo sa Troitskoye (Distrito sa Novokhopersky), natukod ang usa ka komunidad sa mga madre nga gilangkoban sa 20 ka babayeng mag-uuma; niadtong 1878, gamit ang ilang kaugalingong pondo, nagtukod sila og simbahan, samtang ang usa ka adunahan nga biyuda nga mag-uuma, si H. E. Pashkova, mipalit og usa ka luna sa yuta ug nagtukod og usa ka puy-anan nga balay aron mag-

[1170] Deskripsyon sa Diyosesis sa Yekaterinburg, sa: PBE. 5. p. 353; Bulgakov. p. 65. Sa Diyosesis sa Vladimir, pananglitan, tulo ka kapatiran sa mga madre ang natukod tali sa 1895 ug 1899 (PBE. 2. p. 625), bisan pa nga adunay na unom ka monasteryo sa mga babaye didto niadtong panahona, usa niini—ang Pokrovsky Monasteryo sa lungsod sa Pereyaslavl—adunay labing menos 350 ka madre ug nobisa niadtong 1899; kini nagpadagan og ospital, usa ka panimalay para sa mga tigulang ug usa ka eskwelahan. PBE. 3. pp. 619, 624, 625.

uban nga puy-an sa mga madre. Niadtong 1890, ang komunidad giila sa Balaang Sinodo ug niadtong 1895 nahimong usa ka komunal nga kombento[1171] .

Sa Diyosesis sa Tambov, adunay 13 ka monasteryo sa mga babaye niadtong 1887, diin 10 niini mao ang mga komunidad sa mga igsoon sa sayong mga tuig sa ilang paglungtad; ang unang komunidad gitukod niadtong 1783, sa dihang usa ra ka monasteryo sa mga babaye ang naa sa diyosesis (gitukod niadtong 1690). Sa Diyosesis sa Penza, 10 sa 11 ka monasteryo sa kababayen-an orihinal nga mga komunidad[1172] .

Sama sa nahisgutan na, *ang 23 ka bag-ong monasteryo sa kababayen-an nga mitumaw sa ika-19 nga siglo mitubo gikan niining mga komunidad. Gawas sa pipila ka eksepsyon, kini nga mga komunidad misunod sa usa ka komunal nga lagda. Kanunay kini mitumaw sa inisyatibo sa tagsa-tagsa ka asketiko. Magkatigom ang mga babaye ug mga batan-ong babaye aron maghimo og lain-laing pananahi, nga magsugod ug matapos sa komunal nga pag-ampo; samtang nagtrabaho, ang mga makabasa mubasa sa tingog sa mga teksto sa pagka-asketiko – ang kinabuhi sa mga santo ug uban pa. Sa ulahi, motukod ang usa ka komunidad diin mag-uban puyo ang mga madre. Sila nagpuyo sa kita gikan sa pagbaligya sa mga butang nga ilang gihimo. Ang komunal nga pag-ampo ( ) hinay-hinay nga misangpot sa pagpatuman sa husto nga monastikong pagsimba; ang Banal nga Misa gisaulog sa mga pari gikan sa silingang parokya. Sa katapusan, ang mga igsoon nga babaye nangayo sa Siyudad (Synod) nga usbon ang ilang komunidad ngadto sa usa ka monasteryo para sa mga babaye. Ang uban kanila mipasa sa mga monastikong panata, samtang ang uban nagpabilin nga mga sister nga nagsul-ob sa habito o mga nobis sa dugay nga panahon. Ang ingon nga mga komunidad kasagaran makadani sa atensyon sa obispo sa diyosesis, nga usahay siya mismo ang mosugyot sa pagbag-o sa komunidad ngadto sa usa ka kumbento.*

Pananglitan, niadtong 1823, natukod ang Konbento sa Borisoglebsky sa baryo sa Anosino (Gobernadorato sa Moscow). Ang nagtukod niini mao si Prinsesa Evdokia Meshcherskaya (natawo niadtong 1774), nga natawo nga Tyutcheva. Nangasawa siya kang Prinsipe Meshchersky, nga namatay tungod sa trangkaso duha ka bulan human sa kasal. Pipila ka tuig pagkahuman, usa ka gamay nga grupo sa mga babaye (nga tanan iyang mga ulipon) ang nagtigom sa palibot sa prinsesa sa iyang panimalay sa Anosino; nagpuyo sila sa eksaktong klase sa kinabuhi nga among gihulagway sa ibabaw; Sulod sa daghang katuigan, gihandom sa prinsesa ang damgo nga himuon nga monasteryo sa kababayen-an ang iyang gamay nga komunidad. Ang iyang mga sulat kang Obispo Anthony sa Voronezh ug Arsobispo Filaret sa Moscow naglangkob sa usa ka makapaikag kaayo nga salaysay sa kasinatian sa tawo. Sa katapusan, malampuson siya sa paghimo sa iyang komunidad nga usa ka monasteryo sa kababayen-an; nahitabo kini niadtong 1823.

Gibilin sa prinsesa ang iyang panimalay sa iyang anak nga babaye ug gipahinungod niya ang iyang kaugalingon sa kinabuhi sa monastiko. Nangayo siya kang Arsobispo Filaret nga magtudlo og usa ka abbess para sa bag-ong kombento ug tugutan siya nga magpabilin didto. Apan, gisalikway sa arsobispo ang iyang hangyo, nga miingon nga wala siyay angay nga abbess, ug gitudlo siya mismo isip pansamantalang superyor sa komunidad; ang iyang tonsura isip madre gipahunong. Ang bag-ong kombento nagpuyo estrikto subay sa komunal nga lagda. Sa iyang pagbuhat, wala magbulag ang prinsesa sa iyang kanhing mga ulipon (nga ang uban niini nagsul-ob na og habol). Usa ka tuig pagkahuman, kalit siyang nakadawat og imbitasyon nga motungha sa atubangan sa arsobispo ug isaysay kaniya ang kinabuhi sa kombento. Nailhan si Filaret sa iyang pagka-istrikto, ug ang nahadlok nga prioresa mibyahe paingon sa Moscow. Didto gisultihan siya nga sa sunod adlaw moadto siya sa simbahan, diin ang Kanyang Kagalang-galang nga Arsobispo magsaulog sa Balaang Liturhiya. Niadto siya didto nga walay pagduda, ug atol sa serbisyo gisultihan siya nga, subay sa iyang gipadayag nga tinguha kaniadto, ang Kanyang Kagalang-galang mismo ang magtunsoy kaniya isip usa ka rasophore nga madre. Sa sunod adlaw, gitudlo ni Filaret si Madre Evgenia (ang iyang bag-ong monastikong ngalan) isip abbess sa kombento. Gidumala niya ang kombento sulod sa 14 ka tuig ug namatay siya niadtong 1837. Niadtong mga katuigan, gipaningkamotan niya nga mas hugot pa nga masunod ang mga lagda sa komunidad sulod sa kombento. Ug tingali kini gayud ang nakadani sa mga babaye nga nangita og monastikong ascesis ngadto sa iyang kombento: 40 ka tuig pagkahuman, ang kombento nahimong puy-anan sa 180 ka madre ug nobisa[1173] .

[1171] Deskripsyon sa Diyosesis sa Voronezh, sa: PBE. 3. pp. 866, 867.

[1172] Bulgakov. pp. 97, 89.

[1173] Si Abadesa Evgenia, nagtukod sa Borisoglebsky Komunal nga Kumbento para sa mga Babaye, sa: Readings. 1875. 2; makita usab didto ang iyang mga sulat; cf.: Pimen. Op. cit. p. 309.

Ang Konbento sa Spaso-Borodinsky gitukod sa susamang paagi ni M. M. Tuchkova, ang balo sa usa ka heneral nga niapil sa Gubat sa 1812[1174] Ang Komunidad sa mga Madre sa Banal nga Krus (duol sa Moscow) gitukod sa mag-uuma nga babaye nga si P. R. Savatyugina; Ang Konbento sa Usman (duol sa lungsod sa Usman sa Voronezh Governorate) natukod niadtong 1799 tungod kang N. Fedorova, ang 'anak nga babaye sa mayor', nga sa iyang kaugalingong gasto mibangun pag-usab sa dili na magamit ug naguba nga konbento ug gihawa ang iyang kabtangan ngadto sa nabangunang monasteryo[1175] .

Ang pagtukod sa bag-ong mga kumbento ug kapatiran sa mga madre, siyempre, dili kanunay nga dali o hapsay, tungod kay ang burukrasya sa Administrasyong Sinodal sa ika-19 nga siglo mas grabe pa kaysa sa mga institusyon sa estado. Pananglitan, sa dihang ang madre nga si Paraskeva Zagrebennaya, gikan sa Anosino-Borisoglebsky Convent nga atong nailhan na, naghukom sa pagtukod og usa ka hermitage sa Diyosesis sa Vladimir, ang korrespondensya bahin niini milungtad og kapin sa upat ka tuig[1176] .

Usahay, ang ingon nga mga komunidad sa mga madre natukod uban sa tabang sa mga elder, nga sa ika-19 nga siglo naghatag og dakong pagtagad sa espirituhanong giya sa mga babayeng Ruso nga nagapangita sa relihiyon, aron ipaila sila sa kinabuhi sa simbahan.

Usa sa mga unang nagtrabaho niini nga natad mao si elder Zosima Verkhovsky. Sa ikaduhang tunga sa ika-18 nga siglo, usa ka grupo sa mga asketiko ug eremita nga nagpuyo sa labing hugot nga kinabuhi ang nangitag dalangpan sa daghang kakahoyan sa Bryansk (dugang pa ang hisgotan bahin kanila sa sunod nga kapitulo); kini nga mga asketiko naa sa espirituhanong pakig-uban kang Elder Paisius Velichkovsky sa Moldavia. Lakip sa uban, si Elder Adrian nag-alagad dinhi uban sa iyang mga disipulo. Usa kanila mao si Zacharias Verkhovsky, anak sa usa ka opisyal nga taas og ranggo, kanhi opisyal ug usa ka maharlika. Ang mga hermitahan sa mga monghe kanunay giatake sa mga palaboy-laboy ug tulisan, nga nagtuo nga ang bulawan ug pilak—nga gidala sa mga tawo nga nangayo sa ilang giya ug tambag—gitago sa yano nga mga payag sa mga asketiko. Ang kini nga pagdaugdaug sa ulahi nahimong dili na makaya, mao nga nagpasiya si Elder Adrian ug si Zachary nga mobiya sa lasang. Tungod kay nadawat na ni Adrian ang imbitasyon gikan kang Gabriel, Metropolita sa St Petersburg ug Novgorod, nga moanha kaniya ug motabang sa pag-ayo sa pipila ka mga monasteryo, mibiyahe siya paingon sa St Petersburg kauban si Zacharias. Gikasaligan ni Metropolita si Adrian sa buluhaton nga ipatuman ang usa ka monastikong lagda sa Konevsky Monasteryo sa Diyosesis sa St Petersburg. Gisugat siya ni Zacharias ug didto siya gipahimo nga monghe, nga gitawag og Zosima. Nabilin siya sa maong monasteryo sulod sa hapit napulo ka tuig ubos sa espirituhanong giya sa tigulang nga si Adrian, ug unya misulod sa kahiladman sa lasang, nga nangita og kahilom ug pag-ampo. Sa ulahi, sa usa sa iyang mga sulat, gihulagway ni Zosima ang sulod nga kahimtang sa usa ka tawo nga nagahin sa iyang kaugalingon sa kinabuhi sa eremita ug pag-ampo, aron makab-ot ang hingpit nga pagbiya sa kalibutan ug aron mabati nga siya nagatindog sa atubangan sa Panahon sa Dios[1177] .

Pagkahuman niini, si Zosima, kauban ang monghe nga si Vasilisk, mibyahe paingon sa layo nga Siberia. Nipuyo sila sa daghang kakahoyan duol sa lungsod sa Turinsk. Si Vasilisk nagpuyo sa hingpit nga pag-inusara ug kahilom, samtang si Zosima usahay mobisita sa mga kasikbit nga baryo aron magpalit og pagkaon. Milabay ang baynte ka tuig sa ingon ani nga paagi. Ang mga tawo sa kasikbit nga mga baryo nakaila kang Zosima ug kanunay siyang mangayo og espirituhanong giya. Usa ka adlaw, usa ka balo ang miduol kang Zosima nga nangayo nga siya ilakip sa iyang espirituhanong pag-atiman. Human sa daghang paghangyo, gitugotan siya ni Zosima nga mopuyo sa usa ka baryo nga mga 30 ka verste (mga 25 km) gikan sa iyang hermitage ug makigstorya kaniya didto panagsa. Unya miabot ang uban pang mga babaye nga nangita usab og espirituhanong tabang ug tambag. Ug busa, pagkahuman sa pipila ka panahon, natigom ang usa ka grupo

---

[1174] Pimen. Op. cit. pp. 310, 288.

[1175] Ibid. p. 310; PSZ. Blg. 19110.

[1176] Dobronravov, V. G. 'Ang Hermitage sa Svyatoezersk', sa: Proceedings of the Vladimir Scientific and Archival Commission. 11 (1909). p. 60. Kung ang nagtukod sa kumbento adunay koneksyon sa St Petersburg, mas paspas ang dagan sa mga butang; cf., pananglitan, ang kasaysayan sa pagtukod sa Komunidad sa mga Igsoon nga Babaye sa Vladimir (Diyosesis sa Moscow), nga gitukod ni Prinsesa V. B. Svyatopolk-Chetvertinskaya. Solovyov, I. 'Ang Komunidad sa Kababayen-an sa Vladimir', sa: Russian Yearbook 1898. 49. pp. 869–885; ang buhat naglangkob og daghang makapaikag nga detalye gikan sa adlaw-adlaw nga kinabuhi sa komunidad.

[1177] Kini nga katingalahang sulat gimantala sa biograpiya sa tigulang Vasilisk († 1824): *Ang Kinabuhi sa Monghe ug Eremita Vasilisk* (1849) (sa kasubo, wala ko kini ma-access), ug sa mga sipi sa: Pimen. *Piniling mga Buhat*, p. 298. Kini tingali mao ang traktado nga 'Mahitungod sa Epekto sa Mental nga Pag-ampo', nga apil sa manuskrito nga 'Salaysay ni Amahan Vasilisk'; cf. Popov, N. 'Deskripsyon sa mga Manuskrito sa Moscow Simonov Monasteryo', sa: Readings. 1910. 3. p. 53.

nga mga 40 ka babaye; nagporma sila og usa ka komunidad ug, ilawom sa espirituhanong giya ni Zosima, nagkinabuhi sa pagpanginabuhi sa kamot ug pag-ampo. Ang mga tigulang nga sila Zosima ug Vasilisk, pagkahuman sa ilang pakigkonsulta sa usag usa, nakahukom nga mas maayo kung kining komunidad mahimong usa ka tukmang monasteryo. Ang mga bilding sa gisirad-an nga kombento napreserbar sa lungsod sa Turinsk. Si Elder Zosima, nga mga 60 anyos na, mibyahe og lisod ug taas paingon sa St Petersburg aron makakuha og permiso sa pagtukod og kombento sa mga babaye sa Turinsk. Nakakuha si Zosima og pagtugot, apan ang obispo sa diyosesis nagbutang og lain-laing babag sa agi sa tigulang. Busa, nagpasiya si Zosima nga mobiyahe paingon sa Rusya uban sa iyang espirituhanong mga anak nga babaye, sa paglaum nga matuman niya ang iyang plano didto. Kadaghanan sa komunidad misunod kaniya. Niadtong 1826, miabot sila sa Moscow. Usa ka adunahan nga balo nga ginganlan og Bakhmetieva ang midawat sa mga madre sa iyang balay; sa ulahi mibalhin sila sa iyang propriedad sa daplin sa Moscow, nga ang usa ka bahin niini gihatag sa balo alang sa pagtukod sa usa ka kumbento. Busa natukod ang Trinity Hermitage, nga kasagaran usab gitawag nga Hermitage ni Zosima. Nagpadayon si Elder Zosima sa paghatag og espirituhanong giya sa komunidad ug namatay siya niadtong 1833. Niadtong 1856, ang Hermitage ni Zosima giusab ngadto sa usa ka kombento nga adunay komunal nga lagda[1178] .

Ang Konbento sa Dmitrievsky sa baryo sa Troekurov (Tambov Governorate) mitumaw usab gikan sa usa ka komunidad sa mga madre (*1853–54), nga giusab ngadto sa usa ka komunal nga konbento niadtong 1871. Ang nagtukod sa komunidad mao ang istrikto nga asetik ug eremita nga si Ilarion Fokin (1758–1853); sa sinugdan gipraktis niya ang iyang pagka-asketiko sa Habagatang Rusya (duol sa Kyiv), unya sulod sa pipila ka tuig naglibot-libot siya gikan sa usa ka monasteryo ngadto sa lain—usa ka praktis nga kasagaran kaayo sa ika-19 nga siglo—ug sa katapusan, niadtong 1824, mipuyo siya sa baryo sa Troekurovo, diin ang mga tawo misugod sa pagduol kaniya alang sa tambag ug espirituhanong giya. Naghatag sila kaniya og kuwarta, nga gigamit ni Hilarion aron mapalit ang usa ka luna sa yuta ug pagtukod og balay alang sa komunidad sa mga madre[1179] .*

Sa kasaysayan sa espirituhanong pag-atiman sa mga babayeng Ruso, usa ka talagsaong dapit ang giangkon sa Banal nga Kuma Seraphim sa Sarov († 1833)[1180] . Ang komunidad sa Kazan Diveyevo[1181] , nga gitukod niadtong 1780, sulod sa daghang katuigan mao ang labing suod nga nalambigit kang Banal nga Kuma Seraphim sa sulodnong relihiyoso ug asetikong kinabuhi. Nagtukod pa siya og usa ka komunidad nga puro babaye – ang Melnichnaya. Niadtong 1842, nagsanib kini aron maporma ang Seraphim-Diveyevo Community, nga sa ulahi, niadtong 1861, nahimong Seraphim-Diveyevo Convent. Duha pa ka monasteryo sa maong dapit ang naa sa espirituhanong paggiya ni San Seraphim: ang Pokrovsky Convent (sa lungsod sa Ardatov) ug ang Spaso-Zelenogorsky Monasteryo. Ilang tanan nailhan kaayo sa ilang istriktong pagsunod sa lagda sa monastiko – nga gipakita sa hingpit nga komunal nga pagpuyo, praktis sa askétiko ug husto kaayo nga pagsunod sa liturhikal nga han-ay; labi na gayud nga bantog ang Konbento sa Serafimo-Diveyevo.

Usa pa ka bantugang tigulang sa ika-19 nga siglo – si Ambrose sa Optina – dako kaayo ang iyang kabalaka sa espirituhanong kaayohan sa mga debotong babaye[1182] . Gitukod niya ang usa ka komunidad sa mga madre sa Shamordino (15 km gikan sa Optina). Sulod sa daghang katuigan, naghatag siya og espirituhanong giya sa komunidad ug namatay samtang nagbisita sa Shamordino niadtong 1891.

Sa kini nga konteksto, hingpit nga gikinahanglan nga hisgutan ang ngalan sa laing asetik – si Obispo Theophan nga Recluse, nga ang impluwensya sa relihiyosong kinabuhi sa mga Ruso dako kaayo. Duha ka talagsaong kinaiya ang mitumaw sa iyang buhat, nga dili kinaiya sa mga tigulang nga nahisgutan sa ibabaw.

[1178] Pimen. Op. cit. pp. 295–300, 310.

[1179] PBÉ. Vol. 5. pp. 853–854; RBS. pp. 86–87.

[1180] Mahitungod kang San Seraphim sa Sarov, tan-awa ang akong libro nga *Leben und Lehre der Starzen* (1936), ingon man ang Kapitulo XV.

[1181] Ang komunidad sa Diveyevo nahimutang sa Diyosesis sa Nizhny Novgorod, apan 15 km ra gikan sa Sarov Hermitage, nga sakop na sa Diyosesis sa Tambov. Tan-awa: Seraphim (Chichagov), Archimandrite. *Kronika sa Monasteryo sa Seraphim-Diveyevo* (1903); kini naglangkob og daghang materyal bahin sa biograpiya ni San Seraphim; ug usab: Ilyin. *Ang Banal nga Seraphim sa Sarov* (1925). pp. 87 ug mosunod.

[1182] Ang akong libro. Op. cit. p. 202 ug mosunod; cf. usab Kapitulo XV sa maong buhat. Mahitungod sa pagka-igsoon sa Shamordino: Chetverikov, S. *Biograpiya sa Optina Elder, Hieromonk Ambrose* (1912) ug sa maong awtor. Ang Optina Hermitage (1927). Si Elder Makarii (Ivanov) sa Optina usab naghatag og espirituhanong giya sa pipila ka komunidad sa mga madre (Chetverikov. Op. cit. (1927). p. 52), pananglitan, ang Konbento sa Balaang Krus; alang sa dugang detalye: Leonid (Kavelin). Usa ka Historikal nga Salaysay sa Belevsky Holy Cross Convent para sa mga Babaye, usa ka monasteryo nga tulo ka klase (1863).

Dinhi makita nato ang lain nga matang sa espirituhanong giya. Samtang alang sa ubang mga tigulang nga Ruso, ang direkta nga personal nga pakigkomunikar mao ang sentro sa ilang espirituhanon ug asketiko nga giya, giya ni Obispo Theophan ang iyang mga espirituhanong anak—ug labi na ang iyang mga espirituhanong anak nga babaye—pinaagi sa sulat. Sa usa ka bahin, kini tungod sa iyang pagbiya sa kalibutan; sa laing bahin, si Teofan, sa iyang kinaiyahan, hilig sa panitikan ug naningkamot nga palamboon ang iyang mga ideya bahin sa mga basihanan sa Kristohanong kalag—nga mao ang sentro sa iyang mga interes—ngadto sa usa ka hapsay nga relihiyoso ug asetikong sistema. Dugang pa, nakadawat si Theophan og edukasyon sa pilosopiya ug teolohiya sa Theological Academy (sa Kyiv, 1837–1844) ug wala niya hunong ang iyang eskolar nga pagpangita sa teolohiya bisan pa sa iyang pag-inusara sa Vyshenska Hermitage. Tungod niini, ang iyang mga sulat ug sinulat adunay talagsaong kinaiya ug pamaagi sa pagpadayag nga dili kasagaran sa berbal nga pagtudlo sa ubang mga tigulang. Busa, ang impluwensya ni Theophan milapad panguna, kung dili man eksklusibo, ngadto sa mga edukadong tawo, sa intelihensiya sa Rusya—nga diin nasaksihan ang nagkalain-laing dagan sa relihiyosong panghunahuna sa ikaduhang tunga sa ika-19 nga siglo—ug, labi na gayud, sa mga kababayen-an.

Sa iyang daghang mga buhat, ang libro nga *Ang Dalan Padulong sa Kaluwasan* ilado kaayo ug daghan ang nakabasa; kini unang gipatik niadtong 1868 ug gisundan sa daghang mga edisyon, sama usab sa *Mga Sulat Mahitungod sa Kristohanong Kinabuhi* – usa ka koleksyon sa mga sulat kang Prinsesa P. S. Lukomskaya, nga gipatik niadtong 1860. Kining libro karon gipatik na sa Aleman nga hubad isip *[1183] *. Ang tagahubad ug tigpatik sa *Mga Sulat* nagpahayag nga si Obispo Theophan 'nangandoy nga maghatag og giya para sa espirituhanong kinabuhi sa usa ka tawo ug usa ka ehemplo sa Kristohanong paghan-ay sa kalag. Ang iyang mga sulat naglangkob og tambag bahin sa Kristohanong paagi sa kinabuhi… Kini nga mga sulat adunay talagsaong kaanyag; makapahingangha sila sa kabag-ohan sa ilang pagbati, sa ilang tinuoray nga kalooy, sa ilang pagkasimple ug sa kristal nga kalinaw sa ilang hunahuna; nagtanyag sila og kahigayunan nga masilip ang tinuod nga kinauyokan sa pagkamapaambition sa mga Ruso gikan sa sulod. Sa libro nga *Ang Kinabuhi ug mga Tudlo sa mga Tigulang* [**], kami misulay na sa paghulagway sa eremita sa Vyshensk. Dinhi, bisan pa, sa kalabotan sa paghulagway sa espirituhanong pagpangita sa mga babayeng Ruso, among idugang lang nga *Mga Sulat sa Kristohanong Kinabuhi*, orihinal nga gipadala ngadto sa usa ka piho nga korespondente nga personal nga nailhan ni Obispo Theophan, gisulat kini sa paagi nga makahatag kini og dakong kaayohan sa daghang kalag sa mga babaye, sa mga butang sa adlaw-adlaw nga kinabuhi ug sa ilang sulod nga espirituhanong pakigbisog ug pagduha-duha. Tungod niini, bisan pa sa tunga ka siglo human sa kamatayon ni Theophanes († 5 Enero 1894), kining mga sulat gibasa uban sa dakong kadasig ug, sumala sa atong nahibal-an gikan sa personal nga kasinatian, nagpadayon hangtod karon sa pagpakita og dakong impluwensya sa mga babayeng Ruso. Masulti nga ang mga sinulat ni Theophan nakapadasig sa daghang mga babaye sa pagsulod sa kumbento ug nakaapekto sa estilo sa kinabuhi sa mga nagpabilin sa kalibutan – kini labi na alang sa mga edukadong babaye.**

Dili lang ang mga tigulang nga atong nahisgutan na ang naghatag og espirituhanong giya sa mga babayeng Ruso. Aduna pay daghang uban pang respetado ug mahigpit nga mga asketiko nga ang ilang buhat dako kaayo'g kahulugan sa relihiyosong pagpangita sa ilang kapanahonan; ilang giya ang ilang mga babayeng disipulo pinaagi sa personal nga pakig-uban o pinaagi sa sulat. Kinahanglan natong hisgutan si Obispo Gerasim (Dobroserdov; 1809–1878), nga nakigsulat sa daghang mga madre ug naghatag kanila og espirituhanong giya. Ang iyang *Letters of a Spiritual Father to a Nun*[1184] labi ka matahum. Si Elder Ambrose sa Optina usab mibiya og daghang mga sulat mahitungod sa Kristohanong asetikong paagi sa kinabuhi, nga gipadala sa mga lalaki ug babaye, diin iyang gisulbad ang labing komplikado nga mga problema sa kinabuhi uban sa iyang kinaiyanhong pagkamaisug ug kainit, pagkamatinud-anon ug kalalumon[1185] .

[1183] Tan-awa ang bag-ohay lang gipatik nga mga gipiling bahin gikan niining libro sa Aleman nga hubad: *Russische Frömmigkeit. Briefe eines Starzen*. Gihubad gikan sa Ruso, uban sa usa ka pasiuna ug gi-edit ni N. Bubnov (Wiesbaden, 1947).

[1184] Kining mga 'Sulat' makita sa: *Stranik*. 1865. 1; ug usab sa: *Questions by the Nun Eupraxia and Answers by Archimandrite Gerasim*. 2 ka bolyum. (1883) (bahín usab sa: *Dushep. cht.* *1882–83). Si Obispo Gerasim sa sinugdan usa ka parokyal nga pari, unya mipasa sa mga monastikong panata; nagpadayon siya sa espirituhanong pakig-uban sa Optina Hermitage ug nagtigom og usa ka makapaikag kaayo nga libro, *Usa ka Mubo nga Salaysay sa Kinabuhi sa Abad sa Vvedenskaya Optina Hermitage, Amahan Archimandrite Moses* (1865).*

[1185] Usa ka koleksyon sa mga sulat gikan sa Optina nga tigulang Ambrose ngadto sa mga monastiko. 2 ka bolyum. (1908–1909).

Sa taliwala sa mga Rusyano nga babaye nga nagpuyo sulod sa mga bungbong sa mga kombento, daghan ang mga asketiko nga nitampo sa pagtukod sa tinuod nga monastikong pamaagi sa kinabuhi sa mga monasteryo sa kababayen-an; ang uban kanila angay hatagan og espesyal nga pagtagad.

Usa niini nga madre mao si Abadesa Theophania Gotovtseva (1787–1866). Natawo siya sa usa ka maharlikang pamilya nga adunay karaang kaliwatan ug gitudlo sa Catherine Institute for Noble Maidens sa St Petersburg, diin siya labi nga nangibabaw sa pagtuon sa langyaw nga mga pinulongan. Nangasawa siya kang Heneral A. S. Gotovtsev. Apan, ang ilang kaminyoon milungtad lang og duha ka adlaw: gisugo ang iyang bana nga molarga paingon sa teatro sa gubat (niadtong 1809, sa panahon sa Gubat sa Rusya ug Sweden), diin natamaan siya og bala. Ang iyang batang anak nga babaye namatay sa edad nga upat ka tuig, ug pipila ka tuig pagkahuman, niadtong 1818, misulod si Gotovtseva sa Konbento sa Goritsky isip usa ka nobisa, kauban ang 12 sa iyang mga ulipong babaye. Niadtong 1837, nagpasiya siya nga mopasa sa mga panata sa monastiko ug sa eskim. Samtang bag-o pa siya nga nobisa, nakigsulat-sulat si Gotovtseva sulod sa daghang katuigan kang Elder Theophan Sokolov sa Monasteryo sa Kirillo-Novoezersky, ug ang iyang mga asetikong panan-aw, ingon man ang iyang paningkamot sa pagpaila og komunal nga lagda sa kombento, nalangkit niining korespondensya, kay si Elder Theophan Sokolov usa sa labing masigasig nga mga sumusunod ug tigpasiugda sa komunal nga kinabuhi sa mga monghe[1186] . Niadtong 1845, si Madre Theophania (gikuha niya ang iyang monastikong ngalan sa paghinumdom kang Igsoon Theophan) nakadawat og imbitasyon gikan kang Emperador Nicholas I (1825–1855) nga motungha kaniya. Makapaikag nga hinumduman nga kini nga imbitasyon wala gikan sa simbahanon kondili gikan sa sekular nga mga awtoridad; Sa panahon sa Synodal, kasagaran kini mahitabo, kay ang hierarkiya sa Synodal gamay ra ang pagtagad sa monastisismo. Gipangayo sa Emperador kang Theophania nga magtukod og kumbento sa kababayen-an sa St Petersburg nga adunay istriktong komunal nga lagda, ug gisugo nga siya mismo ang itudlo nga abbess. Busa, niadtong 1845, natukod ang Novodevichy Resurrection Convent, diin si Abadessa Theophania nagpaningkamot uban sa walay kapoy nga kusog ug katingalahang kalampusan hangtod sa iyang kamatayon niadtong 1866. Gikan pa sa sinugdanan, ang Voskresensky Convent, nga ilawom sa panalipod sa pamilyang imperyal – ang madre superiora gidayeg kaayo sa korte ug siya ang ninang sa pipila ka mga prinsesa – nailhan tungod sa kadako sa iyang sosyal ug kawanggawang mga kalihokan. Ang mga madre ug mga nobisa (nga ang ihap misobra sa 300 sa katapusan sa ika-19 nga siglo) nagtrabaho sa nagkalain-laing mga talyer. Naghimo sila og burda nga , burda gamit ang bulawan ug perlas, paghimo og sapatos ug mga kasul-oban sa pari, ug paglabada para sa mga ampunan ug mga panimalay para sa mga tigulang. Sa ulahing bahin sa ika-19 nga siglo, ang kumbento nagbukas og eskwelahan para sa mga babaye, usa ka kolehiyo sa pagbansay para sa mga magtutudlo sa baryo, usa ka eskwelahan para sa mga lalaki ug usa ka talagsaong workshop sa burda sa bulawan[1187] .

Sa laing bahin sa Rusya, ug sa dili kaayo paborableng kahimtang, ang eskema-abadesa nga si Theophania Sidorova nagpaila sa iyang kaugalingon pinaagi sa dili usab mapul-an nga pagpaningkamot. Taga-Vologda siya, gikan sa usa ka yano nga pamilya sa negosyante. Natawo niadtong 1800, siya nagminyo sa adunahan nga negosyanteng si Sidorov, apan sa dili madugay nabalo siya (1827). Sulod sa kapin 20 ka tuig, naglibot-libot siya gikan sa usa ka monasteryo ngadto sa lain, mibuhat og peregrinasyon sa mga balaang dapit sa Palestina, ug ang debotong balo gihatag ang tanan niyang kabtangan sa Simbahan ug sa mga buhat sa kalooy. Sa dihang siya 60 anyos na, didto pa gyud siya nakahukom sa pagpanumpa sa mga panata sa pagka-monastiko (1860) sa Kholmogory Convent (sa amihanan), nga sa ulahi gisira, ug lima ka tuig pagkahuman gikuha pa gani niya ang dakong schema, ug gidawat ang ngalan nga Theophania. Usa ka tuig pagkahuman, gitudlo siya nga abbess sa usa ka gamay nga kumbento sa lungsod sa Shenkursk (sa baybayon sa White Sea). Gidumala niya ang kumbento sulod sa 14 ka tuig, diin hugot kaayo nga gisunod sa komunidad ang tanang lagda sa monastikong konstitusyon. Niadtong 1880, nagkasakit si Inahan Theophania; kanunay siya ug dugay nga panahon nga nakagapos sa iyang higdaanan, apan nagpabilin gihapon siya nga punoang espirituhanong giya sa mga madre; namatay siya sa taas kaayo nga edad niadtong 1888. Kining amihanang kombento, nga

[1186] Mahitungod sa tigulang nga si Theophanes Sokolov, tan-awa ang akong libro. Op. cit., p. 128 ff., ingon man usab ang Kapitulo XV sa maong buhat.

[1187] Mahitungod kang Theophania Gotovtseva: V. Askochensky, *Theophania, Madre Superiora sa Konbento sa Pagkabanhaw* (1866) (kaayo mubo); ug usab: Si Abadesa Theophania (1868), nga naglangkob sa daghang gipatik nga mga sulat; mahitungod sa iyang kombento: Snessoreva, S. Ang Kombento sa Pagkabanhaw para sa Kababayen-an sa St Petersburg (1887).

nahimutang sa walay sulod nga tundra, nailhan tungod sa ka-istrikto sa mga lagda niini ug sa asetikong kinabuhi sa mga madre; niadtong 1900, kini puy-anan sa 36 ka madre ug 86 ka nobisa[1188] .

Ug ania pa ang lain nga personahe gikan sa maong kalibutan: si Abadesa Filareta, nga natawo nga si Baronesa Varvara Schlippenbach, nga tunga-tunga Aleman. Sama ni Feofania Gotovtseva, siya naggikan sa usa ka maharlikang pamilya; sa kapital, nakagradwar siya sa St Petersburg Patriotic Institute for Noble Young Ladies; Sa pagkabata pa lang, si Varvara nahimong nobisa sa karaang ug iladong Konbento sa Espiritu Santo sa Novgorod, nga natukod pa kaniadtong ika-12 nga siglo[1189] ; sa ulahi mibalhin siya sa Kyiv, sa Konbento sa Florovsky[1190] , ug niadtong 1848 gisumpa niya ang iyang monastikong panata. Sulod sa walo ka tuig nagtrabaho siya isip magtutudlo, nagpadagan og eskwelahan para sa mga babaye (mga ulila gikan sa mga pamilyang klerigo) sa Convent ni San Miguel Arkanghel sa Odessa. Niadtong 1858, gitudlo si Filareta Schlippenbach isip abbess sa Lebedyn St Nicholas Convent (duol sa lungsod sa Chyhyryn sa Kyiv Governorate). Didto iyang gi-organisar ang mga Sunday school para sa mga kabataang mag-uuma, usa ka eskwelahan para sa mga babaye ug usa ka eskwelahan sa pagpintal og mga icon. Niadtong 1875, siya namatay sa kasagsagan sa iyang buhat sa kawanggawa[1191] .

Ang 'Mga Tala' ni Abbess Taisia Solopova[1192] nagpadayag kanato sa sulod nga kinabuhi sa mga kombento sa kababayen-an sa ikaduhang tunga sa ika-19 nga siglo. Sa matinud-anong pagkamatinud-anon, nagsulat siya bahin sa iyang personal nga mga pakigbisog ug kalisud sa relihiyon, bahin sa positibo ug negatibong aspeto sa kinabuhi sa monastiko sa iyang panahon, ug bahin sa relasyon tali sa mga kumbento ug sa mga awtoridad sa simbahan – nga nahibal-an niya pag-ayo pinaagi sa iyang pagpuyo sa lain-laing mga kumbento sa tibuok Rusya. Ang iyang salaysay nagpadayag sa kahinungdanon sa tradisyon sa askétisismo, ang pagsunod o paglapas sa mga lagda sa komunidad, ug sa mga paningkamot ug ehemplo sa madre superiora alang sa husto nga pag-organisar sa kinabuhi sa monasteryo. Ang iyang 'Mga Tala' nagpamatuod nga sa mga monasteryo sa kababayen-an, sama sa sa mga lalaki, ang askétisismo mitubo dili tungod sa mando sa mga awtoridad sa simbahan, kundi nakakuha sa espirituhanong kusog gikan sa popular nga debosyon o gikan sa tradisyon sa asetikismo, nga ang 'opisyal nga espiritu' sa Panahon sa Sinodal wala magpaningkamot nga suportahan, ug kasagaran gisupak pa gani. Ang tanang Kristohanong asetik, nga nailhan gikan sa kasaysayan sa relihiyosong pagpangita ug kinabuhi sa simbahan sa Rusya, nakakuha og espirituhanong nutrisyon gikan niining duha ka tinubdan.

Ang kasaysayan sa asetikismo sa mga babayeng Ruso nagpaabot pa sa hapsay nga pagtuon; sa daghang isyu, kulang pa ang materyal; kinahanglan pa nga masubay ang gigikanan sa pipila ka mga lihok ug mga panghitabo ug husto nga susihon ang lain-laing impluwensya, pananglitan ang gipakita sa mga tigulang. Dili tanan nga mga panghitabo mapatin-aw niining impluwensya. Ang sulod nga personal nga debosyon, bisan pa sa usahay nga pansamantalang pagtaas ug pagnaug nga nalangkit sa mga kausaban sa politikal ug ekonomikanhong kinabuhi sa Rusya, wala gayud hingpit nga nawala, bisan pa man nga kasagaran kini daw mitago gikan sa kalibutan ngadto sa usa ka matang sa espirituhanong pag-atras tungod sa kakulang sa pagkasatisfied sa opisyal nga espiritu sa Simbahan. Kini nga popular nga debosyon maoy nagpalig-on sa mga Rusong babayeng asketiko, bisan unsa pa ang ilang sosyal nga gigikanan; sa niini nga kahulugan, gikan silang tanan sa parehas nga tinubdan. Ang mga pananglitan nga among gihatag klarong nagpakita nga walay sosyal nga klase nga naputol gikan niining mga tinubdan. Ang kasaysayan sa mga tigulang sa Rusya, nga hisgutan pa sa ubos, mas hayag pang ipadayag kining fenomena.

Sa pinakasugdan sa debosyon sa mga babayeng Ruso, sa ilang gugma sa isigkatawo ug sa ilang debosyon sa Diyos, makita nato ang pigura ni Iuliana Ossorina (o Ossorgina; † 1605); Sa aspeto sa iyang

---

[1188] Usa ka makapaikag nga gamay nga libro ang gisulat mahitungod kang Schema-Abbess Theophania Sidorova, nga nagpakaila kanato sa kinabuhi sa mga monghe sa usa ka hilit nga probinsya: Sa Handumanan ni Schema-Abbess Theophania sa Shenkursky Convent (1891).

[1189] Ang Konbento sa Balaang Espiritu Borovitsky nailhan na pa gani sa wala pa ang 1162; sa sinugdan kini usa ka monasteryo sa mga lalaki, apan niadtong 1787 kini gitukod pag-usab isip usa ka konbento sa mga babaye; kini bantog tungod sa matahum nga karaang ikon ni San Nicolas nga Maghimo og Milagro (sayong bahin sa ika-16 nga siglo).

[1190] Niining kumbento sa Kiev, gisunod pag-ayo kaayo ang liturhikal nga lagda. Hangtod sa 1917, kini puy-anan sa mga 500 ka madre ug nobisa.

[1191] RBS. p. 76. Kinahanglan usab natong hisgutan si Abadesa Emilia, ang nagtukod (1845) sa Konbento ni San Nicolas duol sa Kharkiv: Kovalevsky, A. 'Si Abadesa Emilia, Tagapundar sa Convent sa San Nicolas sa Taas nga Kharkiv para sa mga Babaye', sa: Dushep. Readings 1885. 2. pp. 283–311, 385–428.

[1192] Ang mga Memoir ni Abbess Taisia. Berlin, 1939.

personal nga debosyon, wala siya kaayo namalahi sa ubang mga babaye, apan ang iyang sosyal ug kawanggawa nga mga buhat talagsaon: iyang giatiman ang mga masakiton nga makatakod ug naghatag og limos hangtod nga napugos siya nga magutom; Kini nga pananglitan nagpakita og espiritu nga dili tipikal sa mga batasan sa ulahing bahin sa ika-16 nga siglo, apan nagdala niini nga mas duol sa mga pananglitan nga gipakita sa daghang mga babayeng Ruso sa ika-19 nga siglo[1193] .

Sa taliwala sa grupo sa mga babayeng asketiko nga naporma ubos sa impluwensya ni San Seraphim sa Sarov, ang labing kinaiyahan nga kinaiya mao ang hingpit nga debosyon sa Diyos. Sa iyang espirituhanong giya ug pagpanambag, gihatagan ni San Seraphim og partikular nga importansya ang pag-ampo ug espirituhanong gugma alang sa isigkatawo – wala niya gi-awhag ang sosyal ug kawanggawang mga kalihokan. Gikan sa kasaysayan sa Konbento sa Serafim-Diveyevo, makita nato nga si St. Seraphim, tingali labaw pa kaysa sa ubang mga tigulang nga nag-atiman sa espirituhanong panginahanglan sa mga babaye, nangayo og praktis sa askétismo gikan sa iyang mga espirituhanong anak nga babaye. Posible nga ang pundasyon niini natukod na sulod sa monasteryo, nga adunay tradisyon sa pagka-asketiko nga iyang gipadayon, kay ang lig-on nga pundasyon para sa praktis sa pagka-asketiko gitukod na sa nagtukod sa komunidad ug madre superiora, si Madre Alexandra Melgunova († 1794), nga personal niyang nailhan sa Kagalang-galang nga Amahan. Ang mga ehemplo sa balaang buang sa Kristo nga si Pelagia Serebryakova († 1884) ug sa ubang mga lumolupyo niining mga monasteryo sa kababayen-an nagpakita nga bisan pagkahuman sa kamatayon sa santo, ang tradisyon sa askeytismo wala mamatay kondili nagpadayon[1194] .

Gikan sa mga pahina sa 'Biographies of Russian Ascetics of the 18th and 19th Centuries'[1195] , mitungha sa atubangan nato ang daghang mga babayeng asketiko: si Abadesa Dorothea sa Znamensky Convent duol sa Tambov (bulong sa Enero); si Abadesa Antonia sa Sretensky Convent duol sa Kashira sa Diyosesis sa Tula (ibid.); Sister Dorothea sa Convent sa St. John sa Moscow (Pebrero); Schemanun Avraamia sa Sretensky Convent duol sa Kashira (Pebrero); Schemanun Martha sa Arzamas Convent sa Nizhny Novgorod Governorate; duha ka mga recluso, sila Martha ug Eudokia, gikan sa Kharkiv (Marso); Schema-Abeya nga si Olympiada, abeya sa Alexeevsky Convent sa lungsod sa Arzamas, Nizhny Novgorod Governorate (Agosto); ang madre nga si Elizabeth gikan sa Sretensky Convent duol sa Kashira (Setyembre). O, pananglitan, ang madre nga si Ilaria Kobeleva (1810–1892), nga sa edad nga 13 misulod sa Kursk Trinity Convent isip usa ka bag-ong madre, mipangako sa iyang mga panata pagkahuman sa 19 ka tuig nga hugot nga asetikong kinabuhi, nagpuyo og 70 ka tuig sa maong kombento ug padayon nga naghatag sa iyang kaugalingon sa mga buhat sa kalooy sa tibuok niining panahona[1196] .

Kining listahan ra nagpakita nga ang uban niining mga asetikong madre gikan sa samang kumbento – ebidensya sa mabuhi nga tradisyon sa asetikismo nga nagpadayon didto. Kini usa ka kinaiya nga sa Nizhny Novgorod Governorate, diin nahimutang ang Serafimo-Diveyevo Monasteryo, labi nga mitubo ang monastikong aske-tismo; tingali kini usa ka hulagway sa espirituhanong buhat sa Venerable Seraphim sa Sarov, nga nagpakita sa kinatumyan sa debosyon sa mga Ruso sa ika-19 nga siglo. Sama sa nahisgutan na, pipila ra kaayo sa mga agianan nga gisundan sa mga babayeng Ruso sa ilang debotong asketismo ang natun-an sa bisan unsang hinungdanong sukod; gilauman nga kining mga agianan dili na hingpit nga mawala sa kasaysayan ug nga, sa usa ka adlaw, mahimo nga matigom ang usa ka komprehensibo nga hulagway sa mga asketikong buhat sa mga babayeng Ruso.

5. Ang Episkopado ug ang 'Akademikong Orden sa mga Monghe'

Ang kasaysayan sa monastisismo sa panahon sa Sinodal gipasiugdahan sa laing kinaiya: ang pagbulag sa kaniadto nga suod nga relasyon sa episkopado. Hangtod sa ika-18 nga siglo, ang episkopado nagkuha sa iyang mga miyembro gikan sa kinauyokan sa monastisismo; bisan pa sa gawasnong pagtan-aw nga ang opisina episkopal nagpalahi sa usa ka obispo gikan sa mga ordinaryong monghe, sa sulod misunod siya sa parehas

---

[1193] Tan-awa ang daghang mga pananglitan niini sa: Arseniew, N. v. *Das heilige Moskau* (1940). Mahitungod kang Juliana Osorgina, nga nailhan usab nga Lazarevskaya (pagkahuman niya kining kaminyoon sa usa ka adunahan nga maharlika, nagpuyo siya sa baryo sa Lazarevskoye duol sa Murom), tan-awa: Klyuchevsky, V. 'Maayong mga Tawo sa Karaan nga Rus', sa: Mga Sanaysay ug Mga Pagsulti (1913); Fedotov, G. Mga Santo sa Karaan nga Rus (1931). pp. 228–232.

[1194] Ikompara: akong libro, op. cit., ug Ilyin, op. cit., p. 87.

[1195] Nicodemus, Archimandrite. *Biographies of Russian Ascetics of the 18th and 19th Centuries*. 12 ka tomo. (1908–1909); kini nga buhat gihan-ay sumala sa bulan, uban ang impormasyon sa kinabuhi sa mga asketiko nga gipresentar sa kronolohikal nga han-ay sumala sa adlaw sa ilang pagpanaw. Naka-access ra ko sa mga tomo nga naglangkob sa Enero hangtod Setyembre.

[1196] RBS. p. 87.

nga mga panan-aw nga asketiko ug eklesyastiko-politikal sama sa mga monghe. Ang positibo ug negatibong kinaiya sa episkopado gipasabot panguna sa iyang sulodnong koneksyon sa nag-unang tradisyon. Kung gamay ra ang gibuhat sa mga obispo aron mapaayo ang kinabuhi sa mga monghe, kini tungod kay ordinaryo ug pamilyar kini kanila, ug pipila ra ka mga obispo, sama sa atong nahibal-an, ang nakahimo sa paghimo og obhetibong paghukom niini. Si Pedro ang Dako nasayud kaayo niining koneksyon tali sa monastisismo ug episkopado. Kauban sa mga lakang nga may kalabotan sa monastisismo, naningkamot siya sa pagtukod og usa ka episkopado nga naglangkob sa mga indibidwal nga simpatiya sa iyang mga plano ug sa reporma sa simbahan. Nakakaplag siya og angay nga mga kandidato alang niini nga katuyoan sulod sa eklesiastikal nga hirarkiya sa Gamay nga Rusya, nga lain sa panan-aw sa mga monghe ug obispo gikan sa Dako nga Rusya; kini nga hirarkiya mas hilig sa hingpit nga pagdawat sa mga reporma ni Peter, o sa labing gamay, wala kini miapil sa pagpukaw sa pagsupak o tinago nga propaganda taliwala sa mga klero nga ilawom sa iyang awtoridad.

Human sa kaso ni Tsarevich Alexei, nga nagtigom sa palibot niya ang mga konserbatibo nga grupo sa karaang-Moscow sulod sa hierarkiya ug komunidad sa mga monghe aron maghiusa, nawala ang pagsalig ni Peter sa mga obispo sa Dakong Rusya. Ang iyang pangunang katabang sa pagpatuman sa reporma sa simbahan ug lain-laing mga lakang nga may kalabotan sa Simbahan nahimong si Theophan Prokopovich; taga-Habagatan sa Rusya siya ug wala magpakita og partikular nga simpatiya sa mga obispo sa Dakong Rusya. Gitudlo ni Peter ang medyo batan-on nga Obispo Stefan Yavorsky isip pansamantalang pangulo sa katungdanan sa patriyarka; usa usab siya sa mga 'Cherkassian' (mao ang, Gamay nga mga Ruso), ingon sa pagtawag kaniya sa mga Muscovite nga mapang-insulto ug dili walay pagdumot; sa dihang nasayud si Peter nga si Stefan Yavorsky wala gayud sa kasingkasing mosuporta sa iyang reporma sa simbahan, iyang gilaktawan siya.

Makapaingon kini kung unsa kadugay ang panahon sa locum tenens – gikan sa 1700 hangtod 1721: wala dayon makaya ni Peter nga wagtangon ang patriyarkado. Ug hangtod nga masulbad ang batakang pangutana sa porma sa labing hataas nga awtoridad sa simbahan, gipadayon ni Peter ang iyang palisiya – gipuno niya ang hierarkiya sa simbahan sa mga Gamay nga Ruso, ug ang mga abá sa mga monasteryo kasagaran gi-appoint gikan sa mga hieromonko ug archimandrita sa Metropoliya sa Kyiv. Nagpadayon kini nga palisiya sa tibuok unang katunga sa ika-18 nga siglo, ug gipadayon kini nga adunay partikular nga konsistensya atol sa paghari ni Elizabeth (1741–1761)[1197] .

[1198]Ang monastikong komunidad sa mga monasteryo sa Dakong Ruso, matinud-anon sa tradisyon sa wala pa si Pedro, nagtan-aw sa mga Gamay nga Ruso uban sa dakong pagduhaduha isip 'Latino': mao kini ang pagtan-aw kanila sa mga Patriyarka Joakim ug Adrian, sa monghe Euthymius ug sa uban pa sa ilang panahon. Si Obispo Joasaph Gorlenko († 1754) nagsulat sa iyang mga sulat nga ang mga Dakong Ruso bisan asa nagduda sa mga Gamayng Ruso[1199] . Dugang pa, aduna usab kalainan sa katilingban tali sa mga klero sa Gamayng Ruso ug sa mga klero sa Dakong Ruso. Una, samtang nagpuyo sila ilawom sa korona sa Poland (ang Kasadpang Rusya, diin daghan sa mga lumolupyo ang mibalhin paingon sa Rusya, apil gihapon sa Poland), ang mga balaod sa Polish-Lithuanian naghatag kanila og pipila ka katungod nga katumbas sa mga katungod sa mga maharlika (szlachta). Hangtod sa 1728, ang klero sa Metropolis sa Kyiv, sama sa mga maharlika, adunay katungod sa pagpalit og yuta ug sa pagdawat og mga propriedad isip mga gasa. Sa panahon sa paghari ni Emperatris Anna, nagpabilin pa kini nga adunay pipila ka pribilehiyo nga wala sa mga klero sa Dakong Rusya . Kini usab usa sa mga hinungdan sa panagbangi tali sa mga klero sa Gamay nga Rusya ug sa Dakong Rusya, kay ang una nagtamay sa ikaduha. Ang mga obispo gikan sa Gamay nga Rusya nailhan sa ilang dakong garbo, hugot nga administrasyon ug malupit nga pagtratar sa mga pari sa parokya ug mga monghe nga sakop sa ilang gahum. Mahinumduman nato ang pipila ka mga obispo nga ingon niini, pananglitan, si Gedeon (Vishnevsky), Obispo sa Smolensk (1728–1761); Timofey (Shcherbatsky), Metropolitan sa Moscow (1757–1767); Ambrose (Zertis-Kamensky), Arsobispo sa Moscow (1767–1771), nga gipatay sa mga tawo niadtong 1771 atol sa 'kagubot sa salot'; Pachomius (Simansky), Obispo sa Tambov

[1197] Dobroklonsky. Giya. 4 (1893). p. 107; tan-awa usab ang buhat ni K. Kharlamovich ug I. Shlyapkin nga nahisgutan na; itandi usab ang panan-aw ni P. Milyukov (Mga Sanaysay. 3 (1930). p. 169) ug Kapitulo XI.
[1198] Titlinov. Ang Gobyerno ni Anna Ioannovna. p. 183.
[1199] ODDS. 4. p. 515.

(1751–1766); Arsenius (Matsievich), Metropolitan sa Siberia (*1741–1742) ug Rostov (1742–1763); Paul (Konyuskevich), Metropolitan sa Siberia (1758–1767); Cyril (Florinsky), Obispo sa Sevsk (1766–1778)*[1200] .

Ang mga obispo gikan sa Gamay nga Rusiya kasagaran nakaangkon og labi ka paspas nga karera. Si Obispo Gedeon (Krinovsky), nga ang iyang mga sermon nakahatag og dakong impresyon kang Emperatris Elizabeth, nahimong arkhimandrita sa Monasteryo sa Savvo-Storozhevsky sa edad nga 27 anyos pa lang, bisan wala niya kini gidumala kondili nagpuyo sa St Petersburg; Usa ka tuig pagkahuman gitudlo siya nga miyembro sa Balaang Sinodo ug arkhimandrita sa Trinity-Sergius Lavra; sa edad nga 31 gihatagan siya sa Diyosesis sa Pskov, apan duha ka tuig lang pagkahuman (22 Hulyo 1763) naputol ang iyang talagsaong karera tungod sa iyang kalit nga kamatayon[1201] .

Sa wala pa ang sekularisasyon niadtong 1764, ang mga diyosesis, sama sa mga monasteryo, nagpanag-iya og dagkong mga propyedad ug nakakuha og dako nga kita gikan niini. Nag-empleyo sila og daghang mga sulugoon, labi na sa dihang ang mga diyosesis gipangulohan sa mga obispo nga taga-Gamay nga Rusya. Ang kinatibuk-ang gidaghanon sa mga sulugoon ug mga tagdumala nagkalain-lain gikan sa 31 hangtod 135 ka tawo. Ang diyosesis sa Rostov nagpanag-iya og yuta diin nagpuyo ang 16,796 ka mag-uuma, nga nagbayad og hangtod 5,000 ka rublo sa abang, ingon man usab ang 'tributo' nga gipataw sa mga klero; busa, ang kinatibuk-ang kita sa obispo miabot sa 8,000 ka rublo. Samtang, sumala sa regulasyon sa pag-staff niadtong 1764, 2,014 ka rubles ra ang gi-allocate alang sa pagmentinar sa Diócesis sa Rostov. Posible nga kini nga kahimtang mao ang hinungdan sa protesta batok sa sekularisasyon sa Metropolita sa Rostov, si Arseny Matseevich, nga mitindog og kusgan ug mabangis batok sa reporma ni Catherine dili lang tungod sa prinsipyo[1202] .

Mao gyud ang mga obispo sa Gamay nga Rusiya, sila Arseny Matseevich ug Pavel Konyuskevich, nga nagpahayag og hayag nga protesta batok sa sekularisasyon. Mao kini ang hinungdan nganong gisuspetsahan ni Catherine ang mga Gamay nga Ruso ug gisiguro niya nga, sugod sa 1764, ang mga obispado mapuno sa mga Dako nga Ruso. Niadtong panahona (*1763–64), sa 26 ka obispo sa diyosesis, 12 ra ang mga Dako nga Ruso. Bisan pa, ang mga lakang ni Catherine, nga medyo ad hoc ra, wala makatabok sa kal-ang tali sa obispo ug sa klero – usa ka kal-ang nga nagpadayon sa paglawom sa paglabay sa panahon*[1203] .

Sa tunga-tunga sa ika-18 nga siglo, usa ka makapaikag nga traktado ang mitungha. Ang awtor niini nagpamatuod nga ang 'obispo' ug ang 'presbiter' pareho nga adunay grasya sa pagka-pari, ug nga ang kalainan tali niining duha ka orden usa ka medyo ulahing panghitabo nga naugmad sa kasaysayan. Sa samang panahon, hugot kaayo niyang gisaway ang episkopado ug monastisismo sa kinatibuk-an, tungod kay kini nakalayo, sa gawas ug sulod, gikan sa espiritu sa unang Simbahan[1204] . Kini nga walay ngalan nga traktado, nga gisirkula sa mga klero, giila sa mga eskolar nga gisulat ni Archpriest Pyotr Alekseev, usa ka klero sa Katedral sa Arkanghel sa Moscow Kremlin. Nailhan siya tungod sa iyang pagsupak kang Metropolitan Platon sa Moscow ug, sa kinatibuk-an, sa pagka-episkopo ug monastisismo, nga makita sa iyang mga sulat-sulatan uban sa impluwensyal nga Punong Pari Panfilov, ang espirituhanong kumpesor ni Emperatris Catherine. Nagsulat si Alekseev og lain nga traktado nga may titulong 'Tugotan ba ang usa ka takus nga pari sa , nga wala moagi sa monastisismo, nga itas ngadto sa ranggo sa obispo?', nga sa aspeto sa mga argumento, halos susama sa 'Traktado Batok sa mga Obispo'[1205] . Kini nga linya sa pangatarungan mapatin-aw pinaagi sa kalainan sa sosyal ug materyal nga kahimtang tali sa puti nga klero ug sa gitawag nga 'eskolar nga monastisismo', nga kusog nga mitubo sa ikaduhang tunga sa ika-18 nga siglo ug, kauban ang episkopado ug ang monastikong klero, naglangkob sa itom nga klero[1206] .

[1200] Russian Historical Review 1871, vol. 3, p. 583; 1908, vol. 7, pp. 40–54; Snegirev. Mga Nota, sa: Russian Archives 1866; Koleksyon, vol. 10, p. 275.

[1201] Titlinov. Gavriil Petrov. p. 46; Titov. Mahitungod sa Biograpiya ni Gedeon Krinovsky, Obispo sa Pskov ug Narva (1907).

[1202] Pokrovsky. Ang Balay sa Obispo sa Kazan (1906). pp. 367, 372–381; Popov. Arseny Matseevich. p. 99. Mahitungod sa bag-ong regulasyon sa pag-staff para sa mga obispado: Zavyalov. Op. cit. p. 216. Alang sa impormasyon bahin sa kita nga nadawat sa mga obispado gikan sa mga klero, tan-awa, labaw sa tanan: Kapterev, N. Mga Sekular nga Opisyal sa Obispado (1874). pp. 114, 135 ug mosunod; Golubinsky. Bol. 1, Bahin 1. pp. 423, 436; Gorchakov. Ang Opisina sa Monastiko. p. 236.

[1203] Znamensky. Parihas nga Klero. p. 615.

[1204] 'Traktado batok sa mga Obispo'. Gih. ni V. I. Savva, sa: Readings. 1909. Bol. 1. pp. 7, 35, 26, 4.

[1205] Readings. 1867. Vol. 3. p. 17; Russian Archives. 1871. pp. 218–220, 230; 1892. Vol. 4. p. 456. Mahitungod kang Alekseev isip usa ka manunulat, tan-awa: Filaret. Review. 3rd ed. 2. p. 384; Znamensky. Op. cit. p. 651; Sukhomlinov. History of the Russian Academy. 1. p. 280.

[1206] Ang kalainan tali sa itom ug puti nga klero—mao, tali sa mga monastiko ug mga parokyal nga pari—anaa na sa Byzantium; tan-awa kini: Troitsky, I. E. Arsenius, Patriarka sa Nicaea ug Constantinople (1873).

Ang maalamon nga orden monastiko gilangkoban sa mga indibidwal nga nakadawat og mas taas nga edukasyon sa mga akademya sa teolohiya ug pagkahuman misumpa sa mga panata sa monastiko. Ang mga eskolar nga monghe nagsugod na og pag-abot sa Muscovy sukad pa sa ika-17 nga siglo gikan sa Habagatang Rusya—mao kana, gikan sa Metropolis sa Kyiv—ug gikan sa Kasadpang Rusya. Hapìt tanan kanila niadtong panahona mga gradwado sa Kyiv Theological Academy. Lakip kanila si Simeon sa Polotsk, nga atong nahimamat na. Sa ikaduhang tunga sa ika-17 nga siglo, miabot sila sa Moscow ug, tungod sa kakulang sa edukadong mga teologo, gidumala nila ang tanang kalihokan sa pagtudlo, sa sinugdanan sa Slavic-Greek Academy sa Moscow, ug sa ika-18 nga siglo usab sa mga bag-ong natukod nga teolohikal nga seminaryo.

Ang 'Proklamasyon sa Monastisismo' sa 1724 nagtugot nga ang mga gradwado sa teolohikal nga akademya nga nagatudlo matunolan isip monghe sa dihang moabot sila sa edad nga 30[1207] . Nakadawat sila og mas taas nga suweldo kaysa sa mga monghe sa monasteryo ug kasagaran dayon giordinar isip mga hieromonk. Kung sila unya nagsilbi isip mga rektor sa mga teolohikal nga seminario, sila sab gitudlo isip mga abbot sa mga monasteryo, ug sa ingon ana nga mga kaso nakadawat sila og duha ka sweldo. Sa ilawom ni Emperador Paul, usa ka dekreto ang gipagawas niadtong 1799 diin ang mga hieromonk nga nagatudlo gilakip sa katedral sa siyudad ug nakadawat og bahin sa kita niini. Sa sayong 1766, gitugotan ang mga obispo ug maalamon nga monghe nga gawasnon nga ipang-apod-apod ang ilang kabtangan (kwarta, libro, sinina), samtang ang mga dekreto ni Pedro nagdili niini sa mga monastikong monghe; Ang mga obispo ug ang mga maalamon nga monghe makapamana sa ilang kabtangan ngadto sa mga paryente ug uban pang mga indibidwal, samtang ang kabtangan sa mga monastikong monghe mobalhin sa kamot sa estado sa dihang mamatay sila[1208] . Busa, ang mga maalamon nga monghe mas dato kaysa sa mga monastikong monghe o mga parokyal nga pari (gawas lang sa mga abad sa dagkong katedral sa siyudad o sa mga dato nga simbahan sa parokya); mas maayo usab ang ilang kahimtang kaysa sa ilang mga kauban—mga magtutudlo sa mga akademya sa teolohiya ug mga seminaryo—nga nagpabilin sa layko nga kahimtang.

Ang probisyon nga anaa sa 'Proklamasyon sa Monastisismo' sa 1724, nga nagmando nga dili makapanumpa sa monastikong panata gawas kon moabot na sa edad nga 30, kasagaran usab gipasagdan sa ilang kaso. Pinaagi sa dekreto sa Balaang Sinodo nga gipetsahan sa 29 Mayo 1832, kini nga paglapas sa mga kanon gihimo nga legal. Sukad niadto, opisyal nga gitugotan nga pasayloon ang mga gradwado sa teolohikal nga akademya nga nagpahayag og tinguha nga mohimo og monastikong panata gikan sa panahon sa novisiyato sa usa ka monasteryo; pareho usab kini alang sa mga biyudong pari nga nagdesisyon nga mahimong monghe[1209] . Alang sa mga estudyante sa teolohikal nga akademya, gipaubos ang minimum nga edad sa pagkuha sa monastikong panata ngadto sa 25, ug sila usab gitonsura dayon, nga walay yugto sa pagka-novis[1210] . Pagkahuman nila sa akademya, ang ingon nga mga estudyante—kon ang ilang kahibalo ug abilidad nagtugot kanila sa pagtudlo ug nagpahayag sila og tinguha sa pagkuha og monastikong panata—misugod sa usa ka medyo monotonous nga agianan sa kinabuhi. Pagkahuman sa ilang pagpanumpa, gi-ordinahan sila isip hieromonks ug gihatagan og posisyon sa pagtudlo sa usa ka teolohikal nga seminaryo (ang labing maalamon nagpabilin nga mga lektor sa akademya); unya nagsilbi sila isip mga inspektor ug rektor sa mga teolohikal nga seminaryo. Naandan usab nga i-angat ang rektor sa usa ka seminaryo ngadto sa ranggo sa archimandrite, ginasundan sa pagka-rektor sa usa ka teolohikal nga akademya. Dili na katingad-an nga ang ingon nga mga arkhimandrita-rektor mga lalaki nga nag-edad og 28 hangtod 35 anyos. Sa ngalan lang, gitudlo sila nga mga abbot sa mga monasteryo, nga sa tinuod mahimo lang nilang bisitahan kaisahan isip mga bisita o dili gyud nila makita. Ang katapusang nga link sa kini nga kadena sa pag-uswag mao ang pagkonsagrasyon sa obispo[1211] . Sa ingon ani nga mga kaso, napamatud-an nga ang obispo wala pa gayud nagpuyo sa usa ka monasteryo ug, sa tinuud, usa siya ka klero nga selibat[1212] . Samtang mitulo ang gidaghanon sa mga diyosesis sa ika-18 ug

---

[1207] PSPiR. Bol. 4. Blg. 1197.

[1208] PSZ. Blg. 12577, 16684.

[1209] Milaљ. Op. cit. p. 663.

[1210] Nahitabo nga giputlan og buhok ang mga lalaki sa wala pa sila moabot sa edad nga 25; pananglitan, mao kini ang nahitabo kang Archimandrite Bukharev ug Metropolitan Anthony Khrapovitsky.

[1211] Alang sa daghang lain-laing mga pananglitan sa ingon nga karera isip usa ka mongheng eskolar, tan-awa ang labi ka makapaikag ug mapuslanong 'Biographical Notes' ni Arsobispo Nikanor (Brovkovich), nga naghisgot sa panahon gikan sa 1840s hangtod sa 1870s: Biographical Notes. 1 (1900).

[1212] 'Sayop ang pag-angkon,' sumulat ni St. Tsankov (Das orthodoxe Christentum des Ostens. Berlin, 1928. Nota 125), 'nga ang mga obispo sa Simbahang Sidlakan mga monghe. Mahimo silang kuhaon gikan sa han-ay sa mga monghe, apan dili sila mga monghe sa ilang kaugalingon, kay sumala sa Lagda 2 sa Konseho sa Constantinople niadtong 879, ang opisina sa obispo dili magkasinabot sa

ika-19 nga mga siglo, ug gitudlo ang mga obispo-bisig sa daghang diyosesis, dili na katingad-an nga ang usa ka maalamon nga monghe mahimong obispo human sa 10–12 ka tuig.

Sa ikaduhang tunga sa ika-18 nga siglo, ang mga obispo nga dili maalamon nga monghe nahimong talagsaong panghitabo. Sa ingon nga mga kaso, halos kanunay sila mga takus kaayo nga indibidwal; apan tungod kay wala sila gipromote sa labing taas nga ranggo sa hierarkiya sa simbahan, dali ra sila nakalimtan bisan sa mga historyador sa Simbahang Ruso. Sa ilang personal nga kinabuhi ug panan-aw, sila labing suod nga nalangkit sa tinuod nga asketiko nga tradisyon sa Ortodoksong monastisismo.

Tingali si Arsobispo Varlaam (Petrov; † 1802) angay ibutang sa una sa taliwala nila; pagkahuman sa iyang konsagrasyon, iyang gigugol ang nahibilin niyang kinabuhi—34 ka tuig—sa maong diyosesis, nga niadto ug sa ulahi, sa ika-19 nga siglo, usa ka dakong talagsaon; siya miserbisyo sa Siberia isip Arsobispo sa Tobolsk (1768–1802). Tinuod siyang asketiko sa iyang pagka-obispo: mapainubsanon, buotan, ug dili makasarili; gihatag niya ang tanan niyang kita sa mga nanginahanglan. Ang mga klero sa diyosesis gihigugma si Varlaam nga walay sukod tungod kay sa ilawom sa iyang nangaging obispo, si Metropolitan Pavel Konyuskevich, nakasinati sila og dakong pag-antos tungod sa hugot nga mga lakang sa administrasyon; Gihigugma usab siya sa mga tawo, nga naghatag ug dakong pagdayeg sa tinuod niyang Kristohanong kinaiya. Gidala niya ang iyang monastikong pagkabatan-on sa Monasteryo ni Alexander Nevsky sa St Petersburg ubos sa paggiya sa tigulang nga si Dositheus, ug kini nga tigulang ang naghulma kaniya ngadto sa usa ka tinuod nga monghe ug asketa. Si Barlaam igsoon ni Gabriel, Metropolitan sa Novgorod ug St Petersburg. Kining pagkapariho nakatampo sa konsagrasyon ni Barlaam isip obispo pagkahuman sa mubo nga panahon isip abbot sa monasteryo; bisan pa, sa aspeto sa iyang personal nga mga kalidad, mas angay siya sa pagka-obispo kaysa kadaghanan sa iyang mga kaubang obispo niadtong panahona[1213] .

Si Arsobispo Job (Potemkin; 1750–1823) sa Yekaterinoslav mao, kutob sa among nahibal-an, ang nag-inusarang obispo nga Ruso sa ika-18 nga siglo nga naporma ubos sa espirituhanong giya sa tigulang nga si Paissius (Velichkovsky), nga nag-alagad sa Moldavia. Ig-agaw siya sa bantog nga Prinsipe G. A. Potemkin; usa ka maanindot nga karera sa militar ang nagpaabut kaniya[1214] , apan iyang gisalikway kini ug, sa edad nga 29, kalit siyang mibiya sa iyang katungdanan; Niadtong 1779 mibyahe siya paingon sa Moldavia, diin nagpuyo siya sulod sa pipila ka tuig ilawom sa giya sa mga tigulang nga may kalambigitan kang Paissius. Sunod natong makita siya nga nagsilbi isip abbot sa Dormition Monastery sa Bessarabia (1785–1793); pagkahuman, si Job nahimong Obispo sa Theodosia (1793–1797), unya sa Minsk (1797–1812) ug, sa katapusan, Arsobispo sa Diyosesis sa Yekaterinoslav (1812–1823). Ingon usa ka obispo sa diyosesis, nailhan siya tungod sa iyang talagsaong kusog, sa iyang independyenteng baruganan sa pakig-uban sa Sinodo, ug sa iyang pagkamapadayonon sa pagpatuman sa mga lakang aron mapaayo ang kinabuhi sa mga monghe[1215] .

Ang labing suod nga katabang ni Metropolitan Gabriel sa panahon nga iyang gipangdumala ang Diyosesis sa Tver (1763–1770) ug sa iyang unang mga paningkamot didto aron mabuhi pag-usab ang kinabuhi sa mga monghe mao ang abad sa Monasteryo sa Otroch (1765–1773), si Arsenius (Vereshchagin; 1736–1799). Sunod, samtang nag-alagad isip Metropolitan sa Novgorod ug St Petersburg, gipadayon ni Gabriel ang iyang buhat, nga nagbilin og dakong marka sa kasaysayan sa pamunoan sa mga monghe, samtang si Arsobispo Arsenius Vereshchagin, nga nagdumala sa daghang diyosesis – Arkhangelsk (1773– 1775), Tver (1775–1783) ug Rostov (1783–1799)—nagpaningkamot pag-ayo ug malampuson sa pagpaayo sa edukasyon sa mga pari sa parokya ug sa pag-organisar sa mga teolohikal nga eskwelahan[1216] .

Sa ika-19 nga siglo, ang mga obispo nga wala gikan sa han-ay sa maalamon nga orden sa mga monghe talagsaon gihapon nga panghitabo. Gusto nakong hisgutan ang duha ka ingon nga obispo: Juvenal (Polovtsev; 1826–1904), Arsobispo sa Lithuania (1898–1904), ug Flavian (Gorodetsky; 1840–1912), Metropolitan sa

---

monastikong han-ay; ang pagka-obispo nagpasabot ipso facto (tungod niining maong kamatuoran) sa pagbiya sa monastisismo. Beth (Beth Karl. *Die orientalische Christenheit der Mittelmeerländer. Reisestudien zur Statistik und Symbolik der griechischen, armenischen und koptischen Kirchen*. Berlin, 1902. p. 333) husto kaayo sa paghunahuna nga, sa kaso sa usa ka Orthodox nga obispo, mas tukma nga hisgutan dili ang monastisismo kondili ang selibasiya."

[1213] Mahitungod kang Varlaam Petrov: Abramov, N. 'Varlaam, Arsobispo sa Tobolsk', sa: Stranik. 1863. 3.

[1214] Katingalahan nga ang iyang maguwang nga lalaki mibiya usab sa St Petersburg, miadto sa Bukid Athos, naghimo og monastikong panata didto, ug pagkahuman nahimong abbot sa Monasteryo ni San Nicolas sa lungsod sa Korocha. Tan-awa ang Kapitulo XV niining buhata.

[1215] RBS. pp. 301–303.

[1216] Titov, A. 'Arseny, ang Katapusang Arsobispo sa Rostov', sa: Istoricheskoe Obozrenie, 1886, vol. 2.

Kyiv (1903–1912)[1217] . Si Juvenal Polovtsev mao ra ang obispo nga natudloan sa mga tigulang sa Optina Hermitage. Isip usa ka maharlika sa pagkatawo ug usa ka opisyal nga nakagradwar sa Higher Artillery School, misulod siya sa Optina Pustyn niadtong 1847 ug nagpuyo didto sulod sa pito ka tuig isip bag-ong monghe ubos sa magwawaras Makarii (Ivanov); pagkahuman nahimong hieromonk, nagpuyo siya og daghang katuigan sa Jerusalem sa misyon sa Rusya. Sunod, isip Obispo sa Kursk (1893–1898) ug unya Arsobispo sa Lithuania (1898–1904), Si Juvenal giila nga usa sa labing takus nga mga hierarkiya sa Simbahang Ruso; ang iyang kaugalingong kinabuhi ug ang iyang espirituhanong impluwensya sa mga naa sa iyang palibot nagpamatuod nga wala niya kalimti ang mga pagtulun-an sa Optina; gipadayag niya ang iyang lawom nga pagpasalamat sa mga tigulang sa Optina Hermitage sa iyang buhat nga 'Ang Kinabuhi ni Abad Moses'[1218] .

Ang ikatulo ug labing talagsaong personalidad sa Simbahan, nga bisan wala magbaton og hayag nga eksternal nga karera, nagpuyo gihapon og tinuod nga asetikismo, mao si Ignatius Bryanchaninov. Apil siya sa gamay nga grupo sa mga obispo sa Rusya nga ang ilang panan-aw gikuha gikan sa asketiko-mistikal nga tradisyon sa karaang Simbahang Sidlakan, diin kini nga tradisyon nahimong basihanan sa ilang kinabuhi ug buhat. Sama kang Arsobispo Juvenal Polovtsev, ug labi pa kaysa kaniya, si Ignatius usa ka disipulo sa mga tigulang sa Rusya; iyang gipadayon kini nga tradisyon sa iyang mga sinulat, nga nagdula og dakong papel sa espirituhanong pagtubo sa bag-ong mga henerasyon sa mga monastiko sa Rusya[1219] .

Bisan pa, dili patas nga isugyot nga sa taliwala sa mga eskolar nga monghe nga wala makatambong sa eskwelahan sa monastisismo, hingpit nga nawala ang pagsabot sa kahulugan ug kahinungdanon sa mga asetikong pundasyon sa kinabuhi sa monastisismo. Bisan pa sa internal nga mga dibisyon sa kinabuhi sa simbahan, nga nagmugna sa duha ka paralel nga agos sa monastisismo: ang 'synodal monasticism', nga wala magpaningkamot nga mobalik sa karaang tradisyon sa ascesis, sa usa ka bahin, ug ang sistema sa mga tigulang ug uban pang mga porma sa tinuod nga ascesis, nga nagtinabangay sa pagpalambo sa usag usa, sa pikas bahin – ang sistema sa mga espirituhanong amahan ug tinuod nga asketismo bisan pa man nagmugna og usa ka relihiyosong kahimtang palibot kanila nga adunay lawom nga epekto sa kalibutan. Ang bisan kinsa nga magtuon sa espirituhanong kultura sa Rusya sa unang katunga sa ika-19 nga siglo uban sa maampingong pagtagad ug walay pagpihig dili gyud mapakyas sa pagdiskubre kung unsa ka gamhanan ang ilawom nga agos sa askeytismo sulod niining kultura – dili lamang sulod sa mga bungbong sa mga monasteryo, kondili usab sa gawas niini. Kini usa ka ulahi nga pagpadayag sa espirituhanong mga pwersa sa Kristohanong Ruso, nga napakyas sa pagpangita og angay nga larangan sa paglihok atol sa Muscovite nga panahon ug napugos sa pagtago ug pagpahilom atol sa walay Diyos nga ika-18 nga siglo; karon, bisan pa man, nagpadayag na kini sa tanang dapit, ug bisan tingali dili kaayo kusgan sa nawong, igo gihapon kini kaayo aron makahatag og dakong epekto. Ang maalamon nga komunidad sa mga monghe ug ang episkopado, nga nanggawas gikan sa ilang han-ay , wala usab makalikay niini nga impluwensya. Sa pagsusi sa mga biyograpiya sa mga obispo sa panahon sa Synodal, atong makaplagan ang tulo ka nag-unang grupo sa mga hierarka.

Ang unang grupo naglangkob sa mga indibidwal nga sukad pagkabatan-on nauyon sa kinabuhi sa monastiko o naimpluwensyahan sa maong asetikong kahimtang nga atong bag-ohay lang gihisgutan. Ang pagtudlo sa mga eskwelahan sa teolohiya o ang administratibong katungdanan sa ilang pagka-obispo wala makatagbaw kanila. Pagkahuman sa pipila ka tuig isip mga obispo, diin mas nabati nila ang ilang sulod nga

---

[1217] Si Flavian Gorodetsky (1840–1912) nagtuon sa Fakultad sa Katungod sa Unibersidad sa Moscow; sa dili pa ang iyang mga eksamin sa estado, mibiyahe siya nga naglakaw paingon sa Monasteryo sa Pesnoshsky ug nagpabilin didto. Gikan sa 1863 hangtod 1866, siya usa ka nobis sa Monasteryo sa Simonov sa Moscow; pagkahuman, nagsilbi siya sulod sa pipila ka panahon isip sekretaryo sa Simbahang Ruso sa Roma. Gikan sa 1870 hangtod 1880, karon usa na siyang monghe, nagsilbi siya sa Misyon sa Ruso-Ortodokso sa Tsina. Niadtong 1880, gikonsagra si Flavian isip usa ka katabang nga obispo sa Diyosesis sa Don; gikan sa 1885 hangtod 1896 nag-alagad siya sa Poland, sa sinugdan isip katabang nga obispo ug sa ulahi isip Arsobispo sa Warsaw, diin napamatud-an niya nga usa siya ka hugot nga kontra sa Simbahang Romano Katoliko; gikan sa 1896 hangtod 1903, siya ang Arsobispo ug Exarch sa Georgia; niadtong 1903, gitudlo siya nga Metropolitan sa Kyiv. Ang iyang pakigbisog batok sa Katolisismo, nga kinaiya kaayo sa panahon ni Alexander III (ang mga dekada 1880 ug 1890), Gikombinar ni Flavian ang hataas nga lebel sa kagawasan sulod sa Sinodo ug sa iyang pakig-uban sa Punong Piskal, K. P. Pobedonostsev, ingon man usab sa usa ka asetikong paagi sa kinabuhi; nagbarug siya nga istrikto batok sa komunidad sa mga monghe sa iyang diyosesis ug gidayeg sa dakong awtoridad taliwala sa mga pari sa parokya. Tan-awa ang iyang biograpiya sa: Rodossky. Op. cit., p. LXXIX; ug usab sa: Niva. 1910, p. 177. Sa akong paghulagway, naggamit usab ako sa oral nga testimonya sa iyang kauban sa panahon, ang namatay nga Punong Pari G. Prozorov († 1942), nga kaila kaayo kang Flavian sukad pa sa iyang panahon sa Kyiv.

[1218] Juvenal, Arkhimandrita. Biograpiya ni Arkhimandrita Moses, Abad sa Kozelsk Vvedenskaya Optina Hermitage (1882); cf.: Chetverikov. The Optina Hermitage. p. 51.

[1219] Mahitungod kang Ignatius, tan-awa sa ubos, Kapitulo XV, ug sa akong libro (op. cit.).

espirituhanong kinabuhi kaysa sa gawasnong karera, mobiya sila sa ilang katungdanan ug magretiro sa usa ka monasteryo. Alang sa ika-18 nga siglo, ang labing tipikal nga pananglitan niini mao ang kinabuhi ni San Tikhon sa Zadonsk, Obispo sa Voronezh. Gikan sa kasaysayan sa ika-19 nga siglo, atong mahinumduman ug maila ang pipila ka mga personalidad.

Sa mga pinakauna, kinahanglan hisgutan ang usa sa labing katingalahang mga personalidad – si Ambrose sa Ornatsky, Obispo sa Penza (1778–1827)[1220] . Pagkahuman sa iyang pag-graduate sa St Petersburg Theological Academy, nagtudlo si Ambrose sulod sa pipila ka panahon sa teolohikal nga seminaryo sa Novgorod; sa edad nga 27, naghimo siya og panata sa pagka-monasto (1805), pagkahuman niini (1808–1816) sunod-sunod siyang nagsilbi isip abbot sa tulo ka monasteryo; Lagmit nga ang iyang panahon sa Monasteryo sa Novospassky sa Moscow—diin, sa maong mga tuig, nabanhaw pag-usab ang interes sa mga ascetic nga buhat ug natukod ang suod nga relasyon sa Sarov Hermitage[1221] , nga ilado sa istriktong espiritu sa pagka-ascetic—nagbilin ug malungtaron nga impresyon sa batan-ong Archimandrite Ambrose. Sulod sa mosunod nga tulo ka tuig, nagsilbi si Ambrose isip obispo-biskwit sa Diyosesis sa Novgorod (1816–1819), ug pagkahuman gipangdumala niya sa iyang kaugalingon ang Diyosesis sa Penza. Bisan pa, dili siya ganahan sa administratibong mga katungdanan, ug niadtong 1825 nangayo siya sa Sinodo nga tugotan siya sa pagretiro.

Duha ka tuig ra ang iyang pagretiro sa Kirillo-Belozersky Monastery; ang iyang asetikong kinabuhi, sama sa kaniadto sa iyang mga tuig isip abbot ug ulo sa mga diyosesis, mao gihapon ang kinabuhi sa usa ka eremita. Gigugol niya ang tibuok adlaw nga nakasirado sa iyang yano nga selda; dili siya ganahan modawat og mga bisita o makig-istorya sa mga monghe; gamay ra kaayo ang iyang pagkaon; kasagaran, sulod sa tibuok adlaw, usa ra ka piraso sa prosphora ang iyang kan-on ug dili siya mokaon og bisan unsang luto nga pagkaon. Iyang gipang-apod-apod ang iyang kaugalingong kuwarta (ang iyang pensiyon isip obispo) sa mga nanginahanglan. Ang mga sulat nga iyang nadawat nagpabilin nga wala abliha sa atubangan sa ganghaan sa iyang selda, apan ang mga tubag niini, sumala sa gisaksi sa tig-atiman sa iyang selda sa ulahi, gisulat nga murag nabasa na kini sa asketiko. Sa gabii ra siya mobiya sa iyang selda ug motindog sa atubangan sa pultahan sa simbahan nga nakataas ang iyang mga kamot sa pag-ampo hangtod sa kaagahon – sama sa gibuhat ni Elder Seraphim (sila magkasabay sa panahon) 1,000 ka kilometro ang gilay-on gikan kaniya sa lasang sa Sarov, – nag-ampo sa hilom, bisan ting-init o sa pinakagrabeng katugnaw sa tingtugnaw. Niadtong 27 Disyembre 1827, ang asketiko, nga karon usa na ka obispo, mibyahe paingon sa Gingharian sa Langit, diin dugay na niyang gitumong ang tanan niyang hunahuna ug tibuok niyang kalag. Gibyaan ang kalibutan, siya nagpuyo, daw gawas sa panahon, gilabay ang tanang kabalaka ug hunahuna; dili siya usa ka elder, apan sakop sa mga asketiko sa Simbahang Sidlakan nga nangita lamang sa sulod nga pagkahingpit ug pag-angkon sa personal nga kaluwasan.

Si Obispo Jeremiah (Solovyov; 1799–1884) hilig na sa usa ka asketikong pamaagi sa kinabuhi sukad pa sa iyang pagkabatan-on, apan uban sa pagpaubos, bisan pa batok sa iyang kaugalingong kabubut-on, gisunod niya ang dalan sa kinabuhi nga gitakda para kaniya. Nakatapos siya nga may dungog sa teolohikal nga seminaryo sa Sevsk, diin nagtudlo siya og Griyego, apan kalit siyang mibiya sa iyang puwesto ug miadto isip bag-ohan sa Monasteryo sa Pechersky duol sa Bryansk, diin siya ang nag-atiman sa mga hayop; niadtong 1823 gisaad niya ang iyang mga panata sa pagka-monasto. Apan, ang rektor sa teolohikal nga seminaryo, nga sa ulahi nahimong iladong magwawali nga si Arsobispo Innokenty (Borisov), nakumbinsi kaniya nga magpalista sa teolohikal nga akademya. Pagkahuman sa tulo ka tuig nga pagtuon sa akademya, si Jeremiah, nga ang iyang abilidad milabaw sa tanang estudyante sa iyang kurso, kalit nga wala mitungha sa iyang eksaminasyon – gibuhat niya kini aron dili siya makadawat og master's degree, nga sa iyang panan-aw, dili angay sa pagka-mapainubsanon sa usa ka monghe. Bisan pa niana, gihatagan siya sa akademya og master's degree nga wala na magkinahanglan nga mosulod pa siya sa mga eksamin. Sa mga katuigan nga misunod (1827–1841), napugos siya sa pagtudlo; pagkahuman sa iyang pagkonsagrasyon isip obispo, gidumala niya ang daghang diyosesis, nga ang katapusan mao ang Diyosesis sa Nizhny Novgorod (1850–1857). Ang ministeryo isip obispo napamatud-an nga dili sayon nga buluhaton para kang Jeremiah, kay sa iyang kinaiyahan layo siya sa makitid nga espiritu sa sinodal nga nga kinabuhi sa simbahan; para kaniya, kini nga ministeryo puno sa kasubo ug panagbangi. Niadtong 1857, sama ni Obispo Ambrose, gibyaan niya ang iyang

[1220] Ang labing maayong biograpiya ni Obispo Ambrose sa Ornatsk gisulat ni V. Zhmakin, sa: Russkiye Stтии 39 (1882). pp. 129–178; ug usab: Poselyanin. Russian Ascetics of the 19th Century (1910).

[1221] Ikompara: Popov. Deskripsyon sa mga manuskrito sa Monasteryo ni Simonovsky sa Moscow (sa lain-laing mga lugar).

katungdanan ug misulod sa usa ka monasteryo, diin gidawat niya ang dakong eskema (1861) ug gigugol ang nahibilin niyang kinabuhi († 1884) sa usa ka selda sa monghe[1222] .

Pipila pa ka ubang mga ngalan ang angay usab hisgutan: Meletius (Leontovich; 1784–1840), Arsobispo sa Kharkiv (1835–1840), nga gihatagan og labing taas nga dungog sa iyang diyosesis; Jacob (Vecherkov; 1792–1852), Arsobispo sa Nizhny Novgorod (1847–1850), nga, sumala kang Nikanor Brovkovich, 'namatay… sigurado kaayo tungod sa kakapoy nga dala sa pagpuasa'; Anthony (Amfiteatrov), Arsobispo sa Kazan (1866–1879)[1223] .

Gihisgutan nato kining mga pananglitan aron ipakita nga ang pedagogikal ug administratibong mga kalihokan sa ilang kaugalingon dili usa ka dili malampasan nga babag sa hugot nga pagtuman sa mga monastikong saad sa personal nga kinabuhi. Siyempre, gikinahanglan ang espirituhanong kalinaw ug lig-on nga kinaiya aron isalikway ang kalibutan sa personal nga kinabuhi samtang nagkupot og ingon ana ka responsable ug taas nga posisyon sa sekular nga kalibutan. Kung susihon ang mga biograpiya ug kalihokan sa mga obispo sa ika-19 nga siglo, makita ang klarong kalainan tali sa mga obispo sa unang katunga ug sa ikaduhang katunga sa maong siglo. Ang mga obispo nga nabuhi sa unang katunga sa siglo mas talagsaon ug mas lig-on ang personalidad kaysa sa mga obispo sa ikaduhang katunga. Nasinati nila ang 'sinodal nga espiritu', nga mas lawom nga misulod sa kinauyokan sa kinabuhi sa simbahan; apan, nga wala magpakita og hayag nga pagsupak—ug dili gustong usbon ang ilang espirituhanong kusog niini—gidirekta nila kini nga kusog ngadto sa personal nga pagpauswag sa kaugalingon. Dinhi, una sa tanan, angay natong hisgutan ang mga ngalan sa duha ka bantugang hierark, duha ka kontemporaryo: si Filaret (Drozdov), Metropolitan sa Moscow (1821–1867), ug si Filaret Amfiteatrov, Metropolitan sa Kyiv (1837–1857).

Si Metropolitan Filaret (1782–1867)[1224] , nga nagdumala sa Diyosesis sa Moscow sulod sa 46 ka tuig, mao ang sentro sa kinabuhi sa simbahan sa Rusya sulod sa hapit tunga ka siglo; usa siya ka hierarkiya nga ang mga panan-aw ug espiritu, nga misulod sa tanan niyang mga buhat, nagpadayon sa pag-impluwensya sa kinabuhi sa Simbahan bisan pagkahuman sa iyang kamatayon; usa siya ka tawo nga lig-on ang kinaiya ug dako kaayong espirituhanong kusog ug enerhiya, usa ka tawo nga, tungod niining mga kalidad, nakahimo sa pagtago sa sulod nga trahedya sa iyang kalag. Sa gawasnong pagtan-aw, si Filaret (Drozdov) nagpakita nga usa ka haligi sa opisyal nga Simbahan, apan sa katingalahang paagi, siya usab usa ka haligi sa tinuod nga espirituhanong kina-iya sa Simbahan; ang nagkasumpaki nga mga paghusga bahin kaniya nagpamatuod sa iyang kahanas sa pagtago sa sulod nga trahedya sa iyang kalag. Ang iyang pagka-reserbado ug pagka-hilom, ang iyang katingalahang abilidad nga dili ipadayag ang iyang tinuod nga panan-aw sa mga opinyon nga iyang gipahayag, nagtugot kaniya, bisan pa sa tanang internal nga trahedya, nga magbarug sa sentro sa kinabuhi sa simbahan – ug sa unsang panahon pa! – atol sa paghari ni Emperador Nicholas I. Ang labing matinud-anon nga disipulo ug tagahanga ni Filaret, si Arsobispo Savva Tikhomirov (1819–1896), nga labi ka suod kaniya ug adunay mas dako nga access kaniya kaysa bisan kinsa pa, naghatag og daghang impormasyon bahin kang Filaret sa iyang 'Kronika sa Akong Kinabuhi', nga gisulat uban sa katingalahang pedantry; apan ang tanan niini mas nagserbisyo aron maghatag og gawasnong paghulagway niining hierark kaysa sa pagpadayag sa iyang labing tinago nga pagkatawo, bisan pa nga si Savva sigurado nga nakahibalo pa og daghan kaysa sa

---

[1222] Rhodosky. Op. cit., pp. XLI ug 181; Titov, A. 'Jeremiah, Obispo sa Nizhny Novgorod', sa: Istorichesky Vestnik, 1889, blg. 9; Chteniya, 1887. 3. Si Obispo Jeremias mibya og duha ka asetikong buhat, *Instruksiyon gikan sa Ibabaw* (1865) ug *Espirituhanong Pag-ayo* (1890), ingon man usab pipila ka mubo nga buhat; cf.: RBS, pp. 164–165.

[1223] Rhodos. Op. cit., p. XX; Nikanor, Archbishop. Op. cit., p. 26. Pipila ra ka ngalan ang among nahisgutan dinhi; daghan pa kaayong mga obispo nga angay unta hisgutan, apan kini mahimong hilisgutan sa usa ka laing pagtuon nga gipahinungod sa Rusyano nga episkopado sa ika-19 nga siglo. Tingali lain nga historyador ang mogamit og lain nga mga ngalan – nagdepende kini sa panan-aw sa usa ka tawo. Ang mga biyograpiya sa mga hierarkiya sa simbahan kasagaran dili kompleto, kanunay gisulat sa opisyal nga tono, labi na sa mga obituario, aron ang positibo ug negatibo nga aspeto sa mga kalihokan sa mga obispo ipakita sa 'Espiritu sa Sinodo'.

[1224] Ang 'literatura ni Filaret' lapad kaayo (tan-awa ang RBS, nga naglista sa labing hinungdanong mga buhat). Ang pangunang tinubdan sa pagtimbang-timbang sa mga eklesiastikal ug politikal-simbahan nga mga lihok ug panan-aw ni Metropolitan Filaret Drozdov mao ang iyang daghang mga sulat, sermon, pakigpulong, ug administratibong dekreto, nga gipatik ni Arsobispo Savva Tikhomirov sa daghang bolyum; hapit tanan niini nga mga bolyum kaniadto gitipigan sa Berlin State Library. Dugang pa, ang ubang importante nga tinubdan mao ang: Savva (Tikhomirov). Kronika sa Akong Kinabuhi. 9 ka tomo, labi na ang unang tulo ka tomo, ingon man ang korrespondensya tali ni Propesor P. S. Kazansky sa Moscow Theological Academy ug sa iyang igsoon, Arsobispo Platon sa Kostroma (1860s), sa: BV. 1903. Apan dili masulti nga ang daghang literatura bahin kang Filaret nakatubag sa tanang aspeto sa iyang mga kalihokan ug sa iyang mga panan-aw; sa tinuod, ang iyang mga panan-aw sa simbahan ug politika nagpaabut pa sa espesyalisadong pagtuon.

iyang gisulat. Gawas pa niini tanan, nagmantala si Savva og daghang materyal bahin sa administratibong kalihokan ni Filaret, nga hangtod karon wala pa hingpit nga naanalisa sa mga mananaliksik. Gikan sa mga pahina niining mga libro nga * *, makita nato ang usa ka prinsipe sa Simbahan nga, ingon sa pagkasulti, usa ka sulugoon sa duha ka agalon: ang Langitnon ug ang kalibutanon. Oo, kanunay nga gitugotan ni Filaret ang iyang kaugalingon sa pagkritiko sa relasyon tali sa estado ug sa Simbahan, apan kanunay nga hangtod lang sa usa ka piho nga utlanan. Walay lain nga hierarkiya sa panahon sa Sinodal ang nakabuhat og ingon kadako sama ni Filaret aron maghatag og relihiyosong basihanan ug pag-angkon sa katarungan sa estado ug politikal nga sistema sa Rusya, ang iyang autokrasya; Ang pag-alagad sa Simbahan sa estado wala supaki sa iyang mga panan-aw sa eklesiastika, nga lagmit ikatandi sa konserbatibong panan-aw ni Joseph sa Volotsk[1225] . Wala niya gigamit ang tanan niyang dakong awtoridad aron mosugyot og mga apuradong reporma. Sa dihang, pagkahuman sa kamatayon ni Nicholas, hinay-hinay nga misulod sa kinabuhi sa Simbahan sa Rusya ang usa ka bag-ong espiritu—ang espiritu sa '1860s', si Filaret, bisan pa nga siya mismo maampingong naghimo og pipila ka mga sugyot (nga may kalabotan sa pamaagi sa pagdumala sa simbahan kaysa sa tinuod nga reporma), mibara gihapon siya nga matinud-anon batok niining espiritu[1226] .

Ang among pagtasa lagmit makapukaw og kritikal nga mga pagsupak, apan, kutob sa among nahimo nga masabtan ang sulod nga kalibutan ni Filaret (Drozdov), nakaabot kami sa konklusyon nga kining hierarkiya dili usa ka hugot nga kontra sa sistema sa simbahan-sa-estado sa iyang panahon; Gusto lang niya, sulod sa balangkas niini, nga makab-ot ang mas dako nga kagawasan para sa Simbahan nga dili mosupak sa pagbantay sa estado niini; pinaagi sa pagtangtang sa pipila ka dili maayong panghitabo sa kinabuhi sa simbahan, nagtinguha siya nga espirituhanong palig-onon ang Simbahan, nga magpabilin gihapon ilawom sa pagbantay sa estado. Klaro nga ang mga panan-aw ni Filaret mahimong tan-awon nga usa lamang ka pamaagi sa pagpahupay; si 'Filaret nga Maalamon', ingon sa pagtawag kaniya ni Emperador Nicholas, nagtuo nga ang espirituhanong kusog sa Simbahan hinay kaayo aron makigbisog sa estado alang sa kagawasan niini, apan walay bisan kinsa sa iyang mga kaubanan nga mas nakahibalo sa sulod nga kinabuhi sa Simbahan kay sa si Filaret mismo. Ang panahon ni Filaret usa ka yugto diin ang gobyerno, sa paggamit sa katungod niini sa pagdumala, naningkamot nga mas mosulod pa gayud sa sulod nga kinabuhi sa Simbahan; ug, bisan pa sa tanan nga nahisgutan sa ibabaw, si Filaret ang nakapugong sa pipila ka bahin niining mga paningkamot sa gobyerno – apan sa mga bahin lamang diin, sumala sa iyang pagtuo, dili mosulbong ang dili pag-uyon sa 'simfoniya' tali sa estado ug simbahan.

Usa pa ka Filaret, Metropolitan sa Kyiv (1779–1857, 1837–1857) – 'Filaret ang Matuod', ingon sa pagtawag kaniya ni Emperador Nicholas – duol ang iyang mga panan-aw kang Filaret Drozdov ug usa usab ka konserbatibo, apan ang iyang konserbatismo gibase sa lain nga mga tinubdan kumpara kang Filaret sa Moscow. Siya hingpit nga supak sa simbahan sa estado sa Rusya ug gipadayag niya ang iyang pagsupak pinaagi sa pagdumili sa pag-apil sa mga miting sa Balaang Sinodo, diin siya usa ka miyembro. Bisan pa, dako kaayo ang iyang awtoridad sulod sa Simbahan nga ang gobyerno hilom nga nagtugot sa ingon nga pagpugong. Isip usa ka istriktong asketa nga nakahibalo sa paghiusa sa dignidad sa usa ka hierarkiya sa simbahan ug personal nga pagpaubos, siya, sama ni Filaret Drozdov, dili mosuporta sa lawom nga mga reporma. Bisan pa, sa usa ka isyu lahi ang ilang panan-aw. Si Filaret (Drozdov) pabor sa paghubad sa Balaang Kasulatan gikan sa Church Slavonic ngadto sa Ruso, usa ka lakang nga gisaway sa gobyerno ni Nicholas I, samtang si Filaret sa Kyiv usa ka hugot nga kontra sa ingon nga paghubad[1227] . Nagkalahi usab ang ilang panan-aw sa monastisismo. Si Filaret sa Moscow dili ganahan mosuporta sa praktis sa 'staretship'; masulti pa gani nga sa pipila ka bahin dili siya mouyon niini, kay nakita niya kini nga usa ka matang sa pagsulod sa hierarkikal nga estruktura sa Simbahan. Si Filaret sa Kyiv, bisan pa man samtang siya ang nagdumala sa Diyosesis sa Kaluga (1819–1825), daghan ang iyang gibuhat aron masiguro nga ang praktis sa espirituhanong paggiya mopundo pag-ayo sa Optina Hermitage, nga sakop sa iyang hurisdiksyon; pagkahuman, kanunay niya giatiman ang mga

[1225] Filaret. Mga Tinipong Opinyon. Bol. 4, p. 578; Bol. 5, p. 362; Bol. 4, p. 469; Bol. 5, p. 232; Bol. 7, p. 49; Suplementaryong Bolyum, p. 143, ug uban pa.

[1226] Niadtong 1856, ang pangutana sa posibilidad sa pagtawag og Lokal nga Konseho sa Simbahan sa Rusya gisang-at uban sa dakong pag-amping. Ikompara sa: Russkij Arkhiv, 1883, vol. 3, pp. 175–203, diin gipatik ang gipamubo nga bersyon sa memorandum ni A. N. Muravyov nga 'Mahitungod sa Kahimtang sa Simbahang Ortodokso sa Rusya', ingon man usab: Filaret. Koleksyon sa mga Opinyon, vol. 4, pp. 141, 149. Ang mga sugyot sa reporma ni Filaret wala molapas sa usa ka sugyot nga hisgutan ang mosunod nga mga isyu: 1. Eksternal nga pagpaayo sa banal nga serbisyo (pagkamatinuoron sa pagtuo, kaseryosohan); 2. Ang pagtukod sa bag-ong mga diyosesis; 3. Mga lakang batok sa eskisma. Chistovich, I. Mga Nangunang Numero. p. 361.

[1227] Chistovich. Mga Nanguna nga Figura. p. 361.

espirituhanong amahan uban sa maayong buot ug pagpanalipod. Sa kadaghan sa bolyum, ang iyang panulundon sa literatura dili ikumpara sa panulundon ni Filaret Drozdov; apan ang mga kinaiya sa personalidad sa awtor mas klaro ug hayag nga mitumaw sa iyang mga sulat kaysa sa mga sulat ni Filaret sa Moscow. Si 'Filaret ang Matuod nga Matinud-anon' dili kaayo maalamon sa pagpanulti o lohikal sa iyang mga argumento sama ni Filaret sa Moscow; mubo ang iyang mga sulat, apan kini puno sa pagpaubos, kalawom, espirituhanong kusog, ug katingalahang kasimple. Sa pagbasa sa iyang mga sulat, dali ra makabantay ang magbabasa kung unsa ka layo si Filaret sa Kyiv sa opisyal nga espiritu sa awtoridad sa simbahan, kung giunsa niya pag-antos ilawom sa administrasyong eklesiastikal nga gikontrolar sa estado, apan gidala niya kini nga pag-antos uban sa asketikong pagpaubos[1228] .

Ang baruganan ni Filaret sa Moscow ug ang iyang pagpugong sa kaugalingon batok sa gisang-at sa estado nga eklesiastikal nga awtoridad nakahatag og piho nga impluwensya sa mga hierark; ang ikaduhang, medyo daghan nga grupo sa mga obispo sa ika-19 nga siglo, bahin niini gilangkoban gayud sa mga prelado nga nakakuha og konklusyon gikan sa iyang eklesiastikal nga polisiya. Kini mao ang mga obispo nga nakahibalo unsaon pagpabilin sulod sa mga utlanan sa gisang-at sa estado nga eklesiastikal nga awtoridad. Ang uban kanila wala lang gayud misupak sa espiritu sa Panahon sa Sinodal, samtang ang uban – labi na sa panahon ni K. P. Pobedonostsev isip Punong Piskal (1881–1905)[1229] ug sa ulahi, hangtod sa 1917 – mga matinud-anong tig-awhag niining espirituha. Gitugyan nila ang ilang kaugalingon hingpit sa administratibong trabaho, nga nag-ubos sa tanang oras ug kusog nila, hinungdan nga wala na silay oras o kahigayunan nga mag-atiman sa kaluwasan sa ilang kaugalingong kalag. Ang panag-uban tali sa mga obispo nga ingon niini ug sa mga matinud-anon sa ilang diyosesis hinay ug maluya. Arsobispo Nikanor Brovkovich (1826–1890), nga siya mismo dili na estranghero niining maong tendensiya—ug tingali usa pa gani sa mga representante niini—naghisgot sa iyang *Biographical Notes* sa mga sugilanon sa daghang mga obispo gikan sa 1850s hangtod 1870s, nga naghulagway sa kahimtang diin nahitabo ang ilang trabaho ug kung giunsa ka dili normal usahay ang relasyon sa mga obispo, dili lamang sa Sinodo kondili usab sa katilingban ug sa mga tawo[1230] .

Sa niining grupo sa mga obispo makita nato ang daghang talagsaong magwawali ug daghang maayong administrador; imposible nga ilista silang tanan – molayo kaayo kita sa atong hilisgutan. Ang medyo malampuson nga buhat sa mga obispo grabe nga napugngan sa kanunay nga pagbalhin kanila gikan sa usa ka diyosesis ngadto sa lain, usa ka praktis nga nagpadayon sukad sa tunga-tunga sa ika-19 nga siglo ug nga, sa ulahi, ubos sa Punong Prokurador sa Sinodo nga si K. P. Pobedonostsev, nahimong tinuyo nga palisiya. Ang mga obispo magdumala sa usa ka diyosesis sulod sa duha o tulo ka tuig, unya ibalhin sa lain, kasagaran sa pikas tumoy sa Rusya, diin lahi kaayo ang lokal ug nasudnong kahimtang kumpara sa ilang miaging post; Busa, wala sila'y igong panahon aron makahimo og suod nga relasyon sa mga klero ug sa mga matinud-anon, ug sa ilang mubo nga pagserbisyo, wala sila makahimo o makahuman og bisan unsang mapuslanong inisyatibo. Ang 'Mga Tala' ni Nikanor naghatag og daghang pananglitan kung giunsa, ingon resulta sa sistema sa administrasyon nga gitukod sa Synod ug sa Ober-Procurator, daghang maayong ug mapuslanong inisyatibo sa matag obispo sa diyosesis ang nagpabilin nga wala mahuman o hingpit nga napugngan. Dili lang sa panahon ni Pobedonostsev, apan kaniadto pa, ang usa ka obispo nga nagpakita og bisan gamay nga kagawasan o misulti sa kamatuoran—sama sa, pananglitan, Obispo Agapit sa Tomsk (Voskresensky; 1834–1841; † 1854) o si Arsobispo John sa Don (Dobrozrakov; 1847–1867; † 1872), napugos nga magretiro[1231] . Ang kapalaran ni

---

[1228] Mahitungod kang Metropolitan Filaret Amfiteatrov, tan-awa ang nag-unang buhat: Sergius (Vasilevsky), Archimandrite. His Eminence Filaret, in monasticism Theodosius (Amfiteatrov), Metropolitan of Kyiv and Halych. 3 ka tomo. (1888) (nga wala nako ma-access); Smirnov, D. 'Filaret Amfiteatrov', sa: Koleksyon 'Sa Trinity sa Akademya' (1914). pp. 223–251; ug usab Leskov, N. 'Mga Gamayng Butang sa Kinabuhi sa Obispo', sa: Mga Tinipong Buhat, bol. 35 (1903). pp. 22, 107, ug uban pa. Ang iyang mga sulat kang Obispo Ignatius Bryanchaninov (BV. 1913. 3) ug kang Arsobispo Innokenty Borisov (TKDA. 1884. 5); bahin sa panan-aw ni Filaret sa Optina Hermitage, tan-awa ang mubo nga artikulo: Firsov, A. I., 'The Kozelskaya Optina Hermitage', sa: Ist. v. 1899. 3; ug usab: Chetverikov, 'The Optina Hermitage'.

[1229] Alang kang K. P. Pobedonoscev, tan-awa: Steinmann, F., ug Hurwicz, E., *K. P. Pobjedonoszew: The Statesman of the Reaction under Alexander III* (Sources and Essays on Russian History, ed. K. Shtelin, vol. 11). Ang iyang mga sulat kang Emperador Alexander III labi ka kinaiyahan: Mga Sulat ni P. kang Alexander III. 2 ka tomo (1925). Ang uban sa iyang mga buhat gipatik sa Aleman nga hubad: *Moskovitische Studien* (1904) ug *Streitfragen der Gegenwart* (1897).

[1230] Nikanor. Op. cit., p. 143 ug uban pa. Alang sa karakterisasyon sa episkopado, tan-awa usab: Pevnitsky. Mga Nota, sa: Russkaya St. 1905, blg. 7 ug mosunod; Filaret (Drozdov). Mga Sulat ngadto kang Arsobispo Alexius sa Tver (1883). p. 211; Golubinsky, E. 'Mahitungod sa Reporma sa Kinabuhi sa Simbahan sa Rusya'. p. 117; Solovyov, S. M. 'Mga Tala', sa: VE. 1907. 3. pp. 74–76.

[1231] Mahitungod kang Obispo Agapitus: Nikanor. Op. cit. pp. 196–200; Addenda. 43. p. 526; Filaret. Mga Sermon ug Panultihon. 2 (1887). p. 279; Barsukov. Innokenty, Metropolitan sa Moscow. p. 150. Mahitungod kang Arsobispo John: Nikanor. Op. cit. pp. 196,

Arsobispo Irineus sa Irkutsk (Nesterovich; 1783–1864), nga sa panahon ni Nicholas I nahimong biktima sa pakialam sa estado sa kinabuhi sa Simbahan; sa sinugdan gideklarar pa gani siyang buang, ug gigahin ang nahibilin niyang kinabuhi sa pagretiro sa usa ka monasteryo[1232] .

Ang ikatulong grupo sa mga obispo naglangkob sa mga hierarkiya nga mga eskolar nga nagsul-ob og monghe nga bisti. Dili usab kanunay sayon ang ilang kapalaran. Ang Rusyano nga teolohikal nga pagtuon—ilabi na ang dogmatika, komparatibong teolohiya, apologetika ug liturhiya—sa panahon sa paghari ni Emperador Nicholas I, ug sa pipila ka bahin pagkahuman niini, wala maghatag og kahigayunan alang sa obhetibong akademikong panukiduki tungod sa kontrol sa estado ug sa konserbatibo nga panan-aw ni Metropolitan Filaret.

Si Arsobispo Nikanor Brovkovich, nga nahisgutan na dinhi sa daghang higayon ug nakahatag og dakong kontribusyon sa larangan sa teolohikal nga pagtuon, nagsaysay kanato sa mga kalisdanan nga iyang giatubang ug giatubang usab sa kadaghanan sa iyang mga kaubanan samtang nagtuon sa teolohikal nga akademya ug pagkahuman niini. Nagsulat siya nga sa 1950an, naandan sa mga akademya nga balewalaon ang mga sensitibo nga isyu; ang mga talentadong magtutudlo kasagaran tangtangon sa pagtudlo sa 'delikadong mga hilisgutan' ug napugos sa pagsakripisyo sa ilang kahanas aron magtrabaho sa 'luwas' nga mga disiplina, sama sa Griyego o Kristohanong arkeolohiya[1233] . Ang 'Mga Tala' ni Nikanor naglarawan dili lamang sa kahimtang sa mga teolohikal nga eskwelahan sa 1850s ug 1860s, apan usab sa kahimtang sa akademikong monastikong komunidad. Aron mapalapdan ang atong paghulagway sa panahon sa Sinodal, atong hisgutan ang mga ngalan sa duha pa ka mga personalidad nga ang ilang mausisaon nga hunahuna ug mga talento gipamarkahan sa trahedya.

Usa kanila mao si Archimandrite Makarii Glukharev (1792–1847). Nagtalaw siya tungod sa iyang likas nga talento ug talagsaong kahibalo sa Hebreohanon nga pinulongan ug sa Daang Tugon, nga nagtugot kaniya sa pagbuhat og daghang lawom nga akademikong buhat. Aduna siyay bukas nga kasingkasing, puno sa pagpaubos ug gugma, kauban ang kusog ug bug-os nga dedikasyon sa usa ka klarong tumong – ang paghubad sa Balaang Kasulatan ngadto sa pinulongang Ruso. Sa sinugdan, wala siyay tinguha nga mohimo og panata sa pagka-monasto. Bisan pa, sa dihang nahimong lektor siya sa Yekaterinoslav Theological Seminary, diin siya gipadala pagkahuman sa iyang pag-graduate sa teolohikal nga akademya, nahimong suod siya nga higala ni Obispo Job (Potemkin), nga kaila na nato, ug sa pipila pa ka monghe gikan sa Moldavia nga sakop sa grupo ni Job, ug sa ingon niini nakasugat siya sa asetikong espiritu sa eskuylahan ni Ama Paissius (Velichkovsky). Gikuha niya ang mga monastikong panata ug nagpuyo siya og pipila ka panahon sa Glinsk Hermitage uban ni Elder Filaret, nga nagtuon sa mga sinulat sa askétismo. Dayon nahimong rektor siya sa Kostroma Theological Seminary. Ang iyang mga akademikong plano – ang paghubad sa Balaang Kasulatan ngadto sa Rusyano ug ang pagmantala sa hubad – wala makuha og aprobasyon gikan sa Sinodo; gisugyot pa gani nga undangon na lang niya ang iyang mga paningkamot sa paghubad sa Kasulatan. Tungod kay nabati niyang napakasala siya ug nasuko, mibitiw siya sa iyang puwesto isip rektor ug mibalik sa Glinsk Hermitage (1825). Bisan pa, si Makarii dili usa ka tawo nga makahimo lang sa pag-atras ngadto sa usa ka monasteryo ug itugyan ang iyang kaugalingon sa usa ka kinabuhi nga pagpamalandong. Usa ka plano ang nag-umol sa iyang hunahuna alang sa misyonaryong buhat taliwala sa mga paganong katawhan sa Siberia.

Niadtong 1829 mibyahe siya paingon sa Siberia, ug usa ka tuig pagkahuman, niadtong 1830, gitukod niya ang Misyong Altai ug gihatag niini ang tanan niyang kusog – ang iyang mga buhat isip misyonaryo

---

226. Nathanael (Soborov), Obispo sa Astrakhan, nga misulay supakon ang 'autokrasya' ni Pobedonostsev, napugos nga mobiya sa iyang katungdanan niadtong 1890: Istoricheskoe Vedomost' 1907. Vol. 106. p. 1049. Metropolitan Vladimir (Bogoyavlensky), nga nakigbatok sa impluwensya ni Rasputin, gibalhin gikan sa Diyosesis sa St Petersburg (1912–1915) paingon sa Kyiv, sa usa ka 'hinungdanong pagbiya' († 1918). Ang Pagkahugno sa Tsaristang Rehimen. Bol. 1, pp. 361, 366; Bol. 4, pp. 164, 190, 195, 266, 271.

[1232] Mga Materyal para sa Kasaysayan sa Simbahang Ortodokso atol sa Paghari ni Emperador Nicholas I, sa: Koleksyon 113, Bahin 1 ug 2; Kristohanong Pagbasa 1881, Blg. 5–6.

[1233] Nikanor. Op. cit. pp. 258, 257, 253, 254, 269; ang kapitulo nga 'Mga Gikuha gikan sa Awtobiyograpiya' (pp. 253–281) labi ka importante. Si Arsobispo Nikanor Brovkovich (1826–1890), bisan dili siya mosuporta sa sinodal nga sistema, usa siya sa mga obispo nga nagtuo nga walay pulos ang bisan unsang pakigbisog batok niini. Apan gipakita niya ang labing maayong mga hiyas sa pagka-obispo ug nailhan siya nga usa ka maalamon nga administrador, magtutudlo sa pulpit ug manunulat. Ang iyang mga buhat sa larangan sa Kristohanong ug idealistang pilosopiya gipunting batok sa positivismo ug materyalismo (ang iyang pangunang buhat: *Positive Philosophy and Supersensible Being*, 1875). Mahitungod kang Nikanor, tan-awa: D. V. F-v, 'Mga Aspeto sa Kinabuhi sa Iyang Kahalangdon Nikanor, Arsobispo sa Kherson', sa: Istoricheskie Vesti, vol. 50 (1892), pp. 753–763; vol. 51 (1892), pp. 651 ff.

napamatud-an nga usa sa labing katingalahang mga hitabo sa kasaysayan sa misyon sa Rusya. Tungod sa iyang kahibalo sa linggwistika ug abilidad sa mga pinulongan, dali ra kaayo nakat-on si Makarii sa pinulongan sa lumad nga katawhan; nagtigom siya og diksyonaryo ug naghubad sa Salmo, mga pag-ampo, ang Ebanghelyo sumala kang Mateo, ang ritwal sa pagbunyag ug uban pang mga teksto ngadto sa lokal nga pinulongan. Sulod sa 14 ka tuig nagpaningkamot siya sa Altai, nga walay kakapoy ug walay paglaum sa ganti, apan wala gyud siya makadawat og bisan unsang hinungdanong suporta gikan sa mga burukrata sa Sinodo, nga nagtudlo kaniya og kataw-anan nga kantidad nga 570 ka rublo matag tuig alang sa iyang misyon. Si Macarius wala magpaningkamot, bisan unsa pa ang gasto, aron makab-ot ang impresibong gidaghanon sa bag-ong mga tinunob o aron ipresentar sa Sinodo ang makapahinganghang estadistika; sa pagwali sa Kristiyanismo, wala siya mogamit og pagpugos ni pagpangdayeg sa mga lumad nga katawhan. Ang importante kaniya dili ang gidaghanon sa mga tinunob, kondili ang tinuod nga Kristohanong edukasyon sa mga bag-ong anak sa Simbahan. Sa rehiyon sa Altai, nagpadayon siya sa pagtrabaho sa hubad sa Balaang Kasulatan, nga naglaum nga makumbinsi ang Siyudad pinaagi sa iyang mga nota sa pagka-kinahanglanon ug kaayohan sa hubad, apan wala siya malampuson niini. Gikapoy sa espirituhanong paagi ug nag-antos sa pisikal nga mga sakit, napugos si Makarii nga mobalik sa Rusya niadtong 1843. Gigugol niya ang iyang katapusang mga tuig sa usa ka monasteryo sa Diyosesis sa Oryol, nga nagtinguha, kon siya makabawi, nga maghimo og peregrinasyon ngadto sa mga Balaang Dapit sa Jerusalem; siya namatay niadtong 18 Mayo 1847. 'Si Macarius usa ka tinuod nga sulugoon ni Kristo nga Dios,' matod ni Metropolitan Filaret sa Moscow pagkahuman sa iyang kamatayon, apan ulahi na kaayo kini nga pagdayeg: ang talentado nga eskolar, maalamon nga Hebreohanon nga eskolar ug mahigpit nga monghe nanglabay na sa sunod nga kalibutan, nga nahimong mas dako nga biktima sa sistema sa Sinodal kaysa sa iyang kaugalingong walay puas nga paningkamot. Ang iyang kapalaran nagsilbi nga dugang ebidensya kung unsa ka dili epektibo ang sistema sa paggamit sa mga kapanguhaan nga naa niini alang sa kaayohan sa Simbahan – usa ka sistema nga ang espiritu kay nagkalig-on ug hugot nga kasagaran naglaglag lang niini[1234] .

Ang 'Ang Sugilanon ni Archimandrite Theodore Bukharev' nahitabo sa 1860s, sa dihang ang Rusya nag-agi sa usa ka labi ka dramatikong yugto sa iyang espirituhanong kasaysayan: ang kinabuhi sa simbahan—o, mas tukma, usa ka bahin sa mga klero ug sa hierarkiya sa simbahan—nakasinati niadtong panahona sa mga kagubot sa politikal nga panghunahuna.

Si Feodor Bukharev (1824–1871) nakadani sa atensyon sa iyang mga magtutudlo samtang estudyante pa siya. Niadtong 1846, nakagradwar siya sa Moscow Theological Academy ug dayon gipahimo siyang monghe; sa ulahi, iyang giangkon nga gibuhat niya kini tungod sa iyang huyang nga panglawas ug aron makakaplag og kalinaw sa hunahuna, ingon man aron hingpit nga itugyan ang iyang kaugalingon sa teolohikal nga pagtuon.

Ang mga lektura sa exegesis nga iyang gipresentar sa Akademya sa Moscow gidawat sa mga estudyante uban sa tinuod nga kadasig; ang kalawom ug kabuhi sa maong mga lektura, ingon man ang iyang pagsalikway sa mga eskwelastikong pamaagi sa pagpresentar sa materyal (nga kinaiya sa iyang mga nauna sa maong puwesto), nagtugot sa batan-ong iskolar nga maghatag og bag-ong kinabuhi sa akademikong kinabuhi. Bisan si Metropolitan Filaret, nga dili hingpit nga nakalikay sa eskolastikong espiritu, sa sinugdan paborable ang pagtan-aw kang Theodore. Ang mabuhi ug hayag nga interpretasyon sa Ebanghelyo ug Apostolikong mga kapanahonan usab naghulagway sa buhat ni Bukharev nga *Several Articles on the Holy Apostle Paul* (gipatik niadtong 1861), nga naglangkob sa usa ka lawom nga pagtandi sa Daang Tugon ug Bag-ong Tugon. Ang bantog nga *Piniling mga Bahin gikan sa Korrespondensya sa mga Higala* ni Gogol, nga sa iyang panahon nakapukaw og dakong kontrobersiya, nakahatag og kusgan kaayong impresyon kang Bukharev. Aron ipanagang si Gogol, gisulat niya ang sanaysay nga *Tulo ka mga Sulat* (1848), nga iyang gipakita kang Metropolitan Filaret; apan kini gisaway pag-ayo sa ulahi. (Ang 'Tulo ka Sulat' wala gipatik hangtod 1861.) Samtang, ang batan-ong lektor nakasinati og kalisdanan ug panagbangi sa akademya sa iyang relasyon sa rektor, kadaghanan tungod sa pipila ka mga pagpasabot nga anaa sa iyang mga lektura, nga giisip nga sobra

[1234] Mahitungod kang Makarii Glukharev: Mga Ulat. 1836–1844; iyang mga sulat (1905); Rodossky. Op. cit., pp. 255–257; Yastrebov, I. Usa ka Mubo nga Hulagway sa Kinabuhi ug Buhat ni Archimandrite Makarii Glukharev, Magtukod sa Misyon sa Altai (1893); Ptokhov, P. V. Archimandrite Makarii G., Tagapundar sa Misyon sa Altai (1899); Chistovich, I. Kasaysayan sa Hubad sa Bibliya ngadto sa Ruso (ikaduhang edisyon, 1899). pp. 207–240; Florovsky. Op. cit., pp. 187 ug mosunod. Ang mga hubad ni Makarii gipatik unya sa journal *Pravoslavnoe Obozrenie* (1860–1867).

ka 'liberal' ug 'Protestante'; Paglabay sa mubo nga panahon, gipataas si Bukharev sa ranggo nga archimandrite ug gibalhin sa Kazan Theological Academy ngadto sa usa ka mas lig-on nga pwesto sa dogmatic theology.

Ang iyang mga lektura sa Kazan usab nakapukaw og simpatiya ug kadasig sa mga estudyante, kay dinhi usab gipakita ni Bukharev ang usa ka bag-ong pamaagi, nagtanyag og bag-ong mga interpretasyon ug gigamit ang hingpit nga bag-ong siyentipiko ug kritikal nga pamaagi. Ang iyang mga sermon nakahatag kaniya og dakong kasikatan sa publiko. Ang 'Mga Gabii uban kang Amahan Theodor', diin buhi kaayo nga gihisgutan ang mga isyu sa relihiyon ug siya mismo ang nag-unang mamumulong—ug sa iyang mga pakigpulong gipakita niya ang klarong hilig sa mistisismo—nahimong sentro sa espirituhanong kinabuhi sa katilingban sa Kazan, nga usab nakapukaw sa kasuko sa mga awtoridad. Niining higayona, gilipat si Bukharev ngadto sa St Petersburg sa Komite sa Espirituhanong Sensura, diin gilauman nga ang trabaho nga makapoy sa espiritu makatabang kaniya sa pag-ayo sa iyang sobra nga emosyonal nga kagubot.

Sa iyang bag-ong puwesto, nahimong kaaway ni Bukharev si V. I. Askochensky, ang tigpaguwa sa magasin nga *Domashnyaya Beseda* (Panag-istorya sa Balay), usa ka tawo nga naglangkob sa hugot nga relihiyosong konserbatismo, usa ka 'malungkot nga fanatiko', ingon sa paghulagway ni Bukharev kaniya sa ulahi. Ang pagdili sa pipila ka mga artikulo ni Askochensky nakapukaw kaniya og dili mapugngan nga kasuko batok kang Bukharev. Ang sulat ni Askochensky ngadto sa Akademikong Konseho sa Akademya sa Moscow, nga nagpasangil kang Bukharev, gisulat sa ingon ka hugot nga mga pulong nga ang Akademikong Konseho gipasa kini kang Bukharev uban ang rekomendasyon nga siya maghimo og legal nga aksyon batok kang Askochensky tungod sa pagdaot sa dungog, apan wala kini buhata ni Bukharev.

Niadtong 1860, gipatik ang iyang libro nga *On Orthodoxy in Relation to the Modern Age* – usa ka paningkamot sa paggamit sa mga basihanan sa Kristohanong doktrina aron regulahon ang sosyal nga relasyon pinaagi sa paghiusa sa Kristiyanismo ug sa sosyo-politikal nga kinabuhi. Ang uban sa mga argumento sa awtor nagpabilin nga makapaikag sa mga mambabasa karon; ang libro naghimo sa unang mga lakang aron masulbad ang problema sa 'Kristohanong sosyalismo' subay sa nag-unang panan-aw sa panahon bahin sa panginahanglan sa sosyal nga reporma sa kinabuhi sa Rusya[1235] . Ang libro ni Bukharev nakadani og kritisismo ug pagpanaway gikan kang Askochensky, nga gitawag ang awtor nga 'heretiko' ug 'ateyista' ug, sa kinatibuk-an, nilapas ang tanang utlanan sa kahinlo. Bisan pa niini, gitugotan ni Bukharev, isip censor, nga ipatik kini nga kritisismo; gipatik usab niya ang iyang kaugalingong tubag sa journal nga *Syn Otechestva* (*Anak sa Yutang Gikanan*), diin iyang gibalik-balik ang iyang mga argumento bahin sa sosyal nga mga katungdanan sa Kristiyanismo. Apan ang mga intriga ni Askochensky wala maglangan og kalampusan – nawala si Archimandrite Bukharev sa iyang puwesto isip censor ug gibalhin sa Nikitsky Monasteryo sa Pereyaslav. Ang iyang bag-ong buhat, *Ang Apokalipsis*, nga iyang gipahinungod sulod sa daghang katuigan, wala gi-awtorisar sa mga censor alang sa publikasyon, ug nagpadayon gihapon ang mga pag-atake ni Askochensky. Nag-antos sa grabeng panloob nga panagbangi, nga labi pang gipagrabe sa iyang pisikal nga mga sakit ug pagbati sa emosyonal nga pagkawalay paglaum, ang Arkhimandrita Theodore nakahukom nga biyaan ang iyang mga monastikong panata. Nahitabo kini sa ting-init sa 1863. Gipatunhay niya kini nga lakang pinaagi sa pag-ingon nga nahimong imposible na alang kaniya nga magpabilin nga monghe, tungod kay sa sulod niya, sa tibuok niyang kasingkasing, misupak siya sa mga tawo nga iyang gipugos sa pagsunod sa iyang mga panata sa pagkamonghe.

Kini nga lakang nakapalalom pa sa trahedya sa iyang kinabuhi. Wala'y igong panginabuhi, gisalikway sa kadaghanan, ug nakadawat lang og tabang gikan sa pipila ka higala, nagpuyo pa si Bukharev sulod sa pito ka tuig. Lisod sab masabtan ang lain niyang gibuhat pagkahuman sa 1863 – ang iyang pagminyo. Walay mibunga ang tanan niyang paningkamot sa pagpangita og posisyon. Nipuyo siya sa gamay nga bayad alang sa mubo nga mga artikulo sa magasin ug sa kuwarta nga gihatag kaniya sa pipila sa iyang mga kaila; si Metropolitan Filaret usab nagpadala kaniya og kuwarta sa sekreto sa daghang higayon. Niadtong 1871, namatay si Bukharev human sa dugay nga sakit.

Niadtong 1865 ug 1866, nakapublikar pa siya og duha ka libro, nga nagtuki sa parehas nga mga tema sama sa iyang mga naunang buhat; ang ikaduha niini nga mga libro, *My Apology* (1866), usa ka katapusang

---

[1235] Dili lang si Archimandrite Theodor Bukharev ang misulay sa pag-uyon sa Kristiyanismo sa mga isyu sa katilingban. Sa kini nga bahin, ang mga sermon ni Archimandrite Ioann Sokolov († 1868), nga sa ulahi nahimong Obispo sa Smolensk (1866–1868), nga ang iyang karera napugngan tungod sa iyang 'liberalismo', usab adunay kahinungdanon. Mahitungod kaniya: Vinogradov, V. 'The Last of the Mohicans', sa: BV. 1911. 10. pp. 278 ff.; Barsov, T. 'John, Bishop of Smolensk, as a preacher', sa: Christian Readings. 1872.

paningkamot aron tubagon ang mga kritisismo sa iyang mga panan-aw bahin sa sosyal nga misyon sa Kristiyanismo, nga gikan sa konserbatibo ug liberal nga mga sirkulo, ingon man usa ka paningkamot nga ipagtanggol ang iyang kaugalingon batok sa lain-laing, kasagaran walay basihanan, mga akusasyon nga gipahamtang batok kaniya[1236] . Si Bukharev dili lang biktima sa konserbatismo sa simbahan, kay wala siya makakaplag og tinuod nga pagsabot bisan pa sa mga liberal nga grupo. Ang iyang paglaum, human biyaan ang iyang mga monastikong panata, nga makakaplag og mga sumuporta niining mga grupo ug pinaagi niini makatabang, napakyas.

Para kang Bukharev, ang pagkuha sa mga monastikong panata dili usa ka hitabo nga nakausab sa iyang kalag. Sama sa ubang miyembro sa akademiko nga komunidad sa mga monghe, ang pagkuha sa panata nagmugna og trahedya nga panloob nga panagbangi imbis nga nagbukas og bag-ong oportunidad alang sa akademikong trabaho. Ang iyang personal nga kinabuhi nahitabo sa dili maayong kahimtang sa ulahing bahin sa 1950an ug sayong bahin sa 1960an, sa panahon nga ang konserbatismo sa Rusya, sa iyang pakigbisog batok sa espiritu sa 'panahon sa mga reporma', naningkamot nga ipatuman ang iyang mga prinsipyo sa tanang aspeto sa kinabuhi sa simbahan ug politika sa estado. Ang kaatbang niining konserbatismo – ang liberalismo sa 1960s, nga dili usab gawas sa mga agos nga supak sa Simbahan ug bisan hayag nga ateyista – dili usab makadawat sa mga panan-aw ni Bukharev; kay alang niini, ang mistisismo nga makita sa mga sinulat ni Bukharev hingpit nga dili madawat ug medyo kaduda-duda pa gani, tungod kay nagpamatuod kini sa pagsunod sa awtor sa usa ka panan-aw sa kalibutan nga layo sa panglantaw sa mga liberal. Sa kinauyokan, sakto sila, kay gipahawa si Bukharev sa mga eklesiastikal nga sirkulo tungod sa hugot nga espiritu sa sistema sa Sinodal tungod lang kay nag-atubang siya sa pagpadayag sa mga pagduha-duha nga ang uban—sama sa umaabot nga Arsobispo Nikanor Brovkovich—nakahimo sa pagtipig niini sa ilang kaugalingon human sa taas nga panloob nga pakigbisog.

Ang mga mas taas nga eskwelahan sa teolohiya nabati usab ang epekto sa espiritu sa panahon. Ang mga dekada 1860 gipaila-ila sa pagkunhod sa gidaghanon sa mga estudyante ug magtutudlo nga naghimo og monastikong panata. Sa karaang panahon, sa dihang ang mga rektor sa Akademya sa St Petersburg mao si Metropolitan Filaret Drozdov o si Archimandrite Grigory Postnikov (Metropolitan sa St Petersburg gikan sa 1856 hangtod 1860), sila ang nag-unang pwersa sa likod sa pag-ordinar sa mga monghe taliwala sa mga estudyante. Karon, bisan pa, gamay ra kaayo ang gibuhat sa mga rektor ug propesor aron dasigon ang akademiko nga monastisismo. Ang gidaghanon sa mga magtutudlo ug propesor nga sakop niining grupo mikunhod pag-ayo. Naa pa gani kalisud sa pagpangita og angay nga mga kandidato aron pun-on ang mga obispado.

Sa mga dekada 1970 ug 1980, napunan kini nga kakulangan tungod kay ang mga pari nga naulilan mahimo nang mokuha og monastikong panata; nahimong hieromonk sila, unya archimandrite, ug dali ra kaayo silang gikonsagrasyonan nga mga obispo. Ang gidaghanon sa mga obispo nga gikan sa mga pari nga biyudo taas kaayo sa ulahing bahin sa ika-19 ug sayong bahin sa ika-20 nga siglo. Sa una, makadawat man og konsagrasyon isip obispo ang mga pari nga biyudo, apan talagsa ra kini mahitabo. Karon, bisan pa, hapit katunga sa mga obispo ang nagsugod sa ilang ministeryo isip mga pari sa parokya. Naghatag kini og pipila ka bag-ong kinaiya sa episkopado – dili sa aspeto sa eklesiastikal nga panan-aw, kay ang mga obispo nga misaka gikan sa han-ay sa mga pari sa parokya mas deboto pa sa sinodal nga sistema kaysa sa mga naggikan sa monastikong orden – apan labi na sa bahin sa administrasyon sa diyosesis. Tungod kay pamilyar kaayo sila sa kinabuhi sa mga pari sa parokya, mas dako ang ilang pagtagad niini ug mas maayo nilang gitagad ang mga panginahanglan niini. Ang mga sangputanan niining kalamboana hingpit nga positibo, ug tingali takus nga ang usa ka historyador maghatag og espesyal nga pagtuon niini nga hilisgutan[1237] .

[1236] Mahitungod kang F. M. Bukharev, tan-awa: Znamensky, P. *Kasaysayan sa Teolohikal nga Akademya sa Kazan*. Vol. 1, pp. 124 ff., 142; Vol. 2, pp. 200 ff.; Savva. *Krónika*. Vol. 2, p. 724; Smirnov. Kasaysayan sa Moscow Theological Academy sa wala pa ang pag-reorganisar niini (1879). pp. 138, 260, 460, 628 ug mosunod; ikumpara sa mga sulat sa mga kaubanan ni Bukharev sa: Sa Trinity sa Akademya (1914). pp. 123, 237, 571; mahitungod sa iyang mga sinulat: Vengerov, S. A. Mga Tinubdan alang sa usa ka Diksyonaryo sa mga Manunulat sa Rusya. Bol. 1. Mahitungod sa kontrobersiya bahin sa 'pagkig-uli' tali sa Kristiyanismo ug kinabuhi: Znamensky, P. Teolohikal nga Kontrobersiya sa 1860s mahitungod sa Relasyon tali sa Ortodoksiya ug Modernong Kinabuhi (1902).

[1237] Sa akong card index, nakatigom ko og impormasyon mahitungod sa 30 ka obispo sa ika-19 nga siglo (kini gamay ra kaayo sa kinatibuk-an) nga nagsugod sa ilang pag-alagad sa Simbahan isip mga pari sa parokya. Munghisgot lang ko dinhi og pipila ka mga ngalan: Ambrose Klyucharev, Arsobispo sa Kharkiv (1882–1901), nga nailhan usab nga usa ka bantugang magwawali; Anastasius Dobradin, Arsobispo sa Voronezh (1890–1906); Anthony Vadkovsky, Metropolitan sa St Petersburg (1898–1912); Anthony

Sa ikaduhang tunga sa dekada 1880, mitungha ang usa ka bag-ong manalipod sa eskolar nga orden monastiko. Siya mao ang batan-on, talentado, intelihente, ug masigla nga Arkhimandrita Anthony Khrapovitsky (1863–1936)[1238] . Usa ka tawo nga sulod sa tunga ka siglo nagpabilin nga adunay dakong impluwensya sa kinabuhi sa Simbahang Ruso, kasagaran positibo apan usahay negatibo; sa usa ka bahin, iyang gisupak ang sinodal nga sistema, samtang sa pikas bahin, iyang kini gisuportahan; usa ka tagahanga sa monastisismo, nagtuo gihapon siya nga ang mga monastiko dili angay magpuyo sa kinabuhi sa pagpamalandong, kondili gitawag sila aron aktibo ug epektibo nga makaapekto sa eklesiastikal ug politikal nga kinabuhi sa Rusya. Siya usa ka tigpasiugda sa autokratikong pagdumala sa episkopado, nga pagapangulohan sa usa ka gamhanang patriyarka. Dili katingad-an nga ang paborito niyang pigura sa kasaysayan sa Simbahang Ruso mao si Patriyarka Nikon[1239] . Ang gihandom kaayo ni Anthony nga ambisyon mao ang pagpanumbalik sa patriyarkal nga katungdanan; iyang gipadayag nga ang patriyarkado angay mahimong pangunang haligi sa monarkiya sa Rusya[1240] . Gitan-aw ni Anton Khrapovitsky ang panaghiusa sa tsar ug sa patriyarka ingon nga nag-inusarang posible nga dalan para sa Rusya ug sa Simbahang Ruso sa aspeto sa estado, eklesiastikal, ug politikal nga mga kalihokan. Busa, samtang mailaila nato ang iyang mga panan-aw, makita nato kung giunsa pagkabanhaw ang ideya nga 'Moskwa – ang Ikatulong Roma', kauban ang mga damgo sa usa ka 'bag-ong Nikon'.

Gidasig ni Antony Khrapovitsky ang monastisismo isip usa ka impluwensyal nga institusyon sa kinabuhi sa Simbahan, apan labaw sa tanan gipasiugdahan niya ang eskolar nga monastisismo. Siya mismo nagpapanumpa sa pagka-monasto sa sayo pa niyang edad. Natawo sa usa ka maharlikang pamilya niadtong 1863, pagkahuman niya sa sekondaryang eskwelahan misulod siya sa Akademiyang Teolohikal sa St Petersburg ug sa edad nga 18 anyos lang nakadawat siya sa iyang akademikong diploma niadtong 1881. Upat

---

Rafalsky, Metropolitan sa St Petersburg (1843–1848); Gerasim Dobroserdov, Obispo sa Astrakhan (1878–1888), ilado sa asketikong espiritu sa iyang mga sermon ug sinulat; Gury Okhotin, Arsobispo sa Novgorod (1900–1912); Dimitri Sambikin, Arsobispo sa Kazan (1905–1908); Dionysius Khitrov, Arsobispo sa Ufa (1888–1896), usa ka malampusong misyonaryo, usa ka 'liberal nga obispo', popular sa mga pari sa parokya tungod sa iyang pagtagad sa mga panginahanglan sa mga pari sa mga hilit nga diyosesis; Innokenty Veniaminov, Metropolitan sa Moscow (1868–1879), usa ka talagsaong misyonaryo nga nailhan tungod sa iyang buhat sa Siberia; John Kratirov, Obispo sa Saratov (1899–1903), dili popular sa mga obispo, nagpakita siya og klarong pagsupak sa 'Espiritu sa Sinodo' ug napugos nga miretire († 1909); Lavrenty Nekrasov, Obispo sa Tula (1904–1908); Nikandr Molchanov, Arsobispo sa Lithuania (1904–1910); Nikolai Zarkevich, katabang nga obispo sa Diyosesis sa Kherson (*1884–85), nailhan sa iyang mga publikong lektyur ug gipatik nga mga buhat batok sa positivismo; Stefan Arkhangelsky, Arsobispo sa Kursk (1911–1914), usa ka tigasuporta sa 'mga reporma', labi na kadtong may kalabotan sa mga teolohikal nga eskwelahan ug kinabuhi sa parokya, ug ang awtor sa daghang hinungdanong buhat sa larangan sa Kristohanong moral nga teolohiya; Vissarion Nechaev, Obispo sa Kostroma (1891–1903), nga nag-alagad isip pari sa parokya sa Moscow sulod sa 34 ka tuig ug nagtukod sa journal nga *Spiritually Beneficial Reading* (1860); Vitaly Gregulievich, Obispo sa Mogilev (1881–1885), usa ka tawo nga dako kaayo og talento; samtang nag-alagad isip pari sa parokya sa St Petersburg sa sayong bahin sa 1860s, nakab-ot niya ang halapad nga kasikatan pinaagi sa iyang mga sermon ug publikong lektura, labi na sa mga trabahante ug sa intelligentsia; niadtong 1860, gitukod ni Vitaly ang magasin nga *Stranik*, nga samtang siya ang tigmantala niini (1860–1869), nagpabilin nga taas ang kalidad; Samtang nag-alagad isip katabang nga obispo sa Diyosesis sa Volyn (1879–1881) ug isip Obispo sa Mogilev, napahibalo siya isip usa ka kampyon sa pampublikong edukasyon: sa iyang diyosesis, nagtukod siya og 268 ka parokyal nga eskwelahan; Vladimir Bogoyavlensky, Metropolitan sa Moscow (1898–1912), St Petersburg (1912–1915) ug Kyiv (1915–1918), nailhan tungod sa iyang pagsupak kang Rasputin.*

[1238] Tan-awa ang iyang biograpiya sa: Collection of Selected Writings (1935), pp. III–XLVI; ug usab: Nestor, Archbishop. Metropolitan Anthony (Harbin, 1936), diin ang awtor naningkamot sa paghulagway sa personalidad ug mga kalihokan ni Anthony; sa kasubo, kini nga pamplito kadaghanan paboritismo.

[1239] Ang tulo ka bolyum nga buhat ni M. V. Zyzykin bahin kang Patriarka Nikon, nga gipatik pipila ka tuig ang milabay ug nagtinguha sa pagpanumbalik sa dungog ni Nikon, gisulat ubos sa impluwensya ni Anthony Khrapovitsky.

[1240] Sa niini nga bahin, ang artikulo ni Anton nga 'Ang Pagpahiuli sa Patriarkaato' sa *Golos Tserkvi*, 1912, Blg. 1, labi ka hinungdanon. Atong ilarawan ang mga yawe nga punto sa iyang biograpiya: 1890 – Rektor sa Akademya sa Teolohiya sa Moscow; 1895 – Rektor sa Akademya sa Teolohiya sa Kazan; 1899 – Katabang nga Obispo sa Diyosesis sa Kazan, samtang nagpabilin nga rektor; 1902–1914 – Obispo sa Volyn; sukad 1906 – Arsobispo; 1906–1907 – Miyembro sa Konseho sa Estado nga nagrepresentar sa mga klero; 1912–1913 – Miyembro sa Sinodo; 1914–1917 – Arsobispo sa Kharkiv; sa tingpamulak sa 1917, siya gipahawa sa pwesto sa Panandaliang Gobyerno; sa pag-restore sa Patriarkaato sa Rusya (1918), si Anthony usa sa tulo ka kandidato para sa posisyon nga Patriarka; 1918 – Metropolitan sa Kyiv; sa katapusan sa 1918, siya gidakpan sa gobyernong Ukrainiano ni Petliura ug gipahiluna sa usa ka monasteryo sa Galicia; samtang didto, nagsulat si Anthony og usa ka libro bahin kang Dostoevsky; niadtong 1919, siya gipagawas sa hangyo sa mga gahum sa Entente ug mibalik sa Kyiv; Nagtinabangay siya pag-ayo sa gobyerno ni Denikin (ang White Army); niadtong 1920, miabot siya sa Constantinople; niadtong 1920, nahimong ulo siya sa Supreme Church Administration Abroad (ang gitawag nga 'Karlovac Group' sa mga obispo) ug sukad niadto gipang-angkon niya ang labaw nga eklesiastikal nga awtoridad sa tibuok emigrante nga Rusong Ortodokso, nga epektibong nagputol sa komunyon sa Patriyarkado sa Moscow. Namatay siya sa Belgrade (Serbia) niadtong 1936.

ka tuig pagkahuman, mipasa siya sa mga panata sa monastiko (1885) ug, pipila ka bulan pagkahuman (sa edad nga 22), giordinahan siya nga hieromonk; gisugdan niya ang iyang karera sa pagtudlo sa Kholm Theological Seminary, ug niadtong 1887, pagkahuman sa pagdepensa sa iyang tesis sa pilosopiya, gitudlo si Hieromonk Anthony nga lektor sa St Petersburg Theological Academy sa Departamento sa Daang Tugon[1241] . Sa edad nga 27, nahimong archimandrite ug rektor siya sa St Petersburg Theological Seminary, apan upat ka bulan ra siyang nagpabilin sa maong katungdanan sa wala pa siya balhin sa katungdanan nga rektor sa Moscow Theological Academy (1890). Niadtong 1897, sa edad nga 34, gipahimutang siya nga obispo ug gitudlo nga obispo-biskita sa Diyosesis sa Kazan, samtang nagpabilin siya sa iyang katungdanan isip rektor. Tulo ka tuig pagkahuman (1900), gihatagan siya og independyenteng episkopal nga lingkoranan sa Ufa (1900–1902).

Isip usa ka lektor, propesor, ug rektor sa tulo ka akademya, si Anthony nakahatag og dakong impluwensya sa iyang mga estudyante pinaagi sa iyang talento ug maalamon nga pagkasulti. Bisan asa siya moadto, iyang gihangyo ang mga batan-ong lalaki nga mohimo og panata sa pagka-mona. Niadtong panahona, sa 1880an, gamay ra kaayo ang gidaghanon sa mga estudyante nga nangahas nga mahimong monghe tungod sa kusog kaayo nga kritikal nga panglantaw sa akademikong kabatan-onan batok sa monastisismo[1242] . Ang masigasig nga pag-awhag sa batan-ong archimandrite ug obispo napamatud-an nga malampuson sa tanang tulo ka akademya, ug sa dili madugay misaka pag-ayo ang gidaghanon sa mga estudyante ug magtutudlo nga nagpangako sa monastikong panata. Gipatik ni Anthony ang usa ka pamplito nga may titulo nga 'On Scholarly Monasticism' (1889), nga gipakatag sa kadaghanan sa mga estudyante. Sa iyang tambag, ang batan-ong Archimandrite Innokenty (Belyaev), usa ka pari nga biyudo nga gitonsura ni Anthony isip monghe sa Kazan, misulat og usa ka dakong buhat nga may titulo nga 'On Tonsure into Monasticism'[1243] . Ang uban pang mga patron sa monastisismo naglakip kang Metropolitan Anthony sa St Petersburg (Vadkovsky; 1898–1912), nga sa iyang panahon isip rektor sa St Petersburg Academy (*1887–88), nag-awhag sa daghang mga estudyante sa pagkuha og mga monastikong panata, ug, sa katapusan, ang bag-ong rektor sa St Petersburg Academy, si Obispo Sergius (Stragorodsky; 1901–1903), nga sa ulahi nahimong Patriarka sa Moscow († 1944).*

Ang buhat ni Antoniy Khrapovitsky nagdala kanato sa katapusang yugto sa paglungtad sa akademikong monastikong orden ug sa episkopado sa Simbahang Ruso sa wala pa ang 1917—masulti pa gani nga hangtod sa atong panahon karon—mao nga gamay ra kaayo ang atong obhetibong materyal bahin niining katapusang yugto; kung, sa konklusyon, mosulay kita sa paghimo og kinatibuk-ang konklusyon bahin sa kinaiya niining duha ka eklesiastikal nga institusyon, kinahanglan natong isulti nga pareho silang, sa kinauyokan, lahi sa tinuod nga Rusyano nga monastisismo, bisan pa man nga ang mga maalamon nga monghe ug ang mga obispo nagtan-aw sa ilang kaugalingon nga tinuod nga representante sa monastisismo, ug kasagaran gani gitan-aw sila sa parehas nga paagi sa publiko sa Rusya. Ang hinungdan sa kini nga sayop nga pagsabot mao ang kamatuoran nga ang mga awtoridad sa simbahan, nga nanginahanglan og mga kandidato aron pun-on ang mga katungdanan sa obispo, wala na maglaum nga ilang mapataas ang pamantayan sa kinabuhi sa monastiko sa ingon ka dako nga sukod nga makaplagan kining mga kandidato sa taliwala sa mga

---

[1241] Ang iyang tesis giulohan og 'Psychological Evidence in Favour of Free Will and Moral Responsibility'; ang maong buhat gisulat ubos sa impluwensya sa pilosopiya sa mga Slavophiles, apan labi na gayud sa mga buhat ni Vladimir Solovyov (ang iyang sayong mga buhat sa pilosopiya, dili ang sa ulahi, tungod kay si Anthony usa ka kusganong kontra sa Katolisismo) ug sa mga buhat ni Dostoevsky – duha ka maghuna-huna nga dako kaayo ang impluwensya sa mga panan-aw ni Khrapovitsky sa iyang pagkabatan-on. Apan, angay hinumduman nga ang 'neo-Slavophilism' ni Anton ug ang iyang mga panan-aw sa simbahan ug politika layo kaayo sa mga panan-aw sa mga Slavophiles – pareho ang 'senior' (sama nila I. V. Kireevsky o A. S. Khomyakov) ug ang mga 'bata pa' (sama nila Yuri Samarin ug I. S. Aksakov).

[1242] Nikanor. Op. cit., p. 122 ug uban pa.

[1243] Innokenty (Belyaev), Arkhimandrita. Sa Pagkuha sa Monastikong Panata (1899); Innokenty Belyaev (1862–1913) dali nga misaka sa mga ranggo: niadtong 1903 nahimong Obispo na siya sa Tambov; niadtong 1909 gitudlo siya nga Arsobispo ug Eksark sa Georgia, nga misunod kang Arsobispo Nikon (sa Sofia), nga gipatay niadtong 25 Mayo 1908, apan siya namatay niadtong 1913. Sa impluwensya ni Anthony, ang mosunod mipasa sa monastikong panata: ang talentadong estudyante nga si Mikhail Gribanovsky, Obispo sa Tavria (1856–1898); si Ioann Alekseev, Obispo sa Perm (1902–1905); ug si Sergiy Stragorodsky († 1946) (sa tinuod † 1944. – Nota sa tighubad), nga naa sa iyang katapusang semestre sa dihang nagsugod si Anthony Khrapovitsky sa pagtudlo sa St Petersburg Theological Academy; ug si Dionysius Valedinsky, Metropolitan sa Polish Orthodox Church (ug mao gihapon niadtong 1947). Si Sergius nailhan usab tungod sa iyang pag-apil sa gitawag nga 'mga panagtigom sa relihiyon ug pilosopiya' (*1902–03) sa intelligentsia sa St Petersburg; pagkahuman, isip Arsobispo sa Finland, si Sergius usa sa labing aktibo nga mga miyembro sa Pre-Council Assembly (1906); Pagkahuman sa 1918, nagdula siya og hinungdanong papel sa eklesiastikal nga kinabuhi sa Rusya, nahimong Locum Tenens sa Patriarkal nga Katungdanan (1925–1943) (sa tinuud, 1936–1943; sa wala pa ang 1936, siya ang Deputy Locum Tenens. – Nota sa tighubad); namatay siya niadtong 1946 (niadtong 1944. – Nota sa tighubad) isip Patriarka sa Moscow ug sa Tibuok Rusya.*

monastiko. Ang kinabuhi sa simbahan sa ika-19 nga siglo, siyempre, mas komplikado kaysa sa ika-16, ug ang mga obispo kinahanglan nga edukado sa usa ka lebel nga angay sa kultural nga kinabuhi sa nasud ug sa mga tawo niini. Ang pagtukod sa klase sa mga maalamon nga monghe tingali unta gidayeg kon lahi ang dagan sa ilang pag-uswag, apan ang Simbahan niadtong panahona nanginahanglan usab og edukadong mga tawo aron magtudlo sa mga teolohikal nga eskwelahan. Kinahanglan nga matuman sa maalamon nga monastikong orden ang duha ka katuyoan, sama sa giplanong buhaton ni Metropolitan Filaret, nga sa pagsugod sa ika-19 nga siglo, misugod sa pagdasig sa pagtukod sa maalamon nga monastikong orden aron matubag ang mga panginahanglan sa edukasyon ug aron dumalahan ang Simbahang Ruso. Apan, ang praktikal nga pagpatuman sa iyang mga plano nagpasabot nga ang akademiko nga komunidad sa mga monghe—ug ang mga obispo nga gikan sa ilang han-ay—sa kinatibuk-an naplagan nga naa sa gawas sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya[1244] .

Kabanata XV. Ang Opisina sa Tigulang ug Asetisismo sa ika-18–19 nga mga Siglo

1. Ang mga gigikanan sa sistema sa mga tigulang ug ang iyang kinauyokan

Klaro gikan sa among paghulagway nga ang pag-uswag sa monastikismo sa Rusya gikan sa sinugdanan hangtod sa katapusan sa ika-19 nga siglo dili walay panagbangi ug komplikasyon. Ang kalisud niining kalamboan naa sa kamatuoran nga ang kinabuhi sa mga monghe kanunay nga gihulga sa peligro sa sekularisasyon, bisan pa sa mga panahon nga ang mga monghe dili kaayo hilig sa sosyal ug kawanggawa nga mga kalihokan gawas sa pader sa monasteryo. Sa Simbahan sa Rusya, sama sa atong nahibaloan, ang mga monasteryo wala gyud makabulag sa kinabuhi sa katawhan: sa sinugdan tungod kay sila mao ang mga sentro sa kultura sa nasud, ug sa ulahi, sukad sa sinugdanan sa ika-16 nga siglo, tungod kay niadto sila nahimong lawom nga kabahin sa estruktura sa politikal ug ekonomikanhong kinabuhi sa estado, ug kini nagdani kanila sa proseso sa sekularisasyon. Bisan pa nga ang maong proseso nakaabot na sa layo ug misulod pag-ayo sa kinauyokan sa kinabuhi sa mga monghe, ang husto nga pagsabot sa katuyoan ug kahulugan sa monastikong aske-tismo wala pa hingpit nga nawala. Sa usa ka punto, mitumaw ang kusgan nga tinguha nga pasig-ulion ang monastisismo sa Rusya gikan sa sulod, ug ang tradisyon sa asetik ug mistikal nga espirituhanong kinabuhi sa Simbahan sa Sidlakan nahimong espirituhanong tinubdan niining pagbangon. Ang mga naningkamot niini wala maghimo og bisan unsang plano alang sa reporma sa monastiko gikan sa taas, kondili nangita sa espirituhanong pagbag-o sa monastisismo pinaagi sa pagbanhaw sa asetik-mistikal nga espiritu sulod mismo sa komunidad sa mga monghe. Ang kasaysayan sa espirituhanong giya sa Rusya, gikan sa katapusang kwarter sa ika-18 nga siglo hangtod sa 1917, nagpakita nga kini nga paningkamot dili walay pulos. Ang proseso sa sekularisasyon wala makaguba sa himsog nga mga pwersa sa monastisismo; kini gipamatud-an dili lamang sa pagka-elderhood: bisan pa sa gawas sa sakop sa espirituhanong impluwensya sa mga elder, daghan ang mga pananglitan sa tinuod nga ascesis, ug kini mahimong dugang ebidensya nga ang husto nga pagsabot sa kahulugan ug katuyoan sa Kristohanong ascesis wala hingpit nga nabali.

Ang mga tigulang sa monastiryo, nga nag-amuma sa daghang tinuod nga Kristohanong asketiko, ug ang asketismo gawas sa espirituwal nga impluwensya sa mga tigulang, naghatag kahayag ug kainit sa walay kinabuhi ug malungkot nga kahimtang sa panahon sa Sinodal. Klaro nga ang mga kampyon sa monastisismo ug ang ilang mga kaubanan nakakita sa pagka-elder isip paglaum alang sa dugang pagkabanhaw ug pag-uswag sa kinabuhi sa monastisismo sa Rusya – usa ka paglaum nga natuman lamang sa bahin.

Nakasulat na kami kaniadto bahin sa pagka-elder, sa libro nga *Ang Kinabuhi ug mga Tudlo sa mga Elder* [**], diin among gisulayan nga ipatin-aw ang kinaiya ug kinauyokan niini, ang mga nag-unang kinaiya niini ug ang piho nga mga paagi nga nakaimpluwensya kini sa kalibutan – tanan gipakita pinaagi sa mga pananglitan sa mga elder nga among giisip nga talagsaon kaayo. Niining buhata, kauban**

[1244] Niadtong 1862, gisang-at pa gani sa Punong Piskal sa Sinodo, si Akhmatov, ang pangutana sa mga teolohikal nga akademya kon tinuod bang gikinahanglan ang monastisismo alang sa ordinasyon isip obispo, nga usa ka kinaiya sa mga panan-aw niadtong panahona bahin sa episkopado ug sa relasyon niini sa monastisismo. Nagsulat si Arkimandrita Juan Sokolov og usa ka traktado nga may titulo nga 'Mahitungod sa Monastisismo sa mga Obispo' (sa: Prav. sob. 1863), nga nakadawat sa pag-uyon ni Metropolitan Filaret Drozdov. Savva. Kronika. 2. p. 731; 4. p. 487. Si Juan Sokolov, nga sa ulahi nahimong Obispo sa Smolensk († 1868), gipanghisgutan dinhi sa daghang higayon; cf. nota 1228.

sa kinatibuk-ang kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, maghatag usab kami og mubo nga kasaysayan sa institusyon sa espirituhanong amahan[1245] .

Ang tradisyon sa mga tigulang, nga nagpadayon hangtod karon sa Bukid Athos ug sa ubang mga monasteryo nga Orthodox, naglungtad sukad pa sa karaang panahon sa mga monasteryo sa Simbahang Sidlakan. Angay nga hinumduman sukad sa sinugdanan nga kini wala ipataw gikan sa taas sa eklesiastikal nga awtoridad. Mitumaw kini sa pinakaunang mga komunidad sa mga monghe ug mitubo sa mabungahong yuta sa labing karaang mga monasteryo sa Sidlakan. Ang espirituhanong pagkaamahan, nga natawo gikan sa sayong Kristohanong pagka-asketiko ug mistikal nga panghunahuna, nahimong basihanan sa disiplina sa mga monghe ug sa espirituhanong giya sa umaabot nga mga monghe.

Ang mga tinubdan nga nagasaysay sa mga asketiko nga buhat sa karaang mga amahan sa Ehipto nagpakita nga ang sistema sa espirituhanong pagka-amahan nag-uswag na didto sa panahon ni San Antonio nga Dako († 356) ug mao ang pangunang paagi sa espirituhanong paghulma sa mga bag-ong monghe. Sa kinauyokan, ang espirituhanong pagka-amahan nga gihulagway sa karaang mga teksto—nga gipundok sa porma sa mga kinabuhi sa mga balaang amahan sa disyerto—dili lamang usa ka paagi sa pagpabakod sa gawasnong disiplina sa monastiko; nagsilbi usab kini aron ipadayag sa batan-ong asketa, nga nangita sa Kristohanong pagkahingpit, ang sulod nga kahulugan niining pagkahingpit sumala sa pagtulon-an ni Kristo, aron itamnan siya sa espiritu niining pagtulon-an. Sa kasaysayan, ang kahinungdanon sa papel sa tigulang mitubo kauban sa nagkadako nga kahinungdanon sa espirituhanong amahan sa mga monasteryo sa Orthodox. Usa ka tigulang nga monghe nga adunay espirituhanong kasinatian, nga sa labing karaang mga sinulat sa askétismo—pananglitan, sa Ehipsiyong Paterikon *Mga Pulong sa mga Amahan sa Ehipto*, usa ka teksto gikan sa ikaduhang tunga sa ika-5 nga siglo, o sa lain nga Paterikon, *Verba seniorum* ['Sayings of the Fathers'], gitawag nga *patsr pneumatikTj* o *pater spiritualis* (espirituhanong amahan), dili siya pari o espirituhanong amahan sa istriktong kahulugan sa pulong[1246] . Kasagaran, dili siya pari kondili usa ka monghe nga, uban sa panalangin o pagtugot sa abbot, naghatag og espirituhanong giya sa mga batan-ong bag-ong monghe ug nagpasabot kanila sa kahulugan sa asetikong kinabuhi sa monasteryo. Sa gagmay nga mga monasteryo, kasagaran ang abbot mismo ang espirituhanong amahan[1247] . Ang ingon nga espirituhanong amahan, nga atong tawgon nga 'starets' (kamal-edad), tungod kay kining Slavic ug Russian nga termino hingpit nga nagtugma sa papel sa pater spiritualis ngadto sa iyang mga espirituhanong anak, gipili mismo sa mga nobis; kini giisip sukad pa sa sinugdanan nga ilang katungod, masabtan gikan sa relihiyoso ug pastoral nga panan-aw[1248] . Kasagaran, ang mga elder mao usab ang espirituhanong amahan sa ilang mga novice sa modernong kahulugan sa pulong nga 'espirituhanong amahan', apan kasagaran ang mga novice adunay, gawas sa elder, usa ka laing espirituhanong amahan – ang espirituhanong amahan sa tibuok monasteryo, nga, bisan pa, sa kini nga kaso wala maghatag og labi ka dakong impluwensya sa espirituhanong pagtubo sa mga bag-ong monghe, ug wala usab siya naningkamot nga buhaton kini, aron dili makasamok sa espirituhanong giya sa elder o makababag sa bag-ong monghe sa iyang monastikong dalan.

Ang buluhaton sa igsoon nga magtutudlo mao ang paggiya sa kalag ug kabubut-on sa batan-ong monghe. Sumala sa panan-aw sa karaang mga asketiko, kini nga buluhaton usa sa labing dakong responsibilidad; ang pagka-novisyo ilawom sa paggiya sa igsoon nga magtutudlo dili sayon alang sa novisyo, apan ang igsoon nga magtutudlo usab, sa pagdawat sa batan-ong monghe ilawom sa iyang pag-atiman, nagpasan sa usa ka bug-at nga krus. Sa usa ka paagi, ang papel sa tigulang usa ka dalan sa Kristohanong pagkahingpit alang sa duha: alang sa tigulang mismo ug alang sa bag-uhan nga gisaligan kaniya. Si San Efren nga taga-Sirya, usa sa labing bantugan ug istrikto nga asketiko sa Simbahan, misulat mahitungod sa mga katungdanan sa usa ka tigulang sa paagi nga masabtan nato kung unsa kadako ang responsibilidad sa tigulang alang sa mga kalag nga gisalig kaniya, ug nga ang paggiya sa bag-uhan gituyo aron mag-alagad sa espirituhanong pagtubo sa tigulang mismo: 'Gi-komisyon kanimo ang usa ka kalag, igsoon,' ingon ni San

---

[1245] Mahitungod sa katungdanan sa tigulang, tan-awa ang bibliyograpiya sa ubos, nga, sa among panan-aw, naglista sa hapit tanang mga buhat nga gipahinungod niini nga panghitabo sa kasaysayan sa monastikong asetikismo sa Sidlakang Simbahan.

[1246] Apophthegmata, sa: Migne. PG. 65; tan-awa ang bililhon kaayo nga pagtuon: Bousset, W. *Apophthegmata* (1923); ang buhat ni Viller, M. S. J., ug Rahner, K. S. J., *Aszese und Mystik in der Vдterzeit* (1939), angay usab tagdon. pp. 115–121; dinhi gilista ang nag-unang literatura sa maong hilisgutan. 'Verba Seniorum', sa: PG 73, pp. 855–1066. Mahitungod sa ubang 'Paterika' ug 'Florae': Viller, pp. 110 ug mosunod.

[1247] Smirnov, sa: BV. 1904. 11. pp. 447 ff. Tan-awa usab: Holl. *Enthusiasmus und BuЯgewalt*. pp. 255 ff.

[1248] Smirnov. Op. cit. pp. 496–499. Ang buhat ni Smirnov naglangkob sa labing maayong paghulagway sa kasaysayan sa monastikong hirarkiya gikan sa ika-4 hangtod sa ika-8 nga siglo ug usa ka maayong paglarawan sa iyang kinaiya.

Efren nga Siryano sa ingon nga tigulang, 'ihanda ang imong hawak sama sa usa ka lalaki, kay dili gamay nga buhat ang imong gihuptan; gidala nimo sa imong kaugalingon ang buluhaton sa hingpit nga mga kalag. Busa, magbantay ka pag-ayo; kini nga buluhaton nanginahanglan og dakong pagtagad; ayaw kini pasagdi; sa baylo, pasagdi nga ang atong panag-uban pagahimoon sa hingpit nga pagkabalaan, aron, tungod sa atong kakulang sa pagtagad, ang kaaway dili makapugas sa bisan unsa nga iya, pinaagi sa pag-abuso sa pagsunod sa sakop. Ug ang mga mas tigulang kinahanglan nga modelo sa tanang hiyas sa mga mas batan-on, aron dili makahatag og rason sa pagpasipala sa mga nangita niini… Ang usa ka siyudad gitukod piraso-piraso, ug ang panagbangi motumaw gikan sa pagdumala niini. Ang walay kasinatian dili makahimo sa paggamit sa pana sama sa eksperyensyado, ug imposible alang sa usa ka batan-on nga mudagan og paspas sama sa usa ka hamtong. Kung ipahamtang nimo kaniya ang karga nga labaw pa sa iyang kusog, makadaot ka kaniya; ug kung dili ka mag-amping sa pagtudlo kaniya, dili siya magamit sa bisan unsang paagi. Ingon usab, ang mga bag-o pa kinahanglan giyaon uban sa paghuna-huna: ayaw pag-imposo kanila og karga tungod sa garbo, ni pagpasagad sa ilang kalag. Apan, ingon usa ka maalamon nga tawo, hunahunaa kung giunsa nimo kaniadto pagsunod sa imong mga nakahataas kanimo, ug sa samang paagi, hinay-hinay, tudloa siya sa mga dalan sa pagkamapainubsanon… Kung, pagkahuman sa pagbantay ug sa kasagarang lagda, gusto nimo nga magpabilin nga mata, apan ang imong sakop gusto matulog gamay, tugoti siya nga magpahulay. Kay, sama sa giingon sa taas, imposible alang sa usa ka batan-on nga makasabay sa usa ka hamtong… Kung siya pisikal nga huyang, ayaw siya balibari, kondili magpaningkamot ka uban kaniya ug paglahutay kaniya, sama sa usa ka maalamon nga mag-uuma nga nagtanum og maayong tanom sa iyang uma. Busa, buhata ang imong makakaya aron ihalad ang iyang lawas nga buhing halad, nga madawat sa Dios, aron kita usab dili pagahukman kauban sa mga ginapasanginlan sa Apostol, nga nag-ingon: 'Aduna sila'y porma sa pagka-matood, apan gisalikway nila ang gahum niini' (1 Tim. 3:5). Busa, tudlo ang imong disipulo sa matag maayong buhat, kay nasulat: 'Kon imong bulagon ang matarong gikan sa daotan, ikaw mahimong sama sa akong baba' ([1249]). Ang katungdanan sa espirituhanong paggiya nanginahanglan og dakong pagkamapailubon ug pagka-mapainubuson gikan sa tigulang sa iyang pakig-uban sa bag-uhan o monghe nga gisalig sa iyang pag-atiman.

Gitan-aw sa mga tigulang ang mga gikinahanglan sa Kristohanong asetikismo ingon nga pundasyon sa espirituhanong giya; ang mga Amahan sa Simbahan, nga maampingong nagpanalipod niining tradisyon, misulti sa ilang espesyal nga kahinungdanon, nga nagbase sa teoretikal nga mga konsepto ug praktikal nga kasinatian. Kini nga sistema sa espirituhanong paghulma naghiusa sa asetikong kasinatian ug mistisismo sa Ortodoksiya. Busa, ang katungdanan sa tigulang naghiusa sa praktis sa pagka-asketa ug mistikal nga pagpamalandong – kining duha ka dalan sa personal nga pagkahingpit, nga sa dihang mitumaw ang katungdanan sa tigulang, adunay na kasaysayan nga milungtad kapin sa usa ka siglo; tungod gayud sa katungdanan sa tigulang nga ang pagka-asketa ug mistisismo nahimong usa ka nagkahiusang sistema sa espirituhanong giya. Busa, hinay-hinay nga mitumaw ang usa ka talagsaong tradisyon sa 'sulod nga buhat', ingon sa kasagarang pagtawag sa tibuok sistema sa espirituhanong pagpalambo sa Ortodoksong asetikismo. Ang katapusang tumong niini mao ang pagkadiyosnon sa asetik, nga naglakip sa usa ka taas ug lisod nga pagsaka paingon sa Dios: ang paghinlo gikan sa mga pagbati ug mga tukso mao ang unang lakang niining pagsaka. Pinaagi lamang sa pagtapos niining pagsaka pinaagi sa espirituhanong praktis, pinaagi sa praktis nga nakabase sa kasinatian ug pagkontemplar, ug pinaagi sa mental nga pag-ampo, moduol ang asketiko sa labing hataas nga hugna; ug unya mobukas ang mga ganghaan para kaniya, nga nagdala ngadto sa espirituhanong kahimtang sa mistikal nga pagkontemplar ug kahilom. Niining hugnaha, giisip siya nga takus sa panaghiusa sa Dios ug pagkadiyosnon[1250] . Duha ka dagkong asketiko ug mistiko sa Simbahang Sidlakan , sila Callistus

[1249] Piniling mga Sinulat ni San Eprem sa Siria. Gihubad ni P. Zingerle (1871). Bol. 3, pp. 227 ug mosunod. (BdKV. 13); ikumpara ang mga sipi sa akong libro, Op. cit., pp. 27–31.

[1250] Alang sa dugang detalye, tan-awa ang akong libro (p. 38), ingon man usab: Schmidt, B. *Das geistige Gebet* (1916); Wunderle, G., *On the Psychology of Hesychastic Prayer* (1947) – usa ka labing hinungdanong pagtuon sa mga asketiko ug mistikal nga gigikanan sa Pag-ampo ni Hesus, nga nagpamatud-an nga sayop ang mga naunang sayop nga pagsabot bahin niining asketikong praktis; dugang pa: Baur, I., *Investigations into the Doctrine of Deification* (*1917–18); Popov, I. Ang Ideya sa Pagkadiyosnon (1909); sa maong awtor: 'Ang Relihiyosong Ideyal ni San Atanasio ang Dako', sa: BV, 1903–1904; Minin, P. 'Ang Mga Pangunang Tung-anan sa Sayong Kristohanong Misteryosismo', sa: BV*, 1911–1914. Tan-awa usab, sa among bibliograpiya, ang literatura bahin kang San Simeon nga Bag-ong Teologo; labi nakong girekomenda ang pagtuon ni I. Hausher. Ang literatura bahin kang Gregorio nga taga-Sinai, ang labing bantugan nga mistiko sa ulahing panahon sa Byzantine, kulang kaayo; ang buhat nga gipahinungod gayud kaniya ni Obispo Alexius (Molchanov), 'Byzantine Mystics of the 14th Century' (1906), kulang pa sa gipangandoy. Tan-awa usab ang mubo nga buhat: Bois, J., 'Grégoire le Sinaïte et l'hésychasme à Athos au XIVe siècle', sa: *Echos d'Orient*. 5. *190102. pp. 65–*

ug Ignatius Xanthopoulos (sa ulahing bahin sa ika-4 nga siglo), naghulagway sa detalye sa espirituhanong praktis sa mga asketiko sa Orthodox sa ilang buhat nga *The Centuria*[1251] .

Ang labing importante nga butang nga gipaningkamotan sa mga tigulang nga tudloon ang usa ka bag-ong monghe sa dihang mosulod siya sa monasteryo mao ang pagsunod; ang pagsunod sa bag-ong monghe sa iyang tigulang mao ang unang hinungdanon nga kondisyon alang sa pagsaka sa hagdanan sa espirituhanong pagkahingpit. Ang mga buhat nga nahisgutan na—'Apofqљgmata', 'Verba seniorum', 'Lavsaik' ug uban pang sayong Kristohanong patristikong teksto—naglangkob og daghang katingalahang naratibo ug mga sugilanon nga naghatag sa magbabasa og ideya sa kahinungdanon sa pagsunod sa paghulma sa asetikong kinabuhi.

Ang mga sinulat sa mga Balaang Amahan naghisgot sa dakong detalye sa kahinungdanon sa pagsunod alang sa asetikong pag-umol sa usa ka monghe[1252] . Si San Basilio nga Dako naghatag og daghang luna niining hiyas sa iyang *Rules*; giisip niya ang pagsunod nga pundasyon sa monastisismo ug basihanan sa relasyon tali sa tigulang ug sa iyang disipulo. Ang Dakong Kapadokyan, nga nahimong espirituhanong amahan sa monastisismo sa Sidlakan, miingon: ang tinuod ug hingpit nga pagsunod sa usa ka disipulo sa iyang magtutudlo makita sa kamatuoran nga, sa sugo sa magtutudlo, siya mopugong sa dili maalamon nga mga buhat, ug bisan ang mga buhat nga angay pasidunggan dili niya buhaton kung walay pagtugot sa magtutudlo. Alang sa bag-ong monghe, iyang gisugyot, uban sa dakong pag-amping ug human sa taas nga pagpamalandong, nga paningkamotan ang pagpangita og usa ka tawo nga naglakaw sa dalan sa kinabuhi nga walay sala, nga nakahibalo unsaon paggiya sa mga naningkamot paingon sa Dios uban sa kinaadman, ug nga lawom kaayo ang pagsabot sa kahulugan sa Balaang Kasulatan. Sumala sa mga pulong ni Basilio nga Dako, ingon nga ang Dios nagkinahanglan og hingpit nga debosyon ngadto Kaniya gikan sa Iyang mga sulugoon, ingon usab ang usa ka espirituhanong amahan, nga ang iyang mga hangyo gisukod subay sa balaod sa Dios, adunay katungod nga mangayo og walay pagduha-duha nga pagsunod gikan sa iyang mga espirituhanong anak[1253] .

Isip kaubanan ni Basilio ang Dako, ang Banal nga si Efrem nga taga-Siria († 373), nagsulat mahitungod sa sulodnong koneksyon tali sa pagsunod ug pagpaubos, nga nagtudlo sa monghe sa labing dakong ehemplo sa pagpaubos: 'Sa pikas bahin, hunahunaa sa imong huna-huna nga ang atong komon nga Ginoo nga si Kristo nagpaubos alang kanato, nga matinumanon hangtod sa kamatayon, bisan pa kamatayon sa krus.' 'Sabta ang akong gisulti: unta hatagan kamo sa Ginoo og pagsabot sa tanang butang'[1254] . Ang bisan kinsa nga nakabasa sa The Ladder ni San Juan († c. 650) nakahibalo sa kahinungdanon nga gihatag niining balaang asketiko sa pagsunod. Alang kaniya, ang pagsunod mao ang 'kabaong sa kabubut-on' ug 'boluntaryong kamatayon'[1255] .

Gawas sa pagsunod isip paagi sa paghulma ug pagdisiplina sa kaugalingon sa mga monghe, ang Ortodoksong asetikismo naghatag usab og partikular nga pagtagad sa pagtudlo sa bag-ohan sa arte sa pag-ampo, nga mao ang labing hinungdanon nga paagi sa espirituhanong pagkahingpit ug instrumento sa kaluwasan. Kay ang pag-ampo dili lang makatabang sa usa ka tawo sa malampusong pakigbisog batok sa mga pagbati, apan mao usab kini ang basihanan sa espirituhanong pagsaka sa asketiko, kana nga hagdanan nga nagdala gikan sa praktikal nga kasinatian paingon sa mistikong pagkontemplar.

Bisan pa gani ang mga Amahan sa Ehipto, sama ni Macarius sa iyang *Spiritual Conversations*, naghisgot sa kahinungdanon sa pag-ampo alang sa espirituhanong kinabuhi sa Kristohanon. Ang asketa ug mistiko nga si Nilus sa Sinai († 453) mao ang unang misulay sa paghulagway sa mistisismo sa pag-ampo ingon nga 'pakighinabi sa espiritu uban sa Dios'. 'Aduna'y labing hataas nga pag-ampo sa mga hingpit,' ingon niya, 'usa ka matang sa pagdakop sa hunahuna, ang hingpit nga pagbulag niini gikan sa makahulagway nga

---

*73. Tan-awa usab: Heiler, vol. 1, pp. 390 ff., labi na sa 407 ff. Ang pagtuon ni Lot-Borodine, M. (*1932–33), *labi ka bililhon ug makat-onon*.

[1251] Ang teksto sa 'The Centurion', sa: Die Gottesschau im palamitischen Hesychasmus. Ein Handbuch der spätbyzantinischen Mystik. Introduksyon (kaayo bililhon) ug hubad ni A. M. Amman (1938).

[1252] Tan-awa ang tagsa-tagsa nga mga pananglitan sa akong libro, pananglitan ang katingalahang salaysay ni Abba Dorotheus. Op. cit., pp. 31–34.

[1253] Si Basilio ang Dako, sa: PG. 31. pp. 884 C, 632 B, 1388 B. Si San Antonio ang Dako kaniadto miingon mahitungod sa pagsunod: 'Kung makakita ka og batan-ong monghe nga misaka sa langit sa iyang kaugalingong kabubut-on, pugsa ang iyang mga tiil, hikapa siya paubos, kay kini dili mapuslanon para kaniya', sa: Palladius, Archimandrite. Bag-ong Nadiskobre nga mga Pulong gikan sa usa ka Koptikong Koleksyon. Ang mga Pulong sa Balaang Anthony (1898). p. 14.

[1254] Ephrem ang Siryano. Op. cit. p. 226. Angay hinumduman dinhi nga daghang karaang Ortodoksong sinulat ang nagpahayag sa panan-aw nga si Kristo usa ka monghe; cf. Holl. Op. cit. p. 164.

[1255] PG. 88. p. 706 C.

pagbati, sa dihang, pinaagi sa dili masulti nga mga paghuyop sa espiritu, kini moduol sa Dios, Kinsa makakita sa disposisyon sa kasingkasing, nga abli sama sa usa k , usa ka sinulat nga basahon ug nagpadayag sa Iyang kabubut-on sa mga hulagway nga walay pulong. 'Busa si Pablo gikuha paingon sa ikatulong langit ug wala siya kahibalo kung naa ba siya sa lawas o gawas sa lawas'[1256] .

Gihulagway ni Juan Climacus ang kahimtang sa tawo nga nag-ampo sa mosunod nga mga pulong: 'Ang pag-ampo, sa kinaiyahan niini, mao ang pagpuyo ug panaghiusa sa tawo uban sa Dios; apan sa praktis kini mao ang pagtukod sa kalinaw, pag-uli sa pakig-uyon sa Dios, ang inahan ug sa samang higayon ang anak nga babaye sa mga luha, pagbayad-sala sa mga sala, tulay sa pagtabok sa mga tukso, bungbong nga nagpanalipod batok sa mga kasubo, pagbungkag sa panagbangi… Ang sobra nga kadaghan sa pulong sa pag-ampo kasagaran makadisturbo sa hunahuna ug pun-on kini og mga damgo, samtang ang pagkamaubo kasagaran magpokus niini." Sa si John Climacus makita nato ang unang paghulagway sa pagdakop sa kalag sa pag-ampo. Kini nga mistikal nga tradisyon gipadayon sa 'Hymns' ni San Simeon nga Bag-ong Teologo († 1022)[1257] .

Ang pag-ampo nga walay pulong, o kauban lang sa pipila ka pulong, nakakaplag sa iyang pagpadayag sa gitawag nga 'mental prayer' (); kini nga arte gipreserbar uban sa partikular nga pag-amping sa mga asketa ug monghe sa Bukid Athos, nga nakakita niini ingon usa ka praktis sa pag-ascetismo ug usa ka dalan padulong sa mistikal nga pagtigum sa kalag[1258] . Usa sa labing bantugan nga mga personalidad sa ulahing Byzantine nga asceticism ug mysticism, si Gregory sa Sinai († 1346), nga misulat og daghang mga buhat nga adunay ascetic ug mystical nga sulod, nagbilin usab kanato og usa ka paghulagway kung giunsa pagpraktis ang mental nga pag-ampo. Ang iyang mga buhat: 'Mga Panudlo alang sa mga Nagpraktis sa Hilom', 'Mahitungod sa Hilom ug Pag-ampo', 'Mahitungod sa Hilom'[1259] – gipasidunggan kaayo sa komunidad sa mga monghe, labi na sa mga tigulang, nga wala kalimti ang asetikong tradisyon sa Simbahan. Bisan asa misidlak ang tradisyon sa mga tigulang, ang mental nga pag-ampo mao ang labing importante ug pangunang paagi sa espirituhanong giya ug sa espirituhanong pagpadako sa bag-ong henerasyon sa mga monghe.

Sa ikaduhang tunga sa ika-18 nga siglo, pagkahuman sa usa ka yugto sa pagkunhod sa asketiko ug mistikal nga kinabuhi sa mga Orthodox nga monasteryo sa Sidlakan—bisan pa sa Bukid Athos—nagsugod pag-usab ang pagkabanhaw sa asketisismo ug mistisismo, usa ka lihok nga mi-manifestar sa katapusang higayon uban sa partikular nga kusog taliwala sa mga Hesychast sa ika-14 nga siglo[1260] . Ang Griyegong monghe nga Athonite nga si Nicodemus sa Balaang Bukid (1748–1809), nga naghatag sa kadaghanan sa iyang panahon sa pagtuon sa mga buhat sa mga Amahan sa Simbahang Sidlakan bahin sa sulod nga kinabuhi, nagtigom og usa ka koleksyon nga gipatik niadtong 1782 sa Venice sa Griyego ubos sa titulo nga 'Philokalia' ['Gugma sa Dios']][1261] . Ang buhat ni Nicodemus dako kaayo ug kahulugan, kay kini mao ang unang higayon nga ang mga tinubdan nga nagpalig-on sa espirituhanong giya gipundok sa usa ka koleksyon. Alang sa mga tigulang, ang *Philokalia* nahimong usa ka matang sa basahon sa reperensya o giya; ang mga monghe karon makakat-on na nga mas sayon gikan sa mga bantugang ascetic nga amahan, ug ang personal nga impluwensya sa mga tigulang sa ilang mga bag-ohan ug mga disipulo nakab-ot og mas lawom nga kahulugan.

2. Ang mga Tigulang sa Karaan nga Rus'

Sa dihang motan-aw ta sa kasaysayan sa sistema sa mga tigulang sa ika-18 ug ika-19 nga siglo, dayon motungha ang pangutana kon naglungtad ba kini sa mga monasteryo sa Karaan ug Muscovite Rus', ug kon

---

[1256] Philokalia. Vol. 2 (1879). p. 229.

[1257] Tan-awa ang maayong hubad niining mga 'Himno': Kirchhoff, P. Kilian, O.F.M., *Symeon the Theologian: Light from Light*. 2nd ed., 1951; ang epilogo naglangkob sa usa ka bililhon kaayo nga pagtuon bahin kang Symeon.

[1258] Meyer, Ph. *Die Haupturkunden* (1894) ug mga artikulo sa: *ZfKG*. 11. 1890; ingon man usab ang mga buhat ni G. Wunderle ug Porphyry Uspensky (tan-awa ang bibliograpiya).

[1259] Kining mga buhat makita sa: PG. 150. pp. 1329–1346, 1313–1314, 1303–1304. Tan-awa usab ang akong libro, op. cit., pp. 47 ff., 264.

[1260] Mahitungod sa mga Hesychast, tan-awa sa bibliyograpiya ang mga buhat ni Engelhardt, F. Stein, P. Syrku, ug sa monghe Basil; ug usab: Ostrogorsky, G., 'Ang mga Hesychast sa Athos ug ang ilang mga Kaatbang', sa: Proceedings of the Russian Scientific Institute in Belgrade, vol. 5 (1931), ug ang bag-ong buhat ni Arkhimandrita Cyprian, 'Ang Espirituhanong mga Katigulangan ni San Gregorio Palamas', sa: Theological Thought. Proceedings of the Orthodox Theological Institute in Paris. Paris, 1942. pp. 102–131; dinhi gihatag sa awtor ang balangkas sa kasaysayan sa mistisismo sa Orthodox gikan kang Areopagite hangtod kang Gregorio Palamas.

[1261] Mahitungod kang Nicodemus nga Hagiorite, tan-awa: Viller, M. 'Nicodime l'Hagiorite', sa: *Revue d'ascétique et de mystique*. 5 (1926); 5. Grumel. 'Nicodime l'Hagiorite', sa: *DTS*. 11. 1. pp. 487–490; cf. usab: Ammann. Op. cit. pp. 7–11.

mao, sa unsang porma ug unsa kini ka laganap niadtong panahona. Sa among sanaysay bahin sa kasaysayan sa kinabuhi sa mga monghe sa karaang Rus', tinuyo namong wala gilakip kini nga isyu aron hisgutan kini dinhi, sa konteksto sa kasaysayan sa sistema sa mga tigulang sulod sa miaging duha ka siglo.

Sa pagsusi sa kinabuhi sa mga monghe sa labing importante nga monasteryo sa Kievan Rus' – ang Cave Monastery ni St. Theodosius – wala kitay makitang ebidensya didto sa sistema sa 'starets' isip usa ka espesipikong institusyon nga gituyo alang sa pagbansay sa mga bag-ong monghe. Gibase ni San Teodosio ang iyang pagka-abad sa kahibalo sa kinabuhi sa mga monghe sa Byzantium nga iyang nadawat gikan kang San Antonio ug sa lagda, * *, nga gidala gikan sa Constantinople. Mibisita si Anthony sa Bukid Athos pagkahuman sa kadaugan ni San Athanasius batok sa mga monghe sa Balaang Bukid nga misupak kaniya, sa panahon nga gipaila na ang Kinovian Rule[1262] isip basihanan sa asetikong pagbansay sa mga bag-ong monghe. Tungod niini, giisip ni San Teodosio ang komunal nga pagpuyo ingon nga labing maayong porma sa monastikong kinabuhi. Ug ang lagda nga gipaila ni San Teodosio gikuha ang cenobitikong pamaagi sa kinabuhi isip basihanan sa asketikong paggiya sa mga bag-ong monghe .

Kini nga kahimtang angay timan-an tungod kay sa Simbahan sa Sidlakan sa ika-5 hangtod ika-9 nga siglo, ang mga tigulang naghatag og espirituhanong giya sa mga bag-ong monghe sa komunal ug solitarnong mga monasteryo. Ang institusyon sa 'elder' naglungtad na sa cenobium ni Pachomius the Great; sa ulahi, sa Palestina, sa Lavra ni St Savvas the Sanctified—nga ang lagda naghiusa sa cenobitic ug idiorrhythmic nga mga tradisyon—ang mga monghe nga, ubos sa giya sa mga elder, nakahuman sa ilang pagbansay sa komunal nga kinabuhi ra ang gitugotan nga mabuhi subay sa lagda sa solitarnong kinabuhi. Kasagaran, pipila ka bag-ong monghe ang anaa sa paggiya sa usa ka espirituhanong amahan ([1263]). Wala mailhi kung nagpadayon ba ang katungdanan sa espirituhanong amahan sa mga monastikong komunidad sa Bukid Athos sa panahon sa pakigbisog ni San Atanasio (ika-10 nga siglo) sa pagpaila sa komunal nga lagda didto; lagmit, bisan pa, nga ang katungdanan sa espirituhanong amahan dili kaayo laganap sa mga monasteryo sa Athos o sa Constantinople. Sa dihang si San Teodoro nga Studite († 826) mitawag sa 'pater spiritualis', iyang gipasabot ang abbot sa monasteryo. Ang Dakong Studite usa ka matinud-anong tigpasiugda sa komunal nga pagpuyo, diin ang tanang awtoridad sulod sa monasteryo nakatutok sa kamot sa abbot[1264] . Ang lagda sa monastiko nga gipaila ni Theodosius sa Kiev Caves Monastery, sama sa among nahisgutan na, usa ka espesyal nga bersyon sa Studite Rule. Sama ni San Theodore, si Theodosius mao ang parehong abbot ug espirituhanong amahan sa mga monghe sa iyang monasteryo. Siya usab ang espirituhanong direktor sa monasteryo, ug ang espirituhanong giya nahimong pangunang paagi sa pag-atiman sa mga monghe; angay hinumduman nga siya adunay dakong awtoridad taliwala sa mga monghe, mao nga posible sa iyang persona ang malampusong kombinasyon sa abbot ug espirituhanong amahan, sama sa kasagaran nga nahitabo sa karaang mga monasteryo sa Ehipto[1265] . Sa panahon sa pagdumala ni San Teodosio, ang awtoridad sa abá nagpahiluna sa papel sa mga tigulang sa luyo, sa bahin tungod kay sa unang mga siglo sa monastisismo sa Rus' gikinahanglan kaayo nga pataason ang awtoridad sa abá ngadto sa labing hataas nga lebel ug pinaagi niini palawmon ang pagbati sa pagsunod sa mga monghe. Busa, sa Kiev-Pechersk Paterikon, nga nagasaysay sa kinabuhi sa monasteryo pagkahuman sa kamatayon sa balaan nga nagtukod niini, walay bisan gamayng paghisgot sa paglungtad sa sistema sa mga tigulang.

Sa susama, wala kitay makit-an nga ebidensya sa sistema sa senioridad sa ubang mga monasteryo sa Kievan Rus' nga nagsunod sa lagda sa bulag nga pagpuyo.

Sa mga buhat lamang ni Cirilo sa Turov (sa ulahing bahin sa ika-12 nga siglo) natuklasan nato ang unang mga bakas sa katungdanan sa tigulang. Sa iyang traktado nga 'Ang Sugilanon sa Monastikong Orden', misulat siya: 'Ug ikaw usab, igsoon, paningkamoti nga makakaplag og usa ka tawo nga adunay espiritu ni Cristo, naputos sa mga hiyas ug nagpakita og pagsunod sa tibuok niyang kinabuhi, labaw sa tanan adunay gugma sa Ginoo, pagsunod sa abbot (!), ug pagpaubos ngadto sa mga igsoon, nga adunay pagsabot sa Balaang

---

[1262] Golubinsky. 1. 1. pp. 571, 605–606, 625. Priselkov. Essays on the Ecclesiastical and Political History of Kievan Rus' (1913). p. 168.

[1263] Smirnov. Ang Espirituhanong Amahan. pp. 487–492. Makapaikag nga hinumduman nga si San Benedikto sa Nursia, sa iyang Lagda (Kabanata 21), naghisgot usab sa 'deans' (decani), mao ang mga batid nga tigulang nga monghe, nga gisaligan sa espirituhanong giya sa napulo ka mga nobis. PL. 66. p. 483.

[1264] Smirnov. Op. cit. p. 481. Tan-awa usab ang halapad ug batakang buhat bahin kang San Teodoro: Dobroklonsky, A. St Theodorus, Confessor and Abbot of Studion. Vol. 1 (1913). pp. 441, 443; cf. usab: PG. 99. p. 1784 A, 1717 C – 1820 B, 1822 B.

[1265] Smirnov. Op. cit. p. 477; ibid. Ang Karaan nga Ruso nga Espirituhanong Amahan (1914). pp. 22, 25; Basil nga Dako, sa: PG. 31. p. 1185.

Kasulatan ug pinaagi niini nagiya sa uban paingon sa Dios samtang nagbiyahe sila paingon sa langit. 'Isumite ang imong kaugalingon kaniya, sama sa gibuhat ni Caleb kang Jesus, nga giputol ang tibuok nimong kabubut-on'[1266] . Niining mga pulong makita nato ang paghulagway sa relasyon tali sa tigulang ug sa iyang disipulo, sama sa paglungtad niini sa taliwala sa karaang mga asketa.

Ang relasyon tali ni Avraamy sa Smolensk († 1221) ug sa lokal nga populasyon (tan-awa Kapitulo II) mas lisod ipasabot. Tingali dili kini ingon ka dako nga pagpadayag sa awtoridad sa tigulang kondili ebidensya sa dakong impluwensya nga nahimo niining balaan nga asketiko sa kadaghanan sa mga tawo—usa ka butang nga makita lamang sa ika-19 nga siglo tali sa mga tigulang sa Optina Hermitage. Ang kadaghan sa mga tawo nga miduol kang Abraham alang sa tambag ug pagtudlo sa espirituhanong kinabuhi, ang iyang hilig sa mistisismo, ang iyang kahibalo (sama sa among nahisgutan kaniadto) – kining tanan usa ka talagsaong panghitabo niadtong panahona[1267] .

Usa ka dakong hagit alang sa mga mananaliksik sa karaang Rusyano nga monastikong hirarkiya mao ang daghang kahulugan sa pulong nga 'starets'. Una sa tanan, ang pulong nga 'starets' nagtumong sa usa ka tigulang nga monghe nga wala maggunit sa orden sa pari – sa ato pa, dili usa ka hieromonk. Dugang pa, gigamit ang termino nga 'mga katidbir sa katedral' aron itumong sa mga monghe nga, kauban ang abá, nagdumala sa monasteryo; kasagaran, gihatag usab ang titulo nga 'elder' sa mga abá mismo. Sa katapusan, gigamit usab ang termino nga 'mga katidbir' sa mga monghe nga naghatag og espirituhanong giya sa mga bag-ong miyembro. Sa niini nga bahin, usa ka sulat gikan kang Arsobispo Simeon sa Novgorod (1417–1421) ngadto sa Monasteryo sa Snetogorsk ang labi ka makapadayag: niini, ang pulong nga 'elder' nagtumong sa duha ka higayon sa usa ka elder sa atong pagsabot sa pulong – pater spiritualis (espirituhanong amahan) – samtang sa duha pa kini nagtumong sa konseho elders[1268] .

Kung atong tan-awon ang mga buhat ug mga katingalahan ni San Sergius sa Radonezh, ang labing bantugan nga santo sa bulawanong kapanahonan sa asetasismo ug monastisismo sa Rus', makita nato nga siya mao, aron isulti, ang nagtukod sa usa ka tibuok eskuylahan sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, nga ang mga representante niini nagpadayon sa iyang asetikong buhat ug sila mismo nagtukod og daghang mga monasteryo. Labi ka importante alang kanato nga masuta: unsa ang kinaiya sa relasyon tali ni San Sergius ug sa iyang mga disipulo? Masulti ba nato nga naglungtad ang sistema sa espirituhanong pagka-amahan sa Trinity-Sergius Lavra? Wala'y bisan gamayng timailhan niini sa kinabuhi ni San Sergius o sa mga asetik nga naggikan sa iyang monasteryo. Gidumala ni San Sergius ang iyang monasteryo base sa komunal nga kasulatan; labaw sa tanan, siya ang abadi ug espirituhanong amahan. Ang iyang pagdumala sa monasteryo nagpahinumdom kanato sa Caves Monastery ni St. Theodosius, apan lisod tuohan nga nakahibalo si St. Sergius og bisan unsang espesipiko bahin sa estilo sa kinabuhi sa Caves Monastery[1269] . Bisan pa man, wala kitay bisan unsang ebidensya nga adunay sistema sa pagka-elder sa Trinity-Sergius Lavra.

Sa ika-14 nga siglo, daghang gagmay nga monasteryo ang mitumaw, ang uban niini gitukod sa mga disipulo ni Sergius sa rehiyon sa luyo sa Volga. Kining halapad nga dapit tali sa Volga ug Lawa Beloye nahimong bag-ong sentro sa mga paningkamot sa pagka-asketiko. Ang mga monghe nagpuyo dinhi sa mga grupo nga duha o tulo; kasagaran gikan sila sa parehas nga monasteryo, samtang usahay magkita-kita sila sa dalan ug ang ilang pagkaila nahimong suod nga pagkaigsuonan. Sa paglabay sa panahon, ang ilang mga skete—nga sa sinugdan naglangkob og duha o tulo ka selda—nahimong mga hermitage, labi na kon ang masigasig nga mga igsoon nakahimo sa pagtukod og simbahan. Dili imposible nga niining panahona, mitumaw ang usa ka susama sa sistema sa espirituhanong giya sa relasyon tali sa mga monghe—ilabi na tali sa mga tigulang nga monghe ug mga bag-uhan—apan wala kitay kasaligan nga impormasyon bahin niini.

Ang Kagalang-galang Cirilo sa Belozero († 1427) nagdumala usab sa iyang monasteryo base sa istriktong komunal nga pagpuyo; ang tanang awtoridad sulod sa monasteryo naa sa kamot sa abad. Sa usa ka sulat ngadto kang Prinsipe Andrei Mozhaisky, gitawag pa gani niya sila nga iyang 'espirituhanong mga anak' – si Prinsipe Andrei ug ang Hieromonk Innokenty, nga iyang tuyo nga itudlo nga abbot. Bisan pa, dili klaro

---

[1266] 'Ang Sugilanon sa Orden sa mga Monghe', sa: Kalaydovich. Mga Monumento sa Panitikang Ruso sa ika-12 nga Siglo (1821). p. 107; cf.: Golubinsky. 1. 1. p. 797; Nikolsky, N. Materials for the History of Old Russian Ecclesiastical Literature (1907). pp. 65–94.

[1267] Ang Kinabuhi ni Abraham sa: Mga Monumento sa Karaan nga Literatura sa Rus. 1 (1911); cf. Kapitulo I.

[1268] RIB. 6. 45. p. 389; Smirnov. Ang Daang Rusong Espirituhanong Amahan. p. 26; Malinin. Philotheus, ang Kuma sa Eleazar Monasteryo. pp. 40–42.

[1269] Apan, si Stephen sa Makhrishch († 1406) miabot sa St Sergius gikan sa Habagatan sa Rus' (human sa 1355); posible nga gidala niya ang tradisyon sa Monasteryo sa Kiev Caves. Golubinsky. St Sergius ug ang Trinity Lavra nga Iyang Gitukod (1909). p. 82.

unsang matang sa espirituhanong relasyon ang mitumaw tali nila: si San Cirilo ba usa lang ka espirituhanong amahan sa prinsipe, o siya ba, sa usa ka paagi, ang iyang espirituhanong giya, samtang ang iyang relasyon kang Innokenty nagpakita gayud og pipila ka timailhan sa espirituhanong paggiya[1270] .

Dugang nga ebidensya sa paglungtad sa espirituhanong relasyon tali sa amahan ug disipulo sa karaang Rus' makita sa monasteryo ni San Pablo sa Obnorsk († 1429). Si Pablo usa ka monghe sa monasteryo ni San Sergius sa Radonezh. Pagdawat niya sa panalangin ni San Sergius, mibyahe siya paingon sa mga walay sulod nga kalasangan sa luyo sa Volga ug nagpuyo duol sa Suba sa Obnora. Paglabay sa pipila ka panahon, mitubo didto ang usa ka monasteryo, ug si Pablo nahimong abá niini. Sa ika-15 nga siglo, gisulat sa maong monasteryo ang usa ka buhat nga may ulohan nga 'Ang Tudlo sa Usa ka Tigulang ngadto sa Iyang mga Disipulo Mahitungod sa Kinabuhi sa Monasteryo'; napreserbar kini sa mga manuskrito sa ika-17 nga siglo, ug kini mahimong magpakita nga ang 'Tudlo' gipampraktis na niadtong panahona. Ang buhat naglatid sa mga prinsipyo sa giya sa usa ka tigulang alang sa mga bag-ong monghe, nga nagtanyag og lain-laing tambag bahin sa ilang kinabuhi sa monasteryo ug sa ilang relasyon sa mga tigulang; gihisgutan usab niini ang mental nga pag-ampo ug ang Pag-ampo ni Jesus[1271] . Dugang pa, gikan sa kinabuhi ni San Pablo, nahibal-an nato nga ang mga bag-ong monghe nga , nga gipangayoan sa santo og pagsunod sa tigulang, gisalig sa espirituhanong giya sa mga eksperyensiyadong monghe[1272] .

Ug ang lain pang buhat, nga gihulagway sa Kapitulo IX, 4 – 'Ang Panudlo sa Kamao ngadto sa mga Bag-ong Monghe sa Paagi sa Pagkinabuhi sa Pagkasunuran sa Kamao' – nagpamatuod sa kamatuoran nga sa pipila ka mga monasteryo sa ulahing bahin sa ika-15 ug sayong bahin sa ika-16 nga siglo, ang espirituhanong pag-atiman sa mga bag-ong monghe gisalig sa mga kamao[1273] . Ang 'Mga Panudlo sa Kaugalingong Disipulo Kon Giunsa Paglingkod nga Matagad sa Kaugalingong Selda' usab nagsugod pa sa sayong bahin sa ika-16 nga siglo – usa ka asetikong traktado, nga pareho usab nga nagtutok sa papel sa tigulang; ang orihinal nga manuskrito niini lagmit gisulat sa ika-14 nga siglo[1274] . Lisod masuta kon kini ba gayud gipahigayon sa praktis. Sa bisan unsang kaso, ang karaang tradisyon sa elder, nga laganap sa mga Orthodox nga monasteryo sa Ehipto ug Syria, nailhan sa mga monastikong sirkulo sa Moscow sa unang katunga sa ika-16 nga siglo.[1275] Busa, ang hagiograpiya ni San Philip, Metropolitan sa Moscow († 1568), nagasaysay nga si Philip, sa pagsulod niya sa Monasteryo sa Solovetsky, nagpuyo sulod sa pipila ka tuig ilawom sa giya sa 'matuod nga monghe' nga si Jonah[1276] .

Ang labing klaro nga mga pagpadayag sa papel sa tigulang makita sa sirkulo ug taliwala sa espirituhanong mga disipulo sa 'dakong tigulang', ang Banal nga Nilus sa Sora (1433–1508). Gikan sa iyang 'Regula' ug 'Tradisyon' sa skete nga pamaagi sa kinabuhi, klaro kaayo nga nasabtan niya unsa ang angay nga papel sa tigulang, ug siya mismo ang naglihok isip usa ka tigulang[1277] . Base sa lain-laing mubo nga mga sinulat nga gikan sa ulahing ika-15 ug sayong ika-16 nga siglo, mahimo pa gani natong hisgutan ang usa ka eskuylahan nga nalambigit kaniya, nga naglangkob sa tulo ka 'henerasyon' sa mga elder ug sa ilang mga disipulo, nga nagpaningkamot sa gagmay nga skete sa rehiyon sa Trans-Volga. Sa apendiks, among gihatag ang usa ka diagram sa espirituhanong relasyon tali kanila (Talaan VII). Si Nilus mismo lagmit nakat-on sa mga batakang prinsipyo sa monastikong kinabuhi sa Bukid Athos, diin siya mibyahe isip peregrino subay sa tambag sa monghe nga si Paissius Yaroslavov, nga gitawag nga 'elder' sa mga sinulat niadtong panahona ug, daw, tinuod gayud nga usa ka elder; si Nilus misailalim sa asetikong pagbansay ilawom kaniya. Lagmit nga sa ilawom sa impluwensya ni Paissius Yaroslavov († dili madugay pagkahuman sa 1503) nga nabati ni Nil ang tinguha nga moadto sa Balaang Bukid. Si Paissius mismo nagsugod sa iyang kinabuhi nga monghe sa Monasteryo sa Spaso-Kamenny, diin, salamat kang Abad Dionysius (1389–1418)—nga sa ulahi nahimong Obispo sa Rostov, usa ka Griyego gikan sa Bukid Athos—ang kinabuhi ug mga buhat sa mga monghe sa Bukid Athos nailhan kaayo. Sa ulahi, nangita og dalangpanan si Paissius sa Monasteryo sa Kirillov, diin

---

[1270] Mga sulat sa: AI. 1. Blg. 32 ug 15.

[1271] Ikompara sa Kapitulo IX, 4, sa katapusan.

[1272] Konoplev. Op. cit. p. 71.

[1273] Tan-awa ang Kapitulo IX, 4.

[1274] Golubinsky. 2. 2. p. 295.

[1275] Zhmakin. Metropolitan Daniel. pp. 375, 492, 602; Petrov, N. Mahitungod sa gigikanan ug komposisyon sa Slavic-Russian Prologue (1875). p. 116.

[1276] Fedotov. Ang mga Santo sa Karaan nga Rus'. p. 60.

[1277] Nila sa Sorsk, Tradisyon ug Lagda sa Kinabuhi sa Eremita (1849) ug uban pang mga edisyon; cf. Kapitulo IX, 4 ug ang akong libro *Leben und Lehre der Starzen*.

nakaila kaniya si Nil, nga mas bata pa kaniya, ug napailalom sa iyang espirituhanong paggiya. Ang pagpanaw paingon sa Bukid Athos nakatapos sa pagsabot ni Nil sa katungdanan sa tigulang[1278] .

Gikan sa biograpiya ni San Cassian sa Mangup, nahibal-an nato nga tali sa mga tuig 1488 ug 1494 siya usa ka disipulo sa tigulang nga si Filaret sa Monasteryo sa Ferapontov sa rehiyon sa Trans-Volga. Si San Cassian, usa ka Griyego sa pagkatawo ug, sa wala pa siya mopasa sa mga panata sa pagka-monasto, Prinsipe Constantine sa lungsod sa Mangup-Kale sa Crimea, miabot sa Moscow kauban si Prinsesa Sophia Palaiologina, nga sa ulahi nahimong asawa ni Ivan III. Niadtong 1488, o pipila ka tuig pagkahuman, misulod siya sa Monasteryo sa Ferapontov, diin gisumpa niya ang iyang monastikong panata ug nahimong disipulo sa tigulang nga si Filaret. Niadtong 1494, nagtukod si Cassian og usa ka hermitage diin gipaila ang komunal nga lagda. Siya mismo nagpuyo didto isip usa ka yano nga monghe ug namatay sa edad nga 120. Ang panan-aw nga si Cassian usa ka disipulo ni Nilus gisalikway sa ulahing panukiduki[1279] .

Dili kini usa ka talagsaong panghitabo sa Monasteryo sa Ferapontov, sumala sa ebidensya nga ang monghe nga si Galaktion, usa ka balaang buang alang kang Kristo († 1506), nga ulahi gi-kanonisa , nagpadayon og relasyon sa abbot sa monasteryo, ang Balaang Martinian, atol sa iyang pagpuyo didto nga susama sa taliwala sa usa ka tigulang ug usa ka disipulo[1280] .

Ang tigulang nga si Artemius, nga atong nailhan na gikan sa miaging mga kapitulo, lagmit nakahuman sa iyang asetikong pagbansay pinaagi sa tabang sa usa sa mga tigulang sa rehiyon sa Trans-Volga[1281] . Bisan pa, ang pagpanlupig nga nasinati sa mga Non-Possessors sa ika-16 nga siglo wala makaluwas sa mga monastikong komunidad sa disyerto sa Trans-Volga; ang panagbangi tali sa mga Josephites ug sa mga Non-Possessors adunay negatibong epekto sa pag-uswag sa tradisyon sa mga tigulang sa Rusya. Ang asetik-mistikal nga tradisyon ni Nil ug sa iyang suod nga mga disipulo – si Elder Artemy, nga tingali mao ang katapusang edukadong sumusunod ug masigasig nga tigpasiugda niining eskuylahan – napildi sa dominante nga eklesiastikal-politikal nga uso sa ika-16 nga siglo ug hinay-hinay nga nangaluya[1282] .

Apan, gikan sa ritwal sa tonsura sa ika-17 nga siglo, nahibal-an nato nga kaniadto usa ka batasan ang pagsalig sa usa ka bag-ong monghe sa espirituhanong giya sa usa ka batid nga monghe – dili tungod kay giisip nga hinungdanon nga himan sa espirituhanong paghulma sa mga monghe ang papel sa 'starets', kondili tungod lang sa pagkamatinud-anon sa monastikong tradisyon. Sa samang higayon, ang abá maglitok sa duha ka monghe – ang bag-ong monghe ug ang batid nga monghe – hapit eksaktong parehas nga mga pulong sama sa anaa sa 'Tradisyon' sa ika-15 nga siglo. Bisan pa, bahin sa adlaw-adlaw nga relasyon tali sa tigulang ug sa iyang mga disipulo, nga sa tinuud naghubit sa kinaiya sa papel sa tigulang, sayang nga wala kitay tukmang impormasyon[1283] .

Mao ra kana ang atong nahibaw-an bahin sa papel sa elder sa mga monasteryo sa Rusya sa wala pa ang ika-18 nga siglo. Ang kasaysayan sa niini nga papel layo pa kaayo sa pagkahuman; bisan pa niana, klaro nga nailhan gayud ang papel sa elder sa Muscovite Rus', bisan tuod wala kini nakatubo niadtong panahona. Sa ulahing bahin sa ika-18 nga siglo ug sa tibuok ika-19 nga siglo pa lang gyud nakagamot pag-ayo ang opisina sa elder sa mga monasteryo sa Rusya.

3. Si Elder Paisius Velichkovsky ug ang iyang 'eskwelahan'

Ang pagkabanhaw sa kinabuhi sa mga monghe ug sa katungdanan sa tigulang sa katapusang kwarter sa ika-18 nga siglo hugot nga nalangkit sa personalidad sa usa ka istriktong asketiko ug mainitong tigpanalipod sa asketiko ug mistikal nga mga tradisyon sa karaang monastisismo sa Simbahang Sidlakan – among gipasabot si Tigulang Paisius Velichkovsky, nga ang ngalan magpabilin hangtod sa kahangturan sa kasaysayan sa atong Simbahan.

[1278] Klyuchevsky. Lives. p. 190; Filaret. Review. ika-3 nga ed. Bol. 1. p. 106; Konoplev. Op. cit. p. 38 ug mosunod.; Arkhangelsky. Nil of Sorsk and Vassian Patrikeev. pp. 16, 30; Prav. sob. 1861. Vol. 1. pp. 197–214; PSRL. Vol. 5. p. 236.

[1279] Brilliantov. Ang Monasteryo sa Ferapontov (1899). pp. 56–59; Zverinsky. Bol. 1, Blg. 810; Arkhangelsky. Op. cit. p. 55.

[1280] Diamonds. Kolektang mga Buhat, p. 17. Mahitungod sa asketikong Galaktion sa: Readings, 1887, vol. 4, p. 147; kini nga Galaktion dili angay ilibog sa Kagalang-galang nga Galaktion sa Vologda († 1612).

[1281] Mahitungod sa mga asetik ug mistikal nga panan-aw sa tigulang Artemy, tan-awa Kapitulo X.

[1282] Mahitungod sa paglapta sa Pag-ampo ni Hesus sa Muscovy (nga dili kanunay nalangkit sa katungdanan sa tigulang), tan-awa: Orlov, A. 'The Jesus Prayer in Muscovy in the 16th Century', sa: PDP. 185 (1914), pasiuna ug mga teksto.

[1283] Archimandrite Innokenty. Tonsura ngadto sa Monastisismo (1899). p. 230; kini nga instruksyon gihatag sa abbot atol sa tonsura ngadto sa gamay nga eskema.

Sa sekular nga kinabuhi, si Paisius nailhan nga si Pyotr Velichkovsky. Siya anak sa usa ka pari. Natawo siya niadtong 21 Disyembre 1722 sa Poltava ug gigugol niya ang iyang pagkabata sa usa ka pamilya nga nagpasiugda sa pagkamatinud-anon sa pagtuo, diin ang tanang lagda ug balaod sa simbahan hugot nga gisunod sa adlaw-adlaw nga kinabuhi. Si Peter usa ka hilumon ug mahinahon nga bata nga ganahan mobasa; natural lang nga ang mga libro nga gitipigan sa balay mao ra kadtong uyon sa matinud-anong pagtuo sa iyang mga ginikanan; ang labing kasagarang libro niadtong panahona mao ang Book of Hours, nga kasagarang nagsilbi nga unang libro alang sa mga bata nga basahon, gisundan sa Psalter ug, sa katapusan, ang kinabuhi sa mga santo ug mga asketiko. Ang batan-ong si Peter gituon kini tanan pag-ayo, dili tungod sa pagpugos kondili sa iyang kaugalingong kagustuhan, tungod sa hilig ug natural nga hilig sa iyang kalag. Sa edad nga 13 anyos, gidawat siya sa 'eskwelahan sa kapatiran'. Gusto sa iyang inahan nga ang iyang bungsong anak nga lalaki, sama sa tanan niyang mga ninuno, sa iyang amahan ug sa iyang maguwang, mahimong pari sa parokya ug mapanunod ang parokya sa iyang maguwang, sama sa nakaugalian niadtong panahona. Apan bisan pa sa iyang sayong pagkabatan-on, nabati na ni Pedro ang tinguha nga mosulod sa usa ka monasteryo ug mahimong monghe, ug kini nga tinguha nagkugi pag-ayo samtang naglabay ang mga katuigan. Ang ministeryo sa usa ka pari sa parokya, nga iyang nahibal-an pag-ayo gikan sa iyang kaugalingong mga obserbasyon, lagmit wala makatagbaw kaniya. Ang pagbasa sa mga asetikong sinulat nakaimpluwensya sa iyang mga plano sa kinabuhi: usa ka pagbiyahe paingon sa Jerusalem, sa Bukid Athos, o sa bisan unsang monasteryo diin ang mga debotong monghe nagpaningkamot sa monastikong pag-inusara – kining tanan mas nakadani kaniya kaysa kinabuhi sa usa ka pari sa parokya. Sa iyang biograpiya, gidayeg sa awtor kining mga debotong damgo sa batan-ong iskolar: 'Kay gihatagan siya sa Ginoo, bisan pa sa iyang pagkabatan-on, sa abohon nga buhok sa rason, kinaadman, ug pagpaubos.'

Usa ka gabii, tinago nga nilayas si Pedro gikan sa eskwelahan, mibiya sa Kyiv ug misugod sa usa ka taas nga panaw (1739). Sa dalan, mihunong siya sa Monasteryo sa Lyubech, duol sa lungsod sa Lyubech sa suba sa Dnieper. Mainit siyang gidawat sa abbot sa monasteryo, gihatagan siya og panalangin nga magpabilin sa monasteryo ug gihatagan pa gani siya og usa ka selda. Busa nahimo ang unang lakang aron matuman ang iyang mga plano, kay ang espirituhanong amahan ni Pedro, ang hieroschemamonk Pachomius—kaniya gisugilon sa batan-on ang iyang tinguha sa kinabuhi sa monghe—nagpasugot kaniya nga una munadto sa Monasteryo sa Lyubech, diin isulti kaniya unsay buhaton pagkahuman. Gidawat isip usa ka bag-ohan, nagbuhat si Pedro og lain-laing mga buluhaton sa monasteryo.

Ang salaysay sa biograpiya ni Paissius nga nagpatin-aw nganong mibiya siya sa Monasteryo sa Lyubech naglarawan sa kinabuhi sa mga monghe niadtong panahona. Gikan niining maong salaysay, atong nahibal-an kung unsa ka importante nga ang abbot sa monasteryo usa ka monghe nga angay sa maong posisyon, kay ang pagkabungkag bisan sa usa ka lig-on kaayo nga komunidad sa mga monghe kasagaran tungod sa sala sa mga awtoridad sa monasteryo. Nagpuyo na si Pedro sa monasteryo sulod sa pipila ka bulan sa dihang gitudlo ang bag-ong abad: usa ka mapangahas ug bastos nga tawo nga nagsul-ob ug bisti sa monghe, nga gamay ra ang pagtagad sa asetikong kinabuhi sa mga monghe ug nasabtan ang iyang ministeryo sa hingpit nga lain nga espiritu. Wala siya moadto sa refektoryo aron mokaon uban sa mga kaigsuonan, kundili nagmando siya nga andamon og lahi nga mga putahe para kaniya ug dad-on sa selda sa abad. Sa usa ka higayon, tungod sa kapabayaan ni Pedro—wala siya makadawat og tukmang instruksiyon gikan sa abad—sayop nga putahe ang nadala sa abad. Sa iyang kasuko, gihampak niya sa pisngi si Peter nga walay sala. Tingali, kung lain nga abá ug lain ang kahimtang, daw dawata sa batan-ong nobis ang hampak uban sa pagpaubos. Apan sa iyang emosyonal nga kagubot, nakahukom si Peter nga molayas sa monasteryo ug mangita og lain, mas maayong lugar para sa kinabuhi sa monghe. Mibiya siya sa monasteryo ug mibyahe paingon sa habagatan.

Gidala siya sa kapalaran sa Moldavia, diin, sumala sa iyang nadungog, daghang mga asketiko ang nakakaplag og dalangpanan. Ug mao nga nakaabot siya sa monasteryo ni San Nicolas, nga nahimutang sa usa ka isla sa tunga-tunga sa Suba sa Tiasmyn, nga naa na sa Moldavia. Miduol siya sa abadi ug gidawat siya sa monasteryo isip usa ka bag-ohan. Lahi kaayo ang kahimtang dinhi kumpara sa Monasteryo sa Lyubech, ug masigasig kaayo si Pedro sa pagtuman sa iyang mga katungdanan. Paglabay sa pipila ka panahon, sa dihang siya miabot og 19 anyos, naghimo siya og mga panata sa pagka-monasto, sa sinugdanan isip usa ka rasophoro, ug gikuha niya ang ngalan nga Plato. Malipayon siya didto; ang kinabuhi sa monghe nagpalambo sa iyang espirituhanong pagtubo. Apan napugos usab siya sa pagbiya niining monasteryo: nagsugod ang pagpanlupig sa mga Uniate, gisirado ang mga simbahan sa monasteryo, ug gipahawa ang mga monghe.

Nagpasiya si Platon nga mobalik sa Kyiv ug moapil sa kapatiran sa Kyiv-Pechersk Lavra, diin nag-alagad ang iyang espirituhanong amahan, ang hieroschemamonk Pachomius. Natuman ang iyang tinguha, ug nahimong monghe si Plato niining karaang Rusyano nga monasteryo. Tungod kay marunong siya sa pagbasa ug pagsulat, gitudlo siya sa pagtrabaho sa imprenta sa Lavra; dugang pa, gisaligan siya sa pag-ukit og mga ikon sa tanso. Bisan pa man nga ang kinabuhi sa Lavra ug kining mga buluhaton angay sa espirituhanong disposisyon ni Plato, wala niya biyai ang iyang naunang mga plano nga mangita og kaluwasan sa hingpit nga pag-inusara ubos sa giya sa usa ka batid nga monghe. Ang usa ka dili gilauman nga panagtagbo sa usa ka kanhi kauban sa eskuylahan, nga kanunay niyang ka-istorya ni Plato bahin sa kinabuhi sa monghe sa kamingawan, nahimong hinungdan sa usa ka bag-ong yugto sa pagpanaw.

Kauban ang duha pa ka monghe, mibiyahe pag-usab si Plato paingon sa habagatan, nga naglaum nga makaabot sa balaan nga Bukid Athos. Samtang nagpadayon ang iyang pagpanaw, nadala ang among peregrino sa skete ni San Nicolas, nga nailhan nga Treisteny. Sama sa mga lumolupyo sa karaang lavra sa Palestina, ang uban sa mga monghe nagpuyo dinhi subay sa komunal nga lagda, samtang ang uban—mga tigulang ug batid nga monghe—nagpuyo sa mga payag nga nahimutang palibot sa skete, nga nagsunod sa lagda sa nag-inusarang kinabuhi. Dinhi unang nag-ampo si Plato atol sa usa ka banal nga serbisyo nga gipahigayon subay sa lagda sa Bukid Athos; dinhi usab niya unang nakita ang mga mapainubsanon nga lumolupyo sa disyerto, nga hugot kaayo sa pagsunod sa mga lagda sa idiorhythm. Paglabay sa pipila ka panahon, si Plato, nga nagbuhat sa nagkalain-laing katungdanan sa skete ug nakaila pag-ayo sa kinabuhi sa gamay ug kabos nga monasteryo, gipadala sa Kyrkul Skete. Didto nagpadayon siya sa pag-uswag sa espirituhanong paagi ubos sa giya sa mga tigulang nga anciano nga sila Basil ug Onuphrius. Niadtong panahona, sa mga monasteryo ug skete sa Moldavia—komunal man o indibidwal—ang kinabuhi sa mga monghe labi ka istrikto. Ang praktis sa espirituhanong paggiya sa mga tigulang laganap kaayo, ug daghang monghe ang nagpuyo ilawom sa paggiya sa ingon nga mga tigulang. Nakasinati mismo si Plato sa espirituhanong paggiya nga dugay na niyang gipangita. Nagpabilin si Platon sa maong monasteryo sulod sa tulo ka tuig, hangtod sa 1746, apan sa katapusan miabot ang dugay na niyang gipaabot nga higayon: gihatagan siya og kahigayunan nga mabisita ang Bukid Athos. Uban sa pagtugot sa iyang espirituhanong amahan ug panalangin sa abbot, mibyahe si Platon paingon sa Balaang Bukid kauban ang usa pa ka monghe.

Bisan pa sa dihang naa siya sa Monasteryo sa Kyrkul, dungog niya uban sa dakong kadasig ang mga sugilanon sa kinabuhi sa mga monghe sa Bukid Athos. Sumala sa iyang biyograpo, natapos ang panahon ni Plato isip usa ka bag-ohan sa iyang pagbalhin sa Athos, ug nagsugod ang iyang independyenteng asetikong kinabuhi. Human sa lisod nga pagbiyahe sa yuta ug dagat, sa katapusan nakaabot siya sa Lavra ni San Athanasius. Gihatagan siya og selda duol sa monasteryo. Didto, sa hingpit nga pagkabos, pagbiya sa kalibutan ug kahilom, daghang monghe ug mga tigulang ang nakakaplag og kaluwasan. Apan ang tinguha ni Platon nga mahimong ilawom sa giya sa usa ka tigulang wala matuman: walay gustong modawat kaniya isip usa ka bag-ong monghe. 'Sa pagkaplag nga walay ingon niini sumala sa kabubut-on sa Ginoo, ug wala makab-ot ang pagsunod nga gipangandoy sa iyang kalag, iyang gisalig ang iyang kaugalingon sa probidensya sa Dios ug naglingkod nga nag-inusara.'

Ang mental ug espirituhanong kahimtang sa batan-ong anchorite, nga nakigbisog sa espirituhanong pakigbisog nga walay tabang sa usa ka elder, gihulagway kanato sa monghe nga si Gregory (1836), nagsalig, daw, dili sa mga sinulat sa pag-asketiko o sa iyang kaugalingong kasinatian, kondili sa salaysay sa tigulang Paissios mismo, nga napreserbar sa usa ka manuskrito sa Monasteryo sa Nyamets[1284] . Usa ka kinabuhi nga gigahin sa pag-inusara, kahilom, ug pagtigom sa kalag, nga walay hunong sa pag-ulit sa Pag-ampo ni Hesus, dili sayon nga buluhaton, apan si Paissios 'naningkamot ug misaka gikan sa kusog ngadto sa espirituhanong kusog, gipunting ang iyang kasingkasing sa espirituhanong pag-uswag matag adlaw ug gipukaw sa balaan nga kadasig alang sa dagkong buhat, samtang sa samang higayon naglipay sa nagdilaab nga balaan nga

[1284] Yatsimirsky, sa: Koleksyon sa ORYAS. 79. p. 521. Ang biograpiya ni Elder Paissius gipatik niadtong 1836 sa Monasteryo sa Nyamets sa Moldavian ug Church Slavonic, nga wala gihatag ang ngalan sa awtor. Ang tekstong Church Slavonic gipatik pag-usab ni Elder Makarii sa Optina niadtong 1845 sa Moscow: 'Ang Kinabuhi sa Moldavian Elder Paissius Velichkovsky'. Gipatik sa Optina Hermitage. Niadtong 1847, gipatik ang bag-ong edisyon sa biograpiya, nga naglakip sa pipila ka sinulat mismo ni Paissius sa apendiks; ang ikatulong edisyon gipagawas niadtong 1892 sa Moscow. Kini nga pinakabag-ong edisyon mao ang basihanan sa libro ni S. Chetverikov nga *The Moldavian Elder, Schema-Archimandrite Paissius (Velichkovsky). Vol. 1* (Petļeri-Eesti (Estonia), *1938–39); Wala ko kahibalo kung napublikar ba ang Vol. 2, nga naglangkob sa mga sulat ni Paissius; kining Rusyano nga edisyon lagmit usa ka baryante sa iyang kaugalingong buhat bahin kang Paissius sa Rumanhon; cf. ang repaso sa: *Irenikon*. 11 (1934). 66.*

probidensya', sumala sa gisulat sa monghe-awtor. Nagpadayon kini sulod sa tulo ka tuig, pagkahuman niini nakasinati si Plato og malipayong panagtagbo alang sa usa ka asketiko: ang iyang kanhing espirituhanong amahan, si Hieromonk Basil sa Moldavia, miabot sa Bukid Athos ug, pagkahuman sa pakig-istorya sa batan-ong asketiko, gitonsura siya sa gamay nga eskemang monastiko, ug gihatagan siya sa ngalan nga Paisius.

Sa samang higayon, gisugo siya ni Igpay Basilio nga mobalhin sa usa ka komunal nga monasteryo, kay ang idiorhythmic nga kinabuhi ug ang kinabuhi sa eremita ang angay alang sa mga tigulang ug batid nga monghe. Gikan sa mga sinulat ni Paisius, nahibaloan nato nga siya sa ulahi nahimong tigpasiugda usab sa komunal nga lagda sa monastiko, samtang gipadayon ang sistema sa espirituhanong giya alang sa mga bag-ong monghe ug mga bag-ong giordinar nga monghe. Ang mga disipulo ni Paissios, nga nagtrabaho sa nagkalain-laing monasteryo sa Rusya, naningkamot usab sa pagpaayo sa kinabuhi sa mga monghe pinaagi sa pagpatuman sa komunal nga lagda, samtang sila mismo naglihok isip mga espirituhanong amahan, nga nagdala sa tagsa-tagsa ka monghe ilawom sa ilang espirituhanong paggiya. Dugang pa, sa mga sinulat ni Paissius makita nato ang 'A Treatise on the Order and Rules of Communal Life', diin iyang kusganong girekomenda ang cenobitic nga estilo sa kinabuhi[1285] . Bisan pa, sulod sa tulo o upat ka tuig, nagpabilin si Paissius sa pag-inusara, nga nagsunod sa dalan sa pagpauswag sa kaugalingon. Unya, miadto kaniya ang pipila ka batan-ong monghe, ug bisan pa batan-on pa si Paissius, gihangyo nila siya nga dawaton sila isip mga nobis. Kadaghanan kanila mga monghe nga gikan sa Moldavia ug Wallachia o gikan sa mga Slavic nga nasud sa Balkan. Tungod sa ilang mapugos nga hangyo, giordinahan si Paissius nga pari ug nahimong hieromonk. Nahitabo kini niadtong 1758, sa dihang siya miabot og 36 ka tuig.

Misulod na si Paissius sa ikaduhang hugna sa iyang kinabuhi: dili lang siya nakigbisog sa espirituhanong pakigbisog alang sa iyang kaugalingong espirituhanong pagkahingpit, apan isip abá ug tigulang, naghatag usab siya og espirituhanong giya sa ubang monghe, ug kining mga paningkamot naghimo kaniya nga usa ka sentral nga personalidad sa pagkabanhaw sa tinuod nga monastisismo sa Rusya.

Ang gamay nga komunidad nga mitigom palibot kang Paissius nagpadayon sa pagtubo. Maayo na lang, nakuha niya gikan sa protos sa Athos Lavra ang karaang, hapit nang guba nga monasteryo ni San Elias nga Propeta, nga nahimutang duol sa Monasteryo sa Pantokrator; kauban ang mga igsoon, nagtukod siya og simbahan, usa ka refectoryo, ug 60 ka selda – mao kana kadako sa pagdaghan sa gidaghanon sa mga igsoon. Bisan pa sa dakong panginahanglan sa bag-ong monasteryo, nagkadaghan ang mga monghe adlaw-adlaw, ug dali ra kaayo napuno ang luna sa monasteryo. Apan bisan pa sa taliwala sa mga monghe, wala gyud hingpit nga nawala ang grabeng selos ug uban pang dautang pagbati. Ang Slavic nga monasteryo ni Paisius, tingali tungod sa maayong kaayohan nga gipadayon didto ug sa nagkadako nga awtoridad sa iyang abbot, nakapukaw og dili maayong pagbati sa mga Griyego gikan sa ubang monasteryo sa Athos, ingon man usab sa dili patas nga mga hungihong bahin kang Padre Paisius ug sa iyang mga disipulo; ang mga awtoridad sa Ottoman nga Turko sa naghimo usab og tanang matang sa mga babag. Nagdesisyon si Paissios nga mobalik sa Moldavia aron magtukod og bag-ong monasteryo didto, taliwala sa mga bukid ug kalasangan.

Niadtong 1763, ang tigulang nga si Paissios, kauban ang 60 ka monghe ug mga nobis, mibiyahe ug miabot sa Moldavia, apan wala makakaplag og angay nga lugar didto. Sa Iași ra siya nakakuha, gikan sa Metropolitan sa Moldavia, sa Monasteryo sa Dragomir nga gipahinungod sa Pag-anhi sa Espiritu Santo. Dinhi, gipaila ni Paisius ang komunal nga estilo sa kinabuhi ug mga liturhikal nga lagda sa Bukid Athos. Apan usa ka lagda hingpit nga bag-o: sa gabii, taliwala sa mga serbisyo, ang mga igsoon magtigom sa refektoryo. Moanha si Paisius ug mobasa kanila og lain-laing mga sinulat nga asketiko, samtang naghatag siya sa iyang kaugalingong mga pagpasabot. Tungod kay ang mga kaigsuonan kay bahin gikan sa Moldavia ug Wallachia, ug bahin gikan sa mga Slavic nga yuta, ang mga pagbasa gihimo nga bulag para sa mga Romanian ug sa mga Slav, sa magkasunod nga mga adlaw; ang mga banal nga serbisyo kanunay gihimo sa Church Slavonic. Mao kana ang paagi sa kinabuhi sa mga monghe sa Monasteryo sa Dragomirnsky, diin milambo ang gasa ni Paisius isip usa ka abbot.

Niadtong 1774, pagkahuman sa Gubat sa Rusya ug Turko, ang usa ka bahin sa Moldavia gihatag sa Austria, lakip na ang rehiyon diin nahimutang ang Monasteryo sa Dragomirnsky. Tungod sa kahadlok sa kaugmaon sa iyang monasteryo ilawom sa hurisdiksyon sa mga awtoridad sa Austria, ang tigulang nga si Paisius nagpasiya nga mobalhin sa bahin sa Moldavia nga nagpabilin ilawom sa pagdumala sa Turko. Nangayo siya og tabang sa metropolitan, nga hangyoon siya ug ang iyang mga kaigsuonan og pagtugot nga mobalhin

[1285] Biograpiya (1847). pp. 58 ug mosunod. Ang Aleman nga hubad naa sa akong libro. Op. cit. pp. 108–117.

sa halos bungkag nga Monasteryo sa Secul. Nakadawat si Paisius niining pagtugot, apan pagkahuman sa pipila ka panahon, mitubo kaayo ang gidaghanon sa mga monghe nga bisan ang bag-ong monasteryo nahimong gamay na kaayo para kanila. Gidonar dayon sa tigulang ang dakong Monasteryo sa Nyamets, nga nahimutang duha ka oras nga biyahe gikan sa Secul; Kinahanglan niyang bahinon ang iyang komunidad ngadto sa duha ka monastikong komunidad, apan ang duha ka monasteryo nagpabilin ilawom sa iyang administrasyon ug espirituhanong giya. Sa wala pa siya mamatay, adunay na 400 ka monghe sa Monasteryo sa Nyamets ug kapin sa 100 sa Monasteryo sa Secul.

Sa taas nga mga gabii sa tingdagdag ug tingtugnaw, si Paisius mismo, uban sa tabang sa duha ka monghe nga nakahibalo og Griyego, nagtrabaho sa paghubad sa mga asetikong sinulat sa mga Balaang Amahan ngadto sa Moldavian ug Church Slavonic. Ningdala kini sa paghubad sa *Mga Panudlo* ni San Isaac nga Siryano, ang *Mga Pangutana ug Tubag* ni San Maximus nga Kumpesor, ang *Mga Panudlo* ni San Theodore nga Studite, ang *Mga Panudlo* ni Abba Barsanuphius ug uban pa, ug, sa katapusan, ang bersyon sa Church Slavonic sa *Ang Gugma sa Kaayohan*. Ang hubad sa *Dobrotolyubie* nahuman niadtong 1793, nga nagmugna og duha ka baga nga manuskritong bolyum. Kini nga hubad gibase sa maong buhat sa monghe nga si Nicodemus (nga gibase sa edisyon sa Venice niadtong 1782) nga *[1286] *.

Ang kalibutanong kinabuhi ni Paissius, nga puno sa mabunga nga mga buhat, natapos niadtong 15 Nobyembre 1794; sa edad nga 72, iyang gipiyong ang iyang mga mata hangtod sa kahangturan[1287] .

Ang katapusang yugto sa iyang ministeryo milungtad og 31 ka tuig, nga nagpahibalo sa iyang ngalan sa layo pa sa mga bungbong sa monasteryo; ang iyang dungog isip usa ka tigulang nga adunay espesyal nga gasa sa espirituhanong paggiya miabot pa gani sa Rusya. Gikan sa autobiograpiya sa tigulang nga si Theophan Sokolov, nahibal-an nato nga sukad pa sa sinugdanan sa 1770s, pipila ka monghe ug mga layko nga nagtinguha sa mga ascetic nga buhat, pagkahibalo nila kang Paissius, mibyahe aron bisitahan siya sa mga monasteryo sa

---

[1286] Kining mga hubad ni Paissios gipatik pagkahuman sa Rusya: Isaac nga taga-Sirya niadtong 1811, Maximus nga Magtutug-an niadtong 1855, Theodore nga Studite niadtong 1855, ug Abba Barsanuphius niadtong 1855; ang katapusang tulo gipatik ni Makarios nga tigulang sa Optina uban sa tabang sa Rusyano nga maghuna-huna nga si I. V. Kireevsky; tan-awa ang ilang sulat-sulatan bahin niining publikasyon sa: Chetverikov. The Optina Hermitage. pp. 107 ff.; Yatsimirsky. Op. cit. p. 546 ug uban pa. Usa ka hubad sa *Philokalia* ubos sa titulo nga *Dobrotolyubie* gipatik niadtong 1793 sa duha ka folio nga bolyum. Ang pag-imprinta sa *Dobrotolyubie* nahitabo uban sa panalangin ni Metropolitan Gabriel Petrov, ubos sa pagdumala ni Elder Nazarius ug ni Hieromonk Filaret (nga sa ulahi nahimong Elder Filaret sa Novospassky Monasteryo). Ang opisyal nga mga censor nga gitudlo sa Sinodo mao sila Archimandrite Methodius, rektor sa Moscow Theological Academy, ug Hegumen Aaron, abbot sa Yakovlevsky Monasteryo sa Rostov (Popov. 'Description of the Manuscripts of the Simonov Monastery', sa: *Readings*. 1910. 2. p. 6). Sa 1857, ang *Dobrotolyubie* nakasinati na og unom ka edisyon; Angay nga hinumduman nga ang sunod nga edisyon wala gipagawas hangtod sa 1880. Pagkahuman, si Obispo Theophan the Recluse (Govorov) nag-andam og bag-ong lima ka bolyum nga edisyon, nga gipatik sa Russian Panteleimon Monastery sa Bukid Athos; tulo ka edisyon ang gipagawas tali sa 1878 ug 1914. Ang *Dobrotolyubie* ni Theophan lahi sa *Dobrotolyubie* ni Paissius: ang uban nga mga bahin gipalapdan, samtang ang uban gipamubo; bahin sa pinulongan, lisod isulti kung kini Church Slavonic o Ruso, kay ang pinulongan ug estilo ni Theophan talagsaon kaayo, puno sa mga Slavicismo ug porma sa pulong nga gigamit aron ipadayag ang mga konsepto sa Griegong asketiko ug mistiko nga dili hingpit masabtan sa magbabasa. Apan ang iyang mga publikasyon laganap kaayo sa mga monghe ug matinud-anong mga magtutuo; lisod kaayo kini makuha. Ang duha ka bolyum nga edisyon sa *Dobrotolubie* ni Paissius gipatik pag-usab niadtong 1902 ug nahimong usa usab ka bibliograpikal nga talagsaon.

[1287] Ang labing importante sa mga buhat ni Paissius mao ang iyang *Autobiography* (ang manuskrito kaniadto gitipigan sa Librarya sa Akademya sa Siyensya sa St Petersburg); sa kasubo, si A. Yatsimirsky naghatag lang og detalyadong pagsaysay niini sa: *Collection of the ORYAS*. 79. pp. 515–541; apil usab ang iyang 'Statute' (pp. 533–538), sa mga gipiling bahin; usa ka halapad nga bibliyograpiya (pp. 550–544), usa ka listahan sa mga buhat ni Paissius (pp. 548–550), ingon man usa ka katalogo sa iyang librarya ug usa ka katalogo sa mga hubad sa mga asetikong buhat nga gikompila ni Paissius mismo ug sa iyang mga disipulo (pp. 555–583). Kini nga mga bibliograpikal nga materyal dako kaayo'g bili alang sa historyador, kay nagpadayag kini kung unsang mga asetikong buhat ang paborito ni Paissios: Gitala didto ang 6 ka kopya sa 'The Tradition' ni Nilus sa Sora, 15 ka manuskritong libro nga naglangkob sa mga buhat ni San Simeon nga Bag-ong Teologo, 14 ka kopya sa mga buhat ni Philotheos sa Sinai, ug 8 ka kopya sa 'The Hundred' nila Callistus ug Ignatius Xanthopoulos. Ang usa ka pagsabot sa espirituhanong biyograpiya ni Paisius ug sa iyang mga disipulo gihatag sa buhat: Popov, N. *Description of the Manuscripts of the Simonov Monastery in Moscow* (*Readings*, 1910, 2), nga naglangkob og daghang materyal. Mahitungod sa impluwensya sa mga sinulat ni Nil of Sorsk kang Paisius: Borovkova-Maikova. Nilus sa Sora ug Paissius Velichkovsky. Tan-awa usab ang bibliyograpiya ni N. Arsenyev sa: *Der christliche Osten*. p. 193; piniling mga sipi gikan sa mga buhat ni Paissius sa: Chetverikov, S. *Ang Dalan sa Maalamon nga Buhat ug Espirituhanong Kaampingan*, sa: *The Path*. 1926. 3. pp. 65–83; 'Gikan sa Kasaysayan sa Rusong Pagka-Elder sa Monastiko'. Ibid. 1927. 7.

Dragomirnsky ug Nyametsky aron makadawat og giya o bisan magpabilin didto sa ilawom sa iyang espirituhanong pagdumala[1288] .

Usa sa unang mga disipulo ni Paissius mao ang tigulang Hieromonk Cleopas I († pagkahuman sa 1778), nga nagdala sa mga prinsipyo sa paagi sa tigulang ngadto sa Ostrovskaya Vvedenskaya Hermitage (sa Diyosesis sa Vladimir). Kaubos kaayo ang mga biograpikal nga detalye bahin niining asketiko: Si Cleopas usa ka modelo sa pagkamapainubsanon ug pagkapaubos. Bisan ang iyang disipulo, ang tigulang nga si Theophan Sokolov, gamay ra ang nahibal-an bahin sa iyang sayong kinabuhi. Si Cleopas lumad sa Habagatang Rusya; nagpuyo siya og pipila ka tuig sa Bukid Athos, diin niya nakaila si Paissius ug, lagmit, nangayo og dalangpanan kaniya sa skete ni San Elias nga Propeta. Tali sa 1760 ug 1778, siya ang nagtukod sa gihisgutan nga Vvedenskaya Hermitage; gisaligan siya sa pag-ayo niini, sa sulod ug sa gawas, ug tungod kang Cleopas, kining hermitage nahimong tinuod nga dapit sa monastikong debosyon. Siya usa sa mga unang nagtukod sa tinuod nga monastikong pamaagi sa kinabuhi sa Rusya ug ang nagtukod sa sistema sa espirituhanong giya sa hermitage nga iyang gibanhaw[1289] . Ang monastikong lagda nga gipaila ni Cleopas niining monasteryo gilipat unya sa iyang mga disipulo, ang mga monghe nga sila Ignatius ug Macarius, ngadto sa Nikolo-Pesnoshsky Monasteryo; apan sa kasubo, wala kini magdugay didto[1290] .

Ug unya mitungha ang daghang mga asketiko nga nagpuyo sa hugot nga kinabuhi – ang mga disipulo sa tigulang nga si Paissius. Nagpuyo sila sa tibuok Rusya ug, naglibot-libot gikan sa usa ka monasteryo ngadto sa lain, gikan sa usa ka eremiteryo ngadto sa lain, nagpahibalo sa halayo ug halapad bahin sa 'matood ug katingalahang Amahan Paissius', ug pinaagi niini nakadani sila og bag-ong mga sumusunod sa monastikong tradisyon nga nahimong ilang mga disipulo. Sa unang henerasyon sa mga disipulo ni Paissius, ang pipila ka mga ngalan angay hatagan og espesyal nga pagtagad, bisan pa sa sinugdanan dili kaayo lapad ang ilang natad sa impluwensya; nagpuyo sila kasagaran sa labing gamay ug labing kabos nga mga ermitahan sa habagatan sa Dakong Rusya – sa mga probinsya sa Kaluga, Oryol ug Kursk.

Apil kanila ang tigulang Archimandrite Theodosius Maslov (1720–1802). Natawo siya sa lungsod sa Glukhov (Chernigov Governorate) sa pamilya sa usa ka negosyante; sa sinugdan nangita siya og dalangpanan sa Svensky Monasteryo, apan sa ulahi, tungod kay wala siya kontento sa kinabuhi sa mga monghe didto, miadto siya sa Moldavia ngadto sa iladong tigulang sa Moldavia nga si Vasily († 1767)[1291] , nga si Paissius mao ang iyang disipulo, sama sa nahisgutan na. Sa taliwala sa 1767 ug 1778, nagsilbi si Teodosio isip abá sa mga monasteryo sa Tiasmyn ug Merlopolyan; niadtong 1779, giimbitar siya sa Sofronius Hermitage sa Molchany aron buhion pag-usab ang kinabuhi sa mga monghe didto. Nagpabilin siya didto hangtod sa iyang kamatayon († 9 Disyembre 1802). Gipaila ni Theodosius sa hermitage ang komunal nga lagda sa Bukid Athos[1292] .

Kinahanglan usab natong hisgutan ang duha pa ka mga disipulo ni Paissios: ang mga tigulang nga Hieromonk Cleopas II († 1817), nga gitonsura ni Paissios, ug ang Hieroschemamonk Theodore (1756–1822).

Niadtong 1800, miabot si Cleopas II sa Beloberezhskaya Hermitage, diin si Elder Vasily Kishkin ang abbot niadto; didto nakaila si Cleopas sa monghe nga si Leonid Nagolkin, nga nagpuyo isip eremita sa maong hermitage niadtong panahona, ug sa ulahi nagbisita sila sa lain-laing mga monasteryo; Namatay si Cleopas niadtong 1817 sa Monasteryo sa Valaam[1293] .

[1288] Subbotin. Archimandrite Theophan, abbot sa Kirillo-Novoezersky Monasteryo (1862). pp. 57–75. 'Gikan sa mga sugilanon ni Amahan Theophan'.

[1289] Yatsimirsky. Op. cit. pp. 546; Dobronravov, V. Hieromonk Cleopas, Builder of the Vvedenskaya Hermitage (1908); Subbotin. Ibid. pp. 59–62; ang libro naghatag og usa ka hayag kaayo nga paghulagway niining asketiko. Angay nga hinumduman nga ang sugilanon bahin sa pan sa kamingawan (tan-awa ang akong libro, p. 132), sama sa among nasuta sa ulahi, adunay dakong pagkapareho sa usa ka sugilanon gikan sa Kinabuhi ni San Savvas nga Balaan. Cotelerii, *Monumenta Eccles. Graecae*, vol. 4, p. 322.

[1290] Popov. Op. cit., p. 75, ug usab sa: Pimen. Memoirs (sa lain-laing mga dapit).

[1291] Borovkova-Maikova. Op. cit. p. 32.

[1292] Deskripsyon sa Molchanskaya Sofroniev Hermitage (1856). p. 56; Muravyov. Ang Balaang Bukid ug ang Optina Hermitage (1852). p. 129; Yatsimirsky. Op. cit. p. 545; Subbotin. Op. cit. pp. 15, 18; Denisov. Blg. 585; Zverinsky. 2. Blg. 933.

[1293] Yatsimirsky. Op. cit. p. 546; Ang Unang Dakong Anciano sa Optina, Hieromonk Leonid (1917). pp. 14–44. Sa taliwala sa 1809 ug 1817, ang tulo misugod sa usa ka peregrinasyon ngadto sa mga monasteryo sa amihanang Rusya, mibisita sa mga monasteryo sa Paleostrovsky, Valaam ug Aleksandro-Svirsky; bisan pa, lagmit nga ang kahimtang didto dili kaayo angay sa pagpatuman sa sistema sa mga tigulang. Labi na kini tinuod sa Monasteryo sa Valaam, diin, bisan pa man, ang elder Nazariy nagpuyo hangtod sa 1804, human niya nga gi-organisar ang kinabuhi sa mga monghe didto subay sa istriktong komunidad nga lagda.

Si Hieroschemamonk Theodore, nga anak usab sa usa ka negosyante gikan sa lungsod sa Karachev (Oryol Governorate), mibiya sa panimalay sa iyang mga ginikanan sa sayong pagkabatan-on ug mibyahe paingon sa Ploshchanskaya Hermitage; gidala siya pagbalik sa panimalay sa iyang mga ginikanan, apan nilayas na usab siya, kining higayona paingon sa layo nga Beloberezhskaya Hermitage. Usa ka adlaw, samtang nagpadulong siya sa Pechersk Lavra, nadungog sa batan-ong bag-ong monghe ang bahin sa 'katingalahang tigulang nga si Paissius' – ug mibiyahe siya aron bisitahon siya sa layo nga Monasteryo sa Nyametsky, diin gipahimoan siya ni Paissius og tonsura ug gidawat siya taliwala sa iyang mga disipulo. Si Teodoro maalamon kaayo sa pagbasa ug pagsulat ug gitabangan si Paisius sa pagkopya sa iyang mga hubad. Ang sumunod kang Paisius, si Abad Sophronius, gipahimo si Teodoro nga usa ka schema-mona ug gibalik siya sa Beloberezhskaya Hermitage. Apan, gihangyo siya sa obispo sa diyosesis nga moadto sa gamay ug pobre nga Cholnsk Hermitage ug modawat sa papel nga abbot didto; apan gisalikway ni Theodore kini nga tanyag ug miuyon ra nga mahimong katabang sa abbot. Tungod sa iyang tabang, gipaila didto ang komunal nga mga lagda ni Elder Paissius ug ang liturhikal nga han-ay sa Bukid Athos. Samtang nagkadaghan ang mga tawo nga nangayo og tambag ug giya kang Theodore, napugos siya sa pagbiya sa eremitahan. Mibalhin siya sa Beloberezhskaya Hermitage, diin nagpabilin siya sulod sa walo ka tuig. Sa katapusan, kauban ni Igsoon nga si Cleopas II ug ang monghe nga si Leonid (nga sa ulahi nahimong taga-Optina), miadto siya sa Monasteryo sa Novoezersky, nga niadtong panahona gipangulohan ni Igsoon nga si Theophan Sokolov, gikan didto ngadto sa Paleostrovsky Monasteryo, unya sa Valaam Monasteryo (diin namatay ang iyang kauban, ang tigulang Cleopas II) ug sa katapusan sa Alexander-Svirsky Monasteryo, diin siya nagpabilin hangtod sa iyang kamatayon (7 Abril 1822).

Usa ka hitabo sa kinabuhi ni Theodore klarong nagpakita nga ang komunidad sa mga monghe dili sa tanang dapit masigasig sa pagpaayo sa kinabuhi sa monghe. Gipangayo ni Elder Theophan kaniya nga moadto sa Nilo-Sorsk Hermitage, nga gitukod ni Elder Nil sa ika-16 nga siglo ug niadto giisip nga usa ka dili na naglihok nga monasteryo. Ang pamantayan sa kinabuhi sa mga monghe didto nahulog sa ubos kaayo. Gidawat siya sa mga igsoon nga puno sa dakong pagdumot, ug napakyas ang iyang paningkamot sa pagpahiuli sa kahusay sa monasteryo[1294] .

Si Elder Hieromonk Athanasius Zakharov († 1823) usab gikan sa asetikong eskwelahan ni Paissius. Gikan sa mahimayaong kaliwatan ug usa ka kapitan sa usa ka hussar nga rehimento, gibyaan ni Zakharov ang iyang nindot nga uniporme aron magsul-ob og monastikong habol, ug miadto siya kang Elder Paissius, nga iyang nakaila sa Moldavia atol sa Gubat sa Ruso-Turko. Niadtong 1777, makita nato siya nga naa na sa Florishcheva Hermitage (sa Diyosesis sa Vladimir); sa ulahi nangayo siya og dalangpanan sa Ploshchanskaya Hermitage (sa Diyosesis sa Oryol), diin siya nagsilbi nga tigulang, ug ang umaabot nga Optina elder nga si Makarii Ivanov mao ang iyang nobis didto sulod sa 13 ka tuig[1295] .

Ang ikalima nga disipulo ni Paissius mao si Athanasius, usa ka kanhi kawani sa gobyerno ug schemamonk, nga naghatag kang Metropolitan Gabriel og hubad sa Church Slavonic sa *Dobrotolubie*. Pagkahuman, nagpuyo siya isip usa ka eremita sa lasang sa Roslavl, sa hingpit nga pagkabulag ug pag-inusara gikan sa kalibutan, ug sa ulahi sa Svensky Monasteryo (sa Diyosesis sa Oryol); walay ebidensya nga nagsilbi siya isip abad didto († 1811)[1296] .

Ang ika-unom ug pinakabata nga disipulo ni Paissius mao si elder Filaret († 1841), nga samtang nag-alagad isip abbot sa Glinsk Hermitage (1817–1841), gi-usab niya kini subay sa mga balaod sa Bukid Athos. Gisulat niya ang nga "Usa ka Halapad nga Panudlo para sa Bag-ong Gihukayan nga Monghe" (1824) ug nalambigit siya sa espirituhanong paggiya sa mga monghe[1297] .

[1294] Yatsimirsky. Op. cit. p. 545; Pimen. Op. cit. pp. 66–68. Poselyanin. Russian Ascetics of the 19th Century (1910). pp. 194–201; ang mga libro nga *Ang Kinabuhi ug mga Buhat sa Schemamonk Theodore* (1839; ika-3 nga edisyon 1907) ug *Ang Asketikong Kinabuhi sa Schemamonk Theodore* (1901) wala magamit kanako.

[1295] Yatsimirsky. Op. cit. pp. 545–546; Chetverikov. The Optina Hermitage. p. 44; Zverinsky. 2. Nos. 1057, 1338.

[1296] Yatsimirsky. Op. cit. p. 546.

[1297] Muravyov. The Holy Mountain and the Optina Hermitage. p. 136; Yatsimirsky. Op. cit. p. 546; RBS. p. 106. Si Elder Filaret adunay upat ka mga disipulo (sumala sa atong nahibaw-an): si Elder Makarii († 1864), si Filaret, si Arsenii, abbot sa Svyatogorsk Monasteryo (Diyosesis sa Kharkiv), ug si Iliodor († 1879). Muravyov. Op. cit.

Si Monghe Pavel sa Monasteryo sa Simonov sa Moscow[1298] , si Monghe Gerasim sa Hermitage sa Sofroniev ug si Schemamonghe Theophanes sa Optina († 1819) mao ang katapusang mga representante niining henerasyon sa mga disipulo ni Paissius[1299] . (Alang sa dugang kasaysayan sa 'eskwelahan ni Amahan Paissios' sa mga monasteryo sa Rusya, tan-awa ang Talahanian VIII.) Sulod sa pipila ka panahon, si Monghe Theophanes gikan sa Kiev-Pechersk Lavra, usa ka disipulo sa Pechersk nga amahan Dositheus ug sa ulahi usa ka iladong eremita sa Solovetsky, nagpuyo uban ni Paissios sa Monasteryo sa Nyamets[1300] .

Tanan niining mga disipulo ni Paissius, bisan sa ilang kaugalingon o pinaagi sa ilang kaugalingong mga disipulo, dako ang ilang nabuhat sa pagpahiuli sa mga tradisyon sa pagka-asketiko sa nagkalain-laing mga monasteryo ug sa pagpaila sa komunal nga mga lagda; apan aduna usab ubang masigasig nga mga tig-awhag sa monastisismo nga nag-uban kang Paissius sa usa ka grupo sa mga hugot nga nagpuyo sa disyerto. Kini mao ang gitawag nga 'mga tigulang sa lasang sa Roslavl'. Ang kalasangan sa Roslavl nahimutang sa habagatan sa Smolensk Governorate ug, kauban sa kalasangan sa Bryansk, naglangkob sa usa ka dako, dili masudlan, ug siksik nga masa sa kalasangan. Sa ikaduhang tunga sa ika-18 nga siglo, ang mga kalasangan iya sa adunahan nga tag-iya sa yuta nga si Bronievsky. Ang kasaysayan sa pagtumaw niining grupo sa mga asketiko dili hingpit nga klaro.

Ang unang eremita sa lasang Bryansk tingali mao ang monghe o hieromonk Joasaph (1692–1766), nga pagkahuman sa pipila ka tuig nga nagpuyo isip eremita, dili na siya usa ka nag-inusarang mongkulo. Ang balita sa iyang hugot nga estilo sa kinabuhi nakaabot sa Ploshchanskaya Hermitage, ug gitanyag kang Joasaph ang posisyon nga abbot didto, aron maibalik kini gikan sa malain nga kahimtang. Nagpuyo si Joasaph didto sulod sa lima ka tuig, sa wala pa siya mobalik sa iyang payag sa lasang. Nakab-ot niya, daw, ang pagrespeto sa mga mag-uuma sa kasikbit nga mga baryo, ug daghang mga tawo ang nangadto kaniya aron mangayo og kahupayan ug tambag. Ang pakig-uban sa tigulang sa mga tawo nakapukaw sa pagduhaduha sa mga awtoridad sa simbahan – angay hinumduman dinhi nga daghang mga skismatiko ang nagtago sa habagatan nga bahin sa kalasangan sa Bryansk – ug ang Sevsk Consistory nagsugo sa kapulisan nga dakpon si Joasaph; siya gisailawom sa walay kinutuban nga mga interogasyon. Ang pakighinabi lang sa obispo sa diyosesis ang nakaluwas kang Elder Joasaph gikan sa pagpahilayo, tingali pa gani sa Siberia, diin siya unta ipadala isip usa ka suspetsosong indibidwal nga walay pasaporte. Sa sugo sa obispo, gipagawas si Joasaph ug mibalik sa iyang lasang, diin siya namatay niadtong 1766.

Niining panahona, nahibal-an nga, uban sa pagtugot sa tag-iya sa yuta, pipila ka monghe ug mga layko nga pabor sa kinabuhi sa pag-inusara nagpuyo sa lasang sa Roslavl, nga nagkinabuhi sa labing hugot nga aske-tismo. Ang labing nailhan kanila mao si igsoon nga si Barnabas uban sa iyang duha ka disipulo, sila Hilarion ug Joseph; si Nikita († 1793); si Theophan; ang kanhing hierodeacon nga si Anastasius; ug usa ka disipulo ni igsoon nga si Vasily Kishkin (1745–1831)[1301] , ang tigulang ug hieromonk Athanasius, usa sa mga nahisgotan nga disipulo ni Paissius, nga mibalik niining kakahoyan pagkahuman sa pagbisita kang Metropolitan Gabriel, kinsa iyang gipresentar ang Slavonic nga teksto sa *Dobrotolyubiya*. Dinhi usab nagsugod si Vasilisk ug si Zosima sa ilang asetikong kinabuhi; sama sa atong nahisgutan na, pagkahuman miadto sila sa Siberia, diin namatay si Vasilisk; si Zosima nailhan sa pag-atiman sa usa ka komunidad sa mga madre. Sa katapusan, si Hieromonk Adrian, nga mao ang espirituhanong amahan ni Vasilisk ug Zosima, nagpuyo usab didto; sa ulahi (niadtong 1790) gisugo siya ni Metropolitan Gabriel sa pagpanumbalik sa kinabuhi sa mga monghe sa Konevets Monastery, base sa komunal nga lagda[1302] . Usa pa ka eremita nga ginganlan og Arsenius kaniadto usa ka disipulo ni Paissius; miabot siya sa lasang sa Roslavl gikan sa

---

[1298] Sa sinugdanan sa ika-19 nga siglo, daghang kopya sa mga sinulat nga asketiko ang gihimo sa kini nga monasteryo; ang mga buhat ni Nil sa Sora ug ni Paissius gikopya sa daghang higayon, ug ang mga kopya kanunay gipadala sa ubang mga monasteryo. Popov. Op. cit.

[1299] Yatsimirsky. Op. cit. p. 546; Pimen. Op. cit. p. 53. Sa unang semana sa Kwaresma, wala gyud mokaon si Theophan, ug nag-inom lang siya og duha ka tasa nga tubig matag adlaw. Filaret, Metropolitan. Mga Sulat kang Archimandrite Anthony. Vol. 2. p. 391.

[1300] Popov. Op. cit. p. 65; Nicodemus. Biographies. Hulyo; RBS. p. 454.

[1301] Daghang impormasyon ang anaa, nga dili tanan hingpit nga kasaligan, mahitungod sa tigulang nga si Vasilii Kishkin, nga naghulagway kaniya isip usa ka indibidwal nga espirituhanong gipanalanginan. Daghang mga tigulang ang misulti mahitungod kang Vasilii uban sa dakong pagtahod. Alang sa pipila ka detalye sa iyang biograpiya, tan-awa: Hilarion, monghe. Ang Kinabuhi ni Hierodeacon Melchizedek, sa: Spiritual Readings 1889. 2. pp. 184–201. Kutob sa among nahibaloan, usa ka mubo nga buhat nga gipahinungod sa iyang kinabuhi gipatik *niadtong 1915–17, apan wala ko'y access niini.*

[1302] Pimen. Op. cit. pp. 295–300, 310; Si Elder Adrian misulat og daghang mga buhat nga ascetic, nga naglangkob sa duha ka bolyum nga tagsa ka 600 ka pahina (tan-awa ang bibliyograpiya).

Moldavia. Tanan niining mga tigulang adunay mga disipulo nga sa ulahi nakatampo sa pagkabanhaw sa kinabuhi sa monghe, nga naghatag og espirituhanong impluwensya sa mga abbot sama ni Anatoly († 1865), abbot sa Maloyaroslavl Monastery, ug ni Moses († 1862), abbot sa Optina Hermitage. Bisan pa sa pagpanlupig sa mga pulis batok niining mga asketiko, nga nagtinguha nga ibalhin sila sa mga monasteryo ug usahay pugos nga gipahawa sila gikan sa ilang mga payag, ang uban kanila nakalikay gihapon: pananglitan, si Dorotheus († 1865) nagpuyo isip usa ka eremita sa lasang sulod sa hapit 60 ka tuig[1303] .

4. Ang buhat ni Metropolitan Gabriel Petrov nagtumong sa pagbanhaw sa monastisismo

Usa ka grupo sa mga eremita gikan sa lasang sa Roslavl mitumaw gikan sa mga sirkulo sa monastisismo nga wala mawala ang ilang espirituhanong kusog o ang ilang tinguha alang sa tinuod nga monastikong paagi sa kinabuhi, bisan pa sa makaguba nga impluwensya sa maong panahon. Kining tinguha mitumaw gikan sa sulod mismo sa monastisismo. Busa, sa paghulagway sa monastisismo, angay kini hatagan og espesyal nga pag-ila. Kung ang mga awtoridad sa simbahan mitagad niini nga lihok ug gitugotan kini nga magdala og mas dako nga impluwensya sa kinabuhi sa mga monghe, mahimo kining nahimong tinubdan sa lapad nga reporma. Apan karon, sa pagtan-aw niini nga panghitabo gikan sa historikal nga panan-aw, mahimo usab nga makahukom nga tingali maayo na lang nga wala giya sa Balaang Sinodo kini nga asetikong lihok gikan sa ibabaw, nga nagsalig sa kaugalingon niyang kaalam sa administrasyon, – usa ka kinaadman nga wala gayud gipakita sa mga obispo sa sinodo sa sulod sa 200 ka tuig nga paglungtad sa Sinodo! – ug ang pagdumala gibyaan sa Balaang Pag-atiman. Busa, kining mga espirituhanong pwersa gipalihok nga gawasnon paingon sa dapit diin sila makakaplag og mabusog nga yuta ug makapahimulos sa bag-ong pagkabanhaw sa monastisismo.

Apan ang mga panginahanglan sa mga monasteryo ug sa komunidad sa mga monghe, ingon man ang mga espirituhanong agos nga mitumaw sulod sa mga sirkulo sa monastiko, dili natago gikan sa labing maayong mga representante sa hirarkiya sa simbahan. Sa niini nga bahin, ang buhat ni Arsobispo Gabriel Petrov sa Tver, nga sa ulahi nahimong Metropolitan sa Novgorod ug St Petersburg, angay nga hatagan og espesyal nga pag-ila. Bisan pa sa iyang hayag nga posisyon, si Arsobispo Gabriel nagpabilin nga usa ka tawo ug hierarkiya nga ang moral nga kinaiya dili matandog sa korapsyon, bisan pa sa makadaot nga impluwensya sa iyang karera o sa espiritu sa kapanahonan[1304] . Ang iyang tag-atiman sa selda, ang bantugan ug sa ulahi gihimong balaan nga tigulang nga si Theophan Sokolov, naghatag og mubo apan makapatingala nga paghulagway kang Gabriel[1305] . Maayo ang buot, ug patas nga dili mapahitas-on sa pakig-istorya sa Emperatris sama sa pakig-istorya sa usa ka yano nga monghe o pari sa parokya, Girespeto ug gihigugma si Gabriel sa tanan; apan ang hirarkiya sa simbahan nagtan-aw kaniya nga adunay pipila ka pagduha-duha, tungod kay nagtuo sila nga ang iyang yano nga pamatasan nakapakunhod sa dignidad sa opisina sa obispo; nabati nila nga napukan ang ilang dignidad sa dihang, atol sa mga resepsyon, gihatagan sila ni Obispo Gabriel og yano nga pagkaon – mga pie nga puno sa gisantes o lugaw, nga giisip sa asketikong metropolitan nga usa ka labi ka maluho nga putahe, kay siya mismo kontento na sa sabaw sa repolyo, nga giluto para kaniya sa daghang batch aron molungtad sulod sa pipila ka adlaw. Gihatag niya hapit tanan niyang alawans sa mga nanginahanglan, ug ang iyang tig-atiman sa selda, si Theophanes, kinahanglan nga mosiguro nga dili niya ihatag ang tanan. Bisan pa sa iyang pagka-busy kaayo sa Sinodo ug daghang katungdanan sa administrasyon sa diyosesis, si Santo Gabriel mitambong sa mga serbisyo sa simbahan adlaw-adlaw ug hugot nga gisunod ang iyang monastikong lagda sa pag-ampo.

Ang biograpiya ni Gabriel, nga gisulat ni B. Titlinov, nagpahayag nga nabati ang iyang impluwensya sa tanang aspeto sa kinabuhi sa simbahan ug kini positibo kaayo. Apan importante karon para nato nga susihon ang papel ni Obispo Gabriel sa pagkabanhaw sa monastikong askeetismo. Sa sayo pa sa iyang pagka-obispo sa Tver (1763–1770), gisugdan na ni Gabriel ang unang mga lakang niini. Ang iyang pangunang tumong mao

---

[1303] Pimen. Op. cit. p. 53; Chetverikov. Op. cit. p. 31; Gerasim. A Brief Essay (1865). pp. 1–10; Muravyov. Op. cit. pp. 135–139; Arsenyev. Op. cit., in: Der christliche Osten. p. 197.

[1304] Usa ka batakang buhat ang gipahinungod kang Metropolitan Gabriel Petrov (18 Mayo 1730–26 Enero 1801) ug sa iyang mga kalihokan: Titlinov, B. Gabriel Petrov (1916), nga naglakip usab og kinatibuk-ang kasaysayan sa Simbahang Ruso atol sa paghari ni Catherine II; ug usab: Archimandrite Makarii, *Ang Kinabuhi ug mga Buhat sa Iyang Eminensiya Gabriel, Metropolitan sa Novgorod ug St Petersburg* (1857), nga wala pa mawala ang kahinungdanon. Ang personalidad ni Gabriel, gawas sa mga memoir ni Elder Theophan (tan-awa ang nota 1298), makita usab sa iyang mga sulat, sa: *Russian Arch. 1864, 1869; 1895. 1; 1898. 3; 1908. 2* ug *Readings. 1902. 1*. Tan-awa usab: Golubinsky. History of Canonisation. p. 320 (mahitungod sa mga relikya ni Gabriel).

[1305] Subbotin. Op. cit. pp. 63–67. Poselyanin. The Russian Church and Russian Ascetics of the 18th Century (1905). pp. 198–214.

ang pagpaila sa usa ka monastikong lagda sa komunal nga kinabuhi sa opisyal ug dili opisyal nga mga monasteryo ug aron masiguro nga kini epektibong masunod. Sa Nilo-Stolobenskaya Hermitage, usa sa labing girespeto sa katawhan ug, sumala sa mga regulasyon sa 1764, nga gi-klasipikar isip usa ka pribilehiyadong monasteryo, salamat sa paningkamot ni Gabriel, ang pagdumala sa mga nobis ug bag-ong gi-ordinar nga monghe gisalig sa mga eksperyensyado, tigulang, ug kasaligan nga monghe; sa laing pagkasulti, natukod ang mga basihanan sa sistema sa mga tigulang, bisan pa man, sa tinuod, wala kini nagmalampusong naugmad didto[1306] . Gisundan kini sa mga lakang aron i-reporma ang mga monasteryo sa Klopsky, Tikhvin ug Modena.

Sunod, samtang nag-alagad na siya isip Metropolitan sa St Petersburg, niadtong 1782 gilipat ni Gabriel ang lima ka monghe gikan sa Sofronievsky Hermitage—nga nailhan sa ka-istrikto sa lagda ug pamaagi sa kinabuhi—paingon sa Alexander Nevsky Lavra aron ibalik ang asketikong pamaagi sa kinabuhi didto[1307] . Ang Monasteryo sa Valaam, nga hapit hingpit nga nawasak sa mga sunog sa unang katunga sa ika-18 nga siglo—hangtod nga ang kinabuhi sa mga monghe didto hingpit nga nangaluya—gibalik pinaagi sa paningkamot sa bag-ong abbot niini (1782–1801), ang istriktong asketiko nga si Nazarius († 1809) gikan sa Hermitage sa Sarov. Si Nazariy usa ka medyo istrikto nga monghe, mapainubsanon ug dili mapahitas-on. Si Obispo Teofilo sa Tambov (1788–1811), nga siya mismo nakahimo og daghang paningkamot aron mapaayo ang kinabuhi sa mga monghe sa iyang diyosesis, girekomenda si Padre Nazariy kang Obispo Gabriel. Apan ang abad ug ang mga igsoon dili gustong mawad-an sa maong tigulang, ug sa usa ka sulat ngadto kang Obispo Gabriel, gihulagway sa abad si Nazarius nga usa ka yano, walay edukasyon, hapit buang nga tawo. 'Daghan na ko sa akong kaugalingong maalamon,' misulat si Obispo Gabriel sa tubag sa abad, 'padal-a kanako ang imong buang.' Sa Monasteryo sa Valaam, gipaila usab ni Obispo Gabriel ang usa ka monastikong lagda[1308] . Si Elder Adrian, usa ka disipulo ni Paissius, gisaligan sa buluhaton sa pagpahiuli sa Monasteryo sa Konevets[1309] . Sa Monasteryo sa Kirillo-Novoezersky, nga gipangulohan sa tigulang nga si Theophan Sokolov (1793–1832)—ang tig-atiman sa selda ni Gabriel, nga nahisgutan na dinhi—ang pagpatuman sa komunal nga lagda ug ang pagpangulo ni Theophan nagmugna og hingpit nga bag-ong kahimtang, ug ang hapit nangaguba nga monasteryo nahimong usa ka dapit sa mga ascetic nga buhat[1310] . Ang tambag ug mga rekomendasyon ni Gabriel alang sa pagpaayo sa kinabuhi sa mga monghe nakahatag usab og malungtaron nga epekto sa daghang mga monasteryo nga nahimutang gawas sa iyang diyosesis. Pananglitan, ang Monasteryo sa Simonov sa Moscow dako ang utang sa pagkabanhaw niini kang Metropolitan Gabriel, kay gipadala ni Gabriel si Archimandrite Ignatius gikan sa Monasteryo sa Tikhvin—usa sa mga katapusang disipulo ni Paissius—aron mag-alagad isip abbot[1311] .

Ang dakong merito ni Metropolitan Gabriel naa usab sa iyang paningkamot nga himuon nga ma-access sa mga monghe ang mga sinulat nga asketiko. Tungod sa iyang paningkamot, ang unang edisyon sa *Dobrotolyubie* – usa ka koleksyon nga nahimong lig-on nga bahin sa listahan sa pagbasa sa mga asketikong monghe, ug sa ulahi usab sa mga layko – gipatik sa St Petersburg. Ang tanang kalihokan ni Gabriel, nga nakaimpluwensya sa kinabuhi sa mga monghe sa ulahing panahon—ang unang katunga sa ika-19 nga siglo—mao ang unang lakang sa pagtukod sa pundasyon alang sa tinuod nga asetikong kinabuhi sa monghe ug dako kaayo ang natampo sa pagpalambo sa tradisyon sa espirituhanong pagka-amahan. Tungod niini, bisan pa sa mga dapit nga wala masaligan ang sistema sa espirituhanong pagka-amahan, nahitabo gihapon ang hinungdanong mga kausaban paingon sa kaayohan sa kinabuhi sa mga monghe.

[1306] Uspensky. A Description of the Nilo Desert (1886). p. 45. Mahitungod sa mga kalihokan ni Gabriel kabahin sa mga monasteryo, tan-awa: Titlinov. Op. cit. p. 754; mahitungod sa tanan niyang kalihokan sa kinatibuk-an – Kapitulo 6.

[1307] Macarius, Archimandrite. Op. cit. p. 172.

[1308] Ang Monasteryo sa Valaam ug ang mga Asketiko niini (1903). pp. 147–157; Subbotin. Op. cit. p. 67. Si Obispo Teofilo (Raev) usa sa mga obispo nga naghatag og dakong dungog sa katungdanan sa tigulang; tan-awa ang iyang mga sulat ngadto sa mga monghe sa Sarov Hermitage, sa: Russian Articles 1914, vol. 160, pp. 608–624.

[1309] Pimen. Op. cit., pp. 295 ug mosunod; *Russian Articles*, 1835, vol. 1, pp. 119–126.

[1310] Ikompara: akong libro. Op. cit., pp. 128–143; Subbotin. Op. cit.

[1311] Archimandrite Makarii. Op. cit. pp. 69, 73–74; Popov. Op. cit., p. VI. Sa paghisgot sa pagpanumbalik sa tinuod nga kinabuhi sa monghe sa Monasteryo sa Simonov, ang espesyal nga paghisgot angay ihatag kang amahan Alexius (Blinsky; 1722–1812), nga sulod sa 40 ka tuig (1772–1812) mao ang sentro sa espirituhanong kinabuhi sa monasteryo. L. Hieromonk Alexius, asketiko sa Simonov Monasteryo sa Moscow (ikaduhang edisyon 1891); wala pa namo masuta kung kanus-a gipagawas ang unang edisyon.

5. Ang Sarov Hermitage ug ang Kagalang-galang nga Seraphim

Sa katapusang kwarter sa ika-18 nga siglo ug labi na sa unang tunga sa ika-19 nga siglo, usa sa mga monasteryo nga nailhan tungod sa talagsaong kaigpit sa estilo sa kinabuhi sa mga nanimuyo niini mao ang medyo bag-ong Sarov Hermitage. Ang pag-uswag niini utang sa tibuok serye sa mga monghe ug mga abbot – dinhi makita nato ang usa ka pananglitan kung giunsa bisan pipila ra ka mga asketiko ang makausab sa tibuok kinabuhi sa usa ka monasteryo ug makahimo og tinuod nga monastikong kahimtang sulod niini alang sa dugayng panahon.

Ang Sarov Hermitage, nga nahimutang 40 km gikan sa lungsod sa Temnikov sa Diyosesis sa Tambov, hapit sa utlanan sa silingang Diyosesis sa Nizhny Novgorod, nahimong espirituhanong sentro alang sa duha ka diyosesis ug sa ilang mga monasteryo. Gitukod kini sa medyo ulahi, mga tuig 1692; ang nagtukod niini mao si Hieromonk Isaac († 1737), nga nagsilbi nga abbot sa hermitage hangtod sa 1731, pagkahuman niini iyang gihatag ang administrasyon kang Hegumen Dorotheus (1731–1746), samtang siya mismo midawat sa dakong schema (1731) ubos sa ngalan nga Juan[1312] . Gipaila niya ang usa ka hugot kaayo nga monastikong lagda, susama sa sa Bukid Athos, nga gipadayon sa iyang mga kahalili. Usa kini ka dakong swerte para sa Sarov Hermitage nga sulod sa 150 ka tuig, ang pagdumala niini nagpabilin sa kamot sa tinuod nga mga asetikong monghe. Halos tanan nga mga abbot niining panahona – Dorotheus (1731–1746), Filaret (1746–1749), Ephrem (1758–1777), Pachomius (1777–1794), Isaiah I (1794–1807), Niphon (1807–1842), Isaiah II (1846–1858)—mao ang mga takus nga monghe: sa pagdumala sa monasteryo, naningkamot sila dili lang sa hugot nga pagsunod sa mga lagda sa konstitusyon sa monastiko, kondili usab sa paghatag kinabuhi niini nga mga lagda ug sa pagpun-on kini sa sulod nga espirituhanong kahulugan; Nakahibalo sila unsaon pag-iyaong husto sa mga bag-ong monghe nga nangdagsang sa Sarov Hermitage. Masulti pa gani nga niadtong panahona, sa Sarov Hermitage, ang abá nagsilbi usab isip espirituhanong amahan (pater spiritualis), sama sa kasagaran nga nahitabo sa unang Simbahan. Ang sulodnong, espirituhanong kinabuhi sa hermitage nakaugat sa sayong Kristohanong ascesis.

Samtang gisubay nato ang kasaysayan sa Sarov Hermitage, makita nato ang sunod-sunod nga mga monghe nga nagpuyo sa hugot nga pagka-asketiko ug naghatag og dungog sa hermitage, hinungdan nga nahimong magnet kini alang sa mga bag-ong monghe. Ang uban kanila angay hatagan og espesyal nga pagtagad. Si Hieromonk Joachim (1732–1802) nagpuyo hapit 50 ka tuig sa monasteryo nga walay hunong; siya usa ka magbabasa sa mga salmo ug librarian, ug gipahinungod ang kadaghanan sa iyang oras sa pagkopya sa mga sinulat sa ascesis (ni Macarius the Great, Ephrem the Syrian ug uban pa)[1313] , apan wala niya kalimti ang kalibutan sa gawas sa mga bungbong sa monasteryo ug dako kaayo ang iyang impluwensya sa mga lumolupyo. Tingali tungod kaniya nga ang monasteryo girespeto sa mga tawo isip usa ka balaang lugar. Ang tigulang Nazarius (1735–1809), nga pamilyar na nato, nangitag dalangpanan dinhi hangtod sa iyang pagbalhin sa Monasteryo sa Valaam, ug dinhi usab niya gigugol ang katapusang mga tuig sa iyang kinabuhi. Kinahanglan usab natong hisgutan ang iyang disipulo nga si Mark nga Eremita († 1817), usa ka kaubanan ni San Seraphim; si Hieromonk Pitirim († 1789); ug si Hieromonk Hilarion (1776–1841) gikan sa Monasteryo sa Valaam, usa ka disipulo ni Elder Nazarius. Niabot si Hilarion sa Sarov niadtong 1797 ug nagpuyo og 44 ka tuig sa eremiteryo; nagsilbi siya isip espirituhanong amahan sa monasteryo ug dako kaayo ang iyang natampo sa pagpreserba sa espirituhanong kahimtang niini; mibiya siya og usa ka maayong koleksyon sa 'Mga Sulat' mahitungod sa Kristohanong kinabuhi, nga ang sulod nagpakita sa impluwensya ni San Seraphim. Pagkahuman sa iyang kamatayon, ang nag-unang haligi sa eremiteryo nahimong si Hegumen Isaiah II (Putilov; 1786–1858, abbot gikan sa 1846 hangtod 1858), ang anak sa usa ka adunahan nga negosyante; miabot siya sa Sarov niadtong 1805 ug nagpuyo didto hangtod 1858, wala gayud mobiya sa teritoryo sa monasteryo;

[1312] Niadtong 1732, gidakpan si Juan sa mga ahente sa Sekretong Kansilyeriya; giakusahan siya sa pagpanag-iya sa pipila ka mga sinulat nga batok sa gamhanang si Theophan Prokopovich (tan-awa Kapitulo XIII). Kini usa ka panahon sa pagpanlupig sa mga monghe, nga nagsugod sa ilawom ni Anna Ioannovna, sama sa among nahisgutan na. Si Juan nagpabilin sa prisohan sa St Petersburg hangtod sa iyang kamatayon (4 Abril 1737). RBS. p. 139.

[1313] Ang pagkopya sa mga asetikong buhat usa ka kanunay nga praktis sa Sarov Hermitage; pananglitan, usa ka monghe nga ginganlan og Boniface nagkopya didto sa mosunod nga mga buhat: *The Hundred Chapters* ni Callistus ug Ignatius Xanthopoulos (1814), lain-laing asetikong buhat ni Basil the Great ug John of Damascus (1815); Thomas à Kempis (!) (1816), usa ka koleksyon sa mga mubo nga indibidwal nga buhat nga gitawag niya og *Ang Espirituhanong Batis sa Bunyag* (1817), dugang pang mga asetikong buhat ni Basil the Great (1820), ug mga sipi nga asetikong sulod nga giatributo kang Mark the Ascetic (1821), ug uban pa. Popov. Op. cit. pp. 12, 17, 19, 23, 44, 69.

sa iyang pagka-abad ug sa iyang pagpanghikayat, gisulat ni Hieromonk Abel ang kasaysayan sa disyerto, *[1314] *.

Apan walay lain nga nagpasidungog sa eremiteryo sama sa iyang mapainubsanon nga monghe, nga gikan sa Simbahang Ruso gi-kanonisa niadtong 1903 – ang Kagalang-galang Seraphim sa Sarov. Ug walay lain nga santo nga Ruso ang nakahugpong sa iyang kinabuhi sa katingalahang paagi sa pagsalikway sa kalibutan ug sa pag-alagad niini sama kang Seraphim, nga nagpahimutang og ehemplo sa tinuod nga Kristohanong pagkabalaan. Nisuway na kita kaniadto sa paghulagway niining asketiko ug tawo sa Dios; dinhi among balikon sa mubo nga paagi kana nga salaysay[1315] .

Gitabangan ni San Seraphim ang daghang mga tawo nga nagpuyo sa kalibutan, bisan pa nga siya mismo wala'y kontak sa mga panghitabo nga nag-okupar niining kalibutana. Sama sa karaang Kristohanong mga asketiko ug sa pipila sa iyang mga ka-monghe sa Disyerto sa Sarov, Nagpuyo si Seraphim isip usa ka eremita sa kamingawan sa lasang sulod sa kapin 50 ka tuig; sa katapusang mga tuig sa iyang kinabuhi sa yuta (1759–1833) lamang, pagkahuman sa taas nga panahon sa asetikong paningkamot ug sa hingpit nga pagkahibalo sa iyang espirituhanong pagkahamtong, nakakaplag siya og kaisog sulod sa walo ka tuig (1825–1833) aron motubag sa mga kalisdanan ug panginahanglan sa kalibutan ug sa paghatag og espirituhanong tabang sa mga layko; ang iyang ministeryo isip usa ka tigulang nagdan-ag sa katingalahang kahayag sa Kristohanong gugma alang sa kalibutan, nga iyang napildi sa iyang kaugalingon sa usa ka higayon ug alang sa tanang panahon.

Sama sa daghang uban pang mga Rusong asketa, si Seraphim gikan sa usa ka adunahan nga pamilya sa negosyante. Kini usa ka kinaiyahan nga kinaiya sa mga biyograpiya sa mga Rusong asketa sa pagkamatinud-anon, nga gipadako sa usa ka palibot sa kalibutanong paningkamot nga tipikal sa ilang mga katigulangan sulod sa daghang henerasyon; – aduna sila'y igong kahigayunan sa pag-iloy sa mga panalangin ning kalibutan ug dili maghunahuna sa pagbiya niini; apan sa kanunay makita nato ang mga pananglitan kung giunsa sa espiritu sa pagkamatinud-anon pagpadayag sa iyang gahum sa kinabuhi sa usa ka pamilyang Kristohanong Ruso, nga nakadaug og mas dako nga impluwensya sa daghang mga tawo kaysa sa mga tukso sa kalibutan. Ug si Prokhor Moshnin usa sa mga nag-isip sa mga bili sa kalibutan nga walay pulos sukad pagkabatan-on. Ang batan-on, kusgan ug matahum nga si Prokhor nadani sa kinabuhi sa monghe.

Sa edad nga mga 20 anyos, miadto siya sa Sarov Hermitage sumala sa tambag nga iyang nadawat gikan kang elder Dositheus († 1788) atol sa iyang pagpanaw-panalangin sa Kiev-Pechersk Lavra, nga nagpuyo didto sa pag-inusara. Sulod sa pito ka tuig sa iyang pagka-novisyo, ang espirituhanong amahan ni Prokhor mao si Hieromonk Joseph. Niadtong 1786, si Prokhor mipasa sa panata sa pagka-monasto ubos sa ngalan nga Seraphim. Pagkahuman niini, si Seraphim gi-ordinar nga hierodeacon (1793) ni Obispo Theophilus, nga adunay suod nga relasyon sa eremiteryo. Niadtong mga katuigan, sumala sa iyang gisaysay sa dili pa siya mamatay, nakasinati siya og mga panan-awon: ang Labawng Bulahan nga Birhen Maria ug si Hesukristo mismo nagpakita kaniya ug gipanalanginan siya. Walay lain nga santo nga Ruso diin ang Inahan sa Dios nahimong ingon ana ka dako nga sentro sa mistikal nga kasinatian ug butang sa ingon ana ka matinud-anong pagdayeg sama sa sa Kagalang-galang nga Seraphim[1316] . Kini nga aspeto sa relihiyoso ug mistikal nga kasinatian ni Seraphim dili lang nagpalahi kaniya gikan sa iyang mga kaubanan sa panahon, apan nagbutang usab kaniya sa usa ka espesyal nga posisyon sa kasaysayan sa mistisismo sa Rusya, o, mas tukma pa, sa mga mistikal nga pagpangita sa Rusya. Sa among libro, among gipasiugda kini nga kamatuoran ug gihulagway kini sa detalyado.

Sa ulahing bahin sa 1794, mibulag si Seraphim ngadto sa usa ka gamay nga payag sa lasang, nga gitukod sa usa ka siksik ug dili masudlan nga lasang sa spruce, duha ka oras nga paglakaw gikan sa disyerto, ug dinhi nagsugod ang iyang kinabuhi isip eremita, nga milungtad sulod sa 30 ka tuig (1794–1825). Gikuha niya ang iyang itom nga monastikong bado ug nagsul-ob og puti nga kasok. Sa iyang likod, si Seraphim kanunay nagbitbit og knapsack nga puno sa mga bato aron mapakunhod ang sobra ka kusgan niyang unod;

[1314] Denisov. Blg. 889; Zverinsky. 2. Blg. 1141; Prav. ob. 1863. 7. p. 154; Abel, Hieromonk. The Communal Sarov Hermitage (1853). pp. 7–15; ibid. naglangkob usab og pipila ka mga sulat sa monghe Hilarion (pp. 167–174), ingon man usab: Ilyin. Ang Balaan nga Seraphim sa Sarov (1925); RBS. pp. 141 (Isaias), 178 (Joachim).

[1315] Mahitungod kang San Seraphim, tan-awa ang akong libro: *Leben und Lehre der Starzen* (1936). pp. 209–258; Ilyin. *Piniling mga Buhat* (nga naglangkob og listahan sa labing hinungdanong literatura); Seraphim (Chichagov), Arkhimandrita. *Kronika sa Monasteryo sa Seraphim-Diveyevo* (1903).

[1316] Ikompara sa akong ensayo: 'Die Verehrung der Gottesmutter in der russischen Frömmigkeit und Volksreligiosität', sa: *Kyrios*. 5 (*1940–41).*

Ang Balaang Ebanghelyo kanunay nga kauban niya, bisan asa siya moadto; ilawom sa iyang kasok, sa iyang dughan, nagsul-ob siya og bug-at nga puthaw nga krus nga nag-aigo og 20 ka libra; nagsul-ob siya og susamang krus sa iyang likod, ug usa ka puthaw nga sinturon sa iyang hawak. Sa tingtugnaw, nagputol siya og kahoy sa lasang para sa iyang kalan, nga bisan pa man, naghatag lamang og gamay nga kainit sa iyang selda sa panahon sa grabeng katugnaw; sa ting-init, nagtrabaho siya sa tanaman sa gulay ug nagpuyo sa iyang gikaon nga iyang kaugalingong gitamnan; sa ulahi, nagsugod siya sa pagpuyo nga nagkaon lamang og hilamon ug dayami, nga iyang gipangkuha sa lasang ug giluto. Sulod sa tulo ka tuig—kapin sa 1,000 ka adlaw ug gabii—gigugol ni Seraphim sa walay hunong nga pag-ampo, nagluhod sa usa ka dakong bato nga nakataas ang iyang mga kamot—mao kini ang iyang pagbuhat sa katingalahang pagbarog sama sa haligi. Ug ang tanan niini bag-o pa lamang sinugdanan sa iyang mga pagpanagasa sa pag-awop.

Didto siya gisulay sa usa ka tukso. Usa ka adlaw, samtang ang santo nagputol og kahoy sa lasang, giatake siya sa mga tulisan nga nangayo og kuwarta, nga ilang gituohan nga gikuha niya gikan sa mga matinud-anong magtutuo. Sa dihang mitubag ang balaan nga amahan nga wala siyay dala, gilata siya nila gamit ang lagari. Bisan pa man nga si Seraphim usab naggunit og lagari sa iyang kamot ug kusgan aron ipagtanggol ang iyang kaugalingon batok sa mga tulisan, gipili niyang dili mosukol kanila. Nihigda siya sa yuta, nawagtang ang malay ug natabonan sa dugo, hangtod sa ulahing bahin sa gabii. Sa sayong buntag sa sunod adlaw, natabonan sa dugo, mibyahe siya paingon sa monasteryo. Gisugo siya sa abbot nga magpakonsulta sa doktor, apan tungod sa kakapoy ug kahuyang, natulog si Seraphim sa dili pa moabot ang doktor. Sumala sa gisaysay sa Reverendo mismo sa ulahi, niadtong higayona mipakita pag-usab kaniya ang Inahan sa Dios, nga adunay korona sa iyang ulo, samtang ang mga Apostoles nga sila Pedro ug Juan nagtindog sa iyang tuo ug wala, sama sa ilang nahimutangan sa iyang unang panan-awon. Ang Reyna sa Langit, ingon sa pagtawag ni Seraphim sa Inahan sa Dios, mituyok paingon sa dapit diin, sa ulahi, pagmata sa santo, nagtindog ang mga doktor, ug, mitudlo sa masakiton, miingon: 'Ngano man nga nagpaningkamot ka?' – ug unya, pag-atubang sa mga apostoles, miingon siya: 'Kini usa sa atong kaliwatan!' – ug k , niining maong takna nabanhaw si Seraphim. Wala dawata sa Reverendo nga Amahan ang tabang sa mga doktor; nagpabilin siya sa iyang selda sulod sa pipila ka semana nga wala motindog. Nagtindog ang iyang lig-on nga panglawas, ug sa katapusan mitindog siya gikan sa iyang higdaanan sa sakit, apan nagpabilin siyang kurbado hangtod sa kahangturan ug dili na makalakaw nga walay tabang sa baston. Mao kini ang paagi sa paglarawan kaniya sa mga icon: nagsul-ob og puti nga bado, nagsul-ob og bastos nga sapatos, nga adunay bug-at nga knapsack nga puno sa mga bato nga gibitay sa iyang abaga – nagpadayon siya sa pagbitbit niini nga knapsack pagkahuman sa iyang pagkaayo, apan wala mausab ang dagway sa iyang nawong.

Paglabay sa pipila ka bulan, mibalik ang Reverendo gikan sa monasteryo paingon sa iyang payag sa lasang. Pagkahuman sa kamatayon sa abbot, si Isaiah I (1807), gihangyo sa mga igsoon si Seraphim nga modawat sa papel nga abbot, apan mapainubsanon niyang gisalikway kini nga dungog. Karon, gisugdan ni Seraphim ang usa ka bag-ong ascetic nga buhat: sulod sa tulo ka tuig nagpuyo siya sa hingpit nga kahilom ug wala mag-istorya bisan sa mga monghe nga nagdala kaniya og prosphora para sa Balaang Liturgiya ug pan aron kan-on. Gipaningkamotan niyang itago ang iyang nawong sa mga tawo, gitabonan kini matag mosuod kaniya. Para kang Seraphim, ang pakigbisog sa kahilom usa lamang ka pag-andam alang sa usa ka bag-o ug mas dako nga pakigbisog.

Niadtong Mayo 8, 1810, mibalik siya gikan sa lasang paingon sa eremiteryo, nga wala niya nabisita sulod sa tulo ka tibuok tuig. Miapil siya sa serbisyo sa Matins sa sayo sa buntag, midawat sa Balaang Komunyon ug gipanalanginan sa abbot, si Padre Nifont. Dayon mibalik siya sa iyang selda ug nagsira sa iyang kaugalingon. Sa mismong adlaw sa pista, miadto ang Kagalang-galang nga si Seraphim sa sayong Banal nga Misa, nakadawat sa Balaang Komunyon ug gipanalanginan sa abá, si Amahan Nifont. Unya mibalik siya sa iyang selda ug gisirad-an ang iyang kaugalingon. Gisugdan ni Seraphim ang usa ka bag-ong buhat – ang buhat sa pag-inusara. Gipahinungod niya ang kinse ka tuig ug tunga sa pag-inusara. Sa tingtugnaw, gigugol niya ang tanan niyang oras sa usa ka selda nga walay kainit, nga maluya ang kahayag gikan sa lampara atubangan sa ikon sa Reyna sa Langit. Sa sinugdan, matulog siya nga naglingkod sa usa ka troso, ug sa ulahi naghigda sa usa ka kabaong nga iyang giukit para sa iyang kaugalingon. Sama sa kaniadto, sa payag sa lasang, nagsul-ob si Seraphim og kadena nga puthaw sa iyang lawas; aron mas lisod pa ang iyang kinabuhi, nagdala siya og kahoy-paning sa usa ka kilid sa selda paingon sa pikas. Sa adlaw, mabasá niya sa tingog ang Balaang Kasulatan; sa gabii, nagpraktis siya sa pag-ampo sa hunahuna – 'Ginoong Jesu-Kristo, Anak sa Dios, kalooy-a ako' – ug iyang gipahinungod ang iyang kaugalingon sa pagpuasa ug pagbantay sa iyang kasingkasing.

Niining panahona, nakasinati si San Seraphim og nagkalain-laing mga panan-awon samtang nag-ampo, nga iyang gisaysay sa ulahi sa pipila sa iyang mga tinun-an. Sa mga Domingo ug mga adlaw sa pista, modawat siya sa Balaang Komunyon, nga uban sa panalangin sa abá, gihatud kaniya pinaagi sa gamay nga bintana sa pultahan sa iyang selda human sa sayong Liturhiya. Sa pag-abot sa obispo sa diyosesis sa eremiteryo ug sa pagduol niya sa selda, wala gihapon mabukas ang pultahan bisan pa sa Kanyang Grasya. Pagkahuman lang sa napulo ka tuig nga pag-inusara, gitugotan ni Seraphim ang mga tawo nga mosulod sa iyang selda – hilom lang niya kini gihatagan og panalangin.

Niadtong Nobyembre 25, 1825, nabuksan ang pultahan sa selda sa eremita, ug sukad niadto nagsugod para kang Seraphim ang panahon sa iyang espirituhanong pagpangulo, ang panahon sa pag-alagad sa kalibutan – usa ka dakong paningkamot nga puno sa grasya, ug napuno sa walay kinutuban nga gugma. Nagdagsang ang mga peregrino sa iyang selda. Samtang nakig-istorya ug nagtudlo kanila, gisugo sila ni Igsoon nga si Seraphim nga kanunay hinumduman ang Ginoo ug mag-ampo pirmi, labi na pinaagi sa 'mental prayer'. Si Amahan Seraphim kanunay nga moingon nga kini nga pag-ampo naglangkob sa tanang pagka-matngon ug pagka-mapagmatngon; kinahanglan kanunay nga ipabilin sa tawo kini nga pag-ampo sa iyang kalag ug kasingkasing, ihalad kini samtang naglakaw ug naglingkod, samtang nagtrabaho, ug sa simbahan sa wala pa magsugod ang serbisyo. Pinaagi sa pagtawag sa ngalan sa Dios, makakaplag ka og kalinaw ug pagkab-ulion sa kalag ug lawas, ug ang Espiritu Santo, ang tinubdan sa tanang maayong butang, mopahulay kanimo ug magpanalipod kanimo sa kahadlok sa Dios ug sa pagkab-ulion. Sa katapusan sa panag-istorya, mobalikas ang tigulang og pag-ampo sa pagpa-paalam, mopahat siya sa iyang panalangin ug mohalok sa bisita, nga nag-ingon: 'Mibanhaw ang Kristo, akong kalipay!' – ug molakaw ang tawo sa iyang selda nga puno sa luha sa pagbati sa ilang mga mata.

Sa dili pa dugay matapos ang iyang kinabuhi isip eremita, usa ka katingalahang gahum ang migikan kang Seraphim: giayo niya si Mikhail Manturov, usa ka tag-iya og yuta ug debotong Kristohanon nga dugay nang nag-antos sa paralisis sa mga bitiis. Ug kini bag-o pa lang ang sinugdanan sa daghang katingalahang pag-ayo; pinaagi sa pag-ampo sa balaan, ang mga masakiton—bisan pa nag-antos sa dugay na ug grabeng mga sakit o kalit lang nga nasakitan—nibalik sa maayong panglawas. Daghang mga tawo ang misaksi sa iyang pag-alagad sa kalibutan. Daghan usab sa iyang mga propesiya ang natuman. Aniay usa ka pananglitan: niadtong 1831, atol sa pag-alsa sa mga Polako, usa ka kompanya sa usa ka piho nga rehimento ang nagmartsa paingon sa Sarov Hermitage. Ang kumander sa kompanya, nga tingali usa ka tawo nga matinud-anon sa pagtuo, nagsugo sa mga sundalo nga mohunong aron sila makadawat sa panalangin sa tigulang. Gituohan sa tigulang ang hangyo ug gipanalanginan niya ang matag sundalo tagsa-tagsa. Ug kalit lang siya miingon nga walay bisan usa ka tawo gikan sa maong kompanya ang mamatay. Nakig-away ang kompanya sa tibuok kampanya sa Poland, miapil sa pag-atake sa Warsaw, ug walay bisan usa ka sundalo gikan niini ang napatay.

Ang tigulang nagpakita og espesyal nga paghigugma sa usa sa iyang mga bisita – si Nikolai Motovilov, nga nag-antos sa sakit sa tiil, ug nga iyang giayo gikan sa maong sakit. Niadtong Nobyembre 1831, sa usa ka patag sa lasang duol sa payag diin nagpuyo si Banal nga Seraphim isip eremita sukad pa niadtong 1825 ug midawat sa mga bisita, nakadawat si Motovilov og pagtulun-an gikan sa tigulang bahin sa pag-angkon sa Espiritu Santo[1317] ug gihatagan, kauban ang Banal nga Tawo, og panan-awon sa pagpadayag sa grasya sa Espiritu Santo. Labaw pa, ang espirituhanong paggiya sa mga babayeng asketiko nag-okupar og dakong lugar sa kinabuhi ni San Seraphim; kini makita sa kasaysayan sa sisterhood sa Diveyevo, nga sa ulahi nahimong kumbento.

Ang kinabuhi ni Amahan Seraphim sa miaging walo ka tuig sa wala pa siya mamatay nahimong tinuod nga kinabuhi sa usa ka balaan. Pinaagi sa iyang mga buhat nga puno sa gugma, dugay na niyang nalabwan ang mga utlanan niining kalibutanong kinabuhi. Ug alang sa mga matinud-anong magtutuo nga miadto sa iyang selda sa lasang, dili na siya usa ka yano nga tawo, kondili usa ka balaan nga nagpabilin sa unod tungod lamang sa gugma alang sa katawhan. Ang iyang panagway nagpakita og mga dagway nga gipahimagsang sa kahayag sa lain nga langitnong kalibutan.

Sa Domingo, ika-1 sa Enero 1833, gisaulog sa tigulang ang Banal nga Misa sa katapusang higayon. Sa iyang selda, nag-awit siya og mga himno sa Pasko sa Pagkabanhaw tibuok adlaw, ug sa tulo ka higayon

[1317] Ang mga nota ni N. Motovilov nga 'Ang Tukmang Gitudlo ni San Serapim Mahitungod sa Pag-angkon sa Balaang Espiritu' unang gipatik niadtong 1903 sa *Moskovskie Vedomosti* (tan-awa ang teksto sa akong libro, mga panid 230–245) – kaniadto, wala pa kini naaprubahan sa eklesiastikal nga sensura. Tan-awa usab: Florensky, P. Ang Haligi ug ang Pagpamatuod sa Kamatuoran (1914). Kapitulo 5 (Sulat 5).

mibalik siya sa dapit nga iyang gipili alang sa iyang lubnganan. Sa sunod adlaw, Enero 2, siya nakaplagan sa iyang selda nga nagluhod sa baruganan sa pag-ampo apan walay kinabuhi, atubangan sa ikon sa Reyna sa Langit nga nailhan nga 'Ang Malumo nga Kasingkasing' – ang Banal nga Seraphim misulod na sa walay katapusang kinabuhi. Bisan pa sa dakong pagdayeg nga gipakita sa daghang henerasyon sa mga magtutuo, nga miabot uban sa pagrespeto aron mag-ampo sa iyang lubnganan, ang Sinodo wala kaayo motan-aw og pabor sa maong pagdayeg. Opisyal nga gikanikan si San Seraphim niadtong 1903; niadtong 19 Hulyo 1903, nahitabo ang pagbalhin sa iyang dili madaut nga mga relikya. Bisan kinsa nga nakapuyo sa Rusya nasayud kung unsa ka lawom ang pagdayeg niining santo sa tanang sektor sa katilingban[1318] .

6. Ang Optina Hermitage ug ang mga Elders niini

Ang Optina Hermitage nag-okupar og usa ka talagsaong dapit sa espirituhanon ug relihiyosong kinabuhi sa Rusya sa ika-19 nga siglo. Ang hermitage mismo ug ang skete diin nagpuyo ug nagpraktis sa ilang ascesis ang mga tigulang sa Optina sa ulahi nahimong bantog sa tibuok nasud. Dinhi mitumaw ang Optina School, nga sulod sa hapit usa ka tibuok siglo (1828–1922) adunay kusgan nga impluwensya sa espirituhanong kinabuhi sa Rusya. Una sa tanan, angay hisgutan ang mga tigulang nga sila Leonid (1828–1841), Makarii (1841–1860), Ambrose (1860–1891), Joseph (1892–1911), Varsonofius († 1913), Nectarius († 1928) ug Anatolius († 1922). Ang eremiteryo nagpuyo ubos sa istriktong komunal nga lagda: wala'y personal nga kabtangan ang abá o ang mga monghe; magkaon silang tanan uban sa abá sa refektoryo; bisan ang gagmay nga butang sama sa tsa o asukal gihatag sa mga monghe sa eremiteryo, dili na hisgutan pa ang sinina ug sapatos. Para lamang sa mga tigulang sa skete giandam ang pagkaon nga bulag ug gidala ngadto sa ilang mga selda. Ang matag monghe adunay kaugalingong selda; ang mga bag-ohan ug monghe, nga nag-ihap og mga 300 sa sinugdanan sa ika-19 nga siglo, gihatagan og buluhaton sa abbot o sa tagdumala sa selda. Ang liturhikal nga iskedyul gisunod uban sa partikular nga pagka-igpit: ang tanang serbisyo nga gisugo sa Typikon gihimo sa husto nga han-ay, ug ang mga igsoon obligado nga motambong niini; ang sulod nga espiritu sa disyerto nagkahiusa kaayo, ug misulod kini paglawom sa hunahuna ug kalag sa mga pumoluyo, nga ang abad o ang mga tigulang wala nay kinahanglan nga pugson ang mga monghe sa pagbuhat og bisan unsa o pagsaway kanila. Kini nga espiritu nakaapekto sa mga mananamba ug mga bisita sa monasteryo, nga samtang nagpuyo didto, kanunay usab mitambong sa mga serbisyo.

Kini nga estruktura sa sulod nga kinabuhi sa monasteryo nahimong porma lamang sa ika-19 nga siglo, bisan pa nga ang Optina natukod sa karaang panahon. Si Arki-paring Sergiy Chetverikov, nga suod kaayo ang koneksyon sa Optina sa sulod ug sa gawas— —tungod sa iyang asetikong pamatasan nga nagpahimo kaniya nga susama sa usa ka tigulang—nibisita sa monasteryo sa daghang higayon ug, base sa iyang kaugalingong mga obserbasyon ug impresyon, misulat og usa ka katingalahang libro bahin sa Optina Hermitage:[1319] .

Ang karaang Rusyano nga monasteryo nahimutang sa baybayon sa Zhizdra, usa ka masipit apan lawom nga sanga sa Oka, sa daplin sa usa ka halapad ug siksik nga kakahoyan sa pino. Napalibotan ang monasteryo sa puti nga bungbong nga adunay gagmay nga tore sa matag usa sa upat ka kanto; adunay mga ganghaan sa tunga-tunga sa bungbong sa tanang upat ka kilid. Ang mga pader ug tore nagsilbi nga pahimangno sa kahandaan sa monasteryo alang sa depensang militar; sa samang higayon, nagpukaw kini sa mga matinud-anon sa ideya sa panginahanglan nga panalipdan ang kaugalingong kalag gikan sa mga pag-atake sa espirituhanong kaaway. Sulod sa mga pader sa monasteryo, adunay daghang simbahan, diin ang pinakadako mao ang pangunang simbahan sa monasteryo, nga gihalad sa Pag-abot sa Inahan sa Dios; sa kilid sa mga pader nahimutang ang mga selda sa mga monghe ug lain-laing mga tukuranan. Aduna usab dinhi usa ka sementeryo sa mga monghe, diin gilubong ang mga namatay nga monghe. Ang makapahikap nga mga epitaph naghatag og pagsabot sa mga namatay ug sa ilang kinabuhi isip monghe. Pananglitan, ang monumento nga gitukod sa lubnganan ni Elder Leonid adunay inskripsyon nga: 'Nabilin ang iyang handumanan sa kasingkasing sa

---

[1318] Sumala sa atong nahibaw-an, ang unang paghisgot kang San Seraphim sa sinulat nga porma napakita sa buhat nga *A Brief Account of the Life of the Elder of the Sarov Desert, the Schemamonk and Ascetic Mark* (1839), nga naglakip sa pipila sa mga pagtulon-an ni Seraphim; pagkahuman, sa journal nga *Mayak* (1845, Isyu 16), usa ka mubo nga artikulo nga may titulo nga 'Ang Sugilanon sa mga Kahibulongan ni Seraphim' ang gipatik. Ang unang biograpiya nga gipahinungod gayud kaniya gipatik niadtong 1863: 'Ang Kinabuhi sa Kuma Seraphim, Hieromonk sa Sarov Hermitage, Hermit ug Recluse' (St Petersburg, 1863); lagmit kini gisulat sa usa sa mga monghe sa Sarov Hermitage.

[1319] Nakaswerte kami nga personal nga nakaila sa Arkiparihas Sergius Chetverikov († 1947); gikan kaniya namo nadungog ang daghang mga sugilanon bahin sa mga tigulang sa Optina nga iyang nailhan, sugod kang Amahan Ambrose. Gigamit namo ang iyang libro nga *The Optina Hermitage* (1927) sa maong buhat.

kadaghanan nga nakakaplag og kahupayan sa ilang kasubo'. Ang mga simbahan sa Optina Pustyn dili man manggaranon o labi ka matahum, apan ang tanan bahin niini hapsay, yano, ug dili mapahitas-on; ang tanan komportable ug makapahupay nga dili na nimo gusto mobiya niini. Ang mga serbisyo dili man taas kaayo o mubo kaayo, ug kini gipahigayon uban sa dakong kadasig.

Ang mga elder sa Optina kasagaran nagpuyo sa skete. Ang skete usa ka bahin sa monasteryo diin ang mga asetikong monghe nga nangita og kahilom ug pag-inusara nagpuyo. Ang skete sa Optina nahimutang sa lasang, tunga ka kilometro gikan sa mismong monasteryo. Ang bisan kinsa nga dili pamilyar sa dalan paingon didto dili dayon makakaplag niini. Ang skete napalibotan sa kahoy nga bakod. Ang mga balaang ikon gipintalan sa mga ganghaan. Sa tuo sa balaang ganghaan, naa'y gamay nga payag diin nagpuyo si Elder Ambrose, ug sa wala, naa'y lain nga payag diin nangitag dalangpan ang iyang magtutudlo, si Elder Macarius. Uban sa pagrespeto, nga hubad ang ulo, ablihan sa manimba ang ganghaan ug mosulod sa balaan nga hagdanan sa skete, usa ka dapit sa pag-ampo ug lawom nga pagrespeto. Gidawat siya sa humot kaayong baho sa mga bulak, nga moturok dinhi sa matag kilid sa lapad, balas-balas nga agianan; Ang mga bulak naglibot sa simbahan, nga misaka paingon mismo sa veranda, ug moturok sa kilid sa masipit nga mga agianan padulong sa refectoryo, sa mga selda, sa apiaryo nga adunay mga putyukan, sa lawa, sa dalan nga gilibotan sa mga sipres, ug sa mga lubnganan. Ug taliwala sa tanang kaanyag makita ang hayag ug limpyo nga mga selda sa mga eremita, nga adunay gagmay ug transparent nga mga bintana[1320] .

Ang eksternal nga kasaysayan sa Optina susama sa kasaysayan sa daghang ubang gagmay nga monasteryo sa Karaan nga Rus'. Gitukod sa ika-15 nga siglo, kini hingpit nga gipukan sa mga tropang Polako atol sa Panahon sa mga Kagubot. Base sa karaang mga rekord sa sinodo, masulti nga sa wala pa kini mapukan, kining monasteryo usa ka 'ko-edukasyonal', ug nahimong monasteryo para sa mga lalaki pagkahuman sa pag-ayo niini, dili madugay pagkahuman sa Panahon sa mga Kagubot. Niadtong 1717, sa panahon ni Peter the Great, gisirado ang hermitage sulod sa pipila ka tuig; gibuksan kini pag-usab niadtong 1726, apan sa tibuok ika-18 nga siglo nagpabilin kini nga gamay nga monasteryo, nga adunay dili molapas sa napulo ka monghe. Si Metropolitan Platon Levshin sa Moscow (1775–1812), kinsa, sama ni Metropolitan Gabriel Petrov, nagpabuhi ug nagpahiuli sa daghang mga monasteryo sa iyang diyosesis[1321] , mitutok usab sa kini nga hermitage, nga matahum ang nahimutangan sa daplin sa suba. Gitahasan niya si Archimandrite Makarii (Bryushkov), abbot sa Pesnosh Monastery (1788–1811), sa buluhaton sa pag-ayo sa monasteryo aron kini mobalik sa husto nga kahimtang[1322] . Kining si Makarii nalambigit sa eskuylahan sa tigulang nga si Paissius Velichkovsky, nga iyang nakasulat-sulat. Gipadala ni Macarius ang monghe nga si Abraham sa hermitage; sa ulahi nahimong abbot siya sa Optina. Si Abraham ang nag-unang responsable sa eksternal nga organisasyon sa hermitage.

Ang pangunang kredito sa pag-organisar sa internal nga kinabuhi sa monasteryo iya sa abá, si Moses Putilov († 1862). Sa wala pa niini, nangita siya og dalangpanan sa mga lasang sa Roslavl, diin siya ang abá sa usa sa mga hermitage. Sa dihang, niadtong , 1820, gitukod ni Obispo Filaret sa Kaluga (Amfiteatrov, nga ulahi nahimong Metropolitan sa Kyiv) ang usa ka skete duol sa Optina, nagpuyo didto si Moses, ug niadtong 1825 gitudlo siya sa obispo nga abbot sa skete. Gidapit pa ni Moses ang pipila ka mga eremita (Anthony, Hilarion, Savvatiy); silang tanan mga sumusunod sa istriktong komunal nga lagda sa espiritu sa mga pagtulon-an ni Paissius ug gisunod kini pag-ayo. Ang pagdumala ni Moses isip abbot (1825–1862) mao ang labing hinungdanon nga yugto sa paghulma sa talagsaong espiritu sa Optina ug sa talagsaong estruktura sa sulod nga kinabuhi niini[1323] .

Ang sistema sa 'starets' gipaila dinhi ni Amahan Leonid Nagolkin (1768–1841)[1324] . Si Lev Nagolkin mitubo sa usa ka tunga-tunga nga klase sa pamilya; nagserbisyo siya sa usa ka negosyante sulod sa hapit

---

[1320] Tschetwerikoff. Das russische Starzentum. pp. 67–69.

[1321] Hangtod sa 1799, ang Gobernasyon sa Kaluga sakop sa Diyosesis sa Moscow; natukod ang Diyosesis sa Kaluga niadtong 1799.

[1322] Si Arkimandrita Makarii Bryushkov, sumala sa mga sugo ni Metropolitan Platon sa Moscow, nag-organisar pag-usab sa pipila ka mga monasteryo sa iyang diyosesis, diin iyang gipaila ang komunal nga lagda: ang Monasteryo sa Pesenoshsky, ang Monasteryo sa Borisoglebsky sa Dmitrov, ug ang Karaan nga Monasteryo sa Golutvin duol sa Kolomna. Pimen. Op. cit., pp. 242, 253; 'Historical Sketch of the Berlyukova Hermitage', in: Readings. 1875. 2. p. 35; Popov. Op. cit., p. 75. Bisan pa, kining mga komunal nga lagda wala magdugay nga gisunod. Pimen. Ibid.

[1323] Leonid, Arkhimandrita. 'Gipahunong nga mga Monasteryo sa Diyosesis sa Kaluga', sa: Readings. 1862. 2; Tschetwerikoff. Op. cit. p. 30; Pimen. Op. cit. p. 53.

[1324] Ang Unang Dakong Elder sa Optina, Hieromonk Leonid (sa eskema, Lev) (1917). pp. 1–15, 53–72, 123–189, 242–275, 306–321; iyang mga sulat: ibid. pp. 329–401. Tan-awa ang akong libro (pp. 143–156).

napulo ka tuig, apan mibiya siya sa maong puwesto ug, niadtong 1794, miadto sa Optina, diin nagpuyo siya sulod sa duha ka tuig. Gikan didto mibalhin siya sa Beloberezhskaya Hermitage (sa Diyosesis sa Oryol), diin ang abá mao si elder Vasily Kishkin, usa ka higala ni elder Paissius. Gipahimo siyang monghe ni Padre Vasily pinaagi sa tonsura, ug gihatagan siya og ngalan nga Leonid. Pinaagi kang Elder Vasily Kishkin, nakaila si Leonid sa mga lagda ug tradisyon sa Bukid Athos ug nakakat-on sa mga pagtulon-an ni Paissius. Sa dihang mibiya si Padre Vasily isip abbot aron magpuyo sa hilit, gipili sa mga kaigsuonan si Leonid isip ilang abbot (1806). Si Leonid usab usa ka disipulo ni Elder Theodore († 1822), nga niadtong panahona nagpuyo sa Beloberezhskaya Hermitage ug usab usa sa mga disipulo ni Paissius. Paglabay sa upat ka tuig, gibiyaan ni Leonid ang pagka-abad ug, kauban ang tigulang nga si Theodoros, mibalik sa lasang nga naglibot sa eremiteryo. Dinhi, sa hingpit nga pagkabulag, ang tigulang nga si Cleopas—nga atong nahisgutan na—nagpraktis sa iyang asetikong kinabuhi. Sa lasang, gidawat ni Leonid ang dakong eskim. Apan ang asetikong kinabuhi niining mga eremita wala magdugay; ang mga debotong tawo nga nangita sa monastikong kinabuhi misugod sa pag-abot kanila. Unya miadto sila sa Monasteryo sa Valaam, diin sila nagpuyo sa usa ka gamay nga skete. Niadtong panahona, si Padre Leonid misugod sa paglihok isip usa ka espirituhanong amahan: naghatag siya og espirituhanong tambag sa mga nangadto kaniya. Mga 40 anyos siya niadtong panahona. Ang papel sa usa ka espirituhanong amahan wala mailhi sa tanang monghe niadtong panahona; ang mga nakahigayon mitan-aw niini nga adunay dakong pagduhaduha, kay ilang nakita kini nga usa ka pagpaubos sa ilang dungog ug ranggo. Ang abá sa Monasteryo sa Valaam tingali nagbaton usab og susamang pagduha-duha, kay napugos si Theodore ug si Leonid (namatay si Elder Cleopas niadtong 1817) sa pagbiya sa Valaam ug pagbalhin sa Monasteryo sa Alexander-Svir. Niadtong 1822, namatay si Elder Theodore. Hangtod sa 1829, nakakaplag og dalangpanan si Leonid niining monasteryo; daghan siya og mga tinun-an, lakip na ang mga laykong deboto, ug ang iyang dungog isip usa ka espirituhanong maalamon nga tigulang mikaylap layo lampas sa mga pader sa monasteryo.

Ang mga tigulang Paisius (Velichkovsky), Vasily Kishkin, Cleopas ug Theodore naghatag og espirituhanong giya hapit eksklusibo sa mga pumoluyo sa monasteryo. Gidawat nila ang mga bag-ong miyembro aron mosunod, ug ang ilang pangunang kabalaka mao ang espirituhanong paghulma sa komunidad sa mga monghe. Gitapos ni Leonid kini nga panahon sa mga tigulang ug gisugdan ang usa ka bag-o. Gidala niya ang katungdanan sa tigulang gikan sa pagkabulag sa monasteryo ug gipalapdan kini ngadto sa mas lapad nga kalibutan, nga naghimo niini nga usa ka panalangin alang sa tanan nga nangita og espirituhanong tabang ug tambag. Busa, ang mga buhat ni Tigulang Leonid nagtimaan sa pagsugod sa usa ka bag-ong panahon sa kasaysayan sa katungdanan sa tigulang.

Kining bag-ong panahon nahimong labi ka klaro niadtong 1829, sa dihang mibalik si Padre Leonid sa Optina Hermitage, diin siya nagpaningkamot hangtod sa iyang kamatayon niadtong 11 Oktubre 1841, ug gitukod ang batakang bato sa tradisyon sa espirituhanong pagka-amahan sa hermitage. Ang mga buhat ni Leonid nakatampo sa pagbag-o sa Optina ngadto sa usa ka espirituhanong sentro sa Rusya, diin daghang mga tawo ang nangabot aron mangayo og tabang ug espirituhanong tambag sa daghang mga butang sa Kristohanong kinabuhi. Ang kinabuhi sa elder naglangkob sa daghang mga pananglitan kung giunsa sa maong asetik nga puno sa grasya—usahay pinaagi sa kaigpit, usahay pinaagi sa kalumo, ug kanunay pinaagi sa usa ka lawom nga binuang—ang espirituhanong pagtabang sa mga tawo nga miadto kaniya gikan sa mas lapad nga kalibutan. Labaw pa sa bisan kinsa sa ubang mga elder sa Optina, si Leonid nailhan tungod sa talagsaong pagkamapainubsanon sa iyang kinaiya ug pagtudlo, ug tungod niini, siya duol sa kadaghanan sa mga tawo sa Rusya. Gihigugma ug gipasidunggan sa mga tawo kini nga pamaagi sa pakigpulong, kay ila usab gihatagan ug mas lawom nga kahulugan ang ilang kaugalingong mga binuang ug panultihon kaysa sa makita sa nawong. Daghan sa pamatasan ni Leonid ang susama sa balaan nga kabuang ni Kristo, kana nga 'sancta simplicitas' [balaan nga pagkasimple], nga mas makapukaw sa mga tawo kaysa sa labing maalamon nga pagtulon-an[1325] .

Si Elder Makarii Ivanov, ang nagpadayon sa tradisyon sa mga tigulang sa Optina, usa ka lahi kaayo nga tawo. Tungod kaniya, daghang mga Rusyano nga manunulat, makata, ug magtutun-an ang nakasinati sa asketikong espiritu sa Kristiyanismo. Sa espirituhanong kasaysayan sa Rusya sa ika-19 nga siglo, ang impluwensya sa mga tigulang walay duhaduha nga nag-okupar og espesyal kaayo nga dapit; kung wala kini, imposible nga makahimo og klarong hulagway sa mga panan-aw ug pilosopikal nga mga balangkas sa mga

[1325] Karsavin. 'Das Starzentum in der russischen Kirche', in: *Zeitwende*. 3 (1927). Mayo, Hunyo; tan-awa usab: Hilprich, St., O.S.B., *Die Torheit um Christi Willen*, sa: *Z. f. Askese und Mystik*. 6 (1931); ug usab: Alexy (Kuznetsov), Hieromonk, *Kaluyahon alang sa Tinguha ni Kristo ug ang Kinabuhi sa mga Haligi* (1913).

tawo niadtong panahona[1326] . Si Elder Makarii natawo sa usa ka maharlika nga pamilya. Sa iyang mga peregrinasyon sa Ploshchanskaya Hermitage, nakaila siya sa abbot niini, ang elder ug hieromonk Athanasius, usa ka disipulo ni Paissius. Ang tibuok kahimtang sa eremiteryo ug ang iyang mga pakighinabi kang Elder Athanasius nakahatag og lawom nga epekto sa malumo, sensitibo, ug medyo artistikong kinaiya sa batan-ong maharlika; nagpasiya siya nga mopasa sa mga panata sa pagka-monasto. Nipuyo siya og 24 ka tuig sa hermitage (1810–1834), diin 13 ka tuig (1810–1823) iyang gigugol ubos sa giya sa tigulang Athanasius († 1823). Gikan kaniya, napanunod ni Macarius ang hilig sa lawom nga pagtuon sa mga asetikong sinulat sa mga Balaang Amahan.

[1327]Labaw pa sa ubang mga tigulang, gibase ni Makarii ang iyang monastikong praktis sa mga sinulat sa mga Amahan sa Simbahan, imbis nga sa iyang kaugalingong espirituhanong asetikong kasinatian. Ang iyang selda, nga puno sa daghang mga libro, naghatag sa mga bisita og impresyon nga sama sa opisina sa usa ka eskolar. Ang iyang espirituhanong giya adunay kaugalingong talagsaong kinaiya. Nakig-istorya siya sa mga bisita nga kalmado, walay pagbinuang. Si Leonid adunay gasa sa dali nga pagsabot sa kinauyokan sa mga butang, kauban ang usa ka maalamon nga pagbinuang nga kinaiya sa usa ka intelihenteng mag-uuma nga Ruso, ug kini nga gasa mitubo sa tibuok niyang kinabuhi nga puno sa kasinatian. Si Makarii hingpit nga nalubong sa pagtuon sa mga sinulat sa pagka-asketiko; sa tibuok niyang kinabuhi naningkamot siya alang sa mas lawom nga pagsabot niini. Ang iyang mga pakighinabi puno sa mga panultihon. Makaya niya makig-istorya nga parehas ka sayon sa usa ka yano ug debotong mananamba, usa ka maalamon nga teologo, o usa ka bisita nga adunay edukasyong pilosopikal… Ang kahoy nga selda ni Elder Makarii midawat og mas lain-laing mga bisita kaysa selda ni Padre Leonid. Bisan pa sa atubangan niining selda, nga puno sa mga libro ug mga ikono—sanglit daw ang kinaadman sa tawo naghiusa dinhi sa Kristohanong pagkamakasiunoran—makabati ang bisita sa talagsaong espiritu niini; ug ang iyang panan-aw mahimong hingpit nga mausab pagkahuman sa usa o duha ka oras nga pakighinabi sa tigulang… Daghang namangha sa kasimple ug kadali sa pagresolba ni Macarius sa labing lisod nga mga pangutana sa teolohiya. Ang iyang mga sulat, nga nakaabot bisan sa pinakalayo nga mga kanto sa Rusya, adunay dakong kahinungdanon alang sa espirituhanong nutrisyon sa komunidad. Giyahan niya ang daghang espirituhanong anak nga lalaki ug babaye pinaagi sa iyang mga sulat, nga wala gyud sila magkita nga atubanganay. Ang pipila ka monasteryo sa mga babaye nagpabilin usab ilawom sa iyang espirituhanong giya. Ang iyang talagsaon ug halapad kaayong korrespondensya gipatik pagkahuman sa daghang bolyum; apan kini nga publikasyon naglangkob lamang sa gamay nga bahin sa kinatibuk-ang gidaghanon sa iyang mga sulat.

Sulod sa 20 ka tuig (1841–1860), si Elder Makarii nagbarug sa sentro sa espirituhanong kinabuhi sa Optina. Gikilala usab siya sa laing kalampusan: ubos sa iyang giya, daghang mga patristik ug asketik nga buhat ang gihubad sa Ruso ug gipatik. Si F. A. Golubinsky, usa ka pilosopo ug teologo, propesor sa Moscow Theological Academy; ang Slavophile nga maghunahuna nga si I. V. Kireevsky; ug daghang edukadong monghe nga nagpuyo sa Optina niadtong panahona nahimong iyang mga katabang sa maong paningkamot. Ang selda sa tigulang nahimong susama sa usa ka opisina sa pag-edit; dinhi gihubad ang mga buhat sa mga Amahan sa Simbahan, ug ang matag pulong sa hubad gitan-aw pag-ayo, mao nga ang mga publikasyon sa Optina nailhan tungod sa ilang maayong pinulongan ug tukmang paghubad sa kahulugan bisan sa labing lisod nga mga pagpadayag nga makita sa mga ascetic ug mystical nga buhat. Ipangalan lang ang labing importante nga mga publikasyon: ang biograpiya ug mga sinulat ni Elder Paissius Velichkovsky, ang mga buhat ni Elder Nilus sa Sora, ang mga buhat ni Abba Barsanuphius, ang kinabuhi ug mga buhat ni Simeon nga Bag-ong Teologo, Ang Dakong Kateketikal nga mga Diskurso ni San Teodoro ang Studita, ang mga buhat ni San Isaac ang Siryano sa upat ka bolyum, ang Mga Pangutana ni San Maximo ang Kumpesor kang Phalassius, ug uban pa.[1328]

[1326] Ang mosunod nga mga indibidwal, nga sa pipila ka paagi nalambigit sa Optina Hermitage, mahimong hisgutan: S. O. Burachek, V. I. Askokhensky, I. M. Snegirev, M. P. Pogodin, S. P. Shevyrev, M. A. Maksimovich, A. K. Tolstoy, V. A. Golubinsky, A. N. Tolstoy, T. I. Filippov, I. V. Kireevsky, A. S. Khomyakov, P. A. Bulgakov, L. A. Arnoldi, A. N. Muravyov, D. A. Obolensky, E. N. Norov, N. V. Gogol, N. N. Strakhov, F. M. Dostoevsky, P. A. Yurkevich, Vladimir Solovyov, K. Leontiev, Grand Duke Konstantin Konstantinovich (K. R.) ug, sa katapusan, Leo Tolstoy. Niadtong 1912, ang tesis ni V. Troitsky nga 'Ang impluwensya sa Optina Hermitage sa Ruso nga Intelligentsia ug Literatura' gipagtanggol sa Moscow Theological Academy (cf.: Journals of the Academy, sa: BV. 1913. 4. Appendix. p. 415), nga nagtuki sa espirituhanong impluwensya sa hermitage ug sa mga tigulang niini.

[1327] Ang akong libro. pp. 160–161.

[1328] Tan-awa ang korrespondensya tali ni amahan Makarii ug I. V. Kireevskii: Tschetwerikoff. Op. cit. pp. 49, 107 ff.

Sa sayong bahin sa 1860s, ang Optina Hermitage nakasinati og dagkong kapildihan. Niadtong 7 sa Septyembre 1860, namatay ang tigulang nga si Macarius; duha ka tuig pagkahuman, namatay ang dugay nang nag-alagad nga abá sa monasteryo, si Arkhimandrita Moses; ug niadtong 1865, namatay usab ang iyang igsoon, ang istrikto nga asketiko nga si Anthony, nga miuban kaniya paingon sa Optina gikan sa kalasangan sa Roslavl ug adunay dakong papel sa espirituhanong kinabuhi sa monasteryo. Apan sa pagkatawo sa bag-ong abbot, si Archimandrite Isaac (1862–1894), usa ka disipulo sa mga tigulang nga sila Leonid ug Macarius, nakakaplag pag-usab ang hermitage og usa ka maayong magbalantay. Duha pa ka mga asketiko ang angay hisgutan tungod sa ilang kontribusyon sa pagpanalipod ug pagpalalom sa asketikong espiritu sa monasteryo: ang mga abbot sa skete, ang mga hieromonk Hilarion (1860–1873) ug Anatoly (Zertsalov; 1874–1894), nga pareho nga mga tinun-an sa tigulang Makarios.

Sa ikaduhang tunga sa ika-19 nga siglo, ang sentro sa espirituhanong kinabuhi sa Optina nahimong ang tigulang, Hieronoschemamonko Ambrosio (Grenkov, 1812–1891). Si Arki-paring S. Chetverikov, nga personal siyang kaila ug nakig-istorya kaniya, naghatag kanato og usa ka buhi nga hulagway ni 'Ambrose', nga sa iyang kinaiya ug sa iyang pastoral nga pag-atiman isip usa ka tigulang, nakahimo sa paghiusa sa mga gasa sa iyang duha ka nangaging mga pangulo – sila Leonid ug Macarius. 'Si Ambrose adunay "dako ug mahigugmaong kasingkasing,"' sumulat ni S. Chetverikov, '"hataas ang iyang edukasyon sa teolohiya, adunay dakong kinaiyahanong kinaadman, usa ka mabuhi ug malipayong disposisyon, ug kusgan nga hilig sa praktikal nga trabaho; ganahan siya makig-uban sa mga tawo."' Dili sama sa mga tigulang nga sila Leonid ug Makarii, si Alexander Grenkov (sekular nga ngalan ni Ambrose) nakagradwar sa teolohikal nga seminaryo sa Tambov, unya nagtudlo sulod sa pipila ka panahon sa usa ka teolohikal nga eskwelahan nga naghatag og primaryang edukasyon para sa mga anak sa mga klero. Hinay-hinay nga miturok sa iyang debotong kalag ang lig-on nga tinguha alang sa kinabuhi sa monghe; pagkahuman sa usa ka sakit (hilabihan siyang huyang sukad pagkahimugso), hugot nga nagpasiya si Alexander nga mahimong usa ka monghe. Sa tambag sa usa ka tigulang nga nagpuyo isip eremita duol sa iyang lumad nga baryo, miadto si Grenkov sa Optina (1839) ug sulod sa pipila ka panahon naa siya sa paggiya ni Tigulang Leonid. Sa dili pa dugay sa iyang kamatayon, miingon si Amahan Leonid kang Amahan Makarii, samtang nagtudlo kang Ambrose: 'Gihatag ko siya kanimo gikan sa usa ka tumoy sa kwarto ngadto sa pikas. Dako kaayo ang iyang tinguha nga makig-uban kanamo, ang mga tigulang.' Busa, sa sugo sa iyang tigulang, gibalhin ni Ambrose ang iyang pagsunod kang Amahan Macarius. Nahimong usa si Ambrose sa mga naghatag sa ilang kahibalo ug kusog alang sa serbisyo ni Tigulang Macarius, nga nag-andam sa pagmantala sa mga sinulat nga asketiko.

Talagsaon kaayo ang pahayag ni Ambrose bahin sa iyang pisikal nga mga sakit: 'Sa monasteryo, mapuslanon nga magmasakit gamay. Dili angay magpa-seryosong tambal ang usa ka monghe, kondili magdawat lang og gaan nga medikal nga pag-atiman.'

Mas lapad pa gayud ang impluwensya ni Ig-igsoon Ambrose kaysa sa iyang mga nauna. Sama ni Macarius, nahimong espirituhanong amahan siya dili lamang sa mga monghe sa Optina, kondili usab sa daghang mga tawo nga nagpuyo layo kaayo sa mga pader sa monasteryo. Ang iyang pagdumala isip abbot milungtad og duha ka dekada, gikan sa 1874 hangtod 1891; siya namatay niadtong 10 Oktubre 1891.

Daghang mga peregrino ang mibisita kang Elder Ambrose; miadto sila kaniya alang sa tambag ug espirituhanong giya ug mibiya sa iyang gamay nga payag sa skete nga napahupay ug malipayon. Sa iyang selda, si Ambrose nakig-istorya og dugay kang Vladimir Solovyov, F. M. Dostoevsky ug Leo Tolstoy—mga tawo nga lahi kaayo sa usag usa, nga mahimong husayon sa lain-laing paagi, apan silang tanan bantugan nga mga maghunahuna sa Rusya nga ang ilang mga buhat nakalapad ang pagpakaylap ug nailhan bisan pa sa gawas sa utlanan sa ilang yutang natawhan. Ug tingali dili tanang magbabasa nga naghunahuna sa ilang mga panan-aw, o sa mga kausaban niini, makamatngon kung unsa ka dako ang kahinungdanon sa espiritu sa Optina Hermitage ug sa mga tigulang sa Optina, sila Makarii ug Ambrose, niining bahin. Ang impluwensya sa mga tigulang sa Optina maoy nakapili sa pagpakig-uli sa daghang myembro sa intelihensiya sa Rusya, bantugan man o dili, sa Simbahan. Si Obispo Theophan nga Nagtago sa Kaugalingon usab naningkamot alang niini nga tumong, ug pinaagi sa iyang mga sinulat, malampuson siya sa pagdala pagbalik sa Simbahan sa daghang mga nangalayo.

Ang daghang sulat ni Elder Ambrose nakatabang sa dakong pagpalapad ug pagpalalom sa impluwensya sa Optina Hermitage sa kalibutan. Sama sa nahisgutan na, iyang gihatagan og dakong pagtagad ug oras ang relihiyosong kinabuhi sa mga kababayen-an. Sama sa pagsalig sa Konbento sa Diveyevo sa

espirituhanong giya ni San Seraphim, ang komunidad sa mga madre sa Shamordino, nga gitukod ni Igpayo Ambrose, nagpabilin ilawom sa iyang espirituhanong pag-atiman[1329] .

Si S. Chetverikov, nga pamilyar kaayo sa kinabuhi ug espiritu sa Optina, nakahukom sa iyang buhat nga pagkahuman sa kamatayon ni Elder Ambrose, 'ang tradisyon sa mga tigulang sa Optina Hermitage wala mawala, apan wala na kini makab-ot ang kaniadto nga kusog ug impluwensya'[1330] .

Ginoo Joseph († 1911), usa ka disipulo ni Ambrose, nagpadayon sa buhat sa iyang magtutudlo ug nakadawat sa pagrespeto ug gugma sa mga matinud-anon nga miadto kaniya sa Optina uban sa ilang sulodnong pakigbisog ug kabalaka. Pagkahuman sa iyang kamatayon, si Elder Anatoly († 1922), nga nailhan nga 'ang Mas Bata' (aron maila nga lahi sa abbot sa skete, si Hieromonk Anatoly ang Karaan), nga usa usab ka disipulo ni Elder Ambrose, nahimong sentro sa espirituhanong kinabuhi sa disyerto; Sa iyang pag-atiman sa mga bisita, puno sa kaluoy ug kainit, siya, sumala kang S. Chetverikov, nga personal nga nakaila kang Padre Anatoly, susama sa Banal nga Seraphim sa Sarov[1331] . Sa samang panahon uban ni Amahan Anatoly, si Elder Nektarios († 1928), usa ka disipulo ni Hieromonk Anatoly ang Karaan, nagpraktis sa ascesis sa Optina. Miabot si Nektarios sa monasteryo isip usa ka batan-ong batang lalaki, nga adunay natawo nga hilig sa pag-inusara, ug nagpuyo sa skete; pagkahuman lang sa kamatayon ni Elder Joseph siya misagop sa papel nga espirituhanong amahan, bisan pa nga mas gamay ang iyang impluwensya sa kalibutan kaysa sa ubang mga elder[1332] .

Ang walay putol nga sunod-sunod nga mga henerasyon sa mga tigulang, siyempre, dako kaayo'g kahinungdanon sa sulod nga kinabuhi sa Optina Hermitage. Apan ang tradisyon sa Optina sa espirituhanong pagkaamahan naglangkob sa tibuok yugto sa kasaysayan sa espirituhanong pagkaamahan sa kinatibuk-an, kay ang mga tigulang sa Optina naghatag sa ilang espirituhanong kusog sa mga tawo nga nagpuyo sa kalibutan; kini usa ka matang sa buhat sa gugma sa bahin sa Rusyano nga monastisismo, ug ang pangunang tumong dinhi mao ang pagtabang sa matag indibidwal sa pagdala sa ilang mga karga ug pag-alagad kanila sa ilang mga panginahanglan. Labaw pa, naningkamot ang mga tigulang dili lang sa pag-alagad sa mga tawo sa espiritu sa Kristohanong gugma, kondili labi pa gayud sa pagdala sa Simbahan sa mga nagbarug sa ganghaan niini, aron ang ilang umaabot nga kinabuhi matukod sa Kristohanong moralidad. Tingali Ang kalampusan sa mga tigulang sa kini nga paningkamot dili kanunay nga klaro kaayo; posible nga ang usa ka historyador sa umaabot pangutan-on bisan ang kamatuoran sa tinuod nga impluwensya sa mga tigulang sa kalibutan ubos sa historikal nga kahimtang diin nahitabo ang ilang buhat – ug bisan pa niana, ang pagka-tigulang usa ka gamhanang asetikong lihok sa kasaysayan sa monastisismo atol sa Panahon sa Sinodal, usa ka labing mabunga nga panghitabo sa eklesiastikal nga kinabuhi sa Rusya.

Sa bisan unsang kaso, ang pagka-elder niining panahona usa ka holistikong panghitabo, nga misulbong sa kaugalingon gikan sa ubos, nga walay bisan unsang impluwensya gikan sa taas, gikan sa hirarkiya. Kini usa ka talagsaong kalampusan sa pagtabok sa mga babag nga gitukod sa 'iglesya nga giuyonan sa estado' palibot sa mga kalag sa mga matinud-anon ug sa mga monghe; ang kalihukan sa mga tigulang nagpamatuod sa paningkamot alang sa pagbanhaw sa sayong Kristohanong espirituhanong pag-ascetismo, nga mas kusgan sa ubang mga monasteryo ug mas huyang sa uban.

7. Uban pang mga sentro sa tradisyon sa mga tigulang

Ang pagka-eldership sa Rusya, sa hingpit nga kahulugan sa pulong, usa ka asetikong kalihukan, o agos, sulod sa monastikong kinabuhi sa miaging duha ka siglo, kay ang Sarov ug Optina dili lang mao ang mga sentro niini. Salamat sa mga paningkamot sa direkta nga mga disipulo ni Elder Paissius, misalmot usab ang ubang mga monasteryo niining agos, nga nagpabuhi pag-usab sa asetikong espiritu sa unang Simbahan. Kini mao ang mga monasteryo ug hermitage diin ang mga disipulo ni Paissius nagtrabaho sulod sa taas nga panahon o bisan sa pipila ka panahon, ug diin mibunga ang ilang mga paningkamot.

[1329] Ibid. pp. 55–96; akong libro. pp. 194–206.

[1330] Tschetwerikoff. Op. cit. p. 97.

[1331] Ibid. p. 100.

[1332] Mahitungod kang Elder Nektarios, tan-awa: V. Sh. 'Usa ka Rekord Mahitungod kang Amahan Juan sa Kronstadt ug sa mga Elders sa Optina'. Gikan sa personal nga mga hinumduman (Bela Crkva, Serbia, 1929). pp. 51–60. Giingon sa awtor nga namatay si Elder Nektarios niadtong 1928 gawas sa mga bungbong sa monasteryo. Usa ka kapitulo sa libro (pp. 20–50) gipahinungod kang Elder Varsonofius. Nagsilbi siya kaniadto isip usa ka opisyal, unya nagretiro ug miapil sa kapatiran sa Optina Hermitage. Namatay si Varsonofy sa dili madugay sa wala pa nagsugod ang Gubat sa Kalibutan, niadtong 1914; sa kasubo, wala koy tukmang impormasyon bahin kaniya.

Usa sa ingon nga mga monasteryo mao ang Sanaksar Hermitage (sa Diyosesis sa Tambov), nga gitukod niadtong 1659 sa panahon sa kolonisasyon sa mga monghe sa rehiyon sa Ponizovye – niadtong panahona, kini usa sa labing hilit nga mga monasteryo. Ang komunidad sa kini nga hermitage kanunay gamay ra, ug niadtong 1753 ang monasteryo gibutang ilawom sa hurisdiksyon sa Sarov Hermitage. Sa duha lang ka yugto nga nagsilbi isip abbot ang tigulang, Hieromonk Theodore Ushakov (1762–1774, 1783–1791), natudlo sa husto nga dalan ang kinabuhi sa mga monghe sa hermitage ug gipaila ang usa ka komunal nga lagda. Ang katapusang kwarter sa ika-18 nga siglo ug ang unang tunga sa ika-19 nga siglo mao ang kasikatan sa ascetic nga debosyon niining hermitage, nga suod kaayo ang koneksyon sa Sarov Monasteryo ug sa ubang mga hermitage nga nailhan sa hugot kaayo nga ascetic nga estilo sa kinabuhi[1333] .

Usa pa ka sentro sa asetikong debosyon mao ang Ploshchanskaya Hermitage, nga gihisgutan dinhi sa daghang higayon, nga niadtong 1764 gi-reklasipikar isip usa ka dili opisyal nga monasteryo. Ang espesyal nga paghisgot angay ihatag kang Elder Joasaph, nga mao ang abbot sa monasteryo gikan sa 1741 hangtod 1746, ingon man usab kang Elder Alexius (Blinsky; 1722–1812), nga mibalhin sa Simonov Monasteryo niadtong 1772. Si Elder Athanasius (Zakharov; † 1823) nag-alagad sa disyerto sulod sa daghang katuigan; ubos sa iyang espirituhanong giya, ang umaabot nga Optina Elder, si Padre Macarius Ivanov, nakakaplag og dalangpanan dinhi. Usa pa ka disipulo ni Elder Athanasius, si Alexander, sa iyang panahon isip abá sa Spassky Monasteryo (1810–c. 1820), tinuod nga giusab ang kinabuhi sa mga monghe didto pinaagi sa pagpatuman sa usa ka komunal nga lagda[1334] .

Tungod sa paningkamot sa mga disipulo ni Elder Paissios, nabag-o ang kinabuhi sa mga monghe sa Beloberezhskaya Hermitage (sa Diyosesis sa Oryol). Ang hermitage natukod sa medyo ulahi, mga tuig 1661, ni Hieromonk Serapion (mas nailhan sa ngalan nga iyang gikuha sa pagdawat sa dakong schema – Simeon), apan sa sayong bahin sa ika-18 nga siglo nahugno na gayud ang hermitage; Gibanhaw kini niadtong 1721 ni Archimandrite Pitirim, abbot sa Pokrovsky Monastery sa Bryansk, apan gipahunong niadtong 1764. Bisan pa niini, pipila ka monghe ang nagpabilin sa eremiteryo – nalimtan, aron isulti, sa Siyodo, apan dili sa Diyos – ug pinaagi sa ilang paningkamot ilang gipataas ang kinabuhi sa kini nga monasteryo ngadto sa usa ka dakong lebel sa askeetismo; niadtong 1817 lamang nga ang eremiteryo opisyal nga gibalik sa Siyodo. Gikan sa 1801 hangtod 1809, si Hieroschemamonk Theodore, usa ka disipulo ni Paissius, nag-alagad dinhi; sa ulahing bahin sa ika-18 ug sayong bahin sa ika-19 nga siglo, ang tigulang Makarios Zlobin († 1839), usa ka disipulo sa tigulang Cleopas II, nangita usab og dalangpanan sa hermitage. Sama sa nahisgutan na, si Elder Vasily Kishkin ug si Elder Leonid sa Optina nag-alagad isip mga abá dinhi sulod sa pipila ka tuig (1806–1811). Kini nga gamay ug pobre nga eremiteryo, kadaghanan tungod kang Elder Vasily Kishkin (abado gikan sa 1800 hangtod 1806 ug gikan sa 1811 hangtod 1827), nahimong ilado sa mga monghe tungod sa pagka-austero sa estilo sa kinabuhi sa mga nanimuyo niini[1335] .

Ang monastikong kinabuhi taas usab kaayo ang kalidad sa Monasteryo sa Inahan sa Dios ni Sofronius, nga natukod pa sa ika-16 nga siglo, sunod nga gipukan sa mga Tatar, ug nabalik pag-usab mga tuig 1630, nga nahimong nailhan nga Monasteryo sa Inahan sa Dios. Hangtod sa 1656, kini nakadugtong sa Molchensky Monasteryo sa Putivl (Diyosesis sa Kursk). Tungod sa paningkamot sa duha ka istriktong asketiko, sila Sofronius ug Nikon, gihatagan ni Patriarka Nikon og kagawasan kining monasteryo, ug si Abad Sofronius, atol sa iyang taas nga pagdumala isip ulo sa monasteryo, gipadayon ang kinabuhi sa mga monghe didto sa taas nga pamantayan. Pagkahuman sa iyang kamatayon, ang monasteryo nailhan na sa kasagaran nga Sofronius Hermitage. Bisan pa sa regulasyon sa 1764, gipahimutang ang dakong gidaghanon sa mga monghe alang niini – 30 tanan. Niadtong 1779, ang tigulang nga si Theodosius Maslov mibalhin sa Hermitage ni Sophronius uban sa kadaghanan sa mga monghe gikan sa Monasteryo sa Tyasminsky; nagtrabaho siya didto hangtod sa 1803,

[1333] Zverinsky. 2. Blg. 644; Denisov. Blg. 888; Subbotin. Op. cit., pp. 56–59; Ang Kinabuhi ni Amahan Theodore, kanhi abbot sa Monasteryo sa Sanaksar (1847) (gamay nga pamplito); Poselyanin. Russian Ascetics (1905), pp. 285–291.

[1334] Zverinsky. 2. Blg. 1057; Denisov. Blg. 630; Stroev. Op. cit. p. 913; Orthodox Russian Monasteries. p. 373; Misail, Obispo. The Ploshchanskaya Monastery of the Mother of God (1897). pp. 8, 10; Popov. Op. cit. p. 9. Usa ka monghe nga ginganlan og Athanasius Gorovsky ang naghimo og daghang kopya sa mga buhat ni Paissius dinhi. Posible nga kini mao ang iladong tigulang Athanasius. Tan-awa usab: PBE. 1. p. 592.

[1335] Zverinsky. Bol. 1, Blg. 92; Denisov. Blg. 626; Orthodox Russian Monasteries. p. 919; Stroev. Op. cit., p. 376; Pimen. Op. cit., pp. 66–68; Hilarion, monghe. Ang Kinabuhi ni Hierodeacon Melchizedek, sa: Spiritual Readings 1889. 2, pp. 186–187; Hilarion, monghe. Ang Kinabuhi sa Kura Makarios sa Beloberezhsk. Ibid. pp. 290–302; ug usab ang buhat: Ang mga Kura sa Bryansk Beloberezhsk Hermitage, base sa mga nota ni Hieromonk Israel, sa: Oryol Diocesan Gazette. 1909. 44–45 (dili magamit kanako).

ug ubos sa iyang pagpangulo gipaila sa monasteryo ang komunal nga lagda sa Bukid Athos. Ang monghe nga si Gerasim, usa ka disipulo ni Paissius ug istrikto nga eremita, nakakaplag usab og dalangpanan dinhi[1336] .

Ang laing monasteryo diin ang mga asetikong lagda sa tigulang Paissios gipreserbar uban sa partikular nga pag-amping mao ang Kirillo-Novoezersky Monasteryo[1337] , diin ang masigasig nga tigbantay niining mga lagda, ang tigulang Archimandrite Theophan Sokolov, misilbi isip abbot ug superior sulod sa 40 ka tuig (1793–1832). Sa iyang taas nga kinabuhi (1752–1832), gitudlo si Theophan nga makigkita sa halos tanan nga istriktong asketiko ug mga tigulang sa iyang panahon sa personal ug masinati ang ilang impluwensya sa unang kamot. Gikan siya sa mahimayaong pamilya Sokolov; sa edad nga 14 anyos, , si Fyodor (ang iyang sekular nga ngalan) nagpasiya nga mosulod sa usa ka monasteryo, apan wala siya tugoti sa iyang mga ginikanan. Niadtong 1771, nagpuyo siya sa Moscow, diin siya nagsugod sa pagtrabaho isip usa ka kawani sa gobyerno. Ang makalilisang nga salot nga naglaganap niadto sa Moscow—nga sa ulahi gihulagway ni Theophan sa iyang *Notes*—ug ang mga kalamidad nga gipahinabo niini labi pang nagpalig-on sa iyang tinguha sa kinabuhi sa monghe. Niadtong 1772 o 1773, sa katapusan natuman niya ang iyang tinguha.

Miadto siya sa Sanaksar Hermitage, diin si elder Theodor Ushakov nagsilbi nga abbot. Gikan kaniya, nakat-on si Theophan Sokolov sa mga ascetic nga pundasyon sa kinabuhi sa monghe ug nagpabilin siyang deboto sa pagka-eldership sa monghe hangtod sa katapusan sa iyang kinabuhi. Niining panahona, nakaila siya sa asketikong Obispo Tikhon sa Zadonsk, ug kining panagtagbo nakahimo og dili matangtang nga marka sa batan-ong monghe. Sa dihang napugos si Elder Theodore Ushakov nga mobiya sa hermitage niadtong 1774 tungod sa pakialam ug intriga sa sekular nga mga awtoridad, mibiya usab ang monghe nga si Theophan sa monasteryo ug mibalhin sa Vvedenskaya Ostrovskaya Hermitage, diin nag-alagad niadtong panahona si Elder Cleopas I. Dinhi, si Theophanes nagpuyo sulod sa tulo ka tuig ilawom sa espirituhanong giya ni Cleopas, diin siya nakakat-on og daghan mahitungod sa paagi sa kinabuhi sa mga monghe sa Bukid Athos ug mahitungod sa tigulang nga si Paissios. Dayon nakadawat siya og pagtugot ug panalangin gikan sa iyang tigulang aron moadto sa Bukid Athos. Sa dalan, mihunong sila ni Theodore Sokolov ug pipila pa ka mga monghe sa Monasteryo sa Tiasminsky, diin si Igsoon nga si Theodosius Maslov ang nagsilbi nga abbot niadtong panahona. Bisan pa sa mga hangyo ni Theodore, wala siya panalanginan ni Igsoon Theodosius nga mopadayon paingon sa Bukid Athos – busa napugos siya nga magpabilin sa Tiasmin. Didto, gipahimo si Fyodor Sokolov nga monghe ug gitawag siyang Theophan, ug gidala siya ni Elder Theodosius ilawom sa iyang espirituhanong paggiya.

Kanunay gihinumduman ni Teofanes uban sa dakong kainit ang panahon nga iyang gigugol ilawom sa paggiya ni Igsoon Teodosius. Sa kasubo, wala kini magdugay. Ang kahimtang sa mga Griyegong Ortodoks nga monasteryo sa maong bahin sa Moldavia, nga ubos sa Kasabotan sa Kuchuk-Kainardji (1774) tali sa Rusya ug Turkey, gihatag sa Porte, lisod kaayo tungod sa nagkalain-laing porma sa paglutos sa mga awtoridad sa Turkey. Busa, nagpasiya si Elder Theodosius nga ibalhin ang komunidad sa mga monghe sa Monasteryo sa Tiasmyn ngadto sa Rusya. Angay nga hinumduman dinhi nga sa taliwala sa komunidad sa mga monghe adunay usa ka monghe nga ginganlan og Athanasius, usa ka tawo nga mapainubsanon kaayo nga ganahan kaayo magbuhat sa pinakalisod ug pinakabati nga mga buluhaton sa monasteryo. Kining si Athanasius mao diay ang igsoon ni Obispo Job, nga nahisgutan na dinhi, ug paryente sa gamhanang Prinsipe G. A. Potemkin. Ang tigulang nga si Teodosio ra ang nakahibalo niining tinago bahin sa mapainubuson nga si Athanasius ug naglaum nga kon ipadala siya sa St. Petersburg uban sa hangyo sa pagbalhin, ang iyang mga koneksyon sa pamilya makasiguro nga malampuson ang paningkamot. Sa panalangin ni Elder Theodosius, gipili ni Athanasius ang mongheng si Theophanes isip iyang kauban. Makalampos ang petisyon ni Theodosius; pinaagi sa sugo sa Emperatris, gitugotan si Elder Theodosius ug ang kadaghanan sa komunidad monghe nga mobalhin sa Rusya, diin giandam alang kanila ang Sofronius Hermitage. Sa sinugdan, nagpabilin usab si Theophanes sa maong monasteryo, apan sa dili madugay, sa sugo ni Metropolitan Gabriel, ang pipila sa mga monghe nga nilalin gikan sa Tyasmin—lakip na si Theophanes—giuli sa St Petersburg, sa Alexander Nevsky Lavra, aron ipahapsay ang kinabuhi sa mga monghe didto.

[1336] Yatsimirsky. Op. cit. p. 545; Pimen. Op. cit. p. 19; Subbotin. Op. cit. pp. 15, 18; Deskripsyon sa Putivl Nativity Monastery ni Sofronius (1846).

[1337] Zverinsky. Vol. 2, No. 868; Denisov. No. 565; Orthodox Russian Monasteries. p. 128. Ang Monasteryo ni San Cirilo sa Novoezersk gitukod niadtong 1507 sa Banal nga Cirilo sa Novoezersk († 1537), usa ka disipulo sa Banal nga Cornelius sa Komel. Ang monasteryo nailhan tungod sa kaigpit sa kinabuhi sa mga monghe; kanunay kini misunod sa komunal nga lagda; gamay ra ang mga yuta niini; wala kami makakita og dokumento nga nagpakita nga kini misalmot sa kalakalan o sa pagbinayloay og mga yuta.

Busa, imbis nga magpabilin ilawom sa paggiya sa tigulang nga si Teodosio, nakit-an ni Teofanes ang iyang kaugalingon sa kapital, sa usa ka hingpit nga lain nga kahimtang, nga siyempre, dili makatagbaw sa iyang mga hilig nga asketiko. Apan dinhi siya nailhan mismo ni Metropolitan Gabriel. Dili dugay nahimong tagdumala sa bodega sa monasteryo si Theophanes, kay gidala siya ni Metropolitan Gabriel sa iyang kaugalingong serbisyo isip usa ka tig-atiman sa selda. Sa dili madugay, nahimong kasaligan nga kumpidante ug sekretaryo si Theophanes sa Metropolitan; dali ra nasabtan sa Metropolitan nga matabangan siya ni Theophanes sa pagpahiuli sa tinuod nga monastikong pamaagi sa kinabuhi sulod sa mga monasteryo. Giila ni Arsobispo Gabriel, usa ka tawo nga yano ang kasingkasing ug mapainubuson, si Theophanes dili lang isip usa ka istriktong monghe, kondili usab tungod kay gikinahanglan niya ang iyang tambag, Kay si Theophanes, tungod sa iyang pakig-uban sa mga tigulang ug sa iyang panahon nga gigugol sa mga monasteryo, nakahimo dili lamang sa husto nga pagtimbang-timbang sa mga hinungdan sa pag-ubos sa kinabuhi sa mga monghe, apan usab sa pag-awhag og mga lakang aron kini matul-id. Busa, ang ngalan ni Theophanes nahimong suod nga nalambigit sa ngalan ni Obispo Gabriel sa pagpatuman sa mga reporma sa monastiko. Tungod sa tabang ni Theophanes, kini nga mga reporma gibase sa mga asetikong panan-aw sa tigulang nga si Paissius Velichkovsky ug gihimo sa mga monghe nga girekomenda ni Theophanes kang Gabriel. Sulod sa napulo ka tuig, nagsilbi si Theophanes isip tig-atiman sa selda sa metropolitan; sa tinuod, bisan pa man, dili lang siya usa ka tig-atiman sa selda, kondili siya ang pangunang katabang ug magtatambag. Sa tibuok niining panahona, nagpabilin siya nga usa ka yano nga monghe. Supak sa iyang kabubut-on, giordinar siya sa Metropolitan isip usa ka hieromonk (1785) ug, niadtong 1791, gitudlo siya nga abbot sa Monasteryo sa Modena (sa Diyosesis sa Novgorod) aron ibalik ang monasteryo, nga hapit na hingpit nga guba. Nagpaningkamot si Hieromonk Theophanes didto sulod sa duha ka tuig, ug niadtong 1793 gipadala siya sa abá sa Monasteryo sa Kirillo-Novoezersky.

Ang mga lumolupyo sa lungsod sa Belozersk kanunay nga nagreklamo sa Metropolitan nga sa karaang monasteryo, nga kaniadto bantog kaayo, wala na'y bisan gamay nga bakas sa tinuod nga kinabuhi sa monghe, ug ilang gihangyo siya nga mohimo og lakang aron maluwas ang monasteryo gikan sa hingpit nga pagkamalawas. Nakita ni Amahan Theophan ang monasteryo nga naa sa grabe ka malisud nga kahimtang: ang nag-inusarang klero didto mao ang usa ka huyang nga hieromonk nga, tungod sa katigulangon, dili na makahimo sa pagdumala sa mga banal nga serbisyo. Panagsa, moanha sa monasteryo ang usa ka pari gikan sa silingang parokya sa kabaryohan aron mag-alagad. Ang komunidad sa mga monghe naglangkob lang sa duha ka monghe ug walo ka nobis, nga nagpuyo sumala sa ilang gusto. Ang mga bilding sa monasteryo nahugno na gayud, kay wala'y nahimo sulod sa daghang dekada, ug tungod sa kakulang sa pondo, wala'y mabuhat aron maluwas ang simbahan ug uban pang mga bilding gikan sa pagkaguba.

Ang kapalaran sa Monasteryo sa Kirillo-Novoezersky mahimong ituring nga tipikal sa daghang hilit nga mga monasteryo – kini usa ka sangputanan sa mga lakang sa gobyerno nga gipatuman sa ika-18 nga siglo, sa dihang ang Board of Economy literal nga gipanguhaan ang mga monasteryo, nga nagbilin sa mga gusali sa monasteryo – kasagaran maayong mga estruktura nga bato – sa ilang kaugalingong kapalaran ug sa kadaut sa panahon, imbis nga gamiton kining mga estruktura alang sa bisan unsang praktikal nga katuyoan. Matag tuig, misulod ang ulan sa nagabutang atop ug nahulog ang niebe sa sulod. Ang mga monghe mibalhin gikan sa ilang hingpit nangaguba nga selda ngadto sa uban nga medyo mas maayo ang kahimtang, ug walay nag-atiman sa pagpreserba sa mga bilding sa monasteryo. Unya miabot ang sekularisasyon ug ang mga alokasyon sa estado niadtong 1764, apan ang pondo nga gihatag sa mga monasteryo hapit ra gayud igo aron mapakaon ang gamay nga gidaghanon sa mga monghe. Wala pa gyud kini mauswag hangtod sa sayong bahin sa ika-19 nga siglo, sama sa among nahisgutan na, ug nahimo nang posible ang pagtukod og bag-ong mga bilding. Nahibal-an gikan sa kasaysayan sa daghang mga monasteryo nga, sa unang katunga sa ika-19 nga siglo, ang tanang pondo sa monasteryo gigasto sa pagtukod. Si Archimandrite Pimen, nga atong nahisgutan na dinhi, naghisgot sa iyang *Memoirs* kung unsa kadugay nga panahon ang iyang gihatag sa mga butang sa pagtukod atol sa iyang pagdumala isip abbot. Pareho usab kini sa ubang mga monasteryo[1338] .

Napugos usab si Theophanes nga maghatag og daghang oras ug paningkamot sa gawasnong pagpaayo sa monasteryo, nga miresulta sa hingpit nga pagbag-o sa hitsura sa monasteryo atol sa iyang pagdumala isip abbot. Sa samang higayon, giusab usab niya ang sulod nga kinabuhi sa monasteryo. Gipaila niya ang komunal nga lagda, ug ang gidaghanon sa mga monghe sa monasteryo mitubo matag tuig. Malampuson kaayo si

[1338] Pimen. Op. cit., lain-laing mga lugar.

Teofanes isip espirituhanong amahan, nga naghatag og espirituhanong giya sa daghang mga nobis ug bag-ong gi-ordinar nga mga monghe. Sa dili pa dugay sa kamatayon ni Theophanes, sa dihang mibisita si Archimandrite Pimen—nga usa pa ka batan-ong nobis niadto—sa Monasteryo sa Kirillo-Novoezersky, iyang nasuta nga dagkong kausaban ang nahitabo didto: ang panagway sa gawas ug ang sulod nga kahimtang sa monasteryo dako kaayo ang pag-uswag; naghari ang kahusay ug ang espirituhanong pagpugong sa kaugalingon klarong mabati; nabawi pag-usab sa monasteryo ang paghigugma sa mga matinud-anon. Sulod sa kapin 30 ka tuig, nag-alagad ang tigulang nga si Theophanes niining monasteryo, diin iyang gitukod ang mga panan-aw sa Eskwelahan ni Paissios bahin sa kinabuhi sa mga monghe.

Ang espirituhanong impluwensya ni Amahan Theophan misakop sa mga silingang monasteryo nga iyang giatiman. Apil niini ang Goritsky Convent; si Elder Theophan naghatag og espirituhanong giya sa mga madre sa Goritsky ug pinalangga kaayo niya kini nga kombento. Sa katapusang tulo ka tuig sa iyang kinabuhi, si Amahan Theophan dili na mao ang abbot, apan nagpadayon siya sa paghatag og espirituhanong giya sa mga madre sa Goritsky Convent.

Niadtong Disyembre 3, 1832, namatay si Elder Theophan, human sa taas ug mabungaon nga kinabuhi. Ang iyang panulondon natabonan sa ulahi nga mga henerasyon sa mga personalidad sa mga Elders sa Optina, ug si Padre Theophan dili kaayo mailhi sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya. Apan katungdanan sa mananaliksik nga ipasiugda ang iyang papel sa kasaysayan sa monastisismo, kay siya usa sa mga personalidad nga dako kaayo ang nahimong kontribusyon sa pagkabanhaw sa kinabuhi sa mga monghe sa katapusan sa ika-18 nga siglo[1339] .

Ang personalidad ni Theophan nagsilbi aron makompleto ang paghulagway sa mga tigulang ug asetik nga sakop sa eskuylahan ni Paissius Velichkovsky. Bisan pa, ang mga espirituhanong sentro ug personalidad nga gihisgutan dili pa makatagbaw sa tibuok asetikong kalihukan niadtong panahona . Bisan pa sa gawas sa balangkas sa eskuylahan ni Paissius, ang kalihukan nagpakita sa dili moubos nga kusog ug wala kini milabay nga walay pagbilin og marka sa monastisismo.

8. San Tikhon sa Zadonsk

Kung atong tan-awon pag-ayo kini nga asetikong kalihukan, usa pa ka katingalahang personalidad ang motungha sa atubangan sa atong mga mata kauban sa katingalahang hulagway sa Banal nga Seraphim sa Sarov – si San Tikhon sa Zadonsk.

Kini nga mga santo, Tikhon ug Seraphim gihatagan og espesyal nga pagdayeg sa matinud-anong mga Ruso, dili tungod kay nagpuyo sila sa espiritu sa tinuod nga Kristiyanismo sa modernong panahon, kondili tungod kay ang ilang ehemplo sa askétismo ug pagkabalaan labi ka duol sa matinud-anong ideal sa usa ka katawhan nga naghatag bili sa pagpaubos, kasimple, kainit sa kasingkasing nga bukas sa kalibutan, ug sa sulodnong koneksyon niini nga kalibutan. Sa pagbasa sa kinabuhi sa ingon nga mga Rusong asketa sama sa Banal nga Seraphim ug San Tikhon, ug sa dili tuyo nga pagkompara kanila sa mga santo sa Simbahang Katolika, mahinumduman nato si San Francisco sa Asisi, nga ang ehemplo hapit kaayo sa Kristohanong ideal sa Rusong debosyon. Dili katingad-an nga ang pipila ka mga eskolar nagtandi kang San Francisco kang San Seraphim[1340] .

Si San Tikhon natawo niadtong 1724 sa pamilya sa usa ka pobre nga magbabasa sa salmo sa kabaryohan ug namatay ang iyang amahan sa sayo pa niyang pagkabata; ang tibuok pamilya nagpuyo sa gamayng kita sa iyang inahan, nga gi-empleyo sa mga mag-uuma sa gamayng bayad. Niadtong 1735, gidala ang batang lalaki sa Novgorod aron mosulod sa usa ka teolohikal nga eskwelahan, ug niadtong 1740, isip usa sa labing maayong gradwado sa eskwelahan, misulod siya sa lokal nga teolohikal nga seminaryo. Tungod sa iyang ehemplaryong pamatasan ug kaisog sa pagtuon, gitahasan siya nga magtudlo sa Griego sa ubos nga mga klase bisan wala pa siya makapasar sa iyang katapusang eksamin, ug pagkahuman sa eksamin nahimong lektor

---

[1339] Ang pangunang tinubdan sa biograpiya ni Theophan mao ang iyang *Notes*, nga bisan mubo ra ang gitas-on, hayag kaayo nga nagdala sa magbabasa ngadto sa kahimtang sa kinabuhi sa elder ug sa kinabuhi sa monghe sa kinatibuk-an niadtong panahona. Ang maong 'Notes' gilakip sa libro: Subbotin, N. Archimandrite Theophan, Abbot sa Kirillo-Novoezersky Monastery (1862). pp. 55–75. Tan-awa ang mga gipiling bahin niini sa akong libro (pp. 128–139). Tan-awa usab ang biograpiya ni Subbotin kang Theophan (pp. 1–54) ug ang iyang mga sulat nga naglangkob sa lain-laing mga instruksiyon sa asetikong kinabuhi (pp. 76–178). Gipatik usab ang mga sulat gikan kang Abadesa Theophania Gotovtseva ngadto kang Theophan: Abbess Theophania (1868). Ang mga salaysay ni Archimandrite Pimen bahin kang Theophan ug sa iyang monasteryo labi ka makapaikag. Pimen. Op. cit., pp. 33–37, 45–47.

[1340] Pananglitan, sa lawom kaayong makasabut nga mga buhat ni Lodyzhensky: *Superconsciousness* (1911) ug *The Invisible Light* (1912).

siya sa retorika. Ang iyang mga paryente, nga nagpuyo sa dakong kakabus, nangumbinsi kaniya nga modawat og puwesto isip pari sa baryo aron mapaayo ang kahimtang sa pamilya. Apan gisalikway ni Timofey Sokolovsky (nga ang sekular nga ngalan mao si Tikhon) kini nga hangyo. Sa ulahi, iyang gisaysay ang pipila ka mga hitabo nga nahitabo kaniya, nga iyang gihubad isip timaan gikan sa taas aron mopili og lain nga dalan.

Sa medyo ulahi nga edad sa iyang kinabuhi, sa dihang siya 34 anyos na, mipasa si Timofey sa mga panata sa pagka-monasto ubos sa ngalan nga Tikhon; nahitabo kini niadtong Abril 10, 1758. Pipila ka bulan pagkahuman, giordinar siya nga hieromonk ug gitudlo nga inspektor (prepekto) sa teolohikal nga seminaryo. Usa ka tuig pagkahuman (1759), nahimong archimandrite siya, abbot sa Monasteryo sa Zheltikov ug rektor sa teolohikal nga seminaryo sa Tver. Busa, misugod si Tikhon sa kasagarang agianan sa usa ka maalamon nga monghe; niining panahona gayud natukod na pag-ayo ang maalamon nga orden sa monghe isip usa ka lahi nga klase ug nakab-ot na ang lig-on nga porma. Apan, ang iyang pagpanudlo wala makatagbaw sa iyang sulod nga espirituhanong tinguha nga mosulod sa usa ka hilit nga monasteryo ug itugyan ang iyang kaugalingon sa usa ka kinabuhi sa pag-inusara; ang pangandoy alang sa mga asetikong paningkamot nagpadayon nga nagkakusog sulod kaniya.

Niadtong Mayo 13, 1761, gikonsagran si Tikhon nga obispo ug gitudlo nga obispo-bikaryo sa Diyosesis sa Novgorod. Apan sa sayo pa nga Pebrero 3, 1763, gisalig kang Obispo Tikhon ang independyenteng administrasyon sa Diyosesis sa Voronezh. Niadtong panahona, kini usa sa labing kabos nga diyosesis. Pinaagi sa paningkamot sa Board of Finance, ang mga monasteryo ug ang katungdanan sa obispo hingpit nga nawasak; pipila ra ka parokya ug grabe ka pobre. Dugang pa, ang diyosesis puy-anan sa daghang mga Old Believers, nga nakab-ot og mas dako nga kagawasan ilawom ni Catherine; daghan usab nga nominal nga Orthodox ang miapil sa skisma. Ang diyosesis, nga nahimutang sa utlanan sa nasud, puno sa mga samokon, samtang ang pamahiin ug dautang pamatasan laganap kaayo sa mga tawo. Giatubang ni Obispo Tikhon ang ingon ka dagko ug lisod nga mga buluhaton nga sa sinugdan nawad-an siya og kadasig ug nangayo sa Sinodo nga tugutan siya sa pagretiro, apan gisalikway kini nga hangyo.

Nagpabilin si Tikhon isip obispo sa diyosesis sulod sa kapin sa upat ka tuig ug tunga. Ang iyang unang kalibog dali ra nga nawala, ug sa dili madugay nakab-ot ni Obispo Tikhon ang daghang mga kalampusan. Ang mga klero sa parokya ubos ang lebel sa edukasyon ug moralidad, ug si Tikhon misugod sa trabaho uban sa dakong kadasig sa natad sa espirituhanong edukasyon. Gipahamtang niya ang hugot kaayong silot sa mga nakasala tungod sa ilang mga kalapasan. Naghimo siya og nagkalain-laing matang sa mga pagdasig ug pagpasabot para sa mga klero, nga nagpatin-aw sa mga pagtulon-an sa Simbahan; nagsulat siya bahin sa mga katungdanan sa mga pari, sa moral nga basihanan ug kahinungdanon sa opisina sa pagkapari, sa pastoral nga pag-atiman sa mga parokya, ug uban pang mga hilisgutan. Giduganan niya og daghang oras ug kusog ang teolohikal nga seminaryo ug ang duha ka teolohikal nga kolehiyo nga iyang gitukod. Samtang nagbisita sa mga parokya, naningkamot ang Iyang Grasya sa iyang mga sermon nga ipatin-aw sa mga tawo ang kahulugan sa Kristohanong kinabuhi, ug nagsulat usab siya og mga sermon para sa mga parokyano. Gikan sa kasaysayan sa Diyosesis sa Voronezh sa panahon sa episkopado ni Obispo Tikhon, nahibal-an nga ang santo wala gayud magpahulay, ug iyang gipahinungod ang tibuok niyang kaugalingon sa iyang mga katungdanan isip arkipastor. Ang 13 ka monasteryo sa diyosesis kanunay usab nga naa sa ilawom sa iyang maampingong pagbantay. Sunod niini, nagsulat siya og daghang mga pagdasig alang sa mga monghe ug duha ka espesipikong buhat: 'Mga Panudlo alang sa mga Monghe' ug 'Usa ka Pulong sa Pagdasig alang sa mga Nibaling gikan niining Walay Pulos nga Kalibutan ngadto kang Kristo'.

Uban sa partikular nga kadasig, gisukol ni Obispo Tikhon ang mga pamintasan nga nag-ugat sa katawhan, ug iyang gisaway kini sa iyang mga sermon. Ang sulod nga gahum sa iyang mga pulong nakapukaw sa mga kasingkasing sa mga tawo, ug nakapahimo siya sa pagtangtang sa daghang pagano nga mga kostumbre nga kaniadto laganap sa adlaw-adlaw nga kinabuhi.

Bisan pa sa ingon ana ka aktibo ug bug-at nga administratibong katungdanan, wala pasagad ni Obispo Tikhon ang iyang sulod, espirituhanong kinabuhi. Gigugol niya ang iyang mga gabii sa pag-ampo, pagsulat sa nagkalain-laing mga sinulat, o pagbasa sa mga Amahan sa Simbahan, labi na kang San Juan de la Cruz, nga iyang gipasidunggan pag-ayo. Apan ang iyang panglawas hapit na dili makasukol sa ingon ka lisod nga kinabuhi, ug kanunay siyang masakiton. Napugos ang obispo nga mopangayo og tabang sa Ikaduhang Hataas sa Simbahan (Synod) sa ikaduhang higayon, nga nangayo og pagretiro. Niining higayona, gitugotan sa Hataas sa Simbahan ang iyang hangyo, ug niadtong 1767 gipahawa si Obispo Tikhon sa iyang katungdanan.

Sa sinugdan, gigugol sa obispo ang iyang pagretiro sa Tolshevsky Monasteryo, apan napugos siya sa dili maayong klima nga mobalhin sa Zadonsky Monasteryo, nga nahimutang sa baybayon sa Suba sa Don sa maong Diyosesis sa Voronezh. Busa nagsugod ang katapusang yugto sa iyang kinabuhi, diin iyang gipahinungod ang tibuok kaugalingon sa sulodnong espirituhanon ug asketiko nga mga paningkamot. Sa gawas, ang kinabuhi sa santo yano ra, hapit pobre: nagpuyo siya sa usa ka gamay nga selda, natulog sa usa ka nipis nga banig nga dayami ilawom sa usa ka daan ug gisi-gisi nga balhibo sa karnero nga amerikana, nagsul-ob og yano nga monastikong bado nga hinimo sa magaspang nga tela, ug kanunay nagsul-ob og sapatos nga hinimo sa lubi sulod sa iyang selda. Ang tanan niyang kabtangan masulod sa usa ka daan nga panlakaw nga panit; ang mga libro nga gipanit lang ang nakadugang og lain-laing hitsura sa yano kaayo nga sulod sa iyang selda. Ang pagkaon sa obispo sobra ka yano ug gamay ra kaayo, nga ang iyang tig-atiman sa selda, si Chebotarev, kanunay naningkamot nga madani ang asketiko nga mokaon pa og gamay. Ang pag-ampo mao ang punoang pokus sa iyang kinabuhi; adlaw-adlaw siya motambong sa tanang banal nga serbisyo, ganahan siya mobasa samtang nagserbisyo ug mouyog uban sa mga monghe sa koro. Sa unang mga tuig, gisaulog ni Obispo Tikhon ang Banal nga Liturhiya samtang nagsul-ob sa iyang obispo nga kasuotan, apan sa ulahi, tungod sa pagpaubos, misugod siya sa pag-apil sa mga serbisyo nga nagsul-ob lang sa iyang yano nga kasakote; sa paniudto sa refektoryo lang siya usahay mosul-ob og manto o epitrachelion. Sa taliwala sa mga serbisyo, iyang gipahinungod ang iyang kaugalingon sa pagbasa sa Balaang Kasulatan; sa panihapon, ang tig-atiman sa iyang selda, subay sa lagda sa monasteryo, mopamabasa kaniya gikan sa Kasulatan. Si San Tikhon hapit kanunay nga walay tulog sa gabii, nag-ampo.

Gisultihan niya ang tig-atiman sa iyang selda nga nakigbisog siya batok sa nagkalain-laing mga tukso. Labi siyang gilutos sa hunahuna kung husto ba gyud sa sulod niya nga biyaan ang mga katungdanan nga gihatag sa iyang pagka-obispo, ug undangan ang pag-alagad sa mga Kristohanon, aron itutok na lang ang iyang kaugalingon sa kaluwasan sa iyang kaugalingong kalag. Ang iyang sulodnong kagubot mitubo kaayo nga nagpasiya si Tikhon nga mosulat kang Metropolitan Gabriel sa St Petersburg, diin kaniadto siya nag-alagad isip vicar, ug mangayo kaniya og posisyon. Apan sa gabii sa wala pa niya ipadala ang sulat, ang obispo nakasinati og damgo nga nakapahimo kaniya nga punzon ang sulat. Sa samang panahon, nahitabo ang laing insidente nga nagpalig-on sa iyang determinasyon nga magpabilin sa monasteryo hangtod sa kahangturan. Usa ka adlaw, si Santo Tikhon naglingkod sa ganghaan sa iyang selda, nalunod sa hunahuna, nga iyang gihulagway sa ulahi nga mga tukso sa pagpahitas-on sa kaugalingon. Kalit lang, usa ka balaan nga buang nga nagpuyo sa monasteryo, nga ang apelyido Kamenev, midagan padulong kaniya ug gisumbag ang obispo sa aping, nga miingon kaniya: 'Ayaw pagpasigarbo.' Niining sumbag, nakita ni Tikhon nga usa ka pagsaway sa iyang sulod nga kahuyang. Walay lain nga misulti sa ilang sulod nga mga pag-antos, sa mga tukso sa unod ug espiritu, o sa sulod nga kawalay gana ug kawad-on sa paglaum nga ingon ka hayag sama ni San Tikhon. Aron kapoyon ang iyang kaugalingon sa pisikal, nagtrabaho siya sa tanaman ug nagputol og kahoy.

Ang iyang mga kaubanan sa panahon naghisgot pag-ayo sa iyang pagka-mapainubuson, sa iyang Kristohanong gugma sa mga tawo, ug sa iyang espirituhanong panabot. Hinay-hinay, nakakaplag og kalinaw ang sulodnong kinabuhi sa santo; mas nagpahilayo siya sa aktibong kinabuhi sa publiko ug nagpuyo halos sama sa usa ka monghudu; ang iyang mga panahon sa pagpuasa nagpadayon nga mas taas, ug mas daghan pa niyang oras ang gihatag sa pag-ampo. Sa miaging tulo ka tuig, wala na siya mogawas sa iyang selda.

Gidala siya sa selda pinaagi sa usa ka panan-aw nga iyang nakita sa iyang pagkatulog. Sa usa ka malinawong damgo, nakita niya ang usa ka salo-salo sa usa ka parang sa atubangan sa mga transparent nga kristal nga palasyo; nangandoy siya nga moadto sa maong parang, apan usa ka pwersa ang mipugong kaniya, ug unya nakadungog siya og tingog: 'Pagkahuman sa tulo ka tuig makasulod ka, apan sa pagkakaron, magpaningkamot ka.' Sa iyang selda, nakig-istorya ra siya sa iyang tig-atiman nga si , ug bisan pa gani, talagsa ra kaayo. Sama kang San Seraphim, nakita niya ang Labing Balaang Birhen Maria uban sa duha ka apostoles. Sa usa ka higayon, nakadawat siya og laing sampal – sa usa ka damgo: usa ka pari nagbitbit og bata gikan sa halaran sa iyang mga bukton, nga giputos sa sudlanan. Gihagkò ni Tikhon ang bata sa tuo nga aping, diin mibalik ang bata ug gipukpok siya sa wala nga aping. Sa pagmata sa santo, iyang nasuta nga naparalisa ang iyang wala nga aping ug wala nga bitiis; nahitabo kini usa ka tuig sa wala pa ang iyang kamatayon. Sa iyang katapusang mga adlaw, nahuyang kaayo ang iyang tingog; ang iyang tig-atiman sa selda ra ang nakasabot sa iyang gisulti. Usa ka adlaw, gisultihan ni Tikhon ang iyang tig-atiman sa selda nga tulo na lang ka adlaw ang nahibilin sa iyang kinabuhi, ug sa katapusan niining panahona, namatay gyud siya ug miadto sa Ginoo; nahitabo kini sa sayong buntag sa 13 Agosto 1783.

Ang pagdayeg kang Tikhon sa mga tawo nagsugod dili madugay pagkahuman sa iyang kamatayon, labi na kay matag tuig, nagkadaghan ang mga report sa milagrosong pagka-ayo sa iyang lubnganan sa simbahan sa monasteryo. Sa wala pa ang iyang kanonisasyon, nga nahitabo niadtong 1863, hangtod sa 100 ka pagka-ayo ang opisyal nga narekord didto. Sa sayong bahin pa sa 1845, nadiskubre nga dili malata ang bangkay sa santo, apan wala maghatag og pagtugot si Emperador Nicholas I alang sa kanonisasyon ni San Tikhon. Sa panahon na lang ni Alexander II, niadtong 13 Agosto 1863, solemne nga gibuksan ang iyang mga relikya ug gikan niadto gikanonisa si San Tikhon.

Sa iyang panahon sa Monasteryo sa Zadonsk, misulat si San Tikhon sa Zadonsk og daghang mga buhat, nga kadaghanan gitutok sa mga pangutana sa moral nga teolohiya. Apil niini ang iyang pangunang buhat, *On True Christianity* (1770–1771), ingon man usab ang *Mga Sulat ngadto sa mga Higala* ug *Mga Sulat sa Monasteryo* (ang duha ka koleksyon gikan sa 1772–1775); kini naglangkob sa nagkalain-laing matang sa giya ug pagtudlo, nga gisulat sa porma sa mga tubag sa mga pangutana nga gihatag kaniya o sa mga sulat nga iyang nadawat. Sa iyang katapusang mga tuig (1777–1779), ang santo nagtrabaho sa libro nga *Ang Espirituhanong Bahandi, Gikuha gikan sa Kalibutan*, usa ka koleksyon sa mubo nga mga pamalandong (157 tanan), nga nagasaysay sa daghang mga mistikal nga kasinatian sa santo. Ang *Espirituhanong Bahandi* hingpit nga nagpakita sa espirituhanong kinaiya sa awtor niini – usa ka asketiko ug usa ka mistiko. Ang mga pamalandong sa santo bahin sa natural nga mga panghitabo ug sa ilang kahulugan, nga apil dinhi, maanyag usab kaayo. Ang mga buhat ni San Tikhon gipatik pag-usab sa daghang higayon ug usa kini sa labing daghang gibasang mga libro sa mga matinud-anon. Ang buhat ni San Tikhon nga *On True Christianity* lagmit nga naimpluwensyahan sa traktado ni Arndt nga pareho usab ang titulo, nga gihatagan sa santo og dakong pagtamod[1341] .

9. Napiling mga pananglitan sa ascesis

Aron makahatag og mas kompleto nga hulagway sa ascesis sa ika-18 ug ika-19 nga siglo sa kinatibuk-ang mga balangkas, kinahanglan usab natong hisgutan ang pipila ka ubang mga personalidad.

Sa han-ay sa simbahan sa ika-18 nga siglo, si Obispo Joasaph Gorlenko (1705–1754) labi nga mitindog tungod sa iyang sulod nga pagkamakabalaan. Sama ni San Tikhon, siya ang hulagway sa pagkamapainubsanon, kainit sa kasingkasing, ug Kristohanong gugma. Ingon nga Obispo sa Belgorod (1748–1754), nakab-ot ni Joasaph ang lalom nga paghigugma sa mga tawo ug sa mga klero – usa ka talagsaong panghitabo sa ika-18 nga siglo, diin kasagaran adunay dakong kal-ang nga nagbulag sa mga obispo gikan sa mga klero. Sa tanang butang sa administrasyon sa diyosesis, gipakita ni Obispo Joasaph ang lawom nga pagsabot sa kalisod sa mga pobre nga pari sa kabaryohan ug gibuhat niya ang tanan aron mapagaan ang pinansyal nga kalisod sa mga klero. Sa iyang pribadong kinabuhi, si Joasaph usa ka hugot kaayo nga asketiko. Lagmit nga ang hugot nga pag-ayuno maoy hinungdan sa iyang sayo nga kamatayon. Pagkahuman sa kamatayon ni Joasaph, ang lokal nga mga matinud-anon misugod sa pagdayeg kaniya, ug kanunay nga nahitabo ang pag-ayo sa mga masakiton sa iyang lubnganan. Sa pag-abli sa iyang lubnganan, nadiskobrehan nga ang iyang mga relikya dili malata, ug niadtong Setyembre 4, 1911 gikanonisa siya sa Simbahang Ruso isip usa ka balaan [1342] . Si San Joasaph ug si San Tikhon sa Zadonsk nagpakita sa suod nga panag-uban tali sa mga obispo ug sa mga matinud-anon, ug kini nahitabo sa panahon nga ang pagkabulag sa hierarkiya sa

---

[1341] Popov, A. St Tikhon of Zadonsk and His Moral Teachings (1916); Lebedev, A. St Tikhon of Zadonsk and His Life, Writings and Canonisation (2nd ed., 1890, gisulat sa popular nga estilo). Ang 'Mga Nota' sa tig-atiman sa selda nga si V. P. Chebotarev gipatik sa: Tikhon. Mga Buhat (1899). 5. pp. 1–18. Ang unang biograpiya sa santo, nga gibase sa pipila ka mga salaysay sa iyang mga kaubanan sa panahon, gisulat pa kaniadtong 1796 sa umaabot nga Metropolitan Evgeny Bolkhovitinov: Usa ka Deskripsyon sa Kinabuhi ni Tikhon sa Voronezh (St Petersburg, 1796); ug usab: Usa ka Paghulagway sa Kinabuhi ug mga Buhat sa Iyang Eminensiya Tikhon, Obispo sa Voronezh (Moscow, 1837). Pagkahuman sa iyang kanonisasyon, daghang bag-ong mga buhat mahitungod kang Tikhon ang mitumaw, kadaghanan niini gituyo para sa kadaghanang publiko; kini, sama sa Menaion ni San Demetrius sa Rostov, nahimong laganap kaayo. Ang kadaghan sa mga ikon sa santo ikatandi lamang sa mga ikon ni San Sergio sa Radonezh ug ni San Serafim sa Sarov. Ang unang edisyon sa iyang mga buhat (1836) dili kompleto. Usa ka kompleto nga edisyon gipatik niadtong 1889–1895 sa lima ka bolyum; ang duha ka bolyum nga edisyon sa *The Works of St Tikhon of Zadonsk* (St Petersburg, 1910) dili hingpit. Tan-awa ang bibliyograpiya sa: RBS (1912), p. 589. Tan-awa usab: Arseniew, N. v., *Die Grundzüge des russischen Frömmigkeitslebens*, sa: *Russische Blätter*. 1929. 2; idem, sa: *Der christliche Osten*. pp. 191–193; *Die Urgestalt der Brüder Karamasov*. Komento ni Prof. Komarovich, sa: Dostoevsky, F. M. *Werke*. 1929. Piper edition. p. 60.

[1342] Grechev, B. 'Saint Joasaph', sa: BV. 1911. 2–3. Zhevakhov, H. 'Saint Joasaph Gorlenko, Obispo sa Belgorod ug Oboyan (1705–1754). Mga Materyal para sa usa ka Biograpiya'. 3 ka bolyum. (1909–1911).

simbahan gikan sa mga karnero nagkadako ang pagka-klaro – usa ka panghitabo nga laganap kaayo atol sa Panahon sa Synodal ug dako kaayo'g kadaut sa relihiyosong kinabuhi sa mga tawo.

Usa pa ka talagsaong personalidad sa han-ay sa simbahan mao si Obispo Ignatius Bryanchaninov (1807–1867), nga nakadawat og dakong pagrespeto sa komunidad sa mga monghe tungod sa iyang asetikong estilo sa kinabuhi, sa iyang koneksyon sa tradisyon sa mga tigulang, ug sa iyang mga sinulat. Ang espirituhanong pag-uswag ni Ignatius dili ikonsiderar nga tipikal alang sa mga obispo sa ika-19 nga siglo. Si Dmitry Alexandrovich Bryanchaninov anak sa usa ka tag-iya sa yuta gikan sa Vologda Governorate. 'Ang akong pagkabata napuno sa kasubo,' miangkon ni Bryanchaninov sa ulahi, ug kini nagtumong sa bahin sa iyang panagbangi sa iyang amahan, nga gusto nga pilion sa iyang anak ang usa ka karera nga angay sa iyang maharlikang pagkatawo. Apan ang batan-ong si Dmitry nangandoy og usa ka selda sa monghe. Mapainubsanon siyang misugot sa kabubut-on sa iyang amahan ug mibyahe paingon sa St Petersburg aron magbansay isip usa ka opisyal sa Military Engineering School.

Sa kinatibuk-an sa iyang kinabuhi, ang iyang pag-enrol sa Eskwelahan sa Inhinyeriya napamatud-an nga dako kaayo ang kahinungdanon, kay didto, tungod sa iyang mga abilidad, nadani ang atensyon ni Grand Duke Nikolai Pavlovich, nga usa ka partikular nga patron sa Eskwelahan sa Inhinyeriya Militar; ug sa dihang, niadtong 1825, Sa dihang misaka si Nicholas sa trono sa imperyo sa Rusya, wala niya kalimti ang masigasig nga militar nga inhinyero nga si Bryanchaninov. Apan ang iyang pagtuon wala maghatag ug sulod nga kalipay kang Bryanchaninov: 'Usa ka makalilisang nga kawad-on ang natawo ug mitubo na sa sulod sa akong kalag; mitumaw ang usa ka kagutom, usa ka dili mapugngan nga pangandoy alang sa Dios. Nagsugod ko sa paghinulsol sa akong kaugalingong kapabayaan, sa paghinulsol sa pagpasagad nga akong gibuhat sa akong pagtuo, sa paghinulsol sa matam-is nga kahilom nga nawala nako, sa paghinulsol sa kawad-on nga akong nakuha—nga bug-at kaayo sa akong gibati, nakapahadlok kanako, ug napuno ko sa pagbati nga ulila ug pagkawalay kinabuhi. Ug tinuod gayud – kini mao ang kasakit sa kalag nga nawala gikan sa iyang tinuod nga kinabuhi, gikan sa Dios. Nahinumdom ko: naglakaw sa kadalanan sa St Petersburg samtang nagsul-ob sa akong uniporme sa kadete, nga nag-agos ang mga luha gikan sa akong mga mata… Sa matinud-anong pagpamalandong, gikuha nako ang akong uniporme sa kadete ug gisul-ob ang uniporme sa usa ka opisyal. Nagbasol ko sa pagbiya sa uniporme sa kadete: sa uniporme, sa pagsulod sa balay sa Dios, makasagol ka sa kadaghanan sa mga sundalo, sa kadaghanan sa mga ordinaryong tawo, ug makasimba ug makahilak kutob sa imong kasingkasing'[1343] . Mao kini ang iyang paghulagway sa kahimtang sa iyang hunahuna sa ulahi. Apan si Dmitry ug pipila sa iyang mga higala nakahibalo unsaon pagpangita og oras, taliwala sa klase ug ehersisyo, aron matubag ang ilang sulod nga espirituhanong panginahanglan. Usa ka gamay nga grupo sa mga kadeteng relihiyoso ang mitigom palibot ni Dmitry ug sa iyang higala nga si Mikhail Chikhachev; sa mga gabii, human sa mga lektura ug serbisyo, magtigom sila dili lang aron hisgutan ang mga butang sa relihiyon kondili aron usab mag-ampo[1344] . Sa sayong bahin sa 1827, gikomisyon si Bryanchaninov isip usa ka opisyal; apan, sa pagkahuman niadtong tuiga, grabe siyang nagkasakit ug sa katapusan nakapasa siya og hangyo sa pag-undang sa serbisyo, nga gidawat, ug siya gipahawa sa serbisyo. Karon matuman na niya ang iyang tinguha – ang pagsulod sa usa ka monasteryo.

Sa sinugdan, miadto siya sa Monasteryo sa Alexander-Svir, diin nagpuyo niadtong panahona si Elder Leonid, aron makigkita kaniya. Natapos ni Bryanchaninov ang iyang novisiyato sa Monasteryo sa Kirillo-Novoezersky ubos sa paggiya ni Elder Theophan Sokolov – nagpabilin si Dmitry sa iyang serbisyo sulod sa hapit tulo ka tuig. Dayon, nagpuyo siya og pipila ka panahon sa Ploshchanskaya Hermitage, diin siya mibalhin paingon sa Optina aron makigkita pag-usab kang Elder Leonid, ug sa katapusan misulod sa Glushitsky Monastery duol sa Vologda. Dinhi, niadtong 1831, siya gitonsura nga monghe ug gihatagan sa ngalan nga Ignatius.

Paglabay sa mubo nga panahon, karon nga usa na ka hieromonk, gitudlo si Ignatius nga abbot sa gamay apan karaan nga Pelshensk Monasteryo. Dinhi, sa kahiladman sa siksik nga kalasangan sa Vologda, nakapahinungod si Ignatius sa usa ka asetikong kinabuhi nga layo sa kalibutan, ug daw natuman na sa katapusan ang iyang mga damgo sa pagkabatan-on. Apan sa maong higayon, atol sa usa sa iyang pagbisita sa Engineering College, nahinumduman siya ni Emperador Nicholas ug nasayran gikan sa punoan nga mibitiw na si Bryanchaninov sa iyang katungdanan ug nagpanumpa pa gani isip monghe. Nangutana ang Tsar sa

[1343] Tan-awa ang akong libro (p. 169). Ang iyang mga sulat sa: BV. 1913. 1–2; Readings. 1875. 2.

[1344] Tan-awa: Leskov, N. Engineers Without Greed. Complete Works, vol. 2 (1903); sa Aleman: Leskow, N. Die Rechtschaffenen, in: Corona, vol. 3, nos. 3–4.

Metropolitan sa St Petersburg kung asa na si Bryanchaninov, ug gisultihan siya nga siya ang nagdumala sa usa ka gamay nga monasteryo. Pinaagi sa sugo sa Tsar nga si , gipadala si Ignatius sa St Petersburg. Didto, ang 26-anyos nga hieromonk 'gipromote' sa ranggo nga archimandrite, ug gisugo sa Tsar nga siya itudlo nga abbot sa usa ka monasteryo nga nahimutang dili layo sa kapital.

Kini mao ang Sergievskaya Hermitage, nga naa sa kahimtang sa pagkaluya. Gipahiuli kini sa gasto sa Tsar, ug gidumala kini ni Padre Ignatius sulod sa 24 ka tuig; salamat sa mga asetikong panan-aw ug kaisog sa batan-ong abbot, nabanhaw pag-usab sa monasteryo ang tinuod nga kinabuhi sa mga monghe. Usa ka higayon miingon ang Emperador kaniya: 'Ganahan ko nimo, sama sa kaniadto! Utang nimo kanako ang pagpadako nga akong gihatag kanimo ug ang akong gugma kanimo… Gihatagan tika sa Sergievskaya Hermitage; gusto nako nga magpuyo ka didto ug himuon nimo kini nga usa ka monasteryo nga, sa panan-aw sa kapital, magsilbi nga modelo alang sa ubang mga monasteryo.' Apan bisan pa nga wala niini nga tinguha gikan sa Tsar, ang pagka-abad ni Ignatius siguradong makapahimulos sa monasteryo, kay ang iyang panan-aw sa kinabuhi sa monghe naporma dili lang sa iyang personal nga kasinatian, apan labi na sa impluwensya sa mga tigulang nga sila Leonid ug Theophanes, diin nakuha niya ang husto nga pagsabot sa mga basihanan sa kinabuhi sa monghe ug ang pagtuo sa mga bentaha sa komunal nga pagdumala.

Labaw pa, alang kang Ignatius mismo, ang mga katuigan nga iyang gigugol sa kamingawan dako kaayo og kahulugan: kini usa ka panahon sa iyang espirituhanong pagtubo, sa iyang pag-uswag isip monghe, istriktong asketiko ug tawo sa debosyon; usa usab kini ka panahon sa lawom nga pagtuon sa mga buhat sa mga Amahan sa Simbahan, nga nahimong basihan sa iyang ulahing buhat nga *Ascetic Experiences*, nga giila kaayo sa mga sirkulo sa mga monghe.

Niadtong 1857, gikonsagra si Arkimandrita Ignatius isip obispo ug gitudlo sa Sede sa Stavropol (nga kaniadto nailhan nga Sede sa Caucasus). Niadtong 1861, mibitiw siya sa sede ug mibalhin sa Monasteryo sa Nikolo-Babaevsky (sa Diyosesis sa Kostroma). Hangtud sa iyang kamatayon (30 Abril 1867), nagpuyo siya dinhi, nga nagpalayo sa kalibutan, nagtrabaho sa iyang mga sinulat; gikan dinhi, nagpadayon siya sa daghang sulat-sulatan uban sa daghang mga magtutuo, nga kanunay nangayo sa iyang tambag bahin sa ilang monastikong o sekular nga kinabuhi. Ang iyang labing hinungdanong mga buhat mao ang *Ascetic Experiences*, *An Ascetic Sermon*, *An Offering to Contemporary Monasticism* (mga lagda sa gawasnong pamatasan ug mga giya mahitungod sa sulodnong kinabuhi sa mga monghe), *On the Jesus Prayer. Usa ka Pakighinabi tali sa usa ka Tigulang ug usa ka Disipulo', 'Mahitungod sa Pag-antos sa mga Kasubo' ug uban pa.[1345]

Ang iyang mga sinulat nagpakita nga si Ignatius usa ka parehas nga asketiko ug mistiko. Apil siya sa mga representante sa Kristohanong Sidlakan nga nagtan-aw sa katapusang tumong sa ascesis dili lang ingon sa kaluwasan sa kalag, kondili ingon sa pagkadiyosnon. Si Arkhimandrita Pimen, nga kanunay natong gihisgutan ug personal nga nakaila kang Obispo Ignatius, nagsulat nga si Ignatius dako kaayo ang kakulang sa kasiyahan sa monastisismo sa iyang panahon ug gipakita niya ang mga karaang monghe isip ehemplo; napreserbar nila ang ilang orihinal nga pagkabalaan tungod lang kay mibulag sila sa kayawan sa kalibutan[1346] . Si Obispo Ignatius nabalaka kaayo sa mabangis nga pag-atake sa monastisismo nga naghulma sa sayong bahin sa dekada 1960; kini nga mga pag-atake mapatin-aw dili lang sa negatibong mga panghitabo nga nasinati sa kinabuhi sa mga monghe, kondili usab sa anti-Kristohanong pagbati sa mga liberal nga sirkulo sa katilingban. Sa panan-aw ni Ignatius, dili kini yano nga kritisismo sa monastisismo, kondili usa ka paningkamot, pinaagi sa bisan unsang paagi nga gikinahanglan, aron isilot ang kinabuhi sa mga monghe—nga ang pipila ka bahin niini nahitabo gawas sa mga bungbong sa monasteryo—sa nagkalain-laing matang sa tukso. Busa, nagtuo si Ignatius nga labing maayo nga molayo pag-ayo ang mga monghe sa kalibutan kutob sa

[1345] Pimen. Op. cit., pp. 22–24, 68–70, 101–111, 404–407. Biyograpiya ni Ignatius sa: Mga Buhat. Bol. 1 (1885). pp. 1–80; ang unang edisyon sa iyang mga buhat, sa 4 ka bolyum, gipatik niadtong 1867–1868; ang ikaduhang edisyon, sa 5 ka bolyum, niadtong 1885–1886; Mga sulat, sa: Readings. 1875. 1; BV. 1913. 1–2 (Blg. 3 – mga sulat gikan kang Metropolitan Filaret Amfiteatrov ngadto kang Ignatius); ang iyang polemika kang A. I. Herzen, sa: BV. 1913. 2. Mahitungod kang Ignatius: Ignatius, Hieromonk. Sa Pagpangita sa Buhing Dios, sa: Tingog sa Simbahan. 1913. 1–2; usa ka dakong buhat: Sokolov, L. Ignatius Bryanchaninov. Ang Iyang Kinabuhi, Pagkatawo ug Moral-Asketiko nga mga Panlantaw. 2 ka tomo. (1915) – sa kasubo, dili kini magamit kanato. 'Mga Kasinatian sa Asketisismo', sa bol. 1, 2nd ed.; 'Asketiko nga Sermo', sa bol. 4; 'Usa ka Tributo sa Monastisismo', sa bol. 5. Tan-awa ang akong libro (p. 168), diin gipatik pag-usab ang pipila sa iyang mga sulat.

[1346] Pimen. Op. cit., p. 407.

mahimo: una, aron mapreserbar ang moral nga pagkabalaan, ug ikaduha, aron malikayan ang hinungdan sa ingon nga mga kritisismo[1347] .

Ang espirituhanong kinaiya ni Obispo Ignatius Bryanchaninov tipikal sa mga obispo sa Rusya sa panahon sa Synodal nga nakakuha og espirituhanong kusog gikan sa tradisyon sa pagka-asketiko sa Simbahang Sidlakan ug nagpadayon sa pakig-uban sa himsog nga bahin sa monastisismo sa Rusya. Dili lang sila mismo mga ehemplo sa Kristohanong praktis sa ascesis, apan nakatampo usab sila sa pagkabanhaw sa monastisismo. Pinaagi sa ilang mga paningkamot ug sinulat, gitabangan nila nga masiguro nga ang tagsa-tagsa ka monghe ug bisan ang tibuok monasteryo misugod sa husto nga nga agianan sa ascesis, ug nga daghang kakulangan ang nawala sa kinabuhi sa mga monghe. Ang tinguha nga mabuhi sa espiritu sa Kristohanong asetikismo wala gyud maluya sulod sa mga sirkulo sa monastiko, ug makahisgot kita og daghang mga pananglitan sa tinuod nga asetikismo, diin ang mga monghe—bisan sa ilang kaugalingong kabubut-on o ubos sa impluwensya sa mga asetikong tigulang sama ni San Tikhon sa Zadonsk, Obispo Ambrose sa Ornatsk, Obispo Theophanes ang Recluse, Nagsangka sa espirituhanong pakigbisog si Obispo Ignatius Bryanchaninov ug uban pa, nga naglakaw sa dalan sa pagsalikway sa kalibutan.

Ang buhat ni Archimandrite Nicodemus nga *Biographies of Russian Ascetics of the 18th and 19th Centuries*[1348] nagasaysay sa mga sugilanon sa daghang mga asketa nga gikan sa mga obispo, monghe, ug mga layko nga Ruso. Wala kita'y igong kasaligan nga materyal bahin sa matag-usa kanila aron mapamatud-an ang pagkasakto sa impormasyon nga gipakita dinhi. Mahitungod sa daghang takus nga mga asketiko, dili tukma ug kasagaran supak-supak nga mga salaysay ug mga memoir ra ang nakaabot kanato, o sa tinuod, mga ulat lang nga dili magtugot kanato sa paghimo og husto nga impresyon bahin kanila. Busa, sa among kinatibuk-ang pagtan-aw, napugos kami sa paglimitar lamang sa among paghisgot sa labing nailhan nga mga asketa, samtang sa laing bahin, sa pipila ka mga kaso—kung diin kulang ang detalyadong biograpikal nga impormasyon—kinahanglan namo nga kontenton na lang sa usa ka mubo nga paghisgot sa ilang mga ngalan.

Ang ngalan ni Georgy Mashurin adunay talagsaong dungog; siya usa ka asketiko ug eremita nga, tungod sa Kristohanong pagpaubos ug pagbati sa iyang dili angayng pagkaangay sa paggunit sa 'anghelikong ranggo' sa usa ka monghe, nagpabilin nga bag-uhan sa tibuok niyang kinabuhi. Si Mashurin (1789–1836) usa ka maharlika ug opisyal sa usa ka husar nga rehimento. Niining basahon, among nahisgutan sa daghang higayon nga sa ika-18 ug ika-19 nga siglo daghan ang mipuli sa ilang nindot nga uniporme sa opisyal sa kasundalohan og bisti sa monghe, ug nga ang mga tawo nga unta makab-ot og hayag nga karera mas gipili nga mahimong mga sundalo ni Kristo; si Mashurin usa sa ingon nga mandirigma. Niadtong 1818, mibiya siya sa kasundalohan ug misulod sa Monasteryo sa Zadonsky isip usa ka baguhan, mao gihapon kana nga monasteryo diin kaniadto nagpuyo si San Tikhon isip monghe. Usa ka tuig pagkahuman, gisirad-an niya ang iyang kaugalingon sa usa ka gamay nga selda, nga ginainitan lamang sa tingtugnaw, atol sa labi ka grabeng katugnaw. Sa ilawom sa iyang selda, naghukay si George og lungag nga sama sa langob; sa adlaw, mag-ampo siya nga nagluhod niini nga langob, samtang sa gabii iyang gigahin ang panahon sa pagbasa sa Balaang Kasulatan o mga sinulat sa pagka-asketiko, ug dili siya mokaon matag-adlaw. Nagpadayon kini nga asetikong paningkamot sulod sa lima ka tuig, pagkahuman mibiya siya sa iyang langob ug mibalik sa iyang selda. Si George gipasidunggan kaayo sa mga tawo; daghan ang miadto kaniya alang sa tambag sama sa pag-adto nila sa usa ka tigulang. Apan halos dili gyud niya dawaton ang mga bisita sa iyang selda. Nakigsulat siya sa daghang mga magtutuo, nga nagtanyag kanila og tambag bahin sa kinabuhi sa kalibutan. Kining mga sulat gipatik na sa lima ka edisyon niadtong 1870; gibasa kini sa halapad nga paagi sama sa mga sulat sa tigulang Ambrose sa Optina o ni Obispo Theophan Govorov, labi na sa mga layko. Si Georgy Mashurin usa ka talagsaong ehemplo sa usa ka asketa nga, bisan dili pormal nga monghe, nagkinabuhi nga mas monastiko pa kaysa sa kadaghanan nga naghimo sa monastikong panata. Ang iyang kinabuhi sa pag-inusara milungtad og 17 ka tuig[1349] .

[1347] *Mga Kasinatian sa Asetisismo*, sa: Mga Tinipong Buhat, Bol. 1 (1867), p. 532, ug *Ang Basahon sa mga Amahan* (1903), p. 184.

[1348] Ang buhat ni Nicodemus gisumpay sa mga salaysay sa monghe nga si Parthenius mahitungod sa iyang pagbiyahe ngadto sa mga balaang dapit sa Rusya (tan-awa ang bibliyograpiya); kini naglarawan sa daghang mga pagpadayag sa tinuod nga asetikismo sa mga monasteryo ug sa sekular nga kalibutan. Ang maong buhat usab naglakip sa iyang salaysay sa kinabuhi sa mga monghe sa Bukid Athos, sa Moldavia ug sa Jerusalem.

[1349] Poselianin. Russian Ascetics (1910); Mga Sulat ni Mashurin (2 ka bolyum), nga gipatik pag-usab sa daghang higayon (ika-5 nga edisyon 1870).

Si Teofan sa Solovetsky (1739[?]–1819) usa ka istriktong asketa, eremita ug nagpuyo sa disyerto. Lagmit nga lumad siya sa Habagatang Rusya; una siyang miabot sa Kiev-Pechersk Lavra ug nagpraktis og ascesis didto ubos sa giya sa tigulang nga si Dositheus († 1788), unya mibiyahe siya sa usa ka peregrinasyon, una sa Nyamets Monastery ngadto sa tigulang nga si Paissius Velichkovsky, ug gikan didto naglakaw paingon sa Solovetsky Monastery (1778). Dinhi, nagpuyo siya og daghang katuigan sa usa ka payag sa lasang, nga walay bisan unsang kontak sa mga tawo, bisan pa sa mga monghe sa Monasteryo sa Solovetsky. Aduna'y usa ka makapaikag kaayo nga sinulat-kamot nga sugilanon nga gipahinungod kaniya; kini nagasaysay sa pakigbisog ni Theophanes batok sa usa ka demonyo nga kanunay mibisita sa payag sa eremita ug naningkamot nga pugson siya sa pagbiya sa iyang kinabuhi nga nag-inusara. Ang ingon nga mga sugilanon sa demolohiya talagsaon kaayo sa Rusyano nga hagiograpiya ug sa mga kasaysayan sa kinabuhi sa mga asetik. Namatay si Theophanes niadtong 26 sa Hulyo 1819 sa edad nga 120; sumala sa naratibo, hingpit na siyang napaluya tungod sa katigulangon ug gigugol niya ang katapusang mga adlaw sa iyang kinabuhi sa ospital sa Monasteryo sa Solovetsky[1350] . Usa pa ka hugot nga asketiko sa Monasteryo sa Solovetsky mao ang kauban ni Theophanes sa panahon, ang skema-monghe Gerasim (1740–1848). Sa sinugdan, nangita siya og dalangpan sa kakahoyan sa Roslavl ubos sa giya sa tigulang nga si Arsenius. Niadtong 1823, pagkahuman sa daghang katuigan nga naglibot-libot sa mga balaang dapit, miabot siya sa Monasteryo sa Solovetsky, diin sulod sa 10 ka tuig (1823–1833) nagpuyo siya isip usa ka eremita sa usa ka gamay nga langob sa lasang, ug sa ulahi sa usa ka payag sa lasang.

Daghang katingalahang monghe usab ang nagpuyo sa Kyiv-Pechersk Lavra sa ikaduhang katunga sa ika-18 nga siglo ug sa unang katunga sa ika-19 nga siglo. Una sa tanan, angay natong hisgutan ang giingon nga Elder Dositheus, nga nagpuyo sulod sa daghang katuigan sa pag-inusara sa usa ka langob. Siya ang nagtambag sa umaabot nga Elder Paissius—nga niadto usa ka batan-ong bag-ohan—nga moadto sa Moldavia kang Amahan Basil ug didto makat-on sa mga batakang prinsipyo sa kinabuhi sa monastiko. Pipila ka dekada pagkahuman, gipadala niya si Theophanes sa Solovetsky kang Paissius alang sa mao gihapon nga katuyoan. Si Elder Dositheus nagpuyo sulod sa 30 ka tuig sa pag-inusara ug namatay sa taas kaayo nga edad († 1788); ang iyang disipulo tingali mao si Schemamonk Michael († 1815). Nipuyo usab dinhi si Hieroschemamonk Vassian, nga kinsa kaniadto nakig-istorya og dugay si Emperador Alexander I (niadtong 1816). Usa pa ka istrikto nga asetik gikan sa kini nga monasteryo, ang hieroschemamonk ug elder Parthenius (1790–1855), ilado kaayo ug girespeto. Nangayo siya og usa ra ka Kristohanong hiyas gikan sa iyang mga bisita ug espirituhanong mga anak: nga itugyan nila ang ilang tanang oras, nga walay trabaho ug kalibutanong mga buluhaton, sa pag-ampo. Ang iyang biograpiya nagasaysay sa usa ka panan-aw nga gihatag kaniya. Niining panan-aw, ang Inahan sa Dios nagpakita kaniya, ug gipangutana niya Siya unsa ang mga katungdanan sa usa ka monghe; sa tubag, nadungog niya: 'Usa ra ang katungdanan – ang walay hunong nga pag-ampo alang sa tibuok kalibutan'[1351] .

Ang hulagway sa eremita ug hierodeacon nga si Melchizedek (1715–1840) nagbalik kanato sa mga asketa sa lasang sa Roslavl. Natawo siya sa lungsod sa Sumy (duol sa Kharkiv) sa pamilya sa usa ka adunahan nga negosyante. Sa edad nga 25, sumala sa sugo sa iyang amahan, gipangasaw-an siya. Sa dihang nagkahitabo, nakaila si Maxim (sekular nga ngalan ni Melchizedek) sa usa ka tigulang nga monghe nga miingon kaniya nga dili siya magpuyo sa kalibutan kondili mosulod sa usa ka monasteryo. Mibiyahe siya alang sa peregrinasyon paingon sa Kyiv-Pechersk Lavra ug nagpabilin didto isip usa ka bag-ong monghe. Sa ulahi, nangita siya og dalangpan sa Sofronius Hermitage. Dinhi, gikinahanglan nga atubangon ni Maxim ang pipila ka mga tukso gikan sa ubang monghe, ug mibiya siya paingon sa Beloberezhskaya Hermitage, diin siya gipahimoan og tonsura ubos sa ngalan nga Michael. Pipila ka tuig pagkahuman, gidawat niya ang dakong schema ubos sa ngalan nga Melchizedek ug giordinahan siya nga hierodeacon. Niadtong panahona (1800), miabot sa ermitanyo ang bag-ong abbot, si elder Vasily Kishkin, ug si Melchizedek, nga tigulang na kaayo niadtong panahona, nagpabilin sa kanunay nga espirituhanong pakig-uban kaniya. Nipuyo si Melchizedek og 50 ka tuig sa Beloberezhskaya Hermitage; 95 anyos na siya sa dihang kalit lang (niadtong 1810), tungod sa mga hinungdan nga hangtod karon wala gihapon masayri, sumala sa gisulat sa iyang biyograpo, nga nagpasiya siya nga moadto sa lasang sa Roslavl ug magpuyo didto sa usa ka payag sa lasang. Niadtong panahona, aduna

[1350] Nicodemus. Mga Biograpiya. Hulyo; bahin sa sulod sa 'Ang Sugilanon sa Eremita Theophanes', tan-awa: Popov. Op. cit., pp. 65–66; Yatsimirsky. Op. cit., p. 546; Solovetsky Ascetics of Piety of the 18th and 19th Centuries, pp. 22–23.

[1351] Ang Sugilanon sa Kinabuhi ug mga Buhat sa Kamao sa Kiev-Pechersk Lavra, Hieromonk Parthenius (1898). p. 27; Poselyanin. Ruso nga Asketika (1910). pp. 452 ug mosunod; Nicodemus. Op. cit. Septiyembre.

pa'y uban nga mga eremita nga nagpuyo usab niining mga lasang, sama nila Isaias ug Andres. Ang tigulang nga si Melchizedek wala makakaplag og kalinaw tungod sa kadaghan sa mga bisita, busa nagpasiya siya nga mobalhin sa lain nga lasang, sa palibot sa lungsod sa Mosalsk (sa Kaluga Governorate), diin siya nagpuyo isip usa ka eremita sulod sa 12 ka tuig uban ni Padre Isaiah. Pag-usab, nagsugod na usab ang mga tawo sa pagduol kaniya aron makig-istorya, nangayo og kahupayan ug tambag. Sa dihang namatay si Isaiah, gidawat ni Melchizedek ang laing monghe, si Michael, isip iyang disipulo, ug nagkasabot sila nga mobalik sa kalasangan sa Roslavl, diin gigugol ni Melchizedek ang katapusang tulo ka tuig sa iyang kinabuhi uban sa iyang disipulo. Namatay siya niadtong Hulyo 9, 1840 sa edad nga 125[1352] .

[1353]Sa Gethsemane Skete nga nakadugtong sa Trinity-Sergius Lavra, nagpuyo usab ang pipila ka labing girespetong mga asketiko ug mga tigulang: ang asketiko nga si Philip, nga nangitag dalangpan sa usa ka langob, ug ang mga tigulang nga sila Isidore, Alexander, Gregory, Herman († 1918) ug Hilarion[1354] . Labi nga nailhan si Elder Barnabas Merkulov (1831–1906). Siya mao ang anak sa usa ka mag-uuma (ang iyang sekular nga ngalan mao si Vasily) ug nakat-on sa trabaho nga tinsmith. Sa edad nga 20, miadto siya sa Trinity-Sergius Lavra ug misulod isip usa ka bag-uhan. Ang iyang espirituhanong magtutudlo mao si Elder Gregory. Samtang bag-uhan pa siya, miapil si Vasily sa pagtukod sa usa ka kumbento sa mga madre, diin siya unya nagsilbi isip abá. Sa dihang namatay si Elder Gregory (1862), mipuyo si Vasily uban sa laing elder nga ginganlan og Daniel, nga namatay niadtong 1865 ug, sa wala pa siya mamatay, gisultihan si Vasily nga siya usab sa ulahi mahimong elder. Niadtong 1865, mipangako si Vasily sa mga panata sa pagka-monasto, ug gidawat ang ngalan nga Barnabas. Niadtong 1872, nahimong hieromonk siya. Bisan pa sa iyang pagkabatan-on, nagsugod na ang mga bisita sa pagduol kaniya. Nipuyo siya sa Gethsemane Skete, ug gikan sa 1873 hangtod sa iyang kamatayon niadtong 17 Pebrero 1906, nakadani si Elder Barnabas og daghang mga magtutuo. Ang iyang pamaagi sa pakig-uban sa mga debotong tawo nagpahinumdom sa mga elder Leonid ug Ambrose sa Optina: ganahan siya magpresentar sa iyang mga pagtulon-an ug tambag sa porma sa mga panultihon o mga binuang. Ang komunidad sa mga madre nga iyang gitukod sa baryo sa Vyksa (duol sa Ardatovo sa Diyosesis sa Nizhny Novgorod) nahimong kumbento niadtong 1878, ug si Elder Barnabas nagpabilin nga espirituhanong amahan sa mga madre sa kumbento hangtod sa katapusan sa iyang kinabuhi.

Sa unang tunga sa ika-19 nga siglo, si Elder Filaret (1752–1842) sa Monasteryo sa Novospassky gihatagan og dakong pagrespeto sa Moscow. Gikan siya sa mga kalasangan sa Roslavl, diin nagpuyo siya sulod sa 11 ka tuig (1799–1810) sa hingpit nga pag-inusara. Tungod kaniya, ang iladong Rusong maghuna-huna nga si I. V. Kireevsky misalikway sa iyang mga deistang pagtuo ug mibalik sa Simbahan; ang asawa ni Kireevsky mao ang espirituhanong anak ni Elder Filaret, ug siya ang nagtambag sa iyang bana nga mosangpit

---

[1352] Hilarion, monghe. Ang Kinabuhi ni Hierodiakono Melchizedek, sa: Spiritual Readings 1889. 2. pp. 184–201.

[1353] Berkov, A. The Elder-Comforter, Hieromonk Barnabas (1940); kini nga pamplito gibase sa lain nga libro bahin kang Amahan Barnabas: The Life of the Elder-Comforter Father Barnabas, who has fallen asleep in the Lord, founder and builder of the Iversky Vyksinsky Convent (1907).

[1354] Gamay ra ang akong nahibaloan bahin niining mga tigulang. Usa ka gamay nga pamflet ang gipahinungod kang Tigulang Alexander: Mahitungod sa Kinabuhi ug mga Buhat sa Eremitang Tigulang sa Gethsemane Skete, duol sa Trinity-Sergius Lavra (Moscow, 1900); mahitungod kang Elder Isidore: Florensky, P. *Ang Asin sa Yuta*, nga mao ang sugilanon sa kinabuhi sa hieromonk Abba Isidore sa Gethsemane Skete, gipangolekta ug gipahimutang sa han-ay sa iyang dili takos nga espirituhanong anak, si Pavel Florensky (Sergiev Posad, 1909). Wala nako kini nga mga buhat. Si P. A. Florensky (1881–?) usa ka makapaikag kaayo nga personalidad ug orihinal nga maghuna-huna: usa ka pisiko, siyentipiko sa kinaiyahan, filologo, pilosopo ug teologo, nakagradwar siya sa Fakultad sa Pisika ug Matematika ug sa Moskong Teolohikal nga Akademya; niadtong 1911 gi-ordinar siya nga pari; siya ang awtor sa daghang mga buhat, nga kadaghanan niini wala pa maila. Labi nga nailhan ang iyang libro nga *Ang Haligi ug Basihanan sa Kamatuoran* (1914) – usa ka pilosopikal, teolohikal, asetik-mistikal ug matematikal-pilosopikal nga traktado. Ang mga gipiling bahin niini makita sa: *Ostliches Christentum. Dokumente*. Gieditar ni N. F. Bubnov ug H. Ehrenberg. Bol. 2: *Philosophie* (Munich, 1925). pp. 28–194; bahin sa iyang espirituhanong pag-uswag – p. 410. Naghatag si Florensky og talagsaong pagtuki sa tradisyon sa mga tigulang: 'Si San Seraphim sa Sarov ug ang dagkong mga tigulang sa Optina – mga Tigulang Lev ug Leonid (sumala sa salaysay ni Florensky, lain-lain nga mga indibidwal sila Lev ug Leonid, samtang ang "Lev" mao ang ngalan nga nadawat ni Tigulang Leonid sa dihang gisul-ob niya ang dakong eskema. – I. S.) ug Macarius, ug labi na gayud si Ambrose – nagtigum sa ilang sulod, sama sa usa ka nagdilaab nga sentro, sa pagkabalaan sa katawhan. Sila mga tunga-santo, dili na mga monghe sa masikip nga kahulugan sa pulong. Pinaagi kanila, sama sa pinaagi sa magnifying glass, makita ang Moabot. Bag-o, talagsaon, ug apokaliptiko ang ilang tibuok kinaiya dinhi. Ang mga bulag ra ang dili makakita niini. Kini kawalay hunahuna o kabuang kon magpadayon nga dili mosunod sa ilang bakas, kondili molapas kanila, kay kini magpasabot sa walay basehan nga paningkamot sa pagpamubo sa dagan sa kasaysayan sa kalibutan nga gitakda sukad pa sa wala'y katapusan nga panahon. Magpasabot kini sa pagdumili sa mga pulong sa Ginoong Jesus: 'Kinsa kaninyo ang makadugang sa iyang gitas-on sa usa ka kubito pinaagi sa kabalaka?' (Mat. 6:27; Lucas 12:25). Ibid. p. 72 (gipasiugda sa editor).

sa elder. Sa ulahi, pagkahuman sa kamatayon ni Elder Filaret apan sumala sa iyang tambag, nakigkita si Kireevsky sa Optina Elder Makarii, nga iyang gisugdan pagtabangan sa pagmantala sa mga asetikong buhat[1355] . Si Elder Filaret usab mao ang espirituhanong amahan ni Metropolitan Filaret Drozdov.

Sa ika-19 nga siglo, nakab-ot sa Monasteryo sa Valaam ang talagsaong dungog. Sa dihang gisugo ni Metropolitan Gabriel si Elder Nazarius niadtong 1782 aron ibalik ang maong monasteryo, kini naa sa kahimtang sa pagpasagad sa gawas ug sa pagkunhod sa espirituhanong kinabuhi sa sulod. Niadtong 1723, usa ka kalayo ang naglaglag sa halos tanang mga bilding sa monasteryo, ug hangtod sa pag-abot ni Amahan Nazarius, pipila ra ka monghe ang nagpabilin didto. Human mabalik ang daghang mga bilding sa monasteryo, gisugdan ni Nazarius ang pagtutok sa internal nga organisasyon sa kinabuhi sa mga monghe, ug ang gidaghanon sa mga monghe ilawom sa iyang pagdumala padayon nga mitubo. Paglabay sa daghang dekada, ang monasteryo nailhan tungod sa labi ka hugot nga pamaagi sa kinabuhi. Apan, sa ulahing bahin sa 1820s, mibalik pag-usab ang nagkalain-laing paglapas sa lagda sa monastiko, nga nagpugos kang Elder Leonid nga mobiya paingon sa Optina Hermitage niadtong 1829.

Sa tunga-tunga sa ika-19 nga siglo, ang monghe sa Valaam nga si Schemamonk Theoktist nahimong ilado tungod sa ka-igpit sa iyang mga praktis sa pagka-asketiko; sa wala pa siya mopangako sa mga panata sa pagkamonghe, nagserbisyo siya sa hukbong dagat; miabot siya sa Valaam niadtong 1827, gipangako ang panata sa pagkamonghe niadtong 1835, ug ang dakong eskema niadtong 1853. Sa katapusang napulo ka tuig sa iyang kinabuhi, nagpuyo siya sa usa ka payag sa lasang ug nailhan tungod sa talagsaong kalig-on sa iyang mga praktis sa pag-asceta; ang mga batan-ong monghe moanha kaniya, ug siya magtudlo kanila sa kinabuhi sa monastiko. Namatay siya sa usa ka abante nga edad niadtong 1863.

Niadtong panahona, ang Monasteryo sa Valaam nakatagamtam og talagsaong dungog sa katawhan, ug ang gidaghanon sa mga peregrino ug mga bisita mitubo matag tuig. Dramatiko nga nabag-o ang hitsura sa monasteryo: gisugdan sa mga abad Damaskin (Kononov, 1839–1871) ug Jonah (Dmitriev, 1879–1891) ang usa ka programa sa halapad nga pagtukod, ug ang karon nga hitsura sa monasteryo—uban sa mga simbahan nga bato, mga selda sa monghe, mga panimalay para sa mga peregrino ug daghang mga utilitaryong bilding (mga gilingan, estasyon sa pag-pump, estasyon sa kuryente, ug uban pa), usa ka pamatuod sa paningkamot niining mga mapisan ug maalamon nga mga abad. Apan, si Damaskin usa ka abbot nga naghiusa sa ekonomikanhong paningkamot ug kahanas sa pagmintinar sa internal nga kahusay sulod sa monasteryo, ug nabati sa mga monghe ang bug-at nga kamot sa ilang istrikto nga abbot. Sa iyang panahon, ang gidaghanon sa mga monghe milapas sa tulo ka gatos[1356] .

Ang buhat ni Archimandrite Nicodemus nga gihisgutan sa ibabaw naglangkob sa mga biyograpiya sa daghang uban pang mga asketiko gikan sa lain-laing mga monasteryo sa tibuok Rusya nga nabuhi sa miaging duha ka siglo; salamat niining mga asketiko, ang masulub-on nga kahimtang sa panahon sa Synodal, nga gibug-atan sa daghang negatibong panghitabo, medyo napagaan. Ang espirituhanong pagka-asketa wala mawala niining panahona; kini makita sa tanang monasteryo sa Rusya sa lain-laing lebel. Labi na kini nga hayag sa mga buhat sa mga tigulang, nga kasagaran nangitag dalangpanan sa mga monasteryo nga gamay ra ang mga monghe.

Ang kahinungdanon sa tradisyon sa mga tigulang alang sa kinabuhi sa mga monghe ug ang interes sa mga sinulat nga asketiko nagdala sa akademikong panukiduki nga nakatutok, sa usa ka bahin, sa kasaysayan sa Ortodoksong asketismo sa kinatibuk-an, ug, sa pikas bahin, sa kasaysayan sa tradisyon sa mga tigulang. Nagpakita ang mga buhat nga gipahinungod sa kasaysayan ug kinaiya sa asetik-mistikal nga kinabuhi sa Simbahang Sidlakan. Bisan sa Moscow Theological Academy, ang pipila ka mga estudyante nagpili sa espirituhanong pagka-amahan ug sa kasaysayan niini isip hilisgutan sa ilang mga disertasyon. Usa ka tigum sa mga representante sa komunidad sa mga monghe gikan sa nagkalain-laing monasteryo, nga gihimo sa Trinity-Sergius Lavra niadtong 1911, nagpasiya nga ang labing importante nga mga buluhaton sa mga monasteryo mao ang pagpanalipod sa tradisyon sa espirituhanong pagkaamahan, lakip na ang espirituhanong paggiya sa mga bag-ong monghe sa ilang mga espirituhanong amahan, ug ang pagkamatinud-anon sa karaang

[1355] Nicodemus. Op. cit. Agosto; Savva. Krònika sa Akong Kinabuhi. Vol. 2. p. 283; Espirituhanong Pagbasa 1866. Vol. 3. pp. 201–206 (usa ka mubo nga biyograpiya sa tigulang Filaret); Kireevsky, I. V. Mga Buhat. Vol. 1. Pasiuna.

[1356] Ang Monasteryo sa Valaam ug ang Iyang mga Asketiko (1889). pp. 16, 23, ug uban pa. RBS. pp. 51–52 (Damascene); 319 (Jonathan). Tan-awa usab: Shmelev, I. Daang Valaam (1936). pp. 80, 122

tradisyon sa pag-ascetic[1357] . Kini nga teoritikong pag-ila sa kahinungdanon sa awtoridad sa mga tigulang mao mismo ang labing maayong pagpamatuod nga dili walay pulos ang ilang paningkamot. Bisan pa, ang mga tinguha nga gipadayag sa asembleya niadtong 1911 wala naipatuman, kay pipila ka tuig pagkahuman kalit nga natapos ang kinabuhi sa mga monghe sa Simbahang Ruso.

Konklusyon

Ang among libro wala maghatag og detalyadong kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, apan gihulagway niini ang tanang labing hinungdanong kalamboan ug ang labing bantugang mga personalidad.

Sa tibuok tulo ka yugto niining kasaysayan, nabag-o ang kinaiya sa monastisismo. Nagamit kini sa kinabuhi sa mga monghe ug sa mga panan-aw sa mga monghe (bisan pa sa parehas nga henerasyon) bahin sa mga basihanan sa monastikong ascesis, nga labi ka hayag sa panaglalis bahin sa kahulugan sa ascesis nga misidlak sa sinugdanan sa ika-16 nga siglo.

Sa among panan-aw, ang paglungtad niining duha ka eskuylahan sa panghunahuna labing hinungdanon alang sa tibuok kasaysayan nga misunod sa monastisismo sa Rusya. Kini nga panaglalis nagpamatuod, una sa tanan, nga sulod mismo sa monastisismo—human sa lima ka siglo sa paglungtad niini sa Rusya, pagkahuman sa kasikatan sa monastisismo sa ika-14 hangtod ika-15 nga mga siglo— nag-usbong ang panginahanglan nga ipatin-aw ang kinauyokan sa Kristohanong asetikismo sa kinatibuk-an ug sa mga basihanan sa kinabuhi monghe sa partikular, ug ang panginahanglan nga tukion kining mga basihanan sa labing tukma aron ibutang ang kinabuhi monghe sa husto nga dalan.

Ang inisyatibo gikan sa usa ka grupo sa mga monghe nga nangita sa pagtukod og suod nga koneksyon sa asetik ug mistikal nga espiritu sa karaang monastisismo; niining bahin, ang Kura Nil sa Sorsk ug ang iyang mga kauban angay hatagan og espesyal nga pag-ila sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya. Makatingala nga ang ilang inisyatibo nahitabo sa katapusang mga dekada sa ika-15 nga siglo, sa dihang ang proseso sa sekularisasyon wala pa kaayo makita sama sa pagsugod sa ika-16 nga siglo. Gikan niini, masabtan nga si Nil ug ang iyang mga kauban nakaabot sa ilang mga asetikong panan-aw dili tungod kay naningkamot sila sa pagbatok sa sekularisasyon, kondili tungod kay nasabtan na nila unsa ang tinuod nga mga basihanan sa kinabuhi sa monastiko.

Ang ilang mga kaatbang, ang mga Josephite, napugos sa paghulma sa ilang kaugalingong panan-aw sa mga tumong sa monastisismo, panguna isip tubag sa inisyatiba sa mga Non-Acquirers; apan kini dili makamenos sa kahinungdanon sa ilang panan-aw para sa mga historyador; sa tinuod, dili kini tungod kaayo sa sulod niini nga politikal, kondili tungod kay ang napamatud-an nga dako kaayo ang kahinungdanon alang sa umaabot nga kasaysayan sa monastisismo sa Rusya. Busa among gitawag ang yugto sa dihang misidlak kining panaglalis ingon usa ka hinungdanon nga pagbalhin sa kasaysayan sa pag-uswag sa monastisismo ug sa pagsabot niini sa kaugalingon.

Sa ika-16 ug ika-17 nga mga siglo, ang eksternal ug internal nga kasaysayan sa monastisismo nag-uswag hapit eksklusibo sa espiritu sa mga mananaog – ang mga Josephite – usa ka espiritu nga nagdala og daghang negatibong sangputanan alang sa kinabuhi sa mga monghe. Ang kahimtang sa mga monasteryo nagkinahanglan dayon og reporma – mao kini ang pangunang buluhaton sa hirarkiya sa simbahan. Ang sekularisasyon niadtong 1764, nga gikuha ang mga yutang panag-iya sa mga monasteryo, sa usa ka paagi nakapadali sa pagpatuman sa maong reporma, tungod kay nawala na ang mga negatibong panghitabo nga may kalabotan sa pagpanag-iya sa yuta. Apan, tungod kay ang mga eklesiastikal nga awtoridad sa Panahon sa Sinodal wala magpatuman og bisan unsang partikular nga hinungdanong lakang gikan sa taas, posible nga ang monastisismo nakasinati unta sa katalagman sa hingpit nga pagkalata. Bisan pa niana, sama sa atong nakita, dili tanan nga himsog nga pwersa sulod mismo sa monastisismo nawala.

Sa kini nga bahin, ang labing dakong dungog sa pagkabanhaw sa kinabuhi sa mga monghe angay ihatag sa mga tigulang nga monghe sa Rusya sa ika-18 hangtod ika-19 nga siglo, nga sa Rusya direkta ug labing may kalabotan sa ngalan sa tigulang nga si Paissius Velichkovsky. Ang ubang mga pagpadayag sa tinuod nga asetikong debosyon nagpakita nga ang katalagman sa sekularisasyon dili pareho ka hulga sa kaugmaon sa monastisismo bisan asa. Ang mga buhat ug mga lihok sa mga tigulang nagpamatuod nga sulod

[1357] BV. 1913. 4. pp. 399, 400. Proceedings of the Academy. Tan-awa usab: Arseniew, N. v. *Das heilige Moskau* (1940), nga naghisgot sa impluwensya sa mga tigulang sa taas nga panahon. Mahitungod sa mga Rusong mga tigulang sa Bukid Athos sa atong panahon, tan-awa: Fülz-Müller, R. 'Bei dem Starez der "Stummen Wüste". Im Dorfe der Asketen', sa: *Berliner Tageblatt*. 1926. 419 (5 Septyembre).

sa monastisismo—labi na sa mga batan-ong henerasyon sa mga monghe sa ulahing bahin sa ika-18 ug ika-19 nga siglo—aduna gihapon mga himsog nga pwersa nga naglihok, ug nga aduna'y dakong tinguha alang sa tinuod nga monastikong paagi sa kinabuhi. Ang maong kamatuoran angay tagdon dili lamang sa mga historyador sa Simbahan kondili usab sa mga historyador sa kultura, kay kini nagpamatuod sa kusog sa relihiyosong tinguha sa tanang lebel sa katilingban, ingon man usab sa kamatuoran nga ang popular nga debosyon, sa usa ka paagi, nakaapekto sa kinabuhi sa mga monghe gikan sa gawas.

Sa ika-19 nga siglo, ang mga tigulang nakaapekto sa espirituhanong kinabuhi dili lamang sa mga monghe kondili usab sa mga layko nga nagpuyo sa gawas sa mga bungbong sa monasteryo. Pinaagi niining ministeryo sa mga tigulang ngadto sa kalibutan, ang monastisismo sa Rusya nagwagtang sa iyang pagka-insular ug pagka-masarangan sa kaugalingon, nga tipikal sa Ortodoksong monastisismo. Kini usa ka hinungdanon kaayo nga punto. Ang asetikong eskwelahan ni Amahan Paissius Velichkovsky, nga hapit tanan nga mga tigulang nagpabilin og espirituhanong koneksyon ug nga sa sinugdan nagpabilin usab niini nga insular nga kinaiya, sa ulahi midawat sa misyon nga pag-alagad dili lamang sa mga monghe kondili usab sa mga tawo nga nagpuyo sa kalibutan. Busa, ang asetikong tradisyon sa Simbahang Sidlakan nakadawat og bag-ong porma sulod sa tradisyon sa mga tigulang sa Rusya. Nahitabo kini sa kaugalingon niini, kusang-buot, nga walay bisan unsang pagpugos gikan sa mga awtoridad sa simbahan, nga wala gyud tinuod nga sulodnong koneksyon sa mga ordinaryong magtutuo. Ang kinauyokan sa tradisyon sa mga tigulang misangpot sa hinay-hinay nga pagpanumbalik sa espirituhanong pagkahigalaay tali sa komunidad sa mga monghe ug sa katawhan.

Dili masulti nga segurado kung ang monastisismo adunay igo nga kusog aron ipadayon ang espirituwal nga pagtubo niini ug aron mapadayon ang suod nga relasyon sa mga matinud-anon, o kung unsa kadali unta nga mamunga ang maayong bunga sa Kristohanong kinabuhi, tungod kay sa katapusan sa ikaduhang dekada sa ika-20 nga siglo ang kasaysayan sa monastisismo sa Rusya kalit nga mihunong tungod sa presyur gikan sa gawas, ingon nga resulta sa mga panghitabo sa estado ug politikal nga kasaysayan sa Rusya. Unsaon ug kanus-a pagkabanhaw sa monastisismo sa Rusya, unsang porma ang iyang kuptan unya, ug kung mahitabo ba gyud kini – kining mga pangutana tubagon sa mga historyador nga motuki niini nga hilisgutan sa umaabot, pagkahuman sa taas nga paglabay sa panahon. Sa pagkakaron, bisan pa man, ang kasaysayan sa monastisismo sa Rusya nagpakita nga usa ka kompleto nga panghitabo, nga mahimong susihon gikan sa sinugdanan hangtod sa katapusan sulod sa usa ka historikal nga panan-aw.

Sa pagtapos sa atong pagtuon, among pahimulosan ang kahigayunan sa pagpahinumdom sa magbabasa sa mga pulong sa usa ka eksperto sa kasaysayan sa monastisismo sa Rusya, si Prinsipe Sergei Nikolaevich Trubetskoy († 1905), usa ka maghuna-huna nga dili kaayo mailhi sa Kasadpan: Ang mga monasteryo mao ang labing bililhon nga bahandi sa atong kinabuhi, atong garbo, bisan pa sa pagka-arogante ug pagdumot nga pagtan-aw kanila sa mga wala'y nahibalo sa espirituhanong kinabuhi, nga dili gani gustong hunahunaon ngano daghan kaayong tawo ang mopili niining dalan sa paghalad sa kaugalingon. Siyempre, mahimo nga hisgutan ang moral nga kahuyang sa pipila ka mga monasteryo, ug ang katamaran, kawalay-buhat, ug mga bisyo sa mga monghe – walay lain nga dapit nga ingon ka dako ang kalainan tali sa ideal ug sa realidad sama sa mga monasteryo, bisan pa man walay lain nga dapit nga mas lawom ug mas masakit ang pagbati niini. Gihatagan nato og bili ang mga monasteryo isip mga institusyon diin ang mga pagtulon-an sa Simbahan gipakita sa kinabuhi mismo… Gihatagan nato og bili ang mga monasteryo, bisan pa sa ilang mga kakulian ug kahuyang, alang sa mga balaan nga perlas sa nga nagdan-ag gikan sa sulod sa ilang mga pader. Kini usa ka dapit sa espirituhanon ug moral nga edukasyon alang sa katawhan[1358] .

[1358] Gikuha gikan sa: Arseniew, A. v., *Die Kirche des Morgenlandes* (1925), sa: *Sammlung Göschen*, Blg. 918, p. 8.